ARISTOTELIS

OPERA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS I.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.
MDCCCXXXVII.

ARISTOTELIS

ORGANON

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

A. Codex Urbinas 35.

B. Marcianus 201.

C. Coislinianus 330.

D. Coislinianus 170.

[a]ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ὉΜΩΝΥΜΑ λέγεται ὧν ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ
τοὔνομα [b]λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος, οἷον ζῷον ὅ τε ἄνθρω-
πος καὶ τὸ γεγραμμένον. Τούτων γὰρ ὄνομα μόνον κοινόν, 2
ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος· [c]ἂν γὰρ
τις ἀποδιδῷ τί ἐστιν αὐτῶν ἑκατέρῳ τὸ ζῴῳ εἶναι, ἴδιον
ἑκατέρου λόγον ἀποδώσει. Συνώνυμα δὲ λέγεται ὧν τό τε 3
ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός,
οἷον ζῷον ὅ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ 4
ὁ βοῦς κοινῷ ὀνόματι προσαγορεύεται ζῷον, καὶ ὁ λόγος [d]δὲ
τῆς οὐσίας ὁ αὐτός· ἐὰν γὰρ ἀποδιδῷ τις τὸν ἑκατέρου
λόγον, τί ἐστιν [e]αὐτῶν ἑκατέρῳ τὸ ζῴῳ εἶναι, τὸν αὐτὸν
λόγον ἀποδώσει. Παρώνυμα δὲ λέγεται ὅσα ἀπό τινος δια- 5
φέροντα τῇ πτώσει τὴν κατὰ τοὔνομα προσηγορίαν ἔχει,
οἷον ἀπὸ τῆς γραμματικῆς ὁ γραμματικὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἀν-
δρείας ὁ ἀνδρεῖος.

Τῶν λεγομένων τὰ μὲν κατὰ συμπλοκὴν λέγεται, τὰ δ' 2
ἄνευ συμπλοκῆς. Τὰ μὲν οὖν κατὰ συμπλοκὴν οἷον ἄνθρωπος
τρέχει, ἄνθρωπος νικᾷ· τὰ δ' ἄνευ συμπλοκῆς οἷον ἄνθρωπος,
βοῦς, τρέχει, νικᾷ.

Τῶν ὄντων τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται, ἐν ὑπο- 2
κειμένῳ δὲ οὐδενί ἐστιν, οἷον ἄνθρωπος καθ' ὑποκειμένου μὲν

Codices Organi A.B.C, et C. ubi deficit, D. [a] Tit. *κατηγορίαι περὶ τῶν δέκα γενικωτάτων γενῶν* C. [b] *λόγος* post *οὐσίας* ponit C. [c] *ἐὰν* B. [d] *δὲ* om. A.C. [e] *ἑκατέρῳ αὐτῶν* C.

λέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενί ἐστι·
τὰ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ μέν ἐστι, καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς
λέγεται (ἐν ὑποκειμένῳ δὲ λέγω, ὃ ἔν τινι μὴ ὡς μέρος
ὑπάρχον ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν ᾧ ἐστίν), οἷον [f]ἡ τὶς
γραμματικὴ ἐν ὑποκειμένῳ μέν ἐστι τῇ ψυχῇ, καθ' ὑποκει-
μένου δ' οὐδενὸς λέγεται, καὶ τὸ τὶ λευκὸν ἐν ὑποκειμένῳ
μὲν τῷ σώματί ἐστιν (ἅπαν γὰρ χρῶμα ἐν σώματι), καθ'
ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται· τὰ δὲ καθ' ὑποκειμένου τε
λέγεται καὶ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν, οἷον ἡ ἐπιστήμη ἐν ὑπο-
κειμένῳ μέν ἐστι τῇ ψυχῇ, καθ' ὑποκειμένου δὲ λέγεται τῆς
γραμματικῆς· τὰ δὲ οὔτ' ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν οὔτε καθ' ὑπο-
κειμένου [g]τινὸς λέγεται, οἷον ὁ τὶς ἄνθρωπος καὶ ὁ τὶς ἵππος·
οὐδὲν γὰρ τῶν τοιούτων οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν οὔτε καθ'
3 ὑποκειμένου λέγεται. Ἁπλῶς δὲ τὰ ἄτομα καὶ ἓν ἀριθμῷ κατ'
οὐδενὸς [h]ὑποκειμένου λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ ἔνια οὐδὲν
[i]κωλύει εἶναι· ἡ γάρ τις γραμματικὴ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ [k]μέν
ἐστι, [l]καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται.

3 Ὅταν ἕτερον καθ' ἑτέρου κατηγορῆται ὡς καθ' ὑποκει-
μένου, ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, πάντα καὶ
κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθήσεται, [m]οἷον ἄνθρωπος [n]κατὰ τοῦ
τινὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖται, τὸ δὲ ζῷον κατὰ τοῦ ἀνθρώ-
που· οὐκοῦν καὶ κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου [o]κατηγορηθή-
σεται τὸ ζῷον· ὁ γάρ τις ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπός ἐστι καὶ
ζῷον.

2 Τῶν ἑτερογενῶν καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα τεταγμένων ἕτεραι
τῷ εἴδει καὶ αἱ διαφοραί, οἷον ζῴου καὶ ἐπιστήμης· ζῴου
μὲν γὰρ [p]διαφοραὶ τό τε πεζὸν καὶ τὸ δίπουν καὶ [q]τὸ πτη-
νὸν καὶ τὸ ἔνυδρον, ἐπιστήμης δὲ οὐδεμία τούτων· οὐ γὰρ
3 διαφέρει ἐπιστήμη ἐπιστήμης τῷ δίπους εἶναι. Τῶν δέ γε ὑπ'

[f] ἡ τίς B. [g] τινὸς om. B.C. [h] ὑποκειμένου μὲν λέγεται C. [i] κωλύει αὐτῶν εἶναι C. [k] μὲν om. B. et pr. A. [l] καθ'—λέγεται om. pr. B. [m] οἷον ὁ ἄνθρωπος pr. C. [n] κατὰ om. C. [o] τὸ ζῷον κατηγορηθήσεται C. [p] διαφοραὶ οἷον τό B.C. [q] τό τε πτηνὸν καὶ πεζὸν καὶ τὸ δίπουν καὶ ἔνυδρον A, τό τε πτηνὸν καὶ πεζὸν καὶ τὸ ἔνυδρον καὶ τὸ δίπουν C.

ἄλληλα γενῶν οὐδὲν κωλύει τὰς αὐτὰς διαφορὰς εἶναι· τὰ γὰρ ἐπάνω τῶν ὑπ᾽ αὐτὰ γενῶν κατηγορεῖται, ὥστε ὅσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραί εἰσι, τοσαῦται καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται.

Τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἕκαστον ἤτοι 4
οὐσίαν σημαίνει ἢ ποσὸν ἢ ποιὸν ἢ πρός τι ἢ ποῦ ἢ ποτὲ ἢ
κεῖσθαι ἢ ἔχειν ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν. Ἔστι δὲ οὐσία μὲν ὡς 2
τύπῳ εἰπεῖν οἷον ἄνθρωπος, ἵππος· ποσὸν δὲ οἷον δίπηχυ,
τρίπηχυ· ποιὸν δὲ [r]οἷον λευκόν, γραμματικόν· πρός τι δὲ
οἷον διπλάσιον, [s]ἥμισυ, μεῖζον· ποῦ δὲ οἷον [t]ἐν Λυκείῳ, ἐν
ἀγορᾷ· ποτὲ δὲ οἷον [u]ἐχθές, πέρυσιν· κεῖσθαι δὲ οἷον ἀνά-
κειται, κάθηται· ἔχειν δὲ οἷον ὑποδέδεται, ὥπλισται· ποιεῖν
δὲ οἷον [v]τέμνει, καίει· πάσχειν δὲ οἷον [w]τέμνεται, καίεται.
Ἕκαστον δὲ τῶν εἰρημένων αὐτὸ μὲν καθ᾽ αὐτὸ ἐν οὐδεμιᾷ 3
καταφάσει λέγεται ἢ ἀποφάσει, τῇ δὲ πρὸς ἄλληλα τού-
των συμπλοκῇ κατάφασις ἢ ἀπόφασις γίνεται. Ἅπασα γὰρ 4
δοκεῖ κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἤτοι ἀληθὴς ἢ ψευδὴς εἶναι·
τῶν [y]δὲ κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων οὐδὲν οὔτε
ἀληθὲς οὔτε ψεῦδός ἐστιν, οἷον ἄνθρωπος, [z]λευκόν, τρέχει,
νικᾷ.

Οὐσία δέ ἐστιν ἡ κυριώτατά τε καὶ πρώτως καὶ μά- 5
λιστα λεγομένη, ἣ μήτε καθ᾽ ὑποκειμένου τινὸς λέγεται
μήτ᾽ ἐν ὑποκειμένῳ τινί ἐστιν, οἷον ὁ τὶς ἄνθρωπος ἢ ὁ τὶς
ἵππος. Δεύτεραι δὲ οὐσίαι λέγονται, ἐν οἷς εἴδεσιν αἱ πρώ- 2
τως οὐσίαι λεγόμεναι ὑπάρχουσι, ταῦτά τε καὶ τὰ τῶν
εἰδῶν τούτων γένη, οἷον ὁ τὶς ἄνθρωπος ἐν εἴδει μὲν ὑπάρ-
χει τῷ ἀνθρώπῳ, γένος δὲ τοῦ εἴδους ἐστὶ τὸ ζῷον· δεύ-
τεραι οὖν αὗται λέγονται οὐσίαι, οἷον ὅ τε ἄνθρωπος καὶ
τὸ ζῷον. Φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τῶν καθ᾽ ὑπο- 3
κειμένου λεγομένων ἀναγκαῖον καὶ τοὔνομα καὶ τὸν λόγον
κατηγορεῖσθαι τοῦ ὑποκειμένου, οἷον [a]ὁ ἄνθρωπος καθ᾽ ὑπο-

[r] οἷον om. pr. A. [s] ἥμισυ om. pr. B. [t] ἐν ἀγορᾷ ἐν λυκείῳ B.C.
[u] χθές C. [v] codices τέμνειν καίειν. [w] τέμνεσθαι καίεσθαι B.C.
[y] κατὰ μηδεμίαν δὲ C. [z] λευκός C. [a] ὁ om. C.

κειμένου [b]λέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου, [c]καὶ κατηγορεῖταί γε
τοὔνομα· τὸν γὰρ ἄνθρωπον τοῦ τινὸς ἀνθρώπου κατηγορή-
4 σεις. Καὶ ὁ λόγος δὲ ὁ [d]τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τοῦ τινὸς ἀν-
θρώπου κατηγορηθήσεται· ὁ γάρ τις ἄνθρωπος καὶ ἄνθρω-
πός ἐστι [e]καὶ ζῷον. Ὥστε καὶ τοὔνομα καὶ ὁ λόγος κατὰ τοῦ
5 ὑποκειμένου κατηγορηθήσεται. Τῶν δ' ἐν ὑποκειμένῳ ὄντων
ἐπὶ μὲν τῶν πλείστων οὔτε τοὔνομα οὔθ' ὁ λόγος κατηγο-
ρεῖται τοῦ ὑποκειμένου· ἐπ' ἐνίων δὲ τοὔνομα μὲν οὐδὲν κω-
λύει κατηγορεῖσθαί [f]ποτε τοῦ ὑποκειμένου, τὸν δὲ λόγον ἀδύ-
νατον, οἷον τὸ λευκὸν ἐν ὑποκειμένῳ ὂν τῷ σώματι κατη-
γορεῖται τοῦ ὑποκειμένου (λευκὸν γὰρ σῶμα λέγεται), ὁ
δὲ λόγος ὁ τοῦ λευκοῦ οὐδέποτε κατὰ σώματος κατηγορη-
6 θήσεται. Τὰ δ' ἄλλα πάντα ἤτοι καθ' ὑποκειμένων λέγεται
τῶν πρώτων οὐσιῶν ἢ ἐν ὑποκειμέναις αὐταῖς ἐστίν. Τοῦτο
δὲ φανερὸν ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα προχειριζομένων, οἷον [g]τὸ
ζῷον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου κατηγορεῖται· οὐκοῦν καὶ κατὰ τοῦ
τινὸς ἀνθρώπου [h]κατηγορηθήσεται τὸ ζῷον· εἰ γὰρ κατὰ μη-
7 δενὸς τῶν τινῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ κατὰ ἀνθρώπου ὅλως. Πά-
λιν τὸ χρῶμα ἐν σώματι· οὐκοῦν καὶ ἐν τινὶ σώματι· εἰ γὰρ
8 μὴ ἐν τινὶ τῶν καθ' ἕκαστα, οὐδὲ ἐν σώματι ὅλως. Ὥστε τὰ
ἄλλα πάντα ἤτοι καθ' ὑποκειμένων [i]λέγεται τῶν πρώτων οὐ-
σιῶν ἢ ἐν ὑποκειμέναις αὐταῖς ἐστίν. Μὴ οὐσῶν οὖν τῶν πρώ-
των οὐσιῶν ἀδύνατον τῶν ἄλλων τι [k]εἶναι.

9 Τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν μᾶλλον οὐσία τὸ εἶδος τοῦ
γένους· ἔγγιον γὰρ τῆς πρώτης οὐσίας ἐστίν. Ἐὰν γὰρ ἀπο-
διδῷ τις τὴν πρώτην οὐσίαν τί ἐστι, γνωριμώτερον καὶ οἰ-
κειότερον ἀποδώσει τὸ εἶδος ἀποδιδοὺς ἤπερ τὸ γένος, οἷον
τὸν τινὰ ἄνθρωπον ἀποδιδοὺς γνωριμώτερον ἂν [l]ἀποδοίη ἄν-

[b] λέγεται] μὲν λέγεται C. [c] καὶ om. pr. C. [d] τοῦ] κατὰ τοῦ B.C. [e] καὶ ζῷον om. pr. B.C. [f] ποτε om. B. [g] κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον C. [h] κατηγορηθήσεται τὸ ζῷον om. C. [i] λέγεται post οὐσιῶν ponit C. [k] post εἶναι A.B.C. addunt hæc: πάντα γὰρ τὰ ἄλλα ἤτοι καθ' ὑποκειμένων τούτων λέγεται ἢ ἐν ὑποκειμέναις αὐταῖς ἐστίν. Ὥστε μὴ οὐσῶν τῶν πρώτων οὐσιῶν ἀδύνατον τῶν ἄλλων τι εἶναι. [l] ἀποδοίη τις ἄνθρωπον C.

θρωπον [m]ἢ ζῷον ἀποδιδούς· τὸ μὲν γὰρ ἴδιον μᾶλλον τοῦ
τινὸς ἀνθρώπου, τὸ δὲ κοινότερον. Καὶ τὸ τί δένδρον ἀποδι- 10
δοὺς [n]γνωριμώτερον ἀποδώσει δένδρον ἀποδιδοὺς ἢ φυτόν.
[o]Ἔτι αἱ πρῶται οὐσίαι διὰ τὸ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ὑποκεῖ-
σθαι καὶ πάντα τὰ ἄλλα κατὰ τούτων κατηγορεῖσθαι ἢ ἐν
[p]αὐταῖς εἶναι διὰ τοῦτο μάλιστα οὐσίαι λέγονται. Ὡς δέ 11
γε αἱ πρῶται οὐσίαι πρὸς τὰ ἄλλα πάντα ἔχουσιν, οὕτω
καὶ τὸ εἶδος πρὸς τὸ γένος ἔχει· ὑπόκειται [q]γὰρ τὸ εἶδος
τῷ γένει· τὰ μὲν γὰρ γένη κατὰ τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται,
τὰ δὲ εἴδη [r]κατὰ τῶν γενῶν οὐκ ἀντιστρέφει. Ὥστε καὶ ἐκ 12
τούτων τὸ εἶδος τοῦ γένους μᾶλλον οὐσία. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰ-
δῶν ὅσα μή ἐστι γένη, οὐδὲν μᾶλλον ἕτερον ἑτέρου οὐσία
ἐστίν· οὐδὲν γὰρ οἰκειότερον ἀποδώσεις κατὰ τοῦ τινὸς ἀν-
θρώπου τὸν ἄνθρωπον ἀποδιδοὺς ἢ κατὰ τοῦ τινὸς ἵππου
τὸν ἵππον. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν οὐδὲν μᾶλ- 13
λον ἕτερον ἑτέρου οὐσία ἐστίν· [s]οὐδὲν γὰρ μᾶλλον ὁ τὶς ἄν-
θρωπος οὐσία ἢ ὁ τὶς βοῦς.

Εἰκότως δὲ μετὰ τὰς πρώτας οὐσίας μόνα τῶν ἄλλων 14
τὰ εἴδη καὶ τὰ γένη δεύτεραι οὐσίαι λέγονται· μόνα γὰρ
δηλοῖ τὴν πρώτην οὐσίαν τῶν κατηγορουμένων. Τὸν γὰρ 15
τινα ἄνθρωπον ἐὰν ἀποδιδῷ τις τί ἐστι, τὸ μὲν εἶδος ἢ τὸ
γένος ἀποδιδοὺς οἰκείως ἀποδώσει καὶ γνωριμώτερον ποιή-
σει ἄνθρωπον ἢ ζῷον ἀποδιδούς· τῶν δ' ἄλλων ὅ τι ἂν
ἀποδιδῷ τις, ἀλλοτρίως ἔσται ἀποδεδωκώς, οἷον λευκὸν ἢ
[t]τρέχει ἢ ὁτιοῦν τῶν τοιούτων ἀποδιδούς. Ὥστε εἰκότως [u]τῶν
ἄλλων ταῦτα μόνα οὐσίαι λέγονται. Ἔτι αἱ πρῶται οὐσίαι 16
διὰ τὸ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν [v]ὑποκεῖσθαι κυριώτατα οὐσίαι
λέγονται. Ὡς δέ γε αἱ πρῶται οὐσίαι πρὸς τὰ ἄλλα πάντα
ἔχουσιν, οὕτω [w]τὰ εἴδη καὶ τὰ γένη τῶν πρώτων οὐσιῶν πρὸς
τὰ λοιπὰ πάντα ἔχει· κατὰ τούτων [x]γὰρ πάντα τὰ λοιπὰ

[m] ἀποδιδοὺς ἢ ζῷον C. [n] γνωριμώτερον καὶ οἰκειότερον ἀποδώσει C. [o] ἔτι δὲ αἱ C. [p] ταύταις B.C. [q] γάρ πως τὸ C. [r] κατὰ om. C. [s] οὐδὲ fortasse A. [t] τρέχει A. [u] ταῦτα μόνα τῶν ἄλλων C. [v] post ὑποκεῖσθαι editi καὶ τὰ ἄλλα πάντα κατὰ τούτων κατηγορεῖσθαι ἢ ἐν αὐταῖς εἶναι. [w] τὰ γένη καὶ τὰ εἴδη C. [x] γὰρ ἅπαντα C.

17 κατηγορεῖται. Τὸν γάρ τινα ἄνθρωπον ἐρεῖς γραμματικόν·
οὐκοῦν καὶ ἄνθρωπον καὶ ζῷον γραμματικὸν ἐρεῖς. Ὡσαύ-
τως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

18 Κοινὸν δὲ κατὰ πάσης οὐσίας τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι.
Ἡ μὲν γὰρ πρώτη οὐσία οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν οὔτε
καθ' ὑποκειμένου λέγεται· τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν φανερὸν
19 μὲν καὶ οὕτως ὅτι [y]οὐκ εἰσὶν ἐν ὑποκειμένῳ. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος
καθ' ὑποκειμένου μὲν τοῦ τινὸς ἀνθρώπου λέγεται, ἐν ὑποκει-
μένῳ δὲ οὐκ ἔστιν· οὐ γὰρ ἐν τῷ τινὶ ἀνθρώπῳ ὁ ἄνθρωπός
ἐστιν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ζῷον καθ' ὑποκειμένου μὲν λέγεται
τοῦ τινὸς ἀνθρώπου, οὐκ ἔστι δὲ τὸ ζῷον ἐν τῷ τινὶ ἀν-
20 θρώπῳ. Ἔτι δὲ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ ὄντων τὸ μὲν ὄνομα οὐδὲν
κωλύει κατηγορεῖσθαί ποτε τοῦ ὑποκειμένου, τὸν δὲ λόγον
21 ἀδύνατον. Τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν κατηγορεῖται καὶ ὁ λόγος
κατὰ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοὔνομα· τὸν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου
λόγον κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου κατηγορήσεις, καὶ τὸν τοῦ
22 ζῴου ὡσαύτως. Ὥστε οὐκ ἂν εἴη ἡ οὐσία τῶν ἐν ὑποκειμένῳ.
Οὐκ ἴδιον δὲ τοῦτο [z]τῆς οὐσίας, ἀλλὰ καὶ ἡ διαφορὰ τῶν μὴ
23 ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν. Τὸ γὰρ πεζὸν καὶ τὸ δίπουν καθ' ὑπο-
κειμένου μὲν λέγεται τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐκ
ἔστιν· οὐ γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ [a]τὸ δίπουν ἢ τὸ πεζόν.
24 Καὶ ὁ λόγος δὲ κατηγορεῖται ὁ τῆς διαφορᾶς, καθ' οὗ ἂν
λέγηται ἡ διαφορά, οἷον εἰ τὸ πεζὸν [b]κατὰ τοῦ ἀνθρώπου
λέγεται, καὶ ὁ λόγος ὁ τοῦ πεζοῦ κατηγορηθήσεται τοῦ
25 ἀνθρώπου· πεζὸν γάρ ἐστιν [c]ὁ ἄνθρωπος. Μὴ ταραττέτω δὲ
ἡμᾶς τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν ὡς ἐν ὑποκειμένοις ὄντα τοῖς ὅλοις,
μή ποτε ἀναγκασθῶμεν οὐκ οὐσίας αὐτὰ φάσκειν εἶναι· οὐ
γὰρ οὕτω τὰ ἐν ὑποκειμένῳ ἐλέγετο τὰ ὡς μέρη ὑπάρχοντα
ἔν τινι.

26 Ὑπάρχει δὲ ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς διαφοραῖς τὸ πάντα
συνωνύμως [d]ἀπ' αὐτῶν λέγεσθαι. Πᾶσαι γὰρ αἱ [e]ἀπ' αὐτῶν

[y] οὐκ εἰσὶν] οὐδεμία corr. C. [z] τῆς om. B.C. [a] τὸ δίπουν ἐστὶν C. [b] τοῦ post κατὰ om. B. [c] ὁ om. C. [d] ἀπ'] τὰ ἀπ' C. [e] ἀπὸ τούτων B.C.

κατηγορίαι ἤτοι κατὰ τῶν ἀτόμων κατηγοροῦνται ἢ κατὰ
τῶν εἰδῶν. Ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς πρώτης οὐσίας οὐδεμία ἐστὶ 27
κατηγορία· κατ᾽ οὐδενὸς γὰρ ὑποκειμένου λέγεται· τῶν δὲ
δευτέρων οὐσιῶν τὸ μὲν εἶδος κατὰ τοῦ ἀτόμου κατηγο-
ρεῖται, τὸ δὲ γένος καὶ κατὰ τοῦ εἴδους καὶ κατὰ τοῦ ἀτόμου.
Ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ [f]διαφοραὶ κατὰ τῶν εἰδῶν καὶ κατὰ τῶν 28
ἀτόμων κατηγοροῦνται. Καὶ τὸν λόγον δὲ ἐπιδέχονται αἱ
πρῶται οὐσίαι τὸν τῶν εἰδῶν καὶ τὸν τῶν γενῶν, καὶ τὸ
εἶδος δὲ τὸν τοῦ γένους· ὅσα γὰρ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου
λέγεται, [g]πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθήσεται. Ὡς- 29
αύτως δὲ καὶ τὸν τῶν διαφορῶν λόγον ἐπιδέχεται [h]τὰ εἴδη
καὶ τὰ ἄτομα. Συνώνυμα δέ [i]γε ἦν ὧν καὶ τοὔνομα κοινὸν
καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός, ὥστε πάντα τὰ ἀπὸ τῶν οὐσιῶν καὶ τὰ
ἀπὸ τῶν διαφορῶν συνωνύμως λέγεται.

Πᾶσα δὲ οὐσία δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν 30
πρώτων οὐσιῶν ἀναμφισβήτητον καὶ ἀληθές ἐστιν ὅτι τόδε
τι σημαίνει· ἄτομον γὰρ καὶ ἓν ἀριθμῷ τὸ δηλούμενόν ἐστιν·
[k]ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν φαίνεται μὲν ὁμοίως τῷ σχή-
ματι τῆς προσηγορίας τόδε τι σημαίνειν, ὅταν εἴπῃ ἄνθρω-
πον ἢ ζῷον, οὐ μὴν ἀληθές γε, ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν τι ση-
μαίνει· οὐ γὰρ ἕν ἐστι τὸ ὑποκείμενον ὥσπερ ἡ πρώτη οὐσία,
ἀλλὰ κατὰ πολλῶν ὁ ἄνθρωπος [l]λέγεται καὶ τὸ ζῷον. Οὐχ 31
ἁπλῶς δὲ ποιόν τι σημαίνει, ὥσπερ τὸ λευκόν. Οὐδὲν γὰρ
ἄλλο σημαίνει τὸ λευκὸν ἀλλ᾽ ἢ ποιόν. Τὸ [m]δὲ εἶδος καὶ τὸ
γένος περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν ἀφορίζει· ποιὰν γάρ τινα οὐσίαν
σημαίνει. Ἐπὶ πλεῖον δὲ τῷ γένει ἢ τῷ εἴδει τὸν ἀφο-
ρισμὸν ποιεῖται· ὁ γὰρ ζῷον εἰπὼν ἐπὶ πλεῖον [n]περιλαμβά-
νει ἢ ὁ τὸν ἄνθρωπον.

Ὑπάρχει δὲ ταῖς οὐσίαις καὶ τὸ μηδὲν αὐταῖς ἐναντίον 32
εἶναι. Τῇ γὰρ πρώτῃ οὐσίᾳ τί ἂν εἴη ἐναντίον, οἷον τῷ
τινὶ ἀνθρώπῳ [o]ἢ τῷ τινὶ ζῴῳ; οὐδὲν [p]γάρ ἐστιν ἐναντίον.

[f] διαφοραὶ καὶ κατὰ C. [g] πάντα om. B. [h] τά τε εἴδη B.
[i] γε om. A. [k] ἐπὶ δὲ τῶν] τῶν δὲ B. [l] λέγεται om. C. [m] δὲ
γένος καὶ τὸ εἶδος C. [n] παραλαμβάνει A. [o] ἢ τὸ ζῷον pr. C.
[p] γάρ om. pr. C.

33 Οὐδέ γε τῷ ἀνθρώπῳ ἢ τῷ ζῴῳ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον. Οὐκ ἴδιον δὲ [q]τοῦτο [r]τῆς οὐσίας, [s]ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, οἷον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ· τῷ γὰρ διπήχει [t]ἢ τριπήχει οὐδέν ἐστιν ἐναντίον, οὐδέ [u]γε τοῖς δέκα, οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδενί, εἰ μή τις τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ φαίη ἐναντίον εἶναι ἢ τὸ μέγα τῷ μικρῷ. Τῶν δὲ ἀφωρισμένων ποσῶν οὐδὲν οὐδενὶ ἐναντίον ἐστίν.

34 Δοκεῖ δὲ ἡ οὐσία μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον. Λέγω δὲ οὐχ ὅτι οὐσία οὐσίας οὐκ ἔστι μᾶλλον [v]οὐσία καὶ ἧττον οὐσία (τοῦτο μὲν γὰρ εἴρηται ὅτι ἔστιν), ἀλλ' ὅτι ἑκάστη οὐσία τοῦθ' ὅπερ ἐστίν, οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἧττον.
35 Οἷον εἰ ἔστιν [w]αὐτὴ ἡ οὐσία ἄνθρωπος, οὐκ [x]ἔσται μᾶλλον καὶ ἧττον ἄνθρωπος, οὔτε αὐτὸς ἑαυτοῦ οὔτε ἕτερος ἑτέρου· οὐ γάρ ἐστιν ἕτερος ἑτέρου μᾶλλον ἄνθρωπος, ὥσπερ τὸ λευκὸν ἕτερον ἑτέρου μᾶλλόν [y]ἐστι [z]καὶ ἧττον λευκόν, [a]καὶ
36 καλὸν ἕτερον ἑτέρου μᾶλλον καλὸν καὶ ἧττον λέγεται. Καὶ αὐτὸ δὲ αὑτοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον λέγεται, οἷον τὸ σῶμα λευκὸν ὂν μᾶλλον λευκὸν εἶναι λέγεται νῦν ἢ πρότερον, καὶ
37 θερμὸν ὂν μᾶλλον θερμὸν καὶ ἧττον λέγεται. Ἡ δέ γε οὐσία οὐδὲν μᾶλλον καὶ ἧττον λέγεται· οὐδὲ [b]γὰρ ἄνθρωπος μᾶλλον νῦν ἄνθρωπος [c]ἢ πρότερον λέγεται, οὐδέ [d]γε τῶν ἄλλων [e]οὐδέν, ὅσα ἐστὶν οὐσίαι. Ὥστε οὐκ ἂν ἐπιδέχοιτο ἡ οὐσία τὸ μᾶλλον [f]καὶ ἧττον.

38 Μάλιστα δὲ ἴδιον τῆς οὐσίας [g]δοκεῖ εἶναι τὸ ταὐτὸν καὶ ἓν ἀριθμῷ ὂν τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικόν, οἷον ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐκ αν ἔχοι τις [h]τὸ τοιοῦτο προενεγκεῖν, ὅσα μὴ [i]εἰσιν οὐσίαι, ὃ ἓν ἀριθμῷ ὂν τῶν ἐναντίων δεκτικόν ἐστιν, οἷον τὸ χρῶμα, ὅ ἐστιν ἓν καὶ ταὐτὸν [k]τῷ ἀριθμῷ, οὐκ [l]ἔσται λευκὸν καὶ μέλαν, [m]οὐδ' ἡ αὐτὴ πρᾶξις καὶ μία τῷ

[q] τοῦτο post οὐσίας ponunt B.C. [r] τῆς om. A. [s] ἀλλὰ γὰρ καὶ A.B.C. [t] ἢ τῷ τριπήχει C, om. B. [u] γε om. A.B. [v] οὐσία καὶ ἧττον om. C. [w] αὕτη C. [x] ἔστι C. [y] ἐστιν ante ἕτερον ponit C. [z] και ἧττον om. B.C. [a] καὶ καλὸν—λέγεται om. C. [b] γὰρ ὁ ἄνθρωπος C. [c] λέγεται ἢ πρότερον C. [d] γε om. C. [e] οὐθέν A. [f] καὶ τὸ ἧττον C. [g] δοκεῖ ante ἴδιον ponit C. [h] τὸ τοιοῦτο om. C. et pr. B. [i] ἐστιν οὖσα C. [k] τῷ om. C. [l] ἔστι C. [m] οὔθ' C.

ἀριθμῷ οὐκ ἔσται φαύλη καὶ σπουδαία· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων, [n] ὅσα μή εἰσιν οὐσίαι. Ἡ δέ γε οὐσία ἓν καὶ 39
ταὐτὸν ἀριθμῷ ὂν [o] δεκτικὸν τῶν ἐναντίων ἐστίν, οἷον ὁ τὶς
ἄνθρωπος, εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὤν, ὁτὲ μὲν λευκὸς ὁτὲ δὲ μέλας
γίνεται, καὶ θερμὸς καὶ ψυχρός, καὶ [p] φαῦλος καὶ σπουδαῖος.
Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐδενὸς φαίνεται τὸ τοιοῦτον, εἰ [q] μή τις
ἐνίσταιτο τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν φάσκων τῶν [r] ἐναντίων
εἶναι δεκτικά. Ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος [s] ἀληθὴς καὶ ψευδὴς 40
[t] εἶναι δοκεῖ, οἷον εἰ ἀληθὴς εἴη ὁ λόγος [u] τὸ καθῆσθαί τινα,
ἀναστάντος αὐτοῦ [v] ὁ αὐτὸς οὗτος λόγος ψευδὴς ἔσται.
Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δόξης· εἰ γάρ τις ἀληθῶς δοξάζοι
τὸ καθῆσθαί τινα, ἀναστάντος αὐτοῦ [w] ψευδῶς δοξάσει, τὴν
αὐτὴν ἔχων περὶ αὐτοῦ δόξαν. Εἰ δέ τις καὶ τοῦτο παρα- 41
δέχοιτο, ἀλλὰ τῷ γε τρόπῳ διαφέρει. Τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ
τῶν οὐσιῶν αὐτὰ μεταβάλλοντα δεκτικὰ τῶν ἐναντίων ἐστί·
ψυχρὸν γὰρ ἐκ θερμοῦ [x] γενόμενον [y] μετέβαλεν (ἠλλοίωται
γάρ) καὶ μέλαν ἐκ λευκοῦ καὶ σπουδαῖον ἐκ φαύλου. Ὡσ-
αύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον [z] αὐτῶν μεταβολὴν
δεχόμενον τῶν ἐναντίων [a] δεκτικόν ἐστιν. Ὁ δὲ λόγος καὶ 42
ἡ δόξα αὐτὰ μὲν ἀκίνητα πάντῃ πάντως διαμένει, τοῦ δὲ
πράγματος κινουμένου [b] τὸ ἐναντίον περὶ αὐτὰ γίνεται· ὁ
μὲν γὰρ λόγος διαμένει ὁ αὐτὸς τὸ καθῆσθαί τινα, τοῦ δὲ
πράγματος κινηθέντος ὁτὲ μὲν ἀληθὴς ὁτὲ δὲ ψευδὴς λέγε-
ται. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δόξης. Ὥστε τῷ τρόπῳ γε 43
ἴδιον ἂν εἴη τῆς οὐσίας τὸ κατὰ τὴν [c] ἑαυτῆς μεταβολὴν δεκτι-
κὴν τῶν ἐναντίων εἶναι. Εἰ [d] δέ τις καὶ ταῦτα παραδέχοιτο,
τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν δεκτικὰ τῶν ἐναντίων εἶναι, οὐκ
[e] ἔστιν ἀληθὲς τοῦτο. Ὁ γὰρ λόγος καὶ ἡ δόξα οὐ τῷ αὐτὰ
δέχεσθαί τι τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὰ λέγεται, ἀλλὰ τῷ

[n] ὅσαι A. [o] δεκτικὴ C. [p] φαῦλός τε γίνεται καὶ C. [q] μὴ ἄρα τις ἐνίσταται C. [r] ἐναντίων] τοιούτων A.B. [s] ἀληθής τε καὶ C. [t] δοκεῖ εἶναι C. [u] τὸ om. C. [v] ὁ αὐτὸς ψευδὴς λόγος ἔσται C. [w] ψεῦδος C. [x] γινομένον C. [y] μετέβαλλεν C. [z] αὐτὸ C. [a] ἐστὶ δεκτικόν C. [b] τὰ ἐναντία C. [c] αὐτῆς C. [d] δή A.B. et pr. C. [e] post ἔστιν in C. litura est litterarum duarum.

44 περὶ ἕτερόν [d]τι τὸ πάθος [e]γεγενῆσθαι. Τῷ γὰρ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἢ μὴ εἶναι, τούτῳ καὶ ὁ λόγος ἀληθὴς ἢ ψευδὴς εἶναι λέγεται, οὐ τῷ [f]αὐτὸς δεκτικὸς εἶναι τῶν ἐναντίων. Ἁπλῶς γὰρ οὐθὲν ὑπ' οὐδενὸς [g]οὔτε [h]ὁ λόγος κινεῖται οὔτε ἡ δόξα, ὥστε οὐκ ἂν εἴη δεκτικὰ τῶν ἐναντίων μηδενὸς ἐν αὐτοῖς γινο-
45 μένου πάθους. Ἡ δέ γε οὐσία τῷ αὐτὴ τὰ ἐναντία δέχεσθαι, τούτῳ δεκτικὴ τῶν ἐναντίων εἶναι λέγεται· νόσον γὰρ καὶ ὑγίειαν δέχεται, καὶ λευκότητα καὶ μελανίαν· καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων αὐτὴ δεχομένη τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὴ λέγεται. Ὥστε ἴδιον ἂν οὐσίας εἴη τὸ ταὐτὸν καὶ ἓν ἀριθμῷ ὂν δεκτικὸν εἶναι τῶν ἐναντίων κατὰ τὴν [i]ἑαυτῆς μεταβολήν. Περὶ μὲν οὖν οὐσίας τοσαῦτα εἰρήσθω.

6 Τοῦ δὲ ποσοῦ τὸ μέν ἐστι διωρισμένον, τὸ δὲ συνεχές, καὶ τὸ μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων συνέστηκε, [k]τὸ δὲ [l]οὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν. Ἔστι δὲ διωρισμένον μὲν οἷον ἀριθμὸς [m]καὶ λόγος, συνεχὲς δὲ [n]οἷον γραμμή, ἐπιφάνεια, σῶμα, ἔτι δὲ παρὰ ταῦτα χρόνος καὶ τόπος.
2 Τῶν μὲν γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ μορίων οὐδείς ἐστι κοινὸς ὅρος, πρὸς ὃν συνάπτει τὰ μόρια αὐτοῦ, οἷον τὰ πέντε εἰ ἔστι τῶν δέκα μόριον, πρὸς [o]οὐδένα κοινὸν ὅρον συνάπτει τὰ πέντε καὶ τὰ πέντε, ἀλλὰ διώρισται· καὶ τὰ τρία γε καὶ τὰ ἑπτὰ πρὸς οὐδένα κοινὸν ὅρον συνάπτει· οὐδ' ὅλως ἂν ἔχοις ἐπ' ἀριθμοῦ κοινὸν ὅρον λαβεῖν τῶν μορίων, ἀλλ' [p]ἀεὶ διώρισται·
3 ὥστε ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν διωρισμένων ἐστίν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ λόγος τῶν διωρισμένων ἐστίν. Ὅτι μὲν γὰρ ποσόν ἐστιν ὁ λόγος, φανερόν· καταμετρεῖται γὰρ συλλαβῇ [q]βραχείᾳ καὶ μακρᾷ. Λέγω δὲ αὐτὸν τὸν μετὰ φωνῆς λόγον γιγνόμενον. Πρὸς οὐδένα γὰρ κοινὸν ὅρον αὐτοῦ τὰ μόρια συνάπτει· οὐ γὰρ ἔστι κοινὸς ὅρος πρὸς ὃν αἱ συλλαβαὶ
4 συνάπτουσιν, ἀλλ' ἑκάστη διώρισται αὐτὴ καθ' αὑτήν. Ἡ

[d] τὸ post τι om. A. [e] γίνεσθαι C. [f] αὐτὰ δεκτικὰ A.C. et corr. B. [g] οὐδὲ A. [h] ὁ om. A. [i] ἑαυτοῦ B, αὐτῆς C. [k] τὰ C. [l] ἐξ οὐκ B.C. [m] καὶ ὁ λόγος C. [n] οἷον om. A.B. [o] οὐδένα γὰρ κοινὸν B. et pr. C. [p] ἀεὶ om. A. [q] μακρᾷ καὶ βραχείᾳ C.

δὲ γραμμὴ [r]συνεχής ἐστιν· ἔστι γὰρ λαβεῖν κοινὸν ὅρον πρὸς
ὃν τὰ μόρια αὐτῆς συνάπτει, στιγμήν, καὶ τῆς ἐπιφανείας
γραμμήν· τὰ γὰρ τοῦ ἐπιπέδου μόρια πρός τινα κοινὸν ὅρον
συνάπτει. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος ἔχοις ἂν λα-
βεῖν κοινὸν ὅρον, γραμμὴν ἢ ἐπιφάνειαν, πρὸς [s]ἃ τὰ τοῦ
σώματος μόρια συνάπτει. Ἔστι δὲ καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ
τόπος τῶν τοιούτων· ὁ γὰρ νῦν χρόνος συνάπτει [t]πρὸς τὸν
παρεληλυθότα καὶ τὸν μέλλοντα. Πάλιν ὁ τόπος τῶν συν- 5
εχῶν ἐστί· τόπον γάρ τινα τὰ τοῦ σώματος μόρια κατέχει,
ἃ πρός τινα κοινὸν ὅρον συνάπτει· οὐκοῦν καὶ τὰ τοῦ τόπου
μόρια, ἃ κατέχει ἕκαστον τῶν τοῦ σώματος μορίων, πρὸς
τὸν αὐτὸν ὅρον συνάπτει πρὸς ὃν καὶ τὰ τοῦ σώματος μόρια.
Ὥστε [u]συνεχὴς ἂν εἴη καὶ ὁ τόπος· πρὸς γὰρ ἕνα κοινὸν
ὅρον αὐτοῦ τὰ μόρια [x]συνάπτει.

Ἔτι [y]δὲ τὰ μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν 6
αὐτοῖς μορίων συνέστηκε, τὰ δὲ [z]οὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν, οἷον
τὰ μὲν τῆς γραμμῆς μόρια θέσιν [a]ἔχει πρὸς ἄλληλα· ἕκα-
στον γὰρ αὐτῶν κεῖταί που, καὶ ἔχοις ἂν διαλαβεῖν καὶ
ἀποδοῦναι [b]ὅπου ἕκαστον κεῖται ἐν τῷ ἐπιπέδῳ καὶ πρὸς
ποῖον μόριον τῶν λοιπῶν συνάπτει. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τοῦ 7
ἐπιπέδου μόρια θέσιν ἔχει τινά· ὁμοίως γὰρ ἂν ἀποδοθείη
ἕκαστον οὗ κεῖται, καὶ ποῖα συνάπτει πρὸς ἄλληλα. καὶ τὰ
τοῦ στερεοῦ δὲ ὡσαύτως, καὶ τὰ τοῦ τοποῦ. Ἐπὶ δέ γε τοῦ
ἀριθμοῦ οὐκ ἂν ἔχοι τις ἐπιδεῖξαι ὡς τὰ μόρια αὐτοῦ θέσιν
τινὰ ἔχει πρὸς ἄλληλα ἢ κεῖταί που, ἢ ποῖά γε πρὸς ἄλ-
ληλα συνάπτει τῶν μορίων. Οὐδὲ τὰ τοῦ χρόνου· ὑπομένει 8
γὰρ οὐδὲν τῶν τοῦ χρόνου μορίων· ὃ δὲ μή ἐστιν ὑπομένον,
πῶς ἂν τοῦτο θέσιν [c]τινὰ ἔχοι; ἀλλὰ μᾶλλον τάξιν τινὰ
εἴποις ἂν ἔχειν τῷ τὸ μὲν πρότερον εἶναι τοῦ χρόνου τὸ δ’
ὕστερον. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ ὡσαύτως τῷ τὸ ἓν πρότερον
ἀριθμεῖσθαι τῶν δύο καὶ τὰ δύο τῶν τριῶν· καὶ οὕτω τάξιν

[r] συνεχές C. [s] ὃν C. [t] πρός τε τὸν B.C. [u] συνεχὲς C.
[x] συνάπτει τὰ μόρια C. [y] δὲ καὶ τὰ C. [z] ἐξ οὐκ C. [a] ἔχοι A.B.
[b] οὗ B.C. [c] ἔχοι τινά C.

9 τινὰ ἂν ἔχοι, θέσιν δὲ οὐ πάνυ λάβοις ἄν. Καὶ ὁ λόγος δὲ
ὡσαύτως· οὐδὲν γὰρ ὑπομένει τῶν μορίων αὐτοῦ, ἀλλ' εἴρη-
ταί τε καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι τοῦτο λαβεῖν, ὥστε οὐκ ἂν εἴη
θέσις τῶν μορίων αὐτοῦ, εἴγε μηδὲν ὑπομένει. Τὰ μὲν οὖν ἐκ
θέσιν ἐχόντων τῶν μορίων συνέστηκε, τὰ δὲ [d]οὐκ ἐξ ἐχόντων
θέσιν.

10 Κυρίως δὲ ποσὰ ταῦτα μόνα λέγεται τὰ εἰρημένα, τὰ δὲ
ἄλλα πάντα κατὰ συμβεβηκός· εἰς ταῦτα γὰρ ἀποβλέποντες
καὶ τἆλλα ποσὰ λέγομεν, οἷον πολὺ τὸ λευκὸν λέγεται τῷ
τὴν ἐπιφάνειαν πολλὴν εἶναι, καὶ ἡ πρᾶξις μακρὰ τῷ γε τὸν
χρόνον πολὺν εἶναι, καὶ ἡ κίνησις πολλή. Οὐ γὰρ καθ' αὑτὸ
11 ἕκαστον τούτων ποσὸν λέγεται. Οἷον ἐὰν ἀποδιδῷ τις πόση
τις ἡ πρᾶξίς ἐστι, τῷ χρόνῳ ὁριεῖ, [e]ἐνιαυσιαίαν ἢ οὕτω πως
ἀποδιδούς. Καὶ τὸ λευκὸν ποσόν τι ἀποδιδοὺς τῇ ἐπιφανείᾳ
ὁριεῖ· ὅση γὰρ ἂν ἡ ἐπιφάνεια ᾖ, τοσοῦτον καὶ τὸ λευκὸν
[f]φήσειεν ἂν εἶναι. Ὥστε μόνα [g]κυρίως καὶ καθ' αὑτὰ ποσὰ
λέγεται τὰ εἰρημένα, τῶν δὲ ἄλλων [h]οὐδὲν καθ' αὑτό, ἀλλ'
[i]εἰ ἄρα, [k]κατὰ συμβεβηκός.

12 Ἔτι τῷ ποσῷ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν
ἀφωρισμένων φανερὸν ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐναντίον, οἷον τῷ διπή-
χει ἢ τριπήχει ἢ τῇ ἐπιφανείᾳ ἢ τῶν τοιούτων τινί· οὐδὲν
γάρ ἐστιν [l]αὐτοῖς ἐναντίον, εἰ μὴ [m]ἄρα τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ
13 φαίη τις εἶναι ἐναντίον ἢ [n]τὸ μέγα τῷ μικρῷ. Τούτων δὲ
οὐδέν ἐστι ποσὸν ἀλλὰ τῶν πρός τι· οὐδὲν γὰρ αὐτὸ καθ'
αὑτὸ μέγα λέγεται ἢ μικρόν, ἀλλὰ τῷ πρὸς ἕτερον ἀναφέ-
ρεσθαι, οἷον ὄρος μὲν μικρὸν λέγεται, κέγχρος δὲ μεγάλη
τῷ τὴν μὲν τῶν ὁμογενῶν [o]μείζονα εἶναι, τὸ δὲ ἔλαττον τῶν
ὁμογενῶν. Οὐκοῦν πρὸς ἕτερον ἡ ἀναφορά, ἐπεὶ εἴγε καθ'
αὑτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐλέγετο, οὐκ ἄν ποτε τὸ μὲν ὄρος μι-
14 κρὸν ἐλέγετο, ἡ δὲ κέγχρος μεγάλη. Πάλιν ἐν μὲν τῇ κώμῃ

[d] ἐξ οὐκ C. [e] ἐνιαυσιαία A. [f] φήσεις B. et pr. C, φήσει corr. C.
[g] κυρίως ποσὰ καθ' αὑτὰ B.C. [h] οὐδὲν αὐτὸ καθ' B. [i] εἰ] codices ἢ.
[k] κατὰ om. A. [l] αὐτῶν A.B.C. [m] ἄρα om. B.C. [n] τὸν μέγαν
pr. B. [o] μείζων pr. B, μείζον' corr. B, μεῖζον pr. C, μείζω corr. C.

φαμὲν πολλοὺς ἀνθρώπους εἶναι, ἐν Ἀθήναις δὲ ὀλίγους πολλαπλασίους αὐτῶν ὄντας, καὶ ἐν μὲν τῇ οἰκίᾳ πολλούς, ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ ὀλίγους πολλῷ πλείους ὄντας. Ἔτι τὸ μὲν δίπηχυ 15
καὶ τρίπηχυ καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων ποσὸν σημαίνει, τὸ δὲ μέγα ἢ μικρὸν οὐ σημαίνει ποσὸν ἀλλὰ μᾶλλον πρός τι· πρὸς γὰρ ἕτερον θεωρεῖται τὸ μέγα [p]καὶ τὸ μικρόν. Ὥστε φανερὸν ὅτι ταῦτα τῶν πρός τί ἐστιν. Ἔτι ἐάν τε τιθῇ τις 16
ταῦτα ποσὰ εἶναι ἐάν τε μὴ τιθῇ, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐναντίον οὐδέν· ὃ γὰρ μή ἐστιν αὐτὸ καθ' αὑτὸ λαβεῖν ἀλλὰ πρὸς ἕτερον [q]ἀναφέρεται, πῶς ἂν φαίη τις τούτῳ τι ἐναντίον; ἔτι δὲ εἰ ἔσται τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἐναντία, συμβήσεται τὸ αὐτὸ ἅμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς εἶναι ἐναντία. Συμβαίνει γάρ ποτε ἅμα τὸ αὐτὸ μέγα τε καὶ μι- 17
κρὸν [r]εἶναι· ἔστι γὰρ πρὸς μὲν τοῦτο μικρόν, πρὸς ἕτερον δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο μέγα. Ὥστε τὸ αὐτὸ καὶ μέγα καὶ μικρὸν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι συμβαίνει· ὥστε ἅμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι. Ἀλλ' οὐδὲν δοκεῖ ἅμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι, 18
οἷον ἐπὶ τῆς οὐσίας· δεκτικὴ μὲν τῶν ἐναντίων δοκεῖ εἶναι, ἀλλ' οὔτι γε ἅμα νοσεῖ καὶ ὑγιαίνει. Ἀλλ' οὐδὲ λευκὸν καὶ μέλαν ἐστὶν ἅμα. Ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδέν ἐστιν ὃ ἅμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεται. Καὶ αὐτὰ δ' [s]ἑαυτοῖς συμβαίνει ἐναντία 19
εἶναι. Εἰ γάρ ἐστι τὸ μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον, τὸ δ' αὐτό ἐστιν [t]ἅμα μέγα καὶ μικρόν, [u]αὐτὸ ἑαυτῷ εἴη ἂν ἐναντίον. Ἀλλὰ τῶν ἀδυνάτων ἐστὶν αὐτὸ ἑαυτῷ εἶναί [v]τι ἐναντίον. 20
Οὐκ ἔστιν ἄρα τὸ μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον, οὐδὲ τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ. Ὥστε εἰ καὶ μὴ τῶν πρός τι ταῦτά τις ἐρεῖ ἀλλὰ τοῦ ποσοῦ, οὐδὲν ἐναντίον ἕξει.

Μάλιστα δὲ ἡ ἐναντιότης τοῦ ποσοῦ περὶ τὸν τόπον 21
δοκεῖ ὑπάρχειν. Τὸ γὰρ ἄνω τῷ κάτω ἐναντίον τιθέασι, τὴν πρὸς τὸ μέσον χώραν κάτω λέγοντες διὰ [w]τὸ πλείστην τῷ μέσῳ διάστασιν πρὸς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου εἶναι. Ἐοίκασι 22

[p] καὶ τὸ om. pr. C. [q] ἀναφέροντα pr. C, ἀναφέζονται pr. B. [r] εἶναι om. B. [s] αὐτοῖς B. [t] ἅμα] ἅμα καὶ B. [u] αὐτὸ] καὶ αὐτὸ B. [v] τι om. B.C. [w] τὸ] τὴν pr. A.

δὲ καὶ τὸν τῶν ἄλλων [x] ἐναντίων ὁρισμὸν ἀπὸ τούτων ἐπι-
φέρειν· τὰ γὰρ πλεῖστον ἀλλήλων διεστηκότα τῶν ἐν τῷ
αὐτῷ γένει ἐναντία ὁρίζονται.

23 Οὐ δοκεῖ δὲ τὸ ποσὸν ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον [y] καὶ ἧττον,
οἷον τὸ δίπηχυ· οὐ γάρ ἐστιν ἕτερον ἑτέρου μᾶλλον δίπηχυ.
Οὐδ᾽ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ, οἷον τὰ τρία τῶν πέντε οὐδὲν μᾶλλον
[z] τὰ τρία, οὐδὲ τὰ [a] πέντε τῶν τριῶν. [b] Οὐδὲ χρόνος ἕτερος
24 ἑτέρου μᾶλλον χρόνος εἶναι λέγεται. Οὐδ᾽ ἐπὶ τῶν εἰρημένων
ὅλως οὐδενὸς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον λέγεται. Ὥστε καὶ
τὸ ποσὸν οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον.

25 Ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ ποσοῦ τὸ ἴσον τε καὶ ἄνισον λέ-
γεσθαι. Ἕκαστον γὰρ τῶν εἰρημένων [c] ποσῶν ἴσον τε καὶ
ἄνισον λέγεται, οἷον σῶμα καὶ ἴσον καὶ ἄνισον λέγεται, καὶ
[d] χρόνος καὶ ἴσος καὶ [e] ἄνισος. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ-
26 λων τῶν ῥηθέντων ἕκαστον ἴσον τε καὶ ἄνισον λέγεται. Τῶν
δὲ λοιπῶν ὅσα [f] μή ἐστι ποσά, οὐ πάνυ ἂν δόξαι [g] ἴσα τε καὶ
ἄνισα λέγεσθαι, οἷον ἡ διάθεσις οὐ πάνυ ἴση τε καὶ ἄνισος
λέγεται, ἀλλὰ μᾶλλον ὁμοία, καὶ τὸ λευκὸν ἴσον τε καὶ ἄνι-
σον οὐ [h] πάνυ, ἀλλ᾽ ὅμοιον. Ὥστε τοῦ ποσοῦ μάλιστα ἂν
εἴη ἴδιον τὸ ἴσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι.

7 Πρός τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται, ὅσα αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν
ἑτέρων εἶναι λέγεται, ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον, οἷον τὸ
μεῖζον τοῦθ᾽ ὅπερ ἐστὶν ἑτέρου λέγεται· [i] τινὸς γὰρ λέγεται
μεῖζον· καὶ τὸ διπλάσιον τοῦθ᾽ ὅπερ ἐστὶν ἑτέρου λέγεται·
τινὸς γὰρ διπλάσιον λέγεται. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα ἄλλα
τοιαῦτα. Ἔστι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν πρός τι οἷον ἕξις, διά-
2 θεσις, αἴσθησις, ἐπιστήμη, θέσις. Πάντα γὰρ τὰ εἰρημένα
αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἑτέρων εἶναι λέγεται καὶ οὐκ ἄλλο τι· ἡ
γὰρ ἕξις τινὸς ἕξις λέγεται καὶ ἡ ἐπιστήμη τινὸς ἐπιστήμη
καὶ ἡ θέσις τινὸς θέσις, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ὡσαύτως. Πρός τι

[x] ἐναντίον pr. A. [y] καὶ τὸ ἧττον B.C. [z] τὰ] πέντε ἢ B, om. C.
[a] πέντε] τρία B. [b] οὐδὲ] οὐδέ γε B. [c] ποσῶν] ποσῶν καὶ A.C.
[d] χρόνος] ἀριθμὸς B.C. [e] ἄνισος] ἄνισος λέγεται, καὶ χρόνος καὶ ἴσος
καὶ ἄνισος B.C. [f] μή ἐστι] ἐστὶν οὐ C. [g] ἴσον τε καὶ ἄνισον A.B.C.
[h] πάνυ] πάνυ λέγεται C. [i] τινὸς] μεῖζον τινὸς A.B.

οὖν ἐστὶν ὅσα αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἑτέρων εἶναι λέγεται, ἢ ὁπω-
σοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον, οἷον ὄρος μέγα λέγεται πρὸς ἕτε-
ρον· πρός τι γὰρ μέγα λέγεται τὸ ὄρος· καὶ τὸ ὅμοιον τινὶ
ὅμοιον λέγεται, καὶ τὰ ἄλλα δὲ τὰ τοιαῦτα ὡσαύτως πρός τι
λέγεται. [k]Ἔτι δὲ καὶ ἡ ἀνάκλισις καὶ ἡ στάσις καὶ ἡ καθέ- 3
δρα θέσεις τινές, ἡ δὲ θέσις τῶν πρός τι. Τὸ δὲ [l]ἀνακεῖσθαι
ἢ ἑστάναι ἢ καθῆσθαι αὐτὰ μὲν οὐκ εἰσὶ θέσεις, παρωνύμως
δὲ ἀπὸ τῶν εἰρημένων θέσεων λέγεται.

Ὑπάρχει δὲ καὶ ἐναντιότης ἐν τοῖς πρός τι, οἷον [m]ἀρετὴ 4
κακίᾳ ἐναντίον, ἑκάτερον ὂν τῶν πρός τι, καὶ ἐπιστήμη ἀ-
γνοίᾳ. Οὐ πᾶσι δὲ τοῖς πρός τι ὑπάρχει τὸ ἐναντίον· τῷ γὰρ
διπλασίῳ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον, οὐδὲ τῷ τριπλασίῳ, οὐδὲ τῶν
τοιούτων [n]οὐδενί.

Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον ἐπιδέχεσθαι τὰ 5
πρός τι· ὅμοιον γὰρ καὶ ἀνόμοιον μᾶλλον καὶ ἧττον λέγε-
ται, καὶ ἴσον καὶ ἄνισον μᾶλλον καὶ ἧττον λέγεται, ἑκάτερον
αὐτῶν πρός τι ὄν· τό τε γὰρ ὅμοιον τινὶ ὅμοιον λέγεται,
καὶ τὸ [o]ἀνόμοιον τινὶ ἀνόμοιον. Οὐ πάντα δὲ [p]τὰ πρός τι
ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον [q]καὶ ἧττον· τὸ γὰρ διπλάσιον [r]οὐ
λέγεται μᾶλλον καὶ ἧττον διπλάσιον, οὐδὲ τῶν τοιούτων
οὐδέν.

Πάντα δὲ τὰ πρός τι πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται, οἷον 6
ὁ δοῦλος δεσπότου δοῦλος λέγεται καὶ ὁ δεσπότης δούλου
δεσπότης, καὶ τὸ διπλάσιον [s]ἡμίσεος διπλάσιον καὶ τὸ ἥμισυ
διπλασίου ἥμισυ, καὶ τὸ μεῖζον ἐλάττονος μεῖζον καὶ τὸ
ἔλαττον μείζονος ἔλαττον. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, 7
πλὴν τῇ πτώσει ἐνίοτε διοίσει κατὰ τὴν λέξιν, οἷον ἡ ἐπι-
στήμη ἐπιστητοῦ λέγεται ἐπιστήμη καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἐπι-
στήμῃ ἐπιστητόν, καὶ ἡ αἴσθησις αἰσθητοῦ αἴσθησις καὶ τὸ
αἰσθητὸν αἰσθήσει αἰσθητόν. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐνίοτε οὐ δόξει 8

[k] ἔστι B. [l] ἀνακεκλίσθαι corr. A. [m] ἀρετιῇ κακία C. [n] οὐδενί] τινί C. [o] ἀνόμοιον τινὶ ἀνόμοιον] ἄνισον τινὶ ἄνισον B, ἀνόμοιον τινὶ ἀνόμοιον καὶ τὸ ἄνισον τινὶ ἄνισον C. [p] τὰ πρός τι om. A. [q] καὶ τὸ ἧττον C. [r] οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ (τὸ C.) ἧττον, οὐδὲ A.C. [s] ἡμίσεως B.C.

ἀντιστρέφειν, ἐὰν μὴ οἰκείως πρὸς ὃ λέγεται ἀποδοθῇ, ἀλλὰ
διαμάρτῃ ὁ ἀποδιδούς, οἷον τὸ πτερὸν ἐὰν ἀποδοθῇ ὄρνιθος,
9 οὐκ ἀντιστρέφει ὄρνις πτεροῦ. Οὐ γὰρ οἰκείως τὸ πρῶτον
ἀποδέδοται πτερὸν ὄρνιθος· οὐ γὰρ ᾗ ὄρνις, ταύτῃ τὸ πτε-
ρὸν [t]αὐτοῦ λέγεται, ἀλλ' ᾗ πτερωτόν ἐστι· πολλῶν γὰρ καὶ
10 ἄλλων πτερά ἐστιν, ἃ οὐκ εἰσὶν [u]ὄρνιθες. Ὥστε ἐὰν ἀποδοθῇ
οἰκείως, καὶ ἀντιστρέφει, οἷον τὸ πτερὸν πτερωτοῦ πτερὸν
11 καὶ τὸ πτερωτὸν πτερῷ πτερωτόν. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὀνοματο-
ποιεῖν ἴσως ἀναγκαῖον, ἐὰν μὴ κείμενον ᾖ ὄνομα πρὸς ὃ οἰκείως
ἂν ἀποδοθείη, οἷον τὸ πηδάλιον [v]τοῦ πλοίου ἐὰν ἀποδοθῇ,
οὐκ οἰκεία ἡ ἀπόδοσις γίνεται· οὐ γὰρ ᾗ πλοῖον, ταύτῃ
αὐτοῦ τὸ πηδάλιον λέγεται· ἔστι γὰρ πλοῖα ὧν οὐκ ἔστι
πηδάλια. Διὸ οὐκ ἀντιστρέφει· τὸ γὰρ πλοῖον οὐ λέγεται
πηδαλίου πλοῖον. Ἀλλ' ἴσως οἰκειοτέρα ἂν ἡ ἀπόδοσις εἴη,
εἰ οὕτω πως ἀποδοθείη, τὸ πηδάλιον πηδαλιωτοῦ πηδάλιον,
12 ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως· ὄνομα [w]γὰρ οὐ κεῖται. Καὶ ἀντιστρέφει
γε, ἐὰν οἰκείως ἀποδοθῇ· τὸ γὰρ πηδαλιωτὸν πηδαλίῳ πη-
δαλιωτόν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οἷον ἡ κεφαλὴ
οἰκειοτέρως ἂν ἀποδοθείη κεφαλωτοῦ ἢ ζῴου ἀποδιδομένη·
οὐ γὰρ ᾗ ζῷον, κεφαλὴν ἔχει· πολλὰ γὰρ τῶν ζῴων κεφα-
13 λὴν οὐκ ἔχει. Οὕτω δὲ ῥᾷστα ἂν ἴσως τις [x]λάβοι οἷς μὴ
κεῖται ὀνόματα, εἰ ἀπὸ τῶν πρώτων καὶ τοῖς πρὸς [y]αὐτὰ
ἀντιστρέφουσι τιθείη τὰ ὀνόματα, ὥσπερ ἐπὶ τῶν προειρη-
μένων ἀπὸ τοῦ πτεροῦ τὸ πτερωτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ πηδαλίου
14 τὸ πηδαλιωτόν. Πάντα οὖν τὰ πρός τι, ἐάν περ οἰκείως
ἀποδιδῶται, πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται, ἐπεὶ ἐάν γε πρὸς
τὸ τυχὸν ἀποδιδῶται καὶ μὴ πρὸς αὐτὸ ὃ λέγεται, οὐκ ἀν-
15 τιστρέφει. Λέγω δὲ ὅτι οὐδὲ τῶν ὁμολογουμένως πρὸς
ἀντιστρέφοντα λεγομένων, καὶ ὀνομάτων αὐτοῖς κειμένων,
οὐδὲν ἀντιστρέφει, ἐὰν πρός τι τῶν συμβεβηκότων ἀποδιδῶ-
ται καὶ μὴ πρὸς αὐτὸ ὃ λέγεται, οἷον ὁ δοῦλος ἐὰν μὴ δε-
σπότου ἀποδοθῇ ἀλλ' ἀνθρώπου ἢ δίποδος ἢ ὁτουοῦν τῶν

[t] αὐτῆς corr. A. [u] ὄρνιθος A. [v] τοῦ om. B. [w] γὰρ αὐτοῦ οὐ C. [x] λαμβάνοι B. [y] αὐτὰ] ἃ pr. B.

τοιούτων, οὐκ ἀντιστρέφει· οὐ γὰρ οἰκεία ἡ ἀπόδοσίς ἐστιν.
Ἔτι δ' ἐὰν μέν τι οἰκείως ἀποδεδομένον [z] ᾖ πρὸς ὃ λέγεται, 16
πάντων περιαιρουμένων τῶν ἄλλων ὅσα συμβεβηκότα ἐστί,
καταλειπομένου δὲ μόνου τούτου πρὸς ὃ ἀπεδόθη οἰκείως, ἀεὶ
πρὸς αὐτὸ ῥηθήσεται, οἷον ὁ δοῦλος ἐὰν πρὸς δεσπότην λέ-
γηται, περιαιρουμένων τῶν ἄλλων [a] ἁπάντων ὅσα συμβεβη-
κότα ἐστὶ τῷ δεσπότῃ, οἷον τὸ δίποδι εἶναι καὶ τὸ ἐπιστήμης
δεκτικῷ καὶ [b] τὸ ἀνθρώπῳ, καταλειπομένου δὲ μόνου τοῦ δε-
σπότην εἶναι, ἀεὶ ὁ δοῦλος πρὸς αὐτὸ ῥηθήσεται· ὁ γὰρ δοῦλος
δεσπότου δοῦλος [c] λέγεται. Ἐὰν δέ γε μὴ οἰκείως ἀποδοθῇ πρὸς 17
ὅ ποτε λέγεται, περιαιρουμένων μὲν τῶν ἄλλων, καταλειπομέ-
νου δὲ μόνου τοῦ πρὸς ὃ ἀπεδόθη, οὐ ῥηθήσεται πρὸς αὐτό.
Ἀποδεδόσθω γὰρ ὁ δοῦλος ἀνθρώπου καὶ τὸ πτερὸν ὄρνιθος,
καὶ περιῃρήσθω τοῦ ἀνθρώπου τὸ [d] δεσπότην αὐτὸν εἶναι· οὐ
γὰρ ἔτι [e] ὁ δοῦλος πρὸς ἄνθρωπον ῥηθήσεται· μὴ γὰρ ὄντος
δεσπότου οὐδὲ δοῦλός ἐστιν. Ὡσαύτως [f] καὶ τοῦ ὄρνιθος
περιῃρήσθω τὸ πτερωτῷ εἶναι· οὐ γὰρ ἔτι ἔσται [g] τὸ πτερὸν
τῶν πρός τι· μὴ γὰρ ὄντος [h] πτερωτοῦ οὐδὲ πτερὸν ἔσται
τινός. Ὥστε δεῖ μὲν ἀποδιδόναι πρὸς ὅ ποτε οἰκείως λέ- 18
γεται. Κἂν μὲν ὄνομα ᾖ κείμενον, ῥᾳδία ἡ ἀπόδοσις γίνεται·
μὴ ὄντος δὲ ἀναγκαῖον ἴσως ὀνοματοποιεῖν. Οὕτω δὲ ἀποδι-
δομένων φανερὸν ὅτι πάντα τὰ πρός τι πρὸς ἀντιστρέφοντα
[i] λέγεται.

Δοκεῖ δὲ τὰ πρός τι ἅμα τῇ φύσει εἶναι, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν 19
πλείστων ἀληθές [k] ἐστιν. Ἅμα γὰρ διπλάσιόν τέ ἐστι καὶ
ἥμισυ, καὶ ἡμίσεος ὄντος διπλάσιόν ἐστι· καὶ δεσπότου ὄντος
δοῦλός ἐστι, καὶ δούλου ὄντος δεσπότης ἐστίν· ὁμοίως δὲ
τούτοις καὶ τὰ ἄλλα. Καὶ συναναιρεῖ δὲ ταῦτα ἄλληλα· 20
μὴ γὰρ ὄντος διπλασίου οὐκ ἔστιν ἥμισυ, καὶ ἡμίσεος μὴ
ὄντος οὐκ ἔστι διπλάσιον· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων

[z] εἴη C. [a] ἁπάντων om. C. [b] τῷ ἀνθρώπῳ pr. A.C. [c] ῥηθήσεται B.C. [d] δεσπότηι αὐτῶι B. [e] ὁ om. A. [f] καὶ] δὲ καὶ B.C. [g] τὸ corr. A. [h] πτερωτῶι αὐτῶι B, πτερωτὸν C. [i] ῥηθήσεται B. [k] ἐστιν, ἐπ' ἐνίων δὲ οὐκ ἀληθές C.

ὅσα τοιαῦτα. Οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν πρός τι ἀληθὲς δοκεῖ τὸ ἅμα τῇ φύσει εἶναι· τὸ γὰρ ἐπιστητὸν πρότερον ἂν δόξειε τῆς ἐπιστήμης εἶναι. Ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ προϋπαρχόντων τῶν πραγμάτων τὰς ἐπιστήμας λαμβάνομεν· ἐπ' ὀλίγων γὰρ ἂν ἢ ἐπ' οὐδενὸς ἴδοι [l] τις ἂν ἅμα τῷ ἐπιστητῷ
21 τὴν ἐπιστήμην γινομένην. Ἔτι τὸ μὲν ἐπιστητὸν ἀναιρεθὲν συναναιρεῖ τὴν ἐπιστήμην, ἡ δὲ ἐπιστήμη τὸ ἐπιστητὸν οὐ συναναιρεῖ· ἐπιστητοῦ [m] μὲν γὰρ μὴ ὄντος οὐκ [n] ἔστιν ἐπιστήμη (οὐδενὸς [o] γὰρ ἔσται ἐπιστήμη), ἐπιστήμης δὲ μὴ οὔσης οὐδὲν κωλύει ἐπιστητὸν εἶναι, [p] οἷον καὶ ὁ τοῦ κύκλου τετραγωνισμὸς εἴγε ἔστιν ἐπιστητόν, ἐπιστήμη μὲν αὐτοῦ
22 οὐκ ἔστιν οὐδέπω, [q] αὐτὸς [r] δὲ ἐπιστητόν ἐστιν. Ἔτι ζῴου μὲν ἀναιρεθέντος οὐκ ἔσται ἐπιστήμη, τῶν δ' ἐπιστητῶν πολλὰ ἐνδέχεται εἶναι. Ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὰ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως ἔχει. Τὸ γὰρ αἰσθητὸν πρότερον τῆς αἰσθήσεως
23 δοκεῖ εἶναι. Τὸ μὲν γὰρ αἰσθητὸν ἀναιρεθὲν συναναιρεῖ τὴν αἴσθησιν, ἡ δὲ αἴσθησις τὸ αἰσθητὸν οὐ συναναιρεῖ. Αἱ γὰρ αἰσθήσεις περὶ σῶμα καὶ ἐν σώματί εἰσιν, αἰσθητοῦ δὲ ἀναιρεθέντος [s] ἀναιρεῖται καὶ τὸ σῶμα (τῶν γὰρ [t] αἰσθητῶν τὸ σῶμα), σώματος δὲ μὴ ὄντος [u] ἀναιρεῖται καὶ ἡ αἴσθησις, ὥστε συν-
24 αναιρεῖ τὸ αἰσθητὸν τὴν αἴσθησιν. Ἡ δέ γε αἴσθησις τὸ αἰσθητὸν οὐ συναναιρεῖ· ζῴου γὰρ ἀναιρεθέντος αἴσθησις μὲν [x] ἀναιρεῖται, αἰσθητὸν δὲ [y] ἔσται, οἷον σῶμα, θερμόν, γλυκύ,
25 πικρόν, και τἆλλα πάντα ὅσα ἐστὶν [z] αἰσθητά. Ἔτι ἡ μὲν αἴσθησις ἅμα τῷ αἰσθητικῷ γίνεται· ἅμα γὰρ [a] τῷ ζῴῳ γίνεται καὶ αἴσθησις· τὸ δέ γε αἴσθητόν ἐστι καὶ πρὸ τοῦ [b] ζῷον ἢ αἴσθησιν [c] εἶναι· πῦρ γὰρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐξ ὧν καὶ τὸ ζῷον [d] συνίσταται, ἔστι καὶ πρὸ τοῦ ζῷον ὅλως

[l] ἂν post τις om. B. [m] μὲν om. B.C. [n] ἔσται A.C. [o] γὰρ ἔτι ἔσται B. [p] οἷόν τι καὶ C. [q] αὐτὸ B. [r] δὲ] δὲ τὸ C. [s] ἀνῄρηται B. [t] αἰσθητῶν καὶ τὸ B.C. [u] ἀνῄρηται B. [x] ἀνῄρηται B, ἀναιρεῖται αἰσθητὸν δὲ οὔ corr. C. [y] ἐστιν C. [z] αἰσθητά om. C. [a] τῷ ζῴῳ] ζῶιόν τε B. [b] ζῷον ἢ om. B. [c] εἶναι ante ἢ ponit C. [d] συνίσταται τὸ αἰσθητόν ἐστι pr. B.

εἶναι ἢ αἴσθησιν, ὥστε πρότερον ἂν τῆς αἰσθήσεως τὸ αἰσθη-
τὸν εἶναι δόξειεν.

Ἔχει δὲ ἀπορίαν πότερον οὐδεμία οὐσία τῶν πρός τι 26
λέγεται, καθάπερ δοκεῖ, ἢ τοῦτο ἐνδέχεται κατά τινας τῶν
δευτέρων οὐσιῶν. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πρώτων οὐσιῶν ἀληθές
ἐστιν· οὔτε γὰρ τὰ ὅλα οὔτε τὰ μέρη πρός τι λέγεται. Ὁ
γάρ τις ἄνθρωπος οὐ λέγεται τινός τις ἄνθρωπος, οὐδὲ ὁ τὶς
βοῦς τινός τις βοῦς. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ μέρη· ἡ γάρ τις 27
χεὶρ οὐ λέγεται τινός τις χεὶρ ἀλλά τινος χείρ, καὶ ἡ τὶς
κεφαλὴ οὐ λέγεται τινός τις κεφαλὴ ἀλλά τινος κεφαλή.
Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δευτέρων οὐσιῶν, ἐπί γε τῶν πλεί- 28
στων, οἷον ὁ ἄνθρωπος οὐ λέγεται τινὸς ἄνθρωπος, οὐδὲ ὁ
βοῦς τινὸς βοῦς, οὐδὲ τὸ ξύλον τινὸς ξύλον, ἀλλά τινος
κτῆμα λέγεται. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν τοιούτων φανερὸν ὅτι 29
οὐκ ἔστι τῶν πρός τι· ἐπ' ἐνίων δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν ἔχει
ἀμφισβήτησιν, [e] οἷον ἡ κεφαλὴ τινὸς λέγεται κεφαλὴ καὶ ἡ
χεὶρ τινὸς λέγεται χεὶρ καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων, ὥστε
ταῦτα τῶν πρός τι δόξειεν ἂν εἶναι. Εἰ μὲν οὖν ἱκανῶς ὁ 30
τῶν πρός τι ὁρισμὸς ἀποδέδοται, ἢ τῶν πάνυ χαλεπῶν ἢ
τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ τὸ δεῖξαι ὡς οὐδεμία οὐσία τῶν πρός τι
λέγεται· εἰ δὲ μὴ ἱκανῶς, ἀλλ' ἔστι τὰ πρός τι οἷς τὸ εἶναι
ταὐτόν ἐστι [f] τῷ πρός τί πως ἔχειν, ἴσως ἂν ῥηθείη τι πρὸς
αὐτά. Ὁ δὲ πρότερος ὁρισμὸς παρακολουθεῖ μὲν πᾶσι τοῖς
πρός τι, οὐ μὴν [g] ταὐτόν γέ ἐστι [h] τῷ πρός τι αὐτοῖς εἶναι
[i] τὸ αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἑτέρων λέγεσθαι. Ἐκ δὲ τούτων δῆλόν 31
ἐστιν ὅτι ἐάν τις εἰδῇ τι ὡρισμένως τῶν πρός τι, κἀκεῖνο πρὸς
ὃ λέγεται ὡρισμένως εἴσεται. Φανερὸν μὲν οὖν καὶ ἐξ αὐτῶν
ἐστίν. Εἰ γὰρ οἶδέ τις τόδε τι ὅτι ἔστι τῶν πρός τι, ἔστι
δὲ τὸ εἶναι τοῖς πρός τι ταὐτὸν [k] τῷ πρός τί πως ἔχειν, κἀ-
κεῖνο οἶδε πρὸς ὃ τοῦτό πως ἔχει· εἰ γὰρ οὐκ οἶδεν ὅλως
πρὸς ὃ τοῦτό πως ἔχει, οὐδ' εἰ πρός τί πως ἔχει εἴσεται.
Καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα δὲ δῆλον τὸ τοιοῦτον, οἷον τόδε τι 32

[e] οἷον εἰ ἡ C. [f] τῷ] τὸ [g] ταὐτό B, τοῦτό C. et corr. A.
[h] τὸ B.C. et corr. A. [i] τῷ pr. C. [k] τῷ] τὸ A.

[l] εἰ οἶδε ἀφωρισμένως ὅτι ἔστι διπλάσιον, καὶ ὅτου διπλάσιόν
ἐστιν εὐθὺς ἀφωρισμένως οἶδεν· εἰ γὰρ μηδενὸς τῶν ἀφωρι-
σμένων οἶδεν αὐτὸ διπλάσιον, οὐδ' εἰ διπλάσιόν ἐστιν ὅλως
33 οἶδεν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τόδε τι εἰ οἶδεν ὅτι κάλλιόν ἐστι,
καὶ ὅτου κάλλιόν [m] ἐστιν εὐθὺς ἀφωρισμένως ἀναγκαῖον εἰ-
δέναι διὰ ταῦτα. Οὐκ ἀορίστως δὲ εἴσεται ὅτι τοῦτό ἐστι
χείρονος κάλλιον· ὑπόληψις γὰρ τὸ [n] τοιοῦτο γίνεται, οὐκ
ἐπιστήμη· οὐ γὰρ ἔτι ἀκριβῶς εἴσεται ὅτι ἐστὶ χείρονος
34 κάλλιον. Εἰ γὰρ οὕτως ἔτυχεν, οὐδέν ἐστι χεῖρον αὐτοῦ.
Ὥστε φανερὸν ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστιν, [o] ὃ [p] ἂν εἰδῇ τις τῶν
πρός τι ἀφωρισμένως, κἀκεῖνο πρὸς ὃ λέγεται ἀφωρισμένως
[q] εἰδέναι. Τὴν δέ γε κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα καὶ ἕκαστον
τῶν τοιούτων, [r] ἅ εἰσιν οὐσίαι, αὐτὸ μὲν ὅπερ ἐστὶν ὡρι-
35 σμένως ἔστιν εἰδέναι, πρὸς ὃ δὲ λέγεται, οὐκ ἀναγκαῖον. Τίνος
γὰρ αὕτη ἡ κεφαλὴ ἢ τίνος ἡ χείρ, οὐκ ἔστιν εἰδέναι ὡρι-
σμένως. Ὥστε οὐκ ἂν εἴη ταῦτα τῶν πρός τι. Εἰ δὲ μή
ἐστι ταῦτα τῶν πρός τι, ἀληθὲς ἂν εἴη λέγειν ὅτι οὐδεμία
οὐσία τῶν πρός τί ἐστιν. Ἴσως δὲ χαλεπὸν ὑπὲρ τῶν τοιού-
των σφοδρῶς ἀποφαίνεσθαι μὴ πολλάκις [s] ἐπεσκεμμένον· τὸ
μέντοι διηπορηκέναι ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν οὐκ ἄχρηστόν ἐστιν.

8 Ποιότητα δὲ λέγω καθ' ἣν ποιοί τινες εἶναι λέγονται.
Ἔστι δὲ ἡ ποιότης τῶν πλεοναχῶς λεγομένων. Ἓν μὲν οὖν
εἶδος ποιότητος ἕξις καὶ διάθεσις λεγέσθωσαν. Διαφέρει δὲ
ἕξις διαθέσεως τῷ πολὺ [t] χρονιώτερον εἶναι καὶ μονιμώτερον.
2 Τοιαῦται δὲ αἵ τε ἐπιστῆμαι καὶ αἱ ἀρεταί· ἥ τε γὰρ ἐπι-
στήμη δοκεῖ τῶν παραμονίμων εἶναι καὶ δυσκινήτων, [u] ἐὰν καὶ
μετρίως τις ἐπιστήμην λάβῃ, ἐάν περ μὴ μεγάλη μεταβολὴ
γένηται ὑπὸ νόσου ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου· ὡσαύτως δὲ καὶ
ἡ ἀρετή, οἷον ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἕκαστον τῶν
3 τοιούτων, οὐκ εὐκίνητον δοκεῖ εἶναι οὐδ' εὐμετάβολον. Δια-

[l] εἰ] εἴ τις C. [m] ἐστιν ἀφωρισμένως καὶ B.C. [n] τοιοῦτον C. [o] ὃ] ὅτι B. [p] ἐὰν A.B. [q] εἰδέναι] ἀναγκαῖον εἰδέναι A.B.C. [r] αἵ B. [s] ἐπεσκεμμένων pr. C. [t] μονιμώτερον καὶ χρονιώτερον εἶναι C. [u] ἐὰν καὶ] ἐάν τε B, ἐὰν A.

θέσεις δὲ λέγονται ἅ ἐστιν εὐκίνητα καὶ ταχὺ μεταβάλλοντα, οἷον θερμότης καὶ κατάψυξις καὶ νόσος καὶ ὑγίεια καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· διάκειται μὲν γάρ πως [x] κατὰ ταύτας ὁ ἄνθρωπος, ταχὺ δὲ μεταβάλλει ἐκ θερμοῦ ψυχρὸς [y] γενόμενος καὶ ἐκ τοῦ ὑγιαίνειν εἰς τὸ νοσεῖν, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, εἰ μή τις καὶ αὐτῶν τούτων [z] τυγχάνοι διὰ χρόνου πλῆθος ἤδη πεφυσιωμένη καὶ ἀνίατος ἢ πάνυ δυσκίνητος οὖσα,
ἣν ἄν τις ἴσως ἕξιν ἤδη [a] προσαγορεύοι. Φανερὸν δὲ ὅτι 4
ταῦτα βούλονται ἕξεις λέγειν, ἅ ἐστι πολυχρονιώτερα καὶ δυσκινητότερα· τοὺς [b] γὰρ τῶν ἐπιστημῶν μὴ πάνυ κατέχοντας ἀλλ' εὐκινήτους [c] ὄντας οὔ φασιν ἕξιν ἔχειν, καίτοι διάκεινταί [d] γέ πως κατὰ τὴν ἐπιστήμην ἢ χεῖρον ἢ βέλτιον.
Ὥστε διαφέρει ἕξις διαθέσεως [e] τῷ τὴν μὲν εὐκίνητον εἶναι, 5
τὴν δὲ πολυχρονιωτέραν τε καὶ δυσκινητοτέραν. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν ἕξεις καὶ διαθέσεις, αἱ δὲ διαθέσεις οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἕξεις· οἱ μὲν γὰρ ἕξεις ἔχοντες καὶ διάκεινταί [f] γέ πως [g] κατ' αὐτάς, οἱ δὲ διακείμενοι οὐ πάντως καὶ ἕξιν ἔχουσιν.

Ἕτερον δὲ γένος ποιότητος καθ' ὃ πυκτικοὺς ἢ δρομικοὺς 6
ἢ ὑγιεινοὺς ἢ νοσώδεις λέγομεν, καὶ ἁπλῶς ὅσα κατὰ δύναμιν φυσικὴν ἢ ἀδυναμίαν [h] λέγεται. Οὐ γὰρ [i] τῷ διακεῖσθαί [k] γέ πως ἕκαστον τῶν τοιούτων [l] ποιὸν λέγεται, ἀλλὰ τῷ δύναμιν ἔχειν φυσικὴν ἢ ἀδυναμίαν τοῦ ποιῆσαί τι ῥᾳδίως ἢ μηδὲν [m] πάσχειν, οἷον πυκτικοὶ ἢ δρομικοὶ οὐ τῷ διακεῖσθαί πως [n] λέγονται ἀλλὰ τῷ δύναμιν ἔχειν [o] φυσικὴν τοῦ ποιῆσαί τι [p] ῥᾳδίως, ὑγιεινοὶ [q] δὲ λέγονται τῷ δύναμιν ἔχειν φυσικὴν τοῦ μηδὲν πάσχειν ὑπὸ τῶν τυχόντων ῥᾳδίως, νοσώδεις δὲ [r] τῷ ἀδυναμίαν ἔχειν φυσικὴν τοῦ [s] μηδὲν πάσχειν [t] ῥᾳδίως
[u] ὑπὸ τῶν τυχόντων. Ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ σκληρὸν 7

[x] καταυτὰς B. [y] γινόμενος B. [z] τυγχάνει C. [a] προσαγορεύσει A, προσαγορεύσοι B. [b] γὰρ τὰ τῶν rc. C. [c] ὄντας om. C. [d] γέ om. C. [e] τὸ μὲν—τὸ δὲ πολυχρονιώτερόν τε καὶ δυσκινητότερον B.C. [f] γέ om. C. [g] κατὰ ταύτας B.C. [h] λέγονται C. [i] τὸ A. [k] γέ om. C. [l] ποιὸν om. B.C. [m] παθεῖν C. [n] λέγονται ante οὐ ponunt B.C. [o] φυσικὴν om. C. [p] ῥαιδίως ἢ μηδὲν πάσχειν ὑγ. B. [q] δὲ] τε B. [r] τῷ] διὰ τὸ A. [s] μηδὲν πάσχειν corr. C. [t] ῥᾳδίως om. C. [u] ὑπὸ τῶν τυχόντων om. B.

καὶ τὸ μαλακὸν ἔχει· τὸ μὲν γὰρ σκληρὸν λέγεται τῷ δύνα-
μιν ἔχειν τοῦ μὴ ῥᾳδίως διαιρεῖσθαι, [x] τὸ δὲ μαλακὸν [y] τῷ
ἀδυναμίαν ἔχειν τοῦ αὐτοῦ τούτου.
8 Τρίτον δὲ γένος ποιότητος παθητικαὶ ποιότητες καὶ πάθη.
Ἔστι δὲ τὰ τοιάδε οἷον γλυκύτης [z] τε καὶ πικρότης [a] καὶ
στρυφνότης καὶ πάντα τὰ τούτοις συγγενῆ, ἔτι [b] δὲ θερμό-
9 της καὶ ψυχρότης καὶ λευκότης καὶ μελανία. Ὅτι μὲν οὖν
[c] αὗται ποιότητές εἰσι, φανερόν· τὰ γὰρ δεδεγμένα [d] αὐτὰ
ποιὰ [e] λέγεται κατ' αὐτάς, οἷον τὸ μέλι τῷ γλυκύτητα δε-
δέχθαι [f] γλυκὺ λέγεται καὶ τὸ σῶμα λευκὸν τῷ λευκότητα
10 δεδέχθαι· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων [g] ἔχει. Παθητικαὶ
δὲ ποιότητες λέγονται οὐ τῷ αὐτὰ τὰ δεδεγμένα τὰς ποιό-
τητας πεπονθέναι τι· οὔτε γὰρ τὸ μέλι τῷ πεπονθέναι τι
11 λέγεται γλυκύ, οὔτε τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων [h] οὐδέν. Ὁμοίως
δὲ τούτοις καὶ ἡ θερμότης καὶ ἡ ψυχρότης παθητικαὶ ποιό-
τητες λέγονται οὐ τῷ αὐτὰ τὰ δεδεγμένα πεπονθέναι τι, τῷ
δὲ κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἑκάστην τῶν εἰρημένων ποιοτήτων
πάθους εἶναι ποιητικὴν παθητικαὶ ποιότητες λέγονται· ἥ [i] τε
γὰρ γλυκύτης πάθος τι κατὰ τὴν γεῦσιν ἐμποιεῖ καὶ ἡ θερ-
12 μότης κατὰ τὴν ἁφήν. Ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἄλλαι. Λευκότης
δὲ καὶ μελανία καὶ αἱ ἄλλαι χροιαὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον
τοῖς εἰρημένοις παθητικαὶ ποιότητες λέγονται, ἀλλὰ τῷ
13 [k] αὐτὰς ἀπὸ πάθους [l] γεγονέναι. Ὅτι μὲν οὖν γίνονται
διὰ πάθος πολλαὶ μεταβολαὶ χρωμάτων, δῆλον· αἰσχυνθεὶς
γάρ τις ἐρυθρὸς ἐγένετο καὶ φοβηθεὶς ὠχρὸς καὶ ἕκαστον
τῶν τοιούτων· ὥστε καὶ εἴ τις φύσει τῶν τοιούτων τι παθῶν
πέπονθεν ἔκ τινων φυσικῶν συμπτωμάτων, τὴν ὁμοίαν χροιὰν
εἰκός ἐστιν ἔχειν αὐτόν· ἥτις γὰρ νῦν ἐν τῷ αἰσχυνθῆναι διά-
θεσις τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐγένετο, καὶ κατὰ φυσικὴν σύστασιν
ἡ αὐτὴ γένοιτ' [m] ἄν, ὥστε φύσει καὶ τὴν χροιὰν ὁμοίαν γί-

[x] τῷ] τὸ B. [y] τῷ] τὸ A.B. [z] τε om. C. [a] alteram καὶ om. C. [b] δὲ] δὲ καὶ C. [c] αὗται παθητικαὶ ποιότητες C. [d] αὐτὰ om. B. et pr. A. [e] λέγονται κατὰ ταύτας C. [f] λέγεται γλυκὺ C. [g] ἔχει om. C. [h] οὐδὲ A. [i] τε om. C. [k] malim αὐταὶ. [l] γεγενῆσθαι C. [m] ἂν διάθεσις ὥστε C.

γνεσθαι. Ὅσα μὲν οὖν τῶν τοιούτων συμπτωμάτων ἀπό 14
τινων παθῶν δυσκινήτων καὶ παραμονίμων τὴν ἀρχὴν εἴληφε,
[n] παθητικαὶ ποιότητες λέγονται. Εἴτε γὰρ ἐν τῇ κατὰ
φύσιν συστάσει ὠχρότης ἢ μελανία [o] γεγένηται, ποιότητες
λέγονται (ποιοὶ γὰρ κατὰ ταύτας λεγόμεθα), εἴτε διὰ νόσον
μακρὰν ἢ διὰ καῦμα τὸ [p] αὐτὸ τοῦτο συμβέβηκεν ὠχρότης ἢ
μελανία, καὶ μὴ ῥᾳδίως ἀποκαθίστανται ἢ καὶ διὰ βίου παρα-
μένουσι, ποιότητες καὶ [q] αὗται λέγονται· ὁμοίως γὰρ ποιοὶ
κατὰ ταύτας λεγόμεθα. Ὅσα δὲ ἀπὸ ῥᾳδίως διαλυομένων 15
καὶ ταχὺ ἀποκαθισταμένων γίνεται, πάθη [r] λέγεται, [s] ποιό-
τητες δὲ οὔ· οὐ γὰρ λέγονται ποιοί τινες κατὰ [t] ταύτας.
Οὔτε γὰρ ὁ ἐρυθριῶν διὰ τὸ αἰσχυνθῆναι ἐρυθρίας λέγεται,
οὔτε ὁ ὠχριῶν διὰ τὸ φοβηθῆναι ὠχρίας, ἀλλὰ [u] μᾶλλον
πεπονθέναι τι. Ὥστε πάθη μὲν τὰ τοιαῦτα [x] λέγεται, ποι- 16
ότητες δὲ οὔ. Ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν πα-
θητικαὶ ποιότητες καὶ πάθη [x] λέγεται. [y] Ὅσα γὰρ ἐν τῇ 17
[z] γενέσει [a] εὐθὺς ἀπό τινων παθῶν [b] δυσκινήτων [c] γεγένηται,
ποιότητες [d] λέγονται, οἷον ἥ τε μανικὴ ἔκστασις καὶ ἡ ὀργὴ
καὶ τὰ τοιαῦτα· ποιοὶ γὰρ κατὰ ταύτας λέγονται, ὀργίλοι
τε καὶ μανικοί. Ὁμοίως δὲ καὶ [e] ὅσαι ἐκστάσεις μὴ φυσικαί, 18
ἀλλ' ἀπό τινων ἄλλων συμπτωμάτων γεγένηνται δυσαπάλ-
λακτοι ἢ καὶ [f] ὅλως ἀκίνητοι, ποιότητες καὶ τὰ τοιαῦτα·
ποιοὶ [g] γὰρ κατὰ ταύτας [h] λέγονται. Ὅσα δὲ [i] ἀπὸ ταχὺ 19
ἀποκαθισταμένων γίνεται, πάθη λέγεται, οἷον εἰ λυπούμενός
[k] τις ὀργιλώτερός [l] ἐστιν· [m] οὐδὲ γὰρ λέγεται ὀργίλος ὁ ἐν
τῷ τοιούτῳ πάθει ὀργιλώτερος ὤν, ἀλλὰ [n] μᾶλλον πεπον-

[n] παθητικαὶ om. B. [o] γένηται, ποιότης λέγεται C. [p] αὐτὸ τοῦτο] τοιοῦτον C. [q] αὗται C. [r] λέγονται A. [s] ποιότητες δὲ οὔ om. B. et pr. A. [t] ταῦτα C. [u] μᾶλλον τῷ πεπονθέναι A.B.C. [x] λέγονται C. [y] ὅσα] ὅσα μὲν B, ὅσα τε C. [z] γενήσει B. [a] εὐθὺς om. A.C. [b] δυσκινήτων om. B.C. [c] γεγένηνται C. [d] λέγονται καὶ αὗται οἷον C. [e] ὅσαι] ὅσαι ἄλλαι C. [f] ἄλλως B. [g] γὰρ] γὰρ καὶ C. [h] λέγονται ὀργίλοι τε καὶ μανικοί. Ὅσα B. [i] ἀπὸ ῥαιδίως καὶ ταχὺ C. [k] τις om. B. [l] ἐστιν] γένηται C. [m] οὐδὲ] οὐ C. [n] μᾶλλον τῷ πεπονθέναι C.

θέναι τι. Ὥστε πάθη μὲν [o] λέγεται τὰ τοιαῦτα, ποιότητες δ' οὔ.

20 Τέταρτον δὲ γένος ποιότητος σχῆμά τε καὶ ἡ περὶ ἕκαστον ὑπάρχουσα μορφή, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις εὐθύτης καὶ καμπυλότης, καὶ εἴ τι τούτοις ὅμοιόν ἐστιν. Καθ' ἕκαστον γὰρ τούτων ποιόν τι λέγεται· τὸ γὰρ τρίγωνον ἢ τετράγωνον εἶναι ποιόν τι λέγεται, καὶ τὸ εὐθὺ [p] ἢ [q] καμπύλον.

21 Καὶ κατὰ τὴν μορφὴν δὲ ἕκαστον ποιόν [r] τι λέγεται. Τὸ δὲ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ τραχὺ καὶ τὸ λεῖον δόξειε μὲν ἂν ποιόν [s] τι σημαίνειν, ἔοικε δὲ ἀλλότρια τὰ τοιαῦτα εἶναι τῆς περὶ τὸ ποιὸν διαιρέσεως· θέσιν γὰρ [t] μᾶλλόν τινα φαί-
22 νεται τῶν μορίων [u] ἑκάτερον δηλοῦν. Πυκνὸν μὲν [x] γὰρ τῷ τὰ μόρια σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλοις, μανὸν δὲ τῷ διεστάναι ἀπ' ἀλλήλων· καὶ λεῖον μὲν τῷ ἐπ' εὐθείας πως τὰ μόρια κεῖσθαι, τραχὺ δὲ τῷ τὸ μὲν ὑπερέχειν τὸ δὲ ἐλλείπειν.

23 Ἴσως μὲν οὖν καὶ ἄλλος [y] ἄν τις φανείη τρόπος ποιότητος, ἀλλ' οἵ γε μάλιστα λεγόμενοι σχεδὸν [z] οὗτοί εἰσιν.

24 Ποιότητες μὲν οὖν εἰσὶν αἱ εἰρημέναι, ποιὰ δὲ τὰ [a] κατὰ ταύτας παρωνύμως λεγόμενα ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως ἀπ' αὐτῶν.
25 Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πλείστων καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάντων παρωνύμως λέγεται, οἷον ἀπὸ τῆς λευκότητος [b] λευκὸς καὶ ἀπὸ τῆς γραμματικῆς γραμματικὸς καὶ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης δίκαιος,
26 ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐπ' ἐνίων δὲ διὰ τὸ μὴ κεῖσθαι ταῖς ποιότησιν ὀνόματα οὐκ ἐνδέχεται παρωνύμως ἀπ' αὐτῶν λέγεσθαι [c] οἷον δρομικὸς ἢ πυκτικὸς ὁ κατὰ δύναμιν φυσικὴν λεγόμενος ἀπ' οὐδεμιᾶς ποιότητος παρωνύμως λέγεται· οὐ γὰρ κεῖται ὀνόματα ταῖς δυνάμεσι καθ' ἃς οὗτοι ποιοὶ λέγονται, ὥσπερ [d] ταῖς ἐπιστήμαις καθ' ἃς πυκτικοὶ ἢ παλαιστρικοὶ κατὰ διάθεσιν λέγονται· πυκτικὴ γὰρ [e] λέγε-

[o] λέγονται C. [p] ἢ] ἢ καὶ C. [q] καμπύλον εἶναι καὶ A.B.
[r] τι om. C. [s] τι om. A. [t] μᾶλλον om. C. [u] ἕκαστον C.
[x] γὰρ λέγεται τῷ C. [y] ἄν τις om. C. [z] τοσοῦτοι B.C. [a] κατ' αὐτὰς C. [b] λευκὸς] ὁ λευκὸς C. qui et mox ὁ γραμματικὸς et ὁ δίκαιος. [c] οἷον ὁ δρομικὸς ἢ ὁ π. C. [d] ταῖς] καὶ ταῖς C.
[e] ἐπιστήμη λέγεται. C.

ται ἐπιστήμη καὶ παλαιστρική, ποιοὶ δ᾽ ἀπὸ τούτων παρω-
νύμως οἱ [f] διακείμενοι λέγονται. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὀνόματος 27
κειμένου οὐ λέγεται παρωνύμως τὸ κατ᾽ αὐτὴν ποιὸν [g] λεγό-
μενον, οἷον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁ σπουδαῖος· τῷ γὰρ ἀρετὴν
ἔχειν σπουδαῖος λέγεται, ἀλλ᾽ οὐ παρωνύμως ἀπὸ τῆς ἀρετῆς.
Οὐκ ἐπὶ πολλῶν δὲ τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. Ποιὰ [h] τοίνυν λέγε- 28
ται [i] τὰ παρωνύμως ἀπὸ τῶν εἰρημένων ποιοτήτων λεγόμενα
ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως ἀπ᾽ αὐτῶν.

Ὑπάρχει δὲ καὶ ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιόν, οἷον δικαιοσύνη 29
ἀδικίᾳ ἐναντίον καὶ λευκότης μελανίᾳ καὶ τἆλλα [k] δὲ ὡσαύτως,
καὶ τὰ [l] κατ᾽ [m] αὐτὰς ποιὰ λεγόμενα, οἷον τὸ ἄδικον τῷ δι-
καίῳ καὶ τὸ λευκὸν τῷ μέλανι. Οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τὸ [n] τοι- 30
οῦτο· τῷ γὰρ πυῤῥῷ ἢ ὠχρῷ ἢ ταῖς τοιαύταις χροιαῖς [o] οὐδὲν
ἐναντίον ποιοῖς οὖσιν. Ἔτι [p] δέ, ἐὰν τῶν ἐναντίων θάτερον
ᾖ ποιόν, καὶ τὸ λοιπὸν ἔσται ποιόν. Τοῦτο δὲ [q] δῆλον προ- 31
χειριζομένῳ τὰς ἄλλας κατηγορίας, οἷον εἰ ἔστιν ἡ δικαιοσύνη
τῇ ἀδικίᾳ ἐναντίον, ποιὸν δὲ ἡ δικαιοσύνη, ποιὸν ἄρα καὶ ἡ
ἀδικία· οὐδεμία γὰρ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν ἐφαρμόσει τῇ
ἀδικίᾳ· [r] οὔτε γὰρ τὸ ποσὸν οὔτε τὸ πρός τι οὔτε [s] ποῦ
[t] οὔθ᾽ ὅλως [u] τι τῶν τοιούτων οὐδέν, ἀλλ᾽ [x] ἢ ποιόν. Ὡσαύ-
τως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸ ποιὸν ἐναντίων.

Ἐπιδέχεται [y] δὲ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον τὰ ποιά. Λευ- 32
κὸν γὰρ μᾶλλον [z] καὶ ἧττον ἕτερον ἑτέρου λέγεται, καὶ [a] δί-
καιον [b] ἕτερον ἑτέρου μᾶλλον. Καὶ [c] αὐτὸ δὲ [d] ἐπίδοσιν
λαμβάνει· λευκὸν γὰρ ὂν [e] ἔτι ἐνδέχεται λευκότερον γενέ-
σθαι. Οὐ πάντα δέ, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα. Δικαιοσύνη γὰρ 33
δικαιοσύνης εἰ [f] λέγεται μᾶλλον [g] καὶ ἧττον, ἀπορήσειεν ἄν

[f] διάθεσιν ἔχοντες C. [g] λεγόμενον om. C. [h] τοίνυν] οὖν C. [i] παρωνύμως τὰ A.B. [k] δὲ om. C. [l] κατὰ ταύτας B. [m] αὐτὰς δὲ λεγόμενα ποιά C. [n] τοιοῦτον C. [o] οὐδέν ἐστιν ἐναντίον C. [p] δὲ om. C. [q] δῆλον ἐκ τῶν καθ᾽ ἕκαστα προχ. C. [r] οὔτε γὰρ] οἷον οὔτε C, οὔτε B. [s] ποῦ] τὸ ποῦ C. [t] οὐδ᾽ A.B. [u] τι om. C. [x] ἢ] ἢ τὸ C. [y] δὲ] δὲ καὶ B.C. [z] καὶ ἧττον om. B. [a] δικαιότερον A. [b] ἕτερον ἑτέρου μᾶλλον] μᾶλλον ἕτερον ἑτέρου λέγεται B, ἕτερον ἑτέρου λέγεται μᾶλλον καὶ ἧττον C. [c] ταῦτα C. [d] ἐπίτασιν C. [e] ἐνδέχεται ἔτι C. [f] λέγοιτο B. [g] καὶ ἧττον om. B. et pr. A.

τις· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διαθέσεων. Ἔνιοι γὰρ
διαμφισβητοῦσι περὶ τῶν τοιούτων· [h] δικαιοσύνην μὲν γὰρ
δικαιοσύνης οὐ πάνυ [i] φασὶ δεῖν λέγεσθαι μᾶλλον καὶ ἧττον,
οὐδὲ ὑγίειαν ὑγιείας, ἧττον μέντοι ἔχειν ἕτερον ἑτέρου [k] ὑγί-
ειαν, καὶ δικαιοσύνην ἕτερον ἑτέρου, ὡσαύτως δὲ καὶ [l] γραμ-
34 ματικὴν καὶ τὰς ἄλλας διαθέσεις. Ἀλλ᾽ οὖν τά γε κατὰ
ταύτας λεγόμενα ἀναμφισβητήτως ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον
καὶ [m] τὸ ἧττον· γραμματικώτερος γὰρ ἕτερος ἑτέρου λέγε-
ται καὶ [n] ὑγιεινότερος καὶ δικαιότερος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
35 ὡσαύτως. Τρίγωνον δὲ καὶ τετράγωνον οὐ δοκεῖ τὸ [o] μᾶλ-
λον ἐπιδέχεσθαι, οὐδὲ τῶν ἄλλων σχημάτων οὐδέν. Τὰ μὲν
γὰρ ἐπιδεχόμενα τὸν τοῦ τριγώνου λόγον [p] ἢ τὸν τοῦ κύκλου
πάνθ᾽ ὁμοίως τρίγωνα ἢ κύκλοι εἰσί, τῶν δὲ μὴ ἐπιδεχομένων
οὐδὲν [q] μᾶλλον ἕτερον ἑτέρου ῥηθήσεται· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον
τὸ τετράγωνον τοῦ ἑτερομήκους κύκλος ἐστίν· οὐδέτερον γὰρ
36 ἐπιδέχεται τὸν τοῦ κύκλου λόγον. Ἁπλῶς δέ, ἐὰν μὴ ἐπι-
δέχηται ἀμφότερα τὸν τοῦ προκειμένου λόγον, οὐ ῥηθήσεται
τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου μᾶλλον. Οὐ πάντα οὖν [r] τὰ ποιὰ ἐπι-
δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον.

37 Τῶν μὲν οὖν εἰρημένων οὐδὲν ἴδιον ποιότητος, ὅμοια δὲ
[s] καὶ ἀνόμοια κατὰ μόνας τὰς ποιότητας λέγεται· ὅμοιον
γὰρ ἕτερον [t] ἑτέρῳ οὐκ ἔστι κατ᾽ ἄλλο οὐδὲν ἢ καθ᾽ ὃ ποιόν
ἐστιν. Ὥστε ἴδιον ἂν εἴη [u] τῆς ποιότητος τὸ ὅμοιον [x] καὶ
ἀνόμοιον λέγεσθαι κατ᾽ αὐτήν.

38 Οὐ δεῖ δὲ ταράττεσθαι, μή τις ἡμᾶς [y] φήσῃ ὑπὲρ ποιότη-
τος τὴν πρόθεσιν ποιησαμένους πολλὰ τῶν πρός τι συγκα-
ταριθμεῖσθαι· τὰς γὰρ ἕξεις [z] καὶ διαθέσεις τῶν πρός τι
εἶναι [a] ἐλέγομεν. Σχεδὸν γὰρ ἐπὶ [b] πάντων τῶν τοιούτων

[h] δικαιοσύνη B. [i] φασὶ μᾶλλον καὶ ἧττον λέγεσθαι C. [k] ὑγίειαν-ἑτέρου] ὑγίειάν φασι καὶ δικαιοσύνην ἧττον ἑτέρον ἑτέρου ἔχειν C. [l] γραμματικὴν γραμματικῆς καὶ C. [m] alterum τὸ om. B. [n] δικαιότερος καὶ ὑγιεινότερος C. [o] μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον ἐπιδ. C. [p] ἢ τὸν] καὶ τὸν C. [q] μᾶλλον ante ῥηθήσεται C. [r] ἐπιδέχεται τὰ ποιὰ C. [s] καὶ] ἢ C. [t] οὐκ ἔστιν ἕτερον ἑτέρῳ C. [u] τῆς om. C. [x] καὶ] ἢ C. [y] φήσει B. [z] καὶ τὰς δ. C. [a] ἐλέγομεν ante εἶναι ponit B, om. pr. C. [b] πασῶν τῶν τοιούτων ποιοτήτων τὰ γένη τῶν πρός C.

τὰ γένη πρός τι λέγεται, τῶν δὲ καθ' [c]ἕκαστα οὐδέν. Ἡ 39
[d]μὲν γὰρ ἐπιστήμη, γένος οὖσα, αὐτὸ ὅπερ ἐστὶν ἑτέρου λέγεται (τινὸς γὰρ ἐπιστήμη λέγεται), τῶν δὲ καθ' ἕκαστα οὐδὲν αὐτὸ ὅπερ ἐστὶν ἑτέρου λέγεται, οἷον ἡ γραμματικὴ οὐ λέγεται τινὸς γραμματικὴ οὐδ' ἡ μουσικὴ τινὸς μουσική.
Ἀλλ' [e]εἰ ἄρα, κατὰ τὸ γένος καὶ αὗται τῶν πρός τι λέ- 40
γονται, οἷον ἡ γραμματικὴ λέγεται τινὸς ἐπιστήμη, οὐ τινὸς γραμματική, καὶ ἡ μουσικὴ τινὸς ἐπιστήμη [f]λέγεται, οὐ τινὸς μουσική. Ὥστε αἱ καθ' ἕκαστα οὐκ εἰσὶ τῶν πρός τι.
Λεγόμεθα δὲ ποιοὶ ταῖς καθ' ἕκαστα· ταύτας γὰρ καὶ ἔχο- 41
μεν· ἐπιστήμονες γὰρ λεγόμεθα τῷ ἔχειν τῶν καθ' ἕκαστα ἐπιστημῶν [g]τινά. Ὥστε αὗται ἂν καὶ ποιότητες εἴησαν, αἱ καθ' ἕκαστα, καθ' ἅς ποτε καὶ ποιοὶ λεγόμεθα· αὗται δὲ οὐκ εἰσὶ τῶν πρός τι. Ἔτι εἰ τυγχάνοι τὸ αὐτὸ πρός τι καὶ ποιὸν [h]ὄν, οὐδὲν ἄτοπον ἐν ἀμφοτέροις [i]τοῖς γένεσιν αὐτὸ καταριθμεῖσθαι.

Ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ἐναντιότητα 9
καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον· τὸ γὰρ θερμαίνειν τῷ ψύχειν ἐναντίον καὶ τὸ θερμαίνεσθαι τῷ ψύχεσθαι καὶ τὸ ἥδεσθαι τῷ λυπεῖσθαι, ὥστε ἐπιδέχεται ἐναντιότητα. Καὶ τὸ [k]μᾶλ- 2
λον δὲ καὶ ἧττον· θερμαίνειν γὰρ μᾶλλον καὶ ἧττον ἔστι, καὶ θερμαίνεσθαι μᾶλλον καὶ [l]ἧττον. Ἐπιδέχεται οὖν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν.

Ὑπὲρ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτα λέγεται· εἴρηται δὲ καὶ 3
ὑπὲρ τοῦ κεῖσθαι ἐν τοῖς πρός τι, ὅτι παρωνύμως ἀπὸ τῶν θέσεων λέγεται. Ὑπὲρ δὲ τῶν λοιπῶν, τοῦ τε ποτὲ καὶ τοῦ ποῦ καὶ τοῦ ἔχειν, διὰ τὸ προφανῆ εἶναι οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἄλλο λέγεται ἢ ὅσα ἐν ἀρχῇ ἐρρέθη, ὅτι τὸ ἔχειν μὲν σημαίνει τὸ ὑποδεδέσθαι, τὸ ὡπλίσθαι, τὸ δὲ ποῦ οἷον ἐν Λυκείῳ, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐρρέθη.

[c] ἕκαστον C. [d] μὲν om. A. [e] εἰ] ἢ corr. A.C. [f] λέγεται om. C. [g] τινάς C. [h] ὄν om. A.B. [i] αὐτὸ τοῖς γένεσιν C. [k] μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον C. [l] ἧττον, καὶ λυπεῖσθαι μᾶλλον καὶ ἧττον. Ἐπ. C.

10 Ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν προτεθέντων γενῶν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα·
περὶ δὲ τῶν ἀντικειμένων, ποσαχῶς εἴωθεν ἀντικεῖσθαι, ῥη-
τέον. Λέγεται δὲ ἕτερον ἑτέρῳ ἀντικεῖσθαι τετραχῶς, ἢ ὡς
τὰ πρός τι, ἢ ὡς τὰ ἐναντία, ἢ ὡς στέρησις καὶ ἕξις, ἢ ὡς
2 κατάφασις καὶ ἀπόφασις. Ἀντίκειται δὲ ἕκαστον τῶν τοι-
ούτων ὡς τύπῳ εἰπεῖν ὡς μὲν τὰ πρός τι, οἷον τὸ διπλάσιον
τῷ ἡμίσει, ὡς δὲ τὰ ἐναντία, οἷον τὸ κακὸν τῷ ἀγαθῷ, ὡς δὲ
[m] τὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἕξιν, [n] οἷον τυφλότης καὶ ὄψις, ὡς
δὲ κατάφασις καὶ ἀπόφασις, οἷον κάθηται — οὐ κάθηται.

3 Ὅσα μὲν οὖν ὡς τὰ πρός τι ἀντίκειται, αὐτὰ ἅπερ ἐστὶ
τῶν ἀντικειμένων [o] λέγεται ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς αὐτά, οἷον
τὸ διπλάσιον, [p] αὐτὸ ὅπερ ἐστίν, ἑτέρου διπλάσιον λέγεται·
τινὸς γὰρ διπλάσιον. Καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲ τῷ ἐπιστητῷ ὡς
τὰ πρός τι ἀντίκειται, καὶ λέγεταί [q] γε ἡ ἐπιστήμη αὐτὸ
ὅπερ ἐστὶ τοῦ ἐπιστητοῦ. Καὶ τὸ ἐπιστητὸν δὲ αὐτὸ ὅπερ
ἐστὶ [r] πρὸς ἀντικείμενον λέγεται, τὴν ἐπιστήμην· τὸ γὰρ
ἐπιστητὸν τινὶ λέγεται ἐπιστητόν, τῇ ἐπιστήμῃ.

4 Ὅσα οὖν ἀντίκειται ὡς τὰ πρός τι, αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν [s] ἑτέ-
ρων λέγεται ἢ ὁπωσδήποτε πρὸς ἄλληλα λέγεται. Τὰ δὲ
ὡς τὰ ἐναντία, αὐτὰ μὲν ἅπερ ἐστὶν οὐδαμῶς πρὸς ἄλληλα
λέγεται, ἐναντία μέντοι ἀλλήλων λέγεται· οὔτε γὰρ τὸ
ἀγαθὸν τοῦ κακοῦ λέγεται ἀγαθόν, ἀλλ᾽ ἐναντίον, οὔτε τὸ
λευκὸν τοῦ μέλανος λευκόν, ἀλλ᾽ ἐναντίον. Ὥστε διαφέ-
5 ρουσιν αὗται αἱ ἀντιθέσεις ἀλλήλων. Ὅσα δὲ τῶν ἐναντίων
τοιαῦτά ἐστιν ὥστε ἐν οἷς πέφυκε γίνεσθαι ἢ ὧν κατηγορεῖ-
ται ἀναγκαῖον αὐτῶν θάτερον ὑπάρχειν, τούτων οὐδέν ἐστιν
6 ἀνὰ μέσον. Ὧν δέ γε μὴ ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, τού-
των ἔστι τι ἀνὰ μέσον πάντως, οἷον νόσος καὶ ὑγίεια ἐν σώ-
ματι ζῴου πέφυκε γίνεσθαι, καὶ ἀναγκαῖόν γε θάτερον ὑπάρ-
χειν τῷ τοῦ ζῴου σώματι, ἢ νόσον ἢ ὑγίειαν. Καὶ περιττὸν

[m] τὰ om. C. [n] οἷον] ὡς A.B.C. [o] λέγονται C. [p] αὐτὸ] τοῦ ἡμίσεος αὐτὸ C. [q] γε] δὲ A.B. [r] πρὸς τὸ ἀντ. B.C. [s] inter ἑτέρων et λέγεται B. locum relinquit litteris 4 aut 5. idem in margine habet τῶν ἀντικειμένων.

δὲ καὶ ἄρτιον ἀριθμοῦ κατηγορεῖται, καὶ ἀναγκαῖόν γε θάτε-
ρον τῷ ἀριθμῷ ὑπάρχειν, ἢ περιττὸν ἢ ἄρτιον. Καὶ οὐκ 7
ἔστι γε τούτων οὐδὲν ἀνὰ μέσον, οὔτε νόσου καὶ ὑγιείας οὔτε
περιττοῦ καὶ ἀρτίου. Ὧν δέ γε μὴ ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρ-
χειν, τούτων ἔστι τι ἀνὰ μέσον, οἷον μέλαν καὶ λευκὸν [t] ἐν
σώματι πέφυκε γίνεσθαι, καὶ οὐκ ἀναγκαῖόν γε θάτερον αὐ-
τῶν ὑπάρχειν τῷ σώματι· οὐ γὰρ πᾶν ἤτοι λευκὸν ἢ μέλαν
ἐστίν. Καὶ φαῦλον δὲ καὶ σπουδαῖον κατηγορεῖται μὲν καὶ
κατ᾽ ἀνθρώπου καὶ κατὰ ἄλλων πολλῶν, οὐκ ἀναγκαῖον δὲ
θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν ἐκείνοις ὧν ἂν κατηγορῆται· οὐ γὰρ
πάντα ἤτοι φαῦλα ἢ σπουδαῖά ἐστιν. Καὶ ἔστι γέ τι τού- 8
των ἀνὰ μέσον, οἷον τοῦ μὲν λευκοῦ [u] καὶ μέλανος τὸ φαιὸν
καὶ τὸ ὠχρὸν καὶ ὅσα ἄλλα χρώματα, τοῦ δὲ φαύλου καὶ
σπουδαίου τὸ οὔτε φαῦλον οὔτε σπουδαῖον. Ἐπ᾽ ἐνίων μὲν 9
οὖν ὀνόματα κεῖται τοῖς ἀνὰ μέσον, οἷον λευκοῦ καὶ μέλανος
τὸ φαιὸν καὶ τὸ ὠχρὸν καὶ ὅσα ἄλλα χρώματα· ἐπ᾽ ἐνίων δὲ
ὀνόματι μὲν οὐκ εὔπορον τὸ ἀνὰ μέσον ἀποδοῦναι, τῇ δ᾽ ἑκα-
τέρου τῶν ἄκρων ἀποφάσει τὸ ἀνὰ μέσον ὁρίζεται, οἷον τὸ
οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακὸν καὶ οὔτε δίκαιον οὔτε ἄδικον.

Στέρησις δὲ καὶ ἕξις λέγεται μὲν περὶ ταὐτόν τι, οἷον ἡ 10
ὄψις καὶ ἡ τυφλότης περὶ ὀφθαλμόν· καθόλου δὲ εἰπεῖν, ἐν
[w] ᾧ [x] ἡ ἕξις πέφυκε γίνεσθαι, περὶ τοῦτο λέγεται ἑκάτερον
αὐτῶν. Ἐστερῆσθαι δὲ τότε λέγομεν ἕκαστον τῶν τῆς
ἕξεως δεκτικῶν, ὅταν ἐν ᾧ πέφυκεν ὑπάρχειν καὶ ὅτε πέφυκεν
ἔχειν μηδαμῶς ὑπάρχῃ. Νωδόν τε γὰρ λέγομεν οὐ τὸ μὴ 11
ἔχον ὀδόντας, καὶ τυφλὸν οὐ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν, ἀλλὰ τὸ
μὴ ἔχον ὅτε πέφυκεν ἔχειν· τινὰ γὰρ ἐκ γενετῆς οὔτε ὄψιν
ἔχει οὔτε ὀδόντας, ἀλλ᾽ οὐ λέγεται οὔτε νωδὰ οὔτε τυφλά.
Τὸ δὲ ἐστερῆσθαι καὶ τὸ [y] τὴν ἕξιν ἔχειν οὐκ ἔστι στέρησις 12
καὶ ἕξις. Ἕξις μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὄψις, στέρησις δὲ ἡ τυφλό-
της· τὸ δὲ ἔχειν τὴν ὄψιν οὐκ ἔστιν ὄψις, οὐδὲ τὸ τυφλὸν
εἶναι τυφλότης. Στέρησις γάρ τίς ἡ τυφλότης ἐστὶν, τὸ δὲ 13

[t] ἐν τῷ σώματι C. [u] καὶ τοῦ μέλανος C. [w] ᾧ] ὧι ἂν A.B.
[x] πέφυκεν ἡ ἕξις C. [y] ἔχειν τὴν ἕξιν C.

τυφλὸν εἶναι ἐστερῆσθαι, οὐ στέρησίς ἐστιν. Ἔτι εἰ ἦν ἡ
τυφλότης ταὐτὸν τῷ τυφλὸν εἶναι, κατηγορεῖτο ἂν ἀμφό-
τερα κατὰ τοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ τυφλὸς μὲν λέγεται ὁ ἄνθρωπος,
τυφλότης δὲ οὐδαμῶς λέγεται ὁ ἄνθρωπος. Ἀντικεῖσθαι δὲ
καὶ ταῦτα δοκεῖ, τὸ ἐστερῆσθαι καὶ τὸ τὴν ἕξιν ἔχειν, ὡς
στέρησις καὶ ἕξις· ὁ γὰρ τρόπος τῆς ἀντιθέσεως ὁ αὐτός·
ὡς γὰρ ἡ τυφλότης τῇ ὄψει ἀντίκειται, οὕτω καὶ τὸ τυφλὸν
εἶναι τῷ ὄψιν ἔχειν ἀντίκειται.

14 Οὐκ ἔστι δὲ οὐδὲ τὸ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν καὶ κατάφασιν
ἀπόφασις καὶ κατάφασις· ἡ μὲν γὰρ κατάφασις λόγος ἐστὶ
καταφατικὸς καὶ ἡ ἀπόφασις λόγος ἀποφατικός, τῶν δὲ ὑπὸ
15 τὴν κατάφασιν [z] καὶ ἀπόφασιν οὐδέν ἐστι λόγος. Λέγεται
δὲ καὶ ταῦτα ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις ὡς κατάφασις καὶ ἀπό-
φασις· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων ὁ τρόπος τῆς ἀντιθέσεως ὁ αὐτός.
Ὡς γάρ ποτε ἡ κατάφασις πρὸς τὴν ἀπόφασιν ἀντίκειται,
οἷον τὸ κάθηται τῷ οὐ κάθηται, οὕτω καὶ τὸ ὑφ' ἑκάτερον
πρᾶγμα ἀντίκειται, τὸ καθῆσθαι τῷ μὴ καθῆσθαι.

16 Ὅτι δὲ ἡ στέρησις [a] καὶ ἡ ἕξις οὐκ ἀντίκειται ὡς τὰ πρός
τι, φανερόν· οὐ γὰρ λέγεται αὐτὸ ὅπερ ἐστὶ τοῦ ἀντικει-
μένου. Ἡ γὰρ ὄψις οὐκ ἔστι τυφλότητος ὄψις, οὐδ' ἄλλως
17 οὐδαμῶς πρὸς αὐτὸ λέγεται. Ὡσαύτως δὲ οὐδὲ ἡ τυφλότης
λέγοιτ' ἂν τυφλότης ὄψεως, ἀλλὰ στέρησις μὲν ὄψεως ἡ
τυφλότης λέγεται, τυφλότης δὲ ὄψεως οὐ [b] λέγεται. Ἔτι
τὰ πρός τι πάντα πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται, ὥστε καὶ
ἡ τυφλότης εἴπερ ἦν τῶν πρός τι, ἀντέστρεφεν ἂν κἀκεῖνο
πρὸς ὃ λέγεται. Ἀλλ' οὐκ ἀντιστρέφει· οὐ γὰρ λέγεται
ἡ ὄψις τυφλότητος ὄψις.

18 Ὅτι δὲ οὐδ' ὡς τὰ ἐναντία ἀντίκειται τὰ κατὰ στέρησιν
καὶ ἕξιν λεγόμενα, ἐκ τῶνδε δῆλον. Τῶν μὲν γὰρ ἐναντίων,
ὧν μηδέν ἐστιν ἀνὰ μέσον, ἀναγκαῖον, ἐν ᾧ πέφυκε γίνεσθαι
ἢ ὧν κατηγορεῖται, θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν ἀεί· τούτων
γὰρ οὐδὲν ἦν ἀνὰ μέσον, ὧν θάτερον [c] ἦν ἀναγκαῖον τῷ δε-

[z] καὶ] ἢ C. [a] δὲ καὶ ἡ C. [b] λέγεται οὐδ' ὄψις τυφλότητος. ἔτι rc. C. [c] ἀναγκαῖον ἦν C.

κτικῷ ὑπάρχειν, οἷον ἐπὶ νόσου καὶ ὑγιείας καὶ περιττοῦ καὶ
ἀρτίου. Ὧν δὲ ἔστι τι ἀνὰ μέσον, οὐδέποτε ἀνάγκη παντὶ 19
ὑπάρχειν θάτερον· οὔτε γὰρ λευκὸν ἢ μέλαν ἀνάγκη πᾶν
εἶναι τὸ δεκτικόν, οὔτε [d] θερμὸν οὔτε ψυχρόν· τούτων γὰρ
ἀνὰ μέσον τι οὐδὲν κωλύει ὑπάρχειν. Ἔτι δὲ καὶ τούτων ἦν 20
τι ἀνὰ μέσον, ὧν μὴ ἀναγκαῖον [e] θάτερον ὑπάρχειν ἦν τῷ
δεκτικῷ, εἰ μὴ οἷς φύσει τὸ ἓν ὑπάρχει, οἷον τῷ πυρὶ τὸ
θερμῷ εἶναι καὶ τῇ χιόνι τὸ λευκῇ. Ἐπὶ δὲ τούτων ἀφω- 21
ρισμένως ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, καὶ οὐχ ὁπότερον
ἔτυχεν· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ πῦρ ψυχρὸν εἶναι οὐδὲ τὴν
χιόνα μέλαιναν. Ὥστε παντὶ μὲν οὐκ ἀνάγκη τῷ δεκτικῷ 22
θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν, ἀλλὰ μόνον οἷς φύσει τὸ ἓν ὑπάρ-
χει, καὶ τούτοις ἀφωρισμένως τὸ ἓν καὶ οὐχ ὁπότερον ἔτυ-
χεν. Ἐπὶ δὲ τῆς στερήσεως καὶ τῆς ἕξεως οὐδέτερον τῶν 23
εἰρημένων ἀληθές· [f] οὐδὲ γὰρ ἀεὶ τῷ δεκτικῷ ἀναγκαῖον θά-
τερον αὐτῶν ὑπάρχειν· τὸ γὰρ μήπω πεφυκὸς ὄψιν ἔχειν
οὔτε τυφλὸν οὔτε ὄψιν ἔχον λέγεται, ὥστε οὐκ ἂν εἴη ταῦτα
τῶν τοιούτων ἐναντίων ὧν οὐδέν ἐστιν ἀνὰ μέσον. Ἀλλ' οὐδ' 24
ὧν τι ἔστιν ἀνὰ μέσον· ἀναγκαῖον γάρ [g] ποτε παντὶ τῷ δε-
κτικῷ θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν· ὅταν γὰρ ἤδη πεφυκὸς ᾖ
[h] ὄψιν ἔχειν, τότε ἢ τυφλὸν ἢ [i] ὄψιν ἔχον ῥηθήσεται, καὶ
τούτων οὐκ ἀφωρισμένως θάτερον, ἀλλ' ὁπότερον ἔτυχεν·
οὐ γὰρ [k] ἀναγκαῖον ἢ τυφλὸν ἢ [l] ἔχον ὄψιν [m] εἶναι, ἀλλ'
ὁπότερον ἔτυχεν. Ἐπὶ [n] δὲ τῶν ἐναντίων, ὧν ἔστι [o] τι ἀνὰ 25
μέσον, οὐδέποτε ἀναγκαῖον ἦν παντὶ θάτερον ὑπάρχειν, ἀλλὰ
τισί, καὶ τούτοις ἀφωρισμένως τὸ ἕν. Ὥστε δῆλον ὅτι κατ'
οὐδέτερον τῶν τρόπων ὡς τὰ ἐναντία ἀντίκειται τὰ κατὰ
στέρησιν καὶ ἕξιν ἀντικείμενα.

Ἔτι ἐπὶ μὲν τῶν ἐναντίων, [p] ὑπάρχοντος τοῦ δεκτικοῦ, 26
δυνατὸν εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γίνεσθαι, εἰ μή τινι φύσει τὸ

[d] *ψυχρὸν οὔτε θερμόν* C. [e] *ἦν θάτερον ὑπάρχειν* C. [f] *οὔτε* B.C.
[g] *ποτε* om. B. et pr. C. [h] *ἔχειν ὄψιν* C. [i] *ἔχον ὄψιν* C.
[k] *ἀναγκαίως* corr. C. [l] *ὄψιν ἔχον* C. [m] *εἶναι*] *ῥηθήσεται* corr. C.
[n] *δὲ*] *δέ γε* B. [o] *τι* om. A.B. [p] *ὄντος* B.

ἐν [q] ὑπάρχει, οἷον τῷ πυρὶ [r] τὸ [s] θερμῷ [t] εἶναι· καὶ γὰρ τὸ
ὑγιαῖνον δυνατὸν νοσῆσαι καὶ τὸ λευκὸν μέλαν γενέσθαι καὶ
τὸ ψυχρὸν θερμόν, καὶ ἐκ σπουδαίου γε φαῦλον καὶ ἐκ φαύ-
27 λου σπουδαῖον δυνατὸν γενέσθαι. Ὁ γὰρ φαῦλος εἰς βελ-
τίους διατριβὰς ἀγόμενος καὶ λόγους κἂν μικρόν γέ [u] τι
28 ἐπιδοίη εἰς τὸ βελτίων εἶναι. [x] Ἐὰν δὲ ἅπαξ κἂν μικρὰν
ἐπίδοσιν λάβῃ, [y] φανερὸν ὅτι ἢ τελέως ἂν μεταβάλοι ἢ πάνυ
πολλὴν ἐπίδοσιν λάβοι· [z] ἀεὶ γὰρ εὐκινητότερος πρὸς ἀρετὴν
γίνεται, κἂν ἡντινοῦν ἐπίδοσιν [a] εἰληφὼς ἐξ ἀρχῆς ᾖ, ὥστε
29 καὶ πλείω εἰκὸς ἐπίδοσιν αὐτὸν λαμβάνειν. Καὶ τοῦτο [b] ἀεὶ
γινόμενον τελείως εἰς τὴν ἐναντίαν ἕξιν ἀποκαθίστησιν, [c] ἐάν
περ μὴ χρόνῳ ἐξείργηται. Ἐπὶ δέ [d] γε τῆς ἕξεως καὶ τῆς
30 στερήσεως ἀδύνατον εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γενέσθαι. Ἀπὸ
μὲν γὰρ τῆς ἕξεως [e] ἐπὶ τὴν στέρησιν γίνεται μεταβολή,
ἀπὸ δὲ τῆς στερήσεως ἐπὶ τὴν ἕξιν ἀδύνατον. Οὔτε γὰρ
[f] τυφλὸς γενόμενός τις πάλιν [g] ἀνέβλεψεν, οὔτε φαλακρὸς
ὢν πάλιν κομήτης ἐγένετο, οὔτε νωδὸς ὢν ὀδόντας ἔφυσεν.
31 Ὅσα δὲ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντίκειται, φανερὸν
ὅτι κατ᾽ οὐδένα τῶν εἰρημένων [h] τρόπων ἀντίκειται· ἐπὶ [i] γὰρ
μόνων τούτων ἀναγκαῖον ἀεὶ τὸ μὲν ἀληθὲς τὸ δὲ ψεῦδος
32 αὐτῶν εἶναι. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ἐναντίων ἀναγκαῖον ἀεὶ
[k] θάτερον ἀληθὲς εἶναι θάτερον δὲ ψεῦδος, οὔτε ἐπὶ τῶν
33 πρός τι, οὔτε ἐπὶ τῆς ἕξεως καὶ [l] τῆς στερήσεως. Οἷον ἡ
ὑγίεια καὶ ἡ νόσος ἐναντία, καὶ οὐδέτερόν γε [m] οὔτε ἀληθὲς
οὔτε ψεῦδός ἐστιν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ
ἥμισυ ὡς τὰ πρός τι ἀντίκειται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδέ-
34 τερον οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψεῦδος. Οὐδέ γε τὰ κατὰ στέρησιν

[q] ὑπάρχει corr. in ει B. [r] τὸ om. B.C. [s] θερμὸν B. [t] εἶναι] ὑπάρχειν C. [u] τοι C. [x] ἐὰν δὲ] αἴτε γὰρ rc. A. [y] φανερόν ἐστιν ὅτι C. [z] αἰεὶ B. [a] ἐξ ἀρχῆς εἰληφὼς C. [b] ἀεὶ om. C. [c] ἂν C. [d] γε om. A. [e] γίνεται ἐπὶ στέρησιν C. [f] τις τυφλὸς γενόμενος C. [g] ἀνέβλεψεν εἰ μήτι γε θείαι δυνάμει A, ἀνέβλεψεν εἰ μή τινι θείᾳ δυνάμει C, qui rc. supra ἐξηγητοῦ. [h] τρόπον A. [i] μόνων γὰρ C. [k] θάτερον μὲν ἀληθὲς C. [l] alterum τῆς om. C. [m] prius οὔτε om. C.

καὶ ἕξιν, οἷον [n] ἡ ὄψις καὶ ἡ τυφλότης. Ὅλως δὲ τῶν κατὰ
μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων οὐδὲν οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψεῦ-
δός ἐστιν· πάντα δὲ τὰ εἰρημένα ἄνευ συμπλοκῆς λέγεται.
Οὐ μὴν ἀλλὰ μάλιστα ἂν δόξειε τὸ [o] τοιοῦτο συμβαίνειν ἐπὶ 35
τῶν κατὰ συμπλοκὴν ἐναντίων λεγομένων· τὸ γὰρ ὑγιαίνειν
[p] Σωκράτην τῷ νοσεῖν Σωκράτην ἐναντίον ἐστίν. Ἀλλ' οὐδ'
ἐπὶ τούτων ἀναγκαῖον ἀεὶ θάτερον μὲν [q] ἀληθὲς θάτερον δὲ
ψεῦδος εἶναι. Ὄντος μὲν γὰρ Σωκράτους ἔσται τὸ μὲν ἀλη- 36
θὲς τὸ δὲ ψεῦδος, μὴ ὄντος δὲ ἀμφότερα ψευδῆ· οὔτε γὰρ
τὸ νοσεῖν Σωκράτην οὔτε τὸ ὑγιαίνειν ἐστὶν ἀληθὲς αὐτοῦ μὴ
ὄντος ὅλως τοῦ Σωκράτους. Ἐπὶ δὲ τῆς στερήσεως καὶ τῆς 37
ἕξεως μὴ ὄντος [r] τε ὅλως οὐδέτερον ἀληθές, ὄντος [s] τε οὐκ
ἀεὶ θάτερον ἀληθὲς [t] θάτερον δὲ ψεῦδος· τὸ γὰρ ὄψιν ἔχειν
Σωκράτην τῷ τυφλὸν εἶναι Σωκράτην ἀντίκειται ὡς στέρησις
καὶ ἕξις, καὶ ὄντος [v] τε οὐκ ἀναγκαῖον θάτερον ἀληθὲς εἶναι ἢ
ψεῦδος (ὅτε γὰρ μήπω πέφυκεν ἔχειν, ἀμφότερα ψευδῆ), μὴ
ὄντος τε ὅλως τοῦ Σωκράτους, καὶ οὕτω ψευδῆ ἀμφότερα,
καὶ τὸ [w] ὄψιν ἔχειν καὶ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι. Ἐπὶ δέ γε 38
τῆς καταφάσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως ἀεί, ἐάν τε ᾖ ἐάν τε μὴ
ᾖ, τὸ ἕτερον ἔσται ψεῦδος καὶ τὸ ἕτερον ἀληθές. Τὸ γὰρ 39
νοσεῖν Σωκράτην καὶ τὸ μὴ νοσεῖν [x] Σωκράτην, ὄντος τε
αὐτοῦ φανερὸν ὅτι τὸ ἕτερον αὐτῶν ἀληθὲς [y] ἢ ψεῦδος, καὶ
μὴ ὄντος ὁμοίως· τὸ μὲν γὰρ νοσεῖν μὴ ὄντος ψεῦδος, τὸ δὲ
μὴ νοσεῖν ἀληθές. Ὥστε ἐπὶ μόνων τούτων ἴδιον ἂν εἴη τὸ 40
ἀεὶ θάτερον αὐτῶν ἀληθὲς ἢ ψεῦδος εἶναι, ὅσα ὡς κατάφασις
καὶ ἀπόφασις ἀντίκειται.

Ἐναντίον δέ ἐστιν ἐξ ἀνάγκης ἀγαθῷ μὲν κακόν· τοῦτο δὲ 11
δῆλον τῇ καθ' ἕκαστον ἐπαγωγῇ, οἷον ὑγιείᾳ [z] νόσος καὶ [a] ἀν-
δρείᾳ δειλία, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Κακῷ δὲ ὁτὲ μὲν

[n] ἡ τυφλότης καὶ ὄψις C. [o] τοιοῦτον C. [p] σωκράτη B. et hic et postea. [q] εἶναι post ἀληθὲς C. [r] τε] μὲν B. [s] τε] δὲ A.B. [t] θάτερον post ἀεὶ om. B. θάτερον δὲ ψεῦδος om. A. [v] τε] codices γε. [w] ὄψιν αὐτὸν ἔχειν C. [x] Σωκράτην om. C. [y] ἢ B, τὸ δὲ ἕτερον C, om. A. [z] νόσος καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀδικία καὶ C. [a] ἀνδρία C.

[b] ἀγαθὸν ἐναντίον, ὁτὲ δὲ κακόν· τῇ γὰρ ἐνδείᾳ κακῷ ὄντι ἡ ὑπερβολὴ ἐναντίον κακὸν [c] ὄν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μεσότης ἐναντία ἑκατέρῳ, οὖσα ἀγαθόν. Ἐπ' ὀλίγων δ' ἂν τὸ τοιοῦτον ἴδοι τις, ἐπὶ δὲ τῶν πλείστων ἀεὶ τῷ κακῷ τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον ἐστίν.

2 Ἔτι [d] ἐπὶ τῶν ἐναντίων οὐκ [e] ἀναγκαῖον, ἐὰν θάτερον ᾖ, καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι. Ὑγιαινόντων μὲν γὰρ ἁπάντων ὑγίεια μὲν ἔσται, νόσος δὲ οὔ· ὁμοίως δὲ καὶ λευκῶν ὄντων ἁπάντων
3 λευκότης μὲν ἔσται, μελανία δὲ οὔ. Ἔτι εἰ τὸ Σωκράτην ὑγιαίνειν [f] τῷ Σωκράτην νοσεῖν ἐναντίον ἐστί, μὴ ἐνδέχεται δὲ ἅμα ἀμφότερα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο τοῦ ἑτέρου τῶν ἐναντίων ὄντος καὶ τὸ λοιπὸν [g] εἶναι· ὄντος γὰρ τοῦ Σωκράτην ὑγιαίνειν οὐκ ἂν εἴη τὸ νοσεῖν Σωκράτην.

4 Δῆλον δὲ ὅτι καὶ περὶ [h] ταὐτὸν ἢ εἴδει ἢ γένει πέφυκε γίνεσθαι τὰ ἐναντία. Νόσος μὲν γὰρ καὶ ὑγίεια ἐν σώματι ζῴου [i] πέφυκε γίνεσθαι, λευκότης δὲ καὶ μελανία ἁπλῶς ἐν σώματι, δικαιοσύνη δὲ καὶ ἀδικία ἐν ψυχῇ ἀνθρώπου.

5 [k] Ἀνάγκη δὲ πάντα τὰ ἐναντία ἢ ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι ἢ ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν, ἢ αὐτὰ γένη εἶναι. Λευκὸν μὲν γὰρ καὶ μέλαν ἐν τῷ αὐτῷ γένει (χρῶμα γὰρ αὐτῶν τὸ γένος), δικαιοσύνη δὲ καὶ ἀδικία ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν (τοῦ μὲν γὰρ ἀρετή, τοῦ δὲ κακία τὸ γένος)· ἀγαθὸν δὲ καὶ κακὸν οὐκ ἔστιν ἐν γένει, ἀλλ' αὐτὰ τυγχάνει γένη τινῶν ὄντα.

12 Πρότερον ἑτέρου ἕτερον λέγεται τετραχῶς, πρῶτον μὲν [l] καὶ κυριώτατα [m] κατὰ χρόνον, καθ' ὃ πρεσβύτερον ἕτερον ἑτέρου καὶ παλαιότερον λέγεται· τῷ γὰρ τὸν χρόνον πλείω
2 εἶναι καὶ πρεσβύτερον καὶ παλαιότερον λέγεται. Δεύτερον δὲ τὸ μὴ ἀντιστρέφον κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν, οἷον τὸ ἓν τῶν [n] δύο πρότερον· δυοῖν μὲν γὰρ [o] ὄντων ἀκολουθεῖ εὐθὺς τὸ ἓν εἶναι, ἑνὸς δὲ ὄντος οὐκ ἀναγκαῖον δύο εἶναι, ὥστε

[b] ἐναντίον ἀγαθόν C. [c] ὂν om. C. [d] ἐπὶ om. C. [e] ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐὰν C. [f] τὸ A. [g] εἶναι] ὑπάρχειν C. [h] τὸ αὐτὸ C. [i] πέφυκε γίνεσθαι om. B.C. [k] ἀναγκαῖον δὲ ἅπαντα C. [l] καὶ om. A. [m] κατὰ] κατὰ τὸν B.C. [n] δυεῖν A.B. [o] ὄντοιν C.

οὐκ ἀντιστρέφει ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἡ ἀκολούθησις τοῦ εἶναι τὸ λοιπόν. Πρότερον δὲ δοκεῖ τὸ τοιοῦτον εἶναι, ἀφ' οὗ μὴ ἀντιστρέφει ἡ τοῦ εἶναι ἀκολούθησις.

Τρίτον δὲ κατά [p]τινα τάξιν [q]τὸ πρότερον λέγεται, καθά- 3
περ ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν λόγων. Ἔν τε γὰρ ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις ὑπάρχει τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον τῇ τάξει (τὰ γὰρ στοιχεῖα πρότερα τῶν διαγραμμάτων τῇ τάξει, καὶ ἐπὶ τῆς γραμματικῆς τὰ στοιχεῖα πρότερα τῶν συλλαβῶν), ἐπί τε τῶν λόγων ὁμοίως· τὸ γὰρ προοίμιον τῆς διηγήσεως πρότερον τῇ τάξει ἐστίν.

Ἔτι παρὰ τὰ εἰρημένα τὸ βέλτιον καὶ τὸ τιμιώτερον 4
πρότερον εἶναι τῇ φύσει δοκεῖ. Εἰώθασι δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τοὺς ἐντιμοτέρους καὶ μᾶλλον ἀγαπωμένους ὑπ' αὐτῶν προτέρους φάσκειν [r]παρ' αὐτοῖς εἶναι. Ἔστι μὲν δὴ καὶ σχεδὸν ἀλλοτριώτατος τῶν τρόπων οὗτος.

Οἱ μὲν οὖν λεγόμενοι τρόποι τοῦ προτέρου σχεδὸν τοσοῦ- 5
τοί εἰσιν. Δόξειε δ' [s]ἂν παρὰ τοὺς εἰρημένους καὶ ἕτερος [t]εἶναι προτέρου τρόπος· τῶν γὰρ ἀντιστρεφόντων κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν τὸ αἴτιον ὁπωσοῦν θατέρῳ τοῦ εἶναι πρότερον εἰκότως τῇ φύσει λέγοιτ' ἄν. Ὅτι δ' ἔστι τινὰ 6
τοιαῦτα, δῆλον· τὸ γὰρ εἶναι ἄνθρωπον ἀντιστρέφει κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν πρὸς τὸν ἀληθῆ περὶ αὐτοῦ λόγον. Εἰ γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος, ἀληθὴς ὁ λόγος ᾧ λέγομεν ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος. Καὶ ἀντιστρέφει γε· εἰ γὰρ ἀληθὴς ὁ λόγος ᾧ λέγομεν ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος, ἔστιν ἄνθρωπος. Ἔστι δὲ ὁ μὲν [v]ἀληθὴς λόγος οὐδαμῶς αἴτιος τοῦ εἶναι 7
τὸ πρᾶγμα, τὸ μέντοι πρᾶγμα φαίνεταί πως αἴτιον τοῦ εἶναι ἀληθῆ τὸν λόγον· τῷ γὰρ εἶναι τὸ πρᾶγμα ἢ μὴ ἀληθὴς ὁ λόγος ἢ ψευδὴς λέγεται. Ὥστε κατὰ πέντε τρόπους πρότερον ἕτερον ἑτέρου λέγεται.

Ἅμα δὲ λέγεται ἁπλῶς μὲν καὶ κυριώτατα, ὧν ἡ γένεσίς 13
ἐστιν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ· οὐδέτερον γὰρ πρότερον οὐδὲ ὕστε-

[p] τινα] τὴν pr A. [q] τὸ om. B.C. [r] παρ' αὐτοῖς εἶναι om. C.
[s] ἄν τις παρὰ C. [t] εἶναι τοῦ προτέρου C. [v] ἀληθὴς om. C.

ρόν ἐστιν αὐτῶν. Ἅμα δὲ κατὰ τὸν χρόνον ταῦτα λέγεται.
2 Φύσει δὲ ἅμα, ὅσα ἀντιστρέφει μὲν κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν, μηδαμῶς δὲ αἴτιον θάτερον θατέρῳ τοῦ εἶναί ἐστιν, οἷον ἐπὶ τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ [w] ἡμίσεος· ἀντιστρέφει [x] μὲν γὰρ ταῦτα ([y] διπλασίου γὰρ ὄντος ἐστὶν ἥμισυ καὶ [z] ἡμίσεος ὄντος διπλάσιόν ἐστιν), οὐδέτερον δὲ οὐδετέρῳ αἴτιον τοῦ εἶναί ἐστιν.

3 Καὶ τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ γένους ἀντιδιῃρημένα ἀλλήλοις ἅμα τῇ φύσει λέγεται. [a] Ἀντιδιῃρῆσθαι δὲ λέγεται ἀλλήλοις τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν, οἷον τὸ πτηνὸν τῷ πεζῷ καὶ τῷ ἐνύδρῳ· ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις [b] ἀντιδιῄρηται ἐκ τοῦ αὐτοῦ [c] γένους· τὸ γὰρ ζῷον διαιρεῖται εἰς ταῦτα, εἴς τε τὸ πτηνὸν καὶ τὸ πεζὸν καὶ τὸ ἔνυδρον, καὶ οὐδέν γε τούτων πρότερον ἢ ὕστερόν ἐστιν, ἀλλ' ἅμα τῇ φύσει τὰ τοιαῦτα δοκεῖ εἶναι. Διαιρεθείη δ' ἂν καὶ ἕκαστον [d] τῶν τοιούτων εἰς εἴδη πάλιν, οἷον τὸ πεζὸν καὶ τὸ [e] πτηνὸν καὶ τὸ ἔνυδρον.
4 Ἔσται οὖν κἀκεῖνα ἅμα τῇ φύσει, ὅσα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσίν ἐστιν. Τὰ δὲ γένη [f] τῶν εἰδῶν ἀεὶ πρότερα· οὐ γὰρ ἀντιστρέφει κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν, οἷον ἐνύδρου μὲν ὄντος ἔστι ζῷον, ζῴου δὲ ὄντος οὐκ ἀνάγκη ἔνυδρον εἶναι.

5 Ἅμα οὖν τῇ φύσει λέγεται, ὅσα ἀντιστρέφει μὲν κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν, μηδαμῶς δὲ αἴτιον τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ τοῦ εἶναί ἐστι, καὶ τὰ ἐκ τοῦ [g] αὐτοῦ γένους ἀντιδιῃρημένα ἀλλήλοις· ἁπλῶς δὲ [h] ἅμα, ὧν ἡ γένεσις ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ.

14 Κινήσεως δέ ἐστιν εἴδη ἕξ, γένεσις, φθορά, αὔξησις, μείωσις, ἀλλοίωσις, [i] ἡ κατὰ τόπον μεταβολή.

2 Αἱ μὲν οὖν ἄλλαι κινήσεις φανερὸν ὅτι ἕτεραι ἀλλήλων εἰσίν· οὐ γάρ ἐστιν ἡ γένεσις φθορὰ οὐδέ [k] γε ἡ αὔξησις

[w] ἡμίσεως pr. A.B. [x] μὲν om. A.C. [y] διπλασίου μὲν γὰρ A.B.C. [z] ἡμίσεως pr. B. [a] ἀντιδιαιρεῖσθαι C. [b] ἀντιδιαιρεῖται C. [c] γένους ὄντα τὸ B.C. [d] τῶν τοιούτων] τούτων C. [e] πτηνὸν καὶ τὸ πεζὸν B. [f] ἀεὶ τῶν εἰδῶν C. [g] αὐτοῦ δὲ γένους C. [h] ἅμα λέγεται ὧν C. [i] ἡ] καὶ ἡ C. [k] γε om. B.

μείωσις οὐδὲ ἡ κατὰ τόπον [l] μεταβολή, ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ
ἄλλαι· ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοιώσεως ἔχει τινὰ ἀπορίαν, μή ποτε
ἀναγκαῖον ᾖ τὸ ἀλλοιούμενον κατά τινα τῶν λοιπῶν κινήσεων
ἀλλοιοῦσθαι. Τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές ἐστι· σχεδὸν γὰρ κατὰ 3
πάντα τὰ πάθη ἢ τὰ πλεῖστα ἀλλοιοῦσθαι συμβέβηκεν ἡμῖν
[m] οὐδεμιᾶς τῶν ἄλλων κινήσεων [n] κοινωνοῦσιν· οὔτε γὰρ αὔξε-
σθαι ἀναγκαῖον τὸ κατὰ πάθος κινούμενον οὔτε μειοῦσθαι,
ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὥσθ' ἑτέρα ἂν εἴη παρὰ τὰς
ἄλλας κινήσεις ἡ ἀλλοίωσις· εἰ γὰρ ἦν ἡ αὐτή, ἔδει [o] τὸ
ἀλλοιούμενον εὐθὺς καὶ αὔξεσθαι ἢ μειοῦσθαι ἤ τινα τῶν
ἄλλων ἀκολουθεῖν κινήσεων· ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη. Ὡσαύτως δὲ 4
καὶ τὸ αὐξανόμενον ἤ τινα ἄλλην κίνησιν κινούμενον ἀλλοιοῦ-
σθαι ἔδει· ἀλλ' ἔστι τινὰ αὐξανόμενα ἃ οὐκ [p] ἀλλοιοῦται,
οἷον τὸ τετράγωνον γνώμονος περιτεθέντος ηὔξηται μέν,
ἀλλοιότερον δὲ οὐδὲν γεγένηται· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων τῶν τοιούτων. Ὥσθ' ἕτεραι ἂν εἴησαν αἱ κινήσεις
ἀλλήλων.

Ἔστι δὲ ἁπλῶς μὲν [q] κινήσει ἠρεμία [r] ἐναντία, ταῖς δὲ καθ' 5
ἕκαστα αἱ καθ' ἕκαστα, γενέσει μὲν φθορά, αὐξήσει δὲ μείω-
σις, τῇ δὲ κατὰ τόπον μεταβολῇ ἡ κατὰ τόπον ἠρεμία.
Μάλιστα δ' ἔοικεν ἀντικεῖσθαι [s] ἡ πρὸς τὸν ἐναντίον τόπον
μεταβολή, οἷον τῇ κάτωθεν ἡ ἄνω, τῇ δὲ ἄνωθεν ἡ κάτω.
Τῇ δὲ λοιπῇ τῶν ἀποδοθεισῶν κινήσεων οὐ ῥᾴδιον ἀποδοῦναι 6
τί ποτέ ἐστιν ἐναντίον, ἔοικε δὲ [t] οὐδὲν εἶναι αὐτῇ ἐναντίον, εἰ
μή τις καὶ ἐπὶ ταύτης τὴν κατὰ τὸ ποιὸν ἠρεμίαν ἀντιτιθείη
ἢ τὴν εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ ποιοῦ μεταβολήν, καθάπερ καὶ ἐπὶ
τῆς κατὰ τόπον μεταβολῆς τὴν κατὰ τόπον ἠρεμίαν ἢ τὴν
εἰς τὸν ἐναντίον τόπον μεταβολήν· ἔστι γὰρ ἡ ἀλλοίωσις
μεταβολὴ κατὰ τὸ ποιόν. Ὥστε [v] ἀντικείσεται τῇ κατὰ τὸ 7
ποιὸν κινήσει ἡ κατὰ τὸ ποιὸν ἠρεμία ἢ ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ

[l] post μεταβολὴ vetus interpres ἀλλοίωσις. [m] οὐδεμιᾷ pr. C. [n] κοινωνούσης fortasse A. [o] τὸν C. [p] ἀλλοιοῦνται C. [q] κίνησις A.B.C. [r] ἐναντίον B. [s] ἡ] καὶ ἡ A.B. [t] οὐδὲ εἶναί τι αὐτῇ C. [v] ἀντίκειται A.C.

ποιοῦ μεταβολή, οἷον τὸ λευκὸν γίνεσθαι τῷ μέλαν γίνεσθαι· ἀλλοιοῦται γὰρ εἰς τὰ ἐναντία τοῦ ποιοῦ μεταβολῆς γινομένης.

15 Τὸ δὲ ἔχειν κατὰ πλείονας τρόπους λέγεται. Ἢ γὰρ ὡς ἕξιν καὶ διάθεσιν ἢ ἄλλην τινὰ ποιότητα· λεγόμεθα γὰρ καὶ ἐπιστήμην τινὰ ἔχειν καὶ ἀρετήν. Ἢ ὡς ποσόν, οἷον ὃ τυγχάνει τις ἔχων μέγεθος· λέγεται γὰρ τρίπηχυ μέγεθος ἔχειν ἢ τετράπηχυ. Ἢ ὡς τὰ περὶ τὸ σῶμα, οἷον ἱμάτιον ἢ χι-
2 τῶνα. Ἢ ὡς ἐν μορίῳ, οἷον ἐν χειρὶ δακτύλιον. Ἢ ὡς μέρος, οἷον χεῖρα ἢ πόδα. Ἢ ὡς ἐν ἀγγείῳ, οἷον ὁ μέδιμνος τοὺς πυροὺς ἢ τὸ κεράμιον τὸν οἶνον· οἶνον γὰρ ἔχειν τὸ κεράμιον λέγεται, καὶ ὁ μέδιμνος πυρούς· ταῦτ᾽ οὖν πάντα ἔχειν λέγεται ὡς ἐν ἀγγείῳ. Ἢ ὡς κτῆμα· ἔχειν γὰρ οἰκίαν [w] ἢ ἀγρὸν λεγόμεθα.

3 Λεγόμεθα δὲ καὶ γυναῖκα ἔχειν καὶ [x] ἡ γυνὴ ἄνδρα· ἔοικε δὲ ἀλλοτριώτατος ὁ νῦν ῥηθεὶς τρόπος τοῦ ἔχειν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο τῷ [y] ἔχει γυναῖκα σημαίνομεν ἢ ὅτι συνοικεῖ.

4 Ἴσως δ᾽ ἂν καὶ ἄλλοι τινὲς [z] φανείησαν τοῦ ἔχειν τρόποι· οἱ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται.

[w] ἢ] καὶ C. [x] ἡ om. C. [y] ἔχειν codices. [z] φανεῖεν corr. C.

ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

ΠΡΩΤΟΝ δεῖ θέσθαι τί ὄνομα καὶ τί ῥῆμα, ἔπειτα τί
ἐστιν ἀπόφασις καὶ κατάφασις καὶ ἀπόφανσις καὶ λόγος.
Ἔστι μὲν οὖν τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων 2
σύμβολα, καὶ τὰ γραφόμενα τῶν ἐν τῇ φωνῇ. Καὶ ὥσπερ
οὐδὲ γράμματα πᾶσι τὰ αὐτά, [a] οὐδὲ φωναὶ αἱ αὐταί· ὧν
μέντοι [b] ταῦτα σημεῖα πρώτως, ταὐτὰ πᾶσι παθήματα τῆς
ψυχῆς, καὶ ὧν ταῦτα ὁμοιώματα, πράγματα ἤδη ταὐτά.
Περὶ μὲν οὖν τούτων εἴρηται ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς· ἄλλης γὰρ 3
πραγματείας. Ἔστι δ', ὥσπερ ἐν τῇ ψυχῇ ὁτὲ μὲν νόημα
ἄνευ τοῦ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι, ὁτὲ δὲ ἤδη ᾧ ἀνάγκη τούτων
ὑπάρχειν θάτερον, οὕτω καὶ ἐν τῇ φωνῇ· περὶ γὰρ σύνθεσιν
καὶ διαίρεσίν ἐστι τὸ [c] ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθές. Τὰ μὲν οὖν 4
ὀνόματα αὐτὰ καὶ τὰ ῥήματα ἔοικε τῷ ἄνευ συνθέσεως καὶ
διαιρέσεως νοήματι, οἷον τὸ ἄνθρωπος ἢ τὸ λευκόν, ὅταν μὴ
προστεθῇ τι· οὔτε γὰρ ψεῦδος οὔτε ἀληθές πω. Σημεῖον δ'
ἐστὶ τοῦδε· καὶ γὰρ ὁ τραγέλαφος σημαίνει μέν τι, οὔπω δὲ
ἀληθὲς ἢ ψεῦδος, ἐὰν μὴ τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι προστεθῇ, ἢ
ἁπλῶς ἢ κατὰ χρόνον.

Ὄνομα μὲν οὖν ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην ἄνευ 2
χρόνου, ἧς [d] μηδὲν μέρος ἐστὶ σημαντικὸν κεχωρισμένον· ἐν
γὰρ τῷ Κάλλιππος τὸ ἵππος οὐδὲν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ σημαίνει,
ὥσπερ ἐν τῷ λόγῳ [e] τῷ καλὸς ἵππος. Οὐ μὴν οὐδ' ὥσπερ 2
ἐν τοῖς ἁπλοῖς ὀνόμασιν, οὕτως ἔχει καὶ ἐν τοῖς συμπεπλε-
γμένοις· ἐν ἐκείνοις μὲν γὰρ τὸ μέρος [f] οὐδαμῶς σημαντικόν, ἐν
δὲ τούτοις βούλεται μέν, ἀλλ' οὐδενὸς κεχωρισμένον, οἷον ἐν

[a] οὐδὲ] οὕτως οὐδὲ C. [b] σημεῖα ταῦτα C. [c] ψεῦδός τε καὶ B.C.
[d] μηθὲν C. [e] τὸ pr. C. [f] οὐδαμῶς ἐστὶ σημαντικόν C.

τῷ ἐπακτροκέλης τὸ κέλης οὐδὲν [g] σημαίνει καθ' ἑαυτό. Τὸ δὲ κατὰ συνθήκην, ὅτι φύσει τῶν ὀνομάτων οὐδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν γένηται σύμβολον, ἐπεὶ δηλοῦσί γέ τι καὶ οἱ ἀγράμματοι ψόφοι, οἷον θηρίων, ὧν οὐδέν ἐστιν ὄνομα.

3 Τὸ δ' οὐκ ἄνθρωπος οὐκ ὄνομα. Οὐ μὴν οὐδὲ [h] κεῖται ὄνομα ὅ τι δεῖ καλεῖν αὐτό· οὔτε γὰρ λόγος οὔτε ἀπόφασίς ἐστιν. Ἀλλ' ἔστω ὄνομα ἀόριστον, [i] ὅτι ὁμοίως ἐφ' ὁτουοῦν ὑπάρχει καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. Τὸ δὲ Φίλωνος ἢ Φίλωνι καὶ [k] ὅσα τοιαῦτα, οὐκ ὀνόματα ἀλλὰ [l] πτώσεις ὀνόματος.

4 Λόγος δέ ἐστιν αὐτοῦ τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά· ὅτι δὲ μετὰ τοῦ ἔστιν ἢ ἦν ἢ ἔσται οὐκ ἀληθεύει ἢ ψεύδεται, τὸ δὲ ὄνομα ἀεί· οἷον Φίλωνός [m] ἐστιν ἢ οὐκ ἔστιν· οὐδὲν γάρ πω οὔτε ἀληθεύει οὔτε ψεύδεται.

3 Ῥῆμα δέ ἐστι τὸ προσσημαῖνον χρόνον, οὗ μέρος οὐδὲν σημαίνει χωρίς, καὶ ἔστιν ἀεὶ τῶν καθ' ἑτέρου λεγομένων σημεῖον. Λέγω δ' ὅτι προσσημαίνει χρόνον, οἷον ὑγίεια μὲν ὄνομα, τὸ δὲ ὑγιαίνει ῥῆμα· προσσημαίνει γὰρ τὸ νῦν ὑπάρχειν. Καὶ [n] ἀεὶ τῶν καθ' ἑτέρου λεγομένων σημεῖόν ἐστιν, οἷον τῶν καθ' ὑποκειμένου ἢ ἐν [o] ὑποκειμένῳ.

2 Τὸ δὲ οὐχ ὑγιαίνει καὶ τὸ οὐ κάμνει οὐ ῥῆμα λέγω· προσσημαίνει μὲν γὰρ χρόνον καὶ ἀεὶ κατά τινος ὑπάρχει, τῇ δὲ διαφορᾷ ὄνομα οὐ κεῖται· ἀλλ' ἔστω ἀόριστον ῥῆμα, ὅτι

3 ὁμοίως ἐφ' ὁτουοῦν ὑπάρχει, καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. Ὁμοίως δὲ [p] καὶ τὸ ὑγίανεν ἢ τὸ ὑγιανεῖ οὐ ῥῆμα, ἀλλὰ πτῶσις ῥήματος· διαφέρει δὲ τοῦ ῥήματος, ὅτι τὸ μὲν τὸν παρόντα προσσημαίνει χρόνον, τὰ δὲ τὸ πέριξ.

4 Αὐτὰ μὲν οὖν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα τὰ ῥήματα ὀνόματά ἐστι καὶ σημαίνει τι (ἵστησι γὰρ ὁ λέγων τὴν [q] διάνοιαν, καὶ ὁ ἀκούσας ἠρέμησεν), ἀλλ' εἰ ἔστιν ἢ μή, οὔπω σημαίνει· οὐδὲ [r] γὰρ τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι σημεῖόν ἐστι τοῦ πράγματος,

[g] σημαίνει καθ' ἑαυτό om. B.C. [h] κεῖταί γε ὄνομα C. [i] ὅτι— μὴ ὄντος om. A.B. [k] ὅσα ἄλλα τοιαῦτα C. [l] πτῶσις A. [m] ἐστιν ἔστιν ἢ A. [n] ἐστιν ante ἀεὶ C. [o] ὑποκειμένῳ] ὑποκειμένῳ ὄντων C. [p] καὶ τὸ ὑγιανεῖ καὶ τὸ ὑγίανεν C. [q] τὴν διάνοιαν ὁ λέγων C. [r] γὰρ om. C.

*οὐδ' ἐὰν τὸ ὂν εἴπῃς αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ψιλόν. Αὐτὸ μὲν γὰρ
οὐδέν ἐστι, προσσημαίνει δὲ σύνθεσίν τινα, ἣν ἄνευ τῶν συγ-
κειμένων οὐκ ἔστι νοῆσαι.*

Λόγος δέ ἐστι φωνὴ σημαντικὴ [s] *κατὰ συνθήκην, ἧς τῶν* 4
*μερῶν τι σημαντικόν ἐστι κεχωρισμένον, ὡς φάσις, ἀλλ' οὐχ
ὡς κατάφασις* [t] *ἢ ἀπόφασις. Λέγω δέ, οἷον ἄνθρωπος ση-
μαίνει* [v] *μέν τι, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ἔσται
κατάφασις ἢ ἀπόφασις, ἐάν τι προστεθῇ. Ἀλλ'* [w] *οὐχὶ τοῦ* 2
*ἀνθρώπου συλλαβὴ μία. Οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ μῦς τὸ ὗς σημαν-
τικόν, ἀλλὰ φωνή ἐστι νῦν μόνον. Ἐν δὲ τοῖς διπλοῖς ση-
μαίνει μέν, ἀλλ' οὐ καθ'* [x] *αὐτό,* [y] *ὡς προείρηται.*

Ἔστι δὲ λόγος ἅπας μὲν σημαντικός, οὐχ ὡς ὄργανον δέ, 3
ἀλλ' ὡς [z] *προείρηται, κατὰ συνθήκην. Ἀποφαντικὸς δὲ οὐ
πᾶς, ἀλλ' ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὑπάρχει. Οὐκ ἐν* 4
*ἅπασι δὲ ὑπάρχει, οἷον ἡ εὐχὴ λόγος μέν, ἀλλ' οὔτε ἀληθὴς
οὔτε ψευδής. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀφείσθωσαν· ῥητορικῆς γὰρ
ἢ ποιητικῆς οἰκειοτέρα ἡ σκέψις· ὁ δὲ ἀποφαντικὸς τῆς νῦν
θεωρίας.*

Ἔστι δὲ εἷς πρῶτος λόγος ἀποφαντικὸς κατάφασις, εἶτα 5
*ἀπόφασις· οἱ δ' ἄλλοι πάντες συνδέσμῳ εἷς. Ἀνάγκη δὲ
πάντα λόγον ἀποφαντικὸν ἐκ ῥήματος εἶναι ἢ πτώσεως ῥή-
ματος· καὶ γὰρ ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος, ἐὰν μὴ τὸ ἔστιν ἢ
ἦν ἢ ἔσται ἤ τι* [a] *τοιοῦτον προστεθῇ, οὔπω λόγος ἀποφαν-
τικός. Διότι* [b] *δὴ ἕν τί ἐστιν ἀλλ' οὐ πολλὰ τὸ ζῷον πεζὸν* 2
*δίπουν· οὐ γὰρ δὴ τῷ σύνεγγυς εἰρῆσθαι εἷς ἔσται. Ἔστι
δὲ ἄλλης πραγματείας τοῦτο εἰπεῖν. Ἔστι δὲ εἷς λόγος
ἀποφαντικὸς ἢ ὁ ἓν δηλῶν ἢ ὁ συνδέσμῳ εἷς, πολλοὶ δὲ οἱ
πολλὰ καὶ μὴ ἓν ἢ* [c] *οἱ ἀσύνδετοι. Τὸ μὲν οὖν ὄνομα* [d] *ἢ* 3
*ῥῆμα φάσις ἔστω μόνον, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὕτω δη-
λοῦντά τι τῇ φωνῇ ὥστε ἀποφαίνεσθαι, ἢ ἐρωτῶντός τινος,*

[s] *κατὰ συνθήκην* om. B.C. [t] *ἢ ἀπόφασις* om. B.C. [v] *μέν* om. A.B. [w] *οὐχ ἡ* corr. A. [x] *ἑαυτό* C. [y] *ὥσπερ εἴρηται* C. [z] *ὥσπερ εἴρηται* B.C. [a] *τοιοῦτο* B. [b] *δὲ* C. et fortasse B. [c] *οἱ* om. C. [d] *ἢ τὸ ῥῆμα* C.

4 ἢ μή, ἀλλ' αὐτὸν προαιρούμενον. Τούτων δὲ ἡ μὲν ἁπλῆ
ἐστὶν [e] ἀπόφανσις, οἷον τὶ κατά τινος ἢ τὶ ἀπό τινος, ἡ δὲ
5 ἐκ τούτων συγκειμένη οἷον λόγος τις ἤδη σύνθετος. Ἔστι
δὲ [f] ἡ ἁπλῆ [g] ἀπόφανσις φωνὴ σημαντικὴ περὶ τοῦ ὑπάρχειν
τι ἢ μὴ ὑπάρχειν, ὡς οἱ χρόνοι διῄρηνται.

6 Κατάφασις δέ ἐστιν ἀπόφανσίς τινος κατά τινος. Ἀπό-
2 φασις δέ [h] ἐστιν ἀπόφανσίς τινος ἀπό τινος. Ἐπεὶ δὲ ἔστι
καὶ τὸ ὑπάρχον ἀποφαίνεσθαι ὡς μὴ ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ
ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ
ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον, καὶ περὶ τοὺς ἐκτὸς δὲ τοῦ νῦν
[i] χρόνους ὡσαύτως, ἅπαν ἂν ἐνδέχοιτο καὶ ὃ κατέφησέ τις
3 ἀποφῆσαι καὶ ὃ ἀπέφησέ [k] τις καταφῆσαι. Ὥστε δῆλον
ὅτι πάσῃ καταφάσει ἐστὶν ἀπόφασις ἀντικειμένη καὶ πάσῃ
ἀποφάσει κατάφασις. Καὶ ἔστω ἀντίφασις τοῦτο, κατά-
4 φασις καὶ ἀπόφασις αἱ ἀντικείμεναι. Λέγω δὲ ἀντικεῖσθαι
τὴν τοῦ αὐτοῦ [l] κατὰ τοῦ αὐτοῦ, μὴ ὁμωνύμως δέ, καὶ ὅσα
ἄλλα τῶν τοιούτων προσδιοριζόμεθα [m] πρὸς τὰς σοφιστικὰς
ἐνοχλήσεις.

7 Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν καθόλου τῶν πραγμάτων τὰ δὲ καθ'
ἕκαστον (λέγω δὲ καθόλου μὲν ὃ ἐπὶ πλειόνων πέφυκε κατη-
γορεῖσθαι, καθ' ἕκαστον δὲ ὃ μή, οἷον ἄνθρωπος μὲν τῶν
καθόλου, Καλλίας δὲ τῶν καθ' ἕκαστον)· ἀνάγκη δὲ ἀπο-
φαίνεσθαι ὡς ὑπάρχει τι ἢ μὴ ὁτὲ μὲν τῶν καθόλου τινί,
2 ὁτὲ δὲ τῶν καθ' ἕκαστον. Ἐὰν μὲν οὖν καθόλου ἀποφαίνη-
ται ἐπὶ τοῦ καθόλου ὅτι ὑπάρχει [n] τι ἢ μή, ἔσονται ἐναντίαι
[o] αἱ [p] ἀποφάνσεις. Λέγω δὲ ἐπὶ τοῦ καθόλου ἀποφαίνεσθαι
καθόλου, οἷον πᾶς ἄνθρωπος λευκός, οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός.
3 Ὅταν δὲ ἐπὶ τῶν καθόλου μέν, μὴ καθόλου δέ, αὗται μὲν οὐκ
εἰσὶν ἐναντίαι, τὰ μέντοι δηλούμενα ἔστιν εἶναι ἐναντία ποτέ.
4 Λέγω δὲ τὸ μὴ καθόλου ἀποφαίνεσθαι ἐπὶ τῶν καθόλου,
οἷον ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος, οὐκ ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος· καθό-

[e] ἀπόφασις C. [f] ἡ] ἡ μὲν B. [g] ἀπόφασις C. [h] ἐστιν om. C.
[i] χρόνου B.C. [k] τις alterum om. B.C. [l] κατὰ τὰ τοῦ C. [m] πρὸς
om. pr. C. [n] τι om. pr. C. [o] αἱ om. B.C. [p] ἀπόφανσιν B.C.

λου γὰρ ὄντος τοῦ ἄνθρωπος οὐχ ὡς καθόλου κέχρηται τῇ
ἀποφάνσει· τὸ γὰρ πᾶς οὐ τὸ καθόλου σημαίνει ἀλλ' ὅτι
καθόλου. Ἐπὶ δὲ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου κατηγορεῖν 5
[q]τὸ καθόλου οὐκ ἔστιν ἀληθές· οὐδεμία γὰρ κατάφασις
[r]ἀληθὴς ἔσται, ἐν ᾗ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου τὸ καθό-
λου κατηγορεῖται, οἷον ἔστι πᾶς ἄνθρωπος πᾶν ζῷον. Ἀν- 6
τικεῖσθαι μὲν οὖν κατάφασιν ἀποφάσει λέγω ἀντιφατικῶς
τὴν τὸ καθόλου σημαίνουσαν [s]τῷ αὐτῷ ὅτι οὐ καθόλου, οἷον
πᾶς ἄνθρωπος λευκός—οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκός, οὐδεὶς ἄν-
θρωπος λευκός—[t]ἔστι τις ἄνθρωπος λευκός· ἐναντίως δὲ τὴν
τοῦ καθόλου κατάφασιν καὶ τὴν τοῦ καθόλου ἀπόφασιν, οἷον
[v]πᾶς ἄνθρωπος λευκός—οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός, πᾶς ἄνθρω-
πος δίκαιος—οὐδεὶς ἄνθρωπος δίκαιος. Διὸ ταύτας μὲν οὐχ 7
οἷόν τε ἅμα ἀληθεῖς εἶναι, τὰς δὲ ἀντικειμένας [w]αὐταῖς ἐν-
δέχεταί [x]ποτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ [y]ἅμα ἀληθεῖς εἶναι, οἷον οὐ πᾶς
ἄνθρωπος λευκός καὶ ἔστι τις ἄνθρωπος λευκός. Ὅσαι μὲν 8
οὖν ἀντιφάσεις τῶν καθόλου εἰσὶ καθόλου, ἀνάγκη τὴν ἑτέ-
ραν ἀληθῆ εἶναι ἢ ψευδῆ, καὶ ὅσαι ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα, οἷον
ἔστι Σωκράτης λευκός—οὐκ ἔστι Σωκράτης λευκός· ὅσαι δὲ
ἐπὶ τῶν καθόλου μέν, μὴ καθόλου δέ, οὐκ ἀεὶ ἡ μὲν ἀληθὴς ἡ
δὲ ψευδής. Ἅμα γὰρ ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν ὅτι ἔστιν ἄνθρω- 9
πος λευκὸς καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός, καὶ ἔστιν
ἄνθρωπος καλὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος καλός. Εἰ γὰρ
αἰσχρός, καὶ οὐ καλός· καὶ εἰ γίνεταί τι, καὶ οὐκ ἔστιν.
Δόξειε δ' ἂν ἐξαίφνης ἄτοπον εἶναι διὰ τὸ φαίνεσθαι ση- 10
μαίνειν τὸ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός ἅμα καὶ ὅτι οὐδεὶς ἄν-
θρωπος λευκός· τὸ δὲ οὔτε ταὐτὸν σημαίνει οὔθ' ἅμα ἐξ
ἀνάγκης.

Φανερὸν δὲ ὅτι καὶ μία ἀπόφασις μιᾶς καταφάσεώς [z]ἐστι· 11
τὸ γὰρ αὐτὸ δεῖ ἀποφῆσαι τὴν ἀπόφασιν ὅπερ κατέφησεν ἡ

[q] τὸ ante prius καθόλου B, ante κατηγορεῖν C. [r] ἀληθὴς om. B. [s] τῷ αὐτῷ ὅτι] τῇ τὸ B. [t] ἔστι om. C. [v] πᾶς ἄ. λ. οὐδ. ἄ. λ. om. B.C. [w] ταύταις C. [x] ποτε om. B. [y] ἅμα ἀληθεῖς εἶναι] ἀληθεύειν C, om. B. [z] ἔσται pr C, om. B.

κατάφασις, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἢ τῶν καθ' ἕκαστά τινος ἢ ἀπὸ τῶν καθόλου τινός, [a] ἢ ὡς καθόλου [b] ἢ ὡς μὴ καθόλου.
12 Λέγω δὲ οἷον ἔστι Σωκράτης λευκός—οὐκ ἔστι Σωκράτης λευκός. Ἐὰν δὲ ἄλλο τι ἢ ἀπ' ἄλλου τὸ [c] αὐτό, οὐχ ἡ ἀντικειμένη ἀλλ' ἔσται ἐκείνης ἑτέρα. Τῇ δὲ πᾶς ἄνθρωπος λευκός ἡ οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκός, τῇ δὲ τὶς ἄνθρωπος λευκός ἡ οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός· τῇ δὲ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός ἡ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός.

13 Ὅτι μὲν οὖν [d] μιᾷ καταφάσει μία ἀπόφασις ἀντίκειται ἀντιφατικῶς, καὶ τίνες εἰσὶν αὗται, εἴρηται· καὶ ὅτι αἱ ἐναντίαι ἄλλαι, καὶ τίνες εἰσὶν αὗται, εἴρηται· καὶ ὅτι οὐ πᾶσα ἀληθὴς ἢ ψευδὴς ἀντίφασις, καὶ διὰ τί, καὶ πότε ἀληθὴς ἢ ψευδής.

8 Μία δέ ἐστι κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἡ ἓν καθ' ἑνὸς σημαίνουσα, ἢ καθόλου ὄντος καθόλου ἢ μὴ ὁμοίως, οἷον πᾶς ἄνθρωπος λευκός ἐστιν—οὐκ ἔστι πᾶς ἄνθρωπος λευκός, ἔστιν ἄνθρωπος λευκός—οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός, οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός—ἔστι τις ἄνθρωπος λευκός, εἰ τὸ λευκὸν ἓν σημαίνει.
2 Εἰ δὲ [e] δυοῖν ἓν ὄνομα κεῖται, ἐξ ὧν μή ἐστιν ἕν, οὐ μία κατάφασις [f] οὐδὲ ἀπόφασις [g] μία, οἷον εἴ τις [h] θεῖτο ὄνομα ἱμάτιον ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ, τὸ ἔστιν ἱμάτιον λευκόν, αὕτη οὐ μία κατάφασις [i] οὐδὲ ἀπόφασις μία. Οὐδὲν γὰρ διαφέρει τοῦτο εἰπεῖν [k] ἢ ἔστιν ἵππος καὶ ἄνθρωπος λευκός. Τοῦτο δὲ οὐδὲν διαφέρει τοῦ εἰπεῖν ἔστιν ἵππος [l] λευκὸς καὶ ἔστιν
3 ἄνθρωπος λευκός. Εἰ οὖν αὗται πολλὰ σημαίνουσι καὶ εἰσὶ πολλαί, δῆλον ὅτι καὶ ἡ πρώτη ἤτοι πολλὰ ἢ οὐδὲν σημαίνει· οὐ γάρ ἐστιν [m] ὁ τὶς ἄνθρωπος ἵππος. Ὥστε οὐδ' ἐν ταύταις ἀνάγκη τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ εἶναι ἀντίφασιν.

9 Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ὄντων καὶ γενομένων ἀνάγκη τὴν κατά-

[a] ἢ ante ὡς καθ. om. corr. B. [b] ἢ ὡς μὴ καθόλου om. C. [c] αὐτὸ μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ οὐχ C. [d] μία κατάφασις μιᾷ ἀποφάσει B.C. [e] δυεῖν B. [f] οὐδὲ ἀπόφασις om. B. [g] μία om. B.C. [h] θεῖτο corr. in ει B. [i] οὔτε A. [k] ἢ] ἢ ὅτι B.C. [l] λευκὸς post ἵππος om. C. [m] ὁ om. B.C.

φασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν ἀληθῆ ἢ ψευδῆ εἶναι, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν
καθόλου ὡς καθόλου ἀεὶ τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ εἶναι,
καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα, ὥσπερ εἴρηται, ἐπὶ δὲ τῶν καθόλου
μὴ καθόλου [n] λεχθέντων οὐκ ἀνάγκη· εἴρηται δὲ καὶ περὶ
τούτων. Ἐπὶ δὲ τῶν καθ' ἕκαστα καὶ μελλόντων οὐχ 2
ὁμοίως. Εἰ γὰρ πᾶσα κατάφασις [o] καὶ ἀπόφασις ἀληθὴς ἢ
ψευδής, καὶ ἅπαν ἀνάγκη ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, ὥστε εἰ ὁ
μὲν φήσει ἔσεσθαί τι ὁ δὲ [p] μὴ φήσει τὸ αὐτὸ τοῦτο, δῆλον
ὅτι ἀνάγκη ἀληθεύειν τὸν ἕτερον αὐτῶν, εἰ πᾶσα κατάφασις
[q] καὶ [r] ἀπόφασις ἀληθὴς ἢ ψευδής. Ἄμφω γὰρ οὐχ ὑπάρξει 3
ἅμα ἐπὶ τοῖς τοιούτοις. Εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι λευκὸν ἢ
[s] ὅτι οὐ λευκόν ἐστιν, ἀνάγκη εἶναι λευκὸν ἢ οὐ λευκόν, καὶ εἰ
ἔστι λευκὸν ἢ οὐ λευκόν, ἀληθὲς ἦν φάναι ἢ ἀποφάναι· καὶ
εἰ μὴ ὑπάρχει, ψεύδεται, καὶ εἰ ψεύδεται, οὐχ ὑπάρχει, ὥστε
ἀνάγκη [t] ἢ τὴν κατάφασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν ἀληθῆ εἶναι ἢ
ψευδῆ. Οὐδὲν ἄρα οὔτε ἔστιν οὔτε γίνεται οὔτε ἀπὸ τύχης 4
οὔθ' ὁπότερ' ἔτυχεν, οὐδὲ ἔσται ἢ οὐκ ἔσται, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης
ἅπαντα καὶ οὐχ ὁπότερ' ἔτυχεν. Ἢ γὰρ ὁ φὰς [v] ἀληθεύσει ἢ
ὁ ἀποφάς. Ὁμοίως γὰρ ἂν ἐγίνετο ἢ οὐκ ἐγίνετο· τὸ γὰρ
ὁπότερ' ἔτυχεν οὐδὲν μᾶλλον οὕτως ἢ μὴ οὕτως ἔχει ἢ ἕξει.
Ἔτι εἰ ἔστι λευκὸν νῦν, ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν πρότερον ὅτι ἔσται 5
λευκόν, ὥστε ἀεὶ ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν ὁτιοῦν τῶν γενομένων ὅτι
[w] ἔστιν ἢ ἔσται. Εἰ δὲ ἀεὶ ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν ὅτι ἔστιν ἢ ἔσται,
οὐχ οἷόν τε τοῦτο μὴ εἶναι οὐδὲ μὴ ἔσεσθαι. Ὃ δὲ μὴ οἷόν τε
μὴ γενέσθαι, ἀδύνατον μὴ γενέσθαι· ὃ δὲ ἀδύνατον μὴ γενέσθαι,
ἀνάγκη γενέσθαι. Ἅπαντα οὖν τὰ ἐσόμενα ἀναγκαῖον γενέ- 6
σθαι. Οὐδὲν ἄρα ὁπότερ' ἔτυχεν οὐδὲ ἀπὸ τύχης [x] ἔσται· εἰ
γὰρ ἀπὸ τύχης, οὐκ ἐξ ἀνάγκης. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὡς οὐδέ-
τερόν γε ἀληθὲς ἐνδέχεται λέγειν, οἷον ὅτι οὔτε ἔσται οὔτε
οὐκ ἔσται. Πρῶτον μὲν γὰρ οὔσης τῆς καταφάσεως ψευδοῦς 7

[n] ληφθέντων A. [o] καὶ] ἢ B.C. [p] μὴ φήσῃ A. [q] καὶ] ἢ C, om. B. [r] ἀπόφασις om. B. [s] ὅτι om. A. [t] prius ἢ om. B. [v] ἀληθεύει B. [w] ἔστιν ἢ om. A.B. et corr. C. [x] ἔσται ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἅπαντα· εἰ A.

ἡ ἀπόφασις οὐκ ἀληθής, καὶ ταύτης ψευδοῦς οὔσης τὴν κατάφασιν συμβαίνει μὴ ἀληθῆ εἶναι. Καὶ πρὸς τούτοις, εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι λευκὸν καὶ μέγα, δεῖ ἄμφω ὑπάρχειν. Εἰ δὲ [y] ὑπάρξει εἰς αὔριον, ὑπάρξει εἰς αὔριον. Εἰ δὲ μήτε ἔσται μήτε μὴ [z] ἔσται [a] αὔριον, οὐκ ἂν εἴη τὸ ὁπότερ' ἔτυχεν, οἷον ναυμαχία· δέοι γὰρ ἂν μήτε γενέσθαι ναυμαχίαν αὔριον μήτε μὴ γενέσθαι.

8 Τὰ μὲν δὴ συμβαίνοντα ἄτοπα ταῦτα καὶ τοιαῦτα ἕτερα, εἴπερ πάσης καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως ἢ ἐπὶ τῶν καθόλου [b] λεγομένων ὡς καθόλου ἢ ἐπὶ τῶν καθ' [c] ἕκαστον ἀνάγκη τῶν ἀντικειμένων εἶναι τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ, μηδὲν δὲ ὁπότερ' ἔτυχεν εἶναι ἐν τοῖς γιγνομένοις, ἀλλὰ πάντα εἶναι καὶ γίγνεσθαι ἐξ ἀνάγκης. Ὥστε οὔτε βουλεύεσθαι δέοι ἂν οὔτε πραγματεύεσθαι, ὡς ἐὰν μὲν τοδὶ ποιήσωμεν,
9 ἔσται τοδί, ἐὰν δὲ μὴ τοδί, οὐκ ἔσται τοδί. Οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ εἰς μυριοστὸν ἔτος τὸν μὲν φάναι τοῦτο ἔσεσθαι τὸν δὲ μὴ φάναι, ὥστε ἐξ ἀνάγκης ἔσεσθαι ὁποτερονοῦν [d] αὐτῶν ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν τότε. Ἀλλὰ μὴν [e] οὐδὲ τοῦτο διαφέρει, εἴ τινες εἶπον τὴν ἀντίφασιν ἢ μὴ εἶπον· δῆλον γὰρ ὅτι οὕτως ἔχει τὰ πράγματα, κἂν μὴ ὁ μὲν καταφήσῃ τι ὁ δὲ ἀποφήσῃ· [f] οὐδὲ γὰρ διὰ τὸ [g] καταφαθῆναι ἢ ἀποφαθῆναι ἔσται ἢ οὐκ ἔσται, οὐδ' εἰς μυριοστὸν ἔτος μᾶλλον ἢ ἐν ὁποσῳοῦν
10 χρόνῳ. Ὥστε εἰ ἐν ἅπαντι [h] τῷ χρόνῳ οὕτως εἶχεν ὥστε τὸ ἕτερον ἀληθεύεσθαι, ἀναγκαῖον ἦν τοῦτο γενέσθαι, καὶ ἕκαστον τῶν γενομένων ἀεὶ οὕτως εἶχεν ὥστε ἐξ ἀνάγκης γενέσθαι. Ὅ τε γὰρ ἀληθῶς εἶπέ τις ὅτι ἔσται, οὐχ οἷόν τε μὴ γενέσθαι· καὶ τὸ γινομένον ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν ἀεὶ ὅτι ἔσται.

11 Εἰ δὴ ταῦτα ἀδύνατα—ὁρῶμεν γὰρ ὅτι ἔστιν ἀρχὴ τῶν ἐσομένων καὶ ἀπὸ τοῦ βουλεύεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ πρᾶξαί τι, καὶ ὅτι ὅλως ἔστιν ἐν τοῖς μὴ ἀεὶ ἐνεργοῦσι τὸ δυνατὸν εἶναι

[y] ὑπάρξειν A.B. [z] ἔσται εἰς αὔριον C. [a] αὔριον om. B.C. [b] λεγομένων post ὡς καθόλου C. [c] ἕκαστα C. [d] αὐτὸν C. [e] οὐδὲν fortasse pr. A. [f] οὐ C. [g] καταφανθῆναι ἢ ἀποφανθῆναι A.B.C. [h] τῷ om. A.B.

καὶ μὴ ὁμοίως· ἐν οἷς ἄμφω ἐνδέχεται, καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ μὴ
εἶναι, ὥστε καὶ τὸ γενέσθαι καὶ τὸ μὴ γενέσθαι. Καὶ *πολλὰ* 12
ἡμῖν δῆλά ἐστιν οὕτως ἔχοντα, οἷον ὅτι τουτὶ τὸ ἱμάτιον δυ-
νατόν ἐστι διατμηθῆναι καὶ οὐ διατμηθήσεται, ἀλλ' ἔμπρο-
σθεν κατατριβήσεται. Ὁ*μοίως δὲ καὶ τὸ μὴ διατμηθῆναι*
δυνατόν· οὐ γὰρ [k] *ἂν ὑπῆρχε τὸ ἔμπροσθεν αὐτὸ κατατρι-*
βῆναι, εἴγε μὴ δυνατὸν ἦν τὸ [l] *μὴ διατμηθῆναι.* Ὥ*στε καὶ* 13
ἐπὶ τῶν ἄλλων γενέσεων, ὅσαι κατὰ δύναμιν λέγονται τὴν
τοιαύτην. Φ*ανερὸν ἄρα ὅτι οὐχ ἅπαντα ἐξ ἀνάγκης οὔτ'*
ἔστιν οὔτε γίνεται, ἀλλὰ τὰ μὲν ὁπότερ' ἔτυχε, καὶ οὐδὲν
μᾶλλον ἡ κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις ἀληθής, τὰ δὲ μᾶλλον
μὲν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θάτερον, οὐ μὴν ἀλλ' ἐνδέχεται γενέ-
σθαι καὶ θάτερον, θάτερον δὲ μή.

Τ*ὸ μὲν οὖν εἶναι τὸ ὂν ὅταν ᾖ, καὶ τὸ μὴ ὂν μὴ εἶναι ὅταν* 14
μὴ ᾖ, ἀνάγκη· οὐ μὴν οὔτε τὸ ὂν ἅπαν ἀνάγκη εἶναι οὔτε τὸ
μὴ ὂν μὴ εἶναι. Οὐ *γὰρ ταὐτόν ἐστι τὸ ὂν ἅπαν εἶναι ἐξ*
ἀνάγκης ὅτε ἔστι, καὶ τὸ ἁπλῶς εἶναι ἐξ ἀνάγκης. Ὁ*μοίως*
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος. Κ*αὶ ἐπὶ τῆς ἀντιφάσεως ὁ αὐτὸς*
λόγος. Ε*ἶναι μὲν ἢ μὴ εἶναι ἅπαν ἀνάγκη, καὶ ἔσεσθαί γε*
ἢ μή· οὐ μέντοι διελόντα γε εἰπεῖν θάτερον ἀναγκαῖον. Λ*έγω* 15
δὲ οἷον ἀνάγκη μὲν ἔσεσθαι ναυμαχίαν αὔριον ἢ μὴ ἔσεσθαι,
οὐ [m] *μέντοι ἔσεσθαί γε αὔριον* [n] *ναυμαχίαν ἀναγκαῖον οὐδὲ μὴ*
γενέσθαι· γενέσθαι μέντοι ἢ μὴ γενέσθαι ἀναγκαῖον. Ὥ*στ'*
ἐπεὶ ὁμοίως [o] *οἱ λόγοι ἀληθεῖς ὥσπερ τὰ πράγματα, δῆλον*
ὅτι [p] *ὅσα οὕτως ἔχει ὥστε ὁπότερ' ἔτυχε καὶ τἀναντία ἐνδέ-*
χεσθαι, [q] *ἀνάγκη ὁμοίως ἔχειν καὶ τὴν ἀντίφασιν.* Ὅ*περ*
συμβαίνει ἐπὶ τοῖς μὴ ἀεὶ οὖσιν [r] *ἢ μὴ ἀεὶ μὴ οὖσιν.* Τ*ούτων* 16
γὰρ ἀνάγκη μὲν θάτερον μόριον τῆς ἀντιφάσεως ἀληθὲς εἶναι
ἢ [s] *ψεῦδος, οὐ μέντοι τόδε ἢ τόδε ἀλλ'* [t] *ὁπότερ' ἔτυχε, καὶ*
μᾶλλον μὲν ἀληθῆ τὴν ἑτέραν, οὐ μέντοι ἤδη ἀληθῆ ἢ ψευδῆ.

[k] *ἂν* om. pr. A. [l] alterum *μὴ* corr. A. [m] *γε* post *μέντοι* C.
[n] *ἀναγκαῖον ναυμαχίαν* C. [o] *οἱ λόγοι ὁμοίως* C. [p] *ὁπόσα* C.
[q] *ὁμοίως ἀνάγκη* C. [r] *ἢ μὴ ἀεὶ μὴ οὖσιν* om. A. [s] *ψευδὲς* A.
[t] *ὁπότερον* B.

[v]Ὥστε δῆλον ὅτι οὐκ ἀνάγκη πάσης καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν ἀντικειμένων τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ εἶναι· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ὄντων, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων [w]μὲν δυνατῶν δὲ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται.

10 Ἐπεὶ δέ ἐστί τι κατά τινος ἡ κατάφασις σημαίνουσα, τοῦτο δέ ἐστιν [x]ἢ ὄνομα ἢ τὸ ἀνώνυμον, ἓν δὲ δεῖ εἶναι καὶ καθ' ἑνὸς τὸ ἐν τῇ καταφάσει ([y]τὸ δὲ ὄνομα εἴρηται καὶ τὸ ἀνώνυμον πρότερον· τὸ γὰρ οὐκ ἄνθρωπος ὄνομα μὲν οὐ λέγω ἀλλ' ἀόριστον ὄνομα· ἓν γάρ πως σημαίνει καὶ τὸ ἀόριστον· ὥσπερ καὶ τὸ οὐχ ὑγιαίνει οὐ ῥῆμα ἀλλ' ἀόριστον ῥῆμα), ἔσται πᾶσα κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἢ ἐξ ὀνόματος
2 καὶ ῥήματος ἢ ἐξ ἀορίστου ὀνόματος καὶ ῥήματος. Ἄνευ δὲ ῥήματος οὐδεμία κατάφασις οὐδὲ ἀπόφασις· τὸ γὰρ ἔστιν ἢ ἔσται ἢ ἦν ἢ γίνεται, ἢ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, ῥήματα ἐκ τῶν κειμένων ἐστί· προσσημαίνει γὰρ χρόνον. Ὥστε πρώτη ἔσται κατάφασις καὶ ἀπόφασις τὸ ἔστιν ἄνθρωπος—οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, εἶτα ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος—οὐκ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος, πάλιν ἔστι πᾶς ἄνθρωπος—οὐκ ἔστι πᾶς ἄνθρωπος,
3 ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος—οὐκ ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος. Καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτὸς δὲ χρόνων ὁ αὐτὸς λόγος. Ὅταν δὲ τὸ ἔστι τρίτον προσκατηγορῆται, ἤδη διχῶς λέγονται αἱ ἀντιθέσεις. Λέγω δὲ οἷον ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος· τὸ ἔστι τρίτον φημὶ συγκεῖσθαι ὄνομα ἢ ῥῆμα ἐν τῇ καταφάσει. Ὥστε διὰ τοῦτο τέτταρα ἔσται ταῦτα, ὧν τὰ μὲν δύο πρὸς τὴν κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν ἕξει κατὰ τὸ στοιχοῦν ὡς αἱ στερήσεις, τὰ δὲ δύο οὔ. Λέγω δ' ὅτι τὸ ἔστιν ἢ τῷ δικαίῳ προσκείσεται ἢ τῷ οὐ δικαίῳ, ὥστε καὶ ἡ ἀπόφασις. Τέτταρα οὖν ἔσται.
4 [z]Νοοῦμεν δὲ τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων. Ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος· ἀπόφασις τούτου, οὐκ ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος. Ἔστιν οὐ δίκαιος ἄνθρωπος· τούτου ἀπόφασις, οὐκ ἔστιν οὐ δίκαιος ἄνθρωπος. Τὸ γὰρ ἔστιν ἐνταῦθα καὶ τὸ

[v] ψευδῆ εἶναι ὥστε A. [w] μὲν om. C. et pr. A.B. [x] ἢ ante ὄνομα om. C. [y] τὸ δὲ—καὶ τὸ] editi plerique τί δὲ—καὶ τί. [z] νοῶμεν C.

οὐκ ἔστι τῷ δικαίῳ [a] προσκείσεται καὶ τῷ οὐ δικαίῳ. Ταῦτα
μὲν οὖν, ὥσπερ ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς λέγεται, οὕτω τέτακται.
Ὁμοίως δὲ ἔχει κἂν καθόλου τοῦ ὀνόματος ᾖ ἡ κατάφασις, 5
οἷον πᾶς ἐστὶν ἄνθρωπος δίκαιος. Ἀπόφασις τούτου, οὐ πᾶς
ἐστὶν ἄνθρωπος δίκαιος. Πᾶς ἐστὶν ἄνθρωπος οὐ δίκαιος—οὐ
πᾶς ἐστὶν ἄνθρωπος οὐ δίκαιος. Πλὴν οὐχ ὁμοίως τὰς κατὰ
διάμετρον ἐνδέχεται [b] συναληθεύειν· ἐνδέχεται δὲ ποτέ. Αὗ- 6
ται μὲν οὖν δύο [c] ἀντίκεινται, ἄλλαι δὲ [d] δύο πρὸς τὸ οὐκ ἄν-
θρωπος ὡς ὑποκείμενόν τι [e] προστεθέν· ἔστι δίκαιος οὐκ ἄν-
θρωπος—οὐκ ἔστι δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος, [f] ἔστιν οὐ δίκαιος οὐκ
ἄνθρωπος—οὐκ ἔστιν οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος. Πλείους δὲ
τούτων οὐκ ἔσονται ἀντιθέσεις. Αὗται δὲ χωρὶς ἐκείνων αὐ- 7
ταὶ καθ' ἑαυτὰς ἔσονται, ὡς ὀνόματι τῷ οὐκ ἄνθρωπος [g] χρώ-
μεναι. Ἐφ' ὅσων δὲ τὸ ἔστι μὴ [h] ἁρμόττει, οἷον ἐπὶ τοῦ
[i] ὑγιαίνει καὶ βαδίζει, ἐπὶ τούτων τὸ αὐτὸ ποιεῖ οὕτω τιθέ-
μενον ὡς ἂν εἰ τὸ ἔστι προσήπτετο, οἷον ὑγιαίνει πᾶς ἄν-
θρωπος—οὐχ ὑγιαίνει πᾶς ἄνθρωπος, ὑγιαίνει πᾶς οὐκ ἄνθρω-
πος—οὐχ ὑγιαίνει πᾶς οὐκ ἄνθρωπος. Οὐ γάρ ἐστι τὸ οὐ 8
πᾶς ἄνθρωπος λεκτέον, ἀλλὰ τὸ οὔ, τὴν ἀπόφασιν, [k] τῷ ἄν-
θρωπος προσθετέον. Τὸ γὰρ πᾶς οὐ τὸ καθόλου σημαίνει,
ἀλλ' ὅτι καθόλου. Δῆλον δὲ ἐκ τοῦδε, ὑγιαίνει ἄνθρωπος—
οὐχ ὑγιαίνει ἄνθρωπος, ὑγιαίνει οὐκ ἄνθρωπος—οὐχ ὑγιαίνει
οὐκ ἄνθρωπος. Ταῦτα γὰρ ἐκείνων διαφέρει τῷ μὴ καθόλου
[l] εἶναι. Ὥστε τὸ πᾶς [m] ἢ οὐδεὶς οὐδὲν ἄλλο προσσημαίνει ἢ 9
ὅτι καθόλου τοῦ ὀνόματος ἢ κατάφασιν ἢ ἀπόφασιν. Τὰ δὲ
ἄλλα τὰ αὐτὰ δεῖ προστιθέναι.

Ἐπεὶ δὲ ἐναντία ἀπόφασίς ἐστι τῇ ἅπαν ἐστὶ ζῷον δί- 10
καιον ἡ σημαίνουσα ὅτι οὐδέν ἐστι ζῷον δίκαιον, αὗται μὲν
φανερὸν ὅτι οὐδέποτε ἔσονται οὔτε ἀληθεῖς ἅμα οὔτε ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀντικείμεναι ταύταις ἔσονταί ποτε, οἷον οὐ

[a] προσκείσεται ante ταῦτα C. [b] συναληθεύεσθαι B. [c] ἀντίκειται B. [d] δύο om. A. [e] προστεθὲν corr. A.B, προστεθέντος C. [f] ἔστιν—ἄνθρωπος om. C. [g] προσχρώμεναι B. [h] ἐφαρμόττει A. [i] ὑγιαίνειν καὶ βαδίζειν C. [k] τῷ ἀνθρώπῳ C. [l] εἶναι om. B.C. [m] ἢ μηδεὶς B, ἢ τὸ μηδεὶς C.

11 πᾶν ζῷον δίκαιον καὶ ἔστι τι ζῷον δίκαιον. ˈἈκολουθοῦσι δὲ
αὗται, τῇ μὲν πᾶς ἄνθρωπος οὐ δίκαιός ἐστιν ἡ οὐδείς ἐστιν
ἄνθρωπος δίκαιος, τῇ δὲ ἔστι τις ἄνθρωπος δίκαιος ἡ ἀντικει-
μένη ὅτι οὐ πᾶς ἄνθρωπός [n] ἐστιν οὐ δίκαιος· ἀνάγκη γὰρ
12 εἶναί τινα. Φανερὸν δὲ [o] καὶ ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν καθ' [p] ἕκαστον,
εἰ ἀληθὲς ἐρωτηθέντα ἀποφῆσαι, ὅτι καὶ καταφῆσαι ἀληθές·
13 οἷον ἆρά γε Σωκράτης σοφός; οὔ. Σωκράτης ἄρα οὐ σοφός.
ˈἘπὶ δὲ τῶν καθόλου οὐκ ἀληθὴς ἡ ὁμοίως λεγομένη, ἀληθὴς
δὲ ἡ ἀπόφασις, οἷον ἆρά γε πᾶς ἄνθρωπος σοφός; οὔ. Πᾶς
ἄρα ἄνθρωπος οὐ σοφός· τοῦτο γὰρ ψεῦδος. ˈἈλλὰ τὸ οὐ
πᾶς ἄρα ἄνθρωπος σοφὸς ἀληθές· αὕτη δέ ἐστιν ἡ ἀντικει-
μένη, ἐκείνη δὲ ἡ ἐναντία.

14 Αἱ δὲ κατὰ τὰ ἀόριστα ἀντικείμεναι ὀνόματα καὶ ῥήματα, οἷον ἐπὶ τοῦ μὴ ἄνθρωπος καὶ μὴ δίκαιος, ὥσπερ ἀποφάσεις ἄνευ ὀνόματος καὶ ῥήματος [q] δόξειαν ἂν εἶναι. Οὐκ εἰσὶ δέ· ἀεὶ γὰρ ἀληθεύειν ἀνάγκη ἢ ψεύδεσθαι τὴν ἀπόφασιν, ὁ δ' εἰπὼν οὐκ ἄνθρωπος οὐδὲν μᾶλλον τοῦ [r] εἰπόντος ἄνθρωπος ἀλλὰ καὶ ἧττον ἠλήθευκέ τι ἢ ἔψευσται, ἐὰν μήτι προστεθῇ.

15 Σημαίνει δὲ τὸ ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος δίκαιος οὐδεμιᾷ ἐκείνων ταὐτόν, οὐδὲ ἡ ἀντικειμένη ταύτῃ ἡ οὐκ ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος δίκαιος· τὸ δὲ πᾶς οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος τῷ οὐδεὶς δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος ταὐτὸν σημαίνει.

16 Μετατιθέμενα δὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα ταὐτὸν ση-
μαίνει, οἷον ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος, ἔστιν ἄνθρωπος λευκός.
Εἰ γὰρ μὴ τοῦτό ἐστι, τοῦ αὐτοῦ πλείους ἔσονται ἀποφά-
σεις. ˈἈλλ' ἐδέδεικτο ὅτι μία μιᾶς. Τοῦ μὲν γὰρ ἔστι λευ-
κὸς ἄνθρωπος ἀπόφασις τὸ οὐκ ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος· τοῦ
δὲ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός, εἰ μὴ ἡ αὐτή ἐστι τῇ ἔστι λευκὸς
ἄνθρωπος, ἔσται ἀπόφασις ἤτοι τὸ οὐκ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος
17 λευκὸς ἢ τὸ οὐκ ἔστιν [s] ἄνθρωπος λευκός. ˈἈλλ' ἡ ἑτέρα μέν
ἐστιν ἀπόφασις τοῦ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος λευκός, ἡ ἑτέρα δὲ
τοῦ ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος, ὥστε ἔσονται δύο μιᾶς. Ὅτι μὲν

[n] ἐστὶν ante ἄνθρωπος C. [o] καὶ om. C. [p] ἕκαστα B. [q] δόξειεν A.B.C. [r] εἰπόντος om. B.C. [s] λευκὸς ἄνθρωπος A.

οὖν μετατιθεμένου τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος ἡ αὐτὴ γίνεται κατάφασις καὶ ἀπόφασις, δῆλον.

Τὸ δὲ ἓν κατὰ πολλῶν ἢ πολλὰ καθ' ἑνὸς καταφάναι ἢ 11
ἀποφάναι, ἐὰν μὴ ἕν τι ᾖ τὸ ἐκ τῶν πολλῶν δηλούμενον, οὐκ ἔστι κατάφασις μία οὐδὲ ἀπόφασις. Λέγω δὲ ἓν οὐκ ἐὰν ὄνομα [t] ἓν ᾖ κείμενον, μὴ ᾖ δὲ ἕν τι ἐξ ἐκείνων, οἷον ὁ ἄνθρωπος ἴσως ἐστὶ καὶ ζῷον καὶ δίπουν καὶ ἥμερον, ἀλλὰ καὶ ἕν τι γίνεται ἐκ τούτων· ἐκ δὲ τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ βαδίζειν οὐχ ἕν. Ὥστε οὔτ' ἐὰν ἕν τι κατὰ τούτων 2
καταφήσῃ τις μία κατάφασις, ἀλλὰ φωνὴ μὲν μία καταφάσεις δὲ πολλαί, οὔτε ἐὰν καθ' ἑνὸς ταῦτα, ἀλλ' ὁμοίως πολλαί. Εἰ οὖν ἡ ἐρώτησις ἡ διαλεκτικὴ ἀποκρίσεώς ἐστιν αἴτησις, ἢ τῆς προτάσεως ἢ θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως, ἡ δὲ πρότασις ἀντιφάσεως [v] μιᾶς μόριον, οὐκ ἂν εἴη ἀπόκρισις μία πρὸς ταῦτα· οὐδὲ γὰρ ἡ ἐρώτησις μία, οὐδ' ἐὰν ᾖ ἀληθής. Εἴρηται δὲ ἐν τοῖς Τοπικοῖς περὶ αὐτῶν. Ἅμα δὲ δῆλον 3
ὅτι οὐδὲ τὸ τί ἐστιν ἐρώτησίς ἐστι διαλεκτική· δεῖ γὰρ δεδόσθαι ἐκ τῆς ἐρωτήσεως ἑλέσθαι ὁπότερον βούλεται τῆς ἀντιφάσεως μόριον ἀποφήνασθαι. Ἀλλὰ δεῖ τὸν ἐρωτῶντα προσδιορίσαι πότερον τόδε ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ἢ οὐ τοῦτο.

Ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν κατηγορεῖται συντιθέμενα, ὡς ἓν τὸ πᾶν 4
κατηγόρημα τῶν χωρὶς κατηγορουμένων, τὰ δ' οὔ, τίς ἡ διαφορά; κατὰ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου ἀληθὲς εἰπεῖν καὶ χωρὶς ζῷον καὶ χωρὶς δίπουν, καὶ ταῦτα ὡς ἕν, καὶ ἄνθρωπον καὶ λευκόν, καὶ ταῦθ' ὡς ἕν. Ἀλλ' οὐχί, εἰ σκυτεὺς καὶ ἀγαθός, καὶ σκυτεὺς ἀγαθός. Εἰ γάρ, ὅτι ἑκάτερον ἀληθές, εἶναι δεῖ καὶ τὸ συνάμφω, πολλὰ καὶ ἄτοπα ἔσται. Κατὰ γὰρ τοῦ 5
ἀνθρώπου καὶ τὸ ἄνθρωπος ἀληθὲς καὶ τὸ λευκόν, ὥστε καὶ τὸ ἅπαν. Πάλιν εἰ τὸ λευκὸν αὐτό, καὶ τὸ ἅπαν, ὥστε ἔσται ἄνθρωπος λευκὸς λευκός, καὶ τοῦτο εἰς ἄπειρον. Καὶ πάλιν μουσικὸς λευκὸς βαδίζων· καὶ ταῦτα πολλάκις πεπλεγμένα [w] εἰς ἄπειρον. Ἔτι εἰ ὁ Σωκράτης Σωκράτης καὶ ἄνθρωπος,

[t] ἓν ante ᾖ om. C. [v] μιᾶς ἐστὶ μόριον C. [w] εἰς ἄπειρον om. B.C.

καὶ [x] Σωκράτης Σωκράτης ἄνθρωπος. Καὶ εἰ ἄνθρωπος καὶ δίπους, καὶ [y] ἄνθρωπος ἄνθρωπος δίπους.

6 Ὅτι μὲν οὖν εἴ τις ἁπλῶς φήσει τὰς συμπλοκὰς γίνεσθαι, πολλὰ συμβαίνει λέγειν ἄτοπα, δῆλον· ὅπως δὲ θετέον, λέγομεν νῦν. Τῶν δὴ κατηγορουμένων, καὶ ἐφ' οἷς κατηγορεῖσθαι συμβαίνει, ὅσα μὲν λέγεται κατὰ συμβεβηκὸς ἢ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἢ θάτερον κατὰ θατέρου, ταῦτα οὐκ ἔσται ἕν, οἷον ἄνθρωπος λευκός ἐστι καὶ μουσικός, ἀλλ' οὐχ ἓν τὸ λευκὸν
7 καὶ τὸ μουσικόν· συμβεβηκότα γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ. Οὐδ' εἰ τὸ λευκὸν μουσικὸν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅμως οὐκ [z] ἔσται τὸ μουσικὸν λευκὸν ἕν τι· κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ τὸ μουσικὸν λευκόν, ὥστε οὐκ ἔσται τὸ [a] λευκὸν μουσικὸν ἕν τι. Διὸ οὐδ' [b] ὁ σκυτεὺς ἁπλῶς ἀγαθός, ἀλλὰ ζῷον δίπουν· οὐ γὰρ κατὰ συμ-
8 βεβηκός. Ἔτι οὐδ' ὅσα ἐνυπάρχει ἐν τῷ ἑτέρῳ. Διὸ οὔτε τὸ λευκὸν πολλάκις οὔτε ὁ [c] ἄνθρωπος ἄνθρωπος ζῷόν ἐστιν ἢ δίπουν· ἐνυπάρχει γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῷον καὶ τὸ δίπουν. Ἀληθὲς δέ ἐστιν εἰπεῖν κατὰ τοῦ τινὸς καὶ ἁπλῶς, οἷον τὸν τινὰ ἄνθρωπον ἄνθρωπον ἢ τὸν τινὰ λευκὸν ἄνθρωπον [d] ἄνθρωπον λευκόν· οὐκ ἀεὶ δέ, ἀλλ' ὅταν μὲν ἐν τῷ [e] προσκειμένῳ τῶν ἀντικειμένων τι ἐνυπάρχῃ ᾧ ἕπεται ἀντίφασις, οὐκ ἀληθὲς ἀλλὰ ψεῦδος, οἷον [f] τὸν τεθνεῶτα ἄνθρω-
9 πον ἄνθρωπον εἰπεῖν, ὅταν δὲ μὴ ἐνυπάρχῃ, ἀληθές. Ἢ ὅταν μὲν ἐνυπάρχῃ, ἀεὶ οὐκ ἀληθές, ὅταν δὲ μὴ ἐνυπάρχῃ, οὐκ ἀεὶ ἀληθές, ὥσπερ Ὅμηρός ἐστί τι, οἷον ποιητής. Ἆρ' οὖν καὶ ἔστιν, ἢ οὔ; κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ κατηγορεῖται [g] τοῦ Ὁμήρου τὸ ἔστιν· [h] ὅτι γὰρ ποιητής ἐστιν, ἀλλ' οὐ καθ'
10 αὑτό, κατηγορεῖται [i] κατὰ τοῦ Ὁμήρου τὸ ἔστιν. Ὥστε ἐν ὅσαις κατηγορίαις μήτε ἐναντιότης ἔνεστιν, ἐὰν λόγοι ἀντ' ὀνομάτων λέγωνται, καὶ καθ' ἑαυτὰ κατηγορῆται καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἐπὶ τούτων τὸ τὶ καὶ ἁπλῶς ἀληθὲς ἔσται εἰπεῖν.

[x] alterum Σωκράτης om. A.B. [y] alterum ἄνθρωπος om. A.B. et corr. C. [z] ἐστι C. [a] λευκὸν καὶ μουσικὸν B. [b] ὁ om. C. [c] alterum ἄνθρωπος om. B. [d] ἄνθρωπον καὶ λευκόν C. [e] προκειμένῳ pr. C. [f] τὸν om. pr. C. [g] τοῦ] κατὰ τοῦ C. [h] ὅτι—τὸ ἔστιν om. pr. C. [i] κατὰ om. margo C.

Τὸ δὲ μὴ ὄν, ὅτι δοξαστόν, οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ὄν τι· δόξα
γὰρ [k]αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅτι ἔστιν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν.

Τούτων δὲ διωρισμένων σκεπτέον ὅπως ἔχουσιν αἱ ἀπο- 12
φάσεις καὶ καταφάσεις πρὸς ἀλλήλας αἱ τοῦ δυνατὸν εἶναι
καὶ μὴ δυνατὸν καὶ ἐνδεχόμενον καὶ μὴ ἐνδεχόμενον, καὶ περὶ
τοῦ ἀδυνάτου τε καὶ ἀναγκαίου· ἔχει γὰρ ἀπορίας τινάς.
Εἰ γὰρ τῶν συμπλεκομένων αὗται ἀλλήλαις ἀντίκεινται ἀν- 2
τιφάσεις, ὅσαι κατὰ τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τάττονται, οἷον
τοῦ εἶναι ἄνθρωπον ἀπόφασις τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον, οὐ τὸ
εἶναι μὴ ἄνθρωπον, καὶ τοῦ εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον τὸ μὴ εἶναι
λευκὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐ τὸ εἶναι μὴ λευκὸν ἄνθρωπον. Εἰ 3
γὰρ κατὰ παντὸς ἡ κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις, τὸ ξύλον ἔσται
ἀληθὲς εἰπεῖν εἶναι μὴ λευκὸν ἄνθρωπον. Εἰ [l]δὲ τοῦτο οὕτως,
καὶ ὅσοις τὸ εἶναι μὴ προστίθεται, τὸ αὐτὸ ποιήσει τὸ ἀντὶ
τοῦ εἶναι λεγόμενον, οἷον τοῦ ἄνθρωπος βαδίζει οὐ τὸ οὐκ
ἄνθρωπος βαδίζει ἀπόφασις ἔσται, ἀλλὰ τὸ οὐ βαδίζει ἄν-
θρωπος· οὐδὲν γὰρ διαφέρει εἰπεῖν ἄνθρωπον βαδίζειν ἢ
ἄνθρωπον βαδίζοντα εἶναι. Ὥστε εἰ οὕτως πανταχοῦ, καὶ 4
τοῦ δυνατὸν εἶναι ἀπόφασις ἔσται τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι, ἀλλ'
οὐ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. Δοκεῖ δὲ τὸ αὐτὸ δύνασθαι καὶ εἶναι
καὶ μὴ εἶναι· πᾶν γὰρ τὸ δυνατὸν τέμνεσθαι ἢ βαδίζειν καὶ
μὴ βαδίζειν καὶ μὴ τέμνεσθαι δυνατόν. Λόγος δέ, ὅτι ἅπαν 5
τὸ οὕτω δυνατὸν οὐκ ἀεὶ ἐνεργεῖ, ὥστε ὑπάρξει αὐτῷ καὶ ἡ
ἀπόφασις· δύναται γὰρ καὶ μὴ βαδίζειν τὸ βαδιστικὸν καὶ
μὴ ὁρᾶσθαι τὸ ὁρατόν. Ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον κατὰ τοῦ αὐτοῦ
ἀληθεύεσθαι τὰς ἀντικειμένας φάσεις· οὐκ ἄρα τοῦ δυνατὸν
εἶναι ἀπόφασίς ἐστι τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι. Συμβαίνει γὰρ ἐκ 6
τούτων ἢ τὸ αὐτὸ φάναι καὶ ἀποφάναι ἅμα καὶ κατὰ τοῦ
αὐτοῦ, ἢ μὴ κατὰ τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὰ προστιθέμενα γί-
νεσθαι φάσεις καὶ ἀποφάσεις. Εἰ οὖν ἐκεῖνο ἀδύνατον, τοῦτ'
ἂν εἴη αἱρετόν. Ἔστιν ἄρα ἀπόφασις τοῦ δυνατὸν [m]εἶναι τὸ
μὴ δυνατὸν εἶναι. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ἐνδεχόμενον 7

[k] αὐτοῦ ἔστιν οὐχ ὅτι B. [l] δὴ C. [m] εἶναι, ἀλλ' οὐχὶ τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι. Ὁ C.

εἶναι· καὶ γὰρ τούτου ἀπόφασις τὸ μὴ ἐνδεχόμενον εἶναι.
Καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοιοτρόπως, οἷον ἀναγκαίου τε καὶ
ἀδυνάτου. Γίνεται γὰρ ὥσπερ ἐπ' ἐκείνων τὸ εἶναι καὶ τὸ
μὴ εἶναι προσθέσεις, τὰ δ' ὑποκείμενα πράγματα τὸ μὲν
λευκὸν τὸ δ' ἄνθρωπος, οὕτως ἐνταῦθα τὸ μὲν εἶναι [n] καὶ μὴ
εἶναι ὡς [o] ὑποκείμενον γίνεται, τὸ δὲ δύνασθαι καὶ τὸ ἐνδέχε-
σθαι προσθέσεις διορίζουσαι, ὥσπερ ἐπ' ἐκείνων τὸ εἶναι [p] καὶ
μὴ εἶναι, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος, ὁμοίως αὗται ἐπὶ τοῦ
8 εἶναι δυνατὸν καὶ εἶναι οὐ δυνατόν. Τοῦ δὲ δυνατὸν μὴ εἶναι
ἀπόφασις [q] οὐ τὸ οὐ δυνατὸν εἶναι, ἀλλὰ τὸ οὐ δυνατὸν [r] μὴ
εἶναι, [s] καὶ τοῦ δυνατὸν εἶναι οὐ [t] τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι, ἀλλὰ
τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. Διὸ καὶ ἀκολουθεῖν ἂν [v] δόξειαν ἀλλή-
λαις [w] αἱ τοῦ δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν μὴ εἶναι· τὸ γὰρ
αὐτὸ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι· οὐ γὰρ ἀντιφάσεις ἀλλήλων
αἱ τοιαῦται, [x] τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν μὴ εἶναι. Ἀλλὰ
τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ δυνατὸν εἶναι οὐδέποτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
9 ἅμα ἀληθεύονται· [y] ἀντίκεινται γάρ. Οὐδέ γε τὸ δυνατὸν μὴ
εἶναι καὶ οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι οὐδέποτε ἅμα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
ἀληθεύονται. Ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἀναγκαῖον εἶναι ἀπόφασις
οὐ τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· τοῦ
10 δὲ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι τὸ μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. Καὶ τοῦ
ἀδύνατον εἶναι οὐ τὸ ἀδύνατόν μὴ εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀδύνατον
εἶναι· τοῦ δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι τὸ οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι.
Καὶ καθόλου δέ, ὥσπερ εἴρηται, τὸ μὲν εἶναι καὶ μὴ εἶναι δεῖ
τιθέναι ὡς τὰ ὑποκείμενα, κατάφασιν δὲ καὶ ἀπόφασιν ταῦτα
ποιοῦντα πρὸς τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι συντάττειν. Καὶ ταύτας
οἴεσθαι χρὴ εἶναι τὰς ἀντικειμένας φάσεις, δυνατόν—οὐ δυνα-
τόν, ἐνδεχόμενον—οὐκ ἐνδεχόμενον, ἀδύνατον—οὐκ ἀδύνατον,
ἀναγκαῖον—οὐκ ἀναγκαῖον, ἀληθές—οὐκ ἀληθές.

13 Καὶ [z] αἱ ἀκολουθήσεις δὲ κατὰ λόγον γίνονται οὕτω τιθε-

[n] καὶ τὸ μὴ C. [o] ὑποκείμενα C. [p] καὶ τὸ μὴ C. [q] οὐ τὸ—ἀλλὰ om. B.C. [r] μὴ εἶναι] μὴ εἶναι, ἀλλ' οὐχὶ τὸ οὐ δυνατὸν εἶναι C. [s] καὶ τοῦ—μὴ δυνατὸν εἶναι om. B.C. [t] τὸ] τὸ οὐ A. [v] δόξειεν A.B. [w] αἱ—μὴ εἶναι om. A.B. [x] τὸ—μὴ εἶναι om. B.C. [y] ἀντίκειται C. [z] αἱ om. C.

μένοις· τῷ μὲν γὰρ [a] δυνατὸν εἶναι τὸ ἐνδέχεσθαι εἶναι, καὶ
τοῦτο ἐκείνῳ ἀντιστρέφει, καὶ τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι καὶ τὸ
μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· τῷ δὲ [a] δυνατὸν μὴ εἶναι καὶ [b] ἐνδεχό-
μενον μὴ εἶναι τὸ μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι καὶ τὸ οὐκ ἀδύνατον
μὴ εἶναι, τῷ δὲ μὴ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ [b] ἐνδεχόμενον εἶναι τὸ
ἀναγκαῖον μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον εἶναι, τῷ δὲ μὴ [c] δυνατὸν
μὴ εἶναι καὶ μὴ [d] ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι καὶ
τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι. Θεωρείσθω δὲ ἐκ τῆς ὑπογραφῆς ὡς 2
λέγομεν.

[e] δυνατὸν εἶναι	οὐ δυνατὸν εἶναι
ἐνδεχόμενον εἶναι	οὐκ ἐνδεχόμενον εἶναι
οὐκ ἀδύνατον εἶναι	ἀδύνατον εἶναι
οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι	ἀναγκαῖον μὴ εἶναι
δυνατὸν μὴ εἶναι	οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι
ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι	οὐκ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι
οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι	ἀδύνατον μὴ εἶναι
οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι	ἀναγκαῖον εἶναι

Τὸ μὲν οὖν ἀδύνατον καὶ οὐκ ἀδύνατον τῷ ἐνδεχομένῳ καὶ 3
δυνατῷ καὶ οὐκ ἐνδεχομένῳ καὶ μὴ δυνατῷ ἀκολουθεῖ μὲν ἀν-
τιφατικῶς, ἀντεστραμμένως δέ· τῷ μὲν γὰρ [f] δυνατὸν εἶναι ἡ
ἀπόφασις τοῦ ἀδυνάτου [g] ἀκολουθεῖ, τῇ δὲ ἀποφάσει ἡ κατά-
φασις· τῷ γὰρ οὐ [h] δυνατὸν εἶναι τὸ ἀδύνατον εἶναι· κα-
τάφασις γὰρ τὸ ἀδύνατον εἶναι, τὸ δ' οὐκ ἀδύνατον [i] εἶναι
ἀπόφασις. Τὸ δ' ἀναγκαῖον πῶς, ὀπτέον. Φανερὸν δὴ ὅτι 4
οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ' αἱ ἐναντίαι ἕπονται· αἱ δ' ἀντιφάσεις
χωρίς. Οὐ γάρ ἐστιν ἀπόφασις τοῦ ἀνάγκη μὴ εἶναι τὸ οὐκ
ἀνάγκη εἶναι· ἐνδέχεται γὰρ ἀληθεύεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀμ-
φοτέρας· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι.
Αἴτιον δὲ τοῦ μὴ ἀκολουθεῖν [k] τὸ ἀναγκαῖον ὁμοίως τοῖς 5

[a] δυνατῷ A.B.C. [b] ἐνδεχομένῳ A.B.C. [c] δυνατὸν pr. C: corr. cum A.B. δυνατῷ. [d] ἐνδεχομένωι A.B. [e] hæc ut nunc sunt, recentior manus in margine A.B.C. disposuit: antiqua eodem tenore δυνατὸν εἶναι, ἐνδεχόμενον εἶναι—οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, οὐ δυνατὸν εἶναι, οὐκ ἐνδ.—ἀναγκαῖον εἶναι. [f] δυνατῷ A.B.C. [g] ἀκολουθεῖ om. B.C. [h] δυνατῷ A.B.C. [i] alterum εἶναι om. B.C. [k] τὸ ἀναγκαῖον om. B. et pr. C.

ἑτέροις, ὅτι ἐναντίως τὸ ἀδύνατον τῷ ἀναγκαίῳ ἀποδίδοται,
τὸ αὐτὸ δυνάμενον. Εἰ γὰρ ἀδύνατον εἶναι, ἀναγκαῖον τοῦτο
[l] οὐκ εἶναι ἀλλὰ μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι, τοῦτο
ἀνάγκη εἶναι· ὥστε εἰ ἐκεῖνα ὁμοίως τῷ δυνατῷ καὶ μή,
ταῦτα ἐξ ἐναντίας, ἐπεὶ οὐ σημαίνει γε ταὐτὸν τό τε ἀναγ-
καῖον καὶ τὸ ἀδύνατον, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται, ἀντεστραμ-
6 μένως. Ἢ ἀδύνατον οὕτως κεῖσθαι τὰς τοῦ ἀναγκαίου ἀντι-
φάσεις; τὸ μὲν γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι δυνατὸν εἶναι· εἰ γὰρ
μή, ἡ ἀπόφασις ἀκολουθήσει· ἀνάγκη γὰρ [m] ἢ φάναι ἢ ἀπο-
φάναι· ὥστ' εἰ μὴ δυνατὸν εἶναι, ἀδύνατον εἶναι· ἀδύνατον
7 ἄρα εἶναι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι, ὅπερ ἄτοπον. Ἀλλὰ μὴν τῷ
γε δυνατὸν εἶναι τὸ οὐκ ἀδύνατον εἶναι ἀκολουθεῖ, τούτῳ δὲ
τὸ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· ὥστε συμβαίνει τὸ ἀναγκαῖον εἶναι
μὴ ἀναγκαῖον εἶναι, ὅπερ ἄτοπον. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἀναγ-
καῖον εἶναι ἀκολουθεῖ τῷ [n] δυνατὸν εἶναι, οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον
μὴ εἶναι· τῷ μὲν γὰρ ἄμφω ἐνδέχεται συμβαίνειν, τούτων δὲ
8 ὁπότερον ἂν ἀληθὲς ᾖ, οὐκέτι ἔσται ἐκεῖνα ἀληθῆ. Ἅμα γὰρ
δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι· εἰ δ' [o] ἀνάγκη εἶναι ἢ μὴ εἶναι, οὐκ
ἔσται δυνατὸν ἄμφω. Λείπεται τοίνυν τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ
εἶναι ἀκολουθεῖν τῷ δυνατὸν εἶναι. Τοῦτο γὰρ ἀληθὲς καὶ
9 κατὰ τοῦ ἀναγκαῖον εἶναι. Καὶ γὰρ αὕτη γίνεται ἀντίφασις
τῇ ἑπομένῃ τῷ οὐ [p] δυνατὸν εἶναι· ἐκείνῳ γὰρ ἀκολουθεῖ τὸ
ἀδύνατον εἶναι καὶ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, οὗ ἡ ἀπόφασις τὸ οὐκ
ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. Ἀκολουθοῦσί [q] τε ἄρα καὶ αὗται αἱ ἀν-
τιφάσεις κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, καὶ οὐδὲν ἀδύνατον
συμβαίνει τιθεμένων οὕτως.

10 Ἀπορήσειε δ' ἄν τις εἰ τῷ ἀναγκαῖον εἶναι τὸ δυνατὸν
εἶναι ἕπεται. Εἴ τε γὰρ μὴ ἕπεται, ἡ ἀντίφασις ἀκολου-
θήσει, τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι· καὶ εἴ τις [r] ταύτην μὴ φήσειεν
εἶναι ἀντίφασιν, ἀνάγκη λέγειν [s] τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι· ἅπερ
11 ἄμφω ψευδῆ κατὰ τοῦ ἀναγκαῖον [t] εἶναι. Ἀλλὰ μὴν πάλιν

[l] οὐχὶ B.C. [m] ἢ ante φάναι om. C. [n] δυνατῶι A.B. [o] ἀνάγκη ἢ εἶναι C. [p] δυνατῶι A.B. [q] τε om. C. et corr. A. [r] μὴ ταύτην C. [s] post τὸ deletum aliquid B. [t] εἶναι ὥστε τῷ ἀναγκαῖον εἶναι τὸ δυνατὸν ἕπεται. Ἀλλὰ C.

τὸ αὐτὸ [c]εἶναι δοκεῖ δυνατὸν τέμνεσθαι καὶ μὴ τέμνεσθαι καὶ
εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ὥστε ἔσται τὸ ἀναγκαῖον εἶναι ἐνδεχόμενον
μὴ εἶναι· τοῦτο δὲ ψεῦδος. Φανερὸν δὴ ὅτι οὐ πᾶν τὸ δυνα-
τὸν ἢ εἶναι ἢ βαδίζειν καὶ τὰ ἀντικείμενα δύναται, ἀλλ' ἔστιν
ἐφ' ὧν οὐκ ἀληθές, πρῶτον μὲν ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον δυνα-
τῶν, οἷον τὸ πῦρ θερμαντικὸν καὶ ἔχει δύναμιν ἄλογον. Αἱ 12
μὲν οὖν μετὰ λόγου δυνάμεις αἱ αὐταὶ πλειόνων καὶ τῶν ἐναν-
τίων, αἱ δ' ἄλογοι οὐ πᾶσαι, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται, τὸ πῦρ οὐ
δυνατὸν θερμαίνειν καὶ μή, οὐδ' ὅσα ἄλλα ἐνεργεῖ ἀεί. Ἔνια
μέντοι [d]δύναται καὶ τῶν κατὰ τὰς ἀλόγους δυνάμεις ἅμα τὰ
ἀντικείμενα δέξασθαι. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν τούτου χάριν εἴρη- 13
ται, ὅτι οὐ πᾶσα δύναμις τῶν ἀντικειμένων, οὐδ' ὅσαι λέγον-
ται κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος. Ἔνιαι δὲ δυνάμεις ὁμώνυμοί εἰσιν.
Τὸ γὰρ δυνατὸν οὐχ ἁπλῶς λέγεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ὅτι ἀλη-
θὲς ὡς [e]ἐνεργείᾳ [f]ὄν, οἷον δυνατὸν βαδίζειν ὅτι βαδίζει, καὶ
ὅλως δυνατὸν εἶναι ὅτι ἤδη ἔστι κατ' ἐνέργειαν ὃ λέγεται
εἶναι δυνατόν, τὸ δὲ ὅτι ἐνεργήσειεν ἄν, οἷον δυνατὸν εἶναι
βαδίζειν ὅτι βαδίσειεν ἄν. Καὶ αὕτη μὲν ἐπὶ τοῖς κινητοῖς 14
ἐστὶ μόνοις ἡ δύναμις, ἐκείνη δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀκινήτοις. Ἄμφω
δὲ ἀληθὲς εἰπεῖν τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι βαδίζειν ἢ εἶναι, καὶ τὸ
βαδίζον ἤδη [g]καὶ ἐνεργοῦν καὶ [h]τὸ βαδιστικόν. Τὸ μὲν οὖν 15
οὕτω δυνατὸν οὐκ ἀληθὲς κατὰ τοῦ ἀναγκαίου ἁπλῶς εἰπεῖν,
θάτερον δὲ ἀληθές. Ὥστε ἐπεὶ τῷ ἐν μέρει τὸ καθόλου ἕπε-
ται, τῷ ἐξ ἀνάγκης ὄντι ἕπεται τὸ δύνασθαι εἶναι, οὐ [i]μέντοι
πᾶν. Καὶ ἔστι δὴ ἀρχὴ ἴσως τὸ ἀναγκαῖον καὶ μὴ ἀναγκαῖον
πάντων ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, καὶ τἆλλα ὡς τούτοις ἀκολουθοῦντα
ἐπισκοπεῖν δεῖ.

Φανερὸν δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τὸ ἐξ ἀνάγκης ὂν κατ' 16
ἐνέργειάν ἐστιν, ὥστε εἰ πρότερα τὰ [k]ἀΐδια, καὶ ἡ ἐνέργεια
δυνάμεως προτέρα. Καὶ τὰ μὲν ἄνευ δυνάμεως ἐνέργειαί
εἰσιν, οἷον αἱ πρῶται οὐσίαι, τὰ δὲ μετὰ δυνάμεως, ἃ τῇ μὲν

[c] δοκεῖ εἶναι C. [d] δύνανται A.B. [e] ἐνέργεια C. [f] ὂν om. C. et pr. A. [g] καὶ τὸ ἐνεργοῦν B. [h] τὸ om. corr. A. [i] μέντοι τὸ πᾶν corr. A. [k] ἴδια pr. C.

φύσει πρότερα τῷ δὲ χρόνῳ ὕστερα, τὰ δὲ οὐδέποτε ἐνέργειαί εἰσιν ἀλλὰ δυνάμεις μόνον.

14 Πότερον δὲ ἐναντία ἐστὶν ἡ κατάφασις τῇ ἀποφάσει ἢ ἡ κατάφασις τῇ καταφάσει, καὶ ὁ λόγος τῷ λόγῳ ὁ λέγων ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος τῷ οὐδεὶς ἄνθρωπος δίκαιος, [l] ἢ τὸ πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος τῷ πᾶς ἄνθρωπος ἄδικος, οἷον ἔστι Καλλίας δίκαιος—οὐκ ἔστι Καλλίας δίκαιος—Καλλίας ἄδικός ἐστι· ποτέρα δὴ ἐναντία τούτων; εἰ γὰρ τὰ μὲν ἐν τῇ φωνῇ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐν τῇ διανοίᾳ, ἐκεῖ δὲ ἐναντία δόξα ἡ τοῦ ἐναντίου, οἷον ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος τῇ πᾶς ἄνθρωπος ἄδικος, καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ φωνῇ καταφάσεων ἀνάγκη ὁμοίως ἔχειν.
2 Εἰ δὲ μὴ ἐκεῖ ἡ τοῦ ἐναντίου δόξα ἐναντία ἐστίν, [m] οὐδὲ ἡ κατάφασις τῇ καταφάσει ἔσται ἐναντία, ἀλλ' ἡ εἰρημένη ἀπόφασις. Ὥστε σκεπτέον ποία δόξα [n] ἀληθὴς ψευδεῖ [o] δόξῃ ἐναντία, πότερον ἡ τῆς ἀποφάσεως ἢ ἡ τὸ ἐναντίον εἶναι
3 δοξάζουσα. Λέγω δὲ ὧδε. Ἔστι τις δόξα ἀληθὴς τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν, ἄλλη δὲ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ψευδής, ἑτέρα δὲ ὅτι κακόν. Ποτέρα δὴ τούτων ἐναντία τῇ ἀληθεῖ; καὶ εἰ ἔστι μία, καθ' ὁποτέραν ἡ ἐναντία; τὸ μὲν δὴ τούτῳ οἴεσθαι τὰς ἐναντίας δόξας ὡρίσθαι, τῷ τῶν ἐναντίων εἶναι, ψεῦδος· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθὸν καὶ τοῦ κακοῦ ὅτι κακὸν ἡ αὐτὴ ἴσως καὶ ἀληθὴς [p] ἔσται, εἴτε πλείους εἴτε μία ἐστίν. Ἐναντία δὲ ταῦτα. Ἀλλ' οὐ τῷ ἐναντίων εἶναι ἐναντία, ἀλλὰ
4 μᾶλλον τῷ ἐναντίως. Εἰ δὴ ἔστι μὲν τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἐστὶν ἀγαθὸν δόξα, ἄλλη δ' ὅτι οὐκ ἀγαθόν, ἔστι δὲ ἄλλο τι ὃ οὐχ ὑπάρχει οὐδ' οἷόν τε ὑπάρξαι, τῶν μὲν δὴ ἄλλων οὐδεμίαν θετέον, οὔτε ὅσαι ὑπάρχειν τὸ μὴ ὑπάρχον δοξάζουσιν οὔθ' ὅσαι μὴ ὑπάρχειν τὸ ὑπάρχον (ἄπειροι γὰρ ἀμφότεραι, καὶ ὅσαι ὑπάρχειν δοξάζουσι τὸ μὴ ὑπάρχον καὶ ὅσαι μὴ ὑπάρ-
5 χειν τὸ ὑπάρχον), ἀλλ' ἐν ὅσαις ἐστὶν ἡ ἀπάτη. Αὗται δέ εἰσιν ἐξ ὧν αἱ γενέσεις. Ἐκ των ἀντικειμένων δὲ αἱ γενέσεις, ὥστε καὶ αἱ ἀπάται. Εἰ οὖν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ οὐ

[l] ἢ ὁ τὸ pr. C. [m] μηδὲ C. [n] ψευδὴς ἀληθεῖ corr. B. [o] δόξει C.
[p] ἔσται om. C.

κακόν ἐστι, καὶ τὸ μὲν καθ' ἑαυτὸ τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός
(συμβέβηκε γὰρ αὐτῷ οὐ κακῷ εἶναι), μᾶλλον δὲ ἑκάστου
ἀληθὴς ἡ καθ' [q]ἑαυτό, καὶ ψευδής, εἴπερ καὶ ἀληθής. Ἡ μὲν 6
οὖν ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τὸ ἀγαθὸν τοῦ καθ' [r]ἑαυτὸ ὑπάρχοντος
ψευδής, ἡ δὲ τοῦ ὅτι κακὸν τοῦ κατὰ συμβεβηκός. Ὥστε
μᾶλλον ἂν εἴη ψευδὴς τοῦ ἀγαθοῦ ἡ τῆς ἀποφάσεως ἢ ἡ τοῦ
ἐναντίου δόξα. Διέψευσται δὲ μάλιστα περὶ ἕκαστον ὁ τὴν 7
ἐναντίαν ἔχων δόξαν· τὰ γὰρ ἐναντία τῶν πλεῖστον διαφε-
ρόντων περὶ τὸ [s]αὐτό. Εἰ οὖν ἐναντία μὲν τούτων ἡ ἑτέρα,
ἐναντιωτέρα δὲ ἡ τῆς [t]ἀντιφάσεως, δῆλον ὅτι αὕτη ἂν εἴη
ἐναντία. Ἡ δὲ τοῦ ὅτι κακὸν τὸ ἀγαθὸν συμπεπλεγμένη 8
ἐστί· καὶ γὰρ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἀνάγκη ἴσως ὑπολαμβάνειν
τὸν αὐτόν. Ἔτι δέ, [v]εἰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως δεῖ ἔχειν,
καὶ ταύτῃ ἂν δόξειε καλῶς εἰρῆσθαι· ἢ γὰρ πανταχοῦ τὸ τῆς
ἀντιφάσεως ἢ οὐδαμοῦ. Ὅσοις δὲ μή ἐστιν ἐναντία, περὶ 9
τούτων ἔστι μὲν ψευδὴς ἡ τῇ ἀληθεῖ ἀντικειμένη, οἷον ὁ τὸν
ἄνθρωπον οὐκ ἄνθρωπον οἰόμενος διέψευσται. Εἰ οὖν αὗται
ἐναντίαι, καὶ αἱ ἄλλαι αἱ τῆς ἀντιφάσεως. Ἔτι ὁμοίως ἔχει 10
ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθὸν καὶ ἡ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγα-
θόν, καὶ πρὸς ταύταις ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν καὶ ἡ
τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν. Τῇ οὖν τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ 11
ἀγαθὸν ἀληθεῖ οὔσῃ δόξῃ τίς ἂν εἴη ἡ ἐναντία; οὐ γὰρ δὴ ἡ
λέγουσα ὅτι κακόν· ἅμα γὰρ ἄν ποτε εἴη ἀληθής, οὐδέποτε
δὲ ἀληθὴς ἀληθεῖ ἐναντία· ἔστι γάρ τι [w]μὴ ἀγαθὸν κακόν,
ὥστε ἐνδέχεται ἅμα ἀληθεῖς εἶναι. Οὐδ' αὖ ἡ ὅτι οὐ κακόν·
ἀληθὴς γὰρ καὶ αὕτη. Ἅμα γὰρ καὶ ταῦτα ἂν εἴη. Λείπε- 12
ται οὖν τῇ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ [x]ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἐναντία ἡ τοῦ μὴ
ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν· [y]ψευδὴς γὰρ αὕτη. Ὥστε καὶ ἡ τοῦ
ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν. Φανερὸν
δὲ ὅτι οὐδὲν διοίσει οὐδ' ἂν καθόλου τιθῶμεν τὴν κατάφασιν·
ἡ γὰρ καθόλου ἀπόφασις ἐναντία ἔσται, οἷον τῇ δόξῃ τῇ

[q] αὐτὸ C. [r] αὐτὸ C. [s] αὐτὸ γένος. Εἰ C. [t] ἀποφάσεως C.
[v] εἰ om. pr. C. [w] μὴ ἀγαθὸν corr. B. [x] ὅτι—ὅτι ἀγαθόν rc. A.
supra lituram. [y] ἀληθὴς A, ἀληθὴς ψευδὴς B.

δοξαζούσῃ ὅτι πᾶν ὃ ἂν ᾖ ἀγαθὸν ἀγαθόν ἐστιν [z]ἡ ὅτι οὐδὲν
13 τῶν ἀγαθῶν ἀγαθόν. Ἡ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν, εἰ
καθόλου τὸ ἀγαθόν, ἡ αὐτή ἐστι [a]τῇ ὅτι [b]ὃ ἂν ᾖ ἀγαθὸν
δοξαζούσῃ ὅτι ἀγαθόν· τοῦτο δὲ οὐδὲν διαφέρει τοῦ ὅτι πᾶν
14 ὃ ἂν ᾖ ἀγαθὸν ἀγαθόν ἐστιν. Ὁμοίως [c]δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ
ἀγαθοῦ. Ὥστε εἴπερ ἐπὶ δόξης οὕτως ἔχει, εἰσὶ δὲ αἱ ἐν τῇ
φωνῇ καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις σύμβολα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ,
δῆλον ὅτι καὶ καταφάσει ἐναντία μὲν ἀπόφασις ἡ περὶ τοῦ
αὐτοῦ καθόλου, οἷον [d]τῇ ὅτι πᾶν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἢ ὅτι πᾶς
ἄνθρωπος ἀγαθὸς ἡ ὅτι οὐδὲν ἢ οὐδείς, [e]ἀντιφατικῶς δὲ [f]ὅτι
15 ἢ οὐ πᾶν ἢ οὐ πᾶς. Φανερὸν δὲ ὅτι καὶ [g]ἀληθῆ ἀληθεῖ οὐκ
ἐνδέχεται ἐναντίαν εἶναι οὔτε δόξαν οὔτε ἀπόφασιν. Ἐναντίαι μὲν γὰρ αἱ περὶ τὰ ἀντικείμενα, περὶ ταῦτα δὲ ἐνδέχεται ἀληθεύειν τὸν αὐτόν· ἅμα δὲ οὐκ ἐνδέχεται τὰ ἐναντία ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ.

[z] ἡ—ὅτι ἀγαθόν om. A. [a] τῆι πᾶν ὅτι A. et pr. B. [b] ὃ om. C. [c] δὲ om. A. [d] τῇ om. B.C. et pr. A. [e] ἀντιφαντικῶς A. [f] ὅτι ἢ—πᾶς] ἡ οὐ πᾶν καὶ ἡ οὐ πᾶς C. [g] ἀληθεῖ ἀληθῆ C.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ Α.

ΠΡΩΤΟΝ εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος ἐστὶν ἡ σκέψις, ὅτι περὶ ἀπόδειξιν καὶ ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς· εἶτα διορίσαι τί ἐστι πρότασις καὶ τί ὅρος καὶ τί συλλογισμός, καὶ ποῖος τέλειος καὶ ποῖος ἀτελής, μετὰ δὲ ταῦτα τί τὸ ἐν ὅλῳ εἶναι ἢ μὴ εἶναι τόδε τῷδε, καὶ τί λέγομεν τὸ κατὰ παντὸς ἢ μηδενὸς κατηγορεῖσθαι.

Πρότασις μὲν οὖν ἐστὶ λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικὸς 2
τινὸς κατά τινος. Οὗτος δὲ ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει ἢ ἀδιόρι-
στος. Λέγω δὲ καθόλου μὲν τὸ παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, ἐν
μέρει δὲ τὸ τινὶ ἢ μὴ τινὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν, ἀδιόριστον
δὲ τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἄνευ τοῦ καθόλου, ἢ κατὰ
μέρος, οἷον τὸ τῶν ἐναντίων εἶναι τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην ἢ τὸ
τὴν ἡδονὴν μὴ εἶναι ἀγαθόν. Διαφέρει δὲ ἡ ἀποδεικτικὴ 3
πρότασις τῆς διαλεκτικῆς, ὅτι ἡ μὲν ἀποδεικτικὴ λῆψις θα-
τέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεώς ἐστιν (οὐ γὰρ ἐρωτᾷ ἀλλὰ
λαμβάνει ὁ ἀποδεικνύων), ἡ δὲ διαλεκτικὴ ἐρώτησις ἀντι-
φάσεώς ἐστιν. Οὐδὲν δὲ διοίσει πρὸς τὸ γενέσθαι τὸν ἑκα-
τέρου συλλογισμόν· καὶ γὰρ ὁ ἀποδεικνύων καὶ ὁ ἐρωτῶν
συλλογίζεται λαβών τι κατά τινος ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν.
Ὥστε ἔσται συλλογιστικὴ μὲν πρότασις ἁπλῶς κατάφασις 4
[h] ἢ ἀπόφασίς τινος κατά τινος τὸν εἰρημένον τρόπον, ἀπο-
δεικτικὴ δέ, ἐὰν ἀληθὴς ᾖ καὶ διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεων
εἰλημμένη, διαλεκτικὴ δὲ πυνθανομένῳ μὲν ἐρώτησις ἀντιφά-
σεως, συλλογιζομένῳ δὲ λῆψις τοῦ φαινομένου καὶ ἐνδόξου,
καθάπερ ἐν τοῖς Τοπικοῖς εἴρηται. Τί μὲν οὖν ἐστὶ πρό- 5
τασις, καὶ τί διαφέρει συλλογιστικὴ καὶ ἀποδεικτικὴ καὶ

[h] ἢ ἀπόφασίς om. pr. C.

διαλεκτική, δι' ἀκριβείας μὲν ἐν τοῖς ἑπομένοις ῥηθήσεται, πρὸς δὲ τὴν παροῦσαν χρείαν ἱκανῶς ἡμῖν διωρίσθω τὰ νῦν. Ὅρον δὲ καλῶ εἰς ὃν διαλύεται ἡ πρότασις, οἷον τό τε κατηγορούμενον καὶ τὸ καθ' οὗ κατηγορεῖται, ἢ προστιθεμένου ἢ
6 *διαιρουμένου τοῦ εἶναι [i] καὶ μὴ εἶναι. Συλλογισμὸς δέ ἐστι λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν [k] τι [l] τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι. Λέγω δὲ τῷ ταῦτα εἶναι [m] τὸ διὰ ταῦτα συμβαίνειν, [n] τὸ δὲ διὰ ταῦτα συμβαίνειν τὸ μηδενὸς ἔξωθεν ὅρου προσδεῖν πρὸς τὸ γενέσθαι τὸ ἀναγ-*
7 *καῖον. Τέλειον μὲν οὖν καλῶ συλλογισμὸν τὸν μηδενὸς ἄλλου προσδεόμενον παρὰ τὰ εἰλημμένα πρὸς τὸ φανῆναι τὸ ἀναγκαῖον, ἀτελῆ δὲ τὸν προσδεόμενον ἢ ἑνὸς ἢ πλειόνων, ἃ ἔστι μὲν ἀναγκαῖα διὰ τῶν ὑποκειμένων ὅρων, οὐ μὴν εἰ-*
8 *ληπται διὰ προτάσεων. Τὸ δὲ [o] ἐν ὅλῳ εἶναι [p] ἕτερον ἑτέρῳ καὶ τὸ κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι θατέρου θάτερον ταὐτόν ἐστιν. Λέγομεν δὲ τὸ κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι, ὅταν μηδὲν ᾖ λαβεῖν [q] τῶν τοῦ ὑποκειμένου, καθ' οὗ θάτερον οὐ λεχθήσεται· καὶ τὸ κατὰ μηδενὸς ὡσαύτως.*

2 *Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασίς ἐστιν ἢ τοῦ ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, τούτων δὲ αἱ μὲν καταφατικαὶ αἱ δὲ ἀποφατικαὶ καθ' ἑκάστην πρόσρησιν, πάλιν δὲ τῶν καταφατικῶν καὶ ἀποφατικῶν αἱ μὲν καθόλου αἱ δὲ ἐν μέρει αἱ δὲ ἀδιόριστοι, τὴν μὲν ἐν τῷ ὑπάρχειν καθόλου στερητικὴν ἀνάγκη τοῖς ὅροις ἀντιστρέφειν, οἷον εἰ μηδεμία ἡδονὴ ἀγαθόν, οὐδ' ἀγαθὸν οὐδὲν ἔσται ἡδονή· τὴν δὲ κατηγορικὴν ἀντιστρέφειν μὲν ἀναγκαῖον, οὐ μὴν καθόλου ἀλλ' ἐν μέρει, οἷον εἰ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ ἀγαθόν τι εἶναι ἡδονήν· τῶν δὲ ἐν μέρει τὴν μὲν καταφατικὴν ἀντιστρέφειν ἀνάγκη κατὰ μέρος (εἰ γὰρ ἡδονή τις ἀγαθόν, καὶ ἀγαθόν τι ἔσται ἡδονή), τὴν δὲ στερητικὴν οὐκ ἀναγκαῖον· [r] οὐ*

[i] καὶ] ἢ C. [k] τι—ἀνάγκης rc. A. supra lituram. [l] τῶν κειμένων om. B. [m] τῷ C. [n] τῷ δὲ A.B.C. [o] ἐν—ὅταν μηδὲν ᾖ rc. A. supra lituram. [p] ἕτερον ἐν ἑτέρωι B.C. [q] τῶν om. B.C. [r] οὐ γὰρ εἰ] εἰ γὰρ pr. C.

γὰρ εἰ [s]ἄνθρωπος μὴ ὑπάρχει τινὶ ζῴῳ, καὶ ζῷον οὐχ ὑπάρχει τινὶ ἀνθρώπῳ.

Πρῶτον μὲν οὖν ἔστω στερητικὴ καθόλου ἡ Α Β πρό- 2
τασις. Εἰ οὖν μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει, οὐδὲ τῶν Α οὐδενὶ ὑπάρξει τὸ Β. Εἰ γάρ [t]τινι, οἷον τῷ Γ, οὐκ ἀληθὲς ἔσται τὸ μηδενὶ τῶν Β τὸ Α ὑπάρχειν· τὸ γὰρ Γ τῶν Β τί ἐστιν. Εἰ δὲ παντὶ τὸ Α [v]τῷ Β, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α ὑπάρχει. Εἰ γὰρ μηδενί, οὐδὲ τὸ Α οὐδενὶ [w]τῷ Β ὑπάρξει· ἀλλ' ὑπέκειτο παντὶ ὑπάρχειν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ κατὰ μέρος ἐστὶν 3
ἡ πρότασις. Εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῶν Β, καὶ τὸ Β τινὶ τῶν Α [x]ἀνάγκη ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ μηδενί, οὐδὲ τὸ Α οὐδενὶ τῶν Β ὑπάρξει. Εἰ δέ γε τὸ Α τινὶ τῶν Β μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ Β τινὶ [y]τῷ Α μὴ ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Β ἐστὶ ζῷον, τὸ δὲ Α ἄνθρωπος· ἄνθρωπος μὲν γὰρ οὐ παντὶ ζῴῳ, ζῷον δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει.

Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἕξει καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων προτά- 3
σεων. Ἡ μὲν γὰρ καθόλου στερητικὴ καθόλου ἀντιστρέφει, τῶν δὲ καταφατικῶν ἑκατέρα κατὰ μέρος. Εἰ μὲν γὰρ ἀνάγκη τὸ Α [z]τῷ Β μηδενὶ ὑπάρχειν, ἀνάγκη [a]καὶ τὸ Β τῷ Α μηδενὶ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τινὶ ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α [b]τῷ Β τινὶ ἐνδέχοιτο ἄν. Εἰ δὲ ἐξ ἀνάγκης τὸ Α παντὶ ἢ τινὶ [b]τῷ Β 2
ὑπάρχει, καὶ τὸ Β τινὶ [c]τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν· εἰ γὰρ μὴ ἀνάγκη, οὐδ' ἂν τὸ Α τινὶ τῶν Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχοι. Τὸ δ' ἐν μέρει στερητικὸν οὐκ ἀντιστρέφει διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δι' ἣν καὶ πρότερον ἔφαμεν.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἐνδεχομένων, ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ 3
ἐνδέχεσθαι (καὶ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον καὶ τὸ δυνατὸν ἐνδέχεσθαι λέγομεν), ἐν μὲν τοῖς καταφατικοῖς ὁμοίως ἕξει κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν ἐν ἅπασιν. Εἰ γὰρ τὸ Α 4
παντὶ ἢ τινὶ [d]τῷ Β ἐνδέχεται, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α ἐνδέ-

[s] ἱ ἄνθρωπος pr. A. [t] τῶ corr. B. [v] τῷ B] τῶν β A. [w] τῷ] τῶν corr. A. [x] ἀνάγκη ὑπάρχειν] ὑπάρχει C. [y] τῶν C. [z] τῷ B] τῶν β corr. A.C. [a] καὶ om. A.C. [b] τῶν C. et corr. A. [c] τῶν C. [d] τῶν C.

χοιτο ἄν· εἰ γὰρ μηδενί, οὐδ' ἂν τὸ Α οὐδενὶ [d] τῷ Β· δέδει-
5 κται γὰρ τοῦτο πρότερον. Ἐν δὲ τοῖς ἀποφατικοῖς οὐχ
ὡσαύτως, ἀλλ' ὅσα μὲν ἐνδέχεσθαι λέγεται ἢ τῷ ἐξ ἀνάγκης
[e] μὴ ὑπάρχειν ἢ τῷ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, ὁμοίως, οἷον εἴ
τις φαίη τὸν ἄνθρωπον ἐνδέχεσθαι μὴ εἶναι ἵππον ἢ τὸ λευ-
κὸν μηδενὶ ἱματίῳ ὑπάρχειν. Τούτων γὰρ τὸ μὲν ἐξ ἀνάγκης
οὐχ ὑπάρχει, τὸ δὲ οὐκ ἀνάγκη [f] ὑπάρχειν, καὶ ὁμοίως ἀντι-
στρέφει ἡ πρότασις· εἰ γὰρ ἐνδέχεται μηδενὶ ἀνθρώπῳ ἵπ-
πον, καὶ ἄνθρωπον ἐγχωρεῖ μηδενὶ ἵππῳ· καὶ εἰ τὸ λευκὸν
ἐγχωρεῖ μηδενὶ ἱματίῳ, καὶ τὸ ἱμάτιον ἐγχωρεῖ μηδενὶ λευκῷ·
εἰ γάρ τινι ἀνάγκη, καὶ τὸ λευκὸν ἱματίῳ τινὶ ἔσται ἐξ ἀνάγ-
κης· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρότερον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
6 τῆς ἐν μέρει ἀποφατικῆς. Ὅσα δὲ τῷ ὡς [g] ἐπὶ πολὺ καὶ τῷ
πεφυκέναι λέγεται ἐνδέχεσθαι, καθ' ὃν τρόπον διορίζομεν τὸ
ἐνδεχόμενον, οὐχ ὁμοίως ἕξει ἐν ταῖς στερητικαῖς ἀντιστρο-
φαῖς, ἀλλ' ἡ μὲν καθόλου στερητικὴ πρότασις οὐκ ἀντιστρέ-
7 φει, ἡ δὲ ἐν μέρει ἀντιστρέφει. Τοῦτο δὲ ἔσται φανερόν,
ὅταν περὶ τοῦ ἐνδεχομένου λέγωμεν. Νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν
ἔστω πρὸς τοῖς εἰρημένοις δῆλον, ὅτι τὸ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ ἢ
τινὶ μὴ ὑπάρχειν καταφατικὸν ἔχει τὸ σχῆμα· τὸ γὰρ ἐνδέ-
χεται τῷ ἔστιν ὁμοίως τάττεται, τὸ δὲ ἔστιν, οἷς ἂν προσ-
κατηγορῆται, κατάφασιν ἀεὶ ποιεῖ καὶ πάντως, οἷον τὸ ἔστιν
οὐκ ἀγαθόν ἢ ἔστιν οὐ λευκόν ἢ ἁπλῶς τὸ ἔστιν οὐ τοῦτο.
Δειχθήσεται δὲ καὶ τοῦτο διὰ τῶν ἑπομένων. Κατὰ δὲ τὰς
ἀντιστροφὰς ὁμοίως ἕξουσι ταῖς ἄλλαις.

4 Διωρισμένων δὲ τούτων λέγομεν ἤδη διὰ τίνων καὶ πότε
καὶ πῶς γίνεται πᾶς συλλογισμός· ὕστερον δὲ λεκτέον περὶ
ἀποδείξεως. Πρότερον δὲ περὶ συλλογισμοῦ λεκτέον ἢ περὶ
ἀποδείξεως διὰ τὸ καθόλου μᾶλλον εἶναι τὸν συλλογισμόν·
ἡ μὲν γὰρ ἀπόδειξις συλλογισμός [h] τις, ὁ συλλογισμὸς δὲ
οὐ πᾶς ἀπόδειξις.

2 Ὅταν οὖν ὅροι τρεῖς οὕτως ἔχωσι πρὸς ἀλλήλους ὥστε

[d] τῶν C. [e] μὴ om. pr. A, supra versum ponit B. [f] ὑπάρχειν] μὴ ὑπάρχειν C. [g] ἐπὶ τὸ πολὺ C. [h] τις] τις ἐστιν C.

τὸν ἔσχατον ἐν ὅλῳ εἶναι τῷ μέσῳ καὶ τὸν μέσον ἐν ὅλῳ τῷ πρώτῳ ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀνάγκη τῶν ἄκρων εἶναι συλλογισμὸν τέλειον. Καλῶ δὲ μέσον μὲν ὃ καὶ αὐτὸ ἐν ἄλλῳ καὶ 3
ἄλλο ἐν τούτῳ ἐστίν, ὃ καὶ τῇ θέσει γίνεται μέσον· ἄκρα δὲ τὸ αὐτό τε ἐν ἄλλῳ ὂν καὶ ἐν ᾧ ἄλλο ἐστίν. Εἰ γὰρ τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Β καὶ τὸ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ, ἀνάγκη τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Γ κατηγορεῖσθαι· πρότερον γὰρ εἴρηται πῶς τὸ κατὰ παντὸς λέγομεν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Α κατὰ μηδενὸς τοῦ Β, τὸ δὲ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ, ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρξει. Εἰ δὲ τὸ μὲν πρῶτον παντὶ 4
τῷ μέσῳ ὑπάρχει, τὸ δὲ μέσον μηδενὶ τῷ ἐσχάτῳ ὑπάρχει, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς τῶν ἄκρων· οὐδὲν γὰρ ἀναγκαῖον συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι· καὶ γὰρ παντὶ καὶ μηδενὶ ἐνδέχεται τὸ πρῶτον τῷ ἐσχάτῳ ὑπάρχειν, ὥστε οὔτε τὸ κατὰ μέρος οὔτε τὸ καθόλου γίνεται ἀναγκαῖον· μηδενὸς δὲ ὄντος ἀναγκαίου διὰ τούτων οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ὅροι τοῦ 5
παντὶ ὑπάρχειν ζῷον—ἄνθρωπος—ἵππος, τοῦ μηδενὶ ζῷον—ἄνθρωπος—λίθος. Οὐδ' ὅταν μήτε τὸ πρῶτον τῷ μέσῳ μήτε τὸ μέσον τῷ ἐσχάτῳ μηδενὶ ὑπάρχῃ, οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμός. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ἐπιστήμη—γραμμή—ἰατρική, 6
τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἐπιστήμη—γραμμή—μονάς. Καθόλου μὲν [i] οὖν ὄντων τῶν ὅρων, δῆλον ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότε ἔσται καὶ πότε οὐκ ἔσται συλλογισμός, καὶ ὅτι ὄντος τε συλλογισμοῦ τοὺς ὅρους ἀναγκαῖον ἔχειν ὡς εἴπομεν, ἄν θ' οὕτως ἔχωσιν, ὅτι ἔσται συλλογισμός.

Εἰ δ' ὁ μὲν καθόλου τῶν ὅρων ὁ δ' ἐν μέρει πρὸς τὸν 7
ἕτερον, ὅταν μὲν τὸ καθόλου τεθῇ πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον ἢ κατηγορικὸν ἢ στερητικόν, τὸ δὲ ἐν μέρει πρὸς τὸ ἔλαττον κατηγορικόν, ἀνάγκη συλλογισμὸν εἶναι τέλειον, ὅταν δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον ἢ καὶ ἄλλως πως ἔχωσιν οἱ ὅροι, ἀδύνατον. Λέγω δὲ μεῖζον μὲν ἄκρον ἐν ᾧ τὸ μέσον ἐστίν, ἔλαττον δὲ 8
τὸ ὑπὸ τὸ μέσον ὄν. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ. Οὐκοῦν εἰ ἔστι [k] παντὸς κατηγορεῖ-

[i] οὖν om. C. [k] παντὸς] πάντως κατὰ παντὸς C.

σθαι τὸ ἐν ἀρχῇ λεχθέν, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν.
9 Καὶ εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ,
ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ὥρισται γὰρ καὶ τὸ
κατὰ μηδενὸς πῶς λέγομεν· ὥστε ἔσται συλλογισμὸς τέ-
λειος. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἀδιόριστον εἴη τὸ Β Γ, κατηγο-
ρικὸν [l] ὄν· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται συλλογισμὸς ἀδιορίστου τε
10 καὶ ἐν μέρει ληφθέντος. Ἐὰν δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον
τὸ καθόλου τεθῇ [m] ἢ κατηγορικὸν ἢ στερητικόν, οὐκ ἔσται
συλλογισμός, οὔτε καταφατικοῦ [n] οὔτε ἀποφατικοῦ οὔτε
ἀδιορίστου [o] ἢ κατὰ μέρος ὄντος, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τινὶ τῷ
Β ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει·
ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ἀγαθόν—ἕξις—φρόνησις, τοῦ μὴ ὑπάρ-
11 χειν ἀγαθόν—ἕξις—ἀμαθία. Πάλιν εἰ τὸ μὲν Β μηδενὶ
τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Β ἢ ὑπάρχει [p] ἢ μὴ ὑπάρχει ἢ μὴ
παντὶ ὑπάρχει, οὐδ᾽ οὕτως ἔσται συλλογισμός. [q] Ὅροι λευ-
κόν—ἵππος—[r] κύκνος, λευκόν—ἵππος—κόραξ. Οἱ αὐτοὶ
δὲ καὶ εἰ τὸ Α Β [s] ἀδιόριστον. Οὐδ᾽ ὅταν τὸ μὲν πρὸς τῷ
μείζονι ἄκρῳ καθόλου γένηται ἢ κατηγορικὸν ἢ στερητικόν,
τὸ δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι στερητικὸν κατὰ μέρος, [t] οὐκ ἔσται
συλλογισμὸς ἀδιορίστου τε καὶ ἐν μέρει ληφθέντος, οἷον εἰ
τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ [v] μή, ἢ
[w] εἰ μὴ παντὶ ὑπάρχει· ᾧ γὰρ ἄν τινι μὴ ὑπάρχῃ τὸ μέσον,
12 τούτῳ καὶ παντὶ καὶ οὐδενὶ ἀκολουθήσει τὸ πρῶτον. Ὑπο-
κείσθωσαν γὰρ [x] οἱ ὅροι ζῷον—ἄνθρωπος—λευκόν· εἶτα καὶ
ὧν μὴ κατηγορεῖται λευκῶν ὁ ἄνθρωπος, εἰλήφθω κύκνος καὶ
χιών· οὐκοῦν τὸ ζῷον τοῦ μὲν παντὸς κατηγορεῖται, τοῦ δὲ
οὐδενός, ὥστε οὐκ ἔσται συλλογισμός. Πάλιν τὸ μὲν Α μη-
δενὶ [y] τῷ Β ὑπαρχέτω, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπαρχέτω· καὶ
οἱ ὅροι ἔστωσαν ἄψυχον—ἄνθρωπος—λευκόν· εἶτα εἰλή-
φθωσαν, ὧν μὴ κατηγορεῖται λευκῶν ὁ ἄνθρωπος, κύκνος καὶ

[l] ὂν om. C. [m] prius ἢ om. C. [n] οὔτε ἀδ.] τοῦ ἀδ. editi. [o] ἢ] τοῦ C. et corr. B. [p] prius ἢ om. C. [q] ὅροι] ὅροι τοῦ μὲν ὑπάρχειν C. [r] κύκνος] κύκνος· τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν C. [s] ἀδιόριστον εἴη C. [t] οὐκ—ληφθέντος rc. A. supra lituram. [v] μή] μὴ ὑπάρχει C. [w] εἰ om. C. [x] οἱ om. C. [y] ὑπαρχέτω τῷ β C.

χιών· τὸ γὰρ ἄψυχον τοῦ μὲν παντὸς κατηγορεῖται, τοῦ δὲ οὐδενός. Ἔτι ἐπεὶ ἀδιόριστον τὸ τινὶ τῷ Γ τὸ Β μὴ ὑπάρ- 13
χειν, ἀληθεύεται δέ, καὶ εἰ μηδενὶ ὑπάρχει καὶ εἰ μὴ παντί, ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει, ληφθέντων δὲ τοιούτων ὅρων ὥστε μηδενὶ ὑπάρχειν οὐ γίνεται συλλογισμός (τοῦτο γὰρ εἴρηται πρότερον), φανερὸν οὖν ὅτι [z] τῷ οὕτως ἔχειν τοὺς ὅρους οὐκ ἔσται [a] συλλογισμός· ἦν γὰρ ἂν καὶ ἐπὶ τούτων. Ὁμοίως 14
δὲ δειχθήσεται [b] καὶ εἰ τὸ καθόλου τεθείη στερητικόν. Οὐδέ [c] γ' ἐὰν ἄμφω τὰ διαστήματα κατὰ [d] μέρος ᾖ κατηγορικῶς ἢ στερητικῶς, ἢ τὸ μὲν κατηγορικῶς τὸ δὲ στερητικῶς λέγηται, ἢ τὸ μὲν ἀδιόριστον τὸ δὲ διωρισμένον, ἢ ἄμφω ἀδιόριστα, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς. Ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων ζῷον—λευκόν—ἵππος, ζῷον—λευκόν—λίθος.

Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὡς ἐὰν ᾖ συλλογισμὸς ἐν 15
τούτῳ τῷ σχήματι κατὰ μέρος, ὅτι ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως ἔχειν ὡς εἴπομεν· ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐδαμῶς γίνεται. Δῆλον δὲ [e] καὶ ὅτι πάντες οἱ ἐν αὐτῷ συλλογισμοὶ τέλειοί εἰσι· πάντες γὰρ ἐπιτελοῦνται διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ληφθέντων. Καὶ ὅτι πάντα τὰ προβλήματα δείκνυται διὰ τούτου τοῦ σχήματος· καὶ γὰρ τὸ παντὶ καὶ [f] τὸ μηδενὶ καὶ τὸ τινὶ καὶ τὸ μή τινι ὑπάρχειν. Καλῶ δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα πρῶτον.

Ὅταν δὲ τὸ αὐτὸ τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχῃ, ἢ 5
ἑκατέρῳ παντὶ ἢ μηδενί, τὸ μὲν σχῆμα τὸ τοιοῦτον καλῶ δεύτερον, μέσον δὲ ἐν αὐτῷ λέγω τὸ κατηγορούμενον ἀμφοῖν, ἄκρα δὲ καθ' ὧν λέγεται τοῦτο, μεῖζον δὲ ἄκρον τὸ πρὸς τῷ μέσῳ κείμενον, [g] ἔλαττον δὲ τὸ πορρωτέρω τοῦ μέσου. Τίθεται δὲ τὸ μέσον ἔξω μὲν τῶν ἄκρων, πρῶτον δὲ τῇ θέσει. Τέλειος μὲν οὖν οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς ἐν τούτῳ 2
τῷ σχήματι, δυνατὸς δ' ἔσται καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων. Καθόλου [h] μὲν οὖν ὄντων ἔσται συλλογι-

[z] τῷ—ὅρους] οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων C. [a] συλλογισμὸς οὐδαμῶς· ἦν C. [b] καὶ εἰ] κἂν A.B. [c] γ' om. C, corr. habet A. [d] μέρος ᾖι ἢ C. [e] καὶ ὅτι] ὅτι καὶ C. [f] τὸ ante μηδενὶ om. A.B. [g] ἔλαττον—μέσου om. pr. B. [h] μὲν ὄντων τῶν ὅρων ἔσται C.

σμός, ὅταν τὸ μέσον τῷ μὲν παντὶ [i] τῷ δὲ [k] μηδενὶ ὑπάρχῃ, [l] ἂν πρὸς ὁποτερῳοῦν ᾖ τὸ στερητικόν· ἄλλως δ' οὐδαμῶς. Κατηγορείσθω γὰρ τὸ Μ τοῦ μὲν Ν μηδενός, τοῦ δὲ Ξ παν-
3 τός. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδενὶ τῷ Μ ὑπάρξει τὸ Ν· τὸ δέ γε Μ παντὶ τῷ Ξ ὑπέκειτο· ὥστε τὸ Ν οὐδενὶ τῷ Ξ· τοῦτο γὰρ δέδεικται [m] πρότερον. Πάλιν εἰ τὸ Μ τῷ μὲν Ν παντὶ τῷ [n] δὲ Ξ μηδενί, [o] οὐδὲ τὸ Ξ τῷ Ν οὐδενὶ
4 ὑπάρξει. [p] Εἰ γὰρ τὸ Μ οὐδενὶ τῷ Ξ, οὐδὲ τὸ Ξ οὐδενὶ τῷ Μ· τὸ δέ γε Μ παντὶ τῷ Ν ὑπῆρχεν· [q] τὸ ἄρα Ξ οὐδενὶ τῷ Ν ὑπάρξει· γεγένηται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα. Ἐπεὶ δὲ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Ν οὐδενὶ τῷ Ξ ὑπάρξει,
5 ὥστ' ἔσται ὁ αὐτὸς συλλογισμός. Ἔστι δὲ δεικνύναι ταῦτα καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον [r] ἄγοντας. Ὅτι μὲν οὖν γίνεται συλλογισμὸς οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων, φανερόν, ἀλλ' οὐ τέλειος· οὐ γὰρ μόνον ἐκ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιτελεῖται τὸ ἀναγκαῖον. Ἐὰν δὲ τὸ Μ παντὸς τοῦ Ν καὶ τοῦ Ξ κατηγορῆται, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν οὐσία—ζῷον—ἄνθρωπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν οὐσία—ζῷον—
6 ἀριθμός· μέσον οὐσία. Οὐδ' ὅταν μήτε τοῦ Ν μήτε τοῦ Ξ μηδενὸς κατηγορῆται τὸ Μ. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν γραμμή—ζῷον—ἄνθρωπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν γραμμή—ζῷον—λίθος. Φανερὸν οὖν ὅτι ἂν ᾖ συλλογισμὸς καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, ἀνάγκη τοὺς ὅρους ἔχειν ὡς ἐν ἀρχῇ εἴπομεν· ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐ γίνεται τὸ ἀναγκαῖον.

7 Ἐὰν δὲ πρὸς τὸν ἕτερον ᾖ καθόλου τὸ μέσον, ὅταν μὲν πρὸς τὸν μείζω γένηται καθόλου ἢ κατηγορικῶς ἢ στερητικῶς, πρὸς δὲ τὸν ἐλάττω κατὰ μέρος καὶ ἀντικειμένως τῷ καθόλου (λέγω δὲ τὸ ἀντικειμένως, εἰ μὲν τὸ καθόλου στερητικόν, τὸ ἐν μέρει καταφατικόν· εἰ δὲ κατηγορικὸν τὸ καθόλου, τὸ ἐν μέρει στερητικόν), ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογι-

[i] τὸ δὲ pr. B. [k] οὐδενὶ C. [l] ἐὰν C. [m] πρότερον] πρότερον εἰ γὰρ τὸ μ οὐδενὶ τῷ ξ οὐδὲ τὸ ξ μηδενὶ τῷ μ A.B.C, sed B. εἰ γὰρ corr. [n] δὲ Ξ et infra τὸ Ξ] δὲ ν et τὸ ν C. [o] οὐδὲ—παντὶ τῷ rc. supra lituram A. [p] εἰ—τῷ Μ om. B. [q] τὸ ἄρα] ὥστε τὸ C. [r] ἀπάγοντας C.

σμὸν στερητικὸν κατὰ μέρος. Εἰ γὰρ τὸ Μ τῷ μὲν Ν 8
μηδενὶ τῷ δὲ Ξ τινὶ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Ν τινὶ τῷ Ξ μὴ
ὑπάρχειν. Ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδενὶ τῷ
Μ ὑπάρξει τὸ Ν· τὸ δέ γε Μ [s] ὑπέκειτο τινὶ τῷ Ξ ὑπάρ-
χειν· ὥστε τὸ Ν τινὶ [t] τῷ Ξ οὐχ [v] ὑπάρξει· γίνεται γὰρ
συλλογισμὸς διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. Πάλιν εἰ τῷ μὲν 9
Ν παντὶ [w] τὸ Μ, τῷ δὲ Ξ τινὶ μὴ [x] ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Ν
τινὶ τῷ Ξ μὴ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ παντὶ [y] ὑπάρχει, κατηγορεῖ-
ται δὲ καὶ τὸ Μ παντὸς τοῦ Ν, ἀνάγκη τὸ Μ παντὶ τῷ Ξ
ὑπάρχειν· ὑπέκειτο δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. Καὶ εἰ τὸ Μ τῷ 10
μὲν Ν παντὶ ὑπάρχει τῷ δὲ Ξ μὴ παντί, ἔσται συλλογισμὸς
ὅτι οὐ παντὶ τῷ Ξ τὸ Ν· ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτή. Ἐὰν δὲ τοῦ
μὲν Ξ [z] παντὸς τοῦ δὲ Ν μὴ παντὸς κατηγορῆται, οὐκ ἔσται
συλλογισμός. Ὅροι ζῷον—οὐσία—κόραξ, ζῷον—λευκόν
—κόραξ. Οὐδ' ὅταν τοῦ μὲν Ξ μηδενός, τοῦ δὲ Ν τινός.
Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ζῷον—οὐσία—μονάς, [a] τοῦ μὴ ὑπάρ-
χειν ζῷον—οὐσία—ἐπιστήμη.

Ὅταν μὲν οὖν ἀντικείμενον ᾖ τὸ καθόλου τῷ κατὰ μέρος, 11
εἴρηται πότ' ἔσται καὶ πότ' οὐκ ἔσται συλλογισμός· ὅταν
δὲ ὁμοιοσχήμονες ὦσιν αἱ προτάσεις, οἷον ἀμφότεραι στερη-
τικαὶ ἢ καταφατικαί, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμός. Ἔστω-
σαν γὰρ πρῶτον στερητικαί, καὶ τὸ καθόλου κείσθω πρὸς
τὸ μεῖζον ἄκρον, οἷον τὸ Μ τῷ μὲν Ν μηδενὶ [b] τῷ δὲ Ξ τινὶ
μὴ ὑπαρχέτω· ἐνδέχεται δὴ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ τῷ Ξ τὸ Ν
ὑπάρχειν. Ὅροι τοῦ μὲν μὴ ὑπάρχειν μέλαν—χιών—ζῷον· 12
τοῦ δὲ παντὶ ὑπάρχειν οὐκ ἔστι [c] λαβεῖν, εἰ τὸ Μ τῷ Ξ τινὶ
μὲν ὑπάρχει τινὶ δὲ [d] μή. Εἰ γὰρ παντὶ τῷ Ξ τὸ Ν, τὸ δὲ
Μ [e] μηδενὶ τῷ Ν, τὸ Μ οὐδενὶ τῷ Ξ [f] ὑπάρξει· ἀλλ' ὑπέ-
κειτο [g] τινὶ ὑπάρχειν. Οὕτω μὲν οὖν οὐκ ἐγχωρεῖ λαβεῖν
ὅρους, ἐκ δὲ τοῦ ἀδιορίστου δεικτέον· ἐπεὶ γὰρ ἀληθεύεται

[s] ὑπόκειται B.C. [t] τῷ Ξ οὐχ] τῶν ξ οὐχ A.B. [v] ὑπάρχει C. [w] τὸ] τῷ C. [x] ὑπάρχῃ A.B. [y] ὑπάρξει C. [z] παντὸς τὸ μ τοῦ C. [a] τοῦ δὲ μὴ C. [b] τὸ δὲ A. [c] λαβεῖν ὅρους εἰ C. [d] μὴ ὑπάρχει. Εἰ C. [e] οὐδενὶ C. [f] ὑπάρχει C. [g] τινὶ μὴ ὑπάρχειν C.

τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν τὸ Μ τῷ Ξ καὶ εἰ μηδενὶ ὑπάρχει, μηδενὶ δὲ ὑπάρχοντος οὐκ ἦν συλλογισμός, φανερὸν ὅτι οὐδὲ
13 νῦν ἔσται. Πάλιν ἔστωσαν κατηγορικαί, καὶ τὸ καθόλου κείσθω ὁμοίως, οἷον τὸ Μ τῷ μὲν Ν παντὶ τῷ δὲ Ξ τινὶ ὑπαρχέτω. Ἐνδέχεται δὴ τὸ Ν τῷ Ξ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ὅροι τοῦ μηδενὶ ὑπάρχειν λευκόν—κύκνος—λίθος· [h] τοῦ δὲ παντὶ οὐκ ἔσται λαβεῖν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
14 ἥνπερ πρότερον, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀδιορίστου δεικτέον. Εἰ δὲ τὸ καθόλου πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐστί, καὶ τὸ Μ τῷ μὲν Ξ μηδενὶ τῷ δὲ Ν τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἐνδέχεται τὸ Ν τῷ Ξ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—κόραξ, τοῦ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—λίθος—κόραξ. Εἰ δὲ κατηγορικαὶ αἱ προτάσεις, ὅροι τοῦ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—
15 ζῷον—[i] χιών, [k] τοῦ ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—κύκνος. Φανερὸν οὖν, [l] ὅταν ὁμοιοσχήμονες ὦσιν αἱ προτάσεις καὶ ἡ μὲν καθόλου ἡ δ' ἐν μέρει, ὅτι οὐδαμῶς γίνεται συλλογισμός. Ἀλλ' οὐδ' εἴ τινι ἑκατέρῳ ὑπάρχει [m] ἢ μὴ ὑπάρχει, ἢ τῷ μὲν τῷ δὲ μή, ἢ μηδετέρῳ παντί, ἢ ἀδιορίστως. Ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων λευκόν—ζῷον—ἄνθρωπος, λευκόν—ζῷον—ἄψυχον.

16 Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ἐάν τε οὕτως ἔχωσιν οἱ ὅροι πρὸς ἀλλήλους ὡς ἐλέχθη, γίνεται συλλογισμὸς ἐξ ἀνάγκης, [n] ἄν τ' ᾖ συλλογισμός, ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως ἔχειν. Δῆλον δὲ [o] καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς εἰσὶν οἱ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι συλλογισμοί (πάντες γὰρ ἐπιτελοῦνται προσλαμβανομένων τινῶν, ἃ ἢ ἐνυπάρχει τοῖς ὅροις ἐξ ἀνάγκης ἢ τίθενται ὡς ὑποθέσεις, οἷον ὅταν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικνύωμεν), καὶ ὅτι οὐ γίνεται καταφατικὸς συλλογισμὸς διὰ τούτου τοῦ σχήματος, [p] ἀλλὰ πάντες στερητικοί, καὶ οἱ καθόλου καὶ οἱ κατὰ μέρος.

6 Ἐὰν δὲ τῷ αὐτῷ τὸ μὲν παντὶ τὸ δὲ μηδενὶ ὑπάρχῃ, ἢ

[h] τὸ C. [i] χιών—ζῷον om. pr. C. [k] τοῦ] τοῦ δὲ rc. C. [l] ὅτι ἐὰν C. [m] ἢ μὴ ὑπάρχει om. B. [n] ἐὰν C. [o] ὅτι καὶ C. [p] ἀλλ' ἅπαντες C.

ἄμφω παντὶ ἢ μηδενί, τὸ μὲν σχῆμα τὸ [q]τοιοῦτον καλῶ
τρίτον, μέσον δ᾽ ἐν αὐτῷ λέγω καθ᾽ οὗ ἄμφω τὰ κατηγο-
ρούμενα, ἄκρα δὲ τὰ κατηγορούμενα, μεῖζον δ᾽ ἄκρον τὸ
πορρώτερον τοῦ μέσου, ἔλαττον δὲ τὸ ἐγγύτερον Τίθεται
δὲ τὸ μέσον ἔξω μὲν τῶν ἄκρων, ἔσχατον δὲ τῇ θέσει. Τέ- 2
λειος μὲν οὖν οὐ γίνεται συλλογισμὸς οὐδ᾽ ἐν τούτῳ τῷ σχή-
ματι, δυνατὸς δ᾽ ἔσται καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου [r]τῶν
ὅρων ὄντων πρὸς τὸ μέσον. Καθόλου μὲν οὖν ὄντων, ὅταν
καὶ τὸ Π καὶ τὸ Ρ παντὶ τῷ Σ ὑπάρχῃ, ὅτι τινὶ τῷ Ρ τὸ
Π ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης· ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ κατηγορι-
κόν, ὑπάρξει τὸ Σ τινὶ τῷ Ρ, ὥστ᾽ ἐπεὶ τῷ μὲν Σ παντὶ τὸ
Π, τῷ δὲ Ρ τινὶ τὸ Σ, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρχειν·
γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. Ἔστι 3
δὲ καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ [s]τῷ ἐκθέσθαι ποιεῖν τὴν ἀπό-
δειξιν· εἰ γὰρ ἄμφω παντὶ τῷ Σ ὑπάρχει, [t]ἂν ληφθῇ τι τῶν
Σ οἷον τὸ Ν, τούτῳ καὶ τὸ Π καὶ τὸ Ρ [v]ὑπάρξει, ὥστε τινὶ
τῷ Ρ τὸ Π [v]ὑπάρξει. Καὶ [w]ἂν τὸ μὲν Ρ παντὶ τῷ Σ, τὸ
δὲ Π μηδενὶ ὑπάρχῃ, ἔσται συλλογισμὸς ὅτι τὸ Π τινὶ τῷ
Ρ οὐχ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης· ὁ γὰρ αὐτὸς [x]τρόπος τῆς ἀπο-
δείξεως ἀντιστραφείσης τῆς Ρ Σ προτάσεως. Δειχθείη δ᾽ 4
ἂν καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου, καθάπερ ἐπὶ [y]τῶν πρότερον. Ἐὰν
δὲ τὸ μὲν Ρ [z]μηδενὶ τὸ δὲ Π παντὶ ὑπάρχῃ τῷ Σ, οὐκ ἔσται
συλλογισμός. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ζῷον—ἵππος—ἄνθρω-
πος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῷον—ἄψυχον—ἄνθρωπος. Οὐδ᾽ 5
ὅταν ἄμφω κατὰ μηδενὸς τοῦ Σ λέγηται, οὐκ ἔσται συλλο-
γισμός. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ζῷον—ἵππος—ἄψυχον, τοῦ
μὴ ὑπάρχειν ἄνθρωπος—ἵππος—ἄψυχον· μέσον ἄψυχον.
Φανερὸν οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότ᾽ ἔσται καὶ πότ᾽
οὐκ ἔσται συλλογισμὸς καθόλου τῶν ὅρων ὄντων. Ὅταν 6
μὲν γὰρ ἀμφότεροι οἱ ὅροι [a]ὦσι κατηγορικοί, ἔσται συλλο-
γισμὸς ὅτι τινὶ ὑπάρχει τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ, ὅταν δὲ στερη-

[q] τοιοῦτο B. [r] μὲν ὄντων τῶν ὅρων C. [s] τῷ] τοῦ corr. C. [t] ἐὰν C.
[v] ὑπάρχει A. [w] ἐὰν C. [x] τρόπος ἔσται τῆς C. [y] τῶν] τοῦ C.
[z] μηδενὶ τὸ σ τὸ C. [a] τεθῶσι C.

F 4

τικοί, οὐκ ἔσται. Ὅταν δ' ὁ μὲν ᾖ στερητικὸς ὁ δὲ κατα-
φατικός, ἐὰν μὲν ὁ μείζων γένηται στερητικὸς [b]ἅτερος δὲ
καταφατικός, ἔσται συλλογισμὸς ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει τὸ
ἄκρον τῷ ἄκρῳ, ἐὰν δ' ἀνάπαλιν, οὐκ ἔσται.
7 Ἐὰν δ' ὁ μὲν ᾖ καθόλου πρὸς τὸ μέσον ὁ δ' ἐν μέρει,
κατηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοῖν ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογι-
σμόν, ἂν ὁποτεροσοῦν ᾖ καθόλου τῶν ὅρων. Εἰ γὰρ τὸ μὲν
Ρ παντὶ τῷ [c]Σ τὸ δὲ Π τινί, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρ-
χειν. Ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ καταφατικόν, ὑπάρξει τὸ
Σ τινὶ τῷ Π, ὥστ' ἐπεὶ τὸ μὲν Ρ παντὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Σ τινὶ
τῷ Π, καὶ τὸ Ρ τινὶ τῷ Π ὑπάρξει· [d]ὥστε τὸ Π τινὶ τῷ
8 Ρ. Πάλιν εἰ τὸ μὲν Ρ τινὶ τῷ Σ τὸ δὲ Π παντὶ ὑπάρχει,
ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρχειν· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος τῆς
ἀποδείξεως. Ἔστι δ' ἀποδεῖξαι καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ τῇ
9 ἐκθέσει, καθάπερ [e]ἐπὶ τῶν προτέρων. Ἐὰν δ' ὁ μὲν ᾖ κατη-
γορικὸς ὁ δὲ στερητικός, καθόλου δὲ ὁ κατηγορικός, ὅταν
μὲν ὁ ἐλάττων ᾖ κατηγορικός, ἔσται συλλογισμός. Εἰ γὰρ
τὸ Ρ παντὶ τῷ [f]Σ, τὸ δὲ Π τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Π
τινὶ τῷ Ρ μὴ ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ παντί, καὶ τὸ Ρ παντὶ τῷ
Σ καὶ τὸ Π παντὶ τῷ Σ ὑπάρξει· ἀλλ' οὐχ [g]ὑπῆρχεν.
10 Δείκνυται δὲ καὶ ἄνευ τῆς ἀπαγωγῆς, ἐὰν ληφθῇ τι τῶν Σ
ᾧ τὸ Π μὴ ὑπάρχει. Ὅταν δ' ὁ μείζων ᾖ [h]κατηγορικός,
οὐκ ἔσται συλλογισμός, οἷον εἰ τὸ μὲν Π παντὶ τῷ Σ, τὸ
δὲ Ρ τινὶ τῷ Σ μὴ ὑπάρχει. Ὅροι τοῦ παντὶ ὑπάρχειν
11 ἔμψυχον—ἄνθρωπος—ζῷον. Τοῦ δὲ μηδενὶ οὐκ ἔστι λα-
βεῖν ὅρους, εἰ τινὶ μὲν ὑπάρχει τῷ Σ τὸ Ρ, τινὶ δὲ μή· εἰ
γὰρ παντὶ τὸ Π τῷ Σ ὑπάρχει, τὸ δὲ Ρ τινὶ τῷ Σ, καὶ τὸ
Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρξει· ὑπέκειτο δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ἀλλ'
ὥσπερ ἐν τοῖς πρότερον ληπτέον· [i]ἀδιορίστου γὰρ ὄντος τοῦ
τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ τὸ μηδενὶ ὑπάρχον ἀληθὲς εἰπεῖν τινὶ

[b] ὁ ἕτερος A.C. [c] σ ὑπάρχει, τὸ C. [d] ὥστε καὶ τὸ C. et corr. B.
[e] ἐπὶ] καὶ ἐπὶ C. [f] σ ὑπάρχει, τὸ C. [g] ὑπῆρχε παντί. Δείκνυται C.
[h] κατηγορικός, ὁ δ' ἐλάττων μερικὸς στερητικός, οὐκ rc. A.B. [i] ἀορί-
στου A.

μὴ ὑπάρχειν· μηδενὶ δὲ [k] ὑπάρχοντος [l] οὐκ ἦν συλλογισμός.
Φανερὸν [m] οὖν ὅτι οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ἐὰν δ' ὁ στε- 12
ρητικὸς ᾖ καθόλου τῶν ὅρων, ὅταν μὲν ὁ μείζων ᾖ στερητικὸς
[n] ὁ δὲ ἐλάττων κατηγορικός, ἔσται συλλογισμός. Εἰ γὰρ
τὸ Π μηδενὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Ρ τινὶ ὑπάρχει τῷ Σ, τὸ Π τινὶ
τῷ Ρ οὐχ ὑπάρξει· πάλιν γὰρ ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς
Ρ Σ προτάσεως ἀντιστραφείσης. Ὅταν δὲ ὁ ἐλάττων ᾖ
στερητικός, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν 13
ζῷον—ἄνθρωπος—ἄγριον, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῷον—ἐπι-
στήμη—ἄγριον· [o] μέσον ἀμφοῖν τὸ ἄγριον. Οὐδ' ὅταν
ἀμφότεροι στερητικοὶ τεθῶσιν, ᾖ δ' ὁ μὲν καθόλου ὁ δ' ἐν
μέρει. [p] Ὅροι ὅταν ὁ [q] ἐλάττων ᾖ καθόλου πρὸς τὸ μέσον,
ζῷον — ἐπιστήμη — [r] ἄγριον, ζῷον — ἄνθρωπος — ἄγριον.
ὅταν δ' ὁ [s] μείζων, τοῦ μὲν μὴ ὑπάρχειν κόραξ—χιών—
λευκόν. Τοῦ δ' ὑπάρχειν οὐκ ἔστι λαβεῖν, εἰ τὸ Ρ τινὶ μὲν 14
ὑπάρχει τῷ Σ, τινὶ δὲ μὴ ὑπάρχει. Εἰ γὰρ τὸ Π παντὶ
τῷ Ρ, τὸ δὲ Ρ τινὶ τῷ Σ, καὶ τὸ Π τινὶ τῷ [t] Σ· ὑπέκειτο
δὲ μηδενί. Ἀλλ' ἐκ τοῦ [v] ἀδιορίστου δεικτέον. Οὐδ' [w] ἂν 15
ἑκάτερος τινὶ τῷ μέσῳ ὑπάρχῃ [x] ἢ μὴ ὑπάρχῃ, ἢ ὁ μὲν ὑπάρ-
χῃ ὁ δὲ μὴ ὑπάρχῃ, ἢ ὁ μὲν τινὶ ὁ δὲ μὴ παντί, ἢ ἀδιορίστως,
οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς. Ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων
ζῷον—ἄνθρωπος—λευκόν, ζῷον—ἄψυχον—λευκόν.

Φανερὸν οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότ' ἔσται καὶ 16
πότ' οὐκ ἔσται συλλογισμός, καὶ ὅτι ἐχόντων τε τῶν ὅρων
ὡς ἐλέχθη γίνεται συλλογισμὸς ἐξ ἀνάγκης, [y] ἄν τ' ᾖ συλλο-
γισμός, ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως ἔχειν. Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι 17
πάντες ἀτελεῖς εἰσὶν οἱ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι συλλογισμοί
(πάντες γὰρ τελειοῦνται προσλαμβανομένων τινῶν) καὶ ὅτι
[z] συλλογίσασθαι τὸ καθόλου διὰ τούτου τοῦ σχήματος οὐκ
[a] ἔσται, [b] οὔτε στερητικὸν οὔτε καταφατικόν.

[k] ὑπάρχοντι pr. C. [l] οὐκ ἦν συλλογισμός om. C. [m] οὖν om. A.B. [n] ὁ δὲ ἐλάττων κατηγορικὸς om. A. [o] μέσον ἐν ἀμφοῖν A.B. [p] ὅροι τοῦ μὴ ὑπάρχειν ὅταν C. et rc. A. [q] ἐλάσσων C. [r] ἄγριον, τοῦ ὑπάρχειν ζῷιον C. [s] μεῖζων ἦι καθόλου, τοῦ C. [t] σ ὑπάρξει· ὑπέκειτο C. [v] ἀορίστου A. [w] ἐὰν B. [x] ἢ ὁ — μὴ ὑπάρχῃ om. B.C. [y] ἐάν C. [z] τὸ καθόλου συλλογίσασθαι C. [a] ἔστιν C. [b] οὐδὲ A.

7 Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν, ὅταν μὴ γί-
νηται συλλογισμός, κατηγορικῶν μὲν ἢ στερητικῶν ἀμφοτέ-
ρων [c] ὄντων τῶν ὅρων οὐδὲν ὅλως γίνεται ἀναγκαῖον, κατη-
γορικοῦ δὲ καὶ στερητικοῦ, καθόλου ληφθέντος τοῦ στερη-
τικοῦ ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς τοῦ ἐλάττονος ἄκρου πρὸς
τὸ μεῖζον, οἷον εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ἢ τινί, τὸ δὲ Β
μηδενὶ τῷ Γ· ἀντιστρεφομένων γὰρ τῶν προτάσεων ἀνάγκη
2 τὸ Γ τινὶ τῷ Α μὴ ὑπάρχειν. ʽΟμοίως δὲ [d] κἀπὶ τῶν ἑτέρων
σχημάτων· ἀεὶ γὰρ γίνεται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς συλλο-
γισμός. Δῆλον δὲ [e] καὶ ὅτι τὸ ἀδιόριστον ἀντὶ τοῦ κατηγο-
ρικοῦ τοῦ ἐν μέρει τιθέμενον τὸν αὐτὸν [f] ποιήσει συλλογι-
σμὸν ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν.

3 Φανερὸν δὲ καὶ [g] ὅτι πάντες οἱ ἀτελεῖς συλλογισμοὶ τε-
λειοῦνται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. ʼΗ γὰρ δεικτικῶς ἢ
διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαίνονται πάντες· ἀμφοτέρως δὲ γίνεται
τὸ πρῶτον σχῆμα, δεικτικῶς μὲν τελειουμένων, ὅτι διὰ τῆς
ἀντιστροφῆς ἐπεραίνοντο πάντες, ἡ δ' ἀντιστροφὴ τὸ πρῶ-
τον ἐποίει σχῆμα, διὰ δὲ τοῦ ἀδυνάτου δεικνυμένων, ὅτι τε-
θέντος τοῦ [h] ψευδοῦς ὁ συλλογισμὸς γίνεται διὰ τοῦ πρώτου
σχήματος, οἷον [i] ἐν τῷ τελευταίῳ σχήματι, εἰ τὸ Α καὶ τὸ
Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχει· εἰ
γὰρ μηδενί, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Α· ἀλλ'
ἦν παντί. ʽΟμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

4 ʼΈστι δὲ καὶ ἀναγαγεῖν πάντας τοὺς συλλογισμοὺς εἰς
τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς. Οἱ μὲν
γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ φανερὸν ὅτι δι' ἐκείνων τελειοῦνται, πλὴν
οὐχ ὁμοίως πάντες, ἀλλ' οἱ μὲν καθόλου τοῦ στερητικοῦ ἀν-
τιστραφέντος, τῶν δ' ἐν μέρει ἑκάτερος διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύ-
5 νατον ἀπαγωγῆς. Οἱ δ' ἐν τῷ πρώτῳ, οἱ κατὰ μέρος, ἐπι-
τελοῦνται μὲν καὶ δι' αὐτῶν, ἔστι δὲ καὶ διὰ τοῦ δευτέρου
σχήματος δεικνύναι εἰς ἀδύνατον ἀπάγοντας, οἷον εἰ τὸ Α
παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ [k] Γ. Εἰ

[c] ὄντων ἐπὶ μέρους τῶν rc. A, ὄντων καὶ ἐπὶ μέρους τῶν C. [d] καὶ ἐπὶ C. [e] ὅτι καὶ C. [f] ποιεῖ C. [g] ὅτι καὶ C. [h] ψεύδους B. [i] ἐν τῷ — τῷ β rc. supra lituram A. [k] γ ὑπάρξει. Εἰ C.

γὰρ μηδενί, τῷ δὲ Β παντί, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει· τοῦτο γὰρ ἴσμεν διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στερητικοῦ ἔσται ἡ ἀπόδειξις. Εἰ γὰρ τὸ Α 6
μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· εἰ γὰρ παντί, τῷ δὲ Β μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει· τοῦτο δ' ἦν τὸ μέσον σχῆμα. Ὥστ' ἐπεὶ οἱ μὲν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι συλλογισμοὶ πάντες ἀνάγονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ καθόλου συλλογισμούς, οἱ δὲ κατὰ μέρος ἐν τῷ πρώτῳ εἰς τοὺς ἐν τῷ μέσῳ, φανερὸν ὅτι καὶ οἱ κατὰ μέρος ἀναχθήσονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς. Οἱ δ' ἐν τῷ [l] τρίτῳ καθόλου 7
μὲν ὄντων τῶν ὅρων εὐθὺς ἐπιτελοῦνται δι' ἐκείνων τῶν συλλογισμῶν, ὅταν δ' ἐν μέρει ληφθῶσι, διὰ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν τῶν ἐν τῷ πρώτῳ [m] σχήματι· οὗτοι δὲ ἀνήχθησαν εἰς ἐκείνους, ὥστε καὶ οἱ ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι, [n] οἱ κατὰ μέρος. Φανερὸν οὖν ὅτι πάντες ἀναχθήσονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς.

Οἱ μὲν οὖν τῶν συλλογισμῶν ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν 8
δεικνύντες [o] εἴρηται πῶς ἔχουσι, καὶ καθ' ἑαυτοὺς οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχήματος καὶ πρὸς [p] ἀλλήλους οἱ ἐκ τῶν ἑτέρων.

Ἐπεὶ δ' ἕτερόν ἐστιν ὑπάρχειν τε καὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ- 8
χειν καὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν (πολλὰ γὰρ ὑπάρχει μέν, οὐ μέντοι ἐξ ἀνάγκης· τὰ δ' οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔθ' ὑπάρχει ὅλως, ἐνδέχεται δ' ὑπάρχειν), δῆλον ὅτι καὶ συλλογισμὸς ἑκάστου τούτων ἕτερος ἔσται, καὶ οὐχ ὁμοίως ἐχόντων τῶν ὅρων, ἀλλ' ὁ μὲν ἐξ ἀναγκαίων, ὁ δ' ἐξ ὑπαρχόντων, ὁ δ' ἐξ ἐνδεχομένων.

Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀναγκαίων σχεδὸν ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ 2
τῶν ὑπαρχόντων· ὡσαύτως γὰρ τιθεμένων τῶν ὅρων ἔν τε τῷ ὑπάρχειν καὶ τῷ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἔσται τε καὶ οὐκ ἔσται συλλογισμός, πλὴν διοίσει τῷ [q] προσ-

[l] τρίτῳ συλλογισμοὶ καθόλου C. [m] σχήματι ἀνάγονται εἰς τοὺς καθόλου. Οὗτοι C. [n] οἱ om. B. [o] εἴρηνται B.C. [p] ἄλλους A.B. [q] προκεῖσθαι A. et pr. C.

κεῖσθαι τοῖς ὅροις τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν.
3 Τό τε γὰρ στερητικὸν ὡσαύτως ἀντιστρέφει, καὶ τὸ ἐν ὅλῳ εἶναι καὶ τὸ κατὰ παντὸς ὁμοίως ἀποδώσομεν. ⁴Ἐν μὲν οὖν τοῖς ἄλλοις τὸν αὐτὸν τρόπον δειχθήσεται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς [r]τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν· ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι, ὅταν ᾖ [s]τὸ καθόλου καταφατικὸν τὸ δ' ἐν μέρει στερητικόν, καὶ πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ, [t]ὅταν τὸ μὲν καθόλου κατηγορικὸν τὸ δ' ἐν μέρει στερητικόν, οὐχ ὁμοίως ἔσται ἡ ἀπόδειξις, ἀλλ' ἀνάγκη ἐκθεμένους ᾧ τινὶ ἑκάτερον μὴ ὑπάρχει, κατὰ [v]τούτου ποιεῖν τὸν συλλογισμόν· ἔσται γὰρ ἀναγκαίως ἐπὶ τούτων· εἰ [w]δὲ κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος ἐστὶν ἀναγκαῖος, καὶ κατ' ἐκείνου τινός· τὸ γὰρ ἐκτεθὲν ὅπερ ἐκεῖνό τί ἐστιν. Γίνεται δὲ τῶν συλλογισμῶν ἑκάτερος ἐν τῷ οἰκείῳ σχήματι.

9 Συμβαίνει δέ ποτε καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως ἀναγκαίας οὔσης ἀναγκαῖον γίνεσθαι [x]τὸν συλλογισμόν, πλὴν οὐχ ὁποτέρας ἔτυχεν, ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τῷ Β ἐξ ἀνάγκης εἴληπται ὑπάρχον ἢ μὴ ὑπάρχον, τὸ δὲ Β τῷ Γ ὑπάρχον μόνον· οὕτως γὰρ εἰλημμένων τῶν προτάσεων ἐξ ἀνάγκης τὸ Α τῷ Γ ὑπάρξει ἢ οὐχ ὑπάρ-
2 ξει. ⁴Ἐπεὶ [y]γὰρ παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει [z]τὸ Α, τὸ δὲ Γ τι τῶν Β ἐστί, φανερὸν ὅτι καὶ [a]τὸ Γ ἐξ ἀνάγκης ἔσται θάτερον τούτων. Εἰ δὲ τὸ μὲν Α Β μή ἐστιν ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Β Γ ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται [b]τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Εἰ γὰρ [c]ἔσται, συμβήσεται τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης διά τε τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ τρίτου σχήματος. Τοῦτο δὲ ψεῦδος· ἐνδέχεται γὰρ
3 τοιοῦτον εἶναι τὸ Β ᾧ ἐγχωρεῖ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχειν. ⁴Ἔτι καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερὸν ὅτι οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, οἷον εἰ τὸ μὲν Α εἴη κίνησις, τὸ δὲ Β ζῷον, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ Γ ἄνθρωπος· ζῷον μὲν γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἀνάγκης ἐστί,

[r] τὸ] ὅτι τὸ C. [s] τὸ μὲν καθόλου C. [t] ὅταν ἦι τὸ C. [v] τοῦτο C.
[w] δὲ καὶ κατὰ B. [x] τὸν om. C. [y] γὰρ τὸ α παντὶ C. [z] τὸ α om. C.
[a] καὶ τὸ] καὶ τῶι A.C. et pr. B. [b] τὸ ante συμπ. om. C. [c] ἐστι A.B.

κινεῖται δὲ τὸ ζῷον οὐκ ἐξ ἀνάγκης, οὐδ' ὁ ἄνθρωπος. Ὁμοίως
δὲ καὶ εἰ στερητικὸν εἴη τὸ Α Β· ἡ γὰρ αὐτὴ ἀπόδειξις.
Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν, εἰ μὲν τὸ καθόλου ἐστὶν 4
ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον, εἰ δὲ τὸ
κατὰ μέρος, οὐκ ἀναγκαῖον, οὔτε [d] στερητικῆς οὔτε κατηγο-
ρικῆς οὔσης τῆς καθόλου προτάσεως. Ἔστω δὴ πρῶτον τὸ 5
καθόλου ἀναγκαῖον, καὶ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπαρχέτω ἐξ
ἀνάγκης, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω μόνον· ἀνάγκη δὴ τὸ
Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης· τὸ γὰρ Γ ὑπὸ τὸ Β
ἐστί, τῷ [e] δὲ Β παντὶ [f] τὸ Α [g] ὑπῆρχεν ἐξ ἀνάγκης. Ὁμοίως
δὲ καὶ εἰ στερητικὸς εἴη ὁ συλλογισμός· ἡ γὰρ αὐτὴ ἔσται
ἀπόδειξις. Εἰ δὲ τὸ κατὰ μέρος ἐστὶν ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται
τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον συμπίπτει,
καθάπερ οὐδ' ἐν τοῖς καθόλου συλλογισμοῖς. Ὁμοίως δὲ
κἀπὶ τῶν στερητικῶν. Ὅροι κίνησις—ζῷον—λευκόν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου σχήματος, εἰ μὲν ἡ στερητικὴ πρό- 10
τασίς ἐστιν ἀναγκαία, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον,
εἰ δ' ἡ κατηγορική, οὐκ ἀναγκαῖον. Ἔστω γὰρ πρῶτον ἡ
στερητικὴ ἀναγκαία, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ἐνδεχέσθω,
τῷ δὲ Γ ὑπαρχέτω μόνον. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ στε-
ρητικόν, οὐδὲ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ἐνδέχεται· τὸ δὲ Α παντὶ
τῷ Γ ὑπάρχει, ὥστ' οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ἐνδέχεται· τὸ γὰρ Γ
ὑπὸ τὸ Α ἐστίν. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Γ τεθῇ τὸ 2
στερητικόν· εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, οὐδὲ τὸ Γ
οὐδενὶ τῷ Α ἐγχωρεῖ· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, ὥστ'
οὐδενὶ τῶν Β τὸ Γ ἐνδέχεται· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα
πάλιν. Οὐκ [h] ἄρα οὐδὲ τὸ Β τῷ Γ. ἀντιστρέφει γὰρ ὁμοίως.
Εἰ δὲ ἡ κατηγορικὴ πρότασίς ἐστιν ἀναγκαία, οὐκ ἔσται τὸ
συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ 3
Β ἐξ ἀνάγκης, τῷ δὲ Γ μηδενὶ ὑπαρχέτω μόνον. Ἀντιστρα-
φέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ πρῶτον γίνεται σχῆμα· δέ-

[d] στερητικῆς—τῆς et sect. 5. τῷ Β—συλλογισμός rc. supra lituram A.
[e] δέ γε β rc. A. [f] τὸ α om. B. [g] ἐξ ἀνάγκης ὑπῆρχεν rc. A.
[h] ἄρα δὲ οὐδὲ C.

δεικται δ' ἐν τῷ πρώτῳ ὅτι μὴ ἀναγκαίας οὔσης τῆς πρὸς
[i]τὸ μεῖζον στερητικῆς οὐδὲ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον,
4 ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τούτων ἔσται ἐξ ἀνάγκης. Ἔτι δ' εἰ τὸ συμ-
πέρασμά ἐστιν ἀναγκαῖον, συμβαίνει τὸ Γ τινὶ τῷ Α μὴ
ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης. Εἰ γὰρ τὸ Β τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχει
ἐξ ἀνάγκης, οὐδὲ τὸ Γ τῷ Β οὐδενὶ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης. Τὸ
δέ [k]γε Β τινὶ τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν, εἴπερ καὶ τὸ Α παντὶ
5 τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπῆρχεν. Ὥστε τὸ Γ ἀνάγκη τινὶ τῷ Α
μὴ ὑπάρχειν. Ἀλλ' οὐδὲν κωλύει τὸ Α τοιοῦτον ληφθῆναι
ᾧ παντὶ [l]τὸ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. Ἔτι κἂν ὅρους ἐκθέ-
μενον εἴη δεῖξαι ὅτι τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον
6 ἁπλῶς, ἀλλὰ τούτων ὄντων [m]ἀναγκαῖον. Οἷον ἔστω τὸ Α
ζῷον, τὸ δὲ Β ἄνθρωπος, τὸ δὲ Γ λευκόν, καὶ αἱ προτάσεις
ὁμοίως εἰλήφθωσαν· ἐνδέχεται γὰρ τὸ ζῷον μηδενὶ [n]λευκῷ
ὑπάρχειν. Οὐχ ὑπάρξει δὴ οὐδ' ὁ ἄνθρωπος οὐδενὶ λευκῷ,
ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης· ἐνδέχεται γὰρ ἄνθρωπον γενέσθαι
λευκόν, οὐ μέντοι ἕως ἂν ζῷον μηδενὶ λευκῷ ὑπάρχῃ. Ὥστε
τούτων μὲν ὄντων ἀναγκαῖον ἔσται τὸ συμπέρασμα, ἁπλῶς
δ' οὐκ ἀναγκαῖον.

7 Ὁμοίως δ' ἕξει καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν. Ὅταν
μὲν γὰρ ἡ στερητικὴ πρότασις καθόλου [o]τ' ᾖ καὶ ἀναγκαία,
καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον· ὅταν δὲ ἡ κατηγορικὴ
καθόλου, ἡ δὲ στερητικὴ κατὰ μέρος, οὐκ ἔσται τὸ συμπέ-
ρασμα ἀναγκαῖον. Ἔστω δὴ πρῶτον ἡ στερητικὴ καθόλου
τε καὶ ἀναγκαία, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ἐνδεχέσθω ὑπάρ-
8 χειν, τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπαρχέτω. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ
στερητικόν, οὐδὲ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ἐνδέχοιτ' ἂν ὑπάρχειν·
τὸ δέ γε Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, ὥστ' ἐξ ἀνάγκης τινὶ [p]τῶν
Γ οὐχ [q]ὑπάρχει τὸ Β. Πάλιν ἔστω ἡ κατηγορικὴ καθόλου
τε καὶ ἀναγκαία, καὶ κείσθω πρὸς τῷ Β τὸ κατηγορικόν.
9 Εἰ δὴ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ τινὶ
μὴ ὑπάρχει, ὅτι μὲν οὐχ ὑπάρξει τὸ Β τινὶ τῷ Γ, φανερόν,

[i] τῶι μείζονι C. [k] γε om. B. [l] τῶι B. [m] ἀναγκαίων pr. B.
[n] λευκὸν B. [o] τ' om. pr. B. [p] τῶν B. [q] ὑπάρξει B.C.

ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ἔσονται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν οἵπερ ἐπὶ τῶν καθόλου συλλογισμῶν. Ἀλλ' οὐδ' εἰ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐν μέρει ληφθέν, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἡ ἀπόδειξις.

Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ σχήματι καθόλου μὲν ὄντων τῶν 11
ὅρων πρὸς τὸ μέσον καὶ κατηγορικῶν ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων, ἐὰν ὁποτερονοῦν ᾖ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον. Ἐὰν δὲ τὸ μὲν ᾖ στερητικὸν τὸ δὲ κατη- 2
γορικόν, ὅταν μὲν τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον ᾖ, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον, ὅταν δὲ τὸ κατηγορικόν, οὐκ ἔσται ἀναγκαῖον. Ἔστωσαν γὰρ ἀμφότεραι κατηγορικαὶ πρῶτον αἱ προτάσεις, καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω, ἀναγκαῖον δ' ἔστω τὸ Α Γ. Ἐπεὶ οὖν τὸ Β παντὶ 3
τῷ Γ ὑπάρχει, καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β ὑπάρξει διὰ τὸ ἀντιστρέφειν [r]τὸ καθόλου τῷ κατὰ μέρος, ὥστ' εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Α ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει καὶ τὸ Γ τῷ Β τινί, καὶ τῷ Β τινὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν τὸ Α· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. Γίνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα. Ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ 4
τὸ Β Γ ἐστὶν ἀναγκαῖον· ἀντιστρέφει γὰρ τὸ [s]Γ τῷ Α τινί, ὥστ' εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, καὶ [t]τῷ Α τινὶ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης. Πάλιν ἔστω τὸ μὲν Α Γ στερητικόν, τὸ δὲ Β Γ καταφατικόν, ἀναγκαῖον δὲ τὸ στερητικόν. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τινὶ τῷ Β τὸ Γ, τὸ δὲ Α οὐδενὶ τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης, οὐδὲ τῷ Β τινὶ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης τὸ Α· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. Εἰ δὲ τὸ κατηγορικὸν ἀναγ- 5
καῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Ἔστω γὰρ τὸ Β Γ κατηγορικὸν καὶ ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Α Γ στερητικὸν καὶ μὴ ἀναγκαῖον. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ καταφατικόν, ὑπάρξει καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης, ὥστ' εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ [u]τῶν Γ τὸ δὲ Γ τινὶ τῶν Β, τὸ Α τινὶ τῶν Β οὐχ ὑπάρξει· ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης· δέδεικται γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ

[r] τῶι καθόλου τὸ C. [s] γ καὶ τῶι α A. et pr. C. [t] τὸ B. [u] τῶν] τῶι B.

σχήματι ὅτι τῆς στερητικῆς προτάσεως μὴ ἀναγκαίας οὔσης
οὐδὲ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον. Ἔτι κἂν διὰ τῶν
6 ὅρων εἴη φανερόν. Ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α ἀγαθόν, τὸ δ' ἐφ'
ᾧ Β ζῷον, τὸ δὲ Γ ἵππος. Τὸ μὲν οὖν ἀγαθὸν ἐνδέχεται
μηδενὶ ἵππῳ ὑπάρχειν, τὸ δὲ ζῷον ἀνάγκη παντὶ ὑπάρχειν·
ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη ζῷόν τι μὴ εἶναι ἀγαθόν, εἴπερ ἐνδέχεται
πᾶν εἶναι ἀγαθόν. Ἢ εἰ μὴ τοῦτο δυνατόν, ἀλλὰ τὸ ἐγρη-
γορέναι ἢ καθεύδειν ὅρον θετέον· ἅπαν γὰρ ζῷον δεκτικὸν
τούτων.

7 Εἰ μὲν οὖν [x] οἱ ὅροι καθόλου πρὸς τὸ μέσον εἰσίν, εἴρηται
πότε ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον· εἰ δ' ὁ μὲν καθόλου
ὁ δ' ἐν μέρει, κατηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων, ὅταν τὸ
καθόλου γένηται ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγ-
καῖον. Ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτὴ ἣ καὶ πρότερον· ἀντιστρέφει
8 γὰρ καὶ τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν. Εἰ οὖν ἀνάγκη τὸ Β παντὶ
τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν, ἀνάγκη τὸ Β τινὶ
τῷ Α ὑπάρχειν. Εἰ δὲ τὸ Β τῷ Α τινί, καὶ τὸ Α τῷ Β τινὶ
ὑπάρχειν ἀναγκαῖον· ἀντιστρέφει γάρ. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ
Α Γ εἴη ἀναγκαῖον καθόλου ὄν· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν.
Εἰ δὲ τὸ ἐν μέρει ἐστὶν ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα
ἀναγκαῖον. Ἔστω γὰρ τὸ Β Γ ἐν μέρει τε καὶ ἀναγκαῖον,
9 τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω, μὴ μέντοι ἐξ ἀνάγκης. Ἀντι-
στραφέντος οὖν τοῦ Β Γ τὸ πρῶτον γίνεται σχῆμα, καὶ ἡ
μὲν καθόλου πρότασις οὐκ ἀναγκαία, ἡ δ' ἐν μέρει ἀναγκαία.
Ὅτε δ' οὕτως ἔχοιεν αἱ προτάσεις, οὐκ ἦν τὸ συμπέρασμα
ἀναγκαῖον, ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τούτων. Ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων
10 φανερόν. Ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α ἐγρήγορσις, τὸ δὲ Β δίπουν,
ἐφ' ᾧ δὲ τὸ Γ ζῷον. Τὸ μὲν οὖν Β τινὶ τῷ Γ ἀνάγκη ὑπάρ-
χειν, τὸ δὲ Α τῷ Γ ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α τῷ Β οὐκ ἀναγ-
καῖον· οὐ γὰρ ἀνάγκη δίπουν τι καθεύδειν ἢ ἐγρηγορέναι.
Ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων δειχθήσεται καὶ εἰ τὸ Α
Γ εἴη ἐν μέρει τε καὶ ἀναγκαῖον. Εἰ δ' ὁ μὲν κατηγορικὸς ὁ
δὲ στερητικὸς τῶν ὅρων, ὅταν μὲν ᾖ τὸ καθόλου στερητικόν

[x] οἱ om. A.

τε καὶ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον· εἰ γὰρ τὸ Α τῷ Γ μηδενὶ ἐνδέχεται, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ τῷ Β ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν. Ὅταν δὲ τὸ 11
καταφατικὸν ἀναγκαῖον τεθῇ, ἢ καθόλου ὂν ἢ ἐν μέρει, ἢ τὸ στερητικὸν κατὰ μέρος, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ταὐτὰ ἃ καὶ ἐπὶ τῶν [y]πρότερον ἐροῦμεν, ὅροι δ' ὅταν μὲν ᾖ τὸ καθόλου κατηγορικὸν ἀναγκαῖον, ἐγρήγορσις—ζῷον—ἄνθρωπος, [z]μέσον ἄνθρωπος, ὅταν δ' ἐν μέρει τὸ κατηγορικὸν ἀναγκαῖον, ἐγρήγορσις—ζῷον—λευκόν· ζῷον μὲν γὰρ ἀνάγκη τινὶ λευκῷ ὑπάρχειν, ἐγρήγορσις δ' ἐνδέχεται μηδενί, καὶ οὐκ ἀνάγκη τινὶ ζῴῳ μὴ ὑπάρχειν ἐγρήγορσιν. Ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν ἐν μέρει ὂν ἀναγκαῖον ᾖ, δίπουν—κινούμενον—ζῷον, [a]μέσον ζῷον.

Φανερὸν οὖν ὅτι τοῦ μὲν ὑπάρχειν οὐκ ἔστι συλλογισμός, 12
ἐὰν μὴ ἀμφότεραι ὦσιν αἱ προτάσεις ἐν τῷ ὑπάρχειν, τοῦ δ' ἀναγκαίου ἔστι καὶ τῆς ἑτέρας μόνον ἀναγκαίας οὔσης. Ἐν ἀμφοτέροις δέ, καὶ καταφατικῶν καὶ στερητικῶν ὄντων τῶν συλλογισμῶν, ἀνάγκη τὴν ἑτέραν πρότασιν ὁμοίαν εἶναι τῷ συμπεράσματι. Λέγω δὲ τὸ ὁμοίαν, εἰ μὲν ὑπάρχον, 2
ὑπάρχουσαν, εἰ δ' ἀναγκαῖον, ἀναγκαίαν. Ὥστε καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα οὔτ' ἀναγκαῖον οὔθ' ὑπάρχον εἶναι μὴ ληφθείσης ἀναγκαίας ἢ ὑπαρχούσης προτάσεως.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ ἀναγκαίου, πῶς γίνεται καὶ τίνα διαφο- 13
ρὰν ἔχει πρὸς τὸ ὑπάρχον, εἴρηται σχεδὸν ἱκανῶς· περὶ δὲ τοῦ ἐνδεχομένου μετὰ ταῦτα [b]λέγομεν πότε καὶ πῶς καὶ διὰ τίνων ἔσται συλλογισμός. Λέγω δ' ἐνδέχεσθαι καὶ τὸ ἐνδε- 2
χόμενον, οὗ μὴ ὄντος ἀναγκαίου, τεθέντος δ' ὑπάρχειν, οὐδὲν ἔσται διὰ τοῦτ' ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ὁμωνύμως ἐνδέχεσθαι λέγομεν. Ὅτι δὲ τοῦτ' ἔστι τὸ ἐνδεχόμενον, φανερὸν ἔκ τε τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν καταφάσεων τῶν ἀντικειμένων· τὸ γὰρ οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν καὶ ἀδύνατον ὑπάρχειν καὶ

[y] προτέρων C. [z] μέσον δὲ ἄνθρωπος C. [a] μέσον] δίπουν μέσον A. B. ζῶιον ante μέσον ponit in litura. [b] λέγωμεν B.C.

ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν ἤτοι ταὐτά ἐστιν ἢ ἀκολουθεῖ ἀλλήλοις, ὥστε καὶ τὰ ἀντικείμενα τούτοις, τὸ ἐνδέχεται ὑπάρχειν [c] καὶ οὐκ ἀδύνατον ὑπάρχειν [c] καὶ οὐκ ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν, ἤτοι ταὐτὰ ἔσται ἢ ἀκολουθοῦντα ἀλλήλοις· κατὰ παντὸς γὰρ ἡ
3 κατάφασις [d] ἢ ἡ ἀπόφασίς ἐστιν. Ἔσται ἄρα τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ ἀναγκαῖον καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον ἐνδεχόμενον. Συμβαίνει δὲ πάσας τὰς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεις ἀντιστρέφειν ἀλλήλαις. Λέγω δὲ οὐ τὰς καταφατικὰς ταῖς ἀποφατικαῖς, ἀλλ' ὅσαι καταφατικὸν ἔχουσι τὸ σχῆμα κατὰ τὴν ἀντίθεσιν, οἷον τὸ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν τῷ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ παντὶ ἐνδέχεσθαι τῷ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ καὶ μὴ παντί, καὶ τὸ τινὶ τῷ μὴ τινί. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ
4 ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐπεὶ γὰρ τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον, τὸ δὲ μὴ ἀναγκαῖον ἐγχωρεῖ μὴ ὑπάρχειν, φανερὸν ὅτι, εἰ ἐνδέχεται τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν, ἐνδέχεται καὶ μὴ ὑπάρχειν· καὶ εἰ παντὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, καὶ παντὶ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν. Ὁμοίως [e] δὲ [f] κἀπὶ τῶν ἐν μέρει καταφάσεων· ἡ γὰρ αὐτὴ ἀπόδειξις. Εἰσὶ δ' αἱ τοιαῦται προτάσεις κατηγορικαὶ καὶ οὐ στερητικαί· τὸ γὰρ ἐνδέχεσθαι τῷ εἶναι ὁμοίως τάττεται, καθάπερ ἐλέχθη πρότερον.

5 Διωρισμένων δὲ τούτων πάλιν [g] λέγομεν ὅτι τὸ ἐνδέχεσθαι κατὰ δύο λέγεται τρόπους, ἕνα μὲν τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεσθαι καὶ διαλείπειν τὸ ἀναγκαῖον, οἷον τὸ πολιοῦσθαι ἄνθρωπον ἢ τὸ αὐξάνεσθαι ἢ φθίνειν, ἢ ὅλως τὸ πεφυκὸς ὑπάρχειν (τοῦτο γὰρ οὐ συνεχὲς μὲν ἔχει τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὸ μὴ ἀεὶ [h] εἶναι ἄνθρωπον, ὄντος μέντοι ἀνθρώπου ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ ἐστιν), ἄλλον δὲ τὸ ἀόριστον, ὃ καὶ οὕτως καὶ μὴ οὕτως δυνατόν, οἷον τὸ βαδίζειν ζῷον ἢ [i] τὸ βαδίζοντος γενέσθαι σεισμόν, ἢ ὅλως τὸ ἀπὸ τύχης γινόμενον· οὐδὲν
6 γὰρ μᾶλλον οὕτως πέφυκεν ἢ ἐναντίως. Ἀντιστρέφει μὲν οὖν καὶ κατὰ τὰς ἀντικειμένας προτάσεις ἑκάτερον τῶν ἐνδε-

[c] καὶ τὸ οὐκ C. [d] ἢ φάσις A, ἡ φάσις B. [e] δὲ om. B.C. [f] καὶ ἐπὶ C. [g] λέγωμεν B. [h] εἶναι τὸν ἄνθρωπον C. [i] alterum τὸ om. C.

χομένων, οὐ μὴν τὸν αὐτόν γε τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν πεφυκὸς
εἶναι τῷ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν (οὕτω γὰρ ἐνδέχεται μὴ
πολιοῦσθαι ἄνθρωπον), τὸ δ' ἀόριστον τῷ μηδὲν μᾶλλον οὕ-
τως ἢ ἐκείνως. Ἐπιστήμη δὲ καὶ συλλογισμὸς ἀποδεικτικὸς
τῶν μὲν ἀορίστων οὐκ ἔστι διὰ τὸ ἄτακτον εἶναι τὸ μέσον,
τῶν δὲ πεφυκότων ἔστι, καὶ σχεδὸν οἱ λόγοι καὶ αἱ σκέψεις
γίνονται περὶ τῶν οὕτως ἐνδεχομένων· [k] ἐκείνων δ' ἐγχωρεῖ
μὲν γενέσθαι συλλογισμόν, οὐ μὴν εἴωθέ γε ζητεῖσθαι.

Ταῦτα μὲν οὖν διορισθήσεται μᾶλλον ἐν τοῖς ἑπομένοις· 7
νῦν δὲ [l] λέγομεν πότε καὶ τίς ἔσται συλλογισμὸς ἐκ τῶν ἐν-
δεχομένων προτάσεων. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἐνδέχεσθαι τόδε τῷδε
ὑπάρχειν διχῶς ἔστιν ἐκλαβεῖν (ἢ γὰρ ᾧ ὑπάρχει τόδε ἢ ᾧ
ἐνδέχεται αὐτὸ ὑπάρχειν· τὸ γάρ, καθ' οὗ τὸ Β, τὸ Α ἐνδέ-
χεσθαι τούτων σημαίνει θάτερον, ἢ καθ' οὗ λέγεται τὸ Β ἢ
καθ' οὗ ἐνδέχεται λέγεσθαι· τὸ δέ, καθ' οὗ τὸ Β, τὸ Α ἐν-
δέχεσθαι ἢ παντὶ τῷ Β τὸ Α ἐγχωρεῖν οὐδὲν διαφέρει), φα-
νερὸν ὅτι διχῶς ἂν λέγοιτο τὸ Α τῷ Β παντὶ ἐνδέχεσθαι
ὑπάρχειν. Πρῶτον οὖν εἴπωμεν, εἰ καθ' οὗ τὸ Γ τὸ Β ἐνδέ- 8
χεται, καὶ καθ' οὗ τὸ Β τὸ Α, τίς ἔσται καὶ ποῖος συλλο-
γισμός· οὕτω γὰρ αἱ προτάσεις ἀμφότεραι λαμβάνονται
κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι, ὅταν δὲ καθ' οὗ τὸ Β ὑπάρχει τὸ Α
ἐνδέχηται, ἡ μὲν ὑπάρχουσα ἡ δ' ἐνδεχομένη. ὥστ' ἀπὸ τῶν
[m] ὁμοιοσχήμων ἀρκτέον, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις.

Ὅταν οὖν τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχηται καὶ τὸ Β παντὶ 14
τῷ Γ, συλλογισμὸς ἔσται τέλειος ὅτι τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐν-
δέχεται ὑπάρχειν. Τοῦτο δὲ φανερὸν ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ· τὸ
γὰρ ἐνδέχεσθαι παντὶ ὑπάρχειν οὕτως ἐλέγομεν. Ὁμοίως δὲ
καὶ εἰ τὸ μὲν Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ
Γ, ὅτι τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ· τὸ γὰρ καθ' οὗ τὸ Β
ἐνδέχεται, τὸ Α μὴ ἐνδέχεσθαι, τοῦτ' ἦν τὸ μηδὲν ἀπολείπειν
τῶν ὑπὸ τὸ Β ἐνδεχομένων. Ὅταν δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐν- 2
δέχηται, τὸ δὲ Β ἐνδέχηται μηδενὶ τῷ Γ, διὰ μὲν τῶν εἰλημ-
μένων προτάσεων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός, ἀντιστραφεί-

[k] ἐκείνως B. [l] λέγωμεν πότε καὶ πῶς καὶ B. [m] ὁμοιοσχημόνων B. C.

σης δὲ τῆς Β Γ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι γίνεται ὁ αὐτὸς [n] ὅσπερ πρότερον. Ἐπεὶ γὰρ ἐνδέχεται τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἐνδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχειν· τοῦτο δ' εἴρηται πρότερον. Ὥστ' [o] εἰ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δ' Α παντὶ τῷ Β,
3 πάλιν ὁ αὐτὸς γίνεται συλλογισμός. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ἡ ἀπόφασις τεθείη μετὰ τοῦ ἐνδέχεσθαι. Λέγω δ' οἷον εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῶν Β καὶ τὸ Β μηδενὶ τῶν Γ· διὰ μὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων προτάσεων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός, ἀντιστρεφομένων δὲ πάλιν ὁ
4 αὐτὸς ἔσται [p] ὡς καὶ πρότερον. Φανερὸν οὖν ὅτι τῆς ἀποφάσεως τιθεμένης πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἢ πρὸς ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ἢ οὐ γίνεται συλλογισμός, ἢ γίνεται μὲν ἀλλ' οὐ τέλειος· ἐκ γὰρ τῆς ἀντιστροφῆς [q] γίνεται τὸ ἀναγκαῖον.
5 Ἐὰν δ' ἡ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων ἡ δ' ἐν μέρει ληφθῇ, πρὸς μὲν τὸ μεῖζον ἄκρον κειμένης τῆς καθόλου συλλογισμὸς ἔσται τέλειος. Εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται. Τοῦτο δὲ φανερὸν ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ [r] ἐνδέχεσθαι. Πάλιν εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῶν Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Α ἐνδέχεσθαί τινι τῶν Γ μὴ ὑπάρχειν. Ἀπόδειξις δ' ἡ
6 αὐτή. Ἐὰν δὲ στερητικὴ ληφθῇ ἡ ἐν μέρει πρότασις, ἡ δὲ καθόλου καταφατική, τῇ δὲ θέσει ὁμοίως ἔχωσιν, οἷον τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, διὰ μὲν τῶν εἰλημμένων προτάσεων οὐ γίνεται φανερὸς συλλογισμός, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς ἐν μέρει καὶ τεθέντος τοῦ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν τὸ αὐτὸ ἔσται συμπέρασμα ὃ καὶ πρότερον, καθάπερ ἐν τοῖς ἐξ ἀρ-
7 χῆς. Ἐὰν δ' ἡ πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον ἐν μέρει ληφθῇ, ἡ δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον καθόλου, ἐάν τ' ἀμφότεραι καταφατικαὶ τεθῶσιν ἐάν τε στερητικαὶ ἐάν τε μὴ [s] ὁμοιοσχήμονες ἐάν τ' ἀμφότεραι ἀδιόριστοι ἢ κατὰ μέρος, οὐδαμῶς ἔσται συλλο-

[n] ὥσπερ A, ὥσπερ καὶ C. [o] ἐπεὶ B. [p] ὡς] ὅσπερ B. [q] γίνεται] περαίνεται corr. A. [r] post ἐνδέχεσθαι A.B.C. αβγ, sed B. ab eadem manu deleta suprascripto παντί. [s] ὁμοσχήμονες A.B.

γισμός· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Β ὑπερτείνειν [t] τοῦ Α καὶ μὴ κατηγορεῖσθαι ἐπ' [v] ἴσων· [w] ᾧ δ' ὑπερτείνει τὸ Β τοῦ Α, εἰλήφθω τὸ Γ· τούτῳ γὰρ οὔτε παντὶ οὔτε μηδενὶ οὔτε τινὶ οὔτε μή τινι ἐνδέχεται τὸ Α ὑπάρχειν, εἴπερ ἀντιστρέφουσιν αἱ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεις καὶ τὸ Β πλείοσιν ἐνδέχεται ἢ τὸ Α ὑπάρχειν. Ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερόν· 8
οὕτω γὰρ ἐχουσῶν τῶν προτάσεων τὸ πρῶτον τῷ ἐσχάτῳ καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχειν ἀναγκαῖον. Ὅροι 9
δὲ κοινοὶ πάντων τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης ζῷον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῷον—λευκόν—ἱμάτιον. Φανερὸν οὖν τοῦτον τὸν τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων ὅτι οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός. Ἢ γὰρ τοῦ ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ ἀνάγκης ἢ τοῦ ἐνδέχεσθαι πᾶς ἐστὶ συλλογισμός. Τοῦ μὲν 10
οὖν ὑπάρχειν καὶ τοῦ ἀναγκαίου φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν· ὁ μὲν γὰρ καταφατικὸς ἀναιρεῖται τῷ στερητικῷ, ὁ δὲ στερητικὸς τῷ καταφατικῷ. Λείπεται δὴ τοῦ ἐνδέχεσθαι εἶναι· τοῦτο δ' ἀδύνατον· δέδεικται γὰρ ὅτι οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων καὶ παντὶ τῷ ἐσχάτῳ τὸ πρῶτον ἀνάγκη καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. Ὥστ' οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἐνδέχεσθαι συλλογισμός· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον.

Φανερὸν [x] δὲ ὅτι καθόλου τῶν ὅρων ὄντων ἐν ταῖς ἐνδεχο- 11
μέναις προτάσεσιν ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, καὶ κατηγορικῶν καὶ στερητικῶν ὄντων, πλὴν κατηγορικῶν μὲν τέλειος, στερητικῶν δὲ ἀτελής. Δεῖ δὲ τὸ ἐνδέχεσθαι λαμβάνειν μὴ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις, ἀλλὰ κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν. Ἐνίοτε δὲ λανθάνει τὸ τοιοῦτον.

Ἐὰν δ' ἡ μὲν ὑπάρχειν ἡ δ' ἐνδέχεσθαι λαμβάνηται τῶν 15
προτάσεων, ὅταν μὲν ἡ πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ, τέλειοί τ' ἔσονται πάντες οἱ συλλογισμοὶ καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν, ὅταν δ' ἡ πρὸς τὸ ἔλαττον, ἀτελεῖς [y] τε πάντες, καὶ οἱ στερητικοὶ τῶν συλλογισμῶν οὐ τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν ἐνδεχομένου, ἀλλὰ τοῦ

[t] τοῦ] τὸ A.B.C. [v] vocis ἴσων litteras ων corr. A. [w] ᾧ corr. B.
[x] δὲ] δὲ καὶ B.C. [y] τε om. C.

μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν· εἰ γὰρ μηδενὶ ἢ μὴ
παντὶ ἐξ ἀνάγκης, ἐνδέχεσθαί φαμεν καὶ μηδενὶ καὶ μὴ παντὶ
2 ὑπάρχειν. Ἐνδεχέσθω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β
παντὶ τῷ Γ κείσθω ὑπάρχειν. Ἐπεὶ οὖν ὑπὸ τὸ Β ἐστὶ τὸ
Γ, τῷ δὲ Β παντὶ ἐνδέχεται τὸ Α, φανερὸν ὅτι καὶ τῷ Γ
παντὶ ἐνδέχεται. Γίνεται δὴ τέλειος συλλογισμός. Ὁμοίως
δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β προτάσεως, τῆς δὲ Β Γ
καταφατικῆς, καὶ τῆς μὲν ἐνδέχεσθαι τῆς δ' ὑπάρχειν [z] λαμ-
βανούσης, [a] τέλειος συλλογισμὸς ὅτι τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ
τῷ Γ ὑπάρχειν.

3 Ὅτι μὲν οὖν τοῦ ὑπάρχειν τιθεμένου πρὸς τὸ ἔλαττον
ἄκρον τέλειοι γίνονται συλλογισμοί, φανερόν· ὅτι δ' ἐναν-
τίως [b] ἔχοντος ἔσονται συλλογισμοί, διὰ τοῦ ἀδυνάτου δει-
κτέον. Ἅμα δ' ἔσται δῆλον καὶ ὅτι ἀτελεῖς· ἡ γὰρ δεῖξις
οὐκ ἐκ τῶν εἰλημμένων προτάσεων. Πρῶτον δὲ λεκτέον ὅτι
εἰ τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ Α
4 δυνατὸν ἔσται τὸ Β ἐξ ἀνάγκης. Ἔστω γὰρ οὕτως ἐχόντων
τὸ μὲν ἐφ' ᾧ τὸ Α δυνατόν, τὸ δ' ἐφ' ᾧ τὸ Β ἀδύνατον. Εἰ
οὖν τὸ μὲν δυνατόν, [c] ὅτε δυνατὸν εἶναι, γένοιτ' ἄν, τὸ δ' ἀδύ-
νατον, [d] ὅτ' ἀδύνατον, οὐκ ἂν γένοιτο, ἅμα δ' εἰ τὸ Α δυνατὸν
καὶ τὸ Β ἀδύνατον, ἐνδέχοιτ' ἂν τὸ Α γενέσθαι ἄνευ τοῦ Β,
εἰ δὲ γενέσθαι, καὶ εἶναι· τὸ γὰρ γεγονός, ὅτε γέγονεν,
5 ἔστιν. Δεῖ δὲ λαμβάνειν μὴ μόνον ἐν τῇ γενέσει τὸ ἀδύνα-
τον καὶ δυνατόν, ἀλλὰ [e] καὶ ἐν τῷ ἀληθεύεσθαι καὶ ἐν τῷ
ὑπάρχειν, καὶ ὁσαχῶς ἄλλως λέγεται τὸ δυνατόν· ἐν ἅπασι
γὰρ ὁμοίως ἕξει. Ἔτι τὸ ὄντος τοῦ Α τὸ Β εἶναι, οὐχ ὡς
ἑνός τινος ὄντος τοῦ Α τὸ Β ἔσται δεῖ ὑπολαβεῖν· οὐ γάρ
ἐστιν οὐδὲν ἐξ ἀνάγκης ἑνός τινος ὄντος, ἀλλὰ [f] δυοῖν ἐλαχί-
στοιν, οἷον ὅταν αἱ προτάσεις οὕτως ἔχωσιν ὡς ἐλέχθη κατὰ
6 τὸν συλλογισμόν. Εἰ γὰρ τὸ Γ κατὰ τοῦ Δ, τὸ δὲ Δ κατὰ
τοῦ Ζ, καὶ τὸ Γ κατὰ τοῦ Ζ ἐξ ἀνάγκης. Καὶ εἰ δυνατὸν

[z] λαμβανομένης B et corr. C. [a] τέλειος ἔσται συλλ. B. [b] vocis ἔχοντος litteras ος corr. A. [c] ὅτι A. [d] ὅτ' ἀδ.] ὅτε δυνατὸν pr. B. [e] primum καὶ om. C. [f] δυεῖν B.

[g] δ' ἑκάτερον, καὶ τὸ συμπέρασμα δυνατόν. Ὥσπερ οὖν εἴ τις θείη τὸ μὲν Α τὰς προτάσεις, τὸ δὲ Β τὸ συμπέρασμα, συμβαίνοι ἂν οὐ μόνον ἀναγκαίου τοῦ Α [h] ὄντος καὶ τὸ Β εἶναι ἀναγκαῖον, ἀλλὰ καὶ δυνατοῦ δυνατόν.

Τούτου δὲ δειχθέντος, φανερὸν ὅτι ψεύδους ὑποτεθέντος 7
καὶ μὴ ἀδυνάτου καὶ τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ὑπόθεσιν ψεῦδος ἔσται καὶ οὐκ ἀδύνατον. Οἷον εἰ τὸ Α ψεῦδος μέν ἐστι μὴ μέντοι ἀδύνατον, [i] ὄντος δὲ τοῦ Α τὸ Β ἐστί, καὶ τὸ Β ἔσται ψεῦδος μὲν οὐ μέντοι ἀδύνατον. Ἐπεὶ γὰρ δέδεικται ὅτι εἰ 8
τοῦ Α ὄντος τὸ Β ἔστι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ Α ἔσται [k] τὸ Β δυνατόν, ὑπόκειται δὲ τὸ Α δυνατὸν εἶναι, καὶ τὸ Β ἔσται δυνατόν· εἰ γὰρ ἀδύνατον, ἅμα δυνατὸν ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ ἀδύνατον.

Διωρισμένων δὴ τούτων ὑπαρχέτω τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ 9
δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέσθω· ἀνάγκη οὖν τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. Μὴ γὰρ ἐνδεχέσθω, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ κείσθω ὡς ὑπάρχον· τοῦτο δὲ ψεῦδος μέν, οὐ μέντοι ἀδύνατον. Εἰ οὖν τὸ μὲν Α μὴ ἐνδέχεται τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντὶ ὑπάρχει τῷ Γ, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται· γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ τρίτου σχήματος. Ἀλλ' ὑπέκειτο 10
παντὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. Ἀνάγκη ἄρα τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι· ψεύδους γὰρ τεθέντος καὶ οὐκ ἀδυνάτου τὸ συμβαῖνόν ἐστιν ἀδύνατον. Ἐγχωρεῖ δὲ καὶ διὰ τοῦ πρώτου 11
σχήματος ποιῆσαι τὸ ἀδύνατον, θέντας τῷ Γ τὸ Β ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται, [l] κἂν τῷ Γ παντὶ ἐνδέχοιτο τὸ Α. Ἀλλ' ὑπέκειτο μὴ παντὶ ἐγχωρεῖν.

Δεῖ δὲ λαμβάνειν τὸ παντὶ ὑπάρχον μὴ κατὰ χρόνον ὁρί- 12
σαντας, οἷον νῦν ἢ ἐν τῷδε τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἁπλῶς· διὰ τοιούτων γὰρ προτάσεων καὶ τοὺς συλλογισμοὺς ποιοῦμεν, ἐπεὶ κατά γε τὸ νῦν λαμβανομένης τῆς προτάσεως οὐκ ἔσται συλλογισμός· οὐδὲν γὰρ ἴσως κωλύει ποτὲ [m] καὶ παντὶ κινου-

[g] δ' om. C. [h] ὄντος ἅμα καὶ Β. [i] δὲ τοῦ—ἐστί, καὶ rc. supra lituram A. [k] δυνατὸν τὸ β C. [l] κἂν] codices καί. [m] καὶ om. C.

μένῳ ἄνθρωπον ὑπάρχειν, οἷον εἰ μηδὲν ἄλλο κινοῖτο· τὸ δὲ κινούμενον ἐνδέχεται παντὶ ἵππῳ· ἀλλ' ἄνθρωπον οὐδενὶ ἵππῳ
13 ἐνδέχεται. Ἔτι ἔστω τὸ μὲν πρῶτον ζῷον, τὸ δὲ μέσον κι-
νούμενον, τὸ δ' ἔσχατον ἄνθρωπος. Αἱ μὲν οὖν προτάσεις ὁμοίως ἕξουσι, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, οὐκ ἐνδεχόμενον· ἐξ ἀνάγκης γὰρ ὁ ἄνθρωπος ζῷον. Φανερὸν οὖν ὅτι τὸ καθόλου ληπτέον [n] ἁπλῶς, καὶ οὐ χρόνῳ [o] διορίζοντας.

14 Πάλιν ἔστω στερητικὴ πρότασις καθόλου ἡ Α Β, καὶ εἰλήφθω τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β παντὶ ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν τῷ Γ. Τούτων οὖν τεθέντων ἀνάγκη τὸ Α ἐνδέχεσθαι μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Μὴ γὰρ ἐνδεχέσθω, τὸ
15 δὲ Β τῷ Γ κείσθω ὑπάρχον, καθάπερ πρότερον. Ἀνάγκη
δὴ τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ τρίτου σχήματος· τοῦτο δὲ ἀδύνατον. Ὥστ' ἐνδέχοιτ' ἂν τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ· ψεύδους γὰρ τεθέντος ἀδύνατον τὸ συμβαῖνον. Οὗτος οὖν ὁ συλλογισμὸς οὐκ ἔστι τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν ἐνδεχομένου, ἀλλὰ τοῦ μηδενὶ ἐξ ἀνάγκης (αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀντίφασις τῆς γενομένης ὑποθέσεως· ἐτέθη γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν)· ὁ δὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμὸς τῆς ἀντικειμένης ἐστὶν ἀντιφά-
16 σεως. Ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερὸν ὅτι οὐκ ἔσται τὸ
συμπέρασμα ἐνδεχόμενον. Ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α κόραξ, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β διανοούμενον, ἐφ' ᾧ δὲ Γ ἄνθρωπος. Οὐδενὶ δὴ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει· οὐδὲν γὰρ διανοούμενον κόραξ. Τὸ δὲ Β παντὶ ἐνδέχεται τῷ Γ· παντὶ γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ διανοεῖ-
17 σθαι. Ἀλλὰ τὸ Α ἐξ ἀνάγκης οὐδενὶ τῷ Γ· οὐκ ἄρα τὸ
συμπέρασμα ἐνδεχόμενον. Ἀλλ' οὐδ' ἀναγκαῖον ἀεί. Ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α κινούμενον, τὸ δὲ Β ἐπιστήμη, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Γ ἄνθρωπος. Τὸ μὲν οὖν Α οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρξει, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, καὶ οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον· οὐ γὰρ ἀνάγκη μηδένα κινεῖσθαι ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη τινά. Δῆλον οὖν ὅτι τὸ συμπέρασμά ἐστι τοῦ μηδενὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. Ληπτέον δὲ βέλτιον τοὺς ὅρους.

[n] ἁπλῶς] ἀορίστως C. [o] διορίζοντι A.B.

Ἐὰν δὲ τὸ στερητικὸν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐνδέ- 18
χεσθαι σημαῖνον, ἐξ αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων προτάσεων
οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ
ἐνδέχεσθαι προτάσεως ἔσται, [p] καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον.
Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β ἐνδεχέσθω μη-
δενὶ [q] τῷ Γ. Οὕτω μὲν οὖν ἐχόντων τῶν ὅρων οὐδὲν ἔσται 19
ἀναγκαῖον· ἐὰν δ' ἀντιστραφῇ τὸ Β Γ καὶ ληφθῇ τὸ Β
παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι, γίνεται συλλογισμὸς ὥσπερ πρό-
τερον· ὁμοίως γὰρ ἔχουσιν οἱ ὅροι τῇ θέσει. Τὸν αὐτὸν δὲ
τρόπον καὶ στερητικῶν ὄντων ἀμφοτέρων τῶν διαστημάτων,
ἐὰν τὸ μὲν Α Β μὴ ὑπάρχῃ, τὸ δὲ Β Γ μηδενὶ ἐνδέχεσθαι
σημαίνῃ· δι' αὐτῶν μὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων οὐδαμῶς γίνεται
τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι
προτάσεως ἔσται συλλογισμός. Εἰλήφθω γὰρ τὸ μὲν Α 20
μηδενὶ τῷ Β [r] ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β ἐνδέχεσθαι μηδενὶ τῷ Γ.
Διὰ μὲν οὖν τούτων οὐδὲν ἀναγκαῖον· ἐὰν δὲ ληφθῇ τὸ Β
παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀληθές, ἡ δὲ Α Β πρό-
τασις ὁμοίως ἔχῃ, πάλιν ὁ αὐτὸς ἔσται συλλογισμός. Ἐὰν 21
δὲ μὴ ὑπάρχειν τεθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Γ καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι
[s] μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς, οὔτε στερη-
τικῆς οὔσης οὔτε καταφατικῆς τῆς Α Β προτάσεως. Ὅροι
δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—χιών,
τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι λευκόν—ζῷον—πίττα.

Φανερὸν οὖν ὅτι καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, καὶ τῆς μὲν 22
ὑπάρχειν τῆς δ' ἐνδέχεσθαι λαμβανομένης τῶν προτάσεων,
ὅταν ἡ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐνδέχεσθαι λαμβάνηται πρό-
τασις, ἀεὶ γίνεται συλλογισμός, πλὴν ὁτὲ μὲν ἐξ αὐτῶν ὁτὲ
δ' ἀντιστραφείσης τῆς προτάσεως. Πότε δὲ τούτων ἑκάτε- 23
ρος καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, εἰρήκαμεν. Ἐὰν δὲ τὸ μὲν καθόλου
τὸ δ' ἐν μέρει ληφθῇ τῶν διαστημάτων, ὅταν μὲν τὸ πρὸς
τὸ μεῖζον ἄκρον καθόλου τεθῇ καὶ ἐνδεχόμενον, εἴτ' ἀποφα-
τικὸν εἴτε καταφατικόν, τὸ δ' ἐν μέρει καταφατικὸν καὶ

[p] καθάπερ—ἐνδέχεσθαι προτάσεως ἔσται om. A. [q] τῶν C. [r] ὑπάρ-
χον A.B [s] alterum μὴ om. C.

ὑπάρχον, ἔσται συλλογισμὸς τέλειος, καθάπερ καὶ καθόλου
24 τῶν ὅρων ὄντων. Ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτὴ ἣ καὶ πρότερον. Ὅταν δὲ καθόλου μὲν ᾖ τὸ πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον, ὑπάρχον δὲ καὶ μὴ ἐνδεχόμενον, θάτερον δ' ἐν μέρει καὶ ἐνδεχόμενον, ἐάν τ' ἀποφατικαὶ ἐάν τε καταφατικαὶ τεθῶσιν ἀμφότεραι, ἐάν τε ἡ μὲν ἀποφατικὴ ἡ δὲ καταφατική, πάντως ἔσται συλλογισμὸς ἀτελής. Πλὴν οἱ μὲν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσονται, οἱ [t] δὲ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς τῆς τοῦ ἐνδέχεσθαι, καθάπερ ἐν
25 τοῖς πρότερον. Ἔσται δὲ συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς καὶ ὅταν ἡ μὲν καθόλου πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον τεθεῖσα σημαίνῃ [u] τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἡ δ' ἐν μέρει στερητικὴ οὖσα τὸ ἐνδέχεσθαι λαμβάνῃ, οἷον εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β [v] ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ Β Γ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι γίνεται συλλογισμός. Ὅταν δὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν λαμβάνῃ ἡ
26 κατὰ μέρος τεθεῖσα, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ὅροι τοῦ μὲν ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—χιών, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—πίττα· διὰ γὰρ τοῦ [w] ἀδιορίστου ληπτέον τὴν ἀπόδειξιν. Ἐὰν δὲ [x] τὸ καθόλου τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, τὸ δ' ἐν μέρει πρὸς τὸ μεῖζον, ἐάν τε στερητικὸν ἐάν τε καταφατικὸν ἐάν τ' ἐνδεχόμενον ἐάν θ' ὑπάρχον ὁποτερο-
27 νοῦν, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμός. Οὐδ' ὅταν ἐν μέρει ἢ ἀδιόριστοι τεθῶσιν αἱ προτάσεις, εἴτ' ἐνδέχεσθαι λαμβάνουσαι εἴθ' ὑπάρχειν εἴτ' ἐναλλάξ, οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμός. Ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτὴ [y] ἣ κἀπὶ τῶν πρότερον. Ὅροι δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης ζῷον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῷον—λευκόν—ἱμάτιον. Φανερὸν οὖν ὅτι τοῦ μὲν πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον καθόλου τεθέντος ἀεὶ γίνεται συλλογισμός, τοῦ δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον οὐδέ ποτ' οὐδενός.

16 Ὅταν δ' ἡ μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἡ δ' ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ τῶν προτάσεων, ὁ μὲν συλλογισμὸς ἔσται τὸν αὐτὸν

[t] δὲ καὶ διὰ C. [u] τὸ ὑπάρχον, omissis ἢ μὴ ὑπάρχειν A.C. [v] ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν C. [w] ἀορίστου A. [x] τὸ om. C. [y] ἣ] ἥπερ C.

τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων, καὶ τέλειος, ὅταν πρὸς τῷ ἐλάτ-
τονι ἄκρῳ τεθῇ τὸ ἀναγκαῖον· τὸ δὲ συμπέρασμα κατηγο-
ρικῶν μὲν ὄντων τῶν ὅρων τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρ-
χειν ἔσται, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τιθεμένων, ἐὰν δ' ᾖ
τὸ μὲν καταφατικὸν τὸ δὲ στερητικόν, ὅταν μὲν ᾖ τὸ κατα-
φατικὸν ἀναγκαῖον, τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ μὴ ὑπάρχειν,
ὅταν [z] δὲ τὸ στερητικόν, καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν καὶ
τοῦ μὴ ὑπάρχειν, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄν-
των. Τὸ δ' ἐνδέχεσθαι ἐν τῷ συμπεράσματι τὸν αὐτὸν τρό- 2
πον ληπτέον [a] ὅνπερ ἐν τοῖς πρότερον. Τοῦ δ' ἐξ ἀνάγκης
μὴ ὑπάρχειν οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἕτερον γὰρ τὸ μὴ ἐξ
ἀνάγκης ὑπάρχειν καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν.

Ὅτι μὲν οὖν καταφατικῶν ὄντων τῶν ὅρων οὐ γίνεται [b] τὸ 3
συμπέρασμα ἀναγκαῖον, φανερόν. Ὑπαρχέτω γὰρ [c] τὸ Α
παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β ἐνδεχέσθω παντὶ τῷ Γ.
[d] Ἔσται συλλογισμὸς ἀτελὴς ὅτι ἐνδέχεται τὸ Α παντὶ τῷ
Γ ὑπάρχειν. Ὅτι δ' ἀτελής, ἐκ τῆς ἀποδείξεως δῆλον· τὸν
αὐτὸν γὰρ τρόπον δειχθήσεται ὅνπερ [e] κἀπὶ τῶν πρότερον.
Πάλιν τὸ μὲν Α ἐνδεχέσθω παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ
Γ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης. Ἔσται δὴ συλλογισμὸς ὅτι τὸ Α 4
παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀλλ' οὐχ ὅτι ὑπάρχει, καὶ
τέλειος, ἀλλ' οὐκ ἀτελής· εὐθὺς γὰρ ἐπιτελεῖται διὰ τῶν ἐξ
ἀρχῆς προτάσεων. Εἰ δὲ μὴ [f] ὁμοιοσχήμονες αἱ προτάσεις,
ἔστω πρῶτον ἡ στερητικὴ ἀναγκαία, καὶ τὸ μὲν Α μηδενὶ ἐν-
δεχέσθω τῷ Β [g] ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέ-
σθω. Ἀνάγκη δὴ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Κείσθω γὰρ 5
ὑπάρχειν ἢ παντὶ ἢ τινί· [h] τῷ δὲ Β ὑπέκειτο μηδενὶ ἐνδέχε-
σθαι. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Β τῷ
Α οὐδενὶ ἐνδέχεται· τὸ δὲ Α τῷ Γ ἢ παντὶ ἢ τινὶ κεῖται
ὑπάρχειν· ὥστ' οὐδενὶ ἢ οὐ παντὶ τῷ Γ τὸ Β ἐνδέχοιτ' ἂν

[z] δὲ ᾖ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον καὶ C. [a] ὅνπερ καὶ ἐν C. [b] τὸ om. C.
[c] τὸ μὲν a C. [d] ἔσται συλλ. ἀτ.] ἔσται δὴ συλλ. ἀτ. B, ὑπάρχειν C.
[e] καὶ ἐπὶ C. [f] ὁμοσχήμονες A. [g] ἐξ ἀνάγκης om. C. [h] τὸ A.
et pr. C.

ὑπάρχειν· ὑπέκειτο δὲ παντὶ ἐξ ἀρχῆς. Φανερὸν δ᾽ ὅτι καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν γίνεται συλλογισμός, εἴπερ
6 καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. Πάλιν ἔστω ἡ καταφατικὴ πρότασις ἀναγκαία, καὶ τὸ μὲν Α ἐνδεχέσθω μηδενὶ [i] τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης. Ὁ μὲν οὖν συλλογισμὸς ἔσται τέλειος, ἀλλ᾽ οὐ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἀλλὰ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἥ τε γὰρ πρότασις οὕτως ἐλήφθη ἡ ἀπὸ τοῦ μείζονος ἄκρου, καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον οὐκ ἔστιν [k] ἀγαγεῖν· εἰ γὰρ ὑποτεθείη τὸ Α τῷ Γ [l] τινὶ ὑπάρχειν, κεῖται δὲ καὶ τῷ Β ἐνδέχεσθαι μηδενὶ ὑπάρχειν, οὐδὲν συμβαίνει
7 διὰ τούτων ἀδύνατον. Ἐὰν δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ τεθῇ τὸ στερητικόν, ὅταν μὲν ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ, συλλογισμὸς ἔσται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον, ὅταν δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι, οὐκ ἔσται. Οὐδ᾽ ὅταν ἄμφω μὲν τεθῇ στερητικά, μὴ ᾖ δ᾽ ἐνδεχόμενον τὸ πρὸς τὸ ἔλαττον. Ὅροι δ᾽ οἱ αὐτοί, τοῦ μὲν ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—χιών, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—πίττα.

8 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἕξει κἀπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν. [m] Ὅταν γὰρ ᾖ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν. Οἷον εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ [n] τῶν Β ἐνδέχεται ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ [n] τῶν Γ ἐνδέ-
9 χεται ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῶν Γ μὴ ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β μηδενὶ ἐνδέχεται, οὐδὲ τὸ Β οὐδενὶ τῷ Α ἐνδέχεται ὑπάρχειν. Ὥστ᾽ εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, οὐδενὶ τῶν Γ τὸ Β ἐνδέχεται. Ἀλλ᾽ ὑπέκειτό τινι ἐνδέχεσθαι. Ὅταν δὲ τὸ ἐν μέρει καταφατικὸν ἀναγκαῖον ᾖ, τὸ ἐν τῷ στερητικῷ συλλογισμῷ, οἷον [o] τὸ Β Γ, ἢ τὸ καθόλου ἐν τῷ κατηγορικῷ, οἷον τὸ Α Β, οὐκ ἔσται τοῦ ὑπάρχειν συλλογισμός. Ἀπόδειξις δ᾽ ἡ αὐτὴ ἣ [p] καὶ ἐπὶ
10 τῶν πρότερον. Ἐὰν δὲ τὸ μὲν καθόλου τεθῇ πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ, ἢ καταφατικὸν ἢ στερητικόν, ἐνδεχόμενον, τὸ δ᾽

[i] τῶν A.B. [k] ἀπαγαγεῖν C. [l] μηδενὶ A.B.C. [m] ὅταν μὲν γὰρ C.
[n] τῷ C. [o] τὸ β—οἷον om. A. [p] καὶ om. C.

ἐν μέρει ἀναγκαῖον [q] πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ, οὐκ ἔσται συλ-
λογισμός. Ὅροι δὲ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης ζῷον—
λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῷον—λευκόν—
ἱμάτιον. Ὅταν δ' ἀναγκαῖον ᾖ τὸ καθόλου, τὸ δ' ἐν μέρει
ἐνδεχόμενον, στερητικοῦ μὲν ὄντος τοῦ καθόλου τοῦ μὲν
ὑπάρχειν [r] ὅροι ζῷον—λευκόν—κόραξ, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν
ζῷον—λευκόν—πίττα, καταφατικοῦ δὲ τοῦ μὲν ὑπάρχειν
ζῷον—λευκόν—κύκνος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῷον—λευ-
κόν—χιών. Οὐδ' ὅταν ἀδιόριστοι ληφθῶσιν αἱ προτάσεις 11
ἢ ἀμφότεραι κατὰ μέρος, οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμός.
Ὅροι δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ζῷον—λευκόν—ἄνθρω-
πος, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν ζῷον—λευκόν—ἄψυχον. Καὶ
γὰρ τὸ ζῷον τινὶ λευκῷ καὶ τὸ λευκὸν ἀψύχῳ τινὶ καὶ ἀναγ-
καῖον ὑπάρχειν καὶ οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. Κἀπὶ τοῦ ἐνδέ-
χεσθαι ὁμοίως, ὥστε πρὸς ἅπαντα χρήσιμοι οἱ ὅροι.

Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ὁμοίως ἐχόντων τῶν 12
ὅρων ἔν τε τῷ ὑπάρχειν καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις γίνεταί τε
καὶ οὐ γίνεται συλλογισμός, πλὴν κατὰ μὲν [s] τὸ ὑπάρχειν
τιθεμένης τῆς στερητικῆς προτάσεως τοῦ ἐνδέχεσθαι ἦν ὁ
συλλογισμός, κατὰ δὲ τὸ ἀναγκαῖον τῆς στερητικῆς καὶ τοῦ
ἐνδέχεσθαι καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. Δῆλον δὲ [t] καὶ ὅτι πάντες
[v] ἀτελεῖς οἱ συλλογισμοὶ καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τῶν προει-
ρημένων σχημάτων.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι ὅταν μὲν ἐνδέχεσθαι λαμβά- 17
νωσιν ἀμφότεραι αἱ προτάσεις, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός,
οὔτε κατηγορικῶν οὔτε στερητικῶν τιθεμένων, οὔτε καθόλου
οὔτε κατὰ μέρος· ὅταν δὲ ἡ μὲν ὑπάρχειν ἡ δ' ἐνδέχεσθαι
σημαίνῃ, τῆς μὲν καταφατικῆς ὑπάρχειν σημαινούσης οὐδέ-
ποτ' ἔσται, τῆς δὲ στερητικῆς [w] τῆς καθόλου ἀεί. Τὸν αὐτὸν 2
δὲ τρόπον καὶ ὅταν ἡ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἡ δ' ἐνδέχεσθαι λαμ-
βάνηται τῶν προτάσεων. Δεῖ δὲ καὶ ἐν τούτοις λαμβάνειν

[q] πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ om. A. [r] ὅροι om. C. [s] τοῦ C. [t] ὅτι καὶ C. [v] ἀτελεῖς εἰσὶν οἱ C. [w] alterum τῆς om. C.

τὸ ἐν τοῖς συμπεράσμασιν ἐνδεχόμενον, [x] ὥσπερ ἐν τοῖς [y] πρότερον.

3 Πρῶτον οὖν δεικτέον ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τὸ ἐν τῷ ἐνδέ-
χεσθαι στερητικόν, οἷον εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ [z] τῷ Β,
οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ Β ἐνδέχεσθαι μηδενὶ [a] τῷ Α. Κείσθω
γὰρ τοῦτο, καὶ ἐνδεχέσθω τὸ Β μηδενὶ τῷ Α ὑπάρχειν.
Οὐκοῦν ἐπεὶ ἀντιστρέφουσιν αἱ ἐν τῷ ἐνδέχεσθαι καταφάσεις
ταῖς ἀποφάσεσι, καὶ αἱ ἐναντίαι καὶ αἱ ἀντικείμεναι, τὸ δὲ Β
τῷ Α ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν, φανερὸν ὅτι καὶ παντὶ ἐν-
4 δέχοιτο [b] ἂν [c] τὸ Β τῷ Α ὑπάρχειν. Τοῦτο δὲ ψεῦδος· οὐ
γὰρ εἰ τόδε τῷδε παντὶ ἐνδέχεται, καὶ τόδε τῷδε ἀναγκαῖον·
ὥστ' [d] οὐκ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν. Ἔτι δ' οὐδὲν κωλύει
τὸ μὲν Α τῷ Β ἐνδέχεσθαι μηδενί, τὸ δὲ Β τινὶ τῶν Α ἐξ
ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ μὲν λευκὸν παντὶ ἀνθρώπῳ
ἐνδέχεται μὴ [e] ὑπάρχειν (καὶ γὰρ ὑπάρχειν), ἄνθρωπον δ' οὐκ
ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς ἐνδέχεται μηδενὶ λευκῷ· πολλοῖς γὰρ ἐξ
ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχει, τὸ δ' ἀναγκαῖον οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον.
5 Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσεται ἀντιστρέφον,
οἷον εἴ τις ἀξιώσειεν, ἐπεὶ ψεῦδος τὸ ἐνδέχεσθαι τὸ Β τῷ Α
μηδενὶ ὑπάρχειν, ἀληθὲς τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι μηδενί· [f] φάσις
γὰρ καὶ ἀπόφασις. Εἰ δὲ τοῦτ', ἀληθὲς [g] ἐξ ἀνάγκης τινὶ
τῶν Α [h] τὸ Β ὑπάρχειν· ὥστε καὶ τὸ Α τινὶ τῶν Β. Τοῦτο
δ' ἀδύνατον· οὐ γὰρ εἰ μὴ ἐνδέχεται μηδενὶ τὸ Β τῷ Α,
6 [i] ἀνάγκη τινὶ ὑπάρχειν. Τὸ γὰρ μὴ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ διχῶς
λέγεται, τὸ μὲν [k] εἰ [l] ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχει, τὸ δ' εἰ ἐξ
ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχει· τὸ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τινὶ τῶν Α μὴ
ὑπάρχον οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς παντὶ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν,
ὥσπερ οὐδὲ τὸ τινὶ ὑπάρχον ἐξ ἀνάγκης ὅτι παντὶ ἐνδέχεται
7 ὑπάρχειν. Εἰ οὖν τις ἀξιοίη, ἐπεὶ οὐκ ἐνδέχεται τὸ Γ τῷ Δ

[x] ὥσπερ καὶ ἐν C. [y] προτέρον περὶ τῆς ἀντιστροφῆς τῶν ἐνδεχομένων προτάσεων. Πρῶτον B. [z] τῶν B. [a] τῶν C. [b] ἂν om. A, ante ἐνδέχοιτο ponit C. [c] τὸ B om. C. [d] οὐκ] οὐκ ἂν A. [e] ὑπάρχει C. [f] φάσις] κατάφασις C. [g] ἐξ] καὶ ἐξ B. [h] τὸ B ὑπάρχειν] ὑπάρχειν B, ὑπάρξειν τὸ B C. [i] ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχει C. [k] εἰ om. A.B. [l] ἐξ—ὑπάρχει, τὸ δ' om. A.

παντὶ ὑπάρχειν, ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχειν αὐτό, ψεῦδος
ἂν λαμβάνοι· παντὶ γὰρ ὑπάρχει, ἀλλ' ὅτι ἐν ἐνίοις ἐξ ἀνάγ-
κης ὑπάρχει, διὰ τοῦτό φαμεν οὐ παντὶ ἐνδέχεσθαι. Ὥστε
τῷ ἐνδέχεσθαι παντὶ ὑπάρχειν τό τ' ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρ-
χειν ἀντίκειται καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχειν. Ὁμοίως
δὲ καὶ [m] τῷ ἐνδέχεσθαι μηδενί. Δῆλον οὖν ὅτι πρὸς τὸ οὕτως 8
ἐνδεχόμενον καὶ μὴ ἐνδεχόμενον, ὡς ἐν ἀρχῇ διωρίσαμεν, [n] οὐ
τὸ ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχειν [o] ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ
ὑπάρχειν ληπτέον. Τούτου δὲ ληφθέντος οὐδὲν συμβαίνει
ἀδύνατον, ὥστ' οὐ γίνεται συλλογισμός. Φανερὸν οὖν ἐκ
τῶν εἰρημένων ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν.

Τούτου δὲ δειχθέντος κείσθω τὸ Α τῷ μὲν Β ἐνδέχεσθαι 9
μηδενί, τῷ δὲ Γ παντί. Διὰ μὲν οὖν τῆς ἀντιστροφῆς οὐκ
ἔσται συλλογισμός· εἴρηται γὰρ ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει ἡ τοι-
αύτη πρότασις. Ἀλλ' οὐδὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου· τεθέντος γὰρ
τοῦ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν οὐδὲν συμβαίνει
ψεῦδος· ἐνδέχοιτο γὰρ ἂν τὸ Α τῷ Γ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ
ὑπάρχειν. Ὅλως δ' εἰ ἔστι συλλογισμός, δῆλον ὅτι τοῦ ἐν- 10
δέχεσθαι ἂν εἴη διὰ τὸ μηδετέραν τῶν προτάσεων εἰλῆφθαι
ἐν τῷ ὑπάρχειν, καὶ οὗτος ἢ καταφατικὸς ἢ στερητικός· οὐδε-
τέρως δ' ἐγχωρεῖ. Καταφατικοῦ μὲν γὰρ τεθέντος δειχθή-
σεται διὰ τῶν ὅρων ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, στερητικοῦ
δέ, ὅτι τὸ συμπέρασμα οὐκ ἐνδεχόμενον ἀλλ' ἀναγκαῖόν ἐστιν.
Ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α λευκόν, τὸ δὲ Β ἄνθρωπος, ἐφ' ᾧ δὲ 11
Γ ἵππος. Τὸ δὴ Α, τὸ λευκόν, ἐνδέχεται τῷ μὲν παντὶ τῷ
δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ἀλλὰ τὸ Β τῷ Γ οὔτε ὑπάρχειν ἐνδέ-
χεται οὔτε μὴ ὑπάρχειν. Ὅτι μὲν οὖν ὑπάρχειν οὐκ ἐγχω-
ρεῖ, φανερόν· οὐδεὶς γὰρ ἵππος ἄνθρωπος. Ἀλλ' οὐδ' ἐνδέ-
χεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἀνάγκη γὰρ μηδένα ἵππον ἄνθρωπον
εἶναι, τὸ δ' ἀναγκαῖον οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον. Οὐκ ἄρα γίνεται
συλλογισμός. Ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ ἂν ἀνάπαλιν τεθῇ 12
τὸ στερητικόν, [p] κἂν ἀμφότεραι καταφατικαὶ ληφθῶσιν ἢ
στερητικαί· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἔσται ἡ ἀπόδειξις.

[m] τὸ pr. C. [n] οὐ μόνον τὸ B. [o] ἀλλὰ καὶ τὸ B.C. [p] καὶ A.

Καὶ ὅταν ἡ μὲν καθόλου ἡ δ' ἐν μέρει, ἢ ἀμφότεραι κατὰ μέρος ἢ ἀδιόριστοι, ἢ ὁσαχῶς ἄλλως ἐνδέχεται [q] μεταλαβεῖν τὰς προτάσεις· ἀεὶ γὰρ ἔσται διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων ἡ ἀπόδειξις. Φανερὸν οὖν ὅτι ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι τιθεμένων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός.

18 Εἰ δ' ἡ μὲν ὑπάρχειν ἡ δ' ἐνδέχεσθαι [r] σημαίνει, τῆς μὲν κατηγορικῆς ὑπάρχειν [s] τεθείσης τῆς δὲ στερητικῆς ἐνδέχεσθαι οὐδέποτ' ἔσται συλλογισμός, οὔτε καθόλου τῶν ὅρων οὔτ' ἐν μέρει λαμβανομένων. Ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτὴ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων. Ὅταν δ' ἡ μὲν καταφατικὴ ἐνδέχεσθαι ἡ δὲ στερητικὴ
2 ὑπάρχειν, ἔσται συλλογισμός. Εἰλήφθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντὶ ἐνδέχεσθαι. Ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ [t] ὑπάρξει· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ἐνεδέχετο· γίνεται δὴ συλλογισμὸς ὅτι ἐνδέχεται τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.
3 Ὁμοίως [v] δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν. Ἐὰν δ' ἀμφότεραι μὲν [w] ὦσι στερητικαί, σημαίνῃ δ' ἡ μὲν μὴ ὑπάρχειν ἡ δ' ἐνδέχεσθαι [x] μὴ ὑπάρχειν, δι' αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων οὐδὲν συμβαίνει ἀναγκαῖον, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεως γίνεται συλλογισμὸς ὅτι τὸ Β τῷ Γ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν, καθάπερ ἐν τοῖς
4 πρότερον· ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα. Ἐὰν δ' ἀμφότεραι τεθῶσι κατηγορικαί, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ὅροι τοῦ μὲν ὑπάρχειν ὑγίεια—ζῷον—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν ὑγίεια—ἵππος—ἄνθρωπος.

5 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἕξει κἀπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν. Ὅταν μὲν γὰρ ᾖ τὸ καταφατικὸν ὑπάρχον, εἴτε καθόλου εἴτ' ἐν μέρει ληφθέν, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός (τοῦτο δ' ὁμοίως καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων δείκνυται τοῖς πρότερον), ὅταν δὲ τὸ στερητικόν, ἔσται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. Πάλιν ἐὰν ἄμφω μὲν τὰ διαστήματα

[q] μεταβάλλειν A, μεταβαλεῖν C. [r] σημαίνοι C. [s] τιθεμένης C. [t] ὑπάρχει A.B. [v] δὲ om. C. [w] ὦσιν αἱ στ. pr. B. [x] μὴ ὑπάρχειν om. A.C.

στερητικὰ ληφθῇ, καθόλου δὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν, ἐξ αὐτῶν μὲν τῶν προτάσεων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφέντος δὲ τοῦ ἐνδέχεσθαι, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον, ἔσται συλλογι-
σμός. Ἐὰν [z] δὲ ὑπάρχον μὲν ᾖ τὸ στερητικόν, ἐν μέρει δὲ 6
ληφθῇ, οὐκ ἔσται συλλογισμός, οὔτε καταφατικῆς οὔτε στερητικῆς οὔσης τῆς ἑτέρας προτάσεως. Οὐδ᾽ ὅταν ἀμφότεραι ληφθῶσιν ἀδιόριστοι ἢ καταφατικαὶ ἢ ἀποφατικαὶ ἢ κατὰ μέρος. Ἀπόδειξις δ᾽ ἡ αὐτὴ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων.

Ἐὰν δ᾽ ἡ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἡ δ᾽ ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ τῶν 19
προτάσεων, τῆς μὲν στερητικῆς ἀναγκαίας οὔσης ἔσται συλλογισμός, οὐ μόνον ὅτι ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐχ ὑπάρχει, τῆς δὲ καταφατικῆς οὐκ ἔσται. Κείσθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β ἐξ ἀνάγκης μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ
παντὶ ἐνδέχεσθαι. Ἀντιστραφείσης οὖν τῆς στερητικῆς οὐδὲ 2
τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ὑπάρξει· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ἐνεδέχετο· γίνεται δὴ πάλιν διὰ τοῦ πρώτου σχήματος [a] ὁ συλλογισμὸς ὅτι τὸ Β τῷ Γ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν. Ἅμα δὲ δῆλον ὅτι οὐδ᾽ ὑπάρξει τὸ Β οὐδενὶ τῶν Γ. Κείσθω γὰρ [b] ὑπάρχειν· οὐκοῦν εἰ τὸ Α τῷ Β μηδενὶ ἐνδέχεται, τὸ δὲ Β ὑπάρχει τινὶ τῶν Γ, τὸ Α τῶν Γ τινὶ οὐκ ἐνδέχεται· ἀλλὰ παντὶ
ὑπέκειτο ἐνδέχεσθαι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον δειχθήσεται καὶ 3
εἰ πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν. Πάλιν ἔστω τὸ κατηγορικὸν ἀναγκαῖον, θάτερον δ᾽ ἐνδεχόμενον, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β ἐνδεχέσθω μηδενί, τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης. Οὕτως οὖν ἐχόντων τῶν ὅρων οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός· συμβαίνει γὰρ τὸ Β τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. Ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α λευκόν, ἐφ᾽ ᾧ δὲ τὸ Β ἄνθρωπος, ἐφ᾽
ᾧ δὲ τὸ Γ κύκνος. Τὸ δὴ λευκὸν κύκνῳ μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ- 4
χει, ἀνθρώπῳ δ᾽ ἐνδέχεται μηδενί· καὶ ἄνθρωπος οὐδενὶ κύκνῳ ἐξ ἀνάγκης. Ὅτι μὲν οὖν τοῦ ἐνδέχεσθαι οὐκ ἔστι συλλογισμός, φανερόν· τὸ γὰρ ἐξ ἀνάγκης οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀναγκαίου· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ἢ ἐξ ἀμ-

[z] δὲ μὴ ὑπάρχον A. [a] ὁ om. C. [b] ὑπάρχει B.

5 φοτέρων ἀναγκαίων ἢ ἐκ τῆς στερητικῆς συνέβαινεν. Ἔτι
δὲ καὶ ἐγχωρεῖ τούτων κειμένων τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχειν· οὐδὲν
γὰρ κωλύει τὸ μὲν Γ ὑπὸ τὸ Β εἶναι, τὸ δὲ Α τῷ μὲν Β
παντὶ ἐνδέχεσθαι, τῷ δὲ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ
μὲν Γ εἴη ἐγρηγορός, τὸ δὲ Β ζῷον, τὸ δ' ἐφ' [c] ᾧ Α κίνησις.
Τῷ μὲν γὰρ ἐγρηγορότι ἐξ ἀνάγκης κίνησις, ζῴῳ δὲ παντὶ
ἐνδέχεται· καὶ πᾶν τὸ ἐγρηγορὸς ζῷον. Φανερὸν οὖν ὅτι
οὐδὲ τοῦ μὴ ὑπάρχειν, εἴπερ οὕτως ἐχόντων ἀνάγκη ὑπάρ-
χειν. Οὐδὲ δὴ τῶν ἀντικειμένων φάσεων, ὥστ' οὐδεὶς ἔσται
6 συλλογισμός. Ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ ἀνάπαλιν τεθεί-
σης τῆς καταφατικῆς. Ἐὰν δ' [d] ὁμοιοσχήμονες ὦσιν αἱ προ-
τάσεις, στερητικῶν μὲν οὐσῶν ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς ἀν-
τιστραφείσης τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεως, καθάπερ
ἐν τοῖς πρότερον. Εἰλήφθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β ἐξ ἀνάγ-
κης μὴ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἀντι-
στραφεισῶν οὖν τῶν προτάσεων τὸ μὲν Β τῷ Α οὐδενὶ
[e] ὑπάρχει, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται· γίνεται δὴ τὸ
7 πρῶτον σχῆμα. Κἂν εἰ πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν,
ὡσαύτως. Ἐὰν δὲ κατηγορικαὶ τεθῶσιν, οὐκ ἔσται συλλο-
γισμός. Τοῦ μὲν γὰρ μὴ ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ ἀνάγκης μὴ
ὑπάρχειν φανερὸν ὅτι οὐκ ἔσται διὰ τὸ μὴ εἰλῆφθαι στερη-
τικὴν πρότασιν [f] μήτ' ἐν τῷ ὑπάρχειν [f] μήτ' ἐν τῷ ἐξ ἀνάγκης
8 ὑπάρχειν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἐξ
ἀνάγκης γὰρ οὕτως ἐχόντων τὸ Β τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει, οἷον
εἰ τὸ μὲν Α τεθείη λευκόν, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ Β κύκνος, τὸ δὲ Γ
ἄνθρωπος. Οὐδέ γε τῶν ἀντικειμένων [g] ἀποφάνσεων, [h] ἐπεὶ
δέδεικται τὸ Β τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχον. Οὐκ ἄρα
γίνεται συλλογισμὸς ὅλως.

9 Ὁμοίως δ' ἕξει [i] κἀπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν· ὅταν
μὲν γὰρ ᾖ τὸ στερητικὸν καθόλου τε καὶ ἀναγκαῖον, ἀεὶ
συλλογισμὸς ἔσται καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν
(ἀπόδειξις δὲ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς), ὅταν δὲ τὸ καταφατι-

[c] ᾧ τὸ α C. [d] ὁμοσχήμονες A.B. [e] ὑπάρξει B. [f] μηδ' A.
[g] ἀντιφάνσεων A. [h] ἐπειδὴ C. [i] καὶ ἐπὶ C.

κόν, οὐδέποτε· τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον δειχθήσεται ὃν καὶ ἐν
τοῖς καθόλου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων. Οὐδ' ὅταν ἀμφότεραι 10
ληφθῶσι καταφατικαί· καὶ γὰρ τούτου ἡ αὐτὴ ἀπόδειξις ἣ
καὶ πρότερον. Ὅταν δὲ ἀμφότεραι μὲν στερητικαί, καθόλου
δὲ καὶ ἀναγκαία ἡ τὸ μὴ ὑπάρχειν σημαίνουσα, δι' αὐτῶν μὲν
τῶν εἰλημμένων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφείσης δὲ
τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεως ἔσται συλλογισμός,
καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. Ἐὰν δ' ἀμφότεραι ἀδιόριστοι ἢ 11
ἐν μέρει τεθῶσιν, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ἀπόδειξις δ' ἡ
αὐτὴ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων.

Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τῆς μὲν στερητικῆς τῆς 12
καθόλου τιθεμένης ἀναγκαίας ἀεὶ γίνεται συλλογισμός, οὐ
μόνον τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ μὴ ὑπάρ-
χειν, τῆς δὲ καταφατικῆς οὐδέποτε. Καὶ ὅτι τὸν αὐτὸν τρό-
πον ἐχόντων ἔν τε τοῖς ἀναγκαίοις καὶ ἐν τοῖς ὑπάρχουσι γί-
νεταί τε καὶ οὐ γίνεται συλλογισμός. Δῆλον δὲ καὶ ὅτι
πάντες ἀτελεῖς οἱ συλλογισμοί, καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τῶν
προειρημένων σχημάτων.

Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ σχήματι καὶ ἀμφοτέρων ἐνδεχομένων 20
καὶ τῆς ἑτέρας ἔσται συλλογισμός. Ὅταν μὲν οὖν ἐνδέχε-
σθαι σημαίνωσιν αἱ προτάσεις, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται
ἐνδεχόμενον· καὶ ὅταν ἡ μὲν ἐνδέχεσθαι ἡ δ' ὑπάρχειν. Ὅταν 2
δ' ἡ ἑτέρα τεθῇ ἀναγκαία, ἐὰν μὲν ᾖ καταφατική, οὐκ ἔσται
τὸ συμπέρασμα οὔτε ἀναγκαῖον οὔθ' ὑπάρχον, ἐὰν δ' [k] ᾖ στε-
ρητική, [l] τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἔσται συλλογισμός, καθάπερ καὶ
ἐν τοῖς [m] πρότερον. Ληπτέον δὲ καὶ ἐν τούτοις ὁμοίως τὸ
ἐν τοῖς συμπεράσμασιν ἐνδεχόμενον.

Ἔστωσαν δὴ [n] πρῶτον ἐνδεχόμεναι, καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β 3
παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ
καταφατικὸν ἐπὶ μέρους, [o] τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται,
καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β ἐνδέχοιτ' ἄν. Ὥστ' εἰ τὸ μὲν Α παντὶ
τῷ Γ ἐνδέχεται, τὸ δὲ Γ τινὶ τῶν Β, [p] καὶ τὸ Α τινὶ τῶν Β

[k] ἡ C. [l] τοῦ] καὶ τοῦ C. [m] πρότερον α β γ. ληπτέον C. [n] πρότερον C. [o] τὸ δὲ] καὶ τὸ C. [p] καὶ] ἀνάγκη καὶ C. καὶ—Β om. A.

4 [q]ἐνδέχεται· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα. Καὶ εἰ τὸ μὲν Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ [r]Β παντὶ τῷ Γ, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ [s]τῷ Β ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. [t]Εἰ δ' ἀμφότεραι στερητικαὶ τεθείησαν, ἐξ αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφεισῶν δὲ τῶν προτά-
5 σεων ἔσται συλλογισμός, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. Εἰ γὰρ τὸ Α καὶ τὸ [v]Β τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, ἐὰν μεταληφθῇ [w]τὸ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, πάλιν ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. Εἰ δ' ὁ μέν ἐστι καθόλου τῶν ὅρων ὁ δ' ἐν μέρει, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων ὅνπερ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν, ἔσται τε καὶ οὐκ ἔσται συλλογι-
6 σμός. Ἐνδεχέσθω γὰρ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β [x]τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Ἔσται δὴ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς ἐν μέρει προτάσεως ἀντιστραφείσης· εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τινὶ [y]τῶν Β, τὸ Α τινὶ [z]τῶν Β ἐνδέχεται. Καὶ εἰ πρὸς τὸ Β Γ τεθείη τὸ καθόλου, ὡσαύτως. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Α Γ στερητικὸν εἴη, τὸ δὲ Β Γ καταφατικόν· ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. Εἰ δ' ἀμφότεραι στερητικαὶ [a]τεθείησαν, ἡ μὲν καθόλου ἡ δ' ἐν μέρει, δι' αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων οὐκ ἔσται συλλογισμός, ἀντιστραφεισῶν δ' ἔσται, καθάπερ ἐν τοῖς πρότε-
7 ρον. Ὅταν δὲ ἀμφότεραι ἀδιόριστοι ἢ ἐν μέρει ληφθῶσιν, οὐκ ἔσται συλλογισμός· καὶ γὰρ παντὶ ἀνάγκη τὸ Α τῷ Β καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ζῷον—ἄνθρωπος—[b]λευκόν, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἵππος—ἄνθρωπος—λευκόν, μέσον λευκόν.

21 Ἐὰν δὲ ἡ μὲν ὑπάρχειν ἡ δ' ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ τῶν προτάσεων, τὸ μὲν συμπέρασμα ἔσται ὅτι ἐνδέχεται καὶ οὐχ ὅτι ὑπάρχει, συλλογισμὸς δ' ἔσται τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων [c]ὃν καὶ ἐν τοῖς πρότερον. Ἔστωσαν γὰρ πρῶτον

[q] ἐνδέχεσθαι C. [r] Β ἐνδέχοιτο παντὶ C. [s] τῶν β C. [t] ἐὰν—τεθῶσιν C. [v] Β παντὶ τῷ C. [w] τὸ Β Γ εἰς ἐνδέχεσθαι C. [x] τινὶ τῶν C. [y] τῷ C. [z] τῶι Α.Β. [a] τεθῶσιν C. [b] λευκός Α. [c] ὃν καὶ] ὡς C.

κατηγορικοί, καὶ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω, τὸ δὲ Β [d] παντὶ ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν. Ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ Β Γ 2
τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα, καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐνδέχεται τὸ Α τινὶ [e] τῶν Β ὑπάρχειν· ὅτε γὰρ ἡ ἑτέρα τῶν προτάσεων ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι σημαίνοι ἐνδέχεσθαι, καὶ τὸ συμπέρασμα [f] ἦν ἐνδεχόμενον. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Β Γ 3
ὑπάρχειν τὸ δὲ Α Γ ἐνδέχεσθαι, καὶ εἰ τὸ μὲν Α Γ στερητικὸν τὸ δὲ Β Γ κατηγορικόν, ὑπάρχοι δ' ὁποτερονοῦν, ἀμφοτέρως ἐνδεχόμενον ἔσται τὸ συμπέρασμα· γίνεται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα, δέδεικται δ' ὅτι τῆς ἑτέρας προτάσεως ἐνδέχεσθαι σημαινούσης ἐν αὐτῷ καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἐνδεχόμενον. Εἰ δὲ τὸ ἐνδεχόμενον στερητικὸν τεθείη 4
πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἢ καὶ ἄμφω ληφθείη στερητικά, δι' αὐτῶν μὲν τῶν κειμένων οὐκ ἔσται συλλογισμός, ἀντιστραφέντων δ' ἔσται, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον.

Εἰ δ' ἡ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων ἡ δ' ἐν μέρει, κατη- 5
γορικῶν μὲν οὐσῶν ἀμφοτέρων, ἢ τῆς μὲν καθόλου στερητικῆς τῆς δ' ἐν μέρει καταφατικῆς, ὁ αὐτὸς τρόπος ἔσται τῶν συλλογισμῶν· πάντες γὰρ περαίνονται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. Ὥστε φανερὸν ὅτι τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρχειν [g] ἔσται συλλογισμός. Εἰ δ' ἡ μὲν καταφατικὴ καθόλου 6
ἡ δὲ στερητικὴ ἐν μέρει, διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἔσται ἡ ἀπόδειξις. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α ἐνδεχέσθω τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ἀνάγκη δὴ τὸ Α [h] ἐνδέχεσθαι τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει ἐξ 7
ἀνάγκης, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ κεῖται ὑπάρχειν, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρότερον. Ἀλλ' ὑπέκειτο τινὶ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν.

Ὅταν δ' [i] ἀδιόριστοι ἢ ἐν μέρει ληφθῶσιν ἀμφότεραι, οὐκ 8
ἔσται συλλογισμός. Ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτὴ ἢ καὶ ἐν τοῖς καθόλου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων.

Εἰ δ' ἐστὶν ἡ μὲν ἀναγκαία τῶν προτάσεων ἡ δ' ἐνδεχο- 22

[d] παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέσθω C. [e] τῷ C. [f] ἦν om. A. [g] ἔσται ὁ συλλ. B. [h] τινὶ τῶι β ἐνδέχεσθαι C. [i] ἀόριστοι A.

μένη, κατηγορικῶν μὲν ὄντων τῶν ὅρων ἀεὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι
ἔσται συλλογισμός, ὅταν δ' ᾖ τὸ μὲν κατηγορικὸν τὸ δὲ
στερητικόν, ἐὰν μὲν ᾖ τὸ καταφατικὸν ἀναγκαῖον, τοῦ ἐνδέ-
χεσθαι μὴ ὑπάρχειν, ἐὰν δὲ τὸ στερητικόν, καὶ τοῦ ἐνδέχε-
σθαι μὴ ὑπάρχειν καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν· τοῦ δ' ἐξ ἀνάγκης
μὴ ὑπάρχειν οὐκ ἔσται συλλογισμός, ὥσπερ οὐδ' ἐν τοῖς ἑτέ-
2 ροις σχήμασιν. Ἔστωσαν δὴ κατηγορικοὶ πρῶτον οἱ ὅροι,
καὶ τὸ μὲν Α παντὶ [k] τῷ Γ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β
τῷ Γ παντὶ ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν. Ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν Α παντὶ
τῷ Γ ἀνάγκη, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α τινὶ
τῷ Β ἐνδεχόμενον ἔσται καὶ οὐχ ὑπάρχον· οὕτω γὰρ συνέ-
3 πιπτεν ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος. Ὁμοίως δὲ δειχθήσεται
καὶ εἰ τὸ μὲν Β Γ τεθείη ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Α Γ ἐνδεχόμενον.
Πάλιν ἔστω τὸ μὲν κατηγορικὸν τὸ δὲ στερητικόν, ἀναγ-
καῖον δὲ τὸ κατηγορικόν· καὶ τὸ μὲν Α ἐνδεχέσθω μηδενὶ
[l] τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β [m] παντὶ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης.
Ἔσται δὴ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα· καὶ γὰρ ἡ στερητικὴ
4 πρότασις ἐνδέχεσθαι σημαίνει. Φανερὸν οὖν ὅτι τὸ συμπέ-
ρασμα ἔσται ἐνδεχόμενον· ὅτε γὰρ οὕτως ἔχοιεν αἱ προτά-
σεις ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, καὶ τὸ συμπέρασμα ἦν ἐνδεχό-
μενον. Εἰ δ' ἡ στερητικὴ πρότασις ἀναγκαία, [n] τὸ συμπέ-
ρασμα ἔσται καὶ ὅτι ἐνδέχεται τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ ὅτι οὐχ
5 ὑπάρχει. Κείσθω γὰρ τὸ Α τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγ-
κης, τὸ δὲ Β [o] παντὶ ἐνδέχεσθαι. Ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ
Β Γ καταφατικοῦ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα, [p] καὶ ἀναγκαία
ἡ στερητικὴ πρότασις. Ὅτε δ' οὕτως εἶχον αἱ προτάσεις,
συνέβαινε τὸ Α τῷ Γ καὶ ἐνδέχεσθαι τινὶ [q] μὴ ὑπάρχειν καὶ
μὴ ὑπάρχειν, ὥστε [r] καὶ τὸ Α τῷ Β ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρ-
6 χειν. Ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον,
ἐὰν μὲν ἐνδεχόμενον, ἔσται συλλογισμὸς μεταληφθείσης τῆς
προτάσεως, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον, ἐὰν δ' ἀναγκαῖον, οὐκ

[k] τῷ Γ om. B.C. [l] τῶν A.B. [m] παντὶ τῷ γ ὑπαρχέτω C. [n] τὸ] καὶ τὸ C. [o] παντὶ τῷ γ ἐνδέχεσθαι C. [p] καὶ] καὶ γὰρ C. [q] καὶ μὴ ὑπάρχειν om. A. [r] καὶ om. C.

ἔσται· καὶ γὰρ παντὶ ἀνάγκη καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν·
Ὅροι τοῦ παντὶ ὑπάρχειν ὕπνος—ἵππος καθεύδων—ἄνθρω-
πος, [s] τοῦ μηδενὶ ὕπνος—ἵππος ἐγρηγορώς—ἄνθρωπος.

Ὁμοίως δ' ἕξει καὶ εἰ ὁ μὲν καθόλου τῶν ὅρων ὁ δ' ἐν μέρει 7
πρὸς τὸ μέσον· κατηγορικῶν μὲν γὰρ ὄντων ἀμφοτέρων τοῦ
ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρχειν ἔσται συλλογισμός, καὶ ὅταν
τὸ μὲν στερητικὸν ληφθῇ τὸ δὲ καταφατικόν, ἀναγκαῖον δὲ
τὸ καταφατικόν. Ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ
συμπέρασμα ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος
ἔσται τῆς δείξεως [t] καὶ καθόλου [v] καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων
ὄντων. Ἀνάγκη γὰρ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος τελειοῦσθαι 8
τοὺς συλλογισμούς, ὥστε καθάπερ ἐν ἐκείνοις, καὶ ἐπὶ τούτων
ἀναγκαῖον συμπίπτειν. Ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν καθόλου
ληφθὲν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἐὰν μὲν ἐνδεχόμενον,
ἔσται συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ἐὰν δ' ἀναγκαῖον,
οὐκ ἔσται. Δειχθήσεται δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ὃν καὶ ἐν τοῖς 9
καθόλου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων. Φανερὸν οὖν καὶ ἐν τούτῳ
τῷ σχήματι πότε καὶ πῶς ἔσται συλλογισμός, καὶ πότε
τοῦ [w] ἐνδέχεσθαι καὶ πότε τοῦ ὑπάρχειν. Δῆλον δὲ καὶ ὅτι
πάντες ἀτελεῖς, καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τοῦ πρώτου σχή-
ματος.

Ὅτι μὲν οὖν οἱ ἐν τούτοις τοῖς σχήμασι συλλογισμοὶ 23
[x] τελειοῦνται διὰ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλ-
λογισμῶν καὶ εἰς τούτους [y] ἀνάγονται, δῆλον ἐκ τῶν εἰρη-
μένων· ὅτι δ' ἁπλῶς πᾶς συλλογισμὸς οὕτως ἕξει, νῦν ἔσται
φανερόν, ὅταν δειχθῇ πᾶς γινόμενος διὰ τούτων τινὸς τῶν
σχημάτων.

Ἀνάγκη δὴ πᾶσαν ἀπόδειξιν καὶ πάντα συλλογισμὸν ἢ 2
ὑπάρχον τι ἢ μὴ ὑπάρχον δεικνύναι, καὶ τοῦτο ἢ καθόλου ἢ
κατὰ μέρος, ἔτι ἢ δεικτικῶς ἢ ἐξ ὑποθέσεως. Τοῦ δ' ἐξ ὑπο-
θέσεως [z] μέρος τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου. Πρῶτον οὖν εἴπωμεν

[s] τοῦ δὲ μηδενὶ C. [t] καὶ καθόλου om. pr. C. [v] καὶ μὴ καθόλου om. A.B. et pr. C. [w] ἐνδέχεται C. [x] τελειοῦνταί τε διὰ B.C. [y] ἄγονται A. [z] μέρος ἐστὶ τὸ C.

περὶ τῶν δεικτικῶν· [a] τούτων γὰρ δειχθέντων φανερὸν ἔσται
καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἀδύνατον καὶ ὅλως τῶν ἐξ ὑποθέσεως.
3 Εἰ δὴ δέοι τὸ Α κατὰ τοῦ Β συλλογίσασθαι ἢ ὑπάρχον
[b] ἢ μὴ ὑπάρχον, ἀνάγκη λαβεῖν τι κατά τινος. Εἰ μὲν οὖν
τὸ Α κατὰ τοῦ Β ληφθείη, τὸ ἐξ ἀρχῆς ἔσται εἰλημμένον.
Εἰ [c] δὲ κατὰ τοῦ Γ, τὸ δὲ Γ κατὰ μηδενός, μηδ' ἄλλο κατ'
ἐκείνου, μηδὲ κατὰ τοῦ Α ἕτερον, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός·
[d] τῷ γὰρ ἓν καθ' ἑνὸς ληφθῆναι οὐδὲν συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης.
4 Ὥστε προσληπτέον καὶ ἑτέραν πρότασιν. Ἐὰν μὲν οὖν
ληφθῇ τὸ Α κατ' ἄλλου ἢ ἄλλο κατὰ τοῦ Α, ἢ κατὰ τοῦ Γ
ἕτερον, εἶναι μὲν συλλογισμὸν οὐδὲν κωλύει, πρὸς μέντοι τὸ
Β οὐκ ἔσται διὰ τῶν εἰλημμένων. Οὐδ' ὅταν τὸ Γ ἑτέρῳ,
κἀκεῖνο ἄλλῳ, καὶ τοῦτο ἑτέρῳ, μὴ συνάπτῃ δὲ πρὸς τὸ Β,
5 οὐδ' οὕτως ἔσται πρὸς τὸ Β συλλογισμὸς [e] τοῦ Α. Ὅλως
γὰρ [f] εἴπομεν ὅτι οὐδεὶς οὐδέποτε ἔσται συλλογισμὸς ἄλλου
κατ' ἄλλου μὴ ληφθέντος τινὸς μέσου, ὃ πρὸς ἑκάτερον ἔχει
πως ταῖς κατηγορίαις· ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἁπλῶς ἐκ
προτάσεών ἐστιν, ὁ δὲ πρὸς τόδε συλλογισμὸς ἐκ τῶν πρὸς
τόδε προτάσεων, ὁ δὲ τοῦδε πρὸς [g] τόδε διὰ τῶν τοῦδε πρὸς
6 τόδε προτάσεων. Ἀδύνατον δὲ πρὸς τὸ Β λαβεῖν πρότασιν
μηδὲν μήτε κατηγοροῦντας αὐτοῦ μήτ' ἀπαρνουμένους, ἢ πά-
λιν τοῦ Α πρὸς τὸ Β μηδὲν κοινὸν λαμβάνοντας ἀλλ' ἑκα-
7 τέρου ἴδια ἄττα κατηγοροῦντας ἢ ἀπαρνουμένους. Ὥστε
ληπτέον τι μέσον ἀμφοῖν, [h] ὃ συνάψει τὰς κατηγορίας,
εἴπερ ἔσται τοῦδε πρὸς τόδε συλλογισμός. Εἰ οὖν ἀνάγκη
μέν τι λαβεῖν πρὸς ἄμφω κοινόν, τοῦτο δ' ἐνδέχεται τριχῶς
(ἢ γὰρ τὸ Α τοῦ Γ καὶ τὸ Γ τοῦ Β [i] κατηγορήσαντας, ἢ τὸ
Γ κατ' ἀμφοῖν, ἢ ἄμφω κατὰ τοῦ Γ), ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ εἰ-
ρημένα σχήματα, [k] φανερὸν ὅτι πάντα συλλογισμὸν ἀνάγκη
γίνεσθαι διὰ τούτων τινὸς τῶν σχημάτων. Ὁ γὰρ αὐτὸς

[a] τούτων γὰρ δειχθέντων om. C. [b] ἢ μὴ ὑπάρχον om. pr. A. [c] δὲ τὸ α κατὰ C. [d] τὸ C. [e] τοῦ α om. A.C. [f] εἴπωμεν B. et pr. A. [g] τόνδε διὰ pr. B. [h] ὃς A. [i] κατηγορήσαντες C. [k] φανερὸν οὖν ὅτι C.

λόγος καὶ [l] εἰ διὰ πλειόνων συνάπτοι πρὸς τὸ Β· ταὐτὸ γὰρ
ἔσται σχῆμα καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν.

Ὅτι μὲν οὖν οἱ δεικτικοὶ περαίνονται διὰ τῶν προειρη- 8
μένων σχημάτων, φανερόν· ὅτι δὲ καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδύνατον,
δῆλον ἔσται διὰ τούτων. Πάντες γὰρ οἱ διὰ τοῦ ἀδυνάτου
περαίνοντες τὸ μὲν ψεῦδος συλλογίζονται, τὸ δ᾿ ἐξ ἀρχῆς
ἐξ ὑποθέσεως δεικνύουσιν, ὅταν ἀδύνατόν τι συμβαίνῃ τῆς
ἀντιφάσεως τεθείσης, οἷον ὅτι ἀσύμμετρος ἡ διάμετρος διὰ
τὸ γίνεσθαι τὰ περιττὰ ἴσα τοῖς ἀρτίοις συμμέτρου τεθεί-
σης. Τὸ μὲν οὖν ἴσα γίνεσθαι τὰ περιττὰ τοῖς ἀρτίοις συλ- 9
λογίζεται, τὸ δ᾿ ἀσύμμετρον εἶναι τὴν διάμετρον ἐξ ὑποθέ-
σεως δείκνυσιν, ἐπεὶ ψεῦδος συμβαίνει διὰ τὴν ἀντίφασιν.
Τοῦτο γὰρ ἦν τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογίσασθαι, τὸ
δεῖξαί τι ἀδύνατον διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. Ὥστ᾿ ἐπεὶ 10
τοῦ ψεύδους γίνεται συλλογισμὸς δεικτικὸς ἐν τοῖς εἰς τὸ
ἀδύνατον ἀπαγομένοις, τὸ δ᾿ ἐξ ἀρχῆς ἐξ ὑποθέσεως δείκνυ-
ται, τοὺς δὲ δεικτικοὺς πρότερον εἴπομεν ὅτι διὰ τούτων
περαίνονται τῶν σχημάτων, [m] φανερὸν ὅτι καὶ οἱ διὰ τοῦ
ἀδυνάτου συλλογισμοὶ διὰ τούτων ἔσονται τῶν σχημάτων.
Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ ἐξ ὑποθέσεως· ἐν ἅπασι 11
γὰρ ὁ μὲν συλλογισμὸς γίνεται πρὸς τὸ μεταλαμβανόμενον,
τὸ δ᾿ ἐξ ἀρχῆς περαίνεται δι᾿ ὁμολογίας ἤ τινος ἄλλης ὑπο-
θέσεως. Εἰ δὲ τοῦτ᾿ ἀληθές, πᾶσαν ἀπόδειξιν καὶ πάντα
συλλογισμὸν ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ [n] τριῶν τῶν προειρημένων
σχημάτων. Τούτου δὲ δειχθέντος δῆλον ὡς ἅπας τε συλ-
λογισμὸς ἐπιτελεῖται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος καὶ ἀνά-
γεται εἰς τοὺς ἐν τούτῳ καθόλου συλλογισμούς.

Ἔτι τε ἐν ἅπαντι δεῖ κατηγορικόν τινα [o] τῶν ὅρων εἶναι 24
καὶ τὸ καθόλου ὑπάρχειν· ἄνευ [p] γὰρ τοῦ καθόλου ἢ οὐκ
ἔσται συλλογισμὸς ἢ οὐ πρὸς τὸ [q] κείμενον, ἢ τὸ ἐξ ἀρχῆς
αἰτήσεται. Κείσθω γὰρ τὴν μουσικὴν ἡδονὴν εἶναι σπου-
δαίαν. Εἰ μὲν οὖν ἀξιώσειεν ἡδονὴν εἶναι σπουδαίαν μὴ

[l] εἰ om. pr. C. [m] φανερὸν οὖν ὅτι B. [n] τῶν τριῶν C. [o] τὸν
ὅρον B. [p] γὰρ ἂν τοῦ C. [q] προκείμενον C.

[r] προσθεὶς τὸ πᾶσαν, οὐκ ἔσται συλλογισμός· εἰ δὲ τινὰ ἡδονήν, εἰ μὲν ἄλλην, οὐδὲν πρὸς τὸ [s] κείμενον, εἰ δ' αὐτὴν
2 ταύτην, τὸ ἐξ ἀρχῆς λαμβάνει. Μᾶλλον δὲ γίνεται φανερὸν ἐν τοῖς διαγράμμασιν, οἷον ὅτι τοῦ ἰσοσκελοῦς ἴσαι αἱ πρὸς τῇ βάσει. Ἔστωσαν εἰς τὸ κέντρον ἠγμέναι αἱ Α Β. Εἰ οὖν ἴσην [t] λαμβάνοι τὴν Α Γ γωνίαν τῇ Β Δ μὴ ὅλως ἀξιώσας ἴσας τὰς τῶν ἡμικυκλίων, καὶ πάλιν τὴν Γ τῇ Δ μὴ πᾶσαν προσλαβὼν τὴν τοῦ τμήματος, ἔτι [v] δ' ἀπ' ἴσων οὐσῶν τῶν ὅλων γωνιῶν καὶ ἴσων ἀφῃρημένων ἴσας εἶναι τὰς λοιπὰς τὰς Ε Ζ, τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτήσεται, ἐὰν μὴ λάβῃ ἀπὸ τῶν [w] ἴσων ἴσων ἀφαιρουμένων ἴσα λείπεσθαι.
3 Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν ἅπαντι δεῖ τὸ καθόλου ὑπάρχειν, καὶ ὅτι τὸ μὲν καθόλου ἐξ ἁπάντων τῶν ὅρων καθόλου δείκνυται, τὸ δ' ἐν μέρει καὶ οὕτως κἀκείνως, ὥστ' ἐὰν μὲν ᾖ τὸ συμπέρασμα καθόλου, καὶ τοὺς ὅρους ἀνάγκη καθόλου εἶναι, ἐὰν δ' οἱ ὅροι καθόλου, ἐνδέχεται τὸ συμπέρασμα μὴ εἶναι
4 καθόλου. Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν ἅπαντι συλλογισμῷ ἢ ἀμφοτέρας ἢ τὴν ἑτέραν πρότασιν ὁμοίαν ἀνάγκη γίνεσθαι τῷ συμπεράσματι. Λέγω δ' οὐ μόνον τῷ καταφατικὴν εἶναι ἢ στερητικήν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀναγκαίαν ἢ ὑπάρχουσαν ἢ ἐνδεχομένην. Ἐπισκέψασθαι δὲ δεῖ καὶ τὰς ἄλλας κατηγορίας.

5 Φανερὸν δὲ καὶ ἁπλῶς πότ' ἔσται καὶ πότ' οὐκ ἔσται συλλογισμός, καὶ πότε δυνατὸς καὶ πότε τέλειος, καὶ ὅτι συλλογισμοῦ ὄντος ἀναγκαῖον ἔχειν τοὺς ὅρους κατά τινα τῶν εἰρημένων τρόπων.

25 Δῆλον δὲ καὶ ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις ἔσται διὰ τριῶν ὅρων καὶ οὐ πλειόνων, ἐὰν μὴ δι' ἄλλων καὶ ἄλλων τὸ αὐτὸ συμπέρασμα γίνηται, οἷον τὸ Ε διά τε τῶν Α Β καὶ διὰ τῶν Γ Δ, ἢ διὰ τῶν [x] Α Β καὶ Β Γ· πλείω γὰρ μέσα τῶν αὐτῶν οὐδὲν εἶναι κωλύει. Τούτων δ' ὄντων [y] οὐχ εἷς ἀλλὰ
2 πλείους εἰσὶν οἱ συλλογισμοί. Ἢ πάλιν ὅταν ἑκάτερον τῶν Α Β διὰ συλλογισμοῦ ληφθῇ, οἷον τὸ Α διὰ τῶν Δ Ε

[r] προσθῇς B. [s] προκείμενον C. [t] λαμβάνει C. [v] δ' om. A.B.
[w] alterum ἴσων om. A. [x] αβ καὶ αγ καὶ βγ C. [y] οὐχὶ C.

καὶ πάλιν τὸ Β διὰ τῶν Ζ Θ. Ἡ τὸ μὲν ἐπαγωγῇ, τὸ δὲ
συλλογισμῷ. Ἀλλὰ καὶ οὕτως πλείους οἱ συλλογισμοί·
πλείω γὰρ τὰ συμπεράσματά ἐστιν, οἷον τό τε Α καὶ τὸ Β
καὶ τὸ Γ. Εἰ δ' οὖν μὴ πλείους ἀλλ' εἷς, οὕτω μὲν ἐνδέχεται
[z] γενέσθαι διὰ πλειόνων τὸ αὐτὸ συμπέρασμα, ὡς δὲ τὸ Γ
διὰ τῶν Α Β, ἀδύνατον. Ἔστω γὰρ τὸ Ε συμπεπερασμένον 3
ἐκ τῶν Α Β Γ Δ. Οὐκοῦν ἀνάγκη τι αὐτῶν ἄλλο πρὸς
[a] ἄλλο εἰλῆφθαι, τὸ μὲν ὡς ὅλον τὸ δ' ὡς μέρος· τοῦτο γὰρ
δέδεικται πρότερον, ὅτι ὄντος συλλογισμοῦ ἀναγκαῖον οὕτως
τινὰς ἔχειν τῶν ὅρων. Ἐχέτω οὖν τὸ Α οὕτως πρὸς τὸ Β.
Ἔστιν ἄρα τι ἐξ αὐτῶν συμπέρασμα. Οὐκοῦν ἤτοι τὸ Ε ἢ 4
τῶν Γ Δ θάτερον ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα. Καὶ εἰ μὲν τὸ Ε,
ἐκ τῶν Α Β [b] μόνον ἂν εἴη ὁ συλλογισμός. Τὰ δὲ Γ Δ εἰ
μὲν ἔχει οὕτως ὥστ' εἶναι τὸ μὲν ὡς ὅλον τὸ δ' ὡς μέρος,
ἔσται τι καὶ ἐξ ἐκείνων, καὶ ἤτοι τὸ Ε ἢ τῶν Α Β θάτερον
ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα. Καὶ εἰ μὲν τὸ Ε ἢ τῶν Α Β θά- 5
τερον, ἢ πλείους ἔσονται οἱ συλλογισμοί, ἢ ὡς ἐνεδέχετο
ταὐτὸ διὰ πλειόνων ὅρων περαίνεσθαι συμβαίνει· εἰ δ' ἄλλο
τι παρὰ ταῦτα, [c] πλείους ἔσονται καὶ ἀσύναπτοι [d] οἱ συλλο-
γισμοὶ πρὸς ἀλλήλους. Εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοι τὸ Γ πρὸς τὸ
Δ ὥστε ποιεῖν συλλογισμόν, μάτην ἔσται εἰλημμένα, εἰ μὴ
ἐπαγωγῆς ἢ κρύψεως ἤ τινος ἄλλου τῶν τοιούτων χάριν.
Εἰ δ' ἐκ τῶν Α Β μὴ τὸ Ε ἀλλ' ἄλλο τι γίνεται συμπέ- 6
ρασμα, ἐκ δὲ τῶν Γ Δ ἢ [e] τούτων θάτερον ἢ ἄλλο παρὰ
ταῦτα, πλείους τε οἱ συλλογισμοὶ γίνονται καὶ οὐ τοῦ ὑπο-
κειμένου· ὑπέκειτο γὰρ εἶναι [f] τοῦ Ε τὸν συλλογισμόν. Εἰ 7
δὲ μὴ γίνεται ἐκ τῶν Γ Δ μηδὲν συμπέρασμα, μάτην τε
εἰλῆφθαι αὐτὰ συμβαίνει καὶ μὴ τοῦ ἐξ ἀρχῆς εἶναι τὸν συλ-
λογισμόν. Ὥστε φανερὸν ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις καὶ πᾶς συλ-
λογισμὸς ἔσται διὰ τριῶν ὅρων [g] μόνον.

Τούτου δ' ὄντος φανεροῦ, δῆλον ὡς καὶ ἐκ δύο προτάσεων 8

[z] γίνεσθαι C. [a] alterum ἄλλο om. pr. A.B. [b] μόνων C. [c] πλείους τε ἔσονται C. [d] οἱ om. A.B. [e] τοῦτο θάτ. B. [f] τοῦ] τὸ A. [g] μόνων C.

καὶ οὐ πλειόνων· οἱ γὰρ τρεῖς ὅροι δύο προτάσεις, εἰ μὴ προσλαμβάνοιτο, καθάπερ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς [i] *ἐλέχθη, πρὸς*
9 *τὴν τελείωσιν τῶν συλλογισμῶν. Φανερὸν οὖν ὡς ἐν ᾧ λόγῳ συλλογιστικῷ μὴ ἄρτιαί εἰσιν αἱ προτάσεις δι' ὧν γίνεται τὸ συμπέρασμα τὸ κύριον (ἔνια γὰρ τῶν ἄνωθεν συμπερασμάτων ἀναγκαῖον εἶναι προτάσεις), οὗτος ὁ λόγος ἢ οὐ συλλελόγισται ἢ πλείω τῶν ἀναγκαίων ἠρώτηκε πρὸς τὴν θέσιν.*

10 Κατὰ *μὲν οὖν τὰς κυρίας προτάσεις λαμβανομένων τῶν συλλογισμῶν, ἅπας ἔσται συλλογισμὸς ἐκ προτάσεων μὲν ἀρτίων ἐξ ὅρων δὲ περιττῶν· ἑνὶ γὰρ πλείους οἱ ὅροι τῶν προτάσεων.* Ἔσται *δὲ καὶ τὰ συμπεράσματα ἡμίση τῶν*
11 *προτάσεων.* Ὅταν *δὲ διὰ προσυλλογισμῶν περαίνηται ἢ διὰ πλείονων μέσων μὴ συνεχῶν, οἷον τὸ* Α Β *διὰ τῶν* Γ Δ, *τὸ μὲν πλῆθος τῶν ὅρων ὡσαύτως ἑνὶ ὑπερέξει τὰς προτάσεις (ἢ γὰρ ἔξωθεν ἢ εἰς τὸ μέσον τεθήσεται ὁ παρεμπίπτων ὅρος· ἀμφοτέρως δὲ συμβαίνει ἑνὶ ἐλάττω εἶναι τὰ διαστήματα τῶν ὅρων), αἱ δὲ προτάσεις ἴσαι τοῖς διαστήμασιν· οὐ μέντοι ἀεὶ* [k] *αἱ μὲν ἄρτιαι ἔσονται οἱ δὲ περιττοί, ἀλλ' ἐναλλάξ, ὅταν μὲν αἱ προτάσεις ἄρτιαι, περιττοὶ οἱ ὅροι, ὅταν δ' οἱ ὅροι ἄρτιοι, περιτταὶ αἱ προτάσεις· ἅμα γὰρ τῷ ὅρῳ μία προστίθεται πρότασις, ἂν ὁποθενοῦν προστεθῇ ὁ*
12 *ὅρος.* Ὥστ' *ἐπεὶ αἱ μὲν ἄρτιαι οἱ δὲ περιττοὶ ἦσαν, ἀνάγκη παραλλάττειν τῆς αὐτῆς προσθέσεως γινομένης.* Τὰ *δὲ συμπεράσματα οὐκέτι τὴν αὐτὴν ἕξει τάξιν οὔτε πρὸς τοὺς ὅρους οὔτε πρὸς τὰς προτάσεις· ἑνὸς γὰρ ὅρου προστιθεμένου συμπεράσματα προστεθήσεται ἑνὶ ἐλάττω τῶν προϋπαρχόντων ὅρων· πρὸς μόνον γὰρ τὸν ἔσχατον οὐ ποιεῖ συμπέρασμα, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πάντας, οἷον εἰ τῷ* Α Β Γ *πρόσκειται τὸ* Δ, *εὐθὺς καὶ συμπεράσματα δύο πρόσκειται, τό τε πρὸς*
13 *τὸ* Α *καὶ τὸ πρὸς τὸ* Β. Ὁμοίως *δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων.* Κἂν *εἰς τὸ μέσον δὲ παρεμπίπτῃ, τὸν αὐτὸν τρόπον· πρὸς ἕνα*

[i] *ἐλέχθη* om. A. [k] *αἱ μὲν* om. A.

γὰρ μόνον οὐ ποιήσει συλλογισμόν. Ὥστε πολὺ πλείω τὰ συμπεράσματα καὶ τῶν ὅρων ἔσται καὶ τῶν προτάσεων.

Ἐπεὶ δ' ἔχομεν περὶ ὧν οἱ συλλογισμοί, [l] καὶ ποῖον ἐν 26
ἑκάστῳ σχήματι καὶ ποσαχῶς δείκνυται, φανερὸν ἡμῖν ἐστὶ καὶ ποῖον πρόβλημα χαλεπὸν καὶ ποῖον εὐεπιχείρητον· τὸ μὲν γὰρ ἐν πλείοσι σχήμασι καὶ διὰ πλειόνων [m] πτώσεων περαινόμενον ῥᾷον, τὸ δ' ἐν ἐλάττοσι καὶ δι' ἐλαττόνων δυσεπιχειρητότερον. Τὸ μὲν οὖν καταφατικὸν τὸ καθόλου διὰ 2
τοῦ πρώτου σχήματος δείκνυται μόνου, καὶ διὰ τούτου μοναχῶς· τὸ δὲ στερητικὸν διά τε τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ μέσου, καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου μοναχῶς, διὰ δὲ τοῦ μέσου διχῶς· τὸ δ' ἐν μέρει [n] καταφατικὸν διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ ἐσχάτου, μοναχῶς μὲν διὰ τοῦ πρώτου, τριχῶς δὲ διὰ τοῦ ἐσχάτου. Τὸ δὲ στερητικὸν τὸ κατὰ μέρος ἐν ἅπασι τοῖς σχή- 3
μασι δείκνυται, πλὴν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἅπαξ, ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ ἐσχάτῳ ἐν τῷ μὲν διχῶς ἐν τῷ δὲ τριχῶς. Φανερὸν οὖν ὅτι [o] τὸ καθόλου κατηγορικὸν κατασκευάσαι μὲν χαλεπώτατον, ἀνασκευάσαι δὲ ῥᾷστον. Ὅλως δ' ἐστὶν ἀναιροῦντι μὲν τὰ καθόλου τῶν ἐν μέρει ῥᾴω· καὶ γὰρ ἢν μηδενὶ καὶ ἢν τινὶ μὴ ὑπάρχῃ, ἀνῄρηται· τούτων δὲ τὸ μὲν τινὶ μὴ ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασι δείκνυται, τὸ δὲ μηδενὶ ἐν τοῖς δυσίν. Τὸν αὐ- 4
τὸν δὲ τρόπον κἀπὶ τῶν στερητικῶν· καὶ γὰρ εἰ παντὶ καὶ εἴ τινί, ἀνῄρηται τὸ ἐξ ἀρχῆς· τοῦτο δ' ἦν ἐν δύο σχήμασιν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει μοναχῶς, ἢ παντὶ ἢ μηδενὶ δείξαντα ὑπάρχειν. Κατασκευάζοντι δὲ ῥᾴω τὰ ἐν μέρει· καὶ γὰρ [p] ἐν πλείοσι σχήμασι καὶ διὰ πλειόνων τρόπων. Ὅλως τε 5
οὐ δεῖ λανθάνειν ὅτι ἀνασκευάσαι μὲν δι' ἀλλήλων ἔστι καὶ τὰ καθόλου διὰ τῶν ἐν μέρει καὶ ταῦτα διὰ τῶν καθόλου, κατασκευάσαι δ' οὐκ ἔστι διὰ τῶν κατὰ μέρος τὰ καθόλου, δι' ἐκείνων δὲ ταῦτ' ἔστιν. Ἅμα δὲ δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἀνασκευάζειν ἐστὶ τοῦ κατασκευάζειν ῥᾷον.

Πῶς μὲν οὖν γίνεται πᾶς συλλογισμὸς καὶ διὰ πόσων 6

[l] καὶ ποῖον—ἡμῖν ἐστὶ om. A. [m] vocis πτώσεων litteras πτω corr. B.
[n] καταφατικὸν καὶ διὰ B. [o] τὸ om. A. [p] ἐν om. C.

ὅρων καὶ προτάσεων, καὶ πῶς ἐχουσῶν πρὸς ἀλλήλας, ἔτι
δὲ ποῖον πρόβλημα ἐν ἑκάστῳ σχήματι καὶ ποῖον ἐν πλείοσι
καὶ ποῖον ἐν ἐλάττοσι δείκνυται, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων.
27 Πῶς δ' εὐπορήσομεν αὐτοὶ πρὸς τὸ τιθέμενον ἀεὶ συλλογι-
σμῶν, καὶ διὰ ποίας ὁδοῦ ληψόμεθα τὰς περὶ ἕκαστον ἀρ-
χάς, νῦν ἤδη λεκτέον· οὐ γὰρ μόνον ἴσως δεῖ τὴν γένεσιν
θεωρεῖν τῶν συλλογισμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν ἔχειν τοῦ
ποιεῖν.

2 Ἁπάντων δὴ τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστι τοιαῦτα ὥστε κατὰ
μηδενὸς ἄλλου κατηγορεῖσθαι ἀληθῶς καθόλου, οἷον Κλέων
καὶ Καλλίας καὶ τὸ καθ' ἕκαστον καὶ αἰσθητόν, κατὰ δὲ
τούτων ἄλλα (καὶ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ζῷον ἑκάτερος τούτων
ἐστί)· τὰ δ' αὐτὰ μὲν κατ' ἄλλων κατηγορεῖται, κατὰ δὲ
τούτων ἄλλα πρότερον οὐ κατηγορεῖται· τὰ δὲ καὶ αὐτὰ
ἄλλων καὶ αὐτῶν ἕτερα, οἷον ἄνθρωπος Καλλίου καὶ ἀνθρώ-
3 που ζῷον. Ὅτι μὲν οὖν ἔνια τῶν ὄντων κατ' οὐδενὸς πέφυκε
λέγεσθαι, δῆλον· τῶν γὰρ αἰσθητῶν σχεδὸν ἕκαστόν ἐστι
τοιοῦτον ὥστε μὴ κατηγορεῖσθαι [q] κατὰ μηδενός, πλὴν ὡς
κατὰ συμβεβηκός· φαμὲν γάρ ποτε τὸ λευκὸν ἐκεῖνο [r] Σω-
4 κράτην εἶναι καὶ τὸ προσιὸν Καλλίαν. Ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τὸ
ἄνω πορευομένοις ἵσταταί ποτε, πάλιν ἐροῦμεν· νῦν δ' ἔστω
τοῦτο κείμενον. Κατὰ μὲν οὖν τούτων οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι
κατηγορούμενον ἕτερον, πλὴν εἰ μὴ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ ταῦτα
κατ' ἄλλων· οὐδὲ τὰ καθ' ἕκαστα κατ' ἄλλων, ἀλλ' ἕτερα
5 κατ' ἐκείνων. Τὰ δὲ μεταξὺ δῆλον ὡς ἀμφοτέρως ἐνδέχεται·
καὶ γὰρ αὐτὰ κατ' ἄλλων καὶ ἄλλα κατὰ τούτων λεχθήσε-
ται, καὶ σχεδὸν οἱ λόγοι καὶ αἱ σκέψεις [s] εἰσὶ μάλιστα περὶ
τούτων.

6 Δεῖ δὴ τὰς προτάσεις περὶ ἕκαστον οὕτως ἐκλαμβάνειν,
ὑποθέμενον αὐτὸ πρῶτον καὶ τοὺς ὁρισμούς τε καὶ ὅσα ἴδια
τοῦ πράγματός ἐστιν, εἶτα μετὰ τοῦτο ὅσα ἕπεται τῷ πρά-
γματι, καὶ πάλιν οἷς τὸ πρᾶγμα ἀκολουθεῖ, καὶ ὅσα μὴ ἐν-

[q] κατὰ om. A. [r] σωκράτη B. [s] περὶ τούτων εἰσὶ μάλιστα C.

δέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν. Οἷς δ' αὐτὸ μὴ ἐνδέχεται, οὐκ ἐκ-
ληπτέον διὰ τὸ ἀντιστρέφειν τὸ στερητικόν. Διαιρετέον δὲ 7
καὶ τῶν ἑπομένων ὅσα τε ἐν τῷ τί ἐστι καὶ ὅσα ὡς ἴδια καὶ
ὅσα ὡς συμβεβηκότα κατηγορεῖται, καὶ τούτων ποῖα δοξα-
στικῶς καὶ ποῖα κατ' ἀλήθειαν· ὅσῳ μὲν γὰρ ἂν πλειόνων
τοιούτων εὐπορῇ τις, θᾶττον ἐντεύξεται συμπεράσματι, ὅσῳ
δ' [t]ἂν [v]ἀληθεστέρων, μᾶλλον ἀποδείξει. Δεῖ δ' ἐκλέγειν μὴ 8
τὰ ἑπόμενα τινί, ἀλλ' ὅσα ὅλῳ τῷ πράγματι ἕπεται, οἷον
μὴ τί τινὶ ἀνθρώπῳ ἀλλὰ [w]τί παντὶ ἀνθρώπῳ ἕπεται· διὰ
γὰρ τῶν καθόλου προτάσεων ὁ συλλογισμός. Ἀδιορίστου
μὲν οὖν ὄντος ἄδηλον εἰ καθόλου ἡ πρότασις, διωρισμένου δὲ
φανερόν. Ὁμοίως δ' ἐκλεκτέον καὶ οἷς αὐτὸ ἕπεται ὅλοις, 9
διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἑπόμενον οὐ ληπτέον
ὅλον ἕπεσθαι, λέγω δ' οἷον ἀνθρώπῳ πᾶν ζῷον ἢ μουσικῇ
πᾶσαν ἐπιστήμην, ἀλλὰ μόνον ἁπλῶς ἀκολουθεῖν, καθάπερ
καὶ προτεινόμεθα· καὶ γὰρ ἄχρηστον θάτερον καὶ ἀδύνατον,
οἷον πάντα ἄνθρωπον εἶναι πᾶν ζῷον ἢ δικαιοσύνην ἅπαν
ἀγαθόν. Ἀλλ' ᾧ ἕπεται, ἐπ' ἐκείνου τὸ παντὶ λέγεται.
Ὅταν δ' ὑπό τινος περιέχηται τὸ ὑποκείμενον ᾧ τὰ ἑπόμενα 10
δεῖ λαβεῖν, τὰ μὲν τῷ καθόλου ἑπόμενα ἢ μὴ ἑπόμενα οὐκ
ἐκλεκτέον ἐν τούτοις (εἴληπται γὰρ ἐν ἐκείνοις· ὅσα γὰρ
ζῴῳ, καὶ ἀνθρώπῳ ἕπεται, καὶ ὅσα μὴ ὑπάρχει, ὡσαύτως),
τὰ δὲ περὶ ἕκαστον ἴδια ληπτέον· ἔστι γὰρ ἄττα τῷ εἴδει
ἴδια παρὰ τὸ γένος· ἀνάγκη γὰρ τοῖς ἑτέροις εἴδεσιν ἴδια
ἄττα ὑπάρχειν. Οὐδὲ δὴ τῷ καθόλου ἐκλεκτέον οἷς ἕπεται 11
τὸ περιεχόμενον, οἷον ζῴῳ οἷς ἕπεται ἄνθρωπος· ἀνάγκη
γάρ, εἰ ἀνθρώπῳ ἀκολουθεῖ τὸ ζῷον, καὶ τούτοις ἅπασιν
ἀκολουθεῖν. Οἰκειότερα δὲ ταῦτα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐκλο-
γῆς. Ληπτέον δὲ καὶ τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἑπόμενα καὶ οἷς 12
ἕπεται· τῶν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προβλημάτων καὶ ὁ συλλο-
γισμὸς ἐκ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προτάσεων, ἢ πασῶν ἢ τινῶν·
ὅμοιον γὰρ ἑκάστου τὸ συμπέρασμα ταῖς ἀρχαῖς. Ἔτι τὰ

[t] ἂν om. C. [v] ἀληθέστερον pr. B. [w] τί τῶι παντὶ C.

πᾶσιν ἑπόμενα οὐκ ἐκλεκτέον· οὐ γὰρ ἔσται συλλογισμὸς ἐξ αὐτῶν. Δι᾽ ἣν δ᾽ αἰτίαν, ἐν τοῖς ἑπομένοις ἔσται δῆλον.

28 Κατασκευάζειν [x] μὲν οὖν βουλομένοις κατά τινος ὅλου τοῦ μὲν κατασκευαζομένου βλεπτέον εἰς τὰ ὑποκείμενα, καθ᾽ ὧν αὐτὸ τυγχάνει λεγόμενον, οὗ δὲ δεῖ κατηγορεῖσθαι, ὅσα τούτῳ ἕπεται· ἂν γάρ τι τούτων ᾖ ταὐτόν, ἀνάγκη θάτερον
2 θατέρῳ ὑπάρχειν. Ἢν δὲ μὴ ὅτι παντὶ ἀλλ᾽ ὅτι τινί, οἷς ἕπεται ἑκάτερον· εἰ γάρ τι τούτων ταὐτόν, ἀνάγκη τινὶ ὑπάρχειν. Ὅταν δὲ μηδενὶ δέῃ ὑπάρχειν, ᾧ μὲν οὐ δεῖ ὑπάρχειν, εἰς τὰ ἑπόμενα, [y] ὃ δὲ δεῖ μὴ ὑπάρχειν, εἰς ἃ μὴ [z] ἐνδέχεται αὐτῷ παρεῖναι· ἢ ἀνάπαλιν, ᾧ μὲν δεῖ [a] μὴ ὑπάρχειν, ἃ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ παρεῖναι, ὃ [b] δὲ μὴ ὑπάρχειν, εἰς τὰ
3 ἑπόμενα. Τούτων γὰρ ὄντων τῶν αὐτῶν [c] ὁποτερωνοῦν, οὐδενὶ ἐνδέχεται θατέρῳ θάτερον ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ ὁτὲ μὲν ὁ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι συλλογισμός, ὁτὲ δ᾽ ὁ ἐν τῷ μέσῳ. Ἐὰν δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ᾧ [d] μὲν μὴ ὑπάρχειν, οἷς ἕπεται, ὃ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ἃ μὴ δυνατὸν αὐτῷ ὑπάρχειν· εἰ γάρ τι τούτων εἴη ταὐτόν, ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρχειν. Μᾶλλον δ᾽ ἴσως ὧδ᾽ ἔσται τῶν λεγομένων ἕκαστον φανερόν.
4 Ἔστω γὰρ τὰ μὲν ἑπόμενα τῷ Α ἐφ᾽ ὧν Β, οἷς δ᾽ αὐτὸ ἕπεται, ἐφ᾽ ὧν Γ, ἃ δὲ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν, ἐφ᾽ ὧν Δ· πάλιν δὲ τῷ Ε τὰ μὲν ὑπάρχοντα, ἐφ᾽ οἷς Ζ, οἷς δ᾽ αὐτὸ ἕπεται, ἐφ᾽ οἷς Η, ἃ δὲ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν,
5 ἐφ᾽ οἷς Θ. Εἰ μὲν οὖν [e] ταὐτό τι ἔσται τῶν Γ τινὶ τῶν Ζ, ἀνάγκη τὸ Α παντὶ τῷ Ε ὑπάρχειν· τὸ μὲν γὰρ Ζ παντὶ τῷ Ε, τῷ δὲ Γ παντὶ τῷ Α, ὥστε παντὶ τῷ Ε τὸ Α. Εἰ δὲ τὸ Γ καὶ τὸ Η ταὐτόν, ἀνάγκη τινὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρχειν· τῷ μὲν γὰρ Γ τὸ Α, τῷ δὲ Η τὸ Ε παντὶ ἀκολουθεῖ. Εἰ δὲ τὸ Ζ καὶ τὸ Δ ταὐτόν, οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρξει ἐκ προσυλλογισμοῦ· ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ στερητικὸν καὶ τὸ Ζ τῷ Δ ταὐτόν, οὐδενὶ τῶν Ζ ὑπάρξει τὸ Α,

[x] μὲν om. A. [y] ὃ δὲ corr. A. [z] ἐνδέχηται A. [a] μὴ om. pr. B.
[b] δὲ δεῖ μὴ C. [c] ὁποτέρων A.B. [d] μὲν μὴ] μὲν δεῖ corr. B. et pr. C.
[e] ταὐτὸν C.

τὸ δὲ Ζ παντὶ τῷ Ε. Πάλιν εἰ τὸ Β καὶ τὸ Θ ταὐτόν, οὐ- 6
δενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρξει· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α παντί, [f]τὸ
δ' ἐφ' ᾧ τὸ Ε οὐδενὶ ὑπάρξει· ταὐτὸ γὰρ [g]ἦν τῷ Θ, τὸ δὲ
Θ οὐδενὶ τῶν Ε ὑπῆρχεν. Εἰ δὲ τὸ Δ καὶ τὸ Η ταὐτόν, τὸ
Α τινὶ τῶν Ε οὐχ ὑπάρξει· τῷ γὰρ Η οὐχ [h]ὑπάρξει, ὅτι
οὐδὲ τῷ Δ· τὸ δὲ Η ἐστὶν ὑπὸ τὸ Ε, ὥστε τινὶ τῶν Ε οὐχ
ὑπάρξει. Εἰ δὲ τῷ Η τὸ Β ταὐτόν, ἀντεστραμμένος ἔσται 7
συλλογισμός· τὸ [i]μὲν γὰρ [k]Η τῷ Α [l]ὑπάρξει παντί (τὸ
[m]γὰρ Β τῷ Α), τὸ δὲ Ε τῷ [n]Β (ταὐτὸ γὰρ ἦν τῷ Η)·
τὸ δὲ Α τῷ Ε παντὶ μὲν οὐκ ἀνάγκη ὑπάρχειν, τινὶ δ' ἀνάγ-
κη διὰ τὸ ἀντιστρέφειν [o]τῇ καθόλου κατηγορίᾳ τὴν κατὰ
μέρος.

Φανερὸν οὖν ὅτι εἰς τὰ προειρημένα βλεπτέον ἑκατέρου 8
καθ' ἕκαστον πρόβλημα· διὰ τούτων γὰρ ἅπαντες οἱ συλ-
λογισμοί. Δεῖ δὲ καὶ τῶν ἑπομένων, καὶ οἷς ἕπεται ἕκαστον,
εἰς τὰ πρῶτα καὶ τὰ καθόλου μάλιστα βλέπειν, οἷον τοῦ
μὲν Ε μᾶλλον εἰς τὸ Κ Ζ ἢ εἰς τὸ Ζ μόνον, τοῦ δὲ Α εἰς
τὸ Κ Γ ἢ εἰς τὸ Γ μόνον. Εἰ μὲν γὰρ τῷ Κ Ζ ὑπάρχει
τὸ Α, καὶ τῷ Ζ καὶ τῷ Ε ὑπάρχει· εἰ δὲ τούτῳ μὴ ἕπεται,
ἐγχωρεῖ τῷ Ζ ἕπεσθαι. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐφ' ὧν αὐτὸ ἀκο-
λουθεῖ σκεπτέον· εἰ μὲν γὰρ τοῖς πρώτοις, καὶ τοῖς ὑπ' ἐκεῖνα
ἕπεται εἰ δὲ μὴ τούτοις, ἀλλὰ τοῖς ὑπὸ ταῦτα ἐγχωρεῖ.

Δῆλον δὲ καὶ ὅτι διὰ τῶν τριῶν ὅρων καὶ τῶν δύο προτά- 9
σεων ἡ σκέψις, καὶ διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων οἱ συλ-
λογισμοὶ πάντες. Δείκνυται γὰρ ὑπάρχειν μὲν παντὶ τῷ Ε
τὸ Α, ὅταν τῶν Γ [p]καὶ Ζ ταὐτόν τι ληφθῇ. Τοῦτο δ' ἔσται
μέσον, ἄκρα δὲ τὸ Α καὶ Ε· γίνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα.
Τινὶ δέ, ὅταν τὸ Γ καὶ τὸ Η ληφθῇ ταὐτόν. Τοῦτο δὲ τὸ 10
ἔσχατον σχῆμα· μέσον γὰρ τὸ Η γίνεται. Μηδενὶ δέ, ὅταν
τὸ Δ [q]καὶ Ζ ταὐτόν. Οὕτω δὲ καὶ τὸ πρῶτον σχῆμα καὶ τὸ
μέσον, [r]τὸ μὲν πρῶτον ὅτι οὐδενὶ τῷ Ζ ὑπάρχει τὸ Α, εἴπερ

[f] τῷ δ' C. [g] ἦν τὸ Β. [h] ὑπάρξει τὸ α ὅτι C. [i] μὲν om. C.
[k] η] ε A.C. [l] ὑπάρχει C. [m] τὸ μὲν γὰρ C. [n] β παντὶ ταὐτὸ C.
[o] τῆι καθόλου κατηγορίαι τὴν B. [p] καὶ τῶν ζ C. [q] καὶ τὸ ζ C.
[r] τὸ μὲν] καὶ τὸ μὲν C.

ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, τὸ δὲ Ζ παντὶ τῷ Ε, τὸ δὲ μέσον ὅτι τὸ Δ τῷ μὲν Α οὐδενὶ τῷ δὲ Ε παντὶ ὑπάρχει. Τινὶ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ὅταν τὸ Δ καὶ Η ταὐτὸν ᾖ. Τοῦτο δὲ τὸ ἔσχατον σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ Α οὐδενὶ τῷ Η ὑπάρξει, τὸ
11 δὲ Ε παντὶ τῷ Η. Φανερὸν οὖν ὅτι διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων οἱ συλλογισμοὶ πάντες, καὶ ὅτι οὐκ ἐκλεκτέον ὅσα πᾶσιν ἕπεται, διὰ τὸ μηδένα γίνεσθαι συλλογισμὸν ἐξ αὐτῶν. Κατασκευάζειν μὲν γὰρ ὅλως οὐκ ἦν ἐκ [s] τῶν ἑπομένων, ἀποστερεῖν δ' οὐκ ἐνδέχεται διὰ τοῦ πᾶσιν ἑπομένου· δεῖ γὰρ τῷ μὲν ὑπάρχειν τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν.

12 Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι αἱ ἄλλαι σκέψεις τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς [t] ἄχρειοι πρὸς τὸ ποιεῖν συλλογισμόν, οἷον εἰ τὰ ἑπόμενα ἑκατέρῳ ταὐτά ἐστιν, ἢ εἰ οἷς ἕπεται τὸ Α, καὶ ἃ μὴ ἐνδέχεται τῷ Ε, ἢ ὅσα πάλιν μὴ ἐγχωρεῖ ἑκατέρῳ ὑπάρχειν·
13 οὐ γὰρ γίνεται συλλογισμὸς διὰ τούτων. Εἰ μὲν γὰρ τὰ ἑπόμενα ταὐτά, οἷον τὸ Β καὶ τὸ Ζ, τὸ μέσον γίνεται σχῆμα κατηγορικὰς ἔχον τὰς προτάσεις· εἰ δ' οἷς ἕπεται τὸ Α, καὶ ἃ μὴ ἐνδέχεται τῷ Ε, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Θ, τὸ πρῶτον σχῆμα στερητικὴν ἔχον τὴν πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον πρότασιν. Εἰ δ' ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἑκατέρῳ, οἷον τὸ Δ καὶ τὸ Θ, στερητικαὶ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις, ἢ ἐν τῷ πρώτῳ ἢ ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. Οὕτως δ' οὐδαμῶς συλλογισμός.

14 Δῆλον δὲ καὶ [v] ὅτι ὁποῖα [w] ταὐτὰ ληπτέον [x] τὰ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν, καὶ οὐχ ὁποῖα ἕτερα ἢ ἐναντία, πρῶτον μὲν ὅτι τοῦ μέσου χάριν ἡ [y] ἐπίβλεψις, τὸ δὲ μέσον οὐχ ἕτερον ἀλλὰ ταὐτὸν δεῖ λαβεῖν. Εἶτα ἐν ὅσοις καὶ συμβαίνει γίνεσθαι συλλογισμὸν τῷ ληφθῆναι ἐναντία ἢ μὴ ἐνδεχόμενα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, εἰς τοὺς προειρημένους [z] ἅπαντα ἀναχθήσεται τρόπους, οἷον εἰ τὸ Β καὶ τὸ Ζ ἐναντία ἢ μὴ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν· ἔσται μὲν γὰρ τούτων ληφθέντων συλλογισμὸς ὅτι οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρχει, ἀλλ' οὐκ ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ἐκ

[s] τῶν πᾶσιν ἑπομένων B. [t] ἀχρεῖοι C. [v] ὅτι om. A.B.C. [w] ταῦτα A.B. [x] τὰ om. corr. C. [y] ἐπίσκεψις C. [z] ἅπαν ἀναχθήσεται B, ἀπαναχθήσεται A.

τοῦ προειρημένου τρόπου· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α παντὶ τῷ δὲ Ε οὐδενὶ ὑπάρξει, ὥστ᾽ ἀνάγκη [a] ταὐτὸ εἶναι τὸ Β τινὶ τῶν Θ. Πάλιν εἰ τὸ Β [b] καὶ Η μὴ [c] ἐγχωρεῖ τῷ αὐτῷ παρ- 15
εἶναι, ὅτι τινὶ τῶν Ε οὐχ ὑπάρξει τὸ Α· [d] καὶ γὰρ οὕτως τὸ μέσον ἔσται σχῆμα· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α παντὶ τῷ δὲ [e] Η οὐδενὶ ὑπάρξει, ὥστ᾽ ἀνάγκη τὸ Β ταὐτόν τινι εἶναι τῶν Θ. Τὸ γὰρ μὴ ἐνδέχεσθαι τὸ Β καὶ τὸ Η τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν οὐδὲν διαφέρει ἢ τὸ Β τῶν Θ τινὶ ταὐτὸν εἶναι· πάντα γὰρ εἴληπται τὰ μὴ ἐνδεχόμενα τῷ Ε ὑπάρχειν.

Φανερὸν μὲν οὖν ὅτι ἐξ αὐτῶν μὲν τούτων τῶν ἐπιβλέψεων 16
οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός, [f] ἐὰν δὲ τὸ Β καὶ τὸ Ζ ἐναντία, ταὐτόν τινι εἶναι τὸ Β τῶν Θ καὶ τὸν συλλογισμὸν γίνεσθαι διὰ τούτων. Συμβαίνει δὴ τοῖς οὕτως ἐπισκοποῦσι [g] προσεπιβλέπειν ἄλλην ὁδὸν τῆς ἀναγκαίας διὰ τὸ λανθάνειν τὴν ταὐτότητα τῶν Β καὶ τῶν Θ.

Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔχουσι καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδύνατον ἄγον- 29
τες συλλογισμοὶ τοῖς δεικτικοῖς· [h] καὶ γὰρ οὗτοι γίνονται διὰ τῶν ἑπομένων καὶ οἷς ἕπεται ἑκάτερον. Καὶ ἡ αὐτὴ [i] ἐπίβλεψις ἐν ἀμφοῖν· ὃ γὰρ δείκνυται δεικτικῶς, καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἔστι συλλογίσασθαι διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων, καὶ ὃ διὰ τοῦ ἀδυνάτου, καὶ δεικτικῶς, οἷον ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῶν Ε ὑπάρχει. Κείσθω γὰρ τινὶ ὑπάρχειν· οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ Β 2
παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α τινὶ τῶν Ε, τὸ Β τινὶ τῶν Ε ὑπάρξει· ἀλλ᾽ οὐδενὶ ὑπῆρχεν. Πάλιν ὅτι τινὶ ὑπάρχει· εἰ γὰρ μηδενὶ τῶν Ε τὸ Α, τὸ δὲ Ε παντὶ τῷ Η, οὐδενὶ τῶν Η ὑπάρξει τὸ Α· ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων προβλημάτων· ἀεὶ γὰρ ἔσται καὶ ἐν ἅπασιν ἡ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεῖξις ἐκ τῶν ἑπομένων καὶ οἷς ἕπεται ἑκάτερον. Καὶ 3
καθ᾽ ἕκαστον πρόβλημα ἡ αὐτὴ σκέψις δεικτικῶς τε βουλομένῳ συλλογίσασθαι καὶ εἰς ἀδύνατον ἀγαγεῖν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἀμφότεραι αἱ ἀποδείξεις, οἷον εἰ δέδεικται μηδενὶ

[a] ταὐτὸν C. [b] καὶ τὸ η C. [c] ἐγχωρῇ A. [d] καὶ γὰρ] καὶ γὰρ καὶ C. [e] η] ε pr. B. [f] ἐὰν δὲ] ἀνάγκη δὲ εἰ B. [g] προεπιβλέπειν A.B. [h] γὰρ] γὰρ καὶ C. [i] ἐπίσκεψις ἐπ᾽ C.

ὑπάρχειν τῷ Ε τὸ Α, ὅτι συμβαίνει καὶ τὸ Β τινὶ τῶν Ε
ὑπάρχειν, ὅπερ ἀδύνατον· ἐὰν ληφθῇ τῷ μὲν Ε μηδενὶ τῷ δὲ
Α παντὶ ὑπάρχειν τὸ Β, φανερὸν ὅτι οὐδενὶ τῷ Ε τὸ Α
ὑπάρξει. Πάλιν εἰ δεικτικῶς συλλελόγισται τὸ Α τῷ Ε
μηδενὶ ὑπάρχειν, ὑποθεμένοις ὑπάρχειν [l] τινὶ διὰ τοῦ ἀδυνά-
4 του δειχθήσεται οὐδενὶ ὑπάρχον. Ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλ-
λων· ἐν ἅπασι γὰρ ἀνάγκη κοινόν τινα λαβεῖν ὅρον ἄλλον
τῶν ὑποκειμένων, πρὸς ὃν ἔσται τοῦ ψεύδους ὁ συλλογισμός,
ὥστ' ἀντιστραφείσης ταύτης τῆς προτάσεως, τῆς δ' ἑτέρας
ὁμοίως ἐχούσης, δεικτικὸς ἔσται [m] ὁ συλλογισμὸς διὰ τῶν αὐ-
τῶν ὅρων. Διαφέρει γὰρ ὁ δεικτικὸς τοῦ εἰς τὸ ἀδύνατον,
ὅτι ἐν μὲν τῷ δεικτικῷ κατ' ἀλήθειαν ἀμφότεραι τίθενται αἱ
προτάσεις, ἐν δὲ τῷ εἰς τὸ ἀδύνατον ψευδῶς ἡ μία.

5 Ταῦτα μὲν οὖν ἔσται μᾶλλον [n] φανερὰ διὰ τῶν ἑπομένων,
ὅταν περὶ τοῦ ἀδυνάτου λέγωμεν· νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔστω
δῆλον, ὅτι εἰς [o] ταῦτα βλεπτέον δεικτικῶς τε βουλομένῳ συλ-
λογίζεσθαι καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγαγεῖν. Ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις
συλλογισμοῖς τοῖς ἐξ ὑποθέσεως, οἷον ὅσοι κατὰ μετάληψιν
ἢ κατὰ ποιότητα, ἐν τοῖς ὑποκειμένοις, οὐκ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς
ἀλλ' ἐν τοῖς μεταλαμβανομένοις ἔσται ἡ σκέψις, ὁ δὲ τρόπος
ὁ αὐτὸς τῆς ἐπιβλέψεως. Ἐπισκέψασθαι δὲ [p] δεῖ καὶ διελεῖν
ποσαχῶς οἱ ἐξ ὑποθέσεως.

6 Δείκνυται μὲν οὖν ἕκαστον τῶν προβλημάτων οὕτως, ἔστι
δὲ καὶ ἄλλον τρόπον ἔνια συλλογίσασθαι τούτων, οἷον τὰ
καθόλου διὰ τῆς κατὰ μέρος ἐπιβλέψεως ἐξ ὑποθέσεως. Εἰ
γὰρ τὰ Γ καὶ τὰ Η ταὐτὰ εἴη, μόνοις δὲ ληφθείη τοῖς Η
τὸ Ε ὑπάρχειν, παντὶ ἂν τῷ Ε τὸ Α ὑπάρχοι· καὶ πάλιν
εἰ [q] τὰ Δ καὶ Η ταὐτά, [r] μόνων δὲ τῶν Η τὸ Ε κατηγο-
7 ροῖτο, ὅτι οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρξει. Φανερὸν οὖν ὅτι καὶ
οὕτως ἐπιβλεπτέον. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγ-
καίων καὶ τῶν ἐνδεχομένων· ἡ γὰρ αὐτὴ σκέψις, καὶ διὰ τῶν
αὐτῶν ὅρων ἔσται τῇ τάξει τοῦ τ' ἐνδέχεσθαι καὶ τοῦ ὑπάρ-

[l] τινὶ om. A.C [m] prius ὁ om. C. [n] φανερώτερα C. [o] ταὐτὰ corr. C. [p] δεῖ om. A. [q] τὰ] τὸ A. [r] μόνον C.

χειν ὁ συλλογισμός. Ληπτέον δ' ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων καὶ
τὰ μὴ ὑπάρχοντα δυνατὰ δ' ὑπάρχειν· δέδεικται γὰρ ὅτι καὶ
διὰ τούτων γίνεται ὁ τοῦ ἐνδέχεσθαι συλλογισμός. Ὁμοίως
δ' ἕξει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν.

Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων οὐ μόνον ὅτι ἐγχωρεῖ διὰ 8
ταύτης τῆς ὁδοῦ γίνεσθαι πάντας τοὺς συλλογισμούς, ἀλλὰ
καὶ ὅτι δι' ἄλλης ἀδύνατον. Ἅπας μὲν γὰρ συλλογισμὸς
δέδεικται διά τινος τῶν προειρημένων σχημάτων γινόμενος,
ταῦτα δ' οὐκ ἐγχωρεῖ δι' ἄλλων συσταθῆναι πλὴν διὰ τῶν
ἑπομένων καὶ οἷς ἕπεται ἕκαστον· ἐκ τούτων γὰρ αἱ προτά-
σεις καὶ ἡ τοῦ μέσου λῆψις, ὥστ' οὐδὲ συλλογισμὸν ἐγχωρεῖ
γίνεσθαι δι' ἄλλων.

Ἡ μὲν οὖν ὁδὸς κατὰ πάντων ἡ αὐτὴ καὶ περὶ φιλοσοφίαν 30
καὶ περὶ τέχνην ὁποιανοῦν καὶ μάθημα· δεῖ γὰρ τὰ ὑπάρ-
χοντα καὶ οἷς ὑπάρχει περὶ [s] ἕκαστον ἀθρεῖν, καὶ τούτων ὡς
πλείστων εὐπορεῖν, καὶ ταῦτα διὰ τῶν τριῶν ὅρων σκοπεῖν,
ἀνασκευάζοντα μὲν ὡδί, κατασκευάζοντα δὲ ὡδί, κατὰ μὲν
ἀλήθειαν ἐκ τῶν κατ' ἀλήθειαν διαγεγραμμένων ὑπάρχειν,
εἰς δὲ τοὺς διαλεκτικοὺς συλλογισμοὺς ἐκ τῶν κατὰ δόξαν
προτάσεων. Αἱ δ' ἀρχαὶ τῶν συλλογισμῶν καθόλου μὲν 2
εἴρηνται, ὅν τρόπον τ' ἔχουσι καὶ ὅν τρόπον δεῖ θηρεύειν αὐ-
τάς, ὅπως μὴ βλέπωμεν εἰς [t] ἅπαντα τὰ λεγόμενα, μηδ' εἰς
[v] ταὐτὰ κατασκευάζοντες [w] καὶ ἀνασκευάζοντες, μηδὲ κατα-
σκευάζοντές τε κατὰ παντὸς ἢ τινὸς καὶ ἀνασκευάζοντες ἀπὸ
πάντων ἢ τινῶν, ἀλλ' εἰς ἐλάττω καὶ ὡρισμένα, καθ' ἕκαστον
δὲ ἐκλέγειν τῶν ὄντων, οἷον περὶ ἀγαθοῦ ἢ ἐπιστήμης. Ἴδιαι
[x] δὲ καθ' ἑκάστην εἰσὶν αἱ πλεῖσται. Διὸ τὰς μὲν ἀρχὰς τὰς 3
περὶ ἕκαστον ἐμπειρίας ἐστὶ παραδοῦναι. Λέγω δ' οἷον τὴν
[y] ἀστρολογικὴν [z] μὲν ἐμπειρίαν [a] τῆς [b] ἀστρολογικῆς ἐπιστή-
μης· ληφθέντων γὰρ ἱκανῶς τῶν φαινομένων οὕτως εὑρέθησαν
αἱ ἀστρολογικαὶ ἀποδείξεις. Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ ἄλλην

[s] ἑκάτερον A.B.C. [t] πάντα C. [v] αὐτὰ A. [w] καὶ ἀνασκευάζοντες om. A. [x] δὲ καὶ καθ' B et pr. C. [y] ἀστρονομικὴν C. [z] μὲν om. C. [a] τῇ pr. C. [b] ἀστρολογικῆι ἐπιστήμηι A.C.

4 ὁποιανοῦν ἔχει τέχνην τε καὶ ἐπιστήμην. Ὥστ' ἐὰν ληφθῇ
τὰ ὑπάρχοντα περὶ ἕκαστον, ἡμέτερον ἤδη τὰς ἀποδείξεις
ἑτοίμως ἐμφανίζειν. Εἰ γὰρ μηδὲν κατὰ τὴν ἱστορίαν παρα-
λειφθείη τῶν ἀληθῶς ὑπαρχόντων τοῖς πράγμασιν, ἕξομεν
περὶ ἅπαντος οὗ μὲν ἔστιν ἀπόδειξις, ταύτην εὑρεῖν καὶ ἀπο-
δεικνύναι, οὗ δὲ μὴ πέφυκεν ἀπόδειξις, τοῦτο ποιεῖν φανερόν.

5 Καθόλου μὲν οὖν, ὃν δεῖ τρόπον τὰς προτάσεις ἐκλέγειν,
εἴρηται σχεδόν· δι' ἀκριβείας δὲ διεληλύθαμεν ἐν τῇ πραγμα-
τείᾳ τῇ περὶ τὴν διαλεκτικήν.

31 1 Ὅτι δ' ἡ διὰ τῶν γενῶν διαίρεσις μικρόν τι μόριόν ἐστι
τῆς εἰρημένης μεθόδου, ῥᾴδιον ἰδεῖν· ἔστι γὰρ ἡ διαίρεσις
οἷον ἀσθενὴς συλλογισμός· ὃ μὲν γὰρ δεῖ δεῖξαι αἰτεῖται,
συλλογίζεται δ' ἀεί τι τῶν ἄνωθεν. Πρῶτον δ' αὐτὸ τοῦτο
ἐλελήθει τοὺς χρωμένους αὐτῇ πάντας, καὶ πείθειν ἐπεχείρουν
ὡς ὄντος δυνατοῦ περὶ οὐσίας ἀπόδειξιν γίνεσθαι καὶ τοῦ τί
2 ἐστιν. Ὥστ' οὔτε ὅ τι ἐνδέχεται συλλογίσασθαι διαιρού-
μενοι [c] ξυνίεσαν, οὔτε ὅτι οὕτως ἐνεδέχετο ὥσπερ εἰρήκαμεν.
Ἐν μὲν οὖν ταῖς ἀποδείξεσιν, ὅταν [d] δέῃ τι συλλογίσασθαι
ὑπάρχειν, δεῖ τὸ μέσον, δι' οὗ γίνεται ὁ συλλογισμός, καὶ
ἧττον ἀεὶ εἶναι καὶ μὴ καθόλου τοῦ πρώτου τῶν ἄκρων· ἡ
δὲ διαίρεσις τοὐναντίον βούλεται· τὸ γὰρ καθόλου λαμβάνει
μέσον. Ἔστω γὰρ ζῷον μὲν ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ θνητὸν ἐφ'
οὗ Β, καὶ ἀθάνατον ἐφ' οὗ Γ, ὁ δ' ἄνθρωπος, οὗ τὸν λόγον
δεῖ λαβεῖν, ἐφ' οὗ τὸ Δ. Ἅπαν δὴ ζῷον λαμβάνει ἢ θνητὸν
ἢ ἀθάνατον· τοῦτο δ' ἐστίν, ὃ ἂν ᾖ Α, ἅπαν εἶναι ἢ Β ἢ Γ.
3 Πάλιν τὸν ἄνθρωπον ἀεὶ διαιρούμενος τίθεται ζῷον εἶναι,
ὥστε κατὰ τοῦ Δ τὸ Α λαμβάνει ὑπάρχειν. Ὁ μὲν οὖν
συλλογισμός ἐστιν ὅτι τὸ Δ ἢ Β ἢ Γ ἅπαν ἔσται, ὥστε
τὸν ἄνθρωπον ἢ θνητὸν μὲν ἢ ἀθάνατον ἀναγκαῖον εἶναι,
ζῷον θνητὸν δὲ οὐκ ἀναγκαῖον, ἀλλ' αἰτεῖται· τοῦτο δ' ἦν ὃ
4 ἔδει συλλογίσασθαι. Καὶ πάλιν θέμενος τὸ μὲν Α ζῷον
θνητόν, ἐφ' οὗ δὲ τὸ Β ὑπόπουν, ἐφ' οὗ δὲ τὸ Γ ἄπουν, τὸν

[c] συνίεσαν C. [d] δέηται A.B.C.

δ' ἄνθρωπον τὸ Δ, ὡσαύτως λαμβάνει τὸ μὲν Α ἤτοι ἐν τῷ Β ἢ ἐν τῷ Γ εἶναι (ἅπαν γὰρ ζῷον θνητὸν ἢ ὑπόπουν ἢ ἄπουν ἐστί), κατὰ δὲ [a]τοῦ Δ τὸ Α (τὸν γὰρ ἄνθρωπον ζῷον θνητὸν εἶναι ἔλαβεν)· ὥστ' ὑπόπουν μὲν ἢ ἄπουν εἶναι ζῷον ἀνάγκη τὸν ἄνθρωπον, ὑπόπουν δ' οὐκ ἀνάγκη, ἀλλὰ
λαμβάνει· τοῦτο δ' ἦν ὃ ἔδει πάλιν δεῖξαι. [b]Καὶ τοῦτον 5
[c]δὴ τὸν τρόπον ἀεὶ διαιρουμένοις τὸ μὲν καθόλου συμβαίνει αὐτοῖς μέσον λαμβάνειν, καθ' οὗ [d]δ' ἔδει δεῖξαι καὶ τὰς διαφορὰς ἄκρα. Τέλος δέ, ὅτι τοῦτ' ἔστιν ἄνθρωπος ἢ ὅ τι ποτ' ἂν ᾖ τὸ ζητούμενον, οὐδὲν λέγουσι σαφές, ὥστ' ἀναγκαῖον εἶναι· καὶ γὰρ τὴν ἄλλην ὁδὸν ποιοῦνται πᾶσαν, οὐδὲ
τὰς ἐνδεχομένας εὐπορίας ὑπολαμβάνοντες ὑπάρχειν. Φανε- 6
ρὸν δ' ὅτι οὔτ' ἀνασκευάσαι ταύτῃ τῇ μεθόδῳ ἔστιν, οὔτε περὶ συμβεβηκότος ἢ ἰδίου συλλογίσασθαι, οὔτε περὶ γένους, οὔτ' ἐν οἷς ἀγνοεῖται τὸ πότερον [e]ὧδε [f]ἢ ὧδε ἔχει, οἷον ἆρ' ἡ διάμετρος [g]ἀσύμμετρος. Ἐὰν γὰρ λάβῃ ὅτι ἅπαν μῆκος ἢ σύμμετρον ἢ ἀσύμμετρον, ἡ δὲ διάμετρος μῆκος, συλλελόγισται ὅτι ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος ἡ διάμετρος.
Εἰ δὲ λήψεται ἀσύμμετρον, ὃ ἔδει συλλογίσασθαι, λήψε- 7
ται. Οὐκ ἄρα ἔστι δεῖξαι· ἡ μὲν γὰρ ὁδὸς αὕτη, διὰ ταύτης δ' οὐκ [h]ἔστιν. [i]Τὸ ἀσύμμετρον ἢ σύμμετρον ἐφ' οὗ Α, μῆκος [k]Β, διάμετρος [l]Γ. Φανερὸν οὖν ὅτι οὔτε πρὸς πᾶσαν σκέψιν ἁρμόζει τῆς ζητήσεως ὁ τρόπος, οὔτ' ἐν οἷς μάλιστα δοκεῖ πρέπειν, ἐν τούτοις ἐστὶ χρήσιμος.

Ἐκ τίνων μὲν οὖν αἱ ἀποδείξεις γίνονται καὶ πῶς, καὶ εἰς ὁποῖα βλεπτέον καθ' ἕκαστον πρόβλημα, φανερὸν ἐκ τῶν
εἰρημένων· πῶς δ' ἀνάξομεν τοὺς συλλογισμοὺς εἰς τὰ προ- 32
ειρημένα σχήματα, λεκτέον ἂν εἴη μετὰ ταῦτα· λοιπὸν γὰρ
ἔτι [m]τοῦτο τῆς σκέψεως. Εἰ γὰρ τήν τε γένεσιν τῶν συλ- 2
λογισμῶν θεωροῖμεν καὶ τοῦ εὑρίσκειν ἔχοιμεν δύναμιν, ἔτι

[a] τοῦ] τὸ A. [b] καὶ om. B. [c] δὲ C. [d] δ' ἔδει] δὲ δεῖ C, δὲ B. [e] ὡδὶ B, ὅτι ὧδε A. [f] ἢ ὧδε om. A. [g] ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος. Ἐὰν B. [h] ἔστιν] ἔστι δεῖξαι C. [i] τὸ σύμμετρον ἢ ἀσύμμετρον C. [k] B] ἐφ' οὗ β C. [l] γ] ἐφ' οὗ γ, α β γ C. [m] τοῦτο τὸ τῆς A.B. et pr. C.

δὲ τοὺς γεγενημένους ἀναλύοιμεν εἰς τὰ προειρημένα σχή-
ματα, τέλος ἂν ἔχοι ἡ ἐξ ἀρχῆς πρόθεσις. Συμβήσεται δ'
ἅμα καὶ τὰ πρότερον εἰρημένα ἐπιβεβαιοῦσθαι καὶ φανερώ-
τερα εἶναι, ὅτι οὕτως ἔχει, διὰ τῶν νῦν λεχθησομένων· δεῖ
γὰρ πᾶν τὸ ἀληθὲς αὐτὸ ἑαυτῷ ὁμολογούμενον εἶναι πάντῃ.
3 Πρῶτον μὲν οὖν δεῖ πειρᾶσθαι τὰς δύο προτάσεις ἐκλαμ-
βάνειν τοῦ συλλογισμοῦ ([n] ῥᾷον γὰρ εἰς τὰ μείζω διελεῖν ἢ
τὰ ἐλάττω, μείζω δὲ τὰ συγκείμενα ἢ ἐξ [o] ὧν), εἶτα σκοπεῖν
ποτέρα ἐν ὅλῳ καὶ ποτέρα ἐν μέρει, καὶ εἰ μὴ ἄμφω εἰλημ-
4 μέναι εἶεν, αὐτὸν [p] τιθέντα τὴν ἑτέραν. Ἐνίοτε γὰρ τὴν
καθόλου προτείναντες τὴν ἐν ταύτῃ οὐ λαμβάνουσιν, οὔτε
[q] γράφοντες οὔτ' ἐρωτῶντες· ἢ ταύτας μὲν προτείνουσι, δι'
ὧν δ' αὗται περαίνονται, παραλείπουσιν, ἄλλα δὲ μάτην ἐρω-
5 τῶσιν. Σκεπτέον οὖν εἴ τι περίεργον εἴληπται καί τι τῶν
ἀναγκαίων παραλέλειπται, καὶ τὸ μὲν θετέον τὸ δ' ἀφαιρε-
τέον, ἕως ἂν ἔλθῃ τις εἰς τὰς δύο προτάσεις· ἄνευ γὰρ τού-
των οὐκ ἔστιν [r] ἀγαγεῖν τοὺς οὕτως ἠρωτημένους λόγους.
6 Ἐνίων μὲν οὖν ῥᾴδιον ἰδεῖν τὸ ἐνδεές, ἔνιοι δὲ λανθάνουσι καὶ
δοκοῦσι συλλογίζεσθαι διὰ τὸ ἀναγκαῖόν τι συμβαίνειν ἐκ
τῶν κειμένων, οἷον εἰ ληφθείη μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης [s] μὴ
ἀναιρεῖσθαι οὐσίαν, ἐξ ὧν δ' ἐστὶν ἀναιρουμένων, καὶ τὸ ἐκ
τούτων φθείρεσθαι· τούτων γὰρ τεθέντων ἀναγκαῖον μὲν τὸ
οὐσίας μέρος εἶναι οὐσίαν, οὐ μὴν συλλελόγισται διὰ τῶν εἰ-
7 λημμένων, ἀλλ' ἐλλείπουσι προτάσεις. Πάλιν εἰ ἀνθρώπου
ὄντος ἀνάγκη ζῷον εἶναι καὶ ζῴου οὐσίαν, ἀνθρώπου ὄντος
ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι· ἀλλ' οὔπω συλλελόγισται· οὐ γὰρ
ἔχουσιν αἱ προτάσεις ὡς εἴπομεν. Ἀπατώμεθα δ' ἐν τοῖς
τοιούτοις διὰ τὸ ἀναγκαῖόν τι συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων,
8 ὅτι καὶ ὁ συλλογισμὸς [t] ἀναγκαῖόν ἐστιν. Ἐπὶ πλέον δὲ
τὸ ἀναγκαῖον ἢ ὁ συλλογισμός· ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς
πᾶς [v] ἀναγκαῖον, τὸ δ' ἀναγκαῖον οὐ πᾶν συλλογισμός. Ὥστ'

[n] ῥάω A.B.C. [o] ὧν] ὧν σύγκειται corr. A. [p] τιθέναι C. fortasse corr. [q] τε γράφοντες—περαίνονται rc. supra lituram A. [r] ἀναγαγεῖν B. [s] μὴ] οὐκ C. [t] ἀναγκαῖός C. [v] ἀναγκαῖος C.

οὐκ εἴ τι συμβαίνει τεθέντων τινῶν, πειρατέον ἀνάγειν εὐθύς,
ἀλλὰ πρῶτον ληπτέον τὰς δύο προτάσεις, εἶθ' οὕτω διαιρε-
τέον εἰς τοὺς ὅρους, μέσον δὲ θετέον [w]τῶν ὅρων τὸν ἐν ἀμ-
φοτέραις ταῖς προτάσεσι λεγόμενον· ἀνάγκη γὰρ τὸ μέσον
ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν. Ἐὰν μὲν 9
οὖν κατηγορῇ καὶ κατηγορῆται τὸ μέσον, ἢ αὐτὸ μὲν κατη-
γορῇ, ἄλλο δ' ἐκείνου ἀπαρνῆται, τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα·
ἐὰν δὲ καὶ [x]κατηγορῇ καὶ ἀπαρνῆται ἀπό τινος, τὸ μέσον·
ἐὰν δ' ἄλλα ἐκείνου κατηγορῆται, ἢ τὸ μὲν [y]ἀπαρνῆται τὸ
δὲ κατηγορῆται, τὸ ἔσχατον. Οὕτω γὰρ εἶχεν ἐν ἑκάστῳ
σχήματι τὸ μέσον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν μὴ καθόλου ὦσιν 10
αἱ προτάσεις· ὁ γὰρ αὐτὸς διορισμὸς τοῦ μέσου. Φανερὸν
οὖν ὡς ἐν ᾧ λόγῳ μὴ [z]λέγεται [a]ταὐτὸ πλεονάκις, ὅτι οὐ γί-
νεται συλλογισμός· οὐ γὰρ εἴληπται μέσον. Ἐπεὶ δ' ἔχο-
μεν ποῖον ἐν ἑκάστῳ σχήματι περαίνεται τῶν προβλημάτων,
καὶ ἐν τίνι τὸ καθόλου καὶ ἐν ποίῳ τὸ ἐν μέρει, φανερὸν ὡς
οὐκ εἰς ἅπαντα τὰ σχήματα βλεπτέον, ἀλλ' ἑκάστου προ-
βλήματος εἰς τὸ οἰκεῖον. Ὅσα δ' ἐν πλείοσι περαίνεται, τῇ
τοῦ μέσου θέσει γνωριοῦμεν τὸ σχῆμα.

Πολλάκις μὲν οὖν ἀπατᾶσθαι συμβαίνει περὶ τοὺς συλλο- 33
γισμοὺς διὰ τὸ ἀναγκαῖον, ὥσπερ εἴρηται πρότερον, ἐνίοτε
δὲ παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς [b]τῶν ὅρων θέσεως· ὅπερ οὐ χρὴ
λανθάνειν ἡμᾶς. Οἷον εἰ τὸ Α κατὰ τοῦ Β λέγεται καὶ τὸ
Β κατὰ τοῦ Γ· δόξειε γὰρ ἂν οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων εἶναι
συλλογισμός, οὐ γίνεται δ' οὔτ' ἀναγκαῖον οὐδὲν οὔτε συλ-
λογισμός. Ἔστω γὰρ ἐφ' ᾧ [c]Α τὸ ἀεὶ εἶναι, ἐφ' ᾧ δὲ Β
διανοητὸς Ἀριστομένης, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Γ Ἀριστομένης. Ἀλη- 2
θὲς δὴ τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν· ἀεὶ γάρ ἐστι διανοητὸς Ἀρι-
στομένης. Ἀλλὰ καὶ τὸ Β τῷ Γ· ὁ γὰρ Ἀριστομένης
ἐστὶ διανοητὸς Ἀριστομένης. Τὸ δ' Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει·
φθαρτὸς γάρ ἐστιν ὁ Ἀριστομένης. [d]Οὐκ ἄρα ἐγίνετο

[w] τῶν ὅρων] τὸν ὅρον C. [x] κατηγοροίη A.B.C. [y] ἀπαρνῆσαι A.
[z] λέγηται A.C. [a] ταὐτὸν C. [b] θέσεως τῶν ὅρων C. [c] A] τὸ a A.
[d] οὐ γὰρ B.C.

συλλογισμὸς οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων, ἀλλ' ἔδει καθόλου
τὴν Α Β ληφθῆναι πρότασιν. Τοῦτο δὲ ψεῦδος, τὸ ἀξιοῦν
πάντα τὸν διανοητὸν [e] Ἀριστομένην ἀεὶ εἶναι, φθαρτοῦ ὄντος
3 Ἀριστομένους. Πάλιν ἔστω τὸ μὲν ἐφ' ᾧ Γ Μίκκαλος, τὸ
δ' ἐφ' ᾧ Β μουσικὸς Μίκκαλος, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ Α τὸ φθείρε-
σθαι αὔριον. Ἀληθὲς δὴ τὸ Β τοῦ Γ κατηγορεῖν· ὁ γὰρ
Μίκκαλός ἐστι μουσικὸς Μίκκαλος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Α τοῦ
Β· φθείροιτο γὰρ ἂν αὔριον μουσικὸς Μίκκαλος. Τὸ δέ γε
Α τοῦ Γ ψεῦδος. Τοῦτο δὴ ταὐτόν ἐστι τῷ πρότερον· οὐ
γὰρ ἀληθὲς καθόλου, Μίκκαλος μουσικὸς ὅτι φθείρεται αὔ-
ριον· τούτου δὲ μὴ ληφθέντος οὐκ ἦν συλλογισμός.

Αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀπάτη γίνεται ἐν τῷ παρὰ μικρόν· ὡς
γὰρ οὐδὲν διαφέρον εἰπεῖν τόδε τῷδε ὑπάρχειν ἢ τόδε τῷδε
34 παντὶ ὑπάρχειν, συγχωροῦμεν. Πολλάκις δὲ διαψεύδεσθαι
συμπεσεῖται παρὰ τὸ μὴ καλῶς ἐκτίθεσθαι τοὺς κατὰ τὴν
πρότασιν ὅρους, οἷον εἰ τὸ μὲν Α εἴη ὑγίεια, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β
νόσος, ἐφ' ᾧ [f] δὲ Γ ἄνθρωπος. Ἀληθὲς γὰρ εἰπεῖν ὅτι τὸ
Α οὐδενὶ τῷ Β ἐνδέχεται ὑπάρχειν (οὐδεμιᾷ γὰρ νόσῳ ὑγίεια
ὑπάρχει), καὶ πάλιν ὅτι τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει (πᾶς γὰρ
2 ἄνθρωπος δεκτικὸς νόσου). Δόξειεν ἂν οὖν συμβαίνειν μηδενὶ
ἀνθρώπῳ ἐνδέχεσθαι ὑγίειαν ὑπάρχειν. Τούτου δ' αἴτιον τὸ
μὴ καλῶς ἐκκεῖσθαι τοὺς ὅρους κατὰ τὴν λέξιν, ἐπεὶ μετα-
ληφθέντων τῶν κατὰ τὰς ἕξεις οὐκ ἔσται συλλογισμός, οἷον
ἀντὶ μὲν τῆς ὑγιείας εἰ τεθείη τὸ ὑγιαῖνον, ἀντὶ δὲ τῆς νόσου
τὸ νοσοῦν. Οὐ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς οὐκ ἐνδέχεται τῷ νο-
3 σοῦντι τὸ ὑγιαίνειν ὑπάρξαι. Τούτου δὲ μὴ ληφθέντος οὐ
γίνεται συλλογισμός, εἰ μὴ τοῦ ἐνδέχεσθαι· τοῦτο δ' οὐκ
ἀδύνατον· ἐνδέχεται γὰρ μηδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν ὑγίειαν.
Πάλιν ἐπὶ τοῦ μέσου σχήματος ὁμοίως ἔσται τὸ ψεῦδος·
τὴν γὰρ ὑγίειαν νόσῳ μὲν οὐδεμιᾷ ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ἐνδέ-
χεται ὑπάρχειν, ὥστ' οὐδενὶ ἀνθρώπῳ νόσον. Ἐν δὲ [g] τῷ
τρίτῳ σχήματι κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι συμβαίνει τὸ ψεῦδος.

[e] ἀριστομένη B. [f] δὲ om. B. [g] τῷ om. pr. A.

Καὶ γὰρ ὑγίειαν καὶ νόσον καὶ ἐπιστήμην καὶ ἄγνοιαν καὶ 4
ὅλως τὰ ἐναντία τῷ αὐτῷ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀλλήλοις δ' ἀδύνατον. Τοῦτο δ' [h] ἀνομολογούμενον τοῖς προειρημένοις· ὅτε γὰρ τῷ αὐτῷ πλείω ἐνεδέχετο ὑπάρχειν, ἐνεδέχετο καὶ ἀλλήλοις.

Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν ἅπασι τούτοις ἡ ἀπάτη γίνεται παρὰ 5
τὴν τῶν ὅρων ἔκθεσιν· μεταληφθέντων γὰρ τῶν κατὰ τὰς ἕξεις οὐδὲν γίνεται ψεῦδος. Δῆλον οὖν ὅτι κατὰ τὰς τοιαύτας προτάσεις ἀεὶ τὸ κατὰ τὴν ἕξιν ἀντὶ τῆς ἕξεως μεταληπτέον καὶ θετέον ὅρον.

Οὐ δεῖ δὲ τοὺς ὅρους ἀεὶ ζητεῖν ὀνόματι ἐκτίθεσθαι· πολ- 35
λάκις γὰρ ἔσονται λόγοι οἷς οὐ κεῖται ὄνομα. Διὸ χαλεπὸν ἀνάγειν τοὺς τοιούτους συλλογισμούς. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπατᾶσθαι συμβήσεται διὰ τὴν τοιαύτην ζήτησιν, οἷον ὅτι τῶν ἀμέσων ἐστὶ συλλογισμός. Ἔστω τὸ Α δύο ὀρθαί, [i] τὸ ἐφ' ᾧ Β τρίγωνον, ἐφ' ᾧ [k] δὲ Γ ἰσοσκελές. Τῷ μὲν οὖν Γ ὑπάρ- 2
χει τὸ Α διὰ τὸ Β, τῷ δὲ Β οὐκέτι δι' ἄλλο· καθ' αὑτὸ γὰρ τὸ τρίγωνον ἔχει δύο ὀρθάς, ὥστ' οὐκ ἔσται μέσον τοῦ Α Β [l] ἀποδεικτοῦ ὄντος. Φανερὸν [m] γὰρ ὅτι τὸ μέσον οὐχ οὕτως ἀεὶ ληπτέον ὡς τόδε τι, ἀλλ' ἐνίοτε λόγον, ὅπερ συμβαίνει κἀπὶ τοῦ λεχθέντος.

Τὸ δὲ ὑπάρχειν τὸ πρῶτον [n] τῷ μέσῳ καὶ τοῦτο τῷ ἄκρῳ 36
οὐ δεῖ λαμβάνειν ὡς ἀεὶ κατηγορηθησομένων ἀλλήλων ἢ ὁμοίως τό τε πρῶτον τοῦ μέσου καὶ τοῦτο τοῦ ἐσχάτου. Καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν δ' ὡσαύτως. Ἀλλ' ὁσαχῶς τὸ εἶναι λέγεται καὶ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν αὐτὸ τοῦτο, τοσαυταχῶς οἴεσθαι χρὴ σημαίνειν καὶ τὸ ὑπάρχειν. Οἷον ὅτι τῶν ἐναντίων ἐστὶ 2
μία ἐπιστήμη. Ἔστω γὰρ τὸ Α τὸ μίαν εἶναι ἐπιστήμην, [o] τὰ [p] ἐναντία ἀλλήλοις ἐφ' οὗ Β. Τὸ δὴ Α τῷ Β ὑπάρχει οὐχ ὡς τὰ ἐναντία, τὸ μίαν εἶναι αὐτῶν ἐπιστήμην, ἀλλ' ὅτι ἀληθὲς εἰπεῖν κατ' αὐτῶν μίαν εἶναι αὐτῶν ἐπιστήμην.

[h] ἂν ὁμολογούμενον B. [i] τὸ δ' ἐφ' C. [k] δὲ τὸ γ A. [l] ἀποδεικτικοῦ A.B.C. [m] γὰρ] οὖν corr. C. [n] τὸ μέσον pr. B. [o] τὰ] τὰ δ' corr. A. [p] ἐναντία τοῖς ἀλλήλοις A.B.

3 Συμβαίνει δ' ὁτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ μέσου τὸ πρῶτον λέγεσθαι,
τὸ δὲ μέσον ἐπὶ τοῦ τρίτου μὴ λέγεσθαι, οἷον εἰ ἡ σοφία
[q]ἐστὶν ἐπιστήμη, τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἐστὶν ἡ σοφία, συμπέρασμα
ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐπιστήμη· τὸ μὲν δὴ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν
ἐπιστήμη, ἡ δὲ σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη. Ὁτὲ δὲ τὸ μὲν μέσον
ἐπὶ τοῦ τρίτου λέγεται, τὸ δὲ πρῶτον ἐπὶ τοῦ μέσου οὐ λέ-
γεται, οἷον εἰ τοῦ ποιοῦ παντός ἐστιν ἐπιστήμη ἢ ἐναντίου,
τὸ δ' ἀγαθὸν καὶ ἐναντίον καὶ ποιόν, συμπέρασμα μὲν ὅτι
τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐπιστήμη, οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἀγαθὸν ἐπι-
στήμη οὐδὲ τὸ ποιὸν οὐδὲ τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν
4 ταῦτα. Ἔστι δὲ [r]ὅτε μήτε τὸ πρῶτον κατὰ [s]τοῦ μέσου
μήτε τοῦτο κατὰ τοῦ τρίτου, τοῦ πρώτου κατὰ τοῦ τρίτου
ὁτὲ μὲν λεγομένου ὁτὲ δὲ μὴ λεγομένου. Οἷον εἰ οὗ ἐπι-
στήμη ἐστίν, ἔστι τούτου γένος, τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐπι-
στήμη, συμπέρασμα ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶ γένος. Κατηγο-
ρεῖται δ' οὐδὲν κατ' οὐδενός. Εἰ δ' οὗ ἐστὶν ἐπιστήμη, γένος
ἐστὶ τοῦτο, τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐπιστήμη, συμπέρασμα ὅτι
τἀγαθόν ἐστι γένος. Κατὰ μὲν δὴ τοῦ ἄκρου κατηγορεῖται
5 τὸ πρῶτον, κατ' ἀλλήλων δ' οὐ λέγεται. Τὸν αὐτὸν δὴ
τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ληπτέον. Οὐ γὰρ ἀεὶ ση-
μαίνει τὸ μὴ ὑπάρχειν τόδε τῷδε μὴ εἶναι τόδε τόδε, ἀλλ'
ἐνίοτε τὸ μὴ εἶναι τόδε τοῦδε ἢ τόδε τῷδε, οἷον ὅτι οὐκ ἔστι
κινήσεως κίνησις ἢ γενέσεως γένεσις, ἡδονῆς δ' ἔστιν· οὐκ ἄρα
ἡ ἡδονὴ γένεσις. Ἢ πάλιν ὅτι γέλωτος μὲν ἔστι σημεῖον,
σημείου δ' οὐκ ἔστι σημεῖον, ὥστ' οὐ σημεῖον ὁ γέλως.
6 Ὁμοίως δὲ κἀν τοῖς ἄλλοις, ἐν ὅσοις ἀναιρεῖται τὸ πρό-
βλημα τῷ λέγεσθαί πως πρὸς αὐτὸ τὸ γένος. Πάλιν ὅτι
ὁ καιρὸς οὐκ ἔστι χρόνος δέων· θεῷ γὰρ καιρὸς μὲν ἔστι,
χρόνος δ' οὐκ ἔστι δέων διὰ τὸ μηδὲν εἶναι θεῷ ὠφέλιμον.
Ὅρους μὲν γὰρ θετέον καιρὸν καὶ χρόνον δέοντα καὶ θεόν,
τὴν δὲ πρότασιν ληπτέον κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος πτῶσιν.
7 Ἁπλῶς γὰρ τοῦτο λέγομεν κατὰ πάντων, ὅτι τοὺς μὲν

[q] ἐστὶν ἐπ.—ὅτι τοῦ rc. supra lituram A. [r] ὅτε om. A.B. [s] τοῦ om. C.

ὅρους ἀεὶ θετέον κατὰ τὰς [t]κλήσεις τῶν ὀνομάτων, οἷον ἄνθρωπος ἢ ἀγαθὸν ἢ ἐναντία, οὐκ ἀνθρώπου ἢ ἀγαθοῦ ἢ ἐναντίων, τὰς δὲ προτάσεις ληπτέον κατὰ τὰς ἑκάστου πτώσεις· ἢ γὰρ ὅτι τούτῳ, οἷον τὸ ἴσον, ἢ ὅτι τούτου, οἷον τὸ διπλάσιον, ἢ ὅτι τοῦτο, οἷον τὸ τύπτον ἢ ὁρῶν, ἢ ὅτι οὗτος, οἷον ὁ ἄνθρωπος ζῷον, ἢ εἴ πως ἄλλως πίπτει τοὔνομα κατὰ τὴν πρότασιν.

Τὸ δ' ὑπάρχειν τόδε τῷδε καὶ τὸ ἀληθεύεσθαι τόδε κατὰ 37
τοῦδε τοσαυταχῶς ληπτέον ὁσαχῶς αἱ κατηγορίαι διῄρηνται, καὶ ταύτας ἢ πῇ ἢ ἁπλῶς, ἔτι ἁπλᾶς ἢ συμπεπλεγμένας· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. Ἐπισκεπτέον δὲ ταῦτα καὶ διοριστέον βέλτιον.

Τὸ δ' ἐπαναδιπλούμενον ἐν ταῖς προτάσεσι πρὸς τῷ πρώτῳ 38
ἄκρῳ θετέον, οὐ πρὸς τῷ μέσῳ. Λέγω δ' οἷον εἰ γένοιτο συλλογισμὸς ὅτι τῆς δικαιοσύνης ἐστὶν ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν, τὸ ὅτι ἀγαθὸν [v]ἢ ᾗ ἀγαθὸν πρὸς τῷ πρώτῳ θετέον. Ἔστω γὰρ τὸ Α ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ δὲ Β ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ δὲ Γ δικαιοσύνη. Τὸ δὴ Α ἀληθὲς τοῦ Β κατηγορῆσαι· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν. Ἀλλὰ καὶ τὸ Β τοῦ Γ· ἡ γὰρ δικαιοσύνη ὅπερ ἀγαθόν. Οὕτω μὲν οὖν γίνεται ἀνάλυσις. Εἰ δὲ πρὸς τῷ Β τεθείη τὸ ὅτι ἀγαθόν, οὐκ ἔσται· τὸ μὲν γὰρ Α κατὰ τοῦ Β ἀληθὲς [w]ἔσται, τὸ δὲ Β κατὰ τοῦ Γ οὐκ ἀληθὲς ἔσται· τὸ γὰρ ἀγαθὸν ὅτι ἀγαθὸν κατηγορεῖν τῆς δικαιοσύνης ψεῦδος καὶ οὐ συνετόν. Ὁμοίως 2
δὲ καὶ εἰ τὸ ὑγιεινὸν δειχθείη ὅτι ἔστιν ἐπιστητὸν ᾗ ἀγαθόν, ἢ τραγέλαφος [x]δοξαστὸν ᾗ μὴ ὄν, ἢ ὁ ἄνθρωπος φθαρτὸν ᾗ αἰσθητόν· ἐν ἅπασι γὰρ τοῖς ἐπικατηγορουμένοις πρὸς τῷ ἄκρῳ τὴν ἐπαναδίπλωσιν θετέον.

Οὐχ ἡ αὐτὴ δὲ θέσις τῶν ὅρων, ὅταν ἁπλῶς τι συλλο- 3
γισθῇ καὶ ὅταν τόδε τι ἢ πῇ ἢ πῶς, λέγω δ' οἷον ὅταν τἀγαθὸν ἐπιστητὸν δειχθῇ καὶ ὅταν ἐπιστητόν τι ὅτι [y]ἀγαθόν· ἀλλ' εἰ μὲν ἁπλῶς ἐπιστητὸν δέδεικται, μέσον θετέον τὸ ὄν,

[t] κλίσεις A.B. [v] ἢ om. pr. C. [w] ἔσται om. C. [x] δοξαστὸν om. A.B.C. [y] τὸ ἀγαθὸν C.

εἰ δ' ὅτι ἀγαθόν, τὸ [z] τὶ ὄν. Ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α ἐπιστήμη
4 ὅτι τὶ ὄν, ἐφ' ᾧ δὲ Β ὄν τι, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Γ ἀγαθόν. Ἀληθὲς δὴ τὸ Α τοῦ Β κατηγορεῖν· ἦν γὰρ ἐπιστήμη τοῦ τινὸς ὄντος ὅτι τὶ ὄν. Ἀλλὰ καὶ τὸ Β τοῦ Γ· τὸ γὰρ ἐφ' ᾧ Γ ὄν τι. Ὥστε καὶ τὸ Α τοῦ Γ· ἔσται ἄρα ἐπιστήμη τἀγαθοῦ
5 ὅτι ἀγαθόν· ἦν γὰρ τὸ τὶ ὂν τῆς ἰδίου σημεῖον οὐσίας. Εἰ δὲ τὸ ὂν μέσον ἐτέθη καὶ πρὸς τῷ ἄκρῳ τὸ ὂν ἁπλῶς καὶ μὴ τὸ τὶ ὂν ἐλέχθη, οὐκ ἂν ἦν συλλογισμὸς ὅτι ἔστιν ἐπιστήμη [a] τἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν, ἀλλ' ὅτι ὄν, [b] οἷον ἐφ' ᾧ τὸ Α ἐπιστήμη ὅτι ὄν, ἐφ' ᾧ Β ὄν, ἐφ' ᾧ Γ ἀγαθόν. Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν τοῖς ἐν μέρει συλλογισμοῖς οὕτως ληπτέον τοὺς ὅρους.

39 Δεῖ δὲ καὶ μεταλαμβάνειν ἃ τὸ αὐτὸ δύναται, ὀνόματα ἀντ' ὀνομάτων καὶ λόγους ἀντὶ λόγων καὶ ὄνομα καὶ λόγον, καὶ ἀεὶ ἀντὶ τοῦ λόγου τοὔνομα λαμβάνειν· ῥᾴων γὰρ ἡ τῶν ὅρων ἔκθεσις. Οἷον εἰ μηδὲν διαφέρει εἰπεῖν τὸ ὑποληπτὸν τοῦ δοξαστοῦ μὴ εἶναι γένος ἢ μὴ εἶναι ὅπερ ὑποληπτόν τι [c] τὸ δοξαστόν ([d] ταὐτὸν γὰρ τὸ σημαινόμενον), ἀντὶ τοῦ λόγου τοῦ λεχθέντος τὸ ὑποληπτὸν καὶ τὸ δοξαστὸν ὅρους θετέον.

40 Ἐπεὶ δ' οὐ ταὐτόν ἐστι τὸ εἶναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν καὶ τὸ εἶναι τὴν ἡδονὴν τὸ ἀγαθόν, οὐχ ὁμοίως θετέον τοὺς ὅρους, ἀλλ' εἰ μέν ἐστιν ὁ συλλογισμὸς ὅτι ἡ ἡδονὴ τἀγαθόν, τἀγαθόν, εἰ δ' ὅτι ἀγαθόν, ἀγαθόν. Οὕτως κἀπὶ τῶν ἄλλων.

41 Οὐκ ἔστι δὲ ταὐτὸν οὔτ' εἶναι οὔτ' εἰπεῖν, ὅτι ᾧ τὸ Β ὑπάρχει, τούτῳ παντὶ τὸ Α ὑπάρχει, καὶ τὸ εἰπεῖν τὸ ᾧ παντὶ τὸ Β ὑπάρχει, [e] καὶ τὸ Α παντὶ ὑπάρχει· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχειν, μὴ παντὶ δέ. Οἷον ἔστω τὸ Β καλόν, τὸ δὲ [f] Γ λευκόν. Εἰ δὴ λευκῷ τινὶ ὑπάρχει καλόν, ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι τῷ λευκῷ ὑπάρχει καλόν· ἀλλ' οὐ
2 παντὶ ἴσως. Εἰ μὲν οὖν τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, μὴ παντὶ δὲ καθ' οὗ τὸ Β, οὔτ' εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Β, οὔτ' εἰ μόνον ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Α οὐχ ὅτι οὐ παντί, ἀλλ' οὐδ' ὑπάρχειν. Εἰ

[z] τί B. [a] τοῦ ἀγαθοῦ C. [b] οἷον om. A. [c] τὸ] τόδε pr. B.
[d] ταὐτὸ C. [e] καὶ—ὑπάρχει om. pr. A. [f] γ τὸ λευκόν A.B.

δὲ καθ' οὗ ἂν τὸ Β λέγηται ἀληθῶς, τούτῳ [g]παντὶ ὑπάρχει,
συμβήσεται τὸ Α, καθ' οὗ παντὸς τὸ Β λέγεται, κατὰ τού-
του παντὸς λέγεσθαι. Εἰ μέντοι τὸ Α λέγεται, καθ' οὗ ἂν
τὸ Β λέγηται, κατὰ παντός, οὐδὲν [h]κωλύει τῷ Γ ὑπάρχειν
τὸ Β, μὴ παντὶ δὲ τὸ Α [i]ἢ ὅλως μὴ ὑπάρχειν. Ἐν [j]δὴ τοῖς 3
τρισὶν ὅροις δῆλον ὅτι [k]τὸ καθ' οὗ τὸ Β, παντὸς τὸ Α λέ-
γεσθαι, τοῦτ' ἔστι, καθ' ὅσων τὸ Β λέγεται, κατὰ [l]πάντων
λέγεσθαι καὶ τὸ Α. Καὶ εἰ μὲν κατὰ παντὸς τὸ Β, καὶ τὸ
Α οὕτως· εἰ δὲ μὴ κατὰ παντός, οὐκ ἀνάγκη τὸ Α κατὰ
[m]παντός.

Οὐ δεῖ δ' οἴεσθαι παρὰ τὸ ἐκτίθεσθαί τι συμβαίνειν ἄτο- 4
πον· οὐδὲν γὰρ προσχρώμεθα τῷ τόδε τι εἶναι, ἀλλ' ὥσπερ
ὁ γεωμέτρης τὴν ποδιαίαν καὶ εὐθεῖαν τήνδε καὶ ἀπλατῆ
[n]εἶναι λέγει οὐκ [o]οὖσαν, ἀλλ' [p]οὐχ οὕτως χρῆται ὡς ἐκ τού-
των συλλογιζόμενος. Ὅλως γὰρ ὃ μή ἐστιν ὡς ὅλον πρὸς 5
μέρος καὶ ἄλλο πρὸς τοῦτο ὡς μέρος πρὸς ὅλον, ἐξ οὐδενὸς
τῶν τοιούτων δείκνυσιν ὁ δεικνύων, ὥστε οὐδὲ γίνεται συλλο-
γισμός. Τῷ δ' ἐκτίθεσθαι οὕτω χρώμεθα ὥσπερ καὶ τῷ
αἰσθάνεσθαι, τὸν μανθάνοντα λέγοντες· οὐ γὰρ οὕτως ὡς
ἄνευ [q]τούτων οὐχ οἷόν τ' ἀποδειχθῆναι, ὥσπερ ἐξ ὧν ὁ συλ-
λογισμός.

Μὴ λανθανέτω δ' ἡμᾶς ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ συλλογισμῷ οὐχ 42
ἅπαντα τὰ συμπεράσματα δι' ἑνὸς σχήματός εἰσιν, ἀλλὰ τὸ
μὲν διὰ τούτου τὸ δὲ δι' ἄλλου. Δῆλον οὖν ὅτι [r]καὶ τὰς
ἀναλύσεις οὕτω ποιητέον. Ἐπεὶ δ' οὐ πᾶν πρόβλημα ἐν
ἅπαντι σχήματι ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ [s]τεταγμένα, φανερὸν ἐκ
τοῦ συμπεράσματος ἐν ᾧ σχήματι ζητητέον.

Τούς τε πρὸς [t]ὁρισμὸν τῶν λόγων, ὅσοι πρὸς ἕν τι τυγ- 43
χάνουσι διειλεγμένοι τῶν ἐν τῷ ὅρῳ, πρὸς ὃ διείλεκται, θε-
τέον ὅρον, καὶ οὐ τὸν ἅπαντα λόγον· ἧττον γὰρ συμβήσεται

[g] παντὶ τὸ α ὑπάρχει B. [h] κωλύει εἰ τῷ Γ ὑπάρχει C. [i] ἢ om. pr. C. [j] δὲ C. [k] τὸ ante καθ' om. A. [l] πάντων τούτων λέγεσθαι corr. C. [m] παντὸς Α Β Γ. A.B.C. [n] εἶναι om. C. [o] οὔσας A.B.C. [p] οὐχ om. A.B. et pr. C. [q] τούτου A.C. [r] καὶ om. A.C. [s] τεταγμένον B. [t] ὁρισμοὺς pr. C.

ταράττεσθαι διὰ τὸ μῆκος, οἷον εἰ τὸ ὕδωρ ἔδειξεν ὅτι ὑγρὸν ποτόν, τὸ ποτὸν καὶ τὸ ὕδωρ ὅρους θετέον.

44 Ἔτι δὲ τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμοὺς οὐ πειρατέον ἀνάγειν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ τῶν κειμένων ἀνάγειν. Οὐ γὰρ διὰ συλλογισμοῦ δεδειγμένοι εἰσίν, ἀλλὰ διὰ συνθήκης ὡμολογημένοι πάντες. Οἷον εἰ ὑποθέμενος, ἂν δύναμίς τις μία [v] μὴ ᾖ τῶν ἐναντίων, μηδ' ἐπιστήμην μίαν εἶναι, εἶτα [w] διαλεχθείη ὅτι οὐκ ἔστι [x] μία δύναμις τῶν ἐναντίων, οἷον τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους· ἅμα γὰρ ἔσται τὸ αὐτὸ ὑγιεινὸν καὶ νο-
2 σῶδες. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστι μία πάντων τῶν ἐναντίων δύναμις, [y] ἀποδέδεικται, ὅτι δ' ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν, οὐ δέδεικται. Καίτοι ὁμολογεῖν ἀναγκαῖον. Ἀλλ' οὐκ ἐκ συλλογισμοῦ, ἀλλ' ἐξ ὑποθέσεως. [z] Τοῦτον μὲν οὖν οὐκ ἔστιν [a] ἀναγαγεῖν, ὅτι δ' οὐ μία δύναμις, ἔστιν· οὗτος γὰρ ἴσως καὶ ἦν συλλογισμός, ἐκεῖνο δ' ὑπόθεσις.

3 Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαινομένων· οὐδὲ γὰρ τούτους οὐκ ἔστιν ἀναλύειν, ἀλλὰ τὴν μὲν εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγὴν ἔστι (συλλογισμῷ γὰρ δείκνυται), θάτερον δ' οὐκ ἔστιν· ἐξ ὑποθέσεως γὰρ περαίνεται. Διαφέρουσι δὲ τῶν προειρημένων ὅτι ἐν ἐκείνοις μὲν δεῖ προδιομολογήσασθαι, εἰ μέλλει συμφήσειν, οἷον ἂν δειχθῇ μία δύναμις τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπιστήμην εἶναι τὴν αὐτήν· ἐνταῦθα δὲ καὶ μὴ προδιομολογησάμενοι συγχωροῦσι διὰ τὸ φανερὸν εἶναι τὸ ψεῦδος, [b] οἷον τεθείσης τῆς διαμέτρου συμμέτρου τὸ τὰ περιττὰ ἴσα εἶναι τοῖς ἀρτίοις.

4 Πολλοὶ δὲ καὶ ἕτεροι περαίνονται ἐξ ὑποθέσεως, οὓς ἐπισκέψασθαι δεῖ καὶ διασημῆναι καθαρῶς. Τίνες [c] μὲν οὖν αἱ διαφοραὶ τούτων, καὶ ποσαχῶς γίνεται τὸ ἐξ ὑποθέσεως, ὕστερον ἐροῦμεν· νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔστω φανερόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀναλύειν εἰς τὰ σχήματα τοὺς τοιούτους συλλογισμούς. Καὶ δι' ἣν αἰτίαν, εἰρήκαμεν.

[v] μὴ om. pr. C. [w] διαλεχθῇ C. [x] μία rc. A.B.C, πᾶσα pr. B, πάντων corr. A. [y] ἐπιδέδεικται B. et pr. A. [z] τοῦτο C. [a] ἀνάγειν C. [b] οἷον] οἷον ὅτι C. [c] μὲν τούτων αἱ διαφοραὶ C.

Ὅσα δ' ἐν πλείοσι σχήμασι δείκνυται τῶν προβλημάτων, 45
[d]ἢν ἐν θατέρῳ συλλογισθῇ, ἔστιν ἀναγαγεῖν τὸν συλλογι-
σμὸν εἰς θάτερον, οἷον τὸν ἐν τῷ πρώτῳ στερητικὸν εἰς τὸ
δεύτερον καὶ τὸν ἐν τῷ μέσῳ εἰς τὸ πρῶτον, οὐχ ἅπαντας δὲ
ἀλλ' ἐνίους. Ἔσται δὲ φανερὸν ἐν τοῖς ἑπομένοις. Εἰ γὰρ 2
τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ
Γ. Οὕτω μὲν οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα, ἐὰν δ' ἀντιστραφῇ τὸ
στερητικόν, τὸ μέσον ἔσται· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α οὐδενί, τῷ
δὲ Γ παντὶ ὑπάρχει. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ἀλλ' ἐν
μέρει ὁ συλλογισμός, οἷον εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ
Β τινὶ τῷ Γ· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ στερητικοῦ τὸ μέσον
ἔσται σχῆμα.

Τῶν δ' ἐν τῷ δευτέρῳ συλλογισμῶν οἱ μὲν καθόλου ἀνα- 3
χθήσονται εἰς τὸ πρῶτον, τῶν δ' ἐν μέρει ἅτερος [e]μόνον.
Ἔστω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπάρχον.
Ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆ-
μα· τὸ μὲν γὰρ Β οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρ-
ξει. Ἐὰν δὲ τὸ κατηγορικὸν ᾖ πρὸς τῷ Β, τὸ δὲ στερητικὸν
πρὸς τῷ Γ, πρῶτον ὅρον θετέον τὸ Γ· τοῦτο γὰρ οὐδενὶ τῷ
Α, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β· ὥστ' οὐδενὶ τῷ Β τὸ Γ. Οὐδ' 4
ἄρα τὸ Β τῷ Γ οὐδενί· ἀντιστρέφει γὰρ τὸ στερητικόν.
Ἐὰν δ' ἐν μέρει ᾖ ὁ συλλογισμός, ὅταν μὲν ᾖ τὸ στερητικὸν
πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ, [f]ἀναχθήσεται εἰς τὸ πρῶτον, οἷον εἰ
τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ τινί· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ
στερητικοῦ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ Β οὐδενὶ
τῷ Α, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ. Ὅταν δὲ τὸ κατηγορικόν, οὐκ
ἀναλυθήσεται, οἷον εἰ τὸ Α τῷ μὲν Β παντί, τῷ δὲ Γ οὐ
παντί· οὔτε γὰρ δέχεται ἀντιστροφὴν τὸ Α Β, οὔτε γενο-
μένης ἔσται συλλογισμός.

Πάλιν οἱ μὲν [g]ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι οὐκ ἀναλυθήσονται 5
πάντες εἰς τὸ πρῶτον, [h]οἱ δ' ἐν τῷ πρώτῳ πάντες εἰς τὸ
τρίτον. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ

[d] ἵν' ut videtur B. [e] μόνος B.C. [f] ἀναλυθήσεται corr. B. [g] ἐν om. A. [h] οἱ δ'] οὐδ' οἱ B.

τῷ Γ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ ἀντιστρέφει τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν, ὑπάρξει τὸ Γ τινὶ τῷ Β· τὸ δὲ Α παντὶ ὑπῆρχεν, ὥστε γίνεται τὸ τρίτον σχῆμα. Καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, ὡσαύτως· ἀντιστρέφει γὰρ τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν, ὥστε τὸ μὲν Α οὐδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Γ τινὶ ὑπάρξει.

6 Τῶν δ' ἐν τῷ τελευταίῳ σχήματι συλλογισμῶν εἷς μόνος οὐκ ἀναλύεται εἰς τὸ πρῶτον, ὅταν μὴ καθόλου τεθῇ τὸ στερητικόν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἀναλύονται. Κατηγορείσθω γὰρ παντὸς τοῦ Γ τὸ Α καὶ τὸ Β· οὐκοῦν ἀντιστρέψει τὸ Γ
7 πρὸς ἑκάτερον ἐπὶ μέρους· ὑπάρχει ἄρα τινὶ τῷ Β. Ὥστ' ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα, εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ [i]τινὶ τῶν Β. Καὶ εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινί, ὁ αὐτὸς λόγος· ἀντιστρέφει γὰρ πρὸς [k]τὸ Γ τὸ Β. Ἐὰν δὲ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, [l]πρῶτος ὅρος θετέος τὸ Β· τὸ γὰρ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Α,
8 ὥστε τὸ Β τινὶ τῷ Α. Ἐπεὶ δ' ἀντιστρέφει τὸ ἐν μέρει, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρξει. Καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, ὁμοίως ληπτέον. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενί· οὐκοῦν τινὶ τῷ Β ὑπάρξει τὸ Γ, τὸ δὲ Α οὐδενὶ τῷ Γ, ὥστ' ἔσται μέσον τὸ Γ. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν στερητικὸν καθόλου, τὸ δὲ κατηγορικὸν ἐν μέρει· τὸ μὲν γὰρ Α οὐδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ
9 τινὶ τῶν Β ὑπάρξει. Ἐὰν δ' ἐν μέρει ληφθῇ τὸ στερητικόν, οὐκ [m]ἔσται ἀνάλυσις, οἷον εἰ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ μὴ [n]ὑπάρχει· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ Β Γ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις ἔσονται κατὰ μέρος.

10 Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι πρὸς τὸ ἀναλύειν εἰς ἄλληλα τὰ σχήματα ἡ πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ πρότασις ἀντιστρεπτέα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σχήμασι· ταύτης γὰρ μετατιθεμένης ἡ μετάβασις [o]ἐγίνετο.

11 Τῶν δ' ἐν τῷ μέσῳ σχήματι ἅτερος μὲν ἀναλύεται, ἅτερος δ' οὐκ ἀναλύεται εἰς τὸ τρίτον. Ὅταν μὲν γὰρ ᾖ τὸ καθόλου

[i] τινὶ τῷ β C. [k] τὸ Β τὸ Γ C. [l] πρῶτον ὅρον θετέον C. [m] ἔστιν pr. A. [n] ὑπάρχῃ B. [o] γίνεται C.

στερητικόν, ἀναλύεται. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ τινί, ἀμφότερα ὁμοίως ἀντιστρέφει πρὸς τὸ Α, ὥστε τὸ μὲν Β οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ Γ τινί· μέσον ἄρα τὸ Α. Ὅταν δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχῃ, οὐκ ἔσται ἀνάλυσις· οὐδετέρα γὰρ τῶν προτάσεων ἐκ τῆς ἀντιστροφῆς καθόλου.

Καὶ οἱ ἐκ τοῦ τρίτου [p] δὲ σχήματος ἀναλυθήσονται εἰς τὸ 12
μέσον, ὅταν ᾖ καθόλου τὸ στερητικόν, οἷον εἰ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινὶ ἢ παντί. Καὶ γὰρ τὸ Γ τῷ μὲν Α οὐδενί, τῷ δὲ Β τινὶ ὑπάρξει. Ἐὰν δ' ἐπὶ μέρους ᾖ τὸ στερητικόν, οὐκ ἀναλυθήσεται· οὐ γὰρ δέχεται ἀντιστροφὴν τὸ ἐν μέρει ἀποφατικόν.

Φανερὸν οὖν ὅτι οἱ αὐτοὶ συλλογισμοὶ οὐκ ἀναλύονται ἐν 13
τούτοις τοῖς σχήμασιν οἵπερ οὐδ' εἰς τὸ πρῶτον ἀνελύοντο, καὶ ὅτι εἰς τὸ πρῶτον σχῆμα τῶν συλλογισμῶν ἀναγομένων οὗτοι μόνοι διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαίνονται.

Πῶς μὲν οὖν δεῖ τοὺς συλλογισμοὺς ἀνάγειν, καὶ ὅτι ἀναλύεται τὰ σχήματα εἰς ἄλληλα, φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημένων.
Διαφέρει δέ τι ἐν τῷ κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευάζειν τὸ ὑπο- 46
λαμβάνειν ἢ ταὐτὸν ἢ ἕτερον σημαίνειν τὸ μὴ εἶναι τοδὶ καὶ εἶναι μὴ τοῦτο, οἷον τὸ μὴ εἶναι λευκὸν τῷ εἶναι μὴ λευκόν.
Οὐ γὰρ ταὐτὸν σημαίνει, οὐδ' ἔστιν ἀπόφασις τοῦ εἶναι λευ- 2
κὸν τὸ εἶναι μὴ λευκόν, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι λευκόν. Λόγος δὲ τούτου ὅδε. Ὁμοίως γὰρ ἔχει τὸ δύναται βαδίζειν πρὸς τὸ δύναται οὐ βαδίζειν τῷ ἔστι λευκόν πρὸς τὸ ἔστιν οὐ λευκόν, καὶ ἐπίσταται τἀγαθόν πρὸς τὸ [q] ἐπίσταται τὸ οὐκ ἀγαθόν.
Τὸ γὰρ ἐπίσταται τἀγαθόν ἢ ἔστιν ἐπιστάμενος τἀγαθόν 3
οὐδὲν διαφέρει, οὐδὲ τὸ δύναται βαδίζειν ἢ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν· ὥστε καὶ τὰ ἀντικείμενα, οὐ δύναται βαδίζειν—οὐκ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν. Εἰ οὖν τὸ οὐκ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν ταὐτὸ σημαίνει καὶ ἔστι δυνάμενος οὐ βαδίζειν ἢ μὴ βαδίζειν, ταῦτά γε ἅμα ὑπάρξει ταὐτῷ (ὁ γὰρ αὐτὸς δύναται

[p] δὲ om. A.B. [q] ἐπίστασθαι τὸ οὐκ ἀγ. B.

καὶ βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν, καὶ [r] ἐπιστήμων τἀγαθοῦ καὶ
τοῦ μὴ ἀγαθοῦ [s] ἐστί)· φάσις δὲ καὶ ἀπόφασις οὐχ ὑπάρ-
4 χουσιν αἱ ἀντικείμεναι [t] ἅμα τῷ αὐτῷ. Ὥσπερ οὖν οὐ [v] ταὐτό
ἐστι τὸ μὴ ἐπίστασθαι τἀγαθὸν καὶ ἐπίστασθαι τὸ μὴ ἀγα-
θόν, οὐδ' εἶναι μὴ ἀγαθὸν καὶ μὴ εἶναι ἀγαθὸν ταὐτόν. Τῶν
γὰρ ἀνὰ λόγον ἐὰν θάτερα ᾖ ἕτερα, καὶ θάτερα. Οὐδὲ τὸ
εἶναι μὴ ἴσον καὶ τὸ μὴ εἶναι ἴσον· τῷ μὲν γὰρ ὑπόκειταί τι,
τῷ ὄντι μὴ ἴσῳ, καὶ τοῦτ' ἔστι τὸ ἄνισον, τῷ δ' οὐδέν. Δι-
5 όπερ ἴσον μὲν ἢ ἄνισον οὐ πᾶν, ἴσον δ' ἢ οὐκ ἴσον πᾶν. Ἔτι
τὸ ἔστιν οὐ λευκὸν ξύλον καὶ οὐκ ἔστι λευκὸν ξύλον οὐχ ἅμα
ὑπάρχει. Εἰ γάρ ἐστι ξύλον οὐ λευκόν, ἔσται ξύλον· τὸ δὲ
μὴ ὂν λευκὸν ξύλον οὐκ ἀνάγκη ξύλον εἶναι. Ὥστε φανερὸν
ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ ἔστιν ἀγαθόν τὸ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν ἀπό-
φασις. Εἰ οὖν κατὰ παντὸς ἑνὸς ἢ φάσις ἢ ἀπόφασις ἀλη-
θής, εἰ μή ἐστιν ἀπόφασις, δῆλον ὡς κατάφασις ἄν πως εἴη.
6 Καταφάσεως δὲ πάσης ἀπόφασίς ἐστι· καὶ ταύτης ἄρα τὸ
οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν. Ἔχει δὲ τάξιν τήνδε πρὸς ἄλληλα.
Ἔστω τὸ εἶναι ἀγαθὸν ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ μὴ εἶναι ἀγαθὸν ἐφ'
οὗ Β, τὸ δὲ εἶναι μὴ ἀγαθὸν ἐφ' οὗ Γ, ὑπὸ τὸ Β, τὸ δὲ μὴ
εἶναι μὴ ἀγαθὸν ἐφ' οὗ Δ, ὑπὸ τὸ Α. Παντὶ δὴ ὑπάρξει ἢ
τὸ Α ἢ τὸ Β, καὶ οὐδενὶ τῷ αὐτῷ· καὶ ἢ τὸ Γ ἢ τὸ Δ, καὶ
οὐδενὶ τῷ αὐτῷ. Καὶ ᾧ τὸ Γ, ἀνάγκη τὸ Β παντὶ ὑπάρ-
7 χειν. Εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι οὐ λευκόν, καὶ ὅτι οὐκ ἔστι
λευκὸν ἀληθές· ἀδύνατον γὰρ ἅμα εἶναι λευκὸν καὶ εἶναι μὴ
λευκόν, ἢ εἶναι ξύλον οὐ λευκὸν καὶ εἶναι ξύλον λευκόν, ὥστ'
εἰ μὴ [w] ἡ κατάφασις, ἡ ἀπόφασις ὑπάρξει. Τῷ δὲ Β τὸ Γ
οὐκ ἀεί· ὃ γὰρ ὅλως μὴ ξύλον, οὐδὲ ξύλον ἔσται οὐ λευκόν.
8 Ἀνάπαλιν τοίνυν, ᾧ τὸ Α, τὸ Δ παντί. Ἢ γὰρ τὸ Γ ἢ τὸ
Δ. Ἐπεὶ δ' οὐχ οἷόν τε ἅμα εἶναι μὴ λευκὸν καὶ λευκόν, τὸ
Δ ὑπάρξει. Κατὰ γὰρ τοῦ ὄντος λευκοῦ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι
οὐκ ἔστιν οὐ λευκόν. Κατὰ δὲ τοῦ Δ οὐ [x] παντὸς τὸ Α·
κατὰ γὰρ τοῦ ὅλως μὴ ὄντος ξύλου οὐκ ἀληθὲς τὸ Α εἰπεῖν,

[r] ἐπιστήμην C. [s] ἐστί] ἔχειν C. [t] ἅμα om. B. [v] ταὐτόν C.
[w] ἡ ante καταφ. om. B. [x] πάντως pr. B.C.

ὡς ἔστι ξύλον [y] οὐ λευκόν. Ὥστε τὸ Δ ἀληθές, τὸ δ' Α οὐκ
ἀληθές, ὅτι ξύλον λευκόν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ τὸ Α Γ οὐδενὶ
τῷ αὐτῷ καὶ τὸ Β καὶ τὸ Δ ἐνδέχεται τινὶ τῷ αὐτῷ ὑπάρ-
ξαι.

Ὁμοίως δ' ἔχουσι καὶ αἱ στερήσεις πρὸς τὰς κατηγορίας 9
ταύτῃ τῇ θέσει. Ἴσον ἐφ' οὗ τὸ Α, οὐκ ἴσον ἐφ' οὗ [z] τὸ Β,
ἄνισον ἐφ' οὗ Γ, οὐκ ἄνισον ἐφ' οὗ Δ.

Καὶ ἐπὶ πολλῶν δέ, ὧν τοῖς μὲν ὑπάρχει τοῖς δ' οὐχ 10
ὑπάρχει [a] ταὐτό, ἡ μὲν ἀπόφασις ὁμοίως ἀληθεύοιτ' ἄν, ὅτι
οὐκ ἔστι λευκὰ πάντα ἢ ὅτι οὐκ ἔστι λευκὸν ἕκαστον· ὅτι δ'
ἐστὶν οὐ λευκὸν ἕκαστον ἢ πάντα ἐστὶν οὐ λευκά, ψεῦδος.
Ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἔστι πᾶν ζῷον λευκόν οὐ τὸ ἔστιν οὐ
λευκὸν ἅπαν ζῷον ἀπόφασις (ἄμφω γὰρ ψευδεῖς), ἀλλὰ τὸ
οὐκ ἔστι πᾶν ζῷον λευκόν. Ἐπεὶ δὲ δῆλον ὅτι ἕτερον ση- 11
μαίνει τὸ ἔστιν οὐ λευκόν καὶ οὐκ ἔστι λευκόν, καὶ τὸ μὲν κα-
τάφασις τὸ δ' ἀπόφασις, φανερὸν ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος
τοῦ δεικνύναι ἑκάτερον, οἷον ὅτι ὃ ἂν ᾖ ζῷον, οὐκ ἔστι λευκὸν
ἢ ἐνδέχεται μὴ εἶναι λευκόν, καὶ ὅτι ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λευκόν·
τοῦτο γάρ ἐστιν εἶναι μὴ λευκόν. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἀληθὲς 12
εἰπεῖν ἔστι λευκόν εἴτε μὴ λευκόν ὁ αὐτὸς τρόπος· κατασκευ-
αστικῶς γὰρ ἄμφω διὰ τοῦ πρώτου δείκνυται σχήματος· τὸ
γὰρ ἀληθὲς τῷ ἔστιν ὁμοίως [b] τάττεται· τοῦ γὰρ ἀληθὲς
εἰπεῖν λευκὸν οὐ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λευκὸν ἀπόφασις, ἀλλὰ
τὸ μὴ ἀληθὲς εἰπεῖν λευκόν. Εἰ δὴ ἔστιν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὃ ἂν 13
ᾖ ἄνθρωπος, μουσικὸν εἶναι ἢ μὴ μουσικὸν εἶναι, ὃ [c] ἂν ᾖ ζῷον,
ληπτέον ἢ [d] εἶναι μουσικὸν ἢ εἶναι μὴ μουσικόν, καὶ δέδεικται.
Τὸ δὲ μὴ εἶναι μουσικὸν ὃ ἂν ᾖ ἄνθρωπος, ἀνασκευαστικῶς
δείκνυται κατὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους τρεῖς.

Ἁπλῶς δ' [e] ὅταν οὕτως ἔχῃ τὸ Α καὶ τὸ Β ὥσθ' ἅμα 14
μὲν τῷ αὐτῷ μὴ ἐνδέχεσθαι, παντὶ δὲ ἐξ ἀνάγκης θάτερον,
καὶ πάλιν τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ἕπηται δὲ τῷ Γ τὸ Α
καὶ μὴ [f] ἀντιστρέφῃ, καὶ τῷ Β τὸ Δ ἀκολουθήσει καὶ οὐκ

[y] οὐ supra versum B, om. corr. C. [z] τὸ om. B.C. [a] ταὐτὸν B.
[b] τάσσεται C. [c] ἂν] ἐὰν B. [d] alterum εἶναι om. B. [e] οὕτως
ὅταν C. [f] ἀντιστρέφει B.

ἀντιστρέψει· καὶ τὸ μὲν Α καὶ Δ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ, τὸ δὲ Β [g] καὶ Γ οὐκ ἐνδέχεται. Πρῶτον μὲν οὖν ὅτι τῷ Β ἕπεται
15 τὸ Δ, ἐνθένδε [h] φανερόν. Ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῶν Γ Δ θάτερον ἐξ ἀνάγκης, ᾧ δὲ τὸ Β, οὐκ ἐνδέχεται τὸ Γ διὰ τὸ συνεπιφέρειν τὸ Α, τὸ δὲ Α καὶ Β μὴ ἐνδέχεσθαι τῷ αὐτῷ, φανερὸν ὅτι τὸ Δ ἀκολουθήσει. Πάλιν ἐπεὶ [i] τῷ Α τὸ Γ οὐκ ἀντιστρέφει, παντὶ δὲ τὸ Γ ἢ τὸ Δ, ἐνδέχεται τὸ Α καὶ τὸ Δ τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν. Τὸ δέ γε Β καὶ τὸ Γ οὐκ ἐνδέχεται διὰ τὸ συνακολουθεῖν τῷ Γ τὸ Α· συμβαίνει γάρ τι ἀδύνατον. Φανερὸν οὖν ὅτι οὐδὲ τῷ Δ τὸ Β ἀντιστρέφει, ἐπείπερ ἐγχωρεῖ ἅμα τὸ Δ καὶ τὸ Α ὑπάρχειν.

16 Συμβαίνει δ' ἐνίοτε καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ τάξει τῶν ὅρων ἀπατᾶσθαι διὰ τὸ μὴ τὰ ἀντικείμενα λαμβάνειν ὀρθῶς, [k] ὧν ἀνάγκη παντὶ θάτερον ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β μὴ ἐνδέχεται ἅμα τῷ αὐτῷ, ἀνάγκη δ' ὑπάρχειν, ᾧ μὴ θάτερον, θάτερον· καὶ πάλιν τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ᾧ δὲ τὸ Γ, παντὶ ἕπεται τὸ Α. Συμβήσεται γὰρ ᾧ τὸ Δ, τὸ Β ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. Εἰλήφθω γὰρ ἀπόφασις τῶν Α Β ἡ ἐφ' ᾧ Ζ, καὶ πάλιν τῶν Γ Δ ἡ ἐφ' ᾧ Θ.
17 Ἀνάγκη δὴ παντὶ ἢ τὸ Α ἢ τὸ Ζ· ἢ γὰρ τὴν φάσιν ἢ τὴν ἀπόφασιν. Καὶ πάλιν ἢ τὸ Γ ἢ τὸ Θ· φάσις γὰρ καὶ ἀπόφασις. Καὶ ᾧ τὸ Γ, παντὶ τὸ Α ὑπόκειται. Ὥστε ᾧ τὸ Ζ, παντὶ τὸ Θ. Πάλιν ἐπεὶ τῶν Ζ Β παντὶ θάτερον καὶ τῶν Θ Δ ὡσαύτως, ἀκολουθεῖ δὲ τῷ Ζ τὸ Θ, καὶ τῷ Δ ἀκολουθήσει τὸ Β· τοῦτο γὰρ ἴσμεν. Εἰ ἄρα τῷ Γ τὸ Α, καὶ τῷ Δ τὸ Β. Τοῦτο δὲ ψεῦδος· ἀνάπαλιν γὰρ ἦν ἐν τοῖς
18 οὕτως ἔχουσιν ἡ ἀκολούθησις. Οὐ γὰρ ἴσως ἀνάγκη παντὶ τὸ Α ἢ τὸ Ζ, οὐδὲ τὸ Ζ ἢ τὸ Β· οὐ γάρ ἐστιν ἀπόφασις τοῦ Α τὸ Ζ. Τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ τὸ οὐκ ἀγαθὸν ἀπόφασις· οὐ [l] ταὐτὸ δ' ἐστὶ τὸ οὐκ ἀγαθὸν τῷ οὔτ' ἀγαθὸν οὔτ' οὐκ ἀγαθόν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Γ Δ· αἱ γὰρ ἀποφάσεις αἱ εἰλημμέναι δύο εἰσίν.

[g] καὶ τὸ γ C. [h] φανερὸν ἔσται. Ἐπεὶ C. [i] τὸ Α τῶι Β et fortasse pr. A. [k] ὧι pr. A. [l] ταὐτὸν C.

[m] Β.

Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι καὶ διὰ ποίων καὶ πόσων 1
προτάσεων καὶ πότε καὶ πῶς γίνεται συλλογισμός, ἔτι δ'
εἰς ποῖα βλεπτέον ἀνασκευάζοντι καὶ κατασκευάζοντι, καὶ
πῶς δεῖ ζητεῖν περὶ τοῦ προκειμένου καθ' ὁποιανοῦν μέθοδον,
ἔτι δὲ διὰ ποίας ὁδοῦ ληψόμεθα τὰς περὶ ἕκαστον ἀρχάς,
ἤδη διεληλύθαμεν. Ἐπεὶ δ' οἱ μὲν καθόλου τῶν συλλογι- 2
σμῶν εἰσὶν οἱ δὲ κατὰ μέρος, οἱ μὲν καθόλου πάντες ἀεὶ
πλείω συλλογίζονται, τῶν δ' ἐν μέρει οἱ μὲν κατηγορικοὶ
πλείω, οἱ δ' ἀποφατικοὶ τὸ συμπέρασμα μόνον. Αἱ μὲν
γὰρ ἄλλαι προτάσεις ἀντιστρέφουσιν, ἡ δὲ στερητικὴ οὐκ
ἀντιστρέφει· τὸ δὲ συμπέρασμα τὶ κατά τινός ἐστιν· Ὥσθ' 3
οἱ μὲν ἄλλοι συλλογισμοὶ πλείω συλλογίζονται, οἷον εἰ τὸ
Α δέδεικται παντὶ τῷ Β ἢ τινί, καὶ τὸ Β τινὶ [n] τῷ Α ἀναγ-
καῖον ὑπάρχειν· καὶ εἰ μηδενὶ τῷ Β τὸ Α, οὐδὲ τὸ Β οὐδενὶ
τῷ Α. Τοῦτο δ' ἕτερον τοῦ ἔμπροσθεν. Εἰ δὲ τινὶ μὴ
ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α μὴ ὑπάρχειν· ἐνδέ-
χεται γὰρ παντὶ ὑπάρχειν.

Αὕτη μὲν οὖν κοινὴ πάντων αἰτία, τῶν τε καθόλου καὶ 4
τῶν κατὰ μέρος· ἔστι δὲ περὶ τῶν καθόλου καὶ ἄλλως εἰπεῖν.
Ὅσα γὰρ ἢ ὑπὸ τὸ μέσον ἢ ὑπὸ τὸ συμπέρασμά ἐστιν,
ἁπάντων ἔσται ὁ αὐτὸς συλλογισμός, ἐὰν τὰ μὲν ἐν τῷ
μέσῳ τὰ δ' ἐν τῷ συμπεράσματι τεθῇ, οἷον εἰ τὸ Α Β συμ-
πέρασμα διὰ τοῦ Γ, ὅσα ὑπὸ τὸ Β ἢ τὸ Γ ἐστίν, ἀνάγκη
κατὰ πάντων λέγεσθαι τὸ Α· εἰ γὰρ τὸ Δ ἐν ὅλῳ τῷ Β,
τὸ δὲ Β ἐν τῷ Α, καὶ τὸ Δ ἔσται ἐν τῷ Α. Πάλιν εἰ τὸ 5
Ε ἐν ὅλῳ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ ἐν τῷ Α, καὶ τὸ Ε [o] ἐν τῷ Α ἔσται.
Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός. Ἐπὶ δὲ τοῦ
δευτέρου σχήματος τὸ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα μόνον [p] ἔσται
[q] συλλογίσασθαι, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β μηδενί, τῷ δὲ Γ παντί·
συμπέρασμα ὅτι οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β. Εἰ δὴ τὸ Δ ὑπὸ τὸ Γ 6
ἐστί, φανερὸν ὅτι οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ τὸ Β. Τοῖς δ' ὑπὸ τὸ

[m] tit. ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων τὸ δεύτερον C. [n] τῶι α τινὶ C. [o] ἐν ὅλωι τῶι B. [p] ἐστι C. [q] συλλογισμὸς A.

Α ὅτι οὐχ ὑπάρχει, οὐ δῆλον διὰ τοῦ συλλογισμοῦ. Καίτοι οὐχ ὑπάρχει τῷ Ε, εἰ ἔστιν ὑπὸ τὸ Α. Ἀλλὰ τὸ μὲν τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ Β διὰ τοῦ συλλογισμοῦ δέδεικται, τὸ δὲ τῷ Α μὴ ὑπάρχειν ἀναπόδεικτον εἴληπται, ὥστ' οὐ διὰ
7 τὸν συλλογισμὸν συμβαίνει τὸ Β τῷ Ε μὴ ὑπάρχειν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει τῶν μὲν ὑπὸ τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον (οὐ γὰρ γίνεται συλλογισμός, ὅταν [r]αὕτη ληφθῇ ἐν μέρει), τῶν δ' ὑπὸ τὸ μέσον ἔσται πάντων, πλὴν οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν, οἷον εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ· τοῦ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸ Γ τεθέντος οὐκ ἔσται συλλογισμός, τοῦ δ' ὑπὸ τὸ Β ἔσται, ἀλλ' οὐ διὰ τὸν προγεγενημένον. Ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων σχημάτων· τοῦ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔσται, θατέρου δ' ἔσται, πλὴν οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν, [s]ᾗ καὶ ἐν τοῖς καθόλου ἐξ ἀναποδείκτου τῆς προτάσεως τὰ ὑπὸ τὸ μέσον ἐδείκνυτο· ὥστ' ἢ οὐδ' ἐκεῖ ἔσται ἢ καὶ ἐπὶ τούτων.

2 Ἔστι μὲν οὖν οὕτως ἔχειν ὥστ' ἀληθεῖς εἶναι τὰς προτάσεις δι' ὧν ὁ συλλογισμός, ἔστι δ' ὥστε ψευδεῖς, ἔστι δ' ὥστε τὴν μὲν ἀληθῆ, τὴν δὲ ψευδῆ. Τὸ δὲ συμπέρασμα ἢ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ἐξ ἀνάγκης. Ἐξ ἀληθῶν μὲν οὖν οὐκ ἔστι ψεῦδος συλλογίσασθαι, ἐκ ψευδῶν δ' ἔστιν ἀληθές, πλὴν [t]οὐ διότι ἀλλ' ὅτι· τοῦ γὰρ διότι οὐκ ἔστιν ἐκ ψευδῶν συλλογισμός· δι' ἣν δ' αἰτίαν, ἐν τοῖς ἑπομένοις λεχθήσεται.

2 Πρῶτον μὲν οὖν ὅτι ἐξ ἀληθῶν οὐχ οἷόν τε ψεῦδος συλλογίσασθαι, ἐντεῦθεν δῆλον. Εἰ γὰρ τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, τοῦ Β μὴ ὄντος ἀνάγκη τὸ Α μὴ εἶναι. Εἰ οὖν ἀληθές ἐστι τὸ Α, ἀνάγκη τὸ Β ἀληθὲς εἶναι, ἢ συμβήσεται τὸ αὐτὸ ἅμα εἶναί τε καὶ οὐκ εἶναι· τοῦτο δ' ἀδύνατον. Μὴ ὅτι δὲ κεῖται τὸ Α εἷς ὅρος, [v]ὑποληφθήτω ἐνδέχεσθαι ἑνός τινος ὄντος ἐξ ἀνάγκης τι συμβαίνειν· οὐ γὰρ οἷόν τε· τὸ μὲν γὰρ συμβαῖνον ἐξ ἀνάγκης τὸ συμπέρασμά ἐστι, δι' ὧν δὲ τοῦτο γίνεται [w]ἐλαχίστων, τρεῖς ὅροι, δύο δὲ διαστήματα

[r] αὐτὴ C. [s] ῃ A, ᾗ C. [t] οὐδ' ὅτι pr. A. [v] ὑποληφθῆι τῶι A.B.
[w] ἐλάχιστον C.

[x]καὶ προτάσεις. Εἰ οὖν ἀληθές, ᾧ τὸ Β [y]ὑπάρχει, τὸ Α 3
παντί, ᾧ δὲ τὸ Γ, τὸ Β, ᾧ τὸ Γ, ἀνάγκη τὸ Α ὑπάρχειν καὶ οὐχ οἷόν τε τοῦτο ψεῦδος εἶναι· ἅμα γὰρ ὑπάρξει ταὐτὸ καὶ οὐχ ὑπάρξει. Τὸ οὖν Α ὥσπερ [z]ἓν κεῖται, δύο προτάσεις συλληφθεῖσαι. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν ἔχει· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ [a]ἀληθῶν δεῖξαι ψεῦδος.

Ἐκ ψευδῶν δ' [b]ἀληθὲς ἔστι συλλογίσασθαι καὶ ἀμφοτέ- 4
ρων [c]τῶν προτάσεων ψευδῶν οὐσῶν καὶ τῆς μιᾶς, ταύτης δ' οὐχ ὁποτέρας ἔτυχεν [d]ἀλλὰ τῆς δευτέρας, ἐάνπερ ὅλην λαμβάνῃ ψευδῆ· μὴ ὅλης δὲ λαμβανομένης ἔστιν ὁποτερασοῦν. Ἔστω γὰρ τὸ Α ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχον, τῶν δὲ Β μηδενί, μηδὲ τὸ Β τῷ Γ. Ἐνδέχεται δὲ τοῦτο, οἷον λίθῳ οὐδενὶ ζῷον, οὐδὲ λίθος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α παντὶ 5
τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει, ὥστ' ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα· πᾶς γὰρ ἄνθρωπος ζῷον. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ στερητικόν. [e]Ἔστι γὰρ τῷ Γ μήτε τὸ Α ὑπάρχειν μηδενὶ μήτε τὸ Β, τὸ μέντοι Α τῷ Β παντί, οἷον ἐὰν τῶν αὐτῶν ὅρων ληφθέντων μέσον τεθῇ ὁ ἄνθρωπος· λίθῳ γὰρ οὔτε ζῷον οὔτε ἄνθρωπος οὐδενὶ ὑπάρχει, ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ζῷον. Ὥστ' [f]ἐὰν ᾧ 6
μὲν ὑπάρχει, λάβῃ μηδενὶ ὑπάρχειν, ᾧ δὲ μὴ ὑπάρχει, παντὶ ὑπάρχειν, ἐκ ψευδῶν ἀμφοῖν ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα. Ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ ἐὰν ἐπί τι ψευδὴς ἑκατέρα ληφθῇ. Ἐὰν δ' ἡ ἑτέρα τεθῇ ψευδής, τῆς μὲν πρώτης ὅλης ψευδοῦς οὔσης, οἷον τῆς Α Β, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές, τῆς δὲ Β Γ ἔσται. Λέγω δ' ὅλην ψευδῆ τὴν ἐναντίαν, οἷον εἰ 7
μηδενὶ ὑπάρχον παντὶ εἴληπται ἢ εἰ παντὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ἔστω γὰρ τὸ Α τῷ Β μηδενὶ ὑπάρχον, τὸ δὲ Β τῷ Γ παντί. Ἂν δὴ τὴν μὲν Β Γ πρότασιν λάβω ἀληθῆ, τὴν δὲ [g]τὸ Α Β ψευδῆ ὅλην, καὶ παντὶ ὑπάρχειν τῷ Β τὸ Α, ἀδύνατον τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς εἶναι· οὐδενὶ γὰρ ὑπῆρχε τῶν

[x] καὶ] αἱ C. [y] ὑπάρχειν C. [z] ἓν κεῖται] ἔκκειται B. [a] ἀληθείας C. [b] ἀλήθειαν C. [c] τῶν om. A.B.C. [d] ἀλλὰ τῆς δευτέρας om. B. [e] ἔστω C. [f] ἐὰν μὲν ὧι ὑπάρχει παντὶ λάβηι μ. C. [g] τὸ om. B.C.

8 Γ, εἴπερ ᾧ τὸ Β, μηδενὶ τὸ Α, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ. Ὁμοίως δ' οὐδ' εἰ τὸ Α τῷ Β παντὶ ὑπάρχει καὶ τὸ Β τῷ Γ παντί, [h] ἐλήφθη δ' ἡ μὲν τὸ Β Γ ἀληθὴς πρότασις, ἡ δὲ τὸ Α Β ψευδὴς ὅλη, καὶ μηδενὶ [i] ᾧ τὸ Β, τὸ Α, τὸ συμπέρασμα ψεῦδος ἔσται· παντὶ γὰρ ὑπάρξει τῷ Γ τὸ Α, εἴπερ ᾧ τὸ Β, παντὶ τὸ Α, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ. Φανερὸν οὖν ὅτι τῆς πρώτης ὅλης λαμβανομένης ψευδοῦς, ἐάν τε καταφατικῆς ἐάν τε στερητικῆς, τῆς δ' ἑτέρας ἀληθοῦς, οὐ γίνεται ἀληθὲς τὸ
9 συμπέρασμα. Μὴ ὅλης δὲ λαμβανομένης ψευδοῦς ἔσται. Εἰ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Γ παντὶ ὑπάρχει τῷ δὲ Β τινί, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οἷον ζῷον κύκνῳ μὲν παντὶ λευκῷ δὲ τινί, τὸ δὲ λευκὸν παντὶ κύκνῳ, ἐὰν ληφθῇ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ [k] Γ, [l] τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει [m] ἀληθῶς· πᾶς γὰρ κύκνος ζῷον. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸν εἴη τὸ Α Β· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β τινὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ μηδενί, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οἷον ζῷον τινὶ λευκῷ χιόνι δ' οὐδεμιᾷ,
10 λευκὸν δὲ πάσῃ χιόνι. Εἰ οὖν ληφθείη τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρξει. Ἐὰν δ' ἡ μὲν Α Β πρότασις ὅλη ληφθῇ ἀληθής, ἡ δὲ Β Γ ὅλη ψευδής, ἔσται συλλογισμὸς ἀληθής· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ Β καὶ τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον ὅσα τοῦ αὐτοῦ γένους εἴδη μὴ ὑπ' ἄλληλα· τὸ γὰρ ζῷον καὶ ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, ἵππος δ' οὐδενὶ ἀνθρώπῳ.
11 Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα, ψευδοῦς ὅλης οὔσης τῆς Β Γ προτάσεως. Ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β προτάσεως. Ἐνδέχεται γὰρ [n] τὸ Α μήτε τῷ Β μήτε τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν, [o] μηδὲ τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τοῖς ἐξ ἄλλου γένους εἴδεσι τὸ γένος· τὸ γὰρ ζῷον οὔτε μουσικῇ οὔτ'
12 ἰατρικῇ ὑπάρχει, οὐδ' ἡ μουσικὴ ἰατρικῇ. Ληφθέντος οὖν τοῦ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τοῦ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα. Καὶ εἰ μὴ ὅλη ψευδὴς ἡ Β Γ ἀλλ' ἐπί τι,

[h] ληφθῆι B. [i] ὧν A.B. [k] γ καὶ τὸ C. [l] τὸ Α—Γ om. A.
[m] ἀληθὲς A.C. [n] τὸ α om. C. [o] μηδὲ] μήτε codices.

καὶ οὕτως ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Οὐδὲν γὰρ κωλύει
τὸ Α καὶ τῷ Β [p] καὶ τῷ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ
τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ εἴδει καὶ τῇ διαφορᾷ· τὸ γὰρ ζῷον
παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ πεζῷ, [q] ὁ δ' ἄνθρωπος τινὶ πεζῷ
καὶ οὐ παντί. Εἰ οὖν τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ 13
τῷ Γ ληφθείη, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει· ὅπερ ἦν ἀληθές.
Ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β προτάσεως. Ἐν-
δέχεται γὰρ τὸ Α μήτε τῷ Β μήτε τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν,
τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλου γένους
εἴδει καὶ διαφορᾷ· τὸ γὰρ ζῷον οὔτε φρονήσει οὐδεμιᾷ ὑπάρ-
χει οὔτε θεωρητικῇ, ἡ δὲ φρόνησις τινὶ θεωρητικῇ. Εἰ οὖν
ληφθείη τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οὐδενὶ
τῷ Γ τὸ Α ὑπάρξει· τοῦτο δ' ἦν ἀληθές.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ἐνδέχεται καὶ τῆς πρώ- 14
της προτάσεως ὅλης οὔσης ψευδοῦς τῆς δ' ἑτέρας ἀληθοῦς
ἀληθὲς εἶναι τὸ συμπέρασμα, καὶ ἐπί τι ψευδοῦς οὔσης τῆς
πρώτης τῆς δ' ἑτέρας [r] ὅλης ἀληθοῦς, καὶ τῆς [s] μὲν ἀληθοῦς
τῆς δ' ἐν μέρει ψευδοῦς, καὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν. Οὐδὲν γὰρ
κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινί, καὶ τὸ
Β τῷ Γ τινί, οἷον ζῷον οὐδεμιᾷ χιόνι λευκῷ δὲ τινὶ ὑπάρχει,
καὶ ἡ χιὼν λευκῷ τινί. Εἰ οὐ μέσον τεθείη ἡ χιών, πρῶτον 15
δὲ τὸ ζῷον, καὶ ληφθείη τὸ μὲν Α ὅλῳ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ
δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ἡ μὲν Α Β ὅλη ψευδής, ἡ δὲ Β Γ ἀληθής,
καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς [t] οὔ-
σης τῆς Α Β προτάσεως· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ
ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ
ὑπάρχειν, οἷον τὸ ζῷον ἀνθρώπῳ μὲν παντὶ ὑπάρχει, λευκῷ
δὲ τινὶ οὐχ ἕπεται, ὁ δ' ἄνθρωπος τινὶ λευκῷ ὑπάρχει, ὥστ'
εἰ μέσου τεθέντος τοῦ ἀνθρώπου ληφθείη τὸ Α μηδενὶ τῷ Β
ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἀληθὲς ἔσται τὸ
συμπέρασμα ψευδοῦς οὔσης ὅλης τῆς Α Β προτάσεως. Καὶ 16
εἰ ἐπί τι ψευδὴς ἡ Α Β πρότασις, ἔσται [v] τὸ συμπέρασμα

[p] καὶ alterum om. pr. A. [q] ὁ—πεζῷ om. pr. A. [r] ὅλης om. B.C.
[s] μὲν μείζονος ἀληθοῦς C. [t] οὔσης ὅλης τῆς B. [v] τὸ om. A.B.

ἀληθές. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ τινὶ
ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, οἷον τὸ ζῷον τινὶ
καλῷ καὶ τινὶ μεγάλῳ, καὶ τὸ καλὸν τινὶ μεγάλῳ ὑπάρχειν.
Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, ἡ
μὲν Α Β πρότασις ἐπί τι ψευδὴς ἔσται, ἡ δὲ Β Γ ἀληθής,
καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης
τῆς Α Β προτάσεως· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ἔσονται καὶ ὡσαύ-
τως κείμενοι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν. Πάλιν εἰ ἡ μὲν Α Β ἀλη-
17 θὴς ἡ δὲ Β Γ ψευδής, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα. Οὐδὲν
γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν [w] τῷ δὲ Γ τινί,
καὶ τὸ Β τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν, οἷον ζῷον κύκνῳ μὲν παντὶ
μέλανι δὲ τινί, κύκνος δὲ οὐδενὶ μέλανι. Ὥστ' εἰ ληφθείη
παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, ἀληθὲς ἔσται τὸ
συμπέρασμα ψευδοῦς ὄντος τοῦ Β Γ. Ὁμοίως δὲ καὶ στε-
18 ρητικῆς λαμβανομένης τῆς Α Β προτάσεως. Ἐγχωρεῖ γὰρ
τὸ Α τῷ [x] μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι
Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλου γένους εἴδει καὶ
τῷ συμβεβηκότι τοῖς αὐτοῦ εἴδεσι· τὸ γὰρ ζῷον ἀριθμῷ μὲν
οὐδενὶ ὑπάρχει λευκῷ δὲ τινί, ὁ δ' ἀριθμὸς οὐδενὶ λευκῷ· ἐὰν
[y] οὖν μέσον τεθῇ ὁ ἀριθμός, καὶ ληφθῇ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ
Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, [z] τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει, ὅπερ
ἦν ἀληθές· καὶ ἡ μὲν Α Β πρότασις ἀληθής, ἡ δὲ Β Γ ψευ-
19 δής. Καὶ εἰ ἐπί τι ψευδὴς ἡ Α Β, ψευδὴς δὲ καὶ ἡ Β Γ,
ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ
Β τινὶ καὶ τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν ἑκατέρῳ, τὸ δὲ Β μηδενὶ
τῷ Γ, οἷον εἰ ἐναντίον τὸ Β τῷ Γ, ἄμφω δὲ συμβεβηκότα
τῷ αὐτῷ γένει· τὸ γὰρ ζῷον τινὶ λευκῷ καὶ τινὶ μέλανι
ὑπάρχει, λευκὸν δ' οὐδενὶ μέλανι. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α
παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέ-
20 ρασμα. Καὶ στερητικῆς δὲ λαμβανομένης τῆς Α Β ὡσαύ-
τως· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι καὶ ὡσαύτως τεθήσονται πρὸς τὴν
ἀπόδειξιν. Καὶ ἀμφοτέρων δὲ ψευδῶν οὐσῶν ἔσται τὸ συμ-

[w] τῷ δὲ] τὸ δὲ A. [x] μὲν om. C. [y] οὖν om. B. [z] τὸ Α τινὶ τῷ Γ om. A.

πέρασμα ἀληθές· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλου γένους εἴδει καὶ τῷ συμβεβηκότι τοῖς εἴδεσι τοῖς αὑτοῦ· ζῷον γὰρ ἀριθμῷ μὲν οὐδενὶ λευκῷ δὲ τινὶ ὑπάρχει, καὶ ὁ ἀριθμὸς οὐδενὶ λευκῷ. Ἐὰν [a] οὖν ληφθῇ τὸ Α 21
παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ μὲν συμπέρασμα ἀληθές, αἱ δὲ προτάσεις ἄμφω ψευδεῖς. Ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, μηδὲ τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον ζῷον κύκνῳ μὲν παντὶ μέλανι δὲ τινὶ οὐχ ὑπάρχει, κύκνος δ' οὐδενὶ μέλανι. Ὥστ' εἰ ληφθείη τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ [b] ὑπάρχει. Τὸ μὲν οὖν συμπέρασμα ἀληθές, αἱ δὲ προτάσεις ψευδεῖς.

Ἐν δὲ τῷ [c] μέσῳ σχήματι πάντως ἐγχωρεῖ διὰ ψευδῶν 3
ἀληθὲς συλλογίσασθαι, καὶ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων ὅλων ψευδῶν λαμβανομένων καὶ ἐπί τι ἑκατέρας, καὶ τῆς μὲν ἀληθοῦς τῆς δὲ ψευδοῦς οὔσης ὅλης, ὁποτερασοῦν ψευδοῦς τιθεμένης, καὶ εἰ ἀμφότεραι ἐπί τι ψευδεῖς, καὶ εἰ ἡ μὲν ἁπλῶς ἀληθὴς ἡ δ' ἐπί τι ψευδής, καὶ εἰ ἡ μὲν ὅλη ψευδὴς ἡ δ' ἐπί τι ἀληθής, καὶ ἐν τοῖς καθόλου καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν. Εἰ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχει τῷ δὲ Γ 2
παντί, οἷον ζῷον λίθῳ μὲν οὐδενὶ ἵππῳ δὲ παντί, ἐὰν ἐναντίως τεθῶσιν αἱ προτάσεις καὶ ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενί, ἐκ ψευδῶν ὅλων τῶν προτάσεων ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενὶ ὑπάρχει τὸ Α· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται συλλογισμός. Πάλιν εἰ ἡ μὲν ἑτέρα ὅλη ψευδὴς ἡ δ' ἑτέρα ὅλη ἀληθής· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τοῖς μὴ ὑπ' ἄλληλα εἴδεσιν. Τὸ γὰρ ζῷον καὶ ἵππῳ παντὶ καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ 3
οὐδεὶς ἄνθρωπος ἵππος. Ἐὰν οὖν ληφθῇ [d] τὸ ζῷον τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν, ἡ μὲν ὅλη ψευδὴς ἔσται ἡ δ'

[a] οὖν om. C. [b] ὑπάρξει C. [c] μέσῳ] δευτέρῳ C. [d] τὸ ζῷον om. B.C.

ὅλη ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς πρὸς ὁποτερῳοῦν
τεθέντος τοῦ στερητικοῦ. Καὶ εἰ ἡ ἑτέρα ἐπί τι ψευδής, ἡ
δ' ἑτέρα [e] ὅλη ἀληθής. Ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β τινὶ
ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ παντί, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον
ζῷον λευκῷ μὲν τινὶ κόρακι δὲ παντί, καὶ τὸ λευκὸν οὐδενὶ
4 κόρακι. Ἐὰν οὖν ληφθῇ [f] τὸ Α τῷ [g] μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ
ὅλῳ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Α Β πρότασις ἐπί τι ψευδής, ἡ δ' Α Γ
ὅλη ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Καὶ μετατιθεμένου
δὲ τοῦ στερητικοῦ ὡσαύτως· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἡ ἀπό-
δειξις. Καὶ εἰ ἡ καταφατικὴ πρότασις ἐπί τι ψευδής, ἡ δὲ
στερητικὴ ὅλη ἀληθής. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β
τινὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β μηδενὶ τῷ
Γ, οἷον τὸ ζῷον λευκῷ μὲν τινὶ πίττῃ δ' οὐδεμιᾷ, καὶ τὸ λευ-
5 κὸν οὐδεμιᾷ πίττῃ. Ὥστ' [h] ἐὰν ληφθῇ τὸ Α ὅλῳ τῷ Β
ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ μηδενί, ἡ μὲν Α Β ἐπί τι ψευδής, ἡ δ' Α Γ
ὅλη ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Καὶ εἰ ἀμφότεραι
αἱ προτάσεις ἐπί τι ψευδεῖς, ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές.
Ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, τὸ
δὲ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον ζῷον καὶ λευκῷ τινὶ καὶ μέλανί τινι,
τὸ δὲ λευκὸν οὐδενὶ μέλανι. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν
Β παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενί, ἄμφω μὲν αἱ προτάσεις ἐπί τι
ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. Ὁμοίως δὲ καὶ μετα-
τεθείσης τῆς στερητικῆς διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων.

6 Φανερὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν· οὐδὲν γὰρ
κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν, καὶ τὸ
Β τῷ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ λευκῷ
δὲ τινί, ἄνθρωπος δὲ τινὶ λευκῷ οὐχ ὑπάρξει. Ἐὰν οὖν τεθῇ
τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν, ἡ
μὲν καθόλου πρότασις ὅλη ψευδής, ἡ δ' ἐν μέρει ἀληθής, καὶ
7 τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Ὡσαύτως δὲ καὶ καταφατικῆς λαμ-
βανομένης τῆς Α Β· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ
τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β τῷ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν,

[e] ὅλη om. C. [f] τὸ Α om. B. [g] μὲν om. C. [h] ἂν A.

οἷον τὸ ζῷον οὐδενὶ ἀψύχῳ, λευκῷ δὲ τινὶ [i] οὐχ ὑπάρχει, καὶ τὸ ἄψυχον οὐχ ὑπάρξει τινὶ λευκῷ. Ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Α Β πρότασις, ἡ καθόλου, ὅλη ψευδής, ἡ δὲ Α Γ ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Καὶ τῆς μὲν καθόλου ἀληθοῦς τεθείσης, 8
τῆς δ' ἐν μέρει ψευδοῦς. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α μήτε τῷ Β μήτε τῷ Γ οὐδενὶ ἕπεσθαι, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῷον οὐδενὶ ἀριθμῷ οὐδ' ἀψύχῳ, καὶ ὁ ἀριθμὸς τινὶ ἀψύχῳ οὐχ ἕπεται. Ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β 9
μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινί, τὸ μὲν συμπέρασμα ἔσται ἀληθὲς καὶ ἡ καθόλου πρότασις [k] ἀληθής, ἡ δ' ἐν μέρει ψευδής. Καὶ καταφατικῆς δὲ τῆς καθόλου τιθεμένης ὡσαύτως. Ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ ἕπεσθαι, οἷον τὸ γένος τῷ εἴδει καὶ τῇ διαφορᾷ· τὸ γὰρ ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ὅλῳ πεζῷ ἕπεται, ἄνθρωπος δ' οὐ παντὶ πεζῷ. Ὥστ' ἂν ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν καθόλου πρότασις ἀληθής, ἡ δ' ἐν μέρει ψευδής, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ἐξ ἀμφοτέρων ψευδῶν ἔσται τὸ συμπέ- 10
ρασμα ἀληθές, εἴπερ ἐνδέχεται τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ ἕπεσθαι. Ληφθέντος γὰρ τοῦ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν, αἱ μὲν προτάσεις ἀμφότεραι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. Ὁμοίως δὲ καὶ κατηγορικῆς οὔσης τῆς καθόλου προτά- 11
σεως, τῆς δ' ἐν μέρει στερητικῆς. Ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ παντὶ ἕπεσθαι, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῷον ἐπιστήμῃ μὲν οὐδεμιᾷ ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ἕπεται, ἡ δ' ἐπιστήμη οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ἕπεσθαι, αἱ μὲν προτάσεις ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.

Ἔσται δὲ καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ σχήματι διὰ ψευδῶν [l] ἀληθές, 4
[m] καὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν οὐσῶν ὅλων καὶ ἐπί τι ἑκατέρας,

[i] οὐχ ὑπάρχει] οὗ rc. C, om. B. et pr. C. [k] ἀληθής om. B.C. [l] ἀληθές—οὐσῶν om. C. [m] καὶ δι' ἀμφοτέρων A.

καὶ τῆς μὲν ἑτέρας ἀληθοῦς ὅλης τῆς δ' ἑτέρας ψευδοῦς, [n] καὶ
τῆς μὲν ἐπί τι ψευδοῦς τῆς δ' ὅλης ἀληθοῦς, καὶ ἀνάπαλιν,
2 καὶ ὁσαχῶς ἄλλως ἐγχωρεῖ μεταλαβεῖν τὰς προτάσεις. Οὐδὲν
γὰρ κωλύει μήτε τὸ Α μήτε τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ
μέντοι Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, οἷον οὔτ' ἄνθρωπος οὔτε πεζὸν
οὐδενὶ ἀψύχῳ ἕπεται, ἄνθρωπος μέντοι τινὶ πεζῷ ὑπάρχει.
Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, αἱ
μὲν προτάσεις ὅλαι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.
Ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς μὲν στερητικῆς τῆς δὲ καταφατικῆς
3 οὔσης. Ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ μὲν Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ
δὲ Α παντί, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ μέλαν
οὐδενὶ κύκνῳ, ζῷον δὲ παντί, καὶ τὸ ζῷον οὐ παντὶ μέλανι.
Ὥστ' ἂν ληφθῇ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενί, τὸ
Α τινὶ τῷ Β οὐχ ὑπάρξει· καὶ τὸ μὲν συμπέρασμα ἀληθές,
αἱ δὲ προτάσεις ψευδεῖς. Καὶ εἰ ἐπί τι ἑκατέρα ψευδής,
4 ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ τὸ Α
καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β, οἷον τὸ
λευκὸν καὶ τὸ καλὸν τινὶ ζῴῳ ὑπάρχει, καὶ τὸ λευκὸν τινὶ
καλῷ. Ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν,
αἱ μὲν προτάσεις ἐπί τι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.
5 Καὶ στερητικῆς δὲ τῆς Α Γ τιθεμένης ὁμοίως. Οὐδὲν γὰρ
κωλύει τὸ μὲν Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ ὑπάρ-
χειν, καὶ τὸ Α τῷ Β μὴ παντὶ ὑπάρχειν, οἷον τὸ [o] λευκὸν
τινὶ ζῴῳ οὐχ ὑπάρχει, τὸ δὲ [p] καλὸν τινὶ ὑπάρχει, καὶ τὸ
λευκὸν οὐ παντὶ καλῷ. Ὥστ' ἂν ληφθῇ τὸ μὲν Α μηδενὶ
τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντί, ἀμφότεραι μὲν αἱ προτάσεις ἐπί τι
6 ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς
μὲν ὅλης ψευδοῦς τῆς δ' ὅλης ἀληθοῦς λαμβανομένης. Ἐγ-
χωρεῖ γὰρ καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ἕπεσθαι, τὸ μέν-
τοι Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῷον καὶ λευκὸν παντὶ
κύκνῳ ἕπεται, τὸ μέντοι ζῷον οὐ παντὶ ὑπάρχει λευκῷ. Τε-
θέντων [q] οὖν ὅρων τούτων, ἐὰν ληφθῇ τὸ μὲν Β ὅλῳ τῷ Γ

[n] καὶ τῆς μὲν ἐπί τι ψευδοῦς om. B. [o] λευκὸν] καλὸν A.B. [p] καλὸν] λευκὸν A.B. [q] οὖν τῶν ὅρων τοιούτων B.

ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Β Γ ὅλη ἔσται
ἀληθής, ἡ δὲ Α Γ ὅλη ψευδής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές.
Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Β Γ ψεῦδος, τὸ δὲ Α Γ ἀληθές· 7
[r] οἱ γὰρ [s] αὐτοὶ ὅροι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, μέλαν—κύκνος—
ἄψυχον. Ἀλλὰ καὶ εἰ ἀμφότεραι λαμβάνοιντο καταφατι-
καί. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ ἕπεσθαι, τὸ
δὲ Α [t] ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, οἷον
κύκνῳ [u] μὲν παντὶ ζῷον, μέλαν δ' οὐδενὶ κύκνῳ, καὶ τὸ μέλαν
ὑπάρχει τινὶ ζῴῳ. Ὥστ' ἂν ληφθῇ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ 8
τῷ Γ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Β Γ ὅλη ἀληθής, ἡ δὲ Α Γ ὅλη ψευ-
δής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Α Γ
ληφθείσης ἀληθοῦς· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἡ ἀπόδειξις.
Πάλιν τῆς μὲν ὅλης ἀληθοῦς οὔσης, τῆς δ' ἐπί τι ψευδοῦς.
Ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α 9
τινί, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β, οἷον δίπουν μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ,
καλὸν δ' οὐ παντί, καὶ τὸ καλὸν [x] τινὶ δίποδι ὑπάρχει. Ἐὰν
οὖν ληφθῇ καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἡ μὲν
Β Γ ὅλη ἀληθής, ἡ δὲ Α Γ ἐπί τι ψευδής, τὸ δὲ συμπέρασμα
ἀληθές. Ὁμοίως δὲ καὶ τῆς μὲν Α Γ ἀληθοῦς τῆς δὲ Β Γ
ψευδοῦς [y] ἐπί τι λαμβανομένης· μετατεθέντων γὰρ τῶν αὐτῶν
ὅρων ἔσται ἡ ἀπόδειξις. Καὶ τῆς μὲν στερητικῆς τῆς δὲ κα-
ταφατικῆς οὔσης. Ἐπεὶ γὰρ ἐγχωρεῖ τὸ μὲν Β ὅλῳ τῷ Γ 10
ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α τινί, καὶ ὅταν οὕτως ἔχωσιν, οὐ παντὶ τῷ
Β τὸ Α, [z] ἐὰν ληφθῇ τὸ μὲν Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ
Α μηδενί, ἡ μὲν στερητικὴ ἐπί τι ψευδής, ἡ δ' ἑτέρα ὅλη
ἀληθὴς καὶ τὸ [a] συμπέρασμα. Πάλιν ἐπεὶ δέδεικται ὅτι τοῦ 11
μὲν Α μηδενὶ ὑπάρχοντος [b] τῷ Γ, τοῦ δὲ Β τινί, ἐγχωρεῖ τὸ
Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, φανερὸν ὅτι καὶ τῆς μὲν Α Γ
ὅλης ἀληθοῦς οὔσης, τῆς δὲ Β Γ ἐπί τι ψευδοῦς, ἐγχωρεῖ τὸ
συμπέρασμα εἶναι ἀληθές. Ἐὰν γὰρ ληφθῇ τὸ μὲν Α μη-
δενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντί, ἡ μὲν Α Γ ὅλη ἀληθής, ἡ δὲ Β Γ
ἐπί τι ψευδής.

[r] οἱ γὰρ] καὶ οἱ C. [s] αὐτοὶ] τοιοῦτοι corr. C. [t] ὅλως B. [u] μὲν om. B. [x] τινὶ τῶι δίποδι A. [y] ἐπί τι om. pr. C. [z] ἐὰν οὖν ληφθῇ C. [a] συμπέρασμα ἀληθές. Πάλιν C. [b] τῷ Γ] τοῦ γ B.

12 Φανερὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ὅτι πάντως ἔσται διὰ ψευδῶν ἀληθές. Οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ληπτέοι καὶ ὅταν καθόλου ὦσιν αἱ προτάσεις, οἱ μὲν ἐν τοῖς κατηγορικοῖς, κατηγορικοί, οἱ δ᾽ ἐν τοῖς στερητικοῖς στερητικοί. Οὐδὲν γὰρ διαφέρει μηδενὶ ὑπάρχοντος παντὶ λαβεῖν ὑπάρχειν, καὶ τινὶ ὑπάρχοντος καθόλου λαβεῖν ὑπάρχειν πρὸς τὴν τῶν ὅρων ἔκθεσιν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν.

13 Φανερὸν οὖν ὅτι ἂν μὲν ᾖ τὸ συμπέρασμα [y] ψεῦδος, ἀνάγκη, ἐξ ὧν ὁ λόγος, ψευδῆ εἶναι ἢ πάντα ἢ ἔνια, ὅταν δ᾽ ἀληθές, οὐκ ἀνάγκη ἀληθὲς εἶναι οὔτε τὶ οὔτε πάντα, ἀλλ᾽ ἔστι μηδενὸς ὄντος ἀληθοῦς τῶν ἐν τῷ συλλογισμῷ τὸ συμπέρασμα
14 ὁμοίως εἶναι ἀληθές, οὐ μὴν ἐξ ἀνάγκης. Αἴτιον δ᾽ ὅτι ὅταν δύο ἔχῃ οὕτω πρὸς ἄλληλα ὥστε θατέρου ὄντος ἐξ ἀνάγκης εἶναι θάτερον, τούτου μὴ ὄντος μὲν οὐδὲ θάτερον ἔσται, ὄντος δ᾽ οὐκ ἀνάγκη εἶναι θάτερον. Τοῦ δ᾽ αὐτοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος, ἀδύνατον ἐξ ἀνάγκης εἶναι τὸ αὐτό. Λέγω δ᾽ οἷον τοῦ Α ὄντος λευκοῦ τὸ Β εἶναι [z] μέγα ἐξ ἀνάγκης, καὶ μὴ ὄντος
15 λευκοῦ τοῦ Α τὸ Β εἶναι [z] μέγα ἐξ ἀνάγκης. Ὅταν γὰρ τουδὶ ὄντος [a] λευκοῦ τοῦ Α τοδὶ ἀνάγκη μέγα [b] εἶναι τὸ Β, μεγάλου δὲ τοῦ Β ὄντος τὸ Γ [c] μὴ λευκόν, ἀνάγκη, εἰ τὸ Α λευκόν, τὸ Γ μὴ εἶναι λευκόν. Καὶ ὅταν δύο ὄντων θατέρου ὄντος ἀνάγκη θάτερον εἶναι, τούτου μὴ ὄντος ἀνάγκη τὸ Α μὴ εἶναι. Τοῦ δὴ Β μὴ ὄντος μεγάλου τὸ Α οὐχ οἷόν τε
16 λευκὸν εἶναι. Τοῦ δὲ Α μὴ ὄντος λευκοῦ, εἰ ἀνάγκη τὸ Β [d] μέγα εἶναι, συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης τοῦ Β μεγάλου μὴ ὄντος αὐτὸ τὸ Β εἶναι μέγα. Τοῦτο δ᾽ ἀδύνατον. Εἰ γὰρ τὸ Β μὴ [e] ἔστι μέγα, τὸ Α οὐκ ἔσται λευκὸν ἐξ ἀνάγκης. Εἰ οὖν μὴ ὄντος τούτου λευκοῦ τὸ Β ἔσται μέγα, συμβαίνει, εἰ τὸ Β μή ἐστι μέγα, εἶναι μέγα, ὡς διὰ τριῶν.

5 Τὸ δὲ κύκλῳ καὶ ἐξ ἀλλήλων δείκνυσθαί ἐστι τὸ διὰ τοῦ συμπεράσματος καὶ τοῦ ἀνάπαλιν τῇ κατηγορίᾳ τὴν ἑτέραν λαβόντα πρότασιν συμπεράνασθαι τὴν λοιπήν, ἣν ἐλάμβανεν

[y] ψευδὲς B. [z] μέγα om. A.B. [a] λευκοῦ οἷον τοῦ C. [b] εἶναι οἷον τὸ C. [c] μὴ ᾖ λευκὸν C. [d] εἶναι μέγα C. [e] ἔσται C.

ἐν θατέρῳ συλλογισμῷ. Οἷον εἰ ἔδει δεῖξαι ὅτι τὸ Α [f]*τῷ Γ*
παντὶ ὑπάρχει, ἔδειξε δὲ διὰ τοῦ Β, πάλιν εἰ [g]*δεικνύοι ὅτι*
τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, λαβὼν τὸ μὲν Α τῷ Γ ὑπάρχειν τὸ δὲ
Γ τῷ Β, καὶ τὸ Α τῷ Β· πρότερον δ' ἀνάπαλιν ἔλαβε τὸ
Β τῷ Γ [h]*ὑπάρχειν. Ἢ εἰ* [i]*ὅτι τὸ Β τῷ Γ δεῖ δεῖξαι ὑπάρ-* 2
χον, εἰ λάβοι τὸ Α κατὰ τοῦ Γ, ὃ ἦν συμπέρασμα, τὸ δὲ Β
κατὰ τοῦ Α ὑπάρχειν· πρότερον δ' ἐλήφθη ἀνάπαλιν τὸ Α
κατὰ τοῦ Β. Ἄλλως δ' οὐκ ἔστιν ἐξ ἀλλήλων δεῖξαι. Εἴτε
γὰρ ἄλλο μέσον λήψεται, οὐ κύκλῳ· οὐδὲν γὰρ λαμβάνεται
τῶν αὐτῶν· εἴτε τούτων τι, ἀνάγκη θάτερον μόνον· εἰ γὰρ
ἄμφω, ταὐτὸ ἔσται συμπέρασμα, δεῖ δ' ἕτερον. Ἐν μὲν οὖν 3
τοῖς μὴ ἀντιστρέφουσιν ἐξ ἀναποδείκτου τῆς ἑτέρας προτά-
σεως γίνεται ὁ συλλογισμός· οὐ γὰρ ἔστιν ἀποδεῖξαι διὰ
τούτων τῶν ὅρων ὅτι τῷ μέσῳ τὸ τρίτον ὑπάρχει ἢ τῷ
πρώτῳ τὸ μέσον. Ἐν δὲ τοῖς ἀντιστρέφουσιν ἔστι πάντα
δεικνύναι δι' ἀλλήλων, οἷον εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β καὶ τὸ Γ ἀντι-
στρέφουσιν ἀλλήλοις. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α Γ διὰ μέσου 4
τοῦ Β, καὶ πάλιν τὸ Α Β διά τε τοῦ συμπεράσματος καὶ
διὰ τῆς Β Γ προτάσεως ἀντιστραφείσης, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ
Β Γ διά τε τοῦ συμπεράσματος καὶ τῆς Α Β προτάσεως
ἀντεστραμμένης. Δεῖ δὲ τήν τε Γ Β καὶ τὴν Β Α πρότασιν
ἀποδεῖξαι· ταύταις γὰρ ἀναποδείκτοις κεχρήμεθα μόναις·
Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Γ παντὶ
τῷ Α, συλλογισμὸς ἔσται τοῦ Β πρὸς τὸ Α. Πάλιν ἐὰν 5
ληφθῇ τὸ μὲν Γ παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β, παντὶ
τῷ Β τὸ Γ ἀνάγκη ὑπάρχειν. Ἐν ἀμφοτέροις δὴ τούτοις
τοῖς συλλογισμοῖς ἡ Γ Α πρότασις εἴληπται ἀναπόδεικτος·
αἱ γὰρ ἕτεραι δεδειγμέναι ἦσαν. Ὥστ' ἂν ταύτην ἀποδείξω-
μεν, ἅπασαι ἔσονται δεδειγμέναι δι' ἀλλήλων. Ἐὰν οὖν 6
ληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Α ὑπάρχειν,
ἀμφότεραί τε αἱ προτάσεις ἀποδεδειγμέναι λαμβάνονται,
καὶ τὸ Γ τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν. Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν μόνοις

[f] *παντὶ τῷ γ* C. [g] *δεικνύει* C. [h] *ὑπάρχον* B.C. [i] *ὅτι* corr. A.

τοῖς ἀντιστρέφουσι κύκλῳ καὶ δι' ἀλλήλων ἐνδέχεται γίνεσθαι
7 τὰς ἀποδείξεις, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ὡς πρότερον εἴπομεν. Συμβαίνει δὲ καὶ ἐν τούτοις αὐτῷ τῷ δεικνυμένῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν· τὸ μὲν γὰρ Γ κατὰ τοῦ Β καὶ τὸ Β κατὰ τοῦ Α δείκνυται ληφθέντος τοῦ Γ κατὰ τοῦ Α λέγεσθαι, τὸ δὲ Γ κατὰ τοῦ Α διὰ τούτων δείκνυται τῶν προτάσεων, ὥστε τῷ συμπεράσματι χρώμεθα πρὸς τὴν ἀπόδειξιν.

8 Ἐπὶ δὲ τῶν στερητικῶν συλλογισμῶν ὧδε δείκνυται ἐξ ἀλλήλων. Ἔστω τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχον, τὸ δὲ Α οὐδενὶ [k] τῶν Β· συμπέρασμα ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῶν Γ. Εἰ δὴ πάλιν δεῖ συμπεράνασθαι ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῶν Β, ὃ πάλαι ἔλαβεν, ἔσται τὸ μὲν Α μηδενὶ [l] τῷ Γ, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Β·
9 οὕτω γὰρ ἀνάπαλιν ἡ πρότασις. Εἰ δ' ὅτι τὸ Β τῷ Γ δεῖ συμπεράνασθαι, οὐκέθ' ὁμοίως ἀντιστρεπτέον τὸ Α Β· ἡ γὰρ αὐτὴ πρότασις, τὸ Β μηδενὶ τῷ Α καὶ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Ἀλλὰ ληπτέον, ᾧ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχει, τὸ Β παντὶ ὑπάρχειν. Ἔστω τὸ Α μηδενὶ τῶν Γ ὑπάρχειν, ὅπερ ἦν τὸ συμπέρασμα· ᾧ δὲ τὸ Α μηδενί, τὸ Β εἰλήφθω παντὶ
10 ὑπάρχειν· ἀνάγκη οὖν τὸ Β [m] παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Ὥστε τριῶν ὄντων ἕκαστον συμπέρασμα γέγονε, καὶ τὸ κύκλῳ ἀποδεικνύναι τοῦτ' ἔστι, τὸ συμπέρασμα λαμβάνοντα καὶ ἀνάπαλιν τὴν ἑτέραν πρότασιν τὴν λοιπὴν συλλογίζεσθαι.

11 Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν τὴν μὲν καθόλου πρότασιν οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι διὰ τῶν ἑτέρων, τὴν δὲ κατὰ μέρος ἔστιν. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι τὴν καθόλου, φανερόν· τὸ μὲν γὰρ καθόλου δείκνυται διὰ τῶν καθόλου, τὸ δὲ συμπέρασμα οὐκ ἔστι καθόλου, δεῖ δ' ἐκ τοῦ συμπεράσματος
12 δεῖξαι καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως. Ἔτι [n] ὅλως οὐδὲ γίνεται συλλογισμὸς ἀντιστραφείσης τῆς προτάσεως· ἐν μέρει γὰρ ἀμφότεραι γίνονται αἱ προτάσεις. Τὴν δ' ἐπὶ μέρους ἔστιν. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ διὰ τοῦ Β. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α καὶ τὸ συμπέρασμα μένῃ, τὸ Β

[k] τῶν Β τῷ] β C. [l] τῶν γ B. [m] τῷ γ παντὶ C. [n] οὐδὲ ὅλως C.

τινὶ τῷ Γ ὑπάρξει· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα, καὶ τὸ
Α μέσον. Εἰ δὲ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, τὴν μὲν καθόλου 13
πρότασιν οὐκ ἔστι δεῖξαι, διὸ καὶ πρότερον ἐλέχθη· τὴν δ'
[o] ἐν μέρει, ἐὰν μὲν ὁμοίως ἀντιστραφῇ τὸ Α Β ὥσπερ κἀπὶ
τῶν καθόλου, [p] οὐκ ἔστι, διὰ προσλήψεως δ' ἔστιν, οἷον [q] ᾧ
τὸ Α τινὶ [r] μὴ ὑπάρχει, τὸ Β τινὶ ὑπάρχειν· ἄλλως γὰρ οὐ
γίνεται συλλογισμὸς διὰ τὸ ἀποφατικὴν εἶναι τὴν ἐν μέρει
πρότασιν.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι τὸ μὲν καταφατικὸν οὐκ ἔστι 6
δεῖξαι διὰ τούτου τοῦ τρόπου, τὸ δὲ στερητικὸν ἔστιν. Τὸ
μὲν οὖν κατηγορικὸν οὐ δείκνυται διὰ τὸ μὴ ἀμφοτέρας εἶναι
τὰς προτάσεις καταφατικάς· τὸ γὰρ συμπέρασμα στερητι-
κόν ἐστι, τὸ δὲ κατηγορικὸν ἐξ ἀμφοτέρων ἐδείκνυτο κατα-
φατικῶν. Τὸ δὲ στερητικὸν ὧδε δείκνυται. Ὑπαρχέτω τὸ 2
Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί· συμπέρασμα τὸ Β οὐδενὶ
τῷ Γ. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α ὑπάρχον, [s] τῷ δὲ
Γ μηδενί, ἀνάγκη τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ
τὸ δεύτερον σχῆμα, μέσον τὸ Β. Εἰ δὲ τὸ Α Β στερητικὸν
ἐλήφθη, θάτερον δὲ κατηγορικόν, τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα.
Τὸ μὲν [t] γὰρ Γ παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Β οὐδενὶ τῷ Γ, ὥστ' οὐ- 3
δενὶ τῷ Α τὸ Β· οὐδ' ἄρα τὸ Α τῷ Β. Διὰ μὲν οὖν τοῦ
συμπεράσματος καὶ τῆς μιᾶς προτάσεως οὐ γίνεται συλλο-
γισμός, προσληφθείσης δ' ἑτέρας ἔσται. Ἢν δὲ μὴ καθόλου
ὁ συλλογισμὸς ᾖ, ἡ μὲν ἐν ὅλῳ πρότασις οὐ δείκνυται διὰ
τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἥνπερ εἴπομεν καὶ πρότερον, ἡ δ' ἐν μέρει
δείκνυται, ὅταν ᾖ [v] τὸ καθόλου κατηγορικόν. Ὑπαρχέτω 4
γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μὴ παντί· συμπέρασμα
Β Γ. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α, τῷ δὲ Γ οὐ
παντί, τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ [w] ὑπάρξει· μέσον Β. Εἰ δ'
ἐστὶν ἡ καθόλου στερητική, οὐ δειχθήσεται ἡ Α Γ πρότασις
ἀντιστραφέντος τοῦ Α Β· συμβαίνει γὰρ ἢ ἀμφοτέρας ἢ

[o] μέρει ἐστὶν ἐὰν ὁμοίως A.B. [p] οὐκ ἔστι, διὰ προσλήψεως δ' ἔστιν om. A.B. [q] ᾧ om. A. [r] μὴ ὑπάρχῃ A. [s] τῷ δὲ γ μηδενί om. B. [t] γὰρ om. B. [v] τὸ om. A.B. et pr. C. [w] ὑπάρχει B.C.

τὴν ἑτέραν πρότασιν γίνεσθαι ἀποφατικήν, ὥστ' οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ἀλλ' ὁμοίως δειχθήσεται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καθόλου, ἐὰν ληφθῇ, ᾧ τὸ Β τινὶ μὴ ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ ὑπάρχειν.

7 Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος ὅταν μὲν ἀμφότεραι αἱ προτάσεις καθόλου ληφθῶσιν, οὐκ ἐνδέχεται δεῖξαι δι' [y] ἀλλήλων· τὸ μὲν γὰρ καθόλου δείκνυται διὰ τῶν καθόλου, τὸ δ' ἐν τούτῳ συμπέρασμα ἀεὶ κατὰ μέρος, ὥστε φανερὸν ὅτι ὅλως οὐκ ἐνδέχεται δεῖξαι διὰ τούτου τοῦ σχήματος τὴν καθόλου πρότασιν. Ἐὰν δ' ἡ μὲν ᾖ καθόλου ἡ δ' ἐν μέρει, ποτὲ μὲν ἔσται ποτὲ δ' οὐκ ἔσται. Ὅταν μὲν οὖν ἀμφότεραι κατηγορικαὶ ληφθῶσι καὶ τὸ καθόλου γένηται πρὸς τῷ ἐλάττονι
2 ἄκρῳ, ἔσται, ὅταν δὲ πρὸς θατέρῳ, οὐκ ἔσται. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινί· συμπέρασμα τὸ Α Β. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ Α [z] ὑπάρχειν, τὸ μὲν Γ δέδεικται τινὶ τῷ Β ὑπάρχον, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ οὐ δέδεικται. Καίτοι ἀνάγκη, εἰ τὸ Γ τινὶ τῷ Β, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Ἀλλ' οὐ ταὐτόν ἐστι τόδε τῷδε καὶ τόδε τῷδε ὑπάρχειν· ἀλλὰ προσληπτέον, εἰ τόδε τινὶ τῷδε, καὶ θάτερον τινὶ τῷδε. Τούτου δὲ ληφθέντος οὐκέτι γίνεται ἐκ τοῦ συμπε-
3 ράσματος καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως ὁ συλλογισμός. Εἰ δὲ τὸ [a] μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, ἔσται δεῖξαι τὸ Α Γ, ὅταν ληφθῇ τὸ μὲν Γ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α τινί. Εἰ γὰρ τὸ Γ παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Β, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν· μέσον τὸ Β. Καὶ ὅταν ᾖ ἡ μὲν κατηγορικὴ ἡ δὲ στερητική, καθόλου δ' ἡ κατηγορική, δειχθήσεται ἡ ἑτέρα. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ μὴ ὑπαρχέτω· συμπέρασμα ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Β οὐχ
4 ὑπάρχει. Ἐὰν οὖν προσληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· μέσον τὸ Β. Ὅταν δ' ἡ στερητικὴ καθόλου γένηται, οὐ δείκνυται ἡ ἑτέρα, εἰ μὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν πρότερον, ἐὰν ληφθῇ, ᾧ τοῦτο τινὶ μὴ [b] ὑπάρ-

[y] ἀλλήλων τὴν καθόλου πρότασιν. Τὸ Α [z] ὑπάρχειν, τὸ δὲ α τινὶ τῷ β, τὸ C. [a] μὲν om. B.C. [b] ὑπάρχῃ C.

χει, θάτερον τινὶ ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινί· συμπέρασμα ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Β οὐχ ὑπάρχει. Ἐὰν οὖν ληφθῇ, ᾧ τὸ Α τινὶ [d] μὴ [e] ὑπάρχει, τὸ Γ τινὶ ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Γ τινὶ τῶν Β ὑπάρχειν. Ἄλλως δ' οὐκ ἔστιν ἀντιστρέφοντα τὴν καθόλου πρότασιν δεῖξαι τὴν ἑτέραν· οὐδαμῶς γὰρ ἔσται συλλογισμός.

Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι ἡ δι' ἀλλήλων 5
δεῖξις διά τε τοῦ τρίτου καὶ διὰ τοῦ πρώτου γίνεται σχήματος. Κατηγορικοῦ μὲν γὰρ ὄντος τοῦ συμπεράσματος διὰ τοῦ πρώτου, στερητικοῦ δὲ διὰ τοῦ ἐσχάτου· λαμβάνεται γάρ, ᾧ τοῦτο μηδενί, θάτερον παντὶ ὑπάρχειν. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ καθόλου μὲν ὄντος τοῦ συλλογισμοῦ δι' αὐτοῦ τε καὶ διὰ τοῦ πρώτου [f] σχήματος, ὅταν δ' ἐν μέρει, δι' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐσχάτου. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ δι' αὐτοῦ πάντες. Φανε- 6
ρὸν δὲ καὶ ὅτι ἐν [g] τῷ τρίτῳ καὶ τῷ μέσῳ οἱ μὴ δι' αὐτῶν γινόμενοι συλλογισμοὶ ἢ οὐκ εἰσὶ κατὰ τὴν κύκλῳ δεῖξιν ἢ ἀτελεῖς.

Τὸ δ' ἀντιστρέφειν ἐστὶ τὸ μετατιθέντα τὸ συμπέρασμα 8
ποιεῖν τὸν συλλογισμὸν ὅτι ἢ τὸ ἄκρον τῷ μέσῳ οὐχ ὑπάρξει ἢ τοῦτο τῷ τελευταίῳ. Ἀνάγκη γὰρ τοῦ συμπεράσματος [h] ἀντιστραφέντος καὶ τῆς ἑτέρας μενούσης προτάσεως ἀναιρεῖσθαι τὴν λοιπήν· εἰ γὰρ ἔσται, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται. Διαφέρει δὲ τὸ ἀντικειμένως ἢ ἐναντίως [i] ἀντιστρέφειν τὸ συμπέρασμα· οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς γίνεται συλλογισμὸς ἑκατέρως [k] ἀντιστραφέντος· δῆλον δὲ τοῦτ' ἔσται διὰ τῶν ἑπομένων. Λέγω δ' ἀντικεῖσθαι μὲν τὸ παντὶ τῷ οὐ παντὶ καὶ 2
τὸ τινὶ τῷ οὐδενί, ἐναντίως δὲ τὸ παντὶ τῷ οὐδενὶ καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐ τινὶ ὑπάρχειν. Ἔστω γὰρ δεδειγμένον τὸ Α κατὰ τοῦ Γ διὰ μέσου τοῦ Β. Εἰ δὴ τὸ Α ληφθείη μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β παντί, οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρξει τὸ Β. Καὶ εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐ

[d] μὴ om. A. [e] ὑπάρχῃ τούτῳ τὸ C. [f] σχήματος καὶ διὰ τοῦ ἐσχάτου, ὅταν A.B. [g] τῷ prius om. C. [h] ἀντιστρέφοντος A. [i] ἀντιστραφεῖν B. [k] ἀντιστρέφοντος C.

παντὶ τῷ Β καὶ οὐχὶ ὅλως οὐδενί· οὐ γὰρ ἐδείκνυτο τὸ κα-
3 θόλου διὰ τοῦ ἐσχάτου σχήματος. Ὅλως δὲ τὴν πρὸς τῷ
μείζονι ἄκρῳ πρότασιν οὐκ ἔστιν ἀνασκευάσαι καθόλου διὰ
τῆς ἀντιστροφῆς· ἀεὶ γὰρ ἀναιρεῖται διὰ τοῦ τρίτου σχή-
ματος· ἀνάγκη γὰρ πρὸς [l] τὸ ἔσχατον ἄκρον ἀμφοτέρας
λαβεῖν τὰς προτάσεις. Καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός,
ὡσαύτως. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α μηδενὶ [m] τῷ Γ ὑπάρχειν διὰ
τοῦ Β. Οὐκοῦν ἐὰν ληφθῇ τὸ Α τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν, τῷ
δὲ Β μηδενί, οὐδενὶ τῶν Γ τὸ Β ὑπάρξει. Καὶ εἰ τὸ Α καὶ
τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Β· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν.
4 Ἐὰν δ' ἀντικειμένως ἀντιστραφῇ τὸ συμπέρασμα, καὶ οἱ
συλλογισμοὶ ἀντικείμενοι καὶ οὐ καθόλου ἔσονται. Γίνεται
γὰρ ἡ ἑτέρα πρότασις ἐν μέρει, ὥστε καὶ τὸ συμπέρασμα
ἔσται κατὰ μέρος. Ἔστω γὰρ κατηγορικὸς ὁ συλλογισμός,
καὶ ἀντιστρεφέσθω οὕτως. Οὐκοῦν εἰ τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Γ,
τῷ δὲ Β παντί, τὸ Β οὐ παντὶ τῷ Γ· καὶ εἰ τὸ μὲν Α μὴ
παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντὶ, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β. Ὁμοίως
δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός. Εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ
Γ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β μηδενί, τὸ Β τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει,
οὐχ ἁπλῶς οὐδενί· καὶ εἰ τὸ μὲν Α τῷ Γ τινί, τὸ δὲ Β παντί,
ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ἐλήφθη, τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρξει.
5 Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ὅταν μὲν ἀντικειμένως
ἀντιστρέφηται τὸ συμπέρασμα, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι αἱ
προτάσεις, ὅταν δ' ἐναντίως, οὐδετέρα. Οὐ γὰρ ἔτι συμ-
βαίνει, καθάπερ ἐν τοῖς καθόλου, ἀναιρεῖν ἐλλείποντος τοῦ
συμπεράσματος κατὰ τὴν ἀντιστροφήν, ἀλλ' οὐδ' ὅλως ἀναι-
ρεῖν. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ. Οὐκοῦν ἂν
ληφθῇ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινί, τὸ Α
[n] τῷ Β τινὶ οὐχ ὑπάρξει· καὶ εἰ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ, τῷ δὲ
Β παντί, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β. Ὥστ' ἀναιροῦνται ἀμφότεραι.
6 Ἐὰν δ' ἐναντίως ἀντιστραφῇ, οὐδετέρα. Εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ
τῷ Γ μὴ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β παντί, τὸ Β τινὶ τῷ Γ οὐχ

[l] τὸ ἄκρον τὸ ἔσχατον C. [m] τῶν γ ὑπάρχον A.B. [n] τινὶ τῶ β C.

ὑπάρξει. Ἀλλ' οὔπω ἀναιρεῖται τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἐνδέχεται γὰρ τινὶ ὑπάρχειν καὶ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. Τῆς δὲ καθόλου, τῆς Α Β, ὅλως [o] οὐδὲ γίνεται συλλογισμός· εἰ γὰρ τὸ μὲν Α τινὶ τῶν Γ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ ὑπάρχει, οὐδετέρα καθόλου τῶν προτάσεων. Ὁμοίως δὲ καὶ [p] εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός· εἰ μὲν γὰρ [q] ληφθείη τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι, εἰ δὲ τινί, οὐδετέρα. Ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτή.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι τὴν μὲν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ 9
πρότασιν οὐκ ἔστιν ἀνελεῖν ἐναντίως, ὁποτερωσοῦν τῆς ἀντιστροφῆς γινομένης· ἀεὶ γὰρ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι, καθόλου δ' οὐκ ἦν ἐν τούτῳ συλλογισμός. Τὴν δ' ἑτέραν ὁμοίως ἀναιρήσομεν τῇ ἀντιστροφῇ. Λέγω δὲ τὸ ὁμοίως, εἰ μὲν ἐναντίως ἀντιστρέφεται, ἐναντίως, εἰ δ' ἀντικειμένως, ἀντικειμένως. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ 2
Β, τῷ δὲ Γ μηδενί· συμπέρασμα Β Γ. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α Β μένῃ, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα. Εἰ δὲ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β· σχῆμα τὸ ἔσχατον. Ἐὰν δ' ἀντικειμένως ἀντιστραφῇ τὸ Β Γ, ἡ μὲν Α Β ὁμοίως δειχθήσεται, ἡ δὲ Α Γ ἀντικειμένως. Εἰ γὰρ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ 3
τῷ Β οὐχ ὑπάρξει. Πάλιν εἰ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β, τὸ Α τινὶ τῷ Γ, ὥστ' [r] ἀντικειμένως γίνεται ὁ συλλογισμός. Ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ ἀνάπαλιν ἔχοιεν αἱ προτάσεις. Εἰ δ' ἔστιν ἐπὶ μέρους ὁ συλλογισμός, ἐναντίως μὲν ἀντιστρεφομένου τοῦ συμπεράσματος οὐδετέρα τῶν προτάσεων ἀναιρεῖται, καθάπερ οὐδ' ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, ἀντικειμένως δ' ἀμφότεραι. Κείσθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μη- 4
δενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινί· συμπέρασμα Β Γ. Ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α Β μένῃ, συμπέρασμα ἔσται ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ [s] ὑπάρχει. Ἀλλ' οὐκ

[o] οὐ C. [p] εἰ] ὅτε C. [q] ληφθήσεται B.C. [r] ἀντικείμενος A. et fortasse pr. B. [s] ὑπάρξει C.

ἀνῄρηται τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἐνδέχεται γὰρ τινὶ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν. Πάλιν εἰ τὸ Β τινὶ τῷ Γ καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Γ, οὐκ ἔσται συλλογισμός· οὐδέτερον γὰρ καθόλου τῶν εἰλημμένων. Ὥστ' οὐκ ἀναιρεῖται τὸ Α Β. Ἐὰν δ' ἀντικειμένως ἀντιστρέφηται, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι. Εἰ γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενὶ τῷ Β, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Α· ἦν δὲ τινί. Πάλιν εἰ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, τινὶ τῷ Β τὸ Α. Ἡ αὐτὴ δ' ἀπόδειξις καὶ εἰ τὸ καθόλου [t] κατηγορικόν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος ὅταν μὲν ἐναντίως ἀντιστρέφηται τὸ συμπέρασμα, οὐδετέρα τῶν προτάσεων ἀναιρεῖται κατ' οὐδένα τῶν συλλογισμῶν, ὅταν δ' ἀντικειμένως, ἀμφότεραι καὶ ἐν ἅπασιν. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχον, μέσον δ' εἰλήφθω τὸ Γ, ἔστωσαν δὲ καθόλου αἱ προτάσεις. Οὐκοῦν ἐὰν ληφθῇ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οὐ γίνεται συλλογισμὸς τοῦ Α καὶ τοῦ Γ. Οὐδ' εἰ τὸ Α [v] τῷ μὲν Β τινὶ μὴ ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ παντί, οὐκ ἔσται τοῦ Β καὶ τοῦ Γ συλλογισμός. Ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ μὴ καθόλου αἱ προτάσεις. Ἢ γὰρ [w] ἀμφοτέρας ἀνάγκη κατὰ μέρος εἶναι διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ἢ τὸ καθόλου πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ γίνεσθαι· οὕτω δ' οὐκ ἦν συλλογισμὸς οὔτ' ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι οὔτ' ἐν τῷ μέσῳ. Ἐὰν δ' ἀντικειμένως ἀντιστρέφωνται αἱ προτάσεις, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ· πάλιν εἰ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενί, τῷ δὲ Γ παντί, τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ. Καὶ εἰ ἡ ἑτέρα μὴ καθόλου, ὡσαύτως. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, [x] τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· εἰ δὲ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενί, τῷ δὲ Γ παντί, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχον, ἔστω δὲ κατηγορικὸν μὲν τὸ Β Γ, ἀποφατικὸν δὲ τὸ Α Γ· οὕτω γὰρ ἐγίνετο ὁ συλλογισμός. Ὅταν μὲν οὖν

[t] κατηγορικὸν εἴη. B. [v] τῶν μὲν A. [w] ἀμφοτέρας post μέρος C.
[x] τὸ α τινὶ τῷ γ om. A.

τὸ ἐναντίον ληφθῇ τῷ συμπεράσματι, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Εἰ γὰρ τὸ Α *τινὶ τῷ* Β, *τὸ δὲ* Β *παντὶ τῷ* Γ, *οὐκ ἦν συλλογισμὸς τοῦ* Α [y]*καὶ τοῦ* Γ. *Οὐδ᾿ εἰ τὸ* Α *τινὶ τῷ* Β, *τῷ δὲ* Γ *μηδενί, οὐκ ἦν τοῦ* Β [y]*καὶ τοῦ* Γ *συλλογισμός. Ὥστε οὐκ ἀναιροῦνται αἱ προτάσεις. Ὅταν δὲ τὸ ἀντικείμενον, ἀναιροῦνται. Εἰ γὰρ τὸ* Α *παντὶ τῷ* Β *καὶ τὸ* Β *τῷ* Γ, *τὸ* Α *παντὶ τῷ* Γ· *ἀλλ᾿ οὐδενὶ ὑπῆρχεν. Πάλιν εἰ τὸ* Α *παντὶ τῷ* Β, *τῷ δὲ* Γ *μηδενί, τὸ* Β *οὐδενὶ τῷ* Γ· *ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν. Ὁμοίως δὲ δείκνυται καὶ εἰ μὴ καθόλου εἰσὶν αἱ* 5
προτάσεις. Γίνεται γὰρ τὸ Α Γ *καθόλου τε καὶ στερητικόν, θάτερον δ᾿ ἐπὶ μέρους καὶ κατηγορικόν. Εἰ μὲν οὖν τὸ* Α *παντὶ τῷ* Β, *τὸ δὲ* Β *τινὶ τῷ* Γ, *τὸ* Α *τινὶ τῷ* Γ *συμβαίνει· ἀλλ᾿ οὐδενὶ ὑπῆρχεν. Πάλιν εἰ τὸ* Α *παντὶ τῷ* Β, *τῷ δὲ* Γ *μηδενί, τὸ* Β *οὐδενὶ τῷ* Γ· [z]*ἔκειτο δὲ τινί. Εἰ δὲ τὸ* Α *τινὶ τῷ* Β *καὶ τὸ* Β *τινὶ τῷ* Γ, *οὐ γίνεται συλλογισμός· οὐδ᾿ εἰ τὸ* Α *τινὶ τῷ* Β, *τῷ δὲ* Γ *μηδενί, οὐδ᾿ οὕτως. Ὥστ᾿ ἐκείνως μὲν ἀναιροῦνται, οὕτω δ᾿ οὐκ ἀναιροῦνται αἱ προτάσεις.*

Φανερὸν οὖν διὰ τῶν εἰρημένων πῶς ἀντιστρεφομένου τοῦ 6
συμπεράσματος ἐν ἑκάστῳ σχήματι γίνεται συλλογισμός, καὶ πότ᾿ [a]*ἐναντίως τῇ προτάσει καὶ πότ᾿* [b]*ἀντικειμένως, καὶ ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι διὰ τοῦ μέσου καὶ τοῦ ἐσχάτου γίνονται οἱ συλλογισμοί, καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ ἀεὶ διὰ τοῦ μέσου ἀναιρεῖται, ἡ δὲ πρὸς τῷ μείζονι διὰ τοῦ ἐσχάτου· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διὰ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ ἐσχάτου, καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ ἀεὶ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος, ἡ δὲ πρὸς τῷ μείζονι διὰ τοῦ ἐσχάτου· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ μέσου,* [c]*καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ μείζονι διὰ τοῦ πρώτου ἀεί, ἡ δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι διὰ τοῦ μέσου.*

Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἀντιστρέφειν καὶ πῶς ἐν ἑκάστῳ σχή- 11
ματι καὶ τίς γίνεται συλλογισμός, φανερόν. Ὁ δὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμὸς δείκνυται μέν, ὅταν ἡ ἀντίφασις τεθῇ

[y] *καὶ*] *κατὰ* B. [z] *ἔκειτο δὲ τινί* om. A.B. [a] *ἐναντίος* A. [b] *ἀντικείμενος* A. [c] alterum *καὶ* om. A.C.

τοῦ συμπεράσματος καὶ προσληφθῇ ἄλλη πρότασις, γίνεται
δ' ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν· ὅμοιον γάρ ἐστι τῇ ἀντιστροφῇ,
πλὴν διαφέρει τοσοῦτον ὅτι ἀντιστρέφεται μὲν γεγενημένου
συλλογισμοῦ καὶ εἰλημμένων ἀμφοῖν τῶν προτάσεων, ἀπά-
γεται δ' εἰς ἀδύνατον οὐ προομολογηθέντος τοῦ ἀντικειμένου
2 πρότερον, ἀλλὰ φανεροῦ ὄντος ὅτι ἀληθές. Οἱ δ' ὅροι ὁμοίως
ἔχουσιν ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἡ αὐτὴ λῆψις ἀμφοτέρων. Οἷον εἰ τὸ
Α τῷ Β παντὶ ὑπάρχει, μέσον δὲ τὸ Γ, ἐὰν ὑποτεθῇ τὸ Α
ἢ μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντί, ὅπερ
ἦν ἀληθές, ἀνάγκη τὸ Γ τῷ Β ἢ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν.
Τοῦτο δ' ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν· ἀληθὲς ἄρα
τὸ ἀντικείμενον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σχημάτων·
ὅσα γὰρ ἀντιστροφὴν δέχεται, καὶ τὸν διὰ τοῦ ἀδυνάτου
συλλογισμόν.

3 Τὰ μὲν οὖν ἄλλα προβλήματα πάντα δείκνυται διὰ τοῦ
ἀδυνάτου ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασι, τὸ δὲ καθόλου κατηγορικὸν
ἐν μὲν τῷ μέσῳ καὶ τῷ τρίτῳ δείκνυται, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ οὐ
δείκνυται. Ὑποκείσθω γὰρ τὸ Α τῷ Β μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ
ὑπάρχειν, καὶ προσειλήφθω ἄλλη πρότασις ὁποτερωθενοῦν,
εἴτε τῷ Α παντὶ ὑπάρχειν τὸ Γ εἴτε [d] τὸ Β παντὶ τῷ Δ·
4 οὕτω γὰρ ἂν εἴη τὸ πρῶτον σχῆμα. Εἰ μὲν οὖν ὑπόκειται
μὴ παντὶ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β, οὐ γίνεται συλλογισμὸς
ὁποτερωθενοῦν τῆς προτάσεως λαμβανομένης, εἰ δὲ μηδενί,
ὅταν μὲν ἡ Β Δ προσληφθῇ, συλλογισμὸς [e] μὲν ἔσται τοῦ
ψεύδους, οὐ δείκνυται δὲ τὸ προκείμενον. Εἰ γὰρ τὸ Α μη-
δενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Δ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ Δ. Τοῦτο
δ' [f] ἔστω ἀδύνατον· ψεῦδος ἄρα τὸ μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρ-
5 χειν. Ἀλλ' οὐκ εἰ τὸ μηδενὶ ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές. Ἐὰν
δ' ἡ Γ Α προσληφθῇ, οὐ γίνεται συλλογισμός, οὐδ' ὅταν
ὑποτεθῇ μὴ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν. Ὥστε φανερὸν
ὅτι τὸ παντὶ ὑπάρχειν οὐ δείκνυται ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι
διὰ τοῦ ἀδυνάτου. Τὸ δέ γε τινὶ καὶ τὸ μηδενὶ καὶ μὴ παντὶ
δείκνυται. Ὑποκείσθω γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ

[d] τῶι β παντὶ τὸ Β. [e] alterum μὲν om. C. [f] ἔσται C.

δὲ Β εἰλήφθω παντὶ ἢ τινὶ τῷ Γ. Οὐκοῦν ἀνάγκη τὸ Α μη-
δενὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Τοῦτο δ' ἀδύνατον. Ἔστω 6
γὰρ ἀληθές, καὶ φανερὸν ὅτι παντὶ ὑπάρχει τῷ Γ τὸ Α,
ὥστ' εἰ τοῦτο ψεῦδος, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν.
Ἐὰν δὲ πρὸς [g] τὸ Α ληφθῇ ἡ ἑτέρα πρότασις, οὐκ ἔσται
συλλογισμός. Οὐδ' ὅταν τὸ ἐναντίον τῷ συμπεράσματι
ὑποτεθῇ, οἷον τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. Φανερὸν οὖν ὅτι τὸ
ἀντικείμενον ὑποθετέον. Πάλιν ὑποκείσθω τὸ Α τινὶ τῷ Β
ὑπάρχειν, εἰλήφθω δὲ τὸ Γ παντὶ τῷ Α. Ἀνάγκη οὖν τὸ
Γ τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Τοῦτο δ' ἔστω ἀδύνατον, ὥστε
ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν. Εἰ δ' οὕτως, ἀληθὲς τὸ μηδενὶ ὑπάρ- 7
χειν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸν ἐλήφθη τὸ [h] Γ Α. Εἰ
δ' ἡ πρὸς τῷ Β εἴληπται πρότασις, οὐκ ἔσται συλλογισμός.
Ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ, συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ
ἀδύνατον, οὐ δείκνυται δὲ τὸ προτεθέν. Ὑποκείσθω γὰρ
παντὶ τῷ Β τὸ Α [i] ὑπάρχειν, καὶ τὸ Γ [j] τῷ Α εἰλήφθω
παντί. Οὐκοῦν ἀνάγκη τὸ Γ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Τοῦτο
δ' ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν.
Ἀλλ' οὔπω γε ἀναγκαῖον, εἰ μὴ παντί, μηδενὶ ὑπάρχειν.
Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Β [k] ληφθείη ἡ ἑτέρα πρότασις· 8
συλλογισμὸς μὲν γὰρ ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον, οὐκ ἀναιρεῖται
δ' ἡ ὑπόθεσις, ὥστε τὸ ἀντικείμενον ὑποθετέον. Πρὸς δὲ τὸ
μὴ παντὶ δεῖξαι ὑπάρχον τῷ Β τὸ Α, ὑποθετέον παντὶ ὑπάρ-
χειν· εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Α, τὸ Γ
παντὶ τῷ Β, ὥστ' εἰ τοῦτο ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν.
Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Β ἐλήφθη ἡ ἑτέρα πρότασις.
Καὶ εἰ στερητικὸν ἦν τὸ [l] Γ Α, ὡσαύτως· καὶ γὰρ οὕτω γί-
νεται συλλογισμός. Ἐὰν δὲ πρὸς τῷ Β [m] ᾖ τὸ στερητικόν,
οὐδὲν δείκνυται. Ἐὰν δὲ μὴ παντὶ ἀλλὰ τινὶ ὑπάρχειν ὑπο- 9
τεθῇ, οὐ δείκνυται ὅτι οὐ παντὶ ἀλλ' ὅτι οὐδενί. Εἰ γὰρ τὸ
Α τινὶ τῷ Β, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Α, τινὶ τῷ Β τὸ Γ ὑπάρξει.

[g] τῶι B.C. [h] Γ Α. Ἡ γὰρ μείζων ἔσται οὕτως. Εἰ C. [i] ὑπάρχειν om. B.C. [j] prius τῷ om. A.B.C. [k] ληφθῇ C. [l] α γ C. [m] ᾖ om. C.

Εἰ οὖν τοῦτ' ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ τινὶ ὑπάρχειν τῷ Β τὸ Α,
10 ὥστ' ἀληθὲς τὸ μηδενί. Τούτου δὲ δειχθέντος προσαναιρεῖται τὸ ἀληθές· τὸ γὰρ Α τῷ Β τινὶ μὲν ὑπῆρχε, τινὶ δ' οὐχ ὑπῆρχεν. Ἔτι οὐ παρὰ τὴν ὑπόθεσιν συμβαίνει τὸ ἀδύνατον· ψεῦδος [n] γὰρ ἂν εἴη, εἴπερ ἐξ ἀληθῶν μὴ ἔστι ψεῦδος συλλογίσασθαι· νῦν δ' ἐστὶν ἀληθές· ὑπάρχει γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β. Ὥστ' οὐχ ὑποθετέον τινὶ ὑπάρχειν, ἀλλὰ παντί. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τινὶ μὴ ὑπάρχον τῷ Β τὸ Α δεικνύοιμεν· εἰ γὰρ ταὐτὸ τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν, ἡ αὐτὴ ἀμφοῖν ἀπόδειξις.

11 Φανερὸν οὖν ὅτι οὐ τὸ ἐναντίον ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον ὑποθετέον ἐν ἅπασι τοῖς συλλογισμοῖς. Οὕτω γὰρ τὸ ἀναγκαῖον ἔσται καὶ τὸ ἀξίωμα ἔνδοξον. Εἰ γὰρ κατὰ παντὸς ἡ φάσις [o] ἡ ἀπόφασις, δειχθέντος ὅτι οὐχ ἡ ἀπόφασις, ἀνάγκη τὴν κατάφασιν ἀληθεύεσθαι. Πάλιν εἰ μὴ τίθησιν ἀληθεύεσθαι τὴν κατάφασιν, ἔνδοξον τὸ ἀξιῶσαι τὴν ἀπόφασιν. Τὸ δ' ἐναντίον οὐδετέρως ἁρμόττει ἀξιοῦν· οὔτε γὰρ ἀναγκαῖον, εἰ τὸ μηδενὶ ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές, οὔτ' ἔνδοξον ὡς εἰ θάτερον ψεῦδος, ὅτι θάτερον ἀληθές.

12 Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν [p] τῷ πρώτῳ σχήματι τὰ μὲν ἄλλα προβλήματα πάντα [q] δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου, τὸ δὲ καθόλου καταφατικὸν οὐ δείκνυται. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ ἐσχάτῳ καὶ τοῦτο δείκνυται. Κείσθω γὰρ τὸ Α μὴ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν, εἰλήφθω δὲ τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν τὸ Α. Οὐκοῦν εἰ τῷ μὲν Β μὴ παντί, τῷ δὲ Γ παντί, οὐ παντὶ τῷ Β τὸ Γ. Τοῦτο δ' ἀδύνατον· ἔστω γὰρ φανερὸν ὅτι παντὶ
2 τῷ Β ὑπάρχει τὸ Γ, ὥστε ψεῦδος τὸ ὑποκείμενον. Ἀληθὲς ἄρα τὸ παντὶ ὑπάρχειν. Ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ, συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον, οὐ μὴν δείκνυται τὸ προτεθέν. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, [r] τῷ δὲ Γ παντί, οὐδενὶ τῷ Β τὸ Γ. Τοῦτο δ' ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ἀλλ' οὐκ εἰ τοῦτο ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές.

[n] γὰρ om. A.C. et pr. B. [o] ἢ ἡ ἀπόφασις C. [p] τῷ om. C.
[q] δείκνυνται C. [r] τὸ δὲ γ A.

[s]Ὅτε δὲ τινὶ τῷ Β ὑπάρχει τὸ Α, ὑποκείσθω τὸ Α μηδενὶ
τῷ Β ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπαρχέτω. Ἀνάγκη οὖν τὸ 3
Γ μηδενὶ τῷ Β. Ὥστ' εἰ τοῦτ' ἀδύνατον, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ
τῷ Β ὑπάρχειν. Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ταῦτ'
ἔσται ἅπερ ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος. Πάλιν ὑποκείσθω τὸ
Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ μηδενὶ ὑπαρχέτω. Ἀνάγκη
οὖν τὸ Γ τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν. Ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν, ὥστε
ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν· οὐδενὶ ἄρα τῷ Β τὸ Α ὑπάρξει. [t]Ὅτε 4
δ' οὐ παντὶ τὸ Α τῷ Β, ὑποκείσθω παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ
Γ μηδενί. Ἀνάγκη οὖν τὸ Γ μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Τοῦτο
δ' ἀδύνατον, ὥστ' ἀληθὲς τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. Φανερὸν
οὖν ὅτι πάντες οἱ συλλογισμοὶ γίνονται διὰ τοῦ μέσου σχή-
ματος.

Ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ ἐσχάτου. Κείσθω γὰρ τὸ Α τινὶ 13
τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Γ παντί· τὸ ἄρα Α τινὶ τῷ Γ οὐχ
ὑπάρχει. Εἰ οὖν τοῦτ' ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ τινὶ μὴ ὑπάρ-
χειν, ὥστ' ἀληθὲς τὸ παντί. Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ μηδενὶ ὑπάρ-
χειν, συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον, οὐ δείκνυται
δὲ [v]τὸ προτεθέν· ἐὰν γὰρ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ, ταῦτ' ἔσται
ἅπερ ἐπὶ τῶν πρότερον. Ἀλλὰ πρὸς τὸ τινὶ ὑπάρχειν αὕτη
ληπτέα ἡ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, [w]τὸ δὲ Γ 2
τινὶ τῷ Β, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Γ. Εἰ οὖν τοῦτο ψεῦδος, ἀλη-
θὲς τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. [x]Ὅτε δ' οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρ-
χει τὸ Α, ὑποκείσθω τινὶ ὑπάρχειν, εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ Γ
παντὶ τῷ Β ὑπάρχον. Οὐκοῦν ἀνάγκη [y]τῷ Γ τινὶ τὸ Α
ὑπάρχειν. Ἀλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν, ὥστε ψεῦδος τινὶ τῷ Β
ὑπάρχειν τὸ Α. Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν τὸ 3
Α, οὐ δείκνυται τὸ προτεθέν, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ παντὶ ὑπάρ-
χειν αὕτη ληπτέα ἡ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β
καὶ τὸ Γ [z]τινὶ τῷ Β, τὸ Α ὑπάρχει τινὶ τῷ Γ. Τοῦτο δὲ
οὐκ ἦν, ὥστε ψεῦδος τὸ παντὶ ὑπάρχειν. Εἰ δ' οὕτως, ἀλη-

[s] ὅτι A.B.C. [t] ὅτι B, εἰ C. [v] τὸ παντὶ προτεθέν· C. [w] τῷι δὲ Γ τινὶ τὸ B. [x] ὅτι A.B.C. [y] τὸ γ τινὶ τῶι α A.B. [z] τινὶ] παντὶ A.B. et pr. C. [a] Γ—Α] α—γ C.

θὲς τὸ μὴ παντί. Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ τινὶ ὑπάρχειν, ταῦτ' ἔσται
ἃ καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων.
4 Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν ἅπασι τοῖς διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλο-
γισμοῖς τὸ ἀντικείμενον ὑποθετέον. Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ
μέσῳ σχήματι δείκνυταί πως τὸ καταφατικὸν καὶ ἐν τῷ
ἐσχάτῳ τὸ καθόλου.

14 Διαφέρει δ' ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπόδειξις τῆς δεικτικῆς τῷ
τιθέναι ὃ βούλεται ἀναιρεῖν, ἀπάγουσα εἰς ὁμολογούμενον
ψεῦδος· ἡ δὲ δεικτικὴ ἄρχεται ἐξ ὁμολογουμένων θέσεων
[b] ἀληθῶν. Λαμβάνουσι μὲν οὖν ἀμφότεραι δύο προτάσεις
ὁμολογουμένας· ἀλλ' ἡ μὲν ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός, ἡ δὲ μίαν
μὲν τούτων, μίαν δὲ τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος.
Καὶ ἔνθα μὲν οὐκ ἀνάγκη γνώριμον εἶναι τὸ συμπέρασμα,
οὐδὲ προϋπολαμβάνειν ὡς ἔστιν ἢ οὔ· ἔνθα δὲ ἀνάγκη ὡς οὐκ
2 ἔστιν. Διαφέρει δ' οὐδὲν φάσιν [c] ἢ ἀπόφασιν εἶναι τὸ συμ-
πέρασμα, ἀλλ' ὁμοίως ἔχει περὶ ἀμφοῖν. Ἅπαν δὲ τὸ δει-
κτικῶς περαινόμενον καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσεται, καὶ
τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικτικῶς διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων, [d] οὐκ ἐν
τοῖς αὐτοῖς δὲ σχήμασιν. Ὅταν μὲν γὰρ ὁ συλλογισμὸς
ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι γένηται, τὸ ἀληθὲς ἔσται ἐν τῷ μέσῳ
ἢ τῷ ἐσχάτῳ, τὸ μὲν στερητικὸν ἐν τῷ μέσῳ, τὸ δὲ κατη-
3 γορικὸν ἐν τῷ ἐσχάτῳ. Ὅταν δ' ἐν τῷ μέσῳ [e] ᾖ ὁ συλλο-
γισμός, τὸ ἀληθὲς ἐν τῷ πρώτῳ ἐπὶ πάντων τῶν προβλημά-
των. Ὅταν δ' ἐν τῷ ἐσχάτῳ ὁ συλλογισμός, τὸ ἀληθὲς ἐν
τῷ πρώτῳ καὶ τῷ μέσῳ, τὰ μὲν καταφατικὰ ἐν τῷ πρώτῳ,
τὰ δὲ στερητικὰ ἐν τῷ μέσῳ. Ἔστω γὰρ δεδειγμένον τὸ Α
μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ Β διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. Οὐκοῦν
ἡ μὲν ὑπόθεσις ἦν τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν τὸ Α, τὸ δὲ Γ ἐλαμ-
βάνετο τῷ μὲν Α παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β οὐδενί· οὕτω γὰρ
4 ἐγίνετο [f] ὁ συλλογισμὸς καὶ τὸ ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ μέσον
σχῆμα, εἰ τὸ Γ τῷ μὲν Α παντὶ τῷ δὲ Β μηδενὶ ὑπάρχει.
Καὶ φανερὸν ἐκ τούτων ὅτι οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρχει τὸ Α.

[b] ἀληθῶν om. B.C. [c] ἢ ἀπόφασιν supra lituram rc. A. [d] οὐκ—σχήμασιν om. A.B.C. [e] ᾖ om. B.C. [f] ὁ om. C.

Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ παντὶ δέδεικται [g] ὑπάρχον. Ἡ μὲν γὰρ ὑπόθεσίς ἐστι παντὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Γ ἐλαμβάνετο τῷ μὲν Α παντί, τῷ δὲ Β οὐ παντί. Καὶ εἰ στερητικὸν λαμβάνοιτο τὸ Γ Α, ὡσαύτως· καὶ γὰρ οὕτω γίνεται τὸ μέσον σχῆμα. Πάλιν δεδείχθω τινὶ ὑπάρχον τῷ Β τὸ Α. Ἡ μὲν 5
οὖν ὑπόθεσις μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β ἐλαμβάνετο παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α ἢ παντὶ ἢ τινὶ τῷ Γ· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ ἔσχατον σχῆμα, εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ. Καὶ φανερὸν ἐκ τούτων ὅτι ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τινὶ τῷ Γ ληφθείη ὑπάρχον τὸ Β ἢ τὸ Α.

Πάλιν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι δεδείχθω τὸ Α παντὶ τῷ Β 6
ὑπάρχον. Οὐκοῦν ἡ μὲν ὑπόθεσις ἦν μὴ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον σχῆμα, τὸ Α παντὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τινὶ δέδεικται ὑπάρχον· ἡ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἦν μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β. Εἰ δὲ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, ἡ 7
μὲν ὑπόθεσις τὸ Α τινὶ τῷ Β [h] ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β, ὥστε γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα. Καὶ εἰ μὴ καθόλου ὁ συλλογισμός, ἀλλὰ τὸ Α τινὶ τῷ Β δέδεικται μὴ ὑπάρχειν, ὡσαύτως. Ὑπόθεσις μὲν γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β· οὕτω γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα.

Πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι δεδείχθω τὸ Α παντὶ τῷ Β 8
ὑπάρχειν. Οὐκοῦν ἡ μὲν ὑπόθεσις ἦν μὴ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Γ παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Α παντὶ τῷ Γ· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον σχῆμα. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ ἐπί τινος ἡ ἀπόδειξις· ἡ μὲν γὰρ ὑπόθεσις μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Γ τινὶ τῷ Β καὶ τὸ Α παντὶ τῷ Γ. Εἰ δὲ στερητικὸς ὁ

[g] ὑπάρχον τὸ α. Ἡ A. [h] ὑπάρχειν om. B.C.

συλλογισμός, ὑπόθεσις μὲν τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Γ τῷ μὲν Α μηδενί, τῷ δὲ Β παντί· τοῦτο δὲ τὸ μέσον σχῆμα. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ἡ ἀπόδειξις. Ὑπόθεσις μὲν γὰρ ἔσται παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Γ τῷ μὲν Α μηδενί, τῷ δὲ Β τινί· τοῦτο δὲ τὸ μέσον σχῆμα.

9 Φανερὸν οὖν ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων καὶ δεικτικῶς ἔστι δεικνύναι τῶν προβλημάτων ἕκαστον [i] καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου. Ὁμοίως δ' ἔσται καὶ δεικτικῶν ὄντων τῶν συλλογισμῶν εἰς ἀδύνατον ἀπάγειν ἐν τοῖς εἰλημμένοις ὅροις, ὅταν ἡ ἀντικειμένη πρότασις τῷ συμπεράσματι ληφθῇ. Γίνονται γὰρ οἱ αὐτοὶ συλλογισμοὶ τοῖς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ὥστ' εὐθὺς ἔχομεν καὶ τὰ σχήματα δι' ὧν ἕκαστον ἔσται. Δῆλον οὖν ὅτι πᾶν πρόβλημα δείκνυται κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους, διά τε τοῦ ἀδυνάτου καὶ δεικτικῶς, καὶ οὐκ ἐνδέχεται χωρίζεσθαι τὸν ἕτερον.

15 Ἐν ποίῳ δὲ σχήματι ἔστιν ἐξ ἀντικειμένων [k] προτάσεων συλλογίσασθαι καὶ ἐν ποίῳ οὐκ ἔστιν, ὧδ' ἔσται φανερόν. Λέγω δ' ἀντικειμένας εἶναι προτάσεις κατὰ μὲν τὴν λέξιν τέτταρας, οἷον [l] τὸ παντὶ τῷ οὐδενί, καὶ τὸ παντὶ τῷ οὐ παντί, καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐδενί, καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐ τινί, κατ' ἀλήθειαν δὲ τρεῖς· τὸ γὰρ τινὶ τῷ οὐ τινὶ κατὰ τὴν λέξιν ἀντίκειται μόνον. Τούτων δ' ἐναντίας [m] μὲν τὰς καθόλου, τὸ παντὶ [n] τῷ μηδενὶ ὑπάρχειν, οἷον τὸ πᾶσαν ἐπιστήμην εἶναι σπουδαίαν τῷ μηδεμίαν εἶναι σπουδαίαν, τὰς δ' ἄλλας ἀντικειμένας.

2 Ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ σχήματι οὐκ ἔστιν ἐξ ἀντικειμένων προτάσεων συλλογισμός, οὔτε καταφατικὸς οὔτε ἀποφατικός, καταφατικὸς μὲν ὅτι ἀμφοτέρας δεῖ καταφατικὰς εἶναι τὰς προτάσεις, αἱ δ' ἀντικείμεναι φάσις καὶ ἀπόφασις, στερητικὸς δὲ ὅτι αἱ μὲν ἀντικείμεναι τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ κατηγοροῦσι καὶ ἀπαρνοῦνται, τὸ δ' ἐν τῷ πρώτῳ μέσον οὐ λέ-

[i] καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου om. A.C. [k] συλλογίσασθαι προτάσεων C. [l] τὸ] τῶι B quater. [m] μὲν λέγομεν τὰς A. [n] τῶι B.

γεται κατ' ἀμφοῖν, ἀλλ' ἐκείνου μὲν ἄλλο ἀπαρνεῖται, [o] αὐτὸ
δὲ ἄλλου κατηγορεῖται· αὗται δ' οὐκ ἀντίκεινται.

Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι καὶ ἐκ τῶν ἀντικειμένων καὶ ἐκ 3
τῶν ἐναντίων ἐνδέχεται γίνεσθαι συλλογισμόν. Ἔστω γὰρ
ἀγαθὸν μὲν ἐφ' οὗ Α, ἐπιστήμη δὲ ἐφ' οὗ Β [p] καὶ Γ. Εἰ δὴ
πᾶσαν ἐπιστήμην σπουδαίαν ἔλαβε καὶ μηδεμίαν, τὸ Α τῷ
Β παντὶ ὑπάρχει καὶ τῷ Γ οὐδενί, ὥστε τὸ Β τῷ Γ οὐδενί·
οὐδεμία ἄρα ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐστίν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
πᾶσαν λαβὼν σπουδαίαν τὴν ἰατρικὴν μὴ σπουδαίαν ἔλαβε·
τῷ μὲν γὰρ Β παντὶ [q] τὸ Α, τῷ δὲ Γ οὐδενί, ὥστε ἡ τὶς ἐπι-
στήμη οὐκ ἔσται ἐπιστήμη. Καὶ εἰ τῷ μὲν Γ παντὶ τὸ Α, 4
τῷ δὲ Β μηδενί, ἔστι δὲ τὸ μὲν Β ἐπιστήμη, τὸ δὲ Γ ἰατρική,
τὸ δὲ Α ὑπόληψις· οὐδεμίαν γὰρ ἐπιστήμην ὑπόληψιν λαβὼν
εἴληφε τινὰ ἐπιστήμην εἶναι ὑπόληψιν. Διαφέρει δὲ τοῦ πά-
λαι τῷ ἐπὶ τῶν ὅρων ἀντιστρέφεσθαι· πρότερον μὲν γὰρ
πρὸς τῷ Β, νῦν δὲ πρὸς τῷ Γ τὸ καταφατικόν. Καὶ ἂν ᾖ
[r] δὲ μὴ καθόλου ἡ ἑτέρα πρότασις, ὡσαύτως· ἀεὶ γὰρ τὸ
μέσον ἐστὶν ὃ ἀπὸ θατέρου μὲν ἀποφατικῶς λέγεται, κατὰ
θατέρου δὲ καταφατικῶς. Ὥστ' ἐνδέχεται [s] τἀντικείμενα πε- 5
ραίνεσθαι, πλὴν οὐκ ἀεὶ οὐδὲ πάντως, ἀλλ' ἐὰν οὕτως ἔχῃ τὰ
ὑπὸ τὸ μέσον ὥστ' ἢ [t] ταὐτὰ εἶναι [v] ἢ ὅλον πρὸς μέρος. Ἄλ-
λως δ' ἀδύνατον· οὐ γὰρ ἔσονται οὐδαμῶς αἱ προτάσεις οὔτ'
ἐναντίαι οὔτ' ἀντικείμεναι.

Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι καταφατικὸς μὲν συλλογισμὸς 6
οὐδέποτ' ἔσται ἐξ ἀντικειμένων προτάσεων διὰ τὴν εἰρημένην
αἰτίαν καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος, ἀποφατικὸς δ' ἔσται,
καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων. Ἔστω γὰρ
ἐπιστήμη ἐφ' οὗ τὸ Β καὶ Γ, ἰατρικὴ δ' ἐφ' οὗ Α. Εἰ οὖν
λάβοι πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην καὶ μηδεμίαν ἰατρικὴν ἐπι-
στήμην, τὸ Β παντὶ τῷ Α εἴληφε καὶ [w] τὸ Γ οὐδενί, ὥστ'
ἔσται τις ἐπιστήμη οὐκ ἐπιστήμη. Ὁμοίως δὲ καὶ ἂν μὴ 7

[o] αὐτὸ] τὸ αὐτὸ B. [p] καὶ om. C. [q] τὸ α] τω A. [r] alterum δὲ om. C. [s] τὰ ἀντικείμενα C. [t] ταῦτα B. [v] ἢ τὸ μὲν ὅλον τὸ δὲ μέρος C. [w] τῶι γ B.

καθόλου ληφθῇ ἡ [x] Α Β πρότασις· εἰ γάρ ἐστί τις ἰατρικὴ ἐπιστήμη καὶ πάλιν μηδεμία ἰατρικὴ ἐπιστήμη, συμβαίνει ἐπιστήμην τινὰ μὴ εἶναι ἐπιστήμην. Εἰσὶ δὲ καθόλου μὲν τῶν ὅρων λαμβανομένων ἐναντίαι αἱ προτάσεις, ἐὰν δ' ἐν μέρει ἅτερος, ἀντικείμεναι.

8 Δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι ἐνδέχεται μὲν οὕτω τὰ ἀντικείμενα λαμβάνειν, ὥσπερ εἴπομεν πᾶσαν ἐπιστήμην σπουδαίαν εἶναι καὶ πάλιν μηδεμίαν, ἢ τινὰ μὴ σπουδαίαν· ὅπερ οὐκ εἴωθε λανθάνειν. Ἔστι δὲ δι' ἄλλων ἐρωτημάτων συλλογίσασθαι
9 θάτερον, ἢ ὡς [y] ἐν Τοπικοῖς ἐλέχθη λαβεῖν. Ἐπεὶ δὲ τῶν καταφάσεων αἱ ἀντιθέσεις τρεῖς, ἑξαχῶς συμβαίνει [z] τἀντικείμενα λαμβάνειν, ἢ παντὶ καὶ μηδενὶ, ἢ παντὶ καὶ μὴ παντί, ἢ τινὶ καὶ μηδενί, καὶ τοῦτο ἀντιστρέψαι ἐπὶ τῶν ὅρων, οἷον τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, ἢ τῷ Γ παντί, τῷ δὲ Β μηδενί, ἢ τῷ μὲν παντί, τῷ δὲ μὴ παντί, καὶ πάλιν [a] τοῦτο ἀντιστρέψαι κατὰ τοὺς ὅρους. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου σχήματος. Ὥστε φανερὸν ὁσαχῶς τε καὶ ἐν ποίοις σχήμασιν ἐνδέχεται διὰ τῶν ἀντικειμένων προτάσεων γενέσθαι συλλογισμόν.

10 Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ἐκ ψευδῶν μὲν ἔστιν ἀληθὲς συλλογίσασθαι, καθάπερ εἴρηται πρότερον, ἐκ δὲ τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔστιν· ἀεὶ γὰρ [b] ἐναντίος ὁ συλλογισμὸς γίνεται τῷ πράγματι, οἷον εἰ ἔστιν ἀγαθόν, μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἢ εἰ ζῷον, μὴ ζῷον, διὰ τὸ ἐξ ἀντιφάσεως εἶναι τὸν συλλογισμὸν καὶ τοὺς ὑποκειμένους ὅρους ἢ τοὺς αὐτοὺς εἶναι ἢ τὸν μὲν ὅλον
11 τὸν δὲ μέρος. Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν τοῖς παραλογισμοῖς οὐδὲν κωλύει γίνεσθαι τῆς ὑποθέσεως ἀντίφασιν, οἷον εἰ ἔστι περιττόν, μὴ εἶναι περιττόν. Ἐκ γὰρ τῶν ἀντικειμένων προτάσεων ἐναντίος ἦν ὁ συλλογισμός· ἐὰν οὖν λάβῃ τοιαύτας, ἔσται τῆς ὑποθέσεως ἀντίφασις. Δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι οὕτω μὲν οὐκ ἔστιν ἐναντία [c] συμπεράνασθαι ἐξ ἑνὸς συλλογισμοῦ, ὥστ' εἶναι τὸ συμπέρασμα τὸ μὴ ὂν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον,

[x] β α C. [y] ἐν τοῖς τοπικοῖς B.C. [z] τὰ ἀντικείμενα C. [a] τοῦτον B.
[b] ὁ ἐναντίος C. [c] συμπεραίνεσθαι C.

ἐὰν μὴ εὐθὺς ἡ πρότασις τοιαύτη ληφθῇ, οἷον πᾶν ζῷον λευκὸν εἶναι καὶ μὴ λευκόν, τὸν δ' ἄνθρωπον ζῷον. Ἀλλ' [d] ἢ 12
προσλαβεῖν δεῖ τὴν ἀντίφασιν, οἷον ὅτι πᾶσα ἐπιστήμη ὑπόληψις [e] καὶ οὐχ ὑπόληψις, εἶτα λαβεῖν ὅτι ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη μέν ἐστιν, οὐδεμία δ' ὑπόληψις, ὥσπερ οἱ ἔλεγχοι γίνονται, ἢ ἐκ δύο συλλογισμῶν. Ὥστε δ' εἶναι ἐναντία [f] κατ' ἀλήθειαν τὰ εἰλημμένα, οὐκ ἔστιν ἄλλον τρόπον ἢ τοῦτον, καθάπερ εἴρηται πρότερον.

Τὸ δ' ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν ἔστι μέν, ὡς ἐν 16
γένει λαβεῖν, ἐν τῷ μὴ ἀποδεικνύναι τὸ προκείμενον, τοῦτο δ' ἐπισυμβαίνει πολλαχῶς· καὶ γὰρ εἰ ὅλως μὴ συλλογίζεται, καὶ εἰ δι' ἀγνωστοτέρων ἢ ὁμοίως ἀγνώστων, καὶ εἰ διὰ τῶν ὑστέρων τὸ πρότερον· ἡ γὰρ ἀπόδειξις ἐκ πιστοτέρων [g] τε καὶ προτέρων ἐστίν. Τούτων μὲν οὖν οὐδέν ἐστι τὸ αἰτεῖσθαι τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὲν δι' αὑτῶν πέφυκε γνωρίζεσθαι τὰ δὲ δι' ἄλλων (αἱ μὲν γὰρ ἀρχαὶ δι' αὑτῶν, τὰ δ' ὑπὸ τὰς ἀρχὰς δι' ἄλλων), ὅταν [h] τὸ μὴ δι' αὑτοῦ γνωστὸν δι' αὑτοῦ τις ἐπιχειρῇ δεικνύναι, τότ' αἰτεῖται τὸ ἐξ ἀρχῆς. Τοῦτο δ' 2
ἔστι μὲν οὕτω ποιεῖν ὥστ' εὐθὺς ἀξιῶσαι τὸ προκείμενον, ἐνδέχεται δὲ καὶ μεταβάντας ἐπ' ἄλλα ἄττα τῶν πεφυκότων δι' [i] ἐκείνου δείκνυσθαι διὰ τούτων ἀποδεικνύναι τὸ ἐξ ἀρχῆς, οἷον εἰ τὸ Α [k] δεικνύοιτο διὰ τοῦ Β, τὸ δὲ Β διὰ τοῦ Γ, τὸ δὲ Γ πεφυκὸς εἴη δείκνυσθαι διὰ τοῦ Α· συμβαίνει γὰρ αὐτὸ δι' αὑτοῦ τὸ Α δεικνύναι τοὺς οὕτω συλλογιζομένους. Ὅπερ ποιοῦσιν οἱ τὰς παραλλήλους οἰόμενοι γράφειν· λανθάνουσι γὰρ αὐτοὶ ἑαυτοὺς τοιαῦτα λαμβάνοντες, ἃ οὐχ οἷόν τε ἀποδεῖξαι μὴ οὐσῶν τῶν παραλλήλων. Ὥστε συμβαίνει τοῖς οὕτω συλλογιζομένοις ἕκαστον εἶναι λέγειν, εἰ ἔστιν ἕκαστον· οὕτω δ' ἅπαν ἔσται δι' αὑτοῦ γνωστόν· ὅπερ ἀδύνατον.

Εἰ οὖν τις ἀδήλου ὄντος ὅτι τὸ Α ὑπάρχει τῷ Γ, ὁμοίως 3

[d] ἢ om. C. [e] καὶ οὐχ ὑπόληψις om. B. [f] τὰ εἰλημμένα κατ' ἀλήθειαν C. [g] τε om. A. [h] μὴ τὸ A.B.C. [i] ἐκείνων A.B. [k] δεικνύοι τὸ C.

δὲ καὶ ὅτι τῷ Β, αἰτοῖτο τῷ Β ὑπάρχειν τὸ Α, οὔπω δῆλον
εἰ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀποδείκνυσι, δῆλον· οὐ
γὰρ ἀρχὴ ἀποδείξεως τὸ ὁμοίως ἄδηλον. Εἰ μέντοι τὸ Β
πρὸς τὸ Γ οὕτως ἔχει ὥστε ταὐτὸν εἶναι, [l]ἢ δῆλον ὅτι ἀντι-
στρέφουσιν, ἢ ὑπάρχει θάτερον θατέρῳ, τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται.
Καὶ γὰρ ἄν, ὅτι τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει, δι' ἐκείνων δεικνύοι, εἰ
4 ἀντιστρέφοι. Νῦν δὲ τοῦτο κωλύει, ἀλλ' οὐχ ὁ τρόπος. Εἰ
δὲ τοῦτο [m]ποιοῖ, τὸ εἰρημένον ἂν [n]ποιοῖ καὶ ἀντιστρέφοι ὡς
διὰ τριῶν. Ὡσαύτως δὲ κἂν εἰ τὸ Β τῷ Γ λαμβάνοι ὑπάρ-
χειν, ὁμοίως [o]ἄδηλον ὂν καὶ εἰ τὸ Α, οὔπω τὸ ἐξ ἀρχῆς [p]αἰ-
τεῖται, ἀλλ' οὐκ ἀποδείκνυσιν. Ἐὰν δὲ ταὐτὸν ᾖ τὸ Α καὶ
Β ἢ [q]τῷ ἀντιστρέφειν ἢ τῷ ἕπεσθαι τῷ Β τὸ Α, τὸ ἐξ
ἀρχῆς αἰτεῖται διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς τί
δύναται, εἴρηται ἡμῖν, ὅτι τὸ δι' αὑτοῦ δεικνύναι τὸ μὴ δι'
αὑτοῦ δῆλον.
5 Εἰ οὖν ἐστὶ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι τὸ δι' αὑτοῦ δεικνύναι
τὸ μὴ δι' αὑτοῦ δῆλον, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ μὴ δεικνύναι, ὅταν
ὁμοίως ἀδήλων ὄντων [r]τοῦ δεικνυμένου καὶ δι' οὗ [s]δείκνυται ἢ
τῷ ταὐτὰ τῷ [t]αὐτῷ ἢ [v]τῷ ταὐτὸν τοῖς αὐτοῖς ὑπάρχειν, ἐν
μὲν τῷ μέσῳ σχήματι [w]καὶ τρίτῳ ἀμφοτέρως ἂν ἐνδέχοιτο
τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, ἐν δὲ κατηγορικῷ συλλογισμῷ ἔν [x]τε
6 τῷ τρίτῳ καὶ τῷ πρώτῳ. Ὅταν δ' ἀποφατικῶς, ὅταν τὰ
αὐτὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, [y]καὶ οὐχ ὁμοίως ἀμφότεραι αἱ προτά-
σεις, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῷ μέσῳ διὰ τὸ μὴ ἀντιστρέφειν
τοὺς ὅρους κατὰ τοὺς ἀποφατικοὺς συλλογισμούς. Ἔστι δὲ
τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι ἐν μὲν ταῖς ἀποδείξεσι τὰ κατ' ἀλή-
θειαν οὕτως ἔχοντα, ἐν δὲ τοῖς διαλεκτικοῖς τὰ κατὰ δόξαν.

17 Τὸ δὲ μὴ παρὰ τοῦτο συμβαίνειν τὸ ψεῦδος, ὃ πολλάκις
ἐν τοῖς λόγοις εἰώθαμεν λέγειν, πρῶτον μέν ἐστιν ἐν τοῖς εἰς
τὸ ἀδύνατον συλλογισμοῖς, ὅταν πρὸς ἀντίφασιν ᾖ τούτου ὃ

[l] ἢ] εἰ corr. A.C. [m] ποιεῖ C. [n] ποιῇ καὶ ἀντιστρέφῃ C. [o] δῆλον B. [p] αἰτεῖται om. B. [q] τῷ ἀντ.] τὸ ἀντ. C. [r] τοῦ τε δεικνυμένου C. [s] δείκνυσιν B.C. [t] αὐτῷ λαμβάνειν ἢ A.C. [v] τῷ om. C. [w] καὶ τῷ τρίτῳ C. [x] τε om. B. [y] καὶ om. C.

ἐδείκνυτο τῇ εἰς τὸ ἀδύνατον. Οὔτε [z] γὰρ μὴ [a] ἀντιφήσας ἐρεῖ τὸ οὐ παρὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ψεῦδός τι ἐτέθη τῶν πρότερον, οὔτ' ἐν τῇ δεικνυούσῃ· οὐ γὰρ τίθησι [b] τὴν ἀντίφασιν. Ἔτι δ' ὅταν ἀναιρεθῇ τι δεικτικῶς διὰ τῶν Α Β Γ, οὐκ ἔστιν 2
εἰπεῖν ὡς οὐ παρὰ τὸ κείμενον γεγένηται ὁ συλλογισμός. Τὸ γὰρ μὴ παρὰ τοῦτο γίνεσθαι τότε λέγομεν, ὅταν ἀναιρεθέντος τούτου μηδὲν ἧττον περαίνηται ὁ συλλογισμός, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς δεικτικοῖς· ἀναιρεθείσης γὰρ τῆς θέσεως οὐδ' ὁ πρὸς ταύτην ἔσται συλλογισμός. Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον λέγεται τὸ μὴ παρὰ τοῦτο, καὶ ὅταν οὕτως ἔχῃ πρὸς τὸ ἀδύνατον ἡ ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσις, ὥστε καὶ οὔσης καὶ μὴ οὔσης ταύτης οὐδὲν ἧττον συμβαίνειν τὸ ἀδύνατον.

Ὁ μὲν οὖν φανερώτατος τρόπος ἐστὶ τοῦ μὴ παρὰ τὴν 3
θέσιν εἶναι τὸ ψεῦδος, ὅταν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ἀσύναπτος ᾖ ἀπὸ τῶν μέσων πρὸς τὸ ἀδύνατον ὁ συλλογισμός, ὅπερ εἴρηται καὶ [c] ἐν Τοπικοῖς. Τὸ γὰρ [d] τὸ ἀναίτιον ὡς αἴτιον τιθέναι τοῦτό ἐστιν, οἷον εἰ βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ἀσύμμετρος ἡ διάμετρος, ἐπιχειροίη τὸν Ζήνωνος λόγον [e] δεικνύναι, ὡς οὐκ ἔστι κινεῖσθαι, καὶ εἰς τοῦτο ἀπάγοι τὸ ἀδύνατον· οὐδαμῶς γὰρ οὐδαμῇ συνεχές ἐστι τὸ ψεῦδος τῇ φάσει τῇ ἐξ ἀρχῆς. Ἄλλος δὲ τρόπος, εἰ συνεχὲς μὲν εἴη τὸ ἀδύνατον τῇ ὑποθέσει, μὴ μέντοι δι' ἐκείνην συμβαίνοι. Τοῦτο γὰρ 4
ἐγχωρεῖ γενέσθαι καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ ἐπὶ τὸ κάτω λαμβάνοντι τὸ συνεχές, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β κεῖται ὑπάρχον, τὸ δὲ Β τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τῷ Δ, τοῦτο δ' εἴη ψεῦδος, τὸ τὸ Β τῷ Δ ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ ἀφαιρεθέντος τοῦ Α μηδὲν ἧττον ὑπάρχοι τὸ Β τῷ Γ καὶ τὸ Γ τῷ Δ, οὐκ ἂν εἴη τὸ ψεῦδος διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. Ἢ πάλιν εἴ τις ἐπὶ τὸ ἄνω λαμβάνοι τὸ συνεχές, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τῷ Β, τῷ δὲ Α τὸ Ε καὶ τῷ Ε τὸ Ζ, ψεῦδος δ' εἴη τὸ ὑπάρχειν τῷ Α τὸ Ζ· καὶ γὰρ οὕτως

[z] γὰρ ὁ μὴ A. [a] ἀντιφήσας corr. B. [b] τὴν ἀντίφασιν] ὁ ἀντιφήσων A, ὃ ἀντίφησιν B. et corr. A. [c] ἐν τοῖς τοπικοῖς B. [d] τὸ alterum om. B. [e] δεικνύναι om. B.C.

οὐδὲν ἂν ἧττον εἴη τὸ ἀδύνατον ἀναιρεθείσης τῆς ἐξ ἀρχῆς
5 ὑποθέσεως. Ἀλλὰ δεῖ πρὸς τοὺς ἐξ ἀρχῆς ὅρους συνάπτειν τὸ ἀδύνατον· οὕτω γὰρ ἔσται διὰ τὴν ὑπόθεσιν, οἷον ἐπὶ μὲν [f]τὸ κάτω λαμβάνοντι τὸ συνεχὲς πρὸς τὸν κατηγορούμενον τῶν ὅρων· εἰ γὰρ ἀδύνατον τὸ Α τῷ Δ ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέντος τοῦ Α οὐκέτι ἔσται τὸ ψεῦδος. Ἐπὶ δὲ τὸ ἄνω, καθ' οὗ κατηγορεῖται· εἰ γὰρ τῷ Β μὴ ἐγχωρεῖ τὸ Ζ ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέντος τοῦ Β οὐκέτι ἔσται τὸ ἀδύνατον. Ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῶν τῶν συλλογισμῶν ὄντων.

6 Φανερὸν οὖν ὅτι τοῦ ἀδυνάτου μὴ πρὸς τοὺς ἐξ ἀρχῆς [g]ὅρους ὄντος οὐ παρὰ τὴν θέσιν [h]συμβαίνει τὸ ψεῦδος. Ἢ οὐδ' οὕτως ἀεὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἔσται τὸ ψεῦδος. Καὶ γὰρ εἰ μὴ τῷ Β ἀλλὰ τῷ Κ ἐτέθη τὸ Α ὑπάρχειν, τὸ δὲ Κ τῷ Γ καὶ [i]τοῦτο τῷ Δ, καὶ οὕτω μένει τὸ ἀδύνατον· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω λαμβάνοντι τοὺς ὅρους, ὥστ' ἐπεὶ καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος [k]τούτου [l]συμβαίνει τὸ ἀδύνατον, οὐκ ἂν εἴη
7 παρὰ τὴν θέσιν. Ἢ τὸ μὴ ὄντος τούτου μηδὲν ἧττον γίνεσθαι τὸ ψεῦδος οὐχ οὕτω ληπτέον ὥστ' ἄλλου τιθεμένου συμβαίνειν τὸ ἀδύνατον, ἀλλ' ὅταν ἀφαιρεθέντος τούτου διὰ τῶν λοιπῶν προτάσεων ταὐτὸ περαίνηται ἀδύνατον, ἐπεὶ ταὐτό γε ψεῦδος συμβαίνειν διὰ πλειόνων ὑποθέσεων οὐδὲν ἴσως ἄτοπον, οἷον τὰς [m]παραλλήλους συμπίπτειν καὶ εἰ μείζων ἐστὶν ἡ ἐντὸς τῆς ἐκτὸς καὶ εἰ τὸ τρίγωνον [n]ἔχει πλείους ὀρθὰς δυεῖν.

18 Ὁ δὲ ψευδὴς λόγος γίνεται παρὰ τὸ [o]πρῶτον ψεῦδος. Ἢ γὰρ ἐκ τῶν δύο προτάσεων ἢ ἐκ πλειόνων πᾶς [p]ἐστὶ συλλογισμός. Εἰ μὲν οὖν ἐκ τῶν δύο, τούτων ἀνάγκη τὴν ἑτέραν ἢ καὶ ἀμφοτέρας εἶναι ψευδεῖς· ἐξ ἀληθῶν γὰρ οὐκ ἦν ψευδὴς συλλογισμός. Εἰ δ' ἐκ πλειόνων, οἷον τὸ μὲν Γ διὰ τῶν Α Β, ταῦτα [q]δὲ διὰ τῶν Δ Ε Ζ Η, τούτων τι ἔσται τῶν ἐπάνω ψεῦδος, καὶ παρὰ τοῦτο ὁ λόγος· τὸ γὰρ Α καὶ

[f] τῶι κάτω B. [g] ὅρους om. pr. C. [h] λαμβάνει A. [i] τούτωι B.
[k] τοῦτο pr. C. [l] συμβαίνοι B. [m] παραλλήλους corr. (in ους) A.
[n] ἔχοι A.B. [o] πρῶτον om. B. [p] ἔσται C. [q] δὲ om. B.C.

Β δι' ἐκείνων [r]περαίνονται. Ὥστε παρ' ἐκείνων τι συμβαίνει τὸ συμπέρασμα καὶ τὸ ψεῦδος.

Πρὸς δὲ τὸ μὴ κατασυλλογίζεσθαι παρατηρητέον, ὅταν 19
ἄνευ τῶν συμπερασμάτων ἐρωτᾷ τὸν λόγον, ὅπως μὴ δοθῇ δὶς ταὐτὸν ἐν ταῖς προτάσεσιν, ἐπειδήπερ ἴσμεν ὅτι ἄνευ μέσου συλλογισμὸς οὐ γίνεται, μέσον δ' ἐστὶ τὸ πλεονάκις λεγόμενον. Ὡς δὲ δεῖ πρὸς ἕκαστον συμπέρασμα τηρεῖν τὸ μέσον, φανερὸν ἐκ τοῦ εἰδέναι ποῖον ἐν ἑκάστῳ σχήματι δείκνυται. Τοῦτο δ' ἡμᾶς οὐ λήσεται διὰ τὸ εἰδέναι πῶς ὑπέχομεν τὸν λόγον.

Χρὴ δ' ὅπερ φυλάττεσθαι παραγγέλλομεν ἀποκρινομέ- 2
νους, αὐτοὺς ἐπιχειροῦντας πειρᾶσθαι λανθάνειν. Τοῦτο δ' ἔσται πρῶτον, ἐὰν τὰ συμπεράσματα μὴ [s]προσυλλογίζωνται ἀλλ' εἰλημμένων τῶν ἀναγκαίων ἄδηλα ᾖ, ἔτι δὲ ἂν μὴ τὰ σύνεγγυς ἐρωτᾷ, ἀλλ' ὅτι μάλιστα [t]τὰ μέσα. Οἷον ἔστω δέον συμπεραίνεσθαι τὸ Α κατὰ τοῦ Ζ· μέσα Β Γ Δ Ε. Δεῖ οὖν ἐρωτᾶν εἰ τὸ Α τῷ Β, καὶ πάλιν μὴ εἰ τὸ Β τῷ Γ, ἀλλ' εἰ τὸ Δ τῷ Ε, κἄπειτα εἰ τὸ Β τῷ Γ, καὶ οὕτω τὰ λοιπά. Κἂν δι' ἑνὸς μέσου γίνηται ὁ συλλογισμός, ἀπὸ τοῦ μέσου ἄρχεσθαι· μάλιστα γὰρ ἂν οὕτω λανθάνοι τὸν ἀποκρινόμενον.

Ἐπεὶ δ' ἔχομεν πότε καὶ πῶς ἐχόντων τῶν ὅρων γίνεται 20
συλλογισμός, φανερὸν καὶ πότ' ἔσται καὶ πότ' οὐκ ἔσται ἔλεγχος. Πάντων μὲν γὰρ συγχωρουμένων, ἢ ἐναλλὰξ τιθεμένων τῶν ἀποκρίσεων, οἷον τῆς μὲν ἀποφατικῆς τῆς δὲ [v]καταφατικῆς, ἐγχωρεῖ γίνεσθαι ἔλεγχον. Ἦν γὰρ συλλογισμὸς καὶ οὕτω καὶ ἐκείνως ἐχόντων τῶν ὅρων, ὥστ' εἰ τὸ κείμενον ᾖ ἐναντίον τῷ συμπεράσματι, ἀνάγκη γίνεσθαι ἔλεγχον· ὁ γὰρ ἔλεγχος ἀντιφάσεως συλλογισμός. Εἰ δὲ μη- 2
δὲν συγχωροῖτο, ἀδύνατον γίνεσθαι ἔλεγχον· οὐ γὰρ ἦν συλλογισμὸς πάντων τῶν ὅρων στερητικῶν ὄντων, ὥστ' οὐδ'

[r] περαίνεται C. [s] προσσυλλογίζωνται B. [t] τὰ μέσα] ἄμεσα corr. C.
[v] κατηγορικῆς B.C.

ἔλεγχος· εἰ μὲν γὰρ ἔλεγχος, ἀνάγκη συλλογισμὸν εἶναι, συλλογισμοῦ δ' ὄντος οὐκ ἀνάγκη ἔλεγχον. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ μηδὲν τεθείη κατὰ τὴν ἀπόκρισιν ἐν ὅλῳ· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται διορισμὸς ἐλέγχου καὶ συλλογισμοῦ.

21 Συμβαίνει δ' ἐνίοτε, καθάπερ ἐν τῇ θέσει τῶν ὅρων ἀπατώμεθα, καὶ κατὰ τὴν ὑπόληψιν γίνεσθαι τὴν ἀπάτην, οἷον εἰ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ πλείοσι [w] πρώτως ὑπάρχειν, καὶ τὸ μὲν λεληθέναι τινὰ καὶ οἴεσθαι μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ εἰδέναι. Ἔστω [x] γὰρ τὸ Α τῷ Β καὶ τῷ Γ καθ' αὑτὰ ὑπάρχον, καὶ ταῦτα παντὶ τῷ Δ ὡσαύτως. Εἰ δὴ τῷ μὲν Β τὸ Α παντὶ οἴεται ὑπάρχειν, καὶ τοῦτο τῷ [y] Δ, [z] τῷ δὲ Γ τὸ Α μηδενί, καὶ τοῦτο τῷ Δ παντί, τοῦ αὐτοῦ [a] κατὰ ταὐτὸν ἕξει ἐπι-
2 στήμην καὶ ἄγνοιαν. Πάλιν εἴ τις ἀπατηθείη περὶ τὰ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας, οἷον εἰ τὸ Α ὑπάρχει τῷ Β, τοῦτο δὲ τῷ Γ καὶ τὸ Γ τῷ Δ, ὑπολαμβάνοι δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν καὶ πάλιν μηδενὶ τῷ Γ· ἅμα γὰρ εἴσεταί τε καὶ οὐχ ὑπολήψεται ὑπάρχειν. Ἆρ' οὖν οὐδὲν ἄλλο ἀξιοῖ ἐκ τούτων ἢ ὃ ἐπίσταται, τοῦτο μὴ ὑπολαμβάνειν; ἐπίσταται γάρ πως ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει διὰ τοῦ Β, ὡς τῇ καθόλου τὸ κατὰ μέρος, ὥστε ὅ πως ἐπίσταται, τοῦτο ὅλως ἀξιοῖ μὴ
3 ὑπολαμβάνειν· ὅπερ ἀδύνατον. Ἐπὶ δὲ τοῦ πρότερον λεχθέντος, εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας τὸ μέσον, καθ' ἑκάτερον μὲν τῶν μέσων ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις οὐκ ἐγχωρεῖ ὑπολαμβάνειν, οἷον τὸ Α τῷ μὲν Β παντί, τῷ δὲ Γ μηδενί, ταῦτα δ' ἀμφότερα παντὶ τῷ Δ. Συμβαίνει γὰρ ἢ ἁπλῶς ἢ
4 ἐπί τι ἐναντίαν λαμβάνεσθαι τὴν πρώτην πρότασιν. Εἰ γὰρ ᾧ τὸ Β ὑπάρχει, παντὶ τὸ Α ὑπολαμβάνει ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τῷ Δ οἶδε, καὶ ὅτι τῷ Δ τὸ Α οἶδεν. Ὥστ' εἰ πάλιν, ᾧ τὸ [b] Γ, μηδενὶ οἴεται τὸ Α ὑπάρχειν, ᾧ τὸ Β τινὶ ὑπάρχει, τούτῳ οὐκ οἴεται τὸ Α ὑπάρχειν. Τὸ δὲ παντὶ οἰόμενον ᾧ τὸ Β, πάλιν τινὶ μὴ οἴεσθαι ᾧ τὸ Β, ἢ ἁπλῶς ἢ ἐπί τι ἐναν-

[w] πρώτοις A.B.C. [x] γὰρ om. A.C. [y] Δ] δ παντὶ C. [z] τῷ—παντὶ om. C. [a] κατ' αὐτὸν B. [b] γ παντὶ μηδενὶ C.

τίον ἐστίν. Οὕτω μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται ὑπολαβεῖν, καθ'
ἑκάτερον δὲ τὴν μίαν ἢ [c] κατὰ θάτερον ἀμφοτέρας οὐδὲν
κωλύει, οἷον τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τῷ Δ, καὶ πάλιν
τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ. Ὁμοία γὰρ ἡ τοιαύτη ἀπάτη καὶ ὡς 5
ἀπατώμεθα περὶ [d] τὰ ἐν μέρει, οἷον εἰ [e] τῷ Β παντὶ τὸ Α
ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τῷ Γ παντί, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει.
Εἰ οὖν τις οἶδεν ὅτι τὸ Α, ᾧ [f] τὸ Β, ὑπάρχει παντί, οἶδε καὶ
ὅτι τῷ Γ. Ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ἀγνοεῖν τὸ Γ ὅτι ἔστιν, οἷον
εἰ τὸ μὲν Α δύο ὀρθαί, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β τρίγωνον, τὸ δ' ἐφ'
[g] ᾧ Γ αἰσθητὸν τρίγωνον. Ὑπολάβοι γὰρ ἄν τις μὴ εἶναι 6
τὸ Γ, εἰδὼς ὅτι πᾶν τρίγωνον ἔχει δύο ὀρθάς, ὥσθ' ἅμα εἴ-
σεται καὶ ἀγνοήσει ταὐτόν. Τὸ γὰρ εἰδέναι πᾶν τρίγωνον
ὅτι δύο ὀρθαῖς οὐχ ἁπλοῦν ἐστίν, ἀλλὰ τὸ μὲν [h] τῷ τὴν κα-
θόλου ἔχειν ἐπιστήμην, τὸ δὲ τὴν καθ' ἕκαστον. Οὕτω μὲν
οὖν ὡς τῇ καθόλου οἶδε τὸ Γ ὅτι δύο ὀρθαί, ὡς δὲ τῇ καθ'
ἕκαστον οὐκ οἶδεν, ὥστ' οὐχ ἕξει τὰς ἐναντίας. Ὁμοίως δὲ 7
καὶ ὁ ἐν τῷ Μένωνι λόγος, ὅτι ἡ μάθησις ἀνάμνησις. Οὐ-
δαμοῦ γὰρ συμβαίνει προεπίστασθαι τὸ καθ' ἕκαστον, ἀλλ'
ἅμα τῇ ἐπαγωγῇ λαμβάνειν τὴν τῶν κατὰ μέρος ἐπιστήμην
ὥσπερ ἀναγνωρίζοντας. Ἔνια γὰρ εὐθὺς ἴσμεν, [i] οἷον ὅτι
δύο ὀρθαῖς, ἐὰν [k] εἰδῶμεν ὅτι τρίγωνον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων.

Τῇ μὲν οὖν καθόλου θεωροῦμεν τὰ ἐν μέρει, τῇ δ' οἰκείᾳ 8
οὐκ ἴσμεν, ὥστ' ἐνδέχεται καὶ ἀπατᾶσθαι περὶ αὐτά, πλὴν
οὐκ ἐναντίως, ἀλλ' ἔχειν [l] μὲν τὴν καθόλου, ἀπατᾶσθαι δὲ τῇ
κατὰ μέρος. Ὁμοίως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων· οὐ γὰρ
ἐναντία ἡ κατὰ τὸ μέσον ἀπάτη τῇ κατὰ τὸν συλλογισμὸν
ἐπιστήμῃ, οὐδ' ἡ καθ' [m] ἑκάτερον τῶν μέσων ὑπόληψις. Οὐδὲν
δὲ κωλύει εἰδότα καὶ ὅτι τὸ Α ὅλῳ τῷ Β ὑπάρχει καὶ πάλιν
τοῦτο τῷ Γ, οἰηθῆναι μὴ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Γ, οἷον ὅτι
πᾶσα ἡμίονος ἄτοκος καὶ [n] αὕτη ἡμίονος οἴεσθαι κύειν ταύτην·

[c] κατὰ θάτερον] καθεκάτερον A.B. [d] τὰ] τὰς A.B.C. [e] τῷ] ᾧ τὸ B. [f] τὸ β corr. A. [g] ᾧ] οὗ A.C. [h] τῷ om. A.C. [i] οἷον om. C. [k] ἴδωμεν C. et corr. A. [l] μὲν om. B. [m] ἕτερον A. [n] αὕτη ἡ ἡμίονος A.

οὐ γὰρ ἐπίσταται ὅτι τὸ Α τῷ Γ, μὴ συνθεωρῶν τὸ καθ'
9 [p]ἑκάτερον. Ὥστε δῆλον ὅτι καὶ εἰ τὸ μὲν οἶδε τὸ δὲ μὴ
οἶδεν, ἀπατηθήσεται· ὅπερ ἔχουσιν αἱ [q]καθόλου πρὸς τὰς
κατὰ μέρος ἐπιστήμας. Οὐδὲν γὰρ τῶν αἰσθητῶν ἔξω τῆς
αἰσθήσεως γενόμενον ἴσμεν, οὐδ' ἂν ᾐσθημένοι τυγχάνωμεν,
εἰ μὴ ὡς τῷ καθόλου καὶ τῷ ἔχειν τὴν οἰκείαν ἐπιστήμην,
ἀλλ' οὐχ [r]ὡς τῷ ἐνεργεῖν. Τὸ γὰρ ἐπίστασθαι λέγεται
τριχῶς, ἢ ὡς τῇ καθόλου ἢ ὡς τῇ οἰκείᾳ ἢ ὡς [s]τῷ ἐνεργεῖν,
10 ὥστε καὶ τὸ ἠπατῆσθαι τοσαυταχῶς. Οὐδὲν οὖν κωλύει καὶ
εἰδέναι καὶ ἠπατῆσθαι περὶ ταὐτό, πλὴν οὐκ ἐναντίως. Ὅπερ
συμβαίνει καὶ τῷ καθ' ἑκατέραν εἰδότι τὴν πρότασιν καὶ μὴ
ἐπεσκεμμένῳ πρότερον. Ὑπολαμβάνων γὰρ κύειν τὴν ἡμί-
ονον οὐκ ἔχει τὴν κατὰ τὸ ἐνεργεῖν ἐπιστήμην, οὐδ' αὖ διὰ
τὴν ὑπόληψιν ἐναντίαν ἀπάτην τῇ ἐπιστήμῃ· συλλογισμὸς
[t]γὰρ ἡ ἐναντία ἀπάτη τῇ καθόλου.

11 Ὁ δ' ὑπολαμβάνων [v]τὸ ἀγαθῷ εἶναι κακῷ εἶναι, τὸ αὐτὸ
ὑπολήψεται ἀγαθῷ εἶναι καὶ κακῷ. Ἔστω γὰρ [w]τὸ μὲν
ἀγαθῷ εἶναι ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ κακῷ εἶναι ἐφ' οὗ Β, πάλιν δὲ
τὸ ἀγαθῷ εἶναι ἐφ' οὗ Γ. Ἐπεὶ οὖν ταὐτὸν ὑπολαμβάνει
τὸ Β καὶ τὸ Γ, καὶ εἶναι τὸ Γ τὸ Β ὑπολήψεται, καὶ πάλιν
τὸ Β τὸ Α εἶναι ὡσαύτως, ὥστε καὶ τὸ Γ τὸ Α. Ὥσπερ
γὰρ εἰ ἦν ἀληθές, καθ' οὗ τὸ Γ, τὸ Β, καὶ καθ' οὗ τὸ Β, τὸ
Α, καὶ κατὰ τοῦ Γ τὸ Α ἀληθὲς ἦν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπο-
12 λαμβάνειν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ εἶναι· ταὐτοῦ γὰρ ὄντος
τοῦ Γ καὶ Β, καὶ πάλιν τοῦ Β καὶ Α, καὶ τὸ Γ τῷ Α ταὐτὸν
ἦν. Ὥστε καὶ ἐπὶ τοῦ δοξάζειν ὁμοίως. Ἆρ' οὖν τοῦτο μὲν
ἀναγκαῖον, εἴ τις δώσει τὸ πρῶτον; ἀλλ' ἴσως ἐκεῖνο ψεῦδος,
τὸ ὑπολαβεῖν τινὰ κακῷ εἶναι [x]τὸ ἀγαθῷ εἶναι, εἰ μὴ κατὰ
συμβεβηκός· πολλαχῶς γὰρ ἐγχωρεῖ τοῦθ' ὑπολαμβάνειν.
Ἐπισκεπτέον δὲ τοῦτο βέλτιον.

22 Ὅταν δ' ἀντιστρέφῃ τὰ ἄκρα, ἀνάγκη καὶ τὸ μέσον ἀντι-

[p] ἑκάτερον λῆμμα. Ὥστε A. [q] καθόλου προτάσεις πρὸς A. [r] ὡς τὸ A.B. [s] τὸ A. [t] γάρ ἐστιν ἡ C. [v] τὸ prius corr. A.C. [w] τὸ corr. A.C. [x] τὸ ἀγ.] καὶ ἀγ. B.

στρέφειν πρὸς ἄμφω. Εἰ γὰρ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ διὰ τοῦ
Β ὑπάρχει, εἰ ἀντιστρέφει καὶ ὑπάρχει, ᾧ τὸ Α, παντὶ τὸ
Γ, καὶ τὸ Β τῷ Α ἀντιστρέφει, καὶ ὑπάρχει, ᾧ τὸ Α, παντὶ
τὸ Β διὰ μέσου τοῦ Γ, καὶ τὸ Γ τῷ Β ἀντιστρέφει διὰ
μέσου τοῦ Α. Καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ὡσαύτως, οἷον εἰ
τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β τὸ Α οὐχ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ Α
τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει. Εἰ δὴ τὸ Β τῷ Α ἀντιστρέφει, καὶ τὸ 2
Γ τῷ Α ἀντιστρέψει. Ἔστω γὰρ τὸ Β μὴ ὑπάρχον τῷ
Α· οὐδ' ἄρα τὸ Γ· παντὶ γὰρ τῷ Γ τὸ Β ὑπῆρχεν. Καὶ εἰ
[y] τῷ Β τὸ Γ ἀντιστρέφει, καὶ [z] τῷ Α ἀντιστρέφει· καθ' οὗ
γὰρ ἅπαντος τὸ Β, καὶ τὸ Γ. Καὶ εἰ τὸ Γ πρὸς τὸ Α ἀν-
τιστρέφει, καὶ τὸ Β ἀντιστρέφει πρὸς τὸ Α. Ὧ γὰρ τὸ
Β, τὸ Γ· ᾧ δὲ τὸ Γ, τὸ Α οὐχ ὑπάρχει. Καὶ μόνον τοῦτο
ἀπὸ τοῦ συμπεράσματος ἄρχεται, τὰ δ' ἄλλα οὐχ ὁμοίως
καὶ ἐπὶ τοῦ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ. Πάλιν εἰ τὸ Α καὶ 3
τὸ Β ἀντιστρέφει, καὶ τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ἅπαντι δ'
ἀνάγκη τὸ Α ἢ τὸ Γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β καὶ Δ οὕτως ἕξει
ὥστε παντὶ θάτερον ὑπάρχειν. Ἐπεὶ γὰρ ᾧ τὸ Α, τὸ Β,
καὶ ᾧ τὸ Γ, τὸ Δ, παντὶ δὲ τὸ Α ἢ τὸ Γ καὶ οὐχ ἅμα, φα-
νερὸν ὅτι καὶ τὸ Β ἢ τὸ Δ παντὶ καὶ οὐχ ἅμα. Οἷον εἰ τὸ
[a] ἀγένητον ἄφθαρτον καὶ τὸ ἄφθαρτον ἀγένητον, ἀνάγκη τὸ
γενόμενον φθαρτὸν καὶ τὸ φθαρτὸν γεγονέναι· δύο γὰρ συλ-
λογισμοὶ σύγκεινται. Πάλιν εἰ παντὶ μὲν τὸ Α ἢ τὸ Β καὶ 4
τὸ Γ ἢ τὸ Δ, ἅμα δὲ μὴ ὑπάρχει, εἰ ἀντιστρέφει τὸ Α καὶ
τὸ Γ, καὶ τὸ Β καὶ τὸ Δ ἀντιστρέφει. Εἰ γὰρ τινὶ μὴ
ὑπάρχει τὸ Β, ᾧ τὸ Δ, δῆλον ὅτι τὸ Α ὑπάρχει. Εἰ δὲ τὸ
Α, καὶ τὸ Γ· ἀντιστρέφει γάρ. Ὥστε ἅμα τὸ Γ [b] καὶ Δ.
Τοῦτο δ' ἀδύνατον. Ὅταν δὲ τὸ Α ὅλῳ τῷ Β καὶ τῷ Γ 5
ὑπάρχῃ καὶ μηδενὸς ἄλλου κατηγορῆται, ὑπάρχῃ δὲ καὶ τὸ
Β παντὶ τῷ Γ, ἀνάγκη τὸ Α καὶ Β ἀντιστρέφειν· ἐπεὶ γὰρ
κατὰ μόνων τῶν Β Γ λέγεται τὸ Α, κατηγορεῖται δὲ τὸ Β
καὶ αὐτὸ αὑτοῦ καὶ τοῦ Γ, φανερὸν ὅτι καθ' ὧν τὸ Α, καὶ

[y] τὸ β τῶι pr. A.B. et corr. C. [z] τὸ pr. A.B. [a] ἀγέννητον C. bis.
[b] καὶ τὸ δ C.

6 τὸ Β λεχθήσεται πάντων πλὴν αὐτοῦ τοῦ Α. Πάλιν ὅταν τὸ Α καὶ τὸ Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχῃ, ἀντιστρέφῃ δὲ τὸ Γ τῷ Β, ἀνάγκη τὸ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν· ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῷ Γ τὸ Α, τὸ δὲ Γ τῷ Β διὰ τὸ ἀντιστρέφειν, καὶ τὸ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρξει. Ὅταν δὲ δυοῖν ὄντοιν τὸ Α τοῦ Β αἱρετώτερον ᾖ, ὄντων ἀντικειμένων, καὶ τὸ Δ τοῦ Γ ὡσαύτως, εἰ αἱρετώτερα τὰ Α Γ τῶν Β Δ, τὸ Α τοῦ Δ αἱρετώτερον.
7 Ὁμοίως γὰρ διωκτὸν τὸ Α καὶ φευκτὸν τὸ Β· ἀντικείμενα γάρ. Καὶ τὸ Γ τῷ Δ· καὶ γὰρ ταῦτα ἀντίκειται. Εἰ οὖν τὸ Α τῷ Δ ὁμοίως αἱρετόν, καὶ τὸ Β τῷ Γ φευκτόν· ἑκάτερον γὰρ ἑκατέρῳ ὁμοίως, φευκτὸν διωκτῷ. Ὥστε καὶ τὰ ἄμφω τὰ Α Γ τοῖς Β Δ. Ἐπεὶ δὲ μᾶλλον, οὐχ οἷόν τε ὁμοίως· καὶ γὰρ ἂν τὰ [c] Β Δ ὁμοίως ἦσαν. Εἰ δὲ τὸ Δ τοῦ Α αἱρετώτερον, καὶ τὸ Β τοῦ Γ ἧττον φευκτόν· τὸ γὰρ
8 ἔλαττον τῷ ἐλάττονι ἀντίκειται. Αἱρετώτερον δὲ τὸ μεῖζον ἀγαθὸν καὶ ἔλαττον κακὸν ἢ τὸ ἔλαττον ἀγαθὸν καὶ μεῖζον κακόν· καὶ τὸ ἅπαν ἄρα, [d] τὸ Β Δ, αἱρετώτερον τοῦ Α Γ. Νῦν δ' οὐκ ἔστιν. Τὸ Α ἄρα αἱρετώτερον τοῦ Δ, καὶ τὸ Γ ἄρα τοῦ Β ἧττον φευκτόν. Εἰ δὴ ἕλοιτο πᾶς ὁ ἐρῶν κατὰ τὸν ἔρωτα τὸ Α τὸ οὕτως ἔχειν ὥστε χαρίζεσθαι, καὶ τὸ μὴ χαρίζεσθαι τὸ ἐφ' οὗ Γ, ἢ τὸ χαρίζεσθαι τὸ ἐφ' οὗ Δ, καὶ τὸ μὴ τοιοῦτον εἶναι οἷον [e] χαρίζεσθαι τὸ ἐφ' οὗ Β, δῆλον ὅτι τὸ Α τὸ τοιοῦτον εἶναι αἱρετώτερόν ἐστιν ἢ τὸ χαρί-
9 ζεσθαι. Τὸ ἄρα φιλεῖσθαι τῆς συνουσίας αἱρετώτερον κατὰ τὸν ἔρωτα. Μᾶλλον ἄρα ὁ ἔρως ἐστὶ τῆς φιλίας ἢ τοῦ συνεῖναι. Εἰ δὲ μάλιστα τούτου, καὶ τέλος τοῦτο. Τὸ ἄρα συνεῖναι ἢ οὐκ ἔστιν ὅλως ἢ τοῦ φιλεῖσθαι ἕνεκεν· καὶ γὰρ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι καὶ τέχναι οὕτω [f] γίνονται.

23 Πῶς μὲν οὖν ἔχουσιν οἱ ὅροι κατὰ τὰς ἀντιστροφὰς καὶ τὸ αἱρετώτερον ἢ φευκτότερον εἶναι, φανερόν· ὅτι δ' οὐ μόνον οἱ [g] διαλεκτικοὶ καὶ ἀποδεικτικοὶ συλλογισμοὶ διὰ τῶν προειρημένων γίνονται σχημάτων, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥητορικοὶ καὶ

[c] Β Δ] β γ C. [d] τὸ Β Δ om. C. [e] χαρίσασθαι B.C. [f] γίνονται] γίνονται α β γ δ A, om. B.C. [g] διάλεκτοι pr. A.

ἁπλῶς ἡτισοῦν πίστις καὶ [h] ἡ καθ' ὁποιανοῦν μέθοδον, νῦν ἂν
εἴη λεκτέον. Ἅπαντα γὰρ [i] πιστεύομεν ἢ διὰ συλλογισμοῦ
ἢ ἐξ ἐπαγωγῆς.

Ἐπαγωγὴ μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ὁ ἐξ ἐπαγωγῆς συλλογισμὸς 2
τὸ διὰ τοῦ ἑτέρου θάτερον ἄκρον τῷ μέσῳ συλλογίσασθαι,
οἷον εἰ τῶν Α Γ μέσον τὸ Β, διὰ τοῦ Γ δεῖξαι τὸ Α τῷ Β
[k] ὑπάρχειν· οὕτω γὰρ ποιούμεθα τὰς ἐπαγωγάς. Οἷον ἔστω
τὸ Α μακρόβιον, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β τὸ χολὴν μὴ ἔχον, ἐφ' ᾧ δὲ
Γ τὸ καθ' ἕκαστον μακρόβιον, οἷον ἄνθρωπος καὶ ἵππος καὶ
ἡμίονος. Τῷ δὴ Γ ὅλῳ ὑπάρχει τὸ Α· πᾶν γὰρ τὸ ἄχολον
μακρόβιον. Ἀλλὰ καὶ τὸ Β, τὸ μὴ ἔχειν χολήν, παντὶ 3
ὑπάρχει τῷ Γ. Εἰ οὖν ἀντιστρέφει τὸ Γ τῷ Β καὶ μὴ
ὑπερτείνει τὸ μέσον, ἀνάγκη τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν. Δέδει-
κται γὰρ πρότερον ὅτι ἂν δύο ἄττα τῷ αὐτῷ ὑπάρχῃ καὶ
πρὸς θάτερον αὐτῶν ἀντιστρέφῃ τὸ ἄκρον, ὅτι τῷ ἀντιστρέ-
φοντι καὶ θάτερον ὑπάρξει τῶν κατηγορουμένων. Δεῖ δὲ
νοεῖν τὸ Γ τὸ ἐξ ἁπάντων τῶν καθ' ἕκαστον συγκείμενον· ἡ
γὰρ ἐπαγωγὴ διὰ πάντων.

Ἔστι δ' ὁ τοιοῦτος συλλογισμὸς τῆς πρώτης καὶ ἀμέσου 4
προτάσεως· ὧν μὲν γὰρ ἔστι μέσον, διὰ τοῦ μέσου ὁ συλλο-
γισμός, ὧν δὲ μή ἐστι, δι' ἐπαγωγῆς. Καὶ τρόπον τινὰ
ἀντίκειται ἡ ἐπαγωγὴ τῷ συλλογισμῷ· ὁ μὲν γὰρ διὰ τοῦ
μέσου τὸ ἄκρον τῷ τρίτῳ δείκνυσιν, ἡ δὲ διὰ τοῦ τρίτου τὸ
ἄκρον τῷ μέσῳ. Φύσει μὲν [l] οὖν πρότερος καὶ γνωριμώτερος
ὁ διὰ τοῦ μέσου συλλογισμός, ἡμῖν δ' ἐναργέστερος ὁ διὰ
τῆς ἐπαγωγῆς.

Παράδειγμα δ' ἐστὶν ὅταν τῷ μέσῳ τὸ ἄκρον ὑπάρχον 24
δειχθῇ διὰ τοῦ ὁμοίου τῷ τρίτῳ. [m] Δεῖ δὲ καὶ τὸ μέσον τῷ
τρίτῳ καὶ τὸ πρῶτον τῷ ὁμοίῳ γνώριμον εἶναι ὑπάρχον.
Οἷον ἔστω τὸ Α κακόν, τὸ δὲ Β πρὸς ὁμόρους ἀναιρεῖσθαι
πόλεμον, ἐφ' ᾧ δὲ Γ τὸ Ἀθηναίους πρὸς Θηβαίους, τὸ δ' ἐφ'
ᾧ Δ Θηβαίους πρὸς Φωκεῖς. Ἐὰν οὖν βουλώμεθα δεῖξαι ὅτι

[h] ἡ om. B.C. [i] πιστοῦμεν C. [k] ὑπάρχον B, om. C. [l] οὖν om. C. [m] δεῖ—τρίτῳ om. C.

τὸ Θηβαίοις πολεμεῖν κακόν ἐστι, ληπτέον ὅτι τὸ πρὸς τοὺς ὁμόρους πολεμεῖν κακόν. Τούτου δὲ πίστις ἐκ τῶν ὁμοίων,
2 οἷον ὅτι Θηβαίοις ὁ πρὸς Φωκεῖς. Ἐπεὶ οὖν τὸ πρὸς τοὺς ὁμόρους κακόν, τὸ δὲ πρὸς Θηβαίους πρὸς ὁμόρους ἐστί, φανερὸν ὅτι τὸ πρὸς Θηβαίους πολεμεῖν κακόν. Ὅτι μὲν οὖν τὸ Β τῷ Γ καὶ τῷ Δ ὑπάρχει, φανερόν (ἄμφω γάρ ἐστι πρὸς τοὺς ὁμόρους ἀναιρεῖσθαι πόλεμον), καὶ ὅτι τὸ Α τῷ Δ (Θηβαίοις γὰρ οὐ συνήνεγκεν ὁ πρὸς Φωκεῖς πόλεμος)· ὅτι
3 δὲ [n] τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, διὰ τοῦ Δ δειχθήσεται. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον κἂν εἰ διὰ πλειόνων τῶν ὁμοίων ἡ πίστις [o] γίνοιτο τοῦ μέσου πρὸς τὸ ἄκρον. Φανερὸν [p] οὖν ὅτι τὸ παράδειγμά ἐστιν οὔτε ὡς μέρος πρὸς ὅλον οὔτε ὡς ὅλον πρὸς μέρος, ἀλλ' ὡς μέρος πρὸς μέρος, ὅταν ἄμφω μὲν [q] ᾖ ὑπὸ ταὐτό, γνώριμον δὲ θάτερον. Καὶ διαφέρει τῆς ἐπαγωγῆς, ὅτι ἡ μὲν ἐξ ἁπάντων τῶν ἀτόμων τὸ ἄκρον ἐδείκνυεν ὑπάρχειν τῷ μέσῳ καὶ πρὸς τὸ ἄκρον οὐ συνῆπτε τὸν συλλογισμόν, τὸ δὲ καὶ συνάπτει καὶ οὐκ ἐξ ἁπάντων δείκνυσιν.

25 Ἀπαγωγὴ δ' ἐστὶν ὅταν τῷ μὲν μέσῳ τὸ πρῶτον δῆλον ᾖ ὑπάρχον, τῷ δ' ἐσχάτῳ τὸ μέσον ἄδηλον μέν, ὁμοίως δὲ πιστὸν ἢ μᾶλλον τοῦ συμπεράσματος, ἔτι ἂν ὀλίγα ᾖ τὰ μέσα τοῦ ἐσχάτου καὶ τοῦ μέσου· πάντως γὰρ ἐγγύτερον εἶναι συμβαίνει τῆς ἐπιστήμης. Οἷον ἔστω τὸ Α τὸ διδακτόν, ἐφ' [r] οὗ Β ἐπιστήμη, [s] τὸ Γ δικαιοσύνη. Ἡ μὲν οὖν ἐπιστήμη ὅτι διδακτόν, φανερόν· ἡ δ' ἀρετὴ εἰ ἐπιστήμη, ἄδηλον. Εἰ οὖν ὁμοίως ἢ μᾶλλον πιστὸν τὸ Β Γ τοῦ Α Γ, ἀπαγωγή ἐστιν· ἐγγύτερον γὰρ τοῦ ἐπίστασθαι διὰ τὸ [t] προσειλη-
2 φέναι τὴν Α Γ ἐπιστήμην πρότερον οὐκ ἔχοντας. Ἢ πάλιν εἰ ὀλίγα τὰ μέσα τῶν Β Γ· καὶ γὰρ οὕτως ἐγγύτερον τοῦ εἰδέναι. Οἷον εἰ τὸ Δ εἴη τετραγωνίζεσθαι, τὸ [v] δ' ἐφ' ᾧ Ε εὐθύγραμμον, τὸ δ' [w] ἐφ' ᾧ Ζ κύκλος· εἰ τοῦ Ε Ζ ἓν μόνον εἴη μέσον, τὸ μετὰ μηνίσκων ἴσον γίνεσθαι εὐθυγράμμῳ τὸν

[n] τῶ β τὸ α C. [o] γένοιτο C. [p] οὖν om. C. [q] εἴη ὑπὸ τὸ αὐτὸ C. [r] οὗ δὲ β B. [s] τὸ δὲ γ C. [t] προειληφέναι C. [v] δ' prius om. C. [w] ἐφ' ᾧ om. B.

κύκλον, ἐγγὺς ἂν εἴη τοῦ εἰδέναι. Ὅταν δὲ μήτε πιστότερον [x] ᾖ τὸ Β Γ τοῦ Α Γ μήτ᾽ ὀλίγα τὰ μέσα, οὐ λέγω ἀπαγωγήν. Οὐδ᾽ ὅταν ἄμεσον [y] ᾖ τὸ Β Γ· ἐπιστήμη γὰρ τὸ τοιοῦτον.

Ἔνστασις δ᾽ ἐστὶ πρότασις προτάσει ἐναντία. Διαφέρει 26
δὲ τῆς προτάσεως, ὅτι τὴν μὲν ἔνστασιν ἐνδέχεται εἶναι ἐπὶ
μέρους, τὴν δὲ πρότασιν ἢ ὅλως οὐκ ἐνδέχεται ἢ οὐκ ἐν τοῖς
καθόλου συλλογισμοῖς. Φέρεται δὲ ἡ ἔνστασις [z] διχῶς καὶ
διὰ δύο σχημάτων, διχῶς μὲν ὅτι ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει πᾶσα
ἔνστασις, [a] ἐκ δύο δὲ σχημάτων ὅτι ἀντικείμεναι φέρονται τῇ
προτάσει, τὰ δ᾽ ἀντικείμενα ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ τρίτῳ σχήματι περαίνονται μόνοις. Ὅταν γὰρ ἀξιώσῃ παντὶ ὑπάρχειν, ἐνιστάμεθα [b] ὅτι οὐδενὶ ἢ ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει· τούτων
δὲ τὸ μὲν μηδενὶ ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος, τὸ δὲ τινὶ μὴ ἐκ
τοῦ ἐσχάτου. Οἷον ἔστω τὸ Α μίαν εἶναι ἐπιστήμην, ἐφ᾽ 2
[c] ᾧ [d] τὸ Β ἐναντία. Προτείναντος δὴ μίαν εἶναι [e] τῶν ἐναντίων ἐπιστήμην, ἢ ὅτι ὅλως οὐχ ἡ αὐτὴ τῶν ἀντικειμένων ἐνίσταται, τὰ δ᾽ ἐναντία ἀντικείμενα, ὥστε γίνεται τὸ πρῶτον
σχῆμα, ἢ ὅτι τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου οὐ μία· τοῦτο δὲ
τὸ τρίτον· κατὰ γὰρ τοῦ Γ, τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου, τὸ
μὲν ἐναντία εἶναι ἀληθές, τὸ δὲ μίαν αὐτῶν ἐπιστήμην εἶναι
ψεῦδος. Πάλιν ἐπὶ τῆς στερητικῆς προτάσεως ὡσαύτως. 3
[f] Ἀξιοῦντος [g] γὰρ μὴ εἶναι μίαν τῶν ἐναντίων, ἢ ὅτι πάντων
τῶν ἀντικειμένων ἢ ὅτι τινῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ [h] λέγομεν, οἷον
ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους· τὸ μὲν οὖν πάντων ἐκ τοῦ πρώτου, τὸ
δὲ τινῶν ἐκ τοῦ τρίτου σχήματος. Ἁπλῶς γὰρ ἐν [i] πᾶσι
καθόλου μὲν [k] ἐνιστάμενον ἀνάγκη πρὸς τὸ καθόλου [l] τῶν
προτεινομένων τὴν ἀντίφασιν εἰπεῖν, οἷον εἰ μὴ τὴν αὐτὴν
ἀξιοῖ τῶν ἐναντίων πάντων, εἰπόντα τῶν ἀντικειμένων μίαν.
Οὕτω δ᾽ ἀνάγκη τὸ πρῶτον εἶναι σχῆμα· μέσον γὰρ γίνεται 4

[x] ᾖ] εἴη C. [y] ᾖ om. C. [z] διχῶς τε καὶ C. [a] ἐκ] διὰ C.
[b] ὅτι—ὑπάρχει] ἢ ὅτι τινὶ ἢ ὅτι οὐδενὶ μὴ ὑπάρχει C. [c] ὧν B, οὗ C.
[d] τὸ om. C. [e] τῶν ἐναντίων μίαν εἶναι C. [f] ἀξιοῦνται A, ἀξιοῦντες B.
[g] γὰρ τοῦ μὴ C. [h] λέγωμεν B. [i] ἅπασι C. [k] ἐνισταμένων B.
[l] τῶι προτεινομένωι A.B.

τὸ καθόλου πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς. Ἐν μέρει δέ, πρὸς ὅ ἐστι καθόλου καθ' οὗ λέγεται ἡ πρότασις, οἷον γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου μὴ τὴν αὐτήν· τὰ γὰρ ἐναντία καθόλου πρὸς ταῦτα. Καὶ γίνεται τὸ τρίτον σχῆμα· μέσον γὰρ τὸ ἐν μέρει λαμβανόμενον, οἷον τὸ γνωστὸν καὶ [m] τὸ ἄγνωστον. Ἐξ ὧν γὰρ ἔστι συλλογίσασθαι [n] τοὐναντίον, ἐκ τούτων καὶ τὰς
5 ἐνστάσεις ἐπιχειροῦμεν λέγειν. Διὸ καὶ ἐκ μόνων τούτων τῶν [o] σχημάτων φέρομεν· ἐν μόνοις γὰρ οἱ ἀντικείμενοι συλλογισμοί· διὰ γὰρ τοῦ μέσου οὐκ ἦν [p] καταφατικῶς. Ἔτι δὲ κἂν λόγου δέοιτο πλείονος [q] ἡ διὰ τοῦ μέσου σχήματος, οἷον εἰ μὴ δοίη τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν διὰ τὸ μὴ ἀκολουθεῖν αὐτῷ τὸ Γ. Τοῦτο γὰρ δι' ἄλλων προτάσεων δῆλον· οὐ δεῖ δὲ εἰς ἄλλα ἐκτρέπεσθαι τὴν ἔνστασιν, ἀλλ' εὐθὺς φανερὰν ἔχειν τὴν ἑτέραν πρότασιν. Διὸ καὶ τὸ σημεῖον ἐκ μόνου τούτου τοῦ σχήματος οὐκ ἔστιν.

6 Ἐπισκεπτέον δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐνστάσεων, [r] οἷον περὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ τοῦ ὁμοίου καὶ τοῦ κατὰ δόξαν, καὶ εἰ τὴν ἐν μέρει ἐκ τοῦ πρώτου ἢ τὴν στερητικὴν ἐκ τοῦ μέσου δυνατὸν λαβεῖν.

27 Εἰκὸς δὲ καὶ σημεῖον οὐ ταὐτόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ μὲν εἰκός ἐστι πρότασις ἔνδοξος· ὃ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἴσασιν οὕτω γινόμενον ἢ μὴ γινόμενον ἢ ὂν ἢ μὴ ὄν, τοῦτ' ἐστὶν εἰκός, οἷον τὸ μισεῖν τοὺς φθονοῦντας ἢ τὸ φιλεῖν τοὺς ἐρωμένους.
2 Σημεῖον δὲ βούλεται εἶναι πρότασις [s] ἀποδεικτικὴ ἀναγκαία ἢ ἔνδοξος· οὗ γὰρ ὄντος ἔστιν ἢ οὗ γενομένου πρότερον ἢ ὕστερον γέγονε τὸ πρᾶγμα, τοῦτο σημεῖόν ἐστι τοῦ γεγονέναι ἢ εἶναι. Ἐνθύμημα [t] μὲν οὖν ἐστὶ [v] συλλογισμὸς ἐξ εἰκότων [w] ἢ σημείων, λαμβάνεται δὲ τὸ σημεῖον τριχῶς, ὁσαχῶς καὶ τὸ μέσον ἐν τοῖς σχήμασιν· ἢ γὰρ ὡς ἐν τῷ πρώτῳ ἢ ὡς ἐν τῷ μέσῳ ἢ ὡς ἐν τῷ τρίτῳ, οἷον τὸ μὲν δεῖξαι κύου-

[m] τὸ om. C. [n] τὰ ἐναντία C. [o] σχημάτων, τουτέστι τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τρίτου, φέρομεν C. [p] καταφατικός C. [q] ἡ] εἰ C. [r] οἷον καὶ περὶ τοῦ ἐναντίου C. [s] ἀποδεικτικὴ ἢ ἀναγκαία C. [t] μὲν οὖν] δὲ C. [v] συλλογισμὸς ἀτελὴς ἐξ pr. C. [w] ἢ καὶ σημείων C.

σαν διὰ τὸ γάλα ἔχειν ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος· μέσον γὰρ
τὸ γάλα ἔχειν. Ἐφ' ᾧ [x] *τὸ* Α *κύειν, τὸ* Β *γάλα ἔχειν,* 3
[y] *γυνὴ ἐφ' ᾧ* Γ. Τὸ *δ' ὅτι οἱ σοφοὶ σπουδαῖοι,* Πιττακὸς
γὰρ σπουδαῖος, διὰ τοῦ ἐσχάτου. [z] Ἐφ' *ᾧ* Α *τὸ σπου-*
δαῖον, ἐφ' ᾧ [a] Β *οἱ σοφοί, ἐφ' ᾧ* [b] Γ Πιττακός. Ἀληθὲς *δὴ*
καὶ τὸ Α *καὶ τὸ* Β *τοῦ* Γ *κατηγορῆσαι· πλὴν τὸ μὲν οὐ λέ-*
γουσι διὰ τὸ εἰδέναι, τὸ δὲ λαμβάνουσιν. Τὸ *δὲ κύειν, ὅτι* 4
ὠχρά, διὰ τοῦ μέσου σχήματος βούλεται εἶναι· ἐπεὶ γὰρ
ἕπεται ταῖς κυούσαις τὸ ὠχρόν, ἀκολουθεῖ δὲ καὶ ταύτῃ, δε-
δεῖχθαι οἴονται ὅτι [c] *κύει.* Τὸ *ὠχρὸν ἐφ' οὗ τὸ* Α, *τὸ κύειν*
ἐφ' οὗ [d] Β, *γυνὴ ἐφ' οὗ* [e] Γ. Ἐὰν *μὲν οὖν* [f] *ἡ μία* [g] *λεχθῇ*
πρότασις, σημεῖον γίνεται μόνον, ἐὰν δὲ καὶ ἡ ἑτέρα προσ-
ληφθῇ, συλλογισμός, οἷον ὅτι [h] Πιττακὸς *ἐλευθέριος· οἱ γὰρ*
φιλότιμοι ἐλευθέριοι, Πιττακὸς *δὲ φιλότιμος.* Ἢ *πάλιν ὅτι*
οἱ σοφοὶ ἀγαθοί· Πιττακὸς *γὰρ ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ σοφός.*
Οὕτω *μὲν οὖν γίνονται συλλογισμοί,* [i] *πλὴν ὁ μὲν διὰ τοῦ* 5
πρώτου σχήματος ἄλυτος, ἂν ἀληθὴς ᾖ (καθόλου γάρ ἐστιν),
ὁ δὲ διὰ τοῦ ἐσχάτου λύσιμος, κἂν ἀληθὲς ᾖ τὸ συμπέρασμα,
διὰ τὸ μὴ εἶναι καθόλου μηδὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα τὸν συλλο-
γισμόν· οὐ γὰρ εἰ Πιττακὸς *σπουδαῖος, διὰ τοῦτο καὶ τοὺς*
ἄλλους [k] *ἀνάγκη σοφούς.* Ὁ *δὲ διὰ τοῦ μέσου σχήματος* 6
ἀεὶ καὶ πάντως λύσιμος· οὐδέποτε γὰρ γίνεται συλλογισμὸς
οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων· οὐ γὰρ εἰ ἡ κύουσα ὠχρά, ὠχρὰ δὲ
καὶ ἥδε, κύειν ἀνάγκη ταύτην. Ἀληθὲς *μὲν οὖν ἐν ἅπασιν*
ὑπάρξει τοῖς [l] *σημείοις, διαφορὰς δ' ἔχουσι τὰς εἰρημένας.*

[m] Ἢ *δὴ οὕτω διαιρετέον τὸ σημεῖον, τούτων δὲ τὸ μέσον* 7
τεκμήριον ληπτέον (τὸ γὰρ τεκμήριον τὸ εἰδέναι ποιοῦν
φασὶν εἶναι, [n] *τοιοῦτο δὲ μάλιστα τὸ μέσον), ἢ τὰ μὲν ἐκ*
τῶν ἄκρων [o] *σημεῖα λεκτέον,* [p] *τὸ δ' ἐκ τοῦ μέσου τεκμήριον·*

[x] *α τὸ κύειν, τὸ β τὸ γάλα* C. [y] *γυνὴ δὲ ἐφ' ᾧ τὸ γ* C. [z] *ᾧ τὸ α* C. [a] Β] *τὸ β* A.C. [b] Γ] *τὸ γ* C. [c] *κύει ἡ γυνὴ* C. [d] Β] *τὸ γ* C. [e] Γ] *τὸ γ* C. [f] *ἡ μία*] *ἡμῖν* pr. C. [g] *λεχθείη* C. [h] *ὅτι ὁ πιττακὸς* C. [i] *πλὴν*] *πάλιν* A. [k] *ἀνάγκη* ante *διὰ* C. [l] *σημείοις*] *σχήμασι* pr. C. [m] *ἤδη* A, *εἰ δὴ* C. [n] *τοιοῦτον* C. [o] *σημεῖον* A.B. [p] *τὰ* A.B.

ἐνδοξότατον γὰρ καὶ μάλιστα ἀληθὲς [q] τὸ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.

8 Τὸ δὲ φυσιογνωμονεῖν δυνατόν ἐστιν, εἴ τις δίδωσιν ἅμα μεταβάλλειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ὅσα [r] φυσικά ἐστι παθήματα· μαθὼν γὰρ [s] ἴσως μουσικὴν μεταβέβληκέ τι τὴν ψυχήν, ἀλλ' οὐ τῶν φύσει ἡμῖν ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθος, ἀλλ' οἷον ὀργαὶ καὶ ἐπιθυμίαι τῶν φύσει κινήσεων. Εἰ δὴ τοῦτό τε δοθείη καὶ ἓν ἑνὸς σημεῖον εἶναι, καὶ [t] δυναίμεθα λαμβάνειν τὸ ἴδιον ἑκάστου γένους πάθος καὶ σημεῖον, [v] δυνησόμεθα φυ-
9 σιογνωμονεῖν. Εἰ γάρ ἐστιν ἰδίᾳ τινὶ γένει ὑπάρχον ἀτόμῳ πάθος, οἷον τοῖς λέουσιν [w] ἀνδρεία, ἀνάγκη καὶ σημεῖον εἶναί τι· συμπάσχειν γὰρ ἀλλήλοις ὑπόκειται. Καὶ ἔστω τοῦτο τὸ μεγάλα τὰ ἀκρωτήρια ἔχειν· ὃ καὶ ἄλλοις ὑπάρχειν γένεσι μὴ ὅλοις ἐνδέχεται. Τὸ γὰρ σημεῖον οὕτως ἴδιόν ἐστιν, ὅτι ὅλου γένους ἴδιόν ἐστι [x] τὸ πάθος, καὶ οὐ μόνου ἴδιον, ὥσπερ εἰώθαμεν λέγειν. Ὑπάρξει δὴ καὶ [y] ἐν ἄλλῳ γένει [z] ταὐτό, καὶ ἔσται ἀνδρεῖος ὁ ἄνθρωπος καὶ ἄλλο τι ζῷον.
10 Ἕξει ἄρα τὸ σημεῖον· ἓν γὰρ ἑνὸς ἦν. Εἰ τοίνυν ταῦτ' ἐστί, καὶ δυνησόμεθα τοιαῦτα σημεῖα συλλέξαι ἐπὶ τούτων τῶν ζῴων [a] ἃ μόνον ἓν πάθος ἔχει τι ἴδιον, ἕκαστον δ' ἔχει σημεῖον, ἐπείπερ ἓν ἔχειν ἀνάγκη, δυνησόμεθα φυσιογνωμονεῖν. Εἰ δὲ δύο ἔχει ἴδια ὅλον τὸ γένος, οἷον ὁ λέων ἀνδρεῖον καὶ μεταδοτικόν, πῶς γνωσόμεθα πότερον ποτέρου σημεῖον τῶν ἰδίᾳ ἀκολουθούντων σημείων; ἢ [b] εἰ ἄλλῳ [c] μὴ ὅλῳ τινὶ ἄμφω, καὶ ἐν οἷς μὴ ὅλοις ἑκάτερον, ὅταν τὸ μὲν ἔχῃ τὸ δὲ μή· [d] εἰ γὰρ ἀνδρεῖος μὲν ἐλευθέριος δὲ μή, ἔχει δὲ τῶν δύο τοδί, δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ λέοντος [e] τοῦτο σημεῖον τῆς ἀν-
11 δρείας. Ἔστι δὴ τὸ φυσιογνωμονεῖν [f] τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι τὸ μέσον τῷ μὲν πρώτῳ ἄκρῳ ἀντιστρέφειν, τοῦ δὲ τρίτου ὑπερτείνειν καὶ μὴ ἀντιστρέφειν, οἷον ἀνδρεία τὸ

[q] τὸ om. B. [r] ἐστὶ φυσικὰ C. [s] ἴσως τις μουσικὴν C. [t] δυνάμεθα B. [v] δυνησόμεθα καὶ φυσιογνωμονεῖν C. [w] ἀνδρία C. [x] τὸ om. A.B. [y] ἐν om. C. [z] τοῦτο C. [a] ἃ καὶ μόνον C. [b] εἴτε A.B. [c] τινὶ μὴ ὅλῳ C. [d] εἰ—δὲ μή om. B. [e] σημεῖον τοῦτο ἀνδρίας ἐστίν. Ἔστι C. [f] τῶν] τὸ C.

Α, τὰ ἀκρωτήρια μεγάλα ἐφ' οὗ Β, τὸ δὲ Γ λέων. ⁺Ωι δὴ τὸ Γ, τὸ Β παντί, ἀλλὰ καὶ [g] ἄλλοις. ⁺Ωι δὲ τὸ Β, τὸ Α παντὶ καὶ οὐ πλείοσιν, ἀλλ' ἀντιστρέφει· εἰ δὲ μή, οὐκ ἔσται ἓν ἑνὸς σημεῖον.

[g] ἄλλοις] ἄλλας A.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ [a]ΥΣΤΕΡΩΝ Α.

ΠΑΣΑ διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις διανοητικὴ ἐκ προϋ-
παρχούσης γίνεται γνώσεως. Φανερὸν δὲ τοῦτο θεωροῦσιν
ἐπὶ πασῶν· αἵ τε γὰρ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν διὰ τού-
του τοῦ τρόπου παραγίνονται καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη τεχνῶν.
2 Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς λόγους οἵ τε διὰ συλλογισμῶν καὶ
οἱ δι' ἐπαγωγῆς· ἀμφότεροι γὰρ διὰ προγινωσκομένων ποι-
οῦνται τὴν διδασκαλίαν, οἱ μὲν λαμβάνοντες ὡς παρὰ ξυνιέν-
των, οἱ δὲ δεικνύντες τὸ καθόλου διὰ τοῦ δῆλον εἶναι τὸ καθ'
ἕκαστον. [b] Ὡς δ' αὔτως καὶ οἱ ῥητορικοὶ συμπείθουσιν· ἢ
γὰρ διὰ παραδειγμάτων, ὅ ἐστιν ἐπαγωγή, ἢ δι' ἐνθυμημά-
3 των, [c] ὅπερ ἐστὶ συλλογισμός. Διχῶς δ' ἀναγκαῖον προγι-
νώσκειν· τὰ μὲν γάρ, ὅτι ἔστι, προϋπολαμβάνειν ἀναγκαῖον,
τὰ δέ, τί τὸ λεγόμενόν ἐστι, [d] ξυνιέναι δεῖ, τὰ δ' ἄμφω, οἷον
ὅτι [e] μὲν ἅπαν ἢ φῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἀληθές, ὅτι ἔστι, τὸ δὲ
τρίγωνον, ὅτι τοδὶ σημαίνει, τὴν δὲ μονάδα ἄμφω, καὶ τί ση-
μαίνει καὶ ὅτι ἔστιν· οὐ γὰρ ὁμοίως τούτων ἕκαστον δῆλον
4 ἡμῖν. Ἔστι δὲ γνωρίζειν τὰ μὲν [f] πρότερον γνωρίζοντα,
τῶν δὲ καὶ ἅμα λαμβάνοντα τὴν γνῶσιν, οἷον ὅσα τυγχάνει
ὄντα ὑπὸ τὸ καθόλου, ὧν ἔχει τὴν γνῶσιν. Ὅτι μὲν γὰρ
πᾶν τρίγωνον ἔχει δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, προῄδει· ὅτι δὲ τόδε
τὸ ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ τρίγωνόν ἐστιν, ἅμα ἐπαγόμενος ἐγνώ-
ρισεν. Ἐνίων γὰρ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ μάθησίς ἐστι, καὶ
οὐ διὰ τοῦ μέσου τὸ ἔσχατον γνωρίζεται, ὅσα ἤδη τῶν καθ'
5 ἕκαστα τυγχάνει ὄντα καὶ μὴ καθ' ὑποκειμένου τινός. Πρὶν
δ' ἐπαχθῆναι ἢ λαβεῖν συλλογισμὸν τρόπον μέν τινα ἴσως

[a] ὑστέρων ἢ δευτέρων a C. [b] ὡσαύτως B, ὡσαύτως δὲ C. [c] ὅπερ] ὃ C. [d] συνιέναι C. [e] ἅπαν μὲν B. [f] πρότερα C.

φατέον ἐπίστασθαι, τρόπον δ' ἄλλον οὔ. Ὃ γὰρ μὴ ᾔδει εἰ ἔστιν ἁπλῶς, τοῦτο πῶς ᾔδει ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει ἁπλῶς; ἀλλὰ δῆλον ὡς ὡδὶ μὲν ἐπίσταται, [g] ὅτι καθόλου ἐπίσταται, ἁπλῶς δ' οὐκ ἐπίσταται. Εἰ δὲ μή, τὸ ἐν τῷ Μένωνι ἀπό-
ρημα συμβήσεται· ἢ γὰρ οὐδὲν μαθήσεται ἢ ἃ οἶδεν. Οὐ 6
γὰρ δή, ὥς γέ τινες ἐγχειροῦσι λύειν, λεκτέον. Ἆρ' οἶδας ἅπασαν δυάδα ὅτι ἀρτία ἢ οὔ; φήσαντος δὲ προήνεγκάν τινα δυάδα ἣν οὐκ ᾤετ' εἶναι, ὥστ' οὐδ' ἀρτίαν. Λύουσι γὰρ οὐ φάσκοντες εἰδέναι πᾶσαν δυάδα ἀρτίαν οὖσαν, ἀλλ' ἣν
ἴσασιν ὅτι δυάς. Καίτοι ἴσασι μὲν οὗπερ τὴν ἀπόδειξιν 7
ἔχουσι καὶ οὗ ἔλαβον, ἔλαβον δ' οὐχὶ παντὸς οὗ ἂν εἰδῶσιν ὅτι τρίγωνον ἢ ὅτι ἀριθμός, ἀλλ' ἁπλῶς κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ καὶ τριγώνου· οὐδεμία γὰρ πρότασις λαμβάνεται τοιαύτη, ὅτι ὃν σὺ οἶδας ἀριθμὸν ἢ ὃ σὺ οἶδας εὐθύγραμμον, ἀλλὰ κατὰ παντός. Ἀλλ' οὐδέν (οἶμαι) κωλύει, ὃ μανθάνει, ἔστιν ὡς ἐπίστασθαι, ἔστι δ' ὡς ἀγνοεῖν· ἄτοπον γὰρ οὐκ εἰ οἶδέ πως ὃ μανθάνει, ἀλλ' εἰ ὡδί, οἷον ᾗ μανθάνει καὶ ὥς.

Ἐπίστασθαι δὲ οἰόμεθ' ἕκαστον ἁπλῶς, ἀλλὰ μὴ τὸν σο- 2
φιστικὸν τρόπον τὸν κατὰ συμβεβηκός, ὅταν τήν τ' αἰτίαν οἰώμεθα γινώσκειν δι' ἣν τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ὅτι ἐκείνου αἰτία ἐστί, καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτ' ἄλλως ἔχειν. Δῆλον τοίνυν ὅτι τοιοῦτόν [h] τι τὸ ἐπίστασθαί ἐστι· καὶ γὰρ οἱ μὴ ἐπιστάμενοι καὶ οἱ ἐπιστάμενοι οἱ μὲν οἴονται [i] αὐτοὶ οὕτως ἔχειν, οἱ δ' ἐπιστάμενοι καὶ ἔχουσιν, ὥστε οὗ ἁπλῶς ἐστὶν ἐπιστήμη, τοῦτ' ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν. Εἰ μὲν οὖν καὶ ἕτε- 2
ρός ἐστι τοῦ ἐπίστασθαι τρόπος, ὕστερον ἐροῦμεν, φαμὲν δὲ καὶ δι' ἀποδείξεως εἰδέναι. Ἀπόδειξιν δὲ λέγω συλλογισμὸν ἐπιστημονικόν. Ἐπιστημονικὸν δὲ λέγω καθ' ὃν τῷ ἔχειν αὐτὸν ἐπιστάμεθα. Εἰ τοίνυν ἐστὶ τὸ ἐπίστασθαι οἷον [k] ἔθεμεν, ἀνάγκη καὶ τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην ἐξ ἀληθῶν τ' εἶναι [l] καὶ πρώτων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων καὶ αἰτίων τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ ἔσονται καὶ

[g] ὅτι τὸ καθόλου C. [h] τι om. C. [i] αὐτὸ C. [k] ἐθέμεθα C.
[l] καὶ alterum om. C.

3 αἱ ἀρχαὶ οἰκεῖαι τοῦ δεικνυμένου. Συλλογισμὸς μὲν γὰρ
ἔσται καὶ ἄνευ τούτων, ἀπόδειξις δ' οὐκ ἔσται· οὐ [m] γὰρ
ποιήσει ἐπιστήμην. Ἀληθῆ μὲν οὖν [n] δεῖ εἶναι, ὅτι οὐκ ἔστι
τὸ μὴ ὂν ἐπίστασθαι, οἷον ὅτι ἡ διάμετρος σύμμετρος. Ἐκ
πρώτων δ' ἀναποδείκτων, ὅτι οὐκ ἐπιστήσεται μὴ ἔχων ἀπό-
δειξιν αὐτῶν· τὸ γὰρ ἐπίστασθαι ὧν ἀπόδειξίς ἐστι μὴ κατὰ
4 συμβεβηκός, τὸ ἔχειν ἀπόδειξίν ἐστιν. Αἴτιά τε καὶ γνωρι-
μώτερα [o] δεῖ εἶναι καὶ πρότερα, αἴτια μὲν ὅτι τότε ἐπιστά-
μεθα ὅταν τὴν αἰτίαν εἰδῶμεν, καὶ πρότερα, εἴπερ αἴτια, καὶ
προγινωσκόμενα οὐ μόνον τὸν ἕτερον τρόπον τῷ ξυνιέναι,
ἀλλὰ καὶ τῷ εἰδέναι ὅτι ἔστιν. Πρότερα δ' ἐστὶ καὶ γνωρι-
μώτερα διχῶς· οὐ γὰρ ταὐτὸν πρότερον τῇ φύσει καὶ πρὸς
ἡμᾶς πρότερον, οὐδὲ γνωριμώτερον καὶ ἡμῖν γνωριμώτερον.
5 Λέγω δὲ πρὸς ἡμᾶς μὲν πρότερα καὶ γνωριμώτερα τὰ ἐγγύ-
τερον τῆς αἰσθήσεως, ἁπλῶς δὲ πρότερα καὶ γνωριμώτερα
τὰ πορρώτερον. Ἔστι δὲ πορρωτάτω μὲν τὰ καθόλου μά-
λιστα, ἐγγυτάτω δὲ τὰ καθ' ἕκαστα· καὶ ἀντίκειται ταῦτ'
ἀλλήλοις. Ἐκ πρώτων δ' ἐστὶ τὸ ἐξ ἀρχῶν οἰκείων· [p] ταὐτὸ
γὰρ λέγω πρῶτον καὶ ἀρχήν. Ἀρχὴ δ' ἐστὶν ἀποδείξεως
πρότασις ἄμεσος, ἄμεσος δὲ ἧς μή ἐστιν ἄλλη προτέρα.
6 Πρότασις δ' ἐστὶν ἀποφάνσεως τὸ ἕτερον μόριον, ἓν καθ'
ἑνός, διαλεκτικὴ μὲν ἡ ὁμοίως λαμβάνουσα ὁποτερονοῦν, ἀπο-
δεικτικὴ δὲ ἡ ὡρισμένως θάτερον, ὅτι ἀληθές. Ἀπόφανσις
δὲ ἀντιφάσεως ὁποτερονοῦν μόριον. Ἀντίφασις δὲ ἀντίθεσις
ἧς οὐκ [q] ἔστι μεταξὺ καθ' αὑτήν. Μόριον δ' ἀντιφάσεως τὸ
μὲν τὶ κατά τινος κατάφασις, τὸ δὲ τὶ ἀπό τινος ἀπόφασις.
7 Ἀμέσου δ' ἀρχῆς συλλογιστικῆς θέσιν μὲν λέγω ἣν μὴ ἔστι
δεῖξαι, μηδ' ἀνάγκη ἔχειν [r] τὸν μαθησόμενόν τι· ἣν δ' ἀνάγκη
ἔχειν τὸν ὁτιοῦν μαθησόμενον, ἀξίωμα· ἔστι γὰρ ἔνια [s] τοι-
αῦτα· τοῦτο γὰρ μάλιστ' ἐπὶ τοῖς τοιούτοις εἰώθαμεν [t] ὄνομα

[m] γὰρ ἔστι C. [n] δεῖ εἶναι corr. A. [o] δεῖ εἶναι καὶ πρότερα corr. B, ubi locus paucioribus. [p] ταυτὸν δέ ἐστι πρῶτον C. [q] ἔστι τι μεταξὺ καθ' ἑαυτήν. Μόρια C. [r] τὸν ὁτιοῦν μαθησόμενον C. [s] ταῦτα C. [t] ὄνομα om. C.

λέγειν. Θέσεως δ' ἡ μὲν ὁποτερονοῦν τῶν μορίων τῆς ἀποφάνσεως λαμβάνουσα, οἷον λέγω τὸ εἶναί τι ἢ [v] τὸ μὴ εἶναί τι, ὑπόθεσις, ἡ δ' ἄνευ τούτου ὁρισμός. Ὁ γὰρ ὁρισμὸς θέσις [w] μέν ἐστι· τίθεται γὰρ ὁ ἀριθμητικὸς μονάδα τὸ ἀδιαίρετον εἶναι κατὰ τὸ ποσόν· ὑπόθεσις δ' οὐκ ἔστι· τὸ γὰρ τί ἐστι μονὰς καὶ τὸ εἶναι μονάδα οὐ ταὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ δεῖ πιστεύειν τε καὶ εἰδέναι τὸ πρᾶγμα τῷ τοι- 8
οῦτον ἔχειν συλλογισμὸν ὃν καλοῦμεν ἀπόδειξιν, ἔστι δ' οὗτος τῷ τάδ' εἶναι ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός, ἀνάγκη μὴ μόνον προγινώσκειν τὰ πρῶτα, ἢ πάντα ἢ ἔνια, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον· ἀεὶ γὰρ δι' ὃ ὑπάρχει ἕκαστον, ἐκεῖνο μᾶλλον ὑπάρχει, οἷον δι' ὃ φιλοῦμεν, ἐκεῖνο φίλον μᾶλλον. Ὥστ' [x] εἴπερ ἴσμεν διὰ τὰ πρῶτα καὶ πιστεύομεν, [y] κἀκεῖνα ἴσμεν τε καὶ πιστεύομεν μᾶλλον, ὅτι δι' ἐκεῖνα καὶ τὰ [z] ὕστερον. Οὐχ οἷόν τε 9
δὲ [a] πιστεύειν μᾶλλον ὧν οἶδεν, ἃ μὴ τυγχάνει μήτε εἰδὼς μήτε βέλτιον διακείμενος ἢ εἰ ἐτύγχανεν εἰδώς. Συμβήσεται δὲ τοῦτο, εἰ μή τις προγνώσεται τῶν [b] δι' ἀπόδειξιν πιστευόντων· μᾶλλον γὰρ ἀνάγκη πιστεύειν ταῖς ἀρχαῖς ἢ πάσαις ἢ τισὶ τοῦ συμπεράσματος. Τὸν δὲ μέλλοντα ἕξειν τὴν ἐπιστήμην τὴν δι' ἀποδείξεως οὐ μόνον δεῖ τὰς ἀρχὰς μᾶλλον γνωρίζειν καὶ μᾶλλον αὐταῖς πιστεύειν ἢ τῷ δεικνυμένῳ, ἀλλὰ μηδ' ἄλλο αὐτῷ πιστότερον εἶναι μηδὲ γνωριμώτερον τῶν ἀντικειμένων ταῖς ἀρχαῖς, ἐξ ὧν ἔσται συλλογισμὸς ὁ τῆς ἐναντίας ἀπάτης, εἴπερ δεῖ τὸν ἐπιστάμενον ἁπλῶς ἀμετάπειστον εἶναι.

Ἐνίοις μὲν οὖν διὰ τὸ δεῖν τὰ πρῶτα [c] ἐπίστασθαι οὐ δοκεῖ 3
ἐπιστήμη εἶναι, τοῖς δ' εἶναι μέν, πάντων μέντοι ἀποδείξεις εἶναι· ὧν οὐδέτερον οὔτ' ἀληθὲς οὔτ' ἀναγκαῖον. Οἱ μὲν γὰρ ὑποθέμενοι μὴ εἶναι [d] ὅλως ἐπίστασθαι, οὗτοι εἰς ἄπειρον ἀξιοῦσιν ἀνάγεσθαι ὡς οὐκ ἂν ἐπισταμένους τὰ ὕστερα διὰ τὰ πρότερα, ὧν μή [e] ἐστι πρῶτα, ὀρθῶς λέγοντες· ἀδύνατον

[v] τὸ post ἢ om. C. [w] μὲν om. C. [x] εἴπερ] εἰπεῖν A. [y] ἐκεῖνα C.
[z] ὕστερα C. [a] πιστεύομεν pr. A. [b] δι' om. B. [c] ἐπίστασθαι τὰ πρῶτα C. [d] ἄλλως A.B.C. [e] ἔσται C.

2 γὰρ τὰ ἄπειρα διελθεῖν. [f] Εἴ τε [g] ἵσταται καὶ εἰσὶν ἀρχαί,
ταύτας ἀγνώστους εἶναι ἀποδείξεώς γε μὴ οὔσης αὐτῶν, ὅπερ
φασὶν εἶναι τὸ ἐπίστασθαι μόνον· εἰ δὲ μὴ ἔστι τὰ πρῶτα
εἰδέναι, οὐδὲ τὰ ἐκ τούτων [h] εἶναι ἐπίστασθαι ἁπλῶς οὐδὲ
κυρίως, ἀλλ' ἐξ ὑποθέσεως, εἰ ἐκεῖνά ἐστιν. Οἱ δὲ περὶ μὲν
τοῦ ἐπίστασθαι ὁμολογοῦσι· δι' ἀποδείξεως γὰρ εἶναι μόνον·
ἀλλὰ πάντων εἶναι ἀπόδειξιν οὐδὲν κωλύειν· [i] ἐνδέχεσθαι γὰρ
κύκλῳ γίνεσθαι τὴν ἀπόδειξιν καὶ ἐξ ἀλλήλων. Ἡμεῖς δέ
φαμεν [k] οὔτε πᾶσαν ἐπιστήμην ἀποδεικτικὴν εἶναι, ἀλλὰ τὴν
3 τῶν ἀμέσων ἀναπόδεικτον. Καὶ τοῦθ' ὅτι ἀναγκαῖον, φανε-
ρόν· εἰ γὰρ ἀνάγκη μὲν ἐπίστασθαι τὰ πρότερα καὶ ἐξ ὧν ἡ
ἀπόδειξις, ἵσταται δέ ποτε [l] τὰ ἄμεσα, ταῦτ' ἀναπόδεικτα
ἀνάγκη εἶναι. Ταῦτά [m] τ' οὖν οὕτω λέγομεν, καὶ οὐ μόνον
ἐπιστήμην ἀλλὰ καὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης εἶναί τινά φαμεν, ᾗ
τοὺς ὅρους γνωρίζομεν. Κύκλῳ [n] δ' ὅτι ἀδύνατον ἀποδείκνυ-
σθαι ἁπλῶς, δῆλον, εἴπερ ἐκ προτέρων δεῖ τὴν ἀπόδειξιν εἶναι
καὶ γνωριμωτέρων· ἀδύνατον γάρ ἐστι τὰ αὐτὰ τῶν αὐτῶν
ἅμα πρότερα καὶ ὕστερα εἶναι, εἰ μὴ τὸν ἕτερον τρόπον, οἷον
τὰ μὲν πρὸς ἡμᾶς τὰ δ' ἁπλῶς, ὅνπερ τρόπον ἡ ἐπαγωγὴ
4 ποιεῖ γνώριμον. Εἰ δ' οὕτως, οὐκ ἂν εἴη τὸ ἁπλῶς εἰδέναι
καλῶς ὡρισμένον, ἀλλὰ διττόν· ἢ οὐχ ἁπλῶς ἡ ἑτέρα ἀπό-
δειξις γινομένη [o] ἐκ τῶν ἡμῖν γνωριμωτέρων. Συμβαίνει δὲ
τοῖς λέγουσι κύκλῳ τὴν ἀπόδειξιν εἶναι οὐ μόνον [p] τὸ νῦν εἰ-
ρημένον, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο λέγειν ἢ ὅτι τοῦτ' ἔστιν εἰ τοῦτ'
ἔστιν· οὕτω δὲ [q] πάντα ῥᾴδιον δεῖξαι. Δῆλον δ' ὅτι τοῦτο
συμβαίνει τριῶν ὅρων τεθέντων· τὸ μὲν γὰρ διὰ πολλῶν ἢ
δι' ὀλίγων ἀνακάμπτειν φάναι οὐδὲν διαφέρει, [r] δι' ὀλίγων δ'
5 ἢ δυοῖν. Ὅταν γὰρ τοῦ Α ὄντος ἐξ ἀνάγκης ᾖ τὸ Β, τούτου
δὲ τὸ Γ, τοῦ Α ὄντος ἔσται τὸ Γ. Εἰ δὴ τοῦ Α ὄντος
ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, τούτου δ' ὄντος τὸ Α (τοῦτο γὰρ ἦν τὸ

[f] εἰ δὲ C. [g] ἵστανται C, ϊστατατται A. [h] ἐπίστασθαι εἶναι B.
[i] ἐνδέχεται C. [k] οὐδὲ B. [l] τὰ ἄμεσά ποτε C. [m] τ' om. A.
[n] δ' ὅτι] το τι A.B, τὲ ὅτι C. [o] ἐκ] η ἐκ B.C. [p] τὸν B. [q] ῥάιδιον
πάντα C. [r] δι' om. C.

κύκλῳ), κείσθω τὸ Α, ἐφ' οὗ τὸ Γ. Τὸ οὖν [s] τοῦ Β ὄντος τὸ Α εἶναι λέγειν ἐστὶ [t] τὸ Γ [v] εἶναι λέγειν, τοῦτο δ' ὅτι τοῦ Α ὄντος τὸ Γ ἐστί· τὸ δὲ Γ τῷ Α τὸ αὐτό. Ὥστε συμβαίνει [w] λέγειν τοὺς κύκλῳ φάσκοντας εἶναι τὴν ἀπόδειξιν οὐδὲν ἕτερον πλὴν ὅτι τοῦ Α ὄντος τὸ Α ἐστίν. Οὕτω δὲ πάντα δεῖξαι ῥᾴδιον. Οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο δυνατόν, πλὴν ἐπὶ 6
τούτων ὅσα ἀλλήλοις ἕπεται, ὥσπερ τὰ ἴδια. Ἑνὸς μὲν οὖν κειμένου δέδεικται ὅτι οὐδέποτ' ἀνάγκη τι εἶναι ἕτερον (λέγω δ' ἑνός, ὅτι οὔτε ὅρου ἑνὸς οὔτε θέσεως μιᾶς τεθείσης), ἐκ δύο δὲ θέσεων πρώτων καὶ ἐλαχίστων ἐνδέχεται, εἴπερ καὶ συλλογίσασθαι. Ἐὰν μὲν οὖν τό τε Α τῷ Β καὶ τῷ Γ ἕπηται, καὶ ταῦτ' ἀλλήλοις [x] καὶ τῷ Α, οὕτω μὲν ἐνδέχεται ἐξ ἀλλήλων δεικνύναι πάντα τὰ αἰτηθέντα ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, ὡς δέδεικται ἐν τοῖς περὶ συλλογισμοῦ. Δέδεικται 7
δὲ καὶ [y] ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις σχήμασιν ἢ οὐ γίνεται συλλογισμὸς ἢ οὐ περὶ τῶν ληφθέντων. Τὰ δὲ μὴ ἀντικατηγορούμενα οὐδαμῶς ἔστι δεῖξαι κύκλῳ. Ὥστ' ἐπειδὴ ὀλίγα [z] τοιαῦτα ἐν ταῖς ἀποδείξεσι, φανερὸν ὅτι κενόν τε καὶ ἀδύνατον τὸ λέγειν ἐξ ἀλλήλων εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ διὰ τοῦτο πάντων [a] ἐνδέχεσθαι εἶναι ἀπόδειξιν.

Ἐπεὶ δ' ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν οὗ ἐστὶν ἐπιστήμη ἁπλῶς, 4
ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὸ ἐπιστητὸν τὸ κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην. Ἀποδεικτικὴ δ' ἐστὶν ἣν ἔχομεν τῷ ἔχειν ἀπόδειξιν· ἐξ ἀναγκαίων ἄρα συλλογισμός ἐστιν ἡ ἀπόδειξις. Ληπτέον ἄρα ἐκ τίνων καὶ ποίων αἱ ἀποδείξεις εἰσίν. Πρῶτον δὲ διορίσωμεν τί λέγομεν τὸ κατὰ παντὸς καὶ τί τὸ καθ' αὑτὸ καὶ τί τὸ καθόλου.

Κατὰ παντὸς μὲν οὖν τοῦτο λέγω ὃ ἂν ᾖ μὴ ἐπὶ τινὸς μὲν 2
τινὸς δὲ μή, μηδὲ ποτὲ μὲν ποτὲ δὲ μή, οἷον εἰ κατὰ παντὸς ἀνθρώπου ζῷον, εἰ ἀληθὲς τόνδ' εἰπεῖν ἄνθρωπον, ἀληθὲς καὶ ζῷον, καὶ εἰ νῦν θάτερον, καὶ θάτερον, καὶ εἰ ἐν πάσῃ γραμμῇ

[s] τοῦ om. A. [t] τὸ τὸ γ A. et corr. C. [v] εἶναι om. A.B. [w] λέγειν post ἕτερον C. [x] καὶ τῷ A om. pr. C. [y] ὅτι καὶ B. [z] τοιαῦτα ὀλίγα C. [a] ἐνδέχεται B.C.

στιγμή, ὡσαύτως. Σημεῖον δέ· καὶ γὰρ τὰς ἐνστάσεις οὕτω
φέρομεν ὡς κατὰ παντὸς [b] ἐρωτώμενοι, ἢ εἰ ἐπί τινι μή, ἢ εἴ
3 ποτε μή. Καθ' αὑτὰ δ' ὅσα ὑπάρχει τε ἐν τῷ τί ἐστιν, οἷον
τριγώνῳ γραμμὴ καὶ γραμμῇ στιγμή (ἡ γὰρ οὐσία αὐτῶν
ἐκ τούτων ἐστί, καὶ ἐν τῷ λόγῳ τῷ λέγοντι τί ἐστιν ἐνυ-
πάρχει) καὶ ὅσοις τῶν ἐνυπαρχόντων αὐτοῖς αὐτὰ ἐν τῷ λόγῳ
[c] ἐνυπάρχουσι τῷ τί ἐστι δηλοῦντι, οἷον τὸ εὐθὺ ὑπάρχει
γραμμῇ καὶ τὸ περιφερές, καὶ τὸ περιττὸν καὶ ἄρτιον ἀρι-
θμῷ, καὶ τὸ πρῶτον καὶ σύνθετον καὶ ἰσόπλευρον καὶ ἑτερό-
μηκες· καὶ πᾶσι τούτοις ἐνυπάρχουσιν ἐν τῷ λόγῳ τῷ τί
ἐστι λέγοντι ἔνθα μὲν γραμμὴ ἔνθα δ' ἀριθμός. Ὁμοίως δὲ
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τὰ τοιαῦθ' ἑκάστοις καθ' αὑτὰ λέγω, ὅσα
δὲ μηδετέρως ὑπάρχει, συμβεβηκότα, οἷον τὸ μουσικὸν ἢ
4 λευκὸν τῷ ζῴῳ. Ἔτι ὃ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεται ἄλλου
τινός, οἷον [d] τὸ βαδίζον ἕτερόν τι ὂν βαδίζον ἐστὶ καὶ λευκόν,
ἡ δ' οὐσία, καὶ ὅσα τόδε τι σημαίνει, οὐχ ἕτερόν τι ὄντα
ἐστὶν ὅπερ ἐστίν. Τὰ μὲν δὴ μὴ καθ' ὑποκειμένου καθ' αὑτὰ
λέγω, τὰ δὲ καθ' ὑποκειμένου συμβεβηκότα. Ἔτι δ' ἄλλον
τρόπον τὸ μὲν δι' αὑτὸ ὑπάρχον ἑκάστῳ καθ' αὑτό, τὸ δὲ μὴ
δι' αὑτὸ συμβεβηκός, οἷον εἰ βαδίζοντος ἤστραψε, συμβεβη-
κός· οὐ γὰρ διὰ τὸ βαδίζειν ἤστραψεν, ἀλλὰ συνέβη, φαμέν,
5 τοῦτο. Εἰ δὲ δι' αὑτό, καθ' αὑτό, οἷον εἴ τι σφαττόμενον
ἀπέθανε καὶ κατὰ τὴν σφαγήν, ὅτι διὰ τὸ σφάττεσθαι, ἀλλ'
οὐ συνέβη σφαττόμενον ἀποθανεῖν. Τὰ ἄρα λεγόμενα ἐπὶ
τῶν ἁπλῶς ἐπιστητῶν καθ' αὑτὰ οὕτως ὡς ἐνυπάρχειν τοῖς
κατηγορουμένοις ἢ ἐνυπάρχεσθαι δι' αὑτά τέ ἐστι καὶ ἐξ
ἀνάγκης. Οὐ γὰρ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν ἢ ἁπλῶς ἢ τὰ ἀν-
τικείμενα, οἷον γραμμῇ τὸ εὐθὺ ἢ τὸ καμπύλον καὶ ἀριθμῷ
τὸ περιττὸν ἢ τὸ ἄρτιον. Ἔστι γὰρ τὸ ἐναντίον ἢ στέ-
ρησις ἢ ἀντίφασις ἐν τῷ αὐτῷ γένει, οἷον ἄρτιον τὸ μὴ πε-
ριττὸν ἐν ἀριθμοῖς ᾗ ἕπεται. Ὥστ' εἰ ἀνάγκη φάναι ἢ ἀπο-
φάναι, ἀνάγκη καὶ τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχειν.

[b] ἐρωτωμένου A.B. [c] ὑπάρχουσι C. [d] τὸ βαδίζειν B.

Τὸ μὲν οὖν κατὰ παντὸς καὶ καθ' αὑτὸ διωρίσθω τὸν 6
τρόπον τοῦτον· καθόλου δὲ λέγω ὃ ἂν κατὰ παντός τε ὑπάρχῃ καὶ καθ' αὑτὸ καὶ ᾗ αὐτό. Φανερὸν ἄρα ὅτι ὅσα καθόλου, ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν. Τὸ καθ' αὑτὸ δὲ καὶ ᾗ αὐτὸ ταὐτόν, οἷον καθ' [e] αὑτὴν [f] τῇ γραμμῇ ὑπάρχει στιγμὴ καὶ τὸ εὐθύ· καὶ γὰρ ᾗ γραμμή. Καὶ τῷ τριγώνῳ ᾗ τρίγωνον δύο ὀρθαί· καὶ γὰρ καθ' αὑτὸ τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς ἴσον. Τὸ καθόλου δὲ ὑπάρχει τότε, ὅταν 7
ἐπὶ τοῦ τυχόντος καὶ πρώτου δεικνύηται. Οἷον τὸ δύο ὀρθὰς ἔχειν [g] οὔτε τῷ σχήματί ἐστι καθόλου· καίτοι ἔστι δεῖξαι κατὰ σχήματος ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει, ἀλλ' οὐ τοῦ τυχόντος σχήματος· οὐδὲ χρῆται τῷ τυχόντι σχήματι [h] ὁ δεικνύς· τὸ γὰρ τετράγωνον σχῆμα μέν, οὐκ ἔχει δὲ δύο [i] ὀρθαῖς ἴσας. Τὸ δ' ἰσοσκελὲς ἔχει μὲν τὸ τυχὸν δύο ὀρθαῖς ἴσας, ἀλλ' οὐ πρῶτον, ἀλλὰ τὸ τρίγωνον πρότερον. Ὃ τοίνυν τὸ τυχὸν πρῶτον δείκνυται δύο ὀρθὰς ἔχον ἢ ὁτιοῦν ἄλλο, τούτῳ πρώτῳ ὑπάρχει καθόλου, καὶ ἡ ἀπόδειξις καθ' αὑτὸ τούτου καθόλου ἐστί, τῶν δ' ἄλλων τρόπον τινὰ οὐ καθ' αὑτό· οὐδὲ τοῦ ἰσοσκελοῦς οὐκ ἔστι καθόλου ἀλλ' ἐπὶ πλέον.

Δεῖ δὲ μὴ λανθάνειν ὅτι πολλάκις συμβαίνει διαμαρτάνειν 5
καὶ μὴ ὑπάρχειν τὸ δεικνύμενον πρῶτον καθόλου, ᾗ δοκεῖ δείκνυσθαι καθόλου πρῶτον. Ἀπατώμεθα δὲ ταύτην τὴν ἀπάτην, ὅταν ἢ [k] μηδὲν ᾖ λαβεῖν ἀνώτερον παρὰ τὸ καθ' ἕκαστον [l] ἢ τὰ καθ' ἕκαστα, ἢ ᾖ μέν. Ἀλλ' ἀνώνυμον ᾖ ἐπὶ διαφόροις εἴδει πράγμασιν, ἢ [m] τυγχάνῃ ὂν ὡς ἐν μέρει ὅλον ἐφ' ᾧ δείκνυται· τοῖς γὰρ ἐν μέρει ὑπάρξει μὲν ἡ ἀπόδειξις, καὶ ἔσται κατὰ παντός, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔσται τούτου πρώτου καθόλου ἡ ἀπόδειξις. Λέγω δὲ τούτου πρώτου, ᾗ τοῦτο, ἀπόδειξιν, ὅταν ᾖ πρώτου καθόλου. Εἰ οὖν τις δείξειεν ὅτι 2
αἱ ὀρθαὶ οὐ συμπίπτουσι, δόξειεν ἂν τούτου εἶναι ἡ ἀπόδειξις διὰ τὸ ἐπὶ πασῶν εἶναι τῶν ὀρθῶν. Οὐκ ἔστι δέ, εἴπερ μὴ

[e] αὑτῇ B. et pr. C. [f] τὴν γραμμὴν pr. C. [g] οὔτε] ὅτε A. [h] ὁ om. B.C. [i] ὀρθὰς B. [k] μηθὲν C. [l] ἢ τὰ καθ' ἕκαστα om. C. [m] τυγχάνει B.

ὅτι ὡδὶ ἴσαι [n] γίνεται τοῦτο, ἀλλ' ᾗ ὁπωσοῦν ἴσαι. Καὶ εἰ
τρίγωνον μὴ [o] ἦν ἄλλο ἢ ἰσοσκελές, ᾗ ἰσοσκελὲς ἂν ἐδόκει
3 ὑπάρχειν. Καὶ τὸ ἀνάλογον ὅτι ἐναλλάξ, ᾗ ἀριθμοὶ καὶ ᾗ
γραμμαὶ καὶ ᾗ στερεὰ καὶ ᾗ χρόνοι, [p] ὥσπερ ἐδείκνυτό ποτε
χωρίς, ἐνδεχόμενόν γε κατὰ πάντων μιᾷ ἀποδείξει δειχθῆναι·
ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶναι ὠνομασμένον τι πάντα [q] ταῦτα ἕν,
ἀριθμοί μήκη χρόνος στερεά, καὶ εἴδει διαφέρειν ἀλλήλων,
4 χωρὶς ἐλαμβάνετο. Νῦν δὲ καθόλου δείκνυται· οὐ γὰρ ᾗ
γραμμαὶ ἢ ᾗ ἀριθμοὶ ὑπῆρχεν, ἀλλ' ᾗ τοδί, ὃ καθόλου ὑπο-
τίθενται ὑπάρχειν. Διὰ τοῦτο οὐδ' ἄν τις δείξῃ καθ' ἕκαστον
τὸ τρίγωνον [r] ἀποδείξει ἢ μιᾷ ἢ ἑτέρᾳ ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει
ἕκαστον, τὸ ἰσόπλευρον χωρὶς καὶ τὸ [s] σκαληνὲς καὶ τὸ ἰσο-
σκελές, οὔπω οἶδε τὸ τρίγωνον ὅτι δύο ὀρθαῖς, εἰ μὴ τὸν σο-
φιστικὸν τρόπον, οὐδὲ καθόλου τρίγωνον, οὐδ' εἰ μηδέν ἐστι
5 παρὰ ταῦτα τρίγωνον ἕτερον. Οὐ γὰρ ᾗ τρίγωνον οἶδεν,
οὐδὲ πᾶν τρίγωνον, ἀλλ' ἢ κατ' ἀριθμόν· κατ' εἶδος δ' οὐ
πᾶν, καὶ εἰ μηδέν ἐστιν ὃ οὐκ οἶδεν. Πότ' οὖν οὐκ οἶδε κα-
θόλου, καὶ πότ' οἶδεν ἁπλῶς; δῆλον δὴ ὅτι εἰ [t] ταὐτὸν ἦν
[v] τριγώνῳ εἶναι καὶ ἰσοπλεύρῳ ἢ ἑκάστῳ ἢ πᾶσιν. Εἰ δὲ μὴ
6 ταὐτὸν ἀλλ' ἕτερον, ὑπάρχει δ' ᾗ τρίγωνον, οὐκ οἶδεν. Πό-
τερον δ' ᾗ τρίγωνον ἢ [w] ᾗ ἰσοσκελές, ὑπάρχει; καὶ πότε
κατὰ τοῦθ' ὑπάρχει πρῶτον; καὶ καθόλου τίνος ἡ ἀπόδειξις;
δῆλον ὅτι ὅταν [x] ἀφαιρουμένων ὑπάρξῃ πρώτῳ. Οἷον τῷ
ἰσοσκελεῖ χαλκῷ τριγώνῳ ὑπάρξουσι δύο ὀρθαί, ἀλλὰ καὶ
τοῦ χαλκοῦν εἶναι ἀφαιρεθέντος καὶ τοῦ ἰσοσκελές. Ἀλλ'
οὐ τοῦ σχήματος ἢ πέρατος. Ἀλλ' οὐ πρώτων. Τίνος οὖν
πρώτου; εἰ δὴ τριγώνου, κατὰ τοῦτο ὑπάρχει καὶ τοῖς ἄλ-
λοις, καὶ [y] τούτου καθόλου ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις.

6 Εἰ οὖν ἐστὶν ἡ ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη ἐξ ἀναγκαίων ἀρχῶν (ὃ γὰρ ἐπίσταται, οὐ δυνατὸν ἄλλως ἔχειν), τὰ δὲ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα ἀναγκαῖα τοῖς πράγμασιν (ἃ μὲν γὰρ ἐν τῷ τί

[n] γίνονται pr. C. [o] ἦν] οὖν A. [p] ὥσπερ καὶ ἐδείκνυτο C. [q] ταῦτα πάντα C. [r] ἀποδείξει om. B. [s] σκαληνὸν B.C. [t] ταυτὸ B.C. [v] τρίγωνον B. [w] ᾗ om. B. [x] ἀφαιρουμένῳ C. [y] τούτου] τοῦ A.

ἐστιν ὑπάρχει· τοῖς δ' αὐτὰ ἐν τῷ τί ἐστιν ὑπάρχει κατηγορουμένοις αὐτῶν, ὧν θάτερον τῶν ἀντικειμένων ἀνάγκη [z] ὑπάρχειν), φανερὸν ὅτι ἐκ τοιούτων τινῶν ἂν εἴη ὁ ἀποδεικτικὸς συλλογισμός· ἅπαν γὰρ ἢ οὕτως ὑπάρχει ἢ κατὰ συμβεβηκός, τὰ δὲ συμβεβηκότα οὐκ ἀναγκαῖα.

Ἢ δὴ οὕτω [a] λεκτέον, ἢ ἀρχὴν θεμένοις ὅτι ἡ ἀπόδειξις 2
ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ εἰ ἀποδέδεικται, οὐχ οἷόν τ' ἄλλως ἔχειν· ἐξ ἀναγκαίων ἄρα δεῖ εἶναι τὸν συλλογισμόν. Ἐξ ἀληθῶν μὲν γὰρ ἔστι καὶ μὴ ἀποδεικνύντα συλλογίσασθαι, ἐξ ἀναγκαίων δ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἀποδεικνύντα· τοῦτο γὰρ ἤδη ἀποδείξεώς ἐστιν. Σημεῖον δ' ὅτι ἡ ἀπόδειξις ἐξ ἀναγκαίων, ὅτι καὶ τὰς ἐνστάσεις οὕτω φέρομεν πρὸς τοὺς οἰομένους ἀποδεικνύναι, ὅτι οὐκ ἀνάγκη, ἂν οἰώμεθα ἢ ὅλως ἐνδέχεσθαι ἄλλως ἢ ἕνεκά γε τοῦ λόγου. Δῆλον δ' ἐκ τούτων καὶ ὅτι 3
εὐήθεις οἱ λαμβάνειν οἰόμενοι καλῶς τὰς ἀρχάς, ἐὰν ἔνδοξος ᾖ ἡ πρότασις καὶ ἀληθής, οἷον οἱ σοφισταὶ ὅτι τὸ ἐπίστασθαι τὸ ἐπιστήμην ἔχειν. Οὐ γὰρ [b] τὸ ἔνδοξον ἢ μὴ ἀρχή ἐστιν, ἀλλὰ [b] τὸ πρῶτον τοῦ γένους περὶ ὃ δείκνυται· καὶ τἀληθὲς οὐ πᾶν οἰκεῖον. Ὅτι δ' ἐξ ἀναγκαίων εἶναι δεῖ τὸν συλλογισμόν, φανερὸν καὶ ἐκ τῶνδε. Εἰ γὰρ ὁ μὴ ἔχων 4
λόγον τοῦ διὰ τί οὔσης ἀποδείξεως οὐκ ἐπιστήμων, εἴη δ' ἂν ὥστε τὸ Α κατὰ τοῦ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τὸ μέσον, δι' οὗ ἀπεδείχθη, μὴ ἐξ ἀνάγκης, οὐκ οἶδε διότι. Οὐ γάρ ἐστι τοῦτο διὰ τὸ μέσον· τὸ μὲν γὰρ ἐνδέχεται μὴ εἶναι, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Ἔτι εἴ τις μὴ οἶδε νῦν ἔχων τὸν λόγον καὶ σωζόμενος, σωζομένου τοῦ πράγματος, μὴ ἐπιλελησμένος, [c] οὐδὲ πρότερον ᾔδει. Φθαρείη δ' ἂν τὸ μέσον, 5
εἰ μὴ ἀναγκαῖον. Ὥστε ἕξει μὲν τὸν λόγον [d] σωζόμενος σωζομένου τοῦ πράγματος, οὐκ οἶδε δέ. Οὐδ' ἄρα πρότερον ᾔδει. Εἰ δὲ μὴ ἔφθαρται, ἐνδέχεται [e] δὲ φθαρῆναι, τὸ συμβαῖνον ἂν [f] εἴη δυνατὸν καὶ ἐνδεχόμενον. Ἀλλ' ἔστιν ἀδύνατον οὕτως ἔχοντα εἰδέναι.

[z] ὑπάρχει A. [a] θετέον corr. C. [b] τῶι B. et pr. C. [c] οὐδὲ ἄρα πρότερον C. [d] σωζόμενον σ. B. [e] δὲ om. B. [f] εἴη καὶ δυνατὸν C.

6 Ὅταν μὲν οὖν τὸ συμπέρασμα ἐξ ἀνάγκης ᾖ, οὐδὲν κωλύει [g]τὸ μέσον μὴ ἀναγκαῖον εἶναι, δι' οὗ ἐδείχθη· ἔστι γὰρ τὸ ἀναγκαῖον καὶ μὴ ἐξ ἀναγκαίου συλλογίσασθαι, ὥσπερ καὶ ἀληθὲς μὴ ἐξ ἀληθῶν. Ὅταν δὲ τὸ μέσον ἐξ ἀνάγκης, [h]καὶ τὸ συμπέρασμα ἐξ ἀνάγκης, ὥσπερ καὶ ἐξ ἀληθῶν ἀληθὲς
7 ἀεί. Ἔστω γὰρ τὸ Α κατὰ τοῦ Β ἐξ ἀνάγκης, καὶ τοῦτο κατὰ τοῦ Γ· ἀναγκαῖον τοίνυν καὶ τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχειν. Ὅταν δὲ μὴ ἀναγκαῖον ᾖ τὸ συμπέρασμα, οὐδὲ τὸ μέσον ἀναγκαῖον οἷόν τ' εἶναι. Ἔστω γὰρ τὸ Α τῷ Γ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β, καὶ τοῦτο τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης· καὶ τὸ Α ἄρα τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει. Ἀλλ' οὐχ ὑπέ-
8 κειτο. Ἐπεὶ τοίνυν εἰ ἐπίσταται ἀποδεικτικῶς, δεῖ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, δῆλον ὅτι καὶ διὰ μέσου ἀναγκαίου δεῖ ἔχειν τὴν ἀπόδειξιν· ἢ οὐκ ἐπιστήσεται οὔτε διότι οὔτε ὅτι ἀνάγκη ἐκεῖνο εἶναι, ἀλλ' ἢ οἰήσεται οὐκ εἰδώς, ἐὰν ὑπολάβῃ ὡς ἀναγκαῖον τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἢ οὐδ' οἰήσεται ὁμοίως, ἐάν τε τὸ ὅτι εἰδῇ διὰ μέσων ἐάν τε τὸ διότι καὶ δι' ἀμέσων.

9 Τῶν δὲ συμβεβηκότων μὴ καθ' αὑτά, ὃν τρόπον διωρίσθη τὰ καθ' αὑτά, οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ἀποδεικτική. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης δεῖξαι τὸ συμπέρασμα· τὸ συμβεβηκὸς γὰρ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν· [i]περὶ τοιούτου γὰρ λέγω συμβεβηκότος. Καίτοι ἀπορήσειεν [k]ἄν τις [l]ἴσως τίνος ἕνεκα ταῦτα δεῖ ἐρωτᾶν περὶ τούτων, εἰ μὴ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα εἶναι· οὐδὲν γὰρ διαφέρει εἴ τις ἐρόμενος τὰ τυ-
10 χόντα εἶτα εἴπειεν τὸ συμπέρασμα. Δεῖ δ' ἐρωτᾶν οὐχ ὡς ἀναγκαῖον εἶναι διὰ τὰ ἠρωτημένα, ἀλλ' ὅτι λέγειν ἀνάγκη τῷ ἐκεῖνα λέγοντι, καὶ ἀληθῶς λέγειν, ἐὰν ἀληθῶς ᾖ ὑπάρχοντα.

11 Ἐπεὶ δ' ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει περὶ ἕκαστον γένος ὅσα καθ' αὑτὰ ὑπάρχει, καὶ ᾗ ἕκαστον, φανερὸν ὅτι περὶ τῶν καθ' αὑτὰ ὑπαρχόντων αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀποδείξεις καὶ ἐκ τῶν τοιούτων εἰσίν. Τὰ μὲν γὰρ συμβεβηκότα οὐκ ἀναγκαῖα,

[g] τὸν C. [h] καὶ ante τὸ om. A. [i] περὶ τοῦ τοιούτου B.C. [k] ἄν τις om. C. [l] ἴσως ὡς τίνος B.

ὥστ' οὐκ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα εἰδέναι διότι ὑπάρχει, οὐδ'
εἰ ἀεὶ εἴη, μὴ καθ' αὑτὸ δέ, οἷον οἱ διὰ σημείων συλλογισμοί.
Τὸ γὰρ καθ' αὑτὸ οὐ καθ' αὑτὸ ἐπιστήσεται, οὐδὲ διότι. Τὸ
δὲ [m] διότι ἐπίστασθαι ἔστι τὸ διὰ τοῦ αἰτίου ἐπίστασθαι.
Δι' αὑτὸ ἄρα δεῖ καὶ τὸ μέσον τῷ τρίτῳ καὶ τὸ πρῶτον τῷ
μέσῳ ὑπάρχειν.

Οὐκ ἄρα ἔστιν ἐξ ἄλλου γένους μεταβάντα δεῖξαι, οἷον 7
τὸ γεωμετρικὸν ἀριθμητικῇ. Τρία γάρ ἐστι τὰ ἐν ταῖς
ἀποδείξεσιν, ἓν μὲν τὸ ἀποδεικνύμενον τὸ συμπέρασμα· τοῦ-
το δ' ἐστὶ τὸ ὑπάρχον γένει τινὶ καθ' αὑτό. Ἓν δὲ τὰ ἀξιώ-
ματα· ἀξιώματα δ' ἐστὶν ἐξ ὧν. Τρίτον τὸ γένος τὸ ὑπο-
κείμενον, οὗ τὰ πάθη καὶ τὰ καθ' αὑτὰ συμβεβηκότα δηλοῖ
ἡ ἀπόδειξις. Ἐξ ὧν μὲν οὖν ἡ ἀπόδειξις, ἐνδέχεται τὰ αὐτὰ 2
εἶναι· ὧν δὲ τὸ γένος ἕτερον, ὥσπερ ἀριθμητικῆς καὶ γεω-
μετρίας, οὐκ ἔστι τὴν ἀριθμητικὴν ἀπόδειξιν ἐφαρμόσαι ἐπὶ
τὰ τοῖς μεγέθεσι συμβεβηκότα, εἰ μὴ τὰ μεγέθη ἀριθμοί
εἰσι· τοῦτο δ' ὡς ἐνδέχεται ἐπί τινων, ὕστερον λεχθήσεται.
Ἡ δ' ἀριθμητικὴ ἀπόδειξις ἀεὶ ἔχει τὸ γένος περὶ ὃ ἡ ἀπό- 3
δειξις, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως. Ὥστ' ἢ ἁπλῶς ἀνάγκη τὸ αὐτὸ
εἶναι γένος ἢ πῇ, εἰ [n] μέλλει ἡ ἀπόδειξις μεταβαίνειν. Ἄλλως
δ' ὅτι ἀδύνατον, δῆλον· ἐκ γὰρ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀνάγκη τὰ
ἄκρα καὶ τὰ μέσα εἶναι. Εἰ γὰρ μὴ καθ' αὑτά, συμβεβη- 4
κότα ἔσται. Διὰ τοῦτο τῇ γεωμετρίᾳ οὐκ ἔστι δεῖξαι ὅτι
τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη, ἀλλ' οὐδ' ὅτι οἱ δύο κύβοι κύβος·
οὐδ' ἄλλῃ ἐπιστήμῃ τὸ ἑτέρας, ἀλλ' ἢ ὅσα οὕτως ἔχει πρὸς
ἄλληλα ὥστ' εἶναι θάτερον ὑπὸ θάτερον, οἷον τὰ ὀπτικὰ
πρὸς γεωμετρίαν καὶ τὰ ἁρμονικὰ πρὸς ἀριθμητικήν. Οὐδ'
εἴ τι ὑπάρχει ταῖς γραμμαῖς μὴ ᾗ γραμμαὶ καὶ ᾗ ἐκ τῶν ἀρ-
χῶν τῶν ἰδίων, οἷον εἰ καλλίστη τῶν γραμμῶν ἡ εὐθεῖα ἢ εἰ
ἐναντίως ἔχει τῇ περιφερείᾳ· οὐ γὰρ ᾗ τὸ ἴδιον γένος αὐτῶν,
ὑπάρχει, ἀλλ' ᾗ κοινόν τι.

Φανερὸν δὲ καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ προτάσεις καθόλου ἐξ ὧν ὁ 8

[m] διότι ἐπιστήσασθαι A. [n] μέλλοι B.

συλλογισμός, ὅτι ἀνάγκη καὶ τὸ συμπέρασμα ἀΐδιον εἶναι τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως [o] καὶ τῆς ἁπλῶς εἰπεῖν ἀποδείξεως. οὐκ ἔστιν ἄρα ἀπόδειξις τῶν φθαρτῶν οὐδ' ἐπιστήμη ἁπλῶς, ἀλλ' οὕτως ὥσπερ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι οὐ καθόλου αὐτοῦ
2 ἐστὶν ἀλλὰ ποτὲ καὶ πώς. Ὅταν δ' ᾖ, ἀνάγκη τὴν ἑτέραν μὴ καθόλου εἶναι πρότασιν καὶ φθαρτήν, φθαρτὴν μὲν ὅτι καὶ τὸ συμπέρασμα οὔσης, μὴ καθόλου δὲ ὅτι [p] ᾧ μὲν ἔσται ᾧ δ' οὐκ ἔσται ἐφ' ὧν, ὥστ' οὐκ ἔστι συλλογίσασθαι καθό-
3 λου, ἀλλ' ὅτι νῦν. Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ περὶ ὁρισμούς, ἐπείπερ ἐστὶν ὁ ὁρισμὸς ἢ ἀρχὴ ἀποδείξεως ἢ ἀπόδειξις θέσει διαφέρουσα ἢ συμπέρασμά τι ἀποδείξεως. Αἱ δὲ τῶν πολλάκις γινομένων ἀποδείξεις καὶ ἐπιστῆμαι, οἷον σελήνης ἐκλείψεως, δῆλον ὅτι ᾗ [q] μὲν τοιαίδ' εἰσίν, ἀεί εἰσιν, ᾗ δ' οὐκ ἀεί, κατὰ μέρος εἰσίν. Ὥσπερ δ' ἡ ἔκλειψις, ὡσαύτως τοῖς ἄλλοις.

9 Ἐπεὶ δὲ φανερὸν ὅτι ἕκαστον ἀποδεῖξαι οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν ἑκάστου ἀρχῶν, ἂν τὸ δεικνύμενον ὑπάρχῃ ᾗ ἐκεῖνο, οὐκ ἔστι τὸ ἐπίστασθαι τοῦτο, ἂν ἐξ ἀληθῶν καὶ ἀναποδείκτων δειχθῇ καὶ ἀμέσων. Ἔστι γὰρ οὕτω δεῖξαι, [r] ὥσπερ Βρύσων τὸν τετραγωνισμόν. Κατὰ κοινόν τε γὰρ δεικνύουσιν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, ὃ καὶ ἑτέρῳ ὑπάρξει· διὸ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐφαρμόττουσιν οἱ λόγοι οὐ συγγενῶν. Οὐκοῦν οὐχ ᾗ ἐκεῖνο ἐπίσταται, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· οὐ γὰρ ἂν ἐφήρμοττεν ἡ ἀπόδειξις καὶ ἐπ' ἄλλο γένος.

2 Ἕκαστον δ' ἐπιστάμεθα μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅταν κατ' ἐκεῖνο γινώσκωμεν καθ' ὃ ὑπάρχει, ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐκείνου ᾗ ἐκεῖνο, οἷον τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν, ᾧ ὑπάρχει καθ' αὑτὸ τὸ εἰρημένον, ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν τούτου. Ὥστ' εἰ καθ' αὑτὸ [s] κἀκεῖνο ὑπάρχει ᾧ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ μέσον ἐν τῇ αὐτῇ συγγενείᾳ εἶναι. Εἰ δὲ μή, ἀλλ' ὡς τὰ ἁρμονικὰ δι'
3 ἀριθμητικῆς. Τὰ δὲ τοιαῦτα δείκνυται μὲν ὡσαύτως, διαφέ-

[o] καὶ τῆς—ἀποδείξεως om. pr. C. [p] τῷ—τῷ pr. C, τὸ—τὸ rc. [q] μέντοι οὐδ' A, μὲν τοιοῦδ' B. [r] ὥσπερ ὁ βρύσων C. [s] κακείνωι A.B.C.

ρει δέ· τὸ μὲν γὰρ ὅτι ἑτέρας ἐπιστήμης (τὸ γὰρ ὑποκείμενον γένος ἕτερον), τὸ δὲ διότι τῆς ἄνω, ἧς καθ' αὑτὰ τὰ πάθη ἐστίν. Ὥστε καὶ ἐκ τούτων φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι ἕκαστον ἁπλῶς, ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν ἑκάστου ἀρχῶν. Ἀλλὰ τούτων αἱ ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ κοινόν.

Εἰ δὲ φανερὸν τοῦτο, φανερὸν καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τὰς ἑκά- 4
στου ἰδίας ἀρχὰς ἀποδεῖξαι· ἔσονται γὰρ ἐκεῖναι ἁπάντων ἀρχαί, καὶ ἐπιστήμη ἡ ἐκείνων κυρία πάντων. Καὶ γὰρ ἐπίσταται μᾶλλον ὁ ἐκ τῶν ἀνώτερον αἰτίων εἰδώς· ἐκ τῶν προτέρων γὰρ οἶδεν, ὅταν ἐκ μὴ αἰτιατῶν εἰδῇ αἰτίων. Ὥστ' εἰ μᾶλλον οἶδε καὶ μάλιστα, κἂν ἐπιστήμη ἐκείνη εἴη καὶ μᾶλλον καὶ μάλιστα. Ἡ δ' ἀπόδειξις οὐκ ἐφαρμόττει ἐπ' ἄλλο γένος, ἀλλ' ἢ ὡς εἴρηται αἱ γεωμετρικαὶ ἐπὶ τὰς μηχανικὰς ἢ ὀπτικὰς καὶ αἱ ἀριθμητικαὶ ἐπὶ τὰς ἁρμονικάς.

Χαλεπὸν δ' ἐστὶ τὸ γνῶναι εἰ οἶδεν ἢ μή. [t] Χαλεπὸν γὰρ 5
τὸ γνῶναι εἰ ἐκ τῶν ἑκάστου ἀρχῶν ἴσμεν ἢ μή· ὅπερ ἐστὶ τὸ εἰδέναι. Οἰόμεθα δ', ἂν ἔχωμεν ἐξ ἀληθινῶν τινῶν συλλογισμὸν καὶ πρώτων, ἐπίστασθαι. Τὸ δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ συγγενῆ δεῖ εἶναι τοῖς πρώτοις.

Λέγω δ' ἀρχὰς ἐν ἑκάστῳ γένει ταύτας, ἃς ὅτι ἔστι μὴ 10
ἐνδέχεται δεῖξαι. Τί μὲν οὖν σημαίνει καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἐκ τούτων, λαμβάνεται· ὅτι δ' ἔστι, τὰς μὲν ἀρχὰς ἀνάγκη λαμβάνειν, τὰ δ' ἄλλα δεικνύναι, οἷον τί μονὰς ἢ τί τὸ εὐθὺ [v] καὶ τρίγωνον· εἶναι δὲ τὴν μονάδα λαβεῖν καὶ μέγεθος, τὰ δ' ἕτερα δεικνύναι.

Ἔστι δ' [w] ὧν χρῶνται ἐν ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις 2
τὰ μὲν ἴδια ἑκάστης ἐπιστήμης τὰ δὲ κοινά, κοινὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν, ἐπεὶ χρήσιμόν γε ὅσον ἐν τῷ ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην γένει. Ἴδια μὲν οἷον γραμμὴν εἶναι [x] τοιανδί, καὶ τὸ εὐθύ, κοινὰ δὲ οἷον [y] τὸ ἴσα ἀπὸ ἴσων ἂν ἀφέλῃ, ὅτι ἴσα τὰ λοιπά. Ἱκανὸν δ' ἕκαστον τούτων ὅσον ἐν τῷ γένει· ταὐτὸ γὰρ

[t] χαλεπὸν γὰρ τὸ γνῶναι om. C. [v] καὶ τί τρίγωνον C. [w] οἷς corr. C. [x] τοιάνδε C. [y] τὰ C.

ποιήσει, κἂν μὴ κατὰ πάντων λάβῃ ἀλλ' ἐπὶ μεγεθῶν μόνον, τῷ δ' ἀριθμητικῷ ἐπ' ἀριθμῶν.

3 Ἔστι δ' ἴδια μὲν καὶ ἃ λαμβάνεται εἶναι, περὶ ἃ ἡ ἐπιστήμη θεωρεῖ τὰ ὑπάρχοντα καθ' αὑτά, οἷον μονάδας ἡ ἀριθμητική, ἡ δὲ γεωμετρία σημεῖα καὶ γραμμάς. Ταῦτα γὰρ λαμβάνουσι τὸ εἶναι καὶ τοδὶ εἶναι. Τὰ δὲ τούτων πάθη καθ' αὑτά, τί μὲν σημαίνει ἕκαστον, λαμβάνουσιν, οἷον ἡ μὲν ἀριθμητικὴ τί περιττὸν ἢ ἄρτιον ἢ τετράγωνον ἢ κύβος, ἡ δὲ γεωμετρία τί τὸ ἄλογον ἢ τὸ κεκλάσθαι ἢ νεύειν, ὅτι δ' ἔστι, δεικνύουσι διά τε τῶν κοινῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποδεδει-
4 γμένων. Καὶ ἡ ἀστρολογία ὡσαύτως. Πᾶσα γὰρ ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη περὶ τρία ἐστίν, ὅσα τε εἶναι τίθεται (ταῦτα δ' ἐστὶ τὸ γένος, οὗ τῶν καθ' αὑτὰ παθημάτων ἐστὶ θεωρητική), καὶ τὰ κοινὰ λεγόμενα ἀξιώματα, ἐξ ὧν πρώτων ἀποδείκνυσι, καὶ τρίτον τὰ πάθη, ὧν τί σημαίνει ἕκαστον λαμ-
5 βάνει. Ἐνίας μέντοι ἐπιστήμας οὐδὲν κωλύει ἔνια τούτων παρορᾶν, οἷον τὸ γένος μὴ ὑποτίθεσθαι εἶναι, ἂν ᾖ φανερὸν ὅτι ἔστιν (οὐ γὰρ ὁμοίως δῆλον ὅτι ἀριθμός ἐστι καὶ ὅτι ψυχρὸν καὶ θερμόν), καὶ τὰ πάθη μὴ λαμβάνειν τί σημαίνει, ἂν ᾖ δῆλα· ὥσπερ οὐδὲ τὰ κοινὰ οὐ λαμβάνει τί σημαίνει τὸ ἴσα ἀπὸ ἴσων ἀφελεῖν, ὅτι γνώριμον. Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον τῇ γε φύσει τρία ταῦτά ἐστι, περὶ ὅ τε δείκνυσι καὶ ἃ δείκνυσι καὶ ἐξ ὧν.

6 Οὐκ ἔστι δ' ὑπόθεσις οὐδ' αἴτημα, ὃ ἀνάγκη εἶναι δι' αὑτὸ καὶ δοκεῖν ἀνάγκη. Οὐ γὰρ πρὸς τὸν ἔξω λόγον ἡ ἀπόδειξις, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπεὶ οὐδὲ συλλογισμός. Ἀεὶ γὰρ ἔστιν ἐνστῆναι πρὸς τὸν ἔξω λόγον, ἀλλὰ πρὸς
7 τὸν ἔσω λόγον οὐκ ἀεί. Ὅσα μὲν οὖν δεικτὰ ὄντα λαμβάνει αὐτὸς μὴ δείξας, ταῦτ', ἐὰν μὲν δοκοῦντα λαμβάνῃ τῷ μανθάνοντι, ὑποτίθεται, καὶ ἔστιν οὐχ ἁπλῶς ὑπόθεσις ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνον μόνον, ἂν δὲ ἢ μηδεμιᾶς ἐνούσης δόξης ἢ καὶ ἐναντίας [z] ἐνούσης λαμβάνῃ τὸ αὐτὸ αἰτεῖται. Καὶ τούτῳ

[z] ἐνούσης om. B.

διαφέρει ὑπόθεσις καὶ αἴτημα· ἔστι γὰρ αἴτημα τὸ ὑπεναντίον τοῦ μανθάνοντος τῇ δόξῃ, ἢ ὃ ἄν τις ἀποδεικτὸν ὂν λαμβάνῃ καὶ χρῆται μὴ δείξας.

Οἱ μὲν οὖν ὅροι οὐκ εἰσὶν ὑποθέσεις ([a]οὐδὲ γὰρ εἶναι ἢ μὴ 8
λέγονται), ἀλλ' ἐν ταῖς προτάσεσιν αἱ ὑποθέσεις. Τοὺς δ' ὅρους μόνον ξυνίεσθαι δεῖ· τοῦτο δ' οὐχ ὑπόθεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ ἀκούειν ὑπόθεσίν τις εἶναι φήσει. Ἀλλ' ὅσων ὄντων τῷ ἐκεῖνα εἶναι γίνεται τὸ συμπέρασμα. Οὐδ' ὁ γεωμέτρης ψευδῆ ὑποτίθεται, ὥσπερ τινὲς ἔφασαν, λέγοντες ὡς οὐ δεῖ τῷ ψεύδει χρῆσθαι, τὸν δὲ γεωμέτρην ψεύδεσθαι λέγοντα ποδιαίαν τὴν οὐ ποδιαίαν ἢ εὐθεῖαν τὴν γεγραμμένην οὐκ εὐθεῖαν οὖσαν. Ὁ δὲ γεωμέτρης οὐδὲν συμπεραίνεται τῷ τήνδε εἶναι γραμμήν, ἣν αὐτὸς ἔφθεγκται, ἀλλὰ τὰ διὰ τούτων δηλούμενα. Ἔτι τὸ αἴτημα καὶ ὑπόθεσις πᾶσα ἢ ὡς ὅλον ἢ ὡς ἐν μέρει, οἱ δ' ὅροι οὐδέτερον τούτων.

Εἴδη μὲν οὖν εἶναι ἢ ἕν τι παρὰ τὰ πολλὰ οὐκ ἀνάγκη, 11
εἰ ἀπόδειξις ἔσται, εἶναι μέντοι ἓν κατὰ πολλῶν ἀληθὲς εἰπεῖν ἀνάγκη· οὐ γὰρ ἔσται τὸ καθόλου, ἂν μὴ τοῦτο ᾖ· ἐὰν δὲ τὸ καθόλου μὴ ᾖ, τὸ μέσον οὐκ ἔσται, ὥστ' οὐδ' ἀπόδειξις. Δεῖ ἄρα τι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπὶ πλειόνων εἶναι μὴ ὁμώνυμον. Τὸ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα φάναι καὶ ἀποφάναι οὐδεμία λαμβάνει ἀπόδειξις, ἀλλ' ἢ ἐὰν δέῃ δεῖξαι καὶ τὸ συμπέρασμα οὕτως. Δείκνυται δὲ λαβοῦσι τὸ πρῶτον κατὰ τοῦ 2
μέσου, ὅτι ἀληθές, ἀποφάναι δ' οὐκ ἀληθές. Τὸ δὲ μέσον οὐδὲν διαφέρει εἶναι καὶ μὴ εἶναι λαβεῖν, [b]ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ τρίτον. Εἰ γὰρ ἐδόθη, καθ' οὗ ἄνθρωπον ἀληθὲς εἰπεῖν, εἰ καὶ μὴ ἄνθρωπον ἀληθές, ἀλλ' [c]εἰ μόνον ἄνθρωπον ζῷον [d]εἶναι, μὴ ζῷον δὲ μή· ἔσται γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν Καλλίαν, εἰ καὶ μὴ Καλλίαν, [e]ὅμως ζῷον, μὴ ζῷον δ' οὔ. Αἴτιον δ' ὅτι 3
τὸ πρῶτον οὐ μόνον κατὰ τοῦ μέσον λέγεται ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλου διὰ τὸ εἶναι ἐπὶ πλειόνων, ὥστ' οὐδ' εἰ τὸ μέσον καὶ αὐτό ἐστι καὶ μὴ αὐτό, πρὸς τὸ συμπέρασμα οὐδὲν διαφέρει.

[a] οὐδὲν A.B. [b] ὡσαύτως C. [c] εἰ] ἢ B. [d] εἶναι πᾶν μὴ A.C.
[e] ὁμοίως B.

τὸ δ' ἅπαν φάναι ἢ ἀποφάναι ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπόδειξις λαμβάνει, καὶ ταῦτα οὐδ' ἀεὶ καθόλου, ἀλλ' ὅσον ἱκανόν, ἱκανὸν δ' ἐπὶ τοῦ γένους. [f] Λέγω δ' ἐπὶ τοῦ γένους οἷον περὶ ὃ γένος τὰς ἀποδείξεις φέρει, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον.

4 Ἐπικοινωνοῦσι δὲ πᾶσαι αἱ ἐπιστῆμαι ἀλλήλαις κατὰ τὰ κοινά. Κοινὰ δὲ λέγω οἷς χρῶνται ὡς ἐκ τούτων ἀποδεικνύντες, ἀλλ' οὐ περὶ ὧν δεικνύουσιν οὐδ' ὃ δεικνύουσιν. Καὶ ἡ διαλεκτικὴ πάσαις. Καὶ εἴ τις καθόλου πειρῷτο δεικνύναι τὰ κοινά, οἷον ὅτι ἅπαν φάναι ἢ ἀποφάναι, ἢ ὅτι ἴσα ἀπὸ ἴσων, ἢ τῶν τοιούτων ἄττα. Ἡ δὲ διαλεκτικὴ οὐκ ἔστιν οὕτως ὡρισμένων τινῶν, οὐδὲ γένους τινὸς ἑνός. Οὐ γὰρ ἂν ἠρώτα· ἀποδεικνύντα γὰρ οὐκ ἔστιν ἐρωτᾶν διὰ τὸ τῶν ἀντικειμένων ὄντων μὴ δείκνυσθαι τὸ αὐτό. Δέδεικται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς περὶ συλλογισμοῦ.

12 Εἰ δὲ τὸ αὐτό ἐστιν ἐρώτημα συλλογιστικὸν καὶ πρότασις ἀντιφάσεως, προτάσεις δὲ καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς ὁ καθ' ἑκάστην, εἴη ἄν τι ἐρώτημα ἐπιστημονικόν, ἐξ ὧν ὁ καθ' ἑκάστην οἰκεῖος γίνεται συλλογισμός. Δῆλον ἄρα ὅτι οὐ πᾶν ἐρώτημα γεωμετρικὸν ἂν εἴη οὐδ' ἰατρικόν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἀλλ' ἐξ ὧν ἢ δείκνυταί τι περὶ ὧν ἡ γεωμετρία ἐστίν, [g] ἢ ἐκ τῶν αὐτῶν
2 δείκνυται τῇ γεωμετρίᾳ, ὥσπερ τὰ ὀπτικά. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καὶ περὶ μὲν τούτων καὶ λόγον ὑφεκτέον ἐκ τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν καὶ συμπερασμάτων, περὶ δὲ τῶν ἀρχῶν λόγον οὐχ ὑφεκτέον τῷ γεωμέτρῃ ᾗ γεωμέτρης· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. Οὔτε πᾶν ἄρα [h] ἕκαστον ἐπιστήμονα ἐρώτημα ἐρωτητέον, οὔθ' ἅπαν τὸ ἐρωτώμενον ἀποκριτέον περὶ ἑκάστου, ἀλλὰ τὰ κατὰ τὴν ἐπι-
3 στήμην διορισθέντα. Εἰ δὲ διαλέξεται γεωμέτρῃ ᾗ γεωμέτρης οὕτως, φανερὸν ὅτι καὶ καλῶς, ἐὰν ἐκ τούτων τι δεικνύῃ, εἰ δὲ μή, οὐ καλῶς. Δῆλον δ' ὅτι οὐδ' ἐλέγχει γεωμέτρην ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη ἐν [i] ἀγεωμετρήτοις

[f] λέγω δ' ἐπὶ τοῦ γένους om. C. [g] ἢ ἃ ἐκ pr. C. [h] ἕκαστον ἐπιστήμονα om. pr. C. [i] ἀγεωμετρήτῳ C.

περὶ γεωμετρίας διαλεκτέον· λήσει γὰρ ὁ φαύλως διαλεγόμενος. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔχει ἐπιστημῶν.

Ἐπεὶ δ' ἐστὶ γεωμετρικὰ ἐρωτήματα, ἆρ' ἐστὶ καὶ ἀγεω- 4
μέτρητα; καὶ παρ' ἑκάστην ἐπιστήμην τὰ κατὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν ποιὰν γεωμετρικά ἐστιν [k] ἢ ἀγεωμέτρητα; καὶ πότερον ὁ κατὰ τὴν ἄγνοιαν συλλογισμὸς ὁ ἐκ τῶν ἀντικειμένων συλλογισμός, [l] ἢ παραλογισμός, κατὰ γεωμετρίαν δέ, ἢ ἐξ ἄλλης τέχνης, οἷον τὸ μουσικόν ἐστιν ἐρώτημα ἀγεωμέτρητον περὶ γεωμετρίας, τὸ δὲ τὰς παραλλήλους συμπίπτειν οἴεσθαι γεωμετρικόν πως καὶ ἀγεωμέτρητον ἄλλον τρόπον; διττὸν 5
γὰρ τοῦτο, ὥσπερ τὸ ἄρρυθμον, καὶ τὸ μὲν ἕτερον ἀγεωμέτρητον τῷ μὴ ἔχειν ὥσπερ τὸ ἄρρυθμον, τὸ δ' ἕτερον τῷ φαύλως ἔχειν· καὶ ἡ ἄγνοια [m] αὕτη, ἡ ἐκ τῶν τοιούτων ἀρχῶν, ἐναντία. Ἐν δὲ τοῖς μαθήμασιν οὐκ ἔστιν ὁμοίως ὁ [n] παραλογισμός, ὅτι τὸ μέσον ἐστὶν [o] ἀεὶ διττόν· κατά [p] τε γὰρ τούτου παντός, καὶ [q] τοῦτο πάλιν κατ' ἄλλου λέγεται παντός. Τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐ λέγεται πᾶν. Ταῦτα δ' ἐστὶν οἷον ὁρᾶν τῇ νοήσει, ἐν δὲ τοῖς λόγοις λανθάνει. Ἆρα πᾶς κύκλος σχῆμα; ἂν δὲ γράψῃ, δῆλον. Τί [r] δέ; τὰ ἔπη κύκλος; φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν.

Οὐ δεῖ δ' ἔνστασιν εἰς αὐτὸ φέρειν, ἂν ᾖ ἡ πρότασις 6
ἐπακτική. Ὥσπερ γὰρ οὐδὲ πρότασίς ἐστιν ἣ μή ἐστιν ἐπὶ πλειόνων (οὐ γὰρ ἔσται ἐπὶ πάντων, ἐκ τῶν καθόλου δ' ὁ συλλογισμός), δῆλον ὅτι οὐδ' ἔνστασις. Αἱ αὐταὶ γὰρ προτάσεις καὶ ἐνστάσεις· ἣν γὰρ φέρει ἔνστασιν, αὕτη γένοιτ' ἂν πρότασις ἢ ἀποδεικτικὴ ἢ διαλεκτική.

Συμβαίνει δ' ἐνίους ἀσυλλογίστως λέγειν διὰ τὸ λαμβά- 7
νειν ἀμφοτέροις τὰ ἑπόμενα, οἷον καὶ ὁ Καινεὺς ποιεῖ, ὅτι τὸ πῦρ ἐν τῇ πολλαπλασίᾳ ἀναλογίᾳ· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ταχὺ γεννᾶται, ὡς φησί, καὶ αὕτη ἡ ἀναλογία. Οὕτω [s] δ' οὐκ

[k] ἢ ἀγεωμέτρητα om. A.B.C. [l] ἢ ὁ παρασυλλογισμός A.B. [m] αὕτη καὶ ἡ A.B.C. [n] παρασυλλογισμὸς A [o] ἀεὶ τὸ διττὸν A.B. et pr. C. [p] γε B. [q] τούτου B. [r] δαί; τὸ ἔπος C. [s] δ' om. pr. C.

ἔστι συλλογισμός· ἀλλ' εἰ τῇ ταχίστῃ ἀναλογίᾳ ἕπεται ἡ πολλαπλάσιος καὶ τῷ πυρὶ ἡ ταχίστη ἐν τῇ κινήσει ἀναλογία. Ἐνίοτε μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται συλλογίσασθαι ἐκ τῶν
8 εἰλημμένων, ὁτὲ δ' ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐχ ὁρᾶται. Εἰ δ' ἦν ἀδύνατον ἐκ ψεύδους ἀληθὲς δεῖξαι, ῥᾴδιον ἂν ἦν τὸ ἀναλύειν· ἀντέστρεφε γὰρ ἂν ἐξ ἀνάγκης. Ἔστω γὰρ τὸ Α ὄν· τούτου δ' ὄντος ταδί ἐστιν, ἃ οἶδα ὅτι ἔστιν, οἷον τὸ Β. Ἐκ τούτων ἄρα δείξω ὅτι ἔστιν ἐκεῖνο. Ἀντιστρέφει δὲ μᾶλλον τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὅτι οὐδὲν συμβεβηκὸς λαμβάνουσιν (ἀλλὰ καὶ τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις) ἀλλ' ὁρισμούς.

9 Αὔξεται δ' οὐ διὰ τῶν μέσων, ἀλλὰ τῷ προσλαμβάνειν, οἷον τὸ Α τοῦ Β, τοῦτο δὲ τοῦ Γ, πάλιν τοῦτο τοῦ Δ, καὶ τοῦτ' εἰς ἄπειρον. Καὶ εἰς τὸ πλάγιον, οἷον τὸ Α καὶ κατὰ τοῦ Γ καὶ κατὰ τοῦ Ε, οἷον ἔστιν ἀριθμὸς ποσὸς ἢ καὶ ἄπειρος τοῦτο ἐφ' [t] ᾧ Α, ὁ περιττὸς ἀριθμὸς ποσὸς ἐφ' οὗ Β, ἀριθμὸς περιττὸς ἐφ' οὗ Γ· ἔστιν ἄρα τὸ Α κατὰ τοῦ Γ. καὶ ἔστιν ὁ ἄρτιος ποσὸς ἀριθμὸς ἐφ' οὗ Δ, ὁ ἄρτιος ἀριθμὸς ἐφ' οὗ Ε· ἔστιν ἄρα τὸ Α κατὰ τοῦ Ε.

13 Τὸ δ' ὅτι διαφέρει καὶ τὸ διότι ἐπίστασθαι, πρῶτον μὲν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ἐν ταύτῃ διχῶς, ἕνα μὲν τρόπον ἐὰν μὴ δι' ἀμέσων γίνηται ὁ συλλογισμός (οὐ γὰρ λαμβάνεται τὸ πρῶτον αἴτιον, [v] ἡ δὲ τοῦ διότι ἐπιστήμη κατὰ τὸ πρῶτον αἴτιον), ἄλλον δὲ εἰ δι' ἀμέσων μέν, ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦ αἰτίου ἀλλὰ τῶν ἀντιστρεφόντων διὰ τοῦ γνωριμωτέρου. κωλύει γὰρ οὐδὲν τῶν ἀντικατηγορουμένων γνωριμώτερον εἶναι ἐνίοτε τὸ μὴ αἴτιον, ὥστ' ἔσται διὰ τούτου ἡ ἀπόδειξις,
2 οἷον ὅτι ἐγγὺς οἱ πλάνητες [w] διὰ [x] τοῦ μὴ στίλβειν. Ἔστω ἐφ' [y] ᾧ Γ πλάνητες, ἐφ' ᾧ Β τὸ μὴ στίλβειν, ἐφ' ᾧ Α τὸ ἐγγὺς εἶναι. Ἀληθὲς δὴ τὸ Β κατὰ τοῦ Γ εἰπεῖν· οἱ γὰρ πλάνητες οὐ στίλβουσιν. Ἀλλὰ καὶ τὸ Α κατὰ τοῦ Β· τὸ γὰρ μὴ στίλβον ἐγγύς ἐστι· τοῦτο δ' εἰλήφθω δι' ἐπαγω-

t ᾧ τὸ α C. v ἡ—αἴτιον om. C. w διὰ—πλάνητες om. A. x τὸ C.
y οὗ γ—οὗ β C.

γῆς ἢ δι' αἰσθήσεως. Ἀνάγκη οὖν τὸ Α τῷ [z] Γ ὑπάρχειν,
ὥστ' ἀποδέδεικται ὅτι οἱ πλάνητες ἐγγύς εἰσιν. Οὗτος οὖν
ὁ συλλογισμὸς οὐ τοῦ διότι ἀλλὰ τοῦ ὅτι ἐστίν· οὐ γὰρ διὰ
τὸ μὴ στίλβειν ἐγγύς εἰσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι οὐ
στίλβουσιν. Ἐγχωρεῖ δὲ καὶ διὰ θατέρου θάτερον δειχθῆ- 3
ναι, καὶ ἔσται τοῦ διότι ἡ ἀπόδειξις, οἷον ἔστω τὸ Γ πλάνη-
τες, ἐφ' ᾧ Β τὸ ἐγγὺς εἶναι, τὸ Α τὸ μὴ στίλβειν· ὑπάρχει
δὴ καὶ τὸ Β τῷ Γ, [a] καὶ [b] τὸ Α τῷ Β τὸ μὴ στίλβειν, ὥστε
καὶ τῷ Γ τὸ Α. Καὶ ἔστι τοῦ διότι ὁ συλλογισμός· εἴλη-
πται γὰρ τὸ πρῶτον αἴτιον. Πάλιν ὡς τὴν σελήνην δεικνύ-
ουσιν, ὅτι σφαιροειδής, διὰ τῶν αὐξήσεων· εἰ γὰρ τὸ αὐξανό-
μενον οὕτω σφαιροειδές, αὐξάνει δ' ἡ σελήνη, φανερὸν ὅτι
σφαιροειδής. Οὕτω μὲν [c] οὖν τοῦ ὅτι γέγονεν ὁ συλλογι- 4
σμός, ἀνάπαλιν δὲ τεθέντος τοῦ μέσου τοῦ διότι· οὐ γὰρ διὰ
τὰς αὐξήσεις σφαιροειδής ἐστιν, ἀλλὰ διὰ τὸ σφαιροειδὴς εἶ-
ναι λαμβάνει τὰς αὐξήσεις τοιαύτας. Σελήνη ἐφ' ᾧ Γ, σφαι-
ροειδὴς ἐφ' ᾧ Β, αὔξησις ἐφ' ᾧ Α. Ἐφ' ὧν [d] δὲ τὰ μέσα
μὴ ἀντιστρέφει καὶ ἔστι γνωριμώτερον τὸ ἀναίτιον, τὸ ὅτι
μὲν δείκνυται, τὸ διότι δ' οὔ. Ἔτι ἐφ' ὧν τὸ μέσον ἔξω τί-
θεται. Καὶ γὰρ ἐν τούτοις [e] τοῦ ὅτι καὶ οὐ τοῦ διότι ἡ ἀπό-
δειξις· οὐ γὰρ λέγεται τὸ αἴτιον. [f] Οἷον διὰ τί οὐκ ἀναπνέει
ὁ τοῖχος; ὅτι οὐ ζῷον. Εἰ γὰρ τοῦτο τοῦ μὴ [g] ἀναπνέειν 5
αἴτιον, ἔδει τὸ ζῷον εἶναι αἴτιον τοῦ ἀναπνεῖν, οἷον εἰ ἡ ἀπό-
φασις αἰτία τοῦ μὴ ὑπάρχειν, ἡ κατάφασις τοῦ ὑπάρχειν,
ὥσπερ εἰ τὸ ἀσύμμετρα εἶναι τὰ [h] θερμὰ καὶ ψυχρὰ τοῦ μὴ
ὑγιαίνειν, [i] τὸ σύμμετρα εἶναι τοῦ ὑγιαίνειν. Ὁμοίως δὲ καὶ
εἰ ἡ κατάφασις τοῦ ὑπάρχειν, ἡ ἀπόφασις τοῦ μὴ ὑπάρχειν.
[k] Ἐπὶ δὲ τῶν οὕτως ἀποδεδομένων οὐ συμβαίνει τὸ λεχθέν·
οὐ γὰρ ἅπαν ἀναπνεῖ ζῷον. Ὁ δὲ συλλογισμὸς γίνεται τῆς
τοιαύτης αἰτίας ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. Οἷον ἔστω τὸ Α

[z] Γ] β A. et pr. B. [a] καὶ τὸ Α τῷ Β τὸ μὴ στίλβειν post 3. A. A.B.C. [b] τὸ α τῶ γ B. [c] οὖν om. B. [d] δὲ om. pr. C. [e] τὸ ὅτι B. [f] οἷον ὅτι διὰ C. [g] ἀναπνεῖν C. [h] ψυχρὰ καὶ θερμὰ C. [i] τὰ A.B.C. [k] ἐπὶ] εἰ B.

6 ζῷον, ἐφ' οὗ τὸ Β [l] τὸ ἀναπνεῖν, ἐφ' ᾧ Γ τοῖχος. Τῷ μὲν οὖν Β παντὶ ὑπάρχει τὸ Α (πᾶν γὰρ τὸ ἀναπνέον ζῷον), [m] τῷ δὲ Γ οὐθενί, ὥστε [n] οὐδὲ τὸ Β τῷ Γ οὐθενί· οὐκ ἄρα ἀναπνεῖ ὁ τοῖχος. Ἐοίκασι δ' αἱ τοιαῦται τῶν αἰτιῶν τοῖς καθ' ὑπερβολὴν εἰρημένοις· τοῦτο δ' ἔστι τὸ πλέον ἀποστήσαντα τὸ μέσον εἰπεῖν, οἷον τὸ τοῦ [o] Ἀναχάρσιος, ὅτι ἐν Σκύθαις οὐκ εἰσὶν αὐληταί, οὐδὲ γὰρ ἄμπελοι.

7 Κατὰ μὲν δὴ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην καὶ κατὰ τὴν [p] τῶν [q] μέσων θέσιν αὗται διαφοραί εἰσι τοῦ ὅτι πρὸς τὸν τοῦ διότι συλλογισμόν· ἄλλον δὲ τρόπον διαφέρει τὸ διότι τοῦ ὅτι τὸ δι' ἄλλης ἐπιστήμης ἑκάτερον θεωρεῖν. τοιαῦτα δ' ἐστὶν ὅσα οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα ὥστ' εἶναι θάτερον ὑπὸ θάτερον, οἷον τὰ ὀπτικὰ πρὸς γεωμετρίαν καὶ τὰ μηχανικὰ πρὸς στερεομετρίαν καὶ τὰ ἁρμονικὰ πρὸς ἀριθμητικὴν καὶ
8 τὰ φαινόμενα πρὸς ἀστρολογικήν. Σχεδὸν δὲ συνώνυμοί εἰσιν [r] ἔνιαι τούτων τῶν ἐπιστημῶν, οἷον ἀστρολογία ἥ τε μαθηματικὴ καὶ ἡ ναυτική, καὶ ἁρμονικὴ ἥ τε μαθηματικὴ καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀκοήν. Ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ὅτι τῶν αἰσθητικῶν εἰδέναι, τὸ δὲ διότι τῶν μαθηματικῶν· οὗτοι γὰρ ἔχουσι τῶν [s] αἰτίων τὰς ἀποδείξεις, καὶ πολλάκις οὐκ ἴσασι τὸ ὅτι, καθάπερ οἱ τὸ καθόλου θεωροῦντες πολλάκις ἔνια τῶν καθ' ἕ-
9 καστον οὐκ ἴσασι δι' ἀνεπισκεψίαν. Ἔστι δὲ ταῦτα ὅσα ἕτερόν τι ὄντα τὴν οὐσίαν κέχρηται τοῖς εἴδεσιν. Τὰ γὰρ μαθήματα περὶ εἴδη ἐστίν· οὐ γὰρ καθ' ὑποκειμένου τινός· εἰ γὰρ καὶ καθ' ὑποκειμένου τινὸς τὰ [t] γεωμετρικά ἐστιν, ἀλλ' [v] οὐχ ᾗ γε καθ' ὑποκειμένου. Ἔχει δὲ καὶ πρὸς τὴν ὀπτικήν, ὡς αὕτη πρὸς τὴν γεωμετρίαν, ἄλλη πρὸς ταύτην, οἷον τὸ περὶ τῆς ἴριδος· τὸ μὲν γὰρ ὅτι φυσικοῦ εἰδέναι, τὸ δὲ διότι ὀπτικοῦ, ἢ ἁπλῶς ἢ κατὰ τὸ μάθημα. Πολλαὶ δὲ καὶ τῶν μὴ ὑπ' ἀλλήλας ἐπιστημῶν ἔχουσιν οὕτως, οἷον ἰατρικὴ πρὸς

[l] τὸ alterum om. C. [m] τῷ δὲ Γ] τὸ δὲ β A. [n] οὔτε A.B.
[o] ἀναχάρσιδος C. [p] τῶν om. C. [q] μέσων] αὐτῶν A.B. et pr. C.
[r] ἔνια B. [s] αἰτιῶν C. [t] γεωμετρητὰ A.B, γεωμετριτὰ pr. C. [v] οὐχ ᾗ] οὐχὶ B.

γεωμετρίαν· ὅτι μὲν γὰρ τὰ ἕλκη τὰ περιφερῆ βραδύτερον
ὑγιάζεται, τοῦ ἰατροῦ εἰδέναι, διότι δὲ τοῦ γεωμέτρου.

Τῶν δὲ σχημάτων ἐπιστημονικὸν μάλιστα τὸ πρῶτόν 14
ἐστιν. Αἵ τε γὰρ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν διὰ τούτου
φέρουσι τὰς ἀποδείξεις, οἷον ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρία καὶ
ὀπτική, καὶ σχεδὸν ὡς εἰπεῖν ὅσαι τοῦ διότι ποιοῦνται τὴν
σκέψιν· ἢ γὰρ ὅλως ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐν τοῖς πλείστοις
διὰ τούτου τοῦ σχήματος ὁ τοῦ διότι συλλογισμός. Ὥστε
κἂν διὰ τοῦτ' εἴη μάλιστα ἐπιστημονικόν· κυριώτατον γὰρ
τοῦ εἰδέναι τὸ διότι θεωρεῖν. Εἶτα τὴν τοῦ τί ἐστιν ἐπιστή- 2
μην διὰ μόνου τούτου θηρεῦσαι δυνατόν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ
μέσῳ σχήματι οὐ γίνεται κατηγορικὸς συλλογισμός, ἡ δὲ
τοῦ τί ἐστιν ἐπιστήμη καταφάσεως· ἐν δὲ τῷ ἐσχάτῳ γίνε-
ται μὲν ἀλλ' οὐ καθόλου, τὸ δὲ τί ἐστι τῶν καθόλου ἐστίν·
οὐ γὰρ πῇ ἐστὶ ζῷον δίπουν ὁ ἄνθρωπος. Ἔτι τοῦτο μὲν
ἐκείνων οὐδὲν προσδεῖται, ἐκεῖνα δὲ διὰ τούτου καταπυκνοῦται
καὶ αὔξεται, ἕως ἂν εἰς τὰ ἄμεσα ἔλθῃ. Φανερὸν οὖν ὅτι κυ-
ριώτατον τοῦ ἐπίστασθαι τὸ πρῶτον σχῆμα.

Ὥσπερ δὲ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β ἐνεδέχετο ἀτόμως, οὕτω 15
καὶ μὴ ὑπάρχειν ἐγχωρεῖ. Λέγω δὲ τὸ ἀτόμως ὑπάρχειν ἢ
μὴ ὑπάρχειν [w] τὸ μὴ εἶναι αὐτῶν μέσον· οὕτω γὰρ οὐκέτι
ἔσται κατ' ἄλλο τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. Ὅταν μὲν οὖν
ἢ τὸ Α ἢ τὸ Β ἐν ὅλῳ τινὶ ᾖ, ἢ καὶ ἄμφω, οὐκ ἐνδέχεται τὸ
Α τῷ Β πρώτως μὴ ὑπάρχειν. Ἔστω γὰρ τὸ Α ἐν ὅλῳ 2
τῷ Γ. Οὐκοῦν εἰ τὸ Β μή ἐστιν ἐν ὅλῳ τῷ Γ (ἐγχωρεῖ γὰρ
τὸ μὲν Α εἶναι ἔν τινι ὅλῳ, τὸ δὲ Β μὴ εἶναι ἐν τούτῳ),
συλλογισμὸς ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β· εἰ γὰρ
τῷ μὲν Α παντὶ τὸ Γ, τῷ δὲ Β μηδενί, οὐδενὶ τῶν Β τὸ Α.
Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Β ἐν ὅλῳ τινί ἐστιν, οἷον ἐν τῷ Δ· τὸ
μὲν γὰρ Δ παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Α οὐδενὶ [x] τῶν Δ,
ὥστε τὸ Α οὐδενὶ τῶν Β ὑπάρξει διὰ συλλογισμοῦ. Τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον δειχθήσεται καὶ εἰ ἄμφω ἐν ὅλῳ τινί ἐστιν.

[w] τῷ pr. C.

[x] τῶν—οὐδενὶ om. A.B.

Ὅτι δ' ἐνδέχεται τὸ Β μὴ εἶναι ἐν ᾧ ὅλῳ ἐστὶ τὸ Α, ἢ πά-
λιν τὸ Α ἐν ᾧ τὸ Β, φανερὸν ἐκ τῶν [s] συστοιχιῶν, ὅσαι μὴ
3 ἐπαλλάττουσιν ἀλλήλαις. Εἰ γὰρ μηδὲν τῶν ἐν τῇ Α Γ Δ
συστοιχίᾳ [t] κατὰ μηδενὸς κατηγορεῖται τῶν ἐν τῇ Β Ε Ζ, τὸ
δ' Α ἐν ὅλῳ ἐστὶ τῷ Θ συστοίχῳ ὄντι, φανερὸν ὅτι τὸ Β
οὐκ ἔσται ἐν τῷ [v] Θ· ἐπαλλάξουσι γὰρ αἱ συστοιχίαι. Ὁ-
μοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Β ἐν ὅλῳ τινί ἐστιν. Ἐὰν δὲ μηδέτερον
ᾖ ἐν ὅλῳ μηδενί, μὴ ὑπάρχῃ δὲ τὸ Α τῷ Β, ἀνάγκη ἀτόμως
μὴ ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ ἔσται τι μέσον, ἀνάγκη θάτερον αὐ-
τῶν ἐν ὅλῳ τινὶ εἶναι. Ἢ γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι ἢ ἐν
4 τῷ μέσῳ ἔσται [w] ὁ συλλογισμός. Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ πρώτῳ,
τὸ Β ἔσται ἐν ὅλῳ τινί (καταφατικὴν γὰρ δεῖ τὴν πρὸς
τοῦτο γίνεσθαι πρότασιν), εἰ δ' ἐν τῷ μέσῳ, ὁπότερον ἔτυ-
χεν· πρὸς ἀμφοτέροις γὰρ ληφθέντος τοῦ στερητικοῦ γίνε-
ται συλλογισμός· ἀμφοτέρων δ' ἀποφατικῶν οὐσῶν οὐκ
ἔσται.

Φανερὸν οὖν ὅτι ἐνδέχεταί τε ἄλλῳ μὴ ὑπάρχειν ἀτόμως,
καὶ πότ' ἐνδέχεται καὶ πῶς, εἰρήκαμεν.

16 Ἄγνοια δ' ἡ μὴ κατ' ἀπόφασιν ἀλλὰ κατὰ διάθεσιν λεγο-
μένη ἔστι μὲν ἡ διὰ συλλογισμοῦ [x] γινομένη ἀπάτη, αὕτη δ'
ἐν μὲν τοῖς πρώτως ὑπάρχουσιν [y] ἢ μὴ ὑπάρχουσι συμβαίνει
διχῶς· ἢ γὰρ ὅταν ἁπλῶς ὑπολάβῃ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν,
ἢ ὅταν διὰ συλλογισμοῦ λάβῃ τὴν ὑπόληψιν. Τῆς μὲν οὖν
ἁπλῆς ὑπολήψεως ἁπλῆ ἡ ἀπάτη, τῆς δὲ διὰ συλλογισμοῦ
πλείους. Μὴ ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῶν Β ἀτόμως·
οὐκοῦν ἐὰν συλλογίζηται ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β, μέσον λα-
2 βὼν τὸ Γ, ἠπατημένος ἔσται διὰ συλλογισμοῦ. Ἐνδέχεται
μὲν οὖν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις εἶναι ψευδεῖς, ἐνδέχεται δὲ
τὴν ἑτέραν μόνον. Εἰ γὰρ μήτε τὸ Α μηδενὶ τῶν Γ [z] ὑπάρ-
χει μήτε τὸ Γ μηδενὶ τῶν Β, εἴληπται δ' ἑκατέρα ἀνάπαλιν,
ἄμφω ψευδεῖς ἔσονται. Ἐγχωρεῖ δ' οὕτως ἔχειν τὸ Γ πρὸς

[s] συστοίχων B. [t] κατὰ] καὶ κατὰ A.B. [v] Θ] ε θ A. [w] ὁ om. C.
[x] γενομένη B. [y] ἢ μὴ ὑπάρχουσι om. pr. C. [z] ὑπάρχειν A, ὑπάρ-
χῃ B.

τὸ Α καὶ Β ὥστε μήτε ὑπὸ τὸ Α εἶναι μήτε καθόλου [k] τῷ Β. τὸ μὲν γὰρ Β ἀδύνατον εἶναι ἐν ὅλῳ τινί· πρώτως γὰρ ἐλέγετο αὐτῷ τὸ Α μὴ ὑπάρχειν· τὸ δὲ Α οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς οὖσιν εἶναι καθόλου, ὥστ' ἀμφότεραι ψευδεῖς. Ἀλλὰ 3
καὶ τὴν ἑτέραν ἐνδέχεται ἀληθῆ λαμβάνειν, οὐ [l] μέντοι ὁποτέραν ἔτυχεν, ἀλλὰ τὴν Α Γ· ἡ γὰρ Γ Β πρότασις ἀεὶ ψευδὴς ἔσται διὰ τὸ ἐν μηδενὶ εἶναι τὸ Β, τὴν δὲ Α Γ ἐγχωρεῖ, οἷον εἰ τὸ Α καὶ [m] τῷ Γ καὶ τῷ Β ὑπάρχει ἀτόμως. Ὅταν [n] γὰρ [o] πρώτως κατηγορῆται ταὐτὸ πλειόνων, οὐδέτερον οὐδετέρῳ ἔσται. [p] Διαφέρει δ' οὐδέν, οὐδ' εἰ μὴ ἀτόμως ὑπάρχει.

Ἡ μὲν οὖν τοῦ ὑπάρχειν ἀπάτη διὰ τούτων τε καὶ οὕτω 4
γίνεται μόνως (οὐ γὰρ ἦν ἐν ἄλλῳ σχήματι τοῦ ὑπάρχειν συλλογισμός), ἡ δὲ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἔν [q] τε τῷ πρώτῳ καὶ ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. Πρῶτον οὖν εἴπωμεν ποσαχῶς ἐν τῷ πρώτῳ γίνεται, καὶ πῶς ἐχουσῶν τῶν προτάσεων. Ἐνδέχεται μὲν οὖν ἀμφοτέρων ψευδῶν οὐσῶν, οἷον εἰ τὸ Α καὶ τῷ Γ καὶ τῷ Β ὑπάρχει ἀτόμως· ἐὰν γὰρ ληφθῇ τὸ μὲν Α τῷ Γ μηδενί, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Β, ψευδεῖς αἱ προτάσεις.
Ἐνδέχεται δὲ καὶ τῆς ἑτέρας ψευδοῦς οὔσης, καὶ ταύτης ὁποτέρας ἔτυχεν. 5
Ἐγχωρεῖ γὰρ τὴν μὲν Α Γ ἀληθῆ εἶναι, τὴν δὲ Γ Β ψευδῆ, τὴν μὲν Α Γ ἀληθῆ ὅτι οὐ πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπάρχει τὸ Α, τὴν δὲ [r] Γ Β ψευδῆ ὅτι ἀδύνατον ὑπάρχει τῷ Β τὸ Γ, ᾧ μηδενὶ ὑπάρχει τὸ Α· οὐ γὰρ ἔτι ἀληθὴς [s] ἔσται ἡ Α Γ πρότασις· ἅμα δέ, εἰ καὶ εἰσὶν ἀμφότεραι ἀληθεῖς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές. Ἀλλὰ καὶ τὴν Γ Β ἐν- 6
δέχεται ἀληθῆ εἶναι τῆς ἑτέρας οὔσης ψευδοῦς, οἷον εἰ τὸ Β καὶ ἐν τῷ Γ καὶ ἐν τῷ Α ἐστίν· ἀνάγκη γὰρ θάτερον ὑπὸ θάτερον εἶναι, ὥστ' ἂν λάβῃ τὸ Α μηδενὶ τῶν Γ ὑπάρχειν, ψευδὴς ἔσται ἡ πρότασις. Φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τῆς ἑτέρας ψευδοῦς οὔσης καὶ ἀμφοῖν ἔσται ψευδὴς ὁ συλλογισμός.

[k] τῷ] τοῦ corr. C. [l] μέντοι] μέντοι γε C. [m] τῷ] τὸ B. [n] γὰρ corr. C. [o] πρῶτον A.B. [p] διαφέρει—ὑπάρχει om. B. et pr. A.C. [q] τε om. C. [r] β γ B. [s] ἔστι C.

7 Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι ὅλας μὲν εἶναι τὰς προτάσεις
ἀμφοτέρας ψευδεῖς οὐκ ἐνδέχεται· ὅταν γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ
Β ὑπάρχῃ, οὐδὲν ἔσται λαβεῖν ὃ τῷ μὲν ἑτέρῳ παντὶ θατέρῳ
δ' οὐδενὶ ὑπάρξει· δεῖ δ' οὕτω λαμβάνειν τὰς προτάσεις ὥστε
τῷ μὲν ὑπάρχειν τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν, εἴπερ ἔσται συλλογι-
σμός. Εἰ οὖν οὕτω λαμβανόμεναι ψευδεῖς, δῆλον ὡς ἐναν-
8 τίως ἀνάπαλιν ἕξουσι· τοῦτο δ' ἀδύνατον. Ἐπί τι δ' [t] ἑκα-
τέραν οὐδὲν κωλύει ψευδῆ εἶναι, οἷον εἰ τὸ Γ καὶ τῷ Α καὶ
τῷ Β τινὶ ὑπάρχοι· ἂν γὰρ τῷ μὲν Α παντὶ ληφθῇ ὑπάρ-
χον, τῷ δὲ Β μηδενί, ψευδεῖς μὲν ἀμφότεραι αἱ προτάσεις,
οὐ μέντοι ὅλαι ἀλλ' ἐπί τι. Καὶ ἀνάπαλιν [v] δὲ τεθέντος
τοῦ στερητικοῦ ὡσαύτως. Τὴν δ' ἑτέραν εἶναι ψευδῆ καὶ
9 ὁποτερανοῦν ἐνδέχεται. Ὃ γὰρ ὑπάρχει τῷ Α παντί, καὶ
τῷ Β [w] ὑπάρξει· ἐὰν οὖν ληφθῇ τῷ μὲν Α ὅλῳ ὑπάρχειν τὸ
Γ, τῷ δὲ Β ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Γ Α ἀληθὴς ἔσται, ἡ δὲ
Γ Β ψευδής. Πάλιν ὃ τῷ Β μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδὲ τῷ Α
παντὶ ὑπάρξει· εἰ γὰρ τῷ Α, καὶ τῷ Β· ἀλλ' οὐχ ὑπῆρχεν.
ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Γ τῷ μὲν Α ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β μη-
δενί, ἡ μὲν [x] Γ Β πρότασις ἀληθής, ἡ δ' ἑτέρα ψευδής. Ὁ-
10 μοίως δὲ καὶ μετατεθέντος τοῦ στερητικοῦ. Ὃ γὰρ μηδενὶ
ὑπάρχει τῷ Α, οὐδὲ τῷ Β οὐδενὶ ὑπάρξει· ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ
Γ τῷ μὲν Α ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β ὅλῳ ὑπάρχειν, ἡ μὲν
Α Γ πρότασις ἀληθὴς ἔσται, ἡ ἑτέρα δὲ ψευδής. Καὶ πά-
λιν, ὃ παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, μηδενὶ λαβεῖν τῷ Α ὑπάρχον
ψεῦδος. Ἀνάγκη γάρ, εἰ τῷ Β παντί, καὶ τῷ Α τινὶ ὑπάρ-
χειν· ἐὰν οὖν ληφθῇ τῷ μὲν Β παντὶ ὑπάρχειν τὸ Γ, τῷ δὲ
Α μηδενί, ἡ μὲν Γ Β ἀληθὴς ἔσται, ἡ δὲ Γ Α ψευδής. Φα-
νερὸν οὖν ὅτι καὶ ἀμφοτέρων οὐσῶν ψευδῶν καὶ τῆς ἑτέρας
μόνον ἔσται συλλογισμὸς ἀπατητικὸς ἐν τοῖς ἀτόμοις.

17 Ἐν δὲ τοῖς μὴ [y] ἀτόμως ὑπάρχουσιν [z] ἢ μὴ ὑπάρχουσιν, ὅταν μὲν διὰ τοῦ οἰκείου μέσου γίνηται τοῦ ψεύδους ὁ συλλογισμός, οὐχ οἷόν τε ἀμφοτέρας ψευδεῖς εἶναι τὰς προτά-

[t] ἑκάτερον A.B. [v] δὲ om. C. [w] ὑπάρχει B.C. [x] β γ B.
[y] ἀτόμοις B. [z] ἢ μὴ ὑπάρχουσιν om. A.B.

σεις, ἀλλὰ μόνον τὴν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ. Λέγω δ' οἰ-
κεῖον μέσον δι' οὗ γίνεται τῆς ἀντιφάσεως ὁ συλλογισμός.
ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α τῷ Β διὰ μέσου τοῦ Γ. Ἐπεὶ οὖν
ἀνάγκη τὴν [a] Γ Β καταφατικὴν λαμβάνεσθαι συλλογισμοῦ
γινομένου, δῆλον ὅτι ἀεὶ αὕτη [b] ἔσται ἀληθής· οὐ γὰρ ἀντι-
στρέφεται. Ἡ δὲ Α Γ ψευδής· ταύτης γὰρ ἀντιστρεφο- 2
μένης ἐναντίος γίνεται ὁ συλλογισμός. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἐξ
ἄλλης συστοιχίας ληφθείη τὸ μέσον, οἷον τὸ Δ εἰ καὶ ἐν τῷ
Α ὅλῳ ἐστὶ καὶ κατὰ τοῦ Β κατηγορεῖται παντός· ἀνάγκη
γὰρ τὴν μὲν Δ Β πρότασιν μένειν, τὴν δ' ἑτέραν ἀντιστρέ-
φεσθαι, ὥσθ' ἡ μὲν ἀεὶ ἀληθής, ἡ δ' ἀεὶ ψευδής. Καὶ σχεδὸν
ἥ γε τοιαύτη ἀπάτη ἡ αὐτή ἐστι τῇ διὰ τοῦ οἰκείου μέσου.
Ἐὰν δὲ μὴ διὰ τοῦ οἰκείου μέσου γίνηται ὁ συλλογισμός, 3
ὅταν μὲν ὑπὸ τὸ Α ᾖ τὸ μέσον, τῷ δὲ Β μηδενὶ ὑπάρχῃ,
ἀνάγκη ψευδεῖς εἶναι ἀμφοτέρας. Ληπτέαι γὰρ ἐναντίως ἢ
ὡς ἔχουσιν αἱ προτάσεις, εἰ [c] μέλλει συλλογισμὸς ἔσεσθαι·
οὕτω δὲ λαμβανομένων [d] ἀμφότεραι γίνονται ψευδεῖς. Οἷον
εἰ τὸ μὲν Α ὅλῳ τῷ Δ ὑπάρχει, τὸ δὲ Δ μηδενὶ τῶν Β·
ἀντιστραφέντων γὰρ τούτων συλλογισμός [e] τ' ἔσται καὶ αἱ
προτάσεις ἀμφότεραι ψευδεῖς. Ὅταν δὲ μὴ ᾖ ὑπὸ τὸ Α τὸ 4
μέσον, οἷον τὸ Δ, ἡ μὲν Α Δ ἀληθὴς [f] ἔσται, ἡ δὲ [g] Δ Β
ψευδής. [h] Ἡ μὲν γὰρ Α Δ ἀληθής, ὅτι οὐκ ἦν ἐν τῷ Α τὸ
Δ, ἡ δὲ [i] Δ Β ψευδής, ὅτι, εἰ ἦν ἀληθής, [k] κἂν τὸ συμπέ-
ρασμα ἦν ἀληθές· ἀλλ' ἦν ψεῦδος.

Διὰ δὲ τοῦ μέσου σχήματος γινομένης τῆς ἀπάτης, ἀμ- 5
φοτέρας μὲν οὐκ ἐνδέχεται ψευδεῖς εἶναι τὰς προτάσεις ὅλας
(ὅταν γὰρ ᾖ τὸ Β ὑπὸ τὸ Α, οὐδὲν ἐνδέχεται τῷ [l] μὲν παντὶ
τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρότερον), τὴν
[m] ἑτέραν δ' ἐγχωρεῖ, καὶ ὁποτέραν ἔτυχεν. Εἰ γὰρ τὸ Γ 6
καὶ τῷ Α καὶ τῷ Β ὑπάρχει, ἐὰν ληφθῇ τῷ μὲν Α ὑπάρχειν
τῷ δὲ Β μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Α Γ ἀληθὴς ἔσται, ἡ δ' ἑτέρα

[a] β γ B.C. [b] ἐστὶν C. [c] μέλλῃ C. [d] ἀμφοτέρων B. [e] τ' om. C.
[f] ἔσται om. C. [g] β δ C. [h] ἡ μὲν—ψευδής om. C. [i] β δ A.B.
[k] καὶ A.B. [l] μὲν α παντὶ C. [m] δ' ἑτέραν B.

ψευδής. Πάλιν δ' εἰ τῷ μὲν Β ληφθείη τὸ Γ ὑπάρχον, τῷ δὲ Α μηδενί, ἡ μὲν [n] Γ Β ἀληθὴς ἔσται, ἡ δ' ἑτέρα ψευδής.

7 Ἐὰν μὲν οὖν στερητικὸς ᾖ τῆς ἀπάτης ὁ συλλογισμός, εἴρηται πότε καὶ διὰ τίνων ἔσται ἡ ἀπάτη· ἐὰν δὲ καταφατικός, ὅταν μὲν διὰ τοῦ οἰκείου μέσου, ἀδύνατον ἀμφοτέρας εἶναι ψευδεῖς· ἀνάγκη γὰρ τὴν [o] Γ Β μένειν, εἴπερ ἔσται συλλογισμός, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρότερον. Ὥστε ἡ Γ Α
8 ἀεὶ ἔσται ψευδής· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀντιστρεφομένη. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἐξ ἄλλης συστοιχίας λαμβάνοιτο τὸ μέσον, ὥσπερ ἐλέχθη καὶ ἐπὶ τῆς στερητικῆς ἀπάτης· ἀνάγκη γὰρ τὴν μὲν Δ Β μένειν, τὴν δ' Α Δ ἀντιστρέφεσθαι, καὶ ἡ ἀπάτη ἡ αὐτὴ τῇ πρότερον. Ὅταν δὲ μὴ διὰ τοῦ οἰκείου, ἐὰν μὲν ᾖ τὸ Δ ὑπὸ τὸ Α, αὕτη μὲν ἔσται ἀληθής, ἡ [p] ἑτέρα δὲ ψευδής· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α πλείοσιν ὑπάρχειν, ἃ οὐκ
9 ἔστιν ὑπ' ἄλληλα. Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τὸ Δ ὑπὸ τὸ Α, αὕτη μὲν ἀεὶ δῆλον ὅτι ἔσται ψευδής (καταφατικὴ γὰρ λαμβάνεται), τὴν δὲ Β Δ ἐνδέχεται καὶ ἀληθῆ εἶναι καὶ ψευδῆ· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Α τῷ Δ μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Δ τῷ Β παντί, οἷον ζῷον ἐπιστήμῃ, ἐπιστήμη δὲ μουσικῇ. οὐδ' αὖ μήτε τὸ Α μηδενὶ τῶν Δ μήτε τὸ Δ μηδενὶ τῷ Β. Φανερὸν οὖν ὅτι μὴ ὄντος τοῦ μέσου ὑπὸ τὸ Α καὶ ἀμφοτέρας ἐγχωρεῖ ψευδεῖς εἶναι καὶ ὁποτέραν ἔτυχεν.

10 Ποσαχῶς μὲν οὖν καὶ διὰ τίνων ἐγχωρεῖ γίνεσθαι τὰς κατὰ συλλογισμὸν ἀπάτας ἔν [q] τε τοῖς ἀμέσοις καὶ ἐν τοῖς δι' ἀποδείξεως, φανερόν.

18 [r] Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι, εἴ τις αἴσθησις ἐκλέλοιπεν, ἀνάγκη καὶ ἐπιστήμην τινὰ ἐκλελοιπέναι, ἣν ἀδύνατον λαβεῖν, εἴπερ μανθάνομεν ἢ ἐπαγωγῇ ἢ ἀποδείξει. Ἔστι δ' ἡ μὲν ἀπόδειξις ἐκ τῶν καθόλου, ἡ δ' ἐπαγωγὴ ἐκ τῶν κατὰ μέρος· ἀδύνατον δὲ τὰ καθόλου θεωρῆσαι μὴ δι' ἐπαγωγῆς, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως λεγόμενα ἔσται δι' ἐπαγωγῆς γνώριμα ποιεῖν, ὅτι ὑπάρχει ἑκάστῳ γένει ἔνια, καὶ εἰ μὴ χωριστά [s] ἐστιν, ᾗ

[n] β γ B. [o] β γ B. [p] δὲ ἑτέρα C. [q] τε om. C. [r] φανερὸν] δῆλον C. [s] εἰσιν C.

τοιονδὶ ἕκαστον. Ἐπαχθῆναι δὲ μὴ ἔχοντας αἴσθησιν ἀδύ-
νατον. [t]Τῶν γὰρ καθ' ἕκαστον ἡ αἴσθησις· οὐ γὰρ ἐνδέ- 2
χεται λαβεῖν αὐτῶν τὴν ἐπιστήμην· οὔτε γὰρ ἐκ τῶν καθόλου
ἄνευ ἐπαγωγῆς, οὔτε δι' ἐπαγωγῆς ἄνευ τῆς αἰσθήσεως.

Ἔστι δὲ πᾶς συλλογισμὸς διὰ τριῶν ὅρων, καὶ ὁ μὲν δει- 14
κνύναι δυνάμενος ὅτι ὑπάρχει τὸ Α τῷ Γ διὰ τὸ ὑπάρχειν
τῷ Β καὶ τοῦτο τῷ Γ, ὁ δὲ στερητικός, τὴν μὲν ἑτέραν πρό-
τασιν ἔχων ὅτι ὑπάρχει τι ἄλλο ἄλλῳ, τὴν δ' ἑτέραν ὅτι οὐχ
ὑπάρχει. Φανερὸν οὖν ὅτι αἱ μὲν ἀρχαὶ καὶ αἱ λεγόμεναι
ὑποθέσεις αὗταί εἰσι· λαβόντα γὰρ ταῦτα οὕτως ἀνάγκη
δεικνύναι, οἷον ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει διὰ τοῦ Β, πάλιν δ'
ὅτι τὸ Α τῷ Β δι' ἄλλου μέσου, καὶ ὅτι τὸ Β τῷ Γ ὡσαύ-
τως. Κατὰ μὲν οὖν δόξαν συλλογιζομένοις καὶ μόνον δια- 2
λεκτικῶς δῆλον ὅτι τοῦτο μόνον σκεπτέον, εἰ ἐξ ὧν ἐνδέχεται
ἐνδοξοτάτων γίνεται ὁ συλλογισμός, ὥστ' εἰ καὶ [v]μὴ ἔστι
τι τῇ ἀληθείᾳ τῶν Α Β μέσον, δοκεῖ [w]δὲ εἶναι, ὁ διὰ τούτου
συλλογιζόμενος συλλελόγισται διαλεκτικῶς· πρὸς δ' ἀλή-
θειαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δεῖ σκοπεῖν. Ἔχει δ' οὕτως. 3
Ἐπειδὴ ἔστιν ὃ αὐτὸ μὲν κατ' ἄλλου κατηγορεῖται μὴ κατὰ
συμβεβηκός,—λέγω δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκόν
ποτ' ἐκεῖνό φαμεν εἶναι ἄνθρωπον, οὐχ ὁμοίως λέγοντες καὶ
τὸν ἄνθρωπον λευκόν· ὁ μὲν γὰρ οὐχ ἕτερόν τι ὢν λευκόν
ἐστι, τὸ δὲ λευκόν, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι λευκῷ.
Ἔστιν οὖν ἔνια τοιαῦτα ὥστε καθ' αὑτὰ κατηγορεῖσθαι.
Ἔστω δὴ τὸ Γ τοιοῦτον, [x]ὃ αὐτὸ μὲν μηκέτι ὑπάρχει ἄλλῳ, 4
τούτῳ δὲ [y]τὸ Β πρώτῳ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο μεταξύ. Καὶ
πάλιν [z]τὸ Ε τῷ Ζ ὡσαύτως, καὶ τοῦτο τῷ Β. Ἆρ' οὖν
τοῦτο ἀνάγκη στῆναι, ἢ ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἰέναι; καὶ πά-
λιν εἰ τοῦ μὲν Α μηδὲν κατηγορεῖται καθ' αὑτό, τὸ δὲ Α τῷ
Θ ὑπάρχει πρώτῳ, μεταξὺ δὲ μηδενὶ προτέρῳ, καὶ τὸ Θ τῷ
Η, καὶ τοῦτο τῷ Β, ἆρα καὶ τοῦτο ἵστασθαι ἀνάγκη, ἢ καὶ
τοῦτ' ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἰέναι; διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ 5

[t] τῶν om. B, post γὰρ ponit A. [v] μὴ om. C. [w] δὲ μὴ εἶναι corr. C. [x] ὃ τὸ αὐτὸ C. [y] τὸ] τῶι B. [z] τῷ ε τὸ ζ C.

[a] πρότερον τοσοῦτον, ὅτι τὸ μέν ἐστιν, [b] ἆρα ἐνδέχεται [c] ἀρξαμένῳ [d] ἀπὸ τοιούτου ὃ μηδενὶ ὑπάρχει ἑτέρῳ ἀλλ᾽ ἄλλο ἐκείνῳ, ἐπὶ τὸ ἄνω εἰς ἄπειρον ἰέναι, θάτερον δὲ ἀρξάμενον ἀπὸ τοιούτου ὃ αὐτὸ μὲν ἄλλου, ἐκείνου δὲ [e] μηδὲν κατηγορεῖται, ἐπὶ τὸ κάτω σκοπεῖν εἰ ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἰέναι. Ἔτι τὰ μεταξὺ ἆρ᾽ ἐνδέχεται ἄπειρα εἶναι ὡρισμένων τῶν ἄκρων; λέγω δ᾽ οἷον εἰ τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει, μέσον δ᾽ αὐτῶν τὸ Β, τοῦ δὲ Β καὶ τοῦ Α ἕτερα, τούτων δ᾽ ἄλλα, ἆρα καὶ ταῦτα εἰς ἄπειρον ἐνδέχεται ἰέναι, ἢ ἀδύνατον; ἔστι δὲ τοῦτο σκοπεῖν ταὐτὸ καὶ εἰ [f] αἱ ἀποδείξεις εἰς ἄπειρον ἔρχονται, καὶ εἰ ἔστιν ἀπόδειξις ἅπαντος, ἢ πρὸς ἄλληλα περαίνεται.

6 Ὁμοίως δὲ λέγω καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν συλλογισμῶν καὶ προτάσεων, οἷον εἰ τὸ Α μὴ ὑπάρχει τῷ Β μηδενί, ἤτοι πρώτῳ, ἢ ἔσται τι μεταξὺ ᾧ προτέρῳ οὐχ ὑπάρχει, οἷον εἰ τὸ Η, ὃ τῷ Β ὑπάρχει παντί, καὶ πάλιν τούτου ἔτι ἄλλῳ προτέρῳ, οἷον εἰ τὸ Θ, [g] ὃ τῷ Η παντὶ ὑπάρχει. Καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων ἢ ἄπειρα [h] οἷς ὑπάρχει προτέροις, ἢ ἵσταται.

7 Ἐπὶ δὲ τῶν ἀντιστρεφόντων οὐχ ὁμοίως ἔχει. Οὐ γὰρ [i] ἔστιν ἐν τοῖς [k] κατηγορουμένοις οὗ πρώτου κατηγορεῖται ἢ τελευταίου· [l] πάντα γὰρ πρὸς πάντα ταύτῃ γε ὁμοίως ἔχει, εἴτ᾽ ἐστὶν ἄπειρα τὰ κατ᾽ αὐτοῦ κατηγορούμενα, [m] εἴτ᾽ ἀμφότερά ἐστι τὰ ἀπορηθέντα ἄπειρα· πλὴν εἰ μὴ ὁμοίως ἐνδέχεται ἀντιστρέφειν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς συμβεβηκός, τὸ δ᾽ ὡς κατηγορίαν.

Ὅτι μὲν οὖν τὰ μεταξὺ οὐκ ἐνδέχεται ἄπειρα εἶναι, εἰ ἐπὶ τὸ κάτω [n] καὶ τὸ ἄνω ἵστανται αἱ κατηγορίαι, δῆλον. Λέγω δ᾽ ἄνω μὲν τὴν ἐπὶ τὸ καθόλου μᾶλλον, κάτω δὲ τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος. Εἰ γὰρ τοῦ Α κατηγορουμένου κατὰ τοῦ Ζ ἄπειρα τὰ μεταξύ, ἐφ᾽ ὧν Β, δῆλον ὅτι ἐνδέχοιτ᾽ ἂν ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ [o] τὸ κάτω ἕτερον ἑτέρου κατηγορεῖσθαι

[a] προτέρου C.D. [b] ἆρα ἐνδέχεται om. C. [c] ἀρξάμενον C. [d] ἀπὸ τοῦ τοιούτου D. [e] μηθὲν D. [f] αἱ om. B. [g] θ ἢ ὃ A. [h] οἷς οὐχ ὑπάρχει D. [i] ἔστιν om. A. [k] ἀντικατηγορουμένοις D. [l] πάντα γὰρ] ταῦτα γὰρ B. [m] εἴτ᾽] ἐπ᾽ D. [n] καὶ ἐπὶ τὸ D. [o] τὰ D.

εἰς ἄπειρον (πρὶν γὰρ ἐπὶ τὸ Ζ ἐλθεῖν, ἄπειρα τὰ μεταξύ)
[p] καὶ ἀπὸ τοῦ Ζ ἐπὶ τὸ ἄνω ἄπειρα, πρὶν ἐπὶ [q] τὸ Α ἐλθεῖν.
Ὥστ' εἰ ταῦτα ἀδύνατα, καὶ τοῦ Α καὶ Ζ ἀδύνατον ἄπειρα 2
εἶναι μεταξύ. Οὐδὲ γὰρ εἴ τις λέγοι ὅτι τὰ μέν ἐστι τῶν
Α Β ἐχόμενα ἀλλήλων ὥστε μὴ εἶναι μεταξύ, τὰ δ' οὐκ ἔστι
λαβεῖν, οὐδὲν διαφέρει. Ὃ γὰρ ἂν λάβω τῶν Β, ἔσται πρὸς
τὸ Α ἢ πρὸς τὸ Ζ ἢ ἄπειρα τὰ μεταξὺ ἢ οὔ. Ἀφ' οὗ δὴ
πρῶτον ἄπειρα, εἴτ' εὐθὺς εἴτε μὴ [r] εὐθύς, οὐδὲν διαφέρει· τὰ
γὰρ μετὰ ταῦτα ἄπειρά ἐστιν.

Φανερὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς στερητικῆς ἀποδείξεως ὅτι στή- 21
σεται, εἴπερ ἐπὶ τῆς κατηγορικῆς ἵσταται ἐπ' ἀμφότερα.
Ἔστω γὰρ μὴ ἐνδεχόμενον μήτε ἐπὶ τὸ ἄνω ἀπὸ τοῦ ὑστά-
του εἰς ἄπειρον ἰέναι (λέγω δ' ὕστατον ὃ αὐτὸ μὲν ἄλλῳ μη-
δενὶ ὑπάρχει, ἐκείνῳ δὲ ἄλλο, οἷον τὸ Ζ) μήτε [s] ἀπὸ τοῦ
πρώτου ἐπὶ τὸ ὕστατον (λέγω δὲ πρῶτον ὃ αὐτὸ μὲν κατ'
ἄλλου, κατ' ἐκείνου δὲ μηδὲν ἄλλο). Εἰ δὴ ταῦτ' ἐστί, καὶ
ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως στήσεται. Τριχῶς γὰρ δείκνυται μὴ
ὑπάρχον. Ἢ γὰρ ᾧ μὲν τὸ [t] Γ, τὸ Β ὑπάρχει παντί, ᾧ δὲ
τὸ Β, [v] οὐδενὶ τὸ Α. Τοῦ μὲν τοίνυν Β Γ, καὶ ἀεὶ τοῦ ἑτέρου 2
διαστήματος, ἀνάγκη βαδίζειν εἰς ἄμεσα· κατηγορικὸν γὰρ
τοῦτο τὸ διάστημα. Τὸ δ' ἕτερον δῆλον ὅτι εἰ ἄλλῳ οὐχ
ὑπάρχει [w] προτέρῳ, οἷον τῷ Δ, τοῦτο δεήσει τῷ Β παντὶ
ὑπάρχειν. Καὶ εἰ πάλιν ἄλλῳ τοῦ Δ [x] προτέρῳ οὐχ ὑπάρχει,
[y] ἐκεῖνο δεήσει τῷ Δ παντὶ ὑπάρχειν. Ὥστ' ἐπεὶ ἡ ἐπὶ τὸ
κάτω ἵσταται ὁδός, καὶ ἡ ἐπὶ τὸ [a] ἄνω στήσεται, καὶ ἔσται
τι [b] πρῶτον, ᾧ οὐχ ὑπάρχει. Πάλιν εἰ τὸ μὲν [c] Β παντὶ τῷ 3
[d] Α, τῷ δὲ Γ [e] μηδενί, τὸ Α [f] τῷ Γ οὐδενὶ ὑπάρχει. Πάλιν
τοῦτο εἰ δεῖ δεῖξαι, δῆλον ὅτι ἢ διὰ τοῦ ἄνω τρόπου δειχθή-
σεται ἢ διὰ τούτου [g] ἢ τοῦ τρίτου. Ὁ μὲν οὖν πρῶτος εἴ-

[p] τὸ an τὰ habeat B. non liquet. [q] καὶ τοῦ ζ D. [r] οὐθὲν D. [s] ὑπὸ A.B. [t] γ τῷ β B. [v] οὐθενὶ D. [w] πρότερον B. [x] προτέρω τοῦ δ D. [y] ἐκείνωι A.B. [z] ἄνω A.B. [a] ἄνω] δ A.B, α D. [b] πρώτωι A.B. [c] B] $\frac{\bar{\alpha}}{\beta}$ D. [d] A] $\frac{\bar{\beta}}{\alpha}$ D. [e] μηθενὶ D. [f] τῶν A.B. [g] ἢ διὰ τοῦ D.

ρηται, ὁ δὲ δεύτερος δειχθήσεται. Οὕτω δ' ἂν [h] δεικνύοι, οἷον
ὅτι τὸ Δ τῷ μὲν [i] Β παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ οὐδενί, εἰ ἀνάγκη
ὑπάρχειν τι τῷ Β. Καὶ πάλιν εἰ τοῦτο τῷ Γ μὴ ὑπάρξει,
4 [k] ἄλλο τῷ Δ ὑπάρχει, ὃ τῷ Γ [l] οὐχ ὑπάρχει. Οὐκοῦν ἐπεὶ
τὸ ὑπάρχειν ἀεὶ τῷ ἀνωτέρω ἵσταται, στήσεται καὶ τὸ μὴ
ὑπάρχειν. Ὁ δὲ τρίτος τρόπος ἦν· εἰ τὸ μὲν Α τῷ Β παντὶ
ὑπάρχει, τὸ δὲ Γ μὴ ὑπάρχει, οὐ παντὶ ὑπάρχει τὸ Γ ᾧ τὸ
Α. Πάλιν δὲ τοῦτο ἢ διὰ τῶν ἄνω εἰρημένων ἢ ὁμοίως δει-
χθήσεται. Ἐκείνως μὲν δὴ ἵσταται, εἰ δ' οὕτω, πάλιν λή-
ψεται τὸ Β τῷ Ε ὑπάρχειν, ᾧ τὸ Γ μὴ παντὶ ὑπάρχει.
Καὶ τοῦτο πάλιν ὁμοίως. Ἐπεὶ δ' ὑπόκειται ἵστασθαι καὶ
ἐπὶ τὸ κάτω, δῆλον ὅτι στήσεται καὶ τὸ Γ οὐχ ὑπάρχον.
5 Φανερὸν δ' ὅτι [m] καὶ ἐὰν μὴ μιᾷ ὁδῷ [n] δεικνύηται ἀλλὰ πά-
σαις, ὁτὲ μὲν ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος, ὁτὲ δὲ ἐκ τοῦ δευτέ-
ρου ἢ τρίτου, ὅτι καὶ οὕτω στήσεται· πεπερασμέναι γάρ
εἰσιν αἱ ὁδοί, τὰ δὲ πεπερασμένα πεπερασμενάκις ἀνάγκη
πεπεράνθαι [o] πάντα.

Ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ τῆς στερήσεως, εἴπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπάρ-
χειν, ἵσταται, δῆλον. Ὅτι δ' ἐπ' ἐκείνων, λογικῶς μὲν θεω-
ροῦσιν ὧδε φανερόν.

22 Ἐπὶ μὲν οὖν [p] τῶν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορουμένων δῆλον·
εἰ γὰρ ἔστιν ὁρίσασθαι ἢ εἰ γνωστὸν τὸ τί ἦν εἶναι, τὰ δ'
ἄπειρα μὴ ἔστι διελθεῖν, ἀνάγκη πεπεράνθαι τὰ ἐν τῷ τί
ἐστι κατηγορούμενα. Καθόλου δὲ ὧδε λέγομεν. Ἔστι γὰρ
εἰπεῖν ἀληθῶς τὸ λευκὸν βαδίζειν καὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο ξύλον
εἶναι, καὶ πάλιν τὸ ξύλον μέγα εἶναι καὶ τὸν ἄνθρωπον βαδί-
2 ζειν. Ἕτερον δή ἐστι τὸ οὕτως εἰπεῖν καὶ τὸ ἐκείνως. Ὅταν
μὲν γὰρ τὸ λευκὸν εἶναι φῶ ξύλον, τότε λέγω ὅτι ᾧ συμβέ-
βηκε λευκῷ εἶναι ξύλον ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ ὑποκείμενον
τῷ ξύλῳ τὸ λευκόν ἐστι· καὶ γὰρ οὔτε λευκὸν ὂν οὔθ' ὅπερ
λευκόν τι ἐγένετο ξύλον, ὥστ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβε-
βηκός. Ὅταν δὲ τὸ ξύλον λευκὸν εἶναι φῶ, οὐχ ὅτι ἕτερόν

[h] δεικνύῃ A.B.D. [i] B] $\frac{\alpha}{\beta}$ D. [k] ἀλλ' ὃ A. [l] οὐχ ὑπάρξει D.
[m] καὶ ἐὰν] κἂν D. [n] δείκνυται D. [o] ἅπαντα D. [p] τῶν om. D.

τί ἐστι λευκόν, ἐκείνῳ δὲ συμβέβηκε ξύλῳ εἶναι, οἷον ὅταν
[q]τὸν μουσικὸν [r]λευκὸν εἶναι φῶ· τότε γὰρ ὅτι ὁ ἄνθρωπος
λευκός ἐστιν, ᾧ συμβέβηκεν εἶναι μουσικῷ, λέγω· ἀλλὰ τὸ
ξύλον [s]ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον, ὅπερ καὶ ἐγένετο, οὐχ ἕτερόν τι
ὂν ἢ ὅπερ ξύλον ἢ ξύλον τί. Εἰ δὴ δεῖ [t]νομοθετῆσαι, ἔστω 3
τὸ οὕτω λέγειν κατηγορεῖν, τὸ δ' ἐκείνως ἤτοι μηδαμῶς κατη-
γορεῖν, ἢ κατηγορεῖν μὲν μὴ ἁπλῶς, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ
κατηγορεῖν. Ἔστι δ' ὡς μὲν τὸ λευκὸν τὸ κατηγορούμενον,
ὡς δὲ τὸ ξύλον τὸ οὗ κατηγορεῖται. Ὑποκείσθω δὴ τὸ κα-
τηγορούμενον κατηγορεῖσθαι ἀεί, οὗ κατηγορεῖται, ἁπλῶς,
ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβηκός· οὕτω γὰρ αἱ ἀποδείξεις ἀποδει-
κνύουσιν. Ὥστε [v]ἢ ἐν τῷ τί ἐστιν ἢ ὅτι ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ
πρός τι ἢ ποιοῦν ἢ πάσχον ἢ ποῦ ἢ ποτέ, ὅταν ἓν καθ' ἑνὸς
κατηγορηθῇ.

Ἔτι τὰ μὲν οὐσίαν σημαίνοντα ὅπερ ἐκεῖνο ἢ ὅπερ ἐκεῖνό 4
τι [w]σημαίνει, καθ' οὗ κατηγορεῖται· ὅσα δὲ μὴ οὐσίαν ση-
μαίνει, ἀλλὰ κατ' ἄλλου ὑποκειμένου λέγεται, ὃ μή ἐστι
μήτε ὅπερ ἐκεῖνο [x]μήτε ὅπερ ἐκεῖνό τι, συμβεβηκότα, οἷον
κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκόν. Οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος
οὔτε ὅπερ λευκὸν οὔτε ὅπερ λευκόν τι. Ἀλλὰ ζῷον ἴσως·
ὅπερ γὰρ ζῷόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος. Ὅσα δὲ μὴ οὐσίαν ση-
μαίνει, δεῖ κατά τινος ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι, καὶ μὴ
εἶναί τι λευκόν, ὃ οὐχ ἕτερόν τι ὂν λευκόν ἐστιν. Τὰ γὰρ
εἴδη χαιρέτω· τερετίσματά τε γάρ ἐστι, καὶ εἰ ἔστιν, [y]οὐδὲν
πρὸς τὸν λόγον ἐστίν· αἱ γὰρ ἀποδείξεις περὶ τῶν τοιούτων
εἰσίν.

Ἔτι εἰ μή ἐστι [z]τοῦτο τουδὶ ποιότης κἀκεῖνο τούτου, 5
μηδὲ ποιότητος ποιότης, ἀδύνατον ἀντικατηγορεῖσθαι ἀλλή-
λων οὕτως. Ἀλλ' ἀληθὲς μὲν ἐνδέχεται εἰπεῖν, ἀντικατηγο-
ρῆσαι δ' ἀληθῶς οὐκ ἐνδέχεται. Ἢ γάρ τοι ὡς οὐσία κατη-
γορηθήσεται, οἷον ἢ γένος ὂν ἢ διαφορὰ τοῦ κατηγορουμένου.

[q] τὸ B.D. [r] λευκὸν om. A. [s] τὸ ὑποκείμενόν ἐστιν D. [t] γρ. ὀνοματοθετῆσαι D. [v] ἢ ἐν corr. B. [w] σημαίνειν A. [x] μήτε ὅπερ ἐκεῖνο om. D. [y] οὐθὲν D. [z] τοῦτο] τόδε D.

Ταῦτα δὲ δέδεικται ὅτι οὐκ [a] ἔσται ἄπειρα, οὔτ' ἐπὶ τὸ κάτω
6 οὔτ' ἐπὶ τὸ ἄνω. Οἷον ἄνθρωπος δίπουν, τοῦτο ζῷον, τοῦτο
δ' ἕτερον· οὐδὲ τὸ ζῷον κατ' ἀνθρώπου, τοῦτο δὲ κατὰ Καλ-
λίου, τοῦτο δὲ κατ' ἄλλου ἐν τῷ τί ἐστιν. Τὴν μὲν γὰρ
οὐσίαν [b] ἅπασαν ἔστιν ὁρίσασθαι τὴν τοιαύτην, τὰ δ' ἄπειρα
οὐκ ἔστι διεξελθεῖν νοοῦντα. Ὥστ' οὔτ' ἐπὶ τὸ ἄνω οὔτ' ἐπὶ
τὸ κάτω ἄπειρα· ἐκείνην γὰρ οὐκ [c] ἔστιν ὁρίσασθαι, ἧς τὰ
ἄπειρα κατηγορεῖται. Ὡς μὲν δὴ γένη ἀλλήλων οὐκ [d] ἀντι-
7 κατηγορηθήσεται· ἔσται γὰρ αὐτὸ ὅπερ αὐτό τι. Οὐδὲ μὴν
τοῦ ποιοῦ ἢ τῶν ἄλλων [e] οὐδέν, ἂν μὴ κατὰ συμβεβηκὸς κατη-
γορηθῇ· πάντα γὰρ ταῦτα συμβέβηκε καὶ κατὰ τῶν οὐσιῶν
κατηγορεῖται. Ἀλλὰ δὴ ὅτι οὐδ' εἰς τὸ ἄνω ἄπειρα ἔσται·
ἑκάστου γὰρ κατηγορεῖται ὃ ἂν σημαίνῃ ἢ ποιόν τι ἢ ποσόν
[f] τι ἤ τι τῶν τοιούτων ἢ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ· ταῦτα δὲ πεπέ-
ρανται, καὶ τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν πεπέρανται· ἢ γὰρ
ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ πρός τι ἢ ποιοῦν ἢ πάσχον ἢ ποῦ ἢ ποτέ.
8 Ὑπόκειται δὲ ἓν καθ' ἑνὸς κατηγορεῖσθαι, αὐτὰ [g] δὲ αὑτῶν,
ὅσα μὴ τί ἐστι, [h] μὴ κατηγορεῖσθαι. Συμβεβηκότα γάρ
ἐστι πάντα, ἀλλὰ τὰ μὲν καθ' αὑτά, τὰ δὲ καθ' ἕτερον τρό-
πον· ταῦτα δὲ πάντα καθ' ὑποκειμένου τινὸς κατηγορεῖσθαί
φαμεν, τὸ δὲ συμβεβηκὸς οὐκ εἶναι ὑποκείμενόν τι· οὐδὲν γὰρ
τῶν τοιούτων τίθεμεν εἶναι, ὃ οὐχ ἕτερόν τι ὂν λέγεται ὃ λέ-
9 γεται, ἀλλ' αὐτὸ [i] ἄλλου καὶ [k] ἄλλ' ἄττα καθ' ἑτέρου. Οὔτ'
εἰς τὸ ἄνω ἄρα ἓν καθ' ἑνὸς οὔτ' εἰς τὸ κάτω ὑπάρχειν λεχθή-
σεται. Καθ' ὧν μὲν γὰρ λέγεται τὰ συμβεβηκότα, ὅσα ἐν
τῇ οὐσίᾳ [l] ἑκάστου· ταῦτα δὲ οὐκ ἄπειρα. Ἄνω δὲ ταῦτά
τε καὶ τὰ συμβεβηκότα, ἀμφότερα οὐκ ἄπειρα. Ἀνάγκη
ἄρα εἶναί τι οὗ πρῶτόν τι κατηγορεῖται καὶ τούτου ἄλλο,
καὶ τοῦτο ἵστασθαι, καὶ εἶναί τι ὃ οὐκέτι οὔτε κατ' ἄλλου
προτέρου οὔτε κατ' ἐκείνου ἄλλο πρότερον κατηγορεῖται.

[a] ἔστιν D. [b] πᾶσαν A. [c] ἔσται D. [d] ἀντηγορηθήσεται A.
[e] οὐθὲν D. [f] τι alterum om. D, tertium A.B. [g] δ' ἑαυτῶν D.
[h] μὴ alterum om. A. [i] ἄλλοις A.B.D. [k] ἄλλα τὰ καθ' B. [l] ἑκάστωι A.B.

Εἷς μὲν οὖν τρόπος λέγεται ἀποδείξεως οὗτος, ἔτι δ' ἄλ- 10
λος, εἰ ὧν πρότερα ἄττα κατηγορεῖται, [m] ἔστι τούτων ἀπό-
δειξις· [n] ὧν δ' ἐστὶν ἀπόδειξις, οὔτε βέλτιον ἔχειν ἐγχωρεῖ
πρὸς αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὔτ' εἰδέναι ἄνευ ἀποδείξεως. Εἰ δὲ
τόδε διὰ τῶνδε γνώριμον, τάδε δὲ μὴ ἴσμεν μηδὲ βέλτιον
ἔχομεν πρὸς αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὐδὲ τὸ διὰ τούτων γνώριμον
ἐπιστησόμεθα. Εἰ οὖν ἔστι τι εἰδέναι δι' ἀποδείξεως ἁπλῶς 11
καὶ μὴ ἔκ τινων μηδ' ἐξ ὑποθέσεως, ἀνάγκη ἵστασθαι τὰς
κατηγορίας τὰς μεταξύ. Εἰ γὰρ μὴ ἵστανται, ἀλλ' ἔστιν
ἀεὶ τοῦ ληφθέντος ἐπάνω, ἁπάντων ἔσται ἀπόδειξις· ὥστ' εἰ
τὰ ἄπειρα μὴ ἐγχωρεῖ διελθεῖν, ὧν ἐστὶν ἀπόδειξις, ταῦτ' οὐκ
εἰσόμεθα δι' ἀποδείξεως. Εἰ οὖν [o] μηδὲ βέλτιον ἔχομεν πρὸς
αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὐκ [p] ἔσται οὐδὲν ἐπίστασθαι δι' ἀποδείξεως
ἁπλῶς [q] ἀλλ' ἐξ ὑποθέσεως.

Λογικῶς μὲν οὖν ἐκ τούτων ἄν τις πιστεύσειε περὶ τοῦ 12
λεχθέντος, ἀναλυτικῶς δὲ διὰ τῶνδε φανερὸν συντομώτερον,
ὅτι οὔτ' ἐπὶ τὸ ἄνω οὔτ' ἐπὶ τὸ κάτω ἄπειρα τὰ κατηγορού-
μενα ἐνδέχεται εἶναι ἐν ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις, περὶ
ὧν ἡ σκέψις ἐστίν. Ἡ μὲν γὰρ ἀπόδειξίς ἐστι [r] τῶν ὅσα
ὑπάρχει καθ' αὑτὰ τοῖς πράγμασιν. Καθ' αὑτὰ δὲ διττῶς· 13
ὅσα τε γὰρ ἐν ἐκείνοις ἐνυπάρχει ἐν τῷ τί ἐστι, καὶ οἷς αὐτὰ
ἐν τῷ τί ἐστιν ὑπάρχουσιν αὐτοῖς, οἷον τῷ ἀριθμῷ τὸ περιτ-
τόν, ὃ ὑπάρχει μὲν ἀριθμῷ, ἐνυπάρχει δ' αὐτὸς [s] ὁ ἀριθμὸς
ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ πάλιν πλῆθος ἢ τὸ [t] διαιρετὸν ἐν τῷ
λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ [v] ἐνυπάρχει. Τούτων δ' οὐδέτερα ἐνδέχεται
ἄπειρα εἶναι, οὐθ' ὡς τὸ περιττὸν τοῦ ἀριθμοῦ· πάλιν γὰρ
[w] ἂν [x] ἐν τῷ περιττῷ ἄλλο εἴη, ᾧ ἐνυπῆρχεν ὑπάρχοντι· τοῦτο
δ' εἰ ἔστι, [y] πρῶτον ὁ ἀριθμὸς ἐνυπάρξει ὑπάρχουσιν αὐτῷ.
Εἰ οὖν μὴ ἐνδέχεται ἄπειρα τοιαῦτα ὑπάρχειν ἐν τῷ ἑνί, οὐδ' 14
ἐπὶ τὸ ἄνω ἔσται ἄπειρα. Ἀλλὰ μὴν ἀνάγκη γε πάντα

[m] ἔσται A.B.D. [n] ὧν δ' ἔστιν ἀπόδειξις om. D. [o] μηδὲν B. [p] ἔστιν D. [q] ἀλλ' om. A. [r] τῶν] αὕτη A.B, om. D. [s] ὁ ἀριθμὸς om. D. [t] ἀδιαίρετον pr. D. [v] ἐνυπάρχειν B. [w] ἂν om. A.B, post περιττῷ ponit D. [x] ἐν om. D. [y] πρῶτος D.

ὑπάρχειν τῷ πρώτῳ, οἷον τῷ ἀριθμῷ κἀκείνοις τὸν ἀριθμόν, ὥστ' ἀντιστρέφοντα ἔσται, ἀλλ' οὐχ ὑπερτείνοντα. Οὐδὲ μὴν ὅσα ἐν τῷ τί ἐστιν ἐνυπάρχει, οὐδὲ ταῦτα ἄπειρα· οὐδὲ γὰρ ἂν εἴη ὁρίσασθαι. Ὥστ' εἰ τὰ μὲν κατηγορούμενα καθ' αὑτὰ πάντα λέγεται, ταῦτα δὲ μὴ ἄπειρα, [z] ἵσταιτο ἂν τὰ ἐπὶ τὸ ἄνω, ὥστε καὶ ἐπὶ [a] τὸ κάτω.

15 Εἰ δ' οὕτω, καὶ τὰ ἐν τῷ μεταξὺ δύο ὅρων ἀεὶ πεπερασμένα. Εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον ἤδη καὶ τῶν ἀποδείξεων ὅτι ἀνάγκη ἀρχάς [b] τε εἶναι, καὶ μὴ πάντων εἶναι ἀπόδειξιν, ὅπερ ἔφαμέν τινας λέγειν [c] κατ' ἀρχάς. Εἰ γάρ εἰσιν ἀρχαί, οὔτε πάντ' ἀποδεικτὰ οὔτ' εἰς ἄπειρον οἷόντε βαδίζειν· τὸ γὰρ εἶναι τούτων ὁποτερονοῦν [d] οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ [e] εἶναι μηδὲν διάστημα ἄμεσον καὶ [f] ἀδιαίρετον, ἀλλὰ πάντα διαιρετά.

16 Τῷ γὰρ ἐντὸς ἐμβάλλεσθαι ὅρον, ἀλλ' οὐ τῷ προσλαμβάνεσθαι ἀποδείκνυται τὸ ἀποδεικνύμενον. Ὥστ' εἰ τοῦτ' εἰς ἄπειρον ἐνδέχεται ἰέναι, ἐνδέχοιτ' ἂν δύο ὅρων [g] ἄπειρα μεταξὺ εἶναι μέσα. Ἀλλὰ τοῦτ' ἀδύνατον, εἰ ἵστανται αἱ κατηγορίαι [h] ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω. Ὅτι δὲ ἵστανται, δέδεικται λογικῶς μὲν πρότερον, ἀναλυτικῶς δὲ νῦν.

23 Δεδειγμένων δὲ τούτων φανερὸν ὅτι, ἐάν τι τὸ αὐτὸ δυσὶν ὑπάρχῃ, οἷον τὸ Α τῷ τε Γ καὶ τῷ Δ, μὴ κατηγορουμένου θατέρου κατὰ θατέρου, ἢ μηδαμῶς ἢ μὴ κατὰ παντός, ὅτι οὐκ ἀεὶ κατὰ κοινόν τι ὑπάρξει. Οἷον τῷ ἰσοσκελεῖ καὶ τῷ σκαληνῷ τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν κατὰ κοινόν τι ὑπάρχει· ᾗ γὰρ σχῆμά τι, ὑπάρχει, καὶ [i] οὐχ ᾗ ἕτερον. Τοῦτο δ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἔχει. Ἔστω γὰρ τὸ Β καθ' ὃ τὸ Α τῷ Γ Δ ὑπάρχει.
2 Δῆλον τοίνυν ὅτι καὶ τὸ Β τῷ Γ καὶ [k] τῷ Δ κατ' ἄλλο κοινόν, [l] κἀκεῖνο καθ' ἕτερον, ὥστε δύο ὅρων μεταξὺ ἄπειροι ἂν ἐμπίπτοιεν ὅροι. Ἀλλ' ἀδύνατον. Κατὰ μὲν τοίνυν κοινόν τι ὑπάρχειν οὐκ ἀνάγκη ἀεὶ τὸ αὐτὸ πλείοσιν, ἐπείπερ

[z] ἵσταιντο B. [a] τὰ κάτω D. [b] τε om. D. [c] κατ'] καὶ τὰς A.B. [d] οὐθὲν D. [e] εἶναι τούτων μηθὲν D. [f] διαιρετὸν A. [g] ἄπειρα τὰ μεταξὺ D. [h] καὶ ἐπὶ τὸ D. [i] οὐχ ᾗ] οὐχὶ B. [k] τῷ om. A.B. [l] κἀκεῖνο om. pr. D.

ἔσται [m] ἄμεσα διαστήματα. Ἐν μέντοι τῷ αὐτῷ γένει καὶ
ἐκ τῶν αὐτῶν ἀτόμων ἀνάγκη τοὺς ὅρους εἶναι, εἴπερ τῶν
καθ' [n] αὑτὰ ὑπαρχόντων ἔσται τὸ κοινόν· οὐ γὰρ ἦν ἐξ ἄλ-
λου γένους εἰς ἄλλο διαβῆναι [o] τὰ δεικνύμενα.

Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι, ὅταν τὸ Α τῷ Β ὑπάρχῃ, εἰ μέν ἐστί 3
[p] τι μέσον, ἔστι δεῖξαι ὅτι τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει. Καὶ στοι-
χεῖα τούτου ἐστὶ ταῦτα καὶ τοσαῦθ' ὅσα μέσα ἐστίν· αἱ γὰρ
ἄμεσοι προτάσεις στοιχεῖα, ἢ πᾶσαι ἢ αἱ καθόλου. Εἰ δὲ
μή ἐστιν, οὐκέτι ἔστιν ἀπόδειξις, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ὁδὸς
αὕτη ἐστίν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Α τῷ Β μὴ ὑπάρχει, εἰ
μὲν ἔστιν ἢ μέσον ἢ πρότερον ᾧ οὐχ ὑπάρχει, ἔστιν ἀπό-
δειξις, εἰ δὲ μή, οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἀρχὴ καὶ στοιχεῖα τοσαῦτ'
[q] ἐστὶν [r] ὅσοι ὅροι· αἱ γὰρ τούτων προτάσεις ἀρχαὶ τῆς
ἀποδείξεώς εἰσιν. [s] Καὶ ὥσπερ ἔνιαι ἀρχαί εἰσιν ἀναπό- 4
δεικτοι, ὅτι ἔστι τόδε τοδὶ [t] καὶ ὑπάρχει τόδε τῳδί, οὕτω καὶ
ὅτι οὐκ ἔστι τόδε [v] τοδὶ [w] οὐδ' ὑπάρχει τόδε τῳδί, ὥσθ' αἱ
μὲν εἶναί τι, αἱ δὲ μὴ εἶναί τι ἔσονται ἀρχαί. Ὅταν δὲ δέῃ
δεῖξαι, ληπτέον ὃ τοῦ Β πρῶτον κατηγορεῖται. Ἔστω τὸ
Γ, καὶ τούτου ὁμοίως τὸ Α. Καὶ οὕτως ἀεὶ [x] βαδίζοντι οὐ-
δέποτ' ἐξωτέρω πρότασις οὐδ' ὑπάρχον λαμβάνεται τοῦ Α
ἐν τῷ δεικνύναι, ἀλλ' ἀεὶ τὸ μέσον πυκνοῦται, ἕως ἀδιαίρετα
γένηται καὶ ἕν. Ἔστι δ' ἕν, ὅταν ἄμεσον γένηται καὶ μία 5
πρότασις ἁπλῶς ἡ ἄμεσος. Καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις ἡ
ἀρχὴ ἁπλοῦν, τοῦτο δ' οὐ ταὐτὸ πανταχοῦ, ἀλλ' ἐν βάρει
μὲν μνᾶ, ἐν δὲ μέλει δίεσις, ἄλλο δ' ἐν ἄλλῳ, οὕτως ἐν συλ-
λογισμῷ τὸ ἓν πρότασις ἄμεσος, ἐν δ' ἀποδείξει καὶ ἐπιστήμη
ὁ νοῦς. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεικτικοῖς συλλογισμοῖς τοῦ ὑπάρ- 6
χοντος οὐδὲν ἔξω πίπτει, ἐν δὲ τοῖς στερητικοῖς, ἔνθα μὲν ὃ
δεῖ ὑπάρχειν, [y] οὐδὲν τούτου ἔξω πίπτει, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β
διὰ τοῦ Γ [z] μή. Εἰ γὰρ [a] τῷ μὲν Β παντὶ [b] τὸ Γ, [c] τῷ δὲ

[m] μέσα B, ἄμεσα τὰ D. [n] αὐτὸ A.D. [o] τὰ] κατὰ τὰ B. [p] τι] τὸ D. [q] ἐστὶν om. A. [r] ὅσοι οἱ ὅροι D. [s] καὶ—εἰσιν om. B. [t] καὶ ὑπ.] οὐδ' ὑπ. pr. D. [v] τωιδὶ B. [w] οὐχ B. [x] βαδίζων A.B. [y] οὐθὲν D. [z] μὴ] μὴ ἢ D. [a] τῷ] τὸ A.B. et pr. D. [b] τὸ] τῶι A.B. [c] τῷ] τὸ B.

Γ [d]μηδενὶ [e]τὸ Α, πάλιν ἂν δέῃ ὅτι τῷ Γ τὸ Α οὐδενὶ ὑπάρχει, μέσον ληπτέον τοῦ Α καὶ Γ, καὶ οὕτως ἀεὶ πορεύσεται. Ἐὰν δὲ δέῃ δεῖξαι ὅτι τὸ Δ τῷ Ε οὐχ ὑπάρχει τῷ τὸ Γ τῷ μὲν Δ παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Ε μηδενὶ ἢ μὴ παντί, τοῦ Ε οὐδέποτ' ἔξω πεσεῖται· τοῦτο δ' ἐστὶν ᾧ οὐ δεῖ ὑπάρχειν. Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου τρόπου, οὔτε ἀφ' οὗ δεῖ οὔτε ὃ δεῖ στερῆσαι οὐδέποτ' ἔξω βαδιεῖται.

24 Οὔσης δ' ἀποδείξεως τῆς μὲν καθόλου τῆς δὲ κατὰ μέρος, καὶ τῆς μὲν κατηγορικῆς τῆς δὲ στερητικῆς, ἀμφισβητεῖται ποτέρα βελτίων· ὡς δ' αὔτως καὶ περὶ τῆς ἀποδεικνύναι λεγομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγούσης ἀποδείξεως. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπισκεψώμεθα περὶ τῆς καθόλου καὶ τῆς κατὰ μέρος· δηλώσαντες δὲ τοῦτο, καὶ περὶ τῆς δεικνύναι λεγομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον εἴπωμεν.

2 Δόξειε μὲν οὖν τάχ' ἂν τισιν ὧδὶ σκοποῦσιν ἡ κατὰ μέρος εἶναι [f]βελτίων. Εἰ γὰρ καθ' ἣν [g]μᾶλλον ἐπιστάμεθα [h]ἀπόδειξιν [i]βελτίων ἀπόδειξις (αὕτη γὰρ ἀρετὴ ἀποδείξεως), μᾶλλον δ' ἐπιστάμεθα ἕκαστον, ὅταν αὐτὸ [k]εἰδῶμεν καθ' αὑτὸ ἢ ὅταν κατ' ἄλλο, οἷον τὸν μουσικὸν Κορίσκον, ὅταν ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικὸς ἢ ὅταν ὅτι ἄνθρωπος μουσικός· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· [l]ἡ δὲ καθόλου ὅτι ἄλλο, οὐχ ὅτι αὐτὸ τετύχηκεν ἐπιδείκνυσιν, οἷον ὅτι τὸ ἰσοσκελὲς οὐχ ὅτι ἰσοσκελὲς ἀλλ' ὅτι τρίγωνον, [l]ἡ δὲ κατὰ μέρος ὅτι αὐτό· εἰ δὴ βελτίων μὲν ἡ καθ' αὑτό, τοιαύτη δ' ἡ κατὰ μέρος τῆς καθόλου μᾶλλον, καὶ βελτίων ἂν ἡ κατὰ μέρος ἀπόδειξις εἴη.

3 Ἔτι εἰ τὸ μὲν καθόλου μή ἐστί τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ἡ δ' ἀπόδειξις δόξαν ἐμποιεῖ εἶναί τι τοῦτο καθ' ὃ ἀποδείκνυσι, καί τινα φύσιν ὑπάρχειν ἐν τοῖς οὖσι ταύτην, οἷον τριγώνου παρὰ τὰ τινὰ καὶ σχήματος παρὰ τὰ τινὰ καὶ ἀριθμοῦ παρὰ τοὺς τινὰς ἀριθμούς, βελτίων δ' ἡ περὶ ὄντος ἢ μὴ ὄντος καὶ δι' ἣν μὴ ἀπατηθήσεται ἢ δι' ἥν, ἔστι δ' ἡ μὲν καθόλου τοι-

[d] μηθενὶ D. [e] τὸ] τῶι B. [f] βελτίων ἀπόδειξις. Εἰ D. [g] μάλιστα D. [h] ἀπόδειξιν om. D. [i] ἀπόδειξις βελτίων D. [k] ἴδωμεν A. [l] ἡ] εἰ A.B.

αὕτη (προϊόντες γὰρ δεικνύουσιν, ὥσπερ περὶ τοῦ ἀνὰ λόγον,
οἷον ὅτι [m] ὃ ἂν ᾖ τι τοιοῦτον ἔσται ἀνὰ λόγον, ὃ οὔτε
γραμμὴ οὔτ' ἀριθμὸς οὔτε στερεὸν οὔτ' ἐπίπεδον, ἀλλὰ παρὰ
ταῦτά τι) εἰ οὖν καθόλου μὲν μᾶλλον αὕτη, περὶ ὄντος δ'
ἧττον τῆς κατὰ μέρος καὶ ἐμποιεῖ δόξαν ψευδῆ, χείρων ἂν εἴη
[n] ἡ καθόλου τῆς κατὰ μέρος.

Ἢ πρῶτον μὲν [o] οὐδὲν μᾶλλον ἐπὶ τοῦ καθόλου ἢ τοῦ 4
κατὰ μέρος ἄτερος λόγος ἐστίν. Εἰ γὰρ τὸ δυσὶν ὀρθαῖς
[p] ὑπάρχει μὴ ᾗ ἰσοσκελὲς ἀλλ' ᾗ τρίγωνον, ὁ εἰδὼς ὅτι ἰσο-
σκελὲς ἧττον οἶδεν [q] ᾗ αὐτὸ ἢ ὁ εἰδὼς ὅτι τρίγωνον. Ὅλως τε,
εἰ μὲν μὴ ὄντος ᾗ τρίγωνον εἶτα δείκνυσιν, οὐκ ἂν [r] εἴη ἀπό-
δειξις, εἰ δὲ ὄντος, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ᾗ ἕκαστον ὑπάρχει μᾶλλον
οἶδεν. Εἰ δὴ τὸ τρίγωνον ἐπὶ [s] πλέον ἐστί, καὶ ὁ αὐτὸς λό-
γος, καὶ μὴ καθ' ὁμωνυμίαν τὸ τρίγωνον, καὶ [t] ὑπάρχει παντὶ
τριγώνῳ τὸ [v] δύο, οὐκ ἂν τὸ τρίγωνον [x] ᾗ ἰσοσκελές, ἀλλὰ τὸ
ἰσοσκελὲς ᾗ τρίγωνον, ἔχοι τοιαύτας τὰς γωνίας. [y] Ὥστε ὁ 5
καθόλου εἰδὼς μᾶλλον οἶδεν ᾗ ὑπάρχει ἢ ὁ [z] τὸ κατὰ μέρος.
Βελτίων ἄρα ἡ καθόλου τῆς κατὰ μέρος. Ἔτι εἰ μὲν εἴη τις
λόγος [a] εἷς καὶ μὴ ὁμωνυμία τὸ καθόλου, [b] εἴη ἂν [c] οὐδὲν ἧτ-
τον ἐνίων τῶν κατὰ μέρος, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, ὅσῳ τὰ ἄφθαρτα
ἐν ἐκείνοις ἐστί, τὰ δὲ κατὰ μέρος φθαρτὰ μᾶλλον. Ἔτι τε
οὐδεμία ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν τι εἶναι τοῦτο παρὰ ταῦτα,
ὅτι ἓν δηλοῖ, [d] οὐδὲν μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων, [e] ὅσα μὴ τὶ
σημαίνει ἀλλ' [f] ἢ ποιὸν ἢ πρός τι ἢ ποιεῖν. Εἰ δὲ ἄρα, οὐχ
ἡ ἀπόδειξις αἰτία ἀλλ' ὁ ἀκούων.

Ἔτι [g] εἰ ἡ ἀπόδειξις μέν ἐστι συλλογισμὸς δεικτικὸς αἰ- 6
τίας καὶ τοῦ διὰ τί, [h] τὸ καθόλου δ' αἰτιώτερον· ᾧ γὰρ καθ'
αὑτὸ ὑπάρχει τι, τοῦτο αὐτὸ αὑτῷ αἴτιον· τὸ δὲ καθόλου
πρῶτον· αἴτιον ἄρα τὸ καθόλου. Ὥστε καὶ ἡ ἀπόδειξις βελ-
τίων· μᾶλλον γὰρ τοῦ αἰτίου καὶ τοῦ διὰ τί ἐστιν. Ἔτι

[m] ὁ om. D. [n] ἡ om. A. [o] οὐθὲν D. [p] ὑπάρχειν A. B.
[q] ᾗ] εἰ D. [r] εἴη ἡ ἀπόδειξις A.B. [s] πλεῖον D. [t] ὑπάρχον D.
[v] διὸ D. [x] ᾗ ἰσ.] εἴη ἰσ. B. [y] ὥστε εἰ ὁ D. [z] τὸ om. B.D.
[a] εἷς om. A.B. [b] εἴη τ' ἂν A.B. [c] οὐθὲν D. [d] οὐθὲν D.
[e] οἷα D. [f] ἢ primum om. A. [g] εἰ om. A. [h] τὸ om. D.

μέχρι τούτου ζητοῦμεν τὸ διὰ τί, καὶ τότε οἰόμεθα εἰδέναι,
ὅταν μὴ ᾖ ὅτι τι ἄλλο [i] τοῦτο ἢ γινόμενον ἢ ὄν· τέλος γὰρ
7 καὶ πέρας τὸ ἔσχατον ἤδη οὕτως ἐστίν. Οἷον τίνος ἕνεκα ἦλ-
θεν; ὅπως λάβῃ [k] τἀργύριον, τοῦτο δ', ὅπως [l] ἀποδῷ ὃ
ὤφειλε, τοῦτο δ', ὅπως μὴ ἀδικήσῃ· καὶ οὕτως ἰόντες, ὅταν
μηκέτι δι' ἄλλο μηδ' ἄλλου ἕνεκα, διὰ τοῦτο ὡς τέλος φαμὲν
ἐλθεῖν καὶ εἶναι καὶ γίνεσθαι, καὶ τότε εἰδέναι μάλιστα [m] διὰ
τί ἦλθεν. εἰ δὴ ὁμοίως ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν αἰτιῶν καὶ [n] τῶν
διὰ τί, ἐπὶ δὲ τῶν ὅσα αἴτια οὕτως [o] ὡς οὗ ἕνεκα οὕτως ἴσμεν
μάλιστα, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἄρα τότε μάλιστα ἴσμεν, ὅταν
8 μηκέτι ὑπάρχῃ τοῦτο ὅτι ἄλλο. Ὅταν [p] μὲν οὖν γινώσκω-
μεν ὅτι τέτταρσιν αἱ ἔξω ἴσαι, ὅτι ἰσοσκελές, ἔτι λείπεται
διὰ τί [q] τὸ ἰσοσκελές, ὅτι τρίγωνον, καὶ τοῦτο, ὅτι σχῆμα
εὐθύγραμμον. Εἰ δὲ τοῦτο μηκέτι διότι ἄλλο, [r] τότε μά-
λιστα ἴσμεν. Καὶ καθόλου δὲ τότε· ἡ καθόλου ἄρα βελτίων.
Ἔτι ὅσῳ ἂν μᾶλλον κατὰ μέρος ᾖ, εἰς [s] τὰ ἄπειρα ἐμπίπτει,
ἡ δὲ καθόλου εἰς τὸ ἁπλοῦν καὶ τὸ πέρας. Ἔστι δ', ᾗ μὲν
ἄπειρα, οὐκ [t] ἐπιστητά, ᾗ δὲ πεπέρανται, ἐπιστητά. Ἧι ἄρα
καθόλου, μᾶλλον ἐπιστητὰ ἢ ᾗ κατὰ μέρος. ἀποδεικτὰ ἄρα
9 μᾶλλον τὰ καθόλου. [v] Τῶν δ' ἀποδεικτῶν μᾶλλον [w] μᾶλλον
ἀπόδειξις· ἅμα γὰρ μᾶλλον τὰ πρός τι. Βελτίων ἄρα ἡ
καθόλου, ἐπείπερ [x] καὶ [y] μᾶλλον ἀπόδειξις. [z] Ἔτι αἱρετω-
τέρα καθ' ἣν τοῦτο καὶ ἄλλο ἢ καθ' ἣν τοῦτο μόνον οἶδεν· ὁ
δὲ τὴν καθόλου ἔχων οἶδε καὶ τὸ κατὰ μέρος, οὗτος δὲ τὸ
καθόλου οὐκ οἶδεν. Ὥστε κἂν οὕτως αἱρετωτέρα εἴη. Ἔτι
δὲ ὧδε. Τὸ γὰρ καθόλου μᾶλλον δεικνύναι ἐστὶ τὸ διὰ μέσου
10 δεικνύναι ἐγγυτέρω ὄντος τῆς ἀρχῆς. Ἐγγυτάτω δὲ τὸ
ἄμεσον· τοῦτο δ' ἀρχή. Εἰ οὖν ἡ ἐξ ἀρχῆς τῆς μὴ ἐξ ἀρ-
χῆς, ἡ μᾶλλον ἐξ ἀρχῆς τῆς ἧττον ἀκριβεστέρα [a] ἀπόδειξις.

[i] τοῦτο (ω superscript) D. [k] τὸ ἀργύριον D. [l] ἀποδῶ ὀφείλων ὦ D. et ὦ etiam A corr. [m] διὰ (τ superscript) ἐλθεῖν D. [n] τῶν alterum om. D. [o] ὡς] ὥσπερ A.D. [p] μὲν om. A. [q] τὸ om. D. [r] τότε om. D. [s] τὰ om. D. [t] ἐπιστητὰ τὰ ἀποδεικτὰ ἢ D. [v] τῶν ἀποδεικτῶν δὲ D. [w] μᾶλλον alterum om. A.B.D. [x] καὶ om. A.B. [y] μᾶλλον ἡ ἀπόδειξις A.B. [z] ἔτι] ἔτι εἰ A.B. [a] ἀπόδειξίς ἐστιν. Ἔστι D.

Ἔστι δὲ τοιαύτη ἡ καθόλου μᾶλλον· κρείττων [b] ἄρ' ἂν εἴη ἡ καθόλου. Οἷον εἰ [c] ἔδει ἀποδεῖξαι τὸ Α κατὰ τοῦ Δ· μέσα τὰ ἐφ' ὧν Β Γ· ἀνωτέρω [d] δὴ τὸ Β, ὥστε [e] ἡ διὰ τούτου καθόλου μᾶλλον.

Ἀλλὰ τῶν μὲν εἰρημένων ἔνια λογικά ἐστι· μάλιστα δὲ 11
δῆλον ὅτι ἡ καθόλου κυριωτέρα, [f] ὅτι τῶν προτάσεων τὴν μὲν προτέραν ἔχοντες ἴσμεν πως καὶ τὴν ὑστέραν καὶ ἔχομεν δυνάμει, οἷον εἴ τις οἶδεν ὅτι πᾶν τρίγωνον [h] δυσὶν ὀρθαῖς, οἶδέ πως καὶ τὸ ἰσοσκελὲς ὅτι δύο ὀρθαῖς, δυνάμει, καὶ εἰ μὴ οἶδε τὸ ἰσοσκελὲς ὅτι τρίγωνον· ὁ δὲ ταύτην ἔχων τὴν πρότασιν τὸ καθόλου οὐδαμῶς οἶδεν, οὔτε δυνάμει οὔτ' ἐνεργείᾳ. Καὶ ἡ μὲν καθόλου νοητή, ἡ δὲ κατὰ μέρος εἰς αἴσθησιν τελευτᾷ.

Ὅτι μὲν οὖν ἡ καθόλου βελτίων τῆς κατὰ μέρος, τοσαῦθ' 25
ἡμῖν εἰρήσθω· ὅτι δ' ἡ δεικτικὴ τῆς στερητικῆς, ἐντεῦθεν δῆλον. [i] Ἔστω γὰρ αὕτη ἡ ἀπόδειξις βελτίων τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν ὑπαρχόντων, ἡ ἐξ ἐλαττόνων αἰτημάτων ἢ ὑποθέσεων ἢ προτάσεων. Εἰ γὰρ γνώριμοι ὁμοίως, τὸ θᾶττον γνῶναι διὰ τούτων ὑπάρξει· τοῦτο δ' αἱρετώτερον. Λόγος δὲ τῆς 2
προτάσεως, ὅτι βελτίων ἡ ἐξ ἐλαττόνων, καθόλου [k] δέ· εἰ γὰρ ὁμοίως εἴη τὸ γνώριμα εἶναι τὰ μέσα, τὰ δὲ πρότερα γνωριμώτερα, ἔστω ἡ μὲν διὰ μέσων ἀπόδειξις [l] τῶν Β Γ Δ ὅτι τὸ Α τῷ Ε ὑπάρχει, ἡ δὲ διὰ τῶν Ζ Η ὅτι τὸ Α τῷ Ε. [m] Ὁμοίως δὲ ἔχει τὸ ὅτι τὸ Α τῷ Δ [n] ὑπάρχει καὶ τὸ Α τῷ Ε. Τὸ δ' ὅτι τὸ Α τῷ Δ πρότερον καὶ γνωριμώτερον ἢ ὅτι τὸ Α τῷ Ε· διὰ γὰρ τούτου ἐκεῖνο ἀποδείκνυται, πιστότερον δὲ τὸ δι' οὗ. Καὶ ἡ διὰ τῶν ἐλαττόνων ἄρα ἀπόδειξις βελ- 3
τίων τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν ὑπαρχόντων. Ἀμφότεραι μὲν οὖν διά τε ὅρων τριῶν καὶ προτάσεων δύο δείκνυνται, ἀλλ' ἡ μὲν εἶναί τι λαμβάνει, ἡ δὲ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναί τι· διὰ πλειόνων ἄρα, ὥστε χείρων.

[b] ἄρ' om. A.B.D. [c] δεῖ B. [d] δὴ] δ' ἢ D. [e] ἡ] εἰ A.B. [f] ὅτι τῶν—μὲν] ἐπὶ—μὲν γὰρ D. [h] δύο D. [i] ἔσται D. [k] δὲ] ὅδε D. [l] τῶν] τῆς A.B. [m] ὁμοίως—τῷ Ε] ὑπάρχει D. [n] ὑπάρχει—τῷ Δ om. A.

4 Ἔτι ἐπειδὴ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον ἀμφοτέρων οὐσῶν στε-
ρητικῶν [o] τῶν προτάσεων γενέσθαι συλλογισμόν, ἀλλὰ τὴν
μὲν δεῖ τοιαύτην εἶναι, τὴν δ' ὅτι ὑπάρχει, ἔτι πρὸς τούτῳ
δεῖ τόδε λαβεῖν. Τὰς μὲν γὰρ κατηγορικὰς αὐξανομένης τῆς
ἀποδείξεως ἀναγκαῖον γίνεσθαι πλείους, τὰς δὲ στερητικὰς
5 ἀδύνατον πλείους εἶναι μιᾶς ἐν ἅπαντι συλλογισμῷ. Ἔστω
γὰρ [p] μηδενὶ ὑπάρχον τὸ Α ἐφ' ὅσων τὸ Β, τῷ δὲ Γ ὑπάρ-
χον παντὶ τὸ Β. Ἂν [q] δὴ δέῃ πάλιν αὔξειν ἀμφοτέρας τὰς
προτάσεις, μέσον ἐμβλητέον. Τοῦ μὲν Α Β ἔστω τὸ Δ, τοῦ
δὲ Β Γ τὸ Ε. Τὸ μὲν δὴ Ε φανερὸν ὅτι κατηγορικόν, τὸ δὲ
Δ τοῦ [r] μὲν Β κατηγορικόν, πρὸς δὲ τὸ Α [s] ὡς στερητικὸν
κεῖται. Τὸ μὲν γὰρ Δ παντὸς τοῦ Β, τὸ δὲ Α [t] οὐδενὶ δεῖ
τῶν Δ ὑπάρχειν. Γίνεται οὖν μία στερητικὴ πρότασις ἡ τὸ
Α Δ. Ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων συλλογισμῶν.
6 Ἀεὶ γὰρ τὸ μέσον [v] τῶν κατηγορικῶν ὅρων κατηγορικὸν ἐπ'
ἀμφότερα· τοῦ δὲ στερητικοῦ ἐπὶ θάτερα στερητικὸν ἀναγ-
καῖον εἶναι, ὥστε αὕτη μία τοιαύτη γίνεται πρότασις, αἱ δ'
ἄλλαι κατηγορικαί. Εἰ δὴ γνωριμώτερον δι' [w] οὗ δείκνυται
καὶ πιστότερον, δείκνυται δ' ἡ μὲν στερητικὴ διὰ τῆς κατη-
γορικῆς, αὕτη δὲ δι' ἐκείνης οὐ δείκνυται, προτέρα καὶ γνωρι-
7 μωτέρα οὖσα καὶ πιστοτέρα βελτίων ἂν εἴη. Ἔτι εἰ ἀρχὴ
συλλογισμοῦ ἡ καθόλου πρότασις ἄμεσος, ἔστι δ' ἐν μὲν τῇ
δεικτικῇ καταφατικὴ ἐν δὲ τῇ στερητικῇ ἀποφατικὴ ἡ καθό-
λου πρότασις, ἡ δὲ καταφατικὴ τῆς ἀποφατικῆς προτέρα καὶ
γνωριμωτέρα· διὰ γὰρ τὴν κατάφασιν ἡ ἀπόφασις γνώρι-
μος, καὶ προτέρα ἡ κατάφασις, ὥσπερ καὶ τὸ εἶναι τοῦ μὴ
εἶναι· ὥστε βελτίων ἡ ἀρχὴ τῆς δεικτικῆς ἢ τῆς στερητικῆς·
ἡ δὲ βελτίοσιν ἀρχαῖς χρωμένη βελτίων. Ἔτι ἀρχοειδε-
στέρα· ἄνευ γὰρ [x] τῆς δεικνυούσης οὐκ ἔστιν ἡ στερητική.

26 Ἐπεὶ δ' ἡ κατηγορικὴ τῆς στερητικῆς βελτίων, δῆλον ὅτι
καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγούσης. Δεῖ δ' εἰδέναι τίς ἡ δια-

[o] τῶν om. D. [p] μηθενὶ D. [q] δὴ] δεῖ A.B. [r] μὲν om. D.
[s] ὡς om. D. [t] οὐθενὶ D. [v] τῶν μὲν κατηγορικῶν D. [w] οὗ]
codices ὃ. [x] τῆς et ἡ om. D.

*φορὰ αὐτῶν. Ἔστω δὴ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχον τῷ Β, τῷ δὲ
Γ τὸ Β παντί· ἀνάγκη δὴ [y] τῷ Γ [z] μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ Α.
Οὕτω μὲν οὖν ληφθέντων δεικτικὴ ἡ στερητικὴ ἂν εἴη ἀπό-
δειξις ὅτι τὸ Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει. Ἡ δ᾽ εἰς τὸ ἀδύνατον
ὧδ᾽ ἔχει. Εἰ δέοι δεῖξαι ὅτι τὸ Α τῷ Β οὐχ ὑπάρχει, λη-
πτέον ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β τῷ Γ, ὥστε συμβαίνει τὸ Α τῷ
Γ ὑπάρχειν. Τοῦτο δ᾽ ἔστω γνώριμον καὶ ὁμολογούμενον* 2
*ὅτι ἀδύνατον. Οὐκ ἄρα οἷόν τε τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν. Εἰ
οὖν τὸ Β τῷ Γ ὁμολογεῖται ὑπάρχειν, τὸ Α τῷ Β ἀδύνατον
ὑπάρχειν. Οἱ μὲν οὖν ὅροι ὁμοίως τάττονται, διαφέρει δὲ τὸ
ὁποτέρα ἂν ᾖ γνωριμωτέρα ἡ πρότασις ἡ στερητική, πότε-
ρον ὅτι τὸ Α τῷ Β οὐχ ὑπάρχει ἢ ὅτι τὸ Α τῷ Γ. Ὅταν* 3
*μὲν οὖν ᾖ τὸ συμπέρασμα γνωριμώτερον ὅτι οὐκ ἔστιν, ἡ εἰς
τὸ ἀδύνατον γίνεται ἀπόδειξις, ὅταν δ᾽ ἡ ἐν τῷ συλλογισμῷ,
ἡ ἀποδεικτική. Φύσει δὲ προτέρα ἡ ὅτι τὸ Α τῷ [a] Β ἢ ὅτι
τὸ Α τῷ Γ. [b] Πρότερα γάρ ἐστι τοῦ συμπεράσματος, [c] ἐξ
ὧν τὸ συμπέρασμα· ἔστι δὲ τὸ μὲν Α τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν
συμπέρασμα, τὸ δὲ Α τῷ Β ἐξ οὗ τὸ συμπέρασμα. Οὐ γὰρ
εἰ συμβαίνει ἀναιρεῖσθαί τι, τοῦτο συμπέρασμά ἐστιν, ἐκεῖνα
δὲ ἐξ ὧν. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἐξ οὗ, συλλογισμός ἐστιν, [d] ὃ ἂν* 4
*οὕτως ἔχῃ ὥστε ἢ ὅλον πρὸς μέρος ἢ μέρος πρὸς ὅλον ἔχειν,
[e] αἱ δὲ τὸ Α Γ [f] καὶ Α Β προτάσεις οὐκ ἔχουσιν οὕτω πρὸς
ἀλλήλας. Εἰ οὖν ἡ ἐκ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων κρείτ-
των, εἰσὶ δ᾽ ἀμφότεραι ἐκ τοῦ μὴ εἶναί τι πισταί, ἀλλ᾽ ἡ μὲν
ἐκ προτέρου ἡ δ᾽ ἐξ ὑστέρου, βελτίων ἁπλῶς ἂν εἴη τῆς εἰς
τὸ ἀδύνατον ἡ στερητικὴ ἀπόδειξις, ὥστε καὶ ἡ ταύτης βελ-
τίων ἡ κατηγορικὴ δῆλον ὅτι καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατόν ἐστι
βελτίων.*

Ἀκριβεστέρα δ᾽ [g] ἐπιστήμη ἐπιστήμης καὶ προτέρα ἥ τε 27
*τοῦ ὅτι καὶ διότι ἡ αὐτή, ἀλλὰ μὴ χωρὶς τοῦ ὅτι τῆς τοῦ
διότι, καὶ ἡ μὴ καθ᾽ ὑποκειμένου τῆς καθ᾽ ὑποκειμένου, οἷον*

[y] τῶν A. [z] μηθενὶ D. [a] β οὐχ ὑπάρχει ἢ D. [b] πρότερον A.B.
[c] ἐξ] τὰ ἐξ D. [d] ὃ ἂν] ἐὰν D. [e] αἱ] ἡ A.B. [f] καὶ τὸ α β D.
[g] ἐπιστήμης ἐπιστήμη D.

ἀριθμητικὴ ἁρμονικῆς, καὶ ἡ ἐξ ἐλαττόνων τῆς [h] ἐκ προσθέσεως, οἷον γεωμετρίας ἀριθμητική. Λέγω δ' ἐκ προσθέσεως, οἷον μονὰς οὐσία ἄθετος, στιγμὴ δὲ οὐσία θετός· ταύτην ἐκ προσθέσεως.

28 Μία δ' ἐπιστήμη ἐστὶν ἡ ἑνὸς γένους, ὅσα ἐκ τῶν πρώτων σύγκειται καὶ μέρη [i] ἐστὶν ἢ πάθη τούτων καθ' αὑτά. Ἑτέρα δ' ἐπιστήμη ἐστὶν ἑτέρας, [k] ὅσων αἱ ἀρχαὶ μήτ' ἐκ τῶν αὐτῶν μήθ' [l] ἕτεραι ἐκ τῶν ἑτέρων. Τούτου δὲ σημεῖον, ὅταν εἰς τὰ ἀναπόδεικτα ἔλθῃ· δεῖ γὰρ αὐτὰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι τοῖς [m] ἀποδεδειγμένοις. Σημεῖον δὲ καὶ τούτου, ὅταν τὰ δεικνύμενα δι' αὐτῶν ἐν ταὐτῷ γένει ὦσι καὶ συγγενῆ.

29 Πλείους δ' ἀποδείξεις εἶναι τοῦ αὐτοῦ ἐγχωρεῖ οὐ μόνον ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας λαμβάνοντι μὴ τὸ συνεχὲς μέσον, οἷον τῶν Α Β τὸ Γ καὶ Δ καὶ Ζ, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑτέρας. Οἷον ἔστω τὸ Α μεταβάλλειν, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Δ κινεῖσθαι, τὸ δὲ Β ἥδεσθαι, καὶ πάλιν τὸ Η ἠρεμίζεσθαι. Ἀληθὲς οὖν καὶ τὸ Δ τοῦ Β καὶ τὸ Α τοῦ Δ κατηγορεῖν· ὁ γὰρ ἡδόμενος κινεῖται
2 καὶ τὸ κινούμενον μεταβάλλει. Πάλιν τὸ Α τοῦ Η καὶ τὸ Η τοῦ Β ἀληθὲς κατηγορεῖν· πᾶς γὰρ ὁ ἡδόμενος ἠρεμίζεται καὶ ὁ ἠρεμιζόμενος μεταβάλλει. Ὥστε δι' ἑτέρων μέσων καὶ οὐκ ἐκ τῆς [n] αὐτῆς συστοιχίας ὁ συλλογισμός. Οὐ μὴν ὥστε μηδέτερον κατὰ μηδετέρου λέγεσθαι τῶν μέσων· ἀνάγκη γὰρ τῷ αὐτῷ τινὶ ἄμφω ὑπάρχειν. Ἐπισκέψασθαι δὲ καὶ διὰ τῶν ἄλλων σχημάτων, ὁσαχῶς ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ γενέσθαι συλλογισμόν.

30 Τοῦ δ' ἀπὸ τύχης οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη δι' ἀποδείξεως. Οὔτε γὰρ ὡς ἀναγκαῖον οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἀπὸ τύχης ἐστίν, ἀλλὰ τὸ παρὰ ταῦτα γινόμενον· ἡ δ' ἀπόδειξις θατέρου τούτων. Πᾶς γὰρ συλλογισμὸς ἢ δι' ἀναγκαίων ἢ διὰ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προτάσεων· καὶ εἰ μὲν αἱ προτάσεις ἀναγκαῖαι, καὶ τὸ συμπέρασμα [o] ἀναγκαῖον, εἰ δ' ὡς ἐπὶ τὸ

[h] ἐκ om. D. [i] εἰσὶν D. [k] ὅσον A. [l] ἕτερα A, ἑτέρα B. [m] ἀποδεδεγμένοις A.B. [n] αὐτῆς om. D. [o] ἀναγκαῖον] τοιοῦτον D.

πολύ, [p] καὶ τὸ συμπέρασμα [q] τοιοῦτον. Ὥστ᾽ εἰ [r] τὸ ἀπὸ
τύχης μήθ᾽ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ [s] μήτ᾽ ἀναγκαῖον, οὐκ ἂν εἴη αὐ-
τοῦ ἀπόδειξις.

Οὐδὲ δι᾽ αἰσθήσεως ἔστιν ἐπίστασθαι. Εἰ γὰρ καὶ ἔστιν 31
[t] ἡ αἴσθησις τοῦ τοιοῦδε καὶ μὴ τοῦδέ τινος, ἀλλ᾽ αἰσθάνεσθαί
γε ἀναγκαῖον τόδε τι καὶ ποῦ καὶ νῦν. Τὸ δὲ καθόλου καὶ
ἐπὶ πᾶσιν ἀδύνατον αἰσθάνεσθαι· οὐ γὰρ τόδε οὐδὲ [v] νῦν· οὐ
γὰρ [w] ἂν ἦν καθόλου· τὸ γὰρ ἀεὶ καὶ πανταχοῦ καθόλου
φαμὲν εἶναι. Ἐπεὶ οὖν αἱ μὲν ἀποδείξεις καθόλου, ταῦτα δ᾽
οὐκ ἔστιν αἰσθάνεσθαι, φανερὸν ὅτι οὐδ᾽ ἐπίστασθαι δι᾽ αἰ-
σθήσεως ἔστιν. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ εἰ ἦν αἰσθάνεσθαι τὸ 2
τρίγωνον ὅτι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς γωνίας, ἐζητοῦμεν
ἂν ἀπόδειξιν καὶ οὐχ [x] ὥσπερ φασί τινες [y] ἠπιστάμεθα· αἰ-
σθάνεσθαι μὲν γὰρ ἀνάγκη καθ᾽ ἕκαστον, ἡ δ᾽ ἐπιστήμη [z] τῷ
τὸ καθόλου γνωρίζειν ἐστίν. Διὸ καὶ [a] εἰ ἐπὶ τῆς σελήνης
ὄντες ἑωρῶμεν ἀντιφράττουσαν τὴν γῆν, οὐκ ἂν ᾔδειμεν τὴν
αἰτίαν τῆς ἐκλείψεως. Ἠισθανόμεθα γὰρ ἂν ὅτι [b] νῦν ἐκ- 3
λείπει, καὶ οὐ διότι ὅλως· οὐ γὰρ ἦν τοῦ καθόλου αἴσθησις.
Οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ θεωρεῖν τοῦτο πολλάκις συμβαῖνον τὸ
καθόλου ἂν θηρεύσαντες ἀπόδειξιν [c] εἴχομεν· ἐκ γὰρ τῶν καθ᾽
ἕκαστα πλειόνων τὸ καθόλου δῆλον. Τὸ δὲ καθόλου τίμιον,
ὅτι δηλοῖ τὸ αἴτιον· ὥστε περὶ τῶν τοιούτων ἡ καθόλου τι-
μιωτέρα τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς νοήσεως, [d] ὅσων ἕτερον τὸ
αἴτιον· περὶ δὲ τῶν πρώτων ἄλλος λόγος.

Φανερὸν οὖν ὅτι ἀδύνατον [e] τῷ αἰσθάνεσθαι ἐπίστασθαί 4
τι τῶν ἀποδεικτικῶν εἰ μή τις τὸ αἰσθάνεσθαι τοῦτο λέγει,
τὸ ἐπιστήμην ἔχειν δι᾽ ἀποδείξεως. Ἔστι μέντοι ἔνια ἀνα-
γόμενα εἰς αἰσθήσεως ἔκλειψιν ἐν τοῖς προβλήμασιν. Ἔνια
γὰρ εἰ ἑωρῶμεν οὐκ ἂν ἐζητοῦμεν, οὐχ ὡς εἰδότες τῷ ὁρᾶν,
ἀλλ᾽ ὡς ἔχοντες τὸ καθόλου ἐκ τοῦ ὁρᾶν. Οἷον εἰ τὴν ὕελον

[p] τὸ post καὶ om. D. [q] τοιοῦτον] ὡσαύτως D. [r] τὸ om. A. [s] μήθ᾽ ὡς ἀναγκαῖον D. [t] ἡ om. D. [v] νῦν· οὐ] νῦν· οὐδὲ D. [w] ἂν om. A. [x] ὡς pr. D. [y] ἐπιστάμεθα B. [z] τῷ] τὸ B. [a] εἰ om. A. [b] νῦν om. A.B. [c] ἔχωμεν D. [d] ὅσον αἴτιον τὸ αἴτιον A.B. [e] τὸ B.

τετρυπημένην ἑωρῶμεν καὶ τὸ φῶς διόν, δῆλον ἂν [f] ἦν καὶ διὰ
τί [g] καίει, [h] τῷ ὁρᾶν μὲν χωρὶς ἐφ' ἑκάστης, νοῆσαι δ' ἅμα
ὅτι ἐπὶ πασῶν οὕτως.

32 Τὰς δ' αὐτὰς ἀρχὰς ἁπάντων εἶναι τῶν συλλογισμῶν
ἀδύνατον, πρῶτον μὲν λογικῶς θεωροῦσιν. Οἱ μὲν γὰρ ἀλη-
θεῖς εἰσὶ τῶν [i] συλλογισμῶν, οἱ δὲ ψευδεῖς. Καὶ [k] γὰρ ἔστιν
ἀληθὲς ἐκ ψευδῶν συλλογίσασθαι, ἀλλ' ἅπαξ τοῦτο [l] γίνε-
ται, οἷον εἰ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ ἀληθές, τὸ δὲ μέσον τὸ Β
ψεῦδος· οὔτε γὰρ τὸ Α [m] τῷ Β ὑπάρχει οὔτε τὸ Β τῷ Γ.
Ἀλλ' ἐὰν τούτων μέσα λαμβάνηται τῶν προτάσεων, ψευ-
δεῖς [n] ἔσονται διὰ τὸ πᾶν συμπέρασμα ψεῦδος ἐκ ψευδῶν
εἶναι, τὰ δ' ἀληθῆ ἐξ ἀληθῶν, ἕτερα δὲ τὰ ψευδῆ καὶ τἀλη-
2 θῆ. Εἶτα οὐδὲ τὰ ψευδῆ ἐκ τῶν [o] αὐτῶν [p] ἑαυτοῖς· ἔστι γὰρ
ψευδῆ [q] ἀλλήλοις καὶ ἐναντία καὶ ἀδύνατα ἅμα εἶναι, οἷον τὸ
τὴν δικαιοσύνην εἶναι ἀδικίαν ἢ δειλίαν, καὶ τὸν ἄνθρωπον
ἵππον ἢ βοῦν, ἢ τὸ ἴσον μεῖζον ἢ ἔλαττον. Ἐκ δὲ τῶν κει-
μένων ὧδε· οὐδὲ γὰρ τῶν ἀληθῶν αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ πάντων.
Ἕτεραι γὰρ πολλῶν τῷ γένει αἱ ἀρχαί, καὶ οὐδ' [r] ἐφαρμότ-
τουσαι, οἷον αἱ μονάδες ταῖς στιγμαῖς οὐκ ἐφαρμόττουσιν·
3 αἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔχουσι θέσιν, αἱ δὲ ἔχουσιν. Ἀνάγκη δέ γε
ἢ εἰς μέσα ἁρμόττειν ἢ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν, ἢ τοὺς μὲν [s] εἴσω
ἔχειν τοὺς δ' ἔξω τῶν ὅρων. Ἀλλ' οὐδὲ τῶν κοινῶν ἀρχῶν
οἷόν τ' εἶναί τινας, ἐξ ὧν [t] ἅπαντα δειχθήσεται· λέγω δὲ κοι-
νὰς οἷον τὸ πᾶν φάναι ἢ ἀποφάναι. Τὰ γὰρ γένη τῶν ὄν-
των ἕτερα, καὶ τὰ μὲν τοῖς ποσοῖς τὰ δὲ τοῖς ποιοῖς ὑπάρ-
χει μόνοις, μεθ' ὧν δείκνυται διὰ τῶν κοινῶν. Ἔτι αἱ ἀρχαὶ
οὐ πολλῷ ἐλάττους τῶν συμπερασμάτων· ἀρχαὶ μὲν γὰρ αἱ
προτάσεις, αἱ δὲ προτάσεις ἢ προσλαμβανομένου ὅρου ἢ ἐμ-
βαλλομένου εἰσίν. Ἔτι τὰ συμπεράσματα ἄπειρα, οἱ δ'

[f] εἴην A.B. [g] καίει corr. D, καὶ ἀεὶ pr. D, καὶ A.B. [h] τῷ feci ex A. τὸ, D. διὰ τὸ, B. quid habeat, incertum. [i] λογισμῶν A. [k] γὰρ om. D. [l] γινόμενον A.B. [m] τῷ B.] τῶ γ pr. D. [n] συμβήσονται D. [o] ἑαυτῶν A.B. [p] αὐτοῖς D. [q] καὶ ἀλλήλοις D. [r] ἐφαρμόττουσιν D. [s] ἔσω D. [t] ἅπαν D.

ὅροι πεπερασμένοι. Ἔτι αἱ ἀρχαὶ αἱ μὲν ἐξ ἀνάγκης, αἱ δ'
ἐνδεχόμεναι.

Οὕτω μὲν οὖν σκοπουμένοις ἀδύνατον τὰς αὐτὰς [a] εἶναι 4
πεπερασμένας, ἀπείρων ὄντων τῶν συμπερασμάτων. Εἰ δ'
ἄλλως πως [b] λέγοι τις, οἷον [c] ὅτι [d] αἱδὶ μὲν γεωμετρίας αἱδὶ
δὲ λογισμῶν αἱδὶ δὲ ἰατρικῆς, τί ἂν εἴη τὸ λεγόμενον ἄλλο
πλὴν ὅτι εἰσὶν ἀρχαὶ τῶν ἐπιστημῶν; τὸ δὲ [e] τὰς αὐτὰς
φάναι γελοῖον, ὅτι αὐταὶ [f] αὐταῖς αἱ αὐταί· πάντα γὰρ οὕτω
γίνεται ταὐτά. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἐξ ἁπάντων δείκνυσθαι
ὁτιοῦν, [g] τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζητεῖν ἁπάντων εἶναι τὰς αὐτὰς ἀρ-
χάς· λίαν γὰρ εὔηθες. Οὔτε γὰρ ἐν τοῖς φανεροῖς μαθή- 5
μασι τοῦτο γίνεται, οὔτ' ἐν τῇ ἀναλύσει δυνατόν· αἱ γὰρ
ἄμεσοι προτάσεις ἀρχαί, ἕτερον [h] δὲ συμπέρασμα προσλη-
φθείσης γίνεται προτάσεως ἀμέσου. Εἰ δὲ λέγοι τις τὰς
πρώτας [i] ἀμέσους προτάσεις ταύτας εἶναι ἀρχάς, μία ἐν ἑκά-
στῳ γένει ἐστίν. Εἰ δὲ μήτ' ἐξ ἁπασῶν ὡς δέον δείκνυσθαι
ὁτιοῦν [k] μήθ' οὕτως ἑτέρας ὥσθ' ἑκάστης ἐπιστήμης εἶναι ἑτέ-
ρας, λείπεται [l] εἰ συγγενεῖς αἱ ἀρχαὶ πάντων, ἀλλ' ἐκ τωνδὶ
μὲν ταδί, ἐκ δὲ τωνδὶ ταδί. Φανερὸν δὲ καὶ τοῦθ' ὅτι οὐκ 6
ἐνδέχεται· δέδεικται γὰρ ὅτι [m] ἄλλαι ἀρχαὶ τῷ γένει εἰσὶν
[n] αἱ τῶν διαφόρων τῷ γένει. Αἱ γὰρ ἀρχαὶ διτταί, ἐξ ὧν
τε καὶ περὶ [o] ὅ· αἱ μὲν οὖν ἐξ ὧν κοιναί, αἱ δὲ περὶ [p] ὃ [q] ἴδιαι,
οἷον ἀριθμός, [r] μέγεθος.

Τὸ δ' ἐπιστητὸν καὶ ἐπιστήμη διαφέρει τοῦ δοξαστοῦ καὶ 33
δόξης, ὅτι ἡ μὲν ἐπιστήμη καθόλου καὶ δι' ἀναγκαίων, τὸ δ'
ἀναγκαῖον οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. Ἔστι δέ τινα ἀληθῆ
μὲν καὶ ὄντα, ἐνδεχόμενα δὲ [s] καὶ ἄλλως ἔχειν. Δῆλον οὖν
ὅτι περὶ [t] μὲν ταῦτα ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν· εἴη γὰρ ἂν ἀδύ-

[a] εἶναι ἢ πεπερασμένας D. [b] λέγει A.B. [c] ὅτι om. D. [d] αἵδε D. ter. [e] τὰς αὐτὰς] τοσαύτας A. [f] ἑαυταῖς D. [g] τούτων A.B. [h] δὲ] δέ τι B. [i] προτάσεις ἀμέσους ταύτας εἶναι τὰς ἀρχὰς D. [k] μηδ' οὕτως A.B. [l] εἰ] τι εἰ γὰρ D. [m] ἄλλαι αἱ ἀρχαὶ D. [n] αἱ om. D. [o] ὅ] οὗ A.B. [p] ὃ] οὗ A. [q] ἴδιαι οἷον] ἕτεραι ὡς D. [r] μεγέθους A.B.D. [s] καὶ post δὲ om. D. [t] μὲν om. D.

νατα ἄλλως ἔχειν τὰ δυνατὰ [v] ἄλλως ἔχειν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
νοῦς· λέγω γὰρ νοῦν ἀρχὴν ἐπιστήμης. Οὐδ' ἐπιστήμη ἀνα-
πόδεικτος· τοῦτο δ' ἐστὶν ὑπόληψις τῆς ἀμέσου προτάσεως.
2 [w] Ἀληθὴς δ' ἐστὶ νοῦς καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα καὶ [x] τὸ διὰ
τούτων [y] λεγόμενον· ὥστε [z] λείπεται δόξαν εἶναι περὶ τὸ
ἀληθὲς μὲν ἢ [a] ψεῦδος, ἐνδεχόμενον δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν.
Τοῦτο δ' ἐστὶν ὑπόληψις τῆς ἀμέσου προτάσεως καὶ μὴ
ἀναγκαίας. Καὶ ὁμολογούμενον δ' οὕτω τοῖς φαινομένοις·
3 ἥ τε γὰρ δόξα ἀβέβαιον, καὶ ἡ φύσις ἡ τοιαύτη. Πρὸς δὲ
τούτοις [b] οὐδεὶς οἴεται δοξάζειν, ὅταν οἴηται ἀδύνατον ἄλλως
ἔχειν, ἀλλ' ἐπίστασθαι· ἀλλ' ὅταν εἶναι μὲν οὕτως, οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ ἄλλως οὐδὲν [c] κωλύειν, τότε δοξάζειν, ὡς τοῦ μὲν
τοιούτου δόξαν οὖσαν, τοῦ δ' ἀναγκαίου ἐπιστήμην.
4 Πῶς οὖν ἔστι τὸ αὐτὸ δοξάσαι καὶ ἐπίστασθαι, καὶ διὰ
τί οὐκ ἔστιν ἡ δόξα ἐπιστήμη, εἴ τις θήσει ἅπαν ὃ οἶδεν ἐν-
δέχεσθαι δοξάζειν; [d] ἀκολουθήσει γὰρ ὁ μὲν εἰδὼς ὁ δὲ δο-
ξάζων διὰ τῶν μέσων, ἕως εἰς τὰ ἄμεσα ἔλθῃ, ὥστ' εἴπερ
ἐκεῖνος οἶδε, καὶ ὁ δοξάζων οἶδεν. Ὥσπερ γὰρ καὶ τὸ ὅτι
5 δοξάζειν ἔστι, καὶ τὸ διότι· τοῦτο δὲ τὸ μέσον. Ἢ εἰ μὲν
οὕτως ὑπολήψεται τὰ μὴ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔχειν ὥσπερ
[e] ἔχειν τοὺς ὁρισμοὺς δι' ὧν [f] αἱ ἀποδείξεις, οὐ δοξάσει ἀλλ'
ἐπιστήσεται· εἰ δ' ἀληθῆ μὲν εἶναι, οὐ μέντοι ταῦτά γε
[g] αὐτοῖς ὑπάρχειν κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ τὸ εἶδος, δοξάσει
καὶ οὐκ ἐπιστήσεται ἀληθῶς, καὶ τὸ ὅτι καὶ τὸ διότι, ἐὰν
μὲν διὰ τῶν ἀμέσων [h] δοξάσῃ· ἐὰν δὲ μὴ διὰ τῶν ἀμέσων, τὸ
ὅτι μόνον [i] δοξάσει; τοῦ δ' αὐτοῦ δόξα καὶ ἐπιστήμη οὐ
πάντως ἐστίν, ἀλλ' ὥσπερ καὶ ψευδὴς καὶ ἀληθὴς τοῦ αὐτοῦ
6 τρόπον τινά, οὕτω καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα τοῦ αὐτοῦ. Καὶ
γὰρ δόξαν ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ὡς μέν τινες λέγουσι τοῦ αὐτοῦ

[v] *ἄλλως ἔχειν* post *δυνατὰ* om. D. [w] *ἀληθῆ* D. [x] *τὸ*] *τὰ* rc. D; pr. enim om. [y] *λεγόμενα* D. [z] *λείπεται*] *ἔσται* D. [a] *ψευδὲς* D. [b] *οὐθεὶς* D. [c] *κωλύει* C. [d] *ἀκολουθοῦσι* A.B. [e] *ἔχει* A.B.D. [f] *αἱ* om. D. [g] *ὑπάρχειν αὐτοῖς* D. [h] *δοξάσει* D. [i] *δοξάσηι* A.

εἶναι, [k] ἄτοπα συμβαίνει αἱρεῖσθαι ἄλλα τε καὶ μὴ δοξάζειν ὃ δοξάζει ψευδῶς· ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ πλεοναχῶς λέγεται, ἔστι [l] μὲν ὡς ἐνδέχεται, ἔστι δ' ὡς οὔ. Τὸ μὲν γὰρ [m] σύμμετρον εἶναι τὴν διάμετρον ἀληθῶς δοξάζειν ἄτοπον· ἀλλ' ὅτι ἡ διάμετρος, περὶ ἣν [n] αἱ δόξαι, τὸ αὐτό, οὕτω τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ τί ἦν εἶναι ἑκατέρῳ κατὰ τὸν λόγον οὐ τὸ αὐτό. Ὁμοίως 7
[o] δὲ καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα τοῦ αὐτοῦ. Ἡ μὲν γὰρ οὕτως τοῦ ζῴου ὥστε μὴ ἐνδέχεσθαι μὴ εἶναι ζῷον, ἡ δ' [p] ὥστ' ἐνδέχεσθαι. Οἷον εἰ ἡ μὲν ὅπερ ἀνθρώπου ἐστίν, ἡ δ' ἀνθρώπου μέν, μὴ ὅπερ [q] δ' ἀνθρώπου. Τὸ αὐτὸ γὰρ ὅτι ἄνθρωπος, τὸ δ' ὡς οὐ τὸ αὐτό.

Φανερὸν δ' ἐκ τούτων ὅτι οὐδὲ δοξάζειν ἅμα τὸ αὐτὸ καὶ 8
ἐπίστασθαι ἐνδέχεται. Ἅμα γὰρ ἂν ἔχοι ὑπόληψιν τοῦ ἄλλως ἔχειν καὶ μὴ ἄλλως τὸ αὐτό· ὅπερ οὐκ ἐνδέχεται. Ἐν ἄλλῳ μὲν γὰρ [r] ἑκάτερον εἶναι ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ, [s] ὡς εἴρηται, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ οὐδ' [t] οὕτως οἷόν τε· ἕξει γὰρ ὑπόληψιν ἅμα, οἷον ὅτι [v] ὁ ἄνθρωπος ὅπερ ζῷον (τοῦτο γὰρ ἦν τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι εἶναι μὴ ζῷον) καὶ μὴ ὅπερ ζῷον· τοῦτο γὰρ [w] ἔσται τὸ ἐνδέχεσθαι.

Τὰ δὲ λοιπὰ πῶς δεῖ διανεῖμαι ἐπί τε διανοίας καὶ νοῦ καὶ 9
ἐπιστήμης καὶ τέχνης καὶ φρονήσεως καὶ σοφίας, τὰ μὲν φυσικῆς τὰ δὲ ἠθικῆς θεωρίας μᾶλλον ἐστίν.

Ἡ δ' ἀγχίνοιά ἐστιν εὐστοχία τις ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ τοῦ 34
μέσου, οἷον εἴ τις [x] ἰδὼν ὅτι ἡ σελήνη τὸ λαμπρὸν ἀεὶ ἔχει πρὸς τὸν ἥλιον, ταχὺ [y] ἐνενόησε διὰ τί τοῦτο, ὅτι διὰ τὸ λάμπειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου· ἢ διαλεγόμενον πλουσίῳ ἔγνω διότι δανείζεται· ἢ διότι [z] φίλοι, ὅτι ἐχθροὶ τοῦ αὐτοῦ. Πάντα γὰρ τὰ αἴτια τὰ μέσα ὁ ἰδὼν [a] τὰ ἄκρα ἐγνώρισεν. Τὸ λαμπρὸν εἶναι τὸ πρὸς τὸν ἥλιον ἐφ' οὗ Α, τὸ λάμπειν ἀπὸ

[k] ἄτοπον A.B.D. [l] μὲν prius om. B. et pr. A. [m] ἀσύμμετρον A.B. [n] ἐδόξαζε (αἱ αι supra) D. [o] δὲ om. D. [p] ὥστ'] ὡς D. [q] δ'] δὲ τοῦ D. [r] ἐνδέχεται ἑκάτερον εἶναι D. [s] ὡς] ὥσπερ D. [t] αὐτῷ] οὕτως A.D. [v] ὁ om. D. [w] ἔστι D. [x] ἰδὼν] εἶδεν D. [y] ἐνόησε D. [z] φίλοι ἢ ὅτι D. [a] τὰ alterum om. D.

τοῦ ἡλίου Β, σελήνη τὸ Γ. Ὑπάρχει δὴ τῇ μὲν σελήνῃ τῷ Γ τὸ Β, τὸ λάμπειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου· τῷ δὲ Β τὸ Α, τὸ πρὸς τοῦτ' εἶναι τὸ [b] λαμπρόν, ἀφ' οὗ λάμπει· ὥστε καὶ τῷ Γ τὸ Α διὰ τοῦ Β.

B.

1 Τὰ ζητούμενά ἐστιν ἴσα τὸν ἀριθμὸν ὅσαπερ ἐπιστάμεθα. Ζητοῦμεν δὲ τέτταρα, τὸ ὅτι, τὸ διότι, [c] εἰ ἔστι, [d] τί ἐστιν. Ὅταν μὲν γὰρ [e] πότερον τόδε ἢ τόδε ζητῶμεν, εἰς ἀριθμὸν θέντες, οἷον πότερον ἐκλείπει ὁ ἥλιος ἢ οὔ, τὸ ὅτι ζητοῦμεν. Σημεῖον δὲ τούτου· εὑρόντες γὰρ ὅτι ἐκλείπει πεπαύμεθα· καὶ ἐὰν ἐξ ἀρχῆς [f] εἰδῶμεν ὅτι ἐκλείπει, οὐ ζη-
2 τοῦμεν πότερον. Ὅταν δὲ [f] εἰδῶμεν τὸ [g] ὅτι, τὸ διότι ζητοῦμεν, οἷον εἰδότες ὅτι ἐκλείπει καὶ ὅτι κινεῖται ἡ γῆ, τὸ διότι ἐκλείπει ἢ διότι κινεῖται ζητοῦμεν. Ταῦτα μὲν οὖν οὕτως, ἔνια δ' ἄλλον τρόπον ζητοῦμεν, οἷον εἰ ἔστιν ἢ μή ἐστι κένταυρος ἢ θεός. Τὸ δ' εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἁπλῶς λέγω, ἀλλ' οὐκ εἰ λευκὸς ἢ μή. Γνόντες δὲ ὅτι ἔστι, τί ἐστι ζητοῦμεν, οἷον τί οὖν ἐστὶ θεός, ἢ τί ἐστιν ἄνθρωπος;

2 Ἃ μὲν οὖν ζητοῦμεν καὶ ἃ εὑρόντες ἴσμεν, ταῦτα καὶ τοσαῦτά ἐστιν. Ζητοῦμεν δέ, ὅταν μὲν ζητῶμεν τὸ ὅτι ἢ τὸ εἰ ἔστιν ἁπλῶς, ἆρ' ἔστι μέσον αὐτοῦ ἢ οὐκ ἔστιν· ὅταν δὲ γνόντες ἢ τὸ ὅτι ἢ [h] εἰ ἔστιν ἢ τὸ ἐπὶ μέρους ἢ τὸ ἁπλῶς, πάλιν τὸ διὰ τί [i] ζητῶμεν ἢ τὸ τί ἐστι, τότε ζητοῦμεν τί τὸ
2 μέσον. Λέγω δὲ τὸ ὅτι [k] ἢ εἰ ἔστιν ἐπὶ μέρους καὶ ἁπλῶς, ἐπὶ μέρους μέν, ἆρ' ἐκλείπει ἡ σελήνη ἢ αὔξεται; εἰ γὰρ ἔστι τι ἢ μὴ ἔστι τι, ἐν τοῖς τοιούτοις ζητοῦμεν· ἁπλῶς δ', εἰ ἔστιν ἢ μὴ σελήνη ἢ νύξ. Συμβαίνει ἄρα ἐν ἁπάσαις ταῖς ζητήσεσι ζητεῖν [l] ἢ εἰ ἔστι μέσον ἢ τί ἐστι τὸ μέσον. Τὸ μὲν γὰρ αἴτιον τὸ μέσον, ἐν ἅπασι δὲ τοῦτο ζητεῖται. Ἆρ' ἐκλείπει; ἆρ' ἔστι τι αἴτιον ἢ οὔ; μετὰ ταῦτα [m] γνόντες ὅτι

[b] λάμπον D. [c] εἰ] τὸ εἰ D. [d] τί] τὸ τί D. [e] πρότερον A. [f] ἴδωμεν A. [g] ὅτι τότε τὸ D. [h] εἰ] τὸ εἰ D. [i] codices ζητοῦμεν. [k] ἢ εἰ ἔστιν om. A.B. [l] ἢ prius om. D. [m] γνων A.

ἔστι τι, τί οὖν τοῦτ' ἔστι ζητοῦμεν. Τὸ γὰρ αἴτιον τοῦ
εἶναι μὴ τοδὶ ἢ τοδὶ ἀλλ' ἁπλῶς τὴν οὐσίαν, ἢ τὸ μὴ ἁπλῶς
ἀλλά τι τῶν καθ' αὑτὸ ἢ κατὰ συμβεβηκός, τὸ μέσον ἐστίν.
Λέγω δὲ τὸ μὲν ἁπλῶς τὸ ὑποκείμενον, οἷον σελήνην ἢ γῆν 3
ἢ ἥλιον ἢ τρίγωνον, τὸ δὲ τὶ ἔκλειψιν ἰσότητα ἀνισότητα,
[n] εἰ ἐν μέσῳ ἢ μή. Ἐν ἅπασι γὰρ τούτοις φανερόν ἐστιν
ὅτι τὸ αὐτό ἐστι τὸ τί ἐστι καὶ διὰ τί ἐστιν. Τί [o] ἐστιν
ἔκλειψις; στέρησις φωτὸς ἀπὸ σελήνης ὑπὸ γῆς ἀντιφρά-
ξεως. Διὰ τί ἔστιν ἔκλειψις, ἢ διὰ τί [p] ἐκλείπει ἡ σελήνη;
διὰ τὸ ἀπολείπειν τὸ φῶς ἀντιφραττούσης τῆς γῆς. Τί ἐστι
συμφωνία; λόγος ἀριθμῶν ἐν ὀξεῖ [q] ἢ βαρεῖ. Διὰ τί συμ-
φωνεῖ τὸ ὀξὺ τῷ βαρεῖ; διὰ τὸ λόγον ἔχειν ἀριθμῶν τὸ ὀξὺ
καὶ τὸ βαρύ. Ἆρ' ἔστι [r] συμφωνεῖν τὸ ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ;
ἆρ' ἐστὶν ἐν ἀριθμοῖς ὁ λόγος αὐτῶν; λαβόντες δ' ὅτι ἔστι,
τίς οὖν ἐστὶν ὁ λόγος;

Ὅτι δ' ἐστὶ τοῦ μέσου ἡ ζήτησις, δηλοῖ [s] ὅσων τὸ μέσον 4
αἰσθητόν. Ζητοῦμεν γὰρ μὴ ᾐσθημένοι, οἷον τῆς ἐκλείψεως,
εἰ ἔστιν ἢ μή. Εἰ δ' ἦμεν ἐπὶ τῆς σελήνης, οὐκ ἂν [t] ἐζητοῦ-
μεν οὔτ' εἰ γίνεται [v] οὔτε διὰ τί, ἀλλ' ἅμα δῆλον ἦν [w] ἄν.
Ἐκ γὰρ τοῦ [x] αἴσθεσθαι καὶ τὸ καθόλου [y] ἐγένετο ἂν ἡμῖν
εἰδέναι. Ἡ μὲν γὰρ αἴσθησις ὅτι νῦν ἀντιφράττει· καὶ
γὰρ δῆλον ὅτι νῦν ἐκλείπει· [z] ἐκ δὲ τούτου τὸ καθόλου ἂν
ἐγένετο.

Ὥσπερ οὖν λέγομεν, τὸ τί ἐστιν εἰδέναι [a] ταὐτό ἐστι καὶ 5
διὰ τί ἐστιν. Τοῦτο δ' ἢ ἁπλῶς καὶ μὴ τῶν ὑπαρχόντων
[b] τι, ἢ τῶν ὑπαρχόντων, οἷον ὅτι δύο ὀρθαί, ἢ ὅτι μεῖζον ἢ
ἔλαττον.

Ὅτι μὲν οὖν [c] πάντα τὰ ζητούμενα μέσου ζήτησίς ἐστι, 3
δῆλον· πῶς δὲ τὸ τί ἐστι δείκνυται, καὶ τίς ὁ τρόπος τῆς
ἀναγωγῆς, καὶ τί ἐστιν ὁρισμὸς καὶ τίνων, εἴπωμεν, διαπο-

[n] εἰ om. A. [o] ἐστιν om. D. [p] ἡ σελήνη ἐκλείπει D. [q] ἢ] καὶ D. [r] σύμφωνον D. [s] ὅσον A.B. [t] ἐπεζητοῦμεν D. [v] οὔτ' εἰ διὰ A.B.D. [w] ἂν om. D. [x] αἰσθέσθαι D. [y] ἐγίνετο B. [z] ἐκ] εἰ A. [a] ταὐτόν D. [b] τι ἢ των ὑπαρχόντων] τισιν D. [c] ἅπαντα D.

ρήσαντες πρῶτον περὶ αὐτῶν. Ἀρχὴ δ' ἔστω τῶν μελλόντων, [d] ἥπερ ἐστὶν οἰκειοτάτη τῶν ἐχομένων λόγων. Ἀπορήσειε γὰρ ἄν τις, ἆρ' ἔστι τὸ αὐτὸ [e] καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὁρισμῷ εἰδέναι καὶ ἀποδείξει, ἢ ἀδύνατον; ὁ μὲν γὰρ ὁρισμὸς τοῦ τί ἐστιν εἶναι δοκεῖ, τὸ δὲ τί ἐστιν [f] ἅπαν καθόλου καὶ κατηγορικόν· συλλογισμοὶ δ' εἰσὶν οἱ μὲν στερητικοί, οἱ δ' οὐ καθόλου, οἷον οἱ μὲν ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι στερητικοὶ πάντες, οἱ δ' ἐν τῷ τρίτῳ οὐ καθόλου. Εἶτα οὐδὲ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι κατηγορικῶν ἁπάντων ἐστὶν ὁρισμός, [g] οἷον
2 ὅτι πᾶν τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει. Τούτου δὲ λόγος, ὅτι [h] τὸ ἐπίστασθαί ἐστι [i] τὸ [k] ἀποδεικτικῶς τὸ ἀπόδειξιν ἔχειν, ὥστ' εἰ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀπόδειξίς ἐστι, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτῶν [l] καὶ ὁρισμός· ἐπίσταιτο γὰρ ἄν [m] τις καὶ κατὰ τὸν ὁρισμόν, οὐκ ἔχων τὴν ἀπόδειξιν· [n] οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ ἅμα ἔχειν. Ἱκανὴ δὲ πίστις καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· [n] οὐδὲν γὰρ πώποτε ὁρισάμενοι ἔγνωμεν, οὔτε τῶν καθ' αὑτὸ ὑπαρχόντων οὔτε τῶν συμβεβηκότων. Ἔτι εἰ [o] ὁ ὁρισμὸς οὐσίας [p] τις [q] γνωρισμός, τά γε τοιαῦτα φανερὸν ὅτι οὐκ [r] οὐσίαι.

3 Ὅτι μὲν [s] οὖν οὐκ ἔστιν ὁρισμὸς ἅπαντος οὗπερ καὶ ἀπόδειξις, δῆλον. Τί [t] δ', [v] οὗ ὁρισμός, ἆρα παντὸς ἀπόδειξίς ἐστιν ἢ οὔ; εἷς μὲν δὴ λόγος καὶ περὶ τούτου [w] ὁ αὐτός. Τοῦ γὰρ ἑνός, ᾗ ἕν, μία ἐπιστήμη. Ὥστ' εἴπερ τὸ ἐπίστασθαι τὸ [x] ἀποδεικτὸν ἐστὶ τὸ τὴν ἀπόδειξιν ἔχειν, συμβήσεταί τι ἀδύνατον· ὁ γὰρ τὸν ὁρισμὸν ἔχων ἄνευ τῆς ἀποδείξεως ἐπιστήσεται. Ἔτι αἱ ἀρχαὶ τῶν ἀποδείξεων ὁρισμοί, ὧν ὅτι οὐκ ἔσονται [y] ἀποδείξεις δέδεικται πρότερον. Ἢ ἔσονται [z] αἱ ἀρχαὶ ἀποδεικταὶ καὶ τῶν ἀρχῶν ἀρχαί, καὶ τοῦτ' εἰς

[d] εἴπερ A.B. [e] καὶ om. D. [f] ἅπαν] ἅπαν καὶ D. [g] οἷον om. D. [h] τὸ om. D. [i] τὸ om. B.D. [k] ἀποδεικτικὸν A. [l] καὶ om. D. [m] τις om. A.B. [n] οὐθὲν D. [o] ὁ om. B. et pr. D. [p] τις] τινος B.D, om. A. [q] γνώριμος A.B.D. [r] οὐσία D. [s] οὖν] τοίνυν D. [t] δ'] δαὶ B. [v] οὗ] οὗ ὁ D. [w] ὁ αὐτός om. A. [x] ἀποδεικτικόν D. [y] ἀπόδειξις A. [z] αἱ om. D.

ἄπειρον βαδιεῖται· ἢ τὰ πρῶτα ὁρισμοὶ ἔσονται ἀναπόδεικτοι.

Ἀλλ' ἆρα, εἰ μὴ παντὸς τοῦ αὐτοῦ, ἀλλά τινος τοῦ αὐ- 4
τοῦ ἐστὶν ὁρισμὸς καὶ ἀπόδειξις; ἢ ἀδύνατον; οὐ γάρ ἐστιν ἀπόδειξις οὗ ὁρισμός. Ὁρισμὸς μὲν γὰρ τοῦ τί ἐστι καὶ οὐσίας· αἱ δ' ἀποδείξεις φαίνονται πᾶσαι ὑποτιθέμεναι καὶ λαμβάνουσαι τὸ τί ἐστιν, οἷον αἱ μαθηματικαὶ τί μονὰς καὶ τί τὸ περιττόν, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως. Ἔτι πᾶσα ἀπόδειξις τὶ κατά τινος δείκνυσιν, οἷον ὅτι ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· ἐν δὲ τῷ ὁρισμῷ [a] οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου κατηγορεῖται, οἷον οὔτε τὸ ζῷον κατὰ τοῦ δίποδος οὔτε τοῦτο κατὰ τοῦ ζῴου, [b] οὐδὲ δὴ κατὰ τοῦ ἐπιπέδου τὸ σχῆμα· οὐ γάρ ἐστι τὸ ἐπίπεδον σχῆμα, οὐδὲ τὸ σχῆμα ἐπίπεδον. Ἔτι ἕτερον τὸ τί ἐστι καὶ
ὅτι ἐστὶ δεῖξαι. Ὁ μὲν οὖν ὁρισμὸς τί ἐστι δηλοῖ, ἡ δὲ ἀπό- 5
δειξις ὅτι ἢ ἔστι τόδε κατὰ τοῦδε ἢ οὐκ ἔστιν. Ἑτέρου δὲ ἑτέρα ἀπόδειξις, ἐὰν [c] μὴ ὡς μέρος ᾖ τι τῆς ὅλης. Τοῦτο δὲ λέγω, ὅτι δέδεικται τὸ ἰσοσκελὲς δύο ὀρθαῖς, εἰ πᾶν τρίγωνον [d] δέδεικται· μέρος γάρ, τὸ δ' ὅλον. Ταῦτα δὲ πρὸς ἄλληλα οὐκ ἔχει οὕτως, τὸ ὅτι ἔστι καὶ τί ἐστιν· οὐ γάρ ἐστι θατέρου θάτερον μέρος.

Φανερὸν ἄρα ὅτι οὔτε οὗ ὁρισμός, τούτου [e] παντὸς ἀπό- 6
δειξις, οὔτε οὗ ἀπόδειξις, τούτου [e] παντὸς ὁρισμός· ὥστε ὅλως τοῦ αὐτοῦ [f] οὐδενὸς ἐνδέχεται ἄμφω ἔχειν. Ὥστε δῆλον ὡς οὐδὲ ὁρισμὸς καὶ ἀπόδειξις οὔτε τὸ αὐτὸ ἂν εἴη οὔτε θάτερον ἐν θατέρῳ· καὶ γὰρ ἂν τὰ ὑποκείμενα ὁμοίως [g] εἶχεν.

Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου διηπορήσθω· τοῦ δὲ τί ἐστι 4
πότερον ἔστι συλλογισμὸς καὶ ἀπόδειξις ἢ οὐκ ἔστι, καθάπερ νῦν ὁ λόγος ὑπέθετο; ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς τὶ κατά τινος δείκνυσι διὰ τοῦ μέσου· τὸ δὲ τί ἐστιν ἴδιόν τε, καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται. Ταῦτα δ' ἀνάγκη ἀντιστρέφειν. Εἰ γὰρ τὸ Α τοῦ Γ ἴδιον, δῆλον ὅτι καὶ τοῦ Β καὶ τοῦτο

[a] οὐθὲν D. [b] οὐδὲ δὴ] οὔτε D. [c] ἢ ὥς τι A. [d] δέδεκται D.
[e] πάντως D. [f] οὐθενὸς D. [g] ἔχειν A.

τοῦ Γ, ὥστε πάντα ἀλλήλων. Ἀλλὰ μὴν [h] καὶ εἰ τὸ Α ἐν
τῷ τί ἐστιν [i] ὑπάρχει παντὶ τῷ Β, καὶ καθόλου τὸ Β παν-
τὸς τοῦ Γ ἐν τῷ τί ἐστι λέγεται, ἀνάγκη καὶ τὸ Α ἐν τῷ
2 τί ἐστι τοῦ Γ λέγεσθαι. Εἰ δὲ μὴ οὕτω τις λήψεται διπλώ-
σας, οὐκ ἀνάγκη ἔσται τὸ Α τοῦ Γ κατηγορεῖσθαι ἐν τῷ τί
ἐστιν, εἰ τὸ μὲν Α τοῦ Β ἐν τῷ τί ἐστι, μὴ καθ' ὅσων δὲ
τὸ Β ἐν τῷ τί ἐστιν. Τὸ [k] δὴ τί ἐστιν ἄμφω ταῦτα ἕξει.
Ἔσται ἄρα καὶ τὸ Β κατὰ τοῦ Γ, τὸ τί ἐστιν. Εἰ [l] δὴ τὸ
τί ἐστι καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἄμφω ἔχει, ἐπὶ τοῦ μέσου ἔσται
πρότερον τὸ τί ἦν εἶναι. Ὅλως τε, εἰ ἔστι δεῖξαι τί ἐστιν
ἄνθρωπος· ἔστω τὸ Γ ἄνθρωπος, τὸ δὲ Α τὸ τί ἐστιν, εἴτε
ζῷον δίπουν εἴτ' ἄλλο τι. Εἰ τοίνυν συλλογιεῖται, ἀνάγκη
κατὰ τοῦ Β τὸ Α παντὸς κατηγορεῖσθαι. Τούτου δ' ἔσται
ἄλλος λόγος μέσος, ὥστε καὶ τοῦτο ἔσται τί ἐστιν ἄνθρω-
πος. Λαμβάνει οὖν ὃ δεῖ δεῖξαι· καὶ γὰρ τὸ Β ἐστὶ τί ἐστιν
ἄνθρωπος.

3 Δεῖ δ' ἐν ταῖς δυσὶ προτάσεσι καὶ τοῖς πρώτοις [m] καὶ ἀμέ-
σοις σκοπεῖν· μάλιστα γὰρ φανερὸν τὸ λεγόμενον γίνεται.
Οἱ μὲν [n] οὖν διὰ τοῦ ἀντιστρέφειν δεικνύντες τί ἐστι ψυχὴ
ἢ τί ἐστιν ἄνθρωπος ἢ ἄλλο ὁτιοῦν τῶν ὄντων, τὸ ἐξ ἀρχῆς
αἰτοῦνται, οἷον εἴ τις ἀξιώσειε ψυχὴν εἶναι τὸ αὐτὸ αὑτῷ
αἴτιον τοῦ ζῆν, τοῦτο δ' ἀριθμὸν αὐτὸν αὑτὸν κινοῦντα·
ἀνάγκη γὰρ αἰτῆσαι τὴν ψυχὴν ὅπερ ἀριθμὸν εἶναι αὐτὸν
4 αὑτὸν κινοῦντα, οὕτως ὡς τὸ αὐτὸ ὄν. [o] Οὐ γὰρ εἰ ἀκολου-
θεῖ τὸ Α τῷ Β καὶ τοῦτο τῷ Γ, ἔσται τῷ Γ τὸ Α τὸ τί
ἦν εἶναι, ἀλλ' ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν ἔσται μόνον. Οὐδ' εἰ ἔστι τὸ
Α ὅπερ τι καὶ κατὰ τοῦ Β κατηγορεῖται παντός. Καὶ γὰρ
τὸ [p] ζῴῳ εἶναι κατηγορεῖται κατὰ τοῦ ἀνθρώπῳ εἶναι· [q] ἀλη-
θὲς γὰρ [r] πᾶν τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι ζῴῳ εἶναι, ὥσπερ καὶ πάντα
ἄνθρωπον ζῷον, ἀλλ' οὐχ οὕτως ὥστε [s] ἓν εἶναι. Ἐὰν μὲν

[h] καὶ] κἂν D. [i] ὑπάρχῃ D. [k] δὲ A.B. et pr. D. [l] δὲ pr. D. [m] καὶ ἐν τοῖς D. [n] οὖν] δὴ D. [o] οὐ γὰρ εἰ] εἰ γὰρ A. [p] ζῷον A, omisso εἶναι. [q] ἀληθὲς—ζῴῳ εἶναι in margine ponit D. [r] πᾶν τὸ] παντὶ D. [s] ἓν εἶναι] ἐνεῖναι A.

οὖν μὴ οὕτω λάβῃ, οὐ συλλογιεῖται ὅτι τὸ Α ἐστὶ τῷ Γ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἡ οὐσία. Ἐὰν δὲ οὕτω λάβῃ, πρότερον ἔσται εἰληφὼς τῷ Γ τί ἐστι τὸ τί ἦν εἶναι τὸ Β. Ὥστ' οὐκ ἀποδέδεικται· τὸ γὰρ ἐν ἀρχῇ εἴληφεν.

Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἡ διὰ τῶν διαιρέσεων ὁδὸς συλλογίζεται, καθάπερ ἐν τῇ ἀναλύσει τῇ περὶ τὰ σχήματα εἴρηται. Οὐδαμοῦ γὰρ ἀνάγκη γίνεται τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο εἶναι [t] τωνδὶ ὄντων, ἀλλ' ὥσπερ οὐδ' [v] ὁ ἐπάγων ἀποδείκνυσιν. Οὐ γὰρ δεῖ τὸ συμπέρασμα ἐρωτᾶν, οὐδὲ τῷ δοῦναι εἶναι· ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι ἐκείνων ὄντων, κἂν μὴ φῇ ὁ ἀποκρινόμενος. Ἆρ' ὁ ἄνθρωπος ζῷον ἢ ἄψυχον; [w] εἶτ' ἔλαβε ζῷον, οὐ συλλελόγισται. Πάλιν ἅπαν ζῷον ἢ πεζὸν ἢ ἔνυδρον· ἔλαβε πεζόν. Καὶ τὸ εἶναι τὸν ἄνθρωπον, τὸ ὅλον, ζῷον πεζόν, οὐκ ἀνάγκη ἐκ τῶν εἰρημένων, ἀλλὰ λαμβάνει καὶ τοῦτο. Διαφέρει δ' [x] οὐδὲν ἐπὶ πολλῶν ἢ ὀλίγων οὕτω ποιεῖν· τὸ 2
αὐτὸ γάρ ἐστιν. Ἀσυλλόγιστος μὲν οὖν [y] καὶ ἡ χρῆσις γίνεται τοῖς οὕτω μετιοῦσι καὶ τῶν ἐνδεχομένων συλλογισθῆναι. Τί γὰρ κωλύει τοῦτο ἀληθὲς μὲν τὸ πᾶν εἶναι κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, μὴ μέντοι τὸ τί [z] ἐστι μηδὲ τὸ τί ἦν εἶναι δηλοῦν; ἔτι τί κωλύει ἢ προσθεῖναί τι [a] ἢ ἀφελεῖν ἢ ὑπερβεβηκέναι τῆς οὐσίας;

Ταῦτα μὲν οὖν [b] παρίεται μέν, ἐνδέχεται δὲ λῦσαι τῷ 3
λαμβάνειν ἐν τῷ τί ἐστι πάντα, καὶ [c] τὸ ἐφεξῆς τῇ διαιρέσει ποιεῖν, αἰτούμενον τὸ πρῶτον, καὶ [d] μηδὲν [e] παραλείπειν. Τοῦτο δ' ἀναγκαῖον, εἰ ἅπαν εἰς τὴν διαίρεσιν ἐμπίπτει καὶ [d] μηδὲν ἐλλείπει· τοῦτο δ' ἀναγκαῖον, ἄτομον [f] γὰρ [g] ἤδη [h] δεῖ εἶναι. Ἀλλὰ συλλογισμὸς ὅμως οὐκ [i] ἔνεστιν, ἀλλ' εἴπερ, ἄλλον τρόπον γνωρίζειν ποιεῖ. Καὶ τοῦτο μὲν [k] οὐδὲν ἄτοπον· οὐδὲ γὰρ ὁ ἐπάγων ἴσως ἀποδείκνυσιν, ἀλλ' ὅμως δηλοῖ τι. Συλλογισμὸν δ' οὐ λέγει ὁ ἐκ τῆς διαιρέ- 4

[t] τῶν δειόντων A. [v] ὁ om. A. [w] εἶτ' A.B. [x] οὐθὲν D. [y] καὶ om. D. [z] ἔστι γε μηδὲ D. [a] ἢ ἀφελεῖν τι D. [b] παρεῖται D. [c] τῷ D. [d] μηθὲν D. [e] παραλιπεῖν A.B. [f] γὰρ om. A. [g] εἴδη B. [h] δεῖ om. A, post εἶναι ponit D. [i] ἔστιν D. [k] οὐθὲν D.

σεως λέγων τὸν ὁρισμόν. Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς συμπεράσμασι τοῖς ἄνευ τῶν μέσων, ἐάν τις εἴπῃ ὅτι τούτων ὄντων ἀνάγκη τοδὶ εἶναι, ἐνδέχεται ἐρωτῆσαι διὰ τί, οὕτως καὶ ἐν τοῖς διαιρετικοῖς ὅροις. Τί ἐστιν ἄνθρωπος; ζῷον θνητόν, ὑπόπουν, δίπουν, ἄπτερον. Διὰ τί; παρ' ἑκάστην πρόσθεσιν· ἐρεῖ γάρ, καὶ δείξει τῇ διαιρέσει, ὡς οἴεται, ὅτι πᾶν [k] ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον. Ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἅπας οὐκ [l] ἔστιν ὁρισμός. Ὥστ' εἰ καὶ ἀπεδείκνυτο τῇ διαιρέσει, ἀλλ' ὅ γ' ὁρισμὸς οὐ [m] συλλογισμὸς γίνεται.

6 Ἀλλ' ἆρα ἔστι καὶ ἀποδεῖξαι τὸ τί ἐστι κατ' οὐσίαν, ἐξ
ὑποθέσεως δέ, λαβόντα τὸ μὲν τί ἦν εἶναι τὸ ἐκ τῶν ἐν τῷ
τί ἐστιν ἰδίων, ταδὶ δὲ ἐν τῷ τί ἐστι μόνα, καὶ ἴδιον τὸ πᾶν;
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εἶναι ἐκείνῳ. Ἢ πάλιν εἴληφε τὸ τί ἦν
2 εἶναι καὶ ἐν τούτῳ; ἀνάγκη γὰρ διὰ τοῦ μέσου δεῖξαι. Ἔτι
ὥσπερ οὐδ' [n] ἐν συλλογισμῷ λαμβάνεται τί ἐστι τὸ συλλε-
λογίσθαι (ἀεὶ γὰρ ὅλη ἢ μέρος ἡ πρότασις, ἐξ ὧν ὁ συλλο-
γισμός), οὕτως οὐδὲ τὸ τί ἦν [o] εἶναι δεῖ ἐνεῖναι ἐν τῷ συλ-
λογισμῷ, ἀλλὰ χωρὶς τοῦτο τῶν κειμένων εἶναι, καὶ πρὸς
τὸν ἀμφισβητοῦντα εἰ συλλελόγισται ἢ μὴ τοῦτο, ἀπαντᾶν
ὅτι· τοῦτο γὰρ ἦν συλλογισμός. Καὶ πρὸς τὸν ὅτι οὐ τὸ
τί ἦν εἶναι συλλελόγισται, ὅτι ναί· τοῦτο γὰρ ἔκειτο ἡμῖν
τὸ τί ἦν εἶναι. Ὥστε ἀνάγκη καὶ ἄνευ τοῦ [p] τί συλλογισμὸς
ἢ [q] τοῦ τί ἦν εἶναι συλλελογίσθαί τι.

3 Κἂν ἐξ ὑποθέσεως δὲ δεικνύῃ, οἷον εἰ τῷ κακῷ ἐστὶ [r] τὸ
διαιρετῷ εἶναι, τῷ δ' ἐναντίῳ τὸ τῷ ἐναντίῳ εἶναι, ὅσοις ἔστι
[s] τι ἐναντίον· τὸ δ' ἀγαθὸν τῷ κακῷ ἐναντίον καὶ τὸ [t] ἀδιαί-
ρετον τῷ διαιρετῷ· ἔστιν ἄρα [v] τὸ ἀγαθῷ εἶναι [w] τὸ ἀδιαι-
ρέτῳ εἶναι. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα λαβὼν τὸ τί ἦν εἶναι δείκνυσι·
4 [x] λαμβάνει δ' εἰς τὸ δεῖξαι τὸ τί ἦν εἶναι. Ἕτερον [y] μέν-
τοι ἔστω· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν, ὅτι ἐστὶ τόδε κατὰ

[k] ἢ prius om. D. [l] ἔστιν] ἔτι A.B. [m] συλλογισμῷ D. [n] ἐν om. A.B. [o] εἶναι D. [p] τί ἐστι συλλογισμὸς D. [q] τοῦ] τὸ A. [r] τὸ B. [s] τι om. D. [t] τῷ διαιρετῷ τὸ ἀδιαίρετον D. [v] τὸ] τῷ D, om. A. [w] τῶι A. [x] λαμβάνειν A.B.D. [y] μέντι A.B.D.

τοῦδε, ἀλλὰ μὴ [z] αὐτό, μηδὲ οὗ ὁ αὐτὸς λόγος, καὶ ἀντιστρέφει. Πρὸς ἀμφοτέρους δέ, τόν τε κατὰ διαίρεσιν δεικνύντα καὶ πρὸς τὸν οὕτω συλλογισμόν, [a] τὸ αὐτὸ ἀπόρημα· διὰ τί [b] ἔσται ὁ ἄνθρωπος ζῷον δίπουν πεζόν, ἀλλ' οὐ ζῷον καὶ πεζόν; ἐκ γὰρ τῶν λαμβανομένων οὐδεμία ἀνάγκη ἐστὶν [c] ἓν γίνεσθαι τὸ κατηγορούμενον, ἀλλ' ὥσπερ [d] ἂν ἄνθρωπος ὁ αὐτὸς εἴη μουσικὸς καὶ γραμματικός.

Πῶς οὖν δὴ [e] ὁ ὁριζόμενος δείξει τὴν οὐσίαν ἢ τὸ τί ἐστιν; 7
οὔτε γὰρ [f] ὡς ἀποδεικνὺς ἐξ ὁμολογουμένων εἶναι δῆλον ποιήσει ὅτι ἀνάγκη ἐκείνων ὄντων ἕτερόν τι εἶναι, ἀπόδειξις γὰρ τοῦτο, οὔθ' ὡς ὁ ἐπάγων διὰ τῶν καθ' ἕκαστα δήλων ὄντων, ὅτι [g] πᾶν οὕτως τῷ [h] μηδὲν ἄλλως· οὐ γὰρ τί ἐστι δείκνυσιν, ἀλλ' ὅτι ἢ ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν. Τίς οὖν ἄλλος τρόπος [i] λοιπός; οὐ γὰρ δὴ δείξει γε τῇ αἰσθήσει ἢ τῷ δακτύλῳ.

Ἔτι πῶς δείξει τὸ τί ἐστιν; ἀνάγκη γὰρ τὸν εἰδότα [k] τὸ 2
τί ἐστιν ἄνθρωπος [l] ἢ ἄλλο ὁτιοῦν, εἰδέναι καὶ ὅτι ἔστιν· τὸ γὰρ μὴ ὂν οὐδεὶς οἶδεν ὅ τι ἐστίν, ἀλλὰ τί μὲν σημαίνει ὁ λόγος ἢ τὸ ὄνομα, ὅταν εἴπω τραγέλαφος, τί δ' ἔστι τραγέλαφος, ἀδύνατον εἰδέναι. Ἀλλὰ μὴν εἰ δείξει τί ἐστι καὶ ὅτι ἔστι, [m] πῶς τῷ αὐτῷ λόγῳ δείξει; ὅ τε γὰρ ὁρισμὸς ἕν τι δηλοῖ καὶ ἡ ἀπόδειξις· [n] τὸ δὲ τί ἐστιν ἄνθρωπος καὶ τὸ εἶναι ἄνθρωπον ἄλλο.

Εἶτα καὶ δι' ἀποδείξεώς φαμεν ἀναγκαῖον εἶναι δείκνυσθαι 3
ἅπαν ὅτι ἔστιν, εἰ μὴ οὐσία εἴη. Τὸ δ' εἶναι οὐκ οὐσία [o] οὐδενί· οὐ γὰρ γένος τὸ ὄν. Ἀπόδειξις ἄρ' ἔσται ὅτι ἔστιν. Ὅπερ καὶ νῦν ποιοῦσιν αἱ ἐπιστῆμαι. Τί μὲν γὰρ σημαίνει τὸ τρίγωνον, ἔλαβεν ὁ γεωμέτρης, ὅτι δ' ἔστι, δείκνυσιν. Τί οὖν δείξει ὁ ὁριζόμενος τί ἐστιν; ἢ τὸ τρίγωνον; εἰδὼς ἄρα τις ὁρισμῷ τί ἐστιν, εἰ ἔστιν οὐκ εἴσεται. Ἀλλ' ἀδύνατον.

[z] αὐτῶι A.B, τὸ αὐτὸ D. [a] ταυτὸν D. [b] ἔσται τε ὁ D. [c] ἓν γίνεσθαι] ἐγγίνεσθαι A.B. [d] ἂν om. B, post εἴη ponit D. [e] ὁ om. A.B. [f] ὡς ὁ ἀποδεικνὺς D. [g] πάνθ' D. [h] μηθὲν D. [i] λοιπὸς] λόγων D. [k] τὸ alterum om. A. [l] ἢ] εἰ A.B. [m] πῶς] καὶ πῶς A.B. [n] τόδε D. [o] οὐθενί D.

4 Φανερὸν δὲ καὶ κατὰ τοὺς νῦν τρόπους τῶν ὅρων ὡς οὐ δεικνύουσιν οἱ ὁριζόμενοι ὅτι ἔστιν. Εἰ γὰρ καὶ ἔστιν ἐκ τοῦ μέσου [p] τὸ ἴσον, ἀλλὰ διὰ τί ἐστι τὸ ὁρισθέν; καὶ διὰ τί τοῦτ' ἔστι κύκλος; εἴη γὰρ ἂν καὶ ὀρειχάλκου φάναι εἶναι αὐτόν. Οὔτε γὰρ ὅτι δυνατὸν εἶναι τὸ λεγόμενον προσδηλοῦσιν οἱ ὅροι, οὔτε ὅτι ἐκεῖνο οὗ φασὶν εἶναι ὁρισμοί. Ἀλλ' ἀεὶ ἔξεστι λέγειν τὸ διὰ τί.

5 Εἰ ἄρα ὁ ὁριζόμενος [q] δείκνυσιν ἢ τί ἐστιν ἢ τί σημαίνει τοὔνομα, εἰ μή ἐστι μηδαμῶς τοῦ τί ἐστιν, [r] εἴη ἂν ὁ ὁρισμὸς λόγος ὀνόματι τὸ αὐτὸ σημαίνων. Ἀλλ' ἄτοπον. Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μὴ οὐσιῶν ἂν εἴη καὶ τῶν μὴ ὄντων· σημαίνειν γὰρ ἔστι καὶ τὰ μὴ ὄντα. Ἔτι πάντες οἱ λόγοι ὁρισμοὶ ἂν εἶεν· εἴη γὰρ ἂν ὄνομα θέσθαι ὁποιῳοῦν λόγῳ, ὥστε ὅρους ἂν διαλεγοίμεθα πάντες καὶ ἡ Ἰλιὰς ὁρισμὸς ἂν εἴη. [s] Ἔτι οὐδεμία [t] ἐπιστήμη [v] ἀποδείξειεν ἂν ὅτι τοῦτο τοὔνομα τουτὶ δηλοῖ· οὐδ' οἱ ὁρισμοὶ τοίνυν τοῦτο προσδηλοῦσιν.

6 Ἐκ μὲν τοίνυν τούτων οὔτε ὁρισμὸς καὶ συλλογισμὸς φαίνεται ταὐτὸν ὄν, οὔτε ταὐτοῦ συλλογισμὸς καὶ ὁρισμός· πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι [w] οὔτε ὁ ὁρισμὸς [x] οὐδὲν οὔτε ἀποδείκνυσιν οὔτε δείκνυσιν, οὔτε τὸ τί ἐστιν οὔθ' ὁρισμῷ οὔτ' ἀποδείξει ἔστι γνῶναι.

8 Πάλιν δὲ σκεπτέον τί τούτων λέγεται καλῶς καὶ τί οὐ καλῶς, καὶ τί ἐστιν ὁ ὁρισμός, καὶ τοῦ τί ἐστιν ἆρά πως ἔστιν ἀπόδειξις [y] καὶ ὁρισμὸς ἢ οὐδαμῶς. Ἐπεὶ δ' ἐστίν, ὡς ἔφαμεν, ταὐτὸν τὸ εἰδέναι τί ἐστι καὶ τὸ εἰδέναι τὸ αἴτιον [z] τοῦ τί ἐστι· λόγος δὲ τούτου, ὅτι ἔστι τι [a] τὸ αἴτιον· καὶ τοῦτο ἢ τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο, κἂν [b] ᾖ ἄλλο, ἢ [c] ἀποδεικτὸν ἢ ἀναπόδεικτον· εἰ τοίνυν ἐστὶν ἄλλο καὶ ἐνδέχεται ἀποδεῖξαι, ἀνάγκη μέσον εἶναι τὸ αἴτιον καὶ ἐν τῷ σχήματι τῷ πρώτῳ δείκνυσθαι· καθόλου τε γὰρ καὶ κατηγορικὸν τὸ δεικνύμενον.

[p] τὸ ἴσον] τι ἴσον A.D. [q] δείκνυσιν ἢ] δείκνυσιν εἰ A. [r] εἴη ἂν ὁ] ἦν ἂν A.B. [s] ἔτι] ἔτι ὅτι D. [t] ἐπιστήμη om. A.B.D. [v] ἀπόδειξις εἴη D. [w] οὐδὲ A.B. [x] οὐθὲν D. [y] καὶ] ἢ D. [z] τοῦ τι] τοῦ εἰ A. et corr. B. [a] τὸ utrumque om. D. [b] ᾖ] εἰ B.D. [c] ἀποδεικτικὸν D.

εἷς μὲν [d] δὴ τρόπος ἂν εἴη ὁ νῦν ἐξητασμένος, τὸ δι' ἄλλου 2
τὸ τί ἐστι δείκνυσθαι. Τῶν τε γὰρ τί ἐστιν ἀνάγκη τὸ μέσον εἶναι τί ἐστι, καὶ τῶν ἰδίων ἴδιον. Ὥστε τὸ μὲν δείξει, τὸ δ' οὐ δείξει τῶν τί ἦν εἶναι τῷ αὐτῷ πράγματι.

Οὗτος μὲν οὖν ὁ τρόπος ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἀπόδειξις, εἴρηται 3
πρότερον· ἀλλ' ἔστι λογικὸς συλλογισμὸς τοῦ τί ἐστιν. Ὃν δὲ τρόπον ἐνδέχεται, λέγωμεν, εἰπόντες πάλιν ἐξ ἀρχῆς. Ὥσπερ [e] γὰρ τὸ διότι ζητοῦμεν ἔχοντες τὸ ὅτι, ἐνίοτε δὲ καὶ ἅμα δῆλα γίνεται, ἀλλ' οὔτι πρότερόν γε τὸ διότι δυνατὸν γνωρίσαι τοῦ ὅτι, δῆλον ὅτι ὁμοίως καὶ τὸ τί ἦν εἶναι οὐκ ἄνευ τοῦ ὅτι ἐστίν· ἀδύνατον γὰρ εἰδέναι τί ἐστιν, ἀγνοοῦντας εἰ ἔστιν. Τὸ δ' εἰ ἔστιν ὁτὲ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς 4
ἔχομεν, ὁτὲ δ' ἔχοντές τι αὐτοῦ τοῦ πράγματος, οἷον βροντήν, ὅτι ψόφος τις νεφῶν, καὶ ἔκλειψιν, ὅτι στέρησίς τις φωτός, καὶ ἄνθρωπον, ὅτι ζῷόν τι, καὶ [f] ψυχήν, [g] ὅτι αὐτὸ αὑτὸ κινοῦν. Ὅσα μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκὸς οἴδαμεν ὅτι ἔστιν, ἀναγκαῖον μηδαμῶς ἔχειν πρὸς τὸ τί ἐστιν· οὐδὲ γὰρ ὅτι ἔστιν ἴσμεν· τὸ δὲ ζητεῖν τί ἐστι μὴ ἔχοντας ὅτι ἔστι, μηδὲν ζητεῖν ἐστίν. Καθ' [h] ὅσων δ' ἔχομέν τι, [i] ῥᾷον. Ὥστε 5
ὡς ἔχομεν ὅτι ἔστιν, οὕτως ἔχομεν καὶ πρὸς τὸ τί ἐστιν. Ὧν οὖν ἔχομέν τι τοῦ τί ἐστιν, ἔστω πρῶτον μὲν ὧδε· ἔκλειψις ἐφ' οὗ [k] τὸ Α, σελήνη ἐφ' οὗ [l] Γ, ἀντίφραξις γῆς ἐφ' οὗ Β. Τὸ μὲν οὖν [m] πότερον ἐκλείπει ἢ οὔ, τὸ Β ζητεῖν ἐστίν, ἆρ' ἔστιν ἢ οὔ. Τοῦτο δ' [n] οὐδὲν διαφέρει ζητεῖν ἢ [o] εἰ ἔστι λόγος αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν ᾖ τοῦτο, κἀκεῖνό φαμεν εἶναι. Ἢ πο- 6
τέρας τῆς ἀντιφάσεώς ἐστιν ὁ λόγος, πότερον τοῦ ἔχειν δύο ὀρθὰς ἢ [p] τοῦ μὴ ἔχειν. Ὅταν δ' εὕρωμεν, ἅμα τὸ ὅτι καὶ τὸ διότι ἴσμεν, ἂν διὰ μέσων ᾖ. Εἰ δὲ μή, τὸ ὅτι, τὸ διότι δ' οὔ. Σελήνη Γ, ἔκλειψις Α, τὸ [q] πασσελήνου σκιὰν μὴ δύνασθαι ποιεῖν [r] μηδενὸς ἡμῶν μεταξὺ ὄντος φανεροῦ, ἐφ' οὗ

[d] δὴ] τοίνυν D. [e] γὰρ om. B. [f] ψυχὴ B, om. A. [g] ὅτι om. A.D. [h] ὅσον B. [i] ῥάδιον D. [k] τὸ om. D. [l] Γ] τὸ γ B. [m] πρότερον A.B. [n] οὐθὲν D. [o] εἰ om. A. [p] τοῦ] τὸ A.B. [q] πανσελήνου B.D. [r] μηθενὸς D.

Β. Εἰ τοίνυν τῷ Γ ὑπάρχει τὸ Β τὸ μὴ δύνασθαι ποιεῖν σκιὰν [s] μηδενὸς μεταξὺ ἡμῶν ὄντος, τούτῳ δὲ τὸ Α τὸ ἐκλελοιπέναι, ὅτι μὲν ἐκλείπει δῆλον, διότι δ' οὔπω, καὶ ὅτι μὲν
7 ἔκλειψίς ἐστιν ἴσμεν, τί δ' ἐστὶν οὐκ ἴσμεν. Δήλου δ' ὄντος ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει, ἀλλὰ διὰ τί ὑπάρχει, τὸ ζητεῖν τὸ Β τί ἐστι, πότερον ἀντίφραξις ἢ στροφὴ τῆς σελήνης ἢ ἀπόσβεσις. Τοῦτο δ' ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ ἑτέρου ἄκρου, οἷον ἐν τούτοις τοῦ Α· ἔστι γὰρ ἡ ἔκλειψις ἀντίφραξις ὑπὸ γῆς. Τί ἐστι βροντή; πυρὸς ἀπόσβεσις ἐν νέφει. Διὰ τί βροντᾷ; διὰ τὸ ἀποσβέννυσθαι τὸ πῦρ ἐν τῷ νέφει. Νέφος Γ, βροντὴ Α, ἀπόσβεσις πυρὸς τὸ Β. Τῷ δὴ Γ τῷ νέφει ὑπάρχει τὸ Β· [t] ἀποσβέννυται γὰρ ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ. [v] Τούτῳ δὲ τὸ Α, ψόφος. Καὶ ἔστι γε λόγος τὸ Β τοῦ Α τοῦ πρώτου ἄκρου. Ἂν δὲ πάλιν τούτου ἄλλο μέσον [w] ᾖ, ἐκ τῶν παραλοίπων ἔσται λόγων.

8 Ὡς μὲν τοίνυν λαμβάνεται τὸ τί ἐστι καὶ γίνεται γνώριμον, εἴρηται, ὥστε συλλογισμὸς μὲν τοῦ τί ἐστιν οὐ γίνεται οὐδ' ἀπόδειξις, δῆλον μέντοι διὰ συλλογισμοῦ καὶ δι' ἀποδείξεως· ὥστ' οὔτ' ἄνευ ἀποδείξεως ἔστι γνῶναι τὸ τί ἐστιν, οὗ ἐστιν αἴτιον ἄλλο, οὔτ' ἔστιν ἀπόδειξις αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς διαπορήμασιν εἴπομεν.

9 Ἔστι δὲ τῶν μὲν ἕτερόν τι αἴτιον, τῶν δ' [x] οὐκ ἔστιν. Ὥστε δῆλον ὅτι καὶ τῶν τί ἐστι τὰ μὲν ἄμεσα καὶ ἀρχαί εἰσιν, ἃ καὶ εἶναι καὶ τί ἐστιν ὑποθέσθαι δεῖ ἢ ἄλλον [y] τρόπον φανερὰ ποιῆσαι. Ὅπερ ὁ ἀριθμητικὸς ποιεῖ· καὶ γὰρ τί ἐστι τὴν μονάδα ὑποτίθεται, καὶ ὅτι ἔστιν. Τῶν δ' ἐχόντων [z] μέσον, καὶ ὧν ἐστί τι ἕτερον αἴτιον τῆς οὐσίας, ἔστι δι' ἀποδείξεως, [a] ὥσπερ εἴπομεν, δηλῶσαι, μὴ τὸ τί ἐστιν ἀποδεικνύντας.

10 Ὁρισμὸς δ' [b] ἐπειδὴ λέγεται εἶναι λόγος τοῦ τί ἐστι, φανερὸν ὅτι ὁ μέν τις ἔσται λόγος τοῦ τί σημαίνει τὸ ὄνομα ἢ

[s] μηθενὸς D. [t] σβέννυται D. [v] τοῦτο A.B. [w] εἴη B.D. [x] οὐκ ἔστιν] οὐ D. [y] τόπον A.B. [z] μέσων A. [a] ὥσπερ καὶ εἴπομεν D. [b] ἐπεὶ D.

λόγος ἕτερος ὀνοματώδης, οἷον [c] τὸ τί σημαίνει, τί ἐστιν [d] ᾗ τρίγωνον. Ὅπερ ἔχοντες ὅτι ἔστι, ζητοῦμεν διὰ τί ἐστιν. Χαλεπὸν δ' [e] οὕτως ἐστὶ λαβεῖν ἃ μὴ ἴσμεν ὅτι ἔστιν. Ἡ δ' αἰτία εἴρηται πρότερον τῆς χαλεπότητος, ὅτι οὐδ' εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἴσμεν, ἀλλ' ἢ [f] κατὰ συμβεβηκός. Λόγος δ' εἷς ἐστὶ διχῶς, ὁ μὲν [g] συνδέσμῳ, ὥσπερ ἡ Ἰλιάς, ὁ δὲ [h] τῷ ἓν καθ' ἑνὸς [i] δηλοῦν μὴ κατὰ συμβεβηκός.

Εἷς μὲν δὴ ὅρος ἐστὶν ὅρου ὁ [k] εἰρημένος, ἄλλος δ' ἐστὶν 2
ὅρος λόγος ὁ δηλῶν διὰ τί ἐστιν. Ὥστε ὁ μὲν πρότερος σημαίνει μέν, δείκνυσι δ' οὔ, ὁ δ' ὕστερος φανερὸν ὅτι ἔσται οἷον ἀπόδειξις τοῦ τί ἐστι, τῇ θέσει διαφέρων τῆς ἀποδείξεως. Διαφέρει γὰρ εἰπεῖν διὰ τί βροντᾷ καὶ τί ἐστι βροντή· [l] ἐρεῖ γὰρ οὕτω μὲν διότι ἀποσβέννυται τὸ πῦρ ἐν τοῖς νέφεσι· τί δ' ἐστὶ βροντή; ψόφος ἀποσβεννυμένου πυρὸς ἐν νέφεσιν. Ὥστε ὁ αὐτὸς λόγος ἄλλον τρόπον λέγεται, 3
καὶ ὡδὶ μὲν ἀπόδειξις συνεχής, ὡδὶ δὲ ὁρισμός. [m] Ἔτι ἐστὶν ὅρος βροντῆς ψόφος ἐν νέφεσι· τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τοῦ τί ἐστιν ἀποδείξεως συμπέρασμα. Ὁ δὲ τῶν ἀμέσων ὁρισμὸς θέσις ἐστὶ τοῦ τί ἐστιν [n] ἀναπόδεικτος.

Ἔστιν [o] ἄρα ὁρισμὸς εἷς μὲν λόγος τοῦ τί ἐστιν [p] ἀναπό- 4
δεικτος, εἷς δὲ συλλογισμὸς τοῦ τί ἐστι, πτώσει διαφέρων τῆς ἀποδείξεως, τρίτος δὲ τῆς τοῦ [q] τί ἐστιν ἀποδείξεως συμπέρασμα. Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ πῶς ἔστι τοῦ τί ἐστιν ἀπόδειξις καὶ πῶς οὐκ ἔστι, καὶ τίνων ἔστι καὶ τίνων οὐκ ἔστιν, ἔτι δ' ὁρισμὸς ποσαχῶς τε λέγεται καὶ πῶς τὸ τί ἐστι δείκνυσι καὶ πῶς οὔ, [r] καὶ τίνων ἐστὶ καὶ τίνων οὔ, ἔτι δὲ πρὸς ἀπόδειξιν πῶς ἔχει, καὶ πῶς ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ πῶς οὐκ ἐνδέχεται.

Ἐπεὶ δὲ ἐπίστασθαι οἰόμεθα ὅταν εἰδῶμεν τὴν αἰτίαν, 11
αἰτίαι δὲ τέτταρες, μία μὲν τὸ τί ἦν εἶναι, μία δὲ τὸ τίνων

[c] τὸ om. D. [d] ᾗ om. B.D. [e] οὗτος A. [f] ἀλλὰ κατὰ B. [g] συνδεσμῶν D. [h] τὸ D. [i] δηλῶν D. [k] προειρημένος D. [l] ἐρεῖ μὲν γὰρ A.B. [m] ἔτι εἰ ἔστιν B. [n] ἀποδεικτικός A. [o] ἄρα ὁ ὁρισμὸς A. [p] ἀναποδείκτου A. [q] τί om. B. [r] καὶ τίνων ἐστὶ om. A.

ὄντων ἀνάγκη τοῦτ' εἶναι, ἑτέρα δὲ [s] ἥ τι πρῶτον ἐκίνησε, τε-
τάρτη δὲ τὸ τίνος ἕνεκα, πᾶσαι αὗται διὰ τοῦ μέσου δείκνυν-
ται. Τό τε γὰρ οὗ ὄντος τοδὶ ἀνάγκη εἶναι μιᾶς μὲν προ-
τάσεως ληφθείσης οὐκ ἔστι, [t] δυοῖν δὲ τοὐλάχιστον· τοῦτο δ'
2 ἐστίν, ὅταν ἓν μέσον ἔχωσιν. Τούτου [v] οὖν ἑνὸς ληφθέντος
τὸ συμπέρασμα ἀνάγκη εἶναι. Δῆλον δὲ καὶ ὧδε. Διὰ τί
ὀρθὴ ἡ ἐν ἡμικυκλίῳ; [w] ἢ τίνος ὄντος ὀρθή; ἔστω δὴ ὀρθὴ
ἐφ' [x] ἧς Α, ἡμίσεια δυοῖν ὀρθαῖν ἐφ' ἧς Β, ἡ ἐν ἡμικυκλίῳ ἐφ'
[y] ἧς Γ. Τοῦ δὴ τὸ Α τὴν ὀρθὴν ὑπάρχειν τῷ Γ τῇ ἐν τῷ
ἡμικυκλίῳ αἴτιον τὸ Β. Αὕτη μὲν γὰρ τῇ Α ἴση, ἡ δὲ [z] τὸ
3 Γ τῇ Β· δύο γὰρ ὀρθῶν ἡμίσεια. Τοῦ Β οὖν ὄντος [a] ἡμί-
σεος δύο ὀρθῶν τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει· τοῦτο δ' ἦν [b] τὸ ἐν ἡμι-
κυκλίῳ ὀρθὴν εἶναι. [c] Τοῦτο δὲ ταὐτόν ἐστι [d] τῷ τί ἦν εἶναι,
τῷ τοῦτο σημαίνειν τὸν λόγον. Ἀλλὰ μὴν καὶ [e] τὸ τί ἦν
εἶναι αἴτιον δέδεικται τὸ μέσον. Τὸ δὲ διὰ τί ὁ Μηδικὸς
πόλεμος ἐγένετο [f] Ἀθηναίοις; τίς αἰτία τοῦ πολεμεῖσθαι
Ἀθηναίους; ὅτι εἰς Σάρδεις μετ' Ἐρετριέων ἐνέβαλον· τοῦτο
4 γὰρ [g] ἐκίνησε πρῶτον. Πόλεμος ἐφ' οὗ Α, προτέρους [h] εἰσ-
βαλεῖν Β, Ἀθηναῖοι τὸ Γ. Ὑπάρχει δὴ τὸ Β τῷ Γ, τὸ
[i] πρότερον [k] ἐμβαλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ Α τῷ Β· πολε-
μοῦσι γὰρ τοῖς πρότερον [l] ἀδικήσασιν. Ὑπάρχει ἄρα τῷ
μὲν Β τὸ Α, τὸ πολεμεῖσθαι τοῖς [m] πρότερον ἄρξασι·
[n] τοῦτο δὲ [o] τὸ Β [p] τῷ Γ τοῖς Ἀθηναίοις· [q] πρότερον γὰρ
ἦρξαν. Μέσον ἄρα καὶ ἐνταῦθα τὸ [r] αἴτιον τὸ πρῶτον κινῆ-
5 σαν. Ὅσων δ' αἴτιον τὸ ἕνεκά τινος, οἷον διὰ τί περιπατεῖ;
ὅπως ὑγιαίνῃ· διὰ τί οἰκία ἐστίν; ὅπως σώζηται τὰ σκεύη·
τὸ μὲν ἕνεκα τοῦ ὑγιαίνειν, τὸ δ' ἕνεκα τοῦ σώζεσθαι. Διὰ
[s] τί δὲ ἀπὸ δείπνου δεῖ περιπατεῖν, καὶ ἕνεκα τίνος δεῖ, [t] οὐ-

[s] ἥ om. D. [t] δυσὶ B. [v] οὖν τοῦ ἑνὸς D. [w] ἢ om. A.B. [x] ἧς Α] οὗ α D. [y] ἧς Γ] οὗ γ D. [z] τὸ om. D. [a] ἡμίσεως A.B. [b] τὸ ἐν] τῶι ἐν A. [c] τούτωι A. [d] τὸ A.B.D. [e] τὸ] τοῦ A.B. [f] ἀθηναίοις B. [g] ἐκινήθη A. [h] εἰσβάλλειν D. [i] προτέροις B.D. [k] ἐμβάλλειν D. [l] ἀδικήμασιν A. [m] προτέροις A.B. [n] τούτω A, τοῦ vel τούτου pr. D. [o] τῶ vel τοῦ pr. D. [p] τῷ Γ om. A.B. et pr. D. [q] πρότεροι D. [r] αἴτιον ἐν οἷς τὸ αἴτιον τὸ B. [s] τί δεῖ ἀπὸ δείπνου D. [t] οὐθεν D.

δὲν διαφέρει. Περίπατος ἀπὸ δείπνου Γ, τὸ μὴ ἐπιπολάζειν
τὰ σιτία ἐφ' οὗ Β, τὸ ὑγιαίνειν ἐφ' οὗ Α. Ἔστω δὴ [x] τῷ
ἀπὸ δείπνου περιπατεῖν ὑπάρχον τὸ ποιεῖν μὴ ἐπιπολάζειν
τὰ σιτία πρὸς τῷ στόματι τῆς κοιλίας, καὶ τοῦτο ὑγιεινόν.
Δοκεῖ γὰρ [y] ὑπάρχειν τῷ περιπατεῖν τῷ Γ τὸ Β τὸ μὴ ἐπι- 6
πολάζειν τὰ σιτία, [z] τούτῳ δὲ [a] τὸ Α τὸ [b] ὑγιεινόν. Τί οὖν
αἴτιον τῷ Γ τοῦ τὸ Α ὑπάρχειν τὸ οὗ ἕνεκα; τὸ Β τὸ μὴ
ἐπιπολάζειν. Τοῦτο δ' ἐστὶν ὥσπερ ἐκείνου λόγος· τὸ γὰρ
Α οὕτως ἀποδοθήσεται. Διὰ τί τὸ Β τῷ Γ ἐστίν; ὅτι
τοῦτ' ἔστι τὸ ὑγιαίνειν, τὸ οὕτως ἔχειν. Δεῖ δὲ μεταλαμβά- 7
νειν τοὺς λόγους, καὶ οὕτως μᾶλλον ἕκαστα φανεῖται. Αἱ δὲ
γενέσεις ἀνάπαλιν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ κίνησιν αἰτίων·
ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ μέσον δεῖ γενέσθαι πρῶτον, ἐνταῦθα δὲ τὸ
Γ τὸ ἔσχατον· τελευταῖον δὲ τὸ οὗ ἕνεκα.

Ἐνδέχεται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἕνεκά τινος εἶναι καὶ ἐξ ἀνάγ- 8
κης, οἷον διὰ τοῦ λαμπτῆρος τὸ φῶς· καὶ γὰρ ἐξ ἀνάγκης
διέρχεται τὸ [c] μικρομερέστερον διὰ τῶν μειζόνων πόρων, εἴ-
περ φῶς γίνεται τῷ [d] διιέναι, καὶ ἕνεκά τινος, ὅπως μὴ πταί-
ωμεν. Ἆρ' οὖν εἰ εἶναι ἐνδέχεται, καὶ γίνεσθαι ἐνδέχεται;
ὥσπερ εἰ βροντᾷ ἀποσβεννυμένου τε τοῦ πυρὸς ἀνάγκη σί-
ζειν καὶ ψοφεῖν, καὶ εἰ ὡς οἱ Πυθαγόρειοί φασιν ἀπειλῆς
ἕνεκα τοῖς ἐν τῷ ταρτάρῳ, ὅπως φοβῶνται. Πλεῖστα δὲ 9
τοιαῦτ' ἐστί, καὶ μάλιστα [f] ἐν τοῖς κατὰ φύσιν συνισταμένοις
καὶ [g] συνεστῶσιν· ἡ μὲν γὰρ ἕνεκά του [h] ποιεῖ φύσις, ἡ δ' ἐξ
ἀνάγκης. Ἡ δ' ἀνάγκη διττή· ἡ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν [i] καὶ
τὴν ὁρμήν, ἡ δὲ βίᾳ ἡ παρὰ τὴν ὁρμήν, [k] ὥσπερ λίθος ἐξ
ἀνάγκης καὶ ἄνω καὶ κάτω φέρεται, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν αὐτὴν
ἀνάγκην. Ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ διανοίας τὰ μὲν οὐδέποτε ἀπὸ 10
τοῦ αὐτομάτου ὑπάρχει, οἷον οἰκία [l] ἢ ἀνδριάς, οὐδ' ἐξ ἀνάγ-
κης, ἀλλ' ἕνεκά του, τὰ δὲ καὶ ἀπὸ τύχης, οἷον ὑγίεια καὶ

[x] τὸ Β. [y] ὑπάρχει τὸ Α, ὑπάρχει δὴ τὸ Β, ὑπάρχει δὴ τῷ D.
[z] τοῦτο B. [a] τῶι a A. [b] ὑγιαίνειν D. [c] λεπτομερέστερον D.
[d] διεῖναι A.B. [e] τῆς A. [f] ἐν] ἅμα ἐν A, ἐπὶ D. [g] συνιστῶσιν A.
[h] ποιεῖν B, ποιεῖ ἡ D. [i] καὶ κατὰ τὴν D. [k] ὥσπερ ὁ λίθος D. [l] ἢ]
οὐδ' D.

σωτηρία. Μάλιστα δὲ ἐν ὅσοις ἐνδέχεται καὶ ὧδε καὶ ἄλλως, ὅταν μὴ ἀπὸ τύχης ἡ γένεσις ᾖ, ὥστε [m] τὸ τέλος ἀγαθὸν ἕνεκά του γίνεται καὶ ἢ φύσει ἢ τέχνῃ. Ἀπὸ τύχης δ' [n] οὐδὲν ἕνεκά του γίνεται.

12 Τὸ δ' αὐτὸ αἴτιόν ἐστι τοῖς γινομένοις καὶ τοῖς γεγενη-
μένοις καὶ τοῖς ἐσομένοις ὅπερ καὶ τοῖς οὖσι· τὸ γὰρ μέσον
αἴτιον, πλὴν τοῖς μὲν οὖσιν ὄν, τοῖς δὲ γινομένοις γινόμενον,
τοῖς δὲ γεγενημένοις γεγενημένον καὶ ἐσομένοις ἐσόμενον.
Οἷον διὰ τί γέγονεν ἔκλειψις; διότι [o] ἐν μέσῳ γέγονεν ἡ
γῆ· γίνεται δὲ διότι γίνεται, ἔσται δὲ διότι ἔσται ἐν μέσῳ,
2 καὶ ἔστι [p] δὲ ὅτι ἔστιν. Τί ἐστι κρύσταλλος; εἰλήφθω δὴ
ὅτι ὕδωρ πεπηγός. Ὕδωρ ἐφ' οὗ Γ, πεπηγὸς ἐφ' οὗ Α,
αἴτιον τὸ μέσον ἐφ' οὗ Β, ἔκλειψις θερμοῦ παντελής. Ὑ-
πάρχει δὴ τῷ Γ τὸ Β, [q] τούτῳ δὲ τὸ πεπηγέναι τὸ ἐφ' οὗ
Α. Γίνεται δὲ κρύσταλλος γινομένου τοῦ Β, γεγένηται δὲ
γεγενημένου, ἔσται δ' ἐσομένου.

3 Τὸ μὲν οὖν οὕτως αἴτιον καὶ οὗ αἴτιον ἅμα γίνεται, ὅταν
γίνηται, καὶ ἔστιν, ὅταν ᾖ· καὶ ἐπὶ [r] τοῦ γεγονέναι καὶ ἔσε-
σθαι ὡσαύτως. Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ἅμα ἆρ' ἔστιν ἐν τῷ συνεχεῖ
χρόνῳ, ὥσπερ δοκεῖ ἡμῖν, ἄλλα ἄλλων αἴτια εἶναι, τοῦ τόδε
γενέσθαι ἕτερον γενόμενον, καὶ τοῦ ἔσεσθαι ἕτερον ἐσόμενον,
καὶ τοῦ γίνεσθαι δέ, εἴ τι ἔμπροσθεν ἐγένετο; ἔστι δὴ ἀπὸ
τοῦ ὕστερον γεγονότος ὁ συλλογισμός. Ἀρχὴ δὲ καὶ τού-
4 των [s] τὰ γεγονότα. [t] Διὸ καὶ ἐπὶ τῶν γινομένων ὡσαύτως.
Ἀπὸ δὲ τοῦ προτέρου οὐκ ἔστιν, οἷον ἐπεὶ τόδε γέγονεν, ὅτι
τόδ' ὕστερον γέγονεν. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσεσθαι ὡσαύτως. Οὔτε
γὰρ ἀορίστου οὔθ' ὁρισθέντος ἔσται τοῦ χρόνου, ὥστ' ἐπεὶ
τοῦτ' ἀληθὲς εἰπεῖν γεγονέναι, [v] τόδ' ἀληθὲς εἰπεῖν γεγονέναι
τὸ ὕστερον. Ἐν γὰρ τῷ μεταξὺ ψεῦδος ἔσται τὸ εἰπεῖν
τοῦτο, ἤδη θατέρου γεγονότος. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ
5 τοῦ ἐσομένου. Οὐδ' ἐπεὶ τόδε γέγονε, τόδ' ἔσται. Τὸ γὰρ

[m] τὸ τέλος τὸ ἀγαθὸν D. [n] οὐθὲν D. [o] γέγονεν ἐν μέσῳ D.
[p] δὲ ὅτι] διότι D. [q] τούτῳ] οὕτω D. [r] τοῦ corr. B. [s] τὰ om. A.
[t] δύο A. [v] τόδ'—γεγονέναι om. A.

μέσον ὁμόγονον δεῖ εἶναι, τῶν γενομένων γενόμενον, τῶν ἐσομένων ἐσόμενον, τῶν γινομένων γινόμενον, τῶν ὄντων ὄν· τοῦ δὲ γέγονε καὶ τοῦ ἔσται οὐκ ἐνδέχεται εἶναι ὁμόγονον. Ἔτι οὔτε ἀόριστον ἐνδέχεται εἶναι τὸν χρόνον τὸν μεταξὺ οὔθ' ὡρισμένον· ψεῦδος γὰρ ἔσται [w] τὸ εἰπεῖν ἐν τῷ μεταξύ. Ἐπισκεπτέον δὲ τί τὸ συνέχον, ὥστε μετὰ τὸ γεγονέναι τὸ γίνεσθαι ὑπάρχειν ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἢ δῆλον ὅτι οὐκ ἔστιν ἐχόμενον γεγονότος γινόμενον οὐδὲ γὰρ γενόμενον γενομένου· πέρατα γὰρ καὶ ἄτομα. Ὥσπερ οὖν οὐδὲ στι- 6
γμαί εἰσιν ἀλλήλων ἐχόμεναι, οὐδὲ γενόμενα· ἄμφω γὰρ [x] ἀδιαίρετα. Οὐδὲ δὴ γινόμενον γεγενημένου διὰ τὸ αὐτό· τὸ μὲν γὰρ γινόμενον διαιρετόν, τὸ δὲ γεγονὸς ἀδιαίρετον. Ὥσπερ οὖν γραμμὴ πρὸς στιγμὴν ἔχει, οὕτω τὸ [y] γινόμενον πρὸς τὸ γεγονός· ἐνυπάρχει γὰρ ἄπειρα γεγονότα ἐν τῷ γινομένῳ. Μᾶλλον δὲ φανερῶς ἐν τοῖς καθόλου περὶ κινήσεως δεῖ λεχθῆναι περὶ τούτων.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ πῶς ἂν ἐφεξῆς γινομένης τῆς γενέσεως 7
ἔχοι [z] τὸ μέσον τὸ αἴτιον ἐπὶ τοσοῦτον εἰλήφθω. Ἀνάγκη γὰρ [a] καὶ ἐν τούτοις τὸ μέσον καὶ τὸ πρῶτον ἄμεσα εἶναι. οἷον τὸ Α γέγονεν, ἐπεὶ τὸ Γ γέγονεν. Ὕστερον δὲ τὸ Γ γέγονεν, [b] ἔμπροσθεν δὲ τὸ Α. Ἀρχὴ δὲ τὸ [c] Γ διὰ τὸ ἐγγύτερον τοῦ νῦν εἶναι, ὅ ἐστιν ἀρχὴ τοῦ χρόνου. Τὸ δὲ Γ γέγονεν, εἰ τὸ Δ γέγονεν. Τοῦ [d] δὴ Δ γενομένου ἀνάγκη τὸ Α γεγονέναι. Αἴτιον δὲ τὸ Γ· τοῦ γὰρ Δ γενομένου τὸ 8
Γ ἀνάγκη γεγονέναι, τοῦ δὲ Γ γεγονότος ἀνάγκη πρότερον τὸ Α γεγονέναι. Οὕτω δὲ λαμβάνοντι τὸ μέσον στήσεταί που εἰς ἄμεσον, ἢ ἀεὶ παρεμπεσεῖται διὰ τὸ ἄπειρον; οὐ γάρ ἐστιν ἐχόμενον γεγονὸς γεγονότος, ὥσπερ ἐλέχθη. Ἀλλ' ἄρξασθαί γε ὅμως ἀνάγκη [e] ἀπὸ μέσου καὶ ἀπὸ τοῦ [f] νῦν πρώτου. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσται. Εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ἔσται τὸ [g] Δ, ἀνάγκη πρότερον ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι τὸ

[w] τῶι A. [x] διαιρετά A.B. [y] γενόμενον A.B. [z] μέσον τὸ] μὲν A. [a] καὶ prius om. D. [b] ἔμπροσθεν] πρῶτον D. [c] Γ] α pr. A. [d] δὴ Δ] δὴ α A. [e] ἀπὸ τοῦ μέσου D. [f] νῦν om. A. [g] Δ] α A.

Α ἔσται. Τούτου δ' αἴτιον τὸ Γ· εἰ μὲν γὰρ τὸ Δ ἔσται, πρότερον τὸ Γ ἔσται· εἰ δὲ τὸ Γ ἔσται, πρότερον τὸ Α
9 ἔσται. Ὁμοίως δ' ἄπειρος ἡ τομὴ καὶ ἐν τούτοις· [h] οὐ γάρ ἐστιν ἐσόμενα ἐχόμενα ἀλλήλων. Ἀρχὴ [i] δὲ καὶ ἐν τούτοις ἄμεσος ληπτέα. Ἔχει δὲ οὕτως ἐπὶ τῶν ἔργων. Εἰ γέγονεν οἰκία, ἀνάγκη τετμῆσθαι λίθους καὶ γεγονέναι. Τοῦτο διὰ τί; ὅτι ἀνάγκη θεμέλιον γεγονέναι, [k] εἴπερ καὶ οἰκίαν γεγονέναι. Εἰ δὲ θεμέλιον, πρότερον λίθους γεγονέναι ἀνάγκη. Πάλιν εἰ ἔσται οἰκία, ὡσαύτως πρότερον ἔσονται λίθοι. Δείκνυται δὲ διὰ τοῦ μέσου ὁμοίως· ἔσται γὰρ [l] θεμέλιον πρότερον.

10 Ἐπεὶ δ' ὁρῶμεν ἐν τοῖς γινομένοις κύκλῳ τινὰ [m] γένεσιν οὖσαν, ἐνδέχεται τοῦτο εἶναι, εἴπερ ἕποιντο ἀλλήλοις τὸ μέσον καὶ οἱ [n] ἄκροι· ἐν γὰρ τούτοις τὸ ἀντιστρέφειν ἐστίν. Δέδεικται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις, ὅτι ἀντιστρέφει τὰ συμπεράσματα· τὸ δὲ κύκλῳ τοῦτό ἐστιν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἔργων φαίνεται ὧδε. Βεβρεγμένης τῆς γῆς ἀνάγκη ἀτμίδα [o] γίνεσθαι, τούτου δὲ γενομένου νέφος, τούτου δὲ γενομένου ὕδωρ· τούτου δὲ γενομένου ἀνάγκη βεβρέχθαι τὴν γῆν· τοῦτο δ' ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ὥστε κύκλῳ περιελήλυθεν· ἑνὸς γὰρ αὐτῶν ὁτουοῦν ὄντος ἕτερόν ἐστι, κἀκείνου ἄλλο, καὶ τούτου τὸ πρῶτον.

11 Ἔστι δ' ἔνια μὲν γινόμενα καθόλου (ἀεί τε γὰρ καὶ ἐπὶ παντὸς [p] οὕτως ἢ ἔχει ἢ γίνεται), τὰ δὲ ἀεὶ μὲν οὔ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δέ, οἷον οὐ πᾶς ἄνθρωπος ἄρρην τὸ γένειον τριχοῦται, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Τῶν δὴ τοιούτων ἀνάγκη καὶ τὸ μέσον
12 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι. Εἰ γὰρ τὸ Α κατὰ τοῦ Β καθόλου κατηγορεῖται, καὶ τοῦτο κατὰ τοῦ Γ καθόλου, ἀνάγκη καὶ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ ἀεὶ [q] καὶ ἐπὶ παντὸς κατηγορεῖσθαι· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ καθόλου, καὶ ἐπὶ παντὶ καὶ ἀεί. Ἀλλ' ὑπέκειτο ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· ἀνάγκη ἄρα καὶ τὸ μέσον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ

[h] οὔτε D. [i] δὲ καὶ] γὰρ καὶ D. [k] εἴπερ—γεγονέναι om. D.
[l] θεμέλιος D. [m] γένησιν A.B. [n] ἄκροι] ὅροι A. [o] γενέσθαι B.D.
[p] οὕτως om. A, ἢ om. B. [q] καὶ ἐπὶ] τὸ ἐπὶ D.

εἶναι τὸ ἐφ' οὗ [r] τὸ Β. Ἔσονται τοίνυν καὶ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ ἀρχαὶ ἄμεσοι, ὅσα [s] ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὕτως ἔστιν ἢ γί-
νεται.

Πῶς μὲν οὖν τὸ τί ἐστιν εἰς τοὺς ὅρους ἀποδίδοται, καὶ 13
τίνα τρόπον ἀπόδειξις ἢ ὁρισμὸς ἔστιν αὐτοῦ ἢ οὐκ ἔστιν,
εἴρηται πρότερον· πῶς δὲ [t] δεῖ θηρεύειν τὰ ἐν τῷ τί ἐστι
κατηγορούμενα, νῦν [v] λέγωμεν.

Τῶν δὴ ὑπαρχόντων ἀεὶ ἑκάστῳ ἔνια ἐπεκτείνει ἐπὶ 2
[w] πλέον, οὐ μέντοι ἔξω τοῦ γένους. Λέγω δὲ ἐπὶ πλέον
ὑπάρχειν, ὅσα ὑπάρχει μὲν ἑκάστῳ καθόλου οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
ἄλλῳ. Οἷον ἔστι τι ὃ πάσῃ τριάδι ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ μὴ
τριάδι, ὥσπερ τὸ ὂν ὑπάρχει τῇ τριάδι, ἀλλὰ [x] καὶ μὴ ἀρι-
θμῷ. Ἀλλὰ καὶ τὸ περιττὸν ὑπάρχει τε πάσῃ τριάδι καὶ
ἐπὶ πλέον ὑπάρχει· καὶ γὰρ τῇ πεντάδι ὑπάρχει. Ἀλλ'
οὐκ ἔξω τοῦ γένους· ἡ μὲν γὰρ πεντὰς ἀριθμός, οὐδὲν δὲ ἔξω
ἀριθμοῦ περιττόν. Τὰ δὴ τοιαῦτα ληπτέον μέχρι τούτου, 3
ἕως τοσαῦτα [y] ληφθῇ πρῶτον, ὧν ἕκαστον μὲν ἐπὶ πλεῖον
ὑπάρξει, ἅπαντα δὲ μὴ ἐπὶ [w] πλέον· ταύτην γὰρ ἀνάγκη οὐ-
σίαν εἶναι τοῦ πράγματος. Οἷον τριάδι [z] ὑπάρχει πάσῃ
ἀριθμός, τὸ περιττόν, τὸ πρῶτον ἀμφοτέρως, καὶ ὡς μὴ με-
τρεῖσθαι ἀριθμῷ καὶ ὡς μὴ συγκεῖσθαι ἐξ ἀριθμῶν. Τοῦτο
τοίνυν ἤδη ἐστὶν ἡ τριάς, ἀριθμὸς περιττὸς πρῶτος καὶ ὡδὶ
πρῶτος. Τούτων γὰρ ἕκαστον, τὰ μὲν καὶ τοῖς περιττοῖς 4
πᾶσιν ὑπάρχει, τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τῇ δυάδι, πάντα δὲ [a] οὐ-
δενί. Ἐπεὶ δὲ δεδήλωται ἡμῖν ἐν τοῖς ἄνω [b] ὅτι ἀναγκαῖα
μέν ἐστι τὰ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενα, τὰ καθόλου δὲ
ἀναγκαῖα, τῇ δὲ τριάδι καὶ ἐφ' οὗ ἄλλου οὕτω λαμβάνεται
ἐν τῷ τί ἐστι τὰ λαμβανόμενα, οὕτως ἐξ ἀνάγκης μὲν ἂν εἴη
τριὰς ταῦτα. Ὅτι δ' οὐσία, ἐκ τῶνδε δῆλον. Ἀνάγκη γάρ, 5
εἰ μὴ τοῦτο ἦν τριάδι εἶναι, οἷον γένος τι εἶναι τοῦτο, ἢ ὠνο-
μασμένον ἢ ἀνώνυμον. Ἔσται τοίνυν ἐπὶ [c] πλεῖον ἢ τῇ τρι-

[r] τὸ tertium et τῶν om. D. [s] ὡς om. D. [t] δεῖ] δὴ A.B. [v] λέγομεν D. [w] πλεῖον D. [x] καὶ om. A. [y] ληφθείη A.B. [z] πάσῃ ὑπάρχει D. [a] οὐθενί D. [b] ὅτι om. A. [c] πλέον D.

άδι ὑπάρχον. Ὑποκείσθω γὰρ τοιοῦτον εἶναι τὸ γένος, ὥστε ὑπάρχειν κατὰ δύναμιν ἐπὶ [d] πλεῖον. Εἰ τοίνυν μηδενὶ ὑπάρχει ἄλλῳ ἢ ταῖς ἀτόμοις τριάσι, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ τριάδι εἶναι. Ὑποκείσθω γὰρ καὶ τοῦτο, ἡ οὐσία ἡ ἑκάστου εἶναι ἡ ἐπὶ ταῖς ἀτόμοις ἔσχατος τοιαύτη κατηγορία. Ὥστε ὁμοίως καὶ ἄλλῳ ὁτῳοῦν τῶν οὕτω δειχθέντων τὸ αὐτῷ εἶναι ἔσται.

6 Χρὴ δέ, ὅταν ὅλον τι πραγματεύηταί τις, διελεῖν τὸ γένος εἰς τὰ ἄτομα τῷ εἴδει τὰ πρῶτα, οἷον ἀριθμὸν εἰς τριάδα [e] καὶ δυάδα, εἶθ' οὕτως ἐκείνων ὁρισμοὺς πειρᾶσθαι λαμβάνειν, οἷον εὐθείας γραμμῆς [f] καὶ κύκλου καὶ ὀρθῆς γωνίας, μετὰ δὲ τοῦτο λαβόντα τί τὸ γένος, οἷον πότερον τῶν ποσῶν ἢ τῶν ποιῶν, τὰ ἴδια πάθη θεωρεῖν διὰ τῶν κοινῶν πρώ-
7 των. Τοῖς γὰρ συντιθεμένοις ἐκ τῶν ἀτόμων τὰ συμβαίνοντα ἐκ τῶν ὁρισμῶν ἔσται δῆλα, διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι πάντων [g] τὸν [h] ὁρισμὸν καὶ τὸ ἁπλοῦν καὶ τοῖς ἁπλοῖς καθ' αὑτὰ ὑπάρχειν τὰ συμβαίνοντα μόνοις, τοῖς δ' ἄλλοις κατ' ἐκεῖνα. Αἱ δὲ διαιρέσεις αἱ κατὰ τὰς διαφορὰς χρήσιμαί εἰσιν εἰς τὸ οὕτω μετιέναι. Ὡς μέντοι δεικνύουσιν, εἴρηται ἐν τοῖς πρότερον. Χρήσιμοι δ' ἂν εἶεν ὧδε μόνον πρὸς τὸ συλλογίζεσθαι τὸ τί ἐστιν. Καίτοι δόξειέν [i] γ' ἂν [k] οὐδέν, ἀλλ' εὐθὺς λαμβάνειν ἅπαντα, ὥσπερ ἂν εἰ ἐξ ἀρχῆς [l] ἐλάμβανέ τις ἄνευ τῆς διαι-
8 ρέσεως. Διαφέρει δέ τι [m] τὸ πρῶτον καὶ ὕστερον τῶν κατηγορουμένων κατηγορεῖσθαι, οἷον εἰπεῖν ζῷον ἥμερον δίπουν ἢ δίπουν ζῷον ἥμερον. Εἰ γὰρ ἅπαν ἐκ δύο ἐστί, καὶ ἕν τι τὸ ζῷον ἥμερον, καὶ πάλιν ἐκ τούτου [n] καὶ τῆς διαφορᾶς [o] ὁ ἄνθρωπος ἢ ὅ τι δήποτ' ἐστὶ τὸ ἓν γινόμενον, ἀναγκαῖον διελόμενον αἰτεῖσθαι. Ἔτι πρὸς τὸ μηδὲν [p] παραλιπεῖν ἐν τῷ τί
9 ἐστιν οὕτω μόνως ἐνδέχεται. Ὅταν γὰρ τὸ πρῶτον ληφθῇ γένος, ἂν μὲν τῶν κάτωθέν τινα διαιρέσεων λαμβάνῃ, οὐκ ἐμ-

[d] πλέον A.B. [e] καὶ δυάδα om. A. [f] καὶ prius om. D. [g] τῶν B, om. A. [h] ὁρισμῶν A.B. [i] δ' B, om. D. [k] οὐθὲν D. [l] ἐλαμβάνετο ἄνευ D. [m] τὸν A. [n] καὶ ἐκ τῆς D. [o] ὁ om. A. [p] παραλείπειν D.

πεσεῖται ἅπαν εἰς τοῦτο, οἷον οὐ πᾶν ζῷον ἢ ὁλόπτερον ἢ
σχιζόπτερον, [q] ἀλλὰ πτηνὸν ζῷον ἅπαν· τούτου γὰρ δια-
φορὰ αὕτη. Πρώτη δὲ διαφορά ἐστι ζῴου, εἰς ἣν ἅπαν ζῷον
ἐμπίπτει. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστου, καὶ τῶν ἔξω
γενῶν καὶ τῶν [r] ὑπ' αὐτό, οἷον ὄρνιθος, εἰς ἣν [s] ἅπας ὄρνις,
καὶ ἰχθύος, εἰς ἣν ἅπας ἰχθύς. Οὕτω μὲν οὖν βαδίζοντι ἔστιν 10
εἰδέναι ὅτι [t] οὐδὲν παραλέλειπται· ἄλλως δὲ καὶ [v] παραλιπεῖν
ἀναγκαῖον καὶ μὴ εἰδέναι. Οὐδὲν [w] δὲ δεῖ τὸν ὁριζόμενον καὶ
διαιρούμενον ἅπαντα εἰδέναι τὰ ὄντα. Καί τοι ἀδύνατόν
φασί τινες εἶναι τὰς διαφορὰς εἰδέναι τὰς πρὸς ἕκαστον μὴ
εἰδότα ἕκαστον· ἄνευ δὲ τῶν διαφορῶν οὐκ εἶναι ἕκαστον εἰ-
δέναι· [x] οὗ γὰρ μὴ διαφέρει, ταὐτὸν εἶναι [y] τούτῳ, [z] οὗ δὲ
διαφέρει, ἕτερον τούτου. Πρῶτον μὲν οὖν τοῦτο ψεῦδος· οὐ 11
γὰρ κατὰ πᾶσαν διαφορὰν ἕτερον· πολλαὶ γὰρ διαφοραὶ
ὑπάρχουσι τοῖς αὐτοῖς τῷ εἴδει, ἀλλ' οὐ κατ' οὐσίαν οὐδὲ καθ'
αὑτά. [a] Εἶτα ὅταν λάβῃ [b] τἀντικείμενα καὶ τὴν διαφορὰν
καὶ ὅτι πᾶν [c] ἐμπίπτει ἐνταῦθα ἢ ἐνταῦθα, καὶ λάβῃ ἐν θατέρῳ
τὸ ζητούμενον εἶναι, καὶ τοῦτο γινώσκῃ, [t] οὐδὲν διαφέρει εἰ-
δέναι ἢ μὴ εἰδέναι ἐφ' ὅσων κατηγοροῦνται ἄλλων αἱ διαφο-
ραί. Φανερὸν γὰρ ὅτι ἂν οὕτω βαδίζων ἔλθῃ εἰς ταῦτα ὧν 12
μηκέτι [d] ἐστὶ διαφορά, ἕξει τὸν λόγον τῆς οὐσίας. Τὸ δ'
ἅπαν ἐμπίπτειν εἰς τὴν διαίρεσιν, ἂν ᾖ ἀντικείμενα ὧν μή ἐστι
μεταξύ, οὐκ αἴτημα· ἀνάγκη γὰρ ἅπαν ἐν θατέρῳ αὐτῶν
εἶναι, εἴπερ ἐκείνου διαφορὰ ἔσται.

Εἰς δὲ τὸ κατασκευάζειν ὅρον διὰ τῶν διαιρέσεων τριῶν 13
δεῖ στοχάζεσθαι, τοῦ λαβεῖν τὰ κατηγορούμενα ἐν τῷ τί
ἐστι, καὶ ταῦτα τάξαι τί πρῶτον [e] ἢ δεύτερον, καὶ [f] ὅτι ταῦτα
πάντα. Ἔστι δὲ τούτων ἓν πρῶτον διὰ τοῦ δύνασθαι, ὥσπερ
πρὸς συμβεβηκὸς συλλογίσασθαι ὅτι ὑπάρχει, καὶ διὰ τοῦ
γένους κατασκευάσαι. Τὸ δὲ τάξαι ὡς δεῖ ἔσται, ἐὰν τὸ

[q] ἀλλ' οὐ πτηνὸν A. [r] ὑφ' αὑτὸ D. [s] πᾶς D. utrobique. [t] οὐ-θὲν D. [v] παραλείπειν D. [w] δὲ om. B. [x] οὐ γὰρ μὴ διαφέρῃ A. [y] τοῦτο B. [z] οὐ A.B. [a] εἶτα om. A. [b] τὰ ἀντικείμενα D. [c] ἐμπίπτει ἢ ἐνταῦθα ἢ D. [d] ἔσται B. [e] ἢ] ἢ τί D. [f] ὅτι πάντα ταῦτα ἓν D.

14 πρῶτον λάβῃ. Τοῦτο δ' ἔσται, ἐὰν ληφθῇ ὃ [g] πᾶσιν ἀκο-
λουθεῖ, ἐκείνῳ δὲ μὴ πάντα· ἀνάγκη γὰρ εἶναί τι τοιοῦτον.
Ληφθέντος δὲ τούτου ἤδη ἐπὶ τῶν κάτω ὁ αὐτὸς τρόπος·
δεύτερον γὰρ τὸ τῶν ἄλλων πρῶτον ἔσται, καὶ τρίτον τὸ
τῶν ἐχομένων· ἀφαιρεθέντος γὰρ τοῦ ἄνωθεν τὸ ἐχόμενον
τῶν ἄλλων πρῶτον ἔσται. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
15 Ὅτι [h] δ' ἅπαντα ταῦτα, φανερὸν ἐκ τοῦ λαβεῖν τό τε πρῶ-
τον [i] κατὰ διαίρεσιν, ὅτι ἅπαν ἢ τόδε ἢ τόδε ζῷον, ὑπάρχει
δὲ τόδε, καὶ πάλιν τούτου ὅλου τὴν διαφοράν· τοῦ δὲ τελευ-
ταίου μηκέτι εἶναι διαφοράν, ἢ καὶ εὐθὺς μετὰ τῆς τελευταίας
16 διαφορᾶς τοῦ συνόλου μὴ διαφέρειν [k] εἴδει τοῦτο. Δῆλον
γὰρ ὅτι οὔτε [l] πλεῖον πρόσκειται· πάντα γὰρ ἐν τῷ τί ἐστιν
εἴληπται τούτων· [m] οὔτε ἀπολείπει [n] οὐδέν· ἢ γὰρ γένος ἢ
διαφορὰ ἂν εἴη. Γένος μὲν οὖν τό τε πρῶτον, καὶ μετὰ τῶν
διαφορῶν τοῦτο προσλαμβανόμενον. Αἱ διαφοραὶ δὲ πᾶσαι
ἔχονται· οὐ γὰρ ἔτι ἐστὶν ὑστέρα· εἴδει γὰρ ἂν διέφερε τὸ
τελευταῖον, τοῦτο δ' εἴρηται μὴ διαφέρειν.
17 Ζητεῖν δὲ δεῖ ἐπιβλέποντα ἐπὶ τὰ ὅμοια καὶ [o] ἀδιάφορα,
πρῶτον τί [p] ἅπαντα ταὐτὸν ἔχουσιν, εἶτα πάλιν ἐφ' ἑτέροις,
[q] ἃ ἐν ταὐτῷ μὲν γένει ἐκείνοις, εἰσὶ δὲ αὐτοῖς μὲν ταὐτὰ τῷ
εἴδει, ἐκείνων δ' ἕτερα. Ὅταν δ' ἐπὶ τούτων ληφθῇ τι [r] πάντα
ταὐτόν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, [s] ἐπὶ τῶν εἰλημμένων πά-
λιν σκοπεῖν [t] εἰ ταὐτόν, ἕως ἂν εἰς ἕνα ἔλθῃ λόγον· οὗτος
γὰρ [v] ἔσται τοῦ πράγματος ὁρισμός. Ἐὰν δὲ μὴ βαδίζῃ
εἰς [w] ἕνα ἀλλ' εἰς δύο ἢ πλείω, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἕν τι
18 εἶναι τὸ ζητούμενον, ἀλλὰ πλείω. [x] Οἷον λέγω, εἰ τί ἐστι
μεγαλοψυχία ζητοῖμεν, σκεπτέον ἐπί τινων μεγαλοψύχων,
οὓς ἴσμεν, τί ἔχουσιν ἓν πάντες ᾗ τοιοῦτοι. Οἷον εἰ Ἀλκι-
βιάδης μεγαλόψυχος ἢ [y] ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Αἴας, τί ἓν ἅπαν-
τες; τὸ μὴ ἀνέχεσθαι ὑβριζόμενοι· ὁ μὲν γὰρ ἐπολέμησεν,

[g] ἅπασιν D. [h] δὲ πάντα D. [i] κατὰ] καὶ τὸ A. [k] εἴδει] εἴ τι A, εἴδει ἔτι D. [l] πλείω D. [m] οὔτε] δὲ D. [n] οὐθὲν D. [o] διάφορα οἷον πρῶτον D. [p] πάντα D. [q] ἃ om. A. [r] πάντῃ D. [s] ἐπὶ alteram om. D. [t] εἰ] η B. [v] ἐστι D. [w] ἓν D. [x] λέγω δὲ οἷον D. [y] ὁ utrumque om. D.

ὁ δ' ἐμήνισεν, ὁ δ' ἀπέκτεινεν ἑαυτόν. Πάλιν ἐφ' ἑτέρων, [z] οἷον Λυσάνδρου ἢ Σωκράτους. Εἰ δὴ τὸ ἀδιάφοροι εἶναι εὐτυχοῦντες καὶ ἀτυχοῦντες, ταῦτα δύο λαβὼν σκοπῶ τί τὸ αὐτὸ ἔχουσιν ἥ τε ἀπάθεια ἡ περὶ τὰς τύχας καὶ ἡ μὴ ὑπομονὴ ἀτιμαζομένων. Εἰ δὲ [a] μηδέν, δύο εἴδη ἂν εἴη τῆς μεγαλοψυχίας.

Αἰεὶ δ' ἐστὶ πᾶς ὅρος καθόλου· οὐ γάρ τινι ὀφθαλμῷ 19
λέγει τὸ ὑγιεινὸν ὁ ἰατρός, ἀλλ' ἢ παντὶ ἢ εἴδει ἀφορίσας. Ῥᾷόν [b] τε τὸ καθ' ἕκαστον ὁρίσασθαι ἢ τὸ καθόλου, διὸ δεῖ ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου μεταβαίνειν· καὶ γὰρ αἱ ὁμωνυμίαι λανθάνουσι μᾶλλον ἐν τοῖς καθόλου ἢ ἐν τοῖς [c] ἀδιαφόροις. Ὥσπερ δὲ ἐν ταῖς ἀποδείξεσι δεῖ τό γε [d] συλλογίσασθαι ὑπάρχειν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ὅροις τὸ σαφές.
Τοῦτο δ' ἔσται, ἐὰν διὰ τῶν καθ' ἕκαστον εἰρημένων ᾖ τὸ ἐν 20
ἑκάστῳ γένει ὁρίζεσθαι χωρίς, οἷον τὸ ὅμοιον μὴ πᾶν ἀλλὰ τὸ ἐν [e] χρώμασι καὶ σχήμασι, καὶ ὀξὺ τὸ ἐν φωνῇ, καὶ οὕτως ἐπὶ τὸ κοινὸν βαδίζειν, εὐλαβούμενον μὴ ὁμωνυμίᾳ ἐντύχῃ. Εἰ δὲ [f] μὴ διαλέγεσθαι δεῖ μεταφοραῖς, δῆλον ὅτι οὐδ' ὁρίζεσθαι οὔτε μεταφοραῖς οὔτε ὅσα λέγεται μεταφοραῖς· διαλέγεσθαι γὰρ ἀνάγκη ἔσται μεταφοραῖς.

Πρὸς δὲ τὸ ἔχειν [g] τὰ προβλήματα [h] ἐκλέγειν δεῖ τάς τε 14
ἀνατομὰς καὶ τὰς διαιρέσεις, οὕτω [i] δὲ [k] ἐκλέγειν, ὑποθέμενον τὸ γένος τὸ κοινὸν ἁπάντων, οἷον εἰ ζῷα εἴη τὰ τεθεωρημένα, ποῖα παντὶ ζῴῳ ὑπάρχει. Ληφθέντων δὲ τούτων, πάλιν τῶν λοιπῶν τῷ πρώτῳ [l] ποῖα παντὶ ἕπεται, οἷον εἰ τοῦτο ὄρνις, ποῖα παντὶ ἕπεται ὄρνιθι. Καὶ οὕτως ἀεὶ τῷ [m] ἐγγύτατα· 2
δῆλον γὰρ ὅτι ἕξομεν ἤδη λέγειν τὸ διὰ τί ὑπάρχει τὰ ἑπόμενα τοῖς ὑπὸ τὸ κοινόν, οἷον διὰ τί ἀνθρώπῳ ἢ ἵππῳ ὑπάρχει. Ἔστω δὲ ζῷον ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ Β τὰ ἑπόμενα παντὶ ζῴῳ, ἐφ' ὧν δὲ Γ Δ Ε τὰ τινὰ ζῷα. Δῆλον δὴ διὰ τί τὸ Β

[z] οἷον] ἢ D. [a] μηθὲν D. [b] δὲ D. [c] διαφόροις pr. B. [d] συλλελογίσθαι B. [e] χρώμασιν ἢ σχ. D. [f] μὴ] μηδὲ A. [g] τὰ] τὸ τὰ D. [h] λέγειν A.B. et pr. D. [i] δὲ om. A. et pr. B.D. [k] διαλέγειν A. et pr. B. [l] ποίῳ B. [m] ἐγγυτάτω D.

ὑπάρχει τῷ [n]Δ· διὰ γὰρ [o]τοῦ Α. Ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις. Καὶ ἀεὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁ αὐτὸς λόγος.

3 Νῦν μὲν οὖν κατὰ τὰ παραδεδομένα κοινὰ ὀνόματα λέγομεν, δεῖ δὲ μὴ μόνον ἐπὶ τούτων σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ [p]ἄν ἄλλο τι ὀφθῇ ὑπάρχον κοινόν, ἐκλαμβάνοντα, εἶτα τίσι τοῦτ' ἀκολουθεῖ καὶ ποῖα τούτῳ ἕπεται, οἷον τοῖς κέρατα ἔχουσι τὸ ἔχειν ἐχῖνον, τὸ μὴ ἀμφώδοντ' εἶναι. Πάλιν τὸ κέρατ' ἔχειν τίσιν ἕπεται; δῆλον γὰρ διὰ τί ἐκείνοις [q]ὑπάρξει τὸ εἰρημένον· διὰ γὰρ τὸ κέρατ' ἔχειν ὑπάρξει.

4 Ἔτι δ' ἄλλος τρόπος ἐστὶ κατὰ τὸ ἀνάλογον ἐκλέγειν. Ἓν γὰρ λαβεῖν οὐκ ἔστι τὸ αὐτό, ὃ δεῖ καλέσαι [r]σήπειον καὶ ἄκανθαν καὶ ὀστοῦν· [s]ἔστι δ' ἑπόμενα καὶ τούτοις ὥσπερ μιᾶς τινὸς φύσεως τῆς τοιαύτης οὔσης.

15 Τὰ δ' αὐτὰ προβλήματά ἐστι τὰ μὲν τῷ τὸ αὐτὸ μέσον ἔχειν, οἷον ὅτι πάντα ἀντιπερίστασις. Τούτων δ' [t]ἔνια [v]τῷ γένει ταὐτά, ὅσα ἔχει διαφορὰς τῷ ἄλλων ἢ ἄλλως εἶναι, οἷον διὰ τί ἠχεῖ, ἢ διὰ τί ἐμφαίνεται, καὶ διὰ τί ἶρις· ἅπαντα γὰρ ταῦτα τὸ αὐτὸ πρόβλημά ἐστι γένει (πάντα γὰρ ἀνά-
2 κλασις), ἀλλ' εἴδει ἕτερα. Τὰ δὲ τῷ τὸ μέσον ὑπὸ τὸ ἕτερον μέσον εἶναι διαφέρει τῶν προβλημάτων, οἷον διὰ τί ὁ Νεῖλος φθίνοντος τοῦ μηνὸς μᾶλλον ῥεῖ; διότι χειμεριώτερος φθίνων [w]ὁ μήν. Διὰ τί δὲ χειμεριώτερος φθίνων; διότι ἡ σελήνη ἀπολείπει. Ταῦτα γὰρ οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα.

16 Περὶ δ' αἰτίου καὶ οὗ αἴτιον ἀπορήσειε μὲν ἄν τις, ἆρα ὅτε ὑπάρχει τὸ αἰτιατόν, καὶ τὸ αἴτιον ὑπάρχει, ὥσπερ εἰ [x]φυλλορροεῖ ἢ ἐκλείπει, καὶ τὸ αἴτιον τοῦ ἐκλείπειν ἢ φυλλορροεῖν ἔσται. Οἷον εἰ τοῦτ' [y]ἔστι τὸ πλατέα ἔχειν [z]τὰ φύλλα, τοῦ δ' ἐκλείπειν τὸ τὴν γῆν ἐν μέσῳ εἶναι. Εἰ γὰρ μὴ ὑπάρχει, ἄλλο τι ἔσται τὸ αἴτιον αὐτῶν. Εἴτε τὸ αἴτιον ὑπάρχει, ἅμα καὶ τὸ αἰτιατόν, οἷον εἰ ἐν μέσῳ ἡ γῆ, ἐκλείπει,

[n] Δ] γ δ ε D. [o] τὸ D. [p] ἂν] εἰ D. [q] ὑπάρχει D. [r] σηπεῖον B, σήπιον D. [s] ἔσται D. [t] ἔνια om. A. [v] τῶν A.B. [w] ὁ μὴν—φθίνων om. A.B. [x] φυλλοροεῖ B, qui ita solet. [y] ἐστιν D. [z] τὰ om. A.

ἢ εἰ πλατύφυλλον, φυλλορροεῖ. Εἰ δ' οὕτως, ἅμ' ἂν εἴη καὶ 2
δεικνύοιτο δι' ἀλλήλων. Ἔστω γὰρ τὸ φυλλορροεῖν ἐφ' οὗ
Α, τὸ δὲ πλατύφυλλον ἐφ' οὗ Β, [a] ἄμπελος δὲ ἐφ' οὗ Γ.
Εἰ δὴ τῷ Β ὑπάρχει τὸ Α (πᾶν γὰρ πλατύφυλλον φυλ-
λορροεῖ), τῷ δὲ Γ ὑπάρχει τὸ Β (πᾶσα γὰρ ἄμπελος [b] πλα-
τύφυλλος), τῷ Γ ὑπάρχει τὸ Α, καὶ πᾶσα ἄμπελος φυλ-
λορροεῖ. Αἴτιον δὲ τὸ Β τὸ μέσον. Ἀλλὰ καὶ ὅτι πλατύ- 3
φυλλον ἡ ἄμπελος, [c] ἔστι διὰ τοῦ φυλλορροεῖν ἀποδεῖξαι.
Ἔστω γὰρ τὸ μὲν Δ πλατύφυλλον, τὸ δὲ [d] Ε [e] τὸ φυλλορ-
ροεῖν, ἄμπελος [f] δὲ ἐφ' οὗ Ζ. Τῷ δὴ Ζ ὑπάρχει τὸ Ε (φυλ-
λορροεῖ γὰρ πᾶσα ἄμπελος), τῷ δὲ Ε τὸ Δ (ἅπαν γὰρ τὸ
φυλλορροοῦν πλατύφυλλον)· πᾶσα ἄρα ἄμπελος πλατύ-
φυλλον. Αἴτιον δὲ τὸ φυλλορροεῖν. Εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται 4
αἴτια εἶναι ἀλλήλων (τὸ γὰρ αἴτιον πρότερον οὗ αἴτιον),
καὶ τοῦ μὲν ἐκλείπειν αἴτιον τὸ ἐν μέσῳ τὴν γῆν εἶναι, τοῦ
δ' ἐν μέσῳ τὴν γῆν εἶναι οὐκ αἴτιον τὸ ἐκλείπειν. Εἰ οὖν ἡ
μὲν διὰ τοῦ αἰτίου ἀπόδειξις τοῦ διὰ τί, ἡ δὲ μὴ [g] διὰ τοῦ
αἰτίου τοῦ [h] ὅτι, ὅτι μὲν ἐν μέσῳ, οἶδε, διότι δ' οὔ. Ὅτι δ'
οὐ τὸ ἐκλείπειν [i] αἴτιον τοῦ ἐν μέσῳ, ἀλλὰ τοῦτο τοῦ ἐκλεί-
πειν, φανερόν· ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τῷ τοῦ ἐκλείπειν ἐνυπάρχει
[k] τὸ ἐν μέσῳ, ὥστε δῆλον ὅτι διὰ τούτου [l] ἐκεῖνο γνωρίζεται,
ἀλλ' οὐ τοῦτο δι' ἐκείνου.

Ἢ ἐνδέχεται ἑνὸς πλείω αἴτια εἶναι; καὶ γὰρ εἰ ἔστι τὸ 5
αὐτὸ πλειόνων [m] πρώτων κατηγορεῖσθαι, ἔστω τὸ Α τῷ Β
πρώτῳ ὑπάρχον, καὶ τῷ Γ ἄλλῳ πρώτῳ, καὶ ταῦτα τοῖς
Δ Ε. [n] Ὑπάρξει ἄρα τὸ Α τοῖς Δ Ε· αἴτιον δὲ τῷ μὲν Δ
τὸ Β, τῷ δὲ Ε τὸ Γ· ὥστε τοῦ μὲν αἰτίου ὑπάρχοντος ἀνάγ-
κη τὸ πρᾶγμα ὑπάρχειν, τοῦ δὲ πράγματος ὑπάρχοντος οὐκ
ἀνάγκη πᾶν ὃ ἂν ᾖ αἴτιον, ἀλλ' αἴτιον μέν, οὐ μέντοι πᾶν.
Ἢ εἰ ἀεὶ καθόλου τὸ πρόβλημά ἐστι, καὶ τὸ αἴτιον ὅλον τι, 6

[a] ἄμπελοι A.B. [b] πλατύφυλλον D. [c] ἔσται D. [d] Ε] β A.
[e] τὸ om. D. [f] δὲ D. [g] διὰ τοῦ] δι' D. [h] ὅτι ὁ ὅτι A. [i] αἴτιον—ἐκλείπειν om. A. [k] τῶι A.B. [l] ἐκεῖνο A. [m] πρῶτον A.B.
[n] ὑπάρχει D.

καὶ οὗ αἴτιον, καθόλου. Οἷον τὸ φυλλορροεῖν ὅλῳ τινὶ ἀφωρισμένον, κἂν εἴδη αὐτοῦ ᾖ, καὶ [p] τοισδὶ καθόλου, ἢ φυτοῖς ἢ [q] τοιοῖσδε [r] φυτοῖς. Ὥστε καὶ τὸ μέσον ἴσον δεῖ εἶναι ἐπὶ τούτων, καὶ οὗ αἴτιον, καὶ ἀντιστρέφειν. Οἷον διὰ τί τὰ δένδρα φυλλορροεῖ; εἰ δὴ διὰ πῆξιν τοῦ ὑγροῦ, εἴτε φυλλορροεῖ δένδρον, [s] δεῖ ὑπάρχειν πῆξιν, εἴτε πῆξις ὑπάρχει μὴ [t] ὁτῳοῦν ἀλλὰ δένδρῳ, φυλλορροεῖν.

17 Πότερον δ' ἐνδέχεται μὴ τὸ αὐτὸ [v] αἴτιον εἶναι τοῦ αὐτοῦ πᾶσιν ἀλλ' ἕτερον, ἢ οὔ; ἢ εἰ μὲν καθ' αὑτὸ ἀποδέδεικται καὶ μὴ κατὰ σημεῖον ἢ συμβεβηκός, οὐχ οἷόν τε· ὁ γὰρ λόγος [w] τοῦ ἄκρου τὸ μέσον ἐστίν· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἐνδέχεται. Ἔστι δὲ καὶ οὗ αἴτιον καὶ [x] ᾧ σκοπεῖν κατὰ συμβεβηκός· οὐ μὴν δοκεῖ προβλήματα εἶναι. Εἰ δὲ μή, ὁμοίως ἕξει τὸ μέσον· εἰ μὲν ὁμώνυμα, ὁμώνυμον τὸ μέσον, εἰ δ' ὡς

2 [y] ἐν γένει, ὁμοίως ἕξει. Οἷον διὰ τί καὶ ἐναλλὰξ ἀνάλογον; ἄλλο γὰρ αἴτιον ἐν γραμμαῖς καὶ ἀριθμοῖς· καὶ τὸ αὐτό γε, ᾗ μὲν γραμμαί, ἄλλο, ᾗ δ' ἔχον αὔξησιν τοιανδί, τὸ αὐτό. Οὕτως ἐπὶ πάντων. Τοῦ δ' ὅμοιον εἶναι [z] χρῶμα χρώματι καὶ σχῆμα σχήματι ἄλλο ἄλλῳ. Ὁμώνυμον γὰρ τὸ ὅμοιον ἐπὶ τούτων· ἔνθα μὲν γὰρ ἴσως τὸ ἀνάλογον ἔχειν τὰς πλευρὰς καὶ ἴσας τὰς γωνίας, ἐπὶ δὲ χρωμάτων τὸ τὴν αἴσθησιν μίαν εἶναι ἤ τι ἄλλο [a] τοιοῦτον. Τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν τὰ

3 αὐτὰ καὶ τὸ μέσον ἕξει κατ' ἀναλογίαν. Ἔχει δ' οὕτω [b] τὸ παρακολουθεῖν τὸ αἴτιον ἀλλήλοις καὶ οὗ αἴτιον καὶ ᾧ αἴτιον. Καθ' ἕκαστον [c] μὲν λαμβάνοντι τὸ οὗ αἴτιον ἐπὶ πλέον, οἷον τὸ τέτταρσιν [d] ἴσας τὰς ἔξω ἐπὶ πλέον ἢ τρίγωνον ἢ τετράγωνον, ἅπασι δὲ [e] ἐπ' ἴσον· ὅσα γὰρ τέτταρσιν ὀρθαῖς ἴσας [f] τὰς ἔξω, καὶ τὸ μέσον ὁμοίως. Ἔστι δὲ τὸ μέσον λόγος τοῦ πρώτου ἄκρου, διὸ πᾶσαι αἱ ἐπιστῆμαι δι' ὁρισμοῦ γί-

4 γνονται. Οἷον τὸ φυλλορροεῖν ἅμα ἀκολουθεῖ τῇ ἀμπέλῳ

[p] τοῖσδι B, τοῖς δ' εἰ A. [q] τοιοισδὶ D. [r] φοιτοῖς A. [s] δὴ ὑπάρχει B. [t] ὁτιοῦν B. [v] αἴτιον om. pr. D. [w] τοῦ om. A. [x] ὃ A.B. [y] ἐν om. A. [z] χρῶμα om. A. [a] τοιοῦτο D. [b] τῷ παρ. corr. D. [c] μὲν] μὲν γὰρ D. [d] ἴσως D. [e] ἐπίσων A.B. [f] τὰς] τὰ A.B.

καὶ ὑπερέχει, καὶ συκῇ, καὶ ὑπερέχει· ἀλλ' οὐ πάντων, ἀλλ'
[g]ἴσον. Εἰ δὴ λάβοις τὸ πρῶτον μέσον, λόγος τοῦ φυλ-
λορροεῖν ἐστίν. Ἔσται γὰρ πρῶτον μὲν ἐπὶ θάτερα μέσον,
ὅτι τοιαδὶ ἅπαντα· εἶτα τούτου μέσον, ὅτι ὀπὸς πήγνυται ἤ
τι ἄλλο τοιοῦτον. Τί δ' ἐστὶ τὸ φυλλορροεῖν; τὸ πήγνυ-
σθαι τὸν ἐν τῇ συνάψει τοῦ σπέρματος ὀπόν.

Ἐπὶ δὲ τῶν σχημάτων ὧδε [h]ἀποδώσει ζητοῦσι τὴν παρα- 5
κολούθησιν τοῦ αἰτίου καὶ οὗ αἴτιον. Ἔστω τὸ Α τῷ Β ὑπάρ-
χειν παντί, τὸ δὲ Β ἑκάστῳ τῶν Δ, ἐπὶ [i]πλεῖον δέ. Τὸ μὲν
δὴ Β καθόλου ἂν εἴη τοῖς Δ· τοῦτο γὰρ λέγω καθόλου ὃ μὴ
ἀντιστρέφει, πρῶτον δὲ καθόλου [k]ᾧ ἕκαστον μὲν μὴ [l]ἀν-
τιστρέφει, ἅπαντα δὲ ἀντιστρέφει καὶ παρεκτείνει. Τοῖς δὴ 6
Δ αἴτιον τοῦ Α τὸ Β. Δεῖ ἄρα τὸ Α ἐπὶ πλέον τοῦ Β πα-
ρεκτείνειν· εἰ δὲ μή, τί μᾶλλον αἴτιον ἔσται τοῦτο ἐκείνου;
εἰ δὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς Ε τὸ Α, ἔσται τι ἐκεῖνα ἓν ἅπαντα
ἄλλο τοῦ Β. Εἰ γὰρ μή, πῶς ἔσται εἰπεῖν ὅτι ᾧ τὸ Ε, τὸ
Α παντί, ᾧ δὲ τὸ Α, οὐ παντὶ τὸ Ε; διὰ τί γὰρ οὐκ ἔσται
τι αἴτιον, οἷον τὸ Α [m]ὑπάρχει πᾶσι τοῖς Δ; ἀλλ' ἆρα καὶ
[n]τὰ [o]Ε ἔσται τι ἕν; ἐπισκέψασθαι [p]δεῖ τοῦτο, καὶ ἔστω 7
τὸ Γ. Ἐνδέχεται δὴ τοῦ αὐτοῦ πλείω αἴτια εἶναι, ἀλλ' οὐ
τοῖς αὐτοῖς τῷ εἴδει, οἷον τοῦ μακρόβια εἶναι τὰ μὲν τετρά-
ποδα [q]τὸ μὴ ἔχειν χολήν, τὰ δὲ πτηνὰ τὸ ξηρὰ εἶναι ἢ ἕτε-
ρόν τι. [r]Εἰ δὲ εἰς τὸ ἄτομον μὴ εὐθὺς ἔρχονται, καὶ μὴ μόνον
ἓν τὸ μέσον ἀλλὰ πλείω, καὶ τὰ αἴτια πλείω.

Πότερον δ' αἴτιον τῶν μέσων τὸ πρὸς τὸ καθόλου πρῶτον 18
ἢ τὸ πρὸς τὸ καθ' ἕκαστον [s]τοῖς καθ' ἕκαστον; δῆλον δὴ
ὅτι [t]τὰ ἐγγύτατα ἑκάστῳ ᾧ αἴτιον. Τοῦ γὰρ τὸ πρῶτον
ὑπὸ [v]τὸ καθόλου ὑπάρχειν, τοῦτο αἴτιον, οἷον τῷ Δ τὸ Γ
τοῦ τὸ Β ὑπάρχειν αἴτιον. Τῷ μὲν οὖν Δ τὸ Γ αἴτιον τοῦ
Α, τῷ δὲ Γ τὸ Β, τούτῳ δὲ αὐτό.

[g] ἴσων A.B. [h] ἀποδοσει A. [i] πλέον D. [k] ὃ A. [l] ἀντι-
στρέφειν A. [m] ὑπάρχει] τῷ δ. ὑπάρχει γὰρ D. [n] τὸ A. [o] E]
ε εἴπερ corr. D. [p] δὴ A.B.D. [q] τὸ—τὸ] τῶι—τῶι B. [r] εἰ D.
[s] τοῖς καθ' ἕκαστον om. A.D. [t] τὰ om. A. [v] τοῦ καθ. A.B.

19 Περὶ μὲν οὖν συλλογισμοῦ καὶ ἀποδείξεως, [w] τί τε ἑκά-
τερόν ἐστι καὶ πῶς γίνεται, [x] φανερόν, ἅμα δὲ καὶ περὶ ἐπι-
στήμης ἀποδεικτικῆς· ταὐτὸν γάρ ἐστιν. Περὶ δὲ τῶν ἀρ-
χῶν, πῶς τε γίνονται γνώριμοι καὶ τίς ἡ γνωρίζουσα ἕξις,
ἐντεῦθέν ἐστι δῆλον προαπορήσασι πρῶτον.

Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται ἐπίστασθαι δι' ἀποδείξεως μὴ
γινώσκοντι τὰς πρώτας ἀρχὰς τὰς ἀμέσους, εἴρηται πρό-
τερον. [y] Τῶν δ' ἀμέσων τὴν γνῶσιν, καὶ πότερον ἡ αὐτή
ἐστιν ἢ οὐχ ἡ αὐτή, διαπορήσειεν [z] ἄν τις, καὶ πότερον ἐπι-
στήμη ἑκατέρου ἢ οὔ, ἢ τοῦ μὲν ἐπιστήμη τοῦ δ' ἕτερόν τι
γένος, καὶ πότερον οὐκ ἐνοῦσαι αἱ ἕξεις [a] ἐγγίνονται ἢ [b] ἐν-
2 οῦσαι λελήθασιν. Εἰ μὲν δὴ ἔχομεν αὐτάς, ἄτοπον· συμ-
βαίνει γὰρ ἀκριβεστέρας ἔχοντας γνώσεις ἀποδείξεως λαν-
θάνειν. Εἰ δὲ λαμβάνομεν μὴ ἔχοντες πρότερον, πῶς ἂν
γνωρίζοιμεν καὶ μανθάνοιμεν ἐκ μὴ προϋπαρχούσης γνώσεως;
ἀδύνατον γάρ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως [c] ἐλέγομεν.
Φανερὸν τοίνυν ὅτι οὔτ' ἔχειν οἷόν τε, [d] οὔτ' ἀγνοοῦσι καὶ
3 μηδεμίαν ἔχουσιν ἕξιν ἐγγίνεσθαι. Ἀνάγκη ἄρα ἔχειν μέν
τινα δύναμιν, μὴ τοιαύτην δ' ἔχειν ἣ ἔσται τούτων τιμιωτέρα
κατ' ἀκρίβειαν. Φαίνεται δὲ τοῦτό γε πᾶσιν [e] ὑπάρχον τοῖς
ζῴοις. Ἔχει γὰρ δύναμιν σύμφυτον κριτικήν, ἣν καλοῦσιν
αἴσθησιν· ἐνούσης δ' αἰσθήσεως τοῖς μὲν τῶν ζῴων ἐγγίνεται
μονὴ τοῦ αἰσθήματος, τοῖς δ' οὐκ ἐγγίνεται. Ὅσοις μὲν οὖν
μὴ ἐγγίνεται, ἢ ὅλως ἢ περὶ ἃ μὴ ἐγγίνεται, οὐκ ἔστι τού-
τοις γνῶσις ἔξω τοῦ αἰσθάνεσθαι· ἐν οἷς δ', [f] ἔνεστιν αἰσθα-
4 νομένοις ἔχειν [g] ἔτι ἐν τῇ ψυχῇ. Πολλῶν δὲ τοιούτων [h] γι-
νομένων ἤδη διαφορά τις γίνεται, ὥστε τοῖς μὲν γίνεσθαι
λόγον ἐκ τῆς τῶν τοιούτων μονῆς, τοῖς δὲ μή. Ἐκ μὲν οὖν
αἰσθήσεως γίνεται μνήμη, ὥσπερ λέγομεν, ἐκ δὲ μνήμης πολ-
λάκις τοῦ αὐτοῦ γινομένης ἐμπειρία· αἱ γὰρ πολλαὶ μνῆμαι

[w] ὅτι D. [x] φανερόν ἐστιν ἅμα D. [y] τῶν διαμέσων A. [z] ἂν om. A. [a] γίνονται D. [b] ἐνουσία A. [c] λέγομεν A. [d] οὔτ' ἀγνοοῦσι—ἐγγίνεσθαι] οὐ γὰρ ἂν ἠγνοοῦμεν· οὔτε ἐγγίνεσθαι μὴ δὲ μίαν ἔχουσιν ἕξιν D. [e] ὑπάρχειν D. [f] ἔνεστιν ἢ μὴ αἰσθ. D. [g] ἔτι] τι D. [h] γενομένων D.

τῷ ἀριθμῷ [i] ἐμπειρία μία ἐστίν. Ἐκ δ' ἐμπειρίας ἢ ἐκ παν-
τὸς ἠρεμήσαντος τοῦ καθόλου ἐν τῇ ψυχῇ, τοῦ ἑνὸς παρὰ τὰ
πολλά, ὃ ἂν ἐν ἅπασιν ἓν ἐνῇ ἐκείνοις τὸ αὐτό, τέχνης ἀρχὴ
καὶ ἐπιστήμης, ἐὰν μὲν περὶ γένεσιν, τέχνης, ἐὰν δὲ περὶ τὸ
ὄν, ἐπιστήμης. Οὔτε δὴ ἐνυπάρχουσιν ἀφωρισμέναι αἱ ἕξεις, 5
οὔτ' ἀπ' ἄλλων ἕξεων γίνονται γνωστικωτέρων, [k] ἀλλ' ἀπὸ
αἰσθήσεως, οἷον ἐν μάχῃ τροπῆς γενομένης ἑνὸς στάντος ἕτε-
ρος ἔστη, εἶθ' ἕτερος, ἕως ἐπὶ ἀρχὴν ἦλθεν. Ἡ δὲ ψυχὴ
ὑπάρχει τοιαύτη οὖσα οἵα δύνασθαι πάσχειν τοῦτο. Ὃ δ'
ἐλέχθη μὲν πάλαι, οὐ σαφῶς δὲ ἐλέχθη, πάλιν εἴπωμεν.
Στάντος γὰρ τῶν [l] ἀδιαφόρων ἑνός, πρῶτον μὲν ἐν τῇ ψυχῇ 6
καθόλου (καὶ γὰρ αἰσθάνεται μὲν τὸ καθ' ἕκαστον, ἡ δ' αἴ-
σθησις τοῦ καθόλου ἐστίν, οἷον ἀνθρώπου, ἀλλ' οὐ Καλλίου
ἀνθρώπου) πάλιν ἐν τούτοις ἵσταται, ἕως ἂν τὰ ἀμερῆ στῇ
καὶ τὰ καθόλου, οἷον τοιονδὶ ζῷον, ἕως ζῷον· καὶ ἐν τούτῳ
ὡσαύτως. Δῆλον δὴ ὅτι [m] ἡμῖν τὰ πρῶτα ἐπαγωγῇ γνωρί-
ζειν ἀναγκαῖον· καὶ γὰρ [n] καὶ αἴσθησις οὕτω [o] τὸ καθόλου
ἐμποιεῖ. Ἐπεὶ δὲ τῶν περὶ τὴν διάνοιαν ἕξεων, αἷς ἀληθεύ- 7
ομεν, αἱ μὲν ἀεὶ ἀληθεῖς εἰσίν, αἱ δὲ [p] ἐπιδέχονται τὸ ψεῦδος,
οἷον δόξα καὶ λογισμός, [q] ἀληθῆ δ' ἀεὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς,
καὶ [r] οὐδὲν ἐπιστήμης ἀκριβέστερον ἄλλο γένος ἢ νοῦς, αἱ δ'
ἀρχαὶ τῶν ἀποδείξεων γνωριμώτεραι, ἐπιστήμη δ' ἅπασα
μετὰ λόγου ἐστί, τῶν ἀρχῶν ἐπιστήμη μὲν οὐκ ἂν εἴη, ἐπεὶ
δ' [r] οὐδὲν ἀληθέστερον ἐνδέχεται εἶναι ἐπιστήμης ἢ νοῦν, νοῦς
ἂν εἴη τῶν ἀρχῶν, ἔκ τε τούτων σκοποῦσι καὶ ὅτι ἀποδείξεως
ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξις, ὥστ' οὐδ' ἐπιστήμης ἐπιστήμη. Εἰ οὖν
[s] μηδὲν ἄλλο παρ' ἐπιστήμην γένος ἔχομεν ἀληθές, νοῦς ἂν
εἴη ἐπιστήμης ἀρχή. Καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς εἴη ἄν, ἡ δὲ
[t] πᾶσα ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα.

[i] ἐμπειρίαι D, omisso μία. [k] ἀλλ' om. D. [l] διαφορῶν A. [m] ἡ μὲν pr. A.B. [n] καὶ om. D. [o] τὰ D. [p] δὲ δέχονται καὶ τὸ D. [q] ἀληθὴς D. [r] οὐθὲν D. [s] οὐθὲν D. [t] ἅπασα D.

ΤΟΠΙΚΩΝ [a] Α.

Ἡ ΜΕΝ πρόθεσις τῆς πραγματείας μέθοδον εὑρεῖν, ἀφ' ἧς δυνησόμεθα συλλογίζεσθαι περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος προβλήματος ἐξ ἐνδόξων, καὶ αὐτοὶ λόγον ὑπέχοντες μηθὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον. Πρῶτον [b] οὖν ῥητέον τί ἐστι συλλογισμὸς καὶ τίνες αὐτοῦ διαφοραί, ὅπως ληφθῇ ὁ διαλεκτικὸς συλλογισμός· τοῦτον γὰρ ζητοῦμεν κατὰ τὴν προκειμένην πραγματείαν.

2 Ἔστι δὴ συλλογισμὸς λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. Ἀπόδειξις μὲν οὖν ἐστίν, ὅταν ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων ὁ συλλογισμὸς [c] ᾖ, ἢ ἐκ τοιούτων ἃ διά τινων πρώτων καὶ ἀληθῶν τῆς περὶ αὐτὰ γνώσεως τὴν ἀρχὴν εἴληφεν· διαλεκτικὸς δὲ συλλογισμὸς ὁ ἐξ ἐνδόξων συλλογιζόμενος. Ἔστι δὲ ἀληθῆ μὲν καὶ πρῶτα τὰ μὴ δι' ἑτέρων ἀλλὰ δι' αὑτῶν ἔχοντα τὴν πίστιν· οὐ δεῖ γὰρ ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς ἀρχαῖς ἐπιζητεῖσθαι τὸ διὰ τί, ἀλλ' ἑκάστην τῶν ἀρχῶν αὐτὴν
3 καθ' [d] ἑαυτὴν εἶναι πιστήν. Ἔνδοξα δὲ τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις καὶ ἐνδόξοις. Ἐριστικὸς δ' ἐστὶ συλλογισμὸς ὁ ἐκ φαινομένων ἐνδόξων, μὴ ὄντων δέ, καὶ ὁ ἐξ ἐνδόξων ἢ φαινομένων ἐνδόξων φαινόμενος. Οὐ γὰρ πᾶν τὸ φαινόμενον ἔνδοξον καὶ ἔστιν ἔνδοξον. [e] Οὐθὲν γὰρ τῶν λεγομένων ἐνδόξων ἐπιπόλαιον ἔχει παντελῶς τὴν φαντασίαν, [f] καθὰ περὶ [g] τὰς τῶν ἐριστικῶν λόγων ἀρχὰς συμβέβηκεν ἔχειν· παραχρῆμα γὰρ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς καὶ

[a] Ā A, ἄλφα B, Â ʹ C. [b] οὖν] μὲν οὖν C. [c] ᾖ post ἀληθῶν ponit C. [d] αὐτὴν C. [e] οὐθὲν C. [f] καθάπερ B.C. [g] τῆς— ἀρχῆς A.

[h] μικρὰ συνορᾶν δυναμένοις κατάδηλος ἐν αὐτοῖς ἡ τοῦ ψεύδους ἐστὶ φύσις. Ὁ μὲν οὖν πρότερος τῶν ῥηθέντων ἐριστι- 4
κῶν συλλογισμῶν καὶ συλλογισμὸς λεγέσθω, ὁ δὲ λοιπὸς ἐριστικὸς μὲν συλλογισμός, συλλογισμὸς δ' οὔ, ἐπειδὴ φαίνεται μὲν συλλογίζεσθαι, συλλογίζεται δ' οὔ.

Ἔτι [i] δὲ παρὰ τοὺς εἰρημένους ἅπαντας συλλογισμοὺς οἱ 5
ἐκ τῶν περί τινας ἐπιστήμας οἰκείων γινόμενοι παραλογισμοί, καθάπερ ἐπὶ τῆς γεωμετρίας καὶ τῶν [k] ταύτῃ συγγενῶν συμβέβηκεν ἔχειν. Ἔοικε γὰρ ὁ τρόπος οὗτος διαφέρειν τῶν εἰρημένων συλλογισμῶν· οὔτε γὰρ ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων συλλογίζεται ὁ ψευδογραφῶν, οὔτ' ἐξ ἐνδόξων. Εἰς 6
γὰρ τὸν ὅρον οὐκ ἐμπίπτει· οὔτε γὰρ τὰ πᾶσι δοκοῦντα λαμβάνει οὔτε τὰ τοῖς πλείστοις οὔτε τὰ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις οὔτε τὰ πᾶσιν οὔτε τοῖς πλείστοις οὔτε τοῖς ἐνδοξοτάτοις, ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων μὲν τῇ ἐπιστήμῃ λημμάτων, οὐκ ἀληθῶν δὲ τὸν συλλογισμὸν ποιεῖται. Τῷ γὰρ ἢ τὰ ἡμικύκλια περιγράφειν μὴ ὡς δεῖ, ἢ γραμμάς τινας ἄγειν μὴ ὡς ἂν ἀχθείησαν, τὸν παραλογισμὸν [l] ποιεῖται.

Εἴδη μὲν οὖν [m] τῶν συλλογισμῶν, [n] ὡς τύπῳ περιλαβεῖν, 7
ἔστω τὰ εἰρημένα. Καθόλου δ' εἰπεῖν περὶ πάντων τῶν εἰρημένων καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ῥηθησομένων, ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν διωρίσθω, διότι περὶ οὐδενὸς αὐτῶν τὸν ἀκριβῆ λόγον ἀποδοῦναι προαιρούμεθα, ἀλλ' ὅσον [o] τύπῳ περὶ αὐτῶν βουλόμεθα διελθεῖν, παντελῶς ἱκανὸν ἡγούμενοι κατὰ τὴν προκειμένην μέθοδον τὸ δύνασθαι γνωρίζειν ὁπωσοῦν ἕκαστον αὐτῶν.

Ἑπόμενον δ' ἂν εἴη τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν πρὸς πόσα τε 2
καὶ τίνα χρήσιμος ἡ πραγματεία. Ἔστι δὴ πρὸς τρία, πρὸς γυμνασίαν, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστήμας. Ὅτι μὲν οὖν πρὸς γυμνασίαν χρήσιμος, ἐξ αὐτῶν καταφανές ἐστι· μέθοδον γὰρ ἔχοντες ῥᾷον [p] περὶ τοῦ

[h] σμικρὰ B. [i] δὲ om. C. [k] ταύτῃ A, ταύτης B. [l] ποιεῖται ὁ ψευδογραφῶν. Εἴδη C. [m] τῶν om. C. [n] ὡς τύπῳ περιλαβεῖν om. A. [o] τύπῳ εἰπεῖν περὶ C. [p] ὑπὲρ C.

προτεθέντος ἐπιχειρεῖν δυνησόμεθα. Πρὸς δὲ τὰς ἐντεύξεις,
διότι τὰς τῶν πολλῶν κατηριθμημένοι δόξας οὐκ ἐκ τῶν ἀλ-
λοτρίων ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων δογμάτων ὁμιλήσομεν πρὸς αὐ-
τούς, μεταβιβάζοντες ὅ τι ἂν μὴ καλῶς [q] φαίνωνται λέγειν
2 ἡμῖν. Πρὸς δὲ τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστήμας, ὅτι δυνά-
μενοι πρὸς ἀμφότερα διαπορῆσαι ῥᾷον ἐν ἑκάστοις κατοψό-
μεθα τἀληθές τε καὶ [r] τὸ ψεῦδος. Ἔτι δὲ πρὸς τὰ πρῶτα
τῶν περὶ ἑκάστην ἐπιστήμην ἀρχῶν. Ἐκ μὲν γὰρ τῶν οἰ-
κείων τῶν κατὰ τὴν προτεθεῖσαν ἐπιστήμην ἀρχῶν [s] ἀδύνατον
εἰπεῖν τι περὶ αὐτῶν, ἐπειδὴ πρῶται αἱ ἀρχαὶ [t] ἁπάντων εἰσί,
διὰ δὲ τῶν περὶ ἕκαστα ἐνδόξων [v] ἀνάγκη περὶ αὐτῶν [w] διελ-
θεῖν. Τοῦτο δ' ἴδιον ἢ μάλιστα οἰκεῖον τῆς διαλεκτικῆς ἐστίν·
ἐξεταστικὴ γὰρ οὖσα πρὸς τὰς ἁπασῶν τῶν μεθόδων ἀρχὰς
ὁδὸν [x] ἔχει.

3 Ἕξομεν δὲ τελέως τὴν μέθοδον, ὅταν ὁμοίως ἔχωμεν ὥσπερ
ἐπὶ ῥητορικῆς καὶ ἰατρικῆς καὶ τῶν τοιούτων δυνάμεων. Τοῦτο
δ' ἐστὶ τὸ ἐκ τῶν ἐνδεχομένων ποιεῖν [y] ἃ προαιρούμεθα. Οὔτε
γὰρ ὁ ῥητορικὸς ἐκ παντὸς τρόπου πείσει, οὔθ' ὁ ἰατρικὸς
ὑγιάσει· ἀλλ' ἐὰν τῶν ἐνδεχομένων μηδὲν [z] παραλείπῃ, ἱκανῶς
αὐτὸν ἔχειν τὴν ἐπιστήμην φήσομεν.

4 Πρῶτον οὖν θεωρητέον ἐκ τίνων ἡ μέθοδος. Εἰ δὴ λάβοι-
μεν πρὸς πόσα καὶ ποῖα καὶ ἐκ τίνων οἱ λόγοι, καὶ πῶς τού-
των [a] εὐπορήσομεν, ἔχοιμεν ἂν ἱκανῶς τὸ προκείμενον. Ἔστι
δ' ἀριθμῷ ἴσα καὶ [b] ταὐτά, ἐξ ὧν τε οἱ λόγοι καὶ περὶ ὧν οἱ
συλλογισμοί. Γίνονται μὲν γὰρ οἱ λόγοι ἐκ τῶν προτά-
σεων· περὶ ὧν [c] δὲ οἱ συλλογισμοί, τὰ προβλήματά ἐστι.
Πᾶσα δὲ πρότασις καὶ πᾶν πρόβλημα ἢ [d] γένος ἢ ἴδιον ἢ
συμβεβηκὸς δηλοῖ· καὶ γὰρ τὴν διαφορὰν ὡς οὖσαν γενικὴν
2 ὁμοῦ τῷ γένει τακτέον. Ἐπεὶ δὲ τοῦ ἰδίου [e] τὸ μὲν τὸ τί
ἦν εἶναι σημαίνει, [f] τὸ δ' οὐ σημαίνει, διῃρήσθω τὸ ἴδιον εἰς

[q] φαίνονται A. et pr. C. [r] τὸ om. C. [s] οὐ δυνατὸν C. [t] πάντων C. [v] ἀνάγκη τι περὶ A. [w] διελθεῖν περὶ αὐτῶν C. [x] ἕξει C. [y] ὃ C. [z] παραλίπῃ A.C. [a] ἐκπορήσομεν pr. A. [b] τὰ αὐτὰ A.B. [c] δὲ γίνονται οἱ C. [d] ἴδιον ἢ γένος C. [e] τὸ μὲν om. B. [f] τὸ δ' οὐ σημαίνει om. pr. C.

ἄμφω τὰ [g] προειρημένα μέρη, καὶ καλείσθω τὸ μὲν τὸ τί ἦν
εἶναι σημαῖνον ὅρος, τὸ δὲ λοιπὸν κατὰ τὴν κοινὴν περὶ αὐ-
τῶν ἀποδοθεῖσαν ὀνομασίαν προσαγορευέσθω ἴδιον. Δῆλον
οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων [h] ὅτι κατὰ τὴν νῦν διαίρεσιν τέτταρα
τὰ πάντα συμβαίνει γίνεσθαι, ἢ [i] ἴδιον ἢ ὅρον ἢ γένος ἢ συμ-
βεβηκός. Μηδεὶς δ' ἡμᾶς ὑπολάβῃ λέγειν ὡς ἕκαστον τού-
των καθ' αὑτὸ λεγόμενον [k] πρότασις ἢ πρόβλημά ἐστιν, ἀλλ'
ὅτι ἀπὸ τούτων καὶ τὰ προβλήματα καὶ αἱ προτάσεις γί-
νονται. Διαφέρει δὲ τὸ πρόβλημα καὶ ἡ πρότασις τῷ τρό- 3
πῳ. Οὕτω μὲν γὰρ ῥηθέντος, ἆρά γε τὸ ζῷον πεζὸν δίπουν
ὁρισμός ἐστιν ἀνθρώπου; καὶ ἆρά γε τὸ ζῷον γένος [l] ἐστὶ
τοῦ ἀνθρώπου; πρότασις γίνεται. Ἐὰν δέ, πότερον τὸ
ζῷον πεζὸν δίπουν ὁρισμός ἐστιν ἀνθρώπου ἢ οὔ; [m] καὶ πό-
τερον τὸ ζῷον γένος ἐστίν; πρόβλημα γίνεται. Ὁμοίως
δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὥστ' εἰκότως ἴσα τῷ ἀριθμῷ [n] τὰ
προβλήματα καὶ αἱ προτάσεις εἰσίν. Ἀπὸ πάσης γὰρ προ-
τάσεως πρόβλημα ποιήσεις [o] μεταβάλλων τῷ τρόπῳ.

Λεκτέον δὲ τί ὅρος, τί ἴδιον, τί γένος, τί συμβεβηκός. 5
Ἔστι δ' ὅρος μὲν λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων. Ἀπο-
δίδοται δὲ ἢ λόγος ἀντ' ὀνόματος ἢ λόγος ἀντὶ λόγου· δυ-
νατὸν γὰρ καὶ τῶν ὑπὸ λόγου τινὰ σημαινομένων ὁρίσασθαι.
Ὅσοι δ' ὁπωσοῦν ὀνόματι τὴν ἀπόδοσιν ποιοῦνται, δῆλον ὡς
οὐκ ἀποδιδόασιν οὗτοι τὸν τοῦ πράγματος ὁρισμόν, ἐπειδὴ
πᾶς ὁρισμὸς λόγος τίς ἐστιν. Ὁρικὸν μέντοι καὶ τὸ τοιοῦ-
τον θετέον, οἷον ὅτι καλόν ἐστι τὸ πρέπον. Ὁμοίως δὲ καὶ 2
τὸ πότερον [p] ταὐτὸν αἴσθησις καὶ ἐπιστήμη ἢ ἕτερον· καὶ
γὰρ περὶ τοὺς ὁρισμούς, πότερον ταὐτὸν ἢ ἕτερον, ἡ πλείστη
γίνεται διατριβή. Ἁπλῶς δὲ ὁρικὰ πάντα λεγέσθω τὰ ὑπὸ
τὴν αὐτὴν [q] ὄντα μέθοδον τοῖς ὁρισμοῖς. Ὅτι δὲ πάντα τὰ
νῦν ῥηθέντα τοιαῦτ' ἐστί, δῆλον ἐξ αὐτῶν. Δυνάμενοι γὰρ 3

[g] εἰρημένα C. [h] διότι A.B. et pr. C. [i] ὅρον ἢ ἴδιον C. [k] πρόβλημα ἢ πρότασις C. [l] ἐστὶ om. C. [m] καὶ—ἐστίν om. A.B. [n] τὰ] καὶ τὰ C. [o] μεταβαλὼν C, μεταλαμβάνων A. [p] ταὐτόν ἐστιν αἴσθησις C. [q] μέθοδον ὄντα C.

ὅτι ταὐτὸν καὶ ὅτι ἕτερον διαλέγεσθαι, τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς ἐπιχειρεῖν εὐπορήσομεν· δείξαντες γὰρ ὅτι οὐ ταὐτόν ἐστιν ἀνῃρηκότες ἐσόμεθα τὸν ὁρισμόν. Οὐ μὴν ἀντιστρέφει γε τὸ νῦν ῥηθέν· οὐ γὰρ ἱκανὸν πρὸς τὸ κατασκευάσαι τὸν ὁρισμὸν τὸ δεῖξαι ταὐτὸν ὄν. Πρὸς μέντοι τὸ ἀνασκευάσαι αὔταρκες τὸ δεῖξαι ὅτι οὐ ταὐτόν.

4 Ἴδιον δ' ἐστὶν ὃ μὴ δηλοῖ μὲν τὸ τί ἦν εἶναι, μόνῳ δ' ὑπάρχει καὶ ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος, οἷον ἴδιον ἀνθρώπου τὸ γραμματικῆς [r] εἶναι δεκτικόν· εἰ γὰρ ἄνθρωπός ἐστι, γραμματικῆς δεκτικός ἐστι, καὶ εἰ γραμματικῆς δεκτικός ἐστιν, ἄνθρωπός ἐστιν. [s] Οὐθεὶς γὰρ ἴδιον λέγει τὸ ἐνδεχόμενον ἄλλῳ ὑπάρχειν, οἷον τὸ καθεύδειν ἀνθρώπῳ, οὐδ' ἂν
5 τύχῃ κατά τινα χρόνον μόνῳ ὑπάρχον. Εἰ δ' ἄρα τι καὶ λέγοιτο τῶν τοιούτων ἴδιον, οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ ποτὲ ἢ πρός τι ἴδιον ῥηθήσεται· τὸ μὲν γὰρ ἐκ [t] δεξιῶν εἶναι ποτὲ ἴδιόν ἐστι, τὸ δὲ δίπουν πρός τι ἴδιον τυγχάνει λεγόμενον, οἷον τῷ ἀνθρώπῳ πρὸς ἵππον καὶ κύνα. Ὅτι δὲ τῶν ἐνδεχομένων [v] ἄλλῳ ὑπάρχειν οὐθὲν ἀντικατηγορεῖται, δῆλον· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον, εἴ τι καθεύδει, ἄνθρωπον εἶναι.

6 Γένος δ' ἐστὶ τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον. Ἐν τῷ τί ἐστι δὲ κατηγορεῖσθαι τὰ τοιαῦτα λεγέσθω, ὅσα ἁρμόττει ἀποδοῦναι [w] ἐρωτηθέντας τί ἐστι τὸ προκείμενον, καθάπερ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἁρμόττει, [x] ἐρωτηθέντα τί ἐστι [y] τὸ προκείμενον, εἰπεῖν ὅτι
7 ζῷον. Γενικὸν δὲ καὶ [z] τὸ πότερον ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἄλλο ἄλλῳ ἢ ἐν ἑτέρῳ. Καὶ γὰρ τὸ τοιοῦτον ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον [a] πίπτει τῷ γένει· διαλεχθέντες γὰρ ὅτι [b] τὸ ζῷον γένος τοῦ ἀνθρώπου, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ βοός, διειλεγμένοι ἐσόμεθα [c] ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ γένει. Ἐὰν δὲ τοῦ μὲν ἑτέρου

[r] δεκτικὸν εἶναι C. [s] οὐδεὶς γὰρ λέγει ἴδιον C. [t] δεξιᾶς C. [v] ἄλλῳ] καὶ ἄλλω C. [w] ἐρωτηθέντα B. [x] ἐρωτηθέντας C. [y] τὸ προκείμενον om. C. [z] τὸ om. A.B. [a] τῷ γένει πίπτει C. [b] τὸ om. pr. C. [c] ὅτι ταῦτα ἐν C.

δείξωμεν ὅτι γένος ἐστί, τοῦ δὲ ἑτέρου ὅτι οὐκ ἔστι, διειλεγμένοι ἐσόμεθα ὅτι οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ταῦτ' ἐστίν.

Συμβεβηκὸς δέ ἐστιν ὃ μηδὲν μὲν τούτων ἐστί, μήτε ὅρος 8
μήτε ἴδιον μήτε γένος, ὑπάρχει δὲ τῷ πράγματι, καὶ ὃ ἐνδέχεται ὑπάρχειν ὁτῳοῦν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καὶ μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ καθῆσθαι ἐνδέχεται ὑπάρχειν [d] τινὶ τῷ αὐτῷ καὶ μὴ ὑπάρχειν. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λευκόν· τὸ γὰρ αὐτὸ οὐθὲν κωλύει ὁτὲ μὲν λευκὸν ὁτὲ δὲ μὴ λευκὸν εἶναι. Ἔστι δὲ τῶν τοῦ 9
συμβεβηκότος ὁρισμῶν ὁ δεύτερος βελτίων· τοῦ μὲν γὰρ πρώτου ῥηθέντος ἀναγκαῖον, εἰ μέλλει [e] τις συνήσειν, προειδέναι τί ἐστιν ὅρος καὶ [f] γένος καὶ ἴδιον, ὁ δὲ δεύτερος αὐτοτελής ἐστι πρὸς τὸ γνωρίζειν τί ποτ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον καθ' αὑτό. Προσκείσθωσαν δὲ τῷ συμβεβηκότι καὶ αἱ πρὸς ἄλληλα συγκρίσεις, ὁπωσοῦν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμεναι, οἷον πότερον τὸ καλὸν ἢ τὸ συμφέρον αἱρετώτερον, καὶ πότερον ὁ κατ' ἀρετὴν ἢ ὁ κατ' ἀπόλαυσιν ἡδίων βίος, καὶ εἴ τι ἄλλο παραπλησίως [g] τυγχάνει τούτοις λεγόμενον· ἐπὶ πάντων γὰρ τῶν τοιούτων, ποτέρῳ μᾶλλον τὸ κατηγορούμενον συμβέβηκεν, ἡ ζήτησις γίνεται. Δῆλον δ' ἐξ αὐτῶν ὅτι τὸ 10
συμβεβηκὸς οὐθὲν κωλύει ποτὲ καὶ πρός τι ἴδιον γίνεσθαι, οἷον τὸ καθῆσθαι συμβεβηκὸς ὄν, ὅταν τις μόνος κάθηται, τότε ἴδιον ἔσται, [h] μὴ μόνου δὲ καθημένου πρὸς τοὺς μὴ καθημένους ἴδιον. Ὥστε καὶ πρός τι καὶ ποτὲ [i] οὐθὲν κωλύει τὸ συμβεβηκὸς ἴδιον γίνεσθαι. Ἁπλῶς δ' ἴδιον οὐκ ἔσται.

Μὴ λανθανέτω δ' ἡμᾶς ὅτι τὰ πρὸς [k] τὸ ἴδιον καὶ τὸ 6
γένος καὶ τὸ [l] συμβεβηκὸς πάντα καὶ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς ἁρμόσει λέγεσθαι. Δείξαντες γὰρ ὅτι οὐ μόνῳ ὑπάρχει τῷ ὑπὸ τὸν ὁρισμόν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου, ἢ ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθὲν ἐν τῷ ὁρισμῷ, ἢ ὅτι οὐχ ὑπάρχει τι τῶν ἐν τῷ λόγῳ ῥηθέντων, ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ἂν ῥηθείη,

[d] τινὶ] ὁτῳοῦν ἑνὶ καὶ B.C. [e] τι B. [f] ἴδιον καὶ γένος C. [g] τούτοις τυγχάνει C. [h] μὴ supra versum C. [i] οὐδὲν C. [k] γένος καὶ τὸ ἴδιον C. [l] συμβεβηκὸς λεγόμενα πάντα C.

ἀνῃρηκότες ἐσόμεθα τὸν ὁρισμόν· [m] ὥστε κατὰ τὸν ἔμπροσθεν ἀποδοθέντα λόγον ἅπαντ' ἂν εἴη τρόπον τινὰ ὁρικὰ τὰ κα-
2 τηριθμημένα. Ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο μίαν ἐπὶ πάντων καθόλου μέθοδον ζητητέον· οὔτε γὰρ ῥᾴδιον εὑρεῖν τοῦτ' ἐστίν, εἴ θ' εὑρεθείη, παντελῶς ἀσαφὴς καὶ δύσχρηστος ἂν εἴη πρὸς τὴν προκειμένην πραγματείαν. Ἰδίας δὲ καθ' ἕκαστον τῶν διορισθέντων γενῶν ἀποδοθείσης μεθόδου ῥᾷον ἐκ τῶν περὶ ἕκαστον οἰκείων ἡ διέξοδος τοῦ προκειμένου [n] γένοιτ' ἄν. Ὥστε τύπῳ μέν, καθάπερ εἴρηται πρότερον, διαιρετέον, τῶν δὲ λοιπῶν τὰ μάλισθ' ἑκάστοις οἰκεῖα προσαπτέον, ὁρικά τε καὶ γενικὰ [o] προσαγορεύοντας αὐτά. Σχεδὸν δὲ προσῆπται τὰ ῥηθέντα πρὸς ἑκάστοις.

7 Πρῶτον δὲ πάντων περὶ ταὐτοῦ διοριστέον, ποσαχῶς λέγεται. Δόξειε δ' ἂν τὸ ταὐτὸν ὡς τύπῳ [p] λαβεῖν τριχῇ διαιρεῖσθαι. [q] Ἀριθμῷ γὰρ ἢ εἴδει ἢ γένει [r] τὸ ταὐτὸν εἰώθαμεν προσαγορεύειν, ἀριθμῷ μὲν ὧν ὀνόματα πλείω τὸ δὲ πρᾶγμα ἕν, οἷον λώπιον καὶ ἱμάτιον, εἴδει δὲ ὅσα πλείω ὄντα ἀδιάφορα κατὰ τὸ εἶδός ἐστι, καθάπερ ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ καὶ ἵππος ἵππῳ· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῷ εἴδει λέγεται ταὐτά,
2 ὅσα ὑπὸ ταὐτὸ εἶδος. Ὁμοίως δὲ καὶ γένει ταὐτά, ὅσα ὑπὸ ταὐτὸ γένος [s] ἐστίν, οἷον ἵππος ἀνθρώπῳ. Δόξειε δ' ἂν τὸ ἀπὸ τῆς [t] αὐτῆς κρήνης ὕδωρ ταὐτὸν λεγόμενον ἔχειν [v] τινὰ διαφορὰν παρὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοιοῦτόν [w] γε ἐν τῷ αὐτῷ τετάχθω τοῖς καθ' ἓν εἶδος ὁπωσοῦν λεγομένοις. Ἅπαντα γὰρ τὰ τοιαῦτα συγγενῆ
3 καὶ παραπλήσια ἀλλήλοις ἔοικεν εἶναι. Πᾶν μὲν γὰρ ὕδωρ παντὶ ταὐτὸν τῷ εἴδει λέγεται διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα, τὸ δ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς κρήνης ὕδωρ οὐδενὶ ἄλλῳ διαφέρει ἀλλ' ἢ τῷ σφοδροτέραν εἶναι τὴν ὁμοιότητα· διὸ οὐ χωρίζομεν αὐτὸ [x] τῶν καθ' ἓν εἶδος ὁπωσοῦν λεγομένων. Μάλιστα δ' ὁμο-

[m] ὥστε] καὶ ὥστε A, ὥστε καὶ B.C. [n] γίνοιτ' A.B. [o] προσαγορεύοντες A. [p] διαλαβεῖν C. [q] ἢ γὰρ ἀριθμῷ C. [r] τὸ om. C. [s] εἰσίν A. [t] αὐτῆς om. pr. A. [v] διαφοράν τινα C. [w] γε om. C. [x] τοῦ—λεγομένου C.

λογουμένως τὸ ἓν ἀριθμῷ ταὐτὸν παρὰ πᾶσι δοκεῖ λέγεσθαι. Εἴωθε δὲ καὶ τοῦτο ἀποδίδοσθαι [y] πλεοναχῶς, κυριώτατα μὲν 4 καὶ πρώτως ὅταν ὀνόματι ἢ ὅρῳ τὸ ταὐτὸν [z] ἀποδοθῇ, καθάπερ ἱμάτιον λωπίῳ καὶ ζῷον πεζὸν δίπουν ἀνθρώπῳ, δεύτερον δ' ὅταν τῷ ἰδίῳ, καθάπερ τὸ ἐπιστήμης δεκτικὸν ἀνθρώπῳ καὶ τὸ τῇ φύσει ἄνω φερόμενον πυρί, τρίτον δ' ὅταν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, οἷον τὸ καθήμενον ἢ τὸ μουσικὸν Σωκράτει. Πάντα γὰρ ταῦτα τὸ ἓν ἀριθμῷ βούλεται σημαίνειν. Ὅτι δ' ἀληθὲς τὸ νῦν ῥηθέν ἐστιν, ἐκ τῶν μεταβαλλόντων 5 τὰς προσηγορίας μάλιστ' ἄν τις καταμάθοι. Πολλάκις γὰρ [a] ἐπιτάσσοντες ὀνόματι καλέσαι τινὰ τῶν καθημένων μεταβάλλομεν, ὅταν τύχῃ μὴ συνιεὶς ᾧ τὴν πρόσταξιν ποιούμεθα, ὡς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος [b] αὐτοῦ μᾶλλον συνήσοντος, καὶ κελεύομεν τὸν καθήμενον ἢ διαλεγόμενον καλέσαι πρὸς ἡμᾶς, δῆλον ὡς ταὐτὸν ὑπολαμβάνοντες κατά τε τοὔνομα καὶ κατὰ τὸ συμβεβηκὸς σημαίνειν.

Τὸ μὲν οὖν ταὐτόν, καθάπερ εἴρηται, τριχῇ διῃρήσθω. 8 ὅτι δ' ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων οἱ λόγοι καὶ διὰ τούτων καὶ πρὸς ταῦτα, μία μὲν πίστις ἡ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς· εἰ γάρ τις ἐπισκοποίη ἑκάστην τῶν προτάσεων καὶ τῶν προβλημάτων, φαίνοιτ' ἂν ἢ ἀπὸ τοῦ ὅρου ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἢ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος γεγενημένη. Ἄλλη δὲ πίστις ἡ διὰ συλλογισμοῦ. Ἀνάγκη γὰρ πᾶν τὸ περί τινος 2 κατηγορούμενον ἤτοι ἀντικατηγορεῖσθαι τοῦ πράγματος ἢ μή. Καὶ εἰ μὲν [c] ἀντικατηγορεῖται, ὅρος ἢ ἴδιον ἂν εἴη· εἰ μὲν γὰρ σημαίνει τὸ τί ἦν εἶναι, ὅρος, εἰ δὲ μὴ σημαίνει, ἴδιον· [d] τοῦτο γὰρ ἦν ἴδιον, τὸ ἀντικατηγορούμενον μέν, μὴ σημαῖνον δὲ τὸ τί ἦν εἶναι. Εἰ δὲ μὴ ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος, ἤτοι τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου λεγομένων ἐστὶν ἢ οὔ. Καὶ εἰ μὲν τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ [e] λεγομένων, 3 γένος ἢ διαφορὰ ἂν εἴη, ἐπειδὴ ὁ ὁρισμὸς ἐκ γένους καὶ δια-

[y] πλειοναχῶς C. [z] ἀνταποδοθῇ C. [a] ἐπιτάττοντες C. [b] μᾶλλον αὐτοῦ C. [c] ἀντικ. τοῦ πράγματος ὅρος C. [d] τοῦτο γὰρ ἦν ἴδιον om. C. [e] λεγομένων] εἴη C.

φορῶν [f] ἐστίν· εἰ δὲ μὴ τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ λεγομένων ἐστί, δῆλον ὅτι συμβεβηκὸς ἂν εἴη· τὸ γὰρ συμβεβηκὸς ἐλέγετο ὃ μήτε ὅρος [g] μήτε γένος μήτε ἴδιόν ἐστιν, ὑπάρχει δὲ τῷ πράγματι.

9 Μετὰ τοίνυν [h] ταῦτα δεῖ διορίσασθαι τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν αἱ ῥηθεῖσαι τέτταρες. Ἔστι δὲ ταῦτα τὸν ἀριθμὸν δέκα, τί ἐστι, ποσόν, ποιόν, πρός τι, ποῦ, ποτέ, κεῖσθαι, ἔχειν, ποιεῖν, πάσχειν. Ἀεὶ γὰρ τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον καὶ ὁ ὁρισμὸς ἐν μιᾷ τούτων [i] τῶν κατηγοριῶν ἔσται· πᾶσαι γὰρ αἱ [k] διὰ τούτων προτάσεις ἢ τί ἐστιν ἢ ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ τῶν ἄλλων τινὰ
2 κατηγοριῶν σημαίνουσιν. Δῆλον δ' ἐξ αὐτῶν ὅτι ὁ τὸ τί ἐστι σημαίνων ὁτὲ μὲν οὐσίαν [l] σημαίνει, [m] ὁτὲ δὲ ποιόν, ὁτὲ δὲ τῶν ἄλλων τινὰ κατηγοριῶν. Ὅταν μὲν γὰρ ἐκκειμένου ἀνθρώπου φῇ τὸ ἐκκείμενον ἄνθρωπον εἶναι ἢ ζῷον, τί ἐστι λέγει καὶ οὐσίαν σημαίνει· ὅταν δὲ χρώματος λευκοῦ ἐκκειμένου φῇ τὸ ἐκκείμενον λευκὸν εἶναι ἢ χρῶμα, τί ἐστι λέγει
3 καὶ ποιὸν σημαίνει. Ὁμοίως δὲ [n] καὶ ἐὰν πηχυαίου μεγέθους ἐκκειμένου φῇ τὸ ἐκκείμενον πηχυαῖον εἶναι μέγεθος, τί ἐστιν ἐρεῖ καὶ ποσὸν σημαίνει. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἕκαστον γὰρ τῶν τοιούτων, ἐάν τε αὐτὸ περὶ αὐτοῦ λέγηται ἐάν τε τὸ γένος περὶ τούτου, [o] τί ἐστι σημαίνει. Ὅταν δὲ περὶ ἑτέρου, οὐ [o] τί ἐστι σημαίνει, ἀλλὰ ποσὸν ἢ ποιὸν ἤ τινα
4 τῶν ἄλλων κατηγοριῶν. Ὥστε περὶ ὧν μὲν οἱ λόγοι καὶ ἐξ ὧν, ταῦτα καὶ τοσαῦτά ἐστι· πῶς δὲ ληψόμεθα καὶ δι' ὧν εὐπορήσομεν, μετὰ ταῦτα λεκτέον.

10 Πρῶτον τοίνυν διωρίσθω, τί ἐστι πρότασις διαλεκτικὴ καὶ τί πρόβλημα διαλεκτικόν. Οὐ γὰρ πᾶσαν πρότασιν οὐδὲ πᾶν πρόβλημα διαλεκτικὸν θετέον· οὐδεὶς γὰρ ἂν προτείνειε νοῦν ἔχων τὸ μηδενὶ δοκοῦν, οὐδὲ [p] προβάλοι τὸ πᾶσι

[f] ἐστίν om. C. [g] ἴδιον μήτε γένος, ὑπάρχει C. [h] ταῦτα διοριστέον C. [i] ἔσται τῶν κατηγοριῶν. ἅπασαι γὰρ αἱ ἀπὸ C. [k] διὰ] ἀπὸ C. [l] σημαίνει, ὁτὲ δὲ ποσόν, ὁτὲ B. [m] ὁτὲ δὲ ποιόν om. C. [n] καὶ ἐὰν om. C. [o] τί] τὸ τί C. [p] προβάλοιτο πᾶσι A.

φανερὸν ἢ τοῖς πλείστοις· τὰ μὲν γὰρ οὐκ ἔχει ἀπορίαν, τὰ
δ' οὐδεὶς ἂν θείη. Ἔστι δὲ πρότασις διαλεκτικὴ ἐρώτησις 2
ἔνδοξος ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις
ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις, μὴ πα-
ράδοξος· θείη γὰρ ἄν τις τὸ δοκοῦν τοῖς σοφοῖς, ἐὰν μὴ
ἐναντίον ταῖς τῶν πολλῶν δόξαις ᾖ. Εἰσὶ δὲ προτάσεις δια-
λεκτικαὶ καὶ [q] τὰ τοῖς ἐνδόξοις ὅμοια, καὶ τἀναντία [r] κατ'
ἀντίφασιν τοῖς δοκοῦσιν ἐνδόξοις εἶναι προτεινόμενα, καὶ ὅσαι
δόξαι κατὰ τέχνας εἰσὶ τὰς [s] εὑρημένας. Εἰ γὰρ ἔνδοξον τὸ 3
τὴν αὐτὴν εἶναι τῶν ἐναντίων ἐπιστήμην καὶ [t] τὸ αἴσθησιν
τὴν αὐτὴν [v] εἶναι τῶν ἐναντίων, ἔνδοξον ἂν φανείη καὶ εἰ μίαν
ἀριθμῷ γραμματικὴν εἶναι, καὶ αὐλητικὴν μίαν, εἰ δὲ πλείους
[w] γραμματικάς, καὶ [x] αὐλητικὰς πλείους· πάντα γὰρ ὅμοια
καὶ συγγενῆ ταῦτ' ἔοικεν εἶναι. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τοῖς ἐν- 4
δόξοις ἐναντία κατ' ἀντίφασιν προτεινόμενα ἔνδοξα [y] φανεῖ-
ται· εἰ γὰρ ἔνδοξον ὅτι δεῖ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν, καὶ ὅτι οὐ
δεῖ κακῶς ποιεῖν ἔνδοξον. Ἔστι δ' ἐναντίον μὲν ὅτι δεῖ κα-
κῶς ποιεῖν τοὺς φίλους, κατ' ἀντίφασιν δὲ ὅτι οὐ δεῖ κακῶς
ποιεῖν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ δεῖ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν, τοὺς
ἐχθροὺς οὐ δεῖ. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο [z] κατ' ἀντίφασιν τῶν
ἐναντίων· τὸ γὰρ ἐναντίον ἐστὶν ὅτι δεῖ τοὺς ἐχθροὺς εὖ
ποιεῖν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἔνδοξον [a] δ' ἐν 5
παραβολῇ φανεῖται καὶ τὸ ἐναντίον περὶ τοῦ ἐναντίου, οἷον
εἰ τοὺς φίλους δεῖ εὖ ποιεῖν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς δεῖ κακῶς.
Φανείη δ' ἂν [b] καὶ ἐναντίον τὸ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν [c] τῷ
τοὺς [d] ἐχθροὺς κακῶς· πότερον δὲ καὶ κατ' ἀλήθειαν οὕτως
ἔχει ἢ οὔ, ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶν ἐναντίων λεγομένοις ῥηθήσεται.
Δῆλον δ' ὅτι καὶ [e] ὅσαι δόξαι κατὰ τέχνας εἰσί, διαλεκτικαὶ 6
προτάσεις εἰσί· θείη γὰρ ἄν τις τὰ δοκοῦντα τοῖς ὑπὲρ τού-

[q] τὰ] κατὰ B. [r] κατ' ἀντίφασιν post εἶναι C. [s] ηὑρημένας B. [t] τὸ] εἴη τὸ C. [v] τῶν ἐναντίων εἶναι C. [w] γραμματικαὶ A. [x] αὐλητικαὶ A. et pr. C. [y] φαίνεται εἶναι εἰ C. [z] τῶν κατ' ἀντίφασιν ἐναντίων C. [a] δ'] δὲ καὶ A. [b] καὶ τὸ ἐναντίον B. [c] τὸ B. [d] ἐχθροὺς δεῖ κακῶς A. [e] κατὰ τὰς τέχνας δόξαι C.

των ἐπεσκεμμένοις, οἷον περὶ μὲν τῶν ἐν ἰατρικῇ ὡς [f] ὁ ἰατρός, περὶ δὲ τῶν ἐν γεωμετρίᾳ ὡς ὁ [g] γεωμέτρης· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

11 *Πρόβλημα δ' ἐστὶ διαλεκτικὸν θεώρημα τὸ συντεῖνον ἢ πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν, ἢ αὐτὸ ἢ ὡς συνεργὸν πρός τι ἕτερον τῶν τοιούτων· περὶ οὗ ἢ [h] οὐδετέρως δοξάζουσιν ἢ ἐναντίως οἱ [i] πολλοὶ τοῖς σοφοῖς ἢ*
2 *οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς ἢ ἑκατέροι αὐτοὶ [k] ἑαυτοῖς. Ἔνια μὲν γὰρ τῶν προβλημάτων χρήσιμον [l] εἰδέναι πρὸς τὸ ἑλέσθαι ἢ φυγεῖν, οἷον πότερον ἡ ἡδονὴ αἱρετὸν ἢ οὔ, ἔνια δὲ πρὸς τὸ εἰδέναι μόνον, οἷον πότερον ὁ κόσμος ἀΐδιος ἢ οὔ, ἔνια δὲ αὐτὰ μὲν [m] καθ' αὑτὰ πρὸς [n] οὐδέτερον τούτων, συνεργὰ δέ ἐστι πρός τινα τῶν τοιούτων· πολλὰ γὰρ αὐτὰ μὲν καθ' αὑτὰ οὐ βουλόμεθα γνωρίζειν, [o] ἑτέρων δ' ἕνεκα, ὅπως διὰ*
3 *τούτων ἄλλο τι γνωρίσωμεν. Ἔστι δὲ προβλήματα καὶ ὧν [p] ἐναντίοι εἰσὶ συλλογισμοί (ἀπορίαν γὰρ ἔχει πότερον οὕτως ἔχει ἢ οὐχ οὕτως διὰ τὸ περὶ [q] ἀμφοτέρων εἶναι λόγους πιθανούς) καὶ περὶ ὧν λόγον μὴ ἔχομεν ὄντων μεγάλων, χαλεπὸν οἰόμενοι εἶναι τὸ διὰ τί ἀποδοῦναι, οἷον πότερον ὁ κόσμος ἀΐδιος ἢ οὔ· καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα ζητήσειεν ἄν τις.*

4 *Τὰ μὲν οὖν προβλήματα καὶ αἱ προτάσεις, καθάπερ εἴρηται, διωρίσθω· θέσις δέ ἐστιν ὑπόληψις παράδοξος τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν, οἷον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν, καθάπερ ἔφη Ἀντισθένης, ἢ ὅτι πάντα κινεῖται καθ' Ἡράκλειτον, ἢ ὅτι ἓν τὸ [r] ὄν, [s] καθάπερ Μέλισσός φησιν· τὸ γὰρ τοῦ τυχόντος [t] ἐναντία ταῖς δόξαις ἀποφηναμένου φρον-*
5 *τίζειν [v] εὔηθες. Ἢ περὶ ὧν λόγον ἔχομεν ἐναντίον ταῖς δόξαις, οἷον ὅτι οὐ πᾶν τὸ ὂν ἤτοι γενόμενόν ἐστιν ἢ ἀΐδιον, καθάπερ οἱ σοφισταί φασιν· [w] μουσικὸν γὰρ ὄντα γραμμα-*

[f] *ὁ* om. A.B. [g] *γεωμετρικὸς* A.B. [h] *μηδετέρως* C. [i] *πολλοὶ—οἱ* om.C. [k] *αὐτοῖς* C. [l] *εἰδέναι μόνον πρὸς* A.B. [m] *καθ' αὑτὰ* om. A. [n] *οὐδέτερα* A.B. [o] *ἑτέρου δ' ἕνεκεν* C. [p] *εἰσὶν ἐναντίοι* C. [q] *ἀμφότερα* A.B. [r] *ὂν*] *πᾶν* pr. C. [s] *ὥσπερ* C. [t] *ἐναντία ταῖς δόξαις* om. C. [v] *εὔηθές ἐστιν. ἢ* A. [w] *μουσικὸν γὰρ*] *τὸν μουσικὸν* C.

τικὸν εἶναι οὔτε γενόμενον οὔτε ἀΐδιον ὄντα. Τοῦτο γάρ, εἰ
καί τινι μὴ [x] δοκεῖ, δόξειεν ἂν διὰ [y] τὸ λόγον ἔχειν.

Ἔστι μὲν οὖν καὶ ἡ θέσις πρόβλημα· οὐ πᾶν δὲ πρόβλη- 6
μα θέσις, ἐπειδὴ ἔνια τῶν προβλημάτων τοιαῦτ' ἐστὶ περὶ
ὧν οὐδετέρως δοξάζομεν. Ὅτι δέ [z] ἐστι καὶ ἡ θέσις πρό-
βλημα, δῆλον· ἀνάγκη γὰρ ἐκ τῶν εἰρημένων ἢ τοὺς πολ-
λοὺς τοῖς σοφοῖς περὶ τὴν θέσιν ἀμφισβητεῖν ἢ ὁποτερου-
σοῦν ἑαυτοῖς, ἐπειδὴ ὑπόληψίς τις παράδοξος ἡ θέσις ἐστίν.
Σχεδὸν δὲ νῦν πάντα τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα θέσεις κα-
λοῦνται. Διαφερέτω δὲ μηδὲν ὁπωσοῦν λεγόμενον· οὐ γὰρ 7
ὀνοματοποιῆσαι βουλόμενοι διείλομεν οὕτως αὐτά, ἀλλ' ἵνα
μὴ λανθάνωσιν ἡμᾶς τίνες αὐτῶν τυγχάνουσιν [a] οὖσαι δια-
φοραί.

Οὐ δεῖ δὲ πᾶν πρόβλημα οὐδὲ πᾶσαν θέσιν ἐπισκοπεῖν, 8
ἀλλ' ἣν ἀπορήσειεν ἄν τις τῶν λόγου δεομένων καὶ μὴ κολά-
σεως ἢ αἰσθήσεως· οἱ μὲν γὰρ ἀποροῦντες πότερον δεῖ τοὺς
θεοὺς τιμᾶν καὶ τοὺς [b] γονέας ἀγαπᾶν ἢ οὒ κολάσεως δέονται,
οἱ δὲ πότερον ἡ χιὼν λευκὴ ἢ οὒ αἰσθήσεως. Οὐδὲ δὴ ὧν σύν-
εγγυς ἡ ἀπόδειξις, [c] οὐδ' ὧν λίαν πόρρω· τὰ μὲν γὰρ οὐκ
ἔχει ἀπορίαν, τὰ δὲ [d] πλείω ἢ κατὰ γυμναστικήν.

Διωρισμένων δὲ τούτων χρὴ διελέσθαι πόσα τῶν λόγων 12
εἴδη τῶν διαλεκτικῶν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐπαγωγή, τὸ δὲ
συλλογισμός. Καὶ συλλογισμὸς μὲν [e] τί ἐστιν, εἴρηται
πρότερον, ἐπαγωγὴ δὲ [f] ἡ ἀπὸ τῶν [g] καθ' ἕκαστον ἐπὶ [h] τὰ
καθόλου ἔφοδος, οἷον [i] εἰ ἔστι κυβερνήτης ὁ ἐπιστάμενος κρά-
τιστος καὶ ἡνίοχος, καὶ ὅλως [k] ἐστὶν ὁ ἐπιστάμενος περὶ ἕκα-
στον ἄριστος. Ἔστι δ' ἡ μὲν ἐπαγωγὴ πιθανώτερον καὶ
σαφέστερον καὶ κατὰ τὴν αἴσθησιν γνωριμώτερον καὶ τοῖς
πολλοῖς κοινόν, ὁ δὲ συλλογισμὸς βιαστικώτερον καὶ πρὸς
τοὺς ἀντιλογικοὺς [l] ἐνεργέστερον.

[x] δοκῆι A.B.C. [y] τὸν A. [z] ἐστι τι πρόβλημα καὶ ἡ θέσις C. [a] οὖσαι] αἱ C. [b] γονεῖς A.B. [c] οὐθ' C. [d] πλεῖον B. [e] τίς C. [f] ἡ ἀπὸ] διὰ C. [g] καθέκαστα C. [h] τὸ C. [i] εἰ om. A. [k] ἔσται περὶ ἕκαστον ὁ ἐπιστάμενος C. [l] ἐναργέστερον C.

13 Τὰ μὲν οὖν γένη περὶ ὧν τε οἱ λόγοι καὶ ἐξ ὧν, καθάπερ ἔμπροσθεν εἴρηται, διωρίσθω· τὰ δ' ὄργανα, δι' ὧν [m] εὐπορήσομεν τῶν συλλογισμῶν [n] καὶ τῶν ἐπαγωγῶν, ἐστὶ τέτταρα, ἓν μὲν τὸ προτάσεις λαβεῖν, δεύτερον [o] δὲ ποσαχῶς [p] ἕκαστον λέγεται δύνασθαι διελεῖν, τρίτον [q] τὰς διαφορὰς
2 εὑρεῖν, τέταρτον δὲ ἡ τοῦ ὁμοίου σκέψις. Ἔστι δὲ τρόπον τινὰ καὶ τὰ τρία τούτων προτάσεις· ἔστι γὰρ καθ' ἕκαστον αὐτῶν [r] ποιῆσαι πρότασιν, οἷον ὅτι αἱρετόν ἐστι τὸ καλὸν ἢ τὸ ἡδὺ ἢ τὸ συμφέρον, καὶ ὅτι διαφέρει αἴσθησις ἐπιστήμης τῷ τὴν μὲν [s] ἀποβαλόντι δυνατὸν εἶναι [t] πάλιν λαβεῖν, τὴν δ' ἀδύνατον, καὶ ὅτι ὁμοίως ἔχει τὸ ὑγιεινὸν πρὸς ὑγίειαν καὶ τὸ εὐεκτικὸν πρὸς εὐεξίαν. Ἔστι δ' ἡ μὲν πρώτη πρότασις ἀπὸ τοῦ πολλαχῶς λεγομένου, ἡ δὲ δευτέρα ἀπὸ τῶν διαφορῶν, ἡ δὲ τρίτη ἀπὸ τῶν ὁμοίων.

14 Τὰς μὲν οὖν προτάσεις ἐκλεκτέον ὁσαχῶς διωρίσθη περὶ προτάσεως, ἢ τὰς πάντων δόξας προχειριζόμενον ἢ τὰς τῶν πλείστων ἢ τὰς τῶν σοφῶν, καὶ τούτων ἢ πάντων ἢ τῶν πλείστων ἢ τῶν γνωριμωτάτων, [v] ἢ τὰς ἐναντίας ταῖς φαινομέναις, καὶ ὅσαι δόξαι κατὰ τέχνας εἰσίν. Δεῖ δὲ προτείνειν καὶ τὰς ἐναντίας ταῖς φαινομέναις ἐνδόξοις κατ' ἀντίφα-
2 σιν, καθάπερ εἴρηται πρότερον. Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ποιεῖν αὐτὰς ἐν τῷ ἐκλέγειν μὴ μόνον τὰς οὔσας ἐνδόξους, ἀλλὰ καὶ τὰς ὁμοίας ταύταις, οἷον ὅτι τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ αἴσθησις (καὶ γὰρ [w] ἡ ἐπιστήμη) καὶ ὅτι ὁρῶμεν εἰσδεχόμενοί [x] τι, οὐκ ἐκπέμποντες· καὶ γὰρ [y] καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων οὕτως· ἀκούομέν τε γὰρ εἰσδεχόμενοί [x] τι, οὐκ ἐκπέμποντες, καὶ [z] γευόμεθα ὡσαύτως. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
3 Ἔτι ὅσα ἐπὶ πάντων ἢ τῶν πλείστων φαίνεται, ληπτέον ὡς ἀρχὴν καὶ δοκοῦσαν θέσιν· τιθέασι γὰρ οἱ μὴ συνορῶντες

[m] εὐπορήσωμεν C. [n] καὶ τῶν ἐπαγωγῶν om. A.B. [o] δὲ] δὲ τὸ C. [p] λέγεται ἕκαστον C. [q] τὰς] τὸ τὰς C. [r] πρότασιν ποιῆσαι C. [s] ἀποβαλόντα C. [t] πάλιν om. C. [v] ἢ καὶ τὰς C. [w] ἡ om. pr. C. [x] τι] τι καὶ C. [y] καὶ post γὰρ om. C. [z] γευόμεθα καὶ ὀσμώμεθα ὡσαύτως C.

ἐπί τινος οὐχ' [a] οὕτως. Ἐκλέγειν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων λόγων, τὰς δὲ διαγραφὰς ποιεῖσθαι περὶ ἑκάστου γένους [b] ὑποτιθέντας χωρίς, οἷον περὶ ἀγαθοῦ ἢ [c] περὶ ζῴου καὶ περὶ [d] ἀγαθοῦ παντός, ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ τί ἐστιν. Παρασημαίνεσθαι δὲ καὶ τὰς ἑκάστων δόξας, οἷον ὅτι Ἐμπεδοκλῆς [e] τέτταρα ἔφησε τῶν σωμάτων στοιχεῖα εἶναι· θείη γὰρ ἄν τις τὸ ὑπό τινος [f] εἰρημένον ἐνδόξου.

Ἔστι δ' ὡς τύπῳ περιλαβεῖν τῶν προτάσεων καὶ τῶν 4
προβλημάτων μέρη τρία. Αἱ μὲν γὰρ ἠθικαὶ προτάσεις εἰσίν, αἱ δὲ φυσικαί, αἱ δὲ λογικαί. Ἠθικαὶ μὲν οὖν αἱ τοιαῦται, οἷον πότερον δεῖ τοῖς γονεῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς νόμοις [g] πειθαρχεῖν, ἐὰν διαφωνῶσιν· λογικαὶ δὲ [h] οἷον πότερον τῶν ἐναντίων [i] ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ἢ οὔ, φυσικαὶ δὲ [k] οἷον πότερον ὁ κόσμος ἀΐδιος ἢ οὔ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ προβλήματα. [l] Ποῖαι δ' ἕκασται τῶν [m] προειρημένων, ὁρισμῷ μὲν οὐκ εὐπετὲς ἀποδοῦναι περὶ αὐτῶν, τῇ δὲ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς συνηθείᾳ πειρατέον [n] γνωρίζειν ἑκάστην αὐτῶν, κατὰ τὰ προειρημένα παραδείγματα ἐπισκοποῦντα.

Πρὸς μὲν οὖν φιλοσοφίαν κατ' ἀλήθειαν περὶ αὐτῶν 5
πραγματευτέον, διαλεκτικῶς δὲ [o] πρὸς δόξαν. Ληπτέον δ' ὅτι μάλιστα καθόλου πάσας τὰς προτάσεις, καὶ τὴν μίαν πολλὰς ποιητέον, οἷον ὅτι τῶν ἀντικειμένων ἡ [p] αὐτὴ ἐπιστήμη, εἶθ' ὅτι τῶν ἐναντίων καὶ ὅτι τῶν πρός τι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ταύτας πάλιν διαιρετέον, ἕως ἂν ἐνδέχηται διαιρεῖν, οἷον ὅτι ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος, [q] καὶ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

[r] Περὶ μὲν οὖν προτάσεως ἱκανὰ τὰ [s] προειρημένα· τὸ δὲ 15
ποσαχῶς, πραγματευτέον μὴ μόνον ὅσα λέγεται καθ' ἕτερον

[a] οὕτως] οὕτως ἔχειν C. [b] ὑποτιθέντα C. [c] alterum περὶ om. C. [d] παντὸς ἀγαθοῦ C. [e] φησὶ τέτταρα C. [f] ἐνδόξου εἰρημένον C. [g] πείθεσθαι C. [h] οἷον om. C. [i] ἡ αὐτὴ] μία C. [k] οἷον om. A.B. [l] ὁποῖαι C. [m] εἰρημένων C. [n] ἑκάστην γνωρίξειν C. [o] πρὸς om. A. [p] αὐτὴ καὶ μία ἐπιστήμη C. [q] καὶ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ om. C. [r] ὑπὲρ C. [s] εἰρημένα C.

τρόπον, ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους αὐτῶν πειρατέον ἀποδιδόναι, οἷον μὴ μόνον ὅτι ἀγαθὸν καθ' [t] ἕτερον μὲν τρόπον λέγεται δικαιοσύνη καὶ ἀνδρία, εὐεκτικὸν δὲ καὶ ὑγιεινὸν καθ' [v] ἕτερον, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ μὲν τῷ [w] αὐτὰ ποιά τινα εἶναι, τὰ δὲ τῷ ποιητικά τινος καὶ οὐ τῷ ποιὰ αὐτά τινα εἶναι. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

2 Πότερον δὲ [x] πολλαχῶς ἢ μοναχῶς τῷ εἴδει λέγεται, διὰ τῶνδε θεωρητέον. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τοῦ ἐναντίου σκοπεῖν εἰ πολλαχῶς λέγεται, ἐάν τε τῷ εἴδει ἐάν τε τῷ ὀνόματι διαφωνῇ. Ἔνια γὰρ εὐθὺς καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἕτερά ἐστιν, οἷον τῷ ὀξεῖ ἐν φωνῇ μὲν ἐναντίον τὸ βαρύ, ἐν ὄγκῳ δὲ τὸ ἀμβλύ.
3 Δῆλον οὖν ὅτι τὸ ἐναντίον τῷ ὀξεῖ πολλαχῶς λέγεται. Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὸ ὀξύ· καθ' ἑκάτερον γὰρ ἐκείνων ἕτερον ἔσται τὸ ἐναντίον. Οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ ὀξὺ [y] ἔσται τῷ ἀμβλεῖ καὶ τῷ βαρεῖ ἐναντίον, ἑκατέρῳ δὲ τὸ [z] ὀξὺ ἐναντίον. Πάλιν τῷ βαρεῖ ἐν φωνῇ μὲν τὸ ὀξὺ ἐναντίον, ἐν ὄγκῳ δὲ τὸ κοῦφον, ὥστε πολλαχῶς τὸ βαρὺ λέγεται, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐναντίον. Ὁμοίως δὲ καὶ τῷ καλῷ τῷ μὲν ἐπί τοῦ ζῴου τὸ αἰσχρόν, τῷ δ' ἐπὶ τῆς οἰκίας τὸ μοχθηρόν, ὥστε ὁμώνυμον τὸ καλόν.

4 Ἐπ' ἐνίων δὲ τοῖς μὲν ὀνόμασιν οὐδαμῶς διαφωνεῖ, τῷ δ' εἴδει κατάδηλος ἐν αὐτοῖς εὐθέως ἡ διαφορά [a] ἐστιν, οἷον ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος. Φωνὴ γὰρ λευκὴ καὶ μέλαινα λέγεται, ὁμοίως δὲ καὶ χρῶμα. Τοῖς μὲν οὖν ὀνόμασιν οὐδὲν διαφωνεῖ, τῷ δ' εἴδει κατάδηλος ἐν αὐτοῖς εὐθέως ἡ διαφορά· οὐ γὰρ ὁμοίως τό τε χρῶμα λευκὸν λέγεται καὶ ἡ φωνή.
5 Δῆλον δὲ τοῦτο καὶ διὰ τῆς αἰσθήσεως· τῶν γὰρ αὐτῶν τῷ εἴδει ἡ αὐτὴ αἴσθησις, τὸ δὲ λευκὸν τὸ ἐπὶ τῆς φωνῆς [b] καὶ τοῦ χρώματος οὐ τῇ αὐτῇ αἰσθήσει κρίνομεν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὄψει, τὸ δ' ἀκοῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν

[t] ἕτερον λέγεται τρόπον δικαιοσύνη μὲν καὶ C. [v] ἕτερον τρόπον ἀλλ' C. [w] αὐτὰ ποιά C. [x] μοναχῶς ἢ πολλαχῶς C. [y] ἔσται post βαρεῖ C. [z] ὀξὺ ἔσται ἐναντίον C. [a] ἐστιν om. C. [b] καὶ ἐπὶ τοῦ C.

χυμοῖς καὶ ἐν ὄγκοις· ἀλλὰ τὸ [c] μὲν ἁφῇ, τὸ δὲ γεύσει. Οὐδὲ γὰρ ταῦτα διαφωνεῖ τοῖς ὀνόμασιν, οὔτ' ἐπ' αὐτῶν οὔτ' ἐπὶ τῶν ἐναντίων· ἀμβλὺ γὰρ καὶ τὸ ἐναντίον ἑκατέρῳ.

"Ἔτι εἰ τῷ μέν ἐστί τι ἐναντίον τῷ δ' ἁπλῶς μηδέν, οἷον 6
τῇ μὲν ἀπὸ τοῦ πίνειν ἡδονῇ ἡ ἀπὸ τοῦ διψῆν λύπη ἐναντίον, τῇ δ' ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν ὅτι ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ ἀσύμμετρος οὐδέν, ὥστε πλεοναχῶς ἡ ἡδονὴ λέγεται. Καὶ τῷ μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν φιλεῖν τὸ μισεῖν ἐναντίον, τῷ δὲ κατὰ τὴν σωματικὴν ἐνέργειαν οὐδέν· δῆλον οὖν ὅτι τὸ φιλεῖν ὁμώνυμον. [d] "Ἔτι ἐπὶ [e] τῶν ἀνὰ μέσον, εἰ τῶν μέν ἐστί τι 7
ἀνὰ μέσον, τῶν δὲ μηδέν, ἢ εἰ ἀμφοῖν μέν ἐστι, μὴ ταὐτὸν δέ, οἷον λευκοῦ καὶ μέλανος ἐν [f] χρώμασι μὲν τὸ φαιόν, ἐν φωνῇ δ' [g] οὐδέν, ἢ [h] εἰ ἄρα, τὸ σομφόν, καθάπερ [i] τινές φασι σομφὴν φωνὴν ἀνὰ μέσον εἶναι, ὥσθ' ὁμώνυμον τὸ λευκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μέλαν. "Ἔτι εἰ τῶν μὲν πλείω τὰ ἀνὰ μέσον, τῶν δὲ ἕν, καθάπερ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος· ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν χρωμάτων πολλὰ τὰ ἀνὰ μέσον, ἐπὶ δὲ τῆς φωνῆς ἓν τὸ σομφόν.

Πάλιν ἐπὶ τοῦ κατ' ἀντίφασιν ἀντικειμένου σκοπεῖν εἰ 8
πλεοναχῶς λέγεται. Εἰ γὰρ τοῦτο πλεοναχῶς λέγεται, καὶ τὸ τούτῳ ἀντικείμενον πλεοναχῶς ῥηθήσεται, οἷον τὸ μὴ βλέπειν πλεοναχῶς λέγεται, ἓν μὲν τὸ μὴ ἔχειν ὄψιν, [k] ἓν δὲ τὸ μὴ ἐνεργεῖν τῇ ὄψει. Εἰ δὲ τοῦτο [l] πλεοναχῶς, ἀναγκαῖον καὶ τὸ βλέπειν πλεοναχῶς λέγεσθαι· ἑκατέρῳ γὰρ τῷ μὴ βλέπειν ἀντικείσεταί [m] τι, οἷον τῷ μὲν μὴ ἔχειν ὄψιν τὸ ἔχειν, τῷ δὲ μὴ ἐνεργεῖν τῇ ὄψει τὸ ἐνεργεῖν.

"Ἔτι ἐπὶ τῶν κατὰ στέρησιν καὶ ἕξιν λεγομένων ἐπισκο- 9
πεῖν· εἰ γὰρ θάτερον πλεοναχῶς λέγεται, καὶ τὸ λοιπόν, οἷον εἰ τὸ αἰσθάνεσθαι πλεοναχῶς λέγεται κατά τε τὴν ψυχὴν [n] καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὸ ἀναίσθητον εἶναι πλεοναχῶς ῥηθή-

[c] μὲν ἐν ἁφῆ τὸ δὲ ἐν γεύσει C. [d] ἔτι καὶ ἐπὶ C. [e] τῶν—τῶν] τῶι—τωῖ A.B. [f] χρώματι C. [g] οὐθὲν C. [h] εἰ om. A. [i] φασί τινες C. [k] ἓν δὲ] ἕτερον δὲ C. [l] πλεοναχῶς λέγεται ἀναγκαῖον C. [m] τι om. B. [n] καὶ κάτὰ τὸ σ. C.

σεται κατά [o] τε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα. Ὅτι δὲ κατὰ στέρησιν καὶ ἕξιν [p] ἀντίκειται τὰ νῦν λεγόμενα, δῆλον, ἐπειδὴ πέφυκεν ἑκατέραν τῶν αἰσθήσεων ἔχειν [q] τὰ ζῷα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ κατὰ τὸ σῶμα.

10 Ἔτι [r] δ' ἐπὶ τῶν πτώσεων ἐπισκεπτέον. Εἰ γὰρ τὸ δικαίως πλεοναχῶς λέγεται, καὶ τὸ δίκαιον πλεοναχῶς ῥηθήσεται· καθ' ἑκάτερον γὰρ τῶν [s] δικαίως ἐστὶ δίκαιον, οἷον [t] εἰ τὸ δικαίως λέγεται τό τε κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρῖναι καὶ τὸ ὡς δεῖ, [v] ὁμοίως καὶ τὸ δίκαιον. Ὡσαύτως δὲ [w] καὶ εἰ τὸ ὑγιεινὸν πλεοναχῶς, καὶ τὸ ὑγιεινῶς πλεοναχῶς [x] ῥηθήσεται, οἷον εἰ [y] ὑγιεινὸν τὸ μὲν ὑγιείας ποιητικὸν τὸ δὲ φυλακτικὸν τὸ δὲ σημαντικόν, καὶ τὸ ὑγιεινῶς ἢ ποιητικῶς ἢ φυ-
11 λακτικῶς ἢ σημαντικῶς ῥηθήσεται. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὅταν [z] αὐτὸ πλεοναχῶς λέγηται, καὶ ἡ πτῶσις ἡ [a] ἀπ' αὐτοῦ πλεοναχῶς ῥηθήσεται, καὶ εἰ ἡ πτῶσις, καὶ αὐτό.

12 Σκοπεῖν [b] δὲ καὶ τὰ γένη τῶν [c] κατὰ τοὔνομα κατηγοριῶν, εἰ ταὐτά [d] ἐστιν ἐπὶ πάντων. Εἰ γὰρ μὴ ταὐτά, δῆλον ὅτι ὁμώνυμον τὸ λεγόμενον, οἷον τὸ ἀγαθὸν ἐν ἐδέσματι μὲν τὸ ποιητικὸν ἡδονῆς, ἐν ἰατρικῇ δὲ τὸ ποιητικὸν ὑγιείας, ἐπὶ δὲ ψυχῆς τὸ ποιὰν εἶναι, οἷον σώφρονα ἢ ἀνδρείαν ἢ δικαίαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου. Ἐνιαχοῦ δὲ τὸ ποτέ, οἷον τὸ ἐν τῷ καιρῷ ἀγαθόν· ἀγαθὸν γὰρ λέγεται τὸ ἐν τῷ καιρῷ.
13 Πολλάκις δὲ τὸ ποσόν, [e] οἷον ἐπὶ τοῦ μετρίου· λέγεται γὰρ καὶ τὸ μέτριον ἀγαθόν. Ὥστε ὁμώνυμον τὸ ἀγαθόν. Ὡσαύτως δὲ [f] καὶ τὸ λευκὸν ἐπὶ σώματος μὲν χρῶμα, ἐπὶ δὲ φωνῆς τὸ εὐήκοον. Παραπλησίως δὲ καὶ τὸ ὀξύ· οὐ γὰρ ὡσαύτως ἐπὶ πάντων τὸ αὐτὸ [g] λέγεται· φωνὴ μὲν γὰρ ὀξεῖα ἡ ταχεῖα, καθάπερ φασὶν οἱ κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς ἁρμονικοί, γωνία δ' ὀξεῖα ἡ ἐλάσσων ὀρθῆς, μάχαιρα δὲ ἡ ὀξυγώνιος.

[o] τε om. A. [p] ἀντίκεινται A.B. [q] τὸ ζῷον κατά τε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ C. [r] δ' om. C. [s] δικαίως] δικαίων A.B. [t] εἰ τὸ om. C. [v] ὁμοίως δὲ καὶ C. [w] εἰ καὶ C. [x] ῥηθήσεται om. C. [y] ὑγιεινὸν λέγεται τὸ C. [z] αὐτὸ om. A. [a] ἀπὸ τούτου C. [b] δὲ δεῖ καὶ C. [c] κατούνομα A. [d] ἐπὶ πάντων ἐστίν C. [e] οἷον τὸ ἐπὶ C. [f] τὸ post καὶ om. C. [g] λέγεται οἷον φωνὴ μὲν ὀξεῖα C.

Σκοπεῖν δὲ καὶ τὰ γένη τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα, εἰ ἕτερα 14
καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα, οἷον [h] ὄνος τό τε ζῷον καὶ τὸ σκεῦος. Ἕτερος γὰρ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος αὐτῶν· τὸ μὲν γὰρ [i] ζῷον ποιόν τι ῥηθήσεται, τὸ δὲ σκεῦος ποιόν τι. Ἐὰν δὲ ὑπ' ἄλληλα τὰ γένη ᾖ, οὐκ ἀναγκαῖον ἑτέρους τοὺς λόγους εἶναι. Οἷον τοῦ κόρακος τὸ ζῷον καὶ τὸ ὄρνεον γένος ἐστίν.
Ὅταν οὖν λέγωμεν τὸν κόρακα ὄρνεον εἶναι, [k] καὶ ζῷον ποιόν 15
τί φαμεν αὐτὸν εἶναι, ὥστ' ἀμφότερα τὰ γένη περὶ αὐτοῦ κατηγορεῖται. Ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν ζῷον πτηνὸν δίπουν τὸν κόρακα [l] λέγωμεν, ὄρνεόν φαμεν αὐτὸν εἶναι· καὶ οὕτως οὖν ἀμφότερα τὰ γένη κατηγορεῖται κατὰ τοῦ κόρακος, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὑπ' ἄλληλα γενῶν οὐ συμβαίνει τοῦτο· οὔτε γὰρ ὅταν σκεῦος λέγωμεν, ζῷον λέγομεν, οὔθ' ὅταν ζῷον, σκεῦος.

Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον [m] εἰ τοῦ προκειμένου [n] ἕτερα τὰ 16
γένη καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου· εἰ γὰρ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς λέγεται, δῆλον ὅτι καὶ τὸ προκείμενον.

Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τὸν ὁρισμὸν ἐπιβλέπειν τὸν ἐκ 17
τοῦ συντιθεμένου γινόμενον, οἷον λευκοῦ σώματος καὶ λευκῆς φωνῆς· ἀφαιρουμένου γὰρ τοῦ ἰδίου τὸν αὐτὸν λόγον δεῖ λείπεσθαι. Τοῦτο δ' οὐ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων, οἷον ἐπὶ τῶν νῦν εἰρημένων. Τὸ μὲν γὰρ ἔσται σῶμα τοιόνδε χρῶμα ἔχον, τὸ δὲ φωνὴ εὐήκοος· ἀφαιρεθέντος οὖν τοῦ σώματος καὶ τῆς φωνῆς οὐ ταὐτὸν ἐν ἑκατέρῳ τὸ λειπόμενον. Ἔδει δέ [o] γε, εἴπερ συνώνυμον ἦν τὸ λευκὸν τὸ ἐφ' ἑκατέρου λεγόμενον.

Πολλάκις δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις λανθάνει παρακο- 18
λουθοῦν τὸ ὁμώνυμον· διὸ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σκεπτέον. Οἷον [p] ἄν τις τὸ σημαντικὸν [q] καὶ ποιητικὸν ὑγιείας τὸ συμ-

[h] ὄνος τὸ μὲν γὰρ σκεῦος τὸ δὲ ζῷον C. [i] ζ. ὁποῖον C. [k] καὶ om. C. [l] λέγωμεν εἶναι ὄρνεον C. [m] εἰ] ἐπὶ C. [n] ἕτερα] εἰ ἕτερα rc. C. [o] γε om. C. [p] ἐάν C. [q] καὶ τὸ ποιητικὸν C.

μέτρως ἔχον πρὸς ὑγίειαν [r] φῇ εἶναι, οὐκ ἀποστατέον ἀλλ' ἐπισκεπτέον τί τὸ συμμέτρως καθ' ἑκάτερον εἴρηκεν, οἷον εἰ τὸ [s] μὲν τὸ [t] τοιοῦτον εἶναι ὥστε ποιεῖν ὑγίειαν, τὸ δὲ [v] τὸ τοιοῦτον οἷον σημαίνειν ποία τις ἡ ἕξις.

19 Ἔτι εἰ μὴ συμβλητὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ὁμοίως, οἷον λευκὴ φωνὴ καὶ λευκὸν ἱμάτιον καὶ ὀξὺς χυμὸς καὶ ὀξεῖα φωνή· ταῦτα γὰρ οὔθ' ὁμοίως λέγεται λευκὰ ἢ ὀξέα, οὔτε μᾶλλον θάτερον. Ὥσθ' ὁμώνυμον τὸ λευκὸν καὶ τὸ ὀξύ. τὸ γὰρ συνώνυμον πᾶν συμβλητόν· ἢ γὰρ ὁμοίως ῥηθήσεται, ἢ μᾶλλον θάτερον.

20 Ἐπεὶ δὲ τῶν [w] ἑτέρων γενῶν καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα ἕτεραι τῷ εἴδει καὶ αἱ διαφοραί, οἷον ζῴου καὶ ἐπιστήμης (ἕτεραι γὰρ [x] τούτων αἱ διαφοραί), σκοπεῖν εἰ τὰ ὑπὸ [y] τὸ αὐτὸ ὄνομα ἑτέρων γενῶν καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα διαφοραί εἰσιν, οἷον τὸ ὀξὺ φωνῆς καὶ ὄγκου· διαφέρει γὰρ φωνὴ φωνῆς τῷ ὀξεῖα εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ὄγκος ὄγκου. Ὥστε ὁμώνυμον τὸ ὀξύ· ἑτέρων γὰρ γενῶν καὶ οὐχ ὑπ' ἄλληλα διαφοραί εἰσιν.

21 Πάλιν εἰ αὐτῶν τῶν ὑπὸ [y] τὸ αὐτὸ ὄνομα ἕτεραι αἱ διαφοραί, οἷον χρώματος τοῦ τε ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσιν· τοῦ μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν σωμάτων διακριτικὸν καὶ συγκριτικὸν ὄψεως, τοῦ δ' ἐπὶ τῶν μελῶν οὐχ αἱ αὐταὶ διαφοραί. Ὥστε ὁμώνυμον τὸ χρῶμα· τῶν γὰρ αὐτῶν αἱ αὐταὶ διαφοραί.

22 Ἔτι ἐπεὶ τὸ εἶδος οὐδενός ἐστι [z] διαφορά [a] σκοπεῖν τῶν ὑπὸ [y] τὸ αὐτὸ ὄνομα εἰ τὸ μὲν εἶδός ἐστι τὸ δὲ διαφορά, οἷον τὸ λευκὸν τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος εἶδος χρώματος, τὸ δ' ἐπὶ τῆς φωνῆς διαφορά· διαφέρει γὰρ φωνὴ φωνῆς τῷ λευκὴ εἶναι.

16 Περὶ μὲν οὖν τοῦ πολλαχῶς διὰ τούτων καὶ τῶν τοιούτων σκεπτέον· τὰς δὲ διαφορὰς ἐν αὐτοῖς τε τοῖς γένεσι

[r] εἶναι φῇ C. [s] μὲν τὸ] μὲν τῷ C. [t] τοσοῦτον A.B. [v] τῷ τοιοῦτον εἶναι οἷον C. [w] ἑτερογενῶν C. [x] τούτων καὶ αἱ C. [y] ταυτὸν C. [z] post διαφορά editi ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς οὐκ ἔστι διαφορά, ἀλλ' εἶδος ἕκαστον αὐτῶν. [a] σκοπεῖν χρὴ τῶν C.

[b] πρὸς ἄλληλα θεωρητέον, οἷον τίνι διαφέρει δικαιοσύνη ἀν-
δρίας καὶ φρόνησις σωφροσύνης ([c] ταῦτα γὰρ ἅπαντα ἐκ
τοῦ αὐτοῦ γένους [d] ἐστίν), καὶ ἐξ ἄλλου πρὸς ἄλλο τῶν
μὴ πολὺ λίαν διεστηκότων, οἷον τίνι αἴσθησις ἐπιστήμης·
ἐπὶ [e] μὲν γὰρ τῶν πολὺ διεστηκότων [f] κατάδηλοι παντελῶς
αἱ διαφοραί.

Τὴν δὲ ὁμοιότητα [g] σκεπτέον ἐπί τε τῶν ἐν ἑτέροις γένε- 17
σιν, ὡς ἕτερον πρὸς ἕτερόν τι, οὕτως ἄλλο πρὸς ἄλλο, οἷον
[h] ὡς ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητόν, οὕτως αἴσθησις πρὸς αἰσθη-
τόν· καὶ ὡς ἕτερον ἐν ἑτέρῳ τινί, οὕτως ἄλλο ἐν ἄλλῳ, οἷον
ὡς ὄψις ἐν ὀφθαλμῷ, νοῦς [i] ἐν ψυχῇ, καὶ ὡς γαλήνη ἐν θα-
λάσσῃ, νηνεμία ἐν ἀέρι. Μάλιστα δ' ἐν τοῖς πολὺ διεστῶσι 2
γυμνάζεσθαι δεῖ· ῥᾷον γὰρ ἐπὶ τῶν λοιπῶν δυνησόμεθα τὰ
ὅμοια συνορᾶν. Σκεπτέον δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὄντα,
εἴ τι ἅπασιν ὑπάρχει ταὐτόν, οἷον ἀνθρώπῳ καὶ ἵππῳ καὶ
κυνί· ᾗ γὰρ ὑπάρχει τι αὐτοῖς ταὐτόν, ταύτῃ ὅμοιά ἐστιν.

Χρήσιμον δὲ τὸ μὲν ποσαχῶς λέγεται ἐπεσκέφθαι πρός 18
[k] τε τὸ σαφές (μᾶλλον γὰρ ἄν τις εἰδείη [l] τί τίθησιν, ἐμφα-
νισθέντος ποσαχῶς λέγεται) καὶ πρὸς τὸ γίνεσθαι κατ' αὐτὸ
τὸ πρᾶγμα καὶ μὴ πρὸς τοὔνομα τοὺς συλλογισμούς. Ἀδή-
λου γὰρ ὄντος ποσαχῶς λέγεται, ἐνδέχεται μὴ ἐπὶ ταὐτὸν
τόν τε ἀποκρινόμενον καὶ τὸν [m] ἐρωτῶντα φέρειν τὴν διά-
νοιαν· ἐμφανισθέντος δὲ ποσαχῶς λέγεται καὶ ἐπὶ τί φέρων
τίθησι, γελοῖος ἂν φαίνοιτο ὁ ἐρωτῶν, εἰ μὴ πρὸς τοῦτο τὸν
λόγον ποιοῖτο. Χρήσιμον δὲ καὶ πρὸς τὸ μὴ παραλογι- 2
σθῆναι καὶ πρὸς τὸ παραλογίσασθαι. Εἰδότες γὰρ ποσα-
χῶς λέγεται οὐ μὴ παραλογισθῶμεν, ἀλλ' εἰδήσομεν [n] ἐὰν
μὴ πρὸς [o] ταὐτὸ τὸν λόγον ποιῆται ὁ ἐρωτῶν· αὐτοί τε
ἐρωτῶντες δυνησόμεθα [p] παραλογίσασθαι, ἐὰν μὴ τυγχάνῃ

[b] πρὸς] τοῖς πρὸς A.B. [c] πάντα γὰρ ταῦτα C. [d] ἐστὶ τῆς ἀρε-
τῆς ἔστι καὶ C. [e] μὲν om. C. [f] καταλληλοι C. [g] ληπτέον C.
[h] ὡς om. A. [i] ἐν τῆι ψυχῆι A. [k] τε om. A.B. [l] τί] ὃ C.
[m] ἐρωτῶντα καὶ τὸν ἀποκρινόμενον C. [n] ἂν C. [o] τοῦτο C. [p] πα-
ραλογίζεσθαι C.

3 εἰδὼς ὁ ἀποκρινόμενος ποσαχῶς λέγεται. Τοῦτο δ' οὐκ ἐπὶ πάντων δυνατόν, ἀλλ' ὅταν ᾖ τῶν πολλαχῶς λεγομένων τὰ μὲν ἀληθῆ τὰ δὲ ψευδῆ. Ἔστι δὲ οὐκ οἰκεῖος ὁ τρόπος οὗτος τῆς διαλεκτικῆς· διὸ παντελῶς εὐλαβητέον τοῖς διαλεκτικοῖς τὸ τοιοῦτον, τὸ πρὸς τοὔνομα διαλέγεσθαι, ἐὰν μή τις ἄλλως ἐξαδυνατῇ περὶ τοῦ προκειμένου διαλέγεσθαι.

4 Τὸ δὲ τὰς διαφορὰς εὑρεῖν χρήσιμον πρός τε τοὺς συλλογισμοὺς τοὺς περὶ ταὐτοῦ καὶ ἑτέρου καὶ πρὸς τὸ γνωρίζειν τί [q] ἕκαστόν ἐστιν. Ὅτι μὲν οὖν πρὸς τοὺς συλλογισμοὺς τοὺς περὶ ταὐτοῦ καὶ ἑτέρου χρήσιμον, δῆλον· εὑρόντες [r] γὰρ διαφορὰν τῶν προκειμένων ὁποιανοῦν δεδειχότες ἐσόμεθα ὅτι οὐ ταὐτόν· πρὸς δὲ τὸ γνωρίζειν τί ἐστι, διότι τὸν ἴδιον τῆς οὐσίας ἑκάστου λόγον ταῖς περὶ ἕκαστον οἰκείαις διαφοραῖς χωρίζειν εἰώθαμεν.

5 Ἡ δὲ τοῦ ὁμοίου θεωρία χρήσιμος πρός τε τοὺς ἐπακτικοὺς λόγους καὶ πρὸς τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμοὺς καὶ πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὁρισμῶν. Πρὸς μὲν οὖν τοὺς ἐπακτικοὺς λόγους, διότι τῇ καθ' ἕκαστα ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐπαγωγῇ τὸ καθόλου ἀξιοῦμεν ἐπάγειν· οὐ γὰρ ῥᾴδιόν ἐστιν ἐπάγειν μὴ εἰδότας τὰ ὅμοια. Πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμούς, διότι ἔνδοξόν ἐστιν, ὥς ποτε ἐφ' ἑνὸς τῶν
6 ὁμοίων ἔχει, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Ὥστε πρὸς ὅ τι ἂν αὐτῶν εὐπορῶμεν διαλέγεσθαι, προδιομολογησόμεθα, ὥς ποτε ἐπὶ τούτων ἔχει, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχειν. Δείξαντες [s] δὲ ἐκεῖνο καὶ τὸ προκείμενον ἐξ ὑποθέσεως δεδειχότες ἐσόμεθα· ὑποθέμενοι γάρ, ὥς ποτε ἐπὶ τούτων [t] ἔχει, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχειν, τὴν ἀπόδειξιν [v] πεποιή-
7 μεθα. Πρὸς δὲ τὴν τῶν ὁρισμῶν ἀπόδοσιν, διότι δυνάμενοι συνορᾶν τί ἐν ἑκάστῳ ταὐτόν, οὐκ ἀπορήσομεν εἰς τί δεῖ γένος ὁριζομένους [w] τὸ προκείμενον τιθέναι· τῶν γὰρ κοινῶν τὸ μάλιστα ἐν τῷ τί ἐστι [x] κατηγορούμενον γένος ἂν εἴη.

[q] ἐστιν ἕκαστον C. [r] γὰρ τὴν διαφορὰν C. [s] δὲ] γὰρ C. [t] ἔχει om. C. [v] πεποιημένοι ἐσόμεθα C. [w] τιθέναι τὸ προκείμενον C. [x] κατηγ. τὸ γένος C.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς πολὺ διεστῶσι χρήσιμος πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς ἡ τοῦ ὁμοίου θεωρία, οἷον ὅτι ταὐτὸν γαλήνη μὲν ἐν θαλάσσῃ, νηνεμία δ' ἐν ἀέρι (ἑκάτερον γὰρ ἡσυχία), καὶ [y] ὅτι στιγμὴ ἐν γραμμῇ καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ. ἑκάτερον γὰρ ἀρχή. Ὥστε τὸ κοινὸν ἐπὶ πάντων γένος ἀποδιδόντες [z] δό- 8
ξομεν οὐκ ἀλλοτρίως ὁρίζεσθαι. Σχεδὸν δὲ καὶ [a] οἱ ὁριζόμενοι οὕτως εἰώθασιν ἀποδιδόναι· τήν τε γὰρ μονάδα ἀρχὴν ἀριθμοῦ φασὶν εἶναι καὶ τὴν στιγμὴν ἀρχὴν γραμμῆς. Δῆλον οὖν ὅτι εἰς τὸ κοινὸν ἀμφοτέρων γένος τιθέασιν.

Τὰ μὲν οὖν ὄργανα δι' ὧν οἱ συλλογισμοὶ ταῦτ' ἐστίν· οἱ δὲ τόποι πρὸς οὓς χρήσιμα τὰ [b] λεχθέντα οἵδε εἰσίν.

[c] Β.

Ἔστι δὲ τῶν προβλημάτων τὰ μὲν καθόλου τὰ δ' ἐπὶ I
μέρους. Καθόλου μὲν οὖν οἷον ὅτι πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ ὅτι οὐδεμία ἡδονὴ ἀγαθόν, ἐπὶ μέρους δὲ οἷον ὅτι ἔστι τις ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ [d] ὅτι ἔστι τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν. Ἔστι δὲ πρὸς ἀμφότερα τὰ γένη τῶν προβλημάτων κοινὰ τὰ καθόλο [e] κατασκευαστικὰ καὶ ἀνασκευαστικά· δείξαντες γὰρ ὅτι παντὶ ὑπάρχει, καὶ ὅτι τινὶ ὑπάρχει δεδειχότες ἐσόμεθα. Ὁμοίως δὲ κἂν ὅτι οὐδενὶ [f] ὑπάρχει δείξωμεν, καὶ [g] ὅτι οὐ παντὶ ὑπάρχει δεδειχότες ἐσόμεθα. [h] Πρῶτον οὖν περὶ τῶν 2
καθόλου ἀνασκευαστικῶν ῥητέον διά τε τὸ κοινὰ εἶναι τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰ καθόλου καὶ τὰ ἐπὶ μέρους, καὶ διὰ τὸ μᾶλλον τὰς θέσεις κομίζειν ἐν τῷ ὑπάρχειν ἢ μή, τοὺς δὲ διαλεγομένους ἀνασκευάζειν. Ἔστι δὲ χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν· τὸ γὰρ πῇ καὶ μὴ καθόλου ἐπὶ μόνων ἐνδέχεται τῶν συμβεβηκότων. Ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ ὅρου καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ 3

[y] ὅτι ὡς στιγμὴ ἐν γραμμῇ μονὰς C. [z] οὐκ ἀλλοτρίως δόξομεν C. [a] οἱ om. A. [b] λεγόμενα B. [c] B̄ A, βῆτα B, B^{τ} C. neque aliter libris 3, 4, 5. [d] ὅτι om. B. [e] ἀνασκευαστικὰ καὶ κατασκευαστικὰ C. [f] ὑπάρχῃ B, ὑπάρχειν C. [g] ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχειν C. [h] πρῶτον μὲν οὖν C.

γένους ἀναγκαῖον ἀντιστρέφειν, οἷον εἰ ὑπάρχει τινὶ ζῴῳ [i] πεζῷ δίποδι εἶναι, ἀντιστρέψαντι ἀληθὲς ἔσται λέγειν ὅτι ζῷον πεζὸν δίπουν ἐστίν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γένους· εἰ γὰρ ζῴῳ ὑπάρχει τινὶ εἶναι, ζῷόν ἐστιν. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου· εἰ γὰρ ὑπάρχει [k] τινὶ γραμματικῆς δεκτικῷ
4 εἶναι, γραμματικῆς δεκτικὸν [l] ἔσται. Οὐδὲν γὰρ τούτων ἐνδέχεται κατά τι ὑπάρχειν [m] ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἀλλ' ἁπλῶς [n] ἢ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. Ἐπὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων [o] οὐδὲν κωλύει κατά τι ὑπάρχειν, οἷον λευκότητα ἢ δικαιοσύνην, ὥστε οὐκ ἀπόχρη τὸ δεῖξαι ὅτι ὑπάρχει λευκότης ἢ δικαιοσύνη πρὸς τὸ δεῖξαι ὅτι λευκὸς ἢ δίκαιός ἐστιν· ἔχει γὰρ ἀμφισβήτησιν ὅτι κατά τι λευκὸς ἢ δίκαιός ἐστιν. Ὥστ' οὐκ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων τὸ ἀντιστρέφειν.

5 Διορίσασθαι δὲ δεῖ καὶ τὰς ἁμαρτίας τὰς ἐν τοῖς προβλήμασιν, ὅτι εἰσὶ διτταί, ἢ τῷ ψεύδεσθαι ἢ τῷ παραβαίνειν τὴν κειμένην λέξιν. Οἵ τε γὰρ ψευδόμενοι καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὑπάρχειν τινὶ λέγοντες ἁμαρτάνουσι· καὶ οἱ τοῖς ἀλλοτρίοις ὀνόμασι τὰ πράγματα [p] προσαγορεύοντες, οἷον τὴν πλάτανον ἄνθρωπον, παραβαίνουσι τὴν κειμένην ὀνομασίαν.

2 Εἷς μὲν δὴ τόπος τὸ ἐπιβλέπειν εἰ τὸ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ὑπάρχον ὡς συμβεβηκὸς ἀποδέδωκεν. Ἁμαρτάνεται δὲ [q] μάλιστα τοῦτο περὶ τὰ γένη, οἷον εἴ [r] τις [s] τῷ λευκῷ φαίη συμβεβηκέναι χρώματι εἶναι· οὐ γὰρ συμβέβηκε τῷ λευκῷ χρώματι εἶναι, ἀλλὰ γένος αὐτοῦ τὸ χρῶμά ἐστιν. ἐνδέχεται μὲν οὖν καὶ κατὰ τὴν ὀνομασίαν διορίσαι τὸν τιθέμενον, οἷον ὅτι συμβέβηκε τῇ δικαιοσύνῃ ἀρετῇ εἶναι· πολλάκις δὲ καὶ μὴ διορίσαντι κατάδηλον ὅτι τὸ γένος ὡς συμβεβηκὸς ἀποδέδωκεν, οἷον εἴ τις τὴν λευκότητα κεχρῶσθαι
2 φήσειεν ἢ τὴν βάδισιν κινεῖσθαι. Ἀπ' οὐδενὸς γὰρ γένους

[i] πεζῷ om. C. [k] τινὶ om. C. [l] ἐστιν. οὐθὲν C. [m] ἢ μὴ ὑπάρχειν om. C. [n] ἢ post ἁπλῶς om. B.C. [o] οὐθὲν C. [p] φάσκοντες C. [q] τοῦτο μάλιστα C. [r] τις om. C. [s] τὸ λευκὸν B.

παρωνύμως ἡ κατηγορία κατὰ τοῦ εἴδους λέγεται, ἀλλὰ πάντα συνωνύμως τὰ γένη τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται· καὶ γὰρ τοὔνομα καὶ τὸν λόγον ἐπιδέχεται [t] τῶν γενῶν τὰ εἴδη. Ὁ οὖν κεχρωσμένον [v] εἴπας τὸ λευκὸν οὔτε ὡς γένος ἀποδέδωκεν, ἐπειδὴ παρωνύμως εἴρηκεν, οὔθ' ὡς ἴδιον ἢ ὡς ὁρισμόν· ὁ γὰρ ὁρισμὸς καὶ τὸ ἴδιον οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχει, κέχρωσται δὲ πολλὰ καὶ τῶν ἄλλων, οἷον [w] ξύλον λίθος ἄνθρωπος ἵππος. Δῆλον οὖν ὅτι ὡς συμβεβηκὸς [x] ἀποδίδωσιν.

[y] Ἄλλος τὸ ἐπιβλέπειν οἷς ὑπάρχειν ἢ πᾶσιν ἢ μηδενὶ 3
εἴρηται. Σκοπεῖν δὲ κατ' εἴδη καὶ μὴ ἐν τοῖς ἀπείροις· [z] ὁδῷ γὰρ μᾶλλον καὶ ἐν ἐλάττοσιν ἡ σκέψις. Δεῖ δὲ σκοπεῖν καὶ ἄρχεσθαι ἀπὸ τῶν πρώτων, εἶτ' ἐφεξῆς ἕως τῶν ἀτόμων, οἷον εἰ τῶν ἀντικειμένων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην ἔφησεν εἶναι, σκεπτέον εἰ τῶν πρός τι καὶ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν κατὰ στέρησιν καὶ ἕξιν καὶ τῶν κατ' ἀντίφασιν λεγομένων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη· κἂν ἐπὶ τούτων μήπω φανερὸν ᾖ, πάλιν [a] ταῦτα διαιρετέον μέχρι τῶν ἀτόμων, οἷον εἰ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ἢ τοῦ διπλασίου [b] καὶ [c] ἡμίσεος, ἢ τυφλότητος καὶ ὄψεως, ἢ τοῦ εἶναι [d] καὶ μὴ εἶναι. Ἐὰν γὰρ ἐπί τινος δειχθῇ ὅτι οὐχ 4
ἡ αὐτή, ἀνῃρηκότες ἐσόμεθα τὸ πρόβλημα· ὁμοίως δὲ [e] καὶ ἐὰν μηδενὶ ὑπάρχῃ. Οὗτος δ' ὁ τόπος ἀντιστρέφει πρὸς τὸ [f] ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν. Ἐὰν γὰρ ἐπὶ πάντων φαίνηται διαίρεσιν προενέγκασιν ἢ ἐπὶ πολλῶν, ἀξιωτέον καὶ καθόλου τιθέναι ἢ ἔνστασιν φέρειν ἐπὶ τίνος οὐχ οὕτως· ἐὰν γὰρ μηδέτερον τούτων ποιῇ, ἄτοπος [g] φανεῖται μὴ τιθείς.

[h] Ἄλλος τὸ λόγους ποιεῖν τοῦ τε συμβεβηκότος καὶ ᾧ 5
συμβέβηκεν, ἢ ἀμφοτέρων καθ' ἑκάτερον ἢ τοῦ ἑτέρου, εἶτα σκοπεῖν εἴ τι μὴ ἀληθὲς ἐν τοῖς λόγοις ὡς ἀληθὲς εἴληπται. Οἷον εἰ ἔστι θεὸν ἀδικεῖν, τί τὸ ἀδικεῖν; εἰ γὰρ τὸ βλάπτειν ἑκουσίως, δῆλον ὡς οὐκ ἔστι θεὸν ἀδικεῖσθαι· οὐ γὰρ ἐνδέχε-

[t] τῶν] τὸν τῶν B.C. [v] εἰπὼν C. [w] λίθος ξύλον C. [x] ἀποδέδωκεν C. [y] ἄλλος τόπος τὸ C. [z] ὁδῷ τε γὰρ C. [a] ταυτὰ C. [b] καὶ] καὶ τοῦ C. [c] ἡμίσεως B. [d] καὶ ἢ C. [e] καὶ ἐὰν] κἂν C. [f] ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν C. [g] φαίνεται C. [h] ἄλλος τόπος τὸ C.

ται βλάπτεσθαι τὸν θεόν. Καὶ εἰ φθονερὸς ὁ σπουδαῖος, τίς ὁ φθονερὸς καὶ τίς ὁ φθόνος; εἰ γὰρ ὁ φθόνος ἐστὶ λύπη ἐπὶ φαινομένῃ εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινός, δῆλον ὅτι ὁ σπουδαῖος οὐ φθονερός· φαῦλος γὰρ ἂν εἴη. Καὶ εἰ ὁ νεμεσητικὸς φθονερός, τίς ἑκάτερος αὐτῶν; οὕτω γὰρ καταφανὲς ἔσται πότερον ἀληθὲς ἢ ψεῦδος τὸ ῥηθέν, οἷον εἰ φθονερὸς μὲν ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις, νεμεσητικὸς δ' ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις, δῆλον ὅτι οὐκ
7 ἂν εἴη φθονερὸς ὁ νεμεσητικός. Λαμβάνειν δὲ καὶ ἀντὶ τῶν ἐν τοῖς λόγοις ὀνομάτων λόγους, καὶ μὴ [i] ἀφίστασθαι ἕως ἂν [k] εἰς γνώριμον ἔλθῃ· πολλάκις γὰρ ὅλου μὲν τοῦ λόγου ἀποδοθέντος [l] οὔπω δῆλον τὸ ζητούμενον, ἀντὶ δέ τινος τῶν ἐν τῷ λόγῳ ὀνομάτων λόγου ῥηθέντος κατάδηλον γίνεται.

8 Ἔτι τὸ πρόβλημα πρότασιν ἑαυτῷ ποιούμενον ἐνίστασθαι· ἡ γὰρ ἔνστασις ἔσται ἐπιχείρημα πρὸς τὴν θέσιν. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος σχεδὸν ὁ αὐτὸς τῷ ἐπιβλέπειν οἷς ὑπάρχειν ἢ πᾶσιν ἢ μηδενὶ εἴρηται· διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ.

9 [m] Ἔτι διορίζεσθαι ποῖα δεῖ καλεῖν ὡς οἱ πολλοὶ καὶ ποῖα οὔ. Χρήσιμον γὰρ καὶ πρὸς τὸ κατασκευάζειν καὶ [n] πρὸς τὸ ἀνασκευάζειν, οἷον ὅτι ταῖς μὲν ὀνομασίαις τὰ πράγματα προσαγορευτέον καθάπερ οἱ πολλοί, ποῖα δὲ τῶν πραγμάτων ἐστὶ τοιαῦτα ἢ οὐ τοιαῦτα, οὐκέτι προσεκτέον τοῖς πολλοῖς. Οἷον ὑγιεινὸν μὲν ῥητέον τὸ ποιητικὸν ὑγιείας, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν· πότερον δὲ τὸ προκείμενον ποιητικὸν ὑγιείας ἢ οὔ, οὐκέτι ὡς οἱ πολλοὶ κλητέον ἀλλ' ὡς ὁ ἰατρός.

3 Ἔτι ἐὰν πολλαχῶς λέγηται, κείμενον δὲ ᾖ ὡς ὑπάρχει ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχει, θάτερον δεικνύναι τῶν πλεοναχῶς λεγομένων, ἐὰν μὴ ἄμφω ἐνδέχηται. Χρηστέον δ' ἐπὶ τῶν λανθανόντων· ἐὰν γὰρ μὴ λανθάνῃ πολλαχῶς λεγόμενον, ἐνστήσεται ὅτι οὐ διείλεκται ὅπερ αὐτὸς ἠπόρει, ἀλλὰ θάτερον. Οὗτος δ' ὁ τόπος ἀντιστρέφει καὶ πρὸς τὸ [o] κατασκευάσαι καὶ ἀνα-

[i] προαφίστασθαι C. [k] εἴς τι γνώριμον C. [l] οὔπω] οὐ C. [m] ἔτι δεῖ διορίζεσθαι C. [n] πρὸς τὸ om. C. [o] ἀνασκευάσαι καὶ κατασκευάσαι C. at A. om. καὶ ἀνασκευάσαι.

σκευάσαι. Κατασκευάζειν μὲν γὰρ βουλόμενοι δείξομεν ὅτι 2
θάτερον ὑπάρχει, ἐὰν μὴ ἄμφω δυνώμεθα· ἀνασκευάζοντες δὲ
ὅτι οὐχ ὑπάρχει θάτερον δείξομεν, ἐὰν μὴ ἄμφω δυνώμεθα.
Πλὴν ἀνασκευάζοντι μὲν οὐδὲν δεῖ ἐξ ὁμολογίας διαλέγεσθαι,
οὔτ' εἰ παντὶ οὔτ' εἰ μηδενὶ ὑπάρχειν εἴρηται· ἐὰν γὰρ δείξω-
μεν [p] ὅτι οὐχ ὑπάρχει ὁτῳοῦν, ἀνῃρηκότες ἐσόμεθα τὸ παντὶ
ὑπάρχειν, ὁμοίως δὲ κἂν ἑνὶ δείξωμεν ὑπάρχον, ἀναιρήσομεν
τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν. Κατασκευάζουσι δὲ προδιομολογητέον
ὅτι εἰ ὁτῳοῦν ὑπάρχει παντὶ ὑπάρχει, ἂν πιθανὸν ᾖ τὸ ἀξί-
ωμα. Οὐ γὰρ ἀπόχρη πρὸς τὸ δεῖξαι ὅτι παντὶ ὑπάρχει τὸ 3
ἐφ' ἑνὸς [q] διαλεχθῆναι, οἷον εἰ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνα-
τος, διότι [r] ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος, ὥστε [s] προομολογητέον
ὅτι εἰ [t] ἡτισοῦν ψυχὴ ἀθάνατος, [v] πᾶσα ἀθάνατος. Τοῦτο δ'
οὐκ ἀεὶ ποιητέον, ἀλλ' ὅταν μὴ εὐπορῶμεν κοινὸν ἐπὶ πάντων
ἕνα λόγον εἰπεῖν, καθάπερ ὁ γεωμέτρης ὅτι τὸ τρίγωνον
δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας [w] ἔχει.

Ἐὰν δὲ μὴ λανθάνῃ πολλαχῶς λεγόμενον, διελόμενον 4
ὁσαχῶς λέγεται, καὶ ἀναιρεῖν καὶ κατασκευάζειν. Οἷον εἰ τὸ
δέον ἐστὶ τὸ συμφέρον ἢ τὸ καλόν, πειρατέον ἄμφω κατα-
σκευάζειν ἢ ἀναιρεῖν περὶ τοῦ προκειμένου, οἷον ὅτι καλὸν
καὶ συμφέρον, ἢ [x] ὅτι οὔτε καλὸν οὔτε συμφέρον. Ἐὰν δὲ
μὴ [y] ἐνδέχηται ἀμφότερα, θάτερον δεικτέον, ἐπισημαινόμενον
ὅτι τὸ μὲν τὸ δ' οὔ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος κἂν πλείω ᾖ εἰς ἃ
διαιρεῖται.

Πάλιν ὅσα μὴ καθ' ὁμωνυμίαν [z] λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ 5
κατ' ἄλλον τρόπον, οἷον ἐπιστήμη μία πλειόνων ἢ ὡς τοῦ
τέλους [a] καὶ τοῦ πρὸς τὸ τέλος, [b] οἷον ἰατρικὴ τοῦ ὑγίειαν
ποιῆσαι καὶ τοῦ διαιτῆσαι, ἢ ὡς ἀμφοτέρων τελῶν, καθάπερ
τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ λέγεται ἐπιστήμη (οὐδὲν γὰρ μᾶλλον
[c] τέλος τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου), ἢ ὡς τοῦ καθ' αὑτὸ καὶ τοῦ

[p] ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει ὁπωσοῦν C. [q] διαλεγῆναι C. [r] πᾶσα ψυχὴ C. [s] προσδιομολογητέον διότι C. [t] εἴ τις οὖν B. [v] πᾶσα] καὶ πᾶσα C. [w] ἔχει] ἔχει τὰς γωνίας C. [x] ὅτι οὔτε] ὅτι οὐ A. [y] ἐνδέχεται C. [z] λέγηται B. [a] καὶ τοῦ] καὶ τῶν B.C. [b] οἷον ἡ ἰατρικὴ C. [c] τέλος τέλους τὸ B.

κατὰ συμβεβηκός, οἷον καθ' αὑτὸ μὲν ὅτι [d] τὸ [e] τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ ὅτι τὸ ἰσόπλευρον· ὅτι γὰρ συμβέβηκε τῷ [f] τριγώνῳ ἰσοπλεύρῳ τριγώνῳ εἶναι [g] κατὰ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι [h] δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας [i] ἔχει.
6 *Εἰ οὖν μηδαμῶς ἐνδέχεται τὴν αὐτὴν εἶναι [k] πλειόνων ἐπιστήμην, δῆλον ὅτι ὅλως οὐκ ἐνδέχεται [l] εἶναι, ἢ εἴ πως ἐνδέχεται, δῆλον ὅτι ἐνδέχεται. Διαιρεῖσθαι δὲ ὁσαχῶς χρήσιμον. Οἷον [m] ἐὰν βουλώμεθα κατασκευάσαι, τὰ τοιαῦτα προοιστέον [n] ὅσα ἐνδέχεται, καὶ διαιρετέον εἰς ταῦτα [o] μόνον ὅσα καὶ χρήσιμα πρὸς τὸ κατασκευάσαι· [p] ἂν δ' ἀνασκευάσαι, ὅσα μὴ ἐνδέ-*
7 *χεται, τὰ δὲ λοιπὰ [q] παραλειπτέον. Ποιητέον δὲ καὶ ἐπὶ τούτων, ὅταν λανθάνῃ ποσαχῶς λέγεται. Καὶ εἶναι δὲ τόδε τοῦδε ἢ μὴ εἶναι ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων κατασκευαστέον, οἷον ἐπιστήμην τήνδε τοῦδε ἢ ὡς τέλους ἢ ὡς τῶν πρὸς τὸ τέλος ἢ ὡς τῶν κατὰ συμβεβηκός, ἢ πάλιν μὴ εἶναί [r] τι κατὰ μηδένα τῶν ῥηθέντων τρόπων. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ ἐπιθυ-*
8 *μίας, καὶ ὅσα ἄλλα λέγεται πλειόνων. Ἔστι γὰρ ἡ ἐπιθυμία τούτου ἢ ὡς τέλους, οἷον ὑγιείας, ἢ ὡς τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον τοῦ φαρμακευθῆναι, ἢ ὡς [s] τοῦ κατὰ συμβεβηκός, καθάπερ ἐπὶ τοῦ οἴνου ὁ φιλόγλυκυς οὐχ ὅτι οἶνος ἀλλ' ὅτι γλυκύς [t] ἐστιν. Καθ' αὑτὸ μὲν γὰρ τοῦ γλυκέος ἐπιθυμεῖ, τοῦ δ' οἴνου κατὰ συμβεβηκός· ἐὰν γὰρ αὐστηρὸς ᾖ, οὐκέτι ἐπιθυμεῖ. Κατὰ συμβεβηκὸς οὖν ἐπιθυμεῖ. Χρήσιμος δ' ὁ τόπος οὗτος ἐν [v] τοῖς πρός τι· σχεδὸν γὰρ τὰ τοιαῦτα [w] τῶν πρός τί ἐστιν.*

4 *Ἔτι τὸ μεταλαμβάνειν εἰς τὸ γνωριμώτερον ὄνομα, οἷον ἀντὶ τοῦ [x] ἀκριβοῦς ἐν ὑπολήψει τὸ σαφὲς καὶ ἀντὶ τῆς πολυπραγμοσύνης [y] τὴν φιλοπραγμοσύνην· γνωριμωτέρου γὰρ*

[d] τὸ om. B. [e] τρίγωνον τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν C. [f] τριγώνῳ τριγώνῳ ἰσοπλεύρῳ C. [g] κατὰ—ὅτι om. pr. C. [h] δύο C. [i] ἔχει τὰς ἐντὸς εἰ C. [k] πλεόνων C. [l] εἶναι om. C. [m] ἐὰν μὲν βουλ. C. [n] ὅσα] εἰς ὅσα C. [o] μόνα C. [p] ἐὰν C. [q] παραληπτέον A.B. [r] τι om. C. [s] τοῦ alterum om. C. [t] ἐστιν om. C. [v] τοῖς] τῶι A. [w] τῶν ἐν τοῖς πρὸς C. [x] ἀκριβῶς A. [y] ἡ φιλοπραγμοσύνη A.B.

[z] γινομένου τοῦ ῥηθέντος εὐεπιχειρητοτέρα ἡ [a] θέσις. Ἔστι δὲ καὶ οὗτος ὁ τόπος πρὸς ἄμφω κοινός, καὶ πρὸς τὸ κατασκευάζειν καὶ ἀνασκευάζειν.

Πρὸς δὲ τὸ δεῖξαι τἀναντία τῷ αὐτῷ ὑπάρχοντα σκοπεῖν 2
ἐπὶ τοῦ γένους, οἷον ἐὰν βουλώμεθα δεῖξαι ὅτι ἔστι περὶ αἴσθησιν ὀρθότης καὶ ἁμαρτία, τὸ δ' αἰσθάνεσθαι κρίνειν ἐστί, κρίνειν δ' ἔστιν ὀρθῶς καὶ μὴ ὀρθῶς, καὶ περὶ αἴσθησιν ἂν εἴη ὀρθότης καὶ ἁμαρτία. Νῦν μὲν οὖν ἐκ τοῦ γένους περὶ τὸ εἶδος ἡ ἀπόδειξις· τὸ γὰρ κρίνειν γένος τοῦ αἰσθάνεσθαι· ὁ γὰρ αἰσθανόμενος [b] κρίνει πως. Πάλιν [c] δ' ἐκ τοῦ εἴδους τῷ γένει· ὅσα γὰρ τῷ εἴδει ὑπάρχει, καὶ τῷ γένει, οἷον εἰ ἔστιν ἐπιστήμη φαύλη καὶ σπουδαία, καὶ [d] διάθεσις φαύλη καὶ σπουδαία· ἡ γὰρ διάθεσις τῆς ἐπιστήμης γένος. Ὁ μὲν οὖν 3
πρότερος τόπος ψευδής ἐστι πρὸς τὸ κατασκευάσαι, ὁ δὲ δεύτερος ἀληθής. Οὐ γὰρ ἀναγκαῖον, ὅσα τῷ γένει ὑπάρχει, καὶ τῷ εἴδει ὑπάρχειν· ζῷον μὲν γάρ ἐστι πτηνὸν καὶ τετράπουν, ἄνθρωπος δ' οὔ. Ὅσα δὲ τῷ εἴδει ὑπάρχει, ἀναγκαῖον καὶ τῷ γένει· εἰ γάρ ἐστιν ἄνθρωπος σπουδαῖος, καὶ ζῷόν ἐστι σπουδαῖον. Πρὸς δὲ τὸ ἀνασκευάζειν ὁ μὲν πρότερος ἀληθής, ὁ δὲ [e] ὕστερος ψευδής· ὅσα γὰρ τῷ γένει οὐχ ὑπάρχει, οὐδὲ τῷ εἴδει· ὅσα δὲ τῷ εἴδει [f] μὴ ὑπάρχει, οὐκ [g] ἀναγκαῖον τῷ γένει μὴ ὑπάρχειν.

Ἐπεὶ δ' ἀναγκαῖον, ὧν τὸ γένος κατηγορεῖται, καὶ τῶν 4
εἰδῶν [h] τι κατηγορεῖσθαι, καὶ ὅσα ἔχει τὸ γένος ἢ παρωνύμως ἀπὸ τοῦ γένους λέγεται, καὶ τῶν εἰδῶν τι ἀναγκαῖον [i] ἔχειν ἢ παρωνύμως ἀπό τινος τῶν εἰδῶν λέγεσθαι, οἷον εἴ τινος ἐπιστήμη κατηγορεῖται, καὶ γραμματικὴ [k] ἢ μουσικὴ ἢ τῶν ἄλλων τις ἐπιστημῶν κατηγορηθήσεται, καὶ εἴ τις ἔχει ἐπιστήμην ἢ παρωνύμως ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης λέγεται, καὶ γραμματικὴν ἕξει ἢ μουσικὴν ἤ [l] τινα τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ἢ παρωνύμως ἀπό τινος αὐτῶν ῥηθήσεται, οἷον γραμματικὸς ἢ

[z] γενομένου C. [a] θέσις ἐστίν. Ἔστι C. [b] κρινεῖ C. [c] δ' om. A. [d] διάθεσίς ἐστιν ἄρα φαύλη C. [e] δεύτερος C. [f] οὐχ C. [g] ἀνάγκη B.C. [h] τι] δεῖ B. [i] ἔχει B. [k] ἢ μ.] καὶ μ. A.B. [l] τῶν ἄλλων τινὰ C.

5 μουσικός. Ἐὰν οὖν τι τεθῇ λεγόμενον ἀπὸ τοῦ γένους ὁπωσοῦν, [m] οἷον τὴν ψυχὴν κινεῖσθαι, σκοπεῖν εἴ κατά τι τῶν εἰδῶν τῶν τῆς κινήσεως ἐνδέχεται τὴν ψυχὴν κινεῖσθαι, οἷον αὔξεσθαι ἢ φθείρεσθαι ἢ γίνεσθαι ἢ ὅσα ἄλλα κινήσεως εἴδη. Εἰ γὰρ κατὰ μηδέν, δῆλον [n] ὅτι οὐ κινεῖται. Οὗτος [o] δ' ὁ τόπος κοινὸς πρὸς ἄμφω, πρός τε τὸ ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν· εἰ γὰρ κατά τι τῶν εἰδῶν κινεῖται, δῆλον ὅτι κινεῖται, καὶ εἰ κατὰ μηδὲν τῶν εἰδῶν κινεῖται, δῆλον ὅτι οὐ κινεῖται.

6 Μὴ εὐποροῦντι δὲ ἐπιχειρήματος πρὸς τὴν θέσιν, σκοπεῖν ἐκ τῶν ὁρισμῶν ἢ τῶν ὄντων τοῦ προκειμένου πράγματος ἢ τῶν δοκούντων, [p] καὶ μὴ ἀφ' ἑνὸς ἀλλ' [q] ἀπὸ πλειόνων. Ῥᾷον γὰρ [r] ὁρισαμένοις ἐπιχειρεῖν ἔσται· πρὸς γὰρ τοὺς ὁρισμοὺς ῥᾷον ἡ ἐπιχείρησις.

7 Σκοπεῖν δὲ [s] ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τίνος ὄντος τὸ προκείμενόν ἐστιν, ἢ τί ἐστιν ἐξ ἀνάγκης εἰ τὸ [t] προκείμενόν ἐστι, κατασκευάζειν μὲν βουλομένῳ, τίνος ὄντος τὸ προκείμενον [v] ἔσται (ἐὰν γὰρ ἐκεῖνο δειχθῇ ὑπάρχον, καὶ τὸ προκείμενον δεδειγμένον ἔσται), ἀνασκευάζειν δὲ βουλομένῳ, τί ἐστιν εἰ τὸ προκείμενόν ἐστιν· ἐὰν γὰρ δείξωμεν τὸ ἀκόλουθον τῷ προκειμένῳ μὴ ὄν, ἀνῃρηκότες ἐσόμεθα τὸ προκείμενον.

8 Ἔτι ἐπὶ τὸν χρόνον ἐπιβλέπειν, εἴ που διαφωνεῖ, οἷον εἰ τὸ τρεφόμενον [w] ἔφησεν ἐξ ἀνάγκης αὔξεσθαι· τρέφεται μὲν γὰρ ἀεὶ τὰ ζῷα, αὔξεται δ' οὐκ ἀεί. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ ἐπίστασθαι [x] ἔφησε μεμνῆσθαι· τὸ μὲν γὰρ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου ἐστί, τὸ δὲ καὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ἐπίστασθαι μὲν γὰρ λεγόμεθα τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα, οἷον ὅτι [y] ἔσται ἔκλειψις, μνημονεύειν δ' οὐκ ἐνδέχεται [z] ἀλλ' ἢ τὸ παρεληλυθός.

5 Ἔτι ὁ σοφιστικὸς [a] τρόπος, τὸ ἄγειν εἰς [b] τοιοῦτον πρὸς

[m] οἷον τὸ τὴν C. [n] ὅτι] ὅτι καὶ C. [o] δ' om. C. [p] καὶ] καὶ εἰ B, καὶ ἂν C. [q] ἀπὸ om. A. [r] ὁρισαμένους C. [s] περὶ C. [t] προκ. ἀνάγκη εἶναι κατ. C. [v] ἔσται ἐξ ἀνάγκης ἂν C. [w] ἐφ' ἧς ἐξ A. [x] ἔφησέ τις μεμνῆσθαι C. [y] ἔσται ἡλίου ἔκλειψις C. [z] ἄλλο A.B. [a] τόπος C. [b] τοιοῦτο C.

ὃ εὐπορήσομεν ἐπιχειρημάτων. Τοῦτο δ' ἔσται ὁτὲ μὲν ἀναγκαῖον, ὁτὲ δὲ φαινόμενον ἀναγκαῖον, ὁτὲ δ' οὔτε φαινόμενον οὔτ' ἀναγκαῖον. Ἀναγκαῖον μὲν οὖν, ὅταν ἀρνησαμένου τοῦ ἀποκριναμένου τῶν πρὸς τὴν θέσιν τι χρησίμων πρὸς τοῦτο τοὺς λόγους ποιῆται, [c] τυγχάνῃ δὲ τοῦτο τῶν τοιούτων ὂν πρὸς ὃ [d] εὐπορεῖν ἔστιν ἐπιχειρημάτων. Ὁμοίως 2
δὲ καὶ ὅταν ἐπαγωγὴν πρός τι διὰ τοῦ κειμένου [e] ποιησάμενος ἀναιρεῖν ἐπιχειρῇ· τούτου γὰρ ἀναιρεθέντος καὶ τὸ προκείμενον ἀναιρεῖται. Φαινόμενον δ' ἀναγκαῖον, ὅταν φαίνηται μὲν χρήσιμον καὶ οἰκεῖον τῆς θέσεως, μὴ ᾖ δέ, πρὸς ὃ γίγνονται οἱ λόγοι, εἴτε ἀρνησαμένου τοῦ τὸν λόγον ὑπέχοντος, εἴτε ἐπαγωγῆς ἐνδόξου διὰ τῆς θέσεως πρὸς [f] αὐτὸ [g] γινομένης ἀναιρεῖν ἐπιχειροίη αὐτό. Τὸ δὲ λοιπόν, [h] ὅταν μήτ' 3
ἀναγκαῖον [i] ᾖ μήτε φαινόμενον πρὸς ὃ γίνονται οἱ λόγοι, ἄλλως δὲ παρεξελέγχεσθαι [k] συμβαίνῃ τῷ [l] ἀποκρινομένῳ. Δεῖ δ' εὐλαβεῖσθαι τὸν ἔσχατον τῶν ῥηθέντων [m] τρόπων· παντελῶς γὰρ ἀπηρτημένος καὶ ἀλλότριος ἔοικεν εἶναι τῆς διαλεκτικῆς. Διὸ δεῖ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον μὴ δυσκολαίνειν, ἀλλὰ τιθέναι τὰ μὴ χρήσιμα πρὸς τὴν θέσιν, ἐπισημαινόμενον [n] ὅσα μὴ δοκεῖ, τίθησι δέ. Μᾶλλον γὰρ ἀπορεῖν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμβαίνει τοῖς [o] ἐρωτῶσι πάντων τιθεμένων αὐτοῖς τῶν τοιούτων, ἐὰν μὴ περαίνωσιν.

Ἔτι πᾶς ὁ εἰρηκὼς ὁτιοῦν τρόπον τινὰ πολλὰ εἴρηκεν, 4
ἐπειδὴ πλείω ἑκάστῳ ἐξ ἀνάγκης ἀκόλουθά ἐστιν, οἷον ὁ εἰρηκὼς ἄνθρωπον εἶναι καὶ ὅτι ζῷόν ἐστιν εἴρηκε καὶ ὅτι ἔμψυχον καὶ ὅτι δίπουν καὶ ὅτι νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, ὥστε [p] ὁποιουοῦν ἑνὸς τῶν ἀκολούθων ἀναιρεθέντος [q] ἀναιρεῖται καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ. Εὐλαβεῖσθαι δὲ [r] χρὴ [s] καὶ τὸ χαλεπω-

[c] τυγχάνει B.C. [d] εὐπορεῖ ἐπιχειρημάτων C. [e] ποιησαμένους A.B, ποιησαμένου corr. fortasse C. [f] αὐτὸν B. [g] γενομένης C. [h] ὅτε C. [i] ᾖ om. C. [k] συμβαίνει B.C. [l] ἀποκριναμένω C. [m] τρόπον B.C. [n] ὅσα] ὡς ἅμα C. [o] ἐρωτῶσιν ὅταν πάντων αὐτοῖς τιθεμένων τῶν τοιούτων μηδὲν περαίνωσιν C. [p] ἑνὸς ὁποιουοῦν C. [q] ἀνήρηται C. [r] χρὴ] χρὴ τα τοιαῦτα A. [s] καὶ τὸ] εἰς τὸ corr. B.

τέρου τὴν μετάληψιν ποιεῖσθαι· ἐνίοτε μὲν γὰρ [t] ῥᾷον τὸ ἀκόλουθον ἀνελεῖν, ἐνίοτε δ' αὐτὸ τὸ προκείμενον.

6 [v]Ὅσοις δ' ἀνάγκη θάτερον μόνον ὑπάρχειν, οἷον τῷ ἀνθρώπῳ [w] τὴν νόσον ἢ τὴν ὑγίειαν, ἐὰν πρὸς θάτερον εὐπορῶμεν διαλέγεσθαι ὅτι ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν εὐπορήσομεν. Τοῦτο δ' ἀντιστρέφει πρὸς ἄμφω· δείξαντες μὲν γὰρ ὅτι ὑπάρχει θάτερον, ὅτι οὐχ ὑπάρχει τὸ λοιπὸν δεδειχότες ἐσόμεθα· ἐὰν δ' ὅτι οὐχ ὑπάρχει δείξωμεν, τὸ λοιπὸν ὅτι ὑπάρχει δεδειχότες ἐσόμεθα. Δῆλον οὖν ὅτι πρὸς ἄμφω χρήσιμος ὁ τόπος.

2 [v]Ἔτι τὸ ἐπιχειρεῖν μεταφέροντα τοὔνομα [x] ἐπὶ τὸν λόγον, ὡς [y] μάλιστα [y] προσῆκον [z] ἐκλαμβάνειν ἢ ὡς κεῖται τοὔνομα, οἷον εὔψυχον μὴ τὸν ἀνδρεῖον, καθάπερ νῦν κεῖται, ἀλλὰ τὸν εὖ τὴν ψυχὴν ἔχοντα, καθάπερ καὶ εὔελπιν τὸν ἀγαθὰ ἐλπίζοντα· ὁμοίως δὲ καὶ εὐδαίμονα, οὗ [a] ἂν ὁ δαίμων ᾖ σπουδαῖος, καθάπερ Ξενοκράτης φησὶν εὐδαίμονα εἶναι τὸν τὴν ψυχὴν ἔχοντα σπουδαίαν· ταύτην γὰρ ἑκάστου εἶναι δαίμονα.

3 [v]Ἐπεὶ δὲ τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἐστί, τὰ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὰ δ' ὁπότερ' ἔτυχεν, ἐὰν τὸ ἐξ ἀνάγκης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τεθῇ ἢ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξ ἀνάγκης, [b] ἢ αὐτὸ ἢ [c] τὸ ἐναντίον τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἀεὶ δίδωσι τόπον ἐπιχειρήματος. [d] [v]Ἐὰν γὰρ τὸ ἐξ ἀνάγκης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τεθῇ, δῆλον ὅτι οὐ παντί φησιν ὑπάρχειν, ὑπάρχοντος παντί, ὥστε ἡμάρτηκεν· εἴ τε τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγόμενον ἐξ ἀνάγκης ἔφησε· παντὶ γάρ φησιν ὑπάρχειν, οὐχ ὑπάρχοντος παντί.

4 [v]Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ ἐναντίον τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξ ἀνάγκης [e] εἴρηκεν· ἀεὶ γὰρ ἐπ' ἔλαττον λέγεται τὸ ἐναντίον τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, οἷον εἰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φαῦλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀγαθοὶ ἐπ' ἔλαττον, ὥστ' ἔτι μᾶλλον ἡμάρτηκεν, εἰ ἀγαθοὺς ἐξ ἀνάγκης [f] εἴρηκεν. [v]Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τὸ ὁπότερ' ἔτυχεν

[t] ῥαδιαίτερον τὸ ἀκολουθοῦν C, χαλεπώτερον B. [w] τὴν utrumque om. C. [x] κατὰ B.C. [y] μᾶλλον C. [y] προσῆκεν A. [z] ἐκλαμβάνειν om. B.C. [a] ἂν et ᾖ om. C. [b] ἤτοι αὐτὸ C. [c] τὸ B. [d] ἐάν τε γὰρ C. [e] εἴρηκεν. Τὸ γὰρ ἔλαττον C. [f] εἴρηκεν εἶναι. Ὡσαύτως C.

ἐξ ἀνάγκης ἔφησεν ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· οὔτε γὰρ ἐξ ἀνάγκης
τὸ ὁπότερ' ἔτυχεν οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Ἐνδέχεται δέ, κἂν 5
μὴ διορίσας εἴπῃ πότερον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἢ ἐξ ἀνάγκης εἴρη-
κεν, ᾖ δὲ τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, διαλέγεσθαι ὡς ἐξ
ἀνάγκης εἰρηκότος αὐτοῦ, οἷον εἰ φαύλους τοὺς ἀποκλήρους
ἔφησεν εἶναι μὴ διορίσας, ὡς ἐξ ἀνάγκης εἰρηκότος αὐτοῦ
διαλέγεσθαι.

Ἔτι καὶ εἰ αὐτὸ αὑτῷ συμβεβηκὸς ἔθηκεν ὡς ἕτερον διὰ 6
τὸ ἕτερον εἶναι ὄνομα, καθάπερ Πρόδικος διῃρεῖτο τὰς ἡδο-
νὰς εἰς χαρὰν καὶ τέρψιν καὶ εὐφροσύνην· ταῦτα γὰρ πάντα
τοῦ αὐτοῦ τῆς ἡδονῆς ὀνόματά ἐστιν. Εἰ οὖν τις [g] τὸ χαί-
ρειν τῷ εὐφραίνεσθαι φήσει συμβεβηκέναι, αὐτὸ ἂν αὑτῷ
φαίη συμβεβηκέναι.

Ἐπεὶ δὲ [h] τὰ ἐναντία [i] συμπλέκεται μὲν ἀλλήλοις [k] ἑξα- 7
χῶς, ἐναντίωσιν δὲ ποιεῖ τετραχῶς [l] συμπλεκόμενα, [m] δεῖ
λαμβάνειν τὰ ἐναντία, ὅπως ἂν [n] χρήσιμον ᾖ καὶ ἀναιροῦντι
καὶ κατασκευάζοντι. Ὅτι μὲν οὖν ἑξαχῶς [o] συμπλέκεται,
δῆλον· ἢ γὰρ ἑκάτερον τῶν ἐναντίων ἑκατέρῳ συμπλακήσε-
ται· τοῦτο δὲ διχῶς, οἷον τὸ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν καὶ τὸ
τοὺς ἐχθροὺς κακῶς, ἢ ἀνάπαλιν τὸ τοὺς φίλους [p] κακῶς καὶ
τοὺς ἐχθροὺς εὖ. Ἢ [q] ὅταν ἄμφω περὶ τοῦ ἑνός· διχῶς δὲ
καὶ τοῦτο, οἷον τὸ τοὺς φίλους εὖ καὶ τὸ τοὺς φίλους κακῶς,
ἢ τὸ τοὺς ἐχθροὺς [r] εὖ καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. Ἢ τὸ ἓν
περὶ ἀμφοτέρων· διχῶς δὲ [s] καὶ τοῦτο, οἷον τὸ τοὺς φίλους
[r] εὖ καὶ τὸ τοὺς ἐχθροὺς εὖ, ἢ τοὺς φίλους κακῶς καὶ τοὺς
ἐχθροὺς κακῶς.

Αἱ μὲν [t] οὖν [v] πρῶται δύο ῥηθεῖσαι συμπλοκαὶ οὐ ποιοῦσιν 2
ἐναντίωσιν· τὸ γὰρ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν τῷ τοὺς ἐχθροὺς
κακῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον· ἀμφότερα γὰρ αἱρετὰ καὶ τοῦ
αὐτοῦ ἤθους. [w] Οὐδὲ τὸ τοὺς φίλους κακῶς τῷ τοὺς ἐχθροὺς

[g] τῶ χαίρειν τὸ εὐφραίνεσθαι φαίη C. [h] τἀναντία C. [i] συμπέπλεκται A.B. [k] ἑξαχῶς ἀλλήλοις C. [l] συμπεπλεγμένα A. [m] λαμβάνειν δεῖ C. [n] ἢ χρήσιμον C. [o] συμπέπλεκται A. [p] κακῶς ποιεῖν καὶ τὸ τοὺς C. [q] ὅταν ἄμφω] ἀμφότερα C. [r] εὖ] εὖ ποιεῖν C. [s] καὶ] καὶ τὸ C. [t] οὖν om. A. [v] δύο πρῶται C. [w] οὔτε C.

εὖ· καὶ γὰρ ταῦτα ἀμφότερα φευκτὰ καὶ τοῦ αὐτοῦ [x] *ἤθους. Οὐ δοκεῖ δὲ φευκτὸν φευκτῷ ἐναντίον εἶναι, ἐὰν* [y] *μὴ τὸ μὲν καθ' ὑπερβολὴν τὸ δὲ κατ' ἔνδειαν λεγόμενον ᾖ· ἥ τε γὰρ ὑπερβολὴ τῶν φευκτῶν δοκεῖ εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἔνδεια. Τὰ δὲ λοιπὰ* [z] *πάντα τέτταρα ποιεῖ ἐναντίωσιν.* [a] *Τὸ γὰρ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν τῷ τοὺς φίλους κακῶς ἐναντίον· ἀπό τε* [b] *γὰρ ἐναντίου ἤθους ἐστί, καὶ τὸ μὲν αἱρετὸν τὸ δὲ φευκτόν.*

3 *Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· καθ' ἑκάστην γὰρ συζυγίαν τὸ μὲν αἱρετὸν τὸ δὲ φευκτόν, καὶ τὸ μὲν ἐπιεικοῦς ἤθους τὸ δὲ φαύλου. Δῆλον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τῷ αὐτῷ* [c] *πλείονα ἐναντία συμβαίνει γίνεσθαι.* [d] *Τῷ γὰρ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν καὶ* [e] *τὸ τοὺς ἐχθροὺς εὖ ποιεῖν ἐναντίον καὶ τὸ τοὺς φίλους κακῶς. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων* [f] *ἑκάστῳ τὸν αὐτὸν τρόπον* [g] *ἐπισκοποῦσι δύο* [h] *τὰ ἐναντία φανήσεται. Λαμβάνειν οὖν τῶν ἐναντίων ὁπότερον ἂν ᾖ πρὸς τὴν θέσιν χρήσιμον.*

4 *Ἔτι εἰ ἔστι τι ἐναντίον τῷ συμβεβηκότι, σκοπεῖν εἰ ὑπάρχει ᾧπερ τὸ συμβεβηκὸς εἴρηται* [i] *ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τοῦτο ὑπάρχει, ἐκεῖνο οὐκ ἂν ὑπάρχοι· ἀδύνατον* [k] *γὰρ τἀναντία ἅμα τῷ αὐτῷ* [l] *ὑπάρχειν.*

5 *Ἢ εἴ τι τοιοῦτον εἴρηται κατά τινος, οὗ ὄντος ἀνάγκη* [m] *τὰ ἐναντία ὑπάρχειν. Οἷον εἰ τὰς ἰδέας ἐν ἡμῖν ἔφησεν εἶναι· κινεῖσθαί τε γὰρ* [n] *καὶ ἠρεμεῖν* [o] *αὐτὰς συμβήσεται, ἔτι δὲ αἰσθητὰς καὶ νοητὰς εἶναι. Δοκοῦσι γὰρ αἱ ἰδέαι* [p] *ἠρεμεῖν καὶ νοηταὶ εἶναι τοῖς τιθεμένοις ἰδέας εἶναι, ἐν ἡμῖν δὲ οὔσας ἀδύνατον ἀκινήτους εἶναι· κινουμένων γὰρ ἡμῶν ἀναγκαῖον*

[x] ἤθους. Ἀπὸ κακίας γάρ. Οὐ B. [y] μὴ ᾖ C. [z] τέτταρα πάντα C.
[a] τό τε γὰρ C. [b] γὰρ] γὰρ τοῦ C. [c] πλείω C. [d] τὸ B.
[e] τὸ τοὺς—καὶ τὸ om. C. [f] ἑκάστῳ κατὰ τὸν C. [g] ἐπισκοποῦντι C.
[h] τἀναντία C. [i] ὑπάρχειν om. C. [k] γὰρ ἀμφότερα τἀναντία τῷ C.
[l] ὑπάρχειν. Ἄλλος εἴ τι συμβεβηκέναι τινί φησιν, ἐφορᾶν εἰ τῷ συμβεβηκότι ἐναντίον ἐστί τι. Εἰ οὖν τὸ ἐναντίον ὑπάρχῃ τοῦ συμβεβηκότος ᾧ φησὶ συμβεβηκέναι, ἐκεῖνο οὐκ ἂν ὑπάρχοι ὃ ἐξ ἀρχῆς ἔφη συμβεβηκέναι. Ἀδύνατον γὰρ τὰ ἐναντία ἅμα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν. Ἢ C. [m] τἀναντία C.
[n] αὐτὰς καὶ ἠρεμεῖν C. [o] αὐτὰ A. [p] ἠρεμεῖν καὶ ἀκίνητοι καὶ C.

καὶ τὰ ἐν ἡμῖν [q] πάντα συγκινεῖσθαι. Δῆλον δ' ὅτι καὶ αἰσθηταί, εἴπερ ἐν ἡμῖν εἰσί· διὰ γὰρ τῆς περὶ τὴν ὄψιν αἰσθήσεως τὴν ἐν ἑκάστῳ μορφὴν γνωρίζομεν.

Πάλιν εἰ κεῖται συμβεβηκὸς ᾧ ἐστί τι ἐναντίον, σκοπεῖν 6
εἰ καὶ τοῦ ἐναντίου δεκτικόν, ὅπερ καὶ τοῦ συμβεβηκότος· τὸ γὰρ αὐτὸ τῶν ἐναντίων δεκτικόν, οἷον εἰ τὸ μῖσος ἕπεσθαι ὀργῇ ἔφησεν, εἴη ἂν τὸ μῖσος ἐν τῷ θυμοειδεῖ· ἐκεῖ γὰρ ἡ ὀργή. Σκεπτέον οὖν εἰ καὶ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ θυμοειδεῖ, [r] ἡ φιλία· εἰ γὰρ μή, ἀλλ' ἐν τῷ [s] ἐπιθυμητικῷ [t] ἐστὶν ἡ φιλία, οὐκ ἂν [v] ἕποιτο μῖσος ὀργῇ. ⊢Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ ἐπιθυμητικὸν ἀγνοεῖν ἔφησεν. Εἴη γὰρ ἂν καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, εἴπερ καὶ ἀγνοίας· ὅπερ οὐ δοκεῖ, τὸ ἐπιθυμητικὸν δεκτικὸν εἶναι ἐπιστήμης. ⊣Ἀνασκευάζοντι μὲν οὖν, καθάπερ εἴρηται, 7
χρηστέον· κατασκευάζοντι δέ, ὅτι μὲν ὑπάρχει τὸ συμβεβηκός, οὐ χρήσιμος ὁ τόπος, [w] ὅτι δ' ἐνδέχεται ὑπάρχειν, χρήσιμος. Δείξαντες μὲν γὰρ ὅτι οὐ δεκτικὸν τοῦ ἐναντίου, δεδειχότες ἐσόμεθα ὅτι οὔτε ὑπάρχει τὸ συμβεβηκὸς οὔτ' ἐνδέχεται ὑπάρξαι· ἐὰν δὲ δείξωμεν ὅτι ὑπάρχει τὸ ἐναντίον ἢ ὅτι δεκτικὸν τοῦ ἐναντίου ἐστίν, οὐδέπω δεδειχότες ἐσόμεθα ὅτι καὶ τὸ συμβεβηκὸς ὑπάρχει, ἀλλ' ὅτι ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἐπὶ τοσοῦτον μόνον δεδειγμένον ἔσται.

⊣Ἐπεὶ δ' αἱ [x] ἀντιθέσεις τέτταρες, σκοπεῖν ἐκ μὲν τῶν ἀν- 8
τιφάσεων ἀνάπαλιν ἐκ τῆς ἀκολουθήσεως καὶ [y] ἀναιροῦντι καὶ κατασκευάζοντι, λαμβάνειν δ' ἐξ ἐπαγωγῆς, οἷον εἰ ὁ ἄνθρωπος ζῷον, τὸ μὴ ζῷον οὐκ ἄνθρωπος. ⊢Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ⊣Ἐνταῦθα γὰρ ἀνάπαλιν ἡ ἀκολούθησις· τῷ μὲν γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ ζῷον ἕπεται, τῷ δὲ μὴ ἀνθρώπῳ τὸ μὴ ζῷον οὔ, ἀλλ' ἀνάπαλιν τῷ μὴ ζῴῳ τὸ οὐκ ἄνθρωπος.
⊣Ἐπὶ πάντων οὖν τὸ τοιοῦτον ἀξιωτέον, οἷον εἰ τὸ καλὸν ἡδύ, 2
καὶ τὸ μὴ ἡδὺ οὐ καλόν· εἰ δὲ [z] μὴ τοῦτο, οὐδ' ἐκεῖνο. ⊢Ὁ-

[q] πάντα] ὄντα C. [r] ἡ φιλία om. A. [s] θυμητικῶι A. [t] ἐστιν om. C. [v] ἕποιτο τὸ μῖσος B.C. [w] ὅτι δ'—χρήσιμος om. C. [x] ἀντιθέσεις εἰσὶ τέσσαρες C. [y] ἀναιροῦντα καὶ κατασκευάζοντα C. [z] τοῦτο μὴ C.

μοίως δὲ καὶ εἰ [a] τὸ μὴ ἡδὺ οὐ καλόν, τὸ καλὸν ἡδύ. Δῆλον οὖν ὅτι πρὸς ἄμφω ἀντιστρέφει ἡ κατὰ τὴν ἀντίφασιν ἀκολούθησις ἀνάπαλιν [b] γινομένη.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων σκοπεῖν εἰ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον ἕπεται, ἢ ἐπὶ ταὐτὰ ἢ ἀνάπαλιν, [c] καὶ ἀναιροῦντι [d] καὶ κατασκευάζοντι· λαμβάνειν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξ ἐπαγωγῆς, [e] ἐφ' ὅσον χρήσιμον. Ἐπὶ ταὐτὰ μὲν οὖν ἡ ἀκολούθησις, οἷον τῇ ἀνδρίᾳ καὶ τῇ δειλίᾳ· τῇ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἀκολουθεῖ, τῇ δὲ κακία, καὶ τῇ μὲν ἀκολουθεῖ τὸ αἱρετόν, τῇ δὲ τὸ φευκτόν. Ἐπὶ ταὐτὰ οὖν [f] καὶ ἡ τούτων ἀκολούθησις· ἐναντίον γὰρ [g] τὸ αἱρετὸν τῷ φευκτῷ. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
3 Ἀνάπαλιν δὲ ἡ ἀκολούθησις, [h] οἷον εὐεξίᾳ μὲν [i] ἡ ὑγίεια ἀκολουθεῖ, καχεξίᾳ δὲ νόσος οὔ, ἀλλὰ νόσῳ καχεξία. Δῆλον οὖν ὅτι ἀνάπαλιν ἐπὶ τούτων ἡ ἀκολούθησις. Σπάνιον δὲ τὸ ἀνάπαλιν ἐπὶ τῶν ἐναντίων συμβαίνει, ἀλλὰ τοῖς πλείστοις ἐπὶ [k] ταὐτὰ ἡ ἀκολούθησις. Εἰ οὖν μήτ' ἐπὶ ταὐτὰ [l] τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον ἀκολουθεῖ μήτε ἀνάπαλιν, δῆλον ὅτι οὐδ' [m] ἐπὶ τῶν ῥηθέντων ἀκολουθεῖ τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ. Εἰ δ' ἐπὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπὶ τῶν ῥηθέντων ἀναγκαῖον τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ ἀκολουθεῖν.

4 Ὁμοίως δὲ τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐπὶ τῶν στερήσεων [n] καὶ ἕξεων σκεπτέον. Πλὴν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν στερήσεων τὸ ἀνάπαλιν, ἀλλ' ἐπὶ ταὐτὰ τὴν ἀκολούθησιν ἀναγκαῖον ἀεὶ γίνεσθαι, καθάπερ ὄψει μὲν αἴσθησιν, τυφλότητι δ' ἀναισθησίαν. Ἀντίκειται [o] γὰρ ἡ αἴσθησις τῇ ἀναισθησίᾳ ὡς ἕξις καὶ στέρησις· τὸ μὲν γὰρ ἕξις αὐτῶν, τὸ δὲ στέρησίς ἐστιν.

5 Ὁμοίως δὲ τῇ ἕξει καὶ τῇ στερήσει καὶ ἐπὶ τῶν πρός τι χρηστέον· ἐπὶ ταὐτὰ γὰρ καὶ τούτων ἡ ἀκολούθησις. Οἷον εἰ τὸ τριπλάσιον [p] πολλαπλάσιον, καὶ τὸ τριτημόριον πολ-

[a] μὴ τὸ A.B. [b] γενομένη C. [c] καὶ om. C. [d] καὶ] ἢ C. [e] ἐφ' ὅσον χρήσιμον om. A.B. [f] καὶ οὕτως ἡ ἀκολούθησις A. [g] τῶι αἱρετῶι τὸ φευκτόν A. [h] οἷον εἰ εὐεξία C. [i] ἡ om. C. [k] τὸ αὐτὸ A.B. [l] τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ C. [m] ἐπὶ om. A. [n] καὶ ἐπὶ τῶν ἕξεων C. [o] γὰρ καὶ ἡ A.B. [p] πολλαπλάσιον om. A.

λοστημόριον· λέγεται γὰρ τὸ μὲν τριπλάσιον πρὸς τὸ τριτημόριον, τὸ δὲ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ πολλοστημόριον. πάλιν εἰ ἡ ἐπιστήμη ὑπόληψις, καὶ τὸ ἐπιστητὸν ὑποληπτόν· καὶ εἰ ἡ [q] ὅρασις αἴσθησις, καὶ τὸ ὁρατὸν αἰσθητόν.
Ἔνστασις ὅτι οὐκ [r] ἀνάγκη ἐπὶ τῶν πρός τι τὴν ἀκολούθη- 6
σιν γίνεσθαι, καθάπερ εἴρηται· τὸ γὰρ αἰσθητὸν ἐπιστητόν ἐστιν, ἡ δ' αἴσθησις οὐκ ἐπιστήμη. Οὐ μὴν ἀληθής [s] γε ἡ ἔνστασις δοκεῖ εἶναι· πολλοὶ γὰρ οὔ φασι τῶν αἰσθητῶν ἐπιστήμην εἶναι. Ἔτι πρὸς τοὐναντίον οὐχ ἧττον χρήσιμον τὸ ῥηθέν, οἷον ὅτι τὸ αἰσθητὸν οὐκ ἔστιν ἐπιστητόν· οὐδὲ γὰρ ἡ αἴσθησις ἐπιστήμη.

Πάλιν ἐπὶ τῶν συστοίχων καὶ ἐπὶ τῶν πτώσεων, καὶ ἀναι- 9
ροῦντα καὶ κατασκευάζοντα. Λέγεται δὲ σύστοιχα μὲν τὰ τοιάδε οἷον τὰ δίκαια καὶ ὁ δίκαιος τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τὰ ἀνδρεῖα καὶ ὁ ἀνδρεῖος τῇ ἀνδρίᾳ. Ὁμοίως δὲ [t] καὶ τὰ ποιητικὰ ἢ φυλακτικὰ σύστοιχα [v] ἐκείνου οὗ ἐστὶ ποιητικὰ ἢ φυλακτικά, οἷον τὰ ὑγιεινὰ ὑγιείας καὶ τὰ εὐεκτικὰ εὐεξίας. Τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Σύστοιχα μὲν οὖν 2
τὰ τοιαῦτα εἴωθε λέγεσθαι, πτώσεις δὲ οἷον τὸ δικαίως [w] καὶ ἀνδρείως καὶ [x] ὑγιεινῶς καὶ ὅσα τοῦτον τὸν τρόπον λέγεται. Δοκεῖ δὲ καὶ τὰ κατὰ τὰς πτώσεις σύστοιχα εἶναι, οἷον τὸ μὲν δικαίως τῇ δικαιοσύνῃ, τὸ δὲ ἀνδρείως τῇ ἀνδρίᾳ. Σύστοιχα δὲ λέγεται τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν συστοιχίαν ἅπαντα,
οἷον δικαιοσύνη, δίκαιος, δίκαιον, δικαίως. Δῆλον οὖν ὅτι ἑνὸς 3
ὁποιουοῦν δειχθέντος τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν συστοιχίαν ἀγαθοῦ ἢ ἐπαινετοῦ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα δεδειγμένα [y] ἔσται, οἷον εἰ ἡ δικαιοσύνη τῶν ἐπαινετῶν, καὶ [z] ὁ δίκαιος καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ δικαίως τῶν ἐπαινετῶν. Ῥηθήσεται δὲ τὸ δικαίως καὶ ἐπαινετῶς κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν ἀπὸ τοῦ ἐπαινετοῦ, καθάπερ τὸ δικαίως ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.

Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον ἐπ' αὐτοῦ τοῦ εἰρημένου, ἀλλὰ καὶ 4

[q] ὄψις C. [r] ἀναγκαῖον C. [s] γε om. C. [t] ἢ] καὶ τὰ C. [v] ἐκείνων ἐστὶν ὧν ἐστὶν C. [w] καὶ τὸ ἀνδρείως C. [x] ὑγιεινῶς καὶ εὐεκτικῶς καὶ C. [y] γίνεται C. [z] τὸ δίκαιον καὶ ὁ δίκαιος C.

ἐπὶ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον, οἷον ὅτι τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἡδύ· οὐδὲ γὰρ τὸ κακὸν λυπηρόν· ἢ εἰ τοῦτο, κἀκεῖνο. Καὶ *εἰ ἡ δικαιοσύνη ἐπιστήμη, καὶ ἡ ἀδικία ἄγνοια· καὶ εἰ τὸ δικαίως ἐπιστημονικῶς καὶ ἐμπείρως, τὸ ἀδίκως*
5 *ἀγνοούντως καὶ ἀπείρως.* Εἰ *δὲ ταῦτα μή, οὐδ᾽ ἐκεῖνα, καθάπερ ἐπὶ τοῦ νῦν ῥηθέντος· μᾶλλον γὰρ ἂν φανείη τὸ ἀδίκως ἐμπείρως ἢ ἀπείρως.* Οὗτος *δ᾽ ὁ τόπος εἴρηται πρότερον ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων ἀκολουθήσεσιν·* [a] *οὐδὲν γὰρ ἄλλο νῦν ἀξιοῦμεν ἢ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ ἀκολουθεῖν.*

6 Ἔτι *ἐπὶ τῶν γενέσεων καὶ φθορῶν καὶ ποιητικῶν καὶ φθαρτικῶν, καὶ ἀναιροῦντι καὶ κατασκευάζοντι.* Ὧν *γὰρ αἱ γενέσεις τῶν ἀγαθῶν,* [b] *καὶ αὐτὰ ἀγαθά, καὶ εἰ αὐτὰ ἀγαθά, καὶ αἱ γενέσεις·* [c] *εἰ δὲ αἱ γενέσεις τῶν κακῶν, καὶ αὐτὰ τῶν κακῶν.* Ἐπὶ *δὲ τῶν φθορῶν ἀνάπαλιν· εἰ γὰρ αἱ φθοραὶ τῶν ἀγαθῶν, αὐτὰ τῶν κακῶν, εἰ δ᾽ αἱ φθοραὶ τῶν κακῶν αὐτὰ τῶν ἀγαθῶν.* Ὁ *δ᾽ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ ποιητικῶν καὶ φθαρτικῶν· ὧν μὲν γὰρ τὰ ποιητικὰ ἀγαθά, καὶ αὐτὰ τῶν ἀγαθῶν, ὧν δὲ τὰ φθαρτικὰ ἀγαθά, αὐτὰ τῶν κακῶν.*

10 Πάλιν *ἐπὶ τῶν ὁμοίων, εἰ ὁμοίως ἔχει, οἷον εἰ ἐπιστήμη μία πλειόνων, καὶ δόξα, καὶ εἰ τὸ ὄψιν ἔχειν ὁρᾶν, καὶ τὸ ἀκοὴν ἔχειν ἀκούειν.* Ὁμοίως *δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ ἐπὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν δοκούντων.* Χρήσιμος *δ᾽ ὁ τόπος πρὸς ἄμφω· εἰ μὲν γὰρ ἐπί τινος τῶν ὁμοίων οὕτως* [d] *ἔχει, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ὁμοίων, εἰ δὲ ἐπί τινος μή, οὐδ᾽ ἐπὶ τῶν ἄλ-*
2 *λων.* [e] Σκοπεῖν *δὲ καὶ εἰ ἐφ᾽ ἑνὸς καὶ εἰ ἐπὶ πολλῶν ὁμοίως ἔχει· ἐνιαχοῦ γὰρ διαφωνεῖ.* Οἷον *εἰ τὸ ἐπίστασθαι διανοεῖσθαι, καὶ τὸ πολλὰ ἐπίστασθαι πολλὰ διανοεῖσθαι.* Τοῦτο *δ᾽ οὐκ ἀληθές· ἐπίστασθαι μὲν γὰρ* [f] *ἐνδέχεται πολλά, διανοεῖσθαι δ᾽ οὔ.* Εἰ *οὖν τοῦτο μή, οὐδ᾽ ἐκεῖνο τὸ ἐφ᾽ ἑνός, ὅτι τὸ ἐπίστασθαι διανοεῖσθαί ἐστιν.*

3 Ἔτι *ἐκ τοῦ μᾶλλον* [g] *καὶ ἧττον.* Εἰσὶ *δὲ τοῦ μᾶλλον καὶ*

[a] *οὐθὲν* C. [b] *καὶ εἰ αὐτὰ ἀγαθά* om. C. [c] *εἰ δὲ*} *καὶ ὧν* C. [d] *ἔχει* om. C. [e] *σκοπεῖν*] *τῶν ὁμοίων. Σκοπεῖν* C. [f] *πολλὰ ἐνδέχεται* C. [g] *καὶ ἧττον* om. B.

ἧττον [h] τόποι [i] τέσσαρες, εἷς μὲν εἰ ἀκολουθεῖ τὸ μᾶλλον τῷ
μᾶλλον, οἷον εἰ ἡδονὴ [k] ἀγαθόν, καὶ ἡ μᾶλλον ἡδονὴ μᾶλλον
ἀγαθόν, καὶ εἰ τὸ ἀδικεῖν κακόν, καὶ τὸ μᾶλλον ἀδικεῖν μᾶλ-
λον κακόν. Χρήσιμος [l] δ' οὖν πρὸς ἄμφω ὁ τόπος· εἰ μὲν
γὰρ ἀκολουθεῖ τῇ τοῦ ὑποκειμένου ἐπιδόσει ἡ τοῦ συμβεβη-
κότος ἐπίδοσις, καθάπερ εἴρηται, δῆλον ὅτι συμβέβηκεν, εἰ δὲ
μὴ ἀκολουθεῖ, οὐ συμβέβηκεν. Τοῦτο δ' ἐπαγωγῇ ληπτέον. 4
Ἄλλος· ἑνὸς περὶ [m] δύο λεγομένου, εἰ ᾧ μᾶλλον εἰκὸς ὑπάρ-
χειν [n] μὴ ὑπάρχει, οὐδ' ᾧ ἧττον, καὶ εἰ ᾧ ἧττον εἰκὸς ὑπάρ-
χείν ὑπάρχει, καὶ ᾧ μᾶλλον. Πάλιν δυοῖν περὶ ἑνὸς λεγομέ-
νων εἰ [o] τὸ μᾶλλον ὑπάρχειν δοκοῦν μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ
ἧττον, [p] ἢ εἰ [q] τὸ ἧττον δοκοῦν ὑπάρχειν ὑπάρχει, καὶ τὸ
μᾶλλον. Ἔτι [r] δυοῖν περὶ δύο λεγομένων εἰ τὸ θατέρῳ 5
μᾶλλον ὑπάρχειν δοκοῦν μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ λοιπὸν τῷ
λοιπῷ, [s] ἢ εἰ τὸ ἧττον δοκοῦν [t] τῷ ἑτέρῳ ὑπάρχειν ὑπάρχει,
καὶ τὸ λοιπὸν τῷ λοιπῷ.

Ἔτι ἐκ τοῦ ὁμοίως ὑπάρχειν ἢ δοκεῖν ὑπάρχειν τριχῶς, 6
καθάπερ ἐπὶ τοῦ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ὕστερον ῥηθέντων τριῶν
τόπων ἐλέγετο. Εἴτε γὰρ ἕν τι δυσὶν ὁμοίως ὑπάρχει [v] ἢ
δοκεῖ ὑπάρχειν, εἰ τῷ ἑτέρῳ μὴ ὑπάρχει, [w] οὐδὲ τῷ ἑτέρῳ, εἰ
δὲ θατέρῳ ὑπάρχει, καὶ τῷ λοιπῷ· εἴτε δύο τῷ αὐτῷ ὁμοίως,
εἰ τὸ ἕτερον μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ λοιπόν, εἰ δὲ θάτερον, καὶ
τὸ λοιπόν. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ εἰ δύο [x] δυσὶν ὁμοίως 7
ὑπάρχει· εἰ γὰρ τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ
λοιπὸν τῷ λοιπῷ, εἰ δὲ ὑπάρχει τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ, καὶ τὸ
λοιπὸν τῷ λοιπῷ.

Ἐκ μὲν οὖν τοῦ μᾶλλον [y] καὶ ἧττον καὶ τοῦ ὁμοίως το- 11
σαυταχῶς ἐνδέχεται ἐπιχειρεῖν· ἔτι [z] δ' ἐκ τῆς προσθέσεως.

[h] τόποι ante τοῦ B.C. [i] τέτταρες C. [k] ἀγαθὸν—ἡδονὴ om. pr. C. [l] δ' οὖν] δὲ C. [m] δυοῖν C. [n] μὴ] οὐχ C. [o] τὸ θατέρωι μᾶλλον B. [p] ἢ εἰ] εἰ δὲ C, om. A. [q] τὸ ἧττον om. A. [r] δυοῖν C. [s] ἢ εἰ] εἰ δὲ C. ἢ εἰ—λοιπῷ om. A. [t] ὑπάρχειν τῶ ἑτέρω C. [v] ἢ εἰ δοκεῖ C. [w] οὐδὲ θατέρω, καὶ εἰ θατέρω ὑπάρξει C. [x] δυσί τισιν ὁμοίως C. [y] καὶ τοῦ ἧττον C. [z] δ' om. C.

ἐὰν ἕτερον πρὸς ἕτερον προστεθὲν ποιῇ [a] ἀγαθὸν ἢ λευκόν, μὴ ὂν πρότερον λευκὸν ἢ ἀγαθόν, [b] τὸ προστεθὲν ἔσται λευκὸν ἢ ἀγαθόν, [c] οἷόν περ καὶ τὸ ὅλον ποιεῖ. Ἔτι εἰ πρὸς τὸ ὑπάρχον προστεθέν τι μᾶλλον ποιεῖ τοιοῦτον οἷον
2 ὑπῆρχε, καὶ αὐτὸ ἔσται τοιοῦτον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Χρήσιμος δὲ οὐκ ἐν ἅπασιν ὁ τόπος, ἀλλ' ἐν οἷς τὴν τοῦ μᾶλλον ὑπεροχὴν συμβαίνει γίνεσθαι. Οὗτος δὲ ὁ τόπος οὐκ ἀντιστρέφει πρὸς τὸ ἀνασκευάζειν. Εἰ γὰρ μὴ ποιεῖ τὸ προστιθέμενον ἀγαθόν, οὐδέπω δῆλον εἰ αὐτὸ μὴ ἀγαθόν· τὸ γὰρ ἀγαθὸν κακῷ προστιθέμενον οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἀγαθὸν τὸ ὅλον ποιεῖ, [d] οὐδὲ λευκὸν μέλανι.

3 Πάλιν εἴ τι μᾶλλον καὶ ἧττον λέγεται, καὶ ἁπλῶς ὑπάρχει· τὸ γὰρ μὴ ὂν ἀγαθὸν ἢ λευκὸν [e] οὐδὲ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀγαθὸν ἢ λευκὸν ῥηθήσεται· τὸ γὰρ κακὸν οὐδενὸς μᾶλλον ἢ ἧττον ἀγαθόν, ἀλλὰ μᾶλλον κακὸν ἢ ἧττον ῥηθήσεται. Οὐκ ἀντιστρέφει δ' οὐδ' οὗτος ὁ τόπος πρὸς τὸ ἀνασκευάσαι· Πολλὰ γὰρ τῶν [f] οὐ λεγομένων [g] μᾶλλον ἁπλῶς ὑπάρχει· ἄνθρωπος γὰρ οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἧττον, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο οὐκ [h] ἔστιν ἄνθρωπος.

4 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον σκεπτέον καὶ ἐπὶ τοῦ κατά τι καὶ ποτὲ καὶ ποῦ· [i] εἰ γὰρ κατά τι ἐνδέχεται, καὶ ἁπλῶς ἐνδέχεται. Ὁμοίως δὲ [k] καὶ τὸ ποτὲ ἢ ποῦ· τὸ γὰρ ἁπλῶς ἀδύνατον οὔτε κατά τι οὔτε ποῦ οὔτε ποτὲ ἐνδέχεται. Ἔνστασις ὅτι κατά τι μέν [l] εἰσι φύσει σπουδαῖοι, οἷον ἐλευθέριοι ἢ σωφρονικοί, ἁπλῶς δὲ οὐκ εἰσὶ φύσει σπουδαῖοι· [m] οὐδεὶς γὰρ
5 φύσει φρόνιμος. Ὁμοίως δὲ καὶ ποτὲ μὲν ἐνδέχεταί τῶν φθαρτῶν τι μὴ φθαρῆναι, ἁπλῶς δ' οὐκ ἐνδέχεται μὴ φθαρῆναι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ποῦ μὲν συμφέρει τοιαύτῃ διαίτῃ χρῆσθαι, οἷον ἐν τοῖς νοσώδεσι τόποις, ἁπλῶς δ' οὐ

[a] ἀγαθὸν ἢ λευκὸν C. [b] τὸ — ἀγαθόν om. B. [c] οἷόν περ] καὶ τοιοῦτον οἷόν περ C. [d] οὐδὲ τὸ λευκὸν C. [e] οὐδὲν B.C. [f] οὐ] μὴ C. [g] μᾶλλον καὶ ἧττον ἁπλῶς C. [h] ἔσται C. [i] εἰ] ὃ C. [k] καὶ ποτὲ καὶ ποῦ C. [l] ἐστιν A. [m] οὐδεὶς — φρόνιμος om. A.

συμφέρει. Ἔτι δὲ ποῦ μὲν ἕνα [n] μόνον δυνατὸν εἶναι, ἁπλῶς δὲ οὐ δυνατὸν ἕνα μόνον εἶναι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ποῦ μὲν καλὸν τὸν πατέρα θύειν, οἷον ἐν [o] Τριβαλλοῖς, ἁπλῶς δ' οὐ καλόν. Ἢ τοῦτο μὲν οὐ ποῦ σημαίνει ἀλλὰ τισίν· οὐδὲν 6
γὰρ διαφέρει ὅπου ἂν ὦσιν· πανταχοῦ γὰρ αὐτοῖς [p] ἔσται καλὸν [q] οὖσι [o] Τριβαλλοῖς. Πάλιν ποτὲ μὲν συμφέρει φαρμακεύεσθαι, οἷον ὅταν νοσῇ, ἁπλῶς δ' οὔ. Ἢ οὐδὲ τοῦτο ποτὲ σημαίνει, ἀλλὰ τῷ διακειμένῳ πως· οὐδὲν γὰρ διαφέρει ὁποτεοῦν, [r] ἐὰν οὕτω μόνον διακείμενος ᾖ. Τὸ δ' ἁπλῶς ἐστὶν 7
ὃ μηδενὸς προστεθέντος ἐρεῖς ὅτι καλόν ἐστιν ἢ [s] τὸ ἐναντίον. Οἷον τὸ τὸν πατέρα θύειν οὐκ ἐρεῖς καλὸν εἶναι, ἀλλὰ τισὶ καλὸν [t] εἶναι· οὐκ ἄρα ἁπλῶς καλόν. Ἀλλὰ τὸ τοὺς θεοὺς τιμᾶν ἐρεῖς καλὸν οὐδὲν [v] προστιθείς· ἁπλῶς γὰρ καλόν ἐστιν. Ὥστε ὃ ἂν μηδενὸς προστιθεμένου δοκῇ εἶναι καλὸν ἢ αἰσχρὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἁπλῶς ῥηθήσεται.

Γ.

Πότερον δ' αἱρετώτερον ἢ βέλτιον δυεῖν ἢ πλειόνων, ἐκ 1
τῶνδε σκεπτέον. Πρῶτον δὲ διωρίσθω ὅτι τὴν σκέψιν ποιούμεθα οὐχ ὑπὲρ τῶν πολὺ διεστώτων καὶ μεγάλην πρὸς [a] ἄλληλα διαφορὰν ἐχόντων (οὐδεὶς γὰρ ἀπορεῖ πότερον ἡ εὐδαιμονία ἢ ὁ πλοῦτος αἱρετώτερον) ἀλλ' ὑπὲρ τῶν σύνεγγυς, καὶ περὶ ὧν [b] ἀμφισβητοῦμεν ποτέρῳ δεῖ προσθέσθαι μᾶλλον, διὰ τὸ μηδεμίαν ὁρᾶν τοῦ ἑτέρου πρὸς τὸ ἕτερον ὑπεροχήν. Δῆλον οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων ὅτι δειχθείσης ὑπεροχῆς ἢ μιᾶς ἢ πλειόνων συγκαταθήσεται ἡ διάνοια ὅτι τοῦτ' ἐστὶν αἱρετώτερον, ὁπότερον τυγχάνει αὐτῶν ὑπερέχον.

Πρῶτον μὲν οὖν τὸ πολυχρονιώτερον ἢ βεβαιότερον αἱ- 2
ρετώτερον τοῦ ἧττον τοιούτου. Καὶ ὃ μᾶλλον ἂν ἕλοιτο ὁ

[n] μόνον om. C. [o] τριβαλοῖς C. [p] ἔστι C. [q] οὖσι] τοῖς A.
[r] ἂν C. [s] τοὐναντίον C. [t] εἶναι om. C. [v] προσθείς A.B.
[a] ἄλληλα τὴν διαφορὰν C. [b] διαμφισβητοῦμεν C.

φρόνιμος ἢ [c] ὁ ἀγαθὸς ἀνήρ, ἢ ὁ νόμος ὁ ὀρθός, ἢ [d] οἱ σπουδαῖοι περὶ ἕκαστα αἱρούμενοι ᾗ τοιοῦτοί εἰσιν, ἢ [e] οἱ ἐν ἑκάστῳ γένει ἐπιστήμονες, ἢ [ee] ὅσα οἱ πλείους ἢ πάντες, οἷον ἐν ἰατρικῇ ἢ [f] τεκτονικῇ ἃ οἱ πλείους τῶν ἰατρῶν ἢ [g] πάντες, ἢ ὅσα ὅλως οἱ πλείους ἢ πάντες ἢ πάντα, οἷον τἀγαθόν· πάντα γὰρ τἀγαθοῦ ἐφίεται. Δεῖ δ' ἄγειν πρὸς ὅ τι ἂν ᾖ χρήσιμον τὸ ῥηθησόμενον. Ἔστι δ' ἁπλῶς μὲν βέλτιον καὶ αἱρετώτερον τὸ κατὰ τὴν βελτίω ἐπιστήμην, τινὶ δὲ τὸ κατὰ τὴν οἰκείαν.

3 Ἔπειτα δὲ τὸ ὅπερ τόδε [h] τι τοῦ μὴ ἐν γένει, οἷον ἡ δικαιοσύνη τοῦ δικαίου· τὸ μὲν γὰρ ἐν γένει τῷ ἀγαθῷ, τὸ δ' οὔ, καὶ τὸ μὲν ὅπερ ἀγαθόν, τὸ δ' οὔ· οὐδὲν γὰρ λέγεται ὅπερ τὸ γένος, ὃ μὴ τυγχάνει ἐν τῷ γένει ὄν, οἷον ὁ λευκὸς ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ὅπερ χρῶμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

4 Καὶ τὸ δι' αὑτὸ αἱρετὸν τοῦ δι' ἕτερον αἱρετοῦ αἱρετώτερον, οἷον τὸ ὑγιαίνειν τοῦ γυμνάζεσθαι· τὸ μὲν γὰρ δι' αὑτὸ αἱρετόν, τὸ δὲ δι' ἕτερον. Καὶ τὸ καθ' αὑτὸ τοῦ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ τοὺς φίλους δικαίους εἶναι [i] τοῦ τοὺς ἐχθρούς. Τὸ μὲν γὰρ καθ' αὑτὸ αἱρετόν, τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός· τὸ γὰρ τοὺς ἐχθροὺς δικαίους εἶναι κατὰ συμβεβηκὸς αἱρούμεθα, ὅπως [k] μηδὲν ἡμᾶς βλάπτωσιν. Ἔστι δὲ τοῦτο [l] ταὐτὸ τῷ πρὸ τούτου, διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ· τὸ μὲν γὰρ τοὺς φίλους δικαίους εἶναι δι' αὑτὸ αἱρούμεθα, καὶ εἰ μηδὲν ἡμῖν μέλλει ἔσεσθαι, κἂν ἐν Ἰνδοῖς ὦσιν· τὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς δι' ἕτερον, ὅπως [m] μηθὲν ἡμᾶς βλάπτωσιν.

5 Καὶ τὸ αἴτιον [n] ἀγαθοῦ καθ' αὑτὸ τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς αἰτίου, καθάπερ ἡ ἀρετὴ τῆς τύχης· ἡ μὲν γὰρ καθ' αὑτὴν ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς αἰτία τῶν ἀγαθῶν, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου· τὸ γὰρ καθ' αὑτὸ κακοῦ αἴτιον φευκτότερον τοῦ κατὰ συμβεβηκός, οἷον ἡ κακία

[c] ὁ ante ἀγαθὸς om. C. [d] οἱ σπουδαῖαι οἱ περὶ C. [e] οἱ om. A.B. [ee] ὅσα om. C. [f] τεκτονικῆι ἢ ἃ B. [g] ἢ ἃ οἱ πάντες C. [h] τι ὂν τοῦ C. [i] τοῦ] ἢ τὸ C. [k] μηθὲν C. [l] ταὐτὸν τῶ πρὸ αὐτοῦ C. [m] μηδὲν C. [n] ἀγαθοῦ et αἰτίου om. C.

καὶ ἡ τύχη· τὸ μὲν γὰρ καθ' αὑτὸ κακόν, [o] ἡ δὲ τύχη κατὰ συμβεβηκός.

Καὶ τὸ ἁπλῶς ἀγαθὸν τοῦ τινὶ αἱρετώτερον, οἷον τὸ 6
[p] ὑγιάζεσθαι τοῦ τέμνεσθαι· τὸ μὲν γὰρ ἁπλῶς ἀγαθόν, τὸ δὲ τινὶ τῷ δεομένῳ τομῆς. Καὶ τὸ φύσει τοῦ μὴ φύσει, οἷον ἡ δικαιοσύνη τοῦ δικαίου· τὸ μὲν γὰρ φύσει, τὸ δ' ἐπίκτητον. Καὶ τὸ τῷ βελτίονι καὶ τιμιωτέρῳ ὑπάρχον αἱρετώτερον, οἷον θεῷ ἢ ἀνθρώπῳ καὶ ψυχῇ ἢ σώματι. Καὶ τὸ τοῦ βελτίονος ἴδιον βέλτιον ἢ τὸ τοῦ χείρονος, οἷον τὸ τοῦ θεοῦ ἢ τὸ τοῦ ἀνθρώπου· κατὰ μὲν γὰρ τὰ κοινὰ ἐν ἀμφοτέροις [q] οὐδὲν διαφέρει ἀλλήλων, τοῖς δ' ἰδίοις τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου [r] ὑπερέχει. Καὶ τὸ ἐν βελτίοσιν ἢ προτέροις ἢ τιμιωτέροις βέλτιον, οἷον ὑγίεια ἰσχύος καὶ κάλλους. Ἡ μὲν γὰρ ἐν 7
ὑγροῖς καὶ ξηροῖς [s] καὶ θερμοῖς καὶ ψυχροῖς, ἁπλῶς δ' εἰπεῖν ἐξ ὧν [t] πρώτων συνέστηκε [v] τὸ ζῷον, τὰ δ' ἐν τοῖς ὑστέροις· ἡ μὲν γὰρ ἰσχὺς ἐν τοῖς νεύροις καὶ [w] ὀστοῖς, τὸ δὲ κάλλος τῶν μελῶν τις συμμετρία δοκεῖ εἶναι. Καὶ τὸ τέλος τῶν πρὸς τὸ τέλος αἱρετώτερον [x] δοκεῖ εἶναι, καὶ δυοῖν τὸ ἔγγιον τοῦ τέλους. Καὶ ὅλως τὸ πρὸς τὸ τοῦ βίου τέλος αἱρετώτερον μᾶλλον ἢ τὸ πρὸς ἄλλο τι, οἷον τὸ πρὸς εὐδαιμονίαν συντεῖνον [y] ἢ τὸ πρὸς φρόνησιν. Καὶ τὸ δυνατὸν τοῦ ἀδυνάτου. Ἔτι δύο [z] ποιητικῶν, οὗ τὸ τέλος [a] βέλτιον. Ποιη- 8
τικοῦ δὲ καὶ τέλους ἐκ τοῦ ἀνάλογον, ὅταν πλείονι ὑπερέχῃ τὸ τέλος τοῦ τέλους ἢ ἐκεῖνο τοῦ οἰκείου ποιητικοῦ, οἷον εἰ ἡ εὐδαιμονία πλείονι ὑπερέχει ὑγιείας ἢ ὑγίεια ὑγιεινοῦ, τὸ ποιητικὸν εὐδαιμονίας βέλτιον ὑγιείας. Ὅσῳ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ὑγιείας ὑπερέχει, τοσούτῳ καὶ τὸ ποιητικὸν [b] τὸ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ὑγιεινοῦ ὑπερέχει. Ἡ δὲ ὑγίεια τοῦ ὑγιεινοῦ [c] ἐλάττονι ὑπερεῖχεν, ὥστε πλείονι ὑπερέχει τὸ ποιητικὸν

[o] *ἡ δὲ τύχη*] *τὸ δὲ* C. [p] *γυμνάζεσθαι* B.C. [q] *οὐδενὶ* C. [r] *ὑπάρχει* A, *διαφέρον ὑπάρχει* C. [s] *καὶ θερμοῖς καὶ ψυχροῖς* om. A.B. [t] *πρῶτον* A.B. [v] *τὸ*] *καὶ τὸ* C. [w] *ὀστέοις* C. [x] *δοκεῖ εἶναι* om. C. [y] *τὸ* post *ἢ* om. A. [z] *ποιητικῶν ὄντων οὗ* C. [a] *βέλτιον, καὶ αὐτὸ βέλτιον* C. [b] *τὸ* om. C. [c] *ἐλ. ὑπερέχει ἢ ἡ εὐδαιμονία τῆς ὑγιείας, ὥστε* C.

εὐδαιμονίας τοῦ ὑγιεινοῦ ἢ ἡ ὑγίεια τοῦ ὑγιεινοῦ. Δῆλον [d] ἄρα ὅτι αἱρετώτερον τὸ ποιητικὸν εὐδαιμονίας τῆς ὑγιείας· τοῦ γὰρ αὐτοῦ πλείονι ὑπερέχει.

9 Ἔτι τὸ κάλλιον καθ' αὑτὸ καὶ τιμιώτερον καὶ ἐπαινετώτερον, οἷον φιλία πλούτου καὶ δικαιοσύνη ἰσχύος. Τὰ μὲν γὰρ καθ' αὑτὰ τῶν τιμίων καὶ ἐπαινετῶν, τὰ δ' οὐ καθ' αὑτὰ ἀλλὰ δι' ἕτερον· οὐδεὶς γὰρ τιμᾷ τὸν πλοῦτον δι' [e] ἑαυτὸν ἀλλὰ δι' ἕτερον, τὴν δὲ φιλίαν καθ' αὑτό, καὶ εἰ μηδὲν μέλλει ἡμῖν ἕτερον ἀπ' αὐτῆς ἔσεσθαι.

2 Ἔτι ὅταν δύο τινὰ ᾖ σφόδρα [f] ἀλλήλοις παραπλήσια καὶ μὴ δυνώμεθα ὑπεροχὴν μηδεμίαν συνιδεῖν τοῦ ἑτέρου πρὸς τὸ ἕτερον, ὁρᾶν ἀπὸ τῶν παρεπομένων· ᾧ γὰρ ἕπεται μεῖζον ἀγαθόν, τοῦθ' αἱρετώτερον. [g] Ἂν δ' ᾖ τὰ ἑπόμενα κακά, ᾧ τὸ ἔλαττον ἀκολουθεῖ κακόν, τοῦθ' αἱρετώτερον. Ὄντων γὰρ ἀμφοτέρων αἱρετῶν [h] οὐδὲν κωλύει δυσχερές τι παρέπεσθαι. Διχῶς δ' ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι ἡ σκέψις· καὶ γὰρ πρότερον καὶ ὕστερον ἕπεται, οἷον τῷ μανθάνοντι τὸ μὲν ἀγνοεῖν πρότερον, τὸ δ' ἐπίστασθαι ὕστερον. Βέλτιον δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ὕστερον ἑπόμενον. Λαμβάνειν [i] οὖν τῶν ἑπομένων ὁπότερον ἂν ᾖ χρήσιμον.

2 Ἔτι τὰ πλείω ἀγαθὰ τῶν ἐλαττόνων, ἢ ἁπλῶς, ἢ ὅταν τὰ ἕτερα [k] ἐν τοῖς ἑτέροις [l] ὑπάρχῃ, τὰ ἐλάττω ἐν τοῖς πλείοσιν. Ἔνστασις, εἴ που θάτερον [m] θατέρου χάριν· [h] οὐδὲν γὰρ αἱρετώτερα τὰ ἄμφω τοῦ ἑνός, οἷον τὸ ὑγιάζεσθαι καὶ ἡ ὑγίεια τῆς ὑγιείας, ἐπειδὴ τὸ ὑγιάζεσθαι τῆς ὑγιείας ἕνεκεν αἱρούμεθα. Καὶ μὴ ἀγαθὰ δὲ ἀγαθῶν οὐδὲν κωλύει εἶναι αἱρετώτερα, οἷον εὐδαιμονίαν καὶ ἄλλο τι ὃ μή ἐστιν ἀγαθὸν δικαιοσύνης καὶ ἀνδρίας. Καὶ [n] ταὐτὰ μεθ' ἡδονῆς μᾶλλον ἢ ἄνευ ἡδονῆς. Καὶ ταὐτὰ μετ' ἀλυπίας [o] μᾶλλον ἢ μετὰ λύπης.

3 Καὶ ἕκαστον ἐν ᾧ καιρῷ μεῖζον δύναται, ἐν τούτῳ καὶ

[d] οὖν C. [e] αὐτὸν C. [f] αὐτοῖς B.C. [g] ἂν δ'—αἱρετώτερον om. B. [h] οὐθὲν C. [i] οὖν om. C. [k] ἐν om. A. [l] ἐνυπάρχῃ A.C. [m] τοῦ ἑτέρου C. [n] ταῦτα A.B. [o] μᾶλλον om. B.

αἱρετώτερον, οἷον τὸ ἀλύπως ἐν τῷ γήρᾳ μᾶλλον ἢ ἐν τῇ νεότητι· μεῖζον γὰρ ἐν τῷ γήρᾳ δύναται. Κατὰ [p] ταῦτα δὲ καὶ ἡ φρόνησις ἐν τῷ γήρᾳ αἱρετώτερον· οὐδεὶς γὰρ τοὺς νέους αἱρεῖται ἡγεμόνας διὰ τὸ μὴ ἀξιοῦν φρονίμους εἶναι. Ἡ δ' ἀνδρία ἀνάπαλιν· ἐν τῇ νεότητι γὰρ ἀναγκαιοτέρα ἡ κατὰ τὴν ἀνδρίαν ἐνέργεια. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ σωφροσύνη· μᾶλλον γὰρ οἱ νέοι τῶν πρεσβυτέρων ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐνοχλοῦνται.

Καὶ ὃ ἐν παντὶ καιρῷ ἢ ἐν τοῖς πλείστοις χρησιμώτερον, 4 οἷον δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη ἀνδρίας· αἱ μὲν γὰρ ἀεὶ ἡ δὲ ποτὲ [q] χρησίμη. Καὶ ὃ πάντων ἐχόντων μηδὲν θατέρου δεόμεθα, ἢ [r] ὃ [s] ἐχόντων προσδεόμεθα τοῦ λοιποῦ, καθάπερ ἐπὶ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρίας· δικαίων μὲν γὰρ πάντων ὄντων οὐδὲν χρήσιμος ἡ ἀνδρία, ἀνδρείων δὲ πάντων ὄντων χρήσιμος ἡ δικαιοσύνη.

Ἔτι ἐκ τῶν φθορῶν καὶ τῶν ἀποβολῶν καὶ τῶν γενέσεων 5 καὶ τῶν λήψεων καὶ τῶν ἐναντίων· ὧν γὰρ αἱ φθοραὶ φευκτότεραι, αὐτὰ αἱρετώτερα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποβολῶν καὶ τῶν ἐναντίων· [t] οὗ γὰρ ἡ ἀποβολὴ ἢ τὸ ἐναντίον [v] φευκτότερον, αὐτὸ αἱρετώτερον. Ἐπὶ δὲ τῶν γενέσεων καὶ τῶν λήψεων ἀνάπαλιν· ὧν γὰρ [w] αἱ λήψεις καὶ αἱ γενέσεις αἱρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἱρετώτερα.

Ἄλλος τόπος, τὸ ἐγγύτερον τἀγαθοῦ βέλτιον καὶ αἱρε- 6 τώτερον. Καὶ τὸ ὁμοιότερον τἀγαθῷ, οἷον ἡ [x] δικαιοσύνη δικαίου. Καὶ τὸ τῷ βελτίονι [y] αὐτοῦ ὁμοιότερον, καθάπερ τὸν Αἴαντα τοῦ Ὀδυσσέως φασὶ βελτίω τινὲς εἶναι, διότι ὁμοιότερος [a] τῷ Ἀχιλλεῖ. Ἔνστασις τούτου ὅτι οὐκ ἀληθές· οὐδὲν γὰρ κωλύει, μὴ ᾗ βέλτιστος ὁ Ἀχιλλεύς, ταύτῃ ὁμοιότερον εἶναι τὸν Αἴαντα, τοῦ ἑτέρου ὄντος μὲν ἀγαθοῦ μὴ ὁμοίου δέ. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ ἐπὶ [b] τὸ γελοιότερον εἴη

[p] ταυτὰ C. [q] χρήσιμος C. [r] ὃ om. C. [s] ἔχοντες A.B. [t] οὗ] εἴτε A.B. [v] φευκτότερα A.B. [w] αἱ om. C. [x] δικαιοσύνη τοῦ δικαίου C. [y] αὐτῷ corr. C. [a] τῷ] ἦν τῷ C. [b] τὰ γελοιότερα C.

[c] ὅμοιον, καθάπερ ὁ πίθηκος [d] τῷ ἀνθρώπῳ, τοῦ ἵππου μὴ
ὄντος ὁμοίου· οὐ γὰρ [e] κάλλιον ὁ πίθηκος, ὁμοιότερον δὲ τῷ
7 ἀνθρώπῳ. Πάλιν ἐπὶ δυοῖν εἰ τὸ μὲν τῷ βελτίονι τὸ δὲ τῷ
χείρονι ὁμοιότερον, εἴη [f] ἂν βέλτιον τὸ τῷ βελτίονι ὁμοιό-
τερον. Ἔχει δὲ καὶ τοῦτο ἔνστασιν· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ
μὲν τῷ βελτίονι ἠρέμα ὅμοιον εἶναι, τὸ δὲ τῷ χείρονι σφό-
δρα, οἷον εἰ ὁ μὲν Αἴας τῷ Ἀχιλλεῖ ἠρέμα, ὁ δ' Ὀδυσσεὺς
τῷ Νέστορι σφόδρα. Καὶ εἰ τὸ μὲν τῷ βελτίονι [g] ὅμοιον
ἐπὶ τὰ χείρω ὅμοιον εἴη, τὸ δὲ τῷ χείρονι ἐπὶ τὰ βελτίω,
καθάπερ ἵππος ὄνῳ καὶ πίθηκος ἀνθρώπῳ.
8 Ἄλλος, τὸ ἐπιφανέστερον τοῦ ἧττον τοιούτου, καὶ τὸ
χαλεπώτερον· μᾶλλον γὰρ ἀγαπῶμεν ἔχοντες ἃ μὴ ἔστι
ῥᾳδίως [h] λαβεῖν. Καὶ τὸ ἰδιαίτερον τοῦ κοινοτέρου. Καὶ
τὸ τοῖς κακοῖς ἀκοινωνητότερον· αἱρετώτερον γὰρ [i] ᾧ μηδε-
μία δυσχέρεια ἀκολουθεῖ ἢ [i] ᾧ ἀκολουθεῖ.
9 Ἔτι εἰ ἁπλῶς τοῦτο τούτου βέλτιον, καὶ τὸ βέλτιστον
τῶν ἐν τούτῳ βέλτιον τοῦ ἐν τῷ ἑτέρῳ βελτίστου, οἷον εἰ
βέλτιον ἄνθρωπος ἵππου, καὶ ὁ βέλτιστος ἄνθρωπος τοῦ
βελτίστου ἵππου βελτίων. Καὶ εἰ τὸ βέλτιστον τοῦ βελ-
τίστου βέλτιον, καὶ ἁπλῶς τοῦτο τούτου βέλτιον, οἷον [k] εἰ
ὁ βέλτιστος ἄνθρωπος τοῦ βελτίστου ἵππου βελτίων, καὶ
ἁπλῶς ἄνθρωπος ἵππου βελτίων.
10 Ἔτι ὧν ἔστι τοὺς φίλους μετασχεῖν, αἱρετώτερα ἢ ὧν μή.
Καὶ ἃ πρὸς τὸν φίλον [l] πρᾶξαι μᾶλλον βουλόμεθα ἢ ἃ πρὸς
τὸν τυχόντα, ταῦτα αἱρετώτερα, οἷον τὸ δικαιοπραγεῖν καὶ
εὖ ποιεῖν μᾶλλον ἢ τὸ δοκεῖν· τοὺς γὰρ φίλους εὖ ποιεῖν βου-
λόμεθα μᾶλλον ἢ δοκεῖν, τοὺς δὲ τυχόντας ἀνάπαλιν.
11 Καὶ τὰ ἐκ περιουσίας τῶν ἀναγκαίων βελτίω, ἐνίοτε δὲ
καὶ αἱρετώτερα· βέλτιον γὰρ τοῦ ζῆν τὸ εὖ ζῆν, τὸ δὲ εὖ
ζῆν ἐστὶν ἐκ περιουσίας, αὐτὸ δὲ τὸ ζῆν ἀναγκαῖον. Ἐνίοτε
δὲ τὰ βελτίω οὐχὶ καὶ αἱρετώτερα· οὐ γὰρ εἰ βελτίω, ἀναγ-

[c] ὅμοιος A.B. [d] τῷ om. C. [e] καλλίων C. [f] ἂν om. C. [g] ὅμοιον om. B.C. [h] λαβεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ C. [i] ὃ B. [k] εἰ om. A. [l] μᾶλλον πρᾶξαι C.

καῖον καὶ αἱρετώτερα· τὸ [m] *γοῦν φιλοσοφεῖν βέλτιον τοῦ χρηματίζεσθαι, ἀλλ' οὐχ αἱρετώτερον τῷ ἐνδεεῖ τῶν ἀναγκαίων. Τὸ δ' ἐκ περιουσίας ἐστίν, ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζηταί τις τῶν καλῶν. Σχεδὸν δὲ ἴσως* [n] *αἱρετώτερον τὸ ἀναγκαῖόν ἐστι, βέλτιον δὲ τὸ ἐκ περιουσίας.*

Καὶ ὃ μὴ ἔστι παρ' ἄλλου πορίσασθαι ἢ ὃ ἔστι καὶ παρ' 12 *ἄλλου, οἷον πέπονθεν ἡ δικαιοσύνη πρὸς τὴν ἀνδρίαν. Καὶ εἰ τόδε μὲν ἄνευ τοῦδε αἱρετόν, τόδε δὲ ἄνευ τοῦδε μή, οἷον δύναμις ἄνευ φρονήσεως οὐχ αἱρετόν, φρόνησις δ' ἄνευ δυνάμεως αἱρετόν. Καὶ δυοῖν εἰ θάτερον ἀρνούμεθα, ἵνα τὸ λοιπὸν δόξῃ ἡμῖν ὑπάρχειν, ἐκεῖνο αἱρετώτερον ὃ βουλόμεθα δοκεῖν ὑπάρχειν, οἷον φιλοπονεῖν ἀρνούμεθα, ἵν' εὐφυεῖς εἶναι δόξωμεν.*

Ἔτι οὗ τῇ ἀπουσίᾳ ἧττον ἐπιτιμητέον [o] *δυσφοροῦσι, τοῦτο* 13 *αἱρετώτερον. Καὶ οὗ τῇ ἀπουσίᾳ μὴ δυσφοροῦντι μᾶλλον ἐπιτιμητέον, τοῦτο αἱρετώτερον.*

Ἔτι τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος τὸ ἔχον τὴν οἰκείαν ἀρετὴν 3 *τοῦ μὴ* [p] *ἔχοντος. Ἄμφω δ' ἐχόντων τὸ μᾶλλον ἔχον.*

Ἔτι εἰ τὸ μὲν ποιεῖ ἀγαθὸν ἐκεῖνο ᾧ ἂν παρῇ, τὸ δὲ μὴ 2 *ποιεῖ,* [q] *τὸ ποιοῦν αἱρετώτερον, καθάπερ καὶ* [r] *θερμότερον τὸ θερμαῖνον τοῦ μή. Εἰ δ' ἄμφω ποιεῖ, τὸ μᾶλλον ποιοῦν· ἢ εἰ τὸ βέλτιον καὶ κυριώτερον ποιεῖ ἀγαθόν, οἷον εἰ τὸ μὲν τὴν ψυχὴν τὸ δὲ τὸ σῶμα.*

[s] *Ἔτι ἀπὸ τῶν πτώσεων καὶ τῶν χρήσεων καὶ τῶν πρά-* 3 *ξεων καὶ τῶν ἔργων, καὶ ταῦτα δὲ ἀπ' ἐκείνων· ἀκολουθεῖ γὰρ ἀλλήλοις, οἷον εἰ τὸ δικαίως αἱρετώτερον τοῦ ἀνδρείως, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρίας* [t] *αἱρετώτερον·* [v] *καὶ εἰ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρίας αἱρετώτερον, καὶ τὸ δικαίως τοῦ ἀνδρείως. Παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.*

Ἔτι εἴ τινος τοῦ αὐτοῦ τὸ μὲν μεῖζον ἀγαθόν ἐστι τὸ δὲ 4

[m] *γὰρ* C. [n] *αἱρετώτερον μὲν τὸ* C. [o] *δυσφοροῦσι* C. [p] *ἔχοντος αἱρετώτερον, ἄμφω* C. [q] *τῶι ποιοῦντι* B. [r] *θερμὸν* C. [s] *ἔτι δὲ ἀπὸ* C. [t] *αἱρετώτερον* om. C. [v] *καὶ εἰ—αἱρετώτερον* om. A.

ἔλαττον, αἱρετώτερον τὸ μεῖζον. [w]Ἢ εἰ μείζονος [x]μεῖζον θάτερον. Ἀλλὰ καὶ εἰ δύο τινὰ τινὸς εἴη αἱρετώτερα, τὸ μᾶλλον αἱρετώτερον τοῦ ἧττον αἱρετωτέρου αἱρετώτερον. Ἔτι οὗ ἡ ὑπερβολὴ τῆς ὑπερβολῆς αἱρετωτέρα, καὶ αὐτὸ αἱρετώτερον, οἷον φιλία χρημάτων· αἱρετωτέρα γὰρ ἡ τῆς φιλίας ὑπερβολὴ τῆς τῶν χρημάτων. Καὶ οὗ μᾶλλον ἂν ἕλοιτο αὐτὸς αὑτῷ αἴτιος εἶναι ἢ οὗ [y]ἕτερον, οἷον τοὺς φίλους τῶν χρημάτων.

5 Ἔτι ἐκ τῆς [z]προσθέσεως, εἰ τῷ αὐτῷ προστιθέμενόν [a]τι τὸ ὅλον αἱρετώτερον ποιεῖ. Εὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ προτείνειν ἐφ' ὧν τῷ μὲν ἑτέρῳ τῶν προστιθεμένων [b]χρῆται τὸ κοινὸν ἢ ἄλλως πως συνεργόν ἐστι, [c]τῷ δὲ λοιπῷ μὴ χρῆται μηδὲ συνεργόν ἐστιν, οἷον πρίονα καὶ δρέπανον μετὰ τεκτονικῆς· αἱρετώτερον γὰρ ὁ πρίων [d]συνδυαζόμενος, ἁπλῶς δὲ οὐχ αἱρετώτερον. Πάλιν εἰ ἐλάττονι προστεθέν τι τὸ ὅλον μεῖζον ποιεῖ. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως· οὗ γὰρ ἀφαιρεθέντος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τὸ λειπόμενον [e]ἔλαττον, ἐκεῖνο μεῖζον αν εἴη, ὁπότε ἀφαιρεθὲν τὸ λειπόμενον ἔλαττον ποιεῖ.

6 Καὶ εἰ τὸ μὲν δι' αὑτὸ τὸ δὲ διὰ τὴν δόξαν αἱρετόν, οἷον ὑγίεια κάλλους. Ὅρος δὲ τοῦ πρὸς δόξαν τὸ [f]μηδενὸς συνειδότος μὴ ἂν σπουδάσαι ὑπάρχειν. Καὶ εἰ τὸ μὲν δι' αὑτὸ καὶ διὰ τὴν δόξαν αἱρετόν, τὸ δὲ διὰ θάτερον μόνον. Καὶ ὁπότερον μᾶλλον δι' αὑτὸ τίμιον, τοῦτο καὶ βέλτιον καὶ αἱρετώτερον. Τιμιώτερον δ' ἂν εἴη καθ' αὑτό, ὃ μηδενὸς ἄλλου μέλλοντος ὑπάρξειν δι' αὑτὸ αἱρούμεθα μᾶλλον.

7 Ἔτι διελέσθαι ποσαχῶς τὸ αἱρετὸν λέγεται καὶ τίνων χάριν, οἷον τοῦ συμφέροντος ἢ τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ ἡδέος· τὸ γὰρ πρὸς ἅπαντα ἢ [g]πρὸς τὰ πλείω χρήσιμον αἱρετώτερον ἂν [h]ὑπάρχοι τοῦ μὴ ὁμοίως. Τῶν δ' αὐτῶν ἀμφοτέροις

[w] ἢ om. C. [x] μεῖζον ἢ θάτερον C. [y] ἕτερος B.C. [z] προθέθεως C. [a] τι om. A. [b] προσχρῆται C. [c] τῷ δὲ—ἐστιν om. A. [d] συνδυαζόμενον A.B.C. [e] ἐλαττοῖ A.B. [f] μηδενὸς ὄντος τοῦ συνειδότος C. [g] πρὸς om. C. [h] ὑπάρχῃ A.

ὑπαρχόντων, ὁποτέρῳ μᾶλλον ὑπάρχει σκεπτέον, πότερον
[i] ἥδιον ἢ κάλλιον ἢ συμφερώτερον. Πάλιν τὸ τοῦ βελτίονος
ἕνεκεν αἱρετώτερον, οἷον τὸ ἀρετῆς ἕνεκεν ἢ ἡδονῆς. Ὁμοίως
δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φευκτῶν· φευκτότερον γὰρ τὸ μᾶλλον ἐμπο-
διστικὸν τῶν [k] αἱρετῶν, οἷον νόσος αἴσχους· καὶ γὰρ ἡδονῆς
καὶ τοῦ σπουδαῖον εἶναι κωλυτικώτερον ἡ νόσος.

Ἔτι ἐκ τοῦ ὁμοίως δεικνύναι φευκτὸν καὶ αἱρετὸν τὸ προ- 8
κείμενον· ἧττον γὰρ αἱρετὸν τὸ [l] τοιοῦτον, ὃ καὶ ἕλοιτ' ἂν
τις ὁμοίως καὶ φύγοι, τοῦ ἑτέρου ὄντος αἱρετοῦ μόνον.

Τὰς μὲν οὖν πρὸς [m] ἄλληλα συγκρίσεις, καθάπερ εἴρηται, 4
ποιητέον. Οἱ αὐτοὶ δὲ τόποι χρήσιμοι καὶ πρὸς τὸ δεικνύναι
ὁτιοῦν αἱρετὸν ἢ φευκτόν· ἀφαιρεῖν γὰρ μόνον δεῖ τὴν πρὸς
ἕτερον ὑπεροχήν. Εἰ γὰρ τὸ τιμιώτερον αἱρετώτερον, καὶ
τὸ τίμιον αἱρετόν, καὶ εἰ τὸ χρησιμώτερον αἱρετώτερον, καὶ
τὸ χρήσιμον αἱρετόν. Ὁμοίως δὲ [n] καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὅσα 2
τοιαύτην ἔχει τὴν σύγκρισιν. Ἐπ' ἐνίων γὰρ εὐθέως κατὰ
τὴν πρὸς ἕτερον σύγκρισιν καὶ ὅτι αἱρετὸν ἑκάτερον ἢ τὸ
ἕτερον [o] λέγομεν, οἷον ὅταν τὸ μὲν φύσει ἀγαθὸν τὸ δὲ μὴ
φύσει λέγωμεν· τὸ γὰρ φύσει ἀγαθὸν δῆλον ὅτι αἱρετόν
ἐστιν.

Ληπτέον δ' ὅτι μάλιστα καθόλου [p] τοὺς τόπους περὶ τοῦ 5
μᾶλλον καὶ τοῦ μείζονος· ληφθέντες γὰρ οὕτως πρὸς πλείω
χρήσιμοι ἂν εἴησαν. Ἔστι δ' αὐτῶν τῶν εἰρημένων ἐνίους
[q] καθόλου μᾶλλον ποιεῖν μικρὸν [r] παραλλάσσοντα τῇ προσ-
ηγορίᾳ, οἷον τὸ φύσει [s] τοιοῦτο τοῦ μὴ φύσει τοιούτου
μᾶλλον τοιοῦτο. Καὶ εἰ τὸ μὲν ποιεῖ τὸ δὲ μὴ ποιεῖ τὸ
ἔχον τοιόνδε [t] ἢ ᾧ ἂν ὑπάρχῃ, μᾶλλον τοιοῦτο ὃ ποτε ποιεῖ
ἢ ὃ μὴ ποιεῖ. Εἰ δ' ἄμφω ποιεῖ, τὸ μᾶλλον ποιοῦν [s] τοι-
οῦτο.

Ἔτι εἰ τοῦ αὐτοῦ τινὸς τὸ μὲν μᾶλλον τὸ δὲ ἧττον [s] τοι- 2

[i] ἴδιον B. [k] ἀρετῶν A.B. [l] τοιοῦτο C. [m] ἀλλήλας B.
[n] καὶ om. C. [o] λέγομεν—γὰρ φύσει ἀγαθόν rc. supra lituram A.
[p] τοὺς om. A. [q] μᾶλλον καθόλου C. [r] παραλλάττοντας C. [s] τοιουτον C. [t] ἢ om. A. et corr. C.

οὗτο· καὶ εἰ τὸ μὲν τοιούτου μᾶλλον τοιοῦτο, τὸ δὲ μὴ τοιούτου τοιοῦτον, δῆλον ὅτι τὸ πρῶτον μᾶλλον [s] τοιοῦτο. ἔτι ἐκ τῆς προσθέσεως, εἰ [v] τῷ αὐτῷ προστιθέμενον τὸ ὅλον μᾶλλον ποιεῖ [s] τοιοῦτο, ἢ εἰ τῷ ἧττον τοιούτῳ προστιθέμενον τὸ ὅλον μᾶλλον ποιεῖ τοιοῦτο. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως· οὗ γὰρ ἀφαιρεθέντος τὸ λειπόμενον ἧττον τοιοῦτο, αὐτὸ μᾶλλον τοιοῦτο. Καὶ τὰ τοῖς ἐναντίοις ἀμιγέστερα μᾶλλον τοιαῦτα, οἷον λευκότερον τὸ τῷ μέλανι ἀμιγέστερον.
4 Ἔτι παρὰ τὰ εἰρημένα πρότερον, τὸ μᾶλλον ἐπιδεχόμενον τὸν οἰκεῖον τοῦ προκειμένου λόγον, οἷον εἰ τοῦ λευκοῦ ἐστὶ λόγος χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, λευκότερον [w] ὅ ἐστι μᾶλλον χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως.

6 [x] Ἂν δ' ἐπὶ μέρους καὶ μὴ καθόλου τὸ πρόβλημα τεθῇ, [y] πρῶτον μὲν οἱ εἰρημένοι καθόλου κατασκευαστικοὶ ἢ ἀνασκευαστικοὶ τόποι πάντες χρήσιμοι. Καθόλου γὰρ ἀναιροῦντες ἢ κατασκευάζοντες [z] καὶ ἐπὶ μέρους δείκνυμεν· εἰ γὰρ παντὶ ὑπάρχει, καὶ τινί, καὶ εἰ μηδενί, οὐδὲ τινί. Μάλιστα δ' ἐπίκαιροι καὶ κοινοὶ τῶν τόπων οἵ τ' ἐκ τῶν ἀντικειμένων καὶ τῶν συστοίχων καὶ τῶν πτώσεων· ὁμοίως γὰρ ἔνδοξον τὸ ἀξιῶσαι, εἰ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ λύπην πᾶσαν εἶναι κακόν, τῷ εἴ τις ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ λύπην εἶναί τινα κακόν.
2 Ἔτι εἴ τις αἴσθησις μή ἐστι δύναμις, καὶ ἀναισθησία τις οὐκ ἔστιν ἀδυναμία. Καὶ εἴ τι ὑποληπτὸν ἐπιστητόν, καὶ ὑπόληψίς [a] τις ἐπιστήμη. Πάλιν εἴ τι τῶν ἀδίκων ἀγαθόν, καὶ τῶν δικαίων τι κακόν· [b] καὶ [c] εἴ τι τῶν [d] δικαίως κακόν, καὶ τῶν ἀδίκως τι [e] ἀγαθόν. Καὶ εἴ τι τῶν [f] ἡδέων φευκτόν, ἡδονή τις [g] φευκτόν. [h] Κατὰ ταὐτὰ δὲ καὶ εἴ τι τῶν ἡδέων ὠφέλιμον, ἡδονή τις [i] ὠφέλιμον. Καὶ ἐπὶ τῶν φθαρτικῶν δὲ
3 καὶ τῶν γενέσεων καὶ φθορῶν ὡσαύτως. Εἰ γάρ τι φθαρ-

[s] τοιοῦτον C. [v] τὸ αὐτὸ B. [w] ὅ ἐστι] ἐστὶ τὸ C. [x] ἐὰν C. [y] πρῶτοι B. [z] καὶ τὰ ἐπὶ C. [a] τις om. A. [b] καὶ] πάλιν B.C. [c] εἴ—ἀδίκως om. A. [d] δικαίως] ἀδίκων C. [e] ἀγαθὸν] κακόν C. [f] ἡδέως φευκτῶν A.B. [g] φευκτή C. [h] καταυτὰ A.B. [i] ὠφέλιμος καὶ ἀγαθὸν καὶ C.

τικὸν ἡδονῆς ἢ ἐπιστήμης ὂν ἀγαθόν ἐστιν, εἴη ἄν τις ἡδονὴ
ἢ ἐπιστήμη τῶν κακῶν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ φθορά τις ἐπι-
στήμης τῶν ἀγαθῶν ἢ [k] ἡ γένεσις τῶν κακῶν, ἔσται τις ἐπι-
στήμη τῶν κακῶν, οἷον εἰ τὸ ἐπιλανθάνεσθαι ἅ τις αἰσχρὰ
ἔπραξε τῶν ἀγαθῶν ἢ τὸ ἀναμιμνήσκεσθαι τῶν κακῶν, εἴη
[l] ἂν τὸ ἐπίστασθαι ἅ τις αἰσχρὰ ἔπραξε τῶν κακῶν. Ὡσαύ-
τως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἐν ἅπασι γὰρ ὁμοίως τὸ ἔν-
δοξον.

Ἔτι ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον καὶ ὁμοίως. Εἰ γὰρ μᾶλ- 4
λον μὲν τῶν ἐξ ἄλλου γένους τι [m] τοιοῦτο ἐκείνων δὲ μηδέν
ἐστιν, οὐδ' ἂν τὸ εἰρημένον εἴη τοιοῦτον, οἷον εἰ μᾶλλον μὲν
[n] ἐπιστήμη τις ἀγαθὸν ἢ ἡδονή, μηδεμία δ' ἐπιστήμη ἀγαθόν,
οὐδ' [o] ἂν ἡδονὴ εἴη. Καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίως δὲ καὶ ἧττον ὡσαύ-
τως· ἔσται γὰρ καὶ ἀναιρεῖν καὶ κατασκευάζειν, πλὴν ἐκ μὲν
τοῦ ὁμοίως ἀμφότερα, ἐκ δὲ τοῦ ἧττον κατασκευάζειν μόνον,
ἀνασκευάζειν δὲ οὔ. Εἰ γὰρ ὁμοίως δύναμίς τις ἀγαθὸν καὶ 5
ἐπιστήμη, ἔστι δέ τις δύναμις ἀγαθόν, καὶ ἐπιστήμη ἐστίν.
Εἰ δὲ μηδεμία δύναμις, οὐδ' ἐπιστήμη. Εἰ δ' ἧττον δύναμίς
τις ἀγαθὸν ἢ ἐπιστήμη, ἔστι δέ τις δύναμις ἀγαθόν, καὶ ἐπι-
στήμη. Εἰ δὲ μηδεμία δύναμις ἀγαθόν, οὐκ ἀνάγκη καὶ ἐπι-
στήμην μηδεμίαν εἶναι ἀγαθόν. Δῆλον οὖν ὅτι κατασκευά-
ζειν μόνον ἐκ τοῦ ἧττον ἔστιν.

Οὐ μόνον δ' ἐξ ἄλλου γένους ἔστιν ἀνασκευάζειν, ἀλλὰ 6
καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ [p] λαμβάνοντι τὸ μάλιστα τοιοῦτον, [q] οἷον
εἰ κεῖται ἐπιστήμη τις ἀγαθόν, δειχθείη δ' [r] ὅτι φρόνησις οὐκ
ἀγαθόν, οὐδ' ἄλλη οὐδεμία ἔσται, [s] ἐπεὶ οὐδ' ἡ μάλιστα δο-
κοῦσα. Ἔτι ἐξ ὑποθέσεως, ὁμοίως ἀξιώσαντα, εἰ ἑνί, καὶ
πᾶσιν ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, οἷον εἰ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ
ἀθάνατος, καὶ τὰς ἄλλας, εἰ δ' αὕτη μή, μηδὲ τὰς ἄλλας. Εἰ 7
μὲν οὖν ὑπάρχειν τινὶ κεῖται, δεικτέον ὅτι οὐχ ὑπάρχει τινί·
ἀκολουθήσει γὰρ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν. Εἰ

[k] ἡ om. C. [l] ἂν καὶ τὸ C. [m] τοιοῦτον C. [n] τις ἐπιστήμη C.
[o] ἂν ἡ ἡδονὴ C. [p] λαμβάνοντα C. [q] ὁποῖον A. [r] ὅτι ἡ φρόνησις C. [s] ἐπειδὴ C.

δέ τινι μὴ [t] ὑπάρχον κεῖται, δεικτέον ὅτι ὑπάρχει τινί· καὶ γὰρ οὕτως ἀκολουθήσει τὸ πᾶσιν ὑπάρχειν. Δῆλον δ' ἐστὶν ὅτι ὁ ὑποτιθέμενος ποιεῖ τὸ πρόβλημα καθόλου ἐπὶ μέρους [v] τεθέν· τὸν γὰρ ἐπὶ μέρους [w] ὁμολογοῦντα καθόλου ἀξιοῖ ὁμολογεῖν, ἐπειδή, εἰ ἑνί, καὶ πᾶσιν ὁμοίως ἀξιοῖ ὑπάρχειν.

8 Ἀδιορίστου μὲν οὖν ὄντος τοῦ προβλήματος μοναχῶς ἀνασκευάζειν ἐνδέχεται, οἷον εἰ ἔφησεν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι ἢ μὴ ἀγαθόν, καὶ μηδὲν ἄλλο προσδιώρισεν. Εἰ μὲν γάρ τινα ἔφησεν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι, δεικτέον [x] καθόλου ὅτι οὐδεμία, εἰ [y] μέλλει ἀναιρεῖσθαι τὸ προκείμενον. Ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τινα ἔφησεν ἡδονὴν μὴ εἶναι ἀγαθόν, δεικτέον καθόλου ὅτι πᾶσα· ἄλλως δ' οὐκ ἐνδέχεται ἀναιρεῖν. Ἐὰν γὰρ δείξωμεν ὅτι ἐστί τις ἡδονὴ [z] οὐκ ἀγαθὸν ἢ ἀγαθόν, οὔπω ἀναιρεῖται
9 τὸ προκείμενον. Δῆλον οὖν ὅτι ἀναιρεῖν μὲν μοναχῶς ἐνδέχεται, κατασκευάζειν δὲ διχῶς· ἄν τε γὰρ καθόλου δείξωμεν ὅτι πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, [a] ἄν τε ὅτι ἐστί τις ἡδονὴ ἀγαθόν, δεδειγμένον ἔσται τὸ προκείμενον. Ὁμοίως δὲ κἂν δέῃ διαλεχθῆναι ὅτι ἐστί τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν, [b] ἐὰν δείξωμεν ὅτι οὐδεμία ἀγαθὸν ἢ ὅτι τις [c] οὐκ ἀγαθόν, διειλεγμένοι ἐσόμεθα ἀμφοτέρως, καὶ καθόλου καὶ ἐπὶ μέρους, ὅτι ἐστί τις ἡδονὴ
10 οὐκ ἀγαθόν. Διωρισμένης δὲ τῆς θέσεως οὔσης, διχῶς ἀναιρεῖν ἔσται, οἷον εἰ τεθείη τινὶ μὲν ὑπάρχειν [d] ἡδονῇ ἀγαθῷ εἶναι, τινὶ δ' οὐχ ὑπάρχειν· εἴτε γὰρ πᾶσα δειχθείη ἡδονὴ [e] ἀγαθὸν εἴτε μηδεμία, ἀνῃρημένον ἔσται τὸ προκείμενον. Εἰ δὲ μίαν ἡδονὴν μόνην ἀγαθὸν ἔθηκεν εἶναι, τριχῶς ἐνδέχεται ἀναιρεῖν· δείξαντες γὰρ ὅτι [f] πᾶσα ἢ ὅτι οὐδεμία ἢ ὅτι πλεί-
11 ους μιᾶς ἀγαθόν, ἀνῃρηκότες ἐσόμεθα τὸ προκείμενον. Ἐπὶ πλεῖον δὲ τῆς θέσεως διορισθείσης, οἷον ὅτι ἡ φρόνησις [g] μόνη τῶν ἀρετῶν ἐπιστήμη, τετραχῶς ἔστιν ἀναιρεῖν· δειχθέντος

[t] ὑπάρχειν C. [v] τεθέντος C. [w] ὁμολογοῦντα] τιθέντα C. [x] ὅτι καθόλου C. [y] μέλλοι A. [z] οὐκ ἀγαθὸν ἢ om. C. [a] ἐάντε C. [b] ἐὰν—ἀγαθόν om. C. [c] οὐκ om. pr. C. [d] ἡδονὴ ἀγαθόν, omisso εἶναι, C. [e] ἀγαθὸν εἶναι εἴτε C. [f] πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθὸν ἢ C. [g] μόνη om. C.

γὰρ ὅτι πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη ἢ ὅτι οὐδεμία ἢ ὅτι καὶ ἄλλη τις, οἷον ἡ δικαιοσύνη, ἢ [h] ὅτι αὐτὴ ἡ φρόνησις οὐκ ἐπιστήμη, ἀνῃρημένον ἔσται τὸ προκείμενον.

Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὰ καθ' ἕκαστα, ἐν οἷς 12
ὑπάρχειν τι ἢ μὴ εἴρηται, καθάπερ ἐν τοῖς καθόλου προβλήμασιν. Ἔτι δ' ἐν τοῖς γένεσιν ἐπιβλεπτέον, [i] διαιροῦντα κατ' εἴδη μέχρι τῶν ἀτόμων, [k] καθὰ προείρηται· ἄν τε γὰρ παντὶ φαίνηται ὑπάρχον ἄν τε μηδενί, πολλὰ [l] προενέγκαντι ἀξιωτέον καθόλου ὁμολογεῖν ἢ φέρειν ἔνστασιν ἐπὶ τίνος οὐχ [m] οὕτως. Ἔτι ἐφ' ὧν ἔστιν ἢ εἴδει ἢ ἀριθμῷ διορίσαι τὸ 13
συμβεβηκός, σκεπτέον εἰ μηδὲν τούτων ὑπάρχει, οἷον ὅτι ὁ χρόνος οὐ κινεῖται οὐδ' ἐστὶ κίνησις, καταριθμησάμενον πόσα εἴδη κινήσεως· εἰ γὰρ μηδὲν τούτων [n] ὑπάρχει τῷ χρόνῳ, δῆλον ὅτι οὐ κινεῖται οὐδ' ἐστὶ κίνησις. Ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ οὐκ ἀριθμός, διελόμενον ὅτι πᾶς ἀριθμὸς ἢ περιττὸς ἢ ἄρτιος· εἰ γὰρ ἡ ψυχὴ μήτε περιττὸν μήτε ἄρτιον, δῆλον ὅτι οὐκ ἀριθμός.

Πρὸς μὲν οὖν τὸ συμβεβηκὸς διὰ τῶν τοιούτων καὶ οὕτως [o] ἐπιχειρητέον.

Δ.

Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῶν πρὸς τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον ἐπι- 1
σκεπτέον. Ἔστι δὲ ταῦτα στοιχεῖα τῶν πρὸς τοὺς ὅρους· περὶ αὐτῶν δὲ τούτων ὀλιγάκις αἱ σκέψεις γίνονται τοῖς διαλεγομένοις. Ἂν δὴ τεθῇ γένος τινὸς τῶν ὄντων, πρῶτον μὲν ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάντα τὰ συγγενῆ τῷ λεχθέντι, εἴ τινος μὴ κατηγορεῖται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος, οἷον εἰ τῆς ἡδονῆς [p] τἀγαθὸν γένος κεῖται, εἴ τις ἡδονὴ μὴ ἀγαθόν· εἰ γὰρ τοῦτο, δῆλον ὅτι οὐ γένος [p] τἀγαθὸν τῆς ἡδονῆς· τὸ γὰρ γένος κατὰ πάντων τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος κατηγορεῖ-

[h] ὅτι οὐδ' αὐτὴ ἡ φρόνησις ἀνῃρημένον C. [i] διαιροῦντας C. [k] καθάπερ εἴρηται πρότερον B.C. [l] προσενέγκαντι C. [m] οὕτως ἔχειν. ἔτι C. [n] ὑπάρχοι C. [o] ἐπιχειρητέον, μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῶν πρὸς τὸ γένος A. [p] τὸ ἀγαθὸν C.

2 ται. Εἶτα εἰ μὴ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, ἀλλ' ὡς συμβεβηκός, καθάπερ τὸ λευκὸν τῆς χιόνος, ἢ ψυχῆς τὸ κινούμενον ὑφ' αὑτοῦ. Οὔτε γὰρ ἡ χιὼν ὅπερ λευκόν, διόπερ οὐ γένος τὸ λευκὸν τῆς χιόνος, [q] οὔθ' ἡ ψυχὴ ὅπερ κινούμενον· συμβέβηκε δ' αὐτῇ κινεῖσθαι, καθάπερ καὶ τῷ ζῴῳ πολλάκις βαδίζειν τε καὶ βαδίζοντι εἶναι. Ἔτι τὸ κινούμενον οὐ τί ἐστιν, ἀλλά τι ποιοῦν ἢ πάσχον σημαίνειν ἔοικεν. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λευκόν· οὐ γὰρ τί ἐστιν ἡ χιών, ἀλλὰ ποιόν τι δηλοῖ. Ὥστ' οὐδέτερον αὐτῶν ἐν τῷ τί ἐστι [r] κατηγορεῖται.

3 Μάλιστα δ' ἐπὶ τὸν τοῦ συμβεβηκότος ὁρισμὸν ἐπιβλέπειν, εἰ ἐφαρμόττει ἐπὶ τὸ ῥηθὲν γένος, [s] οἷον καὶ τὰ νῦν εἰρημένα. Ἐνδέχεται γὰρ [t] κινεῖν τι αὐτὸ ἑαυτὸ καὶ μή, ὁμοίως δὲ καὶ λευκὸν εἶναι καὶ μή. Ὥστ' οὐδέτερον αὐτῶν γένος ἀλλὰ συμβεβηκός, ἐπειδὴ συμβεβηκὸς ἐλέγομεν ὃ ἐνδέχεται ὑπάρχειν τινὶ καὶ μή.

4 Ἔτι εἰ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ διαιρέσει τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, ἀλλὰ τὸ μὲν οὐσία τὸ δὲ ποιόν, ἢ τὸ μὲν πρός τι τὸ δὲ ποιόν, οἷον ἡ μὲν χιὼν καὶ ὁ κύκνος οὐσία, [v] τὸ δὲ λευκὸν οὐκ οὐσία ἀλλὰ ποιόν, ὥστ' οὐ γένος τὸ λευκὸν τῆς χιόνος οὐδὲ τοῦ κύκνου. [w] Πάλιν ἡ μὲν ἐπιστήμη τῶν πρός τι, τὸ δ' ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν [x] ποιόν, ὥστ' οὐ γένος τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ καλὸν τῆς ἐπιστήμης· τὰ γὰρ τῶν πρός τι γένη καὶ αὐτὰ τῶν πρός τι δεῖ εἶναι, [y] καθάπερ ἐπὶ τοῦ διπλασίου· καὶ γὰρ τὸ πολλαπλάσιον, ὂν [z] γένος τοῦ διπλασίου, καὶ αὐτὸ τῶν πρός τί ἐστιν. Καθόλου δ' εἰπεῖν, ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν δεῖ τὸ γένος τῷ εἴδει εἶναι· [a] εἰ γὰρ τὸ εἶδος οὐσία, καὶ τὸ γένος, [b] καὶ εἰ [c] ποιὸν τὸ εἶδος, καὶ τὸ γένος ποιόν τι, οἷον εἰ τὸ λευκὸν ποιόν τι, καὶ τὸ χρῶμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

5 Πάλιν [d] εἰ ἀνάγκη ἢ ἐνδέχεται τοῦ τεθέντος ἐν τῷ γένει

[q] οὐδ' C. [r] κατηγορεῖται, τὸ δὲ γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται. μάλιστα B.C. [s] οἷα C. [t] τι κινεῖν C. [v] τὸ δὲ—οὐσία om. A. [w] πάλιν ὁμοίως ἡ C. [x] ποιόν τι ὥστ' C. [y] καθάπερ] οἷον C. [z] γένος ὂν C. [a] εἴτε γὰρ C. [b] καὶ ante εἰ om. C. [c] ποιόν τι τὸ C. [d] εἰ κατ' ἀνάγκην ἐνδέχεται C.

μετέχειν τὸ γένος. Ὅρος δὲ τοῦ μετέχειν τὸ ἐπιδέχεσθαι τὸν τοῦ μετεχομένου λόγον. Δῆλον οὖν ὅτι τὰ μὲν εἴδη μετέχει τῶν γενῶν, τὰ δὲ γένη τῶν εἰδῶν οὔ· τὸ μὲν γὰρ εἶδος ἐπιδέχεται τὸν τοῦ γένους λόγον, τὸ δὲ γένος τὸν τοῦ εἴδους οὔ. Σκεπτέον οὖν εἰ μετέχει ἢ ἐνδέχεται μετέχειν τοῦ εἴδους τὸ ἀποδοθὲν γένος, οἷον εἴ τις [e] τοῦ ὄντος ἢ τοῦ ἑνὸς γένος τι ἀποδοίη· συμβήσεται γὰρ μετέχειν τὸ γένος τοῦ εἴδους· κατὰ πάντων γὰρ τῶν ὄντων τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν κατηγορεῖται, ὥστε καὶ ὁ λόγος αὐτῶν.

Ἔτι εἰ κατά τινος τὸ ἀποδοθὲν εἶδος ἀληθεύεται, τὸ δὲ 6
γένος μή, οἷον εἰ τὸ ὂν ἢ τὸ ἐπιστητὸν τοῦ δοξαστοῦ γένος τεθείη. Κατὰ γὰρ τοῦ μὴ ὄντος τὸ δοξαστὸν κατηγορηθήσεται· πολλὰ γὰρ τῶν μὴ ὄντων δοξαστά. [f] Ὅτι δὲ τὸ ὂν ἢ τὸ ἐπιστητὸν οὐ κατηγορεῖται κατὰ τοῦ μὴ ὄντος, [g] δῆλον. Ὥστ' οὐ γένος τὸ ὂν οὐδὲ τὸ ἐπιστητὸν τοῦ δοξαστοῦ· καθ' ὧν γὰρ τὸ εἶδος κατηγορεῖται, καὶ τὸ γένος δεῖ κατηγορεῖσθαι.

Πάλιν εἰ μηδενὸς τῶν εἰδῶν [h] ἐνδέχεται μετέχειν τὸ τεθὲν 7
ἐν τῷ γένει· ἀδύνατον γὰρ τοῦ γένους μετέχειν μηδενὸς τῶν εἰδῶν μετέχον, ἂν μή τι τῶν κατὰ τὴν πρώτην διαίρεσιν εἰδῶν ᾖ· ταῦτα δὲ τοῦ γένους μόνον μετέχει. Ἂν οὖν ἡ κίνησις γένος τῆς ἡδονῆς τεθῇ, σκεπτέον εἰ μήτε [i] φορὰ μήτ' ἀλλοίωσις ἡ ἡδονὴ μήτε τῶν λοιπῶν τῶν ἀποδοθεισῶν κινήσεων μηδεμία· δῆλον γὰρ ὅτι οὐδενὸς ἂν τῶν εἰδῶν μετέχοι· ὥστ' οὐδὲ τοῦ γένους, ἐπειδὴ ἀναγκαῖόν ἐστι τὸ τοῦ γένους μετέχον καὶ τῶν εἰδῶν τινὸς μετέχειν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη εἶδος ἡ [k] ἡδονὴ κινήσεως, οὐδὲ τῶν ἀτόμων [οὐδὲ] τῶν ὑπὸ τὸ εἶδος [l] τὸ τῆς κινήσεως ὄντων. Καὶ γὰρ τὰ ἄτομα [m] μετέχει τοῦ γένους καὶ τοῦ εἴδους, οἷον ὁ τὶς ἄνθρωπος καὶ ἀνθρώπου μετέχει καὶ ζῴου.

[e] τοῦ ὄντος τὸ ἓν ἢ τοῦ ἑνὸς τὸ ὂν γένος ἀποδοίη C. [f] ὅτι δὲ τὸ ὂν ἢ τὸ] τὸ δὲ ὂν ἢ C. [g] δῆλον om. C. [h] δέχεται A. [i] φθορὰ C. [k] ἡδονὴ τῆς κινήσεως C. [l] τὸ τῆς] τῶν τῆς codices. [m] μετέχει καὶ τοῦ C.

8 Ἔτι εἰ ἐπὶ [n] πλέον λέγεται τοῦ γένους [o] τὸ ἐν τῷ γένει
τεθέν, οἷον τὸ δοξαστὸν τοῦ ὄντος· καὶ γὰρ τὸ ὂν καὶ τὸ μὴ
ὂν δοξαστόν, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη τὸ δοξαστὸν εἶδος τοῦ ὄντος·
ἐπὶ [n] πλέον γὰρ ἀεὶ τὸ γένος τοῦ εἴδους λέγεται. Πάλιν εἰ
ἐπ' ἴσων τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος λέγεται, οἷον εἰ τῶν πᾶσιν
ἑπομένων τὸ μὲν εἶδος τὸ δὲ γένος τεθείη, καθάπερ τὸ ὂν καὶ
τὸ ἕν· [p] παντὶ γὰρ τὸ ὂν καὶ τὸ ἕν, ὥστ' οὐδέτερον οὐδετέρου
9 γένος, ἐπειδὴ ἐπ' ἴσων λέγεται. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ πρῶτον
καὶ ἡ ἀρχὴ [q] ἐπ' ἄλληλα τεθείη· ἥ τε γὰρ ἀρχὴ πρῶτον καὶ
τὸ πρῶτον ἀρχή, ὥστ' ἢ ἀμφότερα τὰ εἰρημένα ταὐτόν ἐστιν
ἢ οὐδέτερον οὐδετέρου γένος. Στοιχεῖον δὲ πρὸς ἅπαντα τὰ
τοιαῦτα τὸ ἐπὶ [n] πλέον τὸ γένος ἢ τὸ εἶδος καὶ τὴν διαφορὰν
λέγεσθαι· ἐπ' ἔλαττον γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ τοῦ γένους λέ-
γεται.

10 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἴ τινος τῶν ἀδιαφόρων [r] εἴδει μή ἐστι τὸ εἰρημένον γένος [s] ἢ μὴ [t] δόξειεν ἄν, κατασκευάζοντι δέ, εἰ ἔστι τινός. Ταὐτὸν γὰρ πάντων τῶν ἀδιαφόρων [r] εἴδει γένος. [v] Ἂν οὖν ἑνὸς δειχθῇ, δῆλον ὅτι πάντων, [w] κἂν ἑνὸς μή, [x] δῆλον ὅτι οὐδενός, οἷον εἴ τις ἀτόμους τιθέμενος γραμμὰς τὸ ἀδιαίρετον γένος αὐτῶν φήσειεν εἶναι. Τῶν γὰρ διαίρεσιν ἐχουσῶν γραμμῶν οὐκ [y] ἔστι τὸ εἰρημένον [z] γένος, ἀδιαφόρων οὐσῶν κατὰ τὸ εἶδος· ἀδιάφοροι γὰρ ἀλλήλαις κατὰ τὸ εἶδος αἱ εὐθεῖαι γραμμαὶ πᾶσαι.

2 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τι ἄλλο γένος ἐστὶ τοῦ ἀποδοθέντος
εἴδους, ὃ μήτε περιέχει τὸ ἀποδοθὲν γένος μήθ' ὑπ' ἐκεῖνό
ἐστιν, οἷον εἴ τις τῆς δικαιοσύνης τὴν ἐπιστήμην θείη γένος.
Ἔστι γὰρ καὶ ἡ ἀρετὴ γένος, καὶ οὐδέτερον τῶν γενῶν τὸ
λοιπὸν περιέχει, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη ἡ ἐπιστήμη γένος τῆς δικαι-
οσύνης· δοκεῖ γάρ, ὅταν ἓν εἶδος ὑπὸ δύο γένη [a] ᾖ, τὸ ἕτερον
2 ὑπὸ τοῦ ἑτέρου περιέχεσθαι. Ἔχει δ' ἀπορίαν ἐπ' ἐνίων τὸ

[n] πλεῖον C. [o] τὸ εἶδος τὸ ἐν C. [p] πᾶν γὰρ τὸ ὂν ἓν καὶ τὸ ἓν ὂν ὥστ' C. [q] εἰς C. [r] εἴδει] τῷ εἴδει C. [s] ἢ] ἢ εἰ C. [t] δόξαι A.B. [v] ἐὰν C. [w] καὶ A. [x] μὴ δειχθῇ δῆλον C. [y] ἔσται C. [z] γένος] ἑνὸς C. [a] εἴη A.

τοιοῦτο. Δοκεῖ γὰρ ἐνίοις ἡ φρόνησις ἀρετή τε καὶ ἐπιστήμη
εἶναι, καὶ οὐδέτερον τῶν γενῶν ὑπ' οὐδετέρου [b] περιέχεσθαι·
οὐ μὴν ὑπὸ πάντων γε συγχωρεῖται τὴν φρόνησιν ἐπιστήμην
εἶναι. Εἰ δ' οὖν τις συγχωροίη τὸ λεγόμενον ἀληθὲς εἶναι,
ἀλλὰ [c] τό γε ὑπ' ἄλληλα ἢ ὑπὸ [d] ταὐτὸ ἄμφω γίγνεσθαι τὰ
τοῦ αὐτοῦ γένη τῶν ἀναγκαίων δόξειεν ἂν εἶναι, καθάπερ καὶ
ἐπὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης συμβαίνει· ἄμφω γὰρ ὑπὸ
[d] τὸ αὐτὸ γένος ἐστίν· ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ἕξις καὶ διάθεσίς
ἐστιν. Σκεπτέον οὖν εἰ μηδέτερον ὑπάρχει τῷ ἀποδοθέντι 3
γένει. Εἰ γὰρ [e] μήθ' ὑπ' ἄλληλά ἐστι τὰ γένη μήθ' ὑπὸ
ταὐτὸν ἄμφω, οὐκ ἂν εἴη τὸ ἀποδοθὲν γένος.

Σκοπεῖν δὲ δεῖ καὶ τὸ γένος τοῦ ἀποδοθέντος γένους, καὶ 4
οὕτως ἀεὶ τὸ ἐπάνω γένος, εἰ πάντα κατηγορεῖται τοῦ εἴδους
καὶ εἰ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται· πάντα γὰρ τὰ ἐπάνω
γένη κατηγορεῖσθαι δεῖ τοῦ εἴδους ἐν τῷ τί ἐστιν. Εἰ οὖν
που διαφωνεῖ, δῆλον ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθέν. Πάλιν εἰ
μετέχει τὸ γένος τοῦ εἴδους, ἢ αὐτὸ ἢ τῶν ἐπάνω τι γενῶν·
οὐδενὸς γὰρ τῶν ὑποκάτω τὸ ἐπάνω μετέχει. Ἀνασκευά- 5
ζοντι μὲν οὖν καθάπερ εἴρηται χρηστέον· κατασκευάζοντι δέ,
ὁμολογουμένου μὲν ὑπάρχειν τῷ εἴδει τοῦ ῥηθέντος γένους,
ὅτι δ' ὡς [f] γένος ὑπάρχει ἀμφισβητουμένου, ἀπόχρη τὸ δεῖξαί
τι [g] τῶν ἐπάνω γενῶν ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ εἴδους κατηγορού-
μενον. Ἑνὸς γὰρ ἐν τῷ τί [h] ἐστι κατηγορουμένου, πάντα
καὶ τὰ ἐπάνω τούτου καὶ τὰ [i] ὑποκάτω, ἄν περ κατηγορῆται
τοῦ εἴδους, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορηθήσεται· ὥστε καὶ τὸ
ἀποδοθὲν γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται. Ὅτι δ' ἑνὸς ἐν 6
τῷ τί ἐστι κατηγορουμένου πάντα τὰ λοιπά, ἄν περ κατη-
γορῆται, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορηθήσεται, δι' ἐπαγωγῆς
[k] ληπτέον. Εἰ δ' ἁπλῶς ὑπάρχειν ἀμφισβητεῖται τὸ ἀπο-
δοθὲν γένος, οὐκ ἀπόχρη τὸ δεῖξαι τῶν ἐπάνω τι γενῶν ἐν
τῷ τί ἐστι τοῦ εἴδους κατηγορούμενον. Οἷον εἴ τις τῆς βα- 7

[b] περιέχεται C. [c] γε τὸ B. [d] ταυτὸν C. [e] codices μηδ'—μηδ'.
[f] γένους C. [g] τῶν ἐπάνω τι C. [h] ἐστι τοῦ εἴδους κατηγορούμενον C.
[i] ὑποκάτω γένη ἂν C. [k] ληπτέον] ῥηθήσεται C.

δίσεως γένος [l] ἀπέδωκε τὴν [m] φοράν, οὐκ ἀπόχρη τὸ δεῖξαι διότι κίνησίς ἐστιν ἡ βάδισις πρὸς τὸ δεῖξαι [n] ὅτι φορά ἐστιν, ἐπειδὴ καὶ ἄλλαι κινήσεις εἰσίν, ἀλλὰ προσδεικτέον ὅτι οὐδενὸς μετέχει ἡ βάδισις τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν [o] εἰ μὴ τῆς φορᾶς. Ἀνάγκη γὰρ τὸ τοῦ γένους μετέχον καὶ τῶν εἰδῶν τινὸς μετέχειν τῶν κατὰ τὴν πρώτην διαίρεσιν. Εἰ οὖν ἡ βάδισις μήτ' αὐξήσεως μήτε μειώσεως μήτε τῶν ἄλλων κινήσεων μετέχει, δῆλον ὅτι τῆς φορᾶς ἂν μετέχοι, ὥστ' εἴη ἂν γένος ἡ φορὰ τῆς βαδίσεως.

8 Πάλιν ἐφ' ὧν τὸ εἶδος τὸ τεθὲν ὡς γένος κατηγορεῖται, σκοπεῖν εἰ καὶ τὸ ἀποδοθὲν γένος ἐν τῷ τί [p] ἐστιν αὐτῶν τούτων κατηγορεῖται ὧνπερ [q] τὸ εἶδος, ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὰ ἐπάνω τοῦ γένους πάντα. Εἰ γάρ που διαφωνεῖ, δῆλον ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθέν· εἰ γὰρ ἦν γένος, [r] ἅπαντ' ἂν καὶ τὰ ἐπάνω τούτου καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐν τῷ τί ἐστι [s] κατηγορεῖτο,
9 ὧνπερ καὶ τὸ εἶδος ἐν τῷ τί ἐστι [t] κατηγορεῖται. Ἀνασκευάζοντι μὲν οὖν χρήσιμον, εἰ μὴ κατηγορεῖται τὸ γένος ἐν τῷ τί ἐστιν ὧνπερ καὶ τὸ εἶδος κατηγορεῖται· κατασκευάζοντι δ', εἰ κατηγορεῖται ἐν τῷ τί ἐστι, χρήσιμον. Συμβήσεται γὰρ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖσθαι, ὥστε τὸ αὐτὸ ὑπὸ δύο γένη γίνεται. Ἀναγκαῖον οὖν ὑπ' ἄλληλα τὰ γένη εἶναι. Ἂν οὖν δειχθῇ, ὃ βουλόμεθα γένος κατασκευάσαι, μὴ ὂν ὑπὸ τὸ εἶδος, δῆλον ὅτι τὸ εἶδος ὑπὸ τοῦτ' ἂν εἴη, ὥστε δεδειγμένον ἂν εἴη [v] ὅτι γένος τοῦτο.

10 Σκοπεῖν δὲ καὶ τοὺς λόγους τῶν γενῶν, εἰ ἐφαρμόττουσιν ἐπί τε τὸ ἀποδοθὲν εἶδος [w] καὶ τὰ μετέχοντα τοῦ εἴδους. Ἀνάγκη γὰρ τοὺς τῶν γενῶν λόγους κατηγορεῖσθαι τοῦ εἴδους καὶ τῶν μετεχόντων τοῦ εἴδους· εἰ οὖν που διαφωνεῖ, δῆλον [x] ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθέν.

11 Πάλιν εἰ τὴν διαφορὰν ὡς γένος [y] ἀπέδωκεν, οἷον εἰ τὸ

[l] ἀποδέδωκε B.C. [m] διαφορὰν A. [n] διότι A.B. [o] εἰ μὴ om. B, εἰ μὴ τῆς rc. supra lituram A. [p] ἐστι τῶν αὐτῶν C. [q] τὸ] καὶ τὸ C. [r] πάντα C. [s] κατηγορῆται pr. C. [t] κατηγορεῖται ante ἐν C. [v] ὅτι τὸ γένος C. [w] καὶ ἐπὶ τὰ C. [x] ὅτι om. A. [y] ἀποδέδωκεν B.C.

ἀθάνατον [z] γένος θεοῦ. Διαφορὰ γάρ ἐστι ζῴου τὸ ἀθάνα-
τον, ἐπειδὴ τῶν ζῴων τὰ μὲν θνητὰ τὰ δ' ἀθάνατα. Δῆλον
οὖν ὅτι [a] διημάρτηται· οὐδενὸς γὰρ ἡ διαφορὰ γένος ἐστίν.
Ὅτι δὲ τοῦτ' ἀληθές, δῆλον. οὐδεμία γὰρ διαφορὰ σημαίνει
τί ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν τι, καθάπερ [b] τὸ πεζὸν καὶ [c] τὸ
δίπουν.

Καὶ εἰ τὴν [d] διαφορὰν εἰς τὸ γένος ἔθηκεν, οἷον τὸ περιτ- 12
τὸν ὅπερ ἀριθμόν. Διαφορὰ γὰρ ἀριθμοῦ τὸ περιττόν,
οὐκ εἶδός ἐστιν. Οὐδὲ δοκεῖ μετέχειν ἡ διαφορὰ τοῦ γένους·
πᾶν γὰρ τὸ μετέχον τοῦ γένους ἢ εἶδος ἢ ἄτομόν ἐστιν, [e] ἡ
δὲ διαφορὰ οὔτε εἶδος οὔτε ἄτομόν ἐστιν. Δῆλον οὖν ὅτι οὐ
μετέχει τοῦ γένους ἡ διαφορά, ὥστ' οὐδὲ τὸ περιττὸν εἶδος
ἂν εἴη ἀλλὰ διαφορά, ἐπειδὴ οὐ μετέχει τοῦ γένους.

Ἔτι εἰ τὸ γένος εἰς τὸ εἶδος ἔθηκεν, οἷον τὴν [f] ἅψιν ὅπερ 13
συνοχὴν ἢ τὴν μίξιν ὅπερ κρᾶσιν, ἢ ὡς Πλάτων ὁρίζεται
φορὰν τὴν κατὰ τόπον κίνησιν. Οὐ γὰρ ἀναγκαῖον τὴν
ἅψιν συνοχὴν εἶναι, ἀλλ' ἀνάπαλιν τὴν συνοχὴν [f] ἅψιν· οὐ
γὰρ [g] πᾶν τὸ ἁπτόμενον συνέχεται, ἀλλὰ τὸ συνεχόμενον
ἅπτεται. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν [h] λοιπῶν· οὔτε γὰρ ἡ 14
μίξις ἅπασα κρᾶσις (ἡ γὰρ τῶν ξηρῶν μίξις οὐκ ἔστι κρᾶσις)
[i] οὔθ' ἡ κατὰ τόπον μεταβολὴ πᾶσα φορά· ἡ γὰρ βάδισις
οὐ δοκεῖ φορὰ εἶναι· σχεδὸν γὰρ [k] ἡ φορὰ ἐπὶ τῶν ἀκουσίως
τόπον ἐκ τόπου μεταβαλλόντων λέγεται, καθάπερ ἐπὶ τῶν
ἀψύχων συμβαίνει. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ἐπὶ [l] πλέον λέγεται
τὸ εἶδος τοῦ γένους ἐν τοῖς ἀποδοθεῖσι, δέον ἀνάπαλιν γίνε-
σθαι.

Πάλιν εἰ τὴν διαφορὰν εἰς τὸ εἶδος ἔθηκεν, οἷον τὸ ἀθά- 15
νατον ὅπερ θεόν. Συμβήσεται γὰρ ἐπ' ἴσης ἢ ἐπὶ πλεῖον
τὸ εἶδος λέγεσθαι· ἀεὶ γὰρ ἡ διαφορὰ [m] ἐπ' ἴσης ἢ ἐπὶ πλεῖον
τοῦ εἴδους λέγεται. Ἔτι εἰ τὸ γένος εἰς τὴν [n] διαφοράν,

[z] θεοῦ γένος C. [a] ἡμάρτηται C. [b] τὸ] καὶ τὸ C. [c] τὸ om. B.
[d] διαφορὰν ὡς εἶδος εἰς τὸ γένος τέθεικεν C. [e] ἡ δὲ—ἐστίν. om. C.
[f] σύναψιν C. [g] ἅπαν C. [h] ἄλλων C. [i] οὔθ'] codices οὔδ'.
[k] ἡ φορὰ om. A. [l] πλεῖον C. [m] ἐπὶ ἴσον C. [n] διαφορὰν ἔθηκεν
οἷον C.

οἷον τὸ χρῶμα ὅπερ συγκριτικὸν ἢ τὸν ἀριθμὸν ὅπερ περιτ-
τόν. Καὶ εἰ τὸ γένος ὡς διαφορὰν εἶπεν· ἐγχωρεῖ γάρ τινα
καὶ τοιαύτην [o] κομίσαι θέσιν, [p] οἷον κράσεως τὴν μίξιν δια-
16 φορὰν ἢ [q] φορᾶς τὴν κατὰ τόπον μεταβολήν. Σκεπτέον δὲ
[r] πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν αὐτῶν· ἐπικοινωνοῦσι γὰρ οἱ
τόποι· ἐπὶ [s] πλέον τε γὰρ τὸ γένος τῆς διαφορᾶς δεῖ
λέγεσθαι, καὶ μὴ μετέχειν τῆς διαφορᾶς. Οὕτω δ' ἀπο-
δοθέντος οὐδέτερον τῶν εἰρημένων δυνατὸν συμβαίνειν· ἐπ'
ἔλαττόν τε γὰρ ῥηθήσεται, καὶ μεθέξει τὸ γένος τῆς δια-
φορᾶς.

17 Πάλιν εἰ μηδεμία διαφορὰ κατηγορεῖται τῶν τοῦ γένους κατὰ τοῦ ἀποδοθέντος εἴδους, οὐδὲ τὸ γένος κατηγορηθήσεται, οἷον ψυχῆς οὔτε τὸ περιττὸν οὔτε τὸ ἄρτιον κατηγορεῖται, ὥστ' [t] οὐδ' ἀριθμός. Ἔτι εἰ πρότερον φύσει τὸ εἶδος καὶ συναναιρεῖ τὸ γένος· δοκεῖ γὰρ [v] τὸ ἐναντίον. Ἔτι εἰ ἐνδέχεται [w] ἀπολιπεῖν τὸ εἰρημένον γένος ἢ τὴν διαφοράν, οἷον ψυχὴν τὸ κινεῖσθαι ἢ δόξαν [x] τὸ ἀληθὲς καὶ ψεῦδος, οὐκ ἂν εἴη τῶν εἰρημένων οὐδέτερον γένος οὐδὲ διαφορά· δοκεῖ γὰρ τὸ γένος καὶ ἡ διαφορὰ παρακολουθεῖν, ἕως ἂν ᾖ τὸ εἶδος.

3 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τὸ ἐν τῷ γένει κείμενον μετέχει τινὸς ἐναντίου τῷ γένει ἢ εἰ ἐνδέχεται μετέχειν· τὸ γὰρ αὐτὸ τῶν ἐναντίων ἅμα μεθέξει, ἐπειδὴ τὸ μὲν γένος οὐδέποτ' ἀπολείπει, μετέχει δὲ καὶ τοὐναντίου ἢ ἐνδέχεται μετέχειν. Ἔτι εἴ τινος κοινωνεῖ τὸ εἶδος, ὃ ἀδύνατον ὅλως ὑπάρχειν τοῖς ὑπὸ τὸ γένος. Οἷον εἰ ἡ ψυχὴ [y] τῆς ζωῆς κοινωνεῖ, τῶν δ' ἀριθμῶν μηδένα δυνατὸν ζῆν, οὐκ ἂν εἴη [z] εἶδος ἀριθμοῦ ἡ ψυχή.

2 Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ ὁμώνυμον τὸ εἶδος τῷ γένει, στοιχείοις χρώμενον τοῖς εἰρημένοις πρὸς [a] τὸ ὁμώνυμον· συνώνυμον γὰρ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος.

3 Ἐπεὶ δὲ παντὸς γένους εἴδη πλείω, σκοπεῖν εἰ μὴ ἐνδέ-

[o] κομίσασθαι C. [p] οἷον τῆς κράσεως C. [q] διαφορᾶς A. [r] τὰ τοιαῦτα πάντα C. [s] πλεῖόν C. [t] οὐδ' ὁ ἀριθμός C. [v] τοὐναντίον, οὐκ ἂν εἴη γένος. Ἔτι C. [w] ἀπολείπειν C. [x] τὸ ante ἀλ. om. A. [y] τῆς om. C. [z] ἀριθμοῦ εἶδος C. [a] τὴν ὁμωνυμίαν C.

χεται ἕτερον [b] εἶδος εἶναι τοῦ εἰρημένου γένους· εἰ γὰρ μή ἐστι, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη ὅλως γένος τὸ εἰρημένον.

Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τὸ [c] μεταφορᾷ λεγόμενον ὡς γένος ἀπο- 4
δέδωκεν, οἷον τὴν σωφροσύνην συμφωνίαν· πᾶν [d] γὰρ γένος κυρίως κατὰ τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται, ἡ δὲ συμφωνία κατὰ τῆς σωφροσύνης οὐ κυρίως [e] ἀλλὰ μεταφορᾷ· πᾶσα γὰρ συμφωνία ἐν φθόγγοις.

Ἔτι ἂν [f] ᾖ ἐναντίον [g] τι τῷ εἴδει, σκοπεῖν. Ἔστι δὲ πλεο- 5
ναχῶς ἡ σκέψις, πρῶτον μὲν εἰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει καὶ τὸ ἐναντίον, μὴ ὄντος ἐναντίου τῷ γένει· δεῖ γὰρ τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ [h] γένει εἶναι, ἂν μηδὲν ἐναντίον τῷ γένει ᾖ. Ὄντος δ' ἐναντίου τῷ γένει, σκοπεῖν εἰ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ [i] ἐναντίῳ· ἀνάγκη γὰρ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ εἶναι, ἄνπερ ᾖ [k] ἐναν-
τίον τι τῷ γένει. Φανερὸν δὲ τούτων [l] ἕκαστον διὰ τῆς ἐπα- 6
γωγῆς. Πάλιν εἰ ὅλως ἐν μηδενὶ γένει τὸ τῷ εἴδει ἐναντίον, ἀλλ' αὐτὸ γένος, οἷον τἀγαθόν· εἰ γὰρ τοῦτο μὴ ἐν [m] γένει, οὐδὲ τὸ ἐναντίον [n] τούτου ἐν γένει ἔσται, ἀλλ' αὐτὸ γένος, καθάπερ ἐπὶ [o] τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ συμβαίνει· οὐδέτερον γὰρ τούτων ἐν γένει, ἀλλ' ἑκάτερον αὐτῶν γένος. Ἔτι εἰ ἐναντίον [p] τινὶ καὶ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, καὶ τῶν μὲν ἔστι
τι μεταξύ, τῶν δὲ μή. Εἰ γὰρ τῶν γενῶν ἔστι τι μεταξύ, 7
καὶ τῶν εἰδῶν, καὶ εἰ τῶν εἰδῶν, καὶ τῶν γενῶν, καθάπερ ἐπ' ἀρετῆς καὶ κακίας καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας· ἑκατέρων γὰρ ἔστι τι μεταξύ. Ἔνστασις τούτου ὅτι ὑγιείας καὶ νόσου οὐδὲν μεταξύ, κακοῦ δὲ καὶ ἀγαθοῦ. Ἢ εἰ ἔστι μέν [q] τι ἀμφοῖν ἀνὰ μέσον, καὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν γενῶν, μὴ ὁμοίως δέ,
ἀλλὰ τῶν μὲν κατὰ ἀπόφασιν τῶν δ' ὡς ὑποκείμενον. Ἔν- 8
δοξον γὰρ τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν, καθάπερ ἐπ' ἀρετῆς καὶ κακίας καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας· ἀμφοῖν γὰρ κατὰ ἀπόφασιν τὰ

[b] εἶδος om. A. [c] τὸ κατὰ μεταφορὰν C. [d] γὰρ τὸ γένος A.B. [e] ἀλλὰ κατὰ μεταφοράν C. [f] εἴη τὸ εἶδος ἐναντίον τινὶ σκ. C. [g] τι om. A. [h] εἶναι γένει, ἐὰν μηδὲν ᾖ ἐναντίον τῷ γένει C. [i] ἐναντίῳ ἐστίν. Ἀνάγκη C. [k] τι ἐναντίον C. [l] ἕκαστόν ἐστι διὰ C. [m] γένει κεῖται οὐδὲ C. [n] τούτῳ C. [o] τοῦ κακοῦ καὶ ἀγαθοῦ C. [p] τινὶ om. C. [q] τοι B.C.

ἀνὰ μέσον. Ἔτι ὅταν μὴ [r] ᾖ ἐναντίον τῷ γένει, σκοπεῖν μὴ μόνον εἰ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ αὐτῷ γένει, ἀλλὰ [s] καὶ τὸ ἀνὰ μέσον· ἐν ᾧ γὰρ τὰ ἄκρα, καὶ [t] τὰ ἀνὰ μέσον, οἷον ἐπὶ λευκοῦ καὶ μέλανος· τὸ γὰρ χρῶμα γένος τούτων τε καὶ τῶν
9 ἀνὰ μέσον χρωμάτων ἁπάντων. [v] Ἔνστασις ὅτι ἡ μὲν ἔνδεια [w] καὶ ὑπερβολὴ ἐν τῷ αὐτῷ γένει (ἐν τῷ κακῷ γὰρ ἄμφω), τὸ δὲ μέτριον ἀνὰ μέσον ὂν τούτων οὐκ ἐν τῷ [x] κακῷ ἀλλ' ἐν τῷ ἀγαθῷ. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν γένος ἐναντίον τινί, τὸ δὲ εἶδος μηδενί. Εἰ γὰρ τὸ γένος ἐναντίον τινί, καὶ τὸ [y] εἶδος, καθάπερ [z] ἀρετὴ κακίᾳ καὶ δικαιοσύνη ἀδικίᾳ. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σκοποῦντι φανερὸν ἂν δόξειεν εἶναι τὸ τοιοῦτον. Ἔνστασις ἐπὶ τῆς ὑγιείας καὶ νόσου· ἁπλῶς μὲν γὰρ [a] πᾶσα ὑγίεια νόσῳ ἐναντίον, [b] ἡ δέ τις νόσος εἶδος [c] ὂν νόσου οὐδενὶ ἐναντίον, οἷον ὁ πυρετὸς καὶ [d] ἡ ὀφθαλμία καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον.

10 Ἀναιροῦντι μὲν οὖν τοσαυταχῶς ἐπισκεπτέον· εἰ γὰρ μὴ ὑπάρχει τὰ εἰρημένα, [e] δῆλον ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθέν· κατασκευάζοντι δὲ τριχῶς, πρῶτον μὲν εἰ τὸ ἐναντίον τῷ εἴδει ἐν τῷ εἰρημένῳ γένει, μὴ ὄντος ἐναντίου τῷ γένει· εἰ γὰρ τὸ ἐναντίον ἐν τούτῳ, δῆλον ὅτι καὶ τὸ προκείμενον. Ἔτι εἰ τὸ ἀνὰ μέσον ἐν τῷ εἰρημένῳ γένει· ἐν ᾧ [f] γὰρ τὸ ἀνὰ μέσον, καὶ τὰ ἄκρα. Πάλιν ἂν ᾖ ἐναντίον τι τῷ γένει, σκοπεῖν εἰ καὶ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ· ἂν γὰρ ᾖ, δῆλον ὅτι καὶ τὸ προκείμενον ἐν τῷ προκειμένῳ.

11 Πάλιν ἐπὶ τῶν πτώσεων καὶ [g] ἐπὶ τῶν συστοίχων, εἰ ὁμοίως ἀκολουθοῦσι, καὶ ἀναιροῦντι καὶ κατασκευάζοντι. Ἅμα γὰρ ἑνὶ καὶ πᾶσιν ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει, οἷον εἰ ἡ δικαιοσύνη ἐπιστήμη τις, καὶ τὸ δικαίως ἐπιστημόνως καὶ ὁ δίκαιος ἐπιστήμων· [h] εἰ δὲ τούτων τι [i] μή, οὐδὲ τῶν λοιπῶν οὐδέν.

[r] ᾖ] ἤ τι C. [s] καὶ] εἰ καὶ C. [t] τὸ ἀνὰ C. [v] ἔνστασις τούτου ὅτι C. [w] καὶ] καὶ ἡ C. [x] κακῷ] αὐτῷ C. [y] εἶδός ἐστι καθάπερ C. [z] ἀρετῆς καὶ κακίας καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας C. [a] πᾶσα om. C. [b] ἡ] εἰ B. [c] ὂν] οὖσα C. [d] ἡ om. C. [e] δῆλον δ' ὅτι A. [f] γὰρ τὸ] γὰρ τὰ C. [g] ἐπὶ post καὶ om. C. [h] ἐὰν C. [i] μὴ ᾖ οὐδὲ C.

Πάλιν ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἐχόντων πρὸς ἄλληλα, οἷον τὸ ἡδὺ 4
ὁμοίως ἔχει πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ τὸ ὠφέλιμον πρὸς τἀγαθόν·
ἑκάτερον γὰρ ἑκατέρου ποιητικόν. Εἰ οὖν ἐστὶν ἡ ἡδονὴ
ὅπερ ἀγαθόν, καὶ τὸ ἡδὺ ὅπερ ὠφέλιμον ἔσται· δῆλον γὰρ
ὅτι ἀγαθοῦ ἂν εἴη ποιητικόν, ἐπειδὴ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. Ὡσαύ- 2
τως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν γενέσεων καὶ φθορῶν, οἷον εἰ τὸ οἰκοδο-
μεῖν ἐνεργεῖν, τὸ ᾠκοδομηκέναι ἐνηργηκέναι, καὶ εἰ τὸ μανθά-
νειν ἀναμιμνήσκεσθαι, [k] καὶ τὸ μεμαθηκέναι ἀναμεμνῆσθαι,
καὶ εἰ τὸ διαλύεσθαι [l] φθείρεσθαι, τὸ διαλελύσθαι ἐφθάρθαι
καὶ ἡ διάλυσις φθορά τις. Καὶ ἐπὶ τῶν [m] γενητικῶν δὲ καὶ
φθαρτικῶν ὡσαύτως, καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμεων καὶ χρήσεων, καὶ
ὅλως καθ' ὁποιανοῦν ὁμοιότητα καὶ ἀναιροῦντι καὶ κατασκευ-
άζοντι σκεπτέον, καθάπερ ἐπὶ τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐλέ-
γομεν. Εἰ γὰρ τὸ φθαρτικὸν διαλυτικόν, καὶ τὸ φθείρεσθαι 3
διαλύεσθαι· καὶ εἰ τὸ [n] γενητικὸν ποιητικόν, [o] τὸ γίνεσθαι
ποιεῖσθαι καὶ ἡ [p] γένεσις ποίησις. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
δυνάμεων [q] καὶ χρήσεων· εἰ γὰρ ἡ δύναμις διάθεσις, καὶ τὸ
δύνασθαι διακεῖσθαι, καὶ εἴ τινος [r] ἡ χρῆσις ἐνέργεια, τὸ
[s] χρῆσθαι ἐνεργεῖν καὶ τὸ κεχρῆσθαι ἐνηργηκέναι.

[t] Ἂν δὲ στέρησις ᾖ τὸ ἀντικείμενον τῷ εἴδει, διχῶς ἔστιν 4
ἀνελεῖν, πρῶτον μὲν εἰ ἐν τῷ ἀποδοθέντι γένει τὸ ἀντικεί-
μενον· [v] ἢ γὰρ ἁπλῶς ἐν οὐδενὶ γένει τῷ αὐτῷ ἡ στέρησις, ἢ
οὐκ ἐν τῷ ἐσχάτῳ, οἷον εἰ ἡ ὄψις ἐν ἐσχάτῳ γένει τῇ αἰσθή-
σει, ἡ τυφλότης οὐκ ἔσται αἴσθησις. Δεύτερον δ' εἰ καὶ τῷ
γένει καὶ τῷ εἴδει ἀντίκειται στέρησις, μή ἐστι δὲ τὸ ἀντικεί-
μενον ἐν τῷ ἀντικειμένῳ, οὐδ' ἂν τὸ ἀποδοθὲν ἐν τῷ ἀποδοθέντι
εἴη. Ἀναιροῦντι μὲν οὖν καθάπερ εἴρηται χρηστέον, κατασκευ-
άζοντι δὲ μοναχῶς· εἰ γὰρ τὸ ἀντικείμενον ἐν τῷ ἀντικειμένῳ,
καὶ τὸ προκείμενον ἐν τῷ προκειμένῳ ἂν εἴη, οἷον [w] εἰ ἡ τυ-
φλότης ἀναισθησία τις, ἡ ὄψις αἴσθησίς τις.

[k] καὶ om. C. [l] φθ. καὶ τὸ C. [m] γεννητικῶν C. [n] γεννητικὸν A.C. [o] τὸ] καὶ τὸ C. [p] γένησις B. [q] καὶ τῶν χρήσεων C. [r] ἡ om. A. [s] χρᾶσθαι A.B. [t] ἐὰν C. [v] ἢ γὰρ] εἰ γὰρ B. [w] εἰ om. A.

5 Πάλιν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων σκοπεῖν ἀνάπαλιν, καθάπερ ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ἐλέγετο, οἷον εἰ τὸ ἡδὺ ὅπερ [x] ἀγαθόν, τὸ μὴ ἀγαθὸν οὐχ ἡδύ. Εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχοι, εἴη ἄν τι καὶ οὐκ ἀγαθὸν ἡδύ. Ἀδύνατον [y] δέ, εἴπερ τὸ ἀγαθὸν γένος τοῦ ἡδέος, εἶναί τι μὴ ἀγαθὸν ἡδύ· ὧν γὰρ τὸ γένος μὴ κατηγορεῖται, οὐδὲ τῶν εἰδῶν οὐδέν. Καὶ κατασκευάζοντι δὲ ὡσαύτως σκεπτέον· εἰ γὰρ [z] τὸ μὴ ἀγαθὸν οὐχ ἡδύ, τὸ ἡδὺ ἀγαθόν, ὥστε γένος τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἡδέος.

6 Ἐὰν δ' ᾖ πρός τι τὸ εἶδος, σκοπεῖν εἰ καὶ τὸ γένος πρός τι· εἰ γὰρ τὸ εἶδος τῶν πρός τι, καὶ τὸ γένος, καθάπερ ἐπὶ τοῦ διπλασίου καὶ πολλαπλασίου· ἑκάτερον γὰρ τῶν πρός τι. Εἰ δὲ τὸ γένος τῶν πρός τι, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ εἶδος· ἡ μὲν γὰρ ἐπιστήμη τῶν πρός τι, ἡ δὲ γραμματικὴ οὔ. Ἢ οὐδὲ τὸ πρότερον ῥηθὲν ἀληθὲς ἂν [a] δόξειεν· ἡ γὰρ ἀρετὴ [b] ὅπερ καλὸν καὶ ὅπερ ἀγαθόν, καὶ ἡ μὲν ἀρετὴ τῶν πρός τι, τὸ δ' ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν οὐ τῶν πρός τι ἀλλὰ ποιά.

7 Πάλιν εἰ μὴ πρὸς ταὐτὸ λέγεται τὸ εἶδος καθ' αὑτό τε καὶ κατὰ τὸ γένος, οἷον εἰ τὸ διπλάσιον ἡμίσεος λέγεται διπλάσιον, καὶ τὸ πολλαπλάσιον ἡμίσεος δεῖ λέγεσθαι. Εἰ δὲ μή, οὐκ ἂν εἴη τὸ πολλαπλάσιον γένος τοῦ διπλασίου.

8 Ἔτι εἰ μὴ πρὸς ταὐτὸ κατά τε τὸ γένος λέγεται καὶ κατὰ πάντα τὰ τοῦ γένους γένη. Εἰ γὰρ [c] τὸ διπλάσιον [d] ἡμίσεος πολλαπλάσιόν ἐστι, καὶ [c] τὸ ὑπερέχον ἡμίσεος ῥηθήσεται, καὶ ἁπλῶς κατὰ πάντα τὰ ἐπάνω γένη πρὸς τὸ ἥμισυ ῥηθήσεται. Ἔνστασις ὅτι οὐκ ἀνάγκη καθ' αὑτὸ καὶ κατὰ τὸ γένος πρὸς [e] ταὐτὸ λέγεσθαι· ἡ γὰρ ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ λέγεται, ἕξις δὲ καὶ διάθεσις οὐκ ἐπιστητοῦ ἀλλὰ ψυχῆς.

9 Πάλιν εἰ ὡσαύτως λέγεται τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος κατὰ τὰς πτώσεις, οἷον εἰ τινὶ ἢ τινὸς ἢ ὁσαχῶς ἄλλως. Ὡς γὰρ τὸ εἶδος, καὶ τὸ γένος, καθάπερ ἐπὶ τοῦ διπλασίου καὶ τῶν ἐπάνω· τινὸς γὰρ καὶ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ πολλαπλάσιον.

[x] ἀγαθόν ἐστι καὶ τὸ C. [y] δέ] γὰρ A.B. [z] τὸ μὴ corr. A.
[a] δόξειεν εἶναι ἡ C. [b] ἀγαθὸν καὶ ὅπερ καλόν C. [c] τὸ om. A.B.
[d] ἡμίσεος καὶ π. C. [e] ταυτὸν B.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης· τινὸς γὰρ καὶ αὐτὴ καὶ τὰ γένη, οἷον ἥ τε διάθεσις καὶ ἡ ἕξις. Ἔνστασις ὅτι [f]ἐνιαχοῦ οὐχ οὕτως· τὸ μὲν γὰρ [g]διάφορον καὶ τὸ ἐναντίον τινί, τὸ δ' ἕτερον, γένος ὂν τούτων, οὐ τινὶ ἀλλὰ τινός· ἕτερον γάρ τινος λέγεται.

Πάλιν εἰ ὁμοίως τὰ πρός τι κατὰ τὰς πτώσεις λεγόμενα 10 μὴ ὁμοίως ἀντιστρέφει, καθάπερ ἐπὶ τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ πολλαπλασίου. Ἑκάτερον γὰρ τούτων τινὸς καὶ αὐτὸ [h]καὶ κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν λέγεται· τινὸς γὰρ καὶ τὸ ἥμισυ καὶ τὸ πολλοστημόριον. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης [i]καὶ τῆς ὑπολήψεως· αὗται γάρ τινος, καὶ ἀντιστρέφει ὁμοίως· τό τε ἐπιστητὸν καὶ τὸ ὑποληπτὸν τινί. Εἰ οὖν ἐπί τινων μὴ ὁμοίως ἀντιστρέφει, δῆλον ὅτι οὐ γένος θάτερον θατέρου.

Πάλιν εἰ μὴ πρὸς [k]ἴσα τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος λέγεται· 11 ὁμοίως γὰρ καὶ ἰσαχῶς ἑκάτερον δοκεῖ λέγεσθαι, καθάπερ ἐπὶ τῆς δωρεας καὶ τῆς δόσεως. Ἥ τε γὰρ δωρεὰ τινὸς [l]ἢ τινὶ λέγεται, καὶ ἡ δόσις τινὸς καὶ τινί. Ἔστι δὲ ἡ δόσις γένος τῆς δωρεᾶς· ἡ γὰρ δωρεὰ δόσις ἐστὶν ἀναπόδοτος. Ἐπ' ἐνίων δ' οὐ συμβαίνει πρὸς ἴσα λέγεσθαι· τὸ μὲν γὰρ διπλάσιον τινὸς διπλάσιον, τὸ δ' ὑπερέχον καὶ τὸ [m]μεῖζον τινὸς καὶ τινί· πᾶν γὰρ τὸ ὑπερέχον καὶ τὸ μεῖζον τινὶ ὑπερέχει καὶ τινὸς ὑπερέχει. Ὥστ' οὐ γένη τὰ εἰρημένα τοῦ διπλασίου, ἐπειδὴ οὐ πρὸς ἴσα τῷ εἴδει λέγεται. Ἢ οὐ καθόλου ἀληθὲς τὸ πρὸς ἴσα τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος λέγεσθαι.

Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ τοῦ ἀντικειμένου τὸ ἀντικείμενον γένος, 12 οἷον εἰ τοῦ διπλασίου τὸ πολλαπλάσιον καὶ τοῦ ἡμίσεος τὸ πολλοστημόριον· δεῖ γὰρ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἀντικειμένου γένος εἶναι. Εἰ οὖν τις θείη τὴν ἐπιστήμην ὅπερ αἴσθησιν, δεήσει καὶ τὸ ἐπιστητὸν ὅπερ αἰσθητὸν εἶναι. Οὐκ ἔστι δέ· οὐ γὰρ [n]πᾶν τὸ ἐπιστητὸν αἰσθητόν· καὶ γὰρ τῶν νοητῶν

[f] ἔνια C. [g] διαφέρον C. [h] καὶ ante κατὰ om. C. [i] καὶ ἐπὶ τῆς ὑπ. αὗταί τε γάρ C. [k] ἴσα καὶ τὸ C. [l] ἢ καὶ τινὶ C. [m] μεῖζον καὶ τινὸς B. [n] πᾶν om. A.

ἔνια ἐπιστητά. Ὥστ' οὐ γένος τὸ αἰσθητὸν τοῦ ἐπιστητοῦ. Εἰ δὲ τοῦτο μή, [o] οὐδ' αἴσθησις ἐπιστήμης.

13 Ἐπεὶ δὲ τῶν πρός τι λεγομένων τὰ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἐν ἐκείνοις ἢ περὶ ἐκεῖνά ἐστι πρὸς ἅ ποτε τυγχάνει λεγόμενα, οἷον ἡ διάθεσις καὶ ἡ ἕξις καὶ ἡ συμμετρία (ἐν ἄλλῳ γὰρ οὐδενὶ δυνατὸν ὑπάρχειν τὰ εἰρημένα ἢ ἐν ἐκείνοις πρὸς ἃ λέγεται), τὰ δ' οὐκ ἀνάγκη μὲν ἐν ἐκείνοις ὑπάρχειν πρὸς ἅ ποτε λέγεται, ἐνδέχεται δέ (οἷον εἰ ἐπιστητὸν ἡ [p] ψυχή· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὴν αὑτῆς ἐπιστήμην ἔχειν τὴν ψυχήν, οὐκ ἀναγκαῖον δέ· δυνατὸν γὰρ καὶ ἐν ἄλλῳ ὑπάρχειν τὴν αὐτὴν ταύτην), τὰ δ' ἁπλῶς οὐκ ἐνδέχεται ἐν ἐκείνοις ὑπάρχειν πρὸς ἅ ποτε τυγχάνει λεγόμενα, οἷον τὸ ἐναντίον [q] ἐν τῷ ἐναντίῳ οὐδὲ τὴν ἐπιστήμην ἐν τῷ ἐπιστητῷ, [r] ἐὰν μὴ τυγχάνῃ τὸ ἐπιστητὸν ψυχὴ ἢ ἄνθρωπος ὄν, σκοπεῖν οὖν χρὴ ἐάν τις εἰς γένος θῇ τὸ τοιοῦτον εἰς τὸ μὴ τοιοῦτον, οἷον εἰ τὴν μνήμην μονὴν ἐπι-
14 στήμης [s] εἶπεν. Πᾶσα γὰρ μονὴ ἐν τῷ μένοντι καὶ περὶ ἐκεῖνο, ὥστε καὶ ἡ τῆς ἐπιστήμης μονὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Ἡ μνήμη ἄρα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἐπειδὴ μονὴ τῆς ἐπιστήμης ἐστίν· τοῦτο δ' οὐκ ἐνδέχεται· [t] μνήμη γὰρ πᾶσα ἐν ψυχῇ. Ἔστι δ' ὁ εἰρημένος τόπος καὶ πρὸς τὸ συμβεβηκὸς κοινός· οὐδὲν γὰρ διαφέρει τῆς μνήμης γένος τὴν μονὴν εἰπεῖν ἢ συμβεβηκέναι φάσκειν αὐτῇ τοῦτο· εἰ γὰρ ὁπωσοῦν ἐστὶν ἡ μνήμη μονὴ ἐπιστήμης, ὁ αὐτὸς ἁρμόσει περὶ αὐτῆς λόγος.

5 Πάλιν εἰ τὴν ἕξιν εἰς τὴν ἐνέργειαν ἔθηκεν ἢ τὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν ἕξιν, οἷον τὴν αἴσθησιν κίνησιν διὰ σώματος· ἡ μὲν γὰρ αἴσθησις ἕξις, ἡ δὲ κίνησις ἐνέργεια. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὴν μνήμην ἕξιν καθεκτικὴν ὑπολήψεως εἶπεν· οὐδεμία γὰρ μνήμη ἕξις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνέργεια.

2 Διαμαρτάνουσι δὲ καὶ οἱ τὴν ἕξιν εἰς τὴν ἀκολουθοῦσαν δύναμιν τάττοντες, οἷον τὴν πραότητα ἐγκράτειαν ὀργῆς καὶ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην φόβων καὶ κερδῶν· ἀνδρεῖος

[o] οὐδ' ἡ αἴσθησις τῆς ἐπιστήμης C. [p] ψυχὴ εἴη. οὐδὲν C. [q] ἐν post ἐναντίον om. A. [r] ἂν C. [s] εἴποι C. [t] ἡ γὰρ μνήμη C.

μὲν γὰρ καὶ πρᾶος ὁ ἀπαθὴς λέγεται, ἐγκρατὴς δ' ὁ πάσχων καὶ μὴ ἀγόμενος. Ἴσως μὲν οὖν ἀκολουθεῖ δύναμις ἑκατέρῳ τοιαύτη, ὥστ' εἰ πάθοι, μὴ ἄγεσθαι ἀλλὰ κρατεῖν· οὐ μὴν [v] τοῦτό γ' ἐστὶ τῷ μὲν ἀνδρείῳ τῷ δὲ πράῳ εἶναι, ἀλλὰ τὸ ὅλως μὴ πάσχειν ὑπὸ τῶν τοιούτων μηδέν.

Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ παρακολουθοῦν ὁπωσοῦν ὡς γένος τιθέ- 3
ασιν, οἷον τὴν λύπην τῆς ὀργῆς καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς πίστεως. Ἄμφω γὰρ τὰ εἰρημένα παρακολουθεῖ μὲν τρόπον τινὰ τοῖς ἀποδοθεῖσιν εἴδεσιν, οὐδέτερον δ' αὐτῶν γένος ἐστίν· ὁ μὲν γὰρ ὀργιζόμενος λυπεῖται [w] προτέρας ἐν αὐτῷ τῆς λύπης γενομένης· οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ τῆς λύπης, ἀλλ' ἡ λύπη τῆς ὀργῆς αἰτία, ὥσθ' ἁπλῶς ἡ ὀργὴ οὐκ ἔστι λύπη. Κατὰ [x] ταῦτα δ' οὐδ' ἡ πίστις ὑπόληψις· ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν καὶ μὴ πιστεύοντα ἔχειν. Οὐκ ἐνδέχεται [y] δ', εἴπερ 4
εἶδος ἡ πίστις ὑπολήψεως· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἔτι διαμένειν, ἄνπερ ἐκ τοῦ εἴδους ὅλως μεταβάλῃ, καθάπερ οὐδὲ τὸ αὐτὸ ζῷον [z] ὁτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι ὁτὲ δὲ μή. Ἂν δέ τις φῇ ἐξ ἀνάγκης τὸν ὑπολαμβάνοντα καὶ πιστεύειν, ἐπ' ἴσον ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ πίστις ῥηθήσεται, ὥστ' οὐδ' ἂν οὕτως εἴη γένος· ἐπὶ [a] πλέον γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸ γένος.

Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ ἔν τινι [b] τῷ αὐτῷ πέφυκεν ἄμφω γίνεσθαι· 5
ἐν ᾧ γὰρ τὸ εἶδος, καὶ τὸ γένος, οἷον ἐν ᾧ τὸ λευκόν, καὶ τὸ χρῶμα, καὶ ἐν ᾧ γραμματική, καὶ ἐπιστήμη. Ἐὰν οὖν τις τὴν αἰσχύνην φόβον εἴπῃ ἢ τὴν ὀργὴν λύπην, οὐ συμβήσεται ἐν τῷ αὐτῷ [c] τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος ὑπάρχειν· ἡ μὲν γὰρ αἰσχύνη ἐν τῷ λογιστικῷ, ὁ δὲ φόβος ἐν τῷ θυμοειδεῖ, καὶ ἡ μὲν λύπη ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ (ἐν τούτῳ γὰρ καὶ ἡ ἡδονή), ἡ δὲ ὀργὴ ἐν τῷ θυμοειδεῖ, ὥστ' οὐ γένη τὰ ἀποδοθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ τοῖς εἴδεσι πέφυκε γίνεσθαι. Ὁμοίως δὲ καὶ 6
εἰ ἡ φιλία ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ, οὐκ ἂν εἴη βούλησίς [d] τις·

[v] ταὐτὸ C. [w] πρότερον C. [x] ταυτὰ C. [y] δ'] δὲ τὴν αὐτὴν C.
[z] ὅτι—ὅτι B. [a] πλεῖον C. [b] τὸ αὐτὸ B. [c] τό τε εἶδος C.
[d] τις om. A.

πᾶσα γὰρ βούλησις ἐν τῷ λογιστικῷ. Χρήσιμος δ' ὁ τόπος καὶ πρὸς τὸ συμβεβηκός· [e] ἐν τῷ αὐτῷ γὰρ τὸ συμβεβηκὸς καὶ ᾧ συμβέβηκεν, ὥστ' ἂν μὴ ἐν τῷ αὐτῷ φαίνηται, δῆλον ὅτι οὐ συμβέβηκεν.

7 Πάλιν εἰ κατά τι τὸ εἶδος τοῦ εἰρημένου γένους μετέχει· οὐ δοκεῖ γὰρ κατά τι μετέχεσθαι τὸ γένος· οὐ [f] γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος κατά τι ζῷον, οὐδ' ἡ γραμματικὴ κατά τι ἐπιστήμη· Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Σκοπεῖν οὖν εἰ ἐπί τινων κατά τι μετέχεται τὸ γένος, οἷον εἰ τὸ ζῷον ὅπερ αἰσθητὸν ἢ ὁρατὸν εἴρηται. Κατά τι γὰρ αἰσθητὸν ἢ ὁρατὸν τὸ ζῷον· κατὰ τὸ σῶμα γὰρ αἰσθητὸν καὶ ὁρατόν, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν οὔ, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη [g] γένος τὸ ὁρατὸν καὶ τὸ αἰσθητὸν τοῦ ζῴου.

8 Λανθάνουσι δ' ἐνίοτε καὶ τὸ ὅλον εἰς τὸ μέρος τιθέντες, οἷον τὸ ζῷον σῶμα ἔμψυχον. Οὐδαμῶς δὲ τὸ μέρος τοῦ ὅλου κατηγορεῖται, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη τὸ σῶμα γένος τοῦ ζῴου, ἐπειδὴ μέρος ἐστίν.

9 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἴ τι τῶν ψεκτῶν ἢ φευκτῶν εἰς δύναμιν ἢ τὸ δυνατὸν ἔθηκεν, οἷον τὸν σοφιστὴν [h] ἢ διάβολον ἢ κλέπτην τὸν δυνάμενον τὰ ἀλλότρια [i] ὑφαιρεῖσθαι ἢ δυνάμενον διαβάλλειν ἢ σοφίζεσθαι. Οὐδεὶς γὰρ τῶν εἰρημένων τῷ δυνατὸς εἶναί τι τούτων τοιοῦτος λέγεται· δύναται μὲν γὰρ καὶ ὁ θεὸς καὶ ὁ σπουδαῖος τὰ φαῦλα δρᾶν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι· πάντες γὰρ οἱ φαῦλοι κατὰ προαίρεσιν λέγονται. Ἔτι πᾶσα δύναμις τῶν αἱρετῶν· καὶ γὰρ αἱ τῶν φαύλων δυνάμεις αἱρεταί, διὸ καὶ τὸν θεὸν καὶ τὸν σπουδαῖον ἔχειν φαμὲν αὐτάς· δυνατοὺς γὰρ εἶναι τὰ φαῦλα [k] πράσσειν. Ὥστ' οὐδενὸς ἂν εἴη ψεκτοῦ [l] γένος ἡ δύναμις. Εἰ δὲ μή, συμβήσεται τῶν ψεκτῶν τι αἱρετὸν εἶναι· ἔσται γάρ τις δύναμις ψεκτή.

[e] ἐν—συμβεβηκὸς om. A. [f] γὰρ] γὰρ καὶ C. [g] γένη C. [h] ἢ post σοφιστὴν om. A. [i] ὑφαιρεῖσθαι—σοφίζεσθαι] λάθρα ἀλλότρια κλέπτειν A.B. [k] πράττειν C. [l] γένους B.

Καὶ εἴ τι τῶν δι' αὑτὸ τιμίων ἢ αἱρετῶν εἰς δύναμιν ἢ τὸ 10
δυνατὸν ἢ τὸ ποιητικὸν ἔθηκεν. Πᾶσα γὰρ δύναμις καὶ πᾶν τὸ δυνατὸν ἢ τὸ ποιητικὸν δι' ἄλλο αἱρετόν.

Ἢ εἴ τι τῶν ἐν [m] δύο γένεσιν ἢ πλείοσιν εἰς θάτερον ἔθη- 11
κεν. Ἔνια γὰρ οὐκ ἔστιν εἰς ἓν γένος θεῖναι, οἷον τὸν φένακα καὶ τὸν διάβολον· οὔτε γὰρ ὁ προαιρούμενος ἀδυνατῶν δέ, οὔθ' ὁ δυνάμενος μὴ προαιρούμενος δὲ διάβολος ἢ φέναξ, ἀλλ' ὁ ἄμφω ταῦτα ἔχων. [n] Ὥστ' οὐ θετέον εἰς ἓν γένος ἀλλ' εἰς ἀμφότερα τὰ [o] εἰρημένα.

Ἔτι ἐνίοτε ἀνάπαλιν τὸ μὲν γένος ὡς διαφορὰν τὴν δὲ 12
διαφορὰν ὡς γένος [p] ἀποδιδόασιν, οἷον τὴν ἔκπληξιν ὑπερβολὴν θαυμασιότητος καὶ τὴν πίστιν σφοδρότητα ὑπολήψεως. Οὔτε γὰρ ἡ ὑπερβολὴ οὔθ' ἡ σφοδρότης γένος, ἀλλὰ διαφορά· δοκεῖ γὰρ ἡ ἔκπληξις θαυμασιότης εἶναι ὑπερβάλλουσα καὶ ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά, ὥστε γένος ἡ [q] θαυμασιότης καὶ ἡ ὑπόληψις, ἡ δ' ὑπερβολὴ καὶ ἡ σφοδρότης διαφορά. Ἔτι εἴ τις τὴν ὑπερβολὴν καὶ [r] σφοδρότητα ὡς γένος ἀποδώσει, τὰ ἄψυχα πιστεύσει καὶ ἐκπλαγήσεται.
Ἡ γὰρ ἑκάστου σφοδρότης [s] καὶ ὑπερβολὴ πάρεστιν ἐκείνῳ 13
οὗ ἐστὶ σφοδρότης καὶ ὑπερβολή. Εἰ οὖν ἡ ἔκπληξις ὑπερβολή ἐστι θαυμασιότητος, παρέσται τῇ θαυμασιότητι [t] ἡ ἔκπληξις, ὥσθ' ἡ θαυμασιότης ἐκπλαγήσεται. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ πίστις παρέσται τῇ ὑπολήψει, εἴπερ σφοδρότης ὑπολήψεώς ἐστιν, ὥστε ἡ ὑπόληψις πιστεύσει. Ἔτι συμβήσεται τῷ οὕτως ἀποδιδόντι σφοδρότητα σφοδρὰν λέγειν καὶ
ὑπερβολὴν ὑπερβάλλουσαν. Ἔστι [v] γὰρ πίστις [w] σφοδρά· 14
εἰ οὖν ἡ πίστις σφοδρότης ἐστί, σφοδρότης ἂν εἴη σφοδρά. Ὁμοίως δὲ καὶ [x] ἔκπληξίς ἐστιν ὑπερβάλλουσα· εἰ οὖν ἡ ἔκπληξις ὑπερβολή ἐστιν, ὑπερβολὴ ἂν εἴη ὑπερβάλλουσα. Οὐ

[m] δυσὶ C. [n] ὥστ' οὐδέτερον εἰς τὸ ἓν C. [o] εἰρημένα θετέον. ἔτι C. [p] ἀποδίδωσι C, idque ante τὴν δέ. [q] θ. καὶ ὑπόληψίς ἐστιν, ἡ C. [r] καὶ τὴν σφ. C. [s] καὶ] καὶ ἡ C. [t] ἡ ante ἔκπληξις om. C. [v] γάρ τις πίστις C. [w] σφοδρὰ καὶ ἔκπληξις ὑπερβάλλουσα. εἰ A.B.C. [x] ἔκπληξίς τις ἐστιν C.

δοκεῖ δ' οὐδέτερον τούτων, ὥσπερ [y] οὐδ' ἐπιστήμη ἐπιστητὸν
οὐδὲ κίνησις κινούμενον.
15 Ἐνίοτε δὲ διαμαρτάνουσι [z] καὶ τὸ πάθος εἰς γένος τὸ πε-
πονθὸς τιθέντες, οἷον ὅσοι τὴν ἀθανασίαν ζωὴν ἀΐδιόν φασιν
εἶναι· πάθος γάρ τι ζωῆς ἢ σύμπτωμα ἡ ἀθανασία ἔοικεν
εἶναι. Ὅτι δ' ἀληθὲς τὸ λεγόμενον, δῆλον ἂν γένοιτο, εἴ τις
[a] συγχωρήσειεν ἐκ θνητοῦ [b] τινὰ ἀθάνατον [c] γίνεσθαι· οὐδεὶς
γὰρ φήσει ἑτέραν [d] αὐτὸν ζωὴν λαμβάνειν, ἀλλὰ σύμπτωμά
τι ἢ πάθος αὐτῇ ταύτῃ [e] παραγενέσθαι. Ὥστ' οὐ γένος ἡ
ζωὴ τῆς ἀθανασίας.
16 Πάλιν εἰ τοῦ πάθους, οὗ ἐστὶ [f] πάθος, [g] ἐκεῖνο γένος φα-
σὶν εἶναι, οἷον τὸ πνεῦμα ἀέρα κινούμενον. Μᾶλλον γὰρ
κίνησις ἀέρος τὸ πνεῦμα· ὁ γὰρ αὐτὸς ἀὴρ διαμένει, ὅταν τε
κινῆται καὶ ὅταν μένῃ. Ὥστ' οὐκ [h] ἔστιν ὅλως ἀὴρ τὸ πνεῦ-
μα· ἦν γὰρ ἂν καὶ μὴ κινουμένου [i] τοῦ ἀέρος πνεῦμα, εἴπερ ὁ
αὐτὸς ἀὴρ διαμένει [k] ὅσπερ ἦν πνεῦμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
17 τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Εἰ δ' ἄρα καὶ ἐπὶ τούτου δεῖ
συγχωρῆσαι ὅτι [l] ἀήρ ἐστι κινούμενος τὸ πνεῦμα, ἀλλ' [m] οὔτι
κατὰ πάντων τὸ τοιοῦτον ἀποδεκτέον καθ' ὧν μὴ ἀληθεύεται
τὸ γένος, ἀλλ' ἐφ' ὅσων ἀληθῶς κατηγορεῖται τὸ ἀποδοθὲν
γένος. Ἐπ' ἐνίων γὰρ οὐ δοκεῖ ἀληθεύεσθαι, οἷον [n] ἐπὶ τοῦ
πηλοῦ καὶ [o] τῆς χιόνος. Τὴν μὲν γὰρ χιόνα φασὶν ὕδωρ εἶ-
ναι πεπηγός, τὸν δὲ πηλὸν γῆν ὑγρῷ πεφυραμένην· ἔστι δ'
οὔθ' ἡ χιὼν ὕδωρ οὔθ' ὁ πηλὸς γῆ, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη [p] γένος
οὐδέτερον τῶν ἀποδοθέντων· δεῖ γὰρ τὸ γένος ἀληθεύεσθαι
ἀεὶ κατὰ τῶν εἰδῶν. Ὁμοίως δ' οὐδ' ὁ οἶνός ἐστιν ὕδωρ
σεσηπός, καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς φησὶ σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ·
ἁπλῶς γὰρ οὐκ ἔστιν ὕδωρ.
6 Ἔτι εἰ ὅλως τὸ ἀποδοθὲν μηδενός ἐστι γένος· δῆλον γὰρ

[y] οὐδὲ ἡ ἐπιστήμη ἐπιστῆμον οὐδ' ἡ κίνησις C. [z] καὶ οἱ τὸ rc. C. [a] συγχωρήσοι A.B. [b] τι C. [c] γενέσθαι A.B. [d] αὐτὸ C. [e] παραγεγενῆσθαι C. [f] τὸ πάθος A.B.C. [g] ἐκείνου B. [h] ἔσται A. [i] τοῦ] τὸ A. [k] ὥσπερ ὅτε ἦν τὸ πνεῦμα C. [l] ἐστὶν ἀὴρ C. [m] οὔτε γε κατὰ π. τῶν τοιούτων C. [n] τῆς χιόνος καὶ τοῦ πηλοῦ C. [o] καὶ ἐπὶ τῆς A. [p] οὐδέτερον γένος C.

ὡς οὐδὲ τοῦ λεχθέντος. Σκοπεῖν δ' ἐκ τοῦ [q] μηδὲν διαφέρειν εἴδει τὰ μετέχοντα τοῦ ἀποδοθέντος γένους, οἷον τὰ λευκά· [r] οὐδὲν γὰρ διαφέρει [s] τῷ εἴδει ταῦτ' ἀλλήλων. Παντὸς [t] δὲ γένους ἐστὶ [v] τὰ εἴδη διάφορα, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη τὸ λευκὸν γένος [w] οὐδενός.

Πάλιν εἰ τὸ πᾶσιν ἀκολουθοῦν γένος ἢ διαφορὰν εἶπεν. 2
Πλείω γὰρ τὰ πᾶσιν ἑπόμενα, οἷον τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν τῶν πᾶσιν ἑπομένων ἐστίν. Εἰ οὖν τὸ ὂν γένος [x] ἀπέδωκε, δῆλον ὅτι πάντων ἂν εἴη γένος, ἐπειδὴ κατηγορεῖται αὐτῶν· κατ' οὐδενὸς γὰρ τὸ γένος ἀλλ' ἢ κατὰ τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται.
Ὥστε καὶ τὸ ἓν εἶδος ἂν εἴη τοῦ ὄντος. Συμβαίνει οὖν κατὰ 3
πάντων, ὧν τὸ γένος κατηγορεῖται, καὶ τὸ [y] εἶδος κατηγορεῖσθαι, [z] ἐπειδὴ τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν κατὰ πάντων ἁπλῶς κατηγορεῖται, δέον ἐπ' ἔλαττον τὸ εἶδος κατηγορεῖσθαι. Εἰ δὲ τὸ πᾶσιν ἑπόμενον διαφορὰν εἶπε, δῆλον ὅτι ἐπ' ἴσον ἢ ἐπὶ [a] πλέον ἡ διαφορὰ τοῦ γένους ῥηθήσεται. Εἰ μὲν γὰρ καὶ τὸ γένος τῶν πᾶσιν ἑπομένων, ἐπ' ἴσον, εἰ δὲ μὴ πᾶσιν ἕπεται τὸ γένος, ἐπὶ [a] πλέον ἡ διαφορὰ [b] λέγοιτ' ἂν αὐτοῦ.

Ἔτι εἰ ἐν ὑποκειμένῳ τῷ εἴδει τὸ ἀποδοθὲν γένος λέγεται, 4
καθάπερ τὸ λευκὸν ἐπὶ τῆς χιόνος, ὥστε δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη γένος· καθ' ὑποκειμένου γὰρ τοῦ εἴδους μόνον τὸ γένος λέγεται.

Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ μὴ συνώνυμον τὸ γένος τῷ εἴδει· κατὰ 5
πάντων γὰρ τῶν εἰδῶν συνωνύμως τὸ γένος κατηγορεῖται.

Ἔτι ὅταν ὄντος καὶ τῷ εἴδει καὶ τῷ γένει ἐναντίου [c] τὸ 6
βέλτιον τῶν ἐναντίων εἰς τὸ χεῖρον γένος θῇ· συμβήσεται γὰρ τὸ λοιπὸν ἐν τῷ λοιπῷ εἶναι, ἐπειδὴ τἀναντία ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν, ὥστε τὸ βέλτιον ἐν τῷ χείρονι ἔσται καὶ τὸ χεῖρον ἐν τῷ βελτίονι· δοκεῖ δὲ τοῦ βελτίονος [d] καὶ τὸ γένος βέλτιον εἶναι. Καὶ εἰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ὁμοίως πρὸς

[q] μηθὲν C. [r] οὐθὲν C. [s] ταῦτα τῷ εἴδει C. [t] δὲ] γὰρ C.
[v] τὰ om. C. [w] οὐθενός C. [x] ἀποδέδωκε C. [y] εἶδος] γένος C.
[z] ἐπειδὴ καὶ τὸ C. [a] πλεῖον C. [b] γένοιτ' B. [c] τὸ] καὶ τὸ C.
[d] καὶ τὸ] τὸ δὲ C.

ἄμφω ἔχοντος εἰς τὸ χεῖρον καὶ μὴ εἰς τὸ βέλτιον γένος ἔθηκεν, οἷον τὴν ψυχὴν ὅπερ κίνησιν ἢ κινούμενον. Ὁμοίως γὰρ ἡ αὐτὴ στατικὴ καὶ κινητικὴ δοκεῖ εἶναι, ὥστ' εἰ βέλτιον ἡ στάσις, εἰς τοῦτο ἔδει τὸ γένος θεῖναι.

7 Ἔτι ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον, ἀνασκευάζοντι μέν, εἰ τὸ γένος δέχεται τὸ μᾶλλον, τὸ δ' εἶδος μὴ δέχεται μήτ' αὐτὸ μήτε τὸ κατ' ἐκεῖνο λεγόμενον. Οἷον εἰ ἡ ἀρετὴ δέχεται τὸ μᾶλλον, καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ὁ δίκαιος· λέγεται γὰρ [e] δικαιότερος ἕτερος ἑτέρου. Εἰ οὖν τὸ μὲν ἀποδοθὲν γένος [f] τὸ μᾶλλον δέχεται, τὸ δ' εἶδος μὴ δέχεται [g] μήτ' αὐτὸ μήτε τὸ κατ' ἐκεῖνο λεγόμενον, οὐκ ἂν εἴη γένος τὸ ἀποδοθέν.

8 Πάλιν εἰ τὸ μᾶλλον δοκοῦν ἢ ὁμοίως μή ἐστι γένος, δῆλον ὅτι οὐδὲ τὸ ἀποδοθέν. Χρήσιμος δ' ὁ [h] τόπος ἐπὶ τῶν τοιούτων μάλιστα [i] ἐφ' ὧν πλείω φαίνεται τοῦ εἴδους ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενα, καὶ μὴ διώρισται, μηδ' ἔχομεν εἰπεῖν ποῖον αὐτῶν γένος, οἷον τῆς ὀργῆς καὶ ἡ λύπη καὶ ἡ ὑπόληψις ὀλιγωρίας ἐν τῷ τί ἐστι [k] κατηγορεῖσθαι δοκεῖ· λυπεῖταί [l] τε γὰρ ὁ ὀργιζόμενος καὶ ὑπολαμβάνει ὀλιγωρεῖσθαι. Ἡ αὐτὴ δὲ σκέψις καὶ ἐπὶ τοῦ εἴδους πρὸς ἄλλο τι συγκρίνοντι· εἰ γὰρ τὸ μᾶλλον ἢ τὸ ὁμοίως δοκοῦν εἶναι ἐν τῷ ἀποδοθέντι γένει μή ἐστιν ἐν τῷ γένει, δῆλον ὅτι οὐδὲ τὸ ἀποδοθὲν [m] εἶδος εἴη ἂν ἐν τῷ γένει.

9 Ἀναιροῦντι μὲν οὖν καθάπερ εἴρηται χρηστέον· κατασκευάζοντι δέ, εἰ μὲν ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον τό τε ἀποδοθὲν γένος καὶ τὸ εἶδος, οὐ χρήσιμος ὁ τόπος· οὐδὲν γὰρ κωλύει ἀμφοτέρων ἐπιδεχομένων μὴ εἶναι θάτερον θατέρου γένος. Τό τε γὰρ καλὸν καὶ τὸ λευκὸν ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον, καὶ οὐδέτερον οὐδετέρου γένος. Ἡ δὲ τῶν [n] γενῶν καὶ τῶν εἰδῶν πρὸς ἄλληλα σύγκρισις χρήσιμος, οἷον εἰ ὁμοίως τόδε καὶ

[e] μᾶλλον δίκαιος C. [f] δέχεται τὸ μᾶλλον C. [g] μήτε τοῦτο C. [h] τόπος οὗτος ἐπὶ C. [i] ἐφ' ὅσων φαίνεται πλείω C. [k] δοκεῖ κατηγορεῖσθαι C. [l] τε om. A.C. [m] εἶδος ὅλως εἴη C. [n] εἰδῶν καὶ τῶν γενῶν C.

τόδε γένος, εἰ θάτερον γένος, καὶ θάτερον. Ὁμοίως δὲ καὶ 10
εἰ τὸ ἧττον καὶ τὸ μᾶλλον, οἷον εἰ τῆς ἐγκρατείας μᾶλλον
ἡ δύναμις ἢ ἡ ἀρετὴ γένος, [o] ἡ δ' ἀρετὴ γένος, καὶ ἡ δύναμις.
τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ εἴδους ἁρμόσει λέγεσθαι. Εἰ γὰρ
ὁμοίως τόδε καὶ τόδε τοῦ προκειμένου εἶδος, εἰ θάτερον εἶδος,
καὶ τὸ λοιπόν· καὶ εἰ τὸ ἧττον δοκοῦν εἶδός ἐστι, καὶ τὸ
μᾶλλον.

Ἔτι πρὸς τὸ κατασκευάζειν σκεπτέον εἰ καθ' ὧν ἀπεδόθη 11
τὸ γένος, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, μὴ ὄντος [p] ἑνὸς τοῦ
ἀποδοθέντος εἴδους, ἀλλὰ πλειόνων καὶ διαφόρων· δῆλον γὰρ
ὅτι γένος ἔσται. Εἰ δ' ἓν τὸ ἀποδοθὲν εἶδός ἐστι, σκοπεῖν
εἰ καὶ [q] κατ' ἄλλων εἰδῶν τὸ γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖ-
ται· πάλιν γὰρ συμβήσεται κατὰ πλειόνων καὶ διαφόρων
αὐτὸ κατηγορεῖσθαι.

Ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τισὶ καὶ ἡ διαφορὰ ἐν τῷ τί ἐστι τῶν εἰ- 12
δῶν κατηγορεῖσθαι, χωριστέον τὸ γένος ἀπὸ τῆς διαφορᾶς
χρώμενον τοῖς εἰρημένοις στοιχείοις, πρῶτον [r] μὲν ὅτι τὸ
γένος ἐπὶ [s] πλέον λέγεται τῆς διαφορᾶς, εἶθ' ὅτι κατὰ τὴν
τοῦ τί ἐστιν ἀπόδοσιν μᾶλλον ἁρμόττει τὸ γένος ἢ τὴν δια-
φορὰν εἰπεῖν· ὁ γὰρ ζῷον [t] εἴπας τὸν ἄνθρωπον μᾶλλον
δηλοῖ τί ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ἢ ὁ πεζόν. Καὶ ὅτι ἡ μὲν [v] δια-
φορὰ ποιότητα τοῦ γένους ἀεὶ σημαίνει, τὸ δὲ γένος τῆς
διαφορᾶς οὔ· ὁ μὲν [w] γὰρ [x] εἴπας πεζὸν ποιόν τι ζῷον λέγει,
ὁ δὲ ζῷον [y] εἴπας οὐ λέγει ποιόν τι πεζόν.

Τὴν μὲν οὖν διαφορὰν ἀπὸ τοῦ γένους οὕτω χωριστέον. 13
Ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τὸ μουσικόν, ᾗ μουσικόν ἐστιν, ἐπιστῆμόν [z] τ'
εἶναι καὶ ἡ μουσικὴ ἐπιστήμη τις [a] εἶναι, καὶ εἰ τὸ βαδίζον
τῷ βαδίζειν κινεῖται, ἡ βάδισις κίνησίς τις εἶναι, σκοπεῖν ἐν
ᾧ ἂν [b] γένει βούλῃ τι κατασκευάσαι, τὸν εἰρημένον τρόπον,

[o] ἡ δ'] εἰ δ' A.B.C. [p] ἑνός τινος τοῦ C. [q] κατὰ τῶν ἄλλων C.
[r] μὲν om. B. [s] πλεῖον C. [t] εἰπὼν C. [v] διαφορὰ τὴν ποιότητα
A.B. [w] γὰρ om. A. [x] εἰπὼν corr. C. [y] εἰπὼν ποιόν τι οὐ
λέγει πεζόν C. [z] τ'] τι C, om. A. [a] εἶναι ἐστιν καὶ A. [b] βού-
λῃι γένει B.

οἷον εἰ τὴν ἐπιστήμην ὅπερ πίστιν, εἰ ὁ ἐπιστάμενος ᾗ ἐπίσταται πιστεύει· δῆλον γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστήμη πίστις ἄν τις εἴη. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων.

14 *Ἔτι ἐπεὶ τὸ παρεπόμενόν τινι ἀεὶ καὶ μὴ ἀντιστρέφον χαλεπὸν χωρίσαι τοῦ μὴ γένος εἶναι, ἂν τόδε μὲν τῷδ' ἕπηται παντί, τόδε δὲ τῷδε μὴ παντί, οἷον τῇ νηνεμίᾳ ἡ ἠρεμία καὶ τῷ ἀριθμῷ τὸ διαιρετόν, ἀνάπαλιν δ' οὔ (τὸ γὰρ διαιρετὸν οὐ πᾶν ἀριθμός, οὐδ' ἡ ἠρεμία νηνεμία), αὐτὸν* [c] *μὲν χρῆσθαι ὡς γένους ὄντος τοῦ ἀεὶ ἀκολουθοῦντος, ὅταν μὴ ἀντιστρέφῃ θάτερον, ἄλλου δὲ* [d] *προτείνοντος μὴ ἐπὶ πάντων ὑπακούειν. Ἔνστασις δ' αὐτοῦ ὅτι τὸ μὴ ὂν ἕπεται παντὶ τῷ γινομένῳ (τὸ γὰρ γινόμενον οὐκ ἔστι) καὶ οὐκ ἀντιστρέφει (οὐ γὰρ πᾶν τὸ μὴ ὂν γίνεται), ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔστι γένος τὸ μὴ ὂν τοῦ γινομένου· ἁπλῶς γὰρ οὐκ ἔστι τοῦ μὴ ὄντος εἴδη.*

Περὶ μὲν οὖν τοῦ γένους, καθάπερ εἴρηται, μετιτέον.

Ε.

1 *Πότερον δ' ἴδιον ἢ οὐκ ἴδιόν ἐστι τὸ εἰρημένον, διὰ τῶνδε σκεπτέον.*

2 *Ἀποδίδοται δὲ τὸ ἴδιον* [e] *ἢ καθ' αὑτὸ καὶ ἀεὶ ἢ πρὸς ἕτερον καὶ ποτέ, οἷον καθ' αὑτὸ μὲν ἀνθρώπου τὸ ζῷον ἥμερον φύσει, πρὸς ἕτερον δὲ οἷον ψυχῆς πρὸς σῶμα, ὅτι τὸ μὲν προστακτικὸν τὸ δ' ὑπηρετικόν ἐστιν, ἀεὶ δὲ οἷον θεοῦ τὸ ζῷον ἀθάνατον, ποτὲ δ' οἷον τοῦ τινὸς ἀνθρώπου τὸ περιπατεῖν ἐν τῷ γυμνασίῳ.*

3 *Ἔστι δὲ τὸ πρὸς ἕτερον ἴδιον ἀποδιδόμενον ἢ δύο προβλήματα ἢ τέτταρα.* [f] *Ἐὰν μὲν γὰρ τοῦ μὲν ἀποδῷ τοῦ δ'* [g] *ἀρνήσηται ταὐτὸ τοῦτο,* [h] *δύο μόνον προβλήματα γίνονται, καθάπερ* [i] *τὸ ἀνθρώπου πρὸς ἵππον ἴδιον ὅτι δίπουν ἐστίν.*

[c] *μὲν οὖν χρῆσθαι* C. [d] *προτείναντος* C. [e] *ἤτοι κ.* C. [f] *ἂν* C. *μὲν* post *ἐὰν* om. B.C. [g] *ἀπαρνήσηται* C. [h] *μόνον δύο προβλήματα γίνεται* C. [i] *τοῦ* C.

Καὶ γὰρ ὅτι ἄνθρωπος οὐ δίπουν ἐστὶν ἐπιχειροίη τις ἄν, καὶ ὅτι ὁ ἵππος δίπουν· ἀμφοτέρως δ' ἂν [k] κινοῖ τὸ ἴδιον. [l] Ἐὰν δ' ἑκατέρου ἑκάτερον [m] ἀποδῷ καὶ ἑκατέρου ἀπαρνηθῇ, 4 τέτταρα προβλήματα ἔσται, καθάπερ τὸ ἀνθρώπου ἴδιον πρὸς ἵππον, ὅτι τὸ μὲν δίπουν τὸ δὲ τετράπουν ἐστίν. Καὶ γὰρ [n] ὅτι ἄνθρωπος οὐ δίπουν καὶ ὅτι τετράπουν [o] πέφυκεν ἔστιν ἐπιχειρεῖν, καὶ διότι ὁ ἵππος δίπουν καὶ διότι οὐ τετράπουν οἷόν τ' ἐπιχειρεῖν. Ὅπως δ' οὖν δειχθέντος ἀναιρεῖται τὸ [p] προκείμενον.

Ἔστι δὲ τὸ μὲν καθ' αὑτὸ ἴδιον ὃ πρὸς ἅπαντα ἀποδίδοται καὶ παντὸς χωρίζει, καθάπερ ἀνθρώπου τὸ ζῷον θνητὸν ἐπιστήμης δεκτικόν. Τὸ δὲ πρὸς ἕτερον ὃ μὴ ἀπὸ παντὸς ἀλλ' ἀπό τινος τακτοῦ διορίζει, καθάπερ ἀρετῆς πρὸς ἐπιστήμην, ὅτι τὸ μὲν ἐν πλείοσι, τὸ δ' [q] ἐν λογιστικῷ μόνον καὶ τοῖς ἔχουσι λογιστικὸν πέφυκε γίνεσθαι. Τὸ δ' ἀεὶ ὃ κατὰ πάντα χρόνον ἀληθεύεται καὶ μηδέποτ' ἀπολείπεται, καθάπερ [r] τοῦ ζῴου τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκείμενον. Τὸ δὲ ποτὲ ὃ κατά τινα χρόνον ἀληθεύεται καὶ μὴ ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ παρέπεται, καθάπερ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου τὸ περιπατεῖν ἐν ἀγορᾷ. 5

Ἔστι δὲ τὸ πρὸς ἄλλο ἴδιον ἀποδοῦναι τὸ διαφορὰν εἰ- 6 πεῖν ἢ ἐν ἅπασι καὶ ἀεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐν τοῖς πλείστοις, οἷον ἐν ἅπασι μὲν καὶ ἀεί, καθάπερ τὸ ἀνθρώπου ἴδιον πρὸς ἵππον ὅτι δίπουν· ἄνθρωπος μὲν γὰρ καὶ ἀεὶ καὶ πᾶς ἐστὶ δίπους, ἵππος δ' [s] οὐδείς ἐστι δίπους οὐδέποτε. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ καὶ ἐν τοῖς πλείστοις, καθάπερ [t] τὸ λογιστικοῦ [v] ἴδιον πρὸς ἐπιθυμητικὸν καὶ θυμικὸν τῷ τὸ μὲν προστάττειν τὸ δ' ὑπηρετεῖν· οὔτε γὰρ τὸ λογιστικὸν πάντοτε προστάττει, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ προστάττεται, οὔτε [w] τὸ ἐπι-

[k] κινοῖτο B.C. [l] ἂν C. [m] ἀποδιδῶ C. [n] ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐ δίπουν ἐστὶ καὶ C. [o] ἐστι πέφυκεν C. [p] κείμενον B. [q] ἐν τῷ λ. C. [r] τοῦ om. C. [s] οὐθεὶς δίπους ἐστὶν C. [t] τοῦ C. [v] ἴδιον τὸ ἄρχειν πρὸς ἐπιθ. καὶ θυμητικὸν C. [w] καὶ τὸ θυμητικὸν C.

θυμητικὸν καὶ θυμικὸν ἀεὶ προστάττεται, [x] ἀλλὰ καὶ προσ-
τάττει ποτέ, ὅταν [y] ᾗ μοχθηρὰ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

7 Τῶν δ' ἰδίων ἐστὶ λογικὰ μάλιστα τά τε καθ' αὑτὰ καὶ
ἀεὶ καὶ τὰ πρὸς [z] ἕτερον. Τὸ μὲν γὰρ πρὸς ἕτερον ἴδιον
πλείω προβλήματά ἐστι, καθάπερ εἴπομεν καὶ πρότερον· ἢ
γὰρ δύο ἢ τέτταρα ἐξ ἀνάγκης [a] γίνονται τὰ προβλήματα·
πλείους οὖν οἱ λόγοι γίνονται πρὸς [b] ταῦτα. Τὸ δὲ καθ'
αὑτὸ καὶ τὸ ἀεὶ πρὸς πολλὰ ἔστιν ἐπιχειρεῖν ἢ πρὸς πλείους
χρόνους παρατηρεῖν, τὸ μὲν καθ' αὑτὸ πρὸς πολλά· πρὸς ἕκα-
στον γὰρ τῶν ὄντων δεῖ ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ ἴδιον, ὥστ' εἰ μὴ
πρὸς [c] ἅπαντα χωρίζεται, οὐκ ἂν εἴη καλῶς ἀποδεδομένον τὸ
8 ἴδιον. Τὸ δ' ἀεὶ πρὸς [d] πολλοὺς χρόνους τηρεῖν· κἂν [e] γὰρ εἰ
μὴ [f] ὑπάρχει κἂν εἰ μὴ [g] ὑπῆρξε κἂν εἰ μὴ [h] ὑπάρξει, οὐκ ἔσται
ἴδιον. Τὸ δὲ ποτὲ [i] οὐκ ἐν ἄλλοις ἢ πρὸς τὸν νῦν λεγόμενον
χρόνον [k] ἐπισκοποῦμεν· οὔκουν εἰσὶ λόγοι πρὸς αὐτὸ πολλοί.
λογικὸν δὲ τοῦτ' ἐστὶ πρόβλημα πρὸς ὃ λόγοι [l] γένοιντ' ἂν
καὶ συχνοὶ καὶ [m] καλοί.

9 Τὸ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἴδιον ῥηθὲν ἐκ τῶν περὶ τὸ συμ-
βεβηκὸς [n] τόπων ἐπισκεπτέον ἐστίν, εἰ τῷ μὲν συμβέβηκε τῷ
[o] δὲ μὴ συμβέβηκεν· περὶ δὲ τῶν ἀεὶ καὶ τῶν καθ' αὑτὸ διὰ
τῶνδε θεωρητέον.

2 Πρῶτον μὲν εἰ μὴ καλῶς ἀποδέδοται τὸ ἴδιον [p] ἢ καλῶς.
Τοῦ δὲ μὴ καλῶς [p] ἢ καλῶς ἐστὶν ἓν μέν, εἰ μὴ διὰ γνωριμω-
τέρων [q] ἢ [r] γνωριμωτέρων κεῖται τὸ ἴδιον, ἀνασκευάζοντα μὲν
εἰ μὴ διὰ γνωριμωτέρων, κατασκευάζοντα δὲ εἰ διὰ γνωρι-
2 μωτέρων. Τοῦ δὲ μὴ διὰ γνωριμωτέρων ἐστὶ τὸ μέν, εἰ ὅλως
ἀγνωστότερόν [s] ἐστι τὸ ἴδιον ὃ ἀποδίδωσι τούτου οὗ τὸ ἴδιον

[x] ἀλλ' ἐνίοτε καὶ προστάττει, ὅταν C. [y] ᾗ om. A. [z] ἕτερα A.B. [a] γίνεται C. [b] αὐτά C. [c] ἅπαν C. [d] πλείους χρ. παρατηρεῖν C. [e] γὰρ om. C. [f] ὑπάρχει] ὑπάρχῃ A.B, ὑπῆρξε C. [g] ὑπῆρξε] ὑπάρχει C. [h] ὑπάρξῃ A.B. [i] οὐκ ἐν ἄλλοις ἢ om. A. [k] ἐπισκοποῦμεν om. C. [l] γίνονται καὶ C. [m] καλοί, κατασκευάζονται δὲ ἢ διὰ γνωριμωτέρων τὸ B. [n] ἐστὶ τόπων ἐπισκεπτέον C. [o] δ' οὔ. περὶ C. [p] μὴ post ἢ C. [q] ἢ] ἢ διὰ C. [r] γνωριμώτερον B. [s] ἐστι δι' οὗ τὸ ἴδιον ἀποδίδωσι C.

εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. [t] Γνώσεως
γὰρ ἕνεκα τὸ ἴδιον ποιούμεθα· διὰ γνωριμωτέρων οὖν [v] ἀπο-
δοτέον· οὕτω γὰρ ἔσται κατανοεῖν ἱκανῶς μᾶλλον. Οἷον
ἐπεὶ ὁ θεὶς πυρὸς ἴδιον εἶναι τὸ ὁμοιότατον ψυχῇ ἀγνωστο-
τέρῳ κέχρηται τοῦ πυρὸς τῇ ψυχῇ (μᾶλλον γὰρ ἴσμεν τί
ἐστι πῦρ ἢ ψυχή), οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον ἴδιον πυρὸς τὸ
[w] ὁμοιότατον ψυχῇ. [x] Τὸ δ', εἰ μὴ γνωριμώτερόν ἐστι τόδε
τῷδ' ὑπάρχον. Δεῖ γὰρ [y] μὴ μόνον εἶναι γνωριμώτερον τοῦ
πράγματος, ἀλλὰ καὶ [z] ὅτι [a] τῷδ' ὑπάρχον γνωριμώτερον
[b] ὑπάρχει. Ὁ γὰρ μὴ εἰδὼς εἰ τῷδ' ὑπάρχει, οὐδ' εἰ τῷδ' 3
ὑπάρχει μόνῳ γνωριεῖ, ὥσθ' ὁποτέρου τούτων συμβάντος
ἀσαφὲς γίνεται τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὶς πυρὸς ἴδιον τὸ ἐν
ᾧ πρώτῳ [c] ψυχὴ πέφυκεν εἶναι ἀγνωστοτέρῳ κέχρηται τοῦ
πυρὸς τῷ εἰ ἐν τούτῳ ὑπάρχει ψυχὴ καὶ εἰ ἐν πρώτῳ ὑπάρχει,
οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον ἴδιον πυρὸς τὸ ἐν ᾧ πρώτῳ ψυχὴ
πέφυκεν εἶναι. Κατασκευάζοντα δὲ [d] εἰ διὰ γνωριμωτέρων
κεῖται τὸ ἴδιον, καὶ εἰ διὰ γνωριμωτέρων καθ' ἑκάτερον τῶν
τρόπων. Ἔσται γὰρ καλῶς κατὰ τοῦτο κείμενον τὸ ἴδιον· 4
τῶν γὰρ κατασκευαστικῶν τόπων τοῦ καλῶς οἱ μὲν κατὰ
τοῦτο μόνον οἱ δ' ἁπλῶς δείξουσιν ὅτι καλῶς. Οἷον ἐπεὶ ὁ
εἴπας ζῴου ἴδιον τὸ αἴσθησιν ἔχειν διὰ γνωριμωτέρων [e] καὶ
γνωριμώτερον ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον καθ' ἑκάτερον τῶν τρόπων,
εἴη ἂν καλῶς ἀποδεδομένον κατὰ τοῦτο [f] τοῦ ζῴου ἴδιον τὸ
αἴσθησιν ἔχειν.

[g] Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἴ τι τῶν ὀνομάτων τῶν ἐν 5
τῷ ἰδίῳ ἀποδεδομένων πλεοναχῶς λέγεται ἢ καὶ [h] ὅλος ὁ
λόγος πλείω σημαίνει· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον.
Οἷον ἐπεὶ τὸ αἰσθάνεσθαι πλείω σημαίνει, ἓν μὲν τὸ αἴσθη-
σιν ἔχειν ἓν δὲ τὸ αἰσθήσει χρῆσθαι, οὐκ ἂν εἴη τοῦ ζῴου

[t] γνώσεως—ποιούμεθα] τοῦ γὰρ μαθεῖν ἕνεκεν, καθάπερ τὸν ὅρον, καὶ τὸ ἴδιον ποιοῦμεν C. [v] χωριστέον B, χρηστέον A. [w] ὁμοιότατον τῇ ψυχῇ C. [x] ἐστὶ τὸ ἀποδοθὲν τὸ δ' C. [y] οὐ μόνον γνωριμώτερον εἶναι C. [z] ὅτι om. C. [a] τόδ' B. [b] ὑπάρχει om. C. [c] ψυχῃ B. [d] εἰ] τὸ A.B. [e] καὶ γνωριμώτερον om. C. [f] ἴδιον τοῦ ζῴου C. [g] ἔπειτα δὲ ἀνασκ. C. [h] ὅλως A.

ἴδιον καλῶς κείμενον τὸ αἰσθάνεσθαι πεφυκός. Διὰ τοῦτο δ᾽ οὐ χρηστέον ἐστὶν οὔτ᾽ [i] ὀνόματι πλεοναχῶς λεγομένῳ οὔτε λόγῳ τῷ τὸ ἴδιον σημαίνοντι, διότι [k] τὸ πλεοναχῶς λεγόμενον ἀσαφὲς ποιεῖ τὸ ῥηθέν, ἀποροῦντος τοῦ μέλλοντος ἐπιχειρεῖν [l] πότερον λέγει τῶν πλεοναχῶς λεγομένων·
6 τὸ γὰρ ἴδιον τοῦ μαθεῖν χάριν ἀποδίδοται. Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἀναγκαῖόν ἐστιν ἔλεγχόν [m] τινα γίνεσθαι τοῖς οὕτως ἀποδιδοῦσι τὸ ἴδιον, ὅταν ἐπὶ τοῦ διαφωνοῦντός [n] τις ποιῇ τὸν συλλογισμὸν τοῦ πλεοναχῶς λεγομένου. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ πλείω σημαίνει μήτε τῶν ὀνομάτων [o] μηδὲν [p] μήθ᾽ [q] ὅλος ὁ λόγος· ἔσται γὰρ καλῶς κατὰ τοῦτο κείμενον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ οὔτε τὸ σῶμα πολλὰ δηλοῖ οὔτε τὸ εὐκινητότατον εἰς τὸν ἄνω τόπον οὔτε τὸ σύνολον τὸ ἐκ τούτων συντιθέμενον, εἴη ἂν καλῶς κείμενον κατὰ τοῦτο πυρὸς ἴδιον σῶμα τὸ εὐκινητότατον εἰς τὸν ἄνω τόπον.

7 Ἔπειτ᾽ ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ πλεοναχῶς λέγεται τοῦτο οὗ τὸ ἴδιον ἀποδίδωσι, μὴ διώρισται δὲ τὸ τίνος αὐτῶν ἴδιον τίθησιν· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. Δι᾽ ἃς δ᾽ αἰτίας, οὐκ ἄδηλόν ἐστιν ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων· τὰ γὰρ αὐτὰ συμβαίνειν ἀναγκαῖόν ἐστιν. Οἷον ἐπεὶ τὸ ἐπίστασθαι τοῦτο πολλὰ σημαίνει (τὸ μὲν γὰρ ἐπιστήμην ἔχειν αὐτό, τὸ δ᾽ ἐπιστήμῃ χρῆσθαι αὐτό, τὸ δ᾽ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ, τὸ δ᾽ ἐπιστήμῃ χρῆσθαι αὐτοῦ), οὐκ ἂν [r] εἴη τοῦ ἐπίστασθαι τοῦτο καλῶς ἴδιον [s] ἀποδεδομένον μὴ διορισθέντος τοῦ τίνος τίθησιν αὐτῶν τὸ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ λέγεται πολλαχῶς τοῦτο οὗ τὸ ἴδιον τίθησιν, ἀλλ᾽ ἔστιν ἓν καὶ ἁπλοῦν· ἔσται γὰρ καλῶς κατὰ τοῦτο κείμενον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ ἄνθρωπος [t] λέγεται ἕν, εἴη ἂν καλῶς κείμενον [v] κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ζῷον ἥμερον φύσει.

[i] ὀνόμασι πλ. λεγομένοις οὔτε λόγοις τοῖς τὸ ἴδιον σημαίνουσι C. [k] τὸ alterum om. A. [l] πότερόν ποτε λέγει C. [m] τι A, om. C. [n] ποιῇ τις C. [o] μηθὲν C. [p] μηδ᾽ A.B. [q] ὅλος om. C. [r] εἴη ἐπὶ τοῦ C. [s] ἀποδιδόμενον A.B. [t] λέγεται ἕν] ἁπλῶς λέγεται C. [v] κατὰ τὸ τοῦ C.

Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ πλεονάκις [w] εἴρηται τὸ αὐτὸ 8
ἐν τῷ ἰδίῳ. Πολλάκις γὰρ λανθάνουσι τοῦτο ποιοῦντες καὶ
ἐν τοῖς ἰδίοις, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ὅροις. Οὐκ ἔσται [x] δὲ
καλῶς κείμενον τὸ τοῦτο πεπονθὸς ἴδιον· ταράττει γὰρ τὸν
[y] ἀκούοντα πλεονάκις λεχθέν· ἀσαφὲς οὖν ἀναγκαῖόν ἐστι
γίνεσθαι, καὶ πρὸς τούτοις ἀδολεσχεῖν δοκοῦσιν. Ἔσται δὲ 9
συμπῖπτον τὸ πλεονάκις εἰπεῖν τὸ αὐτὸ κατὰ δύο τρόπους,
καθ' ἕνα μὲν ὅταν ὀνομάσῃ πλεονάκις τὸ αὐτό, καθάπερ εἴ
τις ἴδιον [z] ἀποδοίη πυρὸς σῶμα τὸ λεπτότατον τῶν σωμά-
των (οὗτος γὰρ πλεονάκις εἴρηκε τὸ σῶμα), δεύτερον δ' [a] ἄν
τις μεταλαμβάνῃ τοὺς λόγους ἀντὶ τῶν ὀνομάτων, καθάπερ
εἴ τις [b] ἀποδοίη γῆς ἴδιον οὐσία ἡ μάλιστα κατὰ φύσιν φε-
ρομένη τῶν σωμάτων εἰς τὸν κάτω τόπον, ἔπειτα μεταλάβοι
ἀντὶ τῶν σωμάτων τὸ οὐσιῶν τοιωνδί· ἓν γὰρ καὶ ταὐτόν
ἐστι σῶμα καὶ οὐσία [c] τοιαδί. Ἔσται γὰρ οὗτος τὸ οὐσία 10
πλεονάκις εἰρηκώς, ὥστ' οὐδέτερον ἂν εἴη καλῶς κείμενον τῶν
ἰδίων. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μηδενὶ χρῆται πλεονάκις ὀνό-
ματι τῷ αὐτῷ· ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον
τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας ἀνθρώπου ἴδιον ζῷον ἐπιστήμης
δεκτικὸν οὐ [d] κέχρηται τῷ αὐτῷ [e] πολλάκις ὀνόματι, εἴη ἂν
κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἴδιον.

Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τοιοῦτόν τι ἀποδέδωκεν ἐν 11
τῷ ἰδίῳ ὄνομα, ὃ πᾶσιν ὑπάρχει. Ἀχρεῖον γὰρ ἔσται τὸ
μὴ χωρίζον ἀπό τινων, τὸ [f] δ' ἐν τοῖς ἰδίοις λεγόμενον χωρί-
ζειν δεῖ, καθάπερ καὶ [g] τὰ ἐν τοῖς ὅροις· οὔκουν ἔσται καλῶς
κείμενον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὶς ἐπιστήμης ἴδιον ὑπόλη-
ψιν [h] ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου, ἓν ὄν, τοιούτῳ τινὶ κέχρη-
ται ἐν τῷ ἰδίῳ τῷ ἑνὶ ὃ πᾶσιν ὑπάρχει, οὐκ ἂν εἴη καλῶς
κείμενον τὸ τῆς ἐπιστήμης ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ
μηδενὶ κέχρηται κοινῷ, ἀλλ' ἀπό τινος χωρίζοντι· ἔσται γὰρ

[w] εἴρηκε C. [x] δὴ C. [y] ἀκούοντα τὸ πλεονάκις C. [z] ἀποδι-
δοίη C. [a] ἐάν C. [b] ἀποδιδοίη—οὐσίαν τὴν—φερομένην C. [c] τοι-
άδε. ἔσται γὰρ καὶ οὕτω C. [d] χρῆται C. [e] πλεονάκις B.C. [f] δ']
γὰρ C. [g] τὸ C. [h] ἀμετάπιστον B.C.

καλῶς κείμενον κατὰ τοῦτο τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας ζῴου ἴδιον τὸ ψυχὴν ἔχειν οὐδενὶ κέχρηται κοινῷ, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς [i] κείμενον ζῴου ἴδιον τὸ ψυχὴν ἔχειν.

12 Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ πλείω ἴδια ἀποδίδωσι τοῦ αὐτοῦ, μὴ διορίσας ὅτι πλείω τίθησιν· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Καθάπερ γὰρ οὐδ' ἐν τοῖς ὅροις δεῖ παρὰ τὸν δηλοῦντα λόγον τὴν οὐσίαν προσκεῖσθαί τι [k] πλέον, οὕτως οὐδ' ἐν τοῖς ἰδίοις παρὰ τὸν ποιοῦντα λόγον ἴδιον τὸ ῥηθὲν οὐδὲν προσαποδοτέον· ἀχρεῖον γὰρ γίνεται τὸ τοιοῦ-
13 τον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας ἴδιον πυρὸς σῶμα τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον πλείω ἀποδέδωκεν ἴδια (ἑκάτερον γὰρ κατὰ μόνου τοῦ πυρὸς ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν), οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον ἴδιον πυρὸς σῶμα τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον. Κατασκευάζοντα δ' εἰ μὴ πλείω τοῦ αὐτοῦ τὰ ἴδια ἀποδέδωκεν, ἀλλ' ἕν· ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας ὑγροῦ ἴδιον σῶμα τὸ εἰς ἅπαν σχῆμα ἀγόμενον ἓν ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον ἀλλ' οὐ πλείω, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ τοῦ ὑγροῦ ἴδιον.

3 Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ αὐτῷ προσκέχρηται οὗ τὸ ἴδιον ἀποδίδωσιν, ἢ τῶν αὐτοῦ τινί· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Τοῦ γὰρ μαθεῖν χάριν ἀποδίδοται τὸ ἴδιον· αὐτὸ μὲν οὖν αὐτῷ ὁμοίως [l] ἄγνωστόν ἐστι, τὸ δέ τι τῶν αὐτοῦ ὕστερον· οὔκουν ἐστὶ γνωριμώτερον. Ὥστ' οὐ [m] γί-
2 νεται διὰ τούτων μᾶλλόν τι μαθεῖν. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας ζῴου ἴδιον [n] οὐσίαν ἧς εἶδός [o] ἐστιν ἄνθρωπος τινὶ προσκέχρηται τῶν τούτου, οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μήτε αὐτῷ μήτε τῶν αὐτοῦ μηδενὶ [p] χρῆται. Ἔσται γὰρ καλῶς κατὰ τοῦτο κείμενον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὶς ζῴου ἴδιον τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκείμενον οὔτε αὐτῷ οὔτε τῶν αὐτοῦ [q] οὐδενὶ προσκέχρηται, εἴη ἂν [r] καλῶς κατὰ τοῦτο ἀποδεδομένον τὸ τοῦ ζῴου ἴδιον.

[i] κείμενον τὸ ζῴου C. [k] πλεῖον C. [l] ἐστὶν ἄγνωστον, τὸ δὲ αὐτοῦ τι ὕστ. C. [m] γίνονται B. [n] οὐσία C. [o] ἐστιν ὁ ἄνθρωπος C. [p] κέχρηται C. [q] οὐδὲν A. [r] κατὰ τοῦτο καλῶς C.

Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σκεπτέον ἐστὶ 3
τῶν μὴ ποιούντων ἢ ποιούντων γνωριμώτερον, ἀνασκευάζοντα
μὲν εἴ τινι προσκέχρηται ἢ ἀντικειμένῳ ἢ ὅλως ἅμα τῇ
φύσει ἢ ὑστέρῳ τινί· οὐ γὰρ [s] ἔσται καλῶς κείμενον τὸ
ἴδιον. Τὸ μὲν γὰρ ἀντικείμενον ἅμα τῇ φύσει, τὸ δ᾽ ἅμα
τῇ φύσει καὶ τὸ ὕστερον οὐ ποιεῖ γνωριμώτερον. Οἷον ἐπεὶ
ὁ εἴπας ἀγαθοῦ ἴδιον ὃ κακῷ μάλιστ᾽ ἀντίκειται, τῷ ἀντικει-
μένῳ προσκέχρηται [t] τοῦ ἀγαθοῦ, οὐκ ἂν εἴη [u] τοῦ ἀγαθοῦ
καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μηδενὶ 4
προσκέχρηται μήτ᾽ ἀντικειμένῳ μήτε ὅλως ἅμα τῇ φύσει
μήθ᾽ ὑστέρῳ· ἔσται γὰρ [w] κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον
τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὶς ἐπιστήμης ἴδιον ὑπόληψιν τὴν
πιστοτάτην οὐδενὶ προσκέχρηται οὔτ᾽ ἀντικειμένῳ οὔθ᾽ ἅμα
τῇ φύσει οὔθ᾽ ὑστέρῳ, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ
τῆς ἐπιστήμης ἴδιον.

Ἔπειτ᾽ ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ μὴ ἀεὶ παρεπόμενον ἴδιον 5
ἀποδέδωκεν, ἀλλὰ τοῦτο ὃ γίνεταί ποτε μὴ ἴδιον· οὐ γὰρ
ἔσται καλῶς εἰρημένον τὸ ἴδιον. Οὔτε γὰρ [x] ἐφ᾽ ᾧ κατα-
λαμβάνομεν ὑπάρχον αὐτό, κατὰ τούτου καὶ τοὔνομα ἐξ
ἀνάγκης ἀληθεύεται· οὔτ᾽ [y] ἐφ᾽ ᾧ καταλαμβάνεται μὴ ὑπάρ-
χον, κατὰ τούτου ἐξ ἀνάγκης οὐ ῥηθήσεται [z] τοὔνομα. Ἔτι
δὲ πρὸς τούτοις οὐδ᾽ ὅτε ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, ἔσται φανερὸν
εἰ ὑπάρχει, εἴπερ τοιοῦτόν ἐστιν οἷον ἀπολείπειν. Οὔκουν 6
ἔσται σαφὲς τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὶς ζῴου ἴδιον τὸ κινεῖ-
σθαί ποτε [a] καὶ ἑστάναι τοιοῦτον ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον ὃ οὐ
γίνεταί ποτε ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Κα-
τασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ ὂν ἴδιον ἀποδέδωκεν·
ἔσται γὰρ [b] καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον κατὰ τοῦτο. Οἷον ἐπεὶ
ὁ θεὶς ἀρετῆς ἴδιον ὃ τὸν ἔχοντα ποιεῖ σπουδαῖον τὸ ἀεὶ

[s] ἐστι A.B. [t] τοῦ ἀγαθοῦ οὐκ ἂν εἴη rc. supra lituram A. [u] τοῦ ἀγαθοῦ om. A. [w] καλῶς κατὰ τοῦτο C. [x] ἐν ᾧ καταλαμβάνεται C. [y] ἐν ᾧ μὴ κατ. ὑπάρχον τοὔνομα, κατὰ—ῥηθήσεται. ἔτι C. [z] τοὔνομα, ὥστ᾽ οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. ἔτι B. [a] καὶ] ἢ C. [b] κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον C.

παρεπόμενον ἴδιον ἀποδέδωκεν, εἴη ἂν [c] κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ τῆς ἀρετῆς ἴδιον.

7 ‖Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ νῦν ἴδιον ἀποδιδοὺς μὴ διωρίσατο [d] ὅτι τὸ νῦν ἴδιον ἀποδίδωσιν· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ παρὰ τὸ ἔθος γινόμενον ἅπαν διορισμοῦ προσδεῖται· εἰώθασι δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πάντες τὸ ἀεὶ παρακολουθοῦν ἴδιον ἀποδιδόναι. Δεύτερον δὲ ἄδηλός ἐστιν ὁ μὴ διορισάμενος εἰ τὸ νῦν ἴδιον [e] ἐβούλετο
8 θεῖναι· οὔκουν δοτέον ἐστὶν ἐπιτιμήσεως σκῆψιν. Οἷον ἐπεὶ ὁ θέμενος τοῦ τινὸς ἀνθρώπου ἴδιον τὸ καθῆσθαι μετά τινος τὸ νῦν ἴδιον τίθησιν, οὐκ ἂν εἴη καλῶς τὸ ἴδιον ἀποδεδωκώς, εἴπερ μὴ διορισάμενος εἶπεν. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τὸ νῦν ἴδιον ἀποδιδοὺς διορισάμενος ἔθηκεν [f] ὅτι τὸ νῦν ἴδιον τίθησιν· ἔσται γὰρ [g] καλῶς κείμενον κατὰ τοῦτο τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας τοῦ τινὸς ἀνθρώπου ἴδιον τὸ περιπατεῖν νῦν διασταλάμενος ἔθηκε τοῦτο, καλῶς ἂν εἴη κείμενον τὸ ἴδιον.

9 ‖Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τοιοῦτο ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, ὃ φανερὸν μή ἐστιν ἄλλως ὑπάρχον ἢ αἰσθήσει· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Ἅπαν [h] γὰρ τὸ αἰσθητὸν ἔξω γινόμενον τῆς αἰσθήσεως ἄδηλον γίνεται· ἀφανὲς γάρ ἐστιν εἰ ἔτι ὑπάρχει, διὰ τὸ [i] τῇ αἰσθήσει [k] μόνον γνωρίζεσθαι. ‖Ἔσται δ' ἀληθὲς τοῦτο ἐπὶ τῶν μὴ ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ παρακολουθούν-
10 των. Οἷον ἐπεὶ ὁ θέμενος ἡλίου ἴδιον ἄστρον [l] φερόμενον ὑπὲρ γῆς τὸ λαμπρότατον τοιούτῳ κέχρηται [m] ἐν τῷ ἰδίῳ τῷ [n] ὑπὲρ γῆς φέρεσθαι, ὃ τῇ αἰσθήσει γνωρίζεται, οὐκ ἂν εἴη καλῶς τὸ τοῦ ἡλίου ἀποδεδομένον ἴδιον· ἄδηλον γὰρ ἔσται, ὅταν δύῃ ὁ ἥλιος, εἰ φέρεται ὑπὲρ γῆς, διὰ τὸ τὴν αἴσθησιν τότε ἀπολείπειν ἡμᾶς. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τοιοῦτον ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, ὃ μὴ τῇ αἰσθήσει φανερόν ἐστιν ἢ ὃ αἰσθητὸν ὂν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχον δῆλόν ἐστιν· ἔσται γὰρ

[c] καλῶς κατὰ τοῦτο C. [d] διότι A.B. [e] ἠβούλετο C. [f] διότι A.C. [g] κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον C. [h] τὸ post γὰρ om. A.B.C. [i] τῇ] τῇ ἰδία C, om. A. [k] μόνη C. [l] τὸ ante φερόμενον C. [m] ἐν τῷ om. C. [n] φέρεσθαι ὑπὲρ γῆς C.

[o]κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θέμενος ἐπιφανείας ἴδιον [p]ὃ πρῶτον κέχρωσται αἰσθητῷ μέν τινι προσκέχρηται τῷ κεχρῶσθαι, τοιούτῳ δ᾽ ὃ φανερόν ἐστιν ὑπάρχον ἀεί, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ τῆς ἐπιφανείας ἴδιον.

Ἔπειτ᾽ ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸν ὅρον ὡς ἴδιον ἀποδέδωκεν· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. οὐ γὰρ δεῖ δηλοῦν τὸ τί ἦν εἶναι τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας ἀνθρώπου ἴδιον ζῷον πεζὸν δίπουν τὸ τί ἦν εἶναι σημαῖνον ἀποδέδωκε τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τὸ τοῦ [q]ἀνθρώπου ἴδιον καλῶς ἀποδεδομένον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ ἀντικατηγορούμενον μὲν [r]ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, μὴ τὸ τί [s]ἦν εἶναι δὲ δηλοῦν. Ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὶς ἀνθρώπου ἴδιον ζῷον ἥμερον φύσει ἀντικατηγορούμενον μὲν ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, οὐ τὸ τί ἦν εἶναι δὲ δηλοῦν, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου. 11

Ἔπειτ᾽ ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ μὴ εἰς τὸ τί [t]ἐστιν ὁ θεὶς ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον. Δεῖ γὰρ τῶν ἰδίων, καθάπερ καὶ τῶν ὅρων, τὸ πρῶτον [v]ἀποδίδοσθαι γένος, ἔπειθ᾽ οὕτως ἤδη [w]προσάπτεσθαι τὰ λοιπά, καὶ χωρίζειν. Ὥστε τὸ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον κείμενον ἴδιον οὐκ ἂν εἴη καλῶς ἀποδεδομένον. Οἷον ἐπεὶ ὁ [x]εἴπας ζῴου ἴδιον τὸ ψυχὴν ἔχειν οὐκ ἔθηκεν εἰς τὸ τί ἐστι τὸ ζῷον, οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον τὸ τοῦ ζῴου ἴδιον. 12

Κατασκευάζοντα δὲ εἴ τις εἰς τὸ τί ἐστι 13 θεὶς οὗ τὸ ἴδιον ἀποδίδωσι, τὰ λοιπὰ προσάπτει· ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὶς ἀνθρώπου ἴδιον ζῷον ἐπιστήμης δεκτικὸν εἰς τὸ τί ἐστι θεὶς [y]ἀπέδωκε τὸ ἴδιον, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ [z]ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου.

[o] καλῶς κατὰ τοῦτο C. [p] τὸ πρῶτον κεχρῶσθαι C. [q] ἀνθρώπου τὸ ἴδιον C. [r] ἀπέδωκε A.B. [s] ἦν om. C. [t] ἐστὶ τιθεὶς C. [v] ἀποδεδόσθαι C. [w] προσάπτειν C. [x] εἴπας τοῦ ζῴου ἴδιον ψυχὴν C. [y] ἀποδέδωκε D. [z] τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον D.

4 Πότερον μὲν οὖν καλῶς [a] ἢ οὐ καλῶς ἀποδέδοται τὸ ἴδιον,
[b] διὰ τῶνδε σκεπτέον. Πότερον δ' ἴδιόν ἐστιν ὅλως τὸ εἰρη-
μένον ἢ οὐκ ἴδιον, ἐκ τῶνδε θεωρητέον. Οἱ γὰρ ἁπλῶς κα-
τασκευάζοντες τὸ ἴδιον ὅτι καλῶς κεῖται τόποι οἱ αὐτοὶ
ἔσονται [c] τοῖς ἴδιον ὅλως ποιοῦσιν· ἐν ἐκείνοις οὖν ῥηθή-
σονται.

2 Πρῶτον μὲν οὖν [d] ἀνασκευάζοντα ἐπιβλέπειν ἐφ' ἕκαστον
οὗ τὸ ἴδιον ἀποδέδωκεν, [[e] οἷον] εἰ μηδενὶ ὑπάρχει, ἢ εἰ μὴ
κατὰ τοῦτο ἀληθεύεται, ἢ εἰ μή ἐστιν ἴδιον ἑκάστου αὐτῶν
κατ' ἐκεῖνο οὗ τὸ ἴδιον [f] ἀποδέδωκεν· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ
κείμενον [g] εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ κατὰ τοῦ γεωμετρικοῦ οὐκ
ἀληθεύεται τὸ ἀνεξαπάτητον εἶναι ὑπὸ λόγου (ἀπατᾶται
γὰρ ὁ [h] γεωμετρικὸς ἐν τῷ ψευδογραφεῖσθαι), οὐκ ἂν εἴη
3 [i] τοῦ ἐπιστήμονος ἴδιον τὸ μὴ ἀπατᾶσθαι ὑπὸ λόγου. Κα-
τασκευάζοντα δ' εἰ κατὰ παντὸς ἀληθεύεται καὶ κατὰ τοῦτ'
ἀληθεύεται· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον [k] εἶναι ἴδιον. Οἷον
ἐπεὶ τὸ ζῷον ἐπιστήμης δεκτικὸν κατὰ παντὸς ἀνθρώπου ἀλη-
θεύεται καὶ [l] ᾗ ἄνθρωπος, εἴη [m] ἂν ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ζῷον
ἐπιστήμης δεκτικόν. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος ἀνασκευάζοντι
μέν, εἰ μὴ καθ' οὗ τοὔνομα, καὶ ὁ λόγος ἀληθεύεται, καὶ εἰ
μὴ καθ' οὗ ὁ λόγος, καὶ τοὔνομα ἀληθεύεται· κατασκευάζοντι
δέ, εἰ καθ' οὗ τοὔνομα, καὶ ὁ λόγος, καὶ εἰ καθ' οὗ ὁ λόγος,
καὶ τοὔνομα κατηγορεῖται.

4 Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν [n] εἰ μὴ καθ' οὗ τοὔνομα, καὶ
ὁ λόγος, καὶ εἰ μὴ καθ' οὗ ὁ λόγος, καὶ τοὔνομα λέγεται·
οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον ἴδιον εἶναι. Οἷον ἐπεὶ τὸ
μὲν ζῷον ἐπιστήμης [o] μετέχον ἀληθεύεται κατὰ τοῦ θεοῦ, ὁ
δ' ἄνθρωπος οὐ κατηγορεῖται, οὐκ ἂν εἴη τοῦ [p] ἀνθρώπου
ἴδιον [q] ζῷον ἐπιστήμης [o] μετέχον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ καθ'

[a] ἢ οὐ καλῶς om. A. [b] διὰ] ἐκ D. [c] τοῖς τὸ ἴδιον D. [d] ἀνασκευάζοντας D. [e] οἷον] ἢ A.B. [f] ἀπέδωκεν A.B. [g] ἴδιον εἶναι D. [h] γεωμέτρης D. [i] τοῦ] τοῦτο D. [k] εἶναι] μὴ εἶναι A.B. [l] ᾗ] καθὸ D. [m] ἂν om. A.B. [n] οὗ ὁ λόγος καὶ τοὔνομα ἀληθεύεται, καὶ εἰ μὴ καθ' οὗ τοὔνομα καὶ ὁ λόγος. οὐ D. [o] μετέχον] δεκτικὸν D. [p] ἀνθρώπου] θεοῦ D. [q] ζῷον] τὸ ζῷον D.

οὗ ὁ λόγος, καὶ τοὔνομα κατηγορεῖται, [r]καὶ καθ' οὗ τοὔνομα,
καὶ ὁ λόγος [s]κατηγορεῖται· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ
εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ καθ' οὗ [t]τὸ ψυχὴν ἔχειν, τὸ ζῷον
ἀληθεύεται, καὶ καθ' οὗ τὸ ζῷον, [t]τὸ ψυχὴν ἔχειν, εἴη ἂν τὸ
ψυχὴν ἔχειν τοῦ ζῴου ἴδιον.
Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ὑποκείμενον ἴδιον [v]ἀπέ- 5
δωκε τοῦ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ λεγομένου· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον
τὸ [w]κείμενον ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ ἀποδοὺς ἴδιον τοῦ λεπτο-
μερεστάτου σώματος τὸ πῦρ τὸ ὑποκείμενον ἀποδέδωκε [x]τοῦ
κατηγορουμένου ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τὸ πῦρ σώματος τοῦ λεπτο-
μερεστάτου ἴδιον. Διὰ τοῦτο δ' οὐκ ἔσται τὸ ὑποκείμενον
τοῦ ἐν τῷ [y]ὑποκειμένῳ ἴδιον, ὅτι τὸ αὐτὸ πλειόνων ἔσται
καὶ διαφόρων τῷ εἴδει ἴδιον. Τῷ γὰρ αὐτῷ [z]πλείω τινὰ
διάφορα τῷ εἴδει ὑπάρχει κατὰ [a]μόνου λεγόμενα, ὧν ἔσται
πάντων ἴδιον τὸ ὑποκείμενον, ἐάν τις οὕτω τιθῆται τὸ ἴδιον.
Κατασκευάζοντα δ' εἰ τὸ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ [v]ἀπέδωκεν ἴδιον 6
τοῦ ὑποκειμένου. Ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι
ἴδιον, ἐάνπερ κατὰ μόνων κατηγορῆται, [b]ὧν εἴρηται τὸ ἴδιον.
Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας γῆς ἴδιον σῶμα τὸ βαρύτατον τῷ εἴδει τοῦ
ὑποκειμένου [v]ἀπέδωκε τὸ ἴδιον κατὰ μόνου [c]λεγόμενον τοῦ
πράγματος, καὶ ὡς τὸ ἴδιον κατηγορεῖται, εἴη ἂν τὸ τῆς γῆς
ἴδιον ὀρθῶς κείμενον.
Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ κατὰ μέθεξιν [v]ἀπέδωκε [d]τὸ 7
ἴδιον· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Τὸ γὰρ
κατὰ μέθεξιν ὑπάρχον εἰς τὸ [e]τί ἦν εἶναι συμβάλλεται· εἴη
δ' ἂν τὸ [f]τοιοῦτο διαφορά τις κατά τινος [g]ἑνὸς εἴδους λεγο-
μένη. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας ἀνθρώπου ἴδιον τὸ πεζὸν δίπουν
κατὰ μέθεξιν [h]ἀπέδωκε τὸ ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη [i]τἀνθρώπου ἴδιον
τὸ πεζὸν δίπουν. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ κατὰ μέθεξιν 8

[r] καὶ εἰ καθ' D. [s] κατηγορεῖται om. D. [t] τὸ ante ψ. om. D. [v] ἀποδέδωκεν D. [w] κείμενον εἶναι ἴδιον. Οἷον εἴ τις ἀποδοίη D. [x] τῶι κατηγορουμένωι A.B. [y] ὑπ. λέγομεν ἴδιον διότι D. [z] πλειονά D. [a] μόνου τοῦ πυρὸς λεγόμενα D. [b] ὧν] ὡς D. [c] λεγομένου D. [d] τὸ ἴδιον] ὡς ἴδιον D. [e] τί ἦν om. A.B. [f] τοιοῦτον D. [g] ἑνὸς om. D. [h] ἀποδέδωκε D. [i] τὸ ἀνθρώπου D.

ἀπέδωκε τὸ ἴδιον, [i] μηδὲ τὸ τί ἦν εἶναι δηλοῦν, ἀντικατηγο-
ρουμένου τοῦ πράγματος· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον [k] μὴ
εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὶς ζῴου ἴδιον τὸ αἰσθάνεσθαι πε-
φυκὸς οὔτε κατὰ μέθεξιν [l] ἀπέδωκεν [m] ἴδιον οὔτε τὸ [n] τί ἦν
εἶναι δηλοῦν, ἀντικατηγορουμένου τοῦ πράγματος, εἴη ἂν
ζῴου ἴδιον τὸ αἰσθάνεσθαι πεφυκός.

9 Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ μὴ ἐνδέχεται ἅμα ὑπάρχειν
τὸ ἴδιον, ἀλλ' ἢ ὕστερον ἢ πρότερον ἢ οὗ τοὔνομα· οὐ γὰρ
ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον, ἢ οὐδέποτε ἢ [o] οὐκ ἀεί.
Οἷον ἐπεὶ ἐνδέχεται καὶ πρότερόν τινι ὑπάρξαι καὶ ὕστερον
τὸ βαδίζειν διὰ τῆς [p] ἀγορᾶς ἢ τὸ ἄνθρωπος, οὐκ ἂν εἴη τὸ
βαδίζειν διὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον, ἢ οὐδέποτ' ἢ
10 οὐκ ἀεί. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ ἅμα ἐξ ἀνάγκης [q] ἀεὶ ὑπάρ-
χει, μήτε ὅρος ὂν μήτε διαφορά· ἔσται γὰρ ἴδιον [r] τὸ κεί-
μενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ τὸ ζῷον ἐπιστήμης δεκτικὸν
ἅμα ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ ὑπάρχει καὶ τὸ ἄνθρωπος, οὔτε διαφορὰ
ὂν οὔθ' ὅρος, εἴη ἂν τὸ ζῷον ἐπιστήμης δεκτικὸν τοῦ ἀνθρώ-
που [s] ἴδιον.

11 Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῶν αὐτῶν, ᾗ ταὐτά ἐστι,
μή ἐστι τὸ αὐτὸ ἴδιον· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι
ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔστι διωκτοῦ τὸ φαίνεσθαί τισιν ἀγα-
θὸν ἴδιον, [t] οὐδ' ἂν αἱρετοῦ εἴη ἴδιον τὸ φαίνεσθαί τισιν ἀγα-
12 θόν· ταὐτὸν γάρ ἐστι τὸ διωκτὸν καὶ [v] τὸ αἱρετόν. Κατα-
σκευάζοντα δ' εἰ τοῦ αὐτοῦ, ᾗ [w] ταὐτό ἐστι, ταὐτὸ ἴδιον·
ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ἀν-
θρώπου, ᾗ ἄνθρωπός ἐστι, λέγεται ἴδιον τὸ τριμερῆ ψυχὴν
ἔχειν, καὶ βροτοῦ, ᾗ βροτός ἐστιν, εἴη ἂν ἴδιον τὸ τριμερῆ
ψυχὴν ἔχειν. Χρήσιμος δ' ὁ τόπος οὗτος καὶ ἐπὶ τοῦ συμ-
βεβηκότος· τοῖς γὰρ αὐτοῖς, ᾗ ταὐτά ἐστι, ταὐτὰ [x] δεῖ ὑπάρ-
χειν ἢ μὴ ὑπάρχειν.

[i] μήτε D. [k] εἶναι μὴ D. [l] ἀποδέδωκε D. [m] ἀπ. τὸ ἴδιον B.D. [n] τί om. A.B. [o] οὐκ] οὐ τῶν αὐτῶν A.B, οὔτε D. [p] ἀγορᾶς τὸν ἄνθρωπον D. [q] ἀεὶ om. A. [r] τὸ—ἴδιον om. A. [s] ἴδιον] τὸ ἴδιον D. [t] οὐκ ἂν εἴη αἱρετοῦ τὸ φαίνεσθαί τισιν ἀγαθὸν ἴδιον D. [v] alterum τὸ om. D. [w] ταυτόν ἐστι τὸ αὐτὸ D. [x] δὴ B.

[x]Ἔπειτ᾽ ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῶν αὐτῶν τῷ εἴδει μὴ ταὐ- 13
τὸν ἀεὶ τῷ [y]εἴδει τὸ ἴδιόν ἐστιν· οὐδὲ γὰρ τοῦ εἰρημένου
ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ταὐτόν ἐστι
τῷ εἴδει ἄνθρωπος καὶ ἵππος, οὐκ ἀεὶ δὲ τοῦ ἵππου ἐστὶν
ἴδιον τὸ ἑστάναι ὑφ᾽ [z]αὑτοῦ, [a]οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἀνθρώπου [b]ἴδιον
τὸ κινεῖσθαι ὑφ᾽ [z]αὑτοῦ· ταὐτὸν γάρ ἐστι τῷ εἴδει τὸ κινεῖ-
σθαι [c]καὶ ἑστάναι ὑφ᾽ [z]αὑτοῦ, ᾗ ζῷόν ἐστιν ἑκατέρῳ αὐτῶν
τῷ συμβεβηκέναι. Κατασκευάζοντα δ᾽ εἰ τῶν αὐτῶν τῷ 14
εἴδει ταὐτὸν [d]ἀεὶ τὸ ἴδιον· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ
εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ἀνθρώπου ἐστὶν ἴδιον τὸ εἶναι πεζὸν
δίπουν, καὶ ὄρνιθος [e]ἂν εἴη ἴδιον τὸ εἶναι πτηνὸν δίπουν·
ἑκάτερον γὰρ τούτων ἐστὶ ταὐτὸν τῷ εἴδει, [f]ᾗ τὰ μὲν ὡς
ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ἐστὶν εἴδη, ὑπὸ τὸ ζῷον ὄντα, τὰ δὲ ὡς
γένους [g]διαφοραί, τοῦ ζῴου. Οὗτος [h]δ᾽ ὁ τόπος ψευδής
ἐστιν, ὅταν τὸ μὲν ἕτερον τῶν λεχθέντων ἑνί τινι μόνῳ
ὑπάρχῃ εἴδει, τὸ δ᾽ ἕτερον πολλοῖς, καθάπερ τὸ πεζὸν τε-
τράπουν.

[x]Ἐπεὶ δὲ τὸ ταὐτὸν καὶ τὸ ἕτερον πολλαχῶς λέγεται, 15
ἔργον ἐστὶ σοφιστικῶς λαμβάνοντι ἑνὸς ἀποδοῦναι καὶ μόνου
τινὸς τὸ ἴδιον. Τὸ γὰρ ὑπάρχον τινὶ [i]ᾧ συμβέβηκέ τι, καὶ
τῷ συμβεβηκότι ὑπάρξει [k]λαμβανομένῳ μετὰ τοῦ ᾧ συμβέ-
βηκεν, οἷον τὸ ὑπάρχον ἀνθρώπῳ καὶ λευκῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρ-
ξει, ἂν ᾖ λευκὸς ἄνθρωπος, καὶ τὸ λευκῷ [l]δὲ ἀνθρώπῳ ὑπάρ-
χον [m]καὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρξει. [n]Διαβάλλοι δ᾽ ἄν τις τὰ 16
[o]πολλὰ τῶν ἰδίων, [p]τὸ ὑποκείμενον ἄλλο μὲν καθ᾽ αὑτὸ
ποιῶν ἄλλο δὲ μετὰ τοῦ συμβεβηκότος, οἷον ἄλλο μὲν ἄν-
θρωπον εἶναι λέγων ἄλλο δὲ λευκὸν ἄνθρωπον, ἔτι δὲ ἕτερον
ποιῶν τὴν ἕξιν καὶ τὸ κατὰ τὴν ἕξιν λεγόμενον. Τὸ γὰρ τῇ
ἕξει ὑπάρχον καὶ τῷ κατὰ τὴν ἕξιν λεγομένῳ [q]ὑπάρξει, καὶ

[y] εἴδει ἤγουν τῶ γένει τὸ D. [z] ἑαυτοῦ D. [a] οὐδ᾽ D. [b] ἴδιον ἀεὶ τὸ D. [c] καὶ] καὶ τὸ D. [d] ἀεὶ om. D. [e] ἂν om. A. [f] ᾗ] καθὸ D. [g] διαφορά A. [h] δ᾽ om. A. [i] ὧν D. [k] λαμβανομένου B. [l] δὴ A.B. [m] ὑπάρξει καὶ ἀνθρώπω D. [n] διαβάλοι D. [o] πολλὰ] τοιαῦτα D. [p] τὸ—ἔτι δὲ om. A.B. [q] ὑπάρξει—ὑπάρξει rc. supra lituram A.

τὸ τῷ κατὰ τὴν ἕξιν λεγομένῳ ὑπάρχον καὶ τῇ ἕξει ὑπάρξει. Οἷον ἐπεὶ ὁ ἐπιστήμων κατὰ τὴν ἐπιστήμην λέγεται διακεῖσθαι, οὐκ ἂν εἴη τῆς ἐπιστήμης ἴδιον τὸ [r] ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου· καὶ γὰρ ὁ ἐπιστήμων ἔσται ἀμετάπειστος ὑπὸ λό-
17 γου. Κατασκευάζοντα δὲ ῥητέον ὅτι οὐκ ἔστιν [s] ἕτερον [t] ἁπλῶς τὸ ᾧ [u] συμβέβηκε καὶ τὸ συμβεβηκὸς μετὰ τοῦ ᾧ συμβέβηκε λαμβανόμενον, ἀλλ' ἄλλο λέγεται τῷ ἕτερον εἶναι αὐτοῖς τὸ εἶναι· οὐ ταὐτὸν γάρ ἐστιν ἀνθρώπῳ τε τὸ εἶναι ἀνθρώπῳ καὶ λευκῷ ἀνθρώπῳ τὸ εἶναι ἀνθρώπῳ λευκῷ. Ἔτι δὲ θεωρητέον ἐστὶ παρὰ τὰς πτώσεις, λέγοντα διότι [v] οὔθ' ὁ ἐπιστήμων [w] ἔσται τὸ ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου ἀλλ' ὁ [x] ἀμετάπειστος ὑπὸ λόγου, [y] οὔθ' ἡ ἐπιστήμη τὸ ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου ἀλλ' ἡ ἀμετάπειστος ὑπὸ λόγου· πρὸς γὰρ τὸν πάντως ἐνιστάμενον [z] πάντως ἀντιτακτέον ἐστίν.

5 Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ φύσει ὑπάρχον βουλόμενος ἀποδοῦναι τοῦτον τὸν τρόπον τίθησι τῇ λέξει, ὥστε τὸ ἀεὶ ὑπάρχον σημαίνειν· δόξειε γὰρ ἂν κινεῖσθαι τὸ κείμενον [a] εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας ἀνθρώπου ἴδιον τὸ δίπουν βούλεται μὲν τὸ φύσει ὑπάρχον [b] ἀποδιδόναι, σημαίνει δὲ τῇ λέξει τὸ ἀεὶ ὑπάρχον, οὐκ ἂν εἴη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ δίπουν· οὐ γὰρ πᾶς [c] ἄνθρωπός ἐστι δύο πόδας ἔχων.
2 Κατασκευάζοντα δ' εἰ βούλεται τὸ φύσει ὑπάρχον ἴδιον [b] ἀποδιδόναι καὶ τῇ λέξει τοῦτον τὸν τρόπον σημαίνει· οὐ γὰρ κινήσεται κατὰ τοῦτο τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ ἀνθρώπου ἴδιον ἀποδιδοὺς τὸ ζῷον ἐπιστήμης δεκτικὸν [d] καὶ βούλεται καὶ τῇ λέξει [e] σημαίνει τὸ φύσει ὑπάρχον ἴδιον, οὐκ ἂν κινοῖτο κατὰ τοῦτο, ὡς οὐκ ἔστιν [f] ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ζῷον ἐπιστήμης δεκτικόν.

3 Ἔτι ὅσα λέγεται ὡς κατ' ἄλλο [g] τι πρῶτον ἢ ὡς πρῶτον

[r] ἀμετάπιστον B. [s] ἕτερον om. B.D. [t] ἁπλῶς ταυτὸν τὸ B, ἁπλῶς καὶ ταυτὸ τὸ D. [u] συμβέβηκε λαμβανόμενον καὶ B. [v] οὐδ' D. [w] ἐστι D. [x] ἀμετάπιστος A.B. [y] οὐδ' A.B. [z] πάντα A.D. [a] εἶναι om. D. [b] ἀποδοῦναι D. [c] ἄνθρωπος om. D. [d] καὶ ante β. om. D. [e] σημαίνειν D. [f] ἴδιον ἀνθρώπου D. [g] τι om. A.

αὐτό, ἔργον ἐστὶν ἀποδοῦναι τῶν τοιούτων [h] *τὸ ἴδιον· ἐὰν
μὲν γὰρ τοῦ κατ' ἄλλο τι ἴδιον* [i] *ἀποδῷς, καὶ κατὰ τοῦ πρώ-
του* [k] *ἀληθεύσεται, ἐὰν δὲ τοῦ πρώτου θῇς, καὶ τοῦ κατ' ἄλλο
κατηγορηθήσεται. Οἷον ἐὰν μέν τις ἐπιφανείας ἴδιον* [l] *ἀποδῷ
τὸ κεχρῶσθαι, καὶ κατὰ σώματος* [k] *ἀληθεύσεται τὸ κεχρῶ-
σθαι, ἐὰν δὲ σώματος, καὶ κατ' ἐπιφανείας κατηγορηθήσεται.
Ὥστε οὐ καθ' οὗ ὁ λόγος, καὶ τοὔνομα* [k] *ἀληθεύσεται.*

Συμβαίνει δ' [m] *ἐν ἐνίοις τῶν ἰδίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεσθαί* 4
τινα ἁμαρτίαν παρὰ [n] *τὸ μὴ διορίζεσθαι πῶς καὶ τίνων τίθησι
τὸ ἴδιον. Ἅπαντες γὰρ ἐπιχειροῦσιν ἀποδιδόναι τὸ ἴδιον ἢ*
[o] *τὸ φύσει ὑπάρχον, καθάπερ ἀνθρώπου τὸ δίπουν, ἢ τὸ
ὑπάρχον, καθάπερ ἀνθρώπου τινὸς τὸ τέτταρας δακτύλους
ἔχειν, ἢ εἴδει, καθάπερ πυρὸς τὸ λεπτομερέστατον, ἢ ἁπλῶς,
καθάπερ ζῴου τὸ ζῆν, ἢ κατ' ἄλλο, καθάπερ ψυχῆς τὸ φρό-
νιμον, ἢ ὡς τὸ πρῶτον, καθάπερ λογιστικοῦ τὸ φρόνιμον, ἢ
ὡς* [p] *τῷ ἔχειν, καθάπερ ἐπιστήμονος τὸ ἀμετάπειστον ὑπὸ
λόγου (οὐδὲν γὰρ ἕτερον ἢ τῷ ἔχειν τι ἔσται* [q] *ἀμετάπειστος
ὑπὸ λόγου), ἢ τῷ ἔχεσθαι,* [r] *καθάπερ ἐπιστήμης τὸ ἀμετά-
πειστον ὑπὸ λόγου, ἢ τῷ μετέχεσθαι, καθάπερ ζῴου τὸ αἰ-
σθάνεσθαι (αἰσθάνεται μὲν γὰρ καὶ ἄλλο τι, οἷον ἄνθρωπος,
ἀλλὰ* [s] *μετέχον ἤδη τοῦτο αἰσθάνεται), ἢ τῷ μετέχειν, καθάπερ
τοῦ τινὸς ζῴου τὸ ζῆν. Μὴ προσθεὶς μὲν οὖν τὸ φύσει ἁμαρ-* 5
τάνει, διότι ἐνδέχεται τὸ φύσει ὑπάρχον μὴ ὑπάρχειν ἐκείνῳ
[t] *ᾧ φύσει ὑπάρχει, καθάπερ ἀνθρώπῳ τὸ δύο πόδας ἔχειν.
Μὴ διορίσας* [v] *δ' ὅτι τὸ ὑπάρχον ἀποδίδωσιν, ὅτι οὐκ ἔσται
τοιοῦτον οἷον* [w] *νῦν* [x] *ὑπάρχει* [y] *ἐκεῖνο, καθάπερ τὸ τέτταρας
δακτύλους ἔχειν τὸν ἄνθρωπον. Μὴ δηλώσας δὲ διότι ὡς
πρῶτον ἢ ὡς κατ' ἄλλο τίθησιν, ὅτι οὐ καθ' οὗ ὁ λόγος, καὶ
τοὔνομα* [k] *ἀληθεύσεται, καθάπερ τὸ κεχρῶσθαι, εἴτε τῆς ἐπι-
φανείας εἴτε τοῦ σώματος* [a] *ἀποδοθὲν ἴδιον. Μὴ προείπας*

[h] *τὸ* om. D. [i] *ἀποδιδῷς* D. [k] *ἀληθεύεται* D. [l] *ἀποδέδωκε* D.
[m] *ἐν* om. A.B. [n] *τοῦ* A.B. [o] *τὸ τῇ φύσει* D. [p] *τὸ* B.D.
[q] *ἀμετάπειστον* A.B. [r] *καθάπερ—μετέχεσθαι* om. A. [s] *μετέχων* D.
[t] *ᾧ φύσει τι ὑπάρχει* A. [v] *δὲ διότι* D. [w] *νῦν* om. A.B. [x] *ὑπάρ-
χειν* A. [y] *ἐκείνωι* B. [a] *ἀποδοθείη* D.

δὲ [b] διότι ἢ τῷ ἔχειν ἢ τῷ ἔχεσθαι τὸ ἴδιον ἀποδέδωκε, διότι οὐκ [c] ἔσται ἴδιον· [d] ὑπάρξει γάρ, ἐὰν μὲν τῷ ἔχεσθαι ἀποδιδῷ τὸ [e] ἴδιον, τῷ ἔχοντι, [f] ἐὰν δὲ τῷ ἔχοντι, τῷ ἐχομένῳ, καθάπερ τὸ ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου τῆς ἐπιστήμης ἢ τοῦ ἐπι-
6 στήμονος τεθὲν ἴδιον. Μὴ [g] προσσημήνας δὲ τῷ μετέχειν ἢ τῷ μετέχεσθαι, [h] ὅτι καὶ ἄλλοις τισὶν ὑπάρξει τὸ ἴδιον· ἐὰν μὲν [i] γὰρ τῷ μετέχεσθαι ἀποδῷ, τοῖς μετέχουσιν, ἐὰν δὲ τῷ μετέχειν, τοῖς μετεχομένοις, καθάπερ [k] εἰ τοῦ τινὸς ζῴου ἢ τοῦ ζῴου [l] τιθείη τὸ ζῆν [m] ἴδιον. Μὴ διαστείλας δὲ τὸ τῷ εἴδει, ὅτι ἑνὶ μόνῳ ὑπάρξει τῶν ὑπὸ τοῦτο ὄντων οὗ τὸ ἴδιον τίθησι· τὸ γὰρ καθ' ὑπερβολὴν ἑνὶ μόνῳ [n] ὑπάρχει, καθάπερ τοῦ πυρὸς τὸ κουφότατον. Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ τῷ εἴδει προσθεὶς διήμαρτεν. Δεήσει γὰρ ἓν εἶδος εἶναι τῶν λεχθέντων, ὅταν τὸ τῷ εἴδει προστεθῇ· τοῦτο δ' ἐπ' ἐνίων οὐ συμπίπτει, καθάπερ οὐδ' ἐπὶ τοῦ πυρός. Οὐ γάρ ἐστιν ἓν εἶδος τοῦ πυρός· ἕτερον γάρ ἐστι [o] τῷ εἴδει ἄνθραξ καὶ φλὸξ καὶ φῶς,
7 [p] ἕκαστον αὐτῶν πῦρ ὄν. Διὰ τοῦτο δ' οὐ δεῖ, [q] ὅταν [r] τῷ εἴδει προστεθῇ, ἕτερον [s] εἶναι εἶδος τοῦ λεχθέντος, ὅτι τοῖς μὲν μᾶλλον τοῖς δ' ἧττον ὑπάρξει τὸ λεχθὲν ἴδιον, καθάπερ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὸ λεπτομερέστατον· [t] λεπτομερέστερον γάρ ἐστι τὸ φῶς τοῦ ἄνθρακος καὶ τῆς φλογός. Τοῦτο δ' οὐ δεῖ γίνεσθαι, ὅταν μὴ καὶ τὸ ὄνομα μᾶλλον κατηγορῆται, καθ' οὗ ὁ λόγος μᾶλλον [v] ἀληθεύεται· εἰ δὲ μή, οὐκ ἔσται, καθ' οὗ ὁ λόγος μᾶλλον, καὶ τοὔνομα μᾶλλον. Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ταὐτὸν εἶναι συμβήσεται τὸ ἴδιον τοῦ [x] τε ἁπλῶς καὶ τοῦ μάλιστα ὄντος ἐν τῷ ἁπλῶς [y] τοιούτῳ, καθάπερ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἔχει τὸ λεπτομερέστατον· καὶ γὰρ τοῦ φωτὸς ἔσται [z] ταὐτὸ τοῦτο ἴδιον· λεπτομερέστατον

[b] καθότι D. [c] ἔστιν D. [d] ὑπάρχει A. [e] ἴδιον καὶ τῷ D.
[f] εἰ δὲ τῷ ἔχοντι καὶ τῷ D. [g] προσημήνας B, προσημανας D. [h] διότι D.
[i] γὰρ om. D. [k] εἰ] ἢ A. [l] τεθείη B.D. [m] ἴδιόν ἐστι. Μὴ D.
[n] ὑπάρξει D. [o] τῶ εἴδει post φῶς D. [p] ἕκαστον δ' αὐτῶν πῦρ. Διὰ D. [q] ὅταν om. A.B. [r] τῷ] τὸ τῶ D. [s] εἶναι τὸ εἶδος D.
[t] λεπτομερέστατον A. [v] ἀληθεύεται—λόγος μᾶλλον om. A. et pr. D.
[x] τε om. D. [y] τοιούτου A.B. [z] ταὐτὸ τοῦτο] τε τὸ τοιοῦτον D.

γάρ ἐστι τὸ φῶς. Ἄλλου [a] μὲν οὖν οὕτως ἀποδιδόντος τὸ ἴδιον ἐπιχειρητέον, αὐτῷ δ' οὐ δοτέον ἐστὶ ταύτην τὴν ἔνστασιν, ἀλλ' εὐθὺς τιθέμενον τὸ ἴδιον διοριστέον ὃν τρόπον τίθησι τὸ ἴδιον.

Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ αὐτὸ [b] αὐτοῦ ἴδιον ἔθηκεν· 8
οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Αὐτὸ γὰρ [c] αὐτῷ πᾶν [d] τὸ εἶναι δηλοῖ, τὸ δὲ τὸ εἶναι δηλοῦν οὐκ ἴδιον ἀλλ' ὅρος ἐστίν. Οἷον ἐπεὶ ὁ [e] εἴπας καλοῦ τὸ πρέπον ἴδιον εἶναι αὐτὸ [f] ἑαυτοῦ ἴδιον [g] ἀπέδωκε (ταὐτὸν γάρ ἐστι τὸ καλὸν [h] καὶ πρέπον), οὐκ [i] ἂν εἴη τὸ πρέπον τοῦ καλοῦ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ [k] αὐτὸ μὲν αὐτοῦ ἴδιον ἀπέδωκεν, ἀντικατηγορούμενον δ' ἔθηκεν· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὶς ζῴου ἴδιον τὸ οὐσία ἔμψυχος οὐκ αὐτὸ μὲν αὐτοῦ ἴδιον ἔθηκεν, ἀντικατηγορούμενον δ' ἀποδέδωκεν, εἴη ἂν [l] ἴδιον τοῦ ζῴου τὸ οὐσία ἔμψυχος.

Ἔπειτ' ἐπὶ τῶν ὁμοιομερῶν σκεπτέον ἐστὶν ἀνασκευάζοντα 9
μὲν εἰ τὸ τοῦ [m] συνόλου ἴδιον [n] μὴ ἀληθεύεται κατὰ τοῦ μέρους, ἢ [o] εἰ τὸ τοῦ μέρους μὴ λέγεται κατὰ τοῦ σύμπαντος· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον ἴδιον εἶναι. Συμβαίνει δ' ἐπ' ἐνίων τοῦτο γίνεσθαι· ἀποδοίη γὰρ ἄν τις ἐπὶ τῶν ὁμοιομερῶν ἴδιον ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τὸ σύμπαν βλέψας, ἐνίοτε δ' ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς [p] αὐτὸν ἐπιστήσας· ἔσται δ' οὐδέτερον ὀρθῶς ἀποδεδομένον. Οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ σύμπαντος, [q] ἐπεὶ ὁ εἴπας θαλάττης ἴδιον τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἁλμυρὸν ὁμοιομεροῦς μέν τινος ἔθηκε τὸ ἴδιον, τοιοῦτον δ' [r] ἀπέδωκεν ὃ οὐκ ἀληθεύεται κατὰ τοῦ μέρους (οὐ γάρ ἐστιν ἡ τὶς [s] θάλαττα τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἁλμυρόν), [t] οὐκ ἂν εἴη τῆς θαλάττης ἴδιον τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἁλμυρόν. Ἐπὶ δὲ τοῦ μέρους, οἷον 10
ἐπεὶ ὁ θεὶς ἀέρος ἴδιον τὸ ἀναπνευστὸν ὁμοιομεροῦς μέν τινος

[a] μὲν οὕτως ἀποδόντος A. [b] ἑαυτοῦ D. [c] ἑαυτῷ D. [d] τὸ om. D. [e] εἴπας τοῦ καλοῦ D. [f] αὐτοῦ D. [g] ἀποδέδωκε D. [h] καὶ τὸ πρέπον D. [i] ἂν οὖν εἴη D. [k] αὐτὸ ἑαυτοῦ ἴδιον ἀποδέδωκεν D. [l] ἴδιον post ἔμψυχος D. [m] ὅλου D. [n] μὴ om. pr. D. [o] εἰ om. D. [p] ἑαυτὸν D. [q] ἐπεὶ om. D. [r] ἀποδέδωκεν D. [s] θάλασσα D. [t] οὐκ—ἁλμυρόν om. D.

[t] εἴρηκε τὸ ἴδιον, τοιοῦτον δ' [v] ἀπέδωκεν ὃ κατὰ τοῦ τινὸς ἀέρος ἀληθεύεται, κατὰ δὲ τοῦ σύμπαντος οὐ λέγεται (οὐ γάρ ἐστιν ὁ σύμπας ἀναπνευστός), οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἀέρος ἴδιον τὸ ἀναπνευστόν. [w] Κατασκευάζοντα δὲ εἰ ἀληθεύεται [x] μὲν καθ' ἑκάστου τῶν ὁμοιομερῶν, [y] ἔστι δ' ἴδιον αὐτῶν κατὰ τὸ σύμπαν· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ἀληθεύεται κατὰ πάσης τῆς γῆς τὸ κάτω φέρεσθαι κατὰ φύσιν, ἔστι δὲ τοῦτο ἴδιον [z] καὶ τῆς τινὸς γῆς [a] κατὰ τὴν γῆν, εἴη ἂν τῆς γῆς ἴδιον τὸ κάτω φέρεσθαι κατὰ φύσιν.

6 "Επειτ' ἐκ τῶν ἀντικειμένων σκεπτέον ἐστὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῶν ἐναντίων ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τοῦ ἐναντίου μή ἐστι τὸ ἐναντίον ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τοῦ ἐναντίου [b] ἔσται τὸ ἐναντίον ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ἐναντίον ἐστὶ δικαιοσύνῃ μὲν ἀδικία, [c] τῷ βελτίστῳ δὲ τὸ χείριστον, οὐκ ἔστι δὲ τῆς δικαιοσύνης ἴδιον [d] τὸ βέλτιστον, οὐκ ἂν εἴη τῆς ἀδικίας ἴδιον τὸ χείριστον. [e] Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ἴδιόν ἐστιν· καὶ [f] γὰρ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ἴδιον ἔσται. Οἷον ἐπεὶ ἐναντίον ἐστὶν ἀγαθῷ μὲν κακόν, αἱρετῷ δὲ φευκτόν, ἔστι δὲ τοῦ ἀγαθοῦ ἴδιον τὸ αἱρετόν, εἴη ἂν κακοῦ ἴδιον τὸ φευκτόν.

2 Δεύτερον δ' ἐκ τῶν πρός τι ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ πρός τι τοῦ πρός τι μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ [g] γὰρ τὸ πρός τι τοῦ πρός τι ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ λέγεται διπλάσιον μὲν πρὸς ἥμισυ, ὑπερέχον δὲ πρὸς ὑπερεχόμενον, οὐκ ἔστι δὲ τοῦ διπλασίου τὸ ὑπερέχον ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἡμίσεος τὸ ὑπερεχόμενον ἴδιον. [h] Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τοῦ πρός τι τὸ πρός τί [i] ἐστιν ἴδιον· καὶ [k] γὰρ τοῦ πρός τι τὸ πρός τι [l] ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ λέγεται τὸ μὲν διπλάσιον πρὸς τὸ [m] ἥμισυ, τὰ δὲ δύο πρὸς ἕν, ἔστι δὲ τοῦ διπλασίου ἴδιον

[t] εἴρηκε] ἔθηκε D. [v] ἀποδέδωκεν D. [w] κατασκευάζοντι B.D. [x] μὲν om. D. [y] ἔστι δ'] ὅ ἐστιν D. [z] καὶ om. A.B. [a] κατὰ τὴν γῆν] κατὰ τὴν γῆν. Κατὰ γὰρ τὴν γῆν καὶ τὸ γῆν εἶναι B, κατὰ τὸ σύμπαν. Κατὰ γὰρ τὴν γῆν. D. [b] ἔσται ἴδιον τὸ ἐναντίον D. [c] τὸ βέλτιστον δὲ τῷ χειρίστω D. [d] τὸ βελτιστον ἴδιον D. [e] κατασκευάζοντι A.B. [f] γὰρ om. D. [g] γὰρ om. A.B. [h] κατασκευάζοντι A.B. [i] ἔσται D. [k] γὰρ om. D. [l] ἐστιν A. [m] ἥμισυ, τὸ δὲ ἓν πρὸς δύο, τὰ A.B.

τὸ ὡς δύο πρὸς ἕν, εἴη ἂν τοῦ ἡμίσεος ἴδιον τὸ ὡς ἓν πρὸς
δύο.

[n] Τρίτον ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῆς ἕξεως τὸ καθ' ἕξιν λε- 3
γόμενον μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τῆς στερήσεως τὸ κατὰ
στέρησιν λεγόμενον ἔσται ἴδιον. [o] Κἂν εἰ δὲ τῆς στερήσεως
τὸ κατὰ στέρησιν λεγόμενον μή ἐστιν ἴδιον, [p] οὐδὲ τῆς ἕξεως
τὸ [q] κατὰ τὴν ἕξιν λεγόμενον ἴδιον ἔσται. Οἷον ἐπεὶ οὐ λέ-
γεται τῆς [r] κωφότητος ἴδιον τὸ ἀναισθησίαν εἶναι, οὐδ' ἂν
τῆς [s] ἀκούσεως εἴη ἴδιον τὸ αἴσθησιν εἶναι. Κατασκευάζοντα
δὲ εἰ τὸ καθ' ἕξιν λεγόμενόν ἐστι τῆς ἕξεως ἴδιον· [t] καὶ γὰρ
τῆς στερήσεως τὸ κατὰ στέρησιν λεγόμενον ἔσται ἴδιον.
[v] Κἂν εἰ τῆς στερήσεως τὸ κατὰ στέρησιν λεγόμενον ἔστιν 4
ἴδιον, καὶ τῆς ἕξεως τὸ καθ' ἕξιν λεγόμενον ἔσται ἴδιον. Οἷον
ἐπεὶ τῆς ὄψεώς ἐστιν ἴδιον τὸ [w] βλέπειν, καθὸ ἔχομεν ὄψιν,
εἴη ἂν τῆς τυφλότητος ἴδιον τὸ μὴ βλέπειν, καθὸ οὐκ ἔχομεν
ὄψιν πεφυκότες ἔχειν.

Ἔπειτα ἐκ τῶν φάσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων, πρῶτον μὲν 5
ἐξ αὐτῶν τῶν κατηγορουμένων. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος
χρήσιμος ἀνασκευάζοντι μόνον. Οἷον εἰ ἡ φάσις [x] ἢ τὸ
κατὰ τὴν φάσιν [y] λεγόμενον αὐτοῦ [z] ἴδιόν ἐστιν· οὐ γὰρ
ἔσται αὐτοῦ ἡ ἀπόφασις οὐδὲ τὸ κατὰ τὴν ἀπόφασιν λεγό-
μενον ἴδιον. Κἂν [a] εἰ δ' ἡ ἀπόφασις ἢ τὸ κατὰ τὴν ἀπό-
φασιν λεγόμενόν [b] ἐστιν [c] αὐτοῦ ἴδιον, οὐκ ἔσται ἡ φάσις
οὐδὲ τὸ κατὰ τὴν φάσιν λεγόμενον ἴδιον· οἷον ἐπεὶ τοῦ ζῴου
[d] ἐστὶν ἴδιον τὸ ἔμψυχον, οὐκ ἂν εἴη τοῦ ζῴου ἴδιον τὸ [e] οὐκ
ἔμψυχον.

Δεύτερον δ' ἐκ τῶν κατηγορουμένων [f] ἢ μὴ κατηγορου- 6
μένων, καὶ [g] καθ' ὧν κατηγορεῖται ἢ μὴ κατηγορεῖται, ἀνα-
σκευάζοντα μὲν εἰ ἡ φάσις τῆς φάσεως μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ

[n] τρίτον δ' ἀνασκ. D. [o] κἂν εἰ δὲ] καὶ εἰ D. [p] οὐδὲ γὰρ τῆς A. [q] καθ' ἕξιν λ. ἔσται ἴδιον D. [r] κουφότητος D. [s] ἀκοῆς D. [t] γὰρ] γὰρ καὶ D. [v] κἂν εἰ—ἴδιον om. D. [w] βλέπειν] ὁρᾶν D. [x] ἢ] καὶ D. [y] αὐτοῦ λεγόμενον A.D. [z] ἐστιν ἴδιον D. [a] εἰ] εἴη D. [b] ἐστιν om. D. [c] ἴδιον αὐτοῦ B. [d] ἴδιόν ἐστι D. [e] οὐκ] μὴ D. [f] ἢ] ἢ καὶ D. ἢ μὴ κατηγορουμένων om. A. [g] καθ' corr. A, ἐξ B.

γὰρ ἡ ἀπόφασις τῆς ἀποφάσεως ἔσται ἴδιον. [h] Κἂν [i] εἰ δ' ἡ ἀπόφασις τῆς ἀποφάσεως μή ἐστιν ἴδιον, οὐδ' ἡ φάσις τῆς φάσεως [k] ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔστι τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ζῷον, οὐδ' ἂν τοῦ μὴ ἀνθρώπου [l] εἴη ἴδιον τὸ μὴ ζῷον. Κἂν εἰ δὲ [m] τοῦ μὴ ἀνθρώπου [n] φαίνηται μὴ ἴδιον τὸ μὴ ζῷον, οὐδὲ τοῦ ἀνθρώπου ἔσται ἴδιον τὸ ζῷον. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τῆς φάσεως ἡ φάσις ἐστὶν ἴδιον· καὶ γὰρ
7 τῆς ἀποφάσεως ἡ ἀπόφασις [o] ἔσται ἴδιον. Κἂν [p] εἰ δὲ τῆς ἀποφάσεως ἡ ἀπόφασίς [q] ἐστιν ἴδιον, καὶ ἡ φάσις τῆς φάσεως ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ τοῦ μὴ ζῴου [r] ἴδιόν ἐστι τὸ μὴ ζῆν, εἴη ἂν τοῦ ζῴου ἴδιον τὸ ζῆν· κἂν [s] εἰ δὲ τοῦ ζῴου [t] φαίνηται ἴδιον τὸ ζῆν, καὶ τοῦ μὴ ζῴου [v] φανεῖται ἴδιον τὸ μὴ ζῆν.

8 Τρίτον δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ὑποκειμένων ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ἀποδεδομένον ἴδιον τῆς φάσεώς ἐστιν ἴδιον· οὐ γὰρ ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ τῆς ἀποφάσεως ἴδιον. Κἂν [w] εἰ δὲ τῆς ἀποφάσεως ἴδιον τὸ ἀποδοθέν, οὐκ [x] ἔσται τῆς φάσεως ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ τοῦ ζῴου [y] ἴδιον τὸ ἔμψυχον, [z] οὐκ ἂν εἴη τοῦ μὴ ζῴου ἴδιον τὸ ἔμψυχον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ἀποδο-
9 θὲν [a] μὴ τῆς φάσεως [b] ἴδιον, εἴη ἂν τῆς ἀποφάσεως. Οὗτος δ' ὁ τόπος ψευδής ἐστιν· φάσις γὰρ ἀποφάσεως καὶ ἀπόφασις φάσεως οὐκ ἔστιν ἴδιον. Φάσις μὲν γὰρ ἀποφάσει οὐδ' [c] ὅλως ὑπάρχει, ἀπόφασις δὲ φάσει ὑπάρχει μέν, οὐχ ὡς ἴδιον δὲ ὑπάρχει.

10 Ἔπειτα [d] δ' ἐκ τῶν ἀντιδιῃρημένων ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῶν ἀντιδιῃρημένων [e] μηδὲν μηδενὸς τῶν λοιπῶν ἀντιδιῃρημένων ἐστὶν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ κείμενον ἔσται ἴδιον τούτου οὗ [f] κεῖται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ζῷον αἰσθητὸν οὐδενὸς τῶν ἄλ-

[h] καὶ A. [i] εἰ δ' om. D. [k] ἐστιν D. [l] ἴδιον εἴη D. [m] τοῦ μὴ corr. A, μὴ τοῦ D. [n] φαίνεται D. [o] ἐστιν D. [p] εἰ om. D. [q] ἔσται A.B. [r] ἐστὶν ἴδιον D. [s] εἰ om. D. [t] ἴδιον φαίνηται D. [v] ἴδιον φανεῖται D. [w] εἰ om. D. [x] ἀποφάσεώς ἐστιν ἴδιον A.D. [y] ἴδιόν ἐστι τὸ A. [z] οὐκ—ζῴου] τοῦ μὴ ζώου οὐκ ἔσται D. [a] μὴ] ἴδιον μὴ D, μή ἐστιν A. [b] ἴδιον] ἐστιν ἴδιον D. [c] ὅλως οὐχ D. [d] δ' om. D. [e] μηδὲν] τι D. [f] κεῖται εἶναι ἴδιον D.

λων [g] θνητῶν ζῴων ἐστὶν ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τὸ ζῷον νοητὸν τοῦ θεοῦ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τῶν λοιπῶν τῶν ἀντιδιῃρημένων ὁτιοῦν [h] ἐστὶν ἴδιον τούτων ἑκάστου τῶν ἀντιδιῃρημένων· καὶ γὰρ τὸ λοιπὸν ἔσται τούτου ἴδιον, οὗ κεῖται μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ φρονήσεώς ἐστιν ἴδιον τὸ καθ' αὑτὸ πεφυκέναι λογιστικοῦ ἀρετὴν [i] εἶναι, καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν οὕτως ἑκάστης λαμβανομένης, εἴη ἂν σωφροσύνης ἴδιον τὸ καθ' αὑτὸ πεφυκέναι ἐπιθυμητικοῦ ἀρετὴν εἶναι.

Ἔπειτ' ἐκ τῶν πτώσεων, ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ ἡ πτῶσις 7
τῆς πτώσεως μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ ἡ πτῶσις τῆς πτώσεως [k] ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔστι τοῦ δικαίως [l] ἴδιον τὸ καλῶς, οὐδ' ἂν τοῦ δικαίου εἴη ἴδιον τὸ καλόν. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ ἡ πτῶσις τῆς πτώσεώς ἐστιν ἴδιον· καὶ γὰρ ἡ πτῶσις τῆς πτώσεως ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἴδιον τὸ πεζὸν δίπουν, καὶ τῷ ἀνθρώπῳ [m] εἴη ἂν ἴδιον [n] τὸ πεζῷ δίποδι λέγεσθαι. Οὐ μόνον δ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ εἰρη- 2
μένου κατὰ τὰς πτώσεις ἐστὶ σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον τόπων εἴρηται, ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ ἡ τοῦ ἀντικειμένου πτῶσις μή ἐστιν ἴδιον τῆς τοῦ ἀντικειμένου πτώσεως· οὐδὲ γὰρ ἡ τοῦ ἀντικειμένου πτῶσις ἔσται ἴδιον τῆς τοῦ ἀντικειμένου πτώσεως. Οἷον [o] ἐπεὶ οὐκ ἔστι τοῦ δικαίως ἴδιον τὸ ἀγαθῶς, οὐδ' ἂν τοῦ ἀδίκως εἴη ἴδιον τὸ κακῶς. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ ἡ τοῦ ἀντικειμένου πτῶσίς ἐστιν ἴδιον τῆς τοῦ ἀντικειμένου πτώσεως· καὶ γὰρ ἡ τοῦ ἀντικειμένου πτῶσις ἔσται ἴδιον τῆς τοῦ ἀντικειμένου πτώσεως. Οἷον ἐπεὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἴδιον τὸ βέλτιστον, καὶ τοῦ κακοῦ ἂν εἴη ἴδιον τὸ χείριστον.

Ἔπειτ' ἐκ τῶν ὁμοίως ἐχόντων, ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ 3
ὁμοίως ἔχον [p] τοῦ ὁμοίως ἔχοντος μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ [q] γὰρ τὸ ὁμοίως ἔχον τοῦ ὁμοίως ἔχοντος ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ

[g] θνητῶν om. A.B. [h] ἐστὶ τὸ ληφθὲν ἴδιον D. [i] εἶναι om. A.B.
[k] ἔσται] μή ἐστιν A. [l] ἴδιον εἴη D. [m] ἂν εἴη D. [n] τῶι A.D.
[o] ἐπειδὴ D. [p] τοῦ ὁμοίως] τοῦ ὁμοῦ D. [q] γὰρ om. D.

ὁμοίως ἔχει [r] ὁ οἰκοδόμος πρὸς τὸ ποιεῖν οἰκίαν καὶ ὁ ἰατρὸς πρὸς τὸ ποιεῖν ὑγίειαν, οὐκ ἔστι δὲ ἰατροῦ ἴδιον τὸ ποιεῖν ὑγίειαν, [s] οὐκ ἂν εἴη οἰκοδόμου ἴδιον τὸ ποιεῖν οἰκίαν. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ὁμοίως ἔχον τοῦ [t] ὁμοίως ἔχοντός ἐστιν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ ὁμοίως ἔχον τοῦ ὁμοίως ἔχοντος ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ἔχει ἰατρός [v] τε πρὸς τὸ ποιητικὸς ὑγιείας εἶναι καὶ γυμναστὴς πρὸς τὸ ποιητικὸς [w] εὐεξίας, ἔστι δ' ἴδιον γυμναστοῦ τὸ ποιητικὸν [x] εἶναι εὐεξίας, [y] εἴη ἂν ἴδιον ἰατροῦ τὸ ποιητικὸν [z] εἶναι ὑγιείας.

4 Ἔπειτ' ἐκ τῶν ὡσαύτως ἐχόντων, ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ὡσαύτως ἔχον τοῦ ὡσαύτως ἔχοντος μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ ὡσαύτως ἔχον τοῦ ὡσαύτως ἔχοντος ἔσται ἴδιον. Εἰ δ' ἔστι τοῦ ὡσαύτως ἔχοντος τὸ ὡσαύτως ἔχον ἴδιον, [a] τούτου οὐκ ἔσται ἴδιον οὗ κεῖται εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὡσαύτως ἔχει φρόνησις πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχρὸν τῷ [b] ἐπιστήμη ἑκατέρου αὐτῶν εἶναι, οὐκ ἔστι δ' ἴδιον φρονήσεως τὸ ἐπιστήμην εἶναι [c] καλοῦ, οὐκ ἂν εἴη ἴδιον [d] φρονήσεως τὸ ἐπιστήμην εἶναι αἰσχροῦ. Εἰ δ' ἔστιν ἴδιον φρονήσεως τὸ ἐπιστήμην εἶναι καλοῦ, οὐκ ἂν εἴη ἴδιον αὐτῆς τὸ ἐπιστήμην εἶναι αἰσχροῦ· ἀδύνατον γὰρ εἶναι τὸ αὐτὸ πλειόνων ἴδιον. Κατασκευάζοντι δὲ οὐδὲν οὗτος [e] ὁ τόπος ἐστὶ χρήσιμος· τὸ γὰρ ὡσαύτως ἔχον ἓν πρὸς πλείω συγκρίνεται.

5 Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ κατὰ τὸ εἶναι λεγόμενον μή ἐστι τοῦ κατὰ τὸ εἶναι λεγομένου ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ φθείρεσθαι τοῦ κατὰ τὸ φθείρεσθαι, οὐδὲ το γίνεσθαι τοῦ κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγομένου ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ οὐκ [f] ἔστιν ἀνθρώπου ἴδιον τὸ εἶναι ζῷον, οὐδ' ἂν τοῦ ἄνθρωπον γίνεσθαι εἴη ἴδιον [g] τὸ γίνεσθαι ζῷον· οὐδ' ἂν τοῦ ἄνθρωπον

[r] ὁ οἰκοδόμος post οἰκίαν D. [s] οὐδ' ἂν εἴη τοῦ οἰκ. D. [t] ὁμοῦ D. utrobique. [v] τε om. D. [w] εὐεξίας εἶναι ἔστι D. [x] εἶναι om. D. [y] ἴδιον ἂν εἴη καὶ ἰατροῦ D. [z] εἶναι om. D. [a] τούτου οὐκ om. A.B. [b] ἐπιστήμην D. [c] καλοῦ—εἶναι om. A. [d] φρονήσεως] αὐτῆς D. [e] ὁ τόπος οὗτος χρήσιμος D. [f] ἔστι τοῦ ἀνθρώπου D. [g] τὸ A.

φθείρεσθαι εἴη ἴδιον τὸ φθείρεσθαι ζῷον. Τὸν αὐτὸν δὲ
τρόπον ληπτέον ἐστὶ καὶ ἐκ τοῦ γίνεσθαι πρὸς τὸ εἶναι καὶ
φθείρεσθαι καὶ ἐκ τοῦ φθείρεσθαι πρὸς τὸ εἶναι καὶ [h] πρὸς
τὸ γίνεσθαι, καθάπερ εἴρηται νῦν ἐκ τοῦ εἶναι πρὸς τὸ γίνε-
σθαι καὶ [i] φθείρεσθαι. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τοῦ κατὰ τὸ 6
εἶναι [k] τεταγμένου ἐστὶ τὸ κατ' αὐτὸ τεταγμένον ἴδιον· καὶ
γὰρ τοῦ κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγομένου ἔσται τὸ κατὰ τὸ γί-
νεσθαι λεγόμενον ἴδιον καὶ τοῦ κατὰ τὸ φθείρεσθαι τὸ κατὰ
[l] τοῦτο ἀποδιδόμενον. Οἷον ἐπεὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἴδιον
τὸ εἶναι βροτόν, καὶ τοῦ γίνεσθαι ἄνθρωπον εἴη ἂν ἴδιον τὸ
γίνεσθαι βροτὸν καὶ τοῦ φθείρεσθαι ἄνθρωπον τὸ φθείρε-
σθαι βροτόν. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ληπτέον ἐστὶ καὶ ἐκ τοῦ
γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι πρός [m] τε τὸ εἶναι καὶ πρὸς [n] τὰ ἐξ
αὐτῶν, καθάπερ καὶ ἀνασκευάζοντι εἴρηται.

Ἔπειτ' ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὴν ἰδέαν τοῦ κειμένου, [o] ἀνασκευ- 7
άζοντα μὲν εἰ τῇ ἰδέᾳ μὴ ὑπάρχει, ἢ εἰ μὴ κατὰ τοῦτο καθ'
ὃ λέγεται τοῦτο οὗ τὸ ἴδιον ἀπεδόθη· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον
τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ [p] αὐτοανθρώπῳ οὐχ ὑπάρ-
χει τὸ ἠρεμεῖν, ᾗ ἄνθρωπός ἐστιν, ἀλλ' ᾗ ἰδέα, οὐκ ἂν εἴη ἀν-
θρώπου ἴδιον τὸ ἠρεμεῖν. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τῇ ἰδέᾳ
ὑπάρχει, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπάρχει, ᾗ λέγεται κατ' αὐτοῦ
ἐκείνου οὗ κεῖται [q] μὴ εἶναι ἴδιον· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον
μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὑπάρχει τῷ αὐτοζῴῳ τὸ ἐκ ψυ-
χῆς καὶ σώματος συγκεῖσθαι, καὶ ᾗ [r] ζῷον αὐτῷ ὑπάρχει
τοῦτο, εἴη ἂν ζῴου ἴδιον τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκεῖ-
σθαι.

Ἔπειτα ἐκ τοῦ μᾶλλον [s] καὶ ἧττον, πρῶτον μὲν ἀνασκευ- 8
άζοντα εἰ τὸ μᾶλλον τοῦ μᾶλλον μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ
τὸ ἧττον τοῦ ἧττον ἔσται ἴδιον, οὐδὲ τὸ ἥκιστα τοῦ ἥκιστα,
οὐδὲ τὸ μάλιστα τοῦ μάλιστα, οὐδὲ τὸ ἁπλῶς τοῦ ἁπλῶς.

[h] πρὸς post καὶ om. D. [i] καὶ τὸ φθ. D. [k] τεταγμένου ἴδιον κατὰ τὸ εἶναι τεταγμένον καὶ D. [l] τοῦτο] τὸ φθείρεσθαι D. [m] τε et πρὸς om. D. [n] τὰ] τὸ γίνεσθαι αὐτὰ B. [o] ἀνασκευάζοντι D. [p] αὐτανθρώπω D. [q] μὴ om. D. [r] ζώω D. [s] καὶ τοῦ ἧττον D.

Οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔστι τὸ μᾶλλον κεχρῶσθαι τοῦ μᾶλλον σώματος ἴδιον, οὐδὲ τὸ ἧττον κεχρῶσθαι τοῦ ἧττον σώματος εἴη ἂν ἴδιον, οὐδὲ τὸ κεχρῶσθαι σώματος ὅλως. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ μᾶλλον τοῦ μᾶλλόν ἐστιν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ ἧττον τοῦ ἧττον ἔσται ἴδιον, καὶ τὸ ἥκιστα τοῦ ἥκιστα, καὶ τὸ μάλιστα τοῦ μάλιστα, καὶ τὸ ἁπλῶς τοῦ ἁπλῶς. Οἷον ἐπεὶ τοῦ μᾶλλον ζῶντος τὸ μᾶλλον αἰσθάνεσθαί ἐστιν ἴδιον, καὶ τοῦ ἧττον ζῶντος τὸ ἧττον αἰσθάνεσθαι [t] εἴη ἂν ἴδιον, καὶ τοῦ μάλιστα [v] δὲ τὸ μάλιστα, καὶ τοῦ ἥκιστα τὸ ἥκιστα, καὶ τοῦ ἁπλῶς τὸ ἁπλῶς.

2 Καὶ ἐκ τοῦ ἁπλῶς [w] δὲ πρὸς ταὐτὰ σκεπτέον ἐστὶν ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ἁπλῶς τοῦ ἁπλῶς μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ μᾶλλον τοῦ μᾶλλον, οὐδὲ τὸ ἧττον τοῦ ἧττον, οὐδὲ τὸ μάλιστα τοῦ μάλιστα, [x] οὐδὲ τὸ ἥκιστα τοῦ ἥκιστα ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔστι τοῦ ἀνθρώπου τὸ σπουδαῖον ἴδιον, οὐδ᾽ ἂν τοῦ μᾶλλον ἀνθρώπου τὸ μᾶλλον σπουδαῖον [z] ἴδιον εἴη. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ἁπλῶς τοῦ ἁπλῶς [a] ἐστὶν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ μᾶλλον τοῦ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον τοῦ ἧττον καὶ τὸ ἥκιστα τοῦ ἥκιστα καὶ τὸ μάλιστα τοῦ μά-
3 λιστα ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ τοῦ πυρός ἐστιν ἴδιον τὸ ἄνω φέρεσθαι κατὰ φύσιν, καὶ τοῦ μᾶλλον πυρὸς [b] εἴη ἂν ἴδιον τὸ μᾶλλον ἄνω φέρεσθαι κατὰ φύσιν. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον σκεπτέον ἐστὶ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πρὸς ἅπαντα ταῦτα.

4 Δεύτερον δ᾽ ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ μᾶλλον [c] τοῦ μᾶλλον μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ ἧττον τοῦ ἧττον ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ μᾶλλόν ἐστιν ἴδιον ζῴου τὸ αἰσθάνεσθαι [d] ἢ ἀνθρώπου τὸ ἐπίστασθαι, οὐκ ἔστι δὲ [e] ζῴου ἴδιον τὸ αἰσθάνεσθαι, οὐκ ἂν εἴη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ἐπίστασθαι. Κατασκευάζοντα δ᾽ εἰ τὸ ἧττον τοῦ ἧττόν ἐστιν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ μᾶλλον τοῦ μᾶλλον ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ἧττόν ἐστιν

[t] εἴη ἂν] ἐστὶν B. [v] δὴ A.B, om. D. [w] δὴ A.B. [x] οὐδὲ— τοῦ ἧττον om. A.B. [z] εἴη ἴδιον D. [a] ἐστὶν ante τοῦ D. [b] ἂν εἴη D. [c] μή ἐστι τοῦ μᾶλλον D. [d] ἤπερ D. [e] ἴδιον ζώου D.

ἴδιον ἀνθρώπου τὸ ἥμερον φύσει [d] ἢ ζῴου τὸ ζῆν, ἔστι
δ' [f] ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ἥμερον φύσει, εἴη ἂν [g] ζῴου ἴδιον τὸ
ζῆν.

Τρίτον δ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ οὗ μᾶλλόν [h] ἐστιν ἴδιον, 5
μή ἐστιν [i] ἴδιον· οὐδὲ γὰρ οὗ ἧττόν ἐστιν ἴδιον, ἔσται τούτου
ἴδιον. Εἰ δ' ἐκείνου ἐστὶν ἴδιον, οὐκ ἔσται τούτου ἴδιον.
Οἷον ἐπεὶ τὸ κεχρῶσθαι μᾶλλον τῆς ἐπιφανείας [d] ἢ τοῦ σώ-
ματός ἐστιν ἴδιον, οὐκ ἔστι δὲ τῆς ἐπιφανείας ἴδιον, οὐκ ἂν
εἴη τοῦ σώματος ἴδιον τὸ κεχρῶσθαι. Εἰ δ' ἐστὶ τῆς ἐπι-
φανείας ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τοῦ σώματος ἴδιον. [k] Κατασκευά-
ζοντι δὲ ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἔστι χρήσιμος· ἀδύνατον γάρ
ἐστι ταὐτὸ πλειόνων ἴδιον εἶναι.

Τέταρτον [l] δ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ μᾶλλον αὐτοῦ ἴδιον 6
[m] μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ ἧττον αὐτοῦ ἴδιον ἔσται ἴδιον.
Οἷον ἐπεὶ μᾶλλόν ἐστι [n] τοῦ ζῴου ἴδιον τὸ αἰσθητὸν [d] ἢ τὸ
μεριστόν, οὐκ ἔστι δὲ τοῦ ζῴου τὸ αἰσθητὸν ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη
τοῦ ζῴου τὸ μεριστὸν ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ἧτ-
τον αὐτοῦ ὂν ἴδιον ἔστιν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ μᾶλλον αὐτοῦ ὂν
ἴδιον ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ἧττόν [o] ἐστιν ἴδιον ζῴου τὸ
αἰσθάνεσθαι [d] ἢ τὸ ζῆν, ἔστι δὲ τοῦ ζῴου τὸ αἰσθάνεσθαι
ἴδιον, εἴη ἂν τοῦ ζῴου τὸ ζῆν ἴδιον.

Ἔπειτ' ἐκ τῶν ὁμοίως ὑπαρχόντων πρῶτον μὲν ἀνασκευ- 7
άζοντα εἰ τὸ ὁμοίως ὂν ἴδιον μή ἐστιν ἴδιον τούτου οὗ ὁμοίως
ἐστὶν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ ὁμοίως ὂν ἴδιον ἔσται [p] ἴδιον τούτου
οὗ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον ἐπιθυ-
μητικοῦ τὸ ἐπιθυμεῖν καὶ λογιστικοῦ τὸ λογίζεσθαι, οὐκ
ἔστι [q] δ' ἴδιον ἐπιθυμητικοῦ τὸ ἐπιθυμεῖν, οὐκ ἂν εἴη [r] ἴδιον
λογιστικοῦ τὸ λογίζεσθαι. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ὁμοίως
ὂν ἴδιον [s] ἔστι τούτου ἴδιον οὗ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον· ἔσται γὰρ

[d] ἤπερ D. [f] ἴδιον ἀνθρώπου D. [g] ἴδιον τοῦ ζῴου D. [h] ἴδιόν ἐστι D. [i] ἴδιον ante οὐδὲ om. D. [k] κατασκευάζοντα δὲ οὐδενὶ ὁ τόπος χρήσιμος D. [l] δ' om. D. [m] μή] οὐκ D. [n] ἴδιον τοῦ ζῴου D. [o] ἐστιν om. D. [p] ἴδιον ante τούτου om. D. [q] δ' om. A. [r] ἴδιον τοῦ λογιστικοῦ D. [s] τούτου ἐστὶν D.

[t] καὶ τὸ ὁμοίως ὂν ἴδιον τούτου ἴδιον οὗ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁμοίως [v] ἐστὶν ἴδιον λογιστικοῦ τὸ πρῶτον φρόνιμον καὶ ἐπιθυμητικοῦ τὸ πρῶτον σῶφρον, ἔστι δὲ τοῦ λογιστικοῦ [v] ἴδιον τὸ πρῶτον φρόνιμον, εἴη ἂν [w] τοῦ ἐπιθυμητικοῦ [v] ἴδιον τὸ πρῶτον σῶφρον.

8 Δεύτερον [x] δ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ὁμοίως ὂν ἴδιον [y] μή ἐστιν ἴδιον αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ τὸ ὁμοίως ὂν ἴδιον ἔσται ἴδιον αὐτοῦ. Οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον ἀνθρώπου τὸ ὁρᾶν καὶ τὸ ἀκούειν, οὐκ ἔστι δ' ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ὁρᾶν, οὐκ ἂν εἴη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ἀκούειν. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ὁμοίως [z] αὐτοῦ ὂν ἴδιον [a] ἔστιν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ ὁμοίως [b] αὐτοῦ ὂν ἴδιον ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον ψυχῆς τὸ [c] μέρος αὐτῆς ἐπιθυμητικὸν εἶναι καὶ λογιστικὸν πρώτου, ἔστι δὲ [d] ψυχῆς ἴδιον τὸ [e] μέρος αὐτῆς εἶναι ἐπιθυμητικὸν πρώτου, εἴη ἂν ἴδιον ψυχῆς τὸ [f] μέρος αὐτῆς εἶναι λογιστικὸν πρώτου.

9 Τρίτον δ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ οὗ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον, μή ἐστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ οὗ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον, ἔσται ἴδιον. Εἰ δ' ἐκείνου ἐστὶν ἴδιον, οὐκ ἔσται θατέρου ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον τὸ καίειν φλογὸς καὶ ἄνθρακος, οὐκ ἔστι δ' ἴδιον φλογὸς τὸ καίειν, οὐκ ἂν εἴη [g] ἴδιον ἄνθρακος τὸ καίειν. [h] Εἰ δ' ἐστὶ φλογὸς ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη ἄνθρακος ἴδιον. Κατασκευάζοντι [i] δὲ οὐδὲν οὗτος ὁ τόπος ἐστὶ χρήσιμος.

10 Διαφέρει δ' ὁ ἐκ τῶν ὁμοίως ἐχόντων τοῦ ἐκ τῶν ὁμοίως ὑπαρχόντων, ὅτι τὸ μὲν κατ' ἀναλογίαν λαμβάνεται, οὐκ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν [k] τι θεωρούμενον, τὸ δ' ἐκ τοῦ ὑπάρχειν [l] τι συγκρίνεται.

9 Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ δυνάμει τὸ ἴδιον ἀποδιδοὺς καὶ πρὸς μὴ ὂν ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον τῇ δυνάμει, μὴ ἐνδεχο-

[t] καὶ γὰρ τὸ ὁμοίως ὂν ἴδιόν ἐστιν ἴδιον τούτου D. [v] ἴδιον om. D. [w] τοῦ om. A.B. [x] δ' om. B. [y] μή] αὐτοῦ μη B. [z] ὂν αὐτοῦ D. [a] ἔσται A.B. [b] ὂν αὐτοῦ D. [c] μέρους B. [d] ἴδιον ψυχῆς D. [e] μέρους A.B.D. [f] μέρους D. [g] ἄνθρακος ἴδιον D. [h] εἰ—ἄνθρακος ἴδιον om. D. [i] δὲ οὗτος ὁ τόπος χρήσιμος οὐκ ἔστιν D. [k] τι] τι μόνον D. [l] τινὶ D.

μένης τῆς δυνάμεως ὑπάρχειν [m] τῷ μὴ ὄντι· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας ἀέρος ἴδιον τὸ ἀναπνευστὸν τῇ δυνάμει μὲν [n] ἀπέδωκε τὸ ἴδιον (τὸ γὰρ [o] τοιοῦτον οἷον ἀναπνεῖσθαι ἀναπνευστόν ἐστιν), ἀποδέδωκε δὲ καὶ πρὸς [p] τὸ μὴ ὂν τὸ ἴδιον· καὶ γὰρ μὴ ὄντος ζῴου, [q] οἷον ἀναπνεῖν πέφυκε τὸν ἀέρα, ἐνδέχεται ἀέρα εἶναι· οὐ μέντοι μὴ ὄντος ζῴου δυνατόν ἐστιν ἀναπνεῖν· [r] ὥστ' οὐδ' ἀέρος ἔσται ἴδιον τὸ τοιοῦτον [s] οἷον ἀναπνεῖσθαι, [t] τότε ὅτε ζῷον οὐκ ἔσται τοιοῦτον οἷον ἀναπνεῖν. Οὐκ ἂν [v] οὖν εἴη ἀέρος ἴδιον τὸ ἀναπνευστόν.

[w] Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τῇ δυνάμει ἀποδιδοὺς τὸ ἴδιον ἢ 2
πρὸς ὃν ἀποδίδωσι τὸ ἴδιον ἢ πρὸς μὴ ὄν, ἐνδεχομένης τῆς δυνάμεως τῷ μὴ ὄντι ὑπάρχειν· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ [x] ἀποδιδοὺς ἴδιον τοῦ ὄντος τὸ δυνατὸν παθεῖν ἢ ποιῆσαι, δυνάμει ἀποδιδοὺς τὸ ἴδιον, πρὸς ὃν [y] ἀπέδωκε τὸ ἴδιον· ὅτε γὰρ ὄν ἐστι, καὶ δυνατὸν [z] παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι [a] ἔσται· ὥστε εἴη ἂν ἴδιον τοῦ ὄντος τὸ δυνατὸν παθεῖν [b] ἢ ποιῆσαι.

"Επειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ [c] ὑπερβολῇ τέθεικε τὸ ἴδιον· 3
οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Συμβαίνει γὰρ τοῖς οὕτως ἀποδιδοῦσι τὸ ἴδιον οὐ καθ' οὗ τὸν λόγον, τοὔνομα ἀληθεύεσθαι· φθαρέντος γὰρ τοῦ πράγματος οὐδὲν ἧττον ἔσται ὁ λόγος· τῶν γὰρ ὄντων τινὶ μάλιστα [d] ὑπάρχει. Οἷον εἴ τις ἀποδοίη τοῦ πυρὸς ἴδιον σῶμα τὸ κουφότατον· φθαρέντος γὰρ τοῦ πυρὸς ἔσται τι τῶν σωμάτων ὃ κουφότατον ἔσται, ὥστ' οὐκ αν εἴη τοῦ πυρὸς ἴδιον σῶμα τὸ [e] κουφότατον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ [f] ὑπερβολῇ τέθεικε τὸ ἴδιον· ἔσται γὰρ [g] κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον.

[m] τῷ μὴ ὄντι ὑπάρχειν D. [n] ἀποδέδωκε D. [o] τοιοῦτον ἴδιον οἷον A.B. [p] τὸ ante μὴ om. D. [q] οἷον] ὃ D. [r] ὡς δ' ὁ ἀὴρ ἔσται τοιοῦτος οἷος C. [s] οἷον τὸ ἀναπν. A. [t] τότε om. D. [v] εἴη οὖν D. [w] κατασκευάζοντι D. [x] ἀποδοὺς C. [y] ἀποδέδωκε B.D. [z] παθεῖν ἢ ποιεῖν C. [a] ἔσται] ἐστιν C, om. D. [b] ἢ] τι ἢ D. [c] ὑπερβολῶν D. [d] ὑπάρξει C.D. [e] κουφότατον εἶναι. κατασκ. C. [f] ὑπερβολῶν D. [g] κατὰ τοῦτο om. D.

Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὶς ἀνθρώπου [h] ἴδιον ζῷον ἥμερον φύσει οὐχ ὑπερβολῇ ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον.

[i] Ζ.

1 Τῆς δὲ περὶ τοὺς ὅρους πραγματείας μέρη [k] πέντε ἐστίν. Ἢ γὰρ ὅτι ὅλως οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν, καθ' οὗ τοὔνομα, καὶ τὸν λόγον (δεῖ γὰρ τὸν [l] τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμὸν κατὰ παντὸς ἀνθρώπου ἀληθεύεσθαι), ἢ ὅτι ὄντος γένους οὐκ ἔθηκεν εἰς τὸ γένος [m] ἢ οὐκ εἰς τὸ οἰκεῖον γένος ἔθηκεν (δεῖ γὰρ τὸν ὁριζόμενον εἰς τὸ γένος θέντα τὰς διαφορὰς προσάπτειν· μάλιστα γὰρ τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ γένος δοκεῖ τὴν τοῦ ὁριζομένου οὐσίαν σημαίνειν), ἢ ὅτι οὐκ ἴδιος ὁ λόγος (δεῖ γὰρ τὸν ὁρισμὸν ἴδιον εἶναι, καθάπερ καὶ πρότερον εἴρηται, ἢ εἰ πάντα τὰ εἰρημένα πεποιηκὼς μὴ [n] ὥρισται μηδ' εἴρηκε τὸ τί ἦν εἶναι τῷ [o] ὁριζομένῳ. Λοιπὸν δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα, εἰ ὥρισται μέν, μὴ καλῶς δ' ὥρισται.

2 Εἰ μὲν οὖν μὴ ἀληθεύεται, καθ' οὗ τοὔνομα, καὶ ὁ λόγος, ἐκ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκὸς τόπων ἐπισκεπτέον. Καὶ γὰρ ἐκεῖ, πότερον ἀληθὲς ἢ οὐκ ἀληθές, πᾶσα ἡ σκέψις γίνεται· ὅταν μὲν γὰρ ὅτι ὑπάρχει τὸ συμβεβηκὸς διαλεγώμεθα, ὅτι ἀληθὲς [p] λέγομεν, ὅταν δ' ὅτι οὐχ ὑπάρχει, ὅτι οὐκ ἀληθές. Εἰ δὲ μὴ ἐν τῷ οἰκείῳ γένει ἔθηκεν, ἢ εἰ μὴ ἴδιος ὁ ἀποδοθεὶς λόγος, ἐκ τῶν πρὸς τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον ῥηθέντων τόπων ἐπισκεπτέον.

3 Λοιπὸν δ', εἰ μὴ ὥρισται ἢ [q] εἰ μὴ καλῶς ὥρισται, πῶς μετιτέον, [r] εἰπεῖν. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπισκεπτέον εἰ μὴ καλῶς ὥρισται. Ῥᾷον γὰρ ὁτιοῦν ποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι. Δῆλον οὖν ὅτι ἡ ἁμαρτία περὶ τοῦτο πλείων, ἐπειδὴ ἐργωδέστερον, ὥσθ' ἡ ἐπιχείρησις [s] ῥᾴων ἡ περὶ τοῦτο ἢ [t] ἡ περὶ ἐκεῖνο γίνεται.

[h] ἴδιων τὸ ζῶον D. [i] Ζ A, ζῆτα B, ς' C. [k] ἐστὶ πέντε C.
[l] τοῦ om. A. [m] ἢ ὅτι οὐκ C. [n] διώρισται C. [o] ὡρισμένω C.
[p] λέγομεν] διαλεγόμεθα C. [q] εἰ post ἢ om. C. [r] εἰπεῖν ἐστιν. πρῶτον οὖν C. [s] ῥᾶιον B. [t] ἡ om. C.

Ἔστι δὲ τοῦ μὴ καλῶς μέρη δύο, ἓν μὲν τὸ ἀσαφεῖ τῇ 4
ἑρμηνείᾳ κεχρῆσθαι (δεῖ γὰρ τὸν ὁριζόμενον ὡς ἐνδέχεται
σαφεστάτῃ [v] τῇ ἑρμηνείᾳ κεχρῆσθαι, ἐπειδὴ τοῦ γνωρίσαι
χάριν ἀποδίδοται ὁ ὁρισμός), δεύτερον δ', εἰ ἐπὶ πλεῖον εἴρηκε
τὸν λόγον τοῦ δέοντος· [w] πᾶν γὰρ τὸ προσκείμενον ἐν τῷ
ὁρισμῷ περίεργον. Πάλιν δ' ἑκάτερον τῶν εἰρημένων εἰς
πλείω μέρη διείληπται.

Εἷς μὲν οὖν τόπος τοῦ [x] ἀσαφῶς, εἰ ὁμώνυμόν [y] ἐστί τινι 2
τὸ [z] εἰρημένον, οἷον ὅτι ἡ γένεσις ἀγωγὴ εἰς οὐσίαν [a] ἢ ὅτι
ἡ ὑγίεια συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν. Ὁμώνυμος γὰρ ἡ
ἀγωγὴ καὶ ἡ συμμετρία· ἄδηλον οὖν ὁπότερον βούλεται λέ-
γειν τῶν δηλουμένων ὑπὸ τοῦ πλεοναχῶς λεγομένου. Ὁμοίως
δὲ καὶ εἰ τοῦ ὁριζομένου πλεοναχῶς λεγομένου [b] μὴ διελὼν
εἶπεν· ἄδηλον γὰρ ὁποτέρου [c] τὸν ὅρον [d] ἀποδέδωκεν, ἐνδέχε-
ταί τε συκοφαντεῖν ὡς οὐκ ἐφαρμόττοντος τοῦ λόγου ἐπὶ
πάντα ὧν τὸν ὁρισμὸν ἀποδέδωκεν. Μάλιστα δ' ἐνδέχεται 2
τὸ τοιοῦτον ποιεῖν λανθανούσης τῆς ὁμωνυμίας. Ἐνδέχεται
δὲ καὶ διελόμενον αὐτόν, [e] ποσαχῶς λέγεται τὸ ἐν τῷ ὁρισμῷ
ἀποδοθέν, συλλογισμὸν ποιῆσαι· εἰ γὰρ κατὰ [f] μηδένα τῶν
τρόπων ἱκανῶς εἴρηται, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν ὡρισμένος εἴη κατὰ
τρόπον.

Ἄλλος, εἰ κατὰ μεταφορὰν εἴρηκεν, οἷον εἰ τὴν ἐπιστήμην 3
ἀμετάπτωτον ἢ τὴν [g] γῆν [h] τιθήνην ἢ τὴν σωφροσύνην συμ-
φωνίαν. Πᾶν γὰρ ἀσαφὲς τὸ κατὰ μεταφορὰν λεγόμενον.
Ἐνδέχεται δὲ καὶ τὴν μεταφορὰν εἰπόντα συκοφαντεῖν ὡς
κυρίως εἰρηκότα· οὐ γὰρ ἐφαρμόσει ὁ λεχθεὶς ὅρος, οἷον ἐπὶ
τῆς σωφροσύνης· πᾶσα γὰρ συμφωνία ἐν φθόγγοις. Ἔτι
εἰ γένος ἡ συμφωνία τῆς σωφροσύνης, ἐν δύο γένεσιν ἔσται
ταὐτὸν οὐ περιέχουσιν ἄλληλα· οὔτε γὰρ ἡ συμφωνία τὴν
ἀρετὴν οὔθ' ἡ ἀρετὴ τὴν συμφωνίαν περιέχει.

[v] τῇ om. C. [w] ἅπαν C. [x] ἀσαφοῦς C. [y] ἐστί om. C.
[z] ῥηθὲν C. [a] ἢ] καὶ B. [b] μὴ] εἰ μὴ A.B. [c] τῶν ὅρων A.
[d] ἀπέδωκεν C. [e] ὁσαχῶς C. [f] μηθένα C. [g] γῆν] ὕλην C.
[h] τιθηνητικὸν A.B.

4 Ἔτι εἰ μὴ κειμένοις ὀνόμασι χρῆται, [i] οἷον Πλάτων ὀφρυόσκιον τὸν ὀφθαλμόν, ἢ τὸ φαλάγγιον σηψιδακές, ἢ τὸν μυελὸν [k] ὀστεογενές· πᾶν γὰρ ἀσαφὲς τὸ μὴ εἰωθός.

5 Ἔνια δ' οὔτε καθ' ὁμωνυμίαν οὔτε κατὰ μεταφορὰν [l] οὔτε κυρίως εἴρηται, οἷον ὁ νόμος μέτρον ἢ εἰκὼν τῶν φύσει δικαίων. Ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα χείρω τῆς μεταφορᾶς· ἡ μὲν γὰρ μεταφορὰ ποιεῖ πως γνώριμον τὸ σημαινόμενον διὰ τὴν ὁμοιότητα· πάντες γὰρ οἱ μεταφέροντες κατά τινα ὁμοιότητα μεταφέρουσιν· τὸ δὲ τοιοῦτον οὐ ποιεῖ γνώριμον· οὔτε γὰρ ἡ ὁμοιότης ὑπάρχει, καθ' ἣν μέτρον ἢ εἰκὼν ὁ νόμος
6 ἐστίν, οὔτε [m] κυρίως εἴωθε λέγεσθαι. Ὥστε εἰ μὲν κυρίως μέτρον ἢ εἰκόνα τὸν νόμον φησὶν εἶναι, ψεύδεται· εἰκὼν γάρ ἐστιν οὗ ἡ γένεσις διὰ μιμήσεως, τοῦτο δ' οὐχ ὑπάρχει τῷ νόμῳ· εἰ δὲ μὴ κυρίως, δῆλον ὅτι ἀσαφῶς εἴρηκε καὶ χεῖρον [n] ὁποιουοῦν τῶν κατὰ μεταφορὰν λεγομένων.

7 Ἔτι εἰ μὴ δῆλος ὁ τοῦ ἐναντίου [o] λόγος ἐκ τοῦ λεχθέντος· οἱ γὰρ καλῶς [p] ἀποδεδομένοι καὶ τοὺς ἐναντίους προσσημαίνουσιν. Ἢ εἰ καθ' [q] αὑτὸν λεχθεὶς μὴ φανερὸς εἴη τίνος ἐστὶν ὁρισμός, ἀλλὰ καθάπερ τὰ τῶν ἀρχαίων γραφέων, εἰ μή τις ἐπιγράψαι, οὐκ ἐγνωρίζετο τί ἐστιν ἕκαστον.

3 Εἰ μὲν οὖν μὴ σαφῶς, ἐκ τῶν τοιούτων [r] ἐστὶν ἐπισκεπτέον. Εἰ δ' ἐπὶ πλεῖον εἴρηκε τὸν [s] ὅρον, πρῶτον μὲν σκοπεῖν εἴ τινι κέχρηται ὃ πᾶσιν ὑπάρχει, ἢ ὅλως τοῖς οὖσιν ἢ [t] τοῖς ὑπὸ ταὐτὸ γένος [v] τῷ ὁριζομένῳ· ἐπὶ πλεῖον γὰρ εἰρῆσθαι ἀναγκαῖον [w] τοῦτο. Δεῖ γὰρ τὸ μὲν γένος ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρίζειν, τὴν δὲ διαφορὰν ἀπό τινος τῶν ἐν [x] τῷ αὐτῷ γένει. Τὸ μὲν οὖν πᾶσιν ὑπάρχον ἁπλῶς ἀπ' [y] οὐδενὸς χωρίζει, τὸ δὲ τοῖς ὑπὸ ταὐτὸ γένος πᾶσιν ὑπάρχον οὐ χωρίζει [z] ἀπὸ τῶν ἐν ταὐτῷ γένει, ὥστε μάταιον τὸ τοιοῦτον προσκείμενον.

[i] οἷον ὁ πλάτων C. [k] ὀστογενές A. [l] οὔτε κυρίως om. A. [m] κυρίως post οὔτε om. C. [n] ὁτουοῦν C. [o] ὅρος C. [p] ἀποδιδόμενοι A.B. [q] αὐτὸ B. [r] ἐστὶν om. C. [s] ὁρισμὸν C. [t] τοῖς om. C. [v] τῶν ὁριζομένων B. [w] τούτω C. [x] ταυτῶ C. [y] οὐθενὸς C. [z] ἀπὸ om. A.B.

Ἢ εἰ ἔστι μὲν ἴδιον τὸ προσκείμενον, ἀφαιρεθέντος δὲ τούτου καὶ ὁ λοιπὸς λόγος ἴδιός ἐστι καὶ δηλοῖ τὴν οὐσίαν. 2 Οἷον [a] ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου λόγῳ τὸ ἐπιστήμης δεκτικὸν προστεθὲν περίεργον· καὶ γὰρ ἀφαιρεθέντος τούτου ὁ λοιπὸς λόγος ἴδιος καὶ δηλοῖ τὴν οὐσίαν. Ἁπλῶς δ' εἰπεῖν, ἅπαν περίεργον οὗ ἀφαιρεθέντος τὸ λοιπὸν [b] δῆλον ποιεῖ τὸ ὁριζόμενον. Τοιοῦτος [c] δὲ καὶ ὁ τῆς ψυχῆς ὅρος, [d] εἰ ἀριθμὸς αὐτὸς αὑτὸν κινῶν ἐστίν· καὶ γὰρ τὸ [e] αὐτὸ αὑτὸ κινοῦν ψυχή, καθάπερ Πλάτων ὥρισται. Ἢ ἴδιον μέν [f] ἐστι τὸ εἰρημένον, οὐ δηλοῖ δὲ τὴν οὐσίαν ἀφαιρεθέντος τοῦ ἀριθμοῦ.
[g] Ποτέρως μὲν οὖν ἔχει, χαλεπὸν διασαφῆσαι· χρηστέον δ' 3
ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων πρὸς τὸ συμφέρον. Οἷον ὅτι ὁ τοῦ φλέγματος ὅρος ὑγρὸν πρῶτον ἀπὸ τροφῆς ἄπεπτον. Ἓν γὰρ τὸ πρῶτον, οὐ πολλά, ὥστε περίεργον τὸ ἄπεπτον προσκείμενον· καὶ γὰρ τούτου ἀφαιρεθέντος ὁ λοιπὸς ἔσται ἴδιος λόγος· οὐ γὰρ ἐνδέχεται [h] ἀπὸ τῆς τροφῆς καὶ τοῦτο [i] καὶ ἄλλο τι πρῶτον εἶναι. Ἢ οὐχ ἁπλῶς πρῶτον ἀπὸ τροφῆς τὸ φλέγμα, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων πρῶτον, ὥστε προσθετέον τὸ [k] ἄπεπτον· [l] ἐκείνως μὲν γὰρ ῥηθέντος οὐκ ἀληθὴς ὁ λόγος, εἴπερ μὴ πάντων πρῶτόν ἐστιν.

Ἔτι εἴ τι τῶν ἐν τῷ λόγῳ μὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ὑπὸ 4
[m] ταὐτὸ εἶδος· ὁ γὰρ τοιοῦτος χεῖρον ὥρισται τῶν χρωμένων ὃ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς οὖσιν. [n] Ἐκείνως μὲν γὰρ [o] ἂν ὁ λοιπὸς ἴδιος ᾖ λόγος, καὶ ὁ πᾶς ἴδιος ἔσται· ἁπλῶς γὰρ πρὸς τὸ ἴδιον ὁτουοῦν προστεθέντος ἀληθοῦς [p] ὅλος ἴδιος γίνεται. [q] Εἰ δέ τι τῶν ἐν τῷ λόγῳ μὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ὑπὸ [m] ταὐτὸ εἶδος, ἀδύνατον [r] ὅλον τὸν λόγον ἴδιον εἶναι· οὐ γὰρ ἀντικατηγορηθήσεται τοῦ πράγματος. Οἷον [s] τὸ ζῷον πεζὸν δίπουν τετράπηχυ· ὁ γὰρ τοιοῦτος λόγος [t] οὐκ ἀντικα-

[a] ἐν om. C. [b] δηλοῖ τί ἐστι τὸ C. [c] δέ ἐστι καὶ C. [d] εἴπερ C. [e] αὐτὸ om. A.B. [f] ἐστι τοῦτο τὸ C. [g] ὁποτέρως C. [h] ἀπὸ τροφῆς (omisso τῆς) post πρῶτον C. [i] τι καὶ ἄλλο B. [k] πεπτόν A. [l] κείνως B. [m] ταυτὸν C. [n] κείνως A.B. [o] ἐὰν C. [p] ὅλος ὁ λόγος ἴδιος C. [q] ἐὰν C. [r] τὸν ὅλον C. [s] τὸ om. A.B. [t] οὐ κατηγορηθήσεται C.

τηγορεῖται τοῦ πράγματος διὰ τὸ μὴ πᾶσιν ὑπάρχειν τοῖς ὑπὸ [v] ταὐτὸν εἶδος τὸ τετράπηχυ.

5 Πάλιν εἰ ταὐτὸν πλεονάκις εἴρηκεν, [w] οἷον τὴν ἐπιθυμίαν ὄρεξιν ἡδέος εἰπών· πᾶσα γὰρ ἐπιθυμία ἡδέος ἐστίν, ὥστε καὶ τὸ ταὐτὸν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἡδέος [x] ἔσται. Γίνεται [y] οὖν [z] ὅρος τῆς ἐπιθυμίας ὄρεξις ἡδέος [a] ἡδέος· οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἐπιθυμίαν εἰπεῖν ἢ ὄρεξιν ἡδέος, ὥσθ' ἑκάτερον αὐτῶν ἡδέος [b] ἔσται. Ἢ τοῦτο μὲν οὐδὲν ἄτοπον· καὶ γὰρ [c] ὁ ἄνθρωπος δίπουν ἐστίν, ὥστε καὶ τὸ ταὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ δίπουν ἔσται. Ἔστι δὲ ταὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ ζῷον πεζὸν δίπουν, ὥστε ζῷον πεζὸν δίπουν δίπουν ἐστίν. Ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἄτοπόν τι συμβαίνει· οὐ γὰρ κατὰ ζῴου πεζοῦ τὸ δίπουν κατηγορεῖται (οὕτω μὲν γὰρ ἂν δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ δίπουν [d] ἂν κατηγοροῖτο), ἀλλὰ περὶ ζῴου πεζοῦ δίποδος τὸ δίπουν λέγεται, ὥστε ἅπαξ μόνον τὸ δίπουν κατηγορεῖται. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας· οὐ γὰρ κατὰ τῆς ὀρέξεως τὸ ἡδέος εἶναι κατηγορεῖται, ἀλλὰ κατὰ τοῦ σύμπαντος, ὥστε ἅπαξ

6 [e] καὶ ἐνταῦθα ἡ κατηγορία γίνεται. Οὐκ ἔστι δὲ τὸ δὶς φθέγξασθαι ταὐτὸν ὄνομα τῶν ἀτόπων, ἀλλὰ τὸ πλεονάκις περί [f] τινος τὸ αὐτὸ [g] κατηγορῆσαι, [h] οἷον ὡς Ξενοκράτης τὴν φρόνησιν ὁριστικὴν καὶ θεωρητικὴν τῶν ὄντων φησὶν εἶναι. Ἡ γὰρ ὁριστικὴ θεωρητική [i] τίς ἐστιν, ὥστε δὶς [k] τὸ αὐτὸ λέγει προσθεὶς πάλιν καὶ θεωρητικήν. Ὁμοίως δὲ καὶ ὅσοι τὴν κατάψυξιν στέρησιν τοῦ κατὰ φύσιν θερμοῦ φασὶν εἶναι· πᾶσα γὰρ στέρησίς [l] ἐστι τοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχοντος, ὥστε περίεργον τὸ προσθεῖναι τοῦ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ἱκανὸν [m] ἦν εἰπεῖν στέρησιν θερμοῦ, ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ στέρησις γνώριμον ποιεῖ ὅτι τοῦ κατὰ φύσιν λέγεται.

[v] ταυτὸ C. [w] οἷον ὁ τὴν C. [x] ἐστίν B. [y] οὖν—ἐπιθυμίας rc. supra lituram A. [z] ὅρος τῆς ἐπιθυμίας] ἡ ὄρεξις B. [a] ἡδέος alterum supra versum habet C, om. A.B. [b] ἐστίν A.B. [c] ὁ om. A.B. [d] ἂν om. C. [e] κἀνταῦθα C. [f] τινων C. [g] κατηγορεῖν C. [h] οἷον εἰ ὡς A.B. [i] τις om. A. [k] ταυτὸν C. [l] ἐστὶ ante ὥστε C. [m] ἦν om. C.

Πάλιν εἰ [n] τοῦ καθόλου εἰρημένου προσθείη καὶ ἐπὶ μέ- 7
ρους, οἷον εἰ τὴν ἐπιείκειαν ἐλάττωσιν τῶν συμφερόντων καὶ
δικαίων· τὸ γὰρ δίκαιον συμφέρον τι, ὥστε [o] περιέχεται ἐν
τῷ συμφέροντι. Περιττὸν οὖν τὸ δίκαιον, [p] ὥστε καθόλου
εἴπας ἐπὶ μέρους προσέθηκεν. Καὶ εἰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστή-
μην τῶν ὑγιεινῶν [q] ζῴῳ καὶ ἀνθρώπῳ, ἢ τὸν νόμον εἰκόνα τῶν
φύσει καλῶν καὶ δικαίων· τὸ γὰρ δίκαιον καλόν τι, ὥστε
πλεονάκις [r] τὸ αὐτὸ λέγει.

Πότερον μὲν οὖν καλῶς ἢ οὐ [s] καλῶς, διὰ τούτων καὶ τῶν 4
τοιούτων ἐπισκεπτέον· πότερον δ' [t] εἴρηκε καὶ ὥρισται τὸ τί
ἦν εἶναι ἢ οὐχί, ἐκ τῶνδε.

Πρῶτον [v] μὲν εἰ μὴ διὰ προτέρων καὶ γνωριμωτέρων πε- 2
ποίηται τὸν ὁρισμόν. [w] Ἐπεὶ γὰρ ὁ ὅρος ἀποδίδοται τοῦ
γνωρίσαι χάριν τὸ λεχθέν, γνωρίζομεν δ' οὐκ ἐκ τῶν τυχόν-
των ἀλλ' ἐκ τῶν προτέρων καὶ γνωριμωτέρων, καθάπερ ἐν
ταῖς ἀποδείξεσιν (οὕτω γὰρ πᾶσα διδασκαλία καὶ μάθησις
ἔχει), φανερὸν ὅτι ὁ μὴ διὰ [x] τοιούτων ὁριζόμενος οὐχ ὥρι-
σται. Εἰ [y] δὲ μή, πλείους ἔσονται τοῦ αὐτοῦ ὁρισμοί. Δῆ- 3
λον γὰρ ὅτι καὶ ὁ διὰ προτέρων καὶ [z] γνωριμωτέρων βέλτιον
ὥρισται, ὥστε ἀμφότεροι ἂν εἴησαν ὅροι τοῦ αὐτοῦ. Τὸ δὲ
τοιοῦτον οὐ δοκεῖ· [a] ἑκάστῳ γὰρ τῶν ὄντων ἕν ἐστι τὸ εἶναι
ὅπερ ἐστίν· ὥστ' εἰ πλείους ἔσονται τοῦ αὐτοῦ ὁρισμοί, ταὐ-
τὸν ἔσται τῷ ὁριζομένῳ τὸ εἶναι ὅπερ καθ' ἑκάτερον τῶν
ὁρισμῶν δηλοῦται. [b] Ταῦτα δ' οὐ ταὐτά ἐστιν, ἐπειδὴ οἱ
ὁρισμοὶ ἕτεροι. Δῆλον οὖν ὅτι οὐχ ὥρισται ὁ μὴ διὰ προ-
τέρων καὶ γνωριμωτέρων ὁρισάμενος.

Τὸ μὲν οὖν μὴ διὰ γνωριμωτέρων εἰρῆσθαι τὸν ὅρον διχῶς 4
ἔστιν ἐκλαβεῖν· ἢ γὰρ [c] εἰ ἁπλῶς ἐξ ἀγνωστοτέρων ἢ εἰ ἡμῖν
ἀγνωστοτέρων· ἐνδέχεται γὰρ ἀμφοτέρως. Ἁπλῶς μὲν οὖν

[n] τοῦ om. C. [o] περιέχεται—ὥστε om. A.B. [p] ὥστε καθόλου] καθόλου γὰρ C. [q] ζώων καὶ ἀνθρώπων C. [r] ταυτὸ C. [s] καλῶς ὥρισται διὰ τῶνδ' ἐπισκεπτέον C. [t] ὥρισται καὶ εἴρηκε C. [v] μὲν οὖν εἰ C. [w] ἐπειδὴ C. [x] τούτων C. [y] δὲ μή] γὰρ ὥρισται C. [z] γνωριμωτέρων ἔτι βέλτιον C. [a] ἕκαστον B. [b] ταῦτα δ' οὐ om. pr. C. [c] εἰ utrumque om. C. idem post ἁπλῶς hiat.

γνωριμώτερον τὸ πρότερον τοῦ ὑστέρου, οἷον στιγμὴ γραμμῆς [d] καὶ γραμμὴ ἐπιπέδου καὶ ἐπίπεδον στερεοῦ, καθάπερ καὶ μονὰς ἀριθμοῦ· πρότερον γὰρ καὶ ἀρχὴ παντὸς ἀριθμοῦ.
5 Ὁμοίως δὲ καὶ στοιχεῖον συλλαβῆς. Ἡμῖν δ' ἀνάπαλιν ἐνίοτε συμβαίνει· μάλιστα γὰρ τὸ στερεὸν ὑπὸ τὴν αἴσθησιν [e] πίπτει, τὸ δ' ἐπίπεδον μᾶλλον τῆς γραμμῆς, [f] γραμμὴ δὲ σημείου μᾶλλον. Οἱ πολλοὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα προγνωρίζουσιν· τὰ μὲν γὰρ τῆς τυχούσης τὰ δ' ἀκριβοῦς καὶ περιττῆς διανοίας καταμαθεῖν ἐστίν.

6 Ἁπλῶς μὲν οὖν βέλτιον [g] τὸ διὰ τῶν [h] πρότερον τὰ ὕστερα πειρᾶσθαι γνωρίζειν· ἐπιστημονικώτερον γὰρ τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀδυνατοῦντας γνωρίζειν διὰ τῶν τοιούτων ἀναγκαῖον ἴσως διὰ τῶν ἐκείνοις γνωρίμων ποιεῖσθαι τὸν λόγον. Εἰσὶ δὲ τῶν τοιούτων ὁρισμῶν ὅ τε τῆς στιγμῆς καὶ ὁ τῆς γραμμῆς καὶ ὁ τοῦ ἐπιπέδου· πάντες γὰρ διὰ τῶν ὑστέρων τὰ πρότερα δηλοῦσιν· τὸ μὲν γὰρ γραμμῆς,
7 τὸ δ' ἐπιπέδου, τὸ δὲ στερεοῦ [i] φασὶ πέρας εἶναι. Οὐ δεῖ δὲ λανθάνειν ὅτι τοὺς οὕτως ὁριζομένους οὐκ ἐνδέχεται τὸ τί ἦν εἶναι τῷ ὁριζομένῳ δηλοῦν, [k] ἐὰν μὴ τυγχάνῃ ταὐτὸν ἡμῖν τε γνωριμώτερον καὶ [l] ἁπλῶς γνωριμώτερον, εἴπερ δεῖ μὲν [m] διὰ τοῦ γένους καὶ τῶν διαφορῶν ὁρίζεσθαι τὸν καλῶς ὁριζόμενον, ταῦτα δὲ τῶν ἁπλῶς γνωριμωτέρων καὶ προτέρων τοῦ εἴδους ἐστίν. Συναναιρεῖ [n] γὰρ τὸ γένος καὶ ἡ διαφορὰ τὸ
8 εἶδος, ὥστε πρότερα ταῦτα τοῦ εἴδους. Ἔστι δὲ καὶ γνωριμώτερα· τοῦ μὲν γὰρ εἴδους γνωριζομένου ἀνάγκη καὶ τὸ γένος καὶ τὴν διαφορὰν γνωρίζεσθαι (ὁ γὰρ ἄνθρωπον γνωρίζων καὶ ζῷον [o] καὶ πεζὸν γνωρίζει), τοῦ δὲ γένους ἢ τῆς διαφορᾶς γνωριζομένης οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ εἶδος γνωρίζεσθαι, ὥστε ἀγνωστότερον τὸ εἶδος. Ἔτι τοῖς κατ' ἀλήθειαν τοὺς τοιούτους ὁρισμοὺς φάσκουσιν εἶναι, τοὺς ἐκ τῶν [p] ἑκάστῳ

[d] καὶ γραμμὴ ἐπιπέδου om. C. [e] πίπτει] πίπτει ἐπιπέδου A.B, om. C. [f] ἡ δὲ γραμμὴ τῆς στιγμῆς. Διὸ μᾶλλον οἱ πολλοὶ τὰ τοιαῦτα γνωρίζουσι C. [g] τὸ om. C. [h] προτέρων C. [i] πέρας φασὶν C. [k] ἂν C. [l] ἁπλῶς γνωριμώτατον C. [m] διὰ τοῦ γένους μὲν C. [n] γὰρ καὶ τὸ C. [o] καὶ alterum om. C. [p] ἑκάστοις C.

γνωρίμων, πολλοὺς τοῦ αὐτοῦ συμβήσεται λέγειν ὁρισμοὺς
εἶναι· ἕτερα γὰρ ἑτέροις καὶ οὐ ταὐτὰ πᾶσι τυγχάνει γνω-
ριμώτερα ὄντα, ὥστε πρὸς ἕκαστον ἕτερος ἂν εἴη ὁρισμὸς
ἀποδοτέος, εἴπερ ἐκ τῶν ἑκάστοις [q] γνωριμωτέρων τὸν ὁρι-
σμὸν ποιεῖσθαι χρή. Ἔτι τοῖς αὐτοῖς ἄλλοτ' ἄλλα [r] μᾶλ- 9
λον γνώριμα, ἐξ ἀρχῆς [s] μὲν τὰ αἰσθητά, ἀκριβεστέροις δὲ
γινομένοις ἀνάπαλιν, ὥστ' οὐδὲ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀεὶ ὁ αὐτὸς
ὁρισμὸς [t] ἀποδοτέος τοῖς διὰ τῶν ἑκάστοις [v] γνωριμωτέρων
τὸν ὁρισμὸν φάσκουσιν ἀποδοτέον εἶναι. [w] Δῆλον οὖν ὅτι
οὐχ ὁριστέον διὰ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ διὰ τῶν ἁπλῶς γνωρι-
μωτέρων· μόνως γὰρ ἂν οὕτως εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὁρισμὸς ἀεὶ
γίνοιτο. Ἴσως δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς γνώριμον οὐ τὸ πᾶσι γνώ- 10
ριμόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ τοῖς εὖ διακειμένοις τὴν διάνοιαν, καθά-
περ καὶ τὸ ἁπλῶς ὑγιεινὸν τὸ τοῖς εὖ ἔχουσι τὸ σῶμα. Δεῖ
μὲν οὖν [x] ἕκαστα τῶν τοιούτων ἐξακριβοῦν, χρῆσθαι δὲ δια-
λεγομένους πρὸς τὸ συμφέρον. Μάλιστα δ' ὁμολογουμένως
ἀναιρεῖν ἐνδέχεται τὸν ὁρισμόν, ἐὰν μήτ' ἐκ τῶν ἁπλῶς γνω-
ριμωτέρων μήτ' ἐκ τῶν ἡμῖν τυγχάνῃ τὸν λόγον πεποιη-
μένος.

Εἷς μὲν οὖν [y] τρόπος τοῦ μὴ διὰ γνωριμωτέρων ἐστὶ τὸ 11
διὰ τῶν ὑστέρων τὰ πρότερα δηλοῦν, καθάπερ πρότερον [z] εἴ-
παμεν· ἄλλος, εἰ τοῦ ἐν ἠρεμίᾳ καὶ τοῦ ὡρισμένου διὰ τοῦ
ἀορίστου καὶ τοῦ ἐν [a] κινήσει ἀποδέδοται ὁ λόγος· πρότερον
γὰρ τὸ μένον καὶ τὸ ὡρισμένον τοῦ ἀορίστου καὶ ἐν κινήσει
ὄντος.

Τοῦ δὲ μὴ ἐκ προτέρων [b] τρεῖς εἰσὶ τρόποι, [c] πρῶτος μὲν 12
εἰ διὰ τοῦ ἀντικειμένου τὸ ἀντικείμενον ὥρισται, [d] οἷον διὰ
τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθόν· ἅμα γὰρ τῇ φύσει τὰ ἀντικείμενα.
Ἐνίοις δὲ καὶ ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ἀμφοτέρων δοκεῖ εἶναι, ὥστ'

[q] γνωριμωτάτων δεῖ τὸν ὁρισμὸν ποιεῖσθαι. Ἔτι C. [r] γνώριμα μᾶλλον C. [s] μὲν γὰρ τὰ C. [t] ἀποδίδοται C. [v] γνωριμωτάτων C. [w] δῆλον οὖν] δηλοῦν A. [x] τῶν τοιούτων ἕκαστα C. [y] τόπος C. [z] εἴπομεν C. [a] κινήσει ὄντος ἀπ. ὁ λόγος. Γνωριμώτερον γὰρ καὶ πρότερον τὸ C. [b] εἰσὶ τρόποι τρεῖς C. [c] πρῶτον A.B. [d] οἷον εἰ διὰ C.

13 [e] οὐδὲ γνωριμώτερον τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου. Δεῖ δὲ μὴ λανθάνειν ὅτι ἔνια ἴσως [f] οὐκ ἔστιν ὁρίσασθαι ἄλλως, οἷον τὸ διπλάσιον ἄνευ τοῦ ἡμίσεος, καὶ [g] ὅσα καθ' [h] αὑτὰ πρός τι λέγεται· πᾶσι γὰρ τοῖς τοιούτοις ταὐτὸν [i] τὸ εἶναι τῷ πρός τί πως ἔχειν, ὥστ' ἀδύνατον ἄνευ [k] θατέρου θάτερον γνωρίζειν, διόπερ ἀναγκαῖον ἐν τῷ [l] τοῦ ἑτέρου λόγῳ συμπεριειλῆφθαι καὶ θάτερον. Γνωρίζειν μὲν οὖν δεῖ τὰ τοιαῦτα πάντα, χρῆσθαι δ' [m] αὐτοῖς ὡς ἂν δοκῇ συμφέρειν.

14 Ἄλλος, εἰ αὐτῷ κέχρηται τῷ ὁριζομένῳ. Λανθάνει δ', ὅταν μὴ αὐτῷ τῷ τοῦ ὁριζομένου ὀνόματι χρήσηται, οἷον εἰ τὸν ἥλιον ἄστρον ἡμεροφανὲς ὡρίσατο· ὁ γὰρ ἡμέρᾳ [n] χρώμενος ἡλίῳ χρῆται. Δεῖ [o] δ' ὅπως φωραθῇ τὰ τοιαῦτα μεταλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ ὀνόματος τὸν λόγον, οἷον [p] ὅτι ἡμέρα ἡλίου φορὰ [q] ὑπὲρ γῆς ἐστίν· δῆλον γὰρ ὅτι [r] ὁ τὴν φορὰν ἡλίου ὑπὲρ γῆς εἰρηκὼς τὸν ἥλιον εἴρηκεν, ὥστε [s] κέχρηται τῷ ἡλίῳ ὁ τῇ ἡμέρᾳ χρησάμενος.

15 Πάλιν εἰ τῷ ἀντιδιῃρημένῳ [t] τὸ ἀντιδιῃρημένον ὥρισται, οἷον περιττὸν τὸ μονάδι μεῖζον ἀρτίου. Ἅμα γὰρ τῇ φύσει τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιῃρημένα, τὸ δὲ περιττὸν καὶ ἄρτιον ἀντιδιῄρηται· ἄμφω γὰρ ἀριθμοῦ διαφοραί.

16 Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ διὰ τῶν ὑποκάτω τὸ ἐπάνω ὥρισται, οἷον ἄρτιον ἀριθμὸν τὸν δίχα διαιρούμενον ἢ τὸ ἀγαθὸν ἕξιν ἀρετῆς· τό τε γὰρ δίχα ἀπὸ τῶν δύο εἴληπται, ἀρτίων ὄντων, καὶ ἡ ἀρετὴ ἀγαθόν τί ἐστιν, ὥσθ' ὑποκάτω ταῦτα ἐκείνων ἐστίν. Ἔτι δ' ἀνάγκη τὸν τῷ ὑποκάτω χρώμενον καὶ αὐτῷ χρῆσθαι. Ὅ τε γὰρ τῇ ἀρετῇ χρώμενος χρῆται τῷ ἀγαθῷ, ἐπειδὴ ἀγαθόν τι [v] ἡ ἀρετή· ὁμοίως δὲ καὶ [w] ὁ τῷ δίχα χρώμενος τῷ ἀρτίῳ χρῆται, ἐπειδὴ εἰς δύο [x] διῃρῆσθαι σημαίνει τὸ δίχα, τὰ δὲ δύο ἄρτιά ἐστιν.

[e] οὐθὲν C. [f] οὐκ ἔστιν ἴσως C. [g] ὅσα μὴ καθ' C. [h] αὐτὰ ἀλλὰ πρός B.C. [i] τὸ εἶναι τῷ] εἶναι τὸ A, ἐστι τὸ εἶναι τῶ C. [k] θάτερον ἄνευ θατέρου C. [l] τοῦ om. B. [m] αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τούτων ὡς C. [n] χρώμενος καὶ ἡλίω C. [o] δὲ πρὸς τὸ φωρᾶσθαι C. [p] ὅτι ἡ ἡμέρα C. [q] ὑπερ γῆς om. C. [r] ὁ om. A.B. [s] χρῆται A.B. [t] τὸν A. [v] ἡ om. C. [w] ὁ om. B. [x] διαιρεῖσθαι συμβαίνει C.

Καθόλου μὲν οὖν εἰπεῖν εἷς ἐστὶ [y] τόπος τὸ μὴ διὰ προ- 5
τέρων καὶ γνωριμωτέρων [z] ποιήσασθαι τὸν λόγον, μέρη δ' αὐτοῦ τὰ εἰρημένα. [a] Δεύτερος, εἰ ἐν γένει τοῦ πράγματος ὄντος μὴ κεῖται ἐν γένει. Ἐν ἅπασι δὲ τὸ τοιοῦτον ἁμάρτημά ἐστιν, ἐν οἷς οὐ πρόκειται [b] τοῦ λόγου τὸ τί [c] ἐστιν, οἷον ὁ τοῦ σώματος ὁρισμός, τὸ ἔχον τρεῖς διαστάσεις, [d] ἢ εἴ τις τὸν ἄνθρωπον ὁρίσαιτο [e] τὸ ἐπιστάμενον ἀριθμεῖν. Οὐ γὰρ εἴρηται τί ὂν τρεῖς ἔχει διαστάσεις ἢ τί ὂν ἐπίσταται ἀριθμεῖν· τὸ δὲ γένος βούλεται τὸ τί ἐστι σημαίνειν, καὶ πρῶτον ὑποτίθεται τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ λεγομένων.

Ἔτι [f] εἰ πρὸς πλείω λεγομένου τοῦ ὁριζομένου μὴ πρὸς 2
πάντα ἀποδέδωκεν, οἷον εἰ τὴν γραμματικὴν ἐπιστήμην τοῦ γράψαι τὸ ὑπαγορευθέν· προσδεῖται γὰρ ὅτι καὶ τοῦ ἀναγνῶναι· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον τοῦ γράψαι ἢ τοῦ ἀναγνῶναι [g] ἀποδοὺς ὥρισται, ὥστ' οὐδέτερος, ἀλλ' ὁ ἄμφω ταῦτ' εἰπών, ἐπειδὴ πλείους οὐκ ἐνδέχεται [h] ταὐτοῦ ὁρισμοὺς εἶναι. Ἐπ' ἐνίων μὲν οὖν κατ' ἀλήθειαν ἔχει καθάπερ εἴρηται, ἐπ' ἐνίων δ' οὔ, οἷον ἐφ' ὅσων μὴ καθ' [k] αὑτὸ πρὸς ἄμφω λέγεται, [i] καθάπερ ἰατρικὴ τοῦ νόσον καὶ ὑγίειαν ποιῆσαι· τοῦ μὲν [l] γὰρ καθ' αὑτὴν λέγεται, τοῦ δὲ κατὰ συμβεβηκός· ἁπλῶς γὰρ ἀλλότριον τῆς ἰατρικῆς τὸ [m] νόσον ποιεῖν. Ὥστ' οὐδὲν μᾶλλον ὥρισται ὁ πρὸς ἄμφω ἀποδοὺς τοῦ πρὸς θάτερον, ἀλλ' ἴσως καὶ χεῖρον, ἐπειδὴ καὶ τῶν λοιπῶν ὁστισοῦν δυνατός ἐστι νόσον ποιῆσαι.

Ἔτι εἰ μὴ πρὸς τὸ βέλτιον ἀλλὰ πρὸς τὸ χεῖρον ἀποδέ- 3
δωκε, πλειόνων ὄντων πρὸς ἃ λέγεται τὸ ὁριζόμενον· [n] πᾶσα γὰρ ἐπιστήμη καὶ δύναμις τοῦ βελτίστου δοκεῖ εἶναι.

Πάλιν εἰ μὴ κεῖται ἐν τῷ [o] οἰκείῳ γένει τὸ λεχθέν, σκοπεῖν 4
ἐκ τῶν περὶ τὰ γένη στοιχείων, καθάπερ πρότερον εἴρηται.

[y] τρόπος A.B. [z] πεποιῆσθαι C. [a] δεύτερος δὲ εἰ C. [b] τοῦ om. C. [c] ἐστιν om. A.B. [d] ἢ] καὶ C. [e] τὸ om. C. [f] εἰ om. A. [g] ἀποδιδοὺς C, ὁ ἀποδοὺς B. [h] τοῦ αὐτοῦ C. [i] καθάπερ ἡ ἰατρικὴ τοῦ ὑγίειαν καὶ νόσον ἐμποιῆσαι C. [k] αὐτὸ C. [l] γὰρ καθ' αὑτὴν λέγεται ἀλλ. C. [m] νοσοποιεῖν C. [n] ἅπασα C. [o] οἰκείῳ αὐτοῦ γένει C.

5 Ἔτι εἰ ὑπερβαίνειν λέγει τὰ γένη, οἷον [p] ὁ τὴν δικαιοσύνην ἕξιν ἰσότητος ποιητικὴν ἢ διανεμητικὴν τοῦ ἴσου. Ὑπερβαίνει [q] γὰρ οὕτως ὁριζόμενος τὴν ἀρετήν. Ἀπολιπὼν [r] οὖν τὸ τῆς δικαιοσύνης γένος οὐ λέγει τὸ τί ἦν εἶναι· ἡ γὰρ οὐσία ἑκάστῳ μετὰ τοῦ γένους. Ἔστι δὲ τοῦτο ταὐτὸν τῷ μὴ εἰς τὸ ἐγγυτάτω γένος θεῖναι· ὁ γὰρ εἰς τὸ ἐγγυτάτω θεὶς πάντα τὰ [s] ἐπάνω εἴρηκεν, ἐπειδὴ πάντα τὰ ἐπάνω γένη τῶν
6 ὑποκάτω κατηγορεῖται. Ὥστ᾽ ἢ εἰς τὸ ἐγγυτάτω γένος θετέον, ἢ πάσας τὰς διαφορὰς τῷ ἐπάνω γένει προσαπτέον, δι᾽ ὧν ὁρίζεται τὸ ἐγγυτάτω γένος. Οὕτω γὰρ [t] οὐδὲν ἂν εἴη [v] παραλελοιπώς, ἀλλ᾽ ἀντ᾽ ὀνόματος λόγῳ εἰρηκὼς [w] ἂν εἴη τὸ ὑποκάτω γένος. Ὁ δ᾽ αὐτὸ μόνον τὸ ἐπάνω γένος εἴπας οὐ λέγει καὶ τὸ ὑποκάτω γένος· ὁ γὰρ φυτὸν εἴπας οὐ λέγει δένδρον.

6 Πάλιν ἐπὶ τῶν διαφορῶν ὁμοίως [x] σκεπτέον εἰ καὶ τὰς διαφορὰς εἶπε τὰς τοῦ γένους. Εἰ γὰρ μὴ ταῖς τοῦ πράγματος [y] ἰδίαις ὥρισται διαφοραῖς, ἢ καὶ [z] παντελῶς τοιοῦτον εἴρηκεν ὃ μηδενὸς ἐνδέχεται διαφορὰν εἶναι, οἷον τὸ ζῷον ἢ τὴν οὐσίαν, δῆλον ὅτι οὐχ ὥρισται· οὐδενὸς γὰρ [a] διαφοραὶ τὰ εἰρημένα. Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ ἔστιν ἀντιδιῃρημένον τι τῇ [b] εἰρημένῃ διαφορᾷ. Εἰ γὰρ μή ἐστι, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἡ εἰρημένη τοῦ γένους διαφορά· πᾶν γὰρ γένος ταῖς ἀντιδιῃρημέναις διαφοραῖς διαιρεῖται, καθάπερ τὸ ζῷον τῷ πεζῷ καὶ τῷ πτηνῷ [c] καὶ τῷ ἐνύδρῳ καὶ τῷ δίποδι. Ἢ [d] εἰ ἔστι μὲν [e] ἡ ἀντιδιῃρημένη διαφορά, μὴ ἀληθεύεται δὲ κατὰ τοῦ
2 γένους. Δῆλον [f] γὰρ ὅτι [g] οὐδετέρα ἂν εἴη τοῦ γένους διαφορά· πᾶσαι γὰρ αἱ ἀντιδιῃρημέναι διαφοραὶ ἀληθεύονται κατὰ τοῦ οἰκείου γένους. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἀληθεύεται μέν, μὴ ποιεῖ δὲ προστιθεμένη τῷ γένει εἶδος. Δῆλον γὰρ ὅτι

[p] ὁ om. C. [q] γὰρ ὁ οὕτως B.C. [r] οὖν] γὰρ C. [s] ἐπάνω γένη εἴρηκεν C. [t] οὐθὲν ἂν ἔτι εἴη C. [v] παραλελοιπώς—ἂν εἴη om. A. [w] ἂν εἴη om. C. [x] ἐπισκεπτέον C. [y] ἰδίαις om. C. [z] παντελῶς τι τοιοῦτον C. [a] διαφορὰ C. [b] εἰρημένη τοῦ γένους διαφορᾶ C. [c] καὶ τῷ ἐνύδρῳ om. B.C. [d] εἰ om. A. [e] ἡ post ἀντιδιῃρημένη C. [f] γὰρ om. A.B. [g] οὐδ᾽ ἡ ἑτέρα C.

οὐκ ἂν εἴη αὕτη [h] εἰδοποιὸς διαφορὰ τοῦ γένους· πᾶσα γὰρ [i] εἰδοποιὸς διαφορὰ μετὰ τοῦ γένους εἶδος ποιεῖ. Εἰ δ' αὕτη μή ἐστι διαφορά, οὐδ' ἡ λεχθεῖσα, ἐπεὶ ταύτῃ ἀντιδιῄρηται.

Ἔτι [k] ἐὰν ἀποφάσει διαιρῇ τὸ γένος, καθάπερ οἱ τὴν 3
γραμμὴν ὁριζόμενοι μῆκος ἀπλατὲς εἶναι. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι οὐκ ἔχει πλάτος. Συμβήσεται οὖν τὸ γένος μετέχειν τοῦ εἴδους· πᾶν γὰρ [l] μῆκος ἢ ἀπλατὲς ἢ πλάτος ἔχον [m] ἐστίν, ἐπεὶ κατὰ παντὸς ἢ ἡ κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις ἀληθεύεται, ὥστε καὶ τὸ γένος τῆς γραμμῆς μῆκος ὂν ἢ ἀπλατὲς ἢ πλάτος ἔχον ἔσται. Μῆκος δ' ἀπλατὲς εἴδους ἐστὶ λόγος, ὁμοίως δὲ καὶ μῆκος πλάτος ἔχον· τὸ γὰρ ἀπλατὲς καὶ πλάτος ἔχον διαφοραί εἰσιν, ἐκ δὲ τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ γένους ὁ τοῦ εἴδους [n] ἐστὶ λόγος, ὥστε τὸ γένος ἐπιδέχοιτ' ἂν τὸν τοῦ εἴδους λόγον. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν τῆς 4
διαφορᾶς, ἐπειδὴ ἡ ἑτέρα τῶν εἰρημένων διαφορῶν ἐξ ἀνάγκης κατηγορεῖται τοῦ γένους. Ἔστι δ' ὁ εἰρημένος τόπος χρήσιμος πρὸς τοὺς τιθεμένους ἰδέας εἶναι. Εἰ γάρ ἐστιν αὐτὸ μῆκος, πῶς κατηγορηθήσεται κατὰ τοῦ γένους ὅτι πλάτος [o] ἔχον ἐστὶν ἢ ἀπλατές ἐστιν; δεῖ γὰρ κατὰ παντὸς [p] μήκους [q] τὸ ἕτερον αὐτῶν ἀληθεύεσθαι, εἴπερ κατὰ [r] τοῦ γένους ἀληθεύεσθαι μέλλει. Τοῦτο δ' οὐ συμβαίνει· ἔστι [s] γὰρ ἀπλατῆ καὶ πλάτος ἔχοντα μήκη. Ὥστε πρὸς ἐκείνους [t] μόνους χρήσιμος ὁ τόπος, [v] οἳ [w] τὸ γένος ἓν ἀριθμῷ φασὶν εἶναι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν οἱ τὰς [x] ἰδέας τιθέμενοι· αὐτὸ γὰρ μῆκος καὶ αὐτὸ ζῷον γένος φασὶν εἶναι.

Ἴσως δ' ἐπ' ἐνίων ἀναγκαῖον [y] καὶ ἀποφάσει [z] χρῆσθαι 5
τὸν ὁριζόμενον, οἷον ἐπὶ τῶν στερήσεων· τυφλὸν γάρ ἐστι τὸ μὴ ἔχον ὄψιν, ὅτε πέφυκεν ἔχειν. Διαφέρει δ' οὐδὲν

[h] εἰδοποιὸς ἡ διαφορὰ C. [i] εἰδοποιὸς om. C. [k] ἂν C. [l] μῆκος corr. A, om. B. et pr. C. [m] ἐστί. Κατὰ π. γὰρ ἡ κατ. ἢ ἀπ. C. [n] λόγος ἐστὶν C. [o] ἔχον ἐστὶν] ἔχει C. [p] μήκους—δ' οὐ rc. supra lituram A. [q] θάτερον C. et rc. A. [r] τοῦ om. C. [s] γὰρ] γὰρ καὶ C. [t] μόνον C. [v] ὅσοι C, ὃ B. [w] τὸ] πᾶν A.B. [x] ἰδέας μόνον τιθέμενοι C. [y] καὶ om. C. [z] χρήσασθαι C.

ἀποφάσει διελεῖν [a] τὸ γένος, ἡ τοιαύτῃ καταφάσει [b] ἣ ἀπόφασιν [c] ἀναγκαῖον ἀντιδιαιρεῖσθαι, οἷον εἰ μῆκος πλάτος ἔχον [d] ὥρισται· τῷ γὰρ πλάτος ἔχοντι τὸ μὴ ἔχον πλάτος [e] ἀντιδιῄρηται, ἄλλο δ' οὐδέν, ὥστε ἀποφάσει πάλιν διαιρεῖται τὸ γένος.

6 Πάλιν εἰ τὸ εἶδος ὡς διαφορὰν [f] ἀπέδωκε, καθάπερ οἱ τὸν προπηλακισμὸν ὕβριν μετὰ χλευασίας ὁριζόμενοι· ἡ γὰρ χλευασία ὕβρις τις, ὥστ' οὐ διαφορὰ ἀλλ' εἶδος ἡ χλευασία.

7 Ἔτι εἰ τὸ γένος ὡς διαφορὰν εἴρηκεν, οἷον τὴν ἀρετὴν ἕξιν ἀγαθὴν ἢ σπουδαίαν· γένος γὰρ τἀγαθὸν τῆς ἀρετῆς [g] ἐστίν. Ἢ οὐ γένος τἀγαθόν, ἀλλὰ [h] διαφορά, εἴπερ ἀληθὲς ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ταὐτὸν ἐν δύο γένεσιν εἶναι μὴ περιέχουσιν ἄλληλα. Οὔτε γὰρ τἀγαθὸν τὴν ἕξιν περιέχει οὔθ' ἡ ἕξις τἀγαθόν· [i] οὐ γὰρ πᾶσα ἕξις ἀγαθόν, οὐδὲ πᾶν ἀγαθὸν ἕξις, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη γένη ἀμφότερα. Εἰ οὖν ἡ ἕξις [k] τῆς ἀρετῆς γένος, δῆλον ὅτι τἀγαθὸν οὐ γένος, ἀλλὰ μᾶλλον [l] διαφορά. Ἔτι ἡ μὲν ἕξις τί ἐστι σημαίνει ἡ ἀρετή, τὸ δ' ἀγαθὸν οὐ τί ἐστιν ἀλλὰ ποιόν· δοκεῖ δ' ἡ διαφορὰ ποιόν τι σημαίνειν.

8 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ μὴ ποιόν τι ἀλλὰ [m] τόδε σημαίνει ἡ ἀποδοθεῖσα διαφορά· δοκεῖ γὰρ ποιόν τι πᾶσα διαφορὰ δηλοῦν.

9 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχει τῷ ὁριζομένῳ ἡ διαφορά. Οὐδεμία γὰρ διαφορὰ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπαρχόντων ἐστί, καθάπερ οὐδὲ τὸ γένος· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὴν διαφορὰν ὑπάρχειν τινὶ καὶ μὴ ὑπάρχειν.

10 Ἔτι εἰ κατηγορεῖται τοῦ γένους ἡ διαφορὰ ἢ τὸ εἶδος ἢ τῶν κάτωθέν τι τοῦ εἴδους, οὐκ ἂν εἴη [n] ὡρισμένος· οὐδὲν γὰρ [o] τῶν εἰρημένων ἐνδέχεται τοῦ γένους κατηγορεῖσθαι, ἐπειδὴ τὸ γένος ἐπὶ πλεῖστον πάντων λέγεται. Πάλιν εἰ κατη-

[a] τὸ om. C. [b] ἢ ἀπόφασιν om. pr. C. [c] ἀνάγκη ἀντιδιῃρῆσθαι C. [d] ὡρίσατο C. [e] ἀντιδιαιρεῖται C. [f] ἀποδέδωκε C. [g] ἐστίν, οὐ διαφορά. ἢ A.C. [h] διαφορὰ τῆς ἀρετῆς ἐστίν. Εἴπερ C. [i] οὐ γὰρ πᾶσα ἕξις ἀγαθόν om. A. [k] τῆς om. C. [l] διαφορά ἐστιν. Ἔτι C. [m] τόδε τι σημαίνει C. [n] ὡρισμένον A.B. [o] τῶν ὡρισμένως εἰρημένων C.

γορεῖται τὸ γένος τῆς διαφορᾶς· οὐ γὰρ κατὰ τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ καθ᾽ ὧν ἡ διαφορά, τὸ γένος δοκεῖ κατηγορεῖσθαι, οἷον τὸ ζῷον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ βοὸς καὶ τῶν ἄλλων πεζῶν ζῴων, [p] οὐκ αὐτῆς τῆς διαφορᾶς τῆς κατὰ τοῦ εἴδους λεγομένης. Εἰ γὰρ καθ᾽ [q] ἑκάστης τῶν διαφορῶν [r] τὸ ζῷον κατηγορηθήσεται, πολλὰ ζῷα τοῦ εἴδους [s] ἂν κατηγοροῖτο· αἱ γὰρ διαφοραὶ τοῦ εἴδους κατηγοροῦνται. [t] Ἔτι διαφοραὶ πᾶσαι ἢ εἴδη ἢ ἄτομα [v] ἔσται, εἴπερ ζῷα· ἕκαστον γὰρ τῶν ζῴων [w] ἢ εἶδός [x] ἐστιν ἢ ἄτομον.

Ὁμοίως δὲ σκεπτέον καὶ εἰ τὸ εἶδος ἢ τῶν ὑποκάτω τι 11
τοῦ εἴδους τῆς διαφορᾶς κατηγορεῖται· ἀδύνατον γάρ, ἐπειδὴ ἐπὶ [y] πλέον ἡ διαφορὰ τῶν εἰδῶν λέγεται. Ἔτι συμβήσεται τὴν διαφορὰν εἶδος εἶναι, εἴπερ κατηγορεῖταί τι αὐτῆς τῶν εἰδῶν· εἰ γὰρ [z] κατηγορεῖται ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι ἡ διαφορὰ ἄνθρωπός ἐστιν. Πάλιν εἰ μὴ πρότερον ἡ διαφορὰ τοῦ εἴδους· τοῦ μὲν γὰρ γένους ὕστερον, τοῦ δ᾽ εἴδους πρότερον τὴν διαφορὰν δεῖ [a] εἶναι.

Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ ἑτέρου γένους ἡ ῥηθεῖσα διαφορὰ μὴ 12
περιεχομένου μηδὲ περιέχοντος. Οὐ δοκεῖ γὰρ ἡ αὐτὴ διαφορὰ δύο γενῶν εἶναι μὴ περιεχόντων ἄλληλα. Εἰ δὲ μή, συμβήσεται καὶ εἶδος τὸ αὐτὸ ἐν δύο γένεσιν εἶναι μὴ περιέχουσιν ἄλληλα· ἐπιφέρει γὰρ ἑκάστη τῶν διαφορῶν τὸ οἰκεῖον γένος, καθάπερ τὸ πεζὸν καὶ τὸ δίπουν [b] τὸ ζῷον συνεπιφέρει. Ὥστε [c] εἰ καθ᾽ οὗ ἡ διαφορά, καὶ τῶν γενῶν ἑκάτερον. Δῆλον οὖν ὅτι τὸ εἶδος ἐν δύο γένεσιν οὐ περι- 13
έχουσιν ἄλληλα. Ἢ οὐκ ἀδύνατον τὴν αὐτὴν διαφορὰν δύο γενῶν εἶναι [d] μὴ περιεχόντων ἄλληλα, ἀλλὰ προσθετέον μηδ᾽ ἄμφω ὑπὸ ταὐτὸν ὄντων. Τὸ γὰρ πεζὸν ζῷον καὶ τὸ πτηνὸν [e] ζῷον γένη [f] ἐστὶν οὐ περιέχοντα ἄλληλα, καὶ ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐστὶ τὸ δίπουν διαφορά. Ὥστε προσθετέον ὅτι μηδ᾽

p οὐ κατ᾽ αὐτῆς C. q ἑκάστην A.B. r τὸ om. A.B. s ἂν om. A.
t ἔτι αἱ διαφοραὶ C. v ἔσονται, εἴπερ εἴη ζῷα C. w ἢ om. A.B.
x ἐστιν post ἄτομον C. y πλεῖον C. z κατηγορηθήσεται A.B.
a εἰδέναι A. b τὸ ante ζῷον om. B. c εἰ] ἢ A, om. C. d μὴ A.
e ζῷον om. A. f εἰσὶν A.

ὑπὸ [e] ταὐτὸ ὄντων ἄμφω· ταῦτα γὰρ ἄμφω ὑπὸ τὸ ζῷόν
14 ἐστιν. Δῆλον δὲ καὶ [f] ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὴν διαφορὰν πᾶν τὸ οἰκεῖον ἐπιφέρειν γένος, ἐπειδὴ ἐνδέχεται τὴν αὐτὴν δύο γενῶν εἶναι μὴ περιεχόντων ἄλληλα· ἀλλὰ τὸ ἕτερον μόνον ἀνάγκη συνεπιφέρειν καὶ τὰ ἐπάνω [g] τούτου, καθάπερ τὸ δίπουν τὸ πτηνὸν ἢ τὸ πεζὸν συνεπιφέρει [h] ζῷον.

15 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ τὸ ἔν [i] τινι διαφορὰν ἀποδέδωκεν οὐσίας· οὐ δοκεῖ γὰρ διαφέρειν οὐσία οὐσίας τῷ ποῦ εἶναι. Διὸ καὶ τοῖς τῷ πεζῷ καὶ τῷ ἐνύδρῳ διαιροῦσι τὸ ζῷον ἐπιτιμῶσιν ὡς τὸ πεζὸν καὶ τὸ [k] ἔνυδρον ποῦ σημαῖνον. Ἢ ἐπὶ μὲν τούτων οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσιν· οὐ γὰρ ἔν τινι οὐδὲ ποῦ σημαίνει τὸ ἔνυδρον, ἀλλὰ ποιόν τι· καὶ γὰρ ἂν [l] ᾖ ἐν τῷ ξηρῷ, ὁμοίως ἔνυδρον· ὁμοίως δὲ τὸ χερσαῖον, κἂν ἐν ὑγρῷ, χερσαῖον ἀλλ' οὐκ ἔνυδρον ἔσται. Ἀλλ' ὅμως [m] ἐάν ποτε σημαίνῃ τὸ ἔν τινι ἡ διαφορά, δῆλον ὅτι διημαρτηκὼς ἔσται.

16 Πάλιν εἰ τὸ πάθος [n] διαφορὰν ἀποδέδωκεν. Πᾶν γὰρ πάθος μᾶλλον γινόμενον ἐξίστησι τῆς οὐσίας, ἡ δὲ διαφορὰ οὐ τοιοῦτον· μᾶλλον γὰρ σώζειν δοκεῖ ἡ [o] διαφορὰ οὗ ἐστὶ διαφορά, καὶ ἁπλῶς ἀδύνατον εἶναι ἄνευ τῆς οἰκείας διαφορᾶς ἕκαστον· πεζοῦ γὰρ μὴ ὄντος οὐκ ἔσται ἄνθρωπος. Ἁπλῶς δ' εἰπεῖν, καθ' ὅσα ἀλλοιοῦται τὸ ἔχον, [p] οὐδὲν τούτων διαφορὰ ἐκείνου· Ἅπαντα γὰρ τὰ τοιαῦτα μᾶλλον γινόμενα ἐξίστησι τῆς οὐσίας. Ὥστ' εἴ τινα τοιαύτην διαφορὰν [q] ἀπέδωκεν, ἡμάρτηκεν· ἁπλῶς γὰρ οὐκ ἀλλοιούμεθα κατὰ τὰς διαφοράς.

17 Καὶ εἴ τινος τῶν πρός τι μὴ πρὸς ἄλλο τὴν διαφορὰν ἀποδέδωκεν· τῶν γὰρ πρός τι καὶ αἱ διαφοραὶ πρός τι, καθάπερ [r] καὶ τῆς ἐπιστήμης· θεωρητικὴ γὰρ καὶ πρακτικὴ

[e] ταυτὸν ὄντων ἀμφοῖν C. [f] διότι A.B. [g] τούτου πάντα καθάπερ καὶ τὸ δίπουν, τὸ πεζὸν ἢ τὸ πτηνὸν C. [h] ζῷον] τὸ ζῶιον B.C. [i] τινὶ ὡς διαφ. C. [k] ἔνυδρον] χερσαῖον C. [l] ᾖ ἐν—οὐκ ἔνυδρον ἔσται] ἐν τῷ ὑγρῷ ᾖ, ὁμοίως χερσαῖον C. [m] ἄν C. [n] διαφορᾷ C. [o] οὗ ἐστὶ διαφορά om. C. [p] οὐθὲν C. [q] ἀποδέδωκεν διημάρτηκεν C. [r] καὶ ἐπὶ τῆς C.

καὶ ποιητικὴ λέγεται, ἕκαστον δὲ τούτων πρός τι σημαίνει· θεωρητικὴ γάρ τινος καὶ ποιητικὴ τινος καὶ πρακτική.

Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ πρὸς ὃ πέφυκεν ἕκαστον τῶν πρός τι 18
ἀποδίδωσιν ὁ ὁριζόμενος. Ἐνίοις μὲν γὰρ πρὸς ὃ πέφυκεν [s]ἕκαστον τῶν πρός τι [t]μόνον ἔστι [v]χρῆσθαι, πρὸς ἄλλο δ' οὐδέν, ἐνίοις δὲ καὶ πρὸς ἄλλο, [w]οἷον τῇ ὄψει πρὸς τὸ ἰδεῖν μόνον, τῇ δὲ στλεγγίδι κἂν ἀρύσαιτό τις· ἀλλ' ὅμως εἴ τις ὁρίσαιτο τὴν στλεγγίδα ὄργανον πρὸς τὸ ἀρύειν, ἡμάρτηκεν· οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο πέφυκεν. Ὅρος δὲ τοῦ πρὸς ὃ πέφυκεν, ἐφ' ὃ ἂν χρήσαιτο ὁ φρόνιμος ᾗ φρόνιμος, καὶ ἡ περὶ ἕκαστον οἰκεία ἐπιστήμη.

[x]Ἢ εἰ μὴ τοῦ πρώτου [y]ἀπέδωκεν, ὅταν τυγχάνῃ πρὸς 19
πλείω λεγόμενον, οἷον τὴν φρόνησιν ἀρετὴν ἀνθρώπου ἢ ψυχῆς καὶ μὴ τοῦ λογιστικοῦ· πρώτου γὰρ τοῦ λογιστικοῦ ἀρετὴ ἡ φρόνησις· κατὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος φρονεῖν λέγεται.

Ἔτι εἰ μὴ [z]δεκτικόν ἐστιν οὗ εἴρηται τὸ ὡρισμένον πάθος 20
ἢ [a]ἡ διάθεσις ἢ ὁτιοῦν ἄλλο, ἡμάρτηκεν. Πᾶσα γὰρ διάθεσις καὶ πᾶν πάθος ἐν ἐκείνῳ πέφυκε γίνεσθαι οὗ ἐστὶ διάθεσις ἢ πάθος, καθάπερ καὶ ἡ ἐπιστήμη ἐν ψυχῇ διάθεσις οὖσα ψυχῆς. Ἐνίοτε δὲ διαμαρτάνουσιν ἐν τοῖς τοιούτοις, οἷον ὅσοι λέγουσιν [b]ὅτι ὕπνος ἐστὶν ἀδυναμία [c]αἰσθήσεως, [d]καὶ ἡ ἀπορία ἰσότης ἐναντίων λογισμῶν, καὶ ἡ ἀλγηδὼν διάστασις τῶν συμφύτων μερῶν μετὰ βίας· οὔτε γὰρ ὁ ὕπνος ὑπάρχει
τῇ αἰσθήσει, ἔδει δ', εἴπερ ἀδυναμία αἰσθήσεώς ἐστιν. Ὁμοίως 21
δ' οὐδ' ἡ ἀπορία ὑπάρχει τοῖς [e]ἐναντίοις λογισμοῖς, οὐδ' ἡ ἀλγηδὼν τοῖς συμφύτοις μέρεσιν· ἀλγήσει γὰρ τὰ ἄψυχα, εἴπερ ἀλγηδὼν αὐτοῖς παρέσται. Τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῆς

[s] ἕκαστον τῶν πρός τι om. C. [t] μόνον om. B. et pr. A. [v] χρῆσθαι, οἷον τῇ ὄψει πρὸς τὸ ἰδεῖν, ἐνίοις δὲ καὶ πρὸς ἄλλο, οἷον τῇ στλεγγίδι C. [w] οἷον τῇ] τῇ δὲ A.B. [x] ἢ] ἔτι β, om. pr. C. [y] ἀποδέδωκεν C. [z] δεκτικόν—ὡρισμένον corr. A, τὸ δεκτικὸν εἴρηκεν ὁριζόμενος πάθος ἢ τὴν διάθεσιν B, cujus margo ἐν ἄλλῳ οὕτω (ut supra). [a] τὴν διάθεσιν etiam pr. A. [b] ὅτι om. A.B. [c] αἰσθήσεως οὐ γὰρ αἰσθήσεως ἀλλὰ ζώου margo C. [d] καὶ] ὁμοίως καὶ C. [e] ἐναντίοις] ἴσοις C, om. A.

ὑγιείας ὁρισμός, εἴπερ [f] συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν ἐστίν· ἀνάγκη γὰρ [g] ὑγιαίνειν τὰ θερμὰ καὶ ψυχρά· ἡ γὰρ [h] ἑκάστου συμμετρία ἐν ἐκείνοις ὑπάρχει ὧν ἐστὶ συμμετρία, ὥσθ' ἡ ὑγίεια ὑπάρχοι ἂν αὐτοῖς. Ἔτι τὸ ποιούμενον εἰς τὸ ποιητικὸν ἢ ἀνάπαλιν συμβαίνει τιθέναι τοῖς οὕτως ὁριζομένοις.
22 Οὐ γάρ ἐστιν ἀλγηδὼν ἡ διάστασις τῶν συμφύτων μερῶν, [i] ἀλλὰ ποιητικὸν ἀλγηδόνος· οὐδ' ἡ ἀδυναμία τῆς αἰσθήσεως ὕπνος, ἀλλὰ ποιητικὸν θάτερον θατέρου· ἤτοι γὰρ διὰ τὴν ἀδυναμίαν [k] ὑπνοῦμεν, ἢ διὰ τὸν ὕπνον ἀδυνατοῦμεν. Ὁμοίως δὲ καὶ τῆς ἀπορίας δόξειεν ἂν ποιητικὸν εἶναι ἡ τῶν ἐναντίων ἰσότης λογισμῶν· ὅταν γὰρ ἐπ' ἀμφότερα λογιζομένοις ἡμῖν ὁμοίως [l] ἅπαντα φαίνηται καθ' [m] ἑκάτερον γίνεσθαι, ἀποροῦμεν ὁπότερον πράξωμεν.

23 Ἔτι κατὰ τοὺς χρόνους πάντας ἐπισκοπεῖν εἴ που διαφωνεῖ, οἷον εἰ τὸ ἀθάνατον ὡρίσατο ζῷον ἄφθαρτον νῦν εἶναι· τὸ γὰρ νῦν [n] ἄφθαρτον ζῷον [o] νῦν ἀθάνατον ἔσται. Ἢ ἐπὶ μὲν τούτου οὐ συμβαίνει· ἀμφίβολον γὰρ τὸ νῦν ἄφθαρτον εἶναι· ἢ γὰρ ὅτι οὐκ ἔφθαρται νῦν σημαίνει, ἢ ὅτι οὐ δυνατὸν φθαρῆναι νῦν, ἢ ὅτι τοιοῦτόν ἐστι νῦν οἷον μηδέποτε
24 φθαρῆναι. Ὅταν οὖν λέγωμεν ὅτι ἄφθαρτον νῦν ἐστὶ [p] ζῷον, τοῦτο λέγομεν ὅτι νῦν τοιοῦτόν ἐστι [q] ζῷον οἷον μηδέποτε φθαρῆναι. Τοῦτο δὲ τῷ ἀθανάτῳ [r] τὸ αὐτὸ ἦν, ὥστ' οὐ συμβαίνει νῦν αὐτὸ ἀθάνατον εἶναι. Ἀλλ' ὅμως [s] ἂν συμβαίνῃ τὸ μὲν κατὰ τὸν λόγον ἀποδοθὲν ὑπάρχειν νῦν ἢ πρότερον, τὸ δὲ κατὰ τοὔνομα μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἂν εἴη ταὐτόν. Χρηστέον οὖν τῷ τόπῳ καθάπερ εἴρηται.

7 Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ καθ' ἕτερόν τι μᾶλλον λέγεται τὸ ὁρισθὲν ἢ κατὰ τὸν ἀποδοθέντα λόγον, οἷον εἰ ἡ δικαιοσύνη δύναμις τοῦ ἴσου διανεμητική. Δίκαιος γὰρ μᾶλλον ὁ προαιρούμενος τὸ ἴσον διανεῖμαι τοῦ δυναμένου, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη

[f] συμμετρία καὶ θερμῶν C. [g] ὑγ. καὶ τὰ θ. καὶ τὰ ψ. C. [h] ἑκάστων C. [i] ἀλλὰ τὸ π. C. [k] ὑπνώσομεν A.B. [l] πάντα C. [m] ἕτερον B. [n] ἄφθαρτον ζῷον om. pr. C. [o] ἀθάνατον νῦν, νῦν in litura sito, C. [p] ζῷον οὐ τοῦτο B.C. [q] ζῷον ἀλλ' οἷον C. [r] ταυτὸν C. [s] ἂν] ἐάν που C.

[t]ἡ δικαιοσύνη δύναμις τοῦ ἴσου διανεμητική· καὶ γὰρ δίκαιος [v]εἴη ἂν μάλιστα ὁ δυνάμενος [w]μάλιστα τὸ ἴσον διανεῖμαι.

Ἔτι εἰ τὸ μὲν πρᾶγμα [x]δέχεται τὸ μᾶλλον, τὸ δὲ κατὰ 2
τὸν λόγον ἀποδοθὲν μὴ δέχεται, ἢ ἀνάπαλιν τὸ μὲν κατὰ τὸν λόγον ἀποδοθὲν δέχεται, τὸ δὲ πρᾶγμα [y]μή. Δεῖ [z]γὰρ ἀμφότερα δέχεσθαι ἢ μηδέτερον, εἴπερ [a]δὴ ταὐτόν ἐστι τὸ κατὰ τὸν λόγον ἀποδοθὲν τῷ πράγματι. Ἔτι εἰ δέχεται 3
μὲν ἀμφότερα τὸ μᾶλλον, μὴ ἅμα δὲ τὴν ἐπίδοσιν ἀμφότερα λαμβάνει, οἷον εἰ ὁ ἔρως ἐπιθυμία συνουσίας ἐστίν· ὁ γὰρ μᾶλλον ἐρῶν οὐ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ τῆς συνουσίας, ὥστ᾽ οὐχ ἅμα ἀμφότερα τὸ μᾶλλον ἐπιδέχεται· ἔδει δέ γε, εἴπερ ταὐτὸν ἦν.

Ἔτι εἰ δύο τινῶν προτεθέντων, καθ᾽ οὗ τὸ πρᾶγμα μᾶλ- 4
λον λέγεται, τὸ κατὰ τὸν λόγον ἧττον λέγεται, οἷον εἰ τὸ πῦρ ἐστὶ σῶμα τὸ λεπτομερέστατον· πῦρ μὲν γὰρ μᾶλλον [b]ἡ φλόξ ἐστι τοῦ φωτός, σῶμα δὲ τὸ λεπτομερέστατον ἧττον φλὸξ τοῦ φωτός· ἔδει δ᾽ ἀμφότερα μᾶλλον [c]τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, εἴπερ ταὐτὰ ἦν. Πάλιν εἰ τὸ μὲν ὁμοίως ἀμφοτέροις ὑπάρχει τοῖς προτεθεῖσι, τὸ δ᾽ ἕτερον μὴ ὁμοίως ἀμφοτέροις, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ μᾶλλον.

Ἔτι [d]ἐὰν [e]πρὸς δύο τὸν ὁρισμὸν ἀποδῷ καθ᾽ ἑκάτερον, 5
οἷον τὸ καλὸν τὸ δι᾽ ὄψεως ἢ [f]τὸ δι᾽ ἀκοῆς ἡδύ, καὶ τὸ ὂν [g]τὸ δυνατὸν παθεῖν ἢ ποιῆσαι· ἅμα γὰρ ταὐτὸν καλόν τε καὶ οὐ καλὸν [h]ἔσται, ὁμοίως δὲ [i]καὶ ὄν τε καὶ οὐκ ὄν. Τὸ γὰρ δι᾽ ἀκοῆς ἡδὺ ταὐτὸν τῷ καλῷ ἔσται, ὥστε τὸ μὴ ἡδὺ δι᾽ ἀκοῆς τῷ μὴ καλῷ ταὐτόν· τοῖς γὰρ αὐτοῖς καὶ τὰ ἀντικείμενα [k]ταὐτά, ἀντίκειται δὲ τῷ μὲν καλῷ τὸ οὐ καλόν, τῷ δὲ δι᾽ ἀκοῆς ἡδεῖ τὸ οὐχ ἡδὺ δι᾽ ἀκοῆς. Δῆλον οὖν ὅτι ταὐτὸν [l]τὸ οὐχ ἡδὺ δι᾽ ἀκοῆς τῷ οὐ καλῷ. Εἰ οὖν τι ἐστὶ 6
δι᾽ ὄψεως μὲν ἡδὺ δι᾽ ἀκοῆς δὲ μή, καλόν τε καὶ οὐ καλὸν

[t] ἡ om. C. [v] ἂν εἴη C. [w] μάλιστα alterum om. C. [x] ἐνδέχεται A. [y] μή] μὴ δέχεται τὸ μᾶλλον C. [z] γὰρ ἢ ἀμφ. C. [a] δὴ om. C. [b] ἢ φλὸξ τοῦ φωτός ἐστι C. [c] τῷ om. C. [d] ἐὰν] δ᾽ ἂν C. [e] πρὸς—ἀποδῷ om. pr. C. [f] τὸ post ἢ om. C. [g] τὸ om. A.B. [h] ἐστιν A.B. [i] καὶ post δὲ om. C. [k] ταυτά ἐστιν, ἀντ. C. [l] τὸ] τῷ C, om. A.B.

ἔσται. Ὁμοίως δὲ δείξομεν καὶ [m] διότι ταὐτὸν ὄν τε καὶ οὐκ ὄν ἐστιν.

7 Ἔτι [n] καὶ τῶν γενῶν καὶ τῶν διαφορῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν ἐν τοῖς ὁρισμοῖς ἀποδιδομένων λόγους ἀντὶ τῶν ὀνομάτων [o] ποιοῦντα σκοπεῖν εἴ [p] τι διαφωνεῖ.

8 Ἐὰν δ' ᾖ πρός τι τὸ ὁριζόμενον ἢ καθ' [q] αὑτὸ ἢ κατὰ τὸ γένος, σκοπεῖν εἰ μὴ εἴρηται ἐν τῷ ὁρισμῷ πρὸς ὃ λέγεται ἢ αὐτὸ ἢ κατὰ τὸ γένος, οἷον εἰ τὴν ἐπιστήμην ὡρίσατο ὑπόληψιν ἀμετάπειστον ἢ τὴν βούλησιν ὄρεξιν ἄλυπον. Παντὸς γὰρ τοῦ πρός τι ἡ οὐσία πρὸς ἕτερον, ἐπειδὴ ταὐτὸν ἦν ἑκάστῳ τῶν πρός τι τὸ εἶναι [r] ὅπερ [s] τὸ πρός τί πως ἔχειν. Ἔδει οὖν τὴν ἐπιστήμην εἰπεῖν ὑπόληψιν ἐπιστητοῦ

2 καὶ τὴν βούλησιν ὄρεξιν ἀγαθοῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὴν γραμματικὴν ὡρίσατο ἐπιστήμην γραμμάτων· [t] ἔδει γὰρ ἢ πρὸς ὃ αὐτὸ λέγεται ἢ πρὸς ὅ [v] ποτε τὸ γένος ἐν τῷ [w] διορισμῷ ἀποδίδοσθαι. Ἢ εἰ πρός τι εἰρημένον μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀποδέδοται. Τέλος δ' ἐν ἑκάστῳ τὸ βέλτιστον ἢ οὗ χάριν τἄλλα. Ῥητέον [x] δὴ [y] ἢ τὸ βέλτιστον ἢ τὸ ἔσχατον, οἷον τὴν ἐπιθυμίαν οὐχ ἡδέος ἀλλ' ἡδονῆς· ταύτης γὰρ χάριν καὶ τὸ ἡδὺ αἱρούμεθα.

3 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ γένεσίς ἐστι πρὸς ὃ [z] ἀποδέδωκεν ἢ ἐνέργεια· [a] οὐδὲν γὰρ τῶν τοιούτων τέλος· μᾶλλον γὰρ τὸ ἐνηργηκέναι καὶ γεγενῆσθαι τέλος ἢ τὸ γίνεσθαι [b] καὶ ἐνεργεῖν. Ἢ οὐκ ἐπὶ πάντων ἀληθὲς τὸ τοιοῦτον· σχεδὸν γὰρ οἱ [c] πλεῖστοι ἥδεσθαι μᾶλλον βούλονται ἢ πεπαῦσθαι ἡδόμενοι, ὥστε τὸ ἐνεργεῖν μᾶλλον τέλος ἂν ποιοῖντο τοῦ ἐνηργηκέναι.

4 Πάλιν ἐπ' ἐνίων εἰ μὴ διώρικε τοῦ [d] πόσου ἢ ποίου ἢ ποῦ ἢ κατὰ τὰς ἄλλας διαφοράς, οἷον φιλότιμος ὁ ποίας καὶ [e] ὁ πόσης ὀρεγόμενος τιμῆς· [f] πάντες γὰρ ὀρέγονται τιμῆς, ὥστ'

[m] ὅτι C. [n] καὶ post ἔτι om. A.C. [o] ποιοῦντας C. [p] τι] πῃ C. [q] ἑαυτὸ C. [r] ὅπερ] ὅπερ ἐστὶ C. [s] τὸ] τῷ A.C. [t] δεῖ C. [v] ποτε om. C. [w] ὁρισμῷ C. [x] δὴ] οὖν C. [y] ἢ post δὴ om. A.B. [z] ἀπέδωκεν A. [a] οὐθὲν C. [b] καὶ τὸ ἐνεργεῖν C. [c] πλεῖστοι τὸ ἥδεσθαι C. [d] ποιοῦ ἢ ποσοῦ C. [e] ὁ om. C. [f] πάντες—τιμῆς om. A.C.

οὐκ ἀπόχρη [g] φιλότιμον εἰπεῖν [h] τὸν ὀρεγόμενον τιμῆς, ἀλλὰ
προσθετέον τὰς εἰρημένας διαφοράς. Ὁμοίως δὲ [i] καὶ φιλο-
χρήματος ὁ πόσων ὀρεγόμενος χρημάτων ἢ ἀκρατὴς ὁ περὶ
ποίας ἡδονάς· [k] οὐ γὰρ ὁ ὑφ' οἱασποτοῦν ἡδονῆς κρατούμενος
ἀκρατὴς λέγεται, ἀλλ' ὁ ὑπό τινος. Ἢ πάλιν, ὡς ὁρίζον- 5
ται τὴν νύκτα σκιὰν [l] γῆς, [m] ἢ τὸν σεισμὸν κίνησιν [n] γῆς, ἢ
τὸ νέφος πύκνωσιν ἀέρος, ἢ τὸ πνεῦμα κίνησιν ἀέρος· προσ-
θετέον γὰρ πόσου καὶ ποίου καὶ ὑπὸ τίνος. Ὁμοίως δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων· [o] ἀπολείπων γὰρ διαφορὰν
ἡντινοῦν οὐ λέγει τὸ τί ἦν εἶναι. Δεῖ δ' ἀεὶ πρὸς τὸ ἐνδεὲς
ἐπιχειρεῖν· οὐ γὰρ ὁπωσοῦν γῆς κινηθείσης οὐδ' ὁποσησοῦν
σεισμὸς ἔσται, ὁμοίως δ' [p] οὐδ' ἀέρος ὁπωσοῦν οὐδ' ὁποσουοῦν
κινηθέντος [q] πνεῦμα.

Ἔτι ἐπὶ τῶν ὀρέξεων εἰ μὴ πρόσκειται τὸ φαινόμενον, 6
καὶ ἐφ' ὅσων ἄλλων ἁρμόττει, οἷον ὅτι ἡ βούλησις ὄρεξις
ἀγαθοῦ, ἡ δ' ἐπιθυμία ὄρεξις ἡδέος, ἀλλὰ μὴ φαινομένου
ἀγαθοῦ [r] ἢ ἡδέος. Πολλάκις [s] γὰρ λανθάνει τοὺς ὀρεγο-
μένους ὅ τι ἀγαθὸν ἢ ἡδύ [t] ἐστιν, ὥστ' οὐκ ἀναγκαῖον ἀγαθὸν
[v] ἢ ἡδὺ εἶναι, ἀλλὰ φαινόμενον μόνον. Ἔδει οὖν οὕτω καὶ 7
τὴν ἀπόδοσιν ποιήσασθαι. Ἐὰν [w] δὲ καὶ ἀποδῷ τὸ εἰρημέ-
νον, ἐπὶ τὰ εἴδη ἀκτέον τὸν τιθέμενον ἰδέας εἶναι· οὐ γάρ
ἐστιν ἰδέα φαινομένου οὐδενός, τὸ δ' εἶδος πρὸς τὸ εἶδος
δοκεῖ λέγεσθαι, οἷον [x] αὐτὴ ἐπιθυμία αὐτοῦ ἡδέος καὶ αὐτὴ
βούλησις αὐτοῦ ἀγαθοῦ. [y] Οὐκ [z] ἔστιν οὖν φαινομένου ἀγα-
θοῦ οὐδὲ φαινομένου ἡδέος· ἄτοπον γὰρ τὸ εἶναι αὐτὸ φαινό-
μενον ἀγαθὸν ἢ ἡδύ.

Ἔτι ἐὰν μὲν ᾖ τῆς ἕξεως ὁ ὁρισμός, σκοπεῖν ἐπὶ τοῦ 9

[g] εἰπεῖν φιλότιμον C. [h] τὸν om. C. [i] καὶ] καὶ ὁ C. [k] οὐδὲ γὰρ ὁ ὑφ' ὁποιασοῦν C. [l] γῆς] γῆς τοῦ ἡλίου ὑπὸ γῆν ὄντος ἢ rc. C. [m] ἢ τὸν σεισμὸν κίνησιν γῆς rc. C. [n] γῆς ἢ τὸ νέφος πύκνωσιν om. A. [o] ἀπολιπὼν C. [p] οὐδὲ τοῦ ἀέρος C. [q] πνεῦμα] τὸ πνεῦμα ἐστίν C. [r] ἢ om. B. [s] γὰρ om. A. [t] ἐστιν om. C. [v] ἢ om. A. [w] δὲ προσαποδῷ C. [x] αὐτοεπιθυμία αὐτοηδέος καὶ αὐτοβούλησις αὐτοαγαθοῦ C. [y] οὐκ—ἡδέος] φαινομένου δ' ἀγαθοῦ οὐκ ἔσται αὐτοβούλησις, οὐδὲ φαινομένου ἡδέος αὐτοεπιθυμία C. [z] ἔσται B.

ἔχοντος, [a]ἐὰν δὲ τοῦ ἔχοντος, ἐπὶ τῆς ἕξεως· ὁμοίως δὲ [b]καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Οἷον εἰ τὸ ἡδὺ ὅπερ ὠφέλιμον, καὶ ὁ ἡδόμενος ὠφελούμενος. Καθόλου δ' εἰπεῖν, ἐν τοῖς τοιούτοις ὁρισμοῖς τρόπον τινὰ πλείω ἑνὸς συμβαίνει τὸν ὁριζόμενον ὁρίζεσθαι· ὁ γὰρ τὴν ἐπιστήμην ὁριζόμενος τρόπον τινὰ καὶ τὴν ἄγνοιαν ὁρίζεται, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπιστῆμον [c]καὶ τὸ ἀνεπιστῆμον καὶ τὸ ἐπίστασθαι καὶ τὸ ἀγνοεῖν· τοῦ [d]γὰρ πρώτου δήλου [e]γενομένου τρόπον τινὰ καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα γίνονται. Σκεπτέον οὖν ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων μή τι [f]διαφωνῇ, στοιχείοις χρώμενον τοῖς ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν συστοίχων.

2 Ἔτι ἐπὶ τῶν πρός τι σκοπεῖν εἰ πρὸς ὃ τὸ γένος ἀποδίδοται, τὸ εἶδος πρὸς [g]ἐκεῖνό τι ἀποδίδοται, οἷον εἰ ἡ ὑπόληψις πρὸς ὑποληπτόν, [h]ἡ τὶς ὑπόληψις πρός τι ὑποληπτόν, καὶ εἰ τὸ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ πολλοστημόριον, τὸ τὶ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ τὶ πολλοστημόριον· εἰ γὰρ μὴ οὕτως [i]ἀποδίδοται, δῆλον ὅτι ἡμάρτηται.

3 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ τοῦ ἀντικειμένου ὁ ἀντικείμενος λόγος,
[k]οἷον τοῦ ἡμίσεος ὁ ἀντικείμενος τῷ τοῦ διπλασίου· εἰ γὰρ
διπλάσιον τὸ ἴσῳ ὑπερέχον, [l]ἥμισυ τὸ ἴσῳ ὑπερεχόμενον.
Καὶ ἐπὶ τῶν [m]ἐναντίων δ' ὡσαύτως. Ὁ γὰρ ἐναντίος τοῦ
ἐναντίου λόγος ἔσται κατὰ μίαν τινὰ συμπλοκὴν τῶν ἐναν-
τίων, οἷον εἰ ὠφέλιμον τὸ ποιητικὸν ἀγαθοῦ, βλαβερὸν τὸ
ποιητικὸν κακοῦ ἢ τὸ φθαρτικὸν ἀγαθοῦ· θάτερον γὰρ τού-
4 των ἀναγκαῖον ἐναντίον εἶναι τῷ ἐξ ἀρχῆς [n]ῥηθέντι. Εἰ οὖν
μηδέτερον [o]ἐναντίον τῷ ἐξ ἀρχῆς ῥηθέντι, δῆλον ὅτι [p]οὐδέ-
τερος ἂν εἴη τῶν ὕστερον ἀποδοθέντων τοῦ ἐναντίου λόγος,
ὥστ' οὐδ' ὁ ἐξ ἀρχῆς ἀποδοθεὶς ὀρθῶς ἀποδέδοται. Ἐπεὶ
δ' ἔνια τῶν ἐναντίων στερήσει [q]θατέρου λέγεται, οἷον ἡ ἀνι-

[a] ἂν C. [b] καὶ om. A. [c] καὶ τὸ ἀνεπιστῆμον om. A. [d] πρώτου γὰρ A. [e] γινομένου καὶ τὰ λοιπὰ τρόπον τινὰ δῆλα γίνεται C. [f] διαφωνεῖ pr. C. [g] ἐκείνου C. [h] ἡ] καὶ ἡ C. [i] ἀποδέδοται C. [k] οἷον εἰ τοῦ C. [l] ἥμισυ τὸ ἐν ἴσῳ C. [m] ἐναντίων] ἄλλων A. [n] ῥηθέντι—ὅτι corr. A. [o] ἐναντίον ἐστὶ τῷ C. [p] οὐδέτερον A. [q] θατέρου λέγονται B, λέγεται θατέρου C.

σότης στέρησις ἰσότητος δοκεῖ εἶναι (ἄνισα γὰρ τὰ μὴ ἴσα λέγεται), [r] δῆλον [s] ὅτι τὸ μὲν κατὰ στέρησιν λεγόμενον [t] ἐναντίον ἀναγκαῖον ὁρίζεσθαι [v] διὰ θατέρου, τὸ δὲ λοιπὸν οὐκέτι διὰ τοῦ κατὰ στέρησιν [w] λεγομένου· συμβαίνοι γὰρ
ἂν ἑκάτερον δι' ἑκατέρου γνωρίζεσθαι. Ἐπισκεπτέον [x] οὖν 5
ἐν τοῖς ἐναντίοις τὴν τοιαύτην ἁμαρτίαν, οἷον εἴ τις ὁρίσαιτο τὴν ἰσότητα [y] εἶναι τὸ ἐναντίον ἀνισότητι· διὰ γὰρ τοῦ κατὰ στέρησιν λεγομένου ὁρίζεται. Ἔτι τὸν οὕτως ὁριζόμενον [z] ἀναγκαῖον αὐτῷ τῷ ὁριζομένῳ χρῆσθαι. Δῆλον δὲ τοῦτο, ἐὰν μεταληφθῇ ἀντὶ τοῦ ὀνόματος ὁ λόγος· [a] εἰπεῖν γὰρ ἢ ἀνισότητα οὐδὲν διαφέρει ἢ στέρησιν ἰσότητος, ἔσται οὖν ἡ ἰσότης τὸ ἐναντίον στερήσει ἰσότητος, ὥστ' αὐτῷ ἂν [b] εἴη
κεχρημένος. Ἂν [c] δὲ μηδέτερον τῶν ἐναντίων κατὰ στέρησιν 6
λέγηται, ἀποδοθῇ δ' ὁ λόγος ὁμοίως, οἷον ἀγαθὸν τὸ ἐναντίον κακῷ, [e] δῆλον ὅτι κακὸν τὸ ἐναντίον ἀγαθῷ ἔσται· τῶν γὰρ οὕτως ἐναντίων ὁμοίως ὁ λόγος ἀποδοτέος. Ὥστε πάλιν αὐτῷ τῷ ὁριζομένῳ [f] συμβαίνει χρῆσθαι· ἐνυπάρχει γὰρ ἐν τῷ τοῦ κακοῦ λόγῳ τὸ ἀγαθόν. Ὥστ' [g] εἰ ἀγαθόν ἐστι [h] τὸ [i] κακῷ ἐναντίον, τὸ δὲ κακὸν οὐδὲν διαφέρει ἢ τὸ τῷ ἀγαθῷ ἐναντίον, ἔσται ἀγαθὸν τὸ ἐναντίον τῷ τοῦ ἀγαθοῦ ἐναντίῳ. Δῆλον οὖν ὅτι αὐτῷ κέχρηται.

Ἔτι εἰ τὸ κατὰ στέρησιν λεγόμενον [k] ἀποδιδοὺς μὴ ἀπο- 7
δέδωκεν οὗ [l] ἐστὶ στέρησις, οἷον τῆς ἕξεως ἢ τοῦ ἐναντίου ἢ [m] ὁτουοῦν ἐστὶν ἡ στέρησις· καὶ εἰ μὴ ἐν ᾧ πέφυκε γίνεσθαι προσέθηκεν, ἢ ἁπλῶς ἢ ἐν ᾧ [n] πρώτῳ πέφυκε γίνεσθαι, οἷον [o] εἰ τὴν ἄγνοιαν [p] εἰπὼν στέρησιν μὴ ἐπιστήμης στέρησιν εἶπεν, ἢ μὴ προσέθηκεν ἐν ᾧ πέφυκε γίνεσθαι, ἢ προσθεὶς μὴ

[r] δῆλον] δῆλον οὖν A.B. [s] ὅτι] ὡς C. [t] ἐναντίον om. C. [v] διὰ] δεῖ διὰ C. [w] λεγομένου ὁρίζεσθαι. οὐ γὰρ ἐνδέχεται ἑκάτερον δι' C. [x] οὖν] δ' B, om. A. [y] εἶναι om. C. [z] ἀνάγκη C. [a] εἰπεῖν—στέρησιν] ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἀνισότης οὐδενὶ διαφέρει καὶ ἡ στέρησις C. [b] εἴη] ᾖ C. [c] δὲ om. B. [e] δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κακὸν C. [f] χρῆσθαι συμβαίνει C. [g] εἰ] ἐπεὶ C. [h] τὸ] τὸ τῷ C. [i] κακὸν B. [k] ἀποδιδοὺς om. A. [l] ἐστὶν ἡ στέρησις C. [m] ὁτουοῦν] εἰ τούτων C. [n] πέφυκε πρώτῳ C. [o] εἰ om. A.B. [p] στέρησιν εἰπὼν C.

ἐν ᾧ πρώτῳ [q]ἀπέδωκεν, οἷον ὅτι οὐκ ἐν τῷ λογιστικῷ ἀλλ' ἐν ἀνθρώπῳ ἢ ψυχῇ· [r]ἐὰν γὰρ ὁτιοῦν [s]τούτων μὴ ποιήσῃ,
8 ἡμάρτηκεν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὴν τυφλότητα μὴ ὄψεως στέρησιν ἐν ὀφθαλμῷ εἶπεν· δεῖ γὰρ τὸν καλῶς ἀποδιδόντα τὸ τί ἐστι, καὶ τίνος ἐστὶν ἡ στέρησις [t]ἀποδοῦναι καὶ τί ἐστι τὸ ἐστερημένον.

9 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ μὴ λεγομένου κατὰ στέρησιν στερήσει ὡρίσατο, οἷον καὶ ἐπὶ τῆς ἀγνοίας δόξειεν ἂν ὑπάρχειν ἡ τοιαύτη ἁμαρτία τοῖς μὴ κατ' ἀπόφασιν τὴν ἄγνοιαν λέγουσιν. Τὸ γὰρ μὴ ἔχον ἐπιστήμην οὐ δοκεῖ ἀγνοεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ διηπατημένον, διὸ οὔτε τὰ ἄψυχα οὔτε τὰ παιδία φαμὲν ἀγνοεῖν, ὥστ' οὐ κατὰ στέρησιν ἐπιστήμης ἡ ἄγνοια λέγεται.

10 Ἔτι εἰ τῶν ὁμοίων τοῦ ὀνόματος πτώσεων αἱ [v]ὅμοιαι τοῦ λόγου πτώσεις ἐφαρμόττουσιν, οἷον εἰ ὠφέλιμον τὸ ποιητικὸν ὑγιείας, [w]ὠφελίμως τὸ ποιητικῶς ὑγιείας καὶ ὠφεληκὸς τὸ πεποιηκὸς ὑγίειαν.

2 Σκοπεῖν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ἰδέαν εἰ ἐφαρμόσει ὁ λεχθεὶς ὅρος. Ἐπ' ἐνίων γὰρ οὐ συμβαίνει, οἷον ὡς Πλάτων ὁρίζεται τὸ θνητὸν προσάπτων ἐν τοῖς τῶν ζῴων ὁρισμοῖς· ἡ γὰρ ἰδέα οὐκ ἔσται θνητή, οἷον αὐτοάνθρωπος, ὥστ' οὐκ ἐφαρμόσει ὁ λόγος [x]ἐπὶ τὴν ἰδέαν. Ἁπλῶς δ' οἷς πρόσκειται τὸ ποιητικὸν [y]ἢ παθητικόν, ἀνάγκη διαφωνεῖν ἐπὶ τῆς ἰδέας τὸν ὅρον· ἀπαθεῖς γὰρ καὶ ἀκίνητοι [z]δοκοῦσιν αἱ ἰδέαι τοῖς λέγουσιν [a]ἰδέας εἶναι. Πρὸς δὲ τούτους καὶ οἱ τοιοῦτοι λόγοι χρήσιμοι.

3 Ἔτι [b]εἰ τῶν καθ' ὁμωνυμίαν λεγομένων ἕνα λόγον [c]ἁπάντων κοινὸν [d]ἀπέδωκεν. Συνώνυμα γὰρ ὧν εἷς ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος, ὥστ' οὐδενὸς τῶν ὑπὸ τοὔνομα ὁ [e]ἀποδοθεὶς

[q] ἀποδέδωκεν C. [r] ἂν C. [s] τῶν τοιούτων C. [t] ἀποδιδόναι C.
[v] ὅμοιοι C. [w] ὠφελίμως τὸ π. ὑγ. om. C. [x] ἐπὶ τὴν ἰδέαν ὁ λόγος. ἁπλῶς δ' ἐν οἷς C. [y] ἢ παθητικόν om. C. [z] δοκοῦσιν εἶναι αἱ C.
[a] ἰδέας. πρὸς δὲ τοὺς τοιούτους C. [b] εἰ] ἐπὶ corr. B. [c] πάντων C.
[d] ἀποδέδωκε C. [e] ἀποθεὶς C.

ὅρος, [x] εἰ δὴ ὁμοίως ἐπὶ πᾶν τὸ ὁμώνυμον ἐφαρμόττει. Πέ-
πονθε δὲ τοῦτο καὶ ὁ Διονυσίου τῆς ζωῆς ὅρος, εἴπερ ἐστὶ
κίνησις γένους θρεπτοῦ σύμφυτος παρακολουθοῦσα· οὐδὲν
γὰρ μᾶλλον τοῦτο τοῖς ζῴοις ἢ τοῖς φυτοῖς ὑπάρχει· ἡ δὲ
ζωὴ οὐ καθ' ἓν εἶδος δοκεῖ λέγεσθαι, ἀλλ' ἑτέρα μὲν τοῖς
[y] ζῴοις ἑτέρα δὲ τοῖς φυτοῖς [z] ὑπάρχειν. Ἐνδέχεται μὲν οὖν
καὶ κατὰ προαίρεσιν οὕτως ἀποδοῦναι τὸν ὅρον ὡς συνωνύμου
καὶ καθ' ἓν εἶδος πάσης τῆς ζωῆς λεγομένης· οὐδὲν δὲ κωλύει
καὶ συνορῶντα τὴν [a] ὁμωνυμίαν, καὶ θατέρου βουλόμενον τὸν
ὁρισμὸν ἀποδοῦναι, λαθεῖν μὴ ἴδιον ἀλλὰ κοινὸν ἀμφοῖν λό-
γον ἀποδόντα. Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον, [b] εἰ ὁποτερωσοῦν πεποίη- 4
κεν, ἡμάρτηκεν. Ἐπεὶ δ' ἔνια λανθάνει τῶν ὁμωνύμων, ἐρω-
τῶντι μὲν ὡς συνωνύμοις χρηστέον (οὐ γὰρ ἐφαρμόσει ὁ
θατέρου [c] ὅρος ἐπὶ θάτερον, ὥστε δόξει οὐχ ὡρίσθαι κατὰ
τρόπον· δεῖ γὰρ ἐπὶ [d] πᾶν τὸ συνώνυμον ἐφαρμόττειν), αὐτῷ
δ' ἀποκρινομένῳ διαιρετέον. Ἐπεὶ δ' ἔνιοι τῶν ἀποκρινο-
μένων τὸ μὲν συνώνυμον ὁμώνυμόν φασιν εἶναι, ὅταν μὴ
ἐφαρμόττῃ ἐπὶ πᾶν ὁ ἀποδοθεὶς λόγος, τὸ δ' ὁμώνυμον
συνώνυμον, ἐὰν ἐπ' [e] ἄμφω ἐφαρμόττῃ, προδιομολογητέον
ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἢ προσυλλογιστέον ὅτι ὁμώνυμον ἢ συνώ-
νυμον, ὁπότερον ἂν ᾖ· μᾶλλον γὰρ συγχωροῦσιν οὐ προ-
ορῶντες τὸ συμβησόμενον. Ἂν δὲ μὴ γενομένης ὁμολογίας 5
φῇ τις τὸ συνώνυμον ὁμώνυμον εἶναι διὰ τὸ μὴ ἐφαρμόττειν
καὶ ἐπὶ [f] τοῦτο τὸν ἀποδοθέντα λόγον, σκοπεῖν εἰ ὁ τούτου
λόγος ἐφαρμόττει καὶ ἐπὶ τὰ λοιπά· [g] δῆλον γὰρ ὅτι συνώ-
νυμον [h] ἂν εἴη τοῖς λοιποῖς. Εἰ δὲ μή, πλείους ἔσονται
ὁρισμοὶ τῶν λοιπῶν· δύο γὰρ οἱ κατὰ τοὔνομα λόγοι ἐφαρ-
μόττουσιν ἐπ' αὐτά, ὅ τε [i] πρότερον ἀποδοθεὶς καὶ ὁ ὕστερον.
Πάλιν εἴ τις ὁρισάμενος [k] τῶν πολλαχῶς τι λεγομένων, καὶ
τοῦ λόγου μὴ ἐφαρμόττοντος ἐπὶ πάντα, ὅτι μὲν [l] ὁμώνυμον

[x] ἐπειδὴ C. [y] ζῴοις—φυτοῖς om. pr. C. [z] ὑπάρχει C. [a] ὁμ. καθ' ἑτέρου C. [b] εἰ om. C. [c] ὅρος] λόγος C. [d] παντὸς συνωνύμου A, παντὸς συνώνυμον B. [e] ἀμφοῖν C. [f] τούτου C. [g] δῆλον—λοιποῖς om. A. [h] ἂν om. C. [i] πρότερος—ὕστερος C. [k] τι τῶν πολλαχῶς C. [l] ὁμώνυμα C.

μὴ λέγοι, τὸ δ' ὄνομα [m] μὴ φαίη [n] ἐπὶ πάντα ἐφαρμόττειν, ὅτι οὐδ' ὁ λόγος, ῥητέον πρὸς τὸν τοιοῦτον ὅτι τῇ μὲν ὀνομασίᾳ δεῖ χρῆσθαι τῇ παραδεδομένῃ [o] καὶ παρεπομένῃ καὶ μὴ κινεῖν τὰ τοιαῦτα, ἔνια δ' οὐ λεκτέον ὁμοίως τοῖς πολλοῖς.

11 Ἐὰν δὲ τῶν συμπεπλεγμένων τινὸς ἀποδοθῇ [p] ὅρος, σκοπεῖν ἀφαιροῦντα τὸν θατέρου τῶν συμπεπλεγμένων λόγον, εἰ καὶ ὁ λοιπὸς τοῦ λοιποῦ· εἰ γὰρ μή, δῆλον ὅτι οὐδ' ὁ ὅλος τοῦ ὅλου. Οἷον εἰ [q] ὡρίσατο γραμμὴν πεπερασμένην εὐθεῖαν πέρας ἐπιπέδου [r] ἔχοντος πέρατα, οὗ τὸ μέσον ἐπιπροσθεῖ τοῖς πέρασιν, εἰ τῆς πεπερασμένης [s] γραμμῆς ὁ λόγος ἐστὶ πέρας ἐπιπέδου [t] ἔχοντος πέρατα, τοῦ εὐθέος [v] δεῖ εἶναι τὸ λοιπόν, οὗ τὸ μέσον ἐπιπροσθεῖ τοῖς πέρασιν. Ἀλλ' ἡ ἄπειρος οὔτε μέσον οὔτε πέρατα ἔχει, εὐθεῖα δ' ἐστίν, ὥστ' οὐκ ἔστιν ὁ λοιπὸς τοῦ λοιποῦ λόγος.

2 Ἔτι εἰ συνθέτου ὄντος τοῦ ὁριζομένου ἰσόκωλος ὁ λόγος ἀπεδόθη τῷ ὁριζομένῳ. Ἰσόκωλος [w] δὲ λέγεται ὁ λόγος εἶναι, ὅταν ὅσαπερ [x] ἂν ᾖ τὰ συγκείμενα, τοσαῦτα [y] καὶ ἐν τῷ λόγῳ ὀνόματα καὶ ῥήματα ᾖ. Ἀνάγκη [z] γὰρ τῶν ὀνομάτων ἐν τοῖς τοιούτοις μεταλλαγὴν γίνεσθαι, [a] ἢ πάντων ἢ τινῶν, [b] ἐπειδὴ [c] οὐδὲν πλείω νῦν ἢ πρότερον ὀνόματα εἴρηται· δεῖ δὲ τὸν ὁριζόμενον λόγον ἀντὶ τῶν ὀνομάτων ἀποδοῦναι, μάλιστα μὲν πάντων, εἰ δὲ μή, τῶν πλείστων. [d] Οὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἁπλῶν ὁ τοὔνομα [e] μεταλαβὼν [f] ὡρισμένος ἂν εἴη, οἷον ἀντὶ λωπίου ἱμάτιον.

3 Ἔτι δὲ μείζων ἁμαρτία, εἰ καὶ ἀγνωστοτέρων ὀνομάτων τὴν μετάληψιν ἐποιήσατο, οἷον [g] ἀντὶ ἀνθρώπου λευκοῦ βροτὸν ἀργόν· οὔτε γὰρ ὥρισται ἧττόν τε [h] σαφὲς οὕτω ῥηθέν.

[m] φαίη μὴ C. [n] ἐπὶ πάντα om. A. [o] καὶ παρεπομένῃ om. C. [p] ὁ λόγος C. [q] ὁρίσαιτο A.B. [r] ἔχον A.B. et pr. C. [s] ὁ λόγος γραμμῆς A.B. [t] ἔχον pr. C. [v] τὸ λοιπὸν δεῖ εἶναι C. [w] δ' ὁ λόγος λέγεται C. [x] ἂν om. A.B. [y] καὶ τὰ ἐν C. [z] γὰρ αὐτῶν τῶν B.C. [a] ἢ prius om. C. [b] ἐπεὶ A. [c] οὐθὲν C. [d] οὕτω μὲν γὰρ C. [e] μεταβαλὼν A. [f] οὐχ ὡρισμένος C. [g] ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου C. [h] ἀσαφὲς οὕτω τὸ ῥηθέν C.

Σκοπεῖν δὲ καὶ ἐν τῇ μεταλλαγῇ τῶν ὀνομάτων εἰ οὐ ταὐ- 4
τὸν ἔτι σημαίνει, οἷον ὁ τὴν θεωρητικὴν ἐπιστήμην ὑπόληψιν θεωρητικὴν εἰπών. Ἡ γὰρ ὑπόληψις τῇ ἐπιστήμῃ οὐ ταὐτόν, [i]δεῖ δέ γε, εἴπερ μέλλει καὶ τὸ ὅλον ταὐτὸν εἶναι· τὸ μὲν γὰρ θεωρητικὸν κοινὸν ἐν [k]ἀμφοτέροιν τοῖν λόγοιν ἐστί, τὸ δὲ λοιπὸν διάφορον.

Ἔτι εἰ θατέρου τῶν ὀνομάτων τὴν μετάληψιν ποιούμενος 5
μὴ τῆς διαφορᾶς ἀλλὰ τοῦ γένους τὴν μεταλλαγὴν ἐποιήσατο, καθάπερ ἐπὶ τοῦ ἀρτίως ῥηθέντος. Ἀγνωστότερον γὰρ ἡ θεωρητικὴ τῆς ἐπιστήμης· τὸ μὲν γὰρ γένος, τὸ δὲ διαφορά, πάντων δὲ γνωριμώτατον τὸ γένος· ὥστ᾽ οὐ τοῦ γένους ἀλλὰ τῆς διαφορᾶς ἔδει τὴν μετάληψιν ποιήσασθαι, ἐπειδὴ ἀγνωστότερόν ἐστιν. Ἢ τοῦτο μὲν γελοῖον [l]τὸ ἐπιτίμημα· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὴν μὲν διαφορὰν τῷ γνωριμωτάτῳ ὀνόματι εἰρῆσθαι, τὸ δὲ γένος μή· οὕτω δ᾽ ἐχόντων δῆλον ὅτι τοῦ γένους καὶ οὐ τῆς διαφορᾶς κατὰ τοὔνομα [m]καὶ τὴν μετάληψιν ποιητέον. Εἰ δὲ μὴ ὄνομα ἀντ᾽ ὀνόματος ἀλλὰ λόγον ἀντ᾽ ὀνόματος [n]μεταλαμβάνει, δῆλον ὅτι τῆς διαφορᾶς μᾶλλον ἢ τοῦ γένους ὁρισμὸν ἀποδοτέον, ἐπειδὴ τοῦ γνωρίσαι χάριν ὁ ὁρισμὸς ἀποδίδοται· ἧττον γὰρ ἡ διαφορὰ τοῦ γένους γνώριμον.

Εἰ δὲ τῆς διαφορᾶς τὸν ὅρον ἀποδέδωκε, σκοπεῖν εἰ καὶ 12
ἄλλου τινὸς κοινὸς ὁ ἀποδοθεὶς [o]ὅρος, οἷον ὅταν περιττὸν ἀριθμὸν [p]ἀριθμὸν μέσον ἔχοντα εἴπῃ, [q]ἐπιδιοριστέον τὸ πῶς μέσον ἔχοντα. Ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς κοινὸς ἐν ἀμφοτέροις τοῖς λόγοις ὑπάρχει, τοῦ δὲ περιττοῦ μετείληπται ὁ λόγος. Ἔχει δὲ καὶ γραμμὴ καὶ σῶμα μέσον, οὐ περιττὰ ὄντα. Ὥστ᾽ οὐκ ἂν [r]εἴη ὁρισμὸς οὗτος τοῦ περιττοῦ. Εἰ δὲ πολλαχῶς λέγεται τὸ μέσον ἔχον, διοριστέον τὸ πῶς μέσον ἔχον. Ὥστ᾽ ἢ ἐπιτίμησις ἔσται, ἢ συλλογισμὸς ὅτι οὐχ ὥρισται.

[i] ἔδει B. et corr. C. [k] ἀμφοτέροις τοῖς λόγοις B.C. [l] τὸ om. C. [m] καὶ ante τὴν om. B. [n] ἀντιμεταλαμβάνει A.B. [o] ὁρισμὸς B.C. [p] ἀριθμὸν alterum om. pr. C. [q] ἐπιδιοριστέον—ἔχοντα om. C. [r] εἴη ὁ ὁρισμὸς C.

2 Πάλιν εἰ οὗ μὲν τὸν λόγον ἀποδίδωσι τῶν ὄντων ἐστί, τὸ δ' ὑπὸ τὸν λόγον μὴ τῶν ὄντων, οἷον εἰ τὸ λευκὸν ὡρίσατο χρῶμα [s] πυρὶ μεμιγμένον· ἀδύνατον γὰρ τὸ ἀσώματον μεμῖχθαι σώματι, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη χρῶμα πυρὶ μεμιγμένον· λευκὸν δ' ἔστιν.

3 Ἔτι ὅσοι μὴ διαιροῦσιν ἐν τοῖς πρός τι πρὸς ὃ λέγεται, ἀλλ' ἐν πλείοσι περιλαβόντες [t] εἶπαν, ἢ ὅλως ἢ ἐπί τι ψεύδονται, οἷον εἴ τις τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ὄντος εἶπεν. Εἰ μὲν γὰρ μηδενὸς τῶν ὄντων [v] ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη, δῆλον ὅτι ὅλως ἔψευσται, εἰ δὲ τινὸς μὲν τινὸς δὲ μή, ἐπί τι ἔψευσται· δεῖ γὰρ παντός, εἴπερ καθ' αὑτὸ καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς [w] ὄντος [x] εἶναι λέγεται, καθάπερ [y] ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔχει τῶν πρός τι· πᾶν γὰρ ἐπιστητὸν πρὸς ἐπιστήμην λέγεται. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ ἀντιστρέφει πάντα τὰ
4 πρός τι. Ἔτι εἴπερ [z] ὁ μὴ καθ' αὑτὸ ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος ὀρθῶς ἀποδίδωσιν, οὐ πρὸς ἓν ἀλλὰ πρὸς πλείω ἕκαστον ἂν τῶν πρός τι λέγοιτο. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ καὶ ὂν καὶ λευκὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, ὥστε πρὸς ὁποιονοῦν τούτων [a] ἀποδιδοὺς ὀρθῶς ἂν εἴη ἀποδιδούς, εἴπερ ὁ κατὰ συμβεβηκὸς ἀποδιδοὺς ὀρθῶς ἀποδίδωσιν. Ἔτι δ' ἀδύνατον τὸν τοιοῦτον λόγον ἴδιον τοῦ ἀποδοθέντος εἶναι· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἰατρικὴ ἀλλὰ καὶ τῶν [b] ἄλλων ἐπιστημῶν αἱ πολλαὶ πρὸς ὂν λέγονται, ὥσθ' ἑκάστη ὄντος ἐπιστήμη ἔσται. Δῆλον οὖν ὅτι ὁ τοιοῦτος οὐδεμιᾶς [c] ἐστὶν ἐπιστήμης ὁρισμός· ἴδιον γὰρ καὶ οὐ κοινὸν δεῖ τὸν ὁρισμὸν εἶναι.

5 Ἐνίοτε δ' ὁρίζονται οὐ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εὖ ἔχον ἢ τετελεσμένον. Τοιοῦτος δ' ὁ τοῦ ῥήτορος καὶ ὁ τοῦ κλέπτου ὅρος, εἴπερ ἐστὶ ῥήτωρ μὲν ὁ δυνάμενος τὸ ἐν ἑκάστῳ πιθανὸν θεωρεῖν καὶ μηδὲν [d] παραλείπειν, κλέπτης δ'

[s] πῦρ pr. C. [t] εἶπον C. [v] ἡ om. A.B. [w] ὄντος om. A. [x] εἶναι om. C. [y] ἐπὶ] καὶ ἐπὶ C. [z] ὁ om. A. [a] ἀποδοὺς A.C. [b] ἄλλων δ' ἐπιστημῶν pr. C. [c] ἐπιστήμης ἐστὶν C. [d] παραλιπεῖν B, παραλείπων C.

ὁ λάθρᾳ λαμβάνων· δῆλον γὰρ ὅτι τοιοῦτος ὢν ἑκάτερος ὁ μὲν ἀγαθὸς ῥήτωρ ὁ δ' ἀγαθὸς κλέπτης ἔσται· οὐ γὰρ ὁ λάθρᾳ λαμβάνων ἀλλ' ὁ βουλόμενος λάθρᾳ λαμβάνειν κλέπτης ἐστίν.

Πάλιν εἰ τὸ δι' αὑτὸ αἱρετὸν ὡς ποιητικὸν ἢ πρακτικὸν ἢ 6
[c]ὁπωσοῦν δι' ἄλλο αἱρετὸν ἀποδέδωκεν, οἷον τὴν δικαιοσύνην νόμων σωστικὴν εἰπὼν ἢ τὴν σοφίαν ποιητικὴν εὐδαιμονίας· τὸ γὰρ ποιητικὸν ἢ [d]σωστικὸν τῶν δι' ἄλλο αἱρετῶν. Ἢ οὐδὲν μὲν κωλύει τὸ δι' αὑτὸ αἱρετὸν καὶ δι' ἄλλο εἶναι αἱρετόν, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἡμάρτηκεν ὁ οὕτως ὁρισάμενος τὸ δι' αὑτὸ αἱρετόν· ἑκάστου γὰρ τὸ βέλτιστον ἐν τῇ οὐσίᾳ μάλιστα, βέλτιον δὲ τὸ δι' αὑτὸ [e]αἱρετὸν εἶναι τοῦ δι' ἕτερον, ὥστε τοῦτο καὶ τὸν ὁρισμὸν ἔδει μᾶλλον σημαίνειν.

Σκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τινος ὁρισμὸν ἀποδιδοὺς τάδε ἢ τὸ ἐκ 13
τούτων ἢ τόδε μετὰ τοῦδε ὡρίσατο. Εἰ μὲν γὰρ τάδε, συμβήσεται ἀμφοῖν καὶ μηδετέρῳ ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὴν δικαιοσύνην σωφροσύνην καὶ ἀνδρίαν ὡρίσατο· δύο γὰρ ὄντων [f]ἐὰν ἑκάτερος θάτερον [g]ἔχῃ, ἀμφότεροι δίκαιοι ἔσονται καὶ οὐδέτερος, [h]ἐπειδὴ ἀμφότεροι μὲν ἔχουσι δικαιοσύνην, ἑκάτερος δ' οὐκ ἔχει. Εἰ δὲ μήπω τὸ εἰρημένον σφόδρα ἄτοπον διὰ τὸ καὶ ἐπ' ἄλλων συμβαίνειν τὸ τοιοῦτον (οὐδὲν γὰρ κωλύει ἀμφοτέρους ἔχειν μνᾶν μηδετέρου ἔχοντος), ἀλλ' οὖν [i]τό γε τἀναντία ὑπάρχειν αὐτοῖς παντελῶς ἄτοπον ἂν δόξειεν
εἶναι. Συμβήσεται δὲ τοῦτο, ἐὰν ὁ μὲν αὐτῶν σωφροσύνην 2
καὶ δειλίαν ἔχῃ, ὁ δὲ ἀνδρίαν καὶ ἀκολασίαν· [k]ἄμφω γὰρ δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν ἕξουσιν. Εἰ γὰρ ἡ δικαιοσύνη σωφροσύνη καὶ ἀνδρία ἐστίν, ἡ ἀδικία δειλία καὶ ἀκολασία [l]ἔσται. Ὅλως τε ὅσα ἔστιν ἐπιχειρεῖν ὅτι οὐ ταὐτόν ἐστι τὰ μέρη καὶ τὸ ὅλον, πάντα χρήσιμα πρὸς τὸ νῦν εἰρημένον· ἔοικε γὰρ ὁ οὕτως ὁριζόμενος τὰ μέρη τῷ ὅλῳ ταὐτὰ φάσκειν εἶναι. Μάλιστα δ' οἰκεῖοι γίνονται οἱ λόγοι, ἐφ' ὅσων κατά-

[c] ὅλως οὖν B. [d] διασωστικὸν C. [e] εἶναι αἱρετὸν C. [f] εἰ C. [g] ἔχοι C. [h] ἐπεὶ C. [i] τό om. B. [k] ἀμφότεροι C. [l] ἐστίν C.

δηλός ἐστιν [m]*ἡ τῶν μερῶν σύνθεσις, καθάπερ ἐπ' οἰκίας καὶ
τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων· δῆλον γὰρ ὅτι τῶν μερῶν ὄντων
οὐδὲν κωλύει τὸ ὅλον μὴ εἶναι, ὥστ' οὐ ταὐτὸν τὰ μέρη τῷ
ὅλῳ.*

3 Εἰ *δὲ μὴ ταῦτα ἀλλὰ* [n]*τὸ ἐκ τούτων ἔφησεν εἶναι τὸ
ὁριζόμενον, πρῶτον μὲν ἐπισκοπεῖν εἰ μὴ πέφυκεν ἓν γίνε-
σθαι ἐκ τῶν εἰρημένων· ἔνια γὰρ οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα
ὥστε* [o]*μηδὲν ἐξ αὐτῶν γίνεσθαι, οἷον γραμμὴ καὶ ἀριθμός.*
Ἔτι *εἰ τὸ μὲν ὡρισμένον ἐν ἑνί τινι πέφυκε τῷ πρώτῳ γίνε-
σθαι, ἐξ ὧν δ' ἔφησεν αὐτὸ εἶναι, μὴ ἐν ἑνὶ τῷ πρώτῳ, ἀλλ'
ἑκάτερον ἐν ἑκατέρῳ· δῆλον γὰρ ὅτι οὐκ ἂν* [p]*εἴη ἐκ τούτων
ἐκεῖνο· ἐν οἷς γὰρ τὰ μέρη, καὶ τὸ ὅλον ἀνάγκη ὑπάρχειν,*
4 *ὥστ' οὐκ ἐν ἑνὶ τὸ ὅλον πρώτῳ, ἀλλ' ἐν πλείοσιν.* Εἰ *δὲ
καὶ τὰ μέρη καὶ τὸ ὅλον ἐν ἑνί* [q]*τινι πρώτῳ, σκοπεῖν εἰ μὴ
ἐν τῷ αὐτῷ ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ τὸ ὅλον καὶ ἐν ἑτέρῳ τὰ μέρη.*
Πάλιν *εἰ τῷ ὅλῳ συμφθείρεται τὰ μέρη· ἀνάπαλιν γὰρ δεῖ
συμβαίνειν, τῶν μερῶν φθαρέντων φθείρεσθαι τὸ ὅλον· τοῦ
δ' ὅλου φθαρέντος οὐκ* [r]*ἀναγκαῖον καὶ τὰ μέρη ἐφθάρθαι.*
Ἢ *εἰ τὸ μὲν ὅλον ἀγαθὸν ἢ κακόν, τὰ* [s]*δὲ μηδέτερα, ἢ ἀνά-
παλιν τὰ μὲν ἀγαθὰ ἢ κακά, τὸ δ' ὅλον μηδέτερον· οὔτε γὰρ
ἐκ* [t]*μηδετέρου* [v]*δυνατὸν ἢ ἀγαθόν τι ἢ κακὸν γενέσθαι, οὔτ'*
5 *ἐκ κακῶν ἢ ἀγαθῶν μηδέτερον.* Ἢ *εἰ μᾶλλον μὲν θάτερον
ἀγαθὸν ἢ θάτερον κακόν, τὸ δ' ἐκ τούτων μὴ μᾶλλον ἀγαθὸν
ἢ κακόν, οἷον εἰ ἡ ἀναίδεια ἐξ ἀνδρίας καὶ ψευδοῦς δόξης.*
Μᾶλλον *γὰρ ἀγαθὸν ἡ ἀνδρία ἢ κακὸν ἡ ψευδὴς δόξα· ἔδει
οὖν καὶ* [w]*τὸ ἐκ τούτων ἀκολουθεῖν τῷ μᾶλλον, καὶ εἶναι ἢ
ἁπλῶς ἀγαθὸν ἢ μᾶλλον ἀγαθὸν ἢ κακόν.* Ἢ *τοῦτο μὲν
οὐκ ἀναγκαῖον, ἐὰν μὴ ἑκάτερον ᾖ καθ' αὑτὸ ἀγαθὸν ἢ κακόν·
πολλὰ γὰρ τῶν ποιητικῶν καθ' αὑτὰ μὲν οὐκ ἔστιν ἀγαθά,
μιχθέντα δέ, ἢ ἀνάπαλιν, ἑκάτερον μὲν ἀγαθόν, μιχθέντα*

[m] *ἡ τῶν μερῶν ἐστι* C. [n] *τὸ* prius om. C. [o] *μηθὲν* C. [p] *εἴη τὸ ἐκ* C. [q] *τινι τῷ πρώτῳ* C. [r] *ἀνάγκη* C. [s] *δὲ*] *δὲ μέρη* C. [t] *μηδετέρων* C. [v] *δυνατὸν* post *γίγνεσθαι* (ita enim) C. [w] *τὸ* B.

δὲ [y] κακὸν ἢ οὐδέτερον. Μάλιστα δὲ καταφανὲς τὸ νῦν ῥηθὲν ἐπὶ τῶν ὑγιεινῶν [z] καὶ νοσωδῶν· ἔνια γὰρ τῶν φαρμάκων οὕτως ἔχει ὥσθ' ἑκάτερον μὲν εἶναι ἀγαθόν, [a] ἐὰν δ' ἄμφω δοθῇ [b] μιχθέντα, κακόν.

Πάλιν εἰ ἐκ βελτίονος καὶ χείρονος ὂν μή ἐστι τὸ ὅλον 6 τοῦ [c] μὲν βελτίονος χεῖρον, τοῦ δὲ χείρονος βέλτιον. Ἢ οὐδὲ τοῦτ' ἀναγκαῖον, [d] ἐὰν μὴ καθ' αὑτὰ ᾖ [e] τὰ ἐξ ὧν σύγκειται ἀγαθά, [f] ἀλλ' οὐδὲν κωλύει τὸ ὅλον μὴ γίνεσθαι ἀγαθόν, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀρτίως ῥηθέντων.

Ἔτι εἰ συνώνυμον τὸ ὅλον θατέρῳ· οὐ δεῖ γάρ, καθάπερ 7 οὐδ' ἐπὶ τῶν συλλαβῶν· οὐδενὶ γὰρ τῶν στοιχείων ἐξ ὧν σύγκειται ἡ συλλαβὴ [g] συνώνυμός ἐστιν.

Ἔτι εἰ μὴ εἴρηκε τὸν τρόπον τῆς συνθέσεως. Οὐ γὰρ 8 αὔταρκες πρὸς τὸ γνωρίσαι τὸ εἰπεῖν ἐκ τούτων· οὐ γὰρ τὸ ἐκ τούτων, ἀλλὰ τὸ οὕτως ἐκ τούτων [h] ἑκάστου τῶν συνθέτων [i] ἡ οὐσία, καθάπερ ἐπ' οἰκίας· οὐ γὰρ ἂν ὁπωσοῦν συντεθῇ ταῦτα, οἰκία [k] ἐστίν.

Εἰ δὲ τόδε μετὰ τοῦδε ἀποδέδωκε, πρῶτον μὲν ῥητέον ὅτι 9 τόδε μετὰ τοῦδε [l] ἢ τοῖσδε ταὐτὸν ἢ [m] τῷ ἐκ τῶνδε· ὁ γὰρ λέγων μέλι μεθ' ὕδατος ἤτοι μέλι καὶ ὕδωρ λέγει ἢ τὸ ἐκ μέλιτος καὶ ὕδατος, ὥστ' [n] ἐὰν ὁποτερῳοῦν τῶν εἰρημένων ταὐτὸν ὁμολογήσῃ εἶναι [o] τὸ τόδε [p] μετὰ τοῦδε, [q] ταὐτὰ ἁρμόσει λέγειν ἅπερ πρὸς ἑκάτερον τούτων ἔμπροσθεν εἴρηται. Ἔτι διελόμενον [r] ὁσαχῶς λέγεται ἕτερον μεθ' ἑτέρου, σκοπεῖν εἰ μηδαμῶς τόδε μετὰ τοῦδε. Οἷον εἰ λέγεται ἕτερον 10 μεθ' ἑτέρου ἢ ὡς ἔν τινι ταὐτῷ δεκτικῷ, καθάπερ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρία ἐν ψυχῇ, ἢ ἐν τόπῳ [s] τῷ αὐτῷ ἢ ἐν χρόνῳ τῷ αὐτῷ, μηδαμῶς δ' ἀληθὲς τὸ [t] εἰρημένον ἐπὶ τούτων, δῆλον ὅτι οὐδενὸς ἂν εἴη ὁ ἀποδοθεὶς ὁρισμός, [v] ἐπειδὴ οὐδαμῶς τόδε

[y] κακὰ B.C. [z] καὶ] καὶ τῶν C. [a] ἂν C. [b] μιχθέντα δοθῇ C. [c] μὲν om. D. [d] ἂν C. [e] τὰ om. C. [f] ἀλλ'] ἐπὶ γὰρ τῶν μὴ καθ' αὑτὰ ἀγαθῶν rc. C. [g] συνώνυμόν C. [h] ἑκάστωι C. [i] ἡ om. C. [k] ἔσται C. [l] ἢ τὸ τοῖσδε C. [m] τῷ] τὸ A. [n] ἂν C. [o] τὸ om. corr. C. [p] μετὰ τοῦδε om. pr. C. [q] ταῦτα ἁρμόττει C. [r] ποσαχῶς C. [s] τῷ αὐτῷ om. C. [t] ἐπὶ τούτων εἰρημένον C. [v] ἐπεὶ C.

μετὰ τοῦδέ ἐστιν. Εἰ δὲ τῶν [w] διαιρεθέντων ἀληθὲς τὸ ἐν [x] ταὐτῷ χρόνῳ ἑκάτερον ὑπάρχειν, σκοπεῖν εἰ ἐνδέχεται μὴ πρὸς ταὐτὸν [y] λέγεσθαι ἑκάτερον. Οἷον εἰ τὴν ἀνδρίαν ὡρίσατο τόλμαν μετὰ διανοίας ὀρθῆς· ἐνδέχεται γὰρ τόλμαν μὲν ἔχειν τοῦ ἀποστερεῖν, ὀρθὴν δὲ διάνοιαν περὶ τὰ ὑγιεινά· ἀλλ' [z] οὐδέπω ἀνδρεῖος ὁ ἐν [a] τῷ αὐτῷ χρόνῳ τόδε μετὰ τοῦδε
11 ἔχων. Ἔτι εἰ καὶ πρὸς ταὐτὸν ἄμφω λέγεται, οἷον πρὸς τὰ ἰατρικά· οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ τόλμαν καὶ ὀρθὴν διάνοιαν ἔχειν πρὸς τὰ ἰατρικά· ἀλλ' ὅμως [b] οὐδ' οὗτος ἀνδρεῖος ὁ τόδε μετὰ τοῦδε ἔχων. Οὔτε γὰρ πρὸς ἕτερον [c] αὐτῶν ἑκάτερον δεῖ λέγεσθαι οὔτε πρὸς ταὐτὸν τὸ τυχόν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τῆς ἀνδρίας τέλος, οἷον [d] πρὸς τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους ἢ εἴ τι μᾶλλον τούτου τέλος.

12 Ἔνια δὲ τῶν οὕτως ἀποδιδομένων οὐδαμῶς ὑπὸ τὴν εἰρημένην πίπτει διαίρεσιν, οἷον εἰ ἡ ὀργὴ [e] λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι. Ὅτι γὰρ διὰ τὴν ὑπόληψιν τὴν τοιαύτην ἡ λύπη γίνεται, τοῦτο βούλεται δηλοῦν· τὸ δὲ διὰ [f] τόδε γίνεσθαί τι οὐκ ἔστι [g] ταὐτὸν τῷ μετὰ τούτου τόδ' εἶναι κατ' οὐδένα τῶν εἰρημένων τρόπων.

14 Πάλιν εἰ τὴν τούτων σύνθεσιν εἴρηκε τὸ ὅλον, οἷον τῆς ψυχῆς καὶ [h] τοῦ σώματος σύνθεσιν ζῷον, πρῶτον μὲν σκοπεῖν εἰ μὴ εἴρηκε ποία σύνθεσις, καθάπερ εἰ σάρκα ὁριζόμενος ἢ ὀστοῦν τὴν πυρὸς καὶ γῆς καὶ ἀέρος [i] εἶπε σύνθεσιν. Οὐ γὰρ ἀπόχρη [k] τὸ σύνθεσιν εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ποία τις προσδιοριστέον· οὐ γὰρ ὁπωσοῦν συντεθέντων τούτων σὰρξ γίνεται, ἀλλ' οὑτωσὶ μὲν συντεθέντων σάρξ, οὑτωσὶ δ' ὀστοῦν.
2 Ἔοικε δ' οὐδ' εἶναι τὸ παράπαν συνθέσει ταὐτὸν οὐδέτερον τῶν εἰρημένων· συνθέσει μὲν γὰρ πάσῃ διάλυσις ἐναντίον, τῶν δ' εἰρημένων [l] οὐδετέρῳ οὐδέν. [m] Ἔτι εἰ ὁμοίως πιθανὸν πᾶν

[w] διαιρεθέντων ὁσαχῶς λέγεται ἕτερον μεθ' ἑτέρου ἀληθὲς corr. A.C. [x] αὐτῶι A, τῶ αὐτῶ C. [y] ἑκάτερον λέγεσθαι C. [z] οὔπω C. [a] ταὐτῶ C. [b] οὐδ' οὕτως, idque supra versum, C. [c] ἑκάτερον αὐτῶν C. [d] πρὸς om. C. [e] λύπη ἀποδοθῇ μεθ' C. [f] τόδε] τοῦτο C. [g] ταυτὸ B. [h] τοῦ om. C. [i] σύνθεσιν εἶπεν C. [k] τὸ om. C. [l] οὐδέτερον B. [m] ἔτι δ' εἰ C.

τὸ σύνθετον σύνθεσιν εἶναι ἢ μηδέν, τῶν δὲ ζῴων ἕκαστον σύνθετον ὂν μή ἐστι σύνθεσις, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν τῶν συνθέτων σύνθεσις ἂν εἴη.

Πάλιν εἰ ὁμοίως ἔν τινι πέφυκεν ὑπάρχειν τἀναντία, ὥρι- 3
σται δὲ διὰ θατέρου, δῆλον ὅτι [n] οὐχ ὥρισται. Εἰ δὲ μή, πλείους τοῦ αὐτοῦ συμβήσεται ὁρισμοὺς εἶναι· τί γὰρ μᾶλλον ὁ διὰ τούτου ἢ [o] ὁ διὰ τοῦ ἑτέρου ὁρισάμενος εἴρηκεν, [p] ἐπειδὴ ὁμοίως ἀμφότερα πέφυκε γίνεσθαι [q] ἐν αὐτῷ; τοιοῦτος δ' ὁ τῆς ψυχῆς ὅρος, εἰ ἔστιν οὐσία ἐπιστήμης δεκτική· Ὁμοίως γὰρ καὶ ἀγνοίας ἐστὶ δεκτική.

Δεῖ δὲ [r] καὶ ἐὰν μὴ πρὸς ὅλον ἔχῃ τις ἐπιχειρεῖν τὸν 4
ὁρισμὸν διὰ τὸ μὴ γνώριμον εἶναι τὸ ὅλον, πρὸς τῶν μερῶν τι ἐπιχειρεῖν, [s] ἐὰν ᾖ γνώριμον καὶ μὴ καλῶς [t] ἀποδεδομένον φαίνηται· τοῦ γὰρ μέρους ἀναιρεθέντος καὶ ὁ πᾶς ὁρισμὸς ἀναιρεῖται. Ὅσοι [v] τ' ἀσαφεῖς τῶν ὁρισμῶν, [w] συνδιορθώσαντα καὶ [x] συσχηματίσαντα πρὸς τὸ δηλοῦν τι καὶ ἔχειν ἐπιχείρημα, οὕτως ἐπισκοπεῖν· ἀναγκαῖον γὰρ τῷ ἀποκρινομένῳ ἢ δέχεσθαι τὸ ἐκλαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ ἐρωτῶντος, ἢ αὐτὸν διασαφῆσαι τί ποτε τυγχάνει τὸ δηλούμενον ὑπὸ τοῦ λόγου. Ἔτι καθάπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις νόμον [y] εἰώθασιν 5
ἐπεισφέρειν, κἂν ᾖ βελτίων ὁ [z] ἐπεισφερόμενος, ἀναιροῦσι τὸν ἔμπροσθεν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ὁρισμῶν ποιητέον [a] καὶ αὐτὸν [b] ὁρισμὸν ἕτερον οἰστέον· ἐὰν γὰρ φαίνηται βελτίων καὶ μᾶλλον δηλῶν τὸ ὁριζόμενον, δῆλον ὅτι ἀνῃρημένος ἔσται ὁ κείμενος, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ [c] πλείους τοῦ αὐτοῦ ὁρισμοί.

Πρὸς ἅπαντας δὲ τοὺς [d] ὁρισμοὺς οὐκ ἐλάχιστον στοιχεῖον 6
τὸ πρὸς ἑαυτὸν εὐστόχως ὁρίσασθαι τὸ προκείμενον [e] ἢ καλῶς εἰρημένον ὅρον ἀναλαβεῖν· ἀνάγκη γάρ, ὥσπερ πρὸς παράδειγμα θεώμενον, τό τ' ἐλλεῖπον ὧν προσῆκεν ἔχειν τὸν

[n] οὐχ ὥρισται] οὐκ ἔσται C. [o] ὁ διὰ post ἢ om. C. [p] ἐπειδὴ C. [q] ἐν om. C. [r] καὶ ἐὰν] κἂν C. [s] ἂν C. [t] φαίνηται ἀποδεδομένον C. [v] δ' C. [w] συνδιαρθρώσαντα corr. C. [x] σχηματίσαντα C. [y] εἰώθασι νόμον C. [z] εἰσφερόμενος C. [a] καὶ post π. om. C. [b] ἕτερον ὁρισμὸν C. [c] ταυτοῦ πλείονες C. [d] ὅρους C. [e] ἢ καὶ καλῶς C.

ὁρισμὸν καὶ τὸ προσκείμενον περιέργως καθορᾶν, ὥστε μᾶλλον ἐπιχειρημάτων εὐπορεῖν.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τοὺς ὁρισμοὺς ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

[f] Η.

1 Πότερον [g] δὲ ταὐτὸν ἢ ἕτερον κατὰ τὸν κυριώτατον τῶν ῥηθέντων περὶ ταὐτοῦ [h] τρόπων (ἐλέγετο δὲ κυριώτατα ταὐτὸν [i] τὸ τῷ ἀριθμῷ ἕν) σκοπεῖν ἔκ τε τῶν πτώσεων καὶ τῶν συστοίχων καὶ τῶν ἀντικειμένων. Εἰ γὰρ ἡ δικαιοσύνη ταὐτὸν τῇ ἀνδρίᾳ, καὶ ὁ δίκαιος τῷ ἀνδρείῳ καὶ [k] τὸ δικαίως τῷ ἀνδρείως. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων· εἰ γὰρ τάδε ταὐτά, [l] καὶ τὰ ἀντικείμενα τούτοις ταὐτὰ καθ' ὁποιανοῦν τῶν λεγομένων ἀντιθέσεων. Οὐδὲν γὰρ διαφέρει τὸ τούτῳ [m] ἢ τούτῳ ἀντικείμενον λαβεῖν, ἐπειδὴ [n] ταὐτόν ἐστιν. Πάλιν ἐκ τῶν ποιητικῶν [o] καὶ φθαρτικῶν καὶ γενέσεων καὶ φθορῶν καὶ ὅλως τῶν ὁμοίως ἐχόντων πρὸς ἑκάτερον· ὅσα γὰρ ἁπλῶς ταὐτά, καὶ αἱ γενέσεις [p] αὐτῶν καὶ [q] αἱ φθοραὶ αἱ αὐταί, καὶ τὰ ποιητικὰ καὶ φθαρτικά.

2 Σκοπεῖν δὲ καὶ ὧν θάτερον μάλιστα λέγεται ὁτιοῦν, εἰ καὶ θάτερον [r] τῶν αὐτῶν τούτων κατὰ τὸ αὐτὸ μάλιστα λέγεται, καθάπερ Ξενοκράτης τὸν εὐδαίμονα βίον καὶ τὸν σπουδαῖον ἀποδείκνυσι τὸν αὐτόν, ἐπειδὴ πάντων τῶν βίων αἱρετώτατος ὁ σπουδαῖος καὶ [s] ὁ εὐδαίμων· ἓν γὰρ τὸ αἱρετώτατον καὶ μέγιστον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν
3 τοιούτων. Δεῖ δ' ἑκάτερον ἓν ἀριθμῷ εἶναι τὸ λεγόμενον μέγιστον ἢ αἱρετώτατον. Εἰ δὲ μή, οὐκ ἔσται δεδειγμένον ὅτι ταὐτόν· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον, [t] εἰ ἀνδρειότατοι τῶν Ἑλλήνων Πελοποννήσιοι καὶ Λακεδαιμόνιοι, τοὺς αὐτοὺς εἶναι [w] Πελοποννησίους Λακεδαιμονίοις, ἐπειδὴ οὐχ εἷς ἀριθμῷ

[f] Ἡ A, ἦτα B, ζ^τ C. [g] δὲ om. A. [h] τρόπων] τρόπων ῥητέον A, τρόπον ῥητέον C. [i] τὸ om. C. [k] τὸ] τῶι B. [l] καὶ—ταυτὰ om. A. [m] ἢ] ἢ τὸ C. [n] ταυτά C. [o] καὶ τῶν φθαρτ. C. [p] αὐτῶν om. A. [q] αἱ ante φθοραὶ om. C. [r] τῶν αὐτῶν om. C. [s] ὁ post καὶ om. C. [t] εἰ] εἰ οἱ C. [w] πελ. τοῖς λακ. C.

Πελοποννήσιος [x] οὐδὲ Λακεδαιμόνιος. Ἀλλὰ περιέχεσθαι
μὲν τὸν ἕτερον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ἀναγκαῖον, καθάπερ οἱ Λακε-
δαιμόνιοι ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων. Εἰ δὲ μή, συμβήσεται
ἀλλήλων εἶναι βελτίους, ἐὰν μὴ περιέχωνται οἱ ἕτεροι ὑπὸ
τῶν ἑτέρων. Ἀναγκαῖον γὰρ τοὺς Πελοποννησίους βελ- 4
τίους εἶναι τῶν Λακεδαιμονίων, εἴπερ μὴ περιέχονται [y] οἱ
ἕτεροι ὑπὸ τῶν ἑτέρων· πάντων γὰρ τῶν λοιπῶν εἰσὶ βελ-
τίους. Ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀνάγκη βελτίους
εἶναι τῶν Πελοποννησίων· καὶ γὰρ [z] καὶ οὗτοι πάντων τῶν
λοιπῶν εἰσὶ βελτίους. Ὥστε ἀλλήλων βελτίους γίνονται.
Δῆλον οὖν ὅτι ἓν ἀριθμῷ δεῖ εἶναι [a] τὸ βέλτιστον καὶ μέγι-
στον λεγόμενον, εἰ [b] μέλλει ὅτι ταὐτὸν ἀποδείκνυσθαι. Διὸ 5
καὶ Ξενοκράτης οὐκ ἀποδείκνυσιν· οὐ γὰρ εἷς ἀριθμῷ ὁ εὐδαί-
μων [c] οὐδ' ὁ σπουδαῖος βίος, ὥστ' οὐκ ἀναγκαῖον τὸν αὐτὸν
εἶναι, [d] διότι ἄμφω αἱρετώτατοι, ἀλλὰ τὸν ἕτερον ὑπὸ τὸν
ἕτερον.

Πάλιν σκοπεῖν εἰ ᾧ θάτερον ταὐτόν, καὶ θάτερον· εἰ γὰρ 6
μὴ ἀμφότερα τῷ αὐτῷ ταὐτά, δῆλον ὅτι οὐδ' ἀλλήλοις.

Ἔτι ἐκ τῶν τούτοις συμβεβηκότων, καὶ οἷς ταῦτα συμ- 7
βέβηκεν, ἐπισκοπεῖν· ὅσα γὰρ θατέρῳ συμβέβηκε, καὶ θατέ-
ρῳ δεῖ συμβεβηκέναι, καὶ οἷς θάτερον αὐτῶν συμβέβηκε, καὶ
θάτερον δεῖ συμβεβηκέναι. Εἰ δέ τι τούτων διαφωνεῖ, δῆλον
ὅτι οὐ ταὐτά.

Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ μὴ ἐν ἑνὶ γένει κατηγορίας ἀμφότερα, 8
ἀλλὰ τὸ μὲν ποιὸν τὸ δὲ ποσὸν ἢ πρός τι δηλοῖ. Πάλιν εἰ
τὸ γένος ἑκατέρου μὴ ταὐτόν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀγαθὸν τὸ δὲ
κακόν, ἢ τὸ μὲν ἀρετὴ τὸ δ' ἐπιστήμη. Ἢ εἰ τὸ μὲν γένος
ταὐτόν, αἱ [e] διαφοραὶ δὲ μὴ αἱ αὐταὶ ἑκατέρου κατηγοροῦν-
ται, ἀλλὰ τοῦ μὲν ὅτι θεωρητικὴ ἐπιστήμη, τοῦ δ' ὅτι πρα-
κτική. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Ἔτι ἐκ τοῦ μᾶλλον, εἰ τὸ μὲν [f] δέχεται τὸ μᾶλλον τὸ δὲ 9

[x] οὐδὲ] καὶ C. [y] οἱ ἕτεροι om. pr. C. [z] καὶ post γὰρ om. C.
[a] τὸν A.B. [b] μέλλοι A.B. [c] οὐδ'] καὶ C. [d] διότι ἄμφω αἱρε-
τώτατοι om. C. [e] δὲ διαφοραὶ C. [f] ἐπιδέχεται C.

μή, ἢ εἰ ἄμφω μὲν δέχεται, μὴ ἅμα δέ, καθάπερ ὁ μᾶλλον ἐρῶν οὐ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ τῆς συνουσίας, ὥστ' οὐ ταὐτὸν ἔρως καὶ ἐπιθυμία συνουσίας.

10 Ἔτι ἐκ τῆς προσθέσεως, εἰ τῷ αὐτῷ ἑκάτερον προστιθέμενον μὴ ποιεῖ τὸ ὅλον [g] ταὐτόν. Ἢ εἰ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἑκατέρου ἀφαιρεθέντος τὸ λοιπὸν ἕτερον, οἷον εἰ διπλάσιον ἡμίσεος καὶ πολλαπλάσιον ἡμίσεος ταὐτὸν ἔφησεν εἶναι. Ἀφαιρεθέντος γὰρ ἀφ' ἑκατέρου τοῦ ἡμίσεος τὰ λοιπὰ ταὐτὸν ἔδει δηλοῦν, οὐ δηλοῖ δέ· τὸ γὰρ διπλάσιον καὶ πολλαπλάσιον οὐ ταὐτὸν δηλοῖ.

11 [h] Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον εἰ ἤδη τι συμβαίνει ἀδύνατον διὰ τῆς θέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ δυνατὸν ἐξ ὑποθέσεως ὑπάρξαι, καθάπερ τοῖς τὸ κενὸν καὶ τὸ πλῆρες ἀέρος ταὐτὸν [i] φάσκουσιν. Δῆλον γὰρ ὅτι [k] ἐὰν ἐξέλθῃ ὁ ἀήρ, κενὸν μὲν οὐχ [l] ἧσσον ἀλλὰ μᾶλλον ἔσται, πλῆρες δ' ἀέρος οὐκέτι ἔσται. Ὥστε ὑποτεθέντος τινὸς εἴτε ψευδοῦς εἴτ' ἀληθοῦς (οὐδὲν [m] γὰρ διαφέρει) τὸ μὲν ἕτερον ἀναιρεῖται αὐτῶν, τὸ δ' ἕτερον οὔ. Ὥστ' οὐ ταὐτόν.

12 Καθόλου δ' εἰπεῖν, ἐκ τῶν ὁπωσοῦν ἑκατέρου κατηγορουμένων, καὶ ὧν ταῦτα κατηγορεῖται, σκοπεῖν εἴ που διαφωνεῖ· ὅσα γὰρ θατέρου κατηγορεῖται, καὶ θατέρου κατηγορεῖσθαι δεῖ, καὶ ὧν θάτερον κατηγορεῖται, καὶ θάτερον κατηγορεῖσθαι δεῖ.

13 Ἔτι ἐπεὶ [n] πολλαχῶς ταὐτὸν λέγεται, σκοπεῖν εἰ [o] καὶ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον ταὐτά ἐστιν· τὰ γὰρ εἴδει ἢ γένει ταὐτὰ [p] ἢ οὐκ ἀνάγκη [q] ἢ οὐκ [r] ἐνδέχεται ἀριθμῷ ταὐτὰ εἶναι, ἐπισκοποῦμεν δὲ πότερον οὕτω ταὐτὰ ἢ οὐχ οὕτως.

Ἔτι εἰ δυνατὸν θάτερον ἄνευ θατέρου εἶναι· οὐ γὰρ ἂν εἴη ταὐτόν.

2 Οἱ μὲν οὖν πρὸς ταὐτὸν τόποι τοσοῦτοι λέγονται. Δη-

[g] ταυτοῦ C. [h] σκεπτέον C. [i] φάσκουσιν εἶναι. δῆλον C. [k] ἂν C. [l] ἧττον C. [m] γὰρ om. corr. C. [n] πολλαχῶς τὸ ταυτὸν B.C. [o] καὶ om. C. [p] ἢ οὐκ ἀνάγκη om. C. [q] ἢ alterum om. codices. [r] ἐνδέχεται καὶ ἀριθμῷ C.

λον δ' ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ἅπαντες οἱ πρὸς ταὐτὸν ἀνασκευ-
αστικοὶ τόποι καὶ πρὸς ὅρον χρήσιμοι, καθάπερ ἔμπροσθεν
εἴρηται· εἰ γὰρ μὴ ταὐτὸν δηλοῖ τό τ' ὄνομα καὶ ὁ λόγος,
δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη ὁρισμὸς ὁ ἀποδοθεὶς λόγος. Τῶν δὲ
κατασκευαστικῶν τόπων οὐδεὶς χρήσιμος πρὸς ὅρον· οὐ γὰρ
ἀπόχρη δεῖξαι ταὐτὸν τὸ ὑπὸ τὸν λόγον καὶ τοὔνομα πρὸς
τὸ κατασκευάσαι ὅτι ὁρισμός, ἀλλὰ καὶ τὰ [s] ἄλλα πάντα δεῖ
ἔχειν τὰ παρηγγελμένα τὸν ὁρισμόν.

Ἀναιρεῖν μὲν οὖν ὅρον οὕτως καὶ διὰ τούτων ἀεὶ πειρα- 3
τέον· ἐὰν δὲ κατασκευάζειν βουλώμεθα, πρῶτον μὲν εἰδέναι
δεῖ [t] ὅτι οὐδεὶς ἢ ὀλίγοι τῶν διαλεγομένων [v] ὅρον συλλογί-
ζονται, ἀλλὰ πάντες ἀρχὴν τὸ τοιοῦτον λαμβάνουσιν, οἷον
οἵ τε περὶ γεωμετρίαν καὶ ἀριθμοὺς καὶ τὰς ἄλλας τὰς τοιαύ-
τας μαθήσεις· εἶθ' ὅτι δι' ἀκριβείας μὲν ἄλλης ἐστὶ πραγμα-
τείας ἀποδοῦναι καὶ τί ἐστιν ὅρος καὶ πῶς ὁρίζεσθαι δεῖ, νῦν δ'
ὅσον ἱκανὸν πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν, ὥστε τοσοῦτον μόνον
λεκτέον ὅτι δυνατὸν γενέσθαι ὁρισμοῦ καὶ [w] τοῦ τί ἦν εἶναι
συλλογισμόν. Εἰ γάρ ἐστιν ὅρος λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι 2
τῷ πράγματι δηλῶν, καὶ δεῖ τὰ ἐν τῷ ὅρῳ κατηγορούμενα
[x] καὶ ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ πράγματος μόνα κατηγορεῖσθαι,
κατηγορεῖται δ' ἐν τῷ τί ἐστι τὰ γένη καὶ αἱ διαφοραί,
φανερὸν ὡς εἴ τις λάβοι [y] ταῦτα μόνον ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ
πράγματος [z] κατηγορεῖσθαι, ὅτι ὁ ταῦτα ἔχων λόγος ὅρος
ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ἕτερον εἶναι ὅρον, ἐπειδὴ
οὐδὲν ἕτερον ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ πράγματος κατηγορεῖται.

Ὅτι μὲν οὖν ἐγχωρεῖ συλλογισμὸν ὅρου [a] γενέσθαι, φα- 3
νερόν· ἐκ τίνων δὲ δεῖ κατασκευάζειν, διώρισται μὲν ἐν ἑτέ-
ροις ἀκριβέστερον, πρὸς δὲ τὴν [b] προκειμένην μέθοδον οἱ αὐ-
τοὶ τόποι χρήσιμοι. Σκεπτέον γὰρ ἐπὶ τῶν ἐναντίων καὶ
τῶν ἄλλων τῶν ἀντικειμένων, καὶ ὅλους τοὺς λόγους καὶ κατὰ

[s] ἀλλὰ—ὁρισμόν om. C. [t] διότι A.B. [v] ὅρων A. [w] τοῦ] τὸ A. [x] καὶ ante ἐν om. B.C. [y] ταῦτα] ἃ C, deletis post μόνον litteris quinque. [z] κατηγορεῖσθαι δεῖ ὅτι C. [a] γίνεσθαι C. [b] κειμένην A.

μέρος ἐπισκοποῦντα· [c] εἰ [d] γὰρ ὁ ἀντικείμενος τοῦ ἀντικει-
μένου, [e] καὶ τὸν εἰρημένον τοῦ προκειμένου ἀνάγκη [f] εἶναι.
[g] Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐναντίων πλείους συμπλοκαί, ληπτέον τῶν
ἐναντίων, [h] ὁποίου [i] ἂν μάλιστα [k] φανῇ ὁ ἐναντίος ὁρισμός.
Ὅλους μὲν οὖν τοὺς λόγους καθάπερ εἴρηται σκεπτέον, κατὰ
4 μέρος δ' ὧδε. Πρῶτον μὲν οὖν ὅτι τὸ ἀποδοθὲν γένος ὀρθῶς
[l] ἀποδέδοται. Εἰ γὰρ [m] τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ, τὸ δὲ
προκείμενον μή ἐστιν ἐν τῷ αὐτῷ, δῆλον ὅτι [n] ἐν τῷ ἐναν-
τίῳ ἂν εἴη, ἐπειδὴ ἀνάγκη τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ ἢ ἐν τοῖς
ἐναντίοις γένεσιν εἶναι. Καὶ τὰς διαφορὰς δὲ τὰς ἐναν-
τίας τῶν ἐναντίων ἀξιοῦμεν κατηγορεῖσθαι, καθάπερ λευκοῦ
καὶ μέλανος· [o] τὸ μὲν γὰρ διακριτικὸν τὸ δὲ συγκριτικὸν
ὄψεως. Ὥστ' εἰ τοῦ ἐναντίου αἱ ἐναντίαι κατηγοροῦνται,
5 τοῦ προκειμένου αἱ ἀποδοθεῖσαι κατηγοροῖντ' ἄν. Ὥστ'
ἐπεὶ καὶ τὸ γένος καὶ αἱ διαφοραὶ ὀρθῶς ἀποδέδονται, δῆλον
ὅτι ὁρισμὸς ἂν εἴη ὁ [p] ἀποδοθείς. Ἢ οὐκ ἀναγκαῖον τῶν
ἐναντίων τὰς ἐναντίας διαφορὰς κατηγορεῖσθαι, [q] ἂν μὴ ἐν
τῷ αὐτῷ γένει ᾖ τὰ ἐναντία· ὧν δὲ τὰ γένη ἐναντία, οὐδὲν
κωλύει τὴν αὐτὴν διαφορὰν κατ' ἀμφοῖν λέγεσθαι, οἷον κατὰ
δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴ τὸ δὲ κακία ψυ-
χῆς, ὥστε τὸ ψυχῆς διαφορὰ ἐν ἀμφοῖν λέγεται, ἐπειδὴ καὶ
σώματός ἐστιν ἀρετὴ καὶ κακία. Ἀλλ' [r] οὖν τοῦτό γ' ἀλη-
θές, ὅτι τῶν ἐναντίων ἢ ἐναντίαι ἢ [s] αἱ αὐταὶ διαφοραί εἰσιν.
6 Εἰ οὖν τοῦ ἐναντίου ἡ ἐναντία κατηγορεῖται, τούτου δὲ μή,
δῆλον ὅτι ἡ εἰρημένη τούτου ἂν κατηγοροῖτο. Καθόλου δ'
εἰπεῖν, [t] ἐπεὶ ὁ ὁρισμός ἐστιν ἐκ γένους καὶ διαφορῶν, ἂν ὁ
τοῦ ἐναντίου ὁρισμὸς φανερὸς ᾖ, καὶ ὁ τοῦ προκειμένου ὁρι-
σμὸς φανερὸς ἔσται. Ἐπεὶ γὰρ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ αὐτῷ
γένει ἢ ἐν τῷ ἐναντίῳ, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ [v] διαφοραὶ ἢ ἐναντίαι

[c] εἴτε B. [d] γὰρ ὁ corr. A. [e] καὶ ὁ εἰρημένος τοῦ εἰρημένου ἐξ ἀνάγκης ἔσται C. [f] εἶναι om. A. [g] ἐπὶ A.C. [h] ὁποῖος pr. C. [i] ἂν om. C. [k] φανείη C. et corr. A, φανερὸν ἦι B. [l] ἀποδίδοται A.B. [m] τὸ ἐναντίον ἐν om. pr. C. [n] ἐν τῷ om. pr. C. [o] τὸ—τὸ] τοῦ—τοῦ C. [p] ἀποδοθεὶς λόγος ᾖ B. [q] ἐὰν B. [r] οὖν om. B. [s] αἱ om. B. [t] ἐπειδὴ C. [v] δ. ἢ] δ. αἱ C.

τῶν ἐναντίων ἢ αἱ αὐταὶ κατηγοροῦνται, δῆλον ὅτι τοῦ προκειμένου ἤτοι τὸ αὐτὸ γένος ἂν κατηγοροῖτο ὅπερ καὶ τοῦ ἐναντίου, αἱ δὲ διαφοραὶ ἐναντίαι, ἢ [w] ἅπασαι ἢ τινές, αἱ δὲ λοιπαὶ αἱ αὐταί· ἢ ἀνάπαλιν αἱ μὲν διαφοραὶ αἱ αὐταὶ τὰ δὲ γένη ἐναντία· ἢ ἄμφω ἐναντία, καὶ τὰ γένη καὶ αἱ διαφοραί. Ἀμφότερα [x] γὰρ [y] ταὐτὰ [z] εἶναι οὐκ ἐνδέχεται· εἰ δὲ μή, ὁ αὐτὸς ὁρισμὸς τῶν ἐναντίων ἔσται.

Ἔτι ἐκ τῶν πτώσεων [a] καὶ τῶν συστοίχων· ἀνάγκη γὰρ 7
ἀκολουθεῖν τὰ γένη τοῖς γένεσι καὶ τοὺς ὅρους τοῖς ὅροις. Οἷον εἰ ἡ λήθη ἐστὶν ἀποβολὴ ἐπιστήμης, καὶ τὸ ἐπιλανθάνεσθαι ἀποβάλλειν ἐπιστήμην ἔσται καὶ τὸ ἐπιλελῆσθαι ἀποβεβληκέναι ἐπιστήμην. Ἑνὸς οὖν ὁποιουοῦν τῶν εἰρημένων ὁμολογηθέντος ἀνάγκη καὶ τὰ λοιπὰ ὁμολογεῖσθαι. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἡ [b] φθορὰ διάλυσις οὐσίας, καὶ τὸ φθείρεσθαι διαλύεσθαι οὐσίαν καὶ τὸ [c] φθαρτικῶς διαλυτικῶς, εἴ [d] τε τὸ φθαρτικὸν [e] διαλυτικὸν οὐσίας, [f] καὶ ἡ φθορὰ διάλυσις οὐσίας. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὥσθ' ἑνὸς ὁποιουοῦν ληφθέντος καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὁμολογεῖται.

[g] Καὶ ἐκ τῶν ὁμοίως δ' ἐχόντων πρὸς ἄλληλα. Εἰ γὰρ 8
τὸ ὑγιεινὸν ποιητικὸν ὑγιείας, καὶ τὸ εὐεκτικὸν ποιητικὸν εὐεξίας ἔσται καὶ τὸ ὠφέλιμον ποιητικὸν ἀγαθοῦ. Ὁμοίως γὰρ ἕκαστον τῶν εἰρημένων πρὸς τὸ οἰκεῖον τέλος ἔχει, ὥστ' εἰ ἑνὸς αὐτῶν [h] ὁ ὁρισμός ἐστι τὸ ποιητικὸν εἶναι τοῦ τέλους, καὶ τῶν λοιπῶν ἑκάστου [i] οὗτος ἂν εἴη ὁρισμός.

[k] Ἔτι ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ὁμοίως, [l] ὁσαχῶς [m] ἐνδέχε- 9
ται κατασκευάσαι δύο πρὸς δύο συγκρίνοντα, οἷον εἰ μᾶλλον ὅδε τοῦδε [n] ἢ ὅδε τοῦδε ὁρισμός, ὁ δὲ ἧττον ὁρισμός, καὶ ὁ μᾶλλον. Καὶ εἰ ὁμοίως ὅδε τοῦδε καὶ ὅδε τοῦδε, εἰ ὁ ἕτερος τοῦ ἑτέρου, καὶ ὁ λοιπὸς τοῦ λοιποῦ. Ἑνὸς δ' ὁρισμοῦ πρὸς

[w] πᾶσαι C. [x] γὰρ] μὲν γὰρ pr. C. [y] ταῦτα B.C. [z] εἶναι om. A.B. et pr. C. [a] καὶ ἐκ τῶν C. [b] διαφθορὰ A.B. [c] φθαρτικὸν διαλυτικὸν C. [d] γε C. et pr. A. [e] διαλυτικὸν—φθορὰ om. B. [f] καὶ ἡ—οὐσίας om. A. [g] καὶ om. C. [h] ὁ om. C. [i] αὐτὸς B. [k] ἔτι δ' ἐκ C. [l] ποσαχῶς C. [m] ἐκδέχεται A. [n] ὁρισμὸς ante ἢ C.

δύο συγκρινομένου, ἢ δύο ὁρισμῶν πρὸς [o] *ἕνα, οὐδὲν χρήσιμος ἡ ἐκ τοῦ μᾶλλον ἐπίσκεψις· οὔτε γὰρ ἕνα* [p] *δυοῖν οὔτε δύο τοῦ αὐτοῦ ὅρους δυνατόν ἐστιν εἶναι.*

4 Εἰσὶ *δὲ καὶ ἐπικαιρότατοι τῶν τόπων οἵ τε νῦν εἰρημένοι καὶ* [q] *οἱ ἐκ τῶν συστοίχων καὶ* [r] *οἱ ἐκ τῶν πτώσεων.* Διὸ *καὶ δεῖ μάλιστα κατέχειν καὶ προχείρους ἔχειν τούτους· χρησιμώτατοι γὰρ πρὸς πλεῖστα.* Καὶ *τῶν ἄλλων δὲ τοὺς μάλιστα κοινούς· οὗτοι γὰρ ἐνεργότατοι τῶν λοιπῶν, οἷον τό τ' ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὸ καθ' ἕκαστα, καὶ ἐπὶ τῶν εἰδῶν σκοπεῖν εἰ ἐφαρμόττει ὁ λόγος, ἐπειδὴ* [s] *συνώνυμον τὸ* [t] *εἶδος.* Ἔστι *δὲ* [v] *χρήσιμον τὸ* [w] *τοιοῦτον πρὸς τοὺς τιθεμένους ἰδέας εἶναι, καθάπερ πρότερον εἴρηται.* Ἔτι *εἰ μεταφέρων εἴρηκε τοὔνομα, ἢ αὐτὸ αὑτοῦ κατηγόρηκεν ὡς ἕτερον.* Καὶ *εἴ τις ἄλλος κοινὸς καὶ ἐνεργὸς τῶν τόπων ἐστί,* [x] *τούτῳ χρηστέον.*

5 Ὅτι *δὲ χαλεπώτερον κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευάζειν ὅρον, ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα ῥηθησομένων φανερόν.* Καὶ *γὰρ ἰδεῖν αὐτὸν καὶ λαβεῖν παρὰ τῶν ἐρωτωμένων τὰς τοιαύτας προτάσεις οὐκ εὐπετές, οἷον ὅτι τῶν ἐν τῷ ἀποδοθέντι λόγῳ τὸ μὲν γένος τὸ δὲ διαφορά, καὶ* [y] *ὅτι ἐν τῷ τί ἐστι τὸ* [z] *γένος καὶ αἱ διαφοραὶ κατηγοροῦνται.* Ἄνευ *δὲ τούτων ἀδύνατον ὁρισμοῦ γένεσθαι συλλογισμόν· εἰ γάρ τινα καὶ ἄλλα ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ πράγματος κατηγορεῖται, ἄδηλον πότερον ὁ ῥηθεὶς ἢ ἕτερος αὐτοῦ ὁρισμός ἐστιν, ἐπειδὴ ὁρισμός ἐστι λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων.* Δῆλον *δὲ καὶ ἐκ τῶνδε.*
2 Ῥᾷον *γὰρ ἓν* [a] *συμπεράνασθαι ἢ πολλά.* Ἀναιροῦντι *μὲν οὖν ἀπόχρη πρὸς ἕνα διαλεχθῆναι* ([b] *ἓν γὰρ ὁποιονοῦν* [c] *ἀνασκευάσαντες ἀνῃρηκότες ἐσόμεθα τὸν ὅρον), κατασκευάζοντι δὲ πάντα ἀνάγκη συμβιβάζειν ὅτι ὑπάρχει τὰ ἐν τῷ ὅρῳ.* Ἔτι [d] *κατασκευάζοντι μὲν καθόλου οἰστέον συλλογισμόν· δεῖ γὰρ κατὰ παντὸς οὗ τοὔνομα* [e] *κατηγορεῖσθαι τὸν ὅρον,*

[o] *ἐν* C. [p] *δυεῖν* B. [q] *οἱ* om. B. [r] *οἱ* om. C. [s] *συνώνυμος* A. [t] *εἶδός ἐστιν. ἔστι* C. [v] *χρήσιμος ὁ τόπος πρὸς* C. [w] *τοιοῦτο* B. [x] *τούτῳ χρηστέον* om. C. [y] *διότι* A.B. [z] *γένος μόνον καὶ* C. [a] *συμπεραίνεσθαι* C. [b] *ἐν* C. [c] *ἀνασκ.*] *ἀναιροῦντες* C. [d] *κατασκευάζοντα* C. [e] *κατηγορῆσθαι* C.

καὶ ἔτι πρὸς τούτοις [f] ἀντιστρέφειν, εἰ μέλλει ἴδιος εἶναι ὁ ἀποδοθεὶς ὅρος. Ἀνασκευάζοντα [g] δ' οὐκέτι ἀνάγκη δεῖξαι τὸ καθόλου· ἀπόχρη γὰρ τὸ δεῖξαι ὅτι οὐκ ἀληθεύεται περὶ τινὸς τῶν ὑπὸ τοὔνομα ὁ λόγος. [h] Εἴ τε καὶ καθόλου δέοι 3 ἀνασκευάσαι, οὐδ' ὣς τὸ ἀντιστρέφειν ἀναγκαῖον ἐπὶ τοῦ ἀνασκευάζειν· ἀπόχρη γὰρ ἀνασκευάζοντι καθόλου τὸ δεῖξαι ὅτι [i] κατὰ τινὸς ὧν τοὔνομα κατηγορεῖται ὁ λόγος οὐ κατηγορεῖται. Τὸ δ' ἀνάπαλιν οὐκ ἀναγκαῖον πρὸς τὸ δεῖξαι, ὅτι καθ' ὧν ὁ λόγος μὴ κατηγορεῖται [k] τοὔνομα κατηγορεῖται. Ἔτι εἰ καὶ παντὶ ὑπάρχει τῷ ὑπὸ τοὔνομα, μὴ μόνῳ δέ, ἀνῃρημένος γίνεται ὁ ὁρισμός.

Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ γένος ἔχει· ἐν ἀμφο- 4 τέροις γὰρ ἀνασκευάζειν ἢ κατασκευάζειν ῥᾷον. Περὶ μὲν οὖν τοῦ ἰδίου φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημένων· ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν συμπλοκῇ τὸ ἴδιον ἀποδίδοται, ὥστ' ἀνασκευάζειν μὲν ἔστιν ἓν ἀνελόντα, κατασκευάζοντι δὲ ἀνάγκη πάντα συλλογίζεσθαι. Σχεδὸν δὲ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὅσα πρὸς τὸν ὁρισμόν, καὶ πρὸς τὸ ἴδιον ἁρμόσει λέγεσθαι· παντί τε γὰρ δεῖ τῷ ὑπὸ τοὔνομα τὸν κατασκευάζοντα δεικνύναι ὅτι ὑπάρχει, ἀνασκευάζοντι δ' ἀπόχρη [l] ἑνὶ δεῖξαι μὴ ὑπάρχον· εἴ τε καὶ παντὶ ὑπάρχει, μὴ μόνῳ δέ, καὶ οὕτως ἀνεσκευασμένον γίνεται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ ὁρισμοῦ [m] λέγεται. Περὶ δὲ τοῦ 5 γένους, ὅτι [n] κατασκευάζειν μὲν ἀνάγκη μοναχῶς παντὶ [o] δείξαντα ὑπάρχειν, ἀνασκευάζοντι δὲ διχῶς· καὶ γὰρ εἰ μηδενὶ καὶ εἰ τινὶ δέδεικται μὴ ὑπάρχον, ἀνῄρηται τὸ ἐν ἀρχῇ. Ἔτι κατασκευάζοντι μὲν οὐκ ἀπόχρη ὅτι ὑπάρχει δεῖξαι, ἀλλὰ καὶ [p] διότι ὡς γένος ὑπάρχει δεικτέον· ἀνασκευάζοντι δ' ἱκανὸν τὸ δεῖξαι μὴ ὑπάρχον ἢ τινὶ ἢ μὴ παντί. Ἔοικε δ', ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ διαφθεῖραι τοῦ ποιῆσαι ῥᾷον, οὕτω καὶ ἐπὶ τούτων τὸ ἀνασκευάσαι τοῦ κατασκευάσαι.

[f] ἀντιστρέφειν, καθ' οὗ τὸν λόγον καὶ τοὔνομα, εἰ C. [g] δ' οὐκ ἀνάγκη καθόλου C. [h] ἔτι εἰ A.B. [i] κατ' οὐδενὸς ὧν τοὔνομα κατ. καὶ ὁ λόγος κατ'. C. [k] τοὔνομα] οὐδε τοὔνομα C. [l] ἐν B. [m] ἐλέγετο C. [n] κατασκευάζοντι C. [o] δεῖξαι ὑπάρχον C. [p] ὅτι C.

6 ˈἘπὶ δὲ τοῦ συμβεβηκότος τὸ μὲν καθόλου ῥᾷον ἀνασκευ-
άζειν ἢ [q] κατασκευάζειν· κατασκευάζοντι μὲν γὰρ δεικτέον
ὅτι παντί, ἀνασκευάζοντι δ' ἀπόχρη ἑνὶ δεῖξαι μὴ ὑπάρχον.
Τὸ δ' ἐπὶ μέρους [r] ἀνάπαλιν [s] ῥᾷον κατασκευάσαι ἢ ἀνασκευ-
άσαι· κατασκευάζοντι μὲν γὰρ [t] ἀπόχρη δεῖξαι τινὶ ὑπάρχον,
ἀνασκευάζοντι δὲ δεικτέον ὅτι οὐδενὶ ὑπάρχει.
7 Φανερὸν δὲ καὶ διότι πάντων ῥᾷστον ὅρον ἀνασκευάσαι·
πλεῖστα γὰρ ἐν αὐτῷ τὰ δεδομένα πολλῶν εἰρημένων, ἐκ δὲ
τῶν πλειόνων θᾶττον γίνεται συλλογισμός· εἰκὸς γὰρ ἐν
τοῖς πολλοῖς μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἁμάρτημα γίνεσθαι.
ˈἜτι πρὸς μὲν ὅρον ἐνδέχεται καὶ [v] διὰ τῶν ἄλλων [w] ἐπιχει-
ρεῖν· εἴτε γὰρ μὴ ἴδιος [x] ὁ λόγος, εἴτε μὴ γένος τὸ ἀποδο-
θέν, εἴτε μὴ ὑπάρχει τι τῶν ἐν τῷ λόγῳ, ἀνῃρημένος γίνεται
ὁ ὁρισμός· πρὸς δὲ τἆλλα οὔτε τὰ ἐκ τῶν [y] ὅρων οὔτε τἆλλα
ἐνδέχεται πάντ' ἐπιχειρεῖν· μόνα γὰρ τὰ πρὸς τὸ συμβεβη-
8 κὸς κοινὰ πάντων τῶν εἰρημένων ἐστίν. ˈὙπάρχειν μὲν γὰρ
δεῖ ἕκαστον τῶν εἰρημένων· εἰ δὲ μὴ ὡς ἴδιον ὑπάρχει τὸ
γένος, οὐδέπω ἀνῄρηται τὸ γένος. ˈὉμοίως δὲ καὶ τὸ ἴδιον οὐκ
ἀναγκαῖον ὡς γένος, οὐδὲ τὸ συμβεβηκὸς ὡς γένος ἢ ἴδιον,
ἀλλ' ὑπάρχειν μόνον. ˈὭστ' οὐ δυνατὸν ἐκ τῶν ἑτέρων πρὸς
9 τὰ ἕτερα ἐπιχειρεῖν ἀλλ' ἢ ἐπὶ τοῦ ὁρισμοῦ. Δῆλον οὖν ὅτι
ῥᾷστον πάντων ὅρον ἀναιρεῖν, κατασκευάζειν δὲ χαλεπώτα-
τον· [z] ἐκεῖνά τε γὰρ [a] δεῖ πάντα συλλογίσασθαι (καὶ γὰρ ὅτι
ὑπάρχει τὰ [b] εἰρημένα καὶ ὅτι γένος τὸ ἀποδοθὲν καὶ ὅτι
ἴδιος ὁ λόγος), καὶ ἔτι παρὰ ταῦτα, ὅτι δηλοῖ τὸ τί ἦν εἶναι
ὁ λόγος, καὶ τοῦτο καλῶς δεῖ πεποιηκέναι.
10 Τῶν δ' ἄλλων τὸ ἴδιον μάλιστα τοιοῦτον· ἀναιρεῖν μὲν
γὰρ ῥᾷον διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ὡς ἐπὶ τὸ [c] πολύ, κατασκευάζειν
δὲ χαλεπώτατον, ὅτι τε πολλὰ δεῖ συμβιβάσαι, καὶ πρὸς

[q] κατασκευάζειν. Καὶ δι' ἑνὸς γὰρ ἀνασκευάζεται τὸ καθόλου ἢ κατασκευάζεται. κατασκευάζοντι C. [r] πάλιν B. [s] ῥᾶον γὰρ κατασκ. C. [t] ἀπόχρη τὸ δεῖξαι C. [v] διὰ corr. A, τὰ B. [w] ἐγχειρεῖν A.B. [x] ὁ om. A. [y] ὅρων τέτακται οὔτε C. [z] κεῖνά A.B. [a] πάντα δεῖ συλλογίζεσθαι C. [b] εἰρημένα πάντα καὶ C. [c] πολὺ συνίστασθαι κατασκ. C.

τούτῳ ὅτι μονῳ ὑπάρχει καὶ ἀντικατηγορεῖται τοῦ πρά-
γματος.

[b] Ῥᾷστον δὲ πάντων κατασκευάσαι τὸ συμβεβηκός· ἐν μὲν 11
γὰρ τοῖς ἄλλοις οὐ μόνον ὑπάρχον, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὕτως
ὑπάρχει, δεικτέον· ἐπὶ δὲ τοῦ συμβεβηκότος, ὅτι ὑπάρχει
μόνον, ἱκανὸν δεῖξαι. [c] Ἀνασκευάζειν δὲ χαλεπώτατον τὸ συμ-
βεβηκός, ὅτι ἐλάχιστα ἐν αὐτῷ δέδοται· οὐ γὰρ προσσημαί-
νει ἐν τῷ συμβεβηκότι πῶς ὑπάρχει, ὥστ' ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων
διχῶς ἔστιν ἀνελεῖν, ἢ δείξαντα ὅτι οὐχ ὑπάρχει ἢ ὅτι οὐχ
οὕτως ὑπάρχει, ἐπὶ δὲ τοῦ συμβεβηκότος οὐκ ἔστιν [d] ἀνελεῖν
ἀλλ' ἢ δείξαντα ὅτι οὐχ ὑπάρχει.

Οἱ μὲν οὖν τόποι δι' ὧν εὐπορήσομεν πρὸς ἕκαστα τῶν 12
προβλημάτων ἐπιχειρεῖν, σχεδὸν ἱκανῶς ἐξηρίθμηνται.

[e] Θ.

Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τάξεως, καὶ πῶς δεῖ ἐρωτᾶν, λεκτέον. 1
Δεῖ δὲ πρῶτον μὲν [f] ἐρωτηματίζειν μέλλοντα τὸν τόπον εὑ-
ρεῖν ὅθεν ἐπιχειρητέον, δεύτερον δὲ ἐρωτηματίσαι καὶ τάξαι
καθ' [g] ἕκαστα πρὸς ἑαυτόν, τὸ δὲ λοιπὸν καὶ τρίτον εἰπεῖν
[h] ταῦτα ἤδη πρὸς ἕτερον. Μέχρι μὲν οὖν τοῦ εὑρεῖν [i] τὸν 2
τόπον ὁμοίως τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ διαλεκτικοῦ ἡ σκέψις,
τὸ δ' [k] ἤδη ταῦτα τάττειν καὶ ἐρωτηματίζειν ἴδιον τοῦ δια-
λεκτικοῦ· πρὸς ἕτερον γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον, τῷ δὲ φιλο-
σόφῳ καὶ ζητοῦντι καθ' ἑαυτὸν οὐδὲν μέλει, ἐὰν ἀληθῆ μὲν ᾖ
καὶ γνώριμα δι' ὧν ὁ συλλογισμός, μὴ θῇ δ' αὐτὰ [l] ὁ ἀποκρι-
νόμενος διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τοῦ ἐξ ἀρχῆς καὶ προορᾶν τὸ
συμβησόμενον· ἀλλ' ἴσως [m] κἂν σπουδάσειεν ὅτι μάλιστα
γνώριμα καὶ σύνεγγυς εἶναι τὰ ἀξιώματα· ἐκ τούτων γὰρ οἱ
ἐπιστημονικοὶ συλλογισμοί.

Τοὺς μὲν οὖν τόπους ὅθεν δεῖ λαμβάνειν, εἴρηται πρότε- 3
ρον· περὶ τάξεως δὲ καὶ τοῦ ἐρωτηματίσαι λεκτέον διελό-

[d] ἀναιρεῖν (ἐλεῖν supra) C. [e] Θ A, θῆτα B, η (τ supra) C. [f] ἐρωτιματίζειν A, ἐρωτᾶν C. [g] ἕκαστον C. [h] ἤδη ταῦτα C. [i] τὸν om. C. [k] ἤδη om. C. [l] ὁ post αὐτὰ om. B. [m] κἂν] ἂν καὶ C.

μενον τὰς προτάσεις, ὅσαι ληπτέαι παρὰ τὰς ἀναγκαίας. Ἀναγκαῖαι δὲ λέγονται δι' ὧν ὁ συλλογισμὸς γίνεται. Αἱ δὲ παρὰ ταύτας λαμβανόμεναι τέτταρές εἰσιν· ἢ γὰρ ἐπαγωγῆς χάριν τοῦ δοθῆναι τὸ καθόλου, ἢ εἰς ὄγκον τοῦ λόγου, ἢ πρὸς κρύψιν τοῦ συμπεράσματος, ἢ πρὸς τὸ σαφέστερον εἶναι τὸν λόγον. Παρὰ δὲ ταύτας οὐδεμίαν ληπτέον πρότασιν, [n] ἀλλὰ διὰ τούτων αὔξειν καὶ ἐρωτηματίζειν πειρατέον. Εἰσὶ δ' αἱ πρὸς κρύψιν ἀγῶνος χάριν· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα ἡ τοιαύτη πραγματεία πρὸς ἕτερόν ἐστιν, ἀνάγκη καὶ ταύταις χρῆσθαι.

4 Τὰς μὲν οὖν ἀναγκαίας, δι' ὧν ὁ συλλογισμός, οὐκ [o] εὐθὺς προτατέον, ἀλλ' ἀποστατέον ὅτι ἀνωτάτω, οἷον μὴ τῶν ἐναντίων ἀξιοῦντα τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην, ἂν τοῦτο βούληται λαβεῖν, ἀλλὰ τῶν ἀντικειμένων· τεθέντος γὰρ τούτου, καὶ ὅτι τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ συλλογιεῖται, ἐπειδὴ ἀντικείμενα τὰ ἐναντία. [p] Ἂν δὲ μὴ τιθῇ, δι' ἐπαγωγῆς ληπτέον, προτεί-
5 νοντα ἐπὶ τῶν κατὰ μέρος ἐναντίων. Ἢ γὰρ διὰ συλλογισμοῦ ἢ δι' ἐπαγωγῆς τὰς ἀναγκαίας ληπτέον, ἢ τὰς μὲν ἐπαγωγῇ τὰς δὲ συλλογισμῷ, ὅσαι δὲ λίαν προφανεῖς εἰσί, καὶ [q] αὐτὰς προτείνοντα· ἀδηλότερόν τε γὰρ [r] ἀεὶ ἐν τῇ [s] ἀποστάσει καὶ τῇ ἐπαγωγῇ τὸ συμβησόμενον, καὶ ἅμα [t] τὸ αὐτὰς τὰς χρησίμους προτεῖναι [v] καὶ μὴ δυνάμενον [w] ἐκείνως
6 λαβεῖν [x] ἕτοιμον. Τὰς δὲ παρὰ ταύτας εἰρημένας ληπτέον μὲν τούτων χάριν, ἑκάστῃ δ' ὧδε χρηστέον, ἐπάγοντα μὲν ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστον ἐπὶ τὸ καθόλου καὶ τῶν γνωρίμων ἐπὶ τὰ ἄγνωστα· γνώριμα δὲ μᾶλλον τὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν, ἢ ἁπλῶς ἢ τοῖς πολλοῖς. Κρύπτοντα δὲ προσυλλογίζεσθαι δι' ὧν ὁ συλλογισμὸς τοῦ ἐξ ἀρχῆς μέλλει γίνεσθαι, καὶ
7 ταῦτα ὡς πλεῖστα. Εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἴ τις μὴ μόνον τὰς ἀναγκαίας ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς ταύτας χρησίμων τινὰ συλλογίζοιτο. Ἔτι τὰ συμπεράσματα μὴ λέγειν, ἀλλ' ὕστερον

[n] ἀλλ' ἢ C. [o] εὐθὺς αὐτὰς προτ. A.B. [p] ἐὰν C. [q] ταύτας A. [r] ἀεὶ om. C. [s] ἀποτάσει B. [t] τὸ καὶ αὐτὰς C. [v] καὶ om. C. [w] ἐκείνως corr. A. [x] ἕτοιμον corr. A, ἑτοίμως B.

ἀθρόα συλλογίζεσθαι· οὕτω γὰρ ἂν πορρωτάτω ἀποστήσειε
τῆς ἐξ ἀρχῆς θέσεως. Καθόλου δ' εἰπεῖν, οὕτω δεῖ ἐρωτᾶν
τὸν [y] κρυπτικῶς πυνθανόμενον, ὥστ' ἠρωτημένου τοῦ παντὸς
λόγου καὶ εἰπόντος τὸ συμπέρασμα ζητεῖσθαι τὸ διὰ τί.
Τοῦτο δ' ἔσται μάλιστα διὰ τοῦ λεχθέντος ἔμπροσθεν τρό- 8
που· μόνου γὰρ τοῦ ἐσχάτου ῥηθέντος συμπεράσματος ἄδη-
λον πῶς συμβαίνει, διὰ τὸ μὴ προορᾶν τὸν ἀποκρινόμενον ἐκ
τίνων συμβαίνει, μὴ διαρθρωθέντων τῶν [z] πρότερον συλλο-
γισμῶν. Ἥκιστα δ' ἂν [a] διαρθροῖτο ὁ συλλογισμὸς τοῦ
συμπεράσματος μὴ τὰ τούτου λήμματα ἡμῶν τιθέντων, ἀλλ'
ἐκεῖνα ὑφ' ὧν ὁ συλλογισμὸς γίνεται.

Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ μὴ συνεχῆ τὰ ἀξιώματα λαμβάνειν ἐξ 9
[b] ὧν οἱ συλλογισμοί, ἀλλ' ἐναλλὰξ τὸ πρὸς ἕτερον καὶ ἕτε-
ρον συμπέρασμα· τιθεμένων γὰρ τῶν οἰκείων [c] παρ' ἄλληλα
μᾶλλον τὸ συμβησόμενον ἐξ αὐτῶν προφανές.

Χρὴ δὲ καὶ ὁρισμῷ λαμβάνειν, ἐφ' ὧν ἐνδέχεται, τὴν κα- 10
θόλου πρότασιν, μὴ ἐπ' αὐτῶν ἀλλ' ἐπὶ τῶν συστοίχων· πα-
ραλογίζονται γὰρ [d] ἑαυτούς, ὅταν ἐπὶ συστοίχου ληφθῇ [e] ὁ
ὁρισμός, ὡς οὐ τὸ καθόλου συγχωροῦντες, οἷον εἰ δέοι λαβεῖν
ὅτι ὁ ὀργιζόμενος ὀρέγεται τιμωρίας [f] διὰ φαινομένην ὀλι-
γωρίαν, ληφθείη δ' [g] ἡ ὀργὴ ὄρεξις εἶναι τιμωρίας διὰ φαινο-
μένην ὀλιγωρίαν· δῆλον γὰρ ὅτι τούτου ληφθέντος ἔχοιμεν
ἂν καθόλου ὃ προαιρούμεθα. Τοῖς δ' ἐπ' αὐτῶν προτείνουσι 11
πολλάκις ἀνανεύειν συμβαίνει τὸν ἀποκρινόμενον διὰ τὸ μᾶλ-
λον ἔχειν ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἔνστασιν, οἷον ὅτι ὁ ὀργιζόμενος
[h] οὐκ ὀρέγεται τιμωρίας· τοῖς γὰρ γονεῦσιν ὀργιζόμεθα μέν,
οὐκ ὀρεγόμεθα δὲ τιμωρίας. Ἴσως μὲν οὖν [i] οὐκ ἀληθὴς ἡ
[k] ἔνστασις· παρ' ἐνίων γὰρ ἱκανὴ τιμωρία τὸ λυπῆσαι μόνον
καὶ ποιῆσαι [l] μεταμέλεσθαι· οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει τι πιθανὸν
πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἀλόγως ἀρνεῖσθαι τὸ προτεινόμενον. Ἐπὶ

[y] κρυπτῶς A. [z] προτέρων C. [a] διαρθρωθείη C. [b] ὧν εἰσὶν οἱ C. [c] παράλληλον C. [d] αὐτοὺς C. [e] ὁ om. B. [f] διὰ φαινομένην ὀλιγωρίαν margo rc. C. [g] ἡ om. C. [h] οὐκ] οὐ πᾶς corr. C. [i] οὐχ ἱκανὴ A.B. [k] ἔνστασις ὑπάρχει· παρ' ἐνίων μὲν γὰρ C. [l] μεταμελεῖσθαι C.

δὲ τοῦ τῆς ὀργῆς ὁρισμοῦ οὐχ ὁμοίως ῥᾴδιόν [k] ἐστιν εὑρεῖν ἔνστασιν.

12 Ἔτι τὸ προτείνειν μὴ ὡς δι' αὐτὸ ἀλλ' ἄλλου χάριν προτείνοντα· εὐλαβοῦνται γὰρ τὰ πρὸς τὴν θέσιν χρήσιμα. Ἁπλῶς δ' εἰπεῖν, ὅτι μάλιστα ποιεῖν ἄδηλον πότερον τὸ προτεινόμενον ἢ τὸ ἀντικείμενον βούλεται λαβεῖν· ἀδήλου γὰρ ὄντος τοῦ πρὸς τὸν λόγον χρησίμου μᾶλλον τὸ δοκοῦν αὐτοῖς τιθέασιν.

13 Ἔτι διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι· καὶ γὰρ πιθανὸν καὶ λανθάνει μᾶλλον τὸ καθόλου. Οἷον [l] ὅτι ὥσπερ ἐπιστήμη καὶ ἄγνοια τῶν ἐναντίων ἡ αὐτή, οὕτω [m] καὶ αἴσθησις τῶν ἐναντίων ἡ αὐτή, ἢ ἀνάπαλιν, [n] ἐπειδὴ αἴσθησις ἡ [o] αὐτή, καὶ ἐπιστήμη. Τοῦτο δ' ἐστὶν ὅμοιον ἐπαγωγῇ, οὐ μὴν ταὐτόν γε· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα τὸ καθόλου λαμβάνεται, ἐπὶ δὲ τῶν ὁμοίων οὐκ ἔστι τὸ λαμβανόμενον τὸ καθόλου, ὑφ' [p] ὃ [q] πάντα τὰ ὅμοιά ἐστιν.

14 Δεῖ δὲ καὶ αὐτόν ποτε [r] αὑτῷ ἔνστασιν φέρειν· ἀνυπόπτως γὰρ ἔχουσιν οἱ ἀποκρινόμενοι πρὸς τοὺς δοκοῦντας δικαίως ἐπιχειρεῖν. Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἐπιλέγειν ὅτι σύνηθες καὶ λεγόμενον τὸ τοιοῦτον· ὀκνοῦσι γὰρ κινεῖν τὸ εἰωθὸς ἔνστασιν μὴ ἔχοντες. Ἅμα δὲ καὶ [s] τῷ χρῆσθαι καὶ [t] αὐτοὶ τοῖς τοι-
15 ούτοις φυλάττονται κινεῖν αὐτά. Ἔτι τὸ μὴ σπουδάζειν, κἂν ὅλως χρήσιμον ᾖ· πρὸς γὰρ τοὺς σπουδάζοντας μᾶλλον ἀντιτείνουσιν. Καὶ τὸ ὡς ἐν παραβολῇ προτείνειν· τὸ γὰρ δι' ἄλλο προτεινόμενον καὶ μὴ δι' αὐτὸ χρήσιμον τιθέασι μᾶλλον. Ἔτι μὴ αὐτὸ προτείνειν ὃ δεῖ ληφθῆναι, ἀλλ' ᾧ τοῦτο ἕπεται ἐξ ἀνάγκης· μᾶλλόν τε γὰρ συγχωροῦσι διὰ τὸ μὴ ὁμοίως ἐκ τούτου φανερὸν εἶναι τὸ συμβησόμενον, καὶ
16 ληφθέντος τούτου εἴληπται [v] κἀκεῖνο. Καὶ τὸ ἐπ' ἐσχάτῳ ἐρωτᾶν ὃ μάλιστα βούλεται λαβεῖν· μάλιστα γὰρ τὰ [w] πρῶτα

[k] ἐστιν om. C. [l] ὅτι om. A.B. [m] καὶ ἡ αἴσθησις C. [n] ἐπειδὴ ἡ αἴσθ. C. [o] αὐτὴ τῶν ἐναντίων καὶ corr. C. [p] ᾧ A.B. [q] ἅπαντα ὅμοια C. [r] ἑαυτῷ C. [s] τῷ] διὰ τὸ B.C. [t] αὐτοὺς C. [v] ἐκεῖνο. Καὶ οὐ τὸ C. [w] πρῶτα τῶν ἐρωτημάτων ἀνανεύουσι B.C.

ἀνανεύουσι διὰ τὸ τοὺς πλείστους τῶν ἐρωτώντων πρῶτα λέγειν περὶ ἃ μάλιστα σπουδάζουσιν. Πρὸς ἐνίους δὲ πρῶτα τὰ τοιαῦτα προτείνειν· οἱ γὰρ δύσκολοι τὰ πρῶτα μάλιστα συγχωροῦσιν, [x] ἂν μὴ παντελῶς φανερὸν ᾖ τὸ συμβησόμενον, ἐπὶ τελευτῆς δὲ δυσκολαίνουσιν. Ὁμοίως δὲ καὶ ὅσοι οἴονται 17
δριμεῖς εἶναι ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι· θέντες [y] γὰρ τὰ πλεῖστα ἐπὶ τέλους τερθρεύονται ὡς οὐ συμβαίνοντος ἐκ τῶν κειμένων· τιθέασι δὲ [z] προχείρως, πιστεύοντες τῇ ἕξει καὶ ὑπολαμβάνοντες οὐδὲν [a] πείσεσθαι. Ἔτι τὸ μηκύνειν καὶ παρεμβάλλειν τὰ [b] μηδὲν χρήσιμα πρὸς τὸν λόγον, καθάπερ οἱ ψευδογραφοῦντες· πολλῶν γὰρ ὄντων [c] ἄδηλον ἐν ὁποίῳ τὸ ψεῦδος. Διὸ καὶ λανθάνουσιν ἐνίοτε οἱ ἐρωτῶντες ἐν παραβύστῳ [d] προστιθέντες ἃ καθ' αὑτὰ προτεινόμενα οὐκ ἂν τεθείη.

Εἰς μὲν οὖν κρύψιν τοῖς εἰρημένοις χρηστέον, εἰς δὲ κόσμον 18
ἐπαγωγῇ καὶ διαιρέσει τῶν συγγενῶν. Ἡ μὲν οὖν ἐπαγωγὴ ὁποῖόν τί ἐστι δῆλον, τὸ δὲ διαιρεῖσθαι τοιοῦτον οἷον ὅτι ἐπιστήμη ἐπιστήμης βελτίων ἢ τῷ ἀκριβεστέρα εἶναι ἢ τῷ βελτιόνων, καὶ ὅτι τῶν ἐπιστημῶν αἱ μὲν θεωρητικαὶ [e] αἱ δὲ πρακτικαὶ αἱ δὲ ποιητικαί. Τῶν γὰρ τοιούτων ἕκαστον συνεπικοσμεῖ μὲν τὸν λόγον, οὐκ ἀναγκαῖα δὲ ῥηθῆναι [f] πρὸς τὸ συμπέρασμα.

Εἰς δὲ σαφήνειαν παραδείγματα καὶ παραβολὰς οἰστέον, 19
παραδείγματα δὲ οἰκεῖα καὶ ἐξ ὧν ἴσμεν, οἷα Ὅμηρος, μὴ οἷα Χοιρίλος· οὕτω γὰρ [g] ἂν σαφέστερον εἴη τὸ προτεινόμενον.

Χρηστέον δ' ἐν τῷ διαλέγεσθαι τῷ μὲν συλλογισμῷ πρὸς 2
τοὺς διαλεκτικοὺς μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς πολλούς, τῇ δ' ἐπαγωγῇ τοὐναντίον πρὸς τοὺς πολλοὺς μᾶλλον· εἴρηται δ' ὑπὲρ [h] τούτων καὶ πρότερον. Ἔστι δὲ ἐπ' ἐνίων μὲν ἐπάγοντα δυνατὸν ἐρωτῆσαι τὸ καθόλου, ἐπ' ἐνίων δ' οὐ ῥᾴδιον διὰ [i] τὸ μὴ κεῖσθαι ταῖς ὁμοιότησιν ὄνομα πάσαις κοινόν· ἀλλ' ὅταν

[x] ἐὰν C. [y] γὰρ πρὸς τὰ πρῶτα τὰ B. [z] προχείρως om. C. [a] πήσεσθαι A.B. [b] μηθὲν C. [c] ἀδηλότερον τὸ ψ. C. [d] τιθέντες C [e] αἱ δὲ πρακτικαὶ om. C. [f] εἰς C. [g] σαφέστερον ἂν C. [h] τοῦτου B.C. [i] τὸ μὴ om. C.

δέῃ [k] τὸ καθόλου λαβεῖν, οὕτως ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων φασίν· τοῦτο δὲ διορίσαι τῶν χαλεπωτάτων, ὁποῖα τῶν προ-
2 φερομένων τοιαῦτα καὶ ποῖα οὔ. Καὶ παρὰ τοῦτο πολλάκις ἀλλήλους παρακρούονται κατὰ τοὺς λόγους, οἱ μὲν φάσκοντες ὅμοια εἶναι τὰ μὴ ὄντα ὅμοια, οἱ δ' ἀμφισβητοῦντες τὰ ὅμοια μὴ εἶναι ὅμοια. Διὸ πειρατέον ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων ὀνοματοποιεῖν αὐτόν, ὅπως μήτε τῷ ἀποκρινομένῳ ἐξῇ ἀμφισβητεῖν ὡς οὐχ ὁμοίως τὸ ἐπιφερόμενον λέγεται, μήτε τῷ ἐρωτῶντι συκοφαντεῖν ὡς ὁμοίως λεγομένου, ἐπειδὴ πολλὰ τῶν οὐχ ὁμοίως λεγομένων ὁμοίως φαίνεται λέγεσθαι.

3 Ὅταν δ' ἐπάγοντος ἐπὶ πολλῶν μὴ διδῷ τὸ καθόλου, τότε δίκαιον ἀπαιτεῖν ἔνστασιν. Μὴ εἰπόντα δ' αὐτὸν ἐπὶ τίνων οὕτως, οὐ δίκαιον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τίνων οὐχ οὕτως· δεῖ γὰρ ἐπάγοντα πρότερον οὕτω τὴν ἔνστασιν ἀπαιτεῖν. Ἀξιωτέον [l] τε τὰς ἐνστάσεις μὴ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ προτεινομένου φέρειν, ἐὰν [m] μὴ ἓν μόνον ᾖ τὸ τοιοῦτον, καθάπερ ἡ δυὰς τῶν ἀρτίων μόνος [n] ἀριθμὸς πρῶτος· δεῖ γὰρ τὸν ἐνιστάμενον ἐφ' ἑτέρου τὴν ἔνστασιν φέρειν, ἢ λέγειν ὅτι [o] τοῦτο μόνον τοι-
4 οῦτο. Πρὸς δὲ τοὺς ἐνισταμένους τῷ καθόλου, μὴ ἐν αὐτῷ δὲ τὴν ἔνστασιν φέροντας ἀλλ' ἐν τῷ ὁμωνύμῳ, οἷον ὅτι ἔχοι ἄν τις τὸ μὴ [p] αὑτοῦ χρῶμα ἢ πόδα ἢ χεῖρα (ἔχοι γὰρ ἂν ὁ ζωγράφος χρῶμα καὶ ὁ μάγειρος πόδα τὸν μὴ αὑτοῦ) διελόμενον οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐρωτητέον· λανθανούσης γὰρ
5 τῆς ὁμωνυμίας εὖ δόξει ἐνστῆναι τῇ προτάσει. Ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἐνιστάμενος κωλύῃ τὴν ἐρώτησιν, ἀφαιροῦντα δεῖ ἐν ᾧ ἡ ἔνστασις προτείνειν τὸ λοιπὸν καθόλου ποιοῦντα, ἕως ἂν [q] λάβῃ τὸ χρήσιμον. Οἷον ἐπὶ τῆς λήθης καὶ τοῦ ἐπιλελῆσθαι· οὐ γὰρ συγχωροῦσι τὸν ἀποβεβληκότα ἐπιστήμην ἐπιλελῆσθαι, [r] διότι μεταπεσόντος τοῦ πράγματος
6 ἀποβέβληκε [s] μὲν τὴν ἐπιστήμην, [t] ἐπιλέλησται δ' οὔ. Ῥητέον οὖν ἀφελόντα ἐν ᾧ ἡ ἔνστασις τὸ λοιπόν, οἷον εἰ δια-

[k] τὸ om. A. [l] δὲ C. [m] ἂν μὴ μόνον ἓν C. [n] ἀριθμὸς om. pr. C. [o] τοιοῦτο μόνον τοῦτο C. [p] ἑαυτοῦ C. [q] λάβῃς C. [r] διὰ τὸ μ. τ. πρ. ἀποβεβληκέναι C. [s] μὲν om. A.B. [t] ἐπιλελῆσθαι C.

μένοντος τοῦ πράγματος ἀποβέβληκε τὴν ἐπιστήμην, διότι
ἐπιλέλησται. Ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐνισταμένους διότι
τῷ μείζονι ἀγαθῷ μεῖζον ἀντίκειται κακόν· προφέρουσι γὰρ
ὅτι τῇ ὑγιείᾳ, ἐλάττονι ὄντι ἀγαθῷ τῆς εὐεξίας, μεῖζον κακὸν
ἀντίκειται· τὴν γὰρ νόσον μεῖζον κακὸν [v] εἶναι τῆς καχεξίας.
Ἀφαιρετέον οὖν καὶ ἐπὶ [w] τούτου ἐν ᾧ ἡ ἔνστασις· ἀφαιρε- 7
θέντος γὰρ μᾶλλον ἂν θείη, οἷον ὅτι τῷ μείζονι ἀγαθῷ μεῖ-
ζον κακὸν ἀντίκειται, ἐὰν μὴ συνεπιφέρῃ [x] θάτερον θάτερον,
καθάπερ ἡ εὐεξία τὴν ὑγίειαν. Οὐ μόνον δ' ἐνισταμένου [y] τοῦτο
ποιητέον, ἀλλὰ κἂν ἄνευ ἐνστάσεως ἀρνῆται διὰ τὸ προορᾶν
τι τῶν τοιούτων· ἀφαιρεθέντος γὰρ ἐν ᾧ ἡ ἔνστασις, ἀναγ-
κασθήσεται τιθέναι διὰ τὸ μὴ προορᾶν ἐν τῷ λοιπῷ ἐπὶ τίνος
[z] οὐχ οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ τιθῇ, ἀπαιτούμενος ἔνστασιν [a] οὐ μὴ
ἔχῃ ἀποδοῦναι. Εἰσὶ δὲ τοιαῦται τῶν προτάσεων αἱ ἐπὶ τὶ 8
μὲν ψευδεῖς ἐπὶ τὶ δ' ἀληθεῖς· ἐπὶ τούτων γὰρ ἔστιν ἀφε-
λόντα τὸ λοιπὸν ἀληθὲς καταλιπεῖν. Ἐὰν δ' ἐπὶ πολλῶν
προτείνοντος μὴ [b] φέρῃ ἔνστασιν, ἀξιωτέον τιθέναι· δια-
λεκτικὴ γάρ ἐστι πρότασις πρὸς ἣν οὕτως ἐπὶ πολλῶν ἔχου-
σαν μὴ ἔστιν ἔνστασις.

Ὅταν δ' [c] ἐνδέχηται τὸ αὐτὸ ἄνευ τε τοῦ ἀδυνάτου καὶ διὰ 9
τοῦ ἀδυνάτου [d] συλλογίσασθαι, ἀποδεικνύντι μὲν [e] καὶ μὴ
διαλεγομένῳ οὐδὲν διαφέρει οὕτως ἢ ἐκείνως συλλογίσασθαι,
διαλεγομένῳ δὲ πρὸς ἄλλον οὐ χρηστέον τῷ διὰ τοῦ ἀδυνά-
του συλλογισμῷ. Ἄνευ μὲν γὰρ τοῦ ἀδυνάτου [f] συλλογι-
σαμένῳ οὐκ ἔστιν ἀμφισβητεῖν· ὅταν δὲ τὸ ἀδύνατον [g] συλ-
λογίσηται, [h] ἂν μὴ λίαν ᾖ [i] περιφανὲς ψεῦδος ὄν, οὐκ ἀδύ-
νατόν φασιν εἶναι, ὥστ' οὐ [k] γίνεται τοῖς ἐρωτῶσιν [l] ὃ βού-
λονται.

Δεῖ δὲ προτείνειν ὅσα ἐπὶ πολλῶν μὲν οὕτως ἔχει, ἔνστασις 10

[v] εἶναι om. pr. C. [w] τούτων C. [x] θάτερον θατέρου B, θάτερον C.
[y] τούτου C. [z] οὐχὶ C. [a] οὐχ ἕξει C. [b] φέρῃ τὴν ἔνστασιν C.
[c] ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καὶ ἄνευ τοῦ C. [d] συλλογίζεσθαι C. [e] καὶ μὴ
διαλεγομένῳ om. C. [f] συλλογισαμένου C. [g] συλλογίζωνται C.
[h] ἐὰν C. [i] περιφανὲς τὸ ψ. C. [k] γίνονται A. [l] ἃ C.

δὲ ἢ ὅλως μὴ ἔστιν ἢ μὴ ἐπιπολῆς [m] τὸ συνιδεῖν· μὴ δυνάμενοι γὰρ συνορᾶν ἐφ' ὧν οὐχ οὕτως, ὡς ἀληθὲς ὂν τιθέασιν.

11 Οὐ δεῖ δὲ τὸ συμπέρασμα ἐρώτημα ποιεῖν· εἰ δὲ μή, ἀνανεύσαντος οὐ δοκεῖ γεγονέναι συλλογισμός. Πολλάκις γὰρ καὶ μὴ ἐρωτῶντος ἀλλ' ὡς συμβαῖνον ἐπιφέροντος ἀρνοῦνται, καὶ τοῦτο ποιοῦντες οὐ δοκοῦσιν ἐλέγχεσθαι τοῖς μὴ συνορῶσιν ὅ τι συμβαίνει ἐκ τῶν τεθέντων. Ὅταν οὖν μηδὲ φήσας συμβαίνειν ἐρωτήσῃ, ὁ δ' ἀρνηθῇ, παντελῶς οὐ δοκεῖ γεγονέναι συλλογισμός.

12 Οὐ δοκεῖ δὲ πᾶν τὸ καθόλου διαλεκτικὴ πρότασις εἶναι οἷον τί ἐστιν ἄνθρωπος, ἢ ποσαχῶς λέγεται τἀγαθόν; ἔστι γὰρ πρότασις διαλεκτικὴ πρὸς ἣν ἔστιν [n] ἀποκρίνασθαι ναί ἢ οὔ· πρὸς δὲ τὰς εἰρημένας οὐκ ἔστιν. Διὸ οὐ διαλεκτικά ἐστι τὰ τοιαῦτα τῶν ἐρωτημάτων, [o] ἂν μὴ αὐτὸς διορίσας ἢ διελόμενος εἴπῃ, οἷον ἆρά γε τἀγαθὸν οὕτως ἢ οὕτως λέγεται; πρὸς γὰρ τὰ τοιαῦτα ῥᾳδία ἡ ἀπόκρισις ἢ καταφήσαντι ἢ ἀποφήσαντι. Διὸ πειρατέον οὕτω προτείνειν τὰς τοιαύτας τῶν προτάσεων. Ἅμα δὲ καὶ δίκαιον ἴσως παρ' ἐκείνου ζητεῖν ποσαχῶς λέγεται τἀγαθόν, ὅταν αὐτοῦ διαιρουμένου καὶ προτείνοντος μηδαμῶς [p] συγχωρῇ.

13 Ὅστις δ' ἕνα λόγον πολὺν χρόνον ἐρωτᾷ, κακῶς πυνθάνεται. Εἰ μὲν γὰρ ἀποκρινομένου [q] τοῦ ἐρωτωμένου τὸ ἐρωτώμενον, δῆλον ὅτι πολλὰ ἐρωτήματα ἐρωτᾷ ἢ πολλάκις ταὐτά, ὥστε [r] ἢ ἀδολεσχεῖ ἢ οὐκ ἔχει συλλογισμόν· ἐξ ὀλίγων γὰρ πᾶς συλλογισμός· εἰ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, ὅτι οὐκ ἐπιτιμᾷ ἢ ἀφίσταται.

3 Ἔστι δ' ἐπιχειρεῖν τε χαλεπὸν καὶ ὑπέχειν ῥᾴδιον τὰς αὐτὰς ὑποθέσεις. Ἔστι δὲ τοιαῦτα τά τε φύσει πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα. Τὰ μὲν γὰρ πρῶτα ὅρου δεῖται, τὰ δ' ἔσχατα διὰ πολλῶν περαίνεται βουλομένῳ τὸ συνεχὲς λαμβάνειν ἀπὸ τῶν πρώτων, ἢ σοφισματώδη φαίνεται τὰ ἐπιχειρήματα·

[m] τὸ] ἢ (vel ἢ) τὸ A.B.C. [n] ἀποκρίνεσθαι B. [o] ἐὰν C. [p] συγχωρήσῃ C. [q] τοῦ ἐρωτωμένου om. C. [r] ἢ ante ἀδ. om. C.

ἀδύνατον γὰρ ἀποδεῖξαί τι μὴ ἀρξάμενον ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν καὶ [s]συνείραντα μέχρι τῶν ἐσχάτων. Ὁρίζεσθαι μὲν οὖν [t]οὔτ' ἀξιοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι, οὔτ' ἂν ὁ ἐρωτῶν ὁρίζηται προσέχουσιν· μὴ γενομένου δὲ φανεροῦ [v]τί ποτ' ἐστὶ τὸ προκείμενον, οὐ ῥᾴδιον ἐπιχειρεῖν. Μάλιστα δὲ τὸ [w]τοιοῦτον περὶ τὰς ἀρχὰς συμβαίνει· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα διὰ τούτων δείκνυται, ταῦτα δ' οὐκ ἐνδέχεται δι' ἑτέρων, ἀλλ' ἀναγκαῖον ὁρισμῷ τῶν τοιούτων ἕκαστον γνωρίζειν.

Ἔστι δὲ δυσεπιχείρητα καὶ τὰ λίαν ἐγγὺς [x]τῆς ἀρχῆς· 2
οὐ γὰρ ἐνδέχεται πολλοὺς πρὸς αὐτὰ [y]λόγους πορίσασθαι, ὀλίγων ὄντων τῶν ἀνὰ μέσον [z]αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἀρχῆς, δι' ὧν ἀνάγκη δείκνυσθαι τὰ [a]μετὰ ταῦτα. Τῶν δὲ ὅρων δυσεπιχειρητότατοι [b]πάντων εἰσὶν ὅσοι κέχρηνται τοιούτοις ὀνόμασιν, ἃ πρῶτον μὲν ἄδηλά ἐστιν εἴτε ἁπλῶς εἴτε πολλαχῶς λέγεται, πρὸς δὲ τούτοις μηδὲ γνώριμα [c]πότερον κυρίως ἢ κατὰ μεταφορὰν ὑπὸ τοῦ ὁρισαμένου λέγεται. Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἀσαφῆ εἶναι οὐκ ἔχει ἐπιχειρήματα, διὰ δὲ τὸ ἀγνοεῖσθαι εἰ παρὰ τὸ κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι [d]τοιαῦτ' ἐστίν, οὐκ ἔχει ἐπιτίμησιν.

Ὅλως δὲ πᾶν πρόβλημα, ὅταν ᾖ δυσεπιχείρητον, ἢ ὅρου 3
δεῖσθαι ὑποληπτέον, ἢ τῶν πολλαχῶς ἢ τῶν κατὰ μεταφορὰν εἶναι λεγομένων, ἢ οὐ πόρρω τῶν ἀρχῶν, [e]ἢ διὰ τὸ μὴ φανερὸν εἶναι πρῶτον ἡμῖν τοῦτ' αὐτό, κατὰ τίνα ποτὲ τῶν εἰρημένων τρόπον ἐστὶν ὃ τὴν ἀπορίαν παρέχεται· φανεροῦ γὰρ ὄντος τοῦ τρόπου δῆλον ὅτι ἢ ὁρίζεσθαι ἂν δέοι ἢ διαιρεῖσθαι ἢ τὰς ἀνὰ μέσον προτάσεις πορίζεσθαι· διὰ τούτων γὰρ δείκνυται τὰ ἔσχατα.

Πολλαῖς τε τῶν θέσεων μὴ καλῶς ἀποδιδομένου τοῦ ὁρι- 4
σμοῦ οὐ ῥᾴδιον διαλέγεσθαι καὶ ἐπιχειρεῖν, οἷον πότερον ἓν ἑνὶ ἐναντίον ἢ πλείω· ὁρισθέντων δὲ τῶν ἐναντίων κατὰ τρό-

[s] συνείροντα C. [t] οὔτ'—οὔτ'] οὐκ—οὐδ' C. [v] τί] τοῦ τί C.
[w] τοιοῦτο B.C. [x] τῆς om. C. [y] πορίσασθαι λόγους C. [z] αὐτῶν C.
[a] μετ' αὐτὰ B. [b] πάντων] μάλιστα C. [c] πότερα A. [d] τοιοῦτό B.
[e] ἢ alterum om. C.

πον ῥᾴδιον συμβιβάσαι πότερον ἐνδέχεται πλείω τῷ αὐτῷ εἶναι ἐναντία ἢ οὔ. Τὸν αὐτὸν [f] δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ὁρισμοῦ δεομένων. Ἔοικε δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἔνια δι' ὁρισμοῦ ἔλλειψιν οὐ ῥᾳδίως γράφεσθαι, οἷον καὶ ὅτι ἡ παρὰ τὴν πλευρὰν τέμνουσα τὸ [g] ἐπίπεδον ὁμοίως διαιρεῖ
5 τήν τε γραμμὴν καὶ τὸ χωρίον. Τοῦ δὲ ὁρισμοῦ ῥηθέντος εὐθέως φανερὸν τὸ λεγόμενον· τὴν γὰρ αὐτὴν ἀνταναίρεσιν ἔχει τὰ χωρία καὶ αἱ γραμμαί· ἔστι δ' ὁρισμὸς τοῦ αὐτοῦ λόγου οὗτος. Ἁπλῶς δὲ τὰ πρῶτα τῶν στοιχείων τιθεμένων μὲν τῶν ὁρισμῶν, οἷον τί γραμμὴ καὶ τί κύκλος, ῥᾷστα δεῖξαι, πλὴν οὐ πολλά γε πρὸς ἕκαστον ἔστι [h] τούτων [i] ἐπιχειρεῖν διὰ τὸ [k] μὴ πολλὰ τὰ ἀνὰ μέσον εἶναι· [l] ἂν δὲ μὴ τιθῶνται οἱ τῶν ἀρχῶν ὁρισμοί, χαλεπόν, τάχα δ' ὅλως ἀδύνατον. Ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς λόγους ἔχει.

6 Οὔκουν [m] δεῖ λανθάνειν, ὅταν δυσεπιχείρητος [n] ᾖ ἡ θέσις, ὅτι πέπονθέ τι τῶν εἰρημένων. Ὅταν δ' ᾖ [o] πρὸς τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν πρότασιν μεῖζον ἔργον διαλεγῆναι ἢ τὴν θέσιν, διαπορήσειεν ἄν τις πότερον θετέον τὰ τοιαῦτα ἢ οὔ. [p] Εἰ γὰρ μὴ θήσει ἀλλ' [q] ἀξιώσει καὶ πρὸς τοῦτο διαλέγεσθαι, μεῖζον προστάξει τοῦ ἐν ἀρχῇ κειμένου· εἰ δὲ θήσει, πιστεύσει ἐξ ἧττον πιστῶν. Εἰ μὲν οὖν δεῖ μὴ χαλεπώτερον τὸ πρόβλημα ποιεῖν, θετέον, εἰ δὲ διὰ γνωριμωτέρων συλλογίζεσθαι, οὐ θετέον· ἢ τῷ μὲν μανθάνοντι οὐ θετέον, ἂν μὴ γνωριμώτερον ᾖ, τῷ δὲ γυμναζομένῳ θετέον, ἂν ἀληθὲς μόνον φαίνηται. Ὥστε φανερὸν ὅτι οὐχ ὁμοίως ἐρωτῶντί τε καὶ διδάσκοντι ἀξιωτέον τιθέναι.

4 Πῶς μὲν οὖν ἐρωτηματίζειν καὶ τάττειν δεῖ, σχεδὸν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· περὶ δ' ἀποκρίσεως πρῶτον μὲν διοριστέον τί ἐστιν ἔργον τοῦ καλῶς ἀποκρινομένου, καθάπερ τοῦ καλῶς

[f] δὲ τρόπον et mox τῶν ὁρισμοῦ δεομένων om. pr. C. [g] ἐπίπεδον γραμμὴ ὁμοίως corr. C. [h] αὐτῶν C. [i] ἐγχειρεῖν A.B. [k] οὐ C. [l] ἐὰν C. [m] δεῖ om. B. [n] ᾖ om. C. [o] πρὸς om. A.B. [p] εἰ μὲν γὰρ τιθῇ C. [q] ἀξιώσοι B.

ἐρωτῶντος. Ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐρωτῶντος τὸ οὕτως ἐπαγαγεῖν τὸν λόγον ὥστε ποιῆσαι τὸν ἀποκρινόμενον τὰ ἀδοξότατα λέγειν τῶν διὰ τὴν θέσιν ἀναγκαίων, τοῦ δ' ἀποκρινομένου τὸ μὴ δι' αὐτὸν φαίνεσθαι συμβαίνειν τὸ ἀδύνατον ἢ [r] τὸ παράδοξον, ἀλλὰ διὰ τὴν θέσιν· ἑτέρα γὰρ ἴσως ἁμαρτία τὸ θέσθαι πρῶτον ὃ μὴ δεῖ καὶ τὸ θέμενον μὴ φυλάξαι κατὰ τρόπον.

Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἀδιόριστα τοῖς γυμνασίας [s] καὶ πείρας ἕνεκα 5
τοὺς λόγους ποιουμένοις· οὐ γὰρ οἱ αὐτοὶ σκοποὶ τοῖς διδάσκουσιν [t] ἢ μανθάνουσι [v] καὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις, οὐδὲ τούτοις τε καὶ τοῖς διατρίβουσι μετ' ἀλλήλων σκέψεως χάριν. Τῷ μὲν γὰρ μανθάνοντι θετέον ἀεὶ τὰ δοκοῦντα· καὶ γὰρ οὐδ' ἐπιχειρεῖ ψεῦδος οὐδεὶς διδάσκειν· τῶν δ' ἀγνωνιζομένων τὸν μὲν ἐρωτῶντα φαίνεσθαί τι δεῖ ποιεῖν πάντως, τὸν δ' ἀποκρινόμενον μηδὲν φαίνεσθαι πάσχειν. Ἐν δὲ ταῖς διαλεκτικαῖς συνόδοις τοῖς μὴ ἀγῶνος χάριν ἀλλὰ πείρας καὶ σκέψεως τοὺς λόγους ποιουμένοις οὐ διήρθρωταί [w] πω τίνος δεῖ στοχάζεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον καὶ ὁποῖα διδόναι καὶ [x] ποῖα μὴ πρὸς τὸ καλῶς ἢ μὴ καλῶς φυλάττειν τὴν θέσιν. Ἐπεὶ οὖν οὐδὲν ἔχομεν παραδεδομένον ὑπ' ἄλλων, αὐτοί [y] τι πειραθῶμεν εἰπεῖν.

Ἀνάγκη δὴ τὸν ἀποκρινόμενον ὑπέχειν λόγον θέμενον ἤτοι 2
ἔνδοξον ἢ ἄδοξον θέσιν [z] ἢ [a] μηδέτερον, καὶ ἤτοι ἁπλῶς [b] ἔνδοξον ἢ ἄδοξον ἢ ὡρισμένως, οἷον [c] τῷδί τινι ἢ [d] αὐτῷ ἢ ἄλλῳ. Διαφέρει δ' οὐδὲν ὁπωσοῦν ἐνδόξου ἢ ἀδόξου οὔσης· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος ἔσται τοῦ καλῶς [e] ἀποκρίνεσθαι, καὶ δοῦναι ἢ [f] μὴ δοῦναι τὸ ἐρωτηθέν. Ἀδόξου μὲν [g] οὖν οὔσης τῆς θέσεως ἔνδοξον ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα γίνεσθαι, ἐνδόξου δ' ἄδοξον· τὸ γὰρ ἀντικείμενον ἀεὶ τῇ θέσει ὁ ἐρωτῶν συμπεραίνεται. Εἰ δὲ [h] μήτ' ἄδοξον μήτ' ἔνδοξον τὸ κείμενον, καὶ

[r] τὸ om. C. [s] ἕνεκεν καὶ πείρας C. [t] ἢ] καὶ C. [v] καὶ prius om. A.B. [w] πως C. [x] ποῖα C. [y] τι om. C. [z] ἢ μηδέτερον om. B. et pr. A. [a] μηδετέραν C. [b] ἄδοξον ἢ ἔνδοξον C. [c] τῶδέ C. [d] ἑαυτῶ C. [e] ἀποκρίνασθαι C. [f] μὴ διδόναι A.B. [g] οὖν om. B. [h] ἔνδοξον μήτ' ἄδοξον C.

3 τὸ συμπέρασμα ἔσται τοιοῦτον. Ἐπεὶ δ' ὁ καλῶς συλλογιζόμενος ἐξ ἐνδοξοτέρων καὶ γνωριμωτέρων τὸ προβληθὲν ἀποδείκνυσι, φανερὸν ὡς ἀδόξου μὲν ὄντος ἁπλῶς τοῦ κειμένου οὐ δοτέον τῷ ἀποκρινομένῳ οὔθ' ὃ μὴ δοκεῖ ἁπλῶς, οὔθ' ὃ δοκεῖ μὲν ἧττον δὲ τοῦ συμπεράσματος δοκεῖ. Ἀδόξου γὰρ οὔσης τῆς θέσεως ἔνδοξον τὸ συμπέρασμα, ὥστε δεῖ τὰ λαμβανόμενα [i] ἔνδοξα πάντ' εἶναι καὶ μᾶλλον ἔνδοξα τοῦ [k] προκειμένου, εἰ μέλλει διὰ τῶν γνωριμωτέρων τὸ ἧττον γνώριμον περαίνεσθαι. Ὥστ' εἴ τι μὴ τοιοῦτόν ἐστι τῶν ἐρωτωμένων, οὐ θετέον τῷ ἀποκρινομένῳ. Εἰ δ' ἔνδοξος ἁπλῶς ἡ θέσις, δῆλον ὅτι τὸ συμπέρασμα [l] ἁπλῶς ἄδοξον.
4 Θετέον οὖν τά τε δοκοῦντα [m] πάντα, καὶ τῶν μὴ δοκούντων ὅσα ἧττόν ἐστιν ἄδοξα τοῦ συμπεράσματος· ἱκανῶς γὰρ ἂν δόξειε διειλέχθαι. Ὁμοίως [n] δὲ εἰ μήτ' ἄδοξος μήτ' ἔνδοξός ἐστιν ἡ θέσις· καὶ γὰρ οὕτως τά τε [o] φαινόμενα ἅπαντα δοτέον, καὶ τῶν μὴ δοκούντων ὅσα μᾶλλον ἔνδοξα τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ ἐνδοξοτέρους συμβήσεται τοὺς λόγους
5 γίνεσθαι. Εἰ μὲν οὖν ἁπλῶς ἔνδοξον [p] ἢ ἄδοξον τὸ κείμενον, πρὸς τὰ δοκοῦντα ἁπλῶς τὴν σύγκρισιν ποιητέον· εἰ δὲ μὴ ἁπλῶς ἔνδοξον ἢ ἄδοξον τὸ κείμενον ἀλλὰ τῷ ἀποκρινομένῳ, πρὸς αὐτὸν τὸ δοκοῦν [q] καὶ μὴ δοκοῦν κρίνοντα θετέον ἢ οὐ θετέον. [r] Ἂν δ' ἑτέρου δόξαν διαφυλάττῃ ὁ ἀποκρινόμενος, δῆλον ὅτι πρὸς τὴν ἐκείνου διάνοιαν ἀποβλέποντα θετέον
6 ἕκαστα καὶ ἀρνητέον. Διὸ [s] καὶ οἱ κομίζοντες ἀλλοτρίας δόξας, οἷον ἀγαθὸν καὶ κακὸν εἶναι ταὐτόν, καθάπερ Ἡράκλειτός φησιν, οὐ διδόασι μὴ παρεῖναι ἅμα τῷ αὐτῷ τἀναντία, οὐχ ὡς οὐ δοκοῦν αὐτοῖς τοῦτο, ἀλλ' ὅτι καθ' Ἡράκλειτον οὕτω [t] λεκτέον. Ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ οἱ παρ' ἀλλήλων δεχόμενοι τὰς θέσεις· στοχάζονται γὰρ ὡς ἂν [v] εἴπειεν [w] ὁ θέμενος.

6 Φανερὸν οὖν τίνων στοχαστέον τῷ ἀποκρινομένῳ, εἴτε

[i] πάντ' ἔνδοξα C. [k] κειμένου C. [l] ἁπλῶς om. C. [m] ἅπαντα C. [n] δὲ καὶ εἰ C. [o] τὰ φαινόμενα πάντα C. [p] ἢ ἄδοξον om. A. [q] καὶ μὴ δοκοῦν om. A. et pr. C. καὶ τὸ μὴ δ. rc. C. [r] ἐὰν C. [s] καὶ οἱ κομ. corr. A. [t] δεκτέον C. [v] εἴποιεν B.C. [w] οἱ θέμενοι C.

ἁπλῶς ἔνδοξον εἴτε τινὶ τὸ κείμενόν ἐστιν. Ἐπεὶ δ᾽ ἀνάγκη πᾶν τὸ ἐρωτώμενον ἢ ἔνδοξον εἶναι ἢ ἄδοξον ἢ μηδέτερον, καὶ [x] ἢ πρὸς τὸν λόγον ἢ μὴ πρὸς τὸν λόγον εἶναι τὸ ἐρωτώμενον, [y] ἐὰν [z] μὲν ᾖ δοκοῦν καὶ μὴ πρὸς τὸν λόγον, δοτέον φήσαντα δοκεῖν, [y] ἐὰν δὲ μὴ δοκοῦν καὶ μὴ πρὸς τὸν λόγον, δοτέον μέν, ἐπισημαντέον δὲ τὸ μὴ δοκοῦν πρὸς εὐλάβειαν εὐηθείας. Ὄντος δὲ πρὸς τὸν λόγον καὶ δοκοῦντος λεκτέον 2
ὅτι δοκεῖ μέν, ἀλλὰ λίαν σύνεγγυς τοῦ ἐν ἀρχῇ [a] ἐστὶ καὶ ἀναιρεῖται τούτου τεθέντος τὸ κείμενον. Εἰ δὲ πρὸς τὸν λόγον, λίαν δ᾽ ἄδοξον τὸ ἀξίωμα, [b] συμβαίνειν [c] μὲν φατέον τούτου τεθέντος, ἀλλὰ λίαν εὔηθες εἶναι τὸ προτεινόμενον. Εἰ δὲ μήτ᾽ ἄδοξον μήτ᾽ ἔνδοξον, εἰ μὲν μηδὲν πρὸς τὸν λόγον, δοτέον μηδὲν διορίσαντι, εἰ δὲ πρὸς τὸν λόγον, ἐπισημαντέον ὅτι ἀναιρεῖται τεθέντος τὸ ἐν ἀρχῇ. Οὕτω γὰρ ὅ 3
τ᾽ ἀποκρινόμενος οὐδὲν δόξει δι᾽ αὐτὸν πάσχειν, [d] ἐὰν προορῶν ἕκαστα τιθῇ, ὅ τ᾽ ἐρωτῶν τεύξεται συλλογισμοῦ τιθεμένων αὐτῷ πάντων τῶν ἐνδοξοτέρων τοῦ συμπεράσματος. Ὅσοι δ᾽ ἐξ ἀδοξοτέρων τοῦ συμπεράσματος ἐπιχειροῦσι συλλογίζεσθαι, δῆλον ὡς οὐ καλῶς συλλογίζονται· διὸ τοῖς ἐρωτῶσιν οὐ θετέον.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν [e] ἀσαφῶς καὶ πλεοναχῶς λεγο- 7
μένων ἀπαντητέον. Ἐπεὶ γὰρ δέδοται τῷ ἀποκρινομένῳ μὴ μανθάνοντι εἰπεῖν ὅτι οὐ μανθάνω, καὶ πλεοναχῶς λεγομένου μὴ ἐξ ἀνάγκης ὁμολογῆσαι ἢ ἀρνήσασθαι, δῆλον ὡς πρῶτον μέν, ἂν μὴ σαφὲς ᾖ τὸ ῥηθέν, οὐκ ἀποκνητέον τὸ [f] φάναι μὴ συνιέναι· πολλάκις γὰρ ἐκ τοῦ μὴ σαφῶς ἐρωτηθέντας διδόναι ἀπαντᾷ τι δυσχερές. [y] Ἂν δὲ γνώριμον μὲν ᾖ πλεοναχῶς 2
[g] δὲ λεγόμενον, [y] ἐὰν μὲν ἐπὶ πάντων ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ᾖ τὸ λεγόμενον, δοτέον ἁπλῶς ἢ ἀρνητέον, [y] ἐὰν δ᾽ ἐπὶ τὶ μὲν ψεῦδος ᾖ ἐπὶ τὶ δ᾽ ἀληθές, ἐπισημαντέον ὅτι πλεοναχῶς λέγεται καὶ διότι τὸ μὲν ψεῦδος τὸ δ᾽ ἀληθές· ὕστερον γὰρ

[x] ἢ prius om. C. [y] ἂν C. [z] μὲν οὖν ᾖ B. [a] ἐστὶ om. C.
[b] συμβαίνει A. [c] μὲν om. C. [d] ἐάνπερ C. [e] ἀσαφῶν pr. A.
[f] μὴ φάναι C. [g] δὲ om. B.

διαιρουμένου ἄδηλον εἰ καὶ ἐν ἀρχῇ συνεώρα τὸ ἀμφίβολον.
3 Ἐὰν δὲ μὴ προΐδῃ τὸ ἀμφίβολον ἀλλ' εἰς θάτερον [h] βλέψας [i] θῇ, ῥητέον πρὸς τὸν ἐπὶ θάτερον ἄγοντα ὅτι οὐκ εἰς τοῦτο βλέπων ἔδωκα ἀλλ' εἰς θάτερον αὐτῶν. Πλειόνων γὰρ ὄντων τῶν ὑπὸ [k] ταὐτὸν ὄνομα ἢ λόγον ῥᾳδία ἡ ἀμφισβήτησις. Ἐὰν δὲ καὶ σαφὲς ᾖ καὶ ἁπλοῦν τὸ ἐρωτώμενον, ἢ ναί ἢ οὒ ἀποκριτέον.

8 Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασις συλλογιστικὴ ἢ τούτων τίς ἐστιν ἐξ ὧν [l] ὁ συλλογισμὸς ἤ τινος τούτων ἕνεκα, δῆλον δ' ὅταν ἑτέρου χάριν λαμβάνηται τῷ πλείω τὰ ὅμοια ἐρωτᾶν (ἢ γὰρ δι' ἐπαγωγῆς ἢ δι' ὁμοιότητος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ καθόλου λαμβάνουσιν), τὰ μὲν οὖν καθ' ἕκαστα πάντα θετέον, [m] ἂν ᾖ ἀληθῆ καὶ ἔνδοξα, πρὸς δὲ τὸ καθόλου πειρατέον ἔνστασιν φέρειν· τὸ γὰρ ἄνευ ἐνστάσεως, ἢ οὔσης ἢ δοκούσης, κωλύειν
2 τὸν λόγον δυσκολαίνειν ἐστίν. Εἰ οὖν ἐπὶ πολλῶν [n] φαινομένων μὴ δίδωσι τὸ καθόλου μὴ ἔχων ἔνστασιν, φανερὸν ὅτι δυσκολαίνει. [o] Ἔτι εἰ μηδ' ἀντεπιχειρεῖν [p] ἔχει ὅτι οὐκ ἀληθές, πολλῷ μᾶλλον ἂν δόξειε δυσκολαίνειν. Καίτοι οὐδὲ τοῦθ' ἱκανόν· πολλοὺς γὰρ λόγους ἔχομεν ἐναντίους ταῖς δόξαις, οὓς χαλεπὸν λύειν, καθάπερ Ζήνωνος ὅτι οὐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι οὐδὲ τὸ στάδιον διελθεῖν· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο [q] τἀντικείμενα τούτοις οὐ θετέον. Εἰ οὖν μήτ' [r] ἐνίστασθαι μήτ' [s] ἀντεπιχειρεῖν ἔχων μὴ τίθησι, δῆλον ὅτι δυσκολαίνει· ἔστι γὰρ ἡ ἐν λόγοις δυσκολία ἀπόκρισις παρὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους, συλλογισμοῦ φθαρτική.

9 Ὑπέχειν δὲ καὶ θέσιν καὶ ὁρισμὸν αὐτὸν αὑτῷ δεῖ [t] προεγχειρήσαντα· ἐξ ὧν γὰρ ἀναιροῦσιν οἱ πυνθανόμενοι τὸ κείμενον, δῆλον ὅτι τούτοις ἐναντιωτέον.

2 Ἄδοξον δ' ὑπόθεσιν εὐλαβητέον ὑπέχειν. Εἴη δ' ἂν ἄδο-

[h] βλέψας θῇ] βιασθῇ C. [i] θῇ] θῆι ἢ μὴ A.B. [k] ταυτὸ C. [l] ὁ om. pr. C. [m] ἐὰν B. [n] φαινομένου B.C. [o] ἔτι δ' εἰ C. [p] ἔχοι C, qui pr. om. [q] τὰ ἀντικείμενα C. [r] ἐνίστασθαι] ἔνστασιν B. et pr. A. [s] ἀντεπιχειρεῖν ἔχων μήτ' ἐνίστασθαι C. [t] προσεγχειρήσαντα A, προεπιχειρήσαντα C.

ξος [v] διχως· καὶ γὰρ ἐξ ἧς ἄτοπα συμβαίνει λέγειν, οἷον εἰ πάντα φαίη τις κινεῖσθαι ἢ μηδέν, καὶ ὅσα χείρονος ἤθους ἑλέσθαι καὶ ὑπεναντία ταῖς βουλήσεσιν, οἷον ὅτι ἡδονὴ [w] τἀγαθὸν καὶ τὸ ἀδικεῖν βέλτιον τοῦ ἀδικεῖσθαι. Οὐ γὰρ ὡς λόγου χάριν [x] ὑπέχοντα ἀλλ' ὡς τὰ δοκοῦντα λέγοντα μισοῦσιν.

Ὅσοι δὲ τῶν λόγων ψεῦδος συλλογίζονται, λυτέον ἀναιροῦντα παρ' ὃ γίνεται [y] τὸ ψεῦδος. Οὐ [z] γὰρ ὁτιοῦν ἀνελὼν λέλυκεν, οὐδ' εἰ ψεῦδός ἐστι τὸ ἀναιρούμενον. Ἔχοι γὰρ ἂν πλείω ψεύδη ὁ λόγος, οἷον [a] ἐάν τις λάβῃ τὸν καθήμενον γράφειν, Σωκράτη δὲ καθῆσθαι· συμβαίνει γὰρ ἐκ τούτων Σωκράτη γράφειν. Ἀναιρεθέντος οὖν τοῦ Σωκράτη καθῆσθαι οὐδὲν μᾶλλον λέλυται ὁ λόγος· καίτοι ψεῦδος τὸ ἀξίωμα. Ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο ὁ λόγος ψευδής· [b] ἂν γάρ τις τύχῃ καθήμενος μὲν μὴ γράφων δέ, οὐκέτι ἐπὶ τοῦ τοιούτου ἡ αὐτὴ λύσις ἁρμόσει. Ὥστε οὐ τοῦτο ἀναιρετέον, ἀλλὰ τὸ τὸν καθήμενον γράφειν· οὐ γὰρ πᾶς ὁ καθήμενος γράφει. Λέλυκε μὲν οὖν πάντως ὁ ἀνελὼν παρ' ὃ γίνεται τὸ ψεῦδος, οἶδε δὲ τὴν λύσιν ὁ εἰδὼς ὅτι παρὰ τοῦτο ὁ λόγος, καθάπερ ἐπὶ τῶν ψευδογραφουμένων· οὐ γὰρ ἀπόχρη τὸ ἐνστῆναι, οὐδ' ἂν ψεῦδος ᾖ τὸ ἀναιρούμενον, ἀλλὰ καὶ διότι ψεῦδος ἀποδεικτέον· οὕτω γὰρ ἂν εἴη φανερὸν πότερον προορῶν τι ἢ οὔ ποιεῖται τὴν ἔνστασιν.

Ἔστι δὲ λόγον κωλῦσαι συμπεράνασθαι τετραχῶς. Ἢ γὰρ ἀνελόντα παρ' ὃ γίνεται τὸ ψεῦδος, ἢ πρὸς τὸν ἐρωτῶντα ἔνστασιν εἰπόντα· πολλάκις γὰρ [c] οὐδὲ λέλυκεν, ὁ μέντοι πυνθανόμενος οὐ δύναται πορρωτέρω [d] προαγαγεῖν. Τρίτον δὲ πρὸς τὰ ἠρωτημένα· συμβαίη γὰρ ἂν ἐκ μὲν τῶν ἠρωτημένων μὴ γίνεσθαι ὃ βούλεται διὰ τὸ κακῶς ἠρωτῆσθαι, προστεθέντος δέ τινος γίνεσθαι τὸ συμπέρασμα. Εἰ μὲν οὖν μηκέτι δύναται προάγειν ὁ ἐρωτῶν, [e] πρὸς τὸν ἐρωτῶντα

Margin: 10 (at "Ὅσοι δὲ"), 2 (at "Ἀναιρεθέντος … καθῆ-"), 3 (at "Λέλυκε μὲν οὖν"), 4 (at "Ἔστι δὲ λόγον … Ἢ"), 5 (at "Εἰ μὲν").

[v] πλεοναχῶς C. [w] ἀγαθὸν C. [x] ὑπεχόμενον A.B. [y] τὸ om. C. [z] γὰρ] γὰρ ὁ A.B.C. [a] εἴ τις λάβοι C. [b] ἐὰν C. [c] οὐ λέλυκε μέν, ὁ C. [d] προάγειν C. [e] πρὸς] εἰς C, εἰ πρὸς A.

εἴη ἂν ἔνστασις, εἰ δὲ δύναται, πρὸς τὰ ἠρωτημένα. Τετάρ-*τη δὲ καὶ χειρίστη τῶν ἐνστάσεων ἡ πρὸς τὸν χρόνον· ἔνιοι γὰρ τοιαῦτα ἐνίστανται πρὸς ἃ διαλεχθῆναι πλειόνός ἐστι χρόνου ἢ τῆς παρούσης διατριβῆς.*

6 Αἱ *μὲν οὖν ἐνστάσεις, καθάπερ* [f] *εἴπαμεν, τετραχῶς γί-νονται· λύσις δ' ἐστὶ τῶν εἰρημένων ἡ πρώτη μόνον, αἱ δὲ λοιπαὶ κωλύσεις τινὲς καὶ ἐμποδισμοὶ τῶν συμπερασμάτων.*

11 Ἐ*πιτίμησις δὲ* [g] *λόγου κατ' αὐτόν τε τὸν λόγον, καὶ ὅταν ἐρωτᾶται, οὐχ ἡ αὐτή· πολλάκις γὰρ τοῦ μὴ καλῶς διειλέχθαι τὸν λόγον ὁ ἐρωτώμενος αἴτιος διὰ τὸ μὴ συγ-χωρεῖν ἐξ ὧν ἦν διαλεχθῆναι καλῶς πρὸς τὴν θέσιν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐπὶ θατέρῳ μόνον τὸ καλῶς ἐπιτελεσθῆναι τὸ κοινὸν ἔργον.* Ἀ*ναγκαῖον οὖν ἐνίοτε πρὸς τὸν λέγοντα καὶ μὴ πρὸς τὴν θέσιν ἐπιχειρεῖν, ὅταν ὁ ἀποκρινόμενος τἀναντία*
2 *τῷ ἐρωτῶντι παρατηρῇ προσεπηρεάζων.* Δ*υσκολαίνοντες οὖν ἀγωνιστικὰς καὶ οὐ διαλεκτικὰς ποιοῦνται τὰς διατριβάς.* Ἔ*τι δ' ἐπεὶ γυμνασίας καὶ πείρας χάριν ἀλλ' οὐ διδασκαλίας* [h] *οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων, δῆλον ὡς οὐ μόνον τἀληθῆ συλλο-γιστέον ἀλλὰ καὶ ψεῦδος, οὐδὲ δι' ἀληθῶν ἀεὶ ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ψευδῶν.* Π*ολλάκις γὰρ ἀληθοῦς τεθέντος ἀναιρεῖν ἀνάγκη*
3 *τὸν διαλεγόμενον, ὥστε προτατέον τὰ ψευδῆ.* Ἐ*νίοτε δὲ καὶ ψεύδους τεθέντος ἀναιρετέον διὰ ψευδῶν· οὐδὲν* [i] *γὰρ κωλύει τινὶ δοκεῖν τὰ μὴ ὄντα μᾶλλον τῶν ἀληθῶν, ὥστ' ἐκ τῶν ἐκείνῳ δοκούντων τοῦ λόγου γινομένου μᾶλλον ἔσται πεπεισμένος ἢ ὠφελημένος.* Δ*εῖ δὲ τὸν καλῶς μεταβιβά-ζοντα διαλεκτικῶς καὶ μὴ ἐριστικῶς μεταβιβάζειν, καθάπερ τὸν* [k] *γεωμέτρην γεωμετρικῶς, ἄν τε ψεῦδος ἄν τ' ἀληθὲς ᾖ τὸ συμπεραινόμενον·* [l] *ποῖοι δὲ διαλεκτικοὶ συλλογισμοί, πρότερον* [m] *εἴρηται.* Ἐ*πεὶ δὲ φαῦλος κοινωνὸς ὁ ἐμποδί-*
4 *ζων τὸ κοινὸν ἔργον, δῆλον ὅτι καὶ ἐν λόγῳ.* Κ*οινὸν γάρ τι καὶ ἐν* [n] *τούτοις προκείμενόν ἐστι, πλὴν τῶν ἀγωνιζομένων.*

[f] *εἴπομεν* C. [g] *λόγω καθ' αὐτόν* C. [h] *οἱ*] *χάριν οἱ* C. [i] *γὰρ* om. A. [k] *γεωμετρικὸν* A.B. [l] *ὁποῖοι* C. [m] *εἴρηνται* A.B. [n] *τούτοις τὸ προκείμενον* A.

Τούτοις δ' οὐκ ἔστιν ἀμφοτέροις τυχεῖν τοῦ αὐτοῦ τέλους· πλείους γὰρ ἑνὸς ἀδύνατον νικᾶν. Διαφέρει δ' [o] οὐδὲν ἄν τε διὰ τοῦ [p] ἀποκρίνεσθαι ἄν τε διὰ τοῦ ἐρωτᾶν ποιῇ τοῦτο· ὅ τε γὰρ ἐριστικῶς ἐρωτῶν φαύλως διαλέγεται, ὅ τ' ἐν τῷ [p] ἀποκρίνεσθαι μὴ διδοὺς τὸ φαινόμενον μηδ' ἐκδεχόμενος ὅ τί ποτε βούλεται ὁ ἐρωτῶν πυθέσθαι. Δῆλον οὖν ἐκ τῶν 5
εἰρημένων ὅτι οὐχ ὁμοίως ἐπιτιμητέον καθ' αὑτόν τε τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἐρωτῶντι· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸν μὲν λόγον φαῦλον εἶναι, τὸν δ' ἐρωτῶντα ὡς ἐνδέχεται βέλτιστα πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον διειλέχθαι. Πρὸς γὰρ τοὺς δυσκολαίνοντας οὐ δυνατὸν ἴσως εὐθὺς οἵους τις βούλεται ἀλλ' οἵους ἐνδέχεται ποιεῖσθαι τοὺς συλλογισμούς.

Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἀδιόριστον πότε τἀναντία καὶ πότε τὰ ἐν 6
ἀρχῇ λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι (πολλάκις γὰρ καθ' αὑτοὺς λέγοντες [q] τὰ ἐναντία λέγουσι, καὶ ἀνανεύσαντες πρότερον διδόασιν ὕστερον· διόπερ ἐρωτώμενοι [r] τἀναντία καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ πολλάκις ὑπακούουσιν), ἀνάγκη φαύλους γίνεσθαι τοὺς λόγους. Αἴτιος δ' ὁ ἀποκρινόμενος, τὰ μὲν οὐ διδούς, τὰ δὲ τοιαῦτα διδούς. Φανερὸν οὖν ὡς οὐχ ὁμοίως ἐπιτιμητέον τοῖς ἐρωτῶσι καὶ τοῖς λόγοις.

Καθ' αὑτὸν δὲ [s] τῷ [t] λόγῳ πέντ' εἰσὶν ἐπιτιμήσεις, πρώτη 7
μὲν ὅταν ἐκ τῶν [v] ἐρωτωμένων μὴ συμπεραίνηται [w] μήτε τὸ προτεθὲν μήτε ὅλως μηδὲν ὄντων ψευδῶν ἢ ἀδόξων, ἢ [x] ἁπάντων ἢ τῶν πλείστων, ἐν οἷς τὸ συμπέρασμα, καὶ μήτ' ἀφαιρεθέντων τινῶν μήτε προστεθέντων [y] μηδὲ τῶν μὲν ἀφαιρεθέντων τῶν δὲ προστεθέντων γίνηται τὸ συμπέρασμα. Δευτέρα δὲ εἰ πρὸς τὴν θέσιν μὴ γίνοιτο ὁ συλλογισμὸς ἐκ τοιούτων τε καὶ οὕτως ὡς εἴρηται πρότερον. Τρίτη δ' εἰ 8
προστεθέντων τινῶν γίνοιτο συλλογισμός, ταῦτα δ' εἴη χείρω τῶν ἐρωτηθέντων καὶ ἧττον ἔνδοξα τοῦ συμπεράσματος. Πάλιν εἰ ἀφαιρεθέντων τινῶν· ἐνίοτε γὰρ πλείω λαμβάνουσι

[o] οὐθὲν C. [p] ἀποκρίνασθαι C. [q] τὰ om. C. [r] τὰ ἐναντία C. [s] τῷ om. B.C. [t] λόγων B. [v] ἠρωτημένων C. [w] μήτε πρὸς τὸ τεθὲν C. [x] πάντων C. [y] μήτε A.B.

τῶν ἀναγκαίων, ὥστε οὐ τῷ ταῦτ' εἶναι γίνεται ὁ συλλογι-
σμός. Ἔτι εἰ ἐξ ἀδοξοτέρων καὶ ἧττον πιστῶν τοῦ συμπε-
ράσματος, ἢ εἰ ἐξ ἀληθῶν ἀλλὰ πλείονος ἔργου δεομένων
ἀποδεῖξαι τοῦ προβλήματος.
9 Οὐ δεῖ δὲ πάντων τῶν προβλημάτων ὁμοίως ἀξιοῦν τοὺς
συλλογισμοὺς ἐνδόξους εἶναι καὶ πιθανούς· φύσει γὰρ εὐθὺς
ὑπάρχει τὰ μὲν ῥᾴω τὰ δὲ χαλεπώτερα τῶν ζητουμένων,
ὥστε ἂν ἐξ ὧν ἐνδέχεται μάλιστα ἐνδόξων συμβιβάσῃ, διεί-
λεκται καλῶς. Φανερὸν οὖν ὅτι οὐδὲ λόγῳ ἡ αὐτὴ ἐπιτίμη-
10 σις πρός τε τὸ προβληθὲν καὶ καθ' αὑτόν. Οὐδὲν γὰρ κω-
λύει καθ' αὑτὸν μὲν εἶναι τὸν λόγον ψεκτόν, πρὸς δὲ τὸ πρό-
βλημα ἐπαινετόν, καὶ πάλιν ἀντεστραμμένως καθ' αὑτὸν μὲν
ἐπαινετόν, πρὸς δὲ τὸ πρόβλημα ψεκτόν, [z] ὅταν ἐκ πολλῶν
11 [a] ᾖ ῥᾴδιον ἐνδόξων συμπεράνασθαι καὶ ἀληθῶν. Εἴη δ' ἄν
ποτε λόγος καὶ συμπεπερασμένος μὴ συμπεπερασμένου χεί-
ρων, ὅταν ὁ μὲν ἐξ εὐηθῶν συμπεραίνηται μὴ τοιούτου τοῦ
προβλήματος ὄντος, ὁ δὲ προσδέηται τοιούτων ἅ ἐστιν
ἔνδοξα καὶ ἀληθῆ, καὶ μὴ ἐν τοῖς προσλαμβανομένοις ᾖ ὁ
λόγος. Τοῖς δὲ διὰ ψευδῶν ἀληθὲς [b] συμπεραινομένοις οὐ
δίκαιον ἐπιτιμᾶν· ψεῦδος μὲν [c] γὰρ ἀεὶ ἀνάγκη διὰ [d] ψεύ-
δους συλλογίζεσθαι, τὸ δ' ἀληθὲς ἔστι καὶ διὰ ψευδῶν ποτὲ
[e] συλλογίζεσθαι. Φανερὸν δ' ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν.
12 Ὅταν δ' ἀπόδειξις ᾖ τινὸς ὁ εἰρημένος λόγος, εἴ τί ἐστιν
ἄλλο πρὸς τὸ συμπέρασμα μηδαμῶς ἔχον, οὐκ ἔσται παρὰ
[f] ἐκείνου συλλογισμός· [g] ἂν δὲ φαίνηται, σόφισμα ἔσται, οὐκ
ἀπόδειξις. Ἔστι δὲ φιλοσόφημα μὲν συλλογισμὸς [h] ἀπο-
δεικτικός, ἐπιχείρημα δὲ συλλογισμὸς διαλεκτικός, σόφισμα
δὲ συλλογισμὸς ἐριστικός, ἀπόρημα δὲ συλλογισμὸς διαλε-
κτικὸς ἀντιφάσεως.
13 Εἰ δ' ἐξ ἀμφοτέρων τι δοκούντων δειχθείη, μὴ ὁμοίως δὲ
δοκούντων, οὐδὲν κωλύει τὸ δειχθὲν μᾶλλον ἑκατέρου δοκεῖν.

[z] ὅτι C. [a] ᾖ om. C. [b] συμπεραίνουσιν corr. A. [c] γὰρ ἀεὶ om. C. [d] ψευδῶν C. [e] συλλογίσασθαι C. [f] ἐκείνους B. [g] ἐὰν C. [h] ἀποδεικτικός, ἐπιχ. δὲ συλλ. om. pr. C.

Ἀλλ' εἰ τὸ μὲν δοκοίη τὸ δὲ μηδετέρως, ἢ εἰ τὸ μὲν δοκοίη τὸ δὲ μὴ δοκοίη, εἰ μὲν ὁμοίως, ὁμοίως ἂν εἴη καὶ μή, εἰ δὲ μᾶλλον θάτερον, ἀκολουθήσει τῷ μᾶλλον.

Ἔστι δέ τις [i] ἁμαρτία καὶ αὕτη [k] περὶ τοὺς συλλογισμούς, 14
ὅταν δείξῃ διὰ μακροτέρων, ἐνὸν δι' ἐλαττόνων καὶ ἐν τῷ λόγῳ ὑπαρχόντων, οἷον ὅτι ἐστὶ δόξα μᾶλλον ἑτέρα ἑτέρας, εἴ τις [l] αἰτήσαιτο αὐτοέκαστον μάλιστ' εἶναι, εἶναι δὲ δοξαστὸν [m] ἀληθῶς αὐτό, ὥστε τῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι αὐτό· πρὸς δὲ τὸ μᾶλλον μᾶλλον τὸ λεγόμενον εἶναι· εἶναι δὲ καὶ αὐτοδόξαν ἀληθῆ, ἣ ἔσται μᾶλλον ἀκριβὴς τῶν τινῶν· ᾔτηται δὲ καὶ αὐτοδόξαν ἀληθῆ εἶναι καὶ αὐτοέκαστον μάλιστ' εἶναι· ὥστε αὕτη ἡ δόξα ἡ μάλιστα ἀληθὴς ἀκριβεστέρα ἐστίν. Τίς δὲ ἡ μοχθηρία; [n] ἢ ὅτι ποιεῖ, παρ' ὃ ὁ λόγος, [o] λανθάνειν τὸ αἴτιον.

Λόγος δ' ἐστὶ δῆλος ἕνα μὲν τρόπον καὶ δημοσιώτατον, 12
ἐὰν ᾖ συμπεπερασμένος οὕτως ὥστε [p] μηδὲν δεῖν ἐπερωτῆσαι· ἕνα δέ, καὶ [q] ὃς μάλιστα λέγεται, ὅταν εἰλημμένα μὲν ᾖ ἐξ ὧν [r] ἀναγκαῖον εἶναι, ᾖ δὲ διὰ συμπερασμάτων [s] συμπεραινόμενα· ἔτι εἰ ἐλλείπει σφόδρα [t] ἐνδόξων.

Ψευδὴς δὲ λόγος καλεῖται τετραχῶς, ἕνα μὲν τρόπον ὅταν 2
φαίνηται συμπεραίνεσθαι μὴ συμπεραινόμενος, ὃς καλεῖται [v] ἐριστικὸς συλλογισμός· ἄλλον δὲ ὅταν συμπεραίνηται μὲν μὴ μέντοι πρὸς τὸ [x] προκείμενον, ὅπερ συμβαίνει μάλιστα τοῖς εἰς [y] τὸ ἀδύνατον ἄγουσιν· ἢ πρὸς τὸ [z] προκείμενον μὲν συμπεραίνηται, μὴ μέντοι κατὰ τὴν οἰκείαν μέθοδον. Τοῦτο 3
δ' ἐστίν, [a] ὅταν μὴ ὢν ἰατρικὸς δοκῇ ἰατρικὸς εἶναι ἢ γεωμετρικὸς μὴ ὢν γεωμετρικὸς ἢ διαλεκτικὸς μὴ ὢν διαλεκτικός, ἄν τε ψεῦδος ἄν τ' ἀληθὲς ᾖ τὸ συμβαῖνον. Ἄλλον δὲ τρόπον [b] ἐὰν διὰ ψευδῶν συμπεραίνηται. Τούτου δ' ἔσται [c] ποτὲ

[i] καὶ αὕτη ἁμαρτία C. [k] κατὰ B.C. [l] αἰτῆσαι τὸ B. [m] αὐτὸ ἀληθῶς C. [n] ἢ om. C. [o] λανθάνει A. [p] μηθὲν C. [q] ὡς B.C. [r] ἀναγκαίων B. [s] συμπεραινόμενος A.B. et pr. C. [t] ἔνδοξον corr. C. [v] συλλογισμὸς ἐριστικός C. [x] κείμενον C. [y] τὸ post εἰς om. C. [z] κείμενον A.C. [a] ἐὰν ὁ μὴ C. [b] ἂν C. [c] τὸ συμπέρασμα ποτὲ μὲν C.

μὲν τὸ συμπέρασμα ψεῦδος, ποτὲ δ' ἀληθές· τὸ μὲν γὰρ ψεῦδος ἀεὶ διὰ ψευδῶν περαίνεται, τὸ δ' ἀληθὲς ἐγχωρεῖ καὶ μὴ [d] ἐξ ἀληθῶν, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον.

4 Τὸ μὲν οὖν ψευδῆ [e] τὸν λόγον εἶναι τοῦ λέγοντος ἁμάρτημα μᾶλλον ἢ τοῦ λόγου, καὶ οὐδὲ τοῦ λέγοντος [f] ἀεί, ἀλλ' ὅταν λανθάνῃ [g] αὐτόν, ἐπεὶ καθ' αὑτόν γε πολλῶν ἀληθῶν [h] ἀποδεχόμεθα μᾶλλον, ἂν ἐξ ὅτι μάλιστα δοκούντων ἀναιρῇ τι τῶν ἀληθῶν. Τοιοῦτος γὰρ ὢν ἑτέρων ἀληθῶν ἀπόδειξίς ἐστιν· δεῖ γὰρ τῶν κειμένων τι μὴ εἶναι παντελῶς, ὥστ'
5 ἔσται τούτου ἀπόδειξις. Εἰ δ' ἀληθὲς συμπεραίνοιτο διὰ ψευδῶν καὶ λίαν εὐηθῶν, πολλῶν ἂν εἴη χείρων ψεῦδος [i] συλλογιζομένων· εἴη δ' [k] ἂν τοιοῦτος καὶ ψεῦδος συμπεραινόμενος. Ὥστε δῆλον ὅτι πρώτη μὲν ἐπίσκεψις λόγου καθ' αὑτὸν εἰ συμπεραίνεται, δευτέρα δὲ πότερον ἀληθὲς ἢ ψεῦδος, τρίτη δ' ἐκ ποίων τινῶν. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ ψευδῶν ἐνδόξων δέ, λογικός, εἰ δ' ἐξ ὄντων μὲν ἀδόξων δέ, φαῦλος. Εἰ δὲ καὶ ψευδῆ [l] καὶ λίαν ἄδοξα, δῆλον ὅτι φαῦλος, ἢ ἁπλῶς ἢ τοῦ πράγματος.

13 Τὸ δ' ἐν ἀρχῇ καὶ τὰ ἐναντία πῶς αἰτεῖται ὁ ἐρωτῶν, κατ' ἀλήθειαν μὲν ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς εἴρηται, κατὰ δόξαν δὲ νῦν λεκτέον.

2 Αἰτεῖσθαι δὲ φαίνονται τὸ ἐν ἀρχῇ πενταχῶς, φανερώτατα μὲν καὶ πρῶτον εἴ τις αὐτὸ τὸ δείκνυσθαι δέον [m] αἰτήσει. Τοῦτο δ' ἐπ' αὐτοῦ μὲν οὐ [n] ῥᾴδιον λανθάνειν, ἐν δὲ τοῖς συνωνύμοις, καὶ ἐν ὅσοις τὸ ὄνομα καὶ ὁ λόγος [o] τὸ αὐτὸ σημαίνει, μᾶλλον. Δεύτερον δὲ ὅταν κατὰ μέρος δέον ἀποδεῖξαι καθόλου τις αἰτήσῃ, οἷον ἐπιχειρῶν ὅτι τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη, ὅλως τῶν ἀντικειμένων ἀξιώσειε μίαν εἶναι· δοκεῖ γὰρ ὃ ἔδει καθ' αὑτὸ δεῖξαι [p] μετ' ἄλλων αἰτεῖσθαι

[d] δι' C. [e] τὸν om. B. [f] ἀεὶ τὸ ἁμάρτημα ἀλλ' A.B. [g] αὐτὸν ὅτι ψευδῆ λόγον εἰπέ τινα. Ἐπεὶ C. [h] ἀποδεχόμεθα corr. A, ἀντεχόμεθα B. [i] συλλογιζομένῳ B. [k] ἂν] ἂν ὁ C. [l] καὶ ἀνάδοξα B. [m] αἰτήσειεν C. [n] ῥᾷον λαθεῖν C. [o] ταυτὸν C. [p] μετὰ καὶ ἄλλων C.

πλειόνων. Τρίτον εἴ [q] τις καθόλου δεῖξαι [r] προκειμένου κατὰ
μέρος αἰτήσειεν, οἷον εἰ πάντων τῶν ἐναντίων προκειμένου
τῶνδέ τινων ἀξιώσειε· δοκεῖ γὰρ καὶ οὗτος, ὃ μετὰ πλειόνων
[s] ἔδει δεῖξαι, [t] καθ' αὑτὸ χωρὶς αἰτεῖσθαι. Πάλιν εἴ τις διε- 3
λὼν αἰτεῖται τὸ [v] προβληθέν, οἷον εἰ δέον δεῖξαι τὴν ἰατρικὴν
ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους, χωρὶς ἑκάτερον ἀξιώσειεν. Ἢ εἴ τις
τῶν ἑπομένων ἀλλήλοις ἐξ ἀνάγκης θάτερον αἰτήσειεν, οἷον
τὴν πλευρὰν ἀσύμμετρον [w] τῇ διαμέτρῳ, δέον ἀποδεῖξαι ὅτι
ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ.

Ἰσαχῶς δὲ καὶ τἀναντία αἰτοῦνται τῷ ἐξ ἀρχῆς. Πρῶ- 4
τον μὲν γὰρ εἴ τις [x] τὰς ἀντικειμένας αἰτήσαιτο φάσιν καὶ
ἀπόφασιν, δεύτερον δὲ τἀναντία κατὰ τὴν ἀντίθεσιν, οἷον
ἀγαθὸν καὶ κακὸν ταὐτόν. Τρίτον εἴ τις τὸ καθόλου ἀξιώ-
σας ἐπὶ μέρους αἰτοῖτο τὴν ἀντίφασιν, οἷον εἰ λαβὼν τῶν
ἐναντίων μίαν ἐπιστήμην, ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους ἑτέραν ἀξιώ-
σειεν, ἢ τοῦτο αἰτησάμενος ἐπὶ τοῦ καθόλου τὴν ἀντίθεσιν
[y] πειρῷτο λαμβάνειν. Πάλιν ἐάν τις αἰτήσῃ τὸ ἐναντίον τῷ 5
ἐξ ἀνάγκης συμβαίνοντι διὰ τῶν κειμένων, [z] κἂν εἴ τις αὐτὰ
μὲν μὴ [a] λάβοι τἀντικείμενα, τοιαῦτα δ' αἰτήσαιτο δύο ἐξ ὧν
ἔσται ἡ ἀντικειμένη ἀντίφασις. Διαφέρει δὲ τὸ τἀναντία
λαμβάνειν τοῦ ἐν [b] ἀρχῇ ὅτι τοῦ μέν ἐστιν ἡ ἁμαρτία πρὸς
τὸ συμπέρασμα (πρὸς γὰρ ἐκεῖνο βλέποντες τὸ ἐν ἀρχῇ λέ-
γομεν αἰτεῖσθαι), τὰ δ' ἐναντία ἐστὶν ἐν ταῖς προτάσεσι [c] τῷ
ἔχειν πως ταύτας πρὸς ἀλλήλας.

Πρὸς δὲ γυμνασίαν καὶ μελέτην τῶν τοιούτων λόγων πρῶ- 14
τον μὲν ἀντιστρέφειν ἐθίζεσθαι χρὴ τοὺς λόγους. Οὕτως
γὰρ πρός [d] τε τὸ λεγόμενον εὐπορώτερον ἕξομεν, καὶ ἐν ὀλί-
γοις πολλοὺς ἐξεπιστησόμεθα λόγους. Τὸ γὰρ ἀντιστρέ-
φειν ἐστὶ τὸ μεταλαβόντα τὸ συμπέρασμα μετὰ τῶν λοιπῶν
ἐρωτημάτων ἀνελεῖν ἓν τῶν δοθέντων· ἀνάγκη γάρ, εἰ τὸ

[q] τις τὸ καθόλου B. [r] προσκειμένου C. [s] δεῖ pr. C. [t] καὶ καθ' αὑτὸ καὶ χωρὶς C. [v] πρόβλημα A.B. [w] τῇ] εἶναι τῇ C. [x] τὰ ἀντικείμενα C. [y] πειρῷτο τὴν ἀντίφασιν C. [z] καὶ C. [a] λάβηι A. [b] ἀρχῇ τοσοῦτον ὅτι C. [c] τῷ γὰρ ἔχειν C. [d] τε om. C.

*συμπέρασμα μή ἐστι, μίαν τινὰ ἀναιρεῖσθαι τῶν προτάσεων,
εἴπερ πασῶν τεθεισῶν ἀνάγκη ἦν τὸ συμπέρασμα εἶναι.
2 Πρὸς [e] ἅπασάν τε θέσιν, καὶ ὅτι οὕτως καὶ [f] ὅτι οὐχ οὕτως,
τὸ ἐπιχείρημα σκεπτέον, καὶ εὑρόντα τὴν λύσιν εὐθὺς ζητη-
τέον· οὕτω γὰρ ἅμα συμβήσεται πρός τε τὸ ἐρωτᾶν καὶ
πρὸς τὸ ἀποκρίνεσθαι γεγυμνάσθαι. Κἂν πρὸς μηδένα ἄλ-
λον ἔχωμεν, [g] πρὸς αὐτούς. Παράλληλά τε [h] παραβάλλειν,
[i] ἐκλέγοντας πρὸς [k] τὴν ἀντίθεσιν ἐπιχειρήματα· τοῦτο γὰρ
πρός τε τὸ βιάζεσθαι πολλὴν εὐπορίαν ποιεῖ καὶ πρὸς τὸ
[l] ἐλέγχειν μεγάλην ἔχει βοήθειαν, ὅταν εὐπορῇ τις καὶ [m] ὅτι
οὕτως καὶ ὅτι οὐχ οὕτως· πρὸς τὰ ἐναντία [n] γὰρ συμβαίνει
3 ποιεῖσθαι τὴν φυλακήν. Πρός τε γνῶσιν καὶ τὴν κατὰ φι-
λοσοφίαν φρόνησιν τὸ δύνασθαι συνορᾶν [o] καὶ συνεωρακέναι
τὰ ἀφ' ἑκατέρας συμβαίνοντα τῆς ὑποθέσεως οὐ μικρὸν ὄρ-
γανον· λοιπὸν γὰρ τούτων ὀρθῶς ἑλέσθαι θάτερον. Δεῖ δὲ
πρὸς τὸ [p] τοιοῦτο ὑπάρχειν εὐφυᾶ· καὶ τοῦτ' ἔστιν ἡ κατ'
ἀλήθειαν εὐφυΐα, τὸ δύνασθαι καλῶς ἑλέσθαι τἀληθὲς καὶ
φυγεῖν τὸ ψεῦδος· ὅπερ οἱ πεφυκότες εὖ δύνανται ποιεῖν·
[q] εὖ γὰρ φιλοῦντες καὶ μισοῦντες τὸ προσφερόμενον εὖ κρί-
νουσι τὸ βέλτιστον.
4 Πρός τε τὰ πλειστάκις ἐμπίπτοντα τῶν προβλημάτων
ἐξεπίστασθαι δεῖ λόγους, καὶ μάλιστα περὶ τῶν πρώτων θέ-
σεων· ἐν τούτοις γὰρ ἀποδυσπετοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι πολ-
λάκις. Ἔτι [r] τε ὅρων εὐπορεῖν δεῖ, καὶ τῶν ἐνδόξων τε καὶ
τῶν πρώτων ἔχειν προχείρους· διὰ γὰρ τούτων οἱ συλλογι-
σμοὶ [s] γίνονται. Πειρατέον [t] δὲ καὶ εἰς ἃ πλειστάκις ἐμπί-
5 πτουσιν οἱ ἄλλοι [v] λόγοι κατέχειν. Ὥσπερ γὰρ ἐν γεωμετρίᾳ
πρὸ ἔργου τὸ περὶ τὰ στοιχεῖα γεγυμνάσθαι, καὶ ἐν ἀριθμοῖς
τὸ περὶ τοὺς κεφαλισμοὺς προχείρως [w] ἔχειν μέγα διαφέρει*

[e] *πᾶσάν* C. [f] *ὅτι* ante *οὐχ* om. C. [g] *πρὸς*] *καθ'* C. [h] *προβάλλειν* A, om. C. [i] *ἐκλεκτέον τὰ πρὸς* C. [k] *τὴν αὐτὴν θέσιν* A.B.C. [l] *ἐλέγχειν καὶ μεγάλην* C. [m] *ὅτι*] *τὸ* A. [n] *γὰρ ἂν συμβαίνοι* C. [o] *καὶ τὸ συνεωρακέναι τὰ ἐφ' ἑκάτερα* C. [p] *τοιοῦτον ὑπάρχειν εὐφυῆ* C. [q] *εὖ*] *οἱ* C. [r] *τε* om. A. [s] *γίνονται* om. C. [t] *τε* C. [v] *διάλογοι* C. [w] *ἔχειν καὶ μέγα* A.B.

πρὸς τὸ [x] καὶ τὸν ἄλλον ἀριθμὸν γινώσκειν πολλαπλασιούμενον, ὁμοίως καὶ [y] ἐν τοῖς λόγοις τὸ πρόχειρον εἶναι περὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς προτάσεις ἀπὸ στόματος ἐξεπίστασθαι· καθάπερ γὰρ ἐν τῷ μνημονικῷ μόνον οἱ τόποι τεθέντες εὐθὺς ποιοῦσιν αὐτὰ μνημονεύειν, καὶ ταῦτα ποιήσει συλλογιστικώτερον διὰ τὸ πρὸς [z] ὡρισμένας αὐτὰς βλέπειν [a] κατ' ἀριθμόν. Πρότασίν τε κοινὴν μᾶλλον [b] ἢ λόγον εἰς μνήμην θετέον· ἀρχῆς γὰρ καὶ ὑποθέσεως εὐπορῆσαι μετρίως χαλεπόν.

Ἔτι τὸν ἕνα λόγον πολλοὺς ποιεῖν ἐθιστέον, ὡς ἀδηλό- 6
τατα κρύπτοντας. Εἴη δ' ἂν τὸ τοιοῦτον, εἴ τις ὅτι πλεῖστον [c] ἀφισταίη τῆς συγγενείας περὶ ὧν ὁ λόγος. Ἔσονται δὲ δυνατοὶ τῶν λόγων οἱ μάλιστα καθόλου [d] τοῦτο [e] πάσχειν, οἷον ὅτι οὐκ ἔστι μία πλειόνων ἐπιστήμη· οὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν πρός τι καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων καὶ συστοίχων [f] ἐστίν.

Δεῖ δὲ καὶ τὰς ἀπομνημονεύσεις καθόλου ποιεῖσθαι τῶν 7
λόγων, κἂν ᾖ διειλεγμένος ἐπὶ μέρους· οὕτω γὰρ καὶ πολλοὺς ἐξέσται τὸν ἕνα ποιεῖν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν ῥητορικοῖς ἐπὶ τῶν ἐνθυμημάτων. Αὐτὸν δ' ὅτι μάλιστα φεύγειν [g] ἐπὶ τὸ καθόλου φέρειν τοὺς συλλογισμούς. Ἀεί τε δεῖ σκοπεῖν τοὺς λόγους, εἰ ἐπὶ [h] κοινῶν διαλέγονται· πάντες γὰρ οἱ ἐν μέρει καὶ καθόλου διειλεγμένοι εἰσί, καὶ [i] ἔνεστιν ἐν τῇ κατὰ μέρος ἡ τοῦ καθόλου ἀπόδειξις διὰ τὸ μὴ εἶναι συλλογίσασθαι [k] μηδὲν ἄνευ [l] τοῦ καθόλου.

Τὴν δὲ γυμνασίαν ἀποδοτέον τῶν μὲν ἐπακτικῶν πρὸς 8
νέον, τῶν δὲ συλλογιστικῶν πρὸς ἔμπειρον. Πειρατέον δὲ [m] λαμβάνειν παρὰ μὲν τῶν συλλογιστικῶν τὰς προτάσεις, παρὰ δὲ τῶν ἐπακτικῶν τὰς παραβολάς· εν [n] τούτοις γὰρ

[x] καὶ] δὲ καὶ C. [y] ἐν τοῖς—ἀρχὰς] τοὺς λόγους C. [z] ὡρισμένα αὐτὰ C. [a] κατ'] καὶ pr. C. [b] εἰς λόγον ἢ A.B. [c] ἀφίσταιτο corr. C. [d] τοῦτο] τὸ pr. C. [e] πάσχειν δύνανται οἷον A.B. [f] εἰσι C. [g] ἐπὶ post φεύγειν om. pr. C. [h] κοινῶν] πλειόνων A, πλειόνων κοινῶν B. [i] ἔστιν C. [k] μηθὲν C. [l] τῶν A.B.C. [m] ἐκλαμβάνειν C. [n] τούτω A.B.C.

ἑκάτεροι γεγυμνασμένοι εἰσίν. Ὅλως δ' ἐκ τοῦ γυμνάζεσθαι
διαλεγόμενον πειρατέον ἀποφέρεσθαι ἢ συλλογισμὸν περί
τινος ἢ λύσιν ἢ πρότασιν [o] ἢ ἔνστασιν, ἢ εἰ ὀρθῶς τις ἤρετο
9 ἢ εἰ μὴ ὀρθῶς, ἢ αὐτὸς ἢ ἕτερος, καὶ παρὰ τί ἑκάτερον. Ἐκ
τούτων γὰρ ἡ δύναμις, τὸ δὲ γυμνάζεσθαι δυνάμεως χάριν,
καὶ μάλιστα [p] περὶ τὰς προτάσεις καὶ [q] ἐνστάσεις· ἔστι γὰρ
ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν διαλεκτικὸς [r] ὁ προτατικὸς καὶ ἐνστατικός.
Ἔστι δὲ τὸ μὲν προτείνεσθαι ἓν ποιεῖν τὰ πλείω (δεῖ γὰρ
[s] ἐν ὅλῳ ληφθῆναι πρὸς ὃ ὁ λόγος), τὸ δ' ἐνίστασθαι τὸ ἓν
πολλά· ἢ γὰρ διαιρεῖ ἢ ἀναιρεῖ, τὸ μὲν [t] διδοὺς τὸ δ' οὔ τῶν
προτεινομένων.

10 Οὐχ ἅπαντι δὲ διαλεκτέον, οὐδὲ πρὸς τὸν τυχόντα γυμναστέον. Ἀνάγκη γὰρ πρὸς ἐνίους φαύλους γίνεσθαι τοὺς λόγους· πρὸς γὰρ τὸν πάντως πειρώμενον φαίνεσθαι διαφεύγειν δίκαιον μὲν πάντως πειρᾶσθαι [v] συλλογίσασθαι, οὐκ εὔσχημον δέ. Διόπερ οὐ δεῖ συνεστάναι εὐχερῶς πρὸς τοὺς τυχόντας· ἀνάγκη γὰρ πονηρολογίαν συμβαίνειν· καὶ γὰρ οἱ γυμναζόμενοι ἀδυνατοῦσιν ἀπέχεσθαι τοῦ διαλέγεσθαι [w] μὴ ἀγωνιστικῶς.

11 Δεῖ δὲ καὶ πεποιημένους ἔχειν λόγους πρὸς τὰ τοιαῦτα τῶν προβλημάτων, ἐν οἷς ἐλαχίστων εὐπορήσαντες [x] πρὸς πλεῖστα χρησίμους ἕξομεν. Οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ καθόλου, καὶ πρὸς οὓς πορίζεσθαι χαλεπώτερον ἐκ τῶν παρὰ πόδας.

[o] ἢ ἔνστασιν om. C. [p] περὶ] καὶ περὶ C. [q] καὶ τὰς ἐνστάσεις C. [r] ὁ—τὸ rc. supra lituram A. [s] ἐν ὅλως A.B.C. [t] οὐ διδοὺς τῶν C. [v] συλλογίζεσθαι, idque rc, C. [w] μὴ om. corr. C. [x] πρὸς τὰ πλεῖστα C.

[a]ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΙΚΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων καὶ τῶν φαινομένων μὲν ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων λέγωμεν, ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων.

Ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δ' οὐκ ὄντες 2
δοκοῦσι, φανερόν. Ὥσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοῦτο γίνεται διά τινος ὁμοιότητος, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ὡσαύτως ἔχει. Καὶ γὰρ τὴν ἕξιν οἱ μὲν ἔχουσιν εὖ, οἱ δὲ [b]φαίνονται, φυλετικῶς φυσήσαντες καὶ ἐπισκευάσαντες αὑτούς, καὶ καλοὶ οἱ μὲν διὰ κάλλος, οἱ δὲ φαίνονται, [c]κομμώσαντες [d]αὑτούς. Ἐπί τε τῶν [e]ἀψύχων ὡσαύτως· καὶ γὰρ τούτων τὰ μὲν ἄργυρος τὰ δὲ χρυσός ἐστιν ἀληθῶς, τὰ δ' ἔστι μὲν οὔ, φαίνεται δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν, οἷον τὰ μὲν λιθαργύρινα καὶ τὰ [f]καττιτέρινα ἀργυρᾶ, τὰ δὲ χολοβάφινα χρυσᾶ. Τὸν 3
αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ συλλογισμὸς καὶ ἔλεγχος ὁ μὲν ἔστιν, ὁ δ' οὐκ ἔστι μέν, φαίνεται δὲ διὰ τὴν ἀπειρίαν· οἱ γὰρ ἄπειροι ὥσπερ ἂν ἀπέχοντες πόρρωθεν θεωροῦσιν. Ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἐκ τινῶν ἐστὶ τεθέντων ὥστε [g]λέγειν ἕτερόν τι ἐξ ἀνάγκης τῶν κειμένων [h]διὰ τῶν κειμένων, ἔλεγχος δὲ συλλογισμὸς μετ' ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος. Οἱ 4
δὲ τοῦτο ποιοῦσι μὲν οὔ, δοκοῦσι δὲ διὰ πολλὰς αἰτίας, ὧν εἷς τόπος εὐφυέστατός ἐστι καὶ δημοσιώτατος ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων. Ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔστιν αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι φέροντας, ἀλλὰ τοῖς ὀνόμασιν ἀντὶ τῶν πραγμάτων χρώμεθα συμβόλοις, τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ὀνομάτων [i]καὶ

[a] σοφιστικοὶ ἔλεγχοι C, περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων A.B. [b] φαίνονται εὐεκτικοὶ φυλ. C. [c] κομώσαντες A. [d] ἑαυτούς C. [e] ἀψύχων] μετάλλων C. [f] καὶ κασσιτέρινα C. [g] λέγειν] συνάγειν B. [h] διὰ τῶν κειμένων om. A.C. [i] καὶ om. C.

ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἡγούμεθα συμβαίνειν, καθάπερ ἐπὶ τῶν
5 ψήφων τοῖς λογιζομένοις. Τὸ δ' οὐκ ἔστιν ὅμοιον. Τὰ
μὲν γὰρ ὀνόματα πεπέρανται καὶ τὸ τῶν λόγων πλῆθος, τὰ
δὲ πράγματα τὸν ἀριθμὸν ἄπειρά ἐστιν. Ἀναγκαῖον οὖν
πλείω τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τοὔνομα [k] τὸ ἓν σημαίνειν.
Ὥσπερ οὖν κἀκεῖ οἱ μὴ δεινοὶ τὰς ψήφους φέρειν ὑπὸ τῶν
[l] ἐπιστημόνων παρακρούονται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν
λόγων οἱ τῶν ὀνομάτων τῆς δυνάμεως ἄπειροι παραλογίζον-
ται καὶ αὐτοὶ διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες. Διὰ μὲν
οὖν [m] ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὰς λεχθησομένας ἔστι καὶ συλ-
6 λογισμὸς καὶ ἔλεγχος φαινόμενος μὲν οὐκ ὢν δέ. Ἐπεὶ δ'
ἐστί τισι μᾶλλον πρὸ ἔργου τὸ δοκεῖν εἶναι σοφοῖς ἢ τὸ
εἶναι καὶ μὴ δοκεῖν (ἔστι γὰρ [n] ἡ σοφιστικὴ φαινομένη σοφία
οὖσα δ' οὔ, καὶ ὁ σοφιστὴς χρηματιστὴς ἀπὸ φαινομένης
σοφίας ἀλλ' οὐκ οὔσης), δῆλον ὅτι ἀναγκαῖον τούτοις καὶ τὸ
τοῦ σοφοῦ ἔργον δοκεῖν ποιεῖν μᾶλλον ἢ ποιεῖν καὶ μὴ δο-
7 κεῖν. Ἔστι δ' ὡς ἓν πρὸς ἓν εἰπεῖν ἔργον περὶ [o] ἕκαστον τοῦ
εἰδότος ἀψευδεῖν μὲν αὐτὸν περὶ ὧν οἶδε, τὸν [p] δὲ [q] ψευδό-
μενον ἐμφανίζειν δύνασθαι· Ταῦτα δ' ἐστὶ τὸ μὲν ἐν τῷ
δύνασθαι δοῦναι λόγον, τὸ δ' ἐν τῷ [r] λαβεῖν. Ἀνάγκη οὖν
τοὺς βουλομένους σοφιστεύειν τὸ τῶν εἰρημένων λόγων γέ-
νος ζητεῖν· πρὸ ἔργου γάρ ἐστιν· [s] ἡ γὰρ τοιαύτη δύναμις
ποιήσει φαίνεσθαι σοφόν, οὗ τυγχάνουσι τὴν προαίρεσιν
ἔχοντες.

8 Ὅτι μὲν οὖν ἔστι [t] τι [v] τοιοῦτον λόγων γένος, καὶ ὅτι τοιαύτης ἐφίενται δυνάμεως οὓς καλοῦμεν σοφιστάς, δῆλον. Πόσα δ' ἐστὶν εἴδη τῶν λόγων τῶν σοφιστικῶν, καὶ ἐκ πόσων τὸν ἀριθμὸν ἡ δύναμις [w] αὕτη συνέστηκε, καὶ πόσα μέρη τυγχάνει τῆς πραγματείας ὄντα, καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν συντελούντων εἰς τὴν τέχνην ταύτην ἤδη λέγωμεν.

[k] τὸ ἓν om. C. [l] ἐπισταμένων C. [m] ταύτην τε τὴν C. [n] ἡ om. C. [o] ἑκάστου A. [p] δὲ om. A. [q] ψευδ.] φαινόμενον C. [r] λαμβάνειν. Ἀναγκαῖον οὖν τοῖς βουλομένοις C. [s] ἡ γὰρ om. pr. C. [t] τι om. C. [v] τοιούτων B. [w] αὐτὴ A, αὐτῆι C.

Ἔστι δὴ τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων τέτταρα γένη, 2
διδασκαλικοὶ καὶ διαλεκτικοὶ καὶ πειραστικοὶ καὶ ἐριστικοί,
διδασκαλικοὶ [x] μὲν οἱ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἑκάστου μαθήματος
καὶ [y] οὐκ ἐκ τῶν τοῦ ἀποκρινομένου δοξῶν συλλογιζόμενοι
(δεῖ γὰρ πιστεύειν τὸν μανθάνοντα), διαλεκτικοὶ δ' οἱ
ἐκ τῶν ἐνδόξων συλλογιστικοὶ ἀντιφάσεως, πειραστικοὶ δ' οἱ
ἐκ τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ καὶ [z] ἀναγκαίων εἰδέναι
τῷ προσποιουμένῳ ἔχειν τὴν ἐπιστήμην (ὃν [a] τρόπον δέ, διώρισται
ἐν ἑτέροις), ἐριστικοὶ δ' οἱ ἐκ τῶν φαινομένων ἐνδόξων
[b] μὴ ὄντων δὲ συλλογιστικοὶ ἢ φαινόμενοι συλλογιστικοί.
Περὶ μὲν οὖν τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς εἴρηται,
περὶ δὲ τῶν διαλεκτικῶν καὶ πειραστικῶν ἐν τοῖς ἄλλοις.
Περὶ δὲ τῶν ἀγωνιστικῶν καὶ ἐριστικῶν νῦν λέγωμεν.

Πρῶτον δὴ ληπτέον πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς λό- 3
γοις ἀγωνιζόμενοι καὶ διαφιλονεικοῦντες. Ἔστι δὲ πέντε
ταῦτα τὸν ἀριθμόν, ἔλεγχος καὶ ψεῦδος καὶ παράδοξον καὶ
σολοικισμὸς καὶ πέμπτον τὸ ποιῆσαι ἀδολεσχῆσαι τὸν προσδιαλεγόμενον·
τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ πολλάκις ἀναγκάζεσθαι
ταὐτὸ λέγειν· ἢ τὸ μὴ ὄν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἕκαστον
εἶναι τούτων. Μάλιστα μὲν γὰρ προαιροῦνται φαίνεσθαι 2
ἐλέγχοντες, δεύτερον δὲ ψευδόμενόν τι δεικνύναι, τρίτον εἰς
παράδοξον ἄγειν, [c] τέταρτον δὲ σολοικίζειν [d] ποιεῖν· τοῦτο
δ' ἐστὶ τὸ ποιῆσαι τῇ λέξει βαρβαρίζειν ἐκ τοῦ λόγου τὸν
ἀποκρινόμενον· [e] τελευταῖον δὲ τὸ πλεονάκις ταὐτὸ λέγειν.

Τρόποι δ' εἰσὶ [f] τοῦ μὲν ἐλέγχειν δύο· οἱ μὲν γάρ εἰσι 4
παρὰ τὴν λέξιν, οἱ δ' ἔξω τῆς λέξεως. Ἔστι δὲ τὰ μὲν
παρὰ τὴν λέξιν ἐμποιοῦντα τὴν φαντασίαν ἓξ τὸν ἀριθμόν·
ταῦτα δ' ἐστὶν ὁμωνυμία, ἀμφιβολία, σύνθεσις, διαίρεσις,
προσῳδία, σχῆμα λέξεως. Τούτου δὲ πίστις [g] ἥ τε διὰ τῆς
ἐπαγωγῆς καὶ συλλογισμός, ἄν τε ληφθῇ τις ἄλλος, καὶ

[x] μὲν οὖν οἱ C. [y] οὐκ om. B. [z] ἀναγκαῖον B.C. [a] δὲ τρόπον C. [b] μὴ—ἢ om. A.C. [c] τέταρτον] τελευταῖον C. [d] ποίειν καὶ πλεονάκις ταυτὸ λέγειν. Σολοικισμὸς δ' C. [e] τελευταῖον—λέγειν om. C. [f] μὲν post τοῦ om. C. [g] ἥ om. C.

ὅτι τοσαυταχῶς ἂν τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις μὴ ταὐτὸ
δηλώσαιμεν. Εἰσὶ δὲ παρὰ [h]μὲν τὴν ὁμωνυμίαν οἱ τοιοίδε
τῶν λόγων, οἷον ὅτι μανθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι· τὰ γὰρ
2 ἀποστοματιζόμενα μανθάνουσιν οἱ γραμματικοί. Τὸ γὰρ
μανθάνειν ὁμώνυμον, τό τε ξυνιέναι χρώμενον τῇ ἐπιστήμῃ
καὶ τὸ λαμβάνειν ἐπιστήμην. Καὶ πάλιν ὅτι τὰ κακὰ ἀγαθά·
τὰ γὰρ δέοντα ἀγαθά, τὰ δὲ κακὰ δέοντα. Διττὸν γὰρ τὸ
δέον, τό τ' ἀναγκαῖον, ὃ συμβαίνει πολλάκις καὶ ἐπὶ τῶν
κακῶν (ἔστι γὰρ κακόν τι ἀναγκαῖον), καὶ τἀγαθὰ δὲ δέον-
τά φαμεν εἶναι. Ἔτι τὸν αὐτὸν καθῆσθαι καὶ ἑστάναι, καὶ
3 κάμνειν καὶ ὑγιαίνειν. [i]Ὅσπερ γὰρ ἀνίστατο, ἕστηκεν, καὶ
ὅσπερ ὑγιάζετο, ὑγιαίνει· ἀνίστατο δ' ὁ καθήμενος καὶ ὑγιά-
ζετο ὁ κάμνων. Τὸ γὰρ τὸν κάμνοντα ὁτιοῦν ποιεῖν ἢ πά-
σχειν οὐχ ἓν σημαίνει, ἀλλ' ὁτὲ μὲν ὅτι [k]ὁ νῦν κάμνων ἢ
καθήμενος, ὁτὲ δ' ὃς ἔκαμνε πρότερον. Πλὴν ὑγιάζετο μὲν
καὶ [l]κάμνων καὶ ὁ κάμνων· ὑγιαίνει δ' οὐ κάμνων, ἀλλ' ὁ
4 κάμνων, οὐ νῦν, ἀλλ' ὁ πρότερον. Παρὰ δὲ τὴν ἀμφιβο-
λίαν οἱ τοιοίδε, τὸ βούλεσθαι λαβεῖν με τοὺς πολεμίους.
Καὶ [m]ἆρ' ὅ τις γινώσκει, τοῦτο γινώσκει; καὶ γὰρ τὸν
γινώσκοντα καὶ τὸ γινωσκόμενον ἐνδέχεται ὡς γινώσκοντα
[n]σημῆναι [o]τούτῳ τῷ λόγῳ. Καὶ ἆρα ὃ ὁρᾷ τις, τοῦτο
ὁρᾷ; ὁρᾷ δὲ τὸν κίονα, ὥστε ὁρᾷ ὁ κίων. Καὶ [p]ἆρα ὃ σὺ
φῂς εἶναι, τοῦτο σὺ φῂς εἶναι; φῂς δὲ λίθον εἶναι, σὺ ἄρα
φῂς λίθος εἶναι. Καὶ ἆρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; [q]διττὸν
γὰρ [r]καὶ [s]τὸ σιγῶντα λέγειν, τό τε τὸν λέγοντα σιγᾶν
5 καὶ τὸ τὰ λεγόμενα. Εἰσὶ δὲ τρεῖς τρόποι τῶν παρὰ τὴν
ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν, εἷς μὲν ὅταν [t]ἢ ὁ λόγος ἢ
τοὔνομα κυρίως σημαίνῃ [v]πλείω, οἷον ἀετὸς καὶ κύων· εἷς δὲ
ὅταν εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν· τρίτος δὲ ὅταν τὸ συν-
τεθὲν πλείω σημαίνῃ, κεχωρισμένον δὲ ἁπλῶς, οἷον τὸ

[h] μὲν om. A.B. [i] ὅσπερ—ὅσπερ] ὅπερ—ὅπερ C. [k] ὁ om. A. [l] κάμνων καὶ om. C. [m] ἆρ' om. C. [n] σημᾶναι C. [o] τούτω om. C. [p] ἆρα om. C. [q] διττὸν—λέγειν om. pr. C. [r] καὶ om. rc. C. [s] τὸ om. C. [t] ᾗι B. [v] πλείω om. C.

[w] ἐπίσταται γράμματα. Ἑκάτερον μὲν γάρ, εἰ ἔτυχεν, ἕν τι σημαίνει, τὸ [x] ἐπίσταται καὶ τὰ γράμματα· ἄμφω δὲ πλείω, ἢ τὸ τὰ γράμματα [y] αὐτὰ ἐπιστήμην ἔχειν ἢ τῶν γραμμάτων ἄλλον.

Ἡ μὲν οὖν ἀμφιβολία καὶ ὁμωνυμία παρὰ τούτους τοὺς 6 τρόπους ἐστίν, παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τὰ τοιάδε, οἷον τὸ δύνασθαι καθήμενον βαδίζειν καὶ μὴ γράφοντα γράφειν. Οὐ γὰρ ταὐτὸ σημαίνει, [z] ἂν διελών τις εἴπῃ καὶ συνθείς, ὡς [a] δυνατὸν [b] τὸν καθήμενον βαδίζειν [c] καὶ μὴ γράφοντα γράφειν· καὶ τοῦθ᾽ ὡσαύτως ἄν τις [d] συνθῇ, [e] τὸν μὴ γράφοντα γράφειν· [f] σημαίνει γὰρ ὡς [g] ἔχει δύναμιν [h] τοῦ μὴ [i] γράφοντα γράφειν. Ἐὰν δὲ μὴ συνθῇ, ὅτι ἔχει δύναμιν, ὅτε οὐ γράφει, τοῦ γράφειν. Καὶ [k] μανθάνει νῦν γράμματα, εἴπερ ἐμάνθανεν ἃ ἐπίσταται. Ἔτι τὸ ἓν μόνον δυνάμενον φέρειν πολλὰ δύνασθαι φέρειν.

Παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν, ὅτι τὰ πέντ᾽ ἐστὶ δύο καὶ τρία, 7 καὶ περιττὰ καὶ ἄρτια, καὶ τὸ μεῖζον ἴσον· τοσοῦτον [l] γὰρ καὶ ἔτι πρός. Ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος διῃρημένος καὶ συγκείμενος οὐκ ἀεὶ [m] ταὐτὸ σημαίνειν ἂν δόξειεν, οἷον

Ἐγώ σ᾽ ἔθηκα δοῦλον ὄντ᾽ ἐλεύθερον

καὶ τὸ

Πεντήκοντ᾽ ἀνδρῶν ἑκατὸν λίπε δῖος Ἀχιλλεύς.

Παρὰ δὲ τὴν προσῳδίαν ἐν μὲν τοῖς ἄνευ γραφῆς διαλε- 8 κτικοῖς οὐ ῥᾴδιον ποιῆσαι λόγον, ἐν δὲ τοῖς γεγραμμένοις καὶ ποιήμασι μᾶλλον, οἷον καὶ τὸν Ὅμηρον ἔνιοι διορθοῦνται πρὸς τοὺς ἐλέγχοντας ὡς [n] ἀτόπως [o] εἰρηκότα

Τὸ μὲν [p] οὗ καταπύθεται ὄμβρῳ.

Λύουσι γὰρ [q] αὐτὸ τῇ προσῳδίᾳ, λέγοντες τὸ [r] οὔ ὀξύτερον.

[w] ἐπίσταται τὰ γράμματα C. [x] ἐπίστασθαι C. [y] ἑαυτὰ C. [z] ἐὰν C. [a] δύναται C. [b] τὸ A.B.C. [c] καὶ τὸ μὴ γράφον C. [d] θῇι A. [e] τὸ A.B.C. [f] σημαίνοι A.B. [g] ἔχοι B. [h] τοῦ—δύναμιν om. A. [i] γράφων B, γράφον C. [k] μανθάνειν A.B. [l] γὰρ τὸ μεῖζον καὶ B. [m] ταυτὸν C. [n] ἄτοπον B.C. [o] εἰρηκότος A.B. [p] οὐ A.B.C. [q] αὐτὸ om. C. [r] οὗ A.B.

Καὶ τὸ περὶ τὸ ἐνύπνιον τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὅτι οὐκ αὐτὸς ὁ Ζεὺς εἶπεν

Δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι,

ἀλλὰ τῷ ἐνυπνίῳ ἐνετέλλετο διδόναι. Τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα παρὰ τὴν προσῳδίαν ἐστίν.

9 Οἱ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαίνουσιν, ὅταν τὸ μὴ [s] ταὐτὸ ὡσαύτως ἑρμηνεύηται, οἷον τὸ ἄρρεν θῆλυ ἢ τὸ θῆλυ ἄρρεν, ἢ τὸ μεταξὺ θάτερον τούτων, ἢ πάλιν τὸ ποιὸν ποσὸν ἢ τὸ ποσὸν ποιόν, ἢ τὸ ποιοῦν πάσχον ἢ τὸ διακείμενον ποιεῖν, καὶ τἆλλα δ', ὡς [t] διῄρηται πρότερον. Ἔστι γὰρ [v] τὸ μὴ τῶν ποιεῖν ὂν ὡς τῶν ποιεῖν τι τῇ λέξει σημαίνειν. Οἷον τὸ ὑγιαίνειν ὁμοίως τῷ σχήματι τῆς λέξεως λέγεται τῷ τέμνειν ἢ οἰκοδομεῖν· καίτοι τὸ μὲν ποιόν τι καὶ διακείμενόν πως δηλοῖ, τὸ δὲ ποιεῖν τι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

10 Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὴν λέξιν ἔλεγχοι ἐκ τούτων τῶν τόπων εἰσίν. τῶν δ' ἔξω τῆς λέξεως παραλογισμῶν εἴδη ἐστὶν ἑπτά, ἓν μὲν παρὰ τὸ συμβεβηκός, δεύτερον δὲ τὸ ἁπλῶς ἢ μὴ ἁπλῶς [w] ἀλλὰ πῇ ἢ ποῦ ἢ ποτὲ ἢ πρός τι λέγεσθαι, τρίτον δὲ τὸ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, τέταρτον δὲ τὸ παρὰ τὸ ἑπόμενον, πέμπτον δὲ τὸ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν, ἕκτον δὲ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθέναι, ἕβδομον δὲ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιεῖν.

5 Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς παραλογισμοί εἰσιν, ὅταν ὁμοίως ὁτιοῦν ἀξιωθῇ τῷ [x] πράγματι καὶ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχειν. Ἐπεὶ γὰρ τῷ αὐτῷ πολλὰ συμβέβηκεν, οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις, καὶ καθ' οὗ κατηγορεῖται, ταῦτα πάντα ὑπάρχειν. [y] Οἷον εἰ ὁ Κορίσκος ἕτερον ἀνθρώπου, αὐτὸς αὑτοῦ ἕτερος· ἔστι γὰρ ἄνθρωπος. Ἢ εἰ Σωκράτους ἕτερος, ὁ δὲ Σωκράτης ἄνθρωπος, ἕτερον [z] ἀνθρώ-

[s] τὸ αὐτὸ C. [t] εἴρηται A. [v] τῶν μὴ τὸ B. [w] ἀλλὰ ᾗ πῇ C.
[x] πράγματι τῷ ὑποκειμένῳ καὶ C. [y] οἷον εἰ] πάντα γὰρ οὕτως ἔσται ταὐτά, οἷόν φασιν οἱ σοφισταί, εἰ C. [z] ἄνθρωπον A.

που φασὶν ὡμολογηκέναι διὰ τὸ συμβεβηκέναι, οὗ ἔφησεν ἕτερον εἶναι, τοῦτον εἶναι ἄνθρωπον.

2 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἁπλῶς τόδε ἢ πῇ λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως, ὅταν τὸ ἐν μέρει λεγόμενον ὡς ἁπλῶς εἰρημένον ληφθῇ, οἷον εἰ τὸ μὴ ὄν ἐστι δοξαστόν, ὅτι τὸ μὴ ὂν ἔστιν· οὐ γὰρ ταὐτὸν εἶναί τέ τι καὶ εἶναι ἁπλῶς. Ἢ πάλιν ὅτι τὸ ὂν οὐκ ἔστιν ὄν, εἰ τῶν ὄντων τι μή ἐστιν, οἷον εἰ μὴ ἄνθρωπος. Οὐ γὰρ [a]ταὐτὸ μὴ [b]εἶναί τι καὶ ἁπλῶς μὴ εἶναι· φαίνεται δὲ διὰ τὸ πάρεγγυς τῆς λέξεως, καὶ μικρὸν διαφέρειν τὸ εἶναί τι τοῦ εἶναι καὶ [c]τὸ μὴ εἶναί τι τοῦ μὴ εἶναι. Ὁμοίως 3 δὲ καὶ τὸ παρὰ τὸ πῇ καὶ [d]τὸ ἁπλῶς. Οἷον [e]εἰ ὁ Ἰνδὸς ὅλος μέλας ὢν λευκός ἐστι τοὺς ὀδόντας· λευκὸς ἄρα καὶ οὐ λευκός [f]ἐστιν. Ἢ εἰ ἄμφω πῇ, ὅτι ἅμα [g]τὰ ἐναντία ὑπάρχει. Τὸ δὲ τοιοῦτον ἐπ' ἐνίων μὲν παντὶ θεωρῆσαι ῥᾴδιον, οἷον εἰ λαβὼν τὸν Αἰθίοπα εἶναι μέλανα τοὺς ὀδόντας ἔροιτ' εἰ λευκός· εἰ οὖν ταύτῃ λευκός, ὅτι μέλας καὶ οὐ μέλας, οἴοιτο διειλέχθαι συλλογιστικῶς τελειώσας τὴν ἐρώτησιν. Ἐπ' ἐνίων δὲ λανθάνει πολλάκις, ἐφ' ὅσων, ὅταν πῇ λέγη- 4 ται, [h]κἂν τὸ ἁπλῶς δόξειεν ἀκολουθεῖν, καὶ ἐν ὅσοις μὴ ῥᾴδιον θεωρῆσαι πότερον αὐτῶν κυρίως ἀποδοτέον. Γίνεται δὲ τὸ τοιοῦτον ἐν οἷς ὁμοίως ὑπάρχει τὰ ἀντικείμενα· δοκεῖ γὰρ ἢ ἄμφω ἢ μηδέτερον δοτέον ἁπλῶς εἶναι κατηγορεῖν, οἷον εἰ τὸ μὲν ἥμισυ λευκὸν τὸ δ' ἥμισυ μέλαν, πότερον λευκὸν ἢ μέλαν;

Οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ διωρίσθαι τί ἐστι συλλογισμὸς ἢ τί 5 ἔλεγχος, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἔλλειψιν γίνονται τοῦ λόγου· ἔλεγχος μὲν [i]γὰρ ἀντίφασις τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος, καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν δοθέντων, ἐξ ἀνάγκης, μὴ συναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ, [k]κατὰ ταὐτὸ καὶ πρὸς ταὐτὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν

[a] ταυτὸν C, ταυτὸ τὸ A.B. [b] εἶναί τε τι C. [c] καὶ τοῦ μὴ εἶναί τι τὸ A.B.C. [d] τὸ ante ἁπλῶς om. C. [e] εἰ om. A. [f] ἐστιν om. C. [g] τἀναντία C. [h] καὶ A. [i] γάρ ἐστιν ἀντ. C. [k] κατὰ] καὶ κατὰ C.

6 τῷ αὐτῷ χρόνῳ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ ψεύσασθαι
περί τινος. Ἔνιοι δὲ [l]ἀπολιπόντες τι τῶν λεχθέντων φαί-
νονται ἐλέγχειν, οἷον ὅτι [m]ταὐτὸ διπλάσιον καὶ οὐ διπλά-
σιον· τὰ γὰρ δύο τοῦ μὲν ἑνὸς διπλάσια, τῶν δὲ τριῶν οὐ
διπλάσια. Ἢ εἰ τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ διπλάσιον καὶ οὐ διπλά-
σιον, ἀλλ' οὐ κατὰ ταὐτό· κατὰ μὲν γὰρ τὸ μῆκος διπλά-
σιον, κατὰ δὲ τὸ πλάτος οὐ διπλάσιον. Ἢ εἰ τοῦ αὐτοῦ
καὶ κατὰ [m]ταὐτὸ καὶ ὡσαύτως, ἀλλ' οὐχ ἅμα· διόπερ ἐστὶ
φαινόμενος ἔλεγχος. [n]Ἕλκοι δ' ἄν τις τοῦτον καὶ εἰς τοὺς
παρὰ τὴν λέξιν.
7 [o]Οἱ δὲ παρὰ [p]τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν γίνονται μὲν οὕτως
καὶ τοσαυταχῶς ὁσαχῶς ἐνδέχεται τὸ ἐξ ἀρχῆς [q]αἰτεῖσθαι,
φαίνονται δ' ἐλέγχειν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι συνορᾶν τὸ ταὐτὸν
καὶ τὸ ἕτερον.
8 Ὁ δὲ παρὰ τὸ ἑπόμενον [r]ἔλεγχος διὰ τὸ οἴεσθαι ἀν-
τιστρέφειν τὴν ἀκολούθησιν. Ὅταν γὰρ τοῦδε ὄντος ἐξ
ἀνάγκης τοδὶ ᾖ, καὶ τοῦδε ὄντος [s]οἴονται καὶ θάτερον εἶναι
ἐξ ἀνάγκης. Ὅθεν καὶ αἱ περὶ τὴν δόξαν ἐκ τῆς αἰσθήσεως
ἀπάται γίνονται. Πολλάκις γὰρ τὴν χολὴν μέλι ὑπέλαβον
διὰ τὸ ἕπεσθαι τὸ ξανθὸν χρῶμα τῷ μέλιτι· καὶ ἐπεὶ συμ-
βαίνει τὴν γῆν ὕσαντος γίνεσθαι διάβροχον, κἂν ᾖ διάβρο-
9 χος, ὑπολαμβάνομεν ὗσαι. Τὸ δ' οὐκ ἀναγκαῖον. Ἔν τε
τοῖς ῥητορικοῖς αἱ κατὰ τὸ σημεῖον ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἑπο-
μένων εἰσίν. Βουλόμενοι γὰρ δεῖξαι ὅτι μοιχός, τὸ ἑπό-
μενον ἔλαβον, ὅτι καλλωπιστὴς ἢ ὅτι νύκτωρ ὁρᾶται πλανώ-
μενος. Πολλοῖς δὲ ταῦτα μὲν ὑπάρχει, τὸ δὲ κατηγορού-
μενον οὐχ ὑπάρχει. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς συλλογιστικοῖς,
οἷον ὁ Μελίσσου λόγος ὅτι ἄπειρον τὸ ἅπαν, λαβὼν τὸ μὲν
ἅπαν ἀγένητον (ἐκ γὰρ μὴ ὄντος οὐδὲν ἂν γενέσθαι), τὸ δὲ
10 γενόμενον ἐξ ἀρχῆς γενέσθαι. Εἰ [t]μὴ οὖν γέγονεν, ἀρχὴν

[l] ἀπολείποντες C. [m] τὸ αὐτὸ C. [n] ἕλκοιτο pr. A. [o] οἱ μὲν οὖν παρὰ rc. C; pr. om. [p] τὸ] τὸ τὸ B. [q] αἰτήσασθαι C. [r] ἔλεγχος δοκεῖ ἐλέγχειν διὰ C. [s] οἰόμεθα C. [t] οὖν μὴ C.

οὐκ ἔχει τὸ πᾶν, ὥστ' ἄπειρον. Οὐκ ἀνάγκη δὲ τοῦτο συμβαίνειν· οὐ γὰρ εἰ τὸ γενόμενον ἅπαν ἀρχὴν ἔχει, καὶ εἴ τι ἀρχὴν ἔχει, γέγονεν, ὥσπερ οὐδ' εἰ ὁ πυρέττων θερμός, καὶ τὸν θερμὸν ἀνάγκη πυρέττειν.

11 Ὁ δὲ [v] παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον, ὅταν προσληφθῇ τὸ ἀναίτιον ὡς παρ' ἐκεῖνο γινομένου τοῦ ἐλέγχου. Συμβαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον ἐν τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον συλλογισμοῖς· ἐν τούτοις γὰρ ἀναγκαῖον ἀναιρεῖν τι τῶν κειμένων. Ἐὰν οὖν ἐγκαταριθμηθῇ [w] ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι [x] πρὸς τὸ συμβαῖνον ἀδύνατον, δόξει παρὰ τοῦτο γίνεσθαι πολλάκις ὁ ἔλεγχος, οἷον ὅτι οὐκ ἔστι ψυχὴ καὶ ζωὴ ταὐτόν· εἰ [y] γὰρ φθορᾷ γένεσις [z] ἐναντίον, καὶ τῇ τινὶ φθορᾷ ἔσται τις γένεσις ἐναντίον· ὁ δὲ θάνατος φθορά τις καὶ ἐναντίον ζωῇ, ὥστε γένεσις ἡ ζωὴ καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι· τοῦτο δ' ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ταὐτὸν [a] ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωή. Οὐ δὴ συλλελόγισται· 12 συμβαίνει γάρ, κἂν μή τις ταὐτὸ φῇ τὴν ζωὴν τῇ ψυχῇ, τὸ ἀδύνατον, ἀλλὰ [b] μόνον ἐναντίον ζωὴν μὲν θανάτῳ ὄντι φθορᾷ, φθορᾷ δὲ γένεσιν. Ἀσυλλόγιστοι μὲν οὖν ἁπλῶς οὐκ εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, πρὸς δὲ τὸ προκείμενον ἀσυλλόγιστοι. Καὶ λανθάνει πολλάκις οὐχ ἧττον αὐτοὺς τοὺς ἐρωτῶντας τὸ τοιοῦτον.

13 Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ ἑπόμενον [c] καὶ παρὰ τὸ μὴ αἴτιον λόγοι τοιοῦτοί εἰσιν· οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἓν ποιεῖν, ὅταν λανθάνῃ πλείω ὄντα καὶ ὡς ἑνὸς ὄντος ἀποδοθῇ ἀπόκρισις μία. Ἐπ' ἐνίων μὲν οὖν ῥᾴδιον ἰδεῖν ὅτι πλείω καὶ ὅτι οὐ δοτέον ἀπόκρισιν, οἷον πότερον ἡ γῆ θάλαττά ἐστιν ἢ ὁ οὐρανός; ἐπ' ἐνίων δ' ἧττον, καὶ ὡς ἑνὸς ὄντος ἢ ὁμολογοῦσι τῷ μὴ [d] ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον, ἢ ἐλέγχεσθαι φαίνονται, οἷον ἆρ' οὗτος καὶ οὗτός ἐστιν ἄνθρωπος; ὥστ' [e] ἄν τις τύπτῃ τοῦτον καὶ τοῦτον, ἄνθρωπον ἀλλ' οὐκ

[v] παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς corr. A. [w] ἐν om. C. [x] πρὸς om. corr. C. [y] γὰρ τῇ φθ. C. [z] ἐναντίον om. A.B. [a] ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχή C. [b] μόνον] μόνον τὸ C. [c] καὶ τῶν παρὰ B. [d] τὸ ἀποκρίνεσθαι pr. C. [e] ὅταν B.C.

14 ἀνθρώπους τυπτήσει. Ἢ πάλιν, ὧν τὰ μέν ἐστιν ἀγαθὰ τὰ δʼ οὐκ ἀγαθά, [f] πάντα ἀγαθὰ ἢ οὐκ ἀγαθά; ὁπότερον γὰρ ἂν φῇ, ἔστι μὲν ὡς [g] ἔλεγχον ἢ ψεῦδος φαινόμενον δόξειεν ἂν ποιεῖν· τὸ γὰρ φάναι τῶν μὴ ἀγαθῶν τι εἶναι ἀγαθὸν ἢ τῶν ἀγαθῶν μὴ ἀγαθὸν ψεῦδος. Ὁτὲ δὲ προσληφθέντων τινῶν κἂν ἔλεγχος γίνοιτο ἀληθινός, οἷον εἴ τις δοίη ὁμοίως ἓν καὶ πολλὰ λέγεσθαι λευκὰ καὶ γυμνὰ καὶ τυφλά. Εἰ γὰρ τυφλὸν τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυκὸς δʼ ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότα δʼ ἔχειν. Ὅταν οὖν τὸ μὲν ἔχῃ τὸ δὲ μὴ ἔχῃ, τὰ ἄμφω ἔσται ἢ ὁρῶντα ἢ τυφλά· ὅπερ ἀδύνατον.

6 Ἢ δὴ οὕτως διαιρετέον τοὺς φαινομένους συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους, ἢ πάντας ἀνακτέον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, ἀρχὴν ταύτην ποιησαμένους· ἔστι γὰρ ἅπαντας ἀναλῦσαι τοὺς λεχθέντας τρόπους εἰς τὸν τοῦ ἐλέγχου διορισμόν. Πρῶτον μὲν εἰ ἀσυλλόγιστοι· δεῖ γὰρ ἐκ τῶν κειμένων συμβαίνειν τὸ συμπέρασμα, ὥστε λέγειν ἐξ ἀνάγκης
2 ἀλλὰ μὴ φαίνεσθαι. Ἔπειτα καὶ κατὰ τὰ μέρη τοῦ διορισμοῦ. Τῶν μὲν γὰρ ἐν τῇ λέξει οἱ μέν εἰσι παρὰ τὸ διττόν, οἷον ἥ τε ὁμωνυμία καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ὁμοιοσχημοσύνη (σύνηθες γὰρ τὸ πάντα ὡς τόδε τι σημαίνειν), ἡ δὲ σύνθεσις [h] καὶ διαίρεσις καὶ προσῳδία τῷ μὴ τὸν αὐτὸν εἶναι τὸν λό-
3 γον ἢ τοὔνομα διαφέρον. Ἔδει δὲ καὶ τοῦτο, καθάπερ καὶ τὸ πρᾶγμα ταὐτόν, εἰ μέλλει ἔλεγχος ἢ συλλογισμὸς ἔσεσθαι, οἷον εἰ λώπιον, μὴ ἱμάτιον συλλογίσασθαι ἀλλὰ λώπιον. Ἀληθὲς μὲν γὰρ κἀκεῖνο, ἀλλʼ οὐ συλλελόγισται, ἀλλʼ ἔτι ἐρωτήματος δεῖ, ὅτι ταὐτὸν σημαίνει, πρὸς τὸν ζητοῦντα τὸ διὰ τί.

4 Οἱ δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ὁρισθέντος τοῦ συλλογισμοῦ φανεροὶ γίνονται. Τὸν [i] αὐτὸν γὰρ ὁρισμὸν δεῖ καὶ τοῦ ἐλέγχου γίνεσθαι, πλὴν προσκεῖσθαι τὴν ἀντίφασιν· ὁ γὰρ

[f] πάντα ταῦτα ἀγαθὰ C. [g] ἔλεγχος C. [h] καὶ] καὶ ἡ C. [i] γὰρ αὐτὸν C.

ἔλεγχος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως. Εἰ οὖν μή ἐστι συλλογισμὸς τοῦ συμβεβηκότος, οὐ γίνεται ἔλεγχος. Οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων ἀνάγκη τόδ' εἶναι, τοῦτο δ' ἐστὶ λευκόν, ἀνάγκη λευκὸν εἶναι διὰ τὸν συλλογισμόν. Οὐδ' εἰ τὸ τρίγωνον 5
δυοῖν ὀρθαῖν ἴσας ἔχει, συμβέβηκε δ' αὐτῷ σχήματι εἶναι ἢ πρώτῳ ἢ ἀρχῇ, ὅτι σχῆμα ἢ ἀρχὴ ἢ πρῶτον τοῦτο. Οὐ γὰρ ᾗ σχῆμα οὐδ' ᾗ πρῶτον, ἀλλ' ᾗ τρίγωνον, ἡ ἀπόδειξις. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὥστ' εἰ ὁ ἔλεγχος συλλο- 6
γισμός τις, οὐκ ἂν εἴη ὁ κατὰ συμβεβηκὸς ἔλεγχος. Ἀλλὰ παρὰ τοῦτο καὶ οἱ τεχνῖται καὶ ὅλως οἱ ἐπιστήμονες ὑπὸ τῶν ἀνεπιστημόνων ἐλέγχονται· [k]κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ ποιοῦνται τοὺς συλλογισμοὺς πρὸς τοὺς εἰδότας. [l]Οἱ δ' οὐ δυνάμενοι διαιρεῖν ἢ ἐρωτώμενοι διδόασιν ἢ οὐ δόντες οἴονται δεδωκέναι.

Οἱ δὲ παρὰ τὸ πῇ καὶ ἁπλῶς, ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἡ κα- 7
τάφασις καὶ ἡ ἀπόφασις. Τοῦ γὰρ πῇ λευκοῦ τὸ πῇ οὐ λευκόν, τοῦ δ' ἁπλῶς λευκοῦ τὸ ἁπλῶς οὐ λευκὸν ἀπόφασις. Εἰ οὖν δόντος πῇ εἶναι λευκὸν ὡς ἁπλῶς εἰρημένου λαμβάνει, οὐ ποιεῖ ἔλεγχον, φαίνεται δὲ διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ τί ἐστιν ἔλεγχος.

Φανερώτατοι δὲ πάντων οἱ πρότερον λεχθέντες παρὰ τὸν 8
τοῦ ἐλέγχου διορισμόν· διὸ καὶ προσηγορεύθησαν οὕτως· παρὰ γὰρ τοῦ λόγου τὴν ἔλλειψιν ἡ φαντασία γίνεται, καὶ διαιρουμένοις οὕτως κοινὸν ἐπὶ πᾶσι τούτοις θετέον τὴν τοῦ λόγου ἔλλειψιν.

[m]Οἵ τε παρὰ τὸ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ ἀναίτιον 9
ὡς αἴτιον τιθέναι δῆλοι διὰ τοῦ ὁρισμοῦ. Δεῖ γὰρ τὸ συμπέρασμα τῷ ταῦτ' εἶναι αἴτια τοῦ συμβαίνειν, ὅπερ οὐκ ἦν ἐν τοῖς ἀναιτίοις· καὶ πάλιν μὴ [n]ἀριθμουμένου τοῦ ἐξ ἀρχῆς, ὅπερ οὐκ ἔχουσιν οἱ παρὰ τὴν αἴτησιν τοῦ ἐν ἀρχῇ.

Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἑπόμενον μέρος εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος· 10

[k] κατὰ τὸ συμβ. C. [l] οἱ] εἰ A. [m] οἱ δὲ C. [n] ἐναριθμουμένου B.C.

τὸ γὰρ ἑπόμενον συμβέβηκε, διαφέρει δὲ τοῦ συμβεβηκότος,
ὅτι τὸ μὲν συμβεβηκὸς ἔστιν ἐφ' ἑνὸς μόνου λαβεῖν, οἷον
ταὐτὸ εἶναι τὸ ξανθὸν καὶ μέλι καὶ τὸ λευκὸν καὶ κύκνον, τὸ
δὲ [o] παρεπόμενον ἀεὶ ἐν πλείοσιν· τὰ γὰρ [p] ἑνὶ ταὐτῷ ταὐτὰ
καὶ ἀλλήλοις ἀξιοῦμεν εἶναι ταὐτά· διὸ [q] γίνεται παρὰ τὸ
11 ἑπόμενον ἔλεγχος. Ἔστι δ' οὐ πάντως ἀληθές, οἷον [r] ἂν ᾖ
[s] λευκὸν κατὰ συμβεβηκός· καὶ γὰρ ἡ χιὼν καὶ ὁ κύκνος τῷ
λευκῷ ταὐτόν. Ἢ πάλιν, ὡς ἐν [t] τῷ Μελίσσου λόγῳ, τὸ
αὐτὸ εἶναι λαμβάνει τὸ γεγονέναι καὶ ἀρχὴν ἔχειν, ἢ τὸ ἴσοις
γίνεσθαι καὶ ταὐτὸ μέγεθος λαμβάνειν. Ὅτι γὰρ τὸ γε-
γονὸς ἔχει ἀρχήν, καὶ τὸ ἔχον ἀρχὴν γεγονέναι ἀξιοῖ, ὡς
ἄμφω ταὐτὰ ὄντα τῷ ἀρχὴν ἔχειν, τό τε γεγονὸς καὶ τὸ
12 πεπερασμένον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἴσων γινομένων εἰ
τὰ τὸ αὐτὸ μέγεθος καὶ ἓν λαμβάνοντα ἴσα γίνεται, καὶ τὰ
ἴσα γινόμενα ἓν μέγεθος λαμβάνει. Ὥστε τὸ ἑπόμενον λαμ-
βάνει. Ἐπεὶ οὖν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἔλεγχος ἐν τῇ
ἀγνοίᾳ τοῦ ἐλέγχου, φανερὸν ὅτι καὶ ὁ παρὰ τὸ ἑπόμενον.
Ἐπισκεπτέον δὲ τοῦτο καὶ ἄλλως.

13 Οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιεῖν ἐν τῷ μὴ
διαρθροῦν [v] ἡμᾶς ἢ [w] μὴ διαιρεῖν [x] τὸν τῆς προτάσεως λόγον.
Ἡ γὰρ πρότασίς ἐστιν [y] ἓν καθ' ἑνός. Ὁ γὰρ αὐτὸς ὅρος
ἑνὸς μόνου καὶ ἁπλῶς τοῦ πράγματος, οἷον ἀνθρώπου καὶ
ἑνὸς μόνου ἀνθρώπου· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Εἰ οὖν
[z] μία πρότασις ἡ ἓν καθ' ἑνὸς ἀξιοῦσα, καὶ ἁπλῶς ἔσται πρό-
14 τασις ἡ τοιαύτη ἐρώτησις. Ἐπεὶ δ' ὁ συλλογισμὸς ἐκ προ-
τάσεων, ὁ δ' ἔλεγχος συλλογισμός, καὶ ὁ ἔλεγχος ἔσται ἐκ
προτάσεων. Εἰ οὖν ἡ πρότασις ἓν καθ' ἑνός, φανερὸν ὅτι
καὶ οὗτος ἐν τῇ τοῦ ἐλέγχου ἀγνοίᾳ· φαίνεται γὰρ εἶναι
πρότασις ἡ οὐκ οὖσα πρότασις. Εἰ μὲν οὖν δέδωκεν ἀπό-
κρισιν ὡς πρὸς μίαν ἐρώτησιν, ἔσται ἔλεγχος, εἰ δὲ μὴ δέ-

[o] παρὰ τὸ ἑπόμενον corr. C. [p] ἑνὶ] ἔνια C. [q] γίνεται ὁ παρὰ C. [r] ἐὰν C. [s] λευκὸν om. A.B. [t] τῷ post ἐν om. C. [v] ἡμᾶς om. B. [w] ἢ μὴ διαιρεῖν om. A. [x] τὸν] ἥμαρτον B. [y] ἓν καὶ καθ' C. [z] μία μόνη πρ. C.

δωκεν ἀλλὰ φαίνεται, φαινόμενος ἔλεγχος. Ὥστε πάντες 15
οἱ τόποι πίπτουσιν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, οἱ μὲν οὖν παρὰ τὴν λέξιν, ὅτι φαινομένη ἀντίφασις, ὅπερ ἦν ἴδιον τοῦ ἐλέγχου, οἱ δ' ἄλλοι παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὅρον.

Ἡ δ' ἀπάτη γίνεται τῶν μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὸν 7
λόγον τῷ μὴ δύνασθαι διαιρεῖν τὸ πολλαχῶς λεγόμενον (ἔνια γὰρ οὐκ εὔπορον διελεῖν, οἷον τὸ ἓν [a]καὶ τὸ ὂν καὶ τὸ ταὐτόν), τῶν δὲ παρὰ σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν τῷ [b]μηδὲν οἴεσθαι διαφέρειν συντιθέμενον ἢ διαιρούμενον τὸν λόγον, καθάπερ ἐπὶ τῶν πλείστων. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν παρὰ τὴν προσῳ- 2
δίαν· οὐ γὰρ ἄλλο δοκεῖ σημαίνειν ἀνιέμενος καὶ ἐπιτεινόμενος ὁ λόγος, ἐπ' οὐδενὸς ἢ οὐκ ἐπὶ πολλῶν. Τῶν δὲ παρὰ τὸ σχῆμα διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς λέξεως. Χαλεπὸν γὰρ διελεῖν ποῖα ὡσαύτως καὶ ποῖα ὡς ἑτέρως λέγεται· σχεδὸν γὰρ ὁ τοῦτο δυνάμενος ποιεῖν ἐγγύς ἐστι τοῦ θεωρεῖν τἀληθές, μάλιστα δ' [c]ἐπίσταται συνεπινεύειν, ὅτι πᾶν τὸ κατηγορούμενόν τινος ὑπολαμβάνομεν τόδε τι καὶ ὡς ἓν ὑπακούομεν· τῷ γὰρ ἑνὶ καὶ τῇ οὐσίᾳ μάλιστα δοκεῖ παρέπεσθαι τὸ τόδε τι καὶ τὸ [d]ὄν. Διὸ καὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν οὗτος ὁ τρόπος 3
θετέος, πρῶτον μὲν ὅτι μᾶλλον ἡ ἀπάτη γίνεται μετ' ἄλλων σκοπουμένοις ἢ καθ' αὑτούς (ἡ μὲν γὰρ μετ' ἄλλου σκέψις διὰ λόγων, ἡ δὲ καθ' αὑτὸν οὐχ ἧττον δι' αὐτοῦ τοῦ πράγματος), εἶτα καὶ καθ' [e]αὑτὸν ἀπατᾶσθαι συμβαίνει, ὅταν ἐπὶ τοῦ λόγου ποιῆται τὴν σκέψιν· ἔτι ἡ μὲν [f]ἀπάτη ἐκ τῆς ὁμοιότητος, ἡ δ' ὁμοιότης ἐκ τῆς λέξεως. Τῶν δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διακρίνειν τὸ [g]ταὐτὸν καὶ τὸ ἕτερον καὶ ἓν καὶ πολλά, μηδὲ τοῖς ποίοις τῶν κατηγορημάτων [h]πάντα ταὐτὰ καὶ τῷ πράγματι συμβέβηκεν. Ὁμοίως 4
δὲ καὶ τῶν παρὰ τὸ ἑπόμενον· [i]μέρος γάρ τι τοῦ συμβεβηκότος τὸ ἑπόμενον. [k]Ἔτι καὶ ἐπὶ πολλῶν φαίνεται καὶ ἀξιοῦται οὕτως, εἰ τόδε ἀπὸ τοῦδε μὴ χωρίζεται, μηδ' ἀπὸ

[a] καὶ om. C, καὶ τὸ ὂν om. B. [b] μηθὲν C. [c] ἐπίστανται pr. C.
[d] ὢν A, ἓν C. [e] ἑαυτὸν C. [f] ἀπ. ἐκ] ἀπ. διὰ C. [g] ταυτὸ C.
[h] ταῦτα πάντα C. [i] μέρος—ἑπόμενον om. A. [k] ἔτι δὲ καὶ C.

θατέρου χωρίζεσθαι θάτερον. Τῶν δὲ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου καὶ τῶν παρὰ τὸ πῇ καὶ ἁπλῶς ἐν τῷ παρὰ μικρὸν ἡ ἀπάτη· ὡς γὰρ οὐδὲν [l] προσσημαῖνον τὸ τὶ ἢ [m] πῇ ἢ πῶς

5 ἢ τὸ νῦν καθόλου συγχωροῦμεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβανόντων καὶ τῶν ἀναιτίων, καὶ ὅσοι τὰ πλείω ἐρωτήματα ὡς ἓν ποιοῦσιν· ἐν ἅπασι γὰρ ἡ ἀπάτη διὰ τὸ παρὰ μικρόν· οὐ γὰρ [n] διακριβοῦμεν οὔτε τῆς προτάσεως οὔτε τοῦ συλλογισμοῦ τὸν ὅρον διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν.

8 Ἐπεὶ δ' ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι συλλογισμοί, ἔχομεν καὶ παρ' ὁπόσα οἱ σοφιστικοὶ γένοιντ' ἂν συλλογισμοὶ καὶ ἔλεγχοι. Λέγω δὲ σοφιστικὸν ἔλεγχον καὶ συλλογισμὸν οὐ μόνον τὸν φαινόμενον συλλογισμὸν ἢ ἔλεγχον, μὴ ὄντα δέ, ἀλλὰ καὶ τὸν ὄντα μέν, φαινόμενον δὲ

2 οἰκεῖον τοῦ πράγματος. Εἰσὶ δ' οὗτοι οἱ μὴ κατὰ τὸ πρᾶγμα ἐλέγχοντες καὶ δεικνύντες ἀγνοοῦντας, ὅπερ ἦν τῆς πειραστικῆς. Ἔστι δ' ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς· αὕτη δὲ δύναται συλλογίζεσθαι ψεῦδος δι' ἄγνοιαν τοῦ διδόντος τὸν λόγον. Οἱ δὲ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, ἂν καὶ συλλογίζωνται τὴν ἀντίφασιν, οὐ ποιοῦσι δῆλον εἰ ἀγνοεῖ· καὶ γὰρ τὸν εἰδότα ἐμποδίζουσι τούτοις τοῖς λόγοις.

3 Ὅτι δ' ἔχομεν αὐτοὺς τῇ αὐτῇ μεθόδῳ, δῆλον· παρ' ὅσα γὰρ φαίνεται τοῖς ἀκούουσιν ὡς ἠρωτημένα συλλελογίσθαι, παρὰ ταῦτα κἂν τῷ ἀποκρινομένῳ [o] δόξειεν, ὥστ' ἔσονται συλλογισμοὶ ψευδεῖς διὰ τούτων ἢ πάντων ἢ ἐνίων· ὃ γὰρ μὴ ἐρωτηθεὶς οἴεται δεδωκέναι, κἂν ἐρωτηθεὶς θείη. Πλὴν ἐπί γέ τινων ἅμα συμβαίνει προσερωτᾶν τὸ ἐνδεὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐμφανίζειν, οἷον ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν καὶ τὸν σο-

4 λοικισμόν. Εἰ οὖν οἱ παραλογισμοὶ τῆς ἀντιφάσεως παρὰ τὸν φαινόμενον ἔλεγχόν εἰσι, δῆλον ὅτι παρὰ τοσαῦτα ἂν καὶ τῶν ψευδῶν εἴησαν συλλογισμοὶ παρ' ὅσα καὶ ὁ φαινόμενος ἔλεγχος. Ὁ δὲ [p] φαινόμενος παρὰ τὰ μόρια τοῦ ἀληθινοῦ· ἑκάστου γὰρ ἐκλείποντος φανείη ἂν ἔλεγχος, οἷον ὁ

[l] προσημαῖνον B. [m] πῇ ἢ τὸ ἁπλῶς ἢ τὸ πῶς B. [n] ἀκριβοῦμεν C.
[o] δόξῃ C. [p] φαιν. ἔλεγχος παρὰ C.

παρὰ τὸ μὴ συμβαῖνον διὰ τὸν λόγον, [q] ὁ εἰς τὸ ἀδύνατον καὶ ὁ τὰς δύο ἐρωτήσεις μίαν ποιῶν παρὰ τὴν πρότασιν, καὶ ἀντὶ τοῦ καθ' [r] αὑτὸ ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός, καὶ τὸ τούτου μόριον, ὁ παρὰ τὸ ἑπόμενον· ἔτι τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου συμβαίνειν· εἶτ' ἀντὶ τοῦ καθόλου τὴν ἀντίφασιν καὶ κατὰ ταὐτὸ καὶ πρὸς ταὐτὸ καὶ ὡσαύτως παρά τε τὸ ἐπί τι ἢ παρ' ἕκαστον τούτων· ἔτι παρὰ τὸ μὴ ἐναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν. Ὥστ' ἔχοιμεν ἂν [s] παρ' ὅσα γίνονται οἱ παραλογισμοί· παρὰ πλείω μὲν [t] γὰρ οὐκ ἂν εἶεν, παρὰ δὲ τὰ εἰρημένα ἔσονται πάντες.

Ἔστι δ' ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος οὐχ ἁπλῶς ἔλεγχος, ἀλλὰ 5
πρός τινα· καὶ ὁ συλλογισμὸς ὡσαύτως. Ἂν μὲν γὰρ μὴ λάβῃ ὅ τε παρὰ τὸ ὁμώνυμον ἓν σημαίνειν καὶ ὁ παρὰ τὴν ὁμοιοσχημοσύνην τὸ μόνον τόδε καὶ οἱ ἄλλοι ὡσαύτως, οὔτ' ἔλεγχοι οὔτε συλλογισμοὶ ἔσονται, οὔθ' ἁπλῶς οὔτε [v] πρὸς τὸν ἐρωτώμενον· ἐὰν δὲ λάβωσι, πρὸς μὲν τὸν ἐρωτώμενον ἔσονται, ἁπλῶς δ' οὐκ ἔσονται· οὐ γὰρ ἓν σημαῖνον εἰλήφασιν, ἀλλὰ φαινόμενον, καὶ παρὰ τοῦδε.

Παρὰ πόσα δ' ἐλέγχονται οἱ ἐλεγχόμενοι, οὐ δεῖ πειρᾶ- 9
σθαι λαμβάνειν ἄνευ τῆς τῶν ὄντων ἐπιστήμης ἁπάντων. Τοῦτο δ' οὐδεμιᾶς ἐστὶ τέχνης· [w] ἄπειροι γὰρ ἴσως αἱ ἐπιστῆμαι, ὥστε δῆλον ὅτι καὶ αἱ ἀποδείξεις. Ἔλεγχοι δ' εἰσὶ καὶ ἀληθεῖς· ὅσα γὰρ ἔστιν ἀποδεῖξαι, ἔστι καὶ ἐλέγξαι τὸν θέμενον τὴν ἀντίφασιν τοῦ ἀληθοῦς, οἷον εἰ [x] σύμμετρον τὴν διάμετρον ἔθηκεν, ἐλέγξειεν ἄν τις τῇ ἀποδείξει ὅτι ἀσύμμετρος. Ὥστε πάντων δεήσει ἐπιστήμονας εἶναι· οἱ μὲν γὰρ 2
ἔσονται παρὰ τὰς ἐν γεωμετρίᾳ ἀρχὰς καὶ τὰ τούτων συμπεράσματα, οἱ δὲ παρὰ τὰς ἐν ἰατρικῇ, οἱ δὲ παρὰ τὰς τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. Ἀλλὰ μὴν καὶ οἱ ψευδεῖς ἔλεγχοι [y] ὁμοίως ἐν ἀπείροις· καθ' ἑκάστην γὰρ τέχνην ἐστὶ ψευδὴς

[q] ὁ om. pr. C. [r] ἑαυτὸ C. [s] πρὸς ἃ B. [t] γὰρ] γὰρ ἂν C. [v] πρὸς τὸν] πρὸς τὸ C. [w] πολλαὶ γὰρ καὶ ἄπειροι ἴσως C. [x] σύμμετρον ἔφησε τὴν πλευρὰν τῇ διαμέτρῳ, ἐξελέγξειεν C. [y] ὁμοίως ἂν εἶεν ἐν C.

συλλογισμός, οἷον κατὰ γεωμετρίαν ὁ γεωμετρικὸς καὶ κατὰ ἰατρικὴν ὁ ἰατρικός. Λέγω δὲ τὸ κατὰ τὴν τέχνην τὸ κατὰ
3 τὰς ἐκείνης ἀρχάς. Δῆλον οὖν ὅτι οὐ πάντων τῶν ἐλέγχων ἀλλὰ τῶν παρὰ τὴν διαλεκτικὴν ληπτέον τοὺς τόπους· οὗτοι γὰρ κοινοὶ πρὸς ἅπασαν τέχνην καὶ δύναμιν. Καὶ τὸν μὲν καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην ἔλεγχον τοῦ ἐπιστήμονός ἐστι θεωρεῖν, εἴτε μὴ ὢν φαίνεται εἴ τ' ἔστι, διὰ τί ἔστι· τὸν δ' ἐκ τῶν κοινῶν καὶ ὑπὸ μηδεμίαν τέχνην τῶν διαλεκτικῶν. Εἰ γὰρ ἔχομεν ἐξ ὧν οἱ ἔνδοξοι συλλογισμοὶ περὶ ὁτιοῦν, ἔχομεν ἐξ ὧν οἱ ἔλεγχοι· ὁ γὰρ ἔλεγχός ἐστιν ἀντιφάσεως συλλογισμός, ὥστ' [z] ἢ εἷς ἢ δύο συλλογισμοὶ ἀντιφάσεως
4 ἔλεγχός ἐστιν. Ἔχομεν ἄρα παρ' ὁπόσα πάντες εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι. Εἰ δὲ τοῦτ' ἔχομεν, καὶ τὰς λύσεις ἔχομεν· αἱ γὰρ τούτων ἐνστάσεις λύσεις εἰσίν. Ἔχομεν δέ, παρ' ὁπόσα γίνονται, καὶ τοὺς φαινομένους, φαινομένους δὲ οὐχ ὁτῳοῦν ἀλλὰ τοῖς τοιοῖσδε· ἀόριστα γάρ ἐστιν, ἐάν τις σκοπῇ παρ' ὁπόσα φαίνονται τοῖς τυχοῦσιν. Ὥστε φανερὸν ὅτι τοῦ διαλεκτικοῦ ἐστὶ τὸ δύνασθαι λαβεῖν παρ' ὅσα γίνεται διὰ τῶν κοινῶν ἢ ὢν ἔλεγχος ἢ φαινόμενος ἔλεγχος, καὶ ἢ διαλεκτικὸς ἢ φαινόμενος διαλεκτικὸς [a] ἢ πειραστικός.

10 Οὐκ ἔστι δὲ διαφορὰ τῶν λόγων ἣν λέγουσί τινες, τὸ εἶναι τοὺς μὲν πρὸς τοὔνομα λόγους, ἑτέρους δὲ πρὸς τὴν διάνοιαν· ἄτοπον γὰρ τὸ ὑπολαμβάνειν ἄλλους μὲν εἶναι πρὸς τοὔνομα λόγους, ἑτέρους δὲ πρὸς τὴν διάνοιαν, ἀλλ' οὐ τοὺς αὐτούς. Τί γάρ ἐστι τὸ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν [b] ἀλλ' ἢ ὅταν μὴ χρῆται τῷ ὀνόματι, οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι, ἐφ' [c] ᾧ ὁ ἐρωτώμενος ἔδωκεν; τὸ δ' αὐτὸ τοῦτό ἐστι καὶ πρὸς τοὔνομα. Τὸ δὲ
2 πρὸς τὴν διάνοιαν, ὅταν ἐφ' [d] ᾧ ἔδωκεν διανοηθείς. Εἰ δή τις πλείω σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος οἴοιτο ἓν σημαίνειν καὶ ὁ ἐρωτῶν καὶ ὁ ἐρωτώμενος, οἷον ἴσως τὸ ὂν [e] ἢ τὸ ἓν πολλὰ σημαίνει, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποκρινόμενος καὶ ὁ ἐρωτῶν Ζήνων ἓν οἰόμενος εἶναι ἠρώτησε, καὶ ἔστιν ὁ λόγος ὅτι ἓν πάντα, οὐ-

[z] ἢ post ὥστ' om. C. [a] ἢ πειραστικός om. C. [b] ἀλλ' om. corr. C. [c] ὃ B. [d] ὃ A.B. et pr. C. [e] ἢ] καὶ C.

τος πρὸς τοὔνομα ἔσται ἢ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἐρωτωμένου διειλεγμένος. Εἰ δέ γέ τις πολλὰ οἴεται σημαίνειν, δῆλον ὅτι οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν. Πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τοὺς τοι- 3
ούτους ἐστὶ λόγους τὸ πρὸς τοὔνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν ὅσοι πλείω σημαίνουσιν, εἶτα περὶ ὁντινοῦν ἐστίν· οὐ γὰρ ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶ τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ τὸν ἀποκρινόμενον ἔχειν πως πρὸς τὰ δεδομένα. Εἶτα πρὸς τοὔνομα πάντας ἐνδέχεται αὐτοὺς εἶναι. Τὸ γὰρ πρὸς τοὔνομα τὸ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν εἶναί ἐστιν ἐνταῦθα. Εἰ γὰρ μὴ 4
πάντες, ἔσονταί τινες ἕτεροι οὔτε πρὸς τοὔνομα οὔτε πρὸς τὴν διάνοιαν· οἱ δέ φασι πάντας, καὶ διαιροῦνται ἢ πρὸς τοὔνομα ἢ πρὸς τὴν διάνοιαν εἶναι πάντας, ἄλλους δ' οὔ. Ἀλλὰ μὴν ὅσοι συλλογισμοί εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς, τούτων εἰσί τινες οἱ παρὰ τοὔνομα. Ἀτόπως μὲν γὰρ καὶ εἴρηται τὸ παρὰ τοὔνομα φάναι [f] πάντας τοὺς παρὰ τὴν λέξιν· ἀλλ' οὖν [g] εἰσί τινες παραλογισμοὶ οὐ τῷ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς [h] τούτους ἔχειν πως, ἀλλὰ τῷ τοιονδὶ ἐρώτημα τὸν λόγον αὐτὸν ἔχειν, ὃ πλείω σημαίνει.

Ὅλως τε ἄτοπον τὸ περὶ ἐλέγχου διαλέγεσθαι, ἀλλὰ μὴ 5
πρότερον περὶ συλλογισμοῦ· ὁ γὰρ ἔλεγχος συλλογισμός ἐστιν, ὥστε χρὴ [i] καὶ περὶ [k] συλλογισμοῦ πρότερον ἢ περὶ ψευδοῦς ἐλέγχου· ἔστι γὰρ ὁ τοιοῦτος ἔλεγχος φαινόμενος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως. Διὸ ἢ ἐν τῷ συλλογισμῷ [l] ἔσται τὸ αἴτιον ἢ ἐν τῇ ἀντιφάσει (προσκεῖσθαι γὰρ δεῖ [m] τὴν ἀντίφασιν), ὁτὲ δ' ἐν ἀμφοῖν, ἂν ᾖ φαινόμενος ἔλεγχος. Ἔστι 6
δὲ ὁ μὲν τοῦ σιγῶντα λέγειν ἐν τῇ ἀντιφάσει, οὐκ ἐν τῷ συλλογισμῷ, ὁ δέ, ἃ μὴ [n] ἔχοι τις, [o] δοῦναι, ἐν ἀμφοῖν, ὁ δὲ ὅτι ἡ Ὁμήρου ποίησις σχῆμα διὰ τοῦ κύκλου ἐν τῷ συλλογισμῷ. Ὁ δ' ἐν μηδετέρῳ ἀληθὴς συλλογισμός.

Ἀλλὰ δὴ ὅθεν ὁ λόγος ἦλθε, πότερον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι 7
λόγοι πρὸς τὴν διάνοιάν εἰσιν ἢ οὔ; καὶ εἴ τινι δοκεῖ πολλὰ

[f] πάντας εἶναι τοὺς C. [g] τινές εἰσι C. [h] αὐτοὺς C. [i] καὶ om. C. [k] συλλογισμοῦ corr. A.C, παραλογισμοῦ B. [l] ἐστὶ C. [m] τὴν ἀντίφασιν om. A. [n] ἔχει C. [o] δοίη corr. C.

σημαίνειν τὸ τρίγωνον, καὶ ἔδωκε μὴ ὡς τοῦτο τὸ σχῆμα ἐφ' οὗ συνεπεράνατο ὅτι δύο ὀρθαί, πότερον πρὸς τὴν διάνοιαν οὗτος διείλεκται τὴν ἐκείνου ἢ οὔ;

8 Ἔτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοὔνομα, ὁ δὲ μὴ νοεῖ μηδ'
οἴεται, πῶς οὗτος οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν [p] διείλεκται; ἢ πῶς
δεῖ ἐρωτᾶν πλὴν [q] διδόναι διαίρεσιν, εἴτ' ἐρωτήσειέ τις εἰ ἔστι
σιγῶντα λέγειν ἢ οὔ, ἢ ἔστι μὲν [r] ὡς οὔ, ἔστι δ' ὡς ναί; εἰ
δή τις δοίη μηδαμῶς, ὁ δὲ διαλεχθείη, ἆρ' οὐ πρὸς τὴν διά-
9 νοιαν διείλεκται; καίτοι ὁ λόγος δοκεῖ τῶν παρὰ τοὔνομα
εἶναι. Οὐκ ἄρα ἐστὶ γένος τι λόγων τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν.
Ἀλλ' οἱ μὲν πρὸς τοὔνομά εἰσι· [s] καὶ τοιοῦτοι οὐ πάντες,
οὐχ ὅτι οἱ ἔλεγχοι, [t] ἀλλ' οὐδ' οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι. Εἰσὶ
γὰρ καὶ [v] μὴ παρὰ τὴν λέξιν φαινόμενοι ἔλεγχοι, οἷον οἱ
παρὰ τὸ συμβεβηκὸς καὶ ἕτεροι.

10 Εἰ δέ τις ἀξιοῖ διαιρεῖν, ὅτι λέγω δὲ σιγῶντα λέγειν τὰ
μὲν ὡδὶ τὰ δ' ὡδί· ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐστὶ πρῶτον μὲν ἄτοπον,
τὸ ἀξιοῦν (ἐνίοτε γὰρ οὐ δοκεῖ τὸ ἐρωτώμενον [w] πολλαχῶς
ἔχειν, ἀδύνατον δὲ διαιρεῖν ὃ μὴ οἴεται)· ἔπειτα τὸ διδάσκειν
τί ἄλλο ἔσται; φανερὸν γὰρ ποιήσει ὡς ἔχει τῷ μήτ' ἐσκεμ-
μένῳ μήτ' εἰδότι μήθ' ὑπολαμβάνοντι ὅτι ἄλλως λέγεται.
11 Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς τί κωλύει τοῦτο παθεῖν; ἆρα
ἴσαι αἱ μονάδες [x] ταῖς δυάσιν ἐν τοῖς [y] τέτταρσιν; εἰσὶ δὲ
δυάδες αἱ μὲν ὡδὶ ἐνοῦσαι αἱ δὲ ὡδί. Καὶ ἆρα τῶν ἐναντίων
μία ἐπιστήμη ἢ οὔ; ἔστι δ' ἐναντία τὰ μὲν γνωστὰ τὰ δ'
ἄγνωστα. Ὥστ' ἔοικεν ἀγνοεῖν ὁ τοῦτο ἀξιῶν ὅτι ἕτερον
τὸ διδάσκειν τοῦ διαλέγεσθαι, καὶ ὅτι δεῖ τὸν μὲν διδάσκοντα
μὴ ἐρωτᾶν ἀλλ' αὐτὸν δῆλα ποιεῖν, τὸν δ' ἐρωτᾶν.

11 Ἔτι τὸ φάναι ἢ ἀποφάναι ἀξιοῦν οὐ δεικνύντος ἐστίν,
ἀλλὰ πεῖραν λαμβάνοντος. Ἡ γὰρ πειραστική ἐστι δια-
λεκτική [z] τις καὶ θεωρεῖ οὐ τὸν εἰδότα ἀλλὰ τὸν ἀγνοοῦντα

[p] διείλεκται; καίτοι ὁ λόγος δοκεῖ τῶν παρὰ τὸ ὄνομα. Ἢ C. [q] διδόντα C. [r] ὡς οὐ] ὡς οὐκ A. [s] καίτοι οὗτοι A. et pr. C. [t] ἀλλ'— ἔλεγχοι om. C. [v] μὴ om. C. [w] ποσαχῶς C. [x] ταῖς δυσὶν δυσὶν pr. C. [y] τέσσαρσιν C. [z] τις. Διὸ περὶ πάντων ἐπισκοπεῖ καὶ C.

καὶ προσποιούμενον. Ὁ μὲν οὖν κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν
τὰ κοινὰ διαλεκτικός, ὁ δὲ τοῦτο φαινομένως ποιῶν σοφιστι-
κός. Καὶ συλλογισμὸς ἐριστικὸς καὶ σοφιστικός ἐστιν εἷς 2
μὲν ὁ φαινόμενος [a] συλλογισμός, περὶ ὧν ἡ διαλεκτικὴ πει-
ραστική ἐστι, κἂν ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα ᾖ· τοῦ γὰρ διὰ τί
ἀπατητικός ἐστι· καὶ ὅσοι μὴ ὄντες κατὰ τὴν [b] ἑκάστου μέ-
θοδον παραλογισμοὶ δοκοῦσιν εἶναι κατὰ τὴν τέχνην. Τὰ 3
γὰρ ψευδογραφήματα οὐκ ἐριστικά (κατὰ γὰρ τὰ ὑπὸ τὴν
τέχνην οἱ παραλογισμοί), οὐδέ γ' εἴ τί ἐστι ψευδογράφημα
περὶ ἀληθές, οἷον τὸ Ἱπποκράτους ἢ ὁ τετραγωνισμὸς ὁ διὰ
τῶν μηνίσκων. Ἀλλ' [c] ὡς Βρύσων ἐτετραγώνιζε τὸν κύκλον,
εἰ καὶ τετραγωνίζεται ὁ κύκλος, ἀλλ' ὅτι οὐ κατὰ τὸ πρᾶ-
γμα, διὰ τοῦτο σοφιστικός. Ὥστε ὅ τε περὶ τῶνδε φαινό- 4
μενος συλλογισμὸς ἐριστικὸς λόγος, καὶ ὁ κατὰ τὸ πρᾶγμα
φαινόμενος συλλογισμός, [d] κἂν ᾖ συλλογισμός, ἐριστικὸς λό-
γος· φαινόμενος γάρ ἐστι κατὰ τὸ πρᾶγμα, ὥστ' ἀπατη-
τικὸς καὶ ἄδικος. Ὥσπερ γὰρ ἡ ἐν ἀγῶνι ἀδικία εἶδός τι
ἔχει καὶ ἔστιν ἀδικομαχία τις, οὕτως [e] ἐν ἀντιλογίᾳ ἀδικομα-
χία [f] ἡ ἐριστική ἐστιν· ἐκεῖ τε γὰρ οἱ πάντως νικᾶν προαι-
ρούμενοι πάντων ἅπτονται καὶ ἐνταῦθα οἱ ἐριστικοί. Οἱ μὲν 5
οὖν τῆς νίκης αὐτῆς χάριν τοιοῦτοι ἐριστικοὶ ἄνθρωποι καὶ
φιλέριδες δοκοῦσιν εἶναι, οἱ δὲ δόξης χάριν τῆς εἰς χρημα-
τισμὸν σοφιστικοί· ἡ γὰρ σοφιστική ἐστιν, ὥσπερ εἴπομεν,
χρηματιστική τις ἀπὸ σοφίας φαινομένης, διὸ φαινομένης
ἀποδείξεως ἐφίενται. Καὶ τῶν λόγων τῶν αὐτῶν μέν εἰσιν
οἱ φιλέριδες καὶ σοφισταί, ἀλλ' οὐ τῶν αὐτῶν [g] ἕνεκεν. Καὶ 6
λόγος ὁ αὐτὸς μὲν ἔσται σοφιστικὸς καὶ ἐριστικός, ἀλλ' οὐ
[h] κατὰ ταὐτόν, ἀλλ' ᾗ μὲν νίκης φαινομένης, ἐριστικός, ᾗ δὲ
σοφίας, σοφιστικός· καὶ γὰρ ἡ σοφιστική [i] ἐστι φαινομένη
σοφία τις ἀλλ' οὐκ οὖσα. Ὁ δ' ἐριστικός ἐστί πως οὕτως
ἔχων πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεω-

[a] συλλογιστικὸς A.B.C. [b] ἑκάστων A.C, ἑκάστω B. [c] ὡς] ὡς ὁ C. [d] καὶ A. [e] ἐν ἀντιλογίᾳ] ἐναντιολογία A.C. [f] ἡ om. C. [g] ἕνεκα C. [h] κατ' αὐτὸν A. [i] ἔσται A.

μετρικόν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τῇ διαλεκτικῇ [k] παραλογίζεται
7 καὶ ὁ ψευδογράφος τὸν [l] γεωμέτρην. Ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐρι-
στικός, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ συμπερασμάτων τῶν ὑπὸ τὴν
τέχνην ψευδογραφεῖ· ὁ δ' ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν περὶ μὲν
[m] τἆλλα ὅτι ἐριστικός ἐσται δῆλον. Οἷον ὁ τετραγωνισμὸς
ὁ μὲν διὰ τῶν μηνίσκων οὐκ ἐριστικός, ὁ δὲ Βρύσωνος ἐριστι-
κός· καὶ τὸν μὲν οὐκ ἔστι μετενεγκεῖν ἀλλ' ἢ πρὸς γεωμετρίαν
μόνον διὰ τὸ ἐκ τῶν ἰδίων εἶναι ἀρχῶν, τὸν δὲ πρὸς πολλούς,
ὅσοι μὴ ἴσασι τὸ δυνατὸν ἐκ ἑκάστῳ καὶ τὸ ἀδύνατον· ἁρ-
8 μόσει γάρ. Ἢ ὡς Ἀντιφῶν ἐτετραγώνιζεν. Ἢ εἴ τις μὴ
φαίη βέλτιον εἶναι ἀπὸ δείπνου περιπατεῖν διὰ τὸν Ζήνωνος
λόγον, οὐκ ἰατρικός· κοινὸς γάρ. Εἰ μὲν οὖν πάντῃ ὁμοίως
εἶχεν ὁ ἐριστικὸς πρὸς τὸν διαλεκτικὸν τῷ ψευδογράφῳ πρὸς
τὸν γεωμέτρην, οὐκ ἂν ἦν περὶ ἐκείνων ἐριστικός. Νῦν δ' οὐκ
ἔστιν ὁ διαλεκτικὸς περὶ γένος τι ὡρισμένον, οὐδὲ δεικτικὸς
οὐδενός, οὐδὲ τοιοῦτος οἷος ὁ καθόλου. Οὔτε γάρ ἐστιν
ἅπαντα ἐν ἑνί τινι γένει, οὔτε εἰ εἴη, οἷόν τε ὑπὸ τὰς αὐτὰς
9 ἀρχὰς εἶναι τὰ ὄντα. Ὥστ' οὐδεμία τέχνη τῶν δεικνυουσῶν
τινὰ φύσιν [n] ἐρωτητική ἐστιν· οὐ γὰρ ἔξεστιν ὁποτερονοῦν
τῶν μορίων δοῦναι· συλλογισμὸς γὰρ οὐ γίνεται ἐξ ἀμφοῖν.
Ἡ δὲ διαλεκτικὴ ἐρωτητική ἐστιν. Εἰ δ' ἐδείκνυεν, εἰ καὶ μὴ
πάντα, ἀλλὰ τά γε πρῶτα καὶ τὰς οἰκείας ἀρχὰς οὐκ ἂν
ἠρώτα. Μὴ διδόντας γὰρ οὐκ ἂν ἔτι εἶχεν ἐξ ὧν ἔτι διαλέ-
10 ξεται πρὸς τὴν ἔνστασιν. Ἡ δ' αὐτὴ καὶ πειραστική. Οὐδὲ
γὰρ ἡ πειραστικὴ τοιαύτη ἐστὶν οἵα ἡ γεωμετρία, ἀλλ' ἣν
ἂν ἔχοι καὶ μὴ εἰδώς τις. [o] Ἔξεστι γὰρ πεῖραν λαβεῖν καὶ
τὸν μὴ εἰδότα τὸ πρᾶγμα τοῦ [p] μὴ εἰδότος, εἴπερ καὶ δίδωσιν
οὐκ ἐξ ὧν οἶδεν οὐδ' ἐκ τῶν ἰδίων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἑπομένων, ὅσα
τοιαῦτά ἐστιν ἃ εἰδότα μὲν οὐδὲν κωλύει [q] μὴ εἰδέναι τὴν
τέχνην, μὴ εἰδότα δ' ἀνάγκη ἀγνοεῖν. Ὥστε φανερὸν ὅτι
11 οὐδενὸς ὡρισμένου ἡ πειραστικὴ ἐπιστήμη ἐστίν. Διὸ καὶ

[k] παραλογίζεται καθάπερ παραλογίζεται καὶ C. [l] γεωμετρικόν C. [m] τὰ ἄλλα C. [n] ἐρωτηματικὴ A. [o] ἔνεστι C. [p] μὴ post τοῦ om. C. [q] τὴν τέχνην μὴ εἰδέναι C.

περὶ πάντων ἐστί· πᾶσαι γὰρ [r] αἱ τέχναι χρῶνται καὶ κοινοῖς τισίν. Διὸ πάντες καὶ οἱ ἰδιῶται τρόπον τινὰ χρῶνται τῇ διαλεκτικῇ καὶ πειραστικῇ· πάντες γὰρ μέχρι τινὸς ἐγχειροῦσιν ἀνακρίνειν τοὺς ἐπαγγελλομένους. Ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ κοινά· ταῦτα γὰρ οὐδὲν ἧττον ἴσασιν αὐτοί, κἂν δοκῶσι λίαν ἔξω λέγειν. Ἐλέγχουσιν οὖν ἅπαντες· ἀτέχνως γὰρ 12
μετέχουσι τούτου οὗ ἐντέχνως ἡ διαλεκτική ἐστι, καὶ ὁ τέχνῃ συλλογιστικῇ πειραστικὸς διαλεκτικός. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ πολλὰ μὲν [s] ταῦτα [t] καὶ κατὰ πάντων, οὐ τοιαῦτα δ' ὥστε φύσιν τινὰ εἶναι καὶ γένος, ἀλλ' οἷον αἱ ἀποφάσεις, τὰ δ' οὐ τοιαῦτα ἀλλὰ ἴδια, ἔστιν ἐκ τούτων περὶ ἁπάντων πεῖραν λαμβάνειν, καὶ εἶναι τέχνην τινά, καὶ μὴ τοιαύτην εἶναι [v] οἷαι αἱ δεικνύουσαι. Διόπερ ὁ ἐριστικὸς οὐκ ἔστιν οὕτως ἔχων πάντῃ ὡς ὁ ψευδογράφος· οὐ γὰρ [w] ἔσται παραλογιστικὸς ἐξ ὡρισμένου τινὸς γένους ἀρχῶν, ἀλλὰ περὶ πᾶν γένος ἔσται [x] ὁ ἐριστικός.

Τρόποι μὲν οὖν εἰσὶν οὗτοι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων· ὅτι 13
δ' ἐστὶ τοῦ διαλεκτικοῦ τὸ θεωρῆσαι περὶ τούτων [y] καὶ δύνασθαι ταῦτα ποιεῖν, οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν· ἡ γὰρ περὶ τὰς προτάσεις μέθοδος ἅπασαν ἔχει ταύτην τὴν θεωρίαν.

Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐλέγχων εἴρηται τῶν φαινομένων· περὶ 12
δὲ τοῦ ψευδόμενόν τι δεῖξαι καὶ τὸν λόγον εἰς [z] ἄδοξον ἀγαγεῖν (τοῦτο γὰρ ἦν δεύτερον τῆς σοφιστικῆς προαιρέσεως) πρῶτον μὲν οὖν ἐκ τοῦ πυνθάνεσθαί πως καὶ διὰ τῆς ἐρωτήσεως συμβαίνει μάλιστα. Τὸ γὰρ πρὸς μηδὲν ὁρίσαντα κείμενον ἐρωτᾶν θηρευτικόν ἐστι τούτων· εἰκῇ γὰρ λέγοντες ἁμαρτάνουσι μᾶλλον· εἰκῇ δὲ λέγουσιν, ὅταν μηδὲν ἔχωσι προκείμενον. Τό τε ἐρωτᾶν πολλά, κἂν ὡρισμένον ᾖ πρὸς ὃ 2
διαλέγεται, καὶ τὸ τὰ δοκοῦντα λέγειν ἀξιοῦν ποιεῖ [a] τιν' εὐπορίαν τοῦ εἰς ἄδοξον ἀγαγεῖν [b] ἢ ψεῦδος· ἐάν τε ἐρωτώμενος φῇ ἢ ἀποφῇ τούτων τι, ἄγειν πρὸς ἃ ἐπιχειρήματος

[r] αἱ om. C. [s] ταυτὰ C. [t] καὶ om. A.B. [v] οἵαν A.B.C.
[w] ἐστι C. [x] ὁ om. C. [y] καὶ δ. τ. ποιεῖν om. C. [z] ἄδοξόν τι ἀγαγεῖν C. [a] τὴν A. [b] ἢ εἰς ψ. C.

εὐπορεῖ. Δυνατὸν δὲ νῦν ἧττον κακουργεῖν διὰ τούτων ἢ πρότερον· ἀπαιτοῦνται γάρ τί τοῦτο πρὸς τὸ ἐν ἀρχῇ. Στοιχεῖον δὲ τοῦ τυχεῖν ἢ ψεύδους [c] τινὸς ἢ ἀδόξου τὸ μηδεμίαν εὐθὺς ἐρωτᾶν θέσιν, ἀλλὰ φάσκειν ἐρωτᾶν [d] μαθεῖν βουλόμενον· χώραν γὰρ [e] ἐπιχειρήματος [f] ἡ [g] σκέψις ποιεῖ.

3 Πρὸς δὲ τὸ ψευδόμενον δεῖξαι ἴδιος τόπος [h] ὁ σοφιστικός, τὸ ἄγειν [i] πρὸς τοιαῦτα πρὸς ἃ εὐπορεῖ λόγων· [k] ἔσται δὲ καὶ καλῶς καὶ μὴ καλῶς τοῦτο ποιεῖν, καθάπερ ἐλέχθη πρότερον.

4 Πάλιν πρὸς τὸ παράδοξα λέγειν σκοπεῖν ἐκ τίνος γένους ὁ διαλεγόμενος, εἶτ' ἐπερωτᾶν ὃ τοῖς πολλοῖς οὗτοι λέγουσι [l] παράδοξον· ἔστι γὰρ ἑκάστοις τι τοιοῦτον. Στοιχεῖον δὲ τούτων τὸ τὰς ἑκάστων εἰληφέναι θέσεις ἐν ταῖς προτάσεσιν. Λύσις δὲ καὶ τούτων ἡ προσήκουσα φέρεται τὸ ἐμφανίζειν ὅτι οὐ διὰ τὸν λόγον συμβαίνει τὸ ἄδοξον· ἀεὶ δὲ τοῦτο καὶ βούλεται ὁ ἀγωνιζόμενος.

5 Ἔτι δ' ἐκ τῶν βουλήσεων καὶ τῶν φανερῶν δοξῶν. Οὐ γὰρ ταὐτὰ βούλονταί τε καὶ φασίν, ἀλλὰ λέγουσι μὲν τοὺς εὐσχημονεστάτους τῶν λόγων, βούλονται δὲ τὰ φαινόμενα λυσιτελεῖν, [m] οἷον τεθνάναι καλῶς μᾶλλον ἢ ζῆν ἡδέως φασὶ δεῖν καὶ πένεσθαι δικαίως μᾶλλον ἢ πλουτεῖν αἰσχρῶς, βούλονται δὲ τἀναντία. Τὸν μὲν οὖν λέγοντα κατὰ τὰς βουλήσεις εἰς τὰς φανερὰς δόξας ἀκτέον, τὸν δὲ κατὰ ταύτας εἰς τὰς ἀποκεκρυμμένας· ἀμφοτέρως γὰρ ἀναγκαῖον παράδοξα λέγειν· ἢ γὰρ πρὸς τὰς φανερὰς ἢ πρὸς τὰς ἀφανεῖς δόξας ἐροῦσιν [n] ἐναντία.

6 Πλεῖστος δὲ τόπος ἐστὶ τοῦ ποιεῖν παράδοξα λέγειν, ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργίᾳ γέγραπται λέγων, καὶ οἱ ἀρχαῖοι δὲ πάντες ᾤοντο συμβαίνειν, παρὰ τὸ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ τὸν νόμον· ἐναντία γὰρ εἶναι φύσιν καὶ νόμον, καὶ

[c] ἤ τινος C. [d] μανθάνειν C. [e] ἐγχειρήματος A.B. [f] ἡ] εὐθὺς ἡ C. [g] σκῆψις corr. C. [h] ὁ om. C. [i] πρὸς τ.] εἰς τ. C. [k] ἔστι B.C. [l] ἄδοξον C. [m] οἷον τὸ τ. C. [n] ἐναντίον C.

τὴν δικαιοσύνην κατὰ νόμον μὲν εἶναι καλὸν κατὰ φύσιν δ' οὐ καλόν. [o]Δεῖν οὖν πρὸς μὲν τὸν εἰπόντα κατὰ φύσιν κατὰ 7
νόμον ἀπαντᾶν, πρὸς δὲ τὸν κατὰ νόμον ἐπὶ τὴν φύσιν ἄγειν· ἀμφοτέρως γὰρ [p]εἶναι λέγειν παράδοξα. Ἦν δὲ τὸ μὲν κατὰ φύσιν αὐτοῖς τὸ ἀληθές, τὸ δὲ κατὰ νόμον τὸ τοῖς πολλοῖς δοκοῦν. Ὥστε δῆλον ὅτι κἀκεῖνοι, καθάπερ καὶ οἱ νῦν, ἢ ἐλέγξαι ἢ παράδοξα λέγειν τὸν ἀποκρινόμενον ἐπεχείρουν ποιεῖν.

Ἔνια δὲ τῶν ἐρωτημάτων ἔχει ἀμφοτέρως ἄδοξον εἶναι 8
τὴν ἀπόκρισιν, οἷον πότερον τοῖς σοφοῖς ἢ τῷ πατρὶ [q]δεῖ πείθεσθαι, καὶ τὰ συμφέροντα πράττειν ἢ τὰ δίκαια, καὶ ἀδικεῖσθαι αἱρετώτερον [r]ἢ βλάπτειν. Δεῖ δ' ἄγειν εἰς τὰ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς σοφοῖς ἐναντία, ἐὰν μὲν λέγῃ τις ὡς οἱ περὶ τοὺς λόγους, εἰς τὰ τοῖς πολλοῖς, ἐὰν δ' ὡς οἱ πολλοί, ἐπὶ τὰ τοῖς [s]ἐν λόγῳ. Φασὶ γὰρ οἱ μὲν ἐξ ἀνάγκης 9
τὸν εὐδαίμονα δίκαιον εἶναι· τοῖς δὲ πολλοῖς ἄδοξον τὸ βασιλέα μὴ εὐδαιμονεῖν. Ἔστι δὲ τὸ εἰς τὰ οὕτως ἄδοξα συνάγειν τὸ αὐτὸ τῷ εἰς τὴν κατὰ φύσιν καὶ κατὰ νόμον ὑπεναντίωσιν ἄγειν· ὁ μὲν γὰρ νόμος δόξα τῶν πολλῶν, οἱ δὲ σοφοὶ κατὰ φύσιν καὶ κατ' ἀλήθειαν λέγουσιν.

Καὶ τὰ μὲν παράδοξα ἐκ τούτων δεῖ ζητεῖν τῶν τόπων· 13
περὶ δὲ τοῦ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν, ὃ μὲν λέγομεν τὸ ἀδολεσχεῖν, εἰρήκαμεν ἤδη. Πάντες δὲ οἱ τοιοίδε λόγοι τοῦτο βούλονται ποιεῖν· εἰ μηδὲν διαφέρει τὸ ὄνομα ἢ τὸν λόγον εἰπεῖν, διπλάσιον δὲ καὶ διπλάσιον ἡμίσεος ταὐτό, εἰ ἄρα [t]ἐστὶν ἡμίσεος διπλάσιον, ἔσται ἡμίσεος ἡμίσεος διπλάσιον. [v]Καὶ πάλιν ἂν ἀντὶ τοῦ διπλάσιον [w]διπλάσιον ἡμίσεος τεθῇ, τρὶς ἔσται εἰρημένον, ἡμίσεος ἡμίσεος ἡμίσεος διπλάσιον. Καὶ ἆρά ἐστιν ἡ ἐπιθυμία ἡδέος; τοῦτο δ' ἐστὶν ὄρεξις ἡδέος· ἔστιν [x]ἄρα ἡ ἐπιθυμία ὄρεξις ἡδέος ἡδέος.

Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἔν τε τοῖς πρός τι, 2

[o] codices *δεῖ*. [p] *λέγειν εἶναι* C. [q] *δεῖ* om. C. [r] *ἢ*] *ἢ τὸ* C.
[s] *ἐν λόγῳ*] *σοφοῖς* C. [t] *ἐστὶν*] *ἐστὶ διπλάσιον* C. [v] *κἂν πάλιν ἀντὶ* C.
[w] *διπλάσιον* alterum om. C. [x] *ἄρα καὶ ἡ* C.

ὅσα μὴ μόνον τὰ γένη ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πρός τι λέγεται, καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ἓν ἀποδίδοται. Οἷον ἥ τε ὄρεξις τινὸς ὄρεξις καὶ ἡ ἐπιθυμία τινὸς ἐπιθυμία, καὶ τὸ διπλάσιον τινὸς διπλάσιον καὶ διπλάσιον ἡμίσεος. Καὶ ὅσων ἡ οὐσία οὐκ ὄντων πρός τι [y] ὅλως, ὧν [z] εἰσὶν ἕξεις ἢ πάθη ἤ τι τοιοῦτον, ἐν τῷ λόγῳ αὐτῶν προσδηλοῦται κατηγορουμένων ἐπὶ τούτοις. Οἷον τὸ περιττὸν ἀριθμὸς μέσον ἔχων· ἔστι δ' ἀριθμὸς περιττός· ἔστιν ἄρα ἀριθμὸς [a] μέσον ἔχων ἀριθμός. Καὶ εἰ τὸ σιμὸν κοιλότης ῥινός ἐστιν, ἔστι δὲ ῥὶς σιμή, ἔστιν ἄρα ῥὶς ῥὶς κοίλη.

3 Φαίνονται δὲ ποιεῖν οὐ ποιοῦντες ἐνίοτε διὰ τὸ μὴ προσπυνθάνεσθαι εἰ σημαίνει τι καθ' αὑτὸ λεχθὲν τὸ διπλάσιον ἢ οὐδέν, καὶ εἴ τι σημαίνει, πότερον [b] τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον, ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα λέγειν εὐθύς. Ἀλλὰ φαίνεται διὰ τὸ τὸ ὄνομα ταὐτὸ εἶναι ταὐτὸ καὶ σημαίνειν.

14 Σολοικισμὸς δ' οἷον μέν ἐστιν εἴρηται πρότερον. Ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντα φαίνεσθαι καὶ ποιοῦντα μὴ δοκεῖν, καθάπερ ὁ Πρωταγόρας ἔλεγεν, εἰ ὁ μῆνις καὶ ὁ πήληξ ἄρρεν ἐστίν· ὁ μὲν γὰρ λέγων οὐλομένην σολοικίζει μὲν κατ' ἐκεῖνον, οὐ φαίνεται δὲ τοῖς ἄλλοις, ὁ δὲ οὐλόμενον φαίνεται μὲν ἀλλ' οὐ σολοικίζει. Δῆλον οὖν ὅτι κἂν τέχνῃ τις τοῦτο δύναιτο ποιεῖν· διὸ πολλοὶ τῶν λόγων οὐ συλλογιζόμενοι σολοικισμὸν φαίνονται συλλογίζεσθαι, καθάπερ ἐν τοῖς ἐλέγχοις.

2 Εἰσὶ δὲ πάντες σχεδὸν οἱ φαινόμενοι σολοικισμοὶ παρὰ [c] τὸ τόδε, καὶ ὅταν ἡ πτῶσις μήτε ἄρρεν μήτε θῆλυ δηλοῖ ἀλλὰ τὸ μεταξύ. Τὸ μὲν οὗτος ἄρρεν σημαίνει, τὸ δ' αὕτη θῆλυ· τὸ δὲ τοῦτο θέλει μὲν τὸ μεταξὺ σημαίνειν, πολλάκις δὲ σημαίνει κἀκείνων ἑκάτερον, οἷον τί τοῦτο; Καλλιόπη,
3 ξύλον, Κορίσκος. Τοῦ μὲν [d] οὖν ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος διαφέρουσιν αἱ πτώσεις ἅπασαι, τοῦ δὲ μεταξὺ αἱ μὲν αἱ δ' οὔ. Δοθέντος δὴ πολλάκις τοῦτο, συλλογίζονται ὡς [e] εἰρημένου

[y] ὅλως ὧν] καὶ ὅλων corr. C. [z] εἰσὶν] εἰσὶν ἢ C. [a] ἀριθμὸς μέσον ἔχων C. [b] ταυτὸν C. [c] τὸ om. C. [d] οὖν om. A. [e] εἰρημένον C.

τοῦτον· ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλην πτῶσιν ἀντ' ἄλλης. Ὁ δὲ πα-
ραλογισμὸς γίνεται διὰ τὸ κοινὸν εἶναι τὸ [f] τοῦτο πλειόνων
πτώσεων· τὸ γὰρ τοῦτο σημαίνει ὁτὲ μὲν οὗτος ὁτὲ δὲ
τοῦτον. Δεῖ δ' ἐναλλὰξ σημαίνειν, μετὰ μὲν τοῦ ἔστι τὸ 4
οὗτος, μετὰ δὲ τοῦ εἶναι τὸ τοῦτον, οἷον ἔστι Κορίσκος,
εἶναι Κορίσκον. Καὶ ἐπὶ τῶν θηλέων ὀνομάτων ὡσαύτως,
καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων μὲν σκευῶν, ἐχόντων δὲ θηλείας ἢ ἄρ-
ρενος κλῆσιν. Ὅσα γὰρ εἰς τὸ ο καὶ τὸ ν τελευτᾷ, ταῦτα
μόνα σκεύους ἔχει κλῆσιν, οἷον ξύλον, σχοινίον, τὰ δὲ μὴ οὕ-
τως ἄρρενος ἢ θήλεος, ὧν ἔνια φέρομεν ἐπὶ τὰ σκεύη, οἷον
ἀσκὸς μὲν ἄρρεν τοὔνομα, κλίνη δὲ θῆλυ. Διόπερ καὶ ἐπὶ 5
τῶν τοιούτων ὡσαύτως τὸ ἔστι καὶ τὸ εἶναι διοίσει. Καὶ
τρόπον τινὰ ὅμοιός ἐστιν ὁ σολοικισμὸς τοῖς παρὰ [g] τὸ τὰ
μὴ ὅμοια ὁμοίως λεγομένοις ἐλέγχοις. Ὥσπερ γὰρ ἐκείνοις
ἐπὶ τῶν πραγμάτων, τούτοις ἐπὶ τῶν ὀνομάτων συμπίπτει
σολοικίζειν· ἄνθρωπος γὰρ καὶ λευκὸν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομά
ἐστιν.

Φανερὸν οὖν ὅτι τὸν σολοικισμὸν πειρατέον ἐκ τῶν εἰρη- 6
μένων πτώσεων συλλογίζεσθαι.

Εἴδη μὲν οὖν ταῦτα τῶν ἀγωνιστικῶν λόγων καὶ μέρη 7
τῶν εἰδῶν καὶ τρόποι οἱ εἰρημένοι. Διαφέρει δ' οὐ μικρόν,
ἐὰν ταχθῇ πως τὰ περὶ τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸ λανθάνειν,
ὥσπερ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς. Ἐφεξῆς οὖν τοῖς εἰρημένοις ταῦ-
τα πρῶτον λεκτέον.

Ἔστι [h] δὴ πρὸς τὸ ἐλέγχειν ἓν μὲν μῆκος· χαλεπὸν γὰρ 15
ἅμα πολλὰ συνορᾶν. Εἰς δὲ τὸ μῆκος τοῖς προειρημένοις
στοιχείοις χρηστέον. Ἓν δὲ τάχος· ὑστερίζοντες γὰρ ἧτ-
τον προορῶσιν. Ἔτι δ' ὀργὴ καὶ φιλονεικία· ταραττόμενοι
γὰρ ἧττον δύνανται φυλάττεσθαι πάντες. Στοιχεῖα δὲ τῆς
ὀργῆς τό τε φανερὸν ἑαυτὸν ποιεῖν βουλόμενον ἀδικεῖν καὶ
τὸ [i] παράπαν ἀναισχυντεῖν. Ἔτι τὸ ἐναλλὰξ τὰ ἐρωτή- 2
ματα τιθέναι, ἐάν τε πρὸς [k] ταὐτὸ πλείους τις ἔχῃ λόγους,

[f] τοῦτο] τόδε A.B, τοῦτο ταυτὸ C. [g] τὸ om. pr. C. [h] δὲ C.
[i] παρὰ πάντας C. [k] αὐτὸ B.

ἐάν τε καὶ ὅτι οὕτως καὶ ὅτι οὐχ οὕτως· ἅμα γὰρ συμβαίνει ἢ πρὸς πλείω ἢ πρὸς τἀναντία [l] ποιεῖσθαι τὴν φυλακήν. Ὅλως δὲ πάντα τὰ πρὸς τὴν κρύψιν λεχθέντα πρότερον χρήσιμα καὶ πρὸς τοὺς ἀγωνιστικοὺς λόγους· ἡ γὰρ κρύψις ἐστὶ τοῦ λαθεῖν χάριν, τὸ δὲ λαθεῖν τῆς ἀπάτης.

3 Πρὸς δὲ τοὺς ἀνανεύοντας ἅττ' ἂν οἰηθῶσιν εἶναι πρὸς τὸν λόγον, ἐξ ἀποφάσεως ἐρωτητέον, ὡς τοὐναντίον βουλόμενον, ἢ [m] καὶ ἐξ ἴσου ποιοῦντα τὴν ἐρώτησιν· ἀδήλου γὰρ ὄντος τοῦ τί βούλεται λαβεῖν ἧττον δυσκολαίνουσιν. Ὅταν [n] τ' ἐπὶ τῶν μερῶν διδῷ τις τὸ καθ' ἕκαστον, [o] ἐπάγοντα τὸ καθόλου πολλάκις οὐκ ἐρωτητέον, ἀλλ' ὡς δεδομένῳ χρηστέον· ἐνίοτε γὰρ οἴονται καὶ αὐτοὶ δεδωκέναι καὶ τοῖς ἀκούουσι φαίνονται διὰ τὴν τῆς ἐπαγωγῆς μνείαν, ὡς οὐκ ἂν ἠρωτημένα
4 μάτην. Ἐν οἷς τε μὴ ὀνόματι σημαίνεται τὸ καθόλου, ἀλλὰ τῇ ὁμοιότητι χρηστέον πρὸς τὸ συμφέρον· λανθάνει γὰρ ἡ ὁμοιότης πολλάκις. Πρός τε τὸ λαβεῖν τὴν πρότασιν τοὐναντίον [p] παραβάλλοντα χρὴ πυνθάνεσθαι. Οἷον εἰ δέοι λαβεῖν ὅτι δεῖ πάντα τῷ πατρὶ πείθεσθαι, πότερον [q] ἅπαντα δεῖ πείθεσθαι τοῖς γονεῦσιν ἢ πάντ' ἀπειθεῖν; καὶ τὸ πολλάκις πολλά, πότερον πολλὰ συγχωρητέον ἢ ὀλίγα; μᾶλλον γάρ, εἴπερ ἀνάγκη, δόξειεν ἂν εἶναι πολλά· παρατιθεμένων γὰρ ἐγγὺς τῶν ἐναντίων, καὶ μείζω καὶ μεγάλα φαίνεται καὶ χείρω καὶ βελτίω τοῖς ἀνθρώποις.

5 Σφόδρα δὲ καὶ πολλάκις ποιεῖ δοκεῖν ἐληλέγχθαι τὸ μάλιστα σοφιστικὸν συκοφάντημα τῶν ἐρωτώντων, τὸ [r] μηδὲν συλλογισαμένους μὴ ἐρώτημα ποιεῖν τὸ τελευταῖον, ἀλλὰ συμπεραντικῶς εἰπεῖν, ὡς συλλελογισμένους, οὐκ ἄρα τὸ καὶ τό.

6 Σοφιστικὸν δὲ καὶ τὸ κειμένου παραδόξου τὸ φαινόμενον ἀξιοῦν ἀποκρίνεσθαι προκειμένου τοῦ δοκοῦντος ἐξ ἀρχῆς, καὶ τὴν ἐρώτησιν τῶν τοιούτων οὕτω ποιεῖσθαι, πότερόν σοι δο-

[l] ποιήσασθαι C. [m] καὶ om. C. [n] δ' corr. C, om. pr. [o] ἐπαγαγόντα A.B. [p] χρὴ παραβαλόντα C. [q] πάντα C. [r] μηθὲν C.

κεῖ; [s] ἀνάγκη γάρ, ἂν ᾖ τὸ ἐρώτημα ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός, ἢ ἔλεγχον ἢ παράδοξον γίνεσθαι, δόντος μὲν ἔλεγχον, μὴ δόντος δὲ μηδὲ δοκεῖν φάσκοντος ἄδοξον, μὴ [t] δόντος δὲ δοκεῖν δ' ὁμολογοῦντος ἐλεγχοειδές.

Ἔτι καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἐλεγκτι- 7
κοῖς ὁμοίως τὰ ἐναντιώματα θεωρητέον ἢ πρὸς τὰ ὑφ' ἑαυτοῦ λεγόμενα, ἢ πρὸς οὓς ὁμολογεῖ καλῶς λέγειν ἢ πράττειν, ἔτι πρὸς τοὺς δοκοῦντας τοιούτους ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίους ἢ πρὸς τοὺς πλείστους ἢ προς πάντας. Ὥσπερ [v] τε καὶ ἀποκρινόμενοι πολλάκις, ὅταν ἐλέγχωνται, ποιοῦσι διττόν, [w] ἂν μέλλῃ συμβαίνειν [x] ἐλεγχθήσεσθαι, καὶ ἐρωτῶντας χρηστέον ποτὲ τούτῳ πρὸς τοὺς ἐνισταμένους, ἂν ὡδὶ μὲν συμβαίνῃ ὡδὶ δὲ μή, ὅτι οὕτως εἴληφεν, οἷον ὁ Κλεοφῶν ποιεῖ ἐν τῷ Μανδροβούλῳ. Δεῖ δὲ καὶ ἀφισταμένους τοῦ λό- 8
γου τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων ἐπιτέμνειν, καὶ τὸν ἀποκρινόμενον, ἂν προαισθάνηται, [y] προενίστασθαι καὶ προαγορεύειν. Ἐπιχειρητέον δ' ἐνίοτε καὶ πρὸς ἄλλα τοῦ εἰρημένου, ἐκεῖνο ἐκλαβόντας, ἐὰν μὴ πρὸς τὸ κείμενον ἔχῃ τις ἐπιχειρεῖν· ὅπερ ὁ Λυκόφρων ἐποίησε προβληθέντος λύραν ἐγκωμιάζειν. Πρὸς δὲ τοὺς ἀπαιτοῦντας πρός τι ἐπιχειρεῖν, 9
ἐπειδὴ δοκεῖ δεῖν ἀποδιδόναι τὴν αἰτίαν, λεχθέντων δ' ἐνίων εὐφυλακτότερον τὸ καθόλου συμβαῖνον ἐν τοῖς ἐλέγχοις, λέγειν τὴν ἀντίφασιν, [z] ὅ τι ἔφησεν ἀποφῆσαι, ἢ ὃ ἀπέφησε φῆσαι, ἀλλὰ μὴ ὅτι τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ἢ οὐχ ἡ αὐτή. Οὐ δεῖ δὲ τὸ συμπέρασμα [a] προτατικῶς ἐρωτᾶν· ἔνια δ' οὐδ' ἐρωτητέον, ἀλλ' ὡς ὁμολογουμένῳ χρηστέον.

Ἐξ ὧν μὲν οὖν αἱ ἐρωτήσεις, καὶ πῶς ἐρωτητέον ἐν ταῖς 16
ἀγωνιστικαῖς διατριβαῖς, εἴρηται· περὶ δὲ ἀποκρίσεως, καὶ πῶς χρὴ λύειν καὶ τί, καὶ πρὸς τίνα χρῆσιν οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ὠφέλιμοι, μετὰ ταῦτα λεκτέον.

[s] ἀναγκαῖον A. [t] δόντος δέ] διδόντος δέ C. [v] γε B. [w] ἐὰν C. [x] ἐλέγχεσθαι C. [y] προανίστασθαι B. [z] ὅ τι] ὅτι ὁ A.B.C. [a] προτακτικῶς C.

2 Χρήσιμοι μὲν οὖν εἰσὶ πρὸς μὲν φιλοσοφίαν διὰ δύο.
Πρῶτον μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γινόμενοι παρὰ τὴν λέξιν
ἄμεινον ἔχειν ποιοῦσι πρὸς τὸ ποσαχῶς ἕκαστον λέγεται,
καὶ ποῖα ὁμοίως καὶ ποῖα ἑτέρως [b] ἐπί τε τῶν πραγμάτων
3 συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων. Δεύτερον δὲ πρὸς τὰς
καθ' [c] αὑτὸν ζητήσεις· ὁ γὰρ ὑφ' ἑτέρου [d] ῥᾳδίως παραλογι-
ζόμενος καὶ τοῦτο μὴ [e] αἰσθανόμενος κἂν αὐτὸς ὑφ' αὑτοῦ
τοῦτο πάθοι πολλάκις. Τρίτον δὲ καὶ τὸ λοιπὸν ἔτι πρὸς
δόξαν, τὸ περὶ πάντα γεγυμνάσθαι δοκεῖν καὶ μηδενὸς ἀπεί-
ρως ἔχειν· τὸ γὰρ κοινωνοῦνται [f] λόγων ψέγειν λόγους,
μηδὲν ἔχοντα διορίζειν περὶ τῆς φαυλότητος αὐτῶν, ὑπο-
ψίαν δίδωσι τοῦ δοκεῖν δυσχεραίνειν οὐ διὰ τἀληθὲς ἀλλὰ δι'
ἀπειρίαν.
4 Ἀποκρινομένοις δὲ πῶς ἀπαντητέον πρὸς τοὺς τοιούτους
λόγους, φανερόν, εἴπερ ὀρθῶς εἰρήκαμεν πρότερον ἐξ ὧν εἰ-
σὶν οἱ παραλογισμοί, καὶ τὰς ἐν τῷ πυνθάνεσθαι πλεονεξίας
ἱκανῶς διείλομεν. Οὐ [g] ταὐτὸν δ' ἐστὶ λαβόντα τε τὸν λό-
γον ἰδεῖν καὶ λῦσαι τὴν μοχθηρίαν, καὶ ἐρωτώμενον ἀπαντᾶν
δύνασθαι ταχέως. Ὃ γὰρ ἴσμεν, πολλάκις μετατιθέμενον
5 ἀγνοοῦμεν. Ἔτι δ', ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ θᾶττον καὶ τὸ
βραδύτερον ἐκ τοῦ γεγυμνάσθαι γίνεται μᾶλλον, οὕτω καὶ
ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει, ὥστε, ἂν δῆλον μὲν ἡμῖν ᾖ, ἀμελέτητοι
δ' ὦμεν, ὑστεροῦμεν τῶν καιρῶν πολλάκις. Συμβαίνει δέ
ποτε, καθάπερ ἐν τοῖς διαγράμμασιν· καὶ γὰρ ἐκεῖ ἀναλύ-
σαντες ἐνίοτε συνθεῖναι πάλιν ἀδυνατοῦμεν· οὕτω καὶ ἐν τοῖς
ἐλέγχοις εἰδότες παρ' ὃ ὁ λόγος συμβαίνει συνεῖραι διαλῦσαι
τὸν λόγον ἀποροῦμεν.
17 Πρῶτον μὲν οὖν, ὥσπερ συλλογίζεσθαί φαμεν ἐνδόξως
ποτὲ μᾶλλον ἢ ἀληθῶς προαιρεῖσθαι δεῖν, οὕτω καὶ λυτέον
ποτὲ μᾶλλον ἐνδόξως ἢ κατὰ τἀληθές. Ὅλως γὰρ πρὸς
τοὺς ἐριστικοὺς [h] μαχετέον οὐχ ὡς ἐλέγχοντας ἀλλ' ὡς φαι-

[b] ἐπί om. C. [c] ἑαυτὸν C. [d] παραλογιζόμενος ῥαιδίως C. [e] διαισθανόμενος C. [f] λόγω^ου C. [g] ταυτὸ B.C. [h] μαχητέον B.C.

νομένους· οὐ γὰρ φαμὲν συλλογίζεσθαί γε αὐτούς, ὥστε πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν διορθωτέον. Εἰ γάρ ἐστιν ὁ ἔλεγχος 2
ἀντίφασις μὴ ὁμώνυμος ἔκ τινων, οὐδὲν ἂν δέοι διαιρεῖσθαι πρὸς τἀμφίβολα καὶ τὴν ὁμωνυμίαν· οὐ γὰρ ποιεῖ συλλογισμόν. ⁺Ἀλλ' οὐδενὸς ἄλλου χάριν προσδιαιρετέον ἀλλ' ἢ ὅτι τὸ συμπέρασμα φαίνεται ἐλεγχοειδές. Οὔκουν τὸ ἐλεγχθῆναι ἀλλὰ τὸ δοκεῖν εὐλαβητέον, ἐπεὶ τό γ' ἐρωτᾶν ἀμφίβολα καὶ τὰ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ὅσαι τ' ἄλλαι τοιαῦται παρακρούσεις, καὶ τὸν ἀληθινὸν ἔλεγχον ἀφανίζει καὶ τὸν ἐλεγχόμενον καὶ μὴ ἐλεγχόμενον ἄδηλον ποιεῖ. ⁺Ἐπεὶ 3
γὰρ ἔξεστιν ἐπὶ τέλει συμπεραναμένου μὴ ὅπερ ἔφησεν ἀποφῆσαι [i] λέγειν, ἀλλ' ὁμωνύμως, εἰ καὶ ὅτι μάλιστ' ἔτυχεν ἐπὶ [k] ταὐτὸν φέρων, ἄδηλον εἰ ἐλήλεγκται· ἄδηλον γὰρ εἰ ἀληθῆ λέγει νῦν. Εἰ δὲ διελὼν [l] ἤρετο τὸ ὁμώνυμον ἢ τὸ ἀμφίβολον, οὐκ ἂν ἄδηλος ἦν ὁ ἔλεγχος. ⁺Ὅ τ' ἐπιζητοῦσι 4
νῦν μὲν ἧττον πρότερον δὲ μᾶλλον οἱ ἐριστικοί, τὸ ἢ ναί ἢ οὔ ἀποκρίνεσθαι τὸν ἐρωτώμενον, ἐγίνετ' ἄν. Νῦν δὲ [m] διὰ τὸ μὴ καλῶς ἐρωτᾶν τοὺς πυνθανομένους ἀνάγκη προσαποκρίνεσθαί τι τὸν ἐρωτώμενον, διορθοῦντα τὴν μοχθηρίαν τῆς προτάσεως, ἐπεὶ διελομένου γε ἱκανῶς ἢ ναί ἢ οὔ ἀνάγκη λέγειν τὸν ἀποκρινόμενον.

Εἰ δέ τις ὑπολήψεται τὸν κατὰ ὁμωνυμίαν ἔλεγχον εἶναι, 5
τρόπον τινὰ οὐκ ἔσται διαφυγεῖν τὸ ἐλέγχεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον· ἐπὶ γὰρ τῶν ὁρατῶν ἀναγκαῖον ὃ ἔφησεν ἀποφῆσαι ὄνομα, καὶ ὃ ἀπέφησε φῆσαι. ⁺Ὡς γὰρ διορθοῦνταί τινες, οὐδὲν ὄφελος. Οὐ γὰρ Κορίσκον φασὶν εἶναι μουσικὸν καὶ ἄμουσον, ἀλλὰ τοῦτον τὸν Κορίσκον μουσικὸν καὶ τοῦτον τὸν Κορίσκον ἄμουσον. ⁺Ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται λόγος 6
[n] τὸ τὸν Κορίσκον τῷ τοῦτον [o] τὸν Κορίσκον ἄμουσον εἶναι ἢ μουσικόν· ὅπερ ἅμα φησί τε καὶ ἀπόφησιν. ⁺Ἀλλ' ἴσως οὐ ταὐτὸ σημαίνει· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖ τοὔνομα. ⁺Ὥστε τι διαφέρει. Εἰ δὲ τῷ μὲν τὸ ἁπλῶς λέγειν Κορίσκον ἀποδώσει,

[i] λέγων A. [k] ταυτὸ B.C. [l] εἴρετο A. [m] διὰ om. A.
[n] τὸ] τοῦ A.B. [o] τὸν om. A.B.

τῷ δὲ προσθήσει τὸ τινὰ ἢ τόνδε, ἄτοπον· οὐδὲν γὰρ μαλλον θατέρῳ· ὁποτέρῳ γὰρ ἂν οὐδὲν διαφέρει.

7 Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ ἄδηλος μέν ἐστιν ὁ μὴ διορισάμενος τὴν ἀμφιβολίαν πότερον ἐλήλεγκται ἢ οὐκ ἐλήλεγκται, δέδοται δ' ἐν τοῖς λόγοις τὸ διελεῖν, φανερὸν ὅτι τὸ μὴ διορίσαντα δοῦναι τὴν ἐρώτησιν ἀλλ' ἁπλῶς ἁμάρτημά ἐστιν, ὥστε κἂν εἰ μὴ αὐτός, ἀλλ' ὅ γε λόγος ἐληλεγμένῳ ὅμοιός
8 ἐστιν. Συμβαίνει μέντοι πολλάκις ὁρῶντας τὴν ἀμφιβολίαν ὀκνεῖν διαιρεῖσθαι διὰ τὴν πυκνότητα τῶν τὰ τοιαῦτα προτεινόντων, ὅπως μὴ πρὸς ἅπαν δοκῶσι δυσκολαίνειν· εἶτ' οὐκ ἂν οἰηθέντων παρὰ τοῦτο γενέσθαι τὸν λόγον, πολλάκις ἀπήντησε παράδοξον. Ὥστ' ἐπειδὴ δέδοται διαιρεῖν, οὐκ ὀκνητέον, καθάπερ ἐλέχθη πρότερον.

9 Εἰ δὲ τὰ δύο ἐρωτήματα μὴ ἓν ποιεῖ τις ἐρώτημα, οὐδ' ἂν ὁ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν ἐγίνετο παραλογισμός, ἀλλ' ἢ ἔλεγχος ἢ οὔ. Τί γὰρ διαφέρει ἐρωτῆσαι εἰ Καλλίας καὶ [p] Θεμιστοκλῆς μουσικοί εἰσιν ἢ εἰ ἀμφοτέροις ἓν ὄνομα ἦν ἑτέροις οὖσιν; εἰ γὰρ πλείω δηλοῖ ἑνός,
10 πλείω ἠρώτησεν. Εἰ οὖν μὴ ὀρθὸν πρὸς δύο ἐρωτήσεις μίαν ἀπόκρισιν ἀξιοῦν λαμβάνειν ἁπλῶς, φανερὸν ὅτι οὐδενὶ προσήκει τῶν ὁμωνύμων ἀποκρίνεσθαι ἁπλῶς, οὐδ' εἰ κατὰ πάντων ἀληθές, ὥσπερ ἀξιοῦσί τινες. Οὐδὲν γὰρ τοῦτο διαφέρει ἢ [q] εἰ [r] ἤρετο, Κορίσκος καὶ Καλλίας πότερον οἴκοι εἰσὶν ἢ οὐκ οἴκοι, εἴτε παρόντων ἀμφοῖν εἴτε μὴ παρόντων· ἀμφοτέρως γὰρ πλείους αἱ προτάσεις· οὐ γὰρ εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν, διὰ τοῦ-
11 το μία ἡ ἐρώτησις. Ἐγχωρεῖ γὰρ καὶ μυρία ἕτερα ἐρωτηθέντα ἐρωτήματα ἅπαντα ἢ ναὶ ἢ οὒ ἀληθὲς εἶναι λέγειν· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀποκριτέον μιᾷ ἀποκρίσει· ἀναιρεῖται γὰρ τὸ διαλέγεσθαι. Τοῦτο δ' ὅμοιον ὡς εἰ καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα τεθείη τοῖς ἑτέροις. Εἰ οὖν μὴ δεῖ πρὸς δύο ἐρωτήσεις μίαν ἀπόκρισιν διδόναι, φανερὸν ὅτι οὐδ' ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων τὸ ναί [s] ἢ οὔ λεκτέον. Οὐδὲ γὰρ ὁ εἰπὼν ἀποκέκριται ἀλλ' εἴ-

[p] μεθιστοκλῆς A. [q] εἰ om. B. et pr. C. [r] εἴρετο A.B. [s] ἢ τὸ οὒ C.

ρηκεν. Ἀλλ' ἀξιοῦνταί πως ἐν τοῖς διαλεγομένοις διὰ τὸ λανθάνειν τὸ συμβαῖνον.

Ὥσπερ οὖν εἴπομεν, ἐπειδήπερ οὐδ' ἔλεγχοί τινες ὄντες 12
δοκοῦσιν εἶναι, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ λύσεις δόξουσιν εἶναί τινες οὐκ οὖσαι λύσεις· ἃς δή φαμεν ἐνίοτε μᾶλλον δεῖν φέρειν ἢ τὰς ἀληθεῖς ἐν τοῖς ἀγωνιστικοῖς λόγοις καὶ τῇ πρὸς τὸ διττὸν ἀπαντήσει. Ἀποκριτέον δ' ἐπὶ μὲν τῶν δοκούντων τὸ ἔστω λέγοντα· καὶ γὰρ οὕτως ἥκιστα γίνοιτ' ἂν παρεξέλεγχος· [t] ἂν δέ τι παράδοξον ἀναγκάζηται λέγειν, ἐνταῦθα μάλιστα προσθετέον τὸ δοκεῖν· οὕτω γὰρ ἂν οὔτ' ἔλεγχος οὔτε [v] παράδοξον γίνεσθαι δόξειεν. Ἐπεὶ δὲ πῶς 13
αἰτεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ δῆλον, οἴονται δὲ [w] πάντες, ἂν ᾖ σύνεγγυς, ἀναιρετέον καὶ μὴ συγχωρητέον εἶναι ἔνια ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτοῦντος, ὅταν τε τοιοῦτον ἀξιοῖ τις ὃ ἀναγκαῖον μὲν συμβαίνειν ἐκ τῆς θέσεως, [x] ᾖ δὲ ψεῦδος ἢ ἄδοξον, ταὐτὸ λεκτέον· τὰ γὰρ ἐξ ἀνάγκης συμβαίνοντα τῆς αὐτῆς εἶναι δοκεῖ θέσεως. Ἔτι ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῇ ἀλλὰ παραβολῇ, λεκτέον ὅτι οὐχ ὡς ἐδόθη οὐδ' ὡς προὔτεινε λαμβάνει· καὶ γὰρ παρὰ τοῦτο γίνεται πολλάκις ἔλεγχος.

[y] Ἐξειργόμενον δὲ τούτων ἐπὶ τὸ μὴ καλῶς δεδεῖχθαι πο- 14
ρευτέον, ἀπαντῶντα κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν.

Ἐν μὲν οὖν τοῖς κυρίως λεγομένοις ὀνόμασιν ἀνάγκη 15
[z] ἀποκρίνεσθαι ἢ ἁπλῶς ἢ διαιρούμενον. Ἃ δὲ συνυπονοοῦντες τίθεμεν, οἷον ὅσα μὴ σαφῶς ἀλλὰ κολοβῶς ἐρωτᾶται, παρὰ τοῦτο συμβαίνει ὁ ἔλεγχος, οἷον ἆρ' ὃ ἂν ᾖ Ἀθηναίων, κτῆμά [a] ἐστιν Ἀθηναίων; Ναί. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ μὴν ὁ ἄνθρωπός ἐστι τῶν ζῴων; Ναί. Κτῆμα ἄρα ὁ ἄνθρωπος τῶν ζῴων. Τὸν γὰρ ἄνθρωπον τῶν ζῴων λέγομεν, ὅτι ζῷόν ἐστι, καὶ Λύσανδρον τῶν Λακώνων, ὅτι Λάκων. Δῆλον οὖν ὡς ἐν οἷς ἀσαφὲς τὸ προτεινόμενον οὐ συγχωρητέον ἁπλῶς.

[t] ἐὰν C. [v] παρ. ἂν γίν. B.C. [w] πάντως A.C. [x] ᾖ δὲ] ἢ B. et pr. C. [y] ἐξειργόμενος A.B.C. [z] ἀποκρίνασθαι B.C. [a] ἐστιν om. C.

16 Ὅταν δὲ δυοῖν ὄντοιν θατέρου μὲν ὄντος ἐξ ἀνάγκης θάτερον εἶναι δοκῇ, θατέρου δὲ τοῦτο μὴ ἐξ ἀνάγκης, ἐρωτώμενον [b] πρότερον δεῖ τὸ ἔλαττον διδόναι· χαλεπώτερον γὰρ συλλογίσασθαι ἐκ πλειόνων. Ἐὰν δ' ἐπιχειρῇ ὅτι τῷ μέν ἐστιν ἐναντίον τῷ δ' οὐκ ἔστιν, [c] ἂν ὁ λόγος ἀληθὴς ᾖ, ἐναντίον φάναι, ὄνομα δὲ μὴ κεῖσθαι τοῦ ἑτέρου.

17 Ἐπεὶ δ' ἔνια μὲν ὧν λέγουσιν οἱ πολλοὶ τὸν μὴ συγχωροῦντα ψεύδεσθαι ἂν φαῖεν ἔνια δ' οὔ, οἷον ὅσα ἀμφιδοξοῦσιν (πότερον γὰρ φθαρτὴ ἢ ἀθάνατος ἡ ψυχὴ τῶν ζῴων, οὐ διώρισται τοῖς πολλοῖς) ἐν οἷς οὖν ἄδηλον ποτέρως εἴωθε λέγεσθαι τὸ προτεινόμενον, πότερον ὡς αἱ γνῶμαι (καλοῦσι γὰρ [d] γνώμας καὶ τὰς ἀληθεῖς δόξας καὶ τὰς ὅλας ἀποφά-
18 σεις), [e] ἢ ὡς ἡ διάμετρος ἀσύμμετρος. Ἔτι οὗ τἀληθὲς ἀμφιδοξεῖται, μάλιστα μεταφέρων ἄν τις λανθάνοι τὰ ὀνόματα περὶ τούτων. Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄδηλον εἶναι ποτέρως ἔχει τἀληθές, οὐ δόξει σοφίζεσθαι, διὰ [f] δὲ τὸ ἀμφιδοξεῖν οὐ δόξει ψεύδεσθαι· ἡ [g] δὲ μεταφορὰ ποιήσει τὸν λόγον ἀνεξέλεγκτον.

19 Ἔτι ὅσα ἄν τις προαισθάνηται τῶν ἐρωτημάτων, [h] προενστατέον καὶ προαγορευτέον· οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα τὸν πυνθανόμενον κωλύσειεν.

18 Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ μὲν ὀρθὴ λύσις ἐμφάνισις ψευδοῦς συλλογισμοῦ, [i] παρ' ὁποίαν ἐρώτησιν συμβαίνει τὸ ψεῦδος, ὁ δὲ ψευδὴς συλλογισμὸς [k] λέγεται διχῶς (ἢ γὰρ εἰ συλλελόγισται ψεῦδος, ἢ εἰ μὴ ὢν συλλογισμὸς δοκεῖ εἶναι συλλογισμός), εἴη ἂν ἥ τε εἰρημένη νῦν λύσις καὶ ἡ τοῦ φαινομένου συλλογισμοῦ παρὰ τί φαίνεται τῶν ἐρωτημάτων διόρθωσις. Ὥστε συμβαίνει τῶν λόγων τοὺς μὲν συλλελογισμένους ἀνε-
2 λόντα, τοὺς δὲ φαινομένους διελόντα λύειν. Πάλιν [l] δ' ἐπεὶ τῶν συλλελογισμένων λόγων οἱ μὲν ἀληθὲς οἱ δὲ ψεῦδος ἔχουσι τὸ συμπέρασμα, τοὺς μὲν κατὰ τὸ συμπέρασμα ψευ-

[b] πότερον corr. C. [c] ἐὰν C. [d] γνώμην D. [e] ἢ om. A.D. [f] δὲ om. D. [g] δὲ] γὰρ A.B. [h] προαναστατέον pr. A.B. [i] παρὰ ποίαν B.C. [k] γίγνεται D. [l] δ' om. D.

δεῖς διχῶς ἐνδέχεται λύειν· καὶ γὰρ [m] τῷ ἀνελεῖν τι τῶν ἠρω-
τημένων, καὶ [m] τῷ δεῖξαι τὸ συμπέρασμα ἔχον οὐχ οὕτως·
τοὺς δὲ κατὰ τὰς προτάσεις τῷ ἀνελεῖν τι μόνον· τὸ [n] γὰρ
συμπέρασμα ἀληθές. Ὥστε τοῖς βουλομένοις λύειν λόγον 3
πρῶτον μὲν [o] σκεπτέον εἰ συλλελόγισται ἢ ἀσυλλόγιστος,
εἶτα πότερον ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα ἢ ψεῦδος, ὅπως ἢ διαι-
ροῦντες ἢ ἀναιροῦντες λύωμεν, καὶ ἀναιροῦντες ἢ ὧδε ἢ ὧδε,
καθάπερ ἐλέχθη πρότερον. Διαφέρει δὲ πλεῖστον ἐρωτώ-
μενόν τε καὶ μὴ λύειν λόγον· τὸ μὲν γὰρ προϊδεῖν χαλεπόν,
τὸ δὲ κατὰ σχολὴν ἰδεῖν ῥᾷον.

Τῶν μὲν οὖν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ [p] τὴν ἀμφιβολίαν 19
ἐλέγχων οἱ μὲν ἔχουσι τῶν ἐρωτημάτων τι πλείω σημαῖνον,
οἱ δὲ τὸ συμπέρασμα πολλαχῶς λεγόμενον, οἷον ἐν μὲν τῷ
σιγῶντα λέγειν τὸ συμπέρασμα διττόν, ἐν δὲ τῷ συνεπίστα-
σθαι τὸν ἐπιστάμενον ἓν τῶν ἐρωτημάτων ἀμφίβολον. Καὶ
τὸ διττὸν ὁτὲ μὲν ἔστιν, ὁτὲ δ' οὐκ ἔστιν ἀλλὰ σημαίνει τὸ
διττὸν τὸ μὲν ὂν τὸ δ' οὐκ ὄν.

Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει τὸ πολλαχῶς, ἂν μὴ [q] προσ- 2
λάβῃ [r] τὴν ἀντίφασιν, οὐ γίνεται ἔλεγχος, οἷον ἐν τῷ [s] τὸν
τυφλὸν ὁρᾶν· ἄνευ γὰρ ἀντιφάσεως οὐκ ἦν ἔλεγχος. Ὅσοις
δ' ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν, οὐκ ἀνάγκη προαποφῆσαι τὸ διττόν·
οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὁ λόγος. Ἐν ἀρχῇ μὲν
οὖν τὸ διπλοῦν καὶ ὄνομα καὶ λόγον οὕτως ἀποκριτέον, ὅτι
ἔστιν ὥς, ἔστι δ' ὡς οὔ, ὥσπερ τὸ σιγῶντα λέγειν, ὅτι ἔστιν
ὥς, ἔστι δ' ὡς οὔ. Καὶ τὰ δέοντα πρακτέον ἔστιν ἅ, ἔστι δ' 3
ἃ οὔ· τὰ γὰρ δέοντα λέγεται πολλαχῶς. Ἐὰν δὲ λάθῃ,
ἐπὶ τέλει προστιθέντα τῇ ἐρωτήσει διορθωτέον· ἆρ' ἔστι
σιγῶντα λέγειν; Οὔ, ἀλλὰ τόνδε σιγῶντα. Καὶ ἐν τοῖς
ἔχουσι δὲ τὸ πλεοναχῶς ἐν ταῖς προτάσεσιν ὁμοίως. Οὐκ
ἄρα συνεπίστανται ὅτι ἐπίστανται; Ναί, ἀλλ' οὐχ οἱ οὕτως
ἐπιστάμενοι· οὐ γὰρ ταὐτόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἔστι συνεπίστα-

[m] τὸ B. [n] γὰρ om. D. [o] συσκεπτέον D. [p] τὴν post καὶ om. D. [q] προλάβηι B. [r] ἡ ἀντίφασις D. [s] τὸν om. B.

σθαι καὶ ὅτι τοὺς ὧδὶ ἐπισταμένους οὐκ [t] ἔστιν. Ὅλως τε [v] μαχετέον, ἂν καὶ ἁπλῶς συλλογίζηται, ὅτι οὐχ ὃ ἔφησεν ἀπέφησε πρᾶγμα, ἀλλ' ὄνομα· ὥστ' οὐκ ἔλεγχος.

20 Φανερὸν δὲ καὶ τοὺς παρὰ τὴν διαίρεσιν καὶ σύνθεσιν πῶς λυτέον· ἂν γὰρ διαιρούμενος καὶ συντιθέμενος [w] ὁ λόγος ἕτερον σημαίνῃ, συμπεραινομένου τοὐναντίον λεκτέον. Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παρὰ τὴν σύνθεσιν [x] ἢ διαίρεσιν. Ἆρ' ᾧ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος; καὶ ᾧ ἐτύπτετο, [y] τούτῳ σὺ εἶδες; Ἔχει μὲν οὖν τι [z] κἀκ τῶν
2 ἀμφιβόλων ἐρωτημάτων, ἀλλ' ἔστι παρὰ σύνθεσιν. Οὐ γάρ ἐστι διττὸν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν· οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς λόγος γίνεται διαιρούμενος, εἴπερ μὴ [a] καὶ τὸ ὄρος καὶ ὅρος τῇ προσῳδίᾳ [b] λεχθὲν σημαίνει ἕτερον. Ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς γεγραμμένοις ταὐτὸν ὄνομα, ὅταν ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων [c] γεγραμμένον ᾖ καὶ ὡσαύτως, κἀκεῖ [d] δ' ἤδη παράσημα ποιοῦνται, τὰ δὲ φθεγγόμενα οὐ ταὐτά. Ὥστ' οὐ διττὸν τὸ παρὰ διαίρεσιν. Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι οὐ πάντες οἱ ἔλεγχοι παρὰ τὸ διττόν, καθάπερ τινές φασιν.

3 Διαιρετέον οὖν τῷ ἀποκρινομένῳ· οὐ γὰρ [e] ταὐτὸν ἰδεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον [f] καὶ τὸ φάναι ἰδεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον. Καὶ ὁ Εὐθυδήμου [g] δὲ λόγος, ἆρ' οἶδας σὺ νῦν [h] οὔσας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὤν; Καὶ πάλιν, ἆρ' ἔστιν ἀγαθὸν ὄντα σκυτέα μοχθηρὸν εἶναι; εἴη δ' ἄν τις ἀγαθὸς ὢν σκυτεὺς μοχθηρός· ὥστ' ἔσται ἀγαθὸς σκυτεὺς μοχθηρός. Ἆρ' ὧν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ μαθήματα; Τοῦ δὲ κακοῦ σπουδαῖον τὸ μάθημα· σπου-
4 δαῖον [i] ἄρα μάθημα τὸ κακόν. Ἀλλὰ μὴν καὶ κακὸν καὶ μάθημα τὸ κακόν, ὥστε κακὸν μάθημα τὸ κακόν. [k] Ἀλλ' ἐστὶ κακῶν σπουδαία ἐπιστήμη. Ἆρ' ἀληθὲς εἰπεῖν νῦν ὅτι

[t] ἔστιν] ἔστι συνεπίστασθαι B. [v] μαχητέον D. [w] ὁ om. D. [x] ἢ διαίρεσιν om. D. [y] τοῦτο B, οὗτος D. [z] καὶ D. [a] καὶ ὁ ὅρος D. [b] λεγχθὲν D. [c] γεγραμμένων D. [d] δ' ἤδη] δὴ τὰ D. [e] ταυτὸ B. [f] καὶ—τυπτόμενον om. D. [g] δὲ om. D. [h] ὅσας D. [i] ἄρα] ἄρα τὸ D. [k] ἀλλ'—ἐπιστήμη om. pr. D.

σὺ γέγονας; Γέγονας ἄρα νῦν. ʽἨ ἄλλο σημαίνει διαιρεθέν· ἀληθὲς γὰρ εἰπεῖν [l] νῦν ὅτι σὺ γέγονας, [m] ἀλλ' οὐ νῦν γέγονας. ʽἈρ' ὡς δύνασαι καὶ ἃ δύνασαι, [n] οὕτως καὶ ταῦτα ποιήσαις ἄν; Οὐ κιθαρίζων δ' ἔχεις δύναμιν τοῦ κιθαρίζειν· κιθαρίσαις ἂν ἄρα οὐ κιθαρίζων. ʽἨ [o] οὐ τούτου ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ οὐ κιθαρίζων [p] κιθαρίζειν, ἀλλ' ὅτε οὐ ποιεῖ, [q] τοῦ ποιεῖν.

Λύουσι δέ [r] τινες τοῦτον καὶ ἄλλως. Εἰ γὰρ ἔδωκεν ὡς 5 δύναται ποιεῖν, οὔ φασι συμβαίνειν μὴ κιθαρίζοντα κιθαρίζειν· οὐ γὰρ πάντως ὡς δύναται ποιεῖν, δεδόσθαι ποιήσειν· οὐ [s] ταὐτὸν δ' εἶναι ὡς δύναται καὶ πάντως ὡς δύναται ποιεῖν. ʽἈλλὰ φανερὸν ὅτι οὐ καλῶς λύουσιν· τῶν γὰρ παρὰ ταὐτὸν λόγων ἡ αὐτὴ λύσις, αὕτη δ' οὐχ ἁρμόσει ἐπὶ πάντας οὐδὲ πάντως ἐρωτωμένους, ἀλλ' ἔστι πρὸς τὸν ἐρωτῶντα, οὐ πρὸς τὸν λόγον.

Παρὰ δὲ τὴν προσῳδίαν λόγοι [t] μὲν οὐκ εἰσίν, οὔτε τῶν 21 γεγραμμένων οὔτε τῶν λεγομένων, πλὴν εἴ τινες ὀλίγοι γένοιντ' ἄν, οἷον [u] οὗτος ὁ λόγος. ʽἈρά γ' ἐστὶ τὸ [v] οὗ καταλύεις οἰκία; [w] Ναί. Οὐκοῦν τὸ οὐ καταλύεις τοῦ καταλύεις ἀπόφασις; Ναί. ʽἜφησας δ' εἶναι τὸ οὗ καταλύεις οἰκίαν· ἡ οἰκία ἄρα ἀπόφασις. ʽὩς δὴ λυτέον, δῆλον· οὐ γὰρ ταὐτὸ σημαίνει ὀξύτερον τὸ δὲ [x] βαρύτερον ῥηθέν.

Δῆλον δὲ καὶ [y] τοῖς παρὰ τὸ ὡσαύτως λέγεσθαι τὰ μὴ 22 ταὐτὰ πῶς ἀπαντητέον, ἐπείπερ ἔχομεν τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν. ʽὉ μὲν γὰρ ἔδωκεν ἐρωτηθεὶς μὴ ὑπάρχειν τι τούτων ὅσα τί ἐστι σημαίνει· ὁ δ' ἔδειξεν ὑπάρχον τι τῶν πρός τι ἢ [z] ποσῶν, δοκούντων δὲ τί ἐστι σημαίνειν διὰ τὴν λέξιν, οἷον ἐν τῷδε τῷ λόγῳ. ʽἈρ' ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἅμα ποιεῖν 2 τε καὶ πεποιηκέναι; [a] Οὔ. ʽἈλλὰ μὴν ὁρᾶν γέ τι ἅμα καὶ ἑωρακέναι τὸ αὐτὸ [b] καὶ κατὰ ταὐτὸ ἐνδέχεται. ʽἈρ' ἐστί τι

[l] νῦν om D. [m] ἀλλ'—γέγονας om. D. [n] καὶ οὕτως D. [o] οὐ post ἢ om. D. [p] κιθαρίζει D. [q] τοῦ] τοῦτο D. [r] τοῦτόν τινες D. [s] ταυτὸ B. [t] μὲν οὖν οὐκ D. [u] οὗτος ὁ] ὁ αὐτὸς A. [v] οὐ καταλύσεις A. [w] ναί om. D. [x] βραδύτερον A.B. [y] τοῖς om. B. [z] ποσόν B. [a] οὗ om. A. [b] καὶ om. D.

τῶν πάσχειν ποιεῖν τι; [c] Οὔ. Οὐκοῦν τὸ τέμνεται καίεται αἰσθάνεται ὁμοίως λέγεται, καὶ πάντα πάσχειν τι σημαίνει· πάλιν δὲ τὸ λέγειν τρέχειν ὁρᾶν ὁμοίως ἀλλήλοις λέγεται· ἀλλὰ μὴν τό γ' ὁρᾶν αἰσθάνεσθαί τί ἐστιν, ὥστε καὶ πά-
3 σχειν τι ἅμα [d] καὶ ποιεῖν. Εἰ [e] δέ τις ἐκεῖ δοὺς μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα [f] ταὐτὸ ποιεῖν καὶ πεποιηκέναι, τὸ ὁρᾶν καὶ ἑωρακέναι φαίη ἐγχωρεῖν, οὔπω ἐλήλεγκται, εἰ μὴ [g] λέγοι τὸ ὁρᾶν ποιεῖν τι ἀλλὰ πάσχειν· [h] προσδεῖ γὰρ τούτου τοῦ ἐρωτήματος· ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀκούοντος ὑπολαμβάνεται δεδωκέναι, ὅτε τὸ τέμνειν ποιεῖν τι καὶ τὸ τετμηκέναι πεποιηκέναι ἔδωκε,
4 καὶ ὅσα ἄλλα ὁμοίως λέγεται. Τὸ γὰρ λοιπὸν αὐτὸς [i] προστίθησιν ὁ ἀκούων ὡς ὁμοίως λεγόμενον· τὸ δὲ λέγεται μὲν οὐχ ὁμοίως, φαίνεται δὲ διὰ τὴν λέξιν. Τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει ὅπερ ἐν ταῖς ὁμωνυμίαις· οἴεται γὰρ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις ὁ ἀγνὼς τῶν λόγων ὃ ἔφησεν ἀποφῆσαι πρᾶγμα, [k] οὐκ ὄνομα· [l] τὸ δὲ ἔτι προσδεῖ ἐρωτήματος, εἰ ἐφ' ἓν βλέπων λέγει τὸ ὁμώνυμον· οὕτως γὰρ δόντος ἔσται ἔλεγχος.

5 Ὅμοιοι [m] δὲ καὶ οἵδε οἱ λόγοι τούτοις, εἰ ὅ τις ἔχων ὕστερον μὴ ἔχει ἀπέβαλεν· ὁ γὰρ ἕνα μόνον ἀποβαλὼν ἀστράγαλον οὐχ ἕξει δέκα ἀστραγάλους. Ἢ ὃ μὲν μὴ ἔχει πρότερον ἔχων, ἀποβέβληκεν, ὅσον δὲ μὴ ἔχει ἢ ὅσα, οὐκ ἀνάγκη τοσαῦτα ἀποβαλεῖν. Ἐρωτήσας οὖν ὃ ἔχει, συνάγει
6 ἐπὶ τοῦ ὅσα· τὰ γὰρ δέκα ποσά. Εἰ οὖν ἤρετο ἐξ ἀρχῆς εἰ ὅσα τις μὴ ἔχει πρότερον ἔχων, ἆρά γε ἀποβέβληκε τοσαῦτα, οὐδεὶς ἂν ἔδωκεν, ἀλλ' ἢ τοσαῦτα ἢ τούτων τι. Καὶ ὅτι δοίη ἄν τις ὃ μὴ ἔχει. Οὐ γὰρ ἔχει ἕνα μόνον ἀστράγαλον.
7 Ἢ οὐ δέδωκεν ὃ οὐκ εἶχεν, ἀλλ' ὡς οὐκ εἶχε, τὸν ἕνα. Τὸ γὰρ μόνον οὐ τόδε σημαίνει [n] οὐδὲ τοιόνδε οὐδὲ τοσόνδε, ἀλλ' ὡς ἔχει πρός τι, οἷον ὅτι οὐ μετ' ἄλλου. Ὥσπερ οὖν εἰ ἤρετο ἆρ' ὃ μή τις [o] ἔχει δοίη ἄν, μὴ φάντος δὲ ἔροιτο εἰ δοίη ἂν

[c] οὔ om. A.B.D. [d] καὶ] δὲ καὶ A.B.D. [e] δή B.D. [f] ταυτὸ om. D. [g] λέγει D. [h] προσδεῖται B.D. [i] προτίθησιν A.B. [k] οὐχὶ D. [l] τῷ A.B. [m] δὲ—λόγοι corr. A. [n] οὐδὲ τὸ τοιόνδε, omissis οὐδὲ τοσόνδε D. [o] ἔχει ἢ δοίη D.

τίς [p] τι ταχέως μὴ ἔχων ταχέως, φήσαντος δὲ συλλογίζοιτο
ὅτι δοίη ἄν τις ὃ μὴ ἔχει. Καὶ φανερὸν ὅτι οὐ συλλελόγι-
σται· τὸ γὰρ ταχέως οὐ τόδε διδόναι ἀλλ' ὧδε διδόναι ἐστίν·
ὡς δὲ μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν, [q] οἷον ἡδέως ἔχων δοίη ἂν λυ-
πηρῶς.

Ὅμοιοι δὲ καὶ οἱ τοιοίδε πάντες. Ἆρ' ᾗ μὴ ἔχει χειρὶ 8
τύπτοι ἄν; ἢ ᾧ μὴ ἔχει ὀφθαλμῷ ἴδοι ἄν; Οὐ γὰρ ἔχει ἕνα
μόνον. Λύουσι [r] μὲν οὖν τινὲς λέγοντες καὶ ὡς ἔχει ἕνα μό-
νον καὶ ὀφθαλμὸν καὶ ἄλλ' ὁτιοῦν [s] ὁ πλείω ἔχων. Οἱ δὲ
καὶ ὡς ὃ ἔχει ἔλαβεν· ἐδίδου γὰρ μίαν μόνον [t] οὗτος ψῆφον·
καὶ [t] οὗτός [v] γ' ἔχει, φασί, μίαν [w] μόνην παρὰ [x] τούτου [z] ψῆ-
φον. Οἱ δ' εὐθὺς τὴν ἐρώτησιν ἀναιροῦντες, ὅτι ἐνδέχεται ὃ 9
μὴ ἔλαβεν ἔχειν, οἷον οἶνον λαβόντα ἡδύν, διαφθαρέντος ἐν
τῇ λήψει, ἔχειν ὀξύν. Ἀλλ' ὅπερ ἐλέχθη καὶ πρότερον,
οὗτοι πάντες οὐ πρὸς τὸν λόγον ἀλλὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον
λύουσιν. Εἰ γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ
οἷόν τε λύειν, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων· οἷον εἰ ἔστι μὲν ὃ
ἔστι δ' ὃ οὔ, ἡ λύσις, ἂν ἁπλῶς δῷ λέγεσθαι, συμπεραίνεται·
ἐὰν δὲ μὴ συμπεραίνηται, οὐκ ἂν [a] εἴη λύσις· ἐν δὲ τοῖς προ-
ειρημένοις πάντων διδομένων οὐδέ φαμεν γίνεσθαι συλλο-
γισμόν.

Ἔτι δὲ καὶ οἵδ' εἰσὶ τούτων τῶν λόγων. Ἆρ' ὃ γέγρα- 10
πται, ἔγραφέ τις; [b] Γέγραπται δὲ νῦν ὅτι σὺ κάθησαι,
ψευδὴς λόγος· ἦν δ' ἀληθής, ὅτ' ἐγράφετο· [c] ἅμα ἄρα ἐγρά-
φετο ψευδὴς καὶ ἀληθής. Τὸ γὰρ ψευδῆ ἢ ἀληθῆ λόγον
ἢ δόξαν εἶναι οὐ τόδε ἀλλὰ τοιόνδε σημαίνει· ὁ γὰρ αὐτὸς
λόγος καὶ ἐπὶ τῆς δόξης. Καὶ ἆρ' ὃ μανθάνει ὁ μανθάνων,
τοῦτ' ἐστὶν [d] ὃ μανθάνει; Μανθάνει δέ τις τὸ [e] βραδὺ ταχύ.
Οὐ τοίνυν ὃ μανθάνει ἀλλ' ὡς μανθάνει εἴρηκεν. Καὶ ἆρ' ὃ 11
βαδίζει τις πατεῖ; Βαδίζει δὲ τὴν ἡμέραν ὅλην. Ἢ οὐχ
ὃ βαδίζει ἀλλ' ὅτε βαδίζει εἴρηκεν· οὐδ' ὅταν τὴν κύλικα

[p] τι om. A. [q] οἷον—ἂν om. D. [r] μὲν οὖν] δέ D. [s] ὁ om. D.
[t] οὕτως D. [v] γ' om. D. [w] μόνον B. [x] τούτω D. [z] ψῆφον
ἔλαβεν γὰρ παρὰ τούτου. Οἱ A.B. et qui τούτω, D. [a] εἴη] ἢ ἡ D.
[b] γέγραφέ D. [c] ἆρ' ἅμα D. [d] ὃ μανθάνει om. D. [e] βραχὺ B.

[f] πίνειν, ὃ πίνει ἀλλ' ἐξ οὗ. Καὶ ἆρ' ὅ τις οἶδεν ἢ μαθὼν ἢ εὑρὼν οἶδεν; Ὧν δὲ τὸ μὲν εὗρε τὸ δ' ἔμαθε, τὰ ἄμφω οὐδέτερον. Ἢ [g] ὃ μὲν ἅπαν, τὸ [h] δ' ἅπαντα. Καὶ ὅτι ἔστι τις
12 τρίτος ἄνθρωπος παρ' αὐτὸν καὶ τοὺς καθ' ἕκαστον. Τὸ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ἅπαν τὸ κοινὸν οὐ τόδε τι, ἀλλὰ τοιόνδε τι ἢ πρός τι ἢ πῶς ἢ τῶν τοιούτων τι σημαίνει. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Κορίσκος καὶ Κορίσκος μουσικός, πότερον ταὐτὸν ἢ ἕτερον; Τὸ μὲν γὰρ τόδε τι τὸ δὲ τοιόνδε σημαίνει, ὥστ' οὐκ ἔστιν αὐτὸ ἐκθέσθαι· οὐ τὸ ἐκτίθεσθαι δὲ ποιεῖ τὸν τρίτον
13 ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ὅπερ τόδε τι εἶναι συγχωρεῖν. Οὐ γὰρ ἔσται τόδε τι εἶναι, ὅπερ Καλλίας καὶ ὅπερ ἄνθρωπός ἐστιν. Οὐδ' εἴ τις τὸ ἐκτιθέμενον μὴ ὅπερ τόδε τι εἶναι λέγοι ἀλλ' ὅπερ ποιόν, οὐδὲν διοίσει· ἔσται γὰρ τὸ παρὰ τοὺς πολλοὺς ἕν τι, οἷον [i] ὁ ἄνθρωπος. Φανερὸν οὖν ὅτι οὐ δοτέον τόδε τι εἶναι τὸ κοινῇ κατηγορούμενον ἐπὶ πᾶσιν, ἀλλ' [k] ἤτοι ποιὸν ἢ πρός τι ἢ ποσὸν ἢ τῶν τοιούτων τι σημαίνειν.

23 Ὅλως δ' ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν λόγοις ἀεὶ κατὰ τὸ ἀντικείμενον ἔσται ἡ λύσις ἢ παρ' ὅ ἐστιν ὁ λόγος. Οἷον εἰ παρὰ σύνθεσιν ὁ λόγος, ἡ λύσις διελόντι, εἰ δὲ παρὰ διαίρεσιν, συνθέντι. Πάλιν εἰ παρὰ προσῳδίαν ὀξεῖαν, ἡ βαρεῖα προσῳδία λύσις, εἰ δὲ παρὰ βαρεῖαν, ἡ ὀξεῖα. Εἰ δὲ παρ' ὁμωνυμίαν, ἔστι τὸ ἀντικείμενον ὄνομα εἰπόντα λύειν, οἷον εἰ ἔμψυχον συμβαίνει λέγειν, ἀποφήσαντα μὴ εἶναι, δηλοῦν [l] ὡς [m] ἔστιν ἔμψυχον· εἰ δ' ἄψυχον ἔφησεν, ὁ δ' ἔμψυχον
2 συνελογίσατο, λέγειν [n] ὡς ἔστιν [o] ἄψυχον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀμφιβολίας. Εἰ δὲ παρ' ὁμοιότητα λέξεως, τὸ ἀντικείμενον ἔσται λύσις. Ἆρ' ὃ μὴ [p] ἔχει, δοίη ἄν τις; ἢ οὐχ ὃ μὴ ἔχει, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔχει, οἷον ἕνα μόνον ἀστράγαλον. Ἆρ' ὃ ἐπίσταται, μαθὼν ἢ εὑρὼν ἐπίσταται; ἀλλ' [q] οὐχ ἃ ἐπίσταται. Καὶ εἰ ὃ βαδίζει πατεῖ, ἀλλ' οὐχ ὅτε. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

24 Πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς μία μὲν ἡ αὐτὴ λύσις

[f] πίνῃ D. [g] ὃς D. [h] δ'] δ' οὐχ D. [i] ὁ] τὸ A.D. [k] ἤτοι] ἤ τι D. [l] ὃς A, ὅτι D. [m] ἔστιν ἔμψυχον] ἄψυχον D. [n] ὃς A. [o] ἄψυχος A.D. [p] ἔχοι A. [q] οὐχ ἃ] οὐχὶ D.

πρὸς ἅπαντας. Ἐπεὶ γὰρ ἀδιόριστόν ἐστι τὸ πότε λεκτέον
ἐπὶ τοῦ πράγματος, ὅταν ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ὑπάρχῃ,
καὶ ἐπ' ἐνίων μὲν [r] δοκεῖ καὶ φασίν, ἐπ' ἐνίων δ' οὔ φασιν
ἀναγκαῖον εἶναι, ῥητέον οὖν [s] συμβιβασθέντας ὁμοίως πρὸς
ἅπαντας ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον. Ἔχειν δὲ δεῖ προφέρειν τὸ
οἷον. Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοίδε τῶν λόγων παρὰ τὸ συμ- 2
βεβηκός. Ἆρ' οἶδας ὃ μέλλω σε ἐρωτᾶν; Ἆρ' οἶδας τὸν
προσιόντα ἢ τὸν ἐγκεκαλυμμένον; Ἆρ' ὁ ἀνδριὰς σόν ἐστιν
ἔργον, ἢ σὸς ὁ κύων πατήρ; Ἆρα τὰ ὀλιγάκις ὀλίγα ὀλίγα;
Φανερὸν γὰρ ἐν ἅπασι τούτοις ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὸ κατὰ τοῦ
συμβεβηκότος καὶ κατὰ τοῦ πράγματος [t] ἀληθεύεσθαι· μό-
νοις γὰρ τοῖς κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιαφόροις καὶ ἓν οὖσιν
ἅπαντα δοκεῖ ταὐτὰ ὑπάρχειν· τῷ δ' ἀγαθῷ οὐ ταὐτόν ἐστιν
ἀγαθῷ τ' εἶναι καὶ μέλλοντι ἐρωτᾶσθαι, οὐδὲ τῷ προσιόντι
ἢ ἐγκεκαλυμμένῳ προσιόντι τε εἶναι καὶ Κορίσκῳ· ὥστ' οὐκ
εἰ οἶδα τὸν Κορίσκον, ἀγνοῶ δὲ τὸν προσιόντα, τὸν αὐτὸν
οἶδα καὶ ἀγνοῶ· οὐδ' εἰ τοῦτ' ἐστὶν ἐμόν, ἔστι δ' ἔργον, ἐμόν
ἐστιν ἔργον, ἀλλ' ἢ κτῆμα ἢ πρᾶγμα ἢ ἄλλο τι. Τὸν αὐ-
τὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Λύουσι δέ [v] τινες ἀναιροῦντες τὴν ἐρώτησιν· φασὶ γὰρ 3
ἐνδέχεσθαι ταὐτὸ πρᾶγμα εἰδέναι καὶ ἀγνοεῖν, ἀλλὰ μὴ κατὰ
ταὐτό· τὸν οὖν προσιόντα [w] οὐκ εἰδότες, τὸν δὲ Κορίσκον
εἰδότες, ταὐτὸ μὲν εἰδέναι καὶ ἀγνοεῖν φασίν, ἀλλ' οὐ κατὰ
ταὐτό. Καίτοι πρῶτον μέν, καθάπερ ἤδη εἴπομεν, δεῖ τῶν 4
παρὰ ταὐτὸ λόγων τὴν αὐτὴν εἶναι διόρθωσιν· αὕτη δ' οὐκ
ἔσται, ἄν τις μὴ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι ἀλλ' ἐπὶ τοῦ εἶναι ἢ πῶς
ἔχειν τὸ αὐτὸ ἀξίωμα λαμβάνῃ, οἷον εἰ ὅδε ἐστὶ πατήρ, ἔστι
δὲ σός· εἰ γὰρ ἐπ' ἐνίων τοῦτ' ἐστὶν ἀληθὲς καὶ ἐνδέχεται
ταὐτὸ εἰδέναι καὶ ἀγνοεῖν, ἀλλ' ἐνταῦθα οὐδὲν κοινωνεῖ τὸ
λεχθέν. Οὐδὲν δὲ κωλύει τὸν αὐτὸν λόγον πλείους μοχθη- 5
ρίας ἔχειν. Ἀλλ' οὐχ ἡ πάσης [x] ἁμαρτίας ἐμφάνισις λύσις
ἐστίν· ἐγχωρεῖ γὰρ ὅτι μὲν ψεῦδος συλλελόγισται δεῖξαί
τινα, παρ' ὃ δὲ μὴ δεῖξαι, οἷον τὸν Ζήνωνος λόγον, ὅτι οὐκ

[r] δοκῇ B. [s] συμβιβασθέντος A. [t] ἀληθεύεσθαι om. D. [v] τινὲς οὐ διαιροῦντες D. [w] μὴ D. [x] ἁμαρτίας] μοχθηρίας B.D.

ἔστι κινηθῆναι. Ὥστε καὶ εἴ τις ἐπιχειροίη συνάγειν ὡς
[y]ἀδύνατον, ἁμαρτάνει, [z]κἂν εἰ μυριάκις ᾖ [a]συλλελογισμένος·
οὐ γάρ ἐστιν αὕτη λύσις. Ἦν γὰρ ἡ λύσις ἐμφάνισις ψευ-
δοῦς συλλογισμοῦ, παρ' ὃ ψευδής· εἰ οὖν μὴ συλλελόγισται
ἢ καὶ ἀληθὲς [b]ἢ ψεῦδος ἐπιχειρεῖ συνάγειν, ἡ ἐκείνου δήλωσις
6 λύσις ἐστίν. Ἴσως δὲ καὶ τοῦτ' ἐπ' ἐνίων οὐδὲν κωλύει συμ-
βαίνειν· πλὴν ἐπί γε τούτων οὐδὲ τοῦτο [c]δόξειεν ἄν· καὶ
γὰρ τὸν Κορίσκον ὅτι Κορίσκος οἶδε, καὶ τὸ προσιὸν ὅτι
προσιόν. Ἐνδέχεσθαι [d]δὲ δοκεῖ τὸ αὐτὸ εἰδέναι καὶ μή, οἷον
ὅτι μὲν λευκὸν εἰδέναι, ὅτι δὲ μουσικὸν μὴ γνωρίζειν· [e]οὕτω
γὰρ τὸ αὐτὸ οἶδε καὶ οὐκ οἶδεν, ἀλλ' οὐ κατὰ ταὐτόν. Τὸ δὲ
προσιὸν καὶ Κορίσκον, καὶ ὅτι προσιὸν καὶ ὅτι Κορίσκος, οἶδεν.
7 Ὁμοίως δ' ἁμαρτάνουσι καὶ οἱ λύοντες, ὅτι ἅπας ἀριθμὸς
ὀλίγος, ὥσπερ οὓς εἴπομεν· εἰ γὰρ μὴ [f]συμπεραινομένου,
τοῦτο παραλιπόντες, [g]ἀληθὲς συμπεπεράνθαι φασί, πάντα
γὰρ εἶναι καὶ πολὺν καὶ ὀλίγον, ἁμαρτάνουσιν.
8 Ἔνιοι δὲ καὶ τῷ διττῷ λύουσι τοὺς συλλογισμούς, οἷον
ὅτι σός ἐστι πατὴρ ἢ υἱὸς ἢ δοῦλος. Καίτοι φανερὸν ὡς εἰ
παρὰ τὸ πολλαχῶς λέγεσθαι φαίνεται ὁ ἔλεγχος, δεῖ τοὔ-
νομα ἢ τὸν λόγον [h]κυρίως εἶναι πλειόνων· τὸ δὲ τόνδ' εἶναι
τοῦδε τέκνον οὐδεὶς λέγει κυρίως, εἰ δεσπότης ἐστὶ τέκνου·
ἀλλὰ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἡ σύνθεσίς ἐστιν. Ἆρ' ἐστὶ τοῦ-
το σόν; Ναί. Ἔστι δὲ [i]τοῦτο τέκνον· σὸν ἄρα τοῦτο τέκνον·
ὅτι συμβέβηκεν εἶναι καὶ σὸν καὶ τέκνον, ἀλλ' οὐ σὸν τέκνον.
9 Καὶ τὸ εἶναι τῶν κακῶν τι ἀγαθόν· ἡ γὰρ φρόνησίς ἐστιν
ἐπιστήμη τῶν κακῶν. Τὸ δὲ τοῦτο τούτων εἶναι οὐ λέγεται
πολλαχῶς, ἀλλὰ κτῆμα. Εἰ δ' ἄρα πολλαχῶς ([k]καὶ γὰρ
τὸν ἄνθρωπον τῶν ζῴων φαμὲν εἶναι, ἀλλ' [l]οὔ τι κτῆμα) καὶ
ἐάν τι πρὸς τὰ κακὰ λέγηται ὡς τινός, διὰ τοῦτο τῶν κακῶν
ἐστίν, ἀλλ' οὐ τοῦτο τῶν κακῶν. Παρὰ τὸ πῇ οὖν καὶ
10 ἁπλῶς φαίνεται. Καίτοι ἐνδέχεται ἴσως ἀγαθὸν εἶναί τι

[y] ἀδύνατον] εἰς ἀδύνατον D, ἀδύνατον συνάγων εἰς ἀδύνατον A.B. [z] καὶ A. [a] συλλελογισμένον A. [b] ἢ] ὡς D. [c] δόξειεν] οὐ δόξειεν D. [d] δὲ om. D. [e] οὗτος D. [f] συμπεραναμένου B. [g] ἀληθῶς A. [h] κύριον D. [i] τοῦτο τὸ τέκνον D. [k] καὶ γὰρ καὶ τῶν ζώων φ. εἶναι τὸν ἄνθρωπον D. [l] οὔτι] οὔτε D.

τῶν κακῶν διττῶς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ λόγου τούτου, ἀλλ' εἴ τι δοῦλον εἴη [m] ἀγαθὸν μοχθηροῦ, μᾶλλον. Ἴσως δ' οὐδ' οὕτως· οὐ γὰρ εἰ ἀγαθὸν καὶ τούτου, ἀγαθὸν τούτου [n] ἅμα. Οὐδὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον φάναι τῶν ζῴων εἶναι οὐ λέγεται πολλαχῶς· οὐ γὰρ εἴ ποτέ τι [o] σημαίνομεν ἀφελόντες, τοῦτο λέγεται πολλαχῶς· καὶ γὰρ τὸ ἥμισυ εἰπόντες τοῦ ἔπους δός μοι Ἰλιάδα σημαίνομεν, οἷον τὸ

Μῆνιν ἄειδε θέα.

Τοὺς δὲ παρὰ τὸ κυρίως τόδε ἢ πῇ ἢ ποῦ ἢ πῶς ἢ πρός 25
τι λέγεσθαι καὶ μὴ ἁπλῶς, λυτέον σκοποῦντι τὸ συμπέρασμα πρὸς [p] τὴν ἀντίφασιν, εἰ ἐνδέχεται τούτων τι πεπονθέναι. Τὰ γὰρ ἐναντία καὶ τὰ ἀντικείμενα καὶ φάσιν καὶ ἀπόφασιν ἁπλῶς μὲν ἀδύνατον ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ, πῇ μέντοι ἑκάτερον ἢ πρός τι ἢ πῶς, ἢ τὸ μὲν πῇ τὸ δ' ἁπλῶς, οὐδὲν κωλύει. Ὥστ' εἰ τόδε μὲν ἁπλῶς τόδε δὲ πῇ, οὔπω ἔλεγχος. Τοῦτο δ' ἐν τῷ συμπεράσματι θεωρητέον πρὸς τὴν ἀντίφασιν.

Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι τοῦτ' ἔχοντες. Ἆρ' 2
ἐνδέχεται τὸ μὴ ὂν εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ἔστι γέ [q] τι μὴ ὄν. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὂν οὐκ ἔσται· οὐ γὰρ ἔσται τι τῶν ὄντων. Ἆρ' ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα εὐορκεῖν καὶ ἐπιορκεῖν; Ἆρ' ἐγχωρεῖ τὸν αὐτὸν ἅμα τῷ αὐτῷ πείθεσθαι καὶ ἀπειθεῖν; Ἢ οὔτε τὸ εἶναί [r] τι καὶ εἶναι ταὐτόν; Τὸ δὲ μὴ ὄν, οὐκ εἰ ἔστι τι, καὶ ἔστιν ἁπλῶς· οὔτ' εἰ εὐορκεῖ [s] τόδε ἢ τῇδε, ἀνάγκη καὶ εὐορκεῖν, ὁ δ' ὀμόσας ἐπιορκήσειν εὐορκεῖ ἐπιορκῶν [t] τοῦτο μόνον, εὐορκεῖ δὲ οὔ· οὐδ' ὁ ἀπειθῶν πείθεται, ἀλλά τι πείθεται. Ὅμοιος δ' ὁ λόγος καὶ περὶ τοῦ ψεύδεσθαι τὸν 3
αὐτὸν ἅμα καὶ ἀληθεύειν· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶναι εὐθεώρητον, ποτέρως ἄν τις ἀποδοίη τὸ ἁπλῶς ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι, [v] δύσκολον φαίνεται. Κωλύει δ' αὐτὸν οὐδὲν ἁπλῶς μὲν εἶναι ψευδῆ, πῇ δ' ἀληθῆ ἤ τινός, καὶ εἶναι ἀληθῆ τινά, ἀληθῆ δὲ μή. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρός τι καὶ [w] ποῦ καὶ πότε· πάντες γὰρ οἱ τοιοῦτοι λόγοι παρὰ τοῦτο συμβαί-

[m] ἀγαθὸν ὂν μοχθ. D. [n] ἅμα δ' οὐδὲ D. [o] σημαινόμενον A. [p] τὴν om. D. [q] τι om. D. [r] τι καὶ εἶναι om. A. [s] τόδε] τῶδε D. [t] τοῦτο] πλὴν τοῦτο D. [v] δυσκόλως A.D. [w] ποῦ] πῶς D.

νουσιν. Ἆρ' ἡ ὑγίεια ἢ ὁ πλοῦτος ἀγαθόν; Ἀλλὰ τῷ
ἄφρονι καὶ μὴ ὀρθῶς χρωμένῳ οὐκ ἀγαθόν· ἀγαθὸν ἄρα καὶ
4 οὐκ ἀγαθόν. Ἆρα τὸ ὑγιαίνειν ἢ δύνασθαι ἐν πόλει ἀγα-
θόν; Ἀλλ' [x] ἔστιν ὅτε οὐ βέλτιον· [y] ταὐτὸν ἄρα τῷ αὐτῷ
ἀγαθὸν καὶ οὐκ ἀγαθόν. Ἢ οὐδὲν κωλύει ἁπλῶς ὂν ἀγαθὸν
τῷδε μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἢ τῷδε μὲν ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ νῦν ἢ οὐκ
ἐνταῦθ' ἀγαθόν. Ἆρ' ὃ μὴ βούλοιτ' ἂν ὁ φρόνιμος, κακόν;
Ἀποβαλεῖν δ' οὐ βούλεται τἀγαθόν· κακὸν ἄρα τἀγαθόν. Οὐ
γὰρ ταὐτὸν εἰπεῖν τἀγαθὸν εἶναι κακὸν καὶ τὸ ἀποβαλεῖν
5 τἀγαθόν. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τοῦ κλέπτου λόγος. Οὐ γὰρ
εἰ κακόν ἐστιν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ λαβεῖν ἐστὶ κακόν· οὔκουν
τὸ κακὸν βούλεται, ἀλλὰ τἀγαθόν· τὸ γὰρ λαβεῖν ἀγαθὸν
[z] ἀγαθόν. Καὶ ἡ νόσος κακόν ἐστιν, ἀλλ' οὐ τὸ [a] ἀποβα-
6 λεῖν νόσον. Ἆρα τὸ δίκαιον τοῦ ἀδίκου καὶ τὸ δικαίως τοῦ
ἀδίκως αἱρετώτερον; Ἀλλ' ἀποθανεῖν ἀδίκως αἱρετώτερον.
Ἆρα δίκαιόν ἐστιν τὰ αὑτοῦ ἔχειν ἕκαστον; Ἃ δ' ἄν τις
κρίνῃ κατὰ δόξαν τὴν αὑτοῦ, κἂν ᾖ ψευδῆ, κύριά ἐστιν ἐκ τοῦ
νόμου· τὸ αὐτὸ ἄρα δίκαιον καὶ οὐ δίκαιον. [b] Καὶ πότερα
δεῖ κρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ [c] τὸν τὰ ἄδικα; Ἀλλὰ
μὴν καὶ τὸν ἀδικούμενον δίκαιόν ἐστιν [d] ἱκανῶς λέγειν ἃ
7 ἔπαθεν· ταῦτα δ' ἦν ἄδικα. Οὐ γὰρ εἰ παθεῖν [e] τι ἀδίκως
αἱρετόν, τὸ ἀδίκως αἱρετώτερον τοῦ δικαίως· ἀλλ' ἁπλῶς
μὲν [f] τὸ δικαίως, τοδὶ μέντοι οὐδὲν κωλύει ἀδίκως ἢ δικαίως.
Καὶ τὸ ἔχειν τὰ αὑτοῦ δίκαιον, τὸ δὲ [g] τἀλλότρια οὐ δίκαιον·
κρίσιν μέντοι ταύτην δικαίαν εἶναι οὐδὲν κωλύει, οἷον ἂν ᾖ
κατὰ δόξαν τοῦ κρίναντος· οὐ γὰρ εἰ δίκαιον τοδὶ ἢ ὡδί, καὶ
8 ἁπλῶς δίκαιον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἄδικα ὄντα οὐδὲν κωλύει λέ-
γειν γε αὐτὰ δίκαιόν εἶναι· οὐ γὰρ εἰ λέγειν δίκαιον, ἀνάγκη
δίκαια εἶναι, ὥσπερ οὐδ' εἰ ὠφέλιμον λέγειν, ὠφέλιμα. Ὁμοί-
ως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων. Ὥστ' οὐκ εἰ τὰ λεγόμενα ἄδικα,
ὁ λέγων ἄδικα νικᾷ· λέγει γὰρ ἃ λέγειν ἐστὶ δίκαια,
ἁπλῶς δὲ καὶ παθεῖν ἄδικα.

[x] ἔστιν ἄρα ὅτε D. [y] ταυτὸ B.D. [z] ἀγαθὸν alterum om. D.
[a] ἀποβάλλειν D. [b] καὶ om. D. [c] τὸν ante τὰ om. D. [d] ἱκανὸς A.
[e] τινα D. [f] τοῦ D. [g] τὰ ἀλλότρια D.

Τοῖς δὲ παρὰ τὸν ὁρισμὸν [h] γινομένοις τοῦ ἐλέγχου, κα- 26
θάπερ ὑπεγράφη πρότερον, ἀπαντητέον σκοποῦσι τὸ συμ-
πέρασμα [i] πρὸς τὴν ἀντίφασιν, ὅπως ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ
κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ
αὐτῷ χρόνῳ. Ἐὰν δ' ἐν ἀρχῇ προσέρηται, οὐχ ὁμολογη-
τέον ὡς ἀδύνατον τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον καὶ μὴ διπλάσιον,
ἀλλὰ φατέον, μὴ μέντοι ὡδί, ὥς ποτ' ἦν τὸ ἐλέγχεσθαι
διωμολογημένον. Εἰσὶ [k] δὲ πάντες οἵδ' οἱ λόγοι παρὰ τὸ 2
[l] τοιοῦτο. Ἀρ' ὁ εἰδὼς ἕκαστον ὅτι ἕκαστον, οἶδε τὸ πρᾶ-
γμα; Καὶ ὁ ἀγνοῶν ὡσαύτως; Εἰδὼς δέ τις τὸν Κορίσκον ὅτι
Κορίσκος, [m] ἀγνοοίη ἂν ὅτι μουσικός, ὥστε ταὐτὸ ἐπίσταται
καὶ ἀγνοεῖ. Ἆρα τὸ τετράπηχυ τοῦ τριπήχεος μεῖζον; Γέ-
νοιτο [n] δ' ἂν ἐκ τριπήχους τετράπηχυ κατὰ [o] τὸ μῆκος· τὸ δὲ
μεῖζον ἐλάττονος μεῖζον· αὐτὸ ἄρα αὑτοῦ μεῖζον καὶ ἔλαττον.

Τοὺς δὲ παρὰ τὸ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ 27
[p] πυνθανομένῳ μέν, ἂν ᾖ δῆλον, οὐ δοτέον, οὐδ' ἂν ἔνδοξον ᾖ,
λέγοντα τἀληθές. Ἂν δὲ λάθῃ, τὴν ἄγνοιαν διὰ τὴν μοχθη-
ρίαν τῶν τοιούτων λόγων εἰς τὸν ἐρωτῶντα [q] μεταστρεπτέον
ὡς οὐ διειλεγμένον· ὁ γὰρ ἔλεγχος ἄνευ τοῦ ἐξ ἀρχῆς. Εἶθ'
ὅτι ἐδόθη οὐχ ὡς [r] τούτῳ χρησομένου, ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο
συλλογιουμένου τοὐναντίον, ἢ ἐπὶ τῶν παρεξελέγχων.

Καὶ τοὺς διὰ τοῦ παρεπομένου [s] συμβιβάζοντας ἐπ' αὐτοῦ 28
τοῦ λόγου δεικτέον. Ἔστι δὲ διττὴ ἡ τῶν ἑπομένων ἀκολού-
θησις. Ἢ γὰρ ὡς τῷ ἐν μέρει [t] τὸ καθόλου, οἷον ἀνθρώπῳ
ζῷον· ἀξιοῦται γάρ, εἰ τόδε μετὰ τοῦδε, καὶ τόδ' εἶναι μετὰ
τοῦδε. Ἢ κατὰ τὰς ἀντιθέσεις· εἰ γὰρ τόδε τῷδε ἀκολουθεῖ,
τῷ ἀντικειμένῳ τὸ ἀντικείμενον. Παρ' ὃ καὶ ὁ τοῦ Μελίσ-
σου λόγος· εἰ γὰρ τὸ γεγονὸς ἔχει ἀρχήν, τὸ [v] ἀγένητον
ἀξιοῖ μὴ ἔχειν, ὥστ' εἰ [w] ἀγένητος ὁ οὐρανός, καὶ ἄπειρος.
Τὸ δ' οὐκ ἔστιν· ἀνάπαλιν γὰρ ἡ ἀκολούθησις.

Ὅσοι τε παρὰ τὸ προστιθέναι τι συλλογίζονται, σκο- 29

[h] γενομένοις D. [i] πρὸς] τὸ πρὸς A.B. [k] δὲ] δ' οἱ D. [l] τοιοῦτον D. [m] ἀγνοεῖ D. [n] δ' om. D. [o] τὸ prius om. D. [p] πυνθανομένων ἂν D. [q] μετατρεπτέον D. [r] τούτῳ] οὕτω D. [s] συμβιάζοντας D. [t] τὸ A.B. [v] ἀγέννητον D. [w] ἀγέννητος D.

πεῖν εἰ ἀφαιρουμένου συμβαίνει μηδὲν ἧττον τὸ ἀδύνατον. Κἄπειτα τοῦτο ἐμφανιστέον, καὶ λεκτέον ὡς ἔδωκεν οὐχ ὡς δοκοῦν ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν λόγον, [x] ὃ δὲ κέχρηται οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον.

30 Πρὸς δὲ τοὺς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιοῦντας εὐθὺς ἐν ἀρχῇ διοριστέον. Ἐρώτησις γὰρ μία πρὸς ἣν μία ἀπόκρισίς ἐστιν, ὥστ' οὔτε πλείω καθ' ἑνὸς οὔτε ἓν κατὰ πολλῶν, ἀλλ' ἓν καθ' ἑνὸς φατέον ἢ ἀποφατέον. Ὥσπερ δὲ ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων ὁτὲ μὲν ἀμφοῖν ὁτὲ δ' οὐδετέρῳ ὑπάρχει, ὥστε μὴ ἁπλοῦ ὄντος τοῦ ἐρωτήματος ἁπλῶς ἀποκρινομένοις οὐδὲν
2 συμβαίνει πάσχειν, ὁμοίως [y] καὶ ἐπὶ τούτων. Ὅταν μὲν οὖν τὰ [z] πλείω τῷ ἑνὶ ἢ τὸ ἓν τοῖς πολλοῖς ὑπάρχῃ, τῷ ἁπλῶς δόντι καὶ [a] ἁμαρτόντι ταύτην τὴν ἁμαρτίαν οὐδὲν ὑπεναντίωμα συμβαίνει· ὅταν δὲ τῷ [b] μὲν τῷ δὲ μή, ἢ πλείω κατὰ πλειόνων, καὶ ἔστιν ὡς ὑπάρχει ἀμφότερα ἀμφοτέροις, ἔστι δ' ὡς [c] οὐχ ὑπάρχει πάλιν, ὥστε τοῦτ' εὐλαβητέον. Οἷον
3 ἐν τοῖσδε τοῖς λόγοις. Εἰ τὸ μέν ἐστιν ἀγαθὸν τὸ δὲ κακόν, ὅτι ταῦτα ἀληθὲς εἰπεῖν ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ πάλιν μήτ' ἀγαθὸν μήτε κακόν· οὐκ ἔστι γὰρ ἑκάτερον ἑκάτερον, ὥστε [d] ταὐτὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ οὔτ' ἀγαθὸν οὔτε κακόν. Καὶ εἰ ἕκαστον αὐτὸ αὑτῷ [e] ταὐτόν, καὶ ἄλλου ἕτερον· ἐπεὶ δ' οὐκ ἄλλοις ταὐτὰ ἀλλ' αὑτοῖς, καὶ ἕτερα αὑτῶν, ταὐτὰ ἑαυτοῖς ἕτερα καὶ ταὐτά. Ἔτι εἰ τὸ μὲν ἀγαθὸν κακὸν γίνεται, τὸ δὲ κακὸν ἀγαθόν ἐστιν, δύο [f] γένοιτ' ἄν. Δυοῖν τε καὶ ἀνίσων ἑκάτερον αὐτὸ αὑτῷ ἴσον, ὥστε ἴσα καὶ ἄνισα αὐτὰ αὑτοῖς.
4 Ἐμπίπτουσι μὲν [g] οὖν οὗτοι καὶ εἰς ἄλλας λύσεις· καὶ γὰρ [h] τὸ ἄμφω καὶ [i] τὸ [k] ἅπαντα πλείω σημαίνει· οὔκουν ταὐτόν, πλὴν ὄνομα, συμβαίνει φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι· τοῦτο δ' οὐκ ἦν ἔλεγχος. Ἀλλὰ φανερὸν ὅτι μὴ μιᾶς ἐρωτήσεως τῶν πλειόνων γινομένων, ἀλλ' ἓν καθ' ἑνὸς φάντος ἢ ἀποφάντος, οὐκ ἔσται τὸ ἀδύνατον.

31 Περὶ δὲ τῶν ἀπαγόντων εἰς ταὐτὸ πολλάκις εἰπεῖν, φανε-

[x] ᾧ D. [y] καὶ] δὲ καὶ A.D. [z] πλείονα D. [a] ἁμαρτάνοντι A.
[b] μὲν] μὲν ἢ D. [c] οὐχ om. D. [d] ταὐτὸ] ταυτὸ τὸ D. [e] ταυτὸ B.
[f] γένοιντ' B.D. [g] οὖν om. D. [h] τὰ B. [i] τὰ A.B.D. [k] πάντα D.

ρὸν ὡς οὐ δοτέον τῶν πρός τι λεγομένων σημαίνειν τι χωρι-
ζομένας καθ' αὑτὰς τὰς κατηγορίας, οἷον διπλάσιον ἄνευ τοῦ
διπλάσιον ἡμίσεος, ὅτι ἐμφαίνεται. Καὶ γὰρ τὰ δέκα ἐν
τοῖς ἑνὸς δέουσι δέκα καὶ τὸ ποιῆσαι ἐν τῷ μὴ ποιῆσαι, καὶ
ὅλως ἐν τῇ ἀποφάσει ἡ φάσις· ἀλλ' ὅμως οὐκ εἴ τις [l]λέγοι
τοδὶ μὴ εἶναι λευκόν, λέγει αὐτὸ λευκὸν εἶναι. Τὸ δὲ διπλά- 2
σιον οὐδὲ σημαίνει οὐδὲν [m]ἴσως, ὥσπερ οὐδὲ [n]τὸ ἐν τῷ ἡμί-
σει· εἰ δ' ἄρα καὶ σημαίνει, ἀλλ' οὐ ταὐτὸ καὶ συνῃρημένον.
Οὐδ' ἡ ἐπιστήμη ἐν τῷ εἴδει, οἷον εἰ ἔστιν [o]ἡ ἰατρικὴ ἐπι-
στήμη, ὅπερ τὸ κοινόν· ἐκεῖνο δ' ἦν ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ.
Ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν [p]δηλοῦται κατηγορουμένοις τοῦτο λεκτέον,
ὡς οὐ τὸ αὐτὸ χωρὶς καὶ ἐν τῷ λόγῳ τὸ δηλούμενον. Τὸ 3
γὰρ κοῖλον κοινῇ μὲν τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐπὶ τοῦ σιμοῦ καὶ τοῦ
[q]ῥοικοῦ, προστιθέμενον δὲ οὐδὲν κωλύει, ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ ῥινὶ
τὸ δὲ τῷ σκέλει [r]συμβαίνει· [s]ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σιμόν, ἔνθα
δὲ τὸ ῥαιβὸν σημαίνει· καὶ οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν ῥὶς σιμὴ ἢ
ῥὶς κοίλη. Ἔτι οὐ δοτέον τὴν λέξιν κατ' εὐθύ· ψεῦδος γάρ
ἐστιν. Οὐ γάρ ἐστι τὸ σιμὸν ῥὶς κοίλη ἀλλὰ ῥινὸς τοδί,
οἷον πάθος, ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ἡ ῥὶς [t]ἡ σιμὴ ῥίς ἐστιν
ἔχουσα κοιλότητα ῥινός.

Περὶ δὲ τῶν σολοικισμῶν παρ' ὅ τι μὲν [v]φαίνονται 32
συμβαίνειν, εἴπομεν πρότερον, ὡς δὲ λυτέον, ἐπ' αὐτῶν τῶν
λόγων ἔσται φανερόν. Ἅπαντες γὰρ οἱ τοιοίδε τοῦτο βού-
λονται κατασκευάζειν. Ἆρ' ὃ λέγεις ἀληθῶς, καὶ ἔστι τοῦτο
ἀληθῶς; Φῂς δ' εἶναί τι λίθον· ἔστιν ἄρα τι λίθον. Ἢ τὸ
λέγειν λίθον οὐκ ἔστι λέγειν ὃ ἀλλ' ὅν, οὐδὲ τοῦτο ἀλλὰ
τοῦτον· εἰ οὖν ἔροιτό τις, ἆρ' ὃν ἀληθῶς [w]λέγεις, ἔστι τοῦ-
τον, οὐκ ἂν δοκοίη ἑλληνίζειν, ὥσπερ οὐδ' εἰ ἔροιτο, ἆρ' ἣν
λέγεις εἶναι, ἔστιν [x]οὗτος; Ξύλον δ' [y]εἶπεν οὗτος, ἢ ὅσα
μήτε θῆλυ μήτ' ἄρρεν σημαίνει, οὐδὲν διαφέρει. Διὸ καὶ οὐ 2
γίνεται σολοικισμός, εἰ ὃ λέγεις εἶναι, ἔστι τοῦτο; ξύλον
δὲ λέγεις εἶναι· ἔστιν ἄρα ξύλον. Ὁ δὲ λίθος καὶ τὸ οὗτος

[l] λέγει A. [m] ἴσως μόνον ὥσπερ D. [n] τὸ om. A. [o] ἡ post ἔστιν om. D. [p] δηλοῦνται D. [q] ῥοιπου. D. [r] σημαίνει A.B.D. [s] ἔνθα μὲν—σημαίνει om. A.D. [t] ἡ post ῥὶς om. A.B.D. [v] φαίνεται D. [w] λέγειν D. [x] οὕτως D. [y] εἰπεῖν D.

ἄρρενος ἔχει [z] κλῆσιν. Εἰ δή τις ἔροιτο, ἆρ' [a] οὗτός ἐστιν
αὕτη; εἶτα πάλιν, τί δ'; οὐχ οὗτός ἐστι Κορίσκος; εἶτ'
[b] εἴπειεν, ἔστιν ἄρα οὗτος αὕτη, οὐ συλλελόγισται τὸν σολοι-
κισμόν, οὐδ' εἰ τὸ Κορίσκος σημαίνει ὅπερ αὕτη, μὴ δίδωσι
δὲ ἀποκρινόμενος, ἀλλὰ δεῖ τοῦτο προσερωτηθῆναι. Εἰ δὲ
μήτ' ἔστιν μήτε δίδωσιν, οὐ [c] συλλελόγισται οὔτε τῷ ὄντι
3 οὔτε πρὸς τὸν ἠρωτημένον. Ὁμοίως οὖν δεῖ κἀκεῖ τὸν λίθον
σημαίνειν οὗτος. Εἰ δὲ μήτε ἔστι μήτε [d] δίδοται, οὐ λε-
κτέον τὸ συμπέρασμα· φαίνεται δὲ παρὰ τὸ τὴν ἀνόμοιον
πτῶσιν τοῦ ὀνόματος ὁμοίαν φαίνεσθαι. Ἆρ' ἀληθές ἐστιν
εἰπεῖν ὅτι ἔστιν αὕτη, ὅπερ εἶναι φῂς αὐτήν; εἶναι δὲ φῂς
ἀσπίδα· ἔστιν ἄρα αὕτη ἀσπίδα. Ἢ οὐκ ἀνάγκη, εἰ μὴ τὸ
αὕτη ἀσπίδα [e] σημαίνει ἀλλ' ἀσπίς, τὸ δ' ἀσπίδα ταύτην.
4 Οὐδ' εἰ ὃ φῂς εἶναι τοῦτον, ἐστὶν οὗτος, φῂς δ' εἶναι Κλέωνα,
ἔστιν ἄρα οὗτος Κλέωνα· οὐ γὰρ ἔστιν οὗτος Κλέωνα· εἴρη-
ται γὰρ [f] ὅτι [g] ὅ φημι εἶναι τοῦτον, ἔστιν οὗτος, οὐ τοῦτον·
οὐδὲ γὰρ ἂν ἑλληνίζοι οὕτως τὸ ἐρώτημα λεχθέν. Ἆρ' ἐπί-
στασαι τοῦτο; τοῦτο δ' ἐστὶ λίθος· ἐπίστασαι ἄρα λίθος.
5 Ἢ οὐ ταὐτὸ σημαίνει τὸ τοῦτο ἐν τῷ ἆρ' ἐπίστασαι τοῦτο
καὶ ἐν τῷ τοῦτο [h] δὲ λίθος, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τοῦτον,
ἐν δὲ τῷ [i] ὑστέρῳ οὗτος. Ἆρ' οὗ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστα-
σαι τοῦτο; ἐπιστήμην δ' ἔχεις λίθου· ἐπίστασαι ἄρα [k] λίθου.
Ἢ τὸ μὲν τούτου λίθου λέγεις, τὸ δὲ τοῦτον λίθον· ἐδόθη
δ', οὗ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστασθαι, οὐ τούτου, ἀλλὰ τοῦτο,
ὥστ' [l] οὐ λίθου ἀλλὰ τὸν λίθον.

6 Ὅτι μὲν οὖν οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων οὐ συλλογίζονται
σολοικισμὸν ἀλλὰ φαίνονται, [m] καὶ διὰ τί τε φαίνονται καὶ
πῶς ἀπαντητέον [n] πρὸς αὐτούς, φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημένων.

33 Δεῖ δὲ καὶ κατανοεῖν ὅτι πάντων τῶν λόγων οἱ μέν εἰσι
ῥᾴους κατιδεῖν οἱ δὲ χαλεπώτεροι, παρὰ τί καὶ ἐν τίνι [o] παρα-
λογίζονται τὸν ἀκούοντα, πολλάκις οἱ αὐτοὶ [p] ἐκείνοις ὄντες.

[z] κλίσιν D. [a] οὕτως ἐστὶν αὐτὴ D. [b] εἴποιεν D. [c] συλλελογίσθαι A. [d] δέδοται D. [e] σημαίνῃ D. [f] ὅτι om. A. [g] ὃν D. [h] δὲ ante λίθος om. D. [i] ὕστερον D. [k] λίθου. ἤ] λίθος. ἢ D. [l] οὐ τοῦ λίθου B. [m] καὶ διὰ τί τε φαίνονται om. A. [n] πρὸς] ὡς D. [o] παραλογίζεται D. [p] ἐκεῖνοι A.

[q] Τὸν αὐτὸν γὰρ λόγον δεῖ καλεῖν τὸν παρὰ ταὐτὸ γινό-
μενον· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος τοῖς μὲν παρὰ τὴν λέξιν τοῖς δὲ
παρὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῖς δὲ παρ' ἕτερον δόξειεν ἂν εἶναι
διὰ τὸ μεταφερόμενον ἕκαστον μὴ ὁμοίως εἶναι δῆλον.
῞Ωσπερ οὖν ἐν τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, [r] ὅσπερ δοκεῖ τρό- 2
πος εὐηθέστατος εἶναι τῶν παραλογισμῶν, τὰ [s] μὲν καὶ τοῖς
τυχοῦσίν ἐστι δῆλα (καὶ γὰρ οἱ λόγοι σχεδὸν οἱ γελοῖοι
πάντες εἰσὶ παρὰ τὴν λέξιν, οἷον ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμα-
κος δίφρον, καὶ ὅπου [t] στέλλεσθε; Πρὸς τὴν [v] κεραίαν. Καὶ
ποτέρα τῶν βοῶν ἔμπροσθεν τέξεται; Οὐδετέρα, ἀλλ' ὄπι-
σθεν ἄμφω. Καὶ καθαρὸς ὁ βορέας; Οὐ δῆτα· ἀπεκτόνηκε 3
γὰρ τὸν πτωχὸν καὶ τὸν [w] ὠνούμενον. Ἆρ' Εὔαρχος; Οὐ
δῆτα, ἀλλ' Ἀπολλωνίδης. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τῶν
ἄλλων σχεδὸν οἱ πλεῖστοι. Τὰ δὲ καὶ τοὺς ἐμπειροτάτους
φαίνεται λανθάνειν· σημεῖον δὲ τούτων ὅτι μάχονται πολ-
λάκις περὶ τῶν ὀνομάτων, οἷον πότερον [x] ταὐτὸν σημαίνει
κατὰ πάντων τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν ἢ ἕτερον. Τοῖς μὲν γὰρ δοκεῖ 4
[y] ταὐτὸν σημαίνειν [z] τὸ ὂν καὶ τὸ ἕν· οἱ δὲ τὸν Ζήνωνος λό-
γον καὶ Παρμενίδου λύουσι διὰ τὸ πολλαχῶς φάναι τὸ ἓν
λέγεσθαι καὶ τὸ ὄν. Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ συμβεβηκότος
καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον οἱ μὲν ἔσονται ῥᾴους ἰδεῖν οἱ δὲ
χαλεπώτεροι τῶν λόγων· καὶ λαβεῖν ἐν τίνι γένει, καὶ πότε-
ρον ἔλεγχος ἢ οὐκ ἔλεγχος, οὐ ῥᾴδιον ὁμοίως περὶ πάντων.
῎Εστι δὲ δριμὺς λόγος ὅστις ἀπορεῖν ποιεῖ μάλιστα· 5
δάκνει γὰρ οὗτος μάλιστα. Ἀπορία δ' ἐστὶ διττή, ἡ μὲν ἐν
τοῖς συλλελογισμένοις, ὅ τι ἀνέλῃ τις τῶν ἐρωτημάτων, ἡ
δ' ἐν τοῖς ἐριστικοῖς, πῶς εἴπῃ τις τὸ προταθέν. Διόπερ ἐν
τοῖς συλλογιστικοῖς οἱ δριμύτεροι λόγοι ζητεῖν μᾶλλον ποι-
οῦσιν. ῎Εστι δὲ συλλογιστικὸς [a] μὲν λόγος δριμύτατος, ἂν
ἐξ ὅτι μάλιστα δοκούντων ὅτι μάλιστα ἔνδοξον ἀναιρῇ. Εἷς 6
γὰρ ὢν [b] ὁ λόγος μετατιθεμένης τῆς ἀντιφάσεως ἅπαντας
ὁμοίους ἕξει τοὺς συλλογισμούς· ἀεὶ γὰρ ἐξ ἐνδόξων ὁμοίως

[q] τὸν post ὄντες om. A. [r] ὅπερ D. [s] μὲν] μέντοι D. [t] στέλλεσθαι B.D. [v] καρτερίαν A. [w] ὀνούμενον D. [x] ταυτὸ B, ταῦτα D. [y] ταυτὸ B. [z] τὸ ὂν—δὲ] καὶ ἔνιοι δὲ D. [a] λόγος μὲν B. [b] ὁ om. D.

ἔνδοξον ἀναιρήσει ἢ κατασκευάσει, διόπερ ἀπορεῖν ἀναγκαῖον.
Μάλιστα μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος δριμύς, ὁ ἐξ ἴσου τὸ συμπέρα-
σμα ποιῶν τοῖς ἐρωτήμασι, δεύτερος δ' ὁ ἐξ ἁπάντων ὁμοίων·
οὗτος γὰρ ὁμοίως ποιήσει ἀπορεῖν ὁποῖον τῶν ἐρωτημάτων
7 ἀναιρετέον. Τοῦτο δὲ χαλεπόν· ἀναιρετέον μὲν γάρ, ὅ τι
δ' ἀναιρετέον, ἄδηλον. Τῶν δ' ἐριστικῶν δριμύτατος μὲν ὁ
πρῶτον εὐθὺς ἄδηλος πότερον συλλελόγισται ἢ οὔ, καὶ πό-
τερον παρὰ ψεῦδος ἢ διαίρεσίν [c] ἐστιν ἡ λύσις, δεύτερος δὲ
τῶν ἄλλων ὁ δῆλος μὲν ὅτι παρὰ διαίρεσιν ἢ ἀναίρεσίν ἐστι,
μὴ φανερὸς δ' ὢν διὰ τίνος τῶν ἠρωτημένων ἀναίρεσιν ἢ διαί-
ρεσιν [d] λυτέος ἐστίν, ἀλλὰ πότερον αὕτη παρὰ τὸ συμπέ-
ρασμα ἢ παρά τι τῶν ἐρωτημάτων ἐστίν.

8 Ἐνίοτε μὲν οὖν ὁ μὴ συλλογισθεὶς λόγος εὐήθης ἐστίν, ἐὰν ᾖ λίαν ἄδοξα ἢ ψευδῆ τὰ λήμματα· ἐνίοτε δ' οὐκ ἄξιος καταφρονεῖσθαι. Ὅταν μὲν γὰρ [e] ἐλλείπῃ τι τῶν τοιούτων ἐρωτημάτων, περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ δι' [f] ὅ, καὶ μὴ προσλαβὼν τοῦτο καὶ μὴ συλλογισάμενος εὐήθης ὁ συλλογισμός, ὅταν δὲ τῶν ἔξωθεν, οὐκ εὐκαταφρόνητος οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ μὲν λόγος ἐπιεικής, ὁ δ' ἐρωτῶν [g] ἠρώτηκεν οὐ καλῶς.

9 Ἔστι [h] τε, ὥσπερ [i] λύειν ὁτὲ μὲν πρὸς τὸν λόγον ὁτὲ δὲ πρὸς τὸν ἐρωτῶντα καὶ τὴν ἐρώτησιν ὁτὲ δὲ πρὸς οὐδέτερον τούτων, ὁμοίως καὶ ἐρωτᾶν ἔστι καὶ συλλογίζεσθαι καὶ πρὸς τὴν θέσιν καὶ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον καὶ πρὸς τὸν χρόνον, ὅταν ᾖ πλείονος χρόνου δεομένη ἡ λύσις ἢ τοῦ παρόντος καιροῦ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὴν λύσιν.

10 Ἐκ πόσων μὲν οὖν καὶ ποίων γίνονται τοῖς διαλεγομένοις οἱ παραλογισμοί, καὶ πῶς δείξομέν τε ψευδόμενον καὶ παράδοξα λέγειν ποιήσομεν, ἔτι δ' ἐκ τίνων συμβαίνει ὁ συλλογισμός, καὶ πῶς ἐρωτητέον καὶ τίς ἡ τάξις τῶν ἐρωτημάτων, [k] ἔτι πρὸς τί χρήσιμοι πάντες εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, καὶ περὶ ἀποκρίσεως ἁπλῶς τε πάσης καὶ πῶς λυτέον τοὺς λόγους καὶ τοὺς συλλογισμούς, εἰρήσθω περὶ ἁπάντων ἡμῖν ταῦτα. Λοιπὸν δὲ περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως ἀναμνή-

[c] ἐστιν om. D. [d] λυτέον D. [e] ἐλλίπῃ A, ambiguo B. [f] ὅ] οὗ D. [g] ἠρώτησεν B.D. [h] τε] δὲ D. [i] λύει D. [k] ἔτι δὲ πρός D.

*σασιν εἰπεῖν τι βραχὺ περὶ αὐτῆς καὶ τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς
εἰρημένοις.*

Προειλόμεθα μὲν οὖν εὑρεῖν δύναμίν τινα συλλογιστικὴν 11
περὶ τοῦ [l] *προβληθέντος ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἐνδοξοτά-
των· τοῦτο γὰρ ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς καθ' αὑτὴν καὶ
τῆς πειραστικῆς. Ἐπεὶ δὲ προσκατασκευάζεται πρὸς αὐτὴν
διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς γειτνίασιν, ὡς οὐ μόνον πεῖραν δύ-
ναται λαβεῖν διαλεκτικῶς ἀλλὰ καὶ ὡς εἰδώς, διὰ τοῦτο οὐ
μόνον* [m] *τὸ λεχθὲν ἔργον ὑπεθέμεθα τῆς πραγματείας, τὸ
λόγον δύνασθαι λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅπως λόγον ὑπέχοντες*
[n] *φυλάξομεν τὴν θέσιν ὡς δι' ἐνδοξοτάτων ὁμοτρόπως. Τὴν* 12
δ' αἰτίαν εἰρήκαμεν [o] *τούτου, ἐπεὶ καὶ διὰ τοῦτο Σωκράτης
ἠρώτα, ἀλλ' οὐκ ἀπεκρίνετο· ὡμολόγει γὰρ οὐκ εἰδέναι. Δε-
δήλωται δ' ἐν τοῖς πρότερον καὶ πρὸς* [p] *πόσα καὶ ἐκ πόσων
τοῦτο ἔσται, καὶ* [q] *ὅθεν* [r] *εὐπορήσομεν τούτων, ἔτι δὲ* [s] *πῶς
ἐρωτητέον ἢ τακτέον τὴν ἐρώτησιν πᾶσαν, καὶ περί τε* [t] *ἀπο-
κρίσεων καὶ λύσεων τῶν πρὸς τοὺς συλλογισμούς. Δεδή-
λωται δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τῆς αὐτῆς μεθόδου τῶν
λόγων ἐστίν. Πρὸς δὲ τούτοις περὶ τῶν παραλογισμῶν* 13
*διεληλύθαμεν, ὥσπερ εἰρήκαμεν ἤδη πρότερον. Ὅτι μὲν οὖν
ἔχει τέλος ἱκανῶς ἃ προειλόμεθα, φανερόν· δεῖ δ' ἡμᾶς μὴ
λεληθέναι τὸ συμβεβηκὸς περὶ ταύτην τὴν πραγματείαν.
Τῶν γὰρ εὑρισκομένων ἁπάντων τὰ μὲν παρ' ἑτέρων λη-
φθέντα πρότερον πεπονημένα κατὰ μέρος ἐπιδέδωκεν ὑπὸ τῶν*
[v] *παραλαβόντων ὕστερον· τὰ δ' ἐξ ὑπαρχῆς εὑρισκόμενα μι-
κρὰν τὸ πρῶτον ἐπίδοσιν λαμβάνειν εἴωθε, χρησιμωτέραν
μέντοι πολλῷ τῆς ὕστερον ἐκ τούτων αὐξήσεως. Μέγιστον* 14
*γὰρ ἴσως ἀρχὴ παντός, ὥσπερ λέγεται· διὸ καὶ χαλεπώτα-
τον· ὅσῳ γὰρ κράτιστον τῇ δυνάμει, τοσούτῳ μικρότατον
ὂν τῷ μεγέθει χαλεπώτατόν ἐστιν* [w] *ὀφθῆναι. Ταύτης δ'
εὑρημένης ῥᾷον* [x] *τὸ προστιθέναι καὶ συναύξειν τὸ λοιπόν*

[l] *προληφθέντος* D. [m] *τὸν* A. [n] *φυλάξωμεν* A, *φυλάξαιμεν* B.
[o] *τούτων, ἐπεὶ διὰ* D. [p] *πόσων καὶ ἐκ ποίων τοῦτο* B. [q] *πόθεν* B.D.
[r] *εὐπορήσαμεν* A.D. [s] *πῶς γε ἐρωτ.* D. [t] *ἀποκρίσεως* D. [v] *παραλαμ-
βανόντων* D. [w] *ληφθῆναι γρ.* A. [x] *τὸ* om. B.D.

ἐστιν· ὅπερ καὶ περὶ τοὺς [y] ῥητορικοὺς λόγους συμβέβηκε,
15 σχεδὸν δὲ καὶ περὶ τὰς ἄλλας [z] πάσας τέχνας. Οἱ μὲν γὰρ τὰς ἀρχὰς [a] εὑρόντες παντελῶς ἐπὶ μικρόν τι προήγαγον· οἱ δὲ νῦν εὐδοκιμοῦντες παραλαβόντες παρὰ πολλῶν οἷον ἐκ διαδοχῆς κατὰ μέρος [b] προαγαγόντων οὕτως ηὐξήκασι, Τισίας μὲν μετὰ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τοῦτον, καὶ πολλοὶ πολλὰ συνενηνόχασι μέρη· διόπερ οὐδὲν θαυμαστὸν ἔχειν τι πλῆθος τὴν τέχνην. Ταύτης δὲ [c] τῆς πραγματείας οὐ τὸ μὲν ἦν τὸ δ' οὐκ ἦν
16 προεξειργασμένον, ἀλλ' οὐδὲν παντελῶς ὑπῆρχεν. Καὶ γὰρ τῶν περὶ τοὺς ἐριστικοὺς λόγους μισθαρνούντων ὁμοία τις ἦν ἡ παίδευσις τῇ Γοργίου πραγματείᾳ. Λόγους γὰρ οἱ μὲν ῥητορικοὺς οἱ δὲ [d] ἐρωτητικοὺς ἐδίδοσαν ἐκμανθάνειν, εἰς οὓς πλειστάκις ἐμπίπτειν ᾠήθησαν ἑκάτεροι τοὺς ἀλλήλων
17 λόγους. Διόπερ ταχεῖα μὲν ἄτεχνος δ' ἦν ἡ διδασκαλία τοῖς μανθάνουσι παρ' αὐτῶν· οὐ γὰρ τέχνην ἀλλὰ τὰ ἀπὸ [e] τῆς τέχνης διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐπιστήμην φάσκων παραδώσειν ἐπὶ τὸ μηδὲν πονεῖν τοὺς πόδας, εἶτα σκυτοτομικὴν μὲν μὴ διδάσκοι, μηδ' ὅθεν [f] δυνήσεται πορίζεσθαι τὰ τοιαῦτα, δοίη δὲ πολλὰ γένη παντοδαπῶν ὑποδημάτων· οὗτος γὰρ βεβοήθηκε μὲν πρὸς τὴν χρείαν,
18 τέχνην δ' οὐ παρέδωκεν. Καὶ περὶ μὲν τῶν ῥητορικῶν ὑπῆρχε πολλὰ καὶ παλαιὰ τὰ λεγόμενα, περὶ δὲ τοῦ συλλογίζεσθαι παντελῶς οὐδὲν εἴχομεν πρότερον ἄλλο λέγειν, ἀλλ' ἢ τριβῇ ζητοῦντες πολὺν χρόνον ἐπονοῦμεν. Εἰ δὲ φαίνεται θεασαμένοις [g] ὑμῖν ὡς ἐκ τοιούτων ἐξ ἀρχῆς ὑπαρχόντων ἔχειν ἡ μέθοδος ἱκανῶς παρὰ τὰς ἄλλας πραγματείας τὰς ἐκ παραδόσεως ηὐξημένας, λοιπὸν ἂν εἴη πάντων [h] ὑμῶν ἢ τῶν ἠκροαμένων ἔργον τοῖς μὲν παραλελειμμένοις τῆς μεθόδου συγγνώμην τοῖς δ' εὑρημένοις πολλὴν ἔχειν χάριν.

[y] πολιτικοὺς γρ. A. [z] ἁπάσας B, om. D. [a] ἑλόντες D. [b] παραγαγόντων A, προσταγόντων D. [c] τῆς πραγματείας om. D. [d] ἐρωτικοὺς D. [e] τῆς om. D. [f] δυνήσηται B.D. [g] ἡμῖν A.B.D. [h] ἡμῶν A.B.D.

INDEX VERBORUM

QUÆ IN ORGANO EXPLICANTUR,

AUT ALIOQUI NOTATU DIGNA SUNT.

N. B. *Literæ*, C. *Categorias*—I. *Tractatum de Interpretatione*—A. a. *Analytica Priora*—A. b. *Analytica Posteriora*—T. *Topica*—S. *Tractatum de Sophisticis Elenchis, designant. Numerus Romanus librum; Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.*

ΑγΑΘΟΝ, et τὸ ἀγαθὸν, non sunt idem A. a. i. 40. ἀγαθὸν multipl. sign. T. i. 15, 12. ἀγαθῶς T. v. 7, 2

ἀγένητον, ἄφθαρτον A. a. ii. 22, 3. ἀγένητον οὐκ ἔχει ἀρχήν S. 28

ἀγεωμέτρητοι A. b. i. 12, 3. ἀγεωμέτρητον duobus modis dicitur A. b. i. 12, 5

ἄγνοια τί T. vi. 9, 7, 9. ἀγνὼς τῶν λόγων S. 22, 4

ἀγράμματοι ψόφοι I. 2, 2

ἀγχίνοια τί A. b. i. 34

ἀγῶνος χάριν T. viii. 1, 3. ἀγωνιστικαὶ διατριβαί T. viii. 11, 2

ἀδικεῖν τί T. ii. 2, 5.

ἀδικομαχία S. 11, 4

ἀδιόριστον τι A. a. i. 1, 2

ἀδολεσχεῖν T. v. 2, 8. viii. 2, 13 ἀδολεσχεῖν τί S. 3, 1. ἀδολεσχεῖν ποιῆσαι S. 3, 1

ἄδοξος θέσις διχῶς T. viii. 9, 2

ἀδυναμία φυσική C. 8, 6

ἀθανασία τί T. iv. 5, 15. ἀθάνατον τί T. vi. 6, 23

ἄθετος οὐσία A. b. i. 27

ἀθρεῖν A. a. i. 30, 1

αἰσθάνεσθαι, multipl. sign. T. i. 15, 9 αἰσθήματος μονή A. b. ii. 19, 3 αἴσθησις, κρίσις T. ii. 4, 2 αἰσθητὸν, αἰσθήσει αἰσθητόν C. 7, 7

αἰσχύνη τί T. iv. 5, 5

αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ A. a. ii. 16, 1. αἴτημα et ὑπόθεσις qua re differant A. b. i. 10, 7 αἰτιατά A. b. i. 9, 4. αἰτιώτερος A. b. i. 24, 6

ἀκοινώνητον τοῖς κακοῖς T. iii. 2, 8

ἀκολούθησις C. 12, 2

ἀκρατὴς τίς T. vi. 8, 4

ἀκρωτήρια μεγάλα ἔχειν A. a. ii. 27

ἀκτέον εἰς— S. 12, 5

ἀλγηδὼν τί T. vi. 6, 20, 22

ἀληθεύεσθαι τόδε κατὰ τοῦδε A. a. i. 37

ἀλύπως T. iii. 2, 3. quod et μετ' ἀλυπίας ibid. §. 2

ἄλυτος συλλογισμός A. a. ii, 27, 5

ἅμα ποσαχῶς λέγεται C. 13

ἀμαθία A. a. i. 4, 10
ἀμβλὺ, vox homonyma T. i. 15, 5
ἀμελέτητον εἶναι S. 16, 5
ἄμεσα καὶ ἀρχαί A. b. ii. 9. ἀμέσων γνῶσις A. b. ii. 19, 1. ἀμέσων ἐπιστήμη ἀναπόδεικτος A. b. i. 3, 2. ἀμέσων ὁρισμός A. b. ii. 10, 3. ἄμεσος πρότασις A. b. i. 23, 5. ἄμεσος πρότασις τίς A. b. i. 2, 5
ἀμετάπειστος ὑπὸ λόγου T. v. 2, 11. 5, 16
ἀμετάπειστον εἶναι A. b. i. 2, 9
† ἀμετάπτωτον εἶναι ibid.
ἀμιγὴς τοῖς ἐναντίοις T. iii. 5, 2
ἀμφίβολον T. vi. 6, 23. ἀμφίβολα ἐρωτήματα S. 20, 1. ἀμφιβολίαν ἔχοντες ἔλεγχοι S. 4, 4
ἀμφιδοξεῖν S. 17, 17. ἀμφιδοξεῖσθαι ib. §. 18
† ἀμφόδοντα ζῷα A. b. ii. 14, 3. ἀμφώδοντα ζῷα ibid.
τὰ ἄμφω S. 5, 14
ἐξ ἀνάγκης ὄντα A. b. i. 5, 5
ἀναγωγῆς τρόπος τίς A. b. ii. 3, 1
ἀναίρεσις et διαίρεσις in solut. S. 18, 3. 22, 9
ἀναισθησία an ἀδυναμία T. iii. 6, 2. ἀναισθησία, privatio est T. ii. 8, 4. ἀναίσθητος, multipl. signif. T. i. 15, 9
ἀναισχυντεῖν S. 15, 1
τὸ ἀναίτιον ὡς αἴτιον τιθέναι A. a. ii. 17, 3. S. 6, 9
ἀνάκλασις A. b. 15, 1
ἀνάκλισις C. 7, 3
ἀνακρίνειν S. 11, 11
ἀνάλυσις πῶς γίνεται A. a. i. 38, 1
ἀναμνῆσαι περί τινος S. 33, 10
ἀναμφισβητήτως C. 8, 34
ἀνανεύειν T. viii. 1, 16. ἀνανεύοντες ut adoriendi S. 15, 3
ἀναπόδεικτος πρότασις A. a. ii. 5, 3
ἀναπόδοτος δόσις T. iv. 4, 11
ἀνατομαὶ καὶ διαιρέσεις A. b. ii. 14, 1
ἀνεξαπάτητος T. v. 4, 2
ἀνεξέλεγκτος S. 17, 18
ἀνεπισκεψία A. b. i. 13, 8
ἀνεπιστήμονες S. 6, 6
ἀνισότης τί T. vi. 9, 4, 5
ἀνομολογούμενον τοῖς προειρημένοις A. a. i. 34, 4
ἄνπερ T. iv. 3, 5
ἀνταναίρεσιν ἔχειν T. viii. 3, 5
ἀντεπιχειρεῖν T. viii. 8, 2
ἀντεστραμμένως I. 13, 3, 5
ἀντιδιῃρῆσθαι ἀλλήλοις τί C. 13, 3. ἀντιδιῃρημένων locus T. v. 6, 10
ἀντιθέσεις τέτταρες T. ii. 8, 1
ἀντικατηγορεῖσθαι τοῦ πράγματος T. i. 8, 2
ἀντικείμεναι προτάσεις τίνες A. a. ii. 15, 1, 2, 7
ἀντικειμένως εἶναι τί A. a. i. 5, 7. ἀντικειμένως et ἐναντίως ἀντιστρέφειν differunt A. a. ii. 8, 1, 4. ἀντικεῖσθαι τί I. 6, 4. ἀντικεῖσθαι ἀντιφατικῶς I. 7, 6
ἀντιλογικοί T. i. 12
ἀντιπερίστασις πάντα A. b. ii. 15, 1
ἀντιστρεπτέα A. a. i. 45, 10. ἀντιστρέφειν τοὺς λόγους T. viii. 14, 1. ἀντιστροφὴ τῶν πρός τι C. 7, 6
ἀντιτακτέον T. v. 4, 17
ἀντίφασις τί I. 6, 3. A. b. i. 2, 6. ἀντιφατικῶς I. 7, 13. ἀντιφατικῶς ἀντικεῖσθαι I. 7, 6
ἀντιφράττειν, obstruere A.b. ii. 2, 3. ἀντίφραξις γῆς ib.
ἀνυπόπτως ἔχειν T. viii. 1, 14
ἄνω τί A. b. i. 20, 1
ἀξίωμα τί A. b. i. 2, 7. 7, 1
ἀόριστον ὄνομα καὶ ῥῆμα I. 10, 1
† ἀπαγωγή T. ii. 5, 2. ἀπαγωγῆς πέρι A. a. ii. 25, 1. ἀπαγωγὴ εἰς τὸ ἀδύνατον A. a. i. 7, 4
ἀπάθεια περὶ τὰς τύχας A. b. ii. 13, 18
ἀπαντᾶν πρὸς— S. 16, 4
ἀπαρνεῖσθαι A. a. i. 32, 9. ii. 15, 2
ἀπάτη ἐν τίσι I. 14, 4, 5. ἀπατητικὸς συλλογισμός A. b. i. 16, 10
ἀπείρως ἔχειν μηδενός S. 16, 3
ἀπηρτημένος, remotus T. ii. 5, 3
ἀπλατὴς γραμμή A. a. i. 41, 4. ἀπλατὲς μῆκος T. vi. 6, 3
ἁπλῶς, καὶ κατά τι, in electione rerum T. ii. 11, 4, 7

ἀπὸ δείπνου, a cœna A. b. ii. 11, 5 S. 11, 8
ἀπὸ στόματος ἐξεπίστασθαι T. viii. 14, 5
ἀποβάλλειν S. 22, 5
ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη τίς A. b. i. 4, 1. ἀποδεικτόν A. b. i. 10, 7. ἀπόδειξις τί A. b. i. 2, 2
ἀποδυσπετεῖν T. viii. 14, 4
ἀποκαθιστάναι εἰς τὸ ἐναντίον C. 11, 29. ἀποκαθίστασθαι C. 8, 14, 15
ἀπόκληροι T. ii. 6, 5
ἀποκνητέον T. viii. 7, 1
ἀπολείπειν, deficere A. b. ii. 2, 3. 15, 2. ἀπολείπει ἡμᾶς, deficit nos, id est destituit T. v. 3, 10
ἀπομνημονεύσεις λόγων T. viii. 14, 7
ἀπόρημα τί T. viii. 11, 12. ἀπορία τί T. vi. 6, 20, 22. ἀπορῶ, nequeo S. 16, 5
ἀπόσβεσις τοῦ φωτός A. b. ii. 8, 7
ἀποστατέον T. i. 15, 18. ἀποστατέον ἄνω T. viii. 1, 4.
ἀποστοματιζόμενα μανθάνειν S. 4, 1. ἀπὸ στόματος ἐξεπίστασθαι T. viii. 14, 5
ἀποφαθῆναι I. 9, 9
ἀπόφανσις τί A. b. i. 2, 6. ἀπόφανσις ἁπλῆ I. 5, 4, 5. ἀποφαντικὸς λόγος I. 4, 3. ἀποφαντικὸς λόγος εἷς τίς, καὶ τίνες πολλοὶ I. 5, 2.
ἀπόφασις τί I. 6, 1. A. b. i. 2, 6
ἅπτεσθαι πάντων S. 11, 4.
ἀργὸς, albus T. vi. 11, 3
ἀρετὴ καὶ κακία sunt etiam corporis T. vii. 3, 5
ἁρμόττει ἐπὶ τούτου T. viii. 10, 2
ἄρρυθμον duobus modis dicitur A. b. i. 12, 5
ἄρτιος ἀριθμὸς τίς T. vi. 4, 16
ἀρτίως, modo T. vi. 11, 5
ἀρύειν, haurire T. vi. 6, 18
τὸ ἐξ ἀρχῆς τί A. a. ii. 16, 4, 6. ἀρχοειδεστέρα ἀπόδειξις A. b. i. 25, 7
ἀσαφῶς λεγόμενα T. viii. 7, 1
ἄσκεπτος χρόνος A. b. i. 34, 1
ἀσκὸς, nomine masculinum est S. 14, 4
ἀστρολογική A. b. i. 13, 7
ἀσυλλογίστως λέγειν A. b. i. 12, 7
ἀσύναπτοι πρὸς ἀλλήλους συλλογισμοί A. a. i. 25, 5
ἄτομον A. b. ii. 5, 3
† ἄτομον εἴδει ib. ἀτόμως ὑπάρχειν τί A. b. i. 15, 1
ἄττα A. b. i. 27, 10. † ἄττα et ἅττα ib.
αὐξάνειν, augescere A. b. i. 13, 3
αὔταρκες πρὸς— T. vi. 13, 8
αὐτὸ ἀληθῶς δοξαστόν T. viii. 11, 14
† αὐτοαληθῶς ib. v. l.[m]
αὐτοάνθρωπος T. v. 7, 7. vi. 10, 2
αὐτὸ βούλησις αὐτοῦ ἀγαθοῦ T. vi. 8, 7
† αὐτοβούλησις, αὐτοαγαθοῦ ib. v. l.[x]
αὐτοδόξαν ἀληθῆ εἶναι T. viii. 11, 14
αὐτοέκαστος δόξα T. viii. 11, 14
† αὐτοεπιθυμία, αὐτοηδέος T. vi. 8, 7. v. l.[x]
αὐτοζῷον T. v. 7, 7 † vi. 6, 4
† αὐτομῆκος T. vi. 6, 4
αὐτοτελὲς πρὸς τὸ γνωρίζειν T. i. 5. 9
† αὐτοφαινόμενον ἀγαθόν T. vi. 8, 7
τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως λεγόμενα A. b. i. 18, 1
ἄφθαρτον τί T. vi. 6, 24
ἀψευδεῖν περὶ ὧν οἶδε S. 2, 7
ἅψις an συνοχή T. iv. 2. 13

B.

Βαδίζειν, et βαδίζοντα εἶναι, idem sunt I. 12, 3. βάδισις an φορά T. iv. 2, 7
βαρβαρίζειν τῇ λέξει S. 3, 2.
βαρὺ, vox homonyma T. i. 15, 3
βλαβερὸν τί T. vi. 9, 3
βλέπειν, multipl. sign. T. i. 15, 8. βλέπειν ἐπί τι S. 22, 4
βοήθειαν ἔχειν πρός τι T. viii. 14, 2
βούλησις τί T. vi. 8, 1, 6
βροτὸς, homo T. vi. 11, 3. βροτὸν εἶναι T. v. 7, 6

Γ.

Γαλήνη in mari, quod νηνεμία in aëre, tranquillitas T. i. 17, 1. 18, 7.

γεγονὸς, ὅτε γέγονεν, ἔστι A. a. i. 15, 4
γειτνίασις S. 33, 11
γένεσις τί T. vi. 2, 1
γενητικὸν, ποιητικόν· καὶ γένεσις ποίησις T. iv. 4, 3
γίνεται ἀνῃρημένος pro ἀναιρεῖται T. vii. 5, 7. sic ἀνεσκευασμένον γίνεται T. vii. 5, 4. γίνεσθαι καὶ γενέσθαι A. b. ii. 12, 3
γνῶμαι quæ vocentur S. 17, 17
γνωρίζειν πῶς ἔστι A. b. i. 1, 4. γνωρίζεσθαι διχῶς ἔστι A. a. ii. 16, 1. ἡ γνωρίζουσα ἕξις A. b. ii. 19, 1. γνωρισμὸς οὐσίας A. b. ii. 3, 2
γραμματικοὶ, qui literas discunt S. 4, 1
γυμνασίας καὶ πείρας ἕνεκα T. viii. 5, 1.——χάριν 11, 2. γυμναστέον οὐ πρὸς τὸν τυχόντα T. viii. 14, 10

Δ.

Δαίμων cuique anima sua T. ii. 6, 2
δεικτά A. b. i. 10, 7. δεικτικὴ ἀπόδειξις A. a. ii. 14, 1. δεικτικῶς δεικνύειν A. a. i. 29, 1. δεικτικῶς περαίνειν συλλογισμόν A. a. i. 7, 3
δέον, vox ambigua S. 4, 2. 19, 3
δεύτερον τί A. b. ii. 13, 14
διὰ τί A. b. ii. 10, 2. δι' αὑτὰ ὄντα A. b. i. 4, 5. δι' ἀλλήλων δεῖξαι A. a. ii. 7, 5. ἐξ—5, 1, 2
† διαβιβάζειν T. viii. 11, 3
διάβολος τίς T. iv. 5, 9, 11
διάβροχον γίνεσθαι S. 5, 8
διαγραμμάτων difficultates S. 16, 5
ἐκ διαδοχῆς S. 33, 15
διαθέσεις τί C. 8, 3
διαιρέσεως πέρι A. a. i. 31, 1
διαιτῆσαι, medici offic. T. ii. 3, 5
διαλεγῆναι πρὸς ἕνα T. vii. 5, 2
διαλεκτικοὶ λόγοι τίνες S. 2
διάλυσις, φθορά τις T. iv. 4, 2
διαμφισβητεῖν περί τινος T. iii. 1, 1. v. l. b
διαπατᾶσθαι T. vi. 9, 9
διαπόρημα A. b. ii. 8, 8
διασαφῆσαι T. vi. 3, 3
διαστέλλειν T. v. 5, 6
διαστήματα, eadem quæ ἄκρα, in syllogismo A. b. ii. 2, 2
διατριβὰς ποιεῖν ἀγωνιστικάς T. viii. 11, 2
διατρίβειν μετ' ἀλλήλων T. viii. 5, 1
διαφεύγειν, elabi T. viii. 14, 10
διαφιλονεικεῖν S. 3, 1
διαφωνεῖν τοῖς ὀνόμασι T. i. 15, 4
διδασκαλικοὶ λόγοι τίνες S. 2
† δίεισι διὰ λαμπτῆρος A. b. ii. 11, 8
δίεσις ἐν μέλει A. b. i. 23, 5
δικαιοπραγεῖν T. iii. 2, 10
διορθοῦν τὴν μοχθηρίαν S. 17, 4
διότι et ὅτι scire, ut differant A. b. i. 13, 1. τὸ Διότι ἐπίστασθαι A. b. i. 6, 11
διπλᾶ ὀνόματα S. 11. 11
διττὸν an omnes elenchos pariat S. 20, 2. διττὸν ποιεῖν S. 15, 7 διττῷ λύειν S. 24, 8
δίχα, ἀπὸ τῶν δύο εἴληπται T. vi. 4, 16. δίχα διῃρῆσθαι T. vi. 4, 16
διωκτὸν et αἱρετὸν idem T. v. 4, 11
διωρισμένα ποσά C. 6, 1
δόξα μᾶλλον ἑτέρα ἑτέρας T. viii. 11, 14. δοξάζειν et ὑπολαμβάνειν quam habeant rationem A. a. ii. 21, 11, 12. δοξαστικῶς et κατ' ἀλήθειαν, oppos. A. a. i. 27, 7
δριμύτατοι λόγοι τίνες S. 33, 5
δρομικοί C. 8, 6
δυὰς, primus numerus par T. viii. 2, 3
δύναμις quorum genus sit T. iv. 5, 9. qualium rerum sit T. vi. 5, 3
δυσαπάλλακτος C. 8, 18
δυσεπιχείρητος A. a. i. 26, 1. T. viii. 3, 2
δυσκολαίνειν T. viii. 8, 1, 2. 11, 2. δυσκολαίνειν πρὸς ἅπαν S. 17, 8
δωρεὰ quid, et quomodo dicatur T. iv. 4, 11

E.

Ἐγκρατὴς τίς T. iv. 5, 2. ἐγκρατείας genus quid T. iv. 6, 10. ἐγκράτεια ὀργῆς, φόβων, κερδῶν T. iv. 5, 2

ἐγχωρεῖ idem quod ἐνδέχεται A. a. i. 13, 7. 17, 11. T. vii. 3, 3

† εἰδεῖν, pro ἰδεῖν S. 5, 13

† εἰδηκέναι A. b. i. 24, 9

εἰδοποιοὶ διαφοραί T. vi. 6, 2

εἰκῇ λέγειν S. 12, 1

εἰκὸς et σημεῖον quid differant A. a. ii. 27, 1

εἰκὼν τί T. vi. 2, 6

εἶναι, idem quod συμβαίνειν A. a. i. 1, 6. εἶναι τούτων, pluribus modis dicitur S. 24, 9. εἶναι τῶν ζῴων quid sit S. 17, 15

εἶπας T. v. 3, 12

† εἴρετο pro ἤρετο S. 17, 3. v. l.[1]

ἐκ διαδοχῆς S. 33, 15

ἑκατέρως A. a. ii. 8, 1

ἔκθεσις συλλογιστική A. a. i. 6, 8. 8, 3

ἐκλείπει, sc. ἡ σελήνη A. b. ii. 8, 5

ἐκληπτέον A. a. i. 27, 6

ἔκπληξις τί T. iv. 5, 12

ἐκστάσεις μὴ φυσικαί C. 8, 18

τοῦ ἐλέγχειν τρόποι δύο S. 4, 1 ἐλέγχεσθαι possunt omnia quæ ἀποδείκνυσθαι S. 9, 1

ἔλεγχος τί A. b. ii. 20, 1. S. 1, 3. 6, 4. ἔλεγχος πῶς ἔσται τε καὶ οὐκ ἔσται A. b. ii. 20, 1

ἐλεγχοειδές S. 15, 6. 17, 2. ἐληλέγχθαι S. 15, 5. ἐληλεγμένος S. 17, 7

ἕλκειν εἰς— S. 5, 6

ἐμπίπτειν εἰς τὴν διαίρεσιν A. b. ii. 13, 12

ἐμποδίζειν κοινὸν ἔργον T. viii. 11, 3. ἐμποδιστικὸν τῶν αἱρετῶν T. iii. 3, 7

ἔμπροσθεν, vox ambigua S. 33, 2

ἐμφαίνεται A. b. ii. 15, 1

ἐμφανίζειν τὸν ψευδόμενον S. 2, 7. ἐμφάνισις ἁμαρτίας S. 24, 5. ἐμφάνισις τοῦ ψευδοῦς S. 18, 1

ἐν μέρει τί A. a. i. 1, 2

ἓν πρὸς ἓν εἰπεῖν S. 1, 7

ἐναντίων πέρι C. 11, 1. ἐναντία τίνα C. 6, 22. ἐναντίαι προτάσεις τίνες A. a. ii. 15, 1. 7. ἐναντίως ἀντικεῖσθαι I. 7, 6. ἐναντίως et ἀντικειμένως ἀντιστρέφειν differunt A. a. ii. 8, 1

ἐνδεὴς τῶν ἀναγκαίων T. iii. 2. 11

ἐνδέχεσθαι et ἐνδεχόμενον, quid A. a. i. 13, 2. 15, 1. ἐνδέχεσθαι, πολλαχῶς λέγεται A. a. i. 3, 3. duobus modis dicitur A. a. 13, 1. consimiliter usurpatur τῷ εἶναι A. a. i. 3, 7. 13, 4. ἀκολουθεῖ τῷ δυνατὸν εἶναι I. 13, 1. ἐνδέχεσθαι τόδε τῷδε ὑπάρχειν, duobus modis accipi potest A. a. i. 14, 7. ἐνδέχεσθαι μηδενὶ duobus modis dicitur A. a. i. 17, 6, 8. ἐνδεχομένη πρότασις, τίς A. a. i. 13, 8

ἔνδοξα τίνα T. i. 1, 3. ἐνδόξοις ὅμοια T. i. 10, 2, 5

ἐνεργεῖν an magis finis quam ἐνηργηκέναι T. vi. 8, 4. ἐνεργοὶ τόποι T. vii. 4. ἐνεργὴς πρὸς—T. i. 12.

ἐνίσταιτο C. 5, 39. ἐνίστανται τοιαῦτα T. viii. 10, 5

ἐνοχλήσεις σοφιστικαί I. 6, 4

ἐνστάσεως πέρι A. a. ii. 26, 1. ἔνστασιν εἴς τι φέρειν A. b. i. 12. 6

ἔνυδρον τί T. vi. 6. 15

ἐνυπάρχεσθαι A. b. i. 4, 5

ἐξ ἀλλήλων δείκνυσθαι A. a. ii. 5, 1, 2. 7, 5

ἐξαριθμεῖσθαι T. vii. 5, 12

ἐξείργειν C. 10, 29. ἐξειργόμενος τούτων S. 17, 14

ἐξεπίστασθαι λόγους T. viii. 14, 1, 4, 5

ἐπαγωγή T. ii. 5, 2

ἐπαγωγὴ τί A. a. ii. 23, 2. T. i. 12, 1

ἐπακτικὴ πρότασις A. b. i. 12. 6 ἐπακτικοὶ λόγοι T. viii. 14, 8

ἐπακτροκέλης I. 2, 2

ἐπαναδιπλούμενα A. a. i. 38, 1 ἐπαναδίπλωσιν πῶς θετέον A. a. i. 38, 2

ἐπεισφέρειν νόμον T. vi. 14, 5
ἐπεκτείνειν ἐπὶ πλέον A. b. ii. 13, 2
ἐπεσκεμμένος A. a. ii. 21, 10
ἐπί τινος λέγεσθαι, et κατά τινος A. a. i. 36, 3. ἐπί τι ψευδής: et ἐπί τι ἀληθής A. a. ii. 3, 1. ἐπ' ἔλαττον, oppositum τῷ ἐπὶ τὸ πολύ T. ii. 6, 4. ἐπ' ἔλαττον λέγεσθαι, minus late dici T. iv. 1, 9
ἐπιβεβαιοῦσθαι A. a. i. 32, 2
ἐπιβλέπειν ἐπί τι T. vii. 4
ἐπιδιοριστέον T. vi. 12, 1
ἐπίδοσιν λαμβάνειν C. 8, 32
ἐπιείκεια τί T. vi. 3, 7
ἐπιθυμία τί T. vi. 3, 5. S. 13, 1. ἐπιθυμία diverso respectu T. ii. 3, 8
ἐπίκαιροι τόποι T. iii. 6, 1. vii. 4
ἐπικατηγορούμενα A. a. i. 38, 2
ἐπικοινωνεῖν A. b. i. 11, 4. T. iv. 2, 16
ἐπιλανθάνεσθαι T. vii. 3, 7
ἐπιλέγειν T. viii. 1, 14
ἐπιπολῆς ἐστι T. viii. 2, 10. ἐπιπόλαιος φαντασιά T. i. 1, 3
ἐπιπροσθεῖν τοῖς πέρασιν T. vi. 11, 1
ἐπισημαντέον T. viii. 6, 1
ἐπισκευάζειν ἑαυτόν S. 1, 2
ἐπίστασθαι λέγειν, et ἐπίστασθαι, non idem sunt S. 19, 1. ἐπιστημονικαὶ ἀρχαί T. i. 1, 2. ἐπιστημονικὸς συλλογισμὸς τίς A. b. i. 2, 2
ἐπιστήσας αὐτὸς αὑτόν T. v. 5, 9. ἐπιστητὸν, ἐπιστήμη ἐπιστητόν C. 7, 7. 10, 3. ἐπιστητὸν ὑποληπτόν T. ii. 8, 5
ἐπισυμβαίνειν A. a. ii. 16, 1
ἐπιτελεῖν συλλογισμόν A. a. i. 23, 11. ἐπιτελεῖσθαι pro ἐπιτελειοῦσθαι A. a. i. 16, 4. ἐπιτελειοῦσθαι A. a. i. 4, 15. 5, 16
ἐπιτιμᾶν τοῖς λόγοις T. viii. 11, 6. ἐπιτίμημα, reprehensio T. vi. 11, 5. ἐπιτίμησις, reprehensio T. vi. 12. ἐπιτιμητέον T. iii. 2, 13
ἐπιφανείας ἴδιον τί T. v. 3, 10. 5, 3
ἐπιχείρημα τί T. viii. 11, 12
ἐριστικοὶ τίνες S. 11, 5. ἐριστικοὶ λόγοι τίνες S. 2. ἐριστικὸς συλλογισμὸς τί T. i. 1, 3. viii. 12, 2. ἐριστικοῦ et διαλεκτικοῦ affinitas S. 11, 6
ἐρυθρίας C. 8, 15
ἔρως τί T. vi. 7, 3
ἐρώτημα ἐπιστημονικὸν καὶ συλλογιστικόν A. b. i. 12, 1. ἐρωτηματίζειν T. viii. 1, 2. ἐρώτησιν ἀναιρεῖν S. 22, 9
ἑστάναι ὑφ' αὑτοῦ T. v. 4, 13
ἔστι τὸ γεγονὸς ὅτε γέγονε A. a. i. 15, 4. ἔστιν ἐπιστάμενος, et ἐπίσταται nil differunt A. a. i. 46, 3. ἔστω respondendum in iis quæ videntur S. 17, 12
ἔσχατος κατηγορία A. b. ii. 13, 5
ἕτερον, τινὸς λέγεται T. iv. 4, 9. ἑτέρα, pro τρίτη A. b. ii. 11, 1
†ἑτερογενῆ T. i. 15, 20. v. l.[w]
εὔαρχος vox ambigua S. 33, 3
εὐδαίμων Xenocrati qui T. ii. 6. 2
εὐεκτικὸν τί T. vii. 3, 8. εὐεξία trahit secum τὴν ὑγίειαν T. viii. 2, 7
εὔελπις τίς T. ii. 6, 2
εὐεπιχείρητος A. a. i. 26, 1. εὐεπιχειρητότερος T. ii. 4, 1
εὐήκοος φωνή T. i. 15, 13, 17
εὐθεώρητος S. 25, 3
εὐκίνητος πρὸς ἀρετήν C. 10, 28
εὐκρινεῖν T. viii. 14, 3
εὐλαβεῖσθαι μὴ—A. b. ii. 13, 20. εὐλαβητέον ὑπέχειν T. viii. 9, 2
εὐμετάβολος C. 8, 3
εὐπετές T. i. 14, 4. vii. 5, 1
εὔπορον, facile S. 7, 1
εὐστοχία A. b. i. 34
εὐφροσύνη an voluptatis species T. ii. 6, 6
εὐφυής, ὁ πεφυκὼς εὖ T. viii. 14, 3. εὐφυεῖς ἀρνοῦνται φιλοπονεῖν T. iii. 2, 12. εὐφυΐα τί T. viii. 14, 3
εὐφύλακτον S. 15, 9
εὖχος ἀρέσθαι S. 4, 8
εὔψυχος τίς T. ii. 6, 2
ἐφαρμόζειν, quadrare C. 8. 31.

ἐφαρμόττειν ἐπί τι T. iv. 2, 10. ἐφαρμόττειν ἐπ' ἄμφω T. vi. 10, 4
ἔχειν, πλεοναχῶς λέγεται C. 15, 1. ἔχειν γυναῖκα C. 15, 3
ἐχῖνος, ventriculi pars A. b. ii. 14, 3
ἕως τῶν ἀτόμων T. ii. 2, 3. quod et μέχρι τῶν ἀτόμων ibid.

H.

Ἡδονὴ, vox homonyma T. i. 15, 6. ἡδὺ, species boni T. iv. 4, 5
ἠλήθευκε I. 10, 14
ἡμεροφανὲς ἄστρον T. vi. 4, 14
ἠρέμα ὅμοιον, oppositum τῷ σφόδρα T. iii. 2, 7. ἠρεμίζεσθαι A. b. i. 29, 1, 2

Θ.

Θαυμασιότης, admiratio T. iv. 5, 12
θεμέλιον, neutro genere A. b. ii. 12, 9
θέσις τί A. b. i. 2, 7. T. i. 11, 4, 6. θέσιν ἔχοντα C. 6, 6. θετὸς οὐσία A. b. i. 27
θυμικὸν ψυχῆς μέρος T. v. 1, 6

I.

Ἰσόκωλος λόγος τίς T. vi. 11, 2
ἰσοσκελὲς, δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει A. b. i. 23, 1

K.

Καθαρὸς, vox ambigua S. 33, 3
καθ' αὑτὸ, et ᾗ αὐτὸ, idem sunt A. b. i. 4, 6. καθ' αὑτὰ τίνα λέγεται A. b. i. 4, 3. καθ' αὑτὰ, διχῶς A. b. i. 22, 13. καθ' ἑαυτὸν ζητεῖν T. viii. 1, 2. S. 16, 3
καθέδρα, sessio C. 7, 3
καθ' ἕκαστον, singulare A. a. i. 27, 2. T. viii. 1, 13
καθ' ἕκαστον τί I. 7, 1
καθεκτικὸς ὑπολήψεως T. iv. 5, 1
κάθησαι S. 22, 10
καθόλου τί I. 7, 1. A. a. i. 1, 2. A. b. i. 4, 6. καθόλου quando sit A. b. i. 4, 7. καθόλου ἀποφαίνεσθαι, trium generum I. 7, 2. καθόλου πρῶτον A. b. ii. 17, 5
καιρὸς τί A. a. i. 36, 6
κακουργεῖν διά τινων S. 12, 2
καλέσαι πρὸς ἡμᾶς T. i. 7, 5
κάλλιππος an sign. nomen I. 2, 1
καλὸν vox homonyma T. i. 15, 3. καλὸν, pulchrum, quid T. vi. 7, 5. καλοῦ τὸ ἴδιον τί T. v. 5, 8
κἂν εἰ μὴ— S. 17, 7
κατὰ παντὸς τί A. b. i. 4, 2. κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι, τί A. a. i. 1, 8. κατὰ μηδενὸς κατηγορεῖσθαι, τί ibid. κατὰ τί, καὶ ἁπλῶς, in electione rerum T. ii. 11, 4. κατὰ μέθεξιν ὑπάρχειν T. v. 4, 7. κατὰ σχολὴν ἰδεῖν S. 18, 3. κατὰ τρόπον T. vi. 2, 2. viii. 3, 4. 4. κατὰ τέχνην quid sit S. 9, 3. κατ' ἐκεῖνον, illius judicio S. 14, 1
κατάδηλος T. i. 1, 3
καταμετρεῖσθαι C. 6, 3
κατανοεῖν S. 33, 1
καταπύθεται ὄμβρῳ S. 4, 8
καταπυκνοῦσθαι καὶ αὔξεσθαι A. b. i. 14, 2
καταριθμεῖσθαι ἐν— S. 5, 11
κατασυλλογίζεσθαι A. a. ii. 19, 1
καταφαθῆναι I. 9, 9
καταφανές T. i. 2, 1. vi. 13, 5
κατάφασις τί I. 6, 1. A. b. i. 2, 6
κατάψυξις τί T. vi. 3, 6
κατηγορεῖσθαι κατά τινος A. b. i. 20, 1. κατηγόρημα I. 11, 4. κατηγορίαι δέκα T. i. 9, 1
κατόπτεσθαι τἀληθές T. i. 2, 2
καττιτέρινα S. 1, 2
κάτω τί A. b. i. 20, 1
καχεξία morbi comes T. ii. 8, 3
κειμένοις ὀνόμασι χρῆσθαι T. vi. 2, 4
πρὸς κεραίαν στέλλεσθαι S. 33, 2
κεφαλισμοὶ ἀριθμῶν T. viii. 14, 5. κεφαλωτοῦ κεφαλή C. 7, 12
κινήσεως εἴδη ἕξ C. 14, 1
κλέπτης τίς T. iv. 5, 9
κοῖλον, σιμὸν, ῥαιβόν S. 31, 3
κοιναὶ ἀρχαί A. b. i. 32, 3
κοινωνὸς φαῦλος T. viii. 11, 3
κολοβῶς ἐρωτᾶν S. 17, 15
κομήτης, comatus, crinitus C. 10, 30
κομίζειν ἀλλοτρίας δόξας T. viii.

5, 6. κομίσαι θέσιν τινὰ T. iv. 2, 15
κομμώσαντες αὐτούς S. 1, 2
κρᾶσις, species mistionis T. iv. 2, 14
κρίνειν T. ii. 4, 2
κρυπτικῶς πυνθάνεσθαι T. viii. 1, 7
κρύσταλλος τί A. b. ii. 12, 2
κρύψις συμπεράσματος T. viii. 1, 3
κύκλῳ γίνεσθαι τί A. b. ii. 12, 10. κύκλῳ δείκνυσθαι A. a. ii. 5, 1, 10. κύκλῳ δεικνύναι τί A. b. i. 3, 5

Λ.

Λαμπτὴρ, lucerna A. b. ii. 11, 8
λεγόμενα, δισσά C. 2, 1
λεῖον τί C. 8, 22
λευκὸν, vox homonyma T. i. 15, 7, 22. λευκὸν, dupl. signif. T. i. 15, 13. λευκὴ et μέλαινα φωνὴ quæ T. i. 15, 4, 13, 17
λήθη τί T. vii. 3, 7
λήμματα τιθέναι T. viii. 1, 8
λιθαργύρινα S. 1, 2
λόγος τί, καὶ ποσαπλοῦς I. 4. λόγος ἀντὶ λόγου, καὶ λόγος ἀντ' ὀνόματος T. i. 5, 1. λόγους ἀντ' ὀνομάτων μεταλαμβάνειν T. v. 2, 9. λόγων an alii πρὸς τοὔνομα, alii πρὸς τὴν διάνοιαν S. 10, 1. λόγων τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι γένη τέτταρα S. 2. λόγος δῆλος πῶς T. viii. 12, 1. λόγος εἷς διχῶς A. b. ii. 10, 1. λόγον ἕνα πολλοὺς ποιεῖν T. viii. 14, 7. λόγοι δυνατοὶ τίνες ibid. λόγος ὁ ἔξω καὶ ὁ ἔσω A. b. i. 10, 6. λόγος ψευδὴς ποσαχῶς T. viii. 12, 2. λόγου ἐπιτίμησις T. viii. 11, 1. οἱ περὶ τοὺς λόγους, et οἱ ἐν τοῖς λόγοις, id est οἱ ἐλλόγιμοι, οἱ σοφοί S. 12, 8. λογικὸν πρόβλημα τί T. v. 1, 8
λύσις τί S. 24, 5. λύσιμος συλλογισμός A. a. ii. 27, 5
λώπιον καὶ ἱμάτιον T. i. 7, 1

M.

Μαλακόν C. 8, 7
μανδρόβουλος, Cleophontis fabula S. 15, 11
μανθάνειν vox ambigua S. 4, 2. μανθάνω, idem quod συνίημι, intelligo T. viii. 7, 1. μάθησις an ἀνάμνησις T. iv. 4, 2. A. a. ii. 21, 7
μανὸν τί C. 8, 22
μέλαν, vox homonyma T. i. 15, 7. μέλαινα φωνὴ quæ T. i. 15, 4, 7. μελανία C. 11, 2
μελέτη τῶν λόγων T. viii. 14, 1
μελῶν χρώματα T. i. 15, 21
μέσον ἔχειν, pluribus modis dicitur, T. vi. 12, 1. μέσον οἰκεῖον τί A. b. i. 17, 1
μετὰ τοῦδε τόδε S. 28
μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου T. iv. 2, 14
μεταβιβάζειν T. viii. 11, 3
μεταδοτικός A. a. ii. 27, 10
μεταλαμβάνειν A. a. i. 39. μεταλαμβάνειν τοὺς λόγους A. b. ii. 11, 7. μεταλαμβάνειν λόγους ἀντ' ὀνομάτων T. v. 2, 9. μεταλαβεῖν τὰς προτάσεις A. a. i. 17, 12. μεταλαβὼν τοὔνομα T. vi. 11, 2. μετάληψιν ποιεῖσθαι T. vi. 11. 3
μεταλλαγὴν ποιεῖσθαι T. vi. 11, 5
τὸ μεταξὺ, neutrum S. 4, 9. 14, 2
τοῦ μετέχειν ὅρος, et τοῦ μετεχομένου λόγος T. iv. 1, 5. μετέχεσθαι T. v. 5, 6
μετιτέον T. iv. 6, 14. vi. 1, 3
μέτριον, ἀγαθόν T. i. 15, 13
μὴ ὑπομονὴ, non posse sustinere A. b. ii. 13, 18
Μηδικοῦ πολέμου αἰτίαι A. b. ii. 11, 3, 4
μηκύνειν T. viii. 1, 17
μῆνις, Protagoræ masc. gen. S. 14, 1. μηνίειν A. b. ii. 13, 18
μηνίσκοι A. a. ii. 25, 2. μηνίσκοι τετραγωνιστικοί S. 11, 3, 7
μία, pro δευτέρα A. b. ii. 11, 1
μίξις non omnis, κρᾶσις est T. iv. 2, 14
μισθαρνεῖν περὶ λόγους S. 33, 16
μόνον, quid significet S. 22, 7
μοχθηρίας πλείους ἔχειν S. 23, 5

N.

Ναί S. 17, 15. ναὶ ἢ οὔ T. viii. 2, 12. S. 17, 11

νεμεσητικὸς τίς T. ii. 2, 6
νηνεμία in aëre, quod γαλήνη in mari, tranquillitas T. i. 17, 1. 18, 7
νοσώδεις C. 8, 6
νῦν, ἀρχὴ τοῦ χρόνου A. b. ii. 12, 7
νωδὸν τί C. 10, 11, 30

O.

Ὄγκος λόγου T. viii. 1, 3
ὀδόντας φῦσαι C. 10, 30
ὀδῷ T. ii. 2, 3
οἴεσθαι quando dicamur A. b. i. 9, 5
οἰκεῖοι ut fiant οἱ λόγοι T. vi. 13, 2
οἱοσποτοῦν T. vi. 8, 4
ὁμιλεῖν πρός τινα T. i. 2, 1
ὁμόγονον A. b. ii. 12, 5
ὁμοιοσχήμονες προτάσεις A. a. i. 5, 11, 15. ὁμοιοσχημοσύνη S. 6, 2. 8, 5. ὁμοιοτρόπως I. 12, 7. ὁμοιώματα I. 1, 2. ὁμοίως ἔχοντα, et ὁμοίως ὑπάρχοντα T. v. 8, 10
ὁμώνυμα τίνα C. 1, 1. ὁμωνυμίας seu ἀμφιβολίας modi tres in elenchis S. 4, 5
ὄνομα τί I. 2, 1. ὀνόματι καλέσαι T. i. 7, 5. περὶ ὀνομάτων μάχεσθαι S. 33, 3. ὀνομασίᾳ παραδεδομένῃ χρῆσθαι T. vi. 10, 5. ὀνοματώδης λόγος A. b. ii. 10, 1. ὀνοματοθετῆσαι A. b. i. 22, 3. v. l.[t] ὀνοματοποιεῖν C. 7, 11
ὄνος dupl. signif. T. i. 15, 14
ὀξὺ, tripl. signif. T. i. 15, 13. ὀξεῖ contraria quæ T. i. 15, 2, 3. ὀξύτερον ῥηθέντα S. 4, 8, 21. ὀξύτερον λέγειν, pro δασύτερον S. 4, 8. ὀξυγώνιος μάχαιρα T. i. 15, 13
† ὁποιοσποτοῦν T. vi. 8, 4
ὀποῦ πῆξις A. b. ii. 17, 4
ὁποτεοῦν T. ii. 11, 6. ὁποτερωθενοῦν A. b. ii. 11, 3, 4
ὀργίλος C. 8, 19
ὀρειχάλκου κύκλος A. b. ii. 7, 4
ὀρθότης et ἁμαρτία oppos. T. ii. 4, 2
ὅρος et ὄρος S. 20, 2
ὅρος τί T. i. 4, 2. 5, 1. ὅρος, et ἴδιον, ut differant T. i. 8, 2. ὁρικὰ T. i. 5, 1. ὁρικὰ καὶ γενικά T. i. 6, 2. ὁρικὰ τίνα T. i. 5, 2. ὁρίζω cum infinit. εἶναι, et cum duplici accusat. T. vi. 6, 3, 6.
ὁρισμὸς τί A. b. i. 2, 7
ὀστεογενές T. vi. 2, 4
ὅτι et διότι scire ut differant A. b. i. 13, 1. ὅτι ἀνωτάτω T. viii. 1, 4. ὅτι πλεῖστον ἀφιστάναι T. viii. 14, 6. ὅτι ναί A. b. ii. 6, 2. † ὁτιδήποτε A. b. ii. 13, 8
οὐδὲν πρὸς τὸ κείμενον A. a. i. 24, 1
† οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον ibid.
ὀφρυόσκιος T. vi. 2, 4

Π.

Παίδευσις S. 33, 16
πάθη τίνα λέγεται C. 8, 15, 19. παθήματα φυσικά A. a. ii. 27, 8. παθητικαὶ ποιότητες τίνες C. 8, 8, 10, 11, 14, 16
παλαιότερον τί C. 12, 1
παλαιστρικὴ ἐπιστήμη C. 8, 26
† πανσέληνος A. b. ii. 8, 6 v. l.[q]
παντὶ ὑπάρχειν quomodo accipiendum A. a. i. 15, 12
παρὰ τοῦτο μὴ γίνεσθαι τί A. a. ii. 17, 2
Παράβυστον T. viii. 1, 17
παράδειγμα τί A. a. ii. 24, 1
παράδοξα λέγειν S. 12, 6
παρακρούονται ἀλλήλους T. viii. 2, 2. παρακρούεσθαι ὑπό τινος S. 1, 5. παρακρούσεις S. 17, 2
παράλληλα ἐκλέγειν T. viii. 14, 2. παραλλήλων σύμπτωσις A. b. i. 12, 4
παραλογίζεσθαι, passive S. 1, 5
παράλοιπος A. b. ii. 8, 7
παραμόνιμος C. 8, 2, 14
παρασημαίνεσθαι T. i. 14, 3
παράσημον ποιεῖν S. 20, 2
παρατηρεῖν T. viii. 11, 1. παρατηρητέον A. a. ii. 19, 1
παρατιθέναι et παραβάλλειν synonymωs posita S, 15, 4
παρεγγύς S. 5, 2
παρεκτείνειν A. b. ii. 17, 5, 6
παρεμβάλλειν T. viii. 1, 17
παρεμπίπτων ὅρος A. a. i. 25, 11

παρεξελέγχεσθαι T. ii. 5, 3. παρεξέλεγχος S. 17, 12. 27
παρεπόμενα T. iii. 2, 1
παρίεσθαι A. b. ii. 5, 3
παρώνυμα τίνα C. 1, 5. παρωνύμως λέγεσθαι C. 8, 25. παρωνύμως ἀπό τινος λέγεσθαι T. ii. 4, 4
πασσέληνος A. b. ii. 8, 6
πατεῖ ὃ βαδίζει S. 22, 11
πειραστικὴ τίς S. 11, 10. pars est dialectices S. 8, 2. 11, 1. non est definiti alicujus scientia S. 11, 10. πειραστικῆς ἔργον τί S. 8, 2. 33, 11. πειραστικοὶ λόγοι τίνες S. 2
πεπερασμενάκις A. b. i. 21, 5
πεποιημένους λόγους ἔχειν T. viii. 14, 11
περαίνειν συλλογισμόν A. a. i. 23, 8. περαίνεσθαι διὰ πλειόνων πτώσεων A. a. i. 26, 1
περίεργον τί T. vi. 3, 2. περιέργως T. vi. 14, 6
πέριξ χρόνος I. 3, 3
ἐκ περιουσίας quid T. iii. 2, 11
περίπατος, obambulatio A. b. ii. 11, 5
περιττὸν τί T. vi. 4, 15. S. 13, 2. περιττὸς ἀριθμὸς τίς T. vi. 12, 1
περιφανές T. viii. 2, 9
πηδαλιωτὸν, πηδαλίῳ πηδαλιωτόν C. 7, 12
πήληξ, Protagoræ masc. gen. S. 14, 1
πηλὸς τί T. iv. 5, 17
πίπτει τοὔνομα A. a. i. 36, 7. πίπτειν ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον T. i. 5, 7. πίπτειν ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν T. vi. 13, 12
πίστις τί T. iv. 5, 3, 12
πλατύφυλλον φυλλορροεῖ A. b. ii. 16, 1, 2
πλεονεξίαι pro προτερήματα, commoda quibus alios superamus S. 16, 4
ποιὰ τίνα λέγεται C. 8, 28
ποιεῖν εὖ T. viii. 14, 3. ποιητικῶς ὑγιείας T. vi. 10, 1
πολεμεῖν πρὸς ὁμόρους A. a. ii. 24, 2. πολεμεῖσθαι bello infestari A. b. ii. 11, 3, 4
πολιοῦσθαι A. a. i. 13, 5
πολιτικῶν λόγων inventio S. 33, 14.
πολλαπλάσιος A. b. i. 12, 7
πολλαπλασίους αὐτῶν C. 6, 14. πολλαπλασιούμενος T. viii. 14, 5
πολλοστημόριον T. iv. 4, 10
† πολυπλάσιος pro πολλαπλάσιος A. b. i. 12, 7
πονηρολογία T. viii. 14, 10
ποτέρως ἔχει T. vi. 3, 3
πρᾶγμα καὶ ὄνομα S. 14, 5. πραγματευτέον περὶ αὐτῶν T. i. 14, 5
πρᾳότης τί T. iv. 5, 2
πρεσβύτερον τί C. 12, 1
προαποφῆσαι S. 19, 2
προβληθέντος, cum propositum esset S. 15, 8. πρόβλημα καὶ πρότασις τί διαφέρουσι T. i. 4, 3
προγεγενημένος συλλογισμός A. a. ii. 1, 7
προγινώσκειν διχῶς ἐστι A. b. i. 1, 3
προδιομολογεῖσθαι A. a. i. 44, 3. T. i. 18, 6. προδιομολογητέον T. ii. 3, 2. vi. 10, 4
προεγχειρεῖν T. viii. 9, 1
προείπας T. v. 5, 5
προενίστασθαι S. 15, 8. προενστατέον S. 17, 19
προεξειργασμένος S. 33, 15
προεπίστασθαι A. a. ii. 21, 7
† προερωτᾶν S. 32, 2
πρόθεσιν ποιεῖσθαι C. 8, 38
† προκατασκευάζεσθαι S. 33, 11
προοιστέον T. ii. 3, 6
προομολογεῖσθαι A. a. ii. 11, 1
προομολογητέον T. ii. 3, 3
προπηλακισμὸς τί T. vi. 6, 6
πρὸς, absolute pro *præterea* S. 4, 7. πρὸς ὃ πέφυκε, τίνα ἔχει ὅρον T. vi. 6, 18. πρὸς τὴν διάνοιαν quid sit S. 10, 1. πρὸς τοὔνομα quid sit S. 10, 1, 3
προσαναιρεῖσθαι A. a. ii. 11, 10
† προσαποδεικτέον T. iv. 2, 7
προσαποδοτέον T. v. 2, 12
προσαποκρίνεσθαι S. 17, 4
προσάπτειν T. v. 3, 13

προσδεικτέον T. iv. 2, 7
προσδηλοῦν A. b. ii. 7, 4, 5. S. 13, 2
προσδιαλέγεσθαι S. 3, 1
προσδιορίζειν I. 11, 3. T. iii. 6, 8. προσδιοριστέον T. vi. 14, 1
προσεπηρεάζειν T. viii. 11, 1
προσεπιβλέπειν A. a. i. 28, 16
προσέρεσθαι S. 26, 1
προσερωτᾶν S. 8, 3. 32, 2
ἐκ προσθέσεως τίνα A. b. i. 27
προσκατασκευάζεσθαι T. iii. 2, 11. S. 33, 11
προσκατηγορεῖται τὸ ἔστι I. 10, 3
προσκείμενον περιέργως T. vi. 14, 6
προσπυνθάνεσθαι S. 13, 3
πρόσρησις A. a. i. 2, 1
προσσημαίνειν I. 3, 1. T. vi. 2, 7. προσσημαίνειν seu προσημαίνειν T. v. 5, 6
πρός τι, τίνα λέγεται C. 7, 2
προσυλλογίζεσθαι A. a. ii. 19, 2. T. viii. 1, 6. προσυλλογιστέον T. vi. 10, 4. προσυλλογισμοί A. a. i. 25, 11. A. a. ii. 1, 7
πρόσταξις T. i. 7, 5
προσχρῆσθαι A. a. i. 41, 4
προσῳδία ὀξεῖα καὶ βαρεῖα S. 23, 1
πρότασις τί A. a. i. 1, 2. A. b. i. 2, 6. προτατέον T. viii. 1, 4. 11, 2. προτατικὸς καὶ ἐνστατικός T. viii. 14, 9. προτατικῶς ἐρωτᾶν S. 15, 9
προτείνειν, proponere T. i. 10, 1. προτείνειν τὴν καθόλου A. a. i. 32, 4. προτείνεσθαι τί ἐστι T. viii. 14, 9. προτείνεσθαι ἀσαφῶς S. 17, 15
πρότερον ποσαχῶς λέγεται C. 12, 1. πρότεροι apud vulgus dicuntur οἱ ἐντιμότεροι C. 12, 4
προτιθέναι πρόβλημα T. i. 1, 1
προϋπολαμβάνειν A. a. ii. 14, 1
προφανές T. viii. 1, 9
πρόχειρον εἶναι περί τι T. viii. 14, 5. προχείρως ἔχειν ibid.
πρῶτον τί A. b. i. 21, 1
πτερωτὸν, πτερῷ πτερωτόν C. 7, 10
πτώσεις τί T. ii. 9, 2. πτώσεις ὀνόματος I. 2, 3. πτώσεις ῥήματος I. 3, 3
πυκνὸν τί C. 8, 22
πυκτικοί C. 8, 6

P.

Ῥαιβόν S. 31, 3
ῥῆμα τί I. 3, 1
ῥήτωρ τίς T. vi. 12, 5

Σ.

Σημεῖον τί, καὶ εἰκότος τί διαφέρει A. a. ii. 27, 2. σημεῖον et συλλογισμός ut differant A. a. ii. 27, 4. σημεῖον λαμβάνεται τριχῶς A. a. ii. 27, 2
σήπειον A. b. ii. 14, 4. alibi σήπιον et σηπίον
σηψιδακές T. vi. 2, 4
σίζειν καὶ ψοφεῖν A. b. ii. 11, 8
σιμὴ ῥὶς, et κοίλη idem S. 31, 3
σκαληνὸν, δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει A. b. i. 23, 1
σκῆψις ἐπιτιμήσεως T. v. 3, 7
σκληρόν C. 8, 7
†σκυτοτομεῖν S. 33, 17
σκυτοτομική ibid.
σολοικίζειν τί S. 3, 2
σομφὴ φωνή T. i. 15, 7
σόφισμα τί T. viii. 11, 11. σοφισματώδη T. viii. 3, 1. σοφιστὴς τίς T. iv. 5, 9. S. 2, 6. σοφιστικὴ τί S. 2, 6. σοφιστεύειν S. 2, 7
στατικὸς καὶ κινητικός T. iv. 6, 6
στερεομετρία A. b. i. 14, 7
στέρησις τί C. 10, 10. στερητικὸν, oppositum τῷ καταφατικῷ A. a. i. 18, 1. et alibi
στίλβειν scintillare A. b. i. 13, 2, 3
στλεγγίδος usus T. vi. 6, 18
στοιχοῦν I. 10, 3
στρυφνότης C. 8, 8
συγγνώμην ἔχειν τινί S. 33, 18
συγκαταριθμεῖσθαι C. 8, 38
συγκατατίθεσθαί τινι T. iii. 1, 1
συγκινεῖσθαι ἡμῖν T. ii. 7, 5
συκοφαντεῖν T. vi. 2, 1. viii. 2, 2. συκοφάντημα S. 15, 5
συλλογιστικὸς λόγος A. a. i. 25, 9. συλλογιστικὴ ἀρχή A. b. i. 2, 7
συμβαίνειν ἐκ— T. viii. 1, 17
συμβιβάζειν T. vii. 5, 2, 10. viii. 3, 4
συμβλητά T. i. 15, 19

σύμβολα notæ I. 1, 2. σύμβολα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ I. 14, 14
συμμετρία ἐν τίσι T. vi. 6, 21. συμμέτρως τί T. i. 15, 18
συμπείθειν A. b. i. 1, 2
συμπεραντικῶς εἰπεῖν S. 15, 5
† συμπεραστικῶς ibid.
συμπίπτει, idem quod συμβαίνει, contingit S. 14, 5
συμπλοκῆς ἄνευ λεγόμενα C. 4, 1
συμφθείρεσθαί τινι T. vi. 13, 4
†συμφυσιοῦσθαι C. 8, 3
συμφωνεῖν τινι A. b. ii. 2, 3. συμφωνία τί ibid. συμφωνία ἐν φθόγγοις T. iv. 3, 4. vi. 2, 3
συνακολουθεῖν A. a. i. 46, 15
†συναληθεύειν I. 7, 7
συνάμφω I. 11, 4
συναριθμεῖσθαι S. 5, 5
†σύναψις an συνοχή T. iv. 2, 13. v.l.[f]
σύνεγγυς τοῦ ἐν ἀρχῇ T. viii. 6, 2
συνείρειν T. viii. 3, 1. συνεῖραι λόγον S. 16, 5
συνεπικοσμεῖν τὸν λόγον T. viii. 1, 18
συνεπινεύειν S. 7, 2
συνεπίστασθαι S. 19, 1, 3
συνεπιφέρειν A. a. i. 46, 15. T. vi. 6, 12, 14. viii. 2, 7
συνεστάναι πρός τινα, pedem cum aliquo conferre, in disputando sc. T. viii. 14, 10
σύνοδοι διαλεκτικαί T. viii. 5, 1
συνοχή, ἅψις T. iv. 2, 13
†συνοχή, σύναψις ibid. v. l.[f]
συντελεῖν εἴς τι S. 2, 8
συνυπονοεῖν S. 17, 15
συνώνυμα τίνα C. 1, 3. 5, 29. συνώνυμον πᾶν συμβλητόν T. i. 15, 19. συνωνύμως κατηγορεῖσθαι T. iv. 6, 5
σύστοιχα τίνα T. ii. 9, 1
συσχηματίζειν πρὸς— T. vi. 14, 4
σωστικὸς νόμων T. vi. 12, 6
σωφροσύνη an συμφωνία T. iv. 3, 4.

T.

Τὰ pro ταῦτα T. vi. 13, 6
τἀμφίβολα S. 17, 2
τάξαι ὡς δεῖ A. b. ii. 13, 13. τάξιν ἔχειν C. 6, 8
ταὐτὸ, ποσαχῶς λέγεται A. b. i. 33, 6. T. i. 7, 1. ταὐτὸ καὶ—idem ac—A. a. i. 46, 3. ταὐτὸ καὶ εἰ A. b. i. 19, 5
τεκμήριόν τι A. b. ii. 27, 7
τέκνον improprie domini respectu dicitur S. 24, 8
τελείωσις τῶν συλλογισμῶν A. a. i. 6, 17. 7, 3
τέλος ἐπιθεῖναι S. 33, 10
τερετίσματα A. b. i. 22, 4
τερθρεύεσθαι T. viii. 1, 17
τέρψις, voluptatis species T. ii. 6, 6
τετραγωνίζειν κύκλον S. 11, 3. τετραγωνισμοῦ genera S. 11, 3, 7
τί ἦν εἶναι A. b. ii. 8, 3
τιθήνη T. vi. 2, 3
τὸ αὐτὸ πλεοναχῶς λέγεται A. b. i. 33, 6. T. i. 7, 1
τόδε μετὰ τοῦδε T. vi. 13, 9. τόδε τι, et τὸ ὄν, substantiam maxime comitari videntur S. 7, 2. τόδε τι εἶναι quid sit S. 22, 13
τοσαυταχῶς A. a. i. 37
τραγέλαφος I. 1, 4. A. b. ii. 7, 2. τραγέλαφος δοξαστόν A. a. i. 38, 2
τραχὺ τί C. 8, 22
τριὰς τί A. b. ii. 13, 3
τρίγωνον δύο ὀρθαῖς ἴσον A. b. i. 4, 6
τριτημόριον πολλοστημόριον T. ii. 8, 5
τριχοῦσθαι τὸ γένειον A. b. ii. 12, 11
τυπτήσει S. 5, 13
τύπῳ εἰπεῖν C. 10, 2. τύπῳ λαβεῖν T. i. 7, 1. τύπῳ περιλαβεῖν T. i. 14, 4
τυφλὸν τί C. 10, 11

Υ.

Ὑγιάζεσθαι, sanari A. b. i. 13, 9. ὑγιάζεται quidem æger, at non ὑγιαίνει S. 4, 3. ὑγίανε et ὑγιανεῖ, casus verbi ὑγιαίνει I. 3, 3. ὑγιεινόν τί T. vii. 3, 8. ὑγιεινοί C. 8, 6. ὑγιεινὸν multipl. signif. T. i. 15, 10
ὑγροῦ ἴδιον τί T. v. 2, 13
ὕελος τετρυπημένη A. b. i. 31, 4
ὑπαγορεύειν, præire verbis T. vi. 5, 2
ὑπάρχει ἀνῃρημένος T. vii. 5, 3. ὑπάρχειν, καὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν,

ἕτερον A. a. i. 8, 1. ὑπάρχουσα πρότασις, τίς A. a. i. 13, 8
ὑπεναντίωμα S. 30, 2. εἰς ὑπεναντίωσιν ἄγειν S. 12, 9
ὑπερβαίνειν transilire T. vi. 5, 5
ὑπερβολὴ ὑπερβάλλουσα T. iv. 5, 14
ὑπερέχον, ὑπερέχει τινὸς, καὶ τινί T. iv. 4, 11
ὑπερτείνειν A. a. i. 14, 7
ὑπέχειν θέσιν, tueri T. viii. 9, 1, 2. ὑπέχειν τὸν λόγον A. a. ii. 19, 1. ὑπέχειν ὑπόθεσίν τινα, i. tueri, defendere T. viii. 3, 1
ὑπόθεσις τί A. b. i. 2, 7. ὑπόθεσις et αἴτημα qua re differant A. b. i. 10, 7
τὰ ὑποκάτω T. iv. 2, 4
ὑποληπτὸν, εἰ τοῦ δοξαστοῦ γένος A. b. i. 39. ὑπόληψις non idem quod scientia T. vi. 11, 4. ὑπόληψιν an πίστις sequatur T. iv. 5, 4. ὑπολήψεως ἁπλῆς ἁπλῆ ἡ ἀπάτη A. b. i. 16, 1
ὕσαντος cum pluit S. 5, 8
ὕστατον τί A. b. i. 21, 1. ὑστερεῖν τῶν καιρῶν S. 16, 5
ὑφεκτέον λόγον A. b. i. 12, 2

Φ.

Φαινόμενος ἔλεγκος S. 8, 4. φαινόμενοι συλλογισμοί S. 8, 1
φαλακρὸς, calvus C. 10, 30
φαρμακεύεσθαι in morbis prodest T. ii. 11, 6
φάσις I. 5, 3. φάσις inest in ἀποφάσει S. 31, 1
φέναξ τίς T. iv. 5, 11
φθαρτικὸν τί T. vii. 3, 7
φθίνοντος τοῦ μηνός A. b. ii. 15, 2
φθόνος καὶ φθονερὸς τίς T. ii. 2, 5
φθορὰ, διάλυσις οὐσίας T. vii. 3, 7
φιλεῖν, vox homonyma T. i. 15, 6
φιλέριδες τίνες S. 11, 5
φιλόγλυκυς T. ii. 3, 8
φιλοπονεῖν ἀρνοῦνται οἱ εὐφυεῖς T. iii. 2, 12
φιλοπραγμοσύνη T. ii. 4, 1
φιλοσόφημα τί T. viii. 11, 12
φιλότιμος τίς T. vi. 8, 4
φιλοχρήματος τίς ibid.
φλέγμα τί T. vi. 3, 3
φορὰ Platoni quid T. iv. 2, 13. quorum proprie T. iv. 2, 14
φρόνησις quibusdam et virtus est et scientia T. iv. 2, 2
φυλετικῶς φυσῶν S. 1, 2
φυλλορροεῖ πλατύφυλλον A. b. ii. 16, 1, 2
φύρεσθαι ὑγρῷ T. iv. 5, 17
φυσιογνωμονεῖν πῶς δυνάμεθα A. a. ii. 27, 8
φυσιοῦσθαι, in naturam verti C. 8, 3

X.

Χαρὰ, voluptatis species T. ii. 6, 6
χειμεριώτερος φθίνων ὁ μήν A. b. ii. 15, 2
χερσαῖον τί T. vi. 6, 15
χλευασία τί T. vi. 6, 6
χολοβάφινα S. 1, 2
χρηματίζεσθαι, negotiis implicari, vel rem facere T. iii. 2, 11. †χρηματίζεσθαι ἀπό τινος, quæstum aliqua ex re facere T. iv. 5, 9. χρηματισμὸς, quæstus S. 11, 5. χρηματιστὴς ἀπὸ σοφίας S. 3, 6
χρῶμα, vox homonyma T. 15, 21

Ψ.

Ψευδὴς λόγος ποσαχῶς T. viii. 12, 2. ψευδὴς ὕλη τίς A. a. ii. 2, 7. ψευδογράφου et γεωμέτρου affinitas S. 11, 6, 8. ψευδογραφοῦντος συλλογισμοί T. i. 1, 5. ψευδογραφούντων mos T. viii. 1, 17. ψευδογραφεῖσθαι T. v. 4, 2. ψευδογραφούμενα T. viii. 10, 3. ψευδογραφήματα S. 11, 3
ψήφους φέρειν, in computationibus S. 1, 5. ψήφοις ἀπατᾶσθαι S. 1, 4

Ω.

Ὠικοδομηκέναι T. iv. 4, 2
ὡς ἀδηλότατα κρύπτειν T. viii. 14, 6. ὡς ἑτέρως λέγεσθαι S. 7, 2
ὠφέλιμον τί T. vi. 9, 3. vii. 3, 8
ὠχρίας, et ὠχριᾷν C. 8, 15.

INDEX RERUM

QUÆ IN ORGANO VISÆ SUNT MEMORABILIORES.

de Abductione A. a. II. 25, 1. abducere ad idem S. 31, 1.
ad Absurdum ducere S. 12, 1, 2
ex Abundanti quid T. iii. 2, 11
Accentus olim non adscribebantur syllabis S. 4, 8. 20, 2. accentus fallaciæ ut solvendæ S. 21
Accidens quid T. iv. 1, 3. accidens nonnunquam proprium fit. T. i. 5, 10. probari et refutari ut soleat T. vii. 5, 6. facillime confirmari potest T. vii. 5, 11. refutatu difficillimum ib. accidentis definitiones duæ T. i. 5, 8. accidentis loco reddere quod alio modo est T. ii. 2, 1. accidentis fallacia unde S. 5, 1. accidentis fallaciæ ut solvendæ S. 24, 1. accidentia quæ A. b. i. 4, 4
Accipere, bonum est S. 25, 5
Actus pro habitu T. iv. 5, 1
Acutum cur gravi concinat A. b. ii. 2, 3. acuto contraria quæ T. i. 15, 2
Additionis et detractionis consideratio T. iii. 5, 2
Adulteri signa S. 5, 9
Æquitas quid T. vi. 3, 7
Aëris proprium T. v. 5, 10
Affectiones quid C. 8, 3. affectio pro genere quandoque ponitur T. iv. 5, 15
Affirmatio quid I. 6, 1. affirmatio prima quæ A. b. i. 2, 6. affirmatio et negatio quæque vera videtur, aut falsa C. 4, 4. affirmatio et negatio in sermone, index sensorum animi I. 14, 14. affirmatio una uni negationi contradictorie opposita I. 7, 13. affirmationum oppositiones tres A. a. II. 15, 9.
Agere et pati recipiunt contrarietatem, nec non magis et minus C. 9, 1
Albi descriptio T. iii. 5, 2. vi. 12, 2
Alteratio an secundum unam e ceteris motus speciebus fiat C. 14, 2, 3
Ambiguitatis modi T. vi. 2, 1. ambiguitatis fallacia S. 4, 4, 5. ambiguitatis sophisticæ exempla S. 4, 1. ambiguitatis fallaciæ ut solvendæ T. viii. 7, 1. S. 19, 1. ambiguitatis fallacia distinctione solvitur S, 7, 1. 20, 3. ambiguitatis distinctio T. viii. 2, 4. ambiguitate solvere fallacias S. 24, 8
Ambitiosus qui T. vi. 8, 4
Ambulatio an latio T. iv. 2, 7. ambulatio, motus quidam T. iv. 6, 13
Amicitiæ sedes T. iv. 5, 6
Amissio quorum sit S. 22, 5
Amor quid T. vi. 7, 3. amor, et congressus cupiditas, non sunt idem T. vii. 1, 9
An sit A. b. ii. 8, 4
Anacharsidis dictum A. b. i. 13, 6
Anima quid A. b. ii. 4, 3. T. vi. 14, 3 Platoni quid T. vi. 3, 2. an numerus T. iii. 6, 13. an species numeri T. iv. 3, 1. anima et vita an idem S. 5, 11. anima animalium mortalis an immortalis S. 17, 17. anima tripartita T. v. 4, 12. animæ proprium T. v. 8, 8. animam cum corpore mutari, et contra A. a. ii. 27, 8
Animalis proprium quod T. v. 3, 2
Animi affectuum index vox I. 1, 2
Antiphontis tetragonismi S. 11, 8
Antiquius quid C. 12, 1
Antisthenis thesis, contradici non posse T. i. 11, 4
Apodictica propositio quid differat a dialectica A. a. i. 1, 3, 4. apodicticus syllogismus quorum sit A. a. i. 13, 6. v. Demonstr.
Appellationes cum vulgo usurpandæ quæ, quæ non T. ii. 2, 9. *vise* Nomen.
Aqua ex eodem fonte, an eadem T. i. 7, 2. aquæ omnes specie eædem T. i. 7, 3. aquaticum et terrestre in animalis divisione quid significent T. vi. 6, 15

Aristomenes διανοητός A. a. i. 33, 1, 2.
Aristotelis tractatus de dialectica A. a. i. 30, 5
Arithmeticæ propriæ sunt unitates A. b. i. 10, 3
Ars quæ naturam aliquam ostendit, non utitur interrogationibus S. 11, 9. artis et scientiæ principium quod A. b ii. 19, 4. artes omnes habent aliqua communia S. 11, 11. artium principia ut inventa A. a. i. 30, 4. artium omnium principia fuerunt primitus exigua S. 33, 15. artifici in sua arte perito credi solet T. iii. 1, 2
Atheniensibus bellum a Persis cur illatum A. b. ii. 11, 3, 4
Attributa: *vide* Prædicata.
Avarus qui T. vi. 8, 4
Auditus ut fiat T. i. 14, 2
Avis proprium T. v. 4, 14

B.

Beata vita et honesta an eadem T. vii. 1, 2
Belli Persici causæ A. b. ii. 11, 3
Bonum et non bonum S. 25, 3. bonum, multipl. sign. T. i. 15, 12. bonum et malum idem esse putavit Heraclitus T. viii. 5, 6. boni proprium quod T. v. 3, 3. boni dicuntur ratione τῆς προαιρέσεως T. iv. 5, 9
Boreæ homicidium S. 33, 3
Brysonis tetragonismi A. b. i. 9, 1. S. 11, 3, 7

C.

Cæcum quid T. vi. 6, 5. S. 5. 14. cæcitas quid C. 10, 17. T. vi. 9, 8. cæcitas an ἀναισθησία T. iv. 4, 4. ἀναισθησία est T. ii. 8, 4
Cælum si est ingenitum, infinitum est S. 28
Cænei ratio A. b. i. 12, 7
Callicles in Gorgia Pl. S. 12, 6
Captiones extra dictionem positæ, septem S. 4, 10. *vise* Fallacia.
Casus nominis I. 2, 3. casus masculinorum et fœmininorum distincti; neutrorum non item omnes S. 14, 3. casus verbi I. 3, 3. casuum loci T. iii. 6, 1. casuum locus in proprio T. v. 4, 17. casuum et conjugatorum consequentia T. iv. 3, 11
de Caussis et effectis A. b. ii. 16, 1. caussa effectum an comitetur ibid. effecto prior A. b. ii. 16, 4. causæ quatuor A. b. ii. 11, 1. causæ unius plures A. b. ii. 16, 5
Chœrilus rejicitur T. viii. 1, 18
Circulo demonstrare quid A. b. i. 3, 5. circulo quæ fiunt, circulari demonstratione ostenduntur A. b. ii. 12, 10. circularis demonstratio quid A. a. ii. 5, 10. circularis demonstratio an simpliciter fieri queat A. b. i. 3, 3. circulariter demonstrari quæ nequeant A. b. i. 3, 7. de circulari probatione, in prima figura A. a. ii. 5, 1. in secunda A. a. ii. 5, 13. in tertia A. a. ii. 7, 1
Cleophon in Mandrobulo S. 15, 7
Cogitatio interdum nec cum vero nec cum falso conjuncta I. 1, 3
Cognitio unde sit T. vi. 4, 2. cognoscere quomodo liceat A. b. i. 1, 4. cognoscuntur alia per se, alia per alia A. a. ii. 16, 1
Color, vox homonyma T. i. 15, 21. color multis modis ex accidentibus casibus mutatur C. 8, 13. colores extremi et medii C. 10, 8
Communia scientiis quæ dicantur A. b. i. 10, 4. 11, 4
Comparationes rerum ex accidente desumptæ T. i. 5, 9. comparationum loci T. iii. 4, 1
sine Complexione prædicata C. 4, 1
Composita majora quam compositionis partes A. a. i. 32, 3
Compositio pro Toto T. vi. 14, 1. compositioni contraria dissolutio T. vi. 14, 2. compositio et divisio verborum, significationem quandoque mutat S. 4, 7. compositionis fallacia S. 4, 6. compositionis et divisionis fallacia unde sit, et quomodo solvenda S. 7, 1. compositionis et divisionis fallaciæ ut solvendæ S. 20, 1. 23, 1
Concedere solent cum eventura non prævident T. vi. 10, 4
Concentus quid, et qua ex causa A. b. ii. 2, 3. concentus in sonis est T. iv. 3, 4. vi. 2, 3
Concertanti non idem scopus qui docenti et discenti T. viii. 5, 1
Conclusio e quibus efficiatur A. a. ii. 2, 2. conclusio qualis e qualib. terminis A. a. i. 24, 3. conclusionis necessitas A. a. ii. 2, 2. conclusio necessaria in nulla figura quando fiat A. a. i. 7, 1. conclusionum regulæ, præsertim in syllogismis indefinitis A. a. i. 46, 1. conclusio non est facienda interrogatio T. viii. 2, 11. conclusio rationum inhiberi quot modis possit T. viii. 10, 4. conclusionis falsæ rationes ut solvendæ T. viii. 10, 1
Confirmare difficilius quam refutare A. a. i. 26, 3, 5. T. vii. 5, 9, 10
Confutare: *vide* Refutare
Conjugata quæ T. ii. 9, 1, 2. conjugatorum et casuum loci T. ii. 9, 1. iii.

6, 1. conjugatorum et casuum consequentia T. iv. 3, 11

Consequens et Accidens ut differant S. 6, 10. consequens pro genere T. iv. 5, 3. consequens perpetuum, plerumque pro proprio ponitur T. v. 3, 7. consequentis captiosa illatio S. 5, 8. consequentis vitiosi solutio S. 28. consequentium consequentia duplex est S. 28. consequuntur unum plura necessario T. ii. 5, 4. consequentiæ consideratio duplex T. iii. 2, 1. consecutionum ratio I. 13, 1. A. a. i. 27, 9

Contentiosi qui S. 11, 5. contentiosorum syllogismorum acutissimus qui S. 33, 7

Contiguitas an continuitas T. iv. 2, 13

Continens qui T. iv. 5, 2. continentiæ genus quod T. iv. 6, 10

Contingere, pluribus modis dicitur A. a. i. 3, 3. contingit, similiter ponitur ut est A. a. i. 3, 7. de contingente, et conversione quæ in eo fit, et propositionibus inde nascentibus A. a. i. 13, 3

Continua contigua T. iv. 2, 13. continua quantitas C. 6, 1

Contradici posse negavit Antisthenes T. i. 11, 4. contradictio quid I, 6, 3. A. b. i. 2, 6

Contraria conversio quæ A. a. ii. 8, 2. contrariæ contradictiones quæ I. 14, 15. contrariæ enuntiationes quæ I. 7, 2. contrariæ propositiones quæ A. a. ii. 15, 1, 7. contrarium quid A. b. i. 4, 5. contrarium contrarii genus T. iv. 4, 12. contrarium contrario consequens T. ii. 9, 5. contraria contrarii ratio T. vi. 9, 3. contrarii definitio ex contrario evidens T. vii. 3, 6. de Contrariis C. 11, 1. contraria quæ C. 6, 22. contraria, opposita A. a. ii. 26, 2. contraria inter se quæ C. 10, 4. contraria sunt in eodem prædicamento C. 8, 30. contraria in eodem genere oportet esse T. iv. 3, 5. contraria vel in eodem genere sunt, vel in contrariis generibus, vel ipsa sunt genera C. 11, 5. contraria quædam dicuntur privatione alterius T. vi. 9, 4. contraria eidem simul inesse non possunt T. ii. 7, 4. contraria nil simul recipit C. 6, 18. contraria eidem plura T. ii. 7, 3. Contraria dicere T. viii. 11, 6. contraria petere, quid differat a petitione principii T. viii. 13, 5. contraria petuntur totidem modis in disputando, quot principium T. viii. 13, 4. Contrariorum omnium an una scientia et vis A. a. i. 44, 2. contrariorum an eadem scientia, et idem sensus T. i. 10, 3. contrariorum ut scientia et ignoratio eadem, ita et sensus T. viii. 1, 13. contrariorum differentiæ aut contrariæ sunt, aut eædem T. vii. 3, 5. contrariorum complexiones plures T. vii. 3, 3. contrariorum complexio sextuplex quadruplicem contrarietatem efficit T. ii. 7, 1

de Conversionibus in simplicibus propositionibus A. a. i. 2, 1. conversiones propositionum modificatarum A. a. i. 3, 1. conversio similis quæ dicatur A. ii. 9, 1

Corpus in quantitate, quid T. vi. 5, 1

Corruptio quid T. vii. 3, 7

Cum hoc T. vi. 13, 9

Cupiditas quid T. vi. 3, 5. 8, 2, 6. S. 13, 1. cupiditatis respectus diversus T. ii. 3, 8. cupiditates non semper parent rationi T. v. 1, 6. cupiditates juvenes magis quam senes incessunt T. iii. 2, 3

Cur sit A. b. ii. 10, 2

D.

Decem, in decem imperfectis insunt S. 31, 1

Deceptio in quibus sit I. 14, 5. deceptio in disputando, unde proficiscatur S. 7. 1. deceptio magis in disserendo fit quam in speculando S. 7, 3. Decipere seipsum facile potest, qui ab altero imprudens decipitur S. 16, 3. *vide* Falli

Definitio quid A. b. i. 3, 7. T. i. 5, 1. vii. 3, 2. 5, 1. definitio, principium omnium A. b. ii. 13, 7. definitio species proprii T. i. 4, 2. definitio et proprium ut differant T. i. 8, 2. definitio et syllogismus non sunt idem, nec ejusdem A. b. ii. 7, 6. definitio et demonstratio non sunt ejusdem; et quid differant A. b. ii. 3, 1. definitio non est omnium eorum quorum est demonstratio A. b. ii. 3, 3. definitio non demonstratur nec sumpta definitionis definitione, nec item definitione contrarii A. b. ii. 6, 1. definitio substantiam seu quid est quo modo ostendat A. b. ii. 7, 1. definitio perspicua esse debet T. vi. 1, 4. propria esse debet, non communis T. vi. 12, 4. latior definitio esse non debet T. vi. 1, 4. definitio latior ut excutienda T. vi. 3, 1. definitio una sæpe plurium T. vi. 9, 1. definitio fieri quandoque nisi per opposita non potest T. vi. 4, 13. definitio syllogistica argumentatione demonstrari non potest A. b. ii. 4, 1. definitio

obscuratur pluribus modis T. vi. 2, 1. definitio refutatu facillima T. vii. 5, 7, 9. Definitionis scopus T. vi. 1, 4. 4, 2. definitionis tractatio quinquepartita T. vi. 1, 1. definitionis vitiosæ partes duæ T. vi. 1, 4. definitionem per notiora factam non esse, duobus modis dicitur T. vi. 4, 4. Definitiones perspicuitatem requirunt A. b. ii. 13, 19. separare debent T. v. 2, 11. cognitionis causa fiunt T. v. 2, 2. definitiones ejusdem rei plures esse nequeunt T. vi. 5, 2. 14, 5. definitionum genus primum tradendum, ut et propriorum T. v. 3, 12. definitionum elementa T. iv. 1, 1. definitionum στοιχεῖον T. vi. 14, 6. de Definitione Quid sit, et Cur A. b. ii. 10, 1, 2. Definiti substantiam genus maxime significat T. vi. 1, 1. definito latiori si angustior tributa definitio T. vi. 5, 2. Definitu faciliora quæ A. b. ii. 13, 19

Delectus propositionum ut habendus A. a. i. 27, 8

Delinquitur in multis facilius quam in paucis T. vii. 5, 7

Demonstratio an sit, et quo modo A. b. i. 2, 1. demonstratio quid A. b. i. 2, 2. 4, 1. ii. 7, 1. T. i. 1, 2. demonstratio, syllogismus est; at non vice versa A. a. i. 4, 1. demonstratio et definitio non sunt ejusdem; et quid differant A. b. ii. 3, 4. demonstratio omnis ut fiat A. b. i. 6, 1. demonstratio fit per quamcunque ex quatuor causis A. b. ii. 11, 1. demonstratio ex alio genere fieri non potest A. b. i. 7, 1. demonstratio universalis melior particulari A. b. i. 24, 5. demonstratio scientifica magis quæ A. b. i. 24, 1. Demonstrationis definitionem oppugnantium confutatio A. b. i. 3, 1. demonstrationis principium quod A. b. i. 2, 5. virtus quæ A. b. i. 24, 2. modi duo A. b. i. 22, 10. Demonstrationes cujusque rei ut inventæ A. a. i. 30, 3, 4. demonstrationes unius plures esse possunt A. b. i. 29, 1. demonstrationum resolutiones non fiunt in infinitum, neque ascendendo, neque descendendo A. b. i. 19, 5. Demonstratio duplex; earumque usus A. b. i. 13, 1. demonstratio ostensiva melior negativa A. b. i. 25, 1. demonstratio ostensiva melior impossibili A. b. i. 26, 1. de Demonstratione per impossibile A. a. ii. 11, 1. de eadem in secunda figura A. a. ii. 12, 1. in tertia A. a. ii. 13, 1. Demonstrari singula simpliciter non possunt A. b. i. 9, 3. demonstrari absque reductione ut possit A. a. i. 6, 16. Demonstrativorum syllogismorum veritatem oportere esse necessariam A. b. i. 4, 1. *vide et* Apodict.

Deus, et vir bonus, mala patrare possunt T. iv. 5, 9. Deus, lædi an possit T. ii, 2, 5. Dei proprium T. v. 6, 10. Deo an aliquid utile A. a. i. 36, 6

de Dialectica tractatus Aristotelis A. a. i. 30, 5. dialecticæ proprium quid T. i. 2, 2. dialecticæ officium S. 33, 11. dialectica et pirastica utuntur etiam idiotæ S. 11, 11. dialecticæ veteris ratio S. 33, 15. dialectica interrogatio I. 11, 2, 3. dialectica oratio I. 4, 4. dialectica propositio quæ T. viii. 2, 8, 12. dialectica propositio quid, et qua re differat ab apodictica A. a. i. 1, 3, 4. dialecticus qui T. viii. 14, 9. S. 11, 1. dialecticus non versatur in certo aliquo genere S. 11, 8. dialectici munus S. 9, 4. 11, 13. dialecticis quæ cavenda T. i. 18, 3

Dicere idem sæpius, duobus modis accidit T. v. 2, 9. dici duûm generum est C. 2, 1. dici de omni, et dici de nullo, quid A. a. i. 1, 8. dicta sæpius, turbant auditorem T. v. 2, 8.

Dictionis fallaciæ ut solvendæ S. 23, 1

Differentia refertur ad genus T. i. 4, 1. non participat genus T. iv. 2, 12. angustius patet quam genus T. iv. 1, 9. genere posterior, specie prior T. vi. 6, 11. speciebus latius patet ibid. qualitatem significare videtur T. vi. 6, 8. differentia generum duorum an eadem T. vi. 6, 12, 13. differentiæ non mutant substantiam T. vi. 6, 16. differentiæ multæ in iis etiam quæ specie sunt eadem A. b. ii. 13, 11. differentiæ in definitionibus ut ponendæ T. vi. 6, 1. differentiarum inveniendarum ratio T. i, 16. differentiarum inventio quorsum conferat T. i. 18, 4. differentiæ singulares sciri an queant A. b. ii. 13, 10. differentia specifica T. vi. 6, 2

Difficiles et morosi quæ primo concedere soleant T. viii. 1, 16

Digitos quatuor habere T. v. 5, 4, 5

Dimidium quid T. vi. 9, 3. dimidii proprium T. v. 6, 2

Dionysius vitam ut definierit T. vi. 10, 3

Disciplina, reminiscentia A. a. ii. 21, 7. disciplinarum omnium ratio quæ T. vi. 4, 2

Discreta quantitas C. 6, 1

Disputandum non cum quovis T. viii. 14, 10

Disserendi rationes quadruplices S. 2. disserendo qui certant, quot sibi scopos proponant S. 3, 1
Distinctio quorundam difficilis S. 7, 1. distinctio multiplicis significationis T. i. 15, 1. distinctione respondendum in ambiguis S. 20, 3
Diversum, et Idem, pluribus modis dicuntur T. v. 4, 15
de Divisione, ejusque syllogismo A. a. i. 31, 1. divisio cognatarum specierum T. viii. 1, 18. divisiones quorsum conferant A. b. ii. 13, 7. divisione demonstrari definitio an possit A. b. ii. 5, 1. divisio facilius in majora fit, quam in minora A. a. i. 32, 3. divisionis et compositionis fallaciæ ut solvendæ S. 20, 1
Divitiæ an res bona S. 25, 3
Docere aliud est, aliud disserere S. 10, 11
Dolor quid T. vi. 6, 20, 22. doloris sedes T. iv. 5, 5
Dubitatio quid T. vi. 6, 20
Duplum quid T. vi. 6, 22. duplum, dimidii duplum S. 13, 1. dupli genus T. iv. 4, 11. dupli proprium T. v. 6, 2

E.

Eclipsis quid, et qua ex causa A. b. ii. 2, 3. 12, 1
Elabi conantes premendi T. viii. 14, 10
Elenchus quid A. a. ii. 20, 1. S. 5, 5. 10, 5. 17, 2. elenchus est ex propositionibus, ut syllogismus S. 6, 14. elenchus ut fiat, vel non fiat A. a. ii. 20, 1. elenchi sunt etiam veri S. 9, 1. elenchorum modi duo S. 4, 1. elenchi dictionis sex ibid. elenchus sophisticus qualis S. 8, 5. elenchorum sophisticorum modi S. 11, 13. præter elenchi definitionem factis paralogismis ut occurrendum S. 26, 1
de Eligendis et fugiendis simpliciter T. iii. 4, 1
Empedocles quatuor corporum elementa statuit T. i. 14, 3
Empedoclis hemistichion de vino T. iv. 5, 17
Ens et Unum an omnia de omnibus prædicentur T. iv. 6, 2, 3. Ens et unum, de omnibus prædicantur T. iv. 1, 5. ens, unum, Melissi thesis T. i. 11, 4. entia quotuplicia C. 2, 2. ens omne vel factum vel æternum esse T. i. 11, 5
Enthymema quid A. a. ii. 27, 2
de Enuntiatione I. 5, 1. enuntiatio quid A. b. i. 2, 6. enuntiatio simplex I. 5, 5. enuntiatio una quæ sit, et quæ multæ I. 5, 2. 11, 1. enuntiationis partes I. 5, 1. Enuntiationes magis contrariæ quæ dicendæ I. 14, 1. enuntiationes universales et particulares quæ, et quæ quibus oppositæ I. 7, 1.
Eretriensium in Sardis irruptio A. b. ii. 11, 3.
Esse, et Necessario esse, diversa sunt A. a. i. 8, 1. esse et inesse in quibus prædicatis convertantur T. ii. 1, 2. esse quam videri optabilius T. iii. 2, 10. esse horum, pluribus modis dicitur S. 24, 9. esse scientem, et Scire, nil differunt A. a. i. 46, 3. esse non bonum, et non esse bonum, non sunt idem A. a. i. 46, 4
Est, adprædicatum, affirmationem facit A. a. i. 3, 7. Est, adprædicatum, duo facit oppositionum genera I. 10, 3. Est, inclusum quandoque verbo I. 10, 7
Euthydemi oratio S. 20, 3
Exemplum quid A. a. ii. 24, 1. exempla qualia adhibenda T. viii. 1, 19
Exercitationis præcepta T. viii. 5, 1. 14, 1, 7
Experientia, memoriæ filia A. b. ii. 19, 4
Expositio syllogistica A. a. i. 6, 8. 8, 3. expositione quomodo utamur A. a. i. 41, 5
Extrema quid A. a. i. 4, 3. extremum majus quod, et quod minus A. a. i. 4, 8

F.

Facere, inest in non facere S. 31, 1. facere qualitercunque facilius quam recte facere T. vi. 1, 3. factum esse, et principium habere, Melisso idem sunt S. 6, 11
Fallaciæ dictionis ut solvendæ S. 23, 1. fallaciarum extra dictionem positarum solutio S. 25, 1. *Vide et* Sophisma.
Falli, tribus modis dicitur A. a. ii. 21, 9. falli opinione A. a. ii. 21, 1. *Vide et* Decipere.
de Falsa oratione A. a. ii. 18. falsa tota quæ A. a. ii. 2, 7. falsorum syllogismi S. 8, 4. falsus syllogismus duobus modis dicitur S. 18, 1
Fellis et mellis idem color S. 5, 8
Fides fit duobus modis A. a. ii. 23, 1
de Fieri et Factum esse A. a. ii. 12, 3
Figura et forma, qualitatis species C. 8, 20
de Figura syllogismorum triplici, et imperfectorum syllogismorum perfectione A. a. i. 7, 1. figura syllogismorum prima quæ A. a. i. 4, 15.

figura secunda quæ, et quales in ea syllogismi A. a. i. 5, 1. figura tertia quæ, et quales habeat syllogismos A. a. i. 6, 1. figura syllogismorum tertia non concludit propositionem universalem A. a. ii. 7, 1. figurarum omnium maxime scientifica prima A. b. i. 14, 1
Finis in unoquoque optimum T. vi. 8, 2
Flamma, magis ignis est quam lux T. vi. 7, 4
Folia arboribus cur defluant A. b. ii. 16, 6. 17, 4
Fortitudo quid T. iv. 5, 2. vi. 13, 10. fortitudinis finis T. vi. 13, 11. fortitudini præoptatur justitia T. iii. 2, 4
Fortuita per demonstrationem sciri non possunt A. b. i. 30
Fugiendum an fugiendo contrarium T. ii. 7, 2
Fur quis T. vi. 12, 5
in Futuris contingentibus quomodo accipienda oppositionum regula I. 9, 1, 2

G.

Genus dialecticis quid T. i. 5, 6. genus numero unum an sit T. vi. 6, 4. genus omnium eorum est quæ specie sunt indifferentia T. iv. 1, 10. genus de speciebus vere semper prædicari oportet T. iv. 5, 17. genus latius patet quam vel species vel differentia T. iv. 1, 9. genus latius patere debet quam differentia T. iv. 2, 16. genus et species non sunt in eodem semper prædicamento T. iv. 4, 6. genus et speciem sub eadem divisione contineri oportet T. iv. 1, 4. genus, a diversis; differentia ab iisdem speciebus distinguit T. vi. 3, 1. genus a differentia ut separandum T. iv. 6, 12. genus dividere per negationem T. vi. 6, 5. genus probari et refutari ut soleat T. vii. 5, 5. Generis problemata quos habeant locos T. iv. 1, 1. generis species diversæ T. iv. 6, 1. genere eadem quæ T. i. 7, 2. genera speciebus priora C. 13, 4. genera superiora de inferioribus prædicantur T. vi. 5, 5, 6. generum eorundem eædem differentiæ T. i. 15, 21. in generibus duobus an unum et idem esse possit T. vi. 6, 7. genus omne plures habet species T. iv. 3, 3
Geometra an mentiatur A. b. i. 10, 8. geometra ut decipiatur T. v. 4, 2. geometriæ propria puncta et lineæ A. b. i. 10, 3
Glacies quid A. b. ii. 12, 2
Gorgiæ disciplina S. 33, 16
Grammatica quid T. vi. 5, 2
Grave, vox homonyma T. i. 15, 3
Gustus et odoratus ut fiant T. i. 14, 2
Gymnastæ proprium T. v. 7, 3

H.

Habere, quid significet C. 9, 3. habere, pluribus modis dicitur C. 15, 1
Habitus, ex relatorum genere C. 7, 2. habitus non omnis bonus est T. vi. 6, 7. habitus pro actu T. iv. 5, 1. habitus et affectio quid differant C. 8, 1, 5. habitui quæ insunt, eadem etiam iis quæ secundum habitum dicuntur T. v. 4, 16
Harmonica, sub arithmetica A. b. i. 13, 7
Hebes, vox homonyma T. i. 15, 5
Heraclitus omnia moveri affirmavit T. i. 11, 4. bonum et malum idem esse opinatus est T. viii. 5, 6
Hippocrates geometra S. 11, 3
Homeri poësis, figura per circulum S. 10, 6. Homerica exempla T. viii. 1, 19. Homeri versus ambiguus S. 4, 7. Homeri versus duo a criticis quibusdam emendati S. 4, 8
Hominis definitio T. vi. 3, 2. hominis proprium T. v. 3, 13
Homonymum quando synonymum T. vi. 10, 4, 5. homonymorum distinctio T. i. 15, 1. homonymia sæpe in sermone T. i. 15, 18
Honestum et Decorum, idem T. v. 5, 8. honesti proprium ibid.
Honorem appetunt omnes T. vi. 8, 4
Humidi proprium T. v. 2, 13

I.

Ideæ quales statuantur T. vi. 10, 2. ideæ quales dicantur et sint T. ii. 7, 5. idea ut consideranda in proposito T. v. 7, 7. idea nullius apparentis est T. vi. 8, 7. idearum assertio ut impugnetur T. vi. 6, 4. 8, 7. ideis impugnandis locus T. vii. 4
Idem proprie quid T. vii. 1, 1. quot modis dicatur T. i. 7, 1. pluribus modis dicitur A. b. i. 33, 6. T. vii. 1, 13. idem et diversum pluribus modis dicuntur T. v. 4, 15. idem quos habeat locos dialecticos T. vii. 1, 1. idem de eodem sæpius dicere, absurdum T. vi. 3, 6, 7. Eodem modo se habens, cum pluribus confertur T. v. 7, 4. Eadem quibus inesse videantur S. 24, 2. eadem esse omnia dictitabant sophistæ S. 5, 1
v. I. Y.
Ignis proprium quod T. v. 2, 6, 9, 13 8, 3
Ignorantia quid T. vi. 9, 7. quibus non tribuatur T. vi. 9, 9. de igno

rantia secundum dispositionem A. b. i. 16, 1. de ignorantia per mediatas in syllogismo propositiones A. b. i. 17, 1. de ignorantiæ modo alio, si quis defecit sensus A. b. i. 18, 1
Imago quid T. vi. 2, 6
Immortale quid T. vi. 6, 23. immortalitas quid T. iv. 5, 15
Impar in numero, quid T. vi. 4, 15. impar numerus qui T. vi. 12, 1. S. 13, 2
Impossibilis argumentatio quæ, et quomodo in singulis figuris fiat A. a. ii. 11, 1. impossibilis et ostensivus syllogismus ut differant A. a. ii. 14, 1
Impugnanda semper debilia T. vi. 8, 5
In toto altero inesse A. a. i. 1, 8
Inæqualitas quid T. vi. 9, 4, 5
Incontinens qui T. vi. 8, 4
Incorporeum corpori misceri nequit T. vi. 12, 2
Indefinitum quid A. a. i. 1, 2. indefiniti subjecti enuntiationes I. 10, 6. indefinitarum enuntiationum oppositiones I. 10, 1
Individuorum natura C. 2, 3
Inductio quid, et quomodo a syllogismo differat A. ii. 23, 2. T. i. 12. inductio et similia quid differant T. viii. 1, 13. inductio sine sensu fieri non potest A. b. i. 18, 1, 2
Infinita pervadi nequeunt A. b. i. 3, 1
Ingenitum principio caret S. 28
Injuriamne pati an facere præstet S. 12, 8
Injusta dicere S. 12, 8. injustitia an imperitia T. ii. 9, 4
Insolita, obscura T. vi. 2, 4
de Instantia A. a. ii. 26, 1. instare quid sit T. viii. 14, 9. instantia quando poscenda T. viii. 2, 3. instantiæ quot modis fiant T. viii. 10, 6
Instrumentorum nomina pleraque in *ov* finita, et neutrius generis S. 14, 4
Intelligenda disputantium dicta T. viii. 7, 1
Intermedia quoque non esse infinita A. b. i. 20, 1
Interroganti spectanda quæ T. viii. 1, 1. interrogantis officium T. viii. 4
Interrogatio de singularibus I. 10, 12. interrogatio aliqua an demonstrationi conveniat A. b. i. 12, 1. interrogationes suæ cuique scientiæ A. b. i. 12, 2. interrogatio mutila S. 17, 15. interrogationes ancipites S. 20, 1. interrogationes dubiam responsionem efficientes S. 12, 8. interrogationes duas unam facere S. 17, 9. interrogationibus duabus an una danda responsio S. 17, 10. interrogationibus pluribus ut respondendum S. 30, 1. interrogatorum genera tria T. viii. 6, 1. interrogare multa S. 12, 2. interrogare cur solitus Socrates, non respondere S. 33, 12
Invidus qui T. ii. 2, 6. invidia quid T. ii. 2, 5
Ira quid T. vi. 13, 12. viii. 1, 10. iræ genus quod T. iv. 6, 8. iræ causa T. iv. 5, 3. iræ sedes T. ii. 7, 6. iv. 5, 5. iræ in disputando indicia S. 15, 1
Iridis contemplatio A. b. 13, 9

J.

Jucundum, species boni T. iv. 4, 5
Jurare sancte et pejerare an idem simul possit S. 25, 2
Justus qui T. vi. 7, 1. justitia quid ibid. justitiam secundum naturam non esse rem pulchram S. 12, 6
Juventuti quæ optanda T. iii. 2, 3

L.

Latebrarum scopus S. 15, 2
Latifoliis defluunt folia A. b. ii. 16, 1
Latio Platoni quid T. iv. 2, 13. quorum proprie T. iv. 2, 14
Lenitas quid T. iv. 5, 2
Leonis natura A. a. ii. 27, 9
Lex, e communi opinione nata S. 12, 9. lex naturæ adversari a quibusdam dicitur S. 12, 6. legis definitio metaphorica T. vi. 2, 5, 6. 3, 7
Linea quid T. vi. 6, 3. quantitas continua C. 6, 4
Literæ, vocis indices I. 1, 2
Locus quantitas continua C. 6, 5. loci mutatio, species lationis T. iv. 2, 14. loci consideratio, in electione rerum T. ii. 11, 5. Loci sophistici ad ostensionem falsi aut absurdi S. 12, 1. loci communes S. 9, 3
Longitudinis capita, seu elementa S. 15, 1
Longævitatis caussæ A. b. ii. 17, 7
Lunulæ A. a. ii. 25, 2
Lutum quid T. iv. 5, 17
Lux flamma et carbone tenuiores habet partes T. v. 5, 7
Lycophronis factum S. 15, 8
Lyræ encomium ibid.

M.

Magis expendendum A. b. i. 2, 8. magis et minus, quatuor habent locos T. ii. 10, 3. magis et minus in proprio T. v. 8, 1
Magnanimitatis rimatio A. b. ii. 13, 18. species ibid.
Magnum parvo an contrarium T. vi. 12

Majus, et Superans, duplici respectu T. iv. 4, 11
Malumne sit quod prudens nolit S. 25, 4. malo contrarium bonum, interdum etiam malum C. 11, 1. malorum esse S. 24, 9
Mansio omnis in manente T. iv. 4, 14
Maris proprium T. v. 5, 9
Masculinorum et fœmininorum casus distincti S. 14, 3
Mathematicæ scientiæ qua ratione comparentur A. b. i. 1, 1
Maximum et optimum quod dicitur, idem numero esse oportet T. vii. 1, 3, 4
Medicina quid T. vi. 3, 7. 5, 2. medicinæ partes T. ii. 3, 5
Medium quid A. a. i. 4, 3. A. b. ii. 17, 1, 3. medium causa A. b. ii. 12. medium semper duplex est A. b. i. 12, 5. medium in syllogismo quid A. a. ii. 19, 1. sine medio syllogismus fieri nequit ibid. de medii in syllogismis inventione A. a. i. 28, 1. Media plura eorundem esse possunt A. a. i. 25, 1. media carent interdum nominibus C. 10, 9. media propositionis categoricæ mediatæ non esse infinita A. b. i. 21, 5. media propositionis negativæ mediatæ non esse infinita A. b. i. 21, 1
Mel cum aqua, quid T. vi. 13, 9. mellis et fellis color idem S. 5, 8
Melissus unum ens statuit T. i. 11, 4. Melissi opinio, universum infinitum esse et infectum S. 5, 9. Melissi opinio, idem esse *Extitisse* et *principium habere* S. 6, 11. Melissi opinio de principio ejus quod factum est S. 28
Melius et honoratius natura prius C. 12, 4. meliora et optabiliora quæ quibus sint T. iii. 1, 1. et deinceps.
Meminimus præterita T. ii. 4, 8
Memoria quid T. iv. 4, 14. 5, 1. memoria, e sensu est A. b. ii. 19, 4. memoriales loci T. viii. 14, 5
Mendacii arguere S. 12, 1, 3
Menonis Platonici dictum, disciplinam esse reminiscentiam A. a. ii. 21, 7. A. b. i. 1, 5
Mens, principium A. b. ii. 19, 7. mens, initium scientiæ A. b. i. 33, 1. mentis habitus in quibus est veritas A. b. ii. 19, 7
Mensis decrescens cur tempestuosior A. b. ii. 15, 2
Mentiri de aliquo S. 5, 6
Metaphora significati aliquam cognitionem præbet T. vi. 2, 5. metaphora loco generis usurpata T. iv. 3, 4. metaphora elencho locum non sinit S. 17, 18. metaphoræ ad definitiones adhiberi an possint A. b. ii. 13, 20. metaphoræ obscurant definitiones A. b. ii. 13, 20
Methodus, expeditam tractandi rationem præbet T. i. 2, 1
Metus sedes quæ T. iv. 5, 5
Miccalus musicus A. a. i. 33, 3
de Mixtionibus, et primum de syllogismis ex utraque necessaria in tribus figuris A. a. i. 8, 1. mixtio contingentis et puri in prima figura A. a. i. 15, 1. in secunda figura A. a. i. 18, 1. in tertia figura A. a. i. 21, 1. mixtio necessarii et contingentis in prima figura A. a. i. 16, 1. in secunda figura A. a. i. 19, 1. in tertia figura A. a. i. 22, 1. mixtio necessarii et puri in prima figura A. a. i. 8, 1. in secunda figura A. a. i. 10, 1. in tertia A. a. i. 11, 1
Modificatarum enuntiationum oppositiones I. 12, 1. modificatarum propositionum conversiones A. a. i. 3, 1
Mœchi signa S. 5, 9
Morbus, majus malum quam mala corporis habitudo T. viii. 2, 6
Mors quid S. 5, 11
Motus genera sex C. 14, 1. motus species T. ii. 4, 5. moveri omnia Heraclitus dixit T. i. 11, 4. moveri aliquem et stadium percurrere negavit Zeno T. viii. 8, 2

N.

Natura alia alicujus gratia facit, alia ex necessitate A. b. ii. 11, 9. naturane prudentes et probi simus T. ii. 11, 4
de Necessario A. a. i. 33, 1. necessarium quomodo se habeat I. 13, 4. an sequatur possibile I. 13, 10. æquivoce contingere dicitur A. a. i. 13, 2. e non necessariis concludi potest A. b. i. 6, 6. a syllogismo ut differat A. a. i. 32, 8. necessarium apparens T. ii. 5, 2. Necessitas duplex A. b. ii. 11, 9
Negatio quid I. 6, 1. A. b. i. 2, 6. negatio prima quæ I. 10, 2. negatio contraria, et opposita I. 10, 13. negatio quæque vera est aut falsa C. 4, 4. negatio semper aut verum dicit, aut falsum I. 10, 14. Negativa non reciprocatur A. a. i. 17, 4
Nigrum, vox homonyma T. i. 15, 7
Nilus cur decrescente mense grandior fluat A. b. ii. 15, 2
Nix quid T. iv. 5, 17
Nomen quid I. 2, 1. nomen idem bis dicere, non est absurdum; sed idem

de eodem prædicare sæpius T. vi. 3, 6. nomen infinitum quid I. 2, 3. 10, 1. nominum translatio T. ii. 6, 2. nominum tralatio ex obscuriori voce in notiorem T. ii. 4, 1. nominibus et rebus non idem semper accidit S. 1, 4. nominibus receptis uti T. vi. 2, 4. 10, 5. nominibus alienis res appellare T. ii. 1, 5. nomina ignotiora usurpare T. vi. 11, 3

Non esse album, et Esse non album, non significant idem A. a. i. 46, 2

Nosse idem et ignorare S. 24, 3. noti et ignoti an una scientia A. a. ii. 26, 2. notiora quæ T. viii. 1, 6. notiora duobus modis dicuntur A. b. i. 2, 4. T. vi. 4, 4

Nox quid T. vi. 8, 5

Noxium quid T. vi. 9, 3

Nubes quid T. vi. 8, 5

ad Nugas adigere S. 13, 1. nugationis solutio S. 31, 1

Numeri partes an posituram vel continuitatem habeant C. 6, 7. numero idem quæ T. i. 7, 1

Nunc, principium temporis A. b. ii. 12, 7

O.

Obediendumne parenti magis, an sapientibus S. 12, 8. *Vide* Parentes.

Oblivio quid T. vii. 3, 7. viii. 2, 5

Obscuritatem sermoni et præcipue definitioni quæ adferant T. vi. 2, 1. obscure dictis ut occurrendum T. viii. 7, 1

Occultationis præcepta T. viii. 1, 3, 6. occultationis scopus S. 15, 2. de occultatione sophistica S. 14, 7

Odium an iram consequatur T. ii. 7, 6

OMNIS, non universale significat sed universaliter I. 10, 8. omni inesse, quomodo accipiendum A. a. i. 15, 12. omni inesse, in quibus figuris non demonstretur A. a. ii. 11, 5

Opinio in quibus versetur A. b. i. 33, 2. opinio et opinabile, quid differant a scientia et scibili A. b. i. 33, 1. opinio an contrarii capax C. 5, 41. opinio, res instabilis A. b. i. 33, 2. opinio, opinione potior T. viii. 11, 14. opinioni communi pugnantia dicere S. 12, 5. opinione falli A. a. ii. 21, 1. opinione simplici simpliciter fallimur A. b. i. 16, 1. opiniones impugnare an cujusvis T. i. 11, 4. opinionum notatio T. i. 14, 3

Opponi quæ dicantur A. a. ii. 8, 2. opponi alterum alteri quadrifariam dicitur C. 10, 1. de oppositis C. 10, 2. oppositum esse quid I. 6, 4. opposita sex modis accipiuntur A. a. ii. 15, 9. opposita, natura simul sunt T. v. 3, 3. vi. 4, 12. opposita iisdem eadem T. vi. 7, 5. opposita in quibus figuris probentur A. a. ii. 26, 1. oppositorum an eadem scientia T. ii. 2, 3. vi. 4, 12. viii. 1, 4. oppositorum loci T. iii. 6, 1. ex oppositis ut argumentemur A. a. ii. 15, 1. in secunda figura A. a. ii. 15, 3. in tertia figura A. a. ii. 15, 6. ex oppositis vera inferri conclusio nequit A. a. ii. 15, 10. oppositæ propositiones quæ A. a. ii. 15, 1, 2, 7. oppositionum regulæ I. 7, 7. oppositionum regula ubi locum habeat I. 8, 1

Optabiliora et meliora quæ quibus sint T. iii. 1, 1. et deinceps.

Optica sub geometria A. b. i. 13, 7

Optimum et maximum quod dicitur idem numero esse oportet T. vii. 1, 2, 4

Oratio quid, et quotuplex I. 4, 1. quantitas est C. 6, 3. an contrarii capax C. 5, 43. oratio una, duobus modis A. b. ii. 10, 1. oratio vera non efficit ut res sit; at contra C. 12, 7. orationes multæ (seu rationes) carent nominibus A. a. i. 35, 1. Orator quis T. vi. 12, 5

Ordinis ratio quæ A. b. ii. 13, 13

Ornatui quæ inserviant T. viii. 1, 18

Ortus quid T. vi. 2, 1. ortus et interitus argumenta quæ suppeditent T. ii. 9, 6

Ostensiva et impossibilis argumentatio per eosdem fieri terminos potest A. a. ii. 14, 2, 9. ostensivus syllogismus quid differat ab eo qui ad impossibile deducit A. a. i. 29, 4. ii. 14, 1. ostensive idem et per impossibile deducit ibid. ostensive idem et per impossibile concludi potest A. a. i. 29, 1

P.

Pallor e timore C. 8, 13

Par, et impar, ex relatorum genere C. 7, 5. par numerus qui T. vi. 4, 16

Parentibus an obediendum in omnibus S. 15, 4. parentibusne magis an legibus obtemperandum T. i. 14, 4. parentine magis an sapientibus obediendum S. 12, 8. *vide et* Pater.

Parmenidis sententia de Uno et Ente S. 33, 4

Partes sequitur totum T. vi. 13, 2, 3. partibus destructis destruitur totum; at non contra T. vi. 13, 4

Particulare quid A. a. i. 1, 2

Passio excrescens e substantia dimovet T. vi. 6, 16. passio loco differentiæ

posita ibid. passivæ qualitates C. 8, 8, 10, 11, 14, 16
Patrem mactare apud nonnullos honestum T. ii. 11, 5
Paupertas justa injustis divitiis potior S. 12, 5
Per se A. b. i. 4, 6. per se duobus modis A. b. i. 22, 13
Perspicuitati quæ inserviant T. viii. 1, 19
de Petitione principii A. a. ii. 16, 1. petitio principii quot modis fiat S. 5, 7. petitio principii quintuplex T. viii. 13, 2. petitio principii ut fiat, et ut solvenda sit S. 17, 13. petitio et sumptio principii ut solvenda S. 27
Phænomena, sub astrologia A. b. i. 14, 7
Philosophica et dialectica quæsita qua re differant T. viii. 1, 2
de Physiognomonica argumentatione A. a. ii. 27, 8
Picturæ veterum sine inscriptione agnosci non poterant T. vi. 2, 7
Pituita quid T. vi. 3, 3
Planetæ non scintillant, quia propius nos sunt A. b. i. 13, 2
Plato nominibus utitur a communi usu remotis T. vi. 2, 4. animam ut definierit T. vi. 3, 2. animal ut definierit T. vi. 10, 2. φορὰν ut definierit T. iv. 2, 13
Pluviæ causæ A. b. ii. 12, 10
Positio quid A. b. i. 2, 7. positio, ex relatorum genere C. 7, 2, 3. positionem habentia C. 6, 6
Posteriorum notitia e prioribus petenda T. vi. 4, 6
Potentia, an affectio T. iv. 4, 3
Præcognoscimus duobus modis A. b. i. 1, 3
in Prædicatione refert quid prius ponatur, quid posterius A. b. ii. 13, 8. prædicatio ultima quæ A. b. ii. 13, 5. Prædicati differentiæ quot sunt, tot sunt etiam subjecti C. 3, 3. Prædicamenta decem T. i. 9, 1
Prævidere, difficile S. 18, 3
Primum quid A. b. i. 21, 1. primum, et principium, idem A. b. i. 2, 5. primum prudens, et primum temperans T. v. 8, 7. prima et vera quæ T. i. 1, 2
Principium, omnium maximum est et difficillimum S. 33, 14. principium, et primum, idem A. b. i. 2, 5. de principiis quomodo innotescant, et per quem habitum A. b. ii. 19, 1. principia duo A. b. i. 32, 6. principia alia communia, alia propria, quæque illa et quomodo A. b. i. 10, 2. principia prima A. b. ii. 19, 1. principia communia quæ A. b. i. 32, 3. principia scientifica T. i. 1, 2. principia non esse sumenda ex alio genere A. b. i. 6, 11. principia cujusque rei scientia ejus tradit A. a. i. 30, 3
Priora duobus modis dicuntur A. b. i. 2, 4. prius alterum altero dicitur quadrifariam C. 12, 1. priores vulgo dicuntur qui honoratiores sunt C. 12, 4
Privatio et habitus C. 10, 10. privatio et habitus an semper et finite contrariorum capacia C. 10, 23. a privatione ad habitum non est transitus C. 10, 13. privatio omnis est ejus quod secundum naturam est T. vi. 3, 6
Probabilia quæ T. i. 1, 3. probabilia quæ videntur, non itidem sunt T. i. 1, 3
Probi an invidi T. ii. 2, 5
Problema quid a propositione differat T. i. 4, 3. problema et thesis non reciprocantur T. i. 11, 6. problema omne vel genus, vel proprium, vel accidens significat T. i. 4, 1. 8, 1. problema omne duobus modis demonstrari potest A. a. ii. 14, 9. problema non omne in quamlibet figuram cadit A. a. i. 42. problema λογικὸν quod T. v. 1, 8. problema dialecticum quid T. i. 11, 1. problemata vel duo fiunt, vel quatuor T. v. 1, 7. problemata eadem quibus modis sint A. b. ii. 15. problematum et propositionum species tres T. i. 14, 4. problematum alia universalia, alia particularia T. ii. 1, 1. problematum vitia duo T. ii. 1, 5. problematum loci T. ii. 2, 1. ad problematum demonstrationem quæ conferant A. b. ii. 14, 1. problematum omnium syllogismos non opus est esse æque probabiles T. viii. 11, 9
Prodicus voluptates ut diviserit T. ii. 6, 6
Procemium ordine prius quam narratio C. 12, 3
Propinquissima quæ A. b. i. 2, 5
Proponere quid sit T. viii. 14, 9. propositio quid A. a. i. 1, 2. b. i. 2, 6. propositio, est unum de uno S. 6. 13, 14. propositio et problema ut differant T. i. 4, 3. propositio omnis vel genus, vel proprium, vel accidens significat T. i. 4, 1. 8, 1. propositio omnis in problema transmutari potest T. i. 4, 3. propositio dialectica quæ T. i. 10, 2. viii. 2, 8, 12, pro-

positio dialectica et apodictica quid differant A. a. i. 1, 3. propositiones quales sumendæ T. i. 14, 5. propositiones accipiendæ quomodo sint A. a. i. 36, 7. de propositionibus syllogismi, quot esse debeant A. a. i. 25, 8. propositiones syllogisticæ e tribus terminis ibid. propositionum dialecticarum species tres, ethicæ, physicæ, logicæ T. i. 14, 4. propositiones necessariæ quæ T. viii. 1, 3. de propositionum copia paranda A. a. i. 27, 1. propositionum delectus ut habendus T. i. 14, 1. propositionum augendarum ratio A. b. i. 25, 5. ad propositiones mediatas demonstrandas non sunt elementa infinita A. b. i. 23, 1

Proprium quid T. i. 5, 4. proprium quot modis dicatur T. v. 1, 2. proprii species duæ T. i. 4, 2. proprii scopus quis T. v. 2, 2. 3, 1. proprium quos locos habeat T. v. 2, 1. proprium quale tradi soleat T. v. 5, 4. proprium recte an secus sit redditum, quomodo perspiciatur T. v. 2, 1. proprium non significat quiditatem T. v. 3, 11. proprium idem plurium esse nequit T. v. 7, 4. 8, 5. proprium respectu alterius, quodnam T. v. 1, 5, 6. proprium respectu alterius, quotnam efficit problemata T. v. 1, 3, 9. proprium per se quod T. v. 1, 5. proprium semper, quod ibid. proprium aliquando, quod ibid. proprii probatio et refutatio T. vii. 5, 4. propria maxime λογικὰ quæ T. v. 1, 7. propria cuique scientiæ quæ dicantur A. b. i. 10, 3. propria separare debent T. v. 2, 11. propriorum genus primum, tradendum ut et definitionum T. v. 3, 12

Propter quod unumquodque est, id magis tale est A. b. i. 2, 8

de Prosyllogismo A. a. i. 25, 11

Protagoræ judicium de solœco quorundam vocabulorum genere S. 14, 1

Prudentia quid T. vi. 6, 19. prudentia quibusdam et virtus esse videtur et scientia T. iv. 2, 2. prudentiæ proprium T. v. 6, 10. 7, 4. prudentia Xenocratis T. vi. 3, 6

Pudor quid T. iv. 5, 5. pudoris sedes quæ ibid.

Punctum, principium lineæ T. i. 18, 8

Putare quando dicamur A. b. i. 9, 5

Pythagoreorum opinio de tonitru A. b. ii. 11, 8

Q.

Quæri in scientiis solent quatuor A. b. ii. 1, 1. quæsitionis modus A. b. ii. 13, 17. quæsitio omnis, medii est A. b. ii. 2, 1. quæstiones quæ in qualibet figura confirmatu aut refutatu faciles sint aut difficiles A. a. i. 26, 1

Qualia quæ dicantur C. 8, 24, 28. qualitas quid C. 8, 1. qualitas recipit magis et minus C. 8, 32. recipit contrarietatem C. 8, 29. qualitas proprium C. 8, 37

Quantitatis divisio C. 6, 1. quantitatis contrarietas in localibus potissimum constitit C. 6, 21. quantitati proprium maxime quid C. 6, 25. quantitati nil contrarium C. 5, 33. quantitas an recipiat magis et minus C. 6. 23. quantitates proprie quæ C. 6, 10

Quid est an interrogatio dialectica I. 11, 3. *quid est* quotuplex sit, et quæ ejus definitio A. b. ii. 9. *quid est* demonstrari nequit A. b. ii. 7, 1. per aliud *quid est* ostenditur A. b. ii. 8, 1. in *quid est* prædicari quæ dicantur T. i. 5, 6. in *quid est* prædicata, necessaria A. b. ii. 13, 4. in *quid est* prædicata, indaganda ut sint A. b. ii. 13, 1

Quiditas, seu Quid erat esse A. b. ii. 8, 3

de *Quod sit* ibid.

R.

Ratio an alia in verbis sit, alia in sententia S. 10, 1. ratio reprehendi quot modis soleat T. viii. 11, 1, 7. ratio una sæpe multa habet vitia S. 24, 5. ratio ne concludat, quot modis impediri possit T. viii. 10, 4. ratio perspicua ut sit T. viii. 12, 1. ratio eadem quæ S. 33, 1. ratio falsa quot modis T. viii. 12, 2. rationem unam in multas diffundere T. viii. 14, 6. rationum in disserendo genera quatuor S. 2. rationes aliæ perspectu faciles, aliæ difficiles, et acutæ S. 33, 1. rationes multæ carent nominibus A. a. i. 35, 1. rationes pollentes quæ T. viii. 14, 6. rationes falsum concludentes ut solvendæ T. viii. 10, 1. rationes convertere T. viii. 14, 1

Recte facere, difficile T. vi. 1, 3

Reductio ad impossibile A. a. i. 7, 4

Refrigeratio quid T. vi. 3, 6

Refutationis modi duo T. vii. 5, 11. refutare facilius quam confirmare A. a. i. 26, 3, 5. T. vii. 5, 10

Relata quæ C. 7, 2. quorsum natura comparata sint, in definitione considerandum T. vi. 6, 18. relata omnia dicuntur ad reciproca C. 7, 6, 18. relata omnia reciprocantur T. vi. 12, 3. relata non omnia contra-

rietatem recipiunt C. 7, 4. relata recipiunt magis et minus C. 7, 5. relatorum genera tria T. iv. 4, 13. relatorum reciprocatio in topicis T. iv. 4, 10. relationum reciprocatio variato casu facienda interdum C. 7, 7
Remotissima quæ A. b. i. 2, 5
Renuentes ut adoriendi S. 15, 3
Resolutio quomodo fiat A. a. i. 38, 1. resolutionis legitimæ præcepta A. a. i. 39
Respondentis officium T. viii. 4. respondenti quæ spectanda T. viii. 6, 1
Rex an beatus S. 12, 9
Rhetores ut persuadeant A. b. i. 1, 2.
Rhetorici syllogismi A. a. ii. 23, 1
Rubor e pudore C. 8, 13

S.

Sagacitas, seu Sollertia quid A. b. i. 34, 1
Salubre quid T. vii. 3, 8
Sanitas quid T. vi. 2, 1. 6, 21
Sapientes secundum naturam judicant S. 12, 9. Sapientiæ opinionem quidam affectant magis quam veram ejus possessionem S. 3, 6. sapientiæ opinionem quæ concilient S. 3, 7
Scire quando putemus A. b. i. 24, 6. scire quando dicamur A. b, i. 2, 1, 4. scire maxime quando dicamur A. b. i. 24, 7. scire maxime proprium, est causam speculari A. b. i. 14, 1. scire magis est e causis superioribus A. b. i. 9, 4. scire tribus modis dicitur A. a. ii. 21, 9. scire hoc, multiplici significatione dicitur T. v. 2, 7. Scibile quodlibet, scientiæ respectu dicitur T. vi. 12, 3. scibile, scientia prius C. 7, 20. scibile an sensile T. iv. 4, 12. Scientis proprium T. v. 4, 2. scientis officium S. 2, 6. scientes ab inscientibus, argui ut soleant S. 6, 6. Scientia quid T. vi. 8, 1. scientia affectionis species T. ii. 4, 2. scientia ex relatorum genere C. 7, 2. scientia et virtus sub eodem genere continentur T. iv. 2, 2. scientia et scibile, quid differant ab opinione et opinabili A. b. i. 33, 1. scientia quorum sit A. a. i. 13, 6. scientia omnis et vis, optimi cujusque videtur esse T. vi. 5, 3. scientia quæque entis est T. vi. 12, 4. scientia quæque proprios elenchos habet S. 9, 1. scientia rei, diverso respectu T. ii. 3, 7. scientia plurium una T. ii. 3, 5. viii. 14, 6. scientia una et diversa quæ A. b. i. 28. scientia exactior quæ A. b. i. 27. scientia demonstrativa circa tria versatur A. b. i. 10, 4. scientiæ principium mens A. b. i. 33, 1. ii. 19, 7. scientiæ proprium quod T. v. 2, 11. 3, 4. 4, 16. scientiæ divisio T. viii. 1, 18. scientiæ sufficiens modulus qui T. i. 3. scientia, post mentem, nihil exactius A. b. ii. 19, 7. scientiæ posteriores sunt quam res quæ sciuntur C. 7, 20. scientiæ omnes communione quadam devinctæ A. b. i. 11, 4. scientiæ omnes per definitionem A. b. ii. 17, 3. scientiarum principia ut inventa A. a. i. 30, 3. scientificus syllogismus quid A. b. i. 2, 2.
Scripta, vocis notæ I. i. 2
Scythia cur non habeat tibicinas A. b. i. 13, 6
Secundum, quid A. b. ii. 13, 14
Secundum quid, et Simpliciter, in electione rerum T. ii. 11, 3. secundum quid dicta, simpliciter accipere S. 5, 2. 6, 7
Senectuti quæ optanda T. iii. 2, 3
Sensilia qualia A. a. i. 27, 3. sensile sensu prius C. 7, 22. sensilium an scientia T. ii. 8, 6. sensilia extra sensum constituta non sciuntur A. a. ii. 21, 9
Sensus quid T. iv. 5, 1. judicium quoddam est T. ii. 4, 2. innata judicandi vis est A. b. ii. 19, 3. universalium est A. b. ii. 19, 6. una cum sentiente nascitur C. 7, 25. sensus delicta T. ii. 4, 2. per sensum scire non datur A. b. i. 31, 1. sensus receptione fiunt, non emissione T. i. 14, 2
Sentire, multiplici significatione dicitur T. i. 15, 9. v. 2, 5
Serio studio agentibus obniti solent T. viii. 1, 15
Significatione multiplici dicta obscuritatem sermoni conciliant T. v. 2, 5. significationis multiplicis distinctio T. i. 15, 1
Signum quid, quot modis accipiatur, et quid differat a verisimili A. a. ii. 27, 2. signum unius unum A. a. ii. 27, 8. signa, rhetorum, e loco consequentium sunt S. 5, 9
Simile et dissimile, ex relatorum genere C. 7, 5. similia sæpe dicuntur quæ similia non sunt T. viii. 2, 2. similia, et inductio quid differant T. viii. 1, 13. similium consideratio T. ii. 10, 1. similium locus ibid.
Similitudo sæpe latet S. 15, 4. similitudo rerum inter se consideranda in problematibus generis T. iv. 4, 1. similitudinis consideratio T. i. 17, 1. similitudinis consideratio ad definitiones conducit T. i. 18, 5, 7. simi-

litudines non habent omnes commune nomen T. viii. 2, 1
Simpliciter, et Secundum quid, in electione rerum T. ii. 11, 4, 7
Simul, quot modis dicatur C. 13
Simum quid S. 13, 2
Singulare quid I. 7, 1. singularia prædicari de se invicem non possunt A. a. i. 27, 4. singularia definitu faciliora quam universalia A. b. ii. 13, 19
Situm esse, ex relatorum genere C. 9, 3
Socius malus qui commune opus impedit T. viii. 11, 3
Socrates interrogare cur solitus, non respondere S. 33, 12
Solis definitio T. vi. 4, 14. solis proprium T. v. 3, 10
Solita movere verentur omnes T. viii. 1, 14
Solœcismus e quibus casibus concludatur S. 14, 6. solœcimi latentis ratio S. 14, 1. solœcismorum solutio S. 32, 1
Solventi spectanda quæ S. 18, 3. Solutio quid S. 24, 5. solutio non est cujuslibet vitii indicatio S. 24, 5. solutio recta quid sit S. 18, 1. solutio sophisticarum captionum S. 17, 1. solutiones quædam videntur, quæ non sunt S. 17, 12
Solum, quid significet S. 22, 7
Somnus quid T. vi. 6, 20, 22
Soni literis comprehendi non omnes possunt I. 2, 2
Sophista qui S. 1, 6. 11, 1, 5. sophistæ quæ affectent S. 1, 8. sophistæ spectanda quæ S. 1, 6. 3, 1. Sophistica quid S. 1, 6. 11, 5, 6. sophistices scopus alter S. 12, 1. Sophisticus [†locus] modus T. ii. 5, 1. sophisticus syllogismus quid S. 1, 4. sophisticus syllogismus et elenchus qui S. 8, 1. sophistico modo scire A. b. i. 2, 1. sophistico more ostendere A. b. i. 5, 4. sophisticæ argutiæ omnes ad ignorationem elenchi referri possunt S. 6, 1. sophisticarum rationum species quot S. i. 8. sophisticæ tractationis usus S. 16, 1. Sophismata extra dictionem posita, septem S. 4, 10. *vide et* Fallaciæ.
Species in secundis substantiis magis est substantia, quam genus C. 5, 9. speciei an contrarium aliquid, pluribus modis dispicitur T. iv. 3, 5. speciei privatio si sit opposita, quotuplex argumentandi locus T. iv. 4, 4. species, ut τερετίσματα, valere jubentur A. b. i. 22, 4
Spiritus quid T. iv. 5, 16. vi. 8, 5
Subjecto inhærentia C. 5, 5, 20
Substantia demonstrari an possit A. a. i. 31, 1. substantia an capiat magis et minus C. 5, 34. substantia contrarii capax quomodo sit C. 5, 45. substantia nullane ex relatorum genere C. 7, 26. substantiæ proprietas præcipua C. 5, 38. substantiæ primæ quæ C. 5, 2. substantiæ primæ cur sic dictæ C. 5, 10. substantiæ primæ quid commune habeant C. 5, 13. substantiæ secundæ C. 5, 2. substantiis commune quid C. 5, 18, 26. substantiis non sunt contraria C. 5, 32
Superficiei proprium T. v. 3, 10. 5, 3. 8, 5
Superiora non participant inferiora T. iv. 2, 4
Supervacuum quid T. vi. 3, 2
Surditatis proprium T. v. 6, 3
Syllaba non est synonyma literis e quibus constat T. vi. 13, 7
Syllogismus quid A. a. i. 1, 6. T. i. 1, 2. S. 1, 3. syllogismus et necessarium ut differant A. a. i. 32, 8. syllogismus et definitio non sunt ejusdem A. b. ii. 7, 6. syllogismus omnis tribus constat terminis A. b. i. 19, 1. syllogismus omnis e propositionibus paribus, et terminis imparibus A. a. i. 25, 10, 11. syllogismus prior et notior qui A. a. ii. 23, 4. syllogismus perfectus qui A. a. i. 1, 7. syllogismus perfectus ut fiat A. a. i. 4, 2. syllogismus imperfectus qui A. a. i. 1, 7. syllogismus apodicticus quorum sit A. a. i. 13, 6. syllogismus ostensivus et impossibilis quid differant A. a. i. 29, 4. syllogismus captiosus qui T. i. 1, 3. syllogismus contentiosus et sophisticus qui T. viii. 12, 2. S. 11, 1. syllogismus fallax in individuis A. b. i. 16, 10. syllogismus falsus duobus modis dicitur S. 18, 1. syllogismi species T. i. 1, 1. syllogismi materia quotuplex A. b. i. 30. syllogismi termini quot esse debeant A. a. i. 25, 1. syllogismi cujusvis propositiones A. a. i. 18. syllogismi captiosi species duæ T. i. 1, 4. Syllogismi omnino omnes quibus modis fiant A. a. i. 29, 8. syllogismi omnes eadem habere principia non possunt A. b. i. 32, 1. syllogismi concludentes plura qui A. a. ii. 1, 2. syllogismi figuræ secundæ et tertiæ quales A. b. ii. 3, 1. syllogismi e figura in figuram traduci ut possint A. a. i. 45, 1. syllogismi hypothetici, et qui ad impossibile deducunt, quo

modo confirmentur A. a. i. 23, 8. syllogismorum divisio A. a. ii. 1, 2. syllogismorum auctio A. b. i. 12, 9. syllogismorum copia paratur quatuor instrumentis T. i. 13, 1. syllogismorum omnium figuræ A. a. ii. 23, 1. de syllogismorum conversione seu reciprocatione, in prima figura A. a. ii. 8, 1. in secunda A. a. ii. 9, 1. in tertia A. a. ii. 10, 1. syllogismorum in figuras et propositiones resolutio A. a. i. 32, 1. de syllogismorum perficiendorum ratione, ac primum de ostensivis A. a. i. 23, 1. syllogismorum conduplicatio A. a. i. 38, 1. de syllogismorum imperfectorum perfectione A. a. i. 7, 3. de syllogismorum impossibilium resolutione A. a. i. 44, 3. de syllogismis ad impossibile deducentibus, aliisque hypotheticis A. a. i. 29. de syllogismis ex utraque contingente, in prima figura A. a. i. 14, 1. de syllogismis ex utraque contingente in secunda figura A. a. i. 17, 1. de syllogismis ex utraque contingente in tertia figura A. a. i. 20, 1. de syllogismorum hypotheticorum resolutione A. a. i. 44, 1. de syllogismis indefinitis regulæ A. a. i. 46, 1. syllogistica propositio A. a. i. 1, 4. syllogisticæ rationes acutissimæ S. 33, 5

Synonyma quæ T. vi. 10, 3. synonymum quando homonymum T. vi. 10, 4. synonymum omnibus convenire oportet T. vi. 10, 4

T.

Tangentia non omnia continua T. iv. 2, 13

Tartaro minantur tonitrua A. b. ii. 11, 8

Temperantiæ definitio metaphorica T. vi. 2, 3. temperantia an concentus T. iv. 3, 4. temperantiæ proprium T. v. 6, 10

Tempus an motus T. iii. 6, 13. tempus, quantitas continua C. 6, 4. tempus in rerum electione magnum habet pondus T. iii. 2, 3. tempus in dialecticis enuntiationibus præsens indicativum I. 3, 3

Terminus quid A. a. i. 1, 5. termini syllogistici quot esse debeant A. a. i. 25, 1. termini propositionibus uno plures sunt A. a. i. 25, 10. termini tres, propositiones syllogisticas faciunt duas A. a. i. 25, 8. termini an semper nomine exponi queant A. a. i. 35, 1. termini ponendi ut sint A. a. i. 33, 1. 36, 7. termini in propositione non recte expositi sæpe fallunt A. a. i. 34, 1. de Terminorum in syllogismo qualitate ac quantitate A. a. i. 24, 1. de terminorum conversione in prima figura A. a. ii. 22, 1. terminorum unum necesse est esse categoricum A. a. i. 24, 1. terminorum non recta positio sæpe in errorem impellit A. a. i. 34, 1. 46, 16. terminorum compositorum et obliquorum expositio A. a. i. 35, 1. terminorum expositio ut sit facilior A. a. i. 39

Terræ proprium T. v. 4, 6. 5, 10. terræ motus quid T. vi. 8, 5. terrestre et aquaticum in animalis divisione quid significent T. vi. 6, 15

Theodorus rhetor S. 33, 15

Thesis quid T. i. 11, 4, 6. thesis problema est T. i. 11, 6. thesis ἄδοξος quot modis sit T. viii. 9, 2

Thrasymachus rhetor S. 33, 15

Tibicinæ nullæ ubi, nullæ compotationes A. b. i. 13, 6

Tisias rhetor S. 33, 15

Topica quorsum prosint T. i. 2, 1. topicorum scopus T. i. 1, 1

Toto destructo non necesse est etiam partes destructas esse T. vi. 13, 4.

Transpositio sæpe nota ignota efficit S. 16, 4

Triangulus habet duas rectas A. a. i. 35, 2. triangulum duabus rectis æquales habet S. 6, 5

Triballis patrem mactare honestum est T. ii. 11, 5, 6

Turbati, minus sibi cavent in disputando S. 15, 1

V.

Vacuum, et Plenum aëris, an idem T. vii. 1, 11

Velle et dicere non idem solent homines S. 12, 5

Verbum quid I. 3, 1. verbum infinitum quid I. 3, 2. 10, 1. verbi casus I. 3, 3. verba, rerum notæ S. 1, 4. verborum vim qui non callent, decipiuntur in disputationibus S. 1, 5. verbis et rebus non idem semper accidit S. 1, 4. de verbis altercari S. 33, 3

Veritatis et falsitatis capaces mentis habitus qui A. b. ii. 19, 7. verum, et esse, similiter ponuntur A. a. i. 46, 12. verum vero contrarium non est I. 14, 5. verum e falsis concludi potest T. viii. 11, 11. verum e falsis concluditur, in prima figura A. a. ii. 2, 1. in secunda A. a. ii. 3, 1. in tertia A. a. ii. 4, 1. verum dicere et mentiri an simul aliquis possit S. 25, 3. Vera et prima quæ T. i. 1, 2.

e veris non est falsus syllogismus A. a. ii. 18, 1. e veris falsum concludi non potest; at contra, verum e falsis A. a. ii. 2, 1—4
Vetustius quid C. 12, 1
Videre per otium, facile S. 18, 3. videtur in quibus adjiciendum sit S. 17, 12
Vincere plures uno non possunt T. viii. 11, 4
Vinum Empedocli quid T. iv. 5, 17
Vires sine prudentiâ minus optabiles T. iii. 2, 12
Virtus et vitium sunt etiam corporis T. vii. 3, 5. virtutis proprium quod T. v. 3, 6
Visus receptione sit, non emissione T. i. 14, 2. visu formam cujusque noscitamus T. ii. 7, 5. visus proprium T. v. 6, 4
Vita Dionysio quid T. vi. 10, 3. vitæ species plures ibid. vitarum omnium maxime expetitur honesta et beata T. vii. 1, 2

U.

Ulcera rotunda difficilius sanantur A. b. i. 13, 9
Ultimum quid A. b. i. 21, 1
Ulysses an Ajaci præferendus T. iii. 2, 6, 7
Unitas quid A. b. i. 2, 7. unitas principium numeri T. i. 18, 8
Universale quid I. 7, 1. A. a. i. 1, 2. A. b. i. 4, 6. ii. 17, 5. universale, semper et ubique A. b. i. 31, 1. universale manifestum fit ex pluribus singularibus A. b. i. 31, 3. universale honoratum ibid. universalis enuntiatio quæ et quotuplex I. 7, 2. in universali primo ut erretur A. b. i. 5, 1. universalia sentiri non possunt A. b. i. 31, 1. sine universalibus concludi nihil potest T. viii. 14, 7
Universum infinitum esse, et infectum, Melissi opinio S. 5, 9
Unum, an species entis T. iv. 6, 3. unum et ens, an idem de omnibus significet S. 33, 3, 4. unum omnia S. 10, 2. unum numero, tribus modis dicitur T. i. 7, 4
Voluntas quid T. vi. 8, 1, 6. voluntatis sedes T. iv. 5, 6
Voluptas, vox ambigua T. i. 15, 6. voluptatis sedes T. iv. 5, 5. voluptatem percipere quam percepisse malunt T. vi. 8, 3. voluptates ut diviserit Prodicus T. ii. 6, 6
Vox animi affectuum index I. 1, 2. vox a voce ut differat T. i. 15, 22. vox alba et nigra quæ T. i. 15, 4, 7. vocis signa, literæ I. 1, 2
Utile quid T. vi. 9, 3. vii. 3, 8. utile boni speciem habet T. iv. 4, 1

X.

Xenocrates prudentiam ut definierit T. vi. 3, 6. beatam vitam ut definierit T. vii. 1, 2. Xenocrati *δαίμων* et *εὐδαίμων* quid T. ii. 6, 2

Z.

Zenonis ratio A. a. ii. 17, 3. Zenonis opinio, non esse motum T. viii. 8, 2. S. 24, 5. Zenonis sententia de uno et ente S. 33, 4. Zenoni unum omnia S. 10, 2.